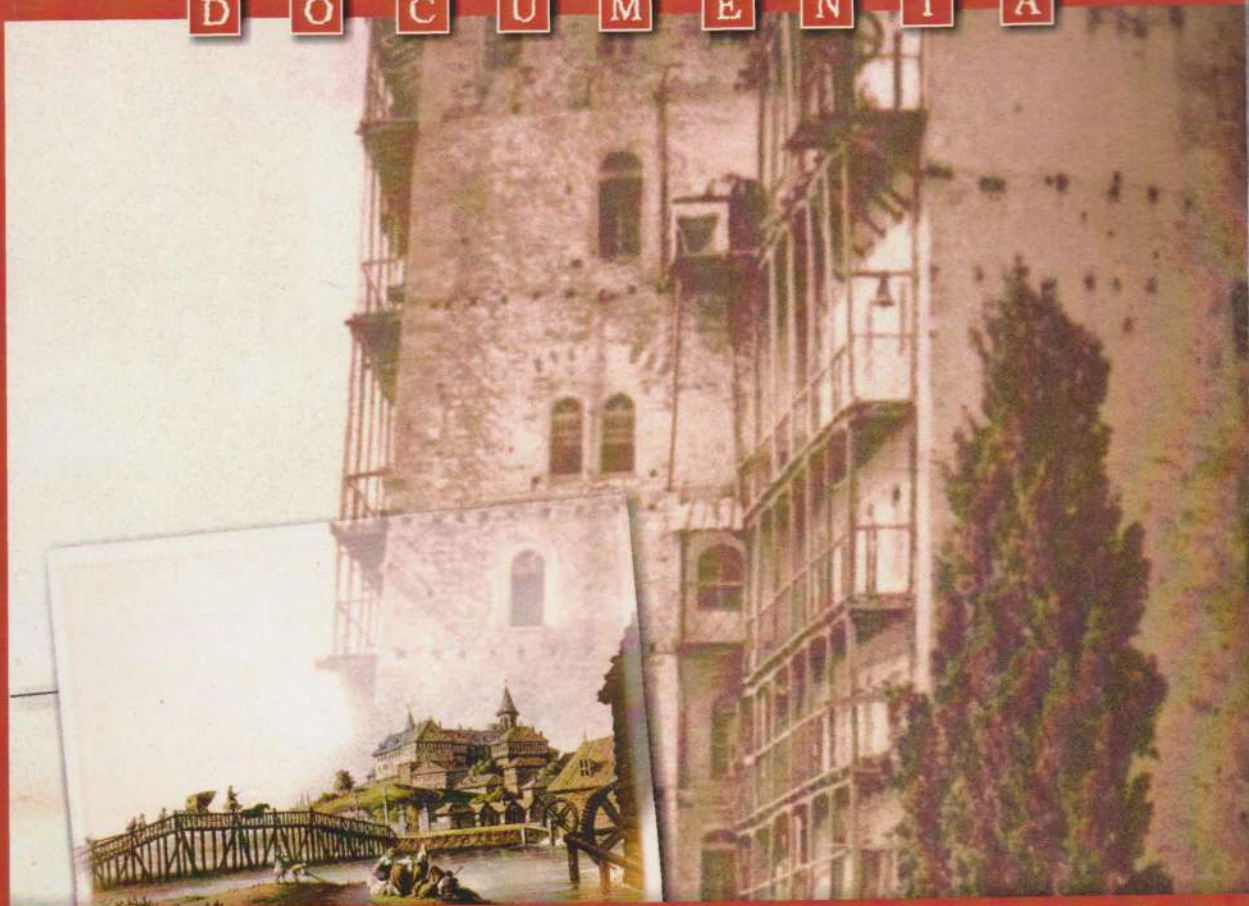

D O C U M E N T A

**DOCUMENTE ROMÂNEȘTI
DIN ARHIVA MĂNĂSTIRII SIMONOPETRA
DE LA MUNTELE ATHOS**

editor

Petronel Zahariuc

în colaborare cu

Florin Marinescu și Dumitru Nastase

Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Colecția **DOCUMENTA** este coordonată de prof.univ.dr. Petronel Zahariuc.

Acest volum a fost realizat în cadrul unui grant al Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică din România (ANCS), CNCS-UEFISCDI, proiect număr PN-II-ID-PCE-2012-4-0052.

Referenți științifici:

Prof.univ.dr. Laurențiu Rădvan
CS I dr. Gheorghe Lazăr

Redactor: Dana Lungu

Coperta: Manuela Oboroceanu

Tehnoredactare: Mihaela Răducă

ISBN 978-606-714-301-0

© Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2016
700109 – Iași, str. Pinului, nr. 1A, tel./fax: (0232) 314947
<http://www.editura.uaic.ro> e-mail: editura@uaic.ro

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI DIN ARHIVA MĂNĂSTIRII SIMONOPETRA DE LA MUNTELE ATHOS

editor

Petronel Zahariuc

în colaborare cu

Florin Marinescu și Dumitru Nastase

EDITURA UNIVERSITĂȚII „ALEXANDRU IOAN CUZA” IAȘI

2016

RELAȚIILE DINTRE ȚARA ROMÂNEASCĂ ȘI MĂNĂSTIREA SIMONOPETRA DE LA MUNTELE ATHOS. NOTE PRELIMINARE

Arhiva românească a Sfintei Mănăstiri Simonopetra este una dintre cele mai bogate arhive de acest fel din întreg cuprinsul Sfântului Munte Athos. Cercetarea ei sistematică a început în 1981, fiind întreprinsă de Dumitru Nastase și de Florin Marinescu, în urma binecuvântării primite de la egumenul mănăstirii, arhimandritul Emilian Simonopetrul, și cu sprijinul ieromonahului Iustin și al altor monahi din mănăstire, printre care s-a aflat și ieromonahul Elisei, actualul egumen al mănăstirii Simonopetra. După doi ani, în 1983, Dumitru Nastase a oferit o primă estimare a tezaurului documentar românesc și o primă evaluare științifică a documentelor din arhiva mănăstirii. Potrivit estimării de atunci, valabilă în linii generale până astăzi, în această arhivă erau 808 documente, dintr-un total de 1.500 de piese documentare, incluzând aici traduceri și copiiile, pe care Dumitru Nastase le-a grupat după limba în care au fost redactate, după secolele în care au fost emise și după emitent, oferind și câteva fotografii ale unora dintre ele¹. Documentele din acest fond, redactate în limba greacă, aproximativ 130, au fost cercetate de D. Vamvakas într-o lucrare de sine stătătoare². În aceeași ani, câteva dintre documentele românești, printre care și cel mai vechi, din 15 martie 1433, au ajuns să fie cunoscute și de Petre Ș. Năsturel, care le-a folosit în teza de doctorat, susținută la Sorbona în 1979 (publicată în 1986)³, precum și în două dintre articolele sale⁴.

¹ D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Présentation préliminaire*, în „Σύμμεκτα”, 5 1983, p. 373-389.

² D. Vamvakas, *Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας. Κατάλογος του αρχείου*, în „Αθωνικά Σύμμεκτα”, 1, Atena, 1985, p. 107-153.

³ Petre Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les roumains. Recherches sur leurs relations du milieu du XIVe siècle à 1654*, Orientalia Christiana Analecta, 227, Pont. Institutum Studiorum Orientalium, Roma, 1986, p. 227-240.

⁴ Idem, *D'un document byzantine de 1395 et de quelques monastères roumains*, „Travaux et Mémoires” (Hommage à Paul Lemerle), 8, Paris, 1981, p. 351; idem, *A propos de Tenou Orman (Teleorman) de Kinnamos*, „Geographica Byzantina”, Série Byzantina-Sorbonensia, 3, Paris, 1981, p. 88.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Documente românești din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos / ed.: Petronel Zahariuc în colab. cu Florin Marinescu și Dumitru Nastase. - Iași: Editura Universității „Al. I. Cuza”, 2016
Conține bibliografie
ISBN 978-606-714-301-0

I. Zahariuc, Petronel (ed.)
II. Marinescu, Florin (ed.)
III. Nastase, Dumitru (ed.)

94(498)(093.2)

În 1987, Dumitru Nastase și Florin Marinescu au publicat un catalog sumar cu actele românești din arhiva mănăstirii Simonopetra, cuprinzând mențiunile a 773 de documente, redactate în limba slavă, în limba română cu caractere chirilice și în limba greacă sau în limbile română și greacă (21 de acte)⁵. Mențiunile semnalez existența documentelor în arhivă și oferă cercetătorului câteva informații: emitentul, data și descrierea arhivistică. De aici, o parte însemnată dintre aceste mențiuni au fost preluate și traduse în limba română de Virgil Cândea, în „mica sa enciclopedie”⁶, precum și în câteva dintre volumele din colecția *Documenta Romaniae Historica*, seria B, Țara Românească, apărute după 1998. După publicarea catalogului sumar, Dumitru Nastase a mai prezentat arhiva românească în excelentul volum de istorie a mănăstirii Simonopetra, apărut în 1991⁷, prilej cu care a oferit și o frumoasă reproducere după hrisovul lui Mihai Viteazul, din 28 august 1599, prin care domnul Țării Românești închină ctitoria sa, mănăstirea Sfântul Nicolae din București, la mănăstirea Simonopetra. Acest hrisov a fost comentat un an mai târziu de Dumitru Nastase⁸, și tot în 1992 Petre Ș. Năsturel și Constantin Bălan au publicat integral, cu text slav și traducere românească, cel mai vechi document din acest fond, emis de domnul Țării Românești, Alexandru Aldea, la 15 martie 1433⁹. Câțiva ani mai târziu, Constantin Bălan a publicat, după un microfilm de la Arhivele Naționale din București, alte două documente foarte importante din arhiva românească de la mănăstirea Simonopetra, din 29 aprilie 1453 și din 12 septembrie 1479¹⁰, iar primul dintre ele a fost ingenios comentat de Dumitru Nastase¹¹.

⁵ D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simopetra (Mont Athos). Catalogue sommaire*, Manoutios, Athenes, 1987 (publicat mai întâi ca articol în „Σύμμεκτα”, 7, 1987, p. 275-419, 12 il. și rez. grec).

⁶ Virgil Cândea, *Mărturii românești peste hotare. Mică enciclopedie de creații românești și de izvoare despre români în colecții din străinătate*, I (Albania – Grecia), Editura Enciclopedică, București, 1991, 512-521, nr. 1585-1729.

⁷ D. Nastase, *The Romanian Documents*, în *Simonopetra. Mount Athos*, ETBA, 1991, p. 280-282 (+ ilustrații); versiunea în limba greacă: *Ρουμανικά έγγραφα*, în *Σιμωνόπετρα. Άγιον Όρος*, Atena, 1991, p. 281-283 (+ ilustrații).

⁸ Idem, *Une aigle bicéphale déguisée sur un chrysobulle inédit de Michel le Brave (1599)*, în „Δελτίον Εραλδικής και Γενεαλογικής Εταιρίας Ελλάδος” („Bulletin de la Société Héraldique et Généalogique de Grèce”), 8, 1992, p. 166-173.

⁹ P. Ș. Năsturel, C. Bălan, *Hrisovul lui Alexandru Aldea pentru mănăstirea Bolintin (1433)*, în RI, s.n., t. III, nr. 5-6, 1992, p. 477-487.

¹⁰ Constantin Bălan, *Hrisoavele mănăstirii Bolintin din 1453 și 1479*, în *In honorem Paul Cernovodeanu*, ed. Violeta Barbu, Editura Kriterion, București, 1998, p. 87-94.

¹¹ D. Nastase, *Domnul Țării Românești Vladislav II și asediul din 1453 al Constantinopolului*, în RI, s.n., t. X, nr. 1-2, 1999, p. 85-98 (reluat în vol. colectiv: *De Potestate. Semne și expresii ale puterii în Evul Mediu românesc*, Iași, 2006, p. 39-52).

Către mijlocul primului deceniu din mileniul al doilea, editorii catalogului sumar cu actele românești din arhiva mănăstirii Simonopetra, Dumitru Nastase și Florin Marinescu, în acord cu egumenul mănăstirii Simonopetra, arhimandritul Elisei, au decis publicarea unui catalog arhivistic al acestui fond documentar, operațiune pentru care a fost cooptat și semnatarul acestor pagini, în virtutea unei colaborări mai vechi la prelucrarea și publicarea documentelor românești din arhiva mănăstirii athonite Sfântul Pavel¹². De la început s-a stabilit, prin contract, publicarea unui volum cu rezumatele documentelor din fondul românesc al arhivei mănăstirii Simonopetra în două variante: una în limba greacă, la Muntele Athos, și alta în limba română, la Iași, urmând ca prelucrarea documentelor să fie făcută de Petronel Zahariuc, împreună cu pregătirea pentru tipar a ediției în limba română (indice, rezumat etc.), traducerea rezumatelor în limba greacă și pregătirea pentru tipar a ediției în limba greacă să fie asigurate de Florin Marinescu, iar introducerea catalogului să fie realizată de Dumitru Nastase. Detaliile „tehnice” ale editării catalogului au fost stabilite de mine, luând ca model *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului*, din două motive: pe de o parte, acest catalog este cu adevărat un model de urmat, datorită calității înalte a prelucrării documentelor și a editării rezumatelor, iar pe de altă parte, prin faptul că un singur document din acest mare fond are ca loc de emitere Moldova, și anume hrisovul din 9 februarie 1587, prin care Petru Șchiopul, primul domn al Moldovei care aparține dinastiei Țării Românești, dăruiește mănăstirii Simonopetra 5.400 de aspri anual¹³. După doi ani, am reușit să redactez o formă preliminară a catalogului de documente, pe care l-am încredințat celorlalți doi editori pentru alcătuirea variantei în limba greacă, urmând ca o formă îmbogățită să fie publicată la Iași. Anii au trecut, iar din diferite motive volumul în limba greacă nu a apărut. De aceea, o mică parte dintre documente le-am publicat de sine-stătător sau ca anexă la diferite studii (vezi *bibliografia* acestui volum), iar câteva au fost tipărite de colegii de la Institutul de Istorie „N. Iorga” în volumele din colecția DRH, seria B, Țara Românească. În 2012, am obținut un grant de cercetare, intitulat *Tezaurul românesc de la*

¹² Florin Marinescu, *Ρουμανικά έγγραφα του Αγίου Όρους Αρχείο Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου*, Atena, 2002.

¹³ Petronel Zahariuc, „Pour qu'ils payent le tribut aux Turcs”. Deux documents inédits de Petru Șchiopul pour les monastères du Mont Athos, în RA, t. LXXXIV, nr. 3-4, 2007, p. 283-294 (variante în limba română: „Ca să plătească tributul turcilor”. Două documente inedite de la Petru Șchiopul pentru mănăstirile de la Muntele Athos, în *De la Iași la Muntele Athos. Studii și documente de istorie a Bisericii*).

mănăstirea Simonopetra – Muntele Athos: documente istorice și cercetare aplicată (CNCS-UEFISCDI, PN-II-ID-PCE-2012-4-0552), având drept principal scop tocmai publicarea documentelor românești din arhiva mănăstirii Simonopetra. În paralel, domnii Dumitru Nastase și Florin Marinescu au continuat lucrul la varianta grecească a volumului, care a ajuns spre definitivare cu puțin înainte de trecerea către cele veșnice a domnului Dumitru Nastase († 19 aprilie 2013). Dumnezeu să-l odihnească! Iar de atunci, volumul își așteaptă ceasul publicării. Domnul Dumitru Nastase a încredințat obștii mănăstirii Simonopetra un studiu introductiv foarte întins și bogat, care va apărea ca parte a volumului grecesc. Datorită faptului că acest studiu introductiv este o sinteză a studiilor Domniei Sale privitoare la istoria Sfântului Munte Athos, având foarte puțină legătură cu volumul de față și cu istoria raporturilor dintre mănăstirea Simonopetra și Țările Române, am decis să nu-l public și în acest volum. Însă, în urma unei frumoase inițiative a părintelui arhimandrit Melchisedec Velnic, egumenul mănăstirii Putna, și cu ajutorul doamnei Maria Magdalena Székely și a domnilor profesori Ștefan S. Gorovei și Ștefan Andreescu, studiul domnului Dumitru Nastase va apărea, ca volum de sine stătător, la mănăstirea Putna. Fiecăruia, mulțumirile mele!

Volumul, pe care îl public acum, a fost realizat în urma prelucrării științifice a xerocopiilor și fotografiilor realizate de domnii Dumitru Nastase și Florin Marinescu între 1981 și 1983, care au constituit și baza pentru catalogul signalitic din 1987. Totodată, în fișa de semnalare anexată documentului xerocopiat, editorii au însemnat și câteva detalii arhivistice, care nu au fost menționate în descrierea documentelor din catalog, mai cu seamă dimensiunea și culoarea cernelii pentru actele originale, pe care le-am preluat în prezentul volum. Aici, public 767 de documente: la cele 760 numerotate unul după altul, trebuie adăugate documentele numerotate: 29 Bis, 359 Bis, 491 Bis și 580 A, B, C, D. Acestea șapte și încă două, nr. 120 și 148, nu au fost menționate în *Catalogul sumar* din 1987, în care au fost publicate mențiunile a 773 de documente. Această diferență se datorează faptului că în *Catalogul sumar* au fost publicate aceleași acte sub date diferite, o dată după original și o dată după copie. Acum, public documentele sub formă de rezumat dezvoltat sau text integral, traducere din limba slavonă sau transcriere a documentelor românești redactate în grafie chirilică. Documentele acoperă aproape patru secole: din 15 martie 1433 până la 1 iunie/4 august 1848 și le-am grupat în trei secțiuni: documente cu data sigură sau reconstituită (1-746), documente fără dată (747-755) și *addenda et*

corrigenda (756-760). Din cele 767 de documente, patru sunt îndoielnice sau chiar false (nr. 30, 53, 81, 82), pe care însă nu le-am grupat separat, așa cum se obișnuiește, pentru că, încetul cu încetul, conținutul lor a fost considerat veridic, mai întâi la 5 martie 1577 (nr. 60), atunci când moșiile au fost întărite mănăstirii Sfântul Nicolae, metocul bucureștean al mănăstirii Simonopetra, apoi prin „topire” în hrisovul de întărire dat de Ieremia al II-lea patriarhul Constantinopolului și de Sofronie patriarhul Ierusalimului, în martie 1590¹⁴, însă și acest hrisov nu este mai presus de orice îndoială¹⁵, și prin folosire, drept probe, la procesul dintre mănăstirile Sfântul Nicolae (Mihai Vodă) și Bolintin, la 24 ianuarie 1604¹⁶. De asemenea, mai sunt câteva documente din secolul al XVI-lea și de la începutul secolului al XVII-lea a căror dată creează mari probleme, mai ales din pricina faptului că data actului nu corespunde cu componența Sfatului domnesc (în volumele *DIR* și *DRH*, pentru secolul al XVI-lea, au fost publicate o sumedenie de documente care cuprind această „problemă” de datare), însă m-am străduit, în măsura posibilului, să dovedesc că sunt autentice.

Documentele au fost împărțite după secole, după emitenți și după suportul pe care au fost scrise în precedentele prezentări ale arhivei românești de la mănăstirea Simonopetra, împărțire care corespunde, cu mici ajustări, și prezentului catalog¹⁷. Din punctul de vedere al limbii în care au fost redactate, cele mai multe documente sunt în limba română: aproximativ 600, după care urmează documentele în limba slavonă, aproximativ 150, și cele în limba greacă, în număr de 21 (zece au rezoluții în limba română). Majoritatea documentelor în limba greacă au fost doar menționate în *Catalogul sumar*, nefiind fotografiate și nici prelucrate, cu

¹⁴ D. Vamvakas, *Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας. Κατάλογος του αρχείου*, în „Αθωνικά Σύμμεικτα”, 1, Atena, 1985, p. 113, nr. 3 (rez. și foto p. 114); C. Pavlikianov, *Three Unpublished Post-Byzantine Documents from the Athonite Monastery of Simonopetra (1581-1593)*, în *Sbornik v čestna 70-godišninata na akad. Vasil Gjuzelev*, Sofia, 2006, 259, 264-266 (text integral în limba greacă).

¹⁵ „Nu văd însă cum Ieremia putea da, în martie 1590, hotărâri pentru mănăstirea Simonopetra, căci la această dată era în Rusia sau în Polonia”; Niculae M. Popescu, *Patriarhii Țarigradului în Țările Românești (veacul XVI)*, București, 1914, p. 46, nota 5.

¹⁶ Petronel Zahariuc, „Soră după Sfânta Evanghelie”. *Note despre neamul japănezei Caplea și despre mănăstirea Sfântul Nicolae din București, ctitoria lui Ghiorma banul*, în *De la Iași la Muntele Athos. Studii și documente de istorie a Bisericii*, p. 129-135.

¹⁷ D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Présentation préliminaire*, p. 78-385; D. Nastase, F. Marinescu, *op. cit.*, p. 150-152.

excepția unui singur act, însă cel mai important, din 28 martie 1800, prin care marele logofăt Nicolae Brâncoveanu a vândut lui Costa Diamandi mai multe prăvălii de lângă poarta Curții Vechi din București, care a fost rezumat de domnul Florin Marinescu (nr. 656). Tot dumnealui a transcris și tradus o mare parte dintre semnăturile grecești, răspândite pe multe documente în limba română, fiind, apoi, corectate și colaționate de mine. Aceste documente grecești se adaugă aceluia, din fondul de documente grecești al mănăstirii Simonopetra, publicate de istoricul bulgar Cyril Pavlikianov¹⁸. În ceea ce privește locul de emitere a documentelor, doar două sunt emise în afara hotarelor Țării Românești: unul, la Iași, la 9 februarie 1587 (nr. 77, vezi și *supra*), iar altul în sudul Dunării, la 17 august 1593, prin care patriarhul sârb Calinic stabilește teritoriul jurisdicțional al mitropolitului Grigorie (nr. 426).

Apoi, din punctul de vedere al formei de păstrare, cele mai multe documente sunt originale, aproximativ 600, fiind însoțite, în unele cazuri de traduceri sau copii, integrale sau rezumate, în limbile română, greacă și franceză, care au fost menționate în descrierea arheografică a fiecărui document din volum. Traducerile și rezumatele în limba franceză au fost efectuate de mănăstirea Simonopetra după secularizarea averii sale din Principatele Române Unite. Alături de documentele originale, de o excepțională importanță sunt documentele păstrate în traducere sau în copie în „Condica ce cuprinde întru sine toate hrisoavele domnești i cărți domnești i zapise, pentru rumâni, pentru locuri, vii, moșii și pentru țigani, ale sfintei mănăstiri Mihail Voevod, care acum s-au tălmăcit hrisoavele dupe sârbie pe limba rumânească, în zilele preluminatului nostru domn, Io Alexandru Ioan Ipsilant voevod, întru întâia domnie, aici în Țara Românească, mitropolit fiind Ugrovlahiei chiriu chir Grigorie, cu cheltuiala sfinției sale, a cuviosului egumen, chir Timothei, de robul lui Dumnezeu, Costandin dascal slovenesc, 7283 – 1775”. Față de alte mănăstiri închinat la mănăstiri de la Muntele Athos, Radu Vodă (la Ivir) sau Slobozia lui Enache (la Dohiar), ale căror condici de documente au rămas în țară, Condica Mănăstirii Mihai se păstrează la mănăstirea Simonopetra, astfel că majoritatea actelor cuprinse în ea au rămas necunoscute până acum. Costandin, traducătorul și copistul documentelor din această condică (588 p.), a fost unul dintre cei mai importanți dascăli de la Școala de slavonie de la Biserica Sfântul Gheorghe Vechi din București. Dascălul Costandin a fost un foarte bun traducător al docu-

mentelor slave, astfel că unele dintre traducerile sale au fost publicate chiar fără a fi colaționate cu originalul (vezi notele de la primele documente din acest volum), și un foarte bun copist care, pe lângă această condică, a copiat câteva manuscrise, precum și tezaurul documentar al Episcopiei Buzăului, în trei mari condici, de aproximativ 600 de file fiecare¹⁹.

Chiar dacă sunt atât de multe acte originale, puține dintre ele ies, ca realizare artistică, din modul obișnuit de execuție a scrisului și a decorului. În afară de veritabilul act ctitoricesc, dat de Mihai Viteazul, la 28 august 1599, despre care am amintit mai sus, doar un singur act conține un decor miniat mai bogat, și anume documentul din 1 august 1776, scris chiar de dascălul Costandin, unde la începutul textului, în partea stângă și în partea dreaptă, au fost pictați Sfântul Nicolae, ocrotitorul mănăstirii Mihai Vodă, și Sfântul Alexandru, patriarhul Constantinopolului, patronul emitentului actului, Alexandru vodă Ipsilanti (nr. 562)²⁰.

Din punctul de vedere al conținutului, aceste aproape 800 de documente, în marea lor majoritate necunoscute sau puțin folosite în istoriografie, îmbogățesc covârșitor istoria mănăstirii Mihai Vodă din București, precum și a întregului cortegiu de probleme istorice care izvorăsc de aici: istoria mănăstirii Sfântul Nicolae, ctitoria lui Ghiorma banul, istoria legăturilor dintre aceste două ctitorii bucureștene și mănăstirea Simonopetra de la Muntele Athos, istoria unor domnii, a unor familii boierești sau a unor dregători, mari sau mici, istoria Bucureștilor și a unor sate din județele din jur (Ilfov, Vlașca, Ialomița, Teleorman) și a oamenilor trăitori în ele, fie liberi fie rumâni, istoria uneia dintre cele mai vechi mănăstiri din Țara Românească, mănăstirea Bolintin, ajunsă metoc al mănăstirii Mihai Vodă, precum și a altui metoc, mănăstirea Izvorani din județul Buzău, ctitoria mitropolitului Luca al Țării Românești etc. Cu alte cuvinte, multe aspecte din istoria generală a Țării Românești, din vremea în care domnii acestei țări stăpâneau Podunavia până în vremea în care polcovnicul și cavalerul Ioan Solomon se pregătea să aresteze guvernul revoluționar de la 1848, găsesc completări în documentele românești păstrate în arhiva mănăstirii Simonopetra. Câteva dintre aceste chestiuni istorice, mai mari sau mai mici, am încercat chiar eu să le limpezesc sau să le dezvolt, în vreme ce altele se vor deschide, sper, în

¹⁹ George Potra, *Învățămintul în vechiul București. Școala domnească de slovenie*, în *Din Bucureștii de ieri*, II, București, 1990, p. 33-35.

²⁰ Alexandru Ipsilanti a dăruit mănăstirii Mihai Vodă o icoană a Sfântului Ioan Teologul, care este încadrat cu scene din viața Sfântului Alexandru, a Sfintei Ecaterina și a Sfântului Haralambie (*Inscripțiile medievale ale României. Orașul București*, p. 749, nr. 1136).

¹⁸ Cyril Pavlikianov, *The Athonite Monastery of Simonopetra in the Early 19th Century – the Archive Evidence*, în „Études Balkaniques”, nr. 3, 2002, p. 10-70.

atelierelor altor istorici. Această bogată arhivă românească de la mănăstirea Simonopetra trebuie completată cu fondul de documente al mănăstirii Mihai Vodă, rămas în țară după secularizarea averilor mănăstirești²¹, precum și cu documentele răzlețe care ies din când în când la lumină din alte fonduri de la Arhivele Naționale din București, din fondul de Documente istorice al Bibliotecii Academiei Române, mai ales atunci când colegii de la Institutul de Istorie „N. Iorga” publică câte un nou volum din colecția *DRH*, din colecțiile Muzeului de Istorie a Municipiului București²² sau din alte arhive din țară.

Cele mai vechi documente din arhiva românească a mănăstirii Simonopetra sunt privitoare la mănăstirea **Bolintin**, de la Dealul Mare, de pe râul Argeș, cu hramul Buna Vestire²³. Din cele șapte documente din secolul al XV-lea, cinci sunt danii și întăriri pentru această mănăstire, iar două vorbesc despre satele Petrești și Băcești, care vor ajunge, împreună cu „arhiva” lor, în stăpânirea mănăstirii Mihai Vodă. Până la publicarea unor acte păstrate la Muntele Athos, istoria mănăstirii Bolintin s-a scris pe temeiul unui perilipsis cu rezumatele hrisoavelor ei, păstrat în arhiva mănăstirii Mihai Vodă de la Arhivele Naționale din București, descoperit, interpretat și publicat de către I. Ionașcu²⁴. În acest perilipsis a fost rezumat unul dintre documentele din arhiva mănăstirii Mihai Vodă, cel din 8 martie 1626, în care se spune că „mănăstirea Bolintinul a fost făcută și întemeiată din temelie de Pilea logofăt, înainte vreme în zilele altor bătrâni domni”, acum însă se adaugă încă două, care cuprind această prețioasă informație (4 aprilie 1626 și 15 iunie 1629). Mai mult, din aceste documente aflăm că, la actul ctitoricesc, logofătului Pilea i-a stat alături soția lui, Rada, care a dăruit mănăstirii o parte din satul Burănești,

²¹ Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, București, 1949, p. 7-10 (condici și dosare), p. 22-76 (mențiuni pentru 1.037 de documente).

²² Grina-Mihaela Rafailă, *Catalogul documentelor lui Radu Leon aflate în colecțiile Muzeului Municipiului București*, în SMIM, XXVIII, 2010, p. 215-230 (și alte articole ale autoarei).

²³ În documentul din 12 septembrie 1479, în chip surprinzător, este însemnat drept hram al mănăstirii: Intrarea Maicii Domnului în Biserică (nr. 6).

²⁴ I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, extras din RIR, VII, 1937, 17 p. (publicat și sub titlul *Mănăstirea Bolintinul*, în revista „Școala și viața Ilfovului”, extras, fără an, 25 p., cu un rez. în plus). Importanța decisivă a acestui studiu pentru cunoașterea istoriei mănăstirii Bolintin se poate observa și din bibliografia întocmită de N. Stoicescu, care nu a avut prea multe titluri de adăugat lângă acesta (*Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, I – Țara Românească (Muntena, Oltenia și Dobrogea)*, vol. I, Mitropolia Olteniei, 1970, p. 80).

din județul Ialomița²⁵. Astfel, din aceste trei documente reiese că mănăstirea Bolintin a fost zidită de Pilea logofăt și de soția lui, Rada, în vremea lui Mircea cel Bătrân, care au înzestrat-o cu sate, vii și țigani. Logofătul Pilea este atestat la 22 iunie 1418²⁶, în Sfatul domnesc al lui Mihai voievod, iar „apariția” soției sale îndepărtează complet încercarea de a-l identifica cu logofătul Filos, pomenit în 1392, trecut în monahism la mănăstirea Cozia cu numele Filothei, autorul unor faimoase versuri în limba slavă (*Pripeale*)²⁷.

Logofătul Pilea a dăruit ctitoriei sale o vie la Răzvad și satele Pilești („când a făcut mănăstirea Bolintin”) și Bolintin. Pe lângă aceste moșii ctitoricești, mănăstirea Dealul Mare de la Bolintin a primit de la domni, de la boieri și de la alți credincioși sate, părți de sate, țigani, vii, vaduri de moară, diferite produse (vin, grâu și pește) și scutiri de dări, începând cu Alexandru vodă Aldea, care a văzut mănăstirea, la fel ca alte așezăminte monahale din țară, „sărăcită, pustiită și slăbită”, și continuând cu Vlad Dracul, cu Vladislav al II-lea, care a cumpărat pentru mănăstire jumătate din satul Bucșani, cu Basarab Laiotă și Basarab Țepeluș, care a dăruit mănăstirii două pogoane de vie cumpărate de la Cepel Mustahva, împreună cu dreptul „ca un car al mănăstirii să umble prin țară slobod pe la Dunăre, Brăila, Floci, Dârstor, Giurgiu, Sviștov, Nicopole și Oreahovo, fără să plătească vamă” (nr. 6). Nefiind o ctitorie domnească, chiar dacă mănăstirea Bolintin a primit daruri semnificative, starea ei materială nu s-a îmbunătățit prea mult, de vreme ce Neagoe Basarab a spus, punând și încărcătură retorică în cuvintele sale, că a găsit-o „sărăcită”, astfel că a miluit-o cu un dar anual de 700 de aspri.

²⁵ În aceste documente se vorbește despre „satul Burănești”, ceea ce ne-ar face să credem că este vorba despre satul întreg, însă nu este așa, pentru că, mai târziu, o parte de sat a fost dăruită mănăstirii de către Tudoran și Dobrișan (I. Ionașcu, *Mănăstirea Bolintinul*, nr. XXIII (rez. în plus față de articolul publicat în RIR); *DRH*, B, Țara Românească, VII, p. 40-41, nr. 29).

²⁶ *DRH*, B, Țara Românească, I, p. 86-88, nr. 42.

²⁷ I. Ionașcu a sesizat apropierea dintre numele celor doi logofeți: Pilea și Filos, care „ar sugera identificarea lor cu una și aceeași persoană, totuși prezența fiecăruia numai în câte un izvor documentar și la un interval, în timp, de 26 ani, impune rezervă” (*Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 7-8, nota 6). Ion-Radu Mircea nu a acceptat această încercare de identificare, considerând că ar trebui „confirmată de noi dovezi” (*Marii logofeți din Țara Românească <sec. XIV și XV>*, în „Hrisovul”, I, 1941, p. 120). Totuși, în unele locuri, chiar sub semnul întrebării, sugestia lui I. Ionașcu a fost preluată; vezi, spre exemplu, Voica-Maria Pușcașu, *Actul de ctitorire ca fenomen istoric în Țara Românească și Moldova până la sfârșitul secolului al XVIII-lea*, București, 2001, p. 547.

Peste ceva vreme, la 6 martie 1532, aflăm că mănăstirea Bolintin avea un metoc, biserica cu hramul Sfântul Nicolae, ctitoria doamnei Anca, soția lui Vlad cel Tânăr și mama lui Vlad vodă Înecatul. Atunci când am descoperit actul, am socotit că această biserică se afla în „cetatea de scaun” de pe malul Dâmboviței, fiind astfel una dintre cele mai vechi din București. Mai mult, am presupus că doamna Anca a aparținut neamului boierilor din Izvorani, iar ctitoria ei a fost „moștenită”, dacă putem spune așa, de jupâneasa Caplea, fiica lui Diicu pârcălab, despre care credem că este identic cu Diicu Izvoranu²⁸. De altminteri, Diicu pârcălabul Izvoranul și fratele său Șerban vornicul Izvoranul, alături de alte rude ale lor, sunt cei care dăruiesc bisericii Sfântul Nicolae vadul de moară de la Răstoacă, prin documentul din 6 martie 1532 (nr. 16)²⁹.

În deceniile care urmează, informațiile despre mănăstirea Bolintin se răresc, dovadă probabil și a greutăților prin care trecea. Abia la 1 aprilie 1551, aflăm că mănăstirea s-a judecat pentru o moară de pe Neajlov și a câștigat, iar peste aproape un deceniu vedem că a primit în dar o parte din satul Izvorani (județul Ilfov) de la „scriitorul” Stoia. În domnia lui Petru cel Tânăr (septembrie 1559 – mai 1568), la mănăstirea Bolintin a fost înmormântat Pătrașco, fiul jupânesei Caplea, iar ea și-a ales ca loc de veci metocul Bolintinului, biserica Sfântul Nicolae, de care se îngrijise și pe care o refăcuse între timp, împreună cu „fratele ei de cruce”, Ghiorma banul din Pogoniani, fiind cunoscută și sub numele de mănăstirea Sfântul Nicolae a banului Ghiorma. În mormântarea Caplei la Sfântul Nicolae, acolo unde a trecut și cea mai mare parte din averea ei, a făcut ca între cele două mănăstiri să izbucnească un aprig conflict, despre care s-a scris și pe care îl voi pomeni mai jos. Acest conflict va măcina mănăstirea Bolintin, către care se vor îndrepta puține danii în ultimele

²⁸ Câteva date despre cariera acestui boier la N. Stoicescu (*Dicționarul marilor dregători din Țara Românească și Moldova (sec. XIV-XVII)*, București, 1971, p. 51), Ștefan Andreescu (*Boierii lui Radu vodă de la Afumați. Observații asupra pomelnicului mănăstirii Argeșului, în Perspective medievale*, București, 2002, p. 68) și Dan Pleșia (*Neamul doamnei Stanca, în AG, I (VI), 1994, 1-2, p. 9*). N. Stoicescu și Dan Pleșia arată că, în prima jumătate a veacului XVI, au fost doi boieri cu numele Diicu în neamul Izvoranilor, în vreme ce Ștefan Andreescu consideră că avem de-a face cu un singur boier (cu o carieră sinuoasă), ipoteză la care ne raliem și noi.

²⁹ Petronel Zahariuc, *O biserică veche din București și neamul doamnei Anca, în Vocația istoriei. Prinos profesorului Șerban Papacostea*, vol. îngrijit de Ovidiu Cristea și Gheorghe Lazăr, Brăila, 2008, p. 691-701; Matei Cazacu, *Despre câteva vechi biserici bucureștene din veacurile XVI-XVIII, în Aut vlam inveniam aut faciam. In honorem Ștefan Andreescu*, vol. editat de Ovidiu Cristea, Petronel Zahariuc, Gheorghe Lazăr, Iași, 2012, p. 474.

decenii ale veacului al XVI-lea. Cea mai importantă a fost închinarea satului Elhoveț de către jupâneasa Neaga Mitroaia vorniceasa.

În cea de-a treia domnie în Țara Românească (1611-1616), Radu vodă Mihnea a început să refacă mănăstirea Sfânta Troiță, scoțând-o de sub ascultarea mănăstirii Sfântul Nicolae (Mihai Vodă), și probabil atunci mănăstirea Bolintin a fost pusă sub ascultarea Sfintei Troițe (nr. 183). Radu vodă Mihnea a închinat ctitoria sa la mănăstirea Ivir, astfel că Bolintinul a fost o vreme metoc ivirit. Călugării de la mănăstirea Mihai Vodă, metoc al mănăstirii athonite Simonopetra, nu s-au împăcat cu situația, astfel că s-au judecat cu mănăstirea Sfânta Troiță³⁰, obținând în cele din urmă dreptul de a stăpâni mănăstirea Bolintin, la 8 martie 1626, prin hrisovul lui Alexandru vodă Coconul (nr. 184). Astfel, de acum înainte, mănăstirea Buna Vestire de la Bolintin a fost administrată de mănăstirea Mihai Vodă, fiind ajutată și de boierii din Aninoasa și din Vlădești, Badea și Pârvu, care s-au putut numi „ctitori” noi ai mănăstirii (nr. 271). Treptat, însă, viața duhovnicească s-a stins, iar zidurile s-au risipit. Ultima știre despre această mănăstire o avem din 26 martie 1676, atunci când Gheorghe vodă Duca dăruiește mănăstirii Mihai Vodă dreptul de a ține „doi oameni străini la metohul mănăstirii de la Bolintin”, ca să-l ajute pe un „călugăraș”, pe care îl avea mănăstirea la acel metoh (nr. 366)³¹.

Documentele, pe care le public acum, completează lista egumenilor mănăstirii Bolintin: de la cei patru identificați de I. Ionașcu, numărul lor ajunge la nouă, și anume: starețul și preotul Samuil („nastavnicul și învățătorul obștii călugărești”), Sava, Dionisie, Athanasie, Epifanie, Athanasie, Nicandru, Efrosin și Malahia.

După cum am amintit mai sus, mănăstirea Bolintin a avut un metoc în București, **mănăstirea Sfântul Nicolae**, de care s-a îngrijit, în deceniile de la mijlocul secolului al XVI-lea, Caplea, fiica lui Diicu Izvoranu pârcălab, soția lui Badea <Aiaz Izvoranu> pârcălab, apoi a unui fiu al lui Stoica din Lungi, și „soră după Sfânta Evanghelie” cu Ghiorma

³⁰ Vezi documentul din 13 ianuarie 1626 (nr. 183), precum și documentul din februarie <1626>, prin care patriarhul Chiril al Constantinopolului dă dreptate mănăstirii Sfânta Treime în disputa cu mănăstirea Mihai Vodă pentru moșiile închinat de jupâneasa Neaga Mitroaia la mănăstirea Bolintin. Patriarhul afirmă că mănăstirea Bolintin era „metoh la mănăstirea Sfânta Treime a Ivirilor, încă din vremi îndepărtate” (?); *DRH*, XXI, p. 15, nr. 11.

³¹ Documentele de după această dată nu mai amintesc mănăstirea Bolintin, ci doar moșia cu acest nume (I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 15-16).

postelnic³². Epirotul Ghiorma a preluat de la „sora” lui, Caplea, datoria de a se îngriji de mănăstirea Sfântul Nicolae, aducând mari îmbunătățiri zidurilor, de vreme ce a fost ridicat în rândul ctitorilor. Noul ctitor a scos noua ctitorie de sub închinarea la mănăstirea Bolintin și a închinat-o la mănăstirea Simonopetra de la Muntele Athos, aceasta fiind prima mănăstire de la nord de Dunăre pusă sub ascultarea unei mănăstiri athonite³³. Această închinare a avut loc în domnia lui Petru cel Tânăr (1559-1568), fiind amintită pentru prima dată în documentul îndoielnic din 8 aprilie 1558 (nr. 30) și în documentul adevărat, din 6 mai 1572, în care se spune că jupâneasa Caplea din Lungi a dăruit mănăstirii Simonopetra o parte din satul Spanțovul de la Baltă, „în zilele răposatului Petru voievod” (nr. 47). Gestul ctitoricesc al postelnicului Ghiorma și al jupânesei Caplea a avut loc în aceeași vreme când un alt epirot, aga Oxotie, originar din Pogoniani, a zidit un turn la mănăstirea Simonopetra (1567)³⁴.

Nu voi povesti acum istoria **mănăstirii Simonopetra**, una dintre cele mai interesante și mai spectaculoase mănăstiri din Sfântul Munte Athos³⁵,

³² Petronel Zahariuc, „Soră după Sfânta Evanghelie”. Note despre neamul jupânesei Caplea și despre mănăstirea Sfântul Nicolae din București, ctitoria lui Ghiorma banul, în *SMIM*, XXV, 2007, p. 69-86 (cu întreaga bibliografie, pe care nu o mai reluăm aici). La acest articol am de făcut o singură îndreptare: după moartea celui dintâi soț, Badea pârcălab, jupâneasa Caplea s-a recăsătorit cu un fiu al lui Stoica din Lungi, astfel că a fost cunoscută și sub numele de „Caplea din Lungi” (doc. nr. 31).

³³ Idem, *Date noi despre ctitoriile mănăstirii Jitianu (jud. Dolj) și un document de danie pentru mănăstirea Sf. Pavel de la Muntele Athos*, în vol. *De la Iași la Muntele Athos*, p. 158-159. Vezi și Lidia Cotovanu, *Aux débuts de la dédicace des lieux de culte „roumains” envers le Mont-Athos (seconde moitié du XVIe siècle): entreprise publique ou privée?*, în *Θ' Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο “Η εξεκτίνωση του Αγίου Όρους στον Ορθόδοξο κόσμο: τα μετόχια*, Thessaloniki, 2015, p. 251-252.

³⁴ Petre Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les roumains. Recherches sur leurs relations du milieu du XIVe siècle à 1654*, Roma, 1986, p. 228; idem, *Le monastère épirote de Giroméri et la Valachie. Premiers contacts (1567-1568)*, în *Bulletin AIESEE*, XXX, București, 2001, p. 197-201; Petronel Zahariuc, *Date noi despre legăturile Țărilor Române cu Epirul*, în *AIIX*, t. XXXVII, 2000, p. 51-68; Kosmas Simonopetritul, *Ο ρόλος των Ηπειρωτών στην αφιέρωση μετοχίων στη Παραδοννάβιες Ηγemonίες τον 16^ο αιώνα (οι περιπτώσεις του Γκιόρμα και του Μιχαήλ Βοεβόδα)*, în *Η εξεκτίνωση του Αγίου Όρους στον ορθόδοξο κόσμο: τα μετόχια*, Salonic, 2015, p. 325.

³⁵ Pentru istoria acestui așezământ athonit, vezi Irénée Doens, *Bibliographie de la Sainte Montagne de l'Athos*, Athonite Library, Mount Athos, 2001 (second édition), *passim*; vol. colectiv *Simonopetra. Mount Athos*, ETBA, 1991, 395 p. (+ ilustrații); D. Korać, *Sveta gora pod srpskom vlašću (1345-1371)*, în „Зборник Радова Византолошког Института”, XXXI, 1992, p. 1-199; Nikolaos Oikonomides, *Patronage in Palaiologan Mt Athos*, în *Mount Athos and Byzantine Monasticism*, edited by Anthony Bryer and Mary Cunningham, Variorum, 1996, p. 100.

ei voi aminti câteva date din istoria relațiilor dintre mănăstirea athonită și Țara Românească, care reies din prelucrarea arhivei românești păstrate între zidurile ei. Înainte de daniile celor doi boieri epiroți, Ghiorma și Oxotie, un singur moment a mai fost înregistrat în istoria relațiilor dintre români și mănăstirea Simonopetra, și anume venirea egumenului athonit, în 1517, la sfințirea mănăstirii Argeș, ctitoria lui Neagoe Basarab³⁶. Închinarea mănăstirii Sfântul Nicolae la mănăstirea Simonopetra a deschis calea legăturilor dintre mănăstirea athonită și Țara Românească. Astfel, mănăstirea bucureșteană va fi numită adesea Simonopetra, după numele lavrei de la Muntele Athos. Prestigiul Muntelui Athos și a mănăstirii Simonopetra a făcut ca daniile credincioșilor către mănăstirea Sfântul Nicolae (numită adesea Simonopetra) să se înmulțească. Astfel, doamna Ecaterina, soția lui Alexandru Mircea, dăruiește, la 5 mai 1572, „fraților călugări, care vor vrea să petreacă și să viețuiască în sfânta mănăstire”, niște vie de pe moșia orașului București, la Lacul Adânc (nr. 47), iar marele logofăt Ivașco Goleșcul închină ambelor mănăstiri, la 30 mai 1574, o parte din satul Sfârcești, pentru ca sufletul fratelui său, Albul mare clucer (mort în lupta de la Jiliște, la 24 aprilie 1574), să fie pomenit și la mănăstirea Sfântul Nicolae și la Muntele Athos, la mănăstirea cu hramul Nașterea Mântuitorului. Pentru că s-au înmulțit daniile, au apărut și judecățile, astfel că dintr-un asemenea litigiu, pentru o parte din Spanțov, a răsarit și numele singurului egumen cunoscut al mănăstirii Sfântul Nicolae a postelnicului Ghiorma, Ierotei (nr. 52).

În domnia lui Alexandru Mircea și în prima domnie a lui Mihnea Turcitul, mănăstirea Sfântul Nicolae a primit întărire peste stăpânirile sale, unele dintre ele controversate, cum era cazul „moștenirii” Caplei, și a primit în dar alte vie, livezi și grădini în București, precum și o parte din satul Grozăvești, cu mori în Dâmbovița, care i-au fost dăruite de fostul mare vornic Mitrea din Hotărani, pentru un împrumut de 20.000 de aspri, pe care îl luase de la egumenul mănăstirii (nr. 70). Această creștere a mănăstirii, chiar dacă nu întotdeauna lină, pentru că a mai avut judecăți pentru diferite moșii, a fost curmată de Petru vodă Cercel, care, potrivit unor documente mai târzii, „s-a pornit cu mare mânie și cu urgie asupra mănăstirii lui Ghiorma banul din București, cu hramul Sf. Nicolae, care este metoh la mănăstirea Simopetra, i-a izgonit pe călugări din mănăstirea lui Ghiorma banul și a scos cu pizmă oasele jupaniței Caplea din

³⁶ Gavril Protul, *Viața și traiul Sfinției Sale părintelui nostru Nifon, patriarhul Țarigradului*, în *Literatura română veche*, I, ediție de G. Mihăilă și Dan Zamfirescu, București, 1969, p. 95; Petre Ș. Năsturel, *Aperçu critique des rapports de la Valachie et du Mont Athos des origines au début du XVIe siècle*, în *RESEE*, II, 1964, nr. 1-2, p. 114.

mănăstirea Sf. Nicolae și le-a dus și le-a îngropat la mănăstirea Bolintin, numai pentru pizmă. Și a făcut Pătru voievod Cercel și carte, fără cale și fără dreptate, ca să stăpânească mănăstirea de la Bolintin toate satele, moșiile și ȋigani, partea jupaniței Caplea, numai pentru pizma împotriva lui Ghiorma banul” (nr. 160, 182)³⁷. Probabil că tristul episod s-a petrecut cu adevărat, de vreme ce în domnia lui Petru Cercel mănăstirea Sfântul Nicolae a dispărut din documente. La puțină vreme după ieșirea din domnie a fiului lui Pătrașcu cel Bun, mănăstirea de pe malul Dâmboviței reapare în documente (29 octombrie 1585), atunci când preotul Stan și preoteasa lui, Rada, îi dăruiesc o vie în Dealul Bucureștilor, pentru ca, după ce Mihnea Turcitul s-a așezat din nou temeinic în scaun, starea mănăstirii să se îmbunătățească, prin îndreptarea unor nedreptăți suferite în trecut și prin cumpărarea a numai puțin de șapte prăvălii în București, pe Ulița Bazarului, cumpărătură făcută de un iscusit egumen simonopetrit al mănăstirii Sfântul Nicolae, Evghenie (nr. 75). Tot acum, la 1 august 1586, Mihnea vodă a întărit mănăstirii Simonopetra stăpânirea peste un metoc din orașul Buzău, care era administrat de mănăstirea Sfântul Nicolae din București, însă, chiar dacă a apărut actul original³⁸, nu se poate spune despre ce biserică din acest oraș este vorba³⁹.

Egumenul Evghenie este unul și același cu egumenul Evghenie al mănăstirii Simonopetra, care a venit la metocul mănăstirii de la București, în căutare de resurse financiare pentru refacerea mănăstirii athonite ce fusese aproape complet distrusă în urma marelui incendiu din 1580, în vreme ce frații săi au găsit adăpost în mănăstirea Xenofon⁴⁰.

La 9 februarie 1587, unchiul lui Mihnea Turcitul, domnul Moldovei, Petru Șchiopul, a făcut o danie de 5.400 de aspri mănăstirii Simonopetra, care urma să fie luată în fiecare an din vistieria țării de monahi trimiși de la Muntele Athos (nr. 77). Aceasta este, așa cum am amintit mai sus, singurul dar făcut de un domn al Moldovei pentru mănăstirea cu hramul Nașterea lui Iisus Hristos de la Sfântul Munte, datorat poate unei

³⁷ Pentru P. P. Panaitescu acest episod arată, „o dată mai mult, ce fel de «frați» erau Mihai cu Petre Cercel, unul clădește și se face ctitor, unde celălalt risipește și profanează” (*Mihai Viteazul*, ediție îngrijită de Cristian Antim Bobicescu, cuvânt înainte de Șerban Papacostea, București, 2002, p. 102).

³⁸ I. Ionașcu, *Mănăstirea Izvorani (Buzău) ctitoria Episcopului Luca (1583-1604): cu documente și regeste*, Buzău, 1936, p. 7-9, 31-32, nr. 2.

³⁹ Nu am identificat această biserică din orașul Buzău nici printre bisericile indexate de Emil Lupu, *Ctitori și ctitorii la curbură Carpaților în secolele XIV-XVIII*, Iași, 2011, p. 136-150.

⁴⁰ C. Patrinelis, *Turkish Domination, in Simonopetra. Mount Athos*, p. 23.

rugăminți adresate lui Petru Șchiopul de ierarhii care treceau prin Moldova către Moscova, pentru a pregăti vizita patriarhului Ieremia al II-lea al Constantinopolului în Rusia.

În 1588, patriarhul Ieremia a ajuns în Țara Românească, împreună cu mitropolitul Ierotei al Monembaziei⁴¹, unde au fost primiți de Mihnea vodă și de mama lui, Ecaterina, iar de aici, însoțiți din câte se pare și de egumenul Evghenie al mănăstirilor Nașterea Domnului și Sfântul Nicolae⁴², și-au continuat drumul, prin Moldova lui Petru Șchiopul, spre Moscova. La București, cu iscusința egumenului Evghenie, cu ajutorul patriarhului Ieremia și cu îngăduința lui Mihnea vodă, mănăstirea Simonopetra a căutat un binefacător, care să le facă o nouă biserică pe un loc mai tare, pe dealul de deasupra bisericii lor, găsindu-l în persoana banului Mihai. Motivația căutării nu a fost foarte complicată: monahii trimiși de la Sfântul Munte nu pot locui fără supărare și cu mulțumire, din pricină că locul este mlăștinos și aducător de boli, pentru că metohul „se află la tărâm și aproape de râul ce curge pe acolo, din care pricină totdeauna, fiind acoperit de ape, suferă cele mai rele lucruri, nu numai în vreme de iarnă, când aerul îndeobște e foarte rece și aspru, ci și în celelalte trei anotimpuri”⁴³. Iar boierul, care a fost găsit, s-a lăsat convins pentru că era sufletește amestecat în lumea grecească, căreia îi aparțineau atât ctitorul de la Sfântul Nicolae, Ghiorma postelnicul, cât și mama sa, jupâneasa Tudora, și pentru că, prin soția sa, doamna Stanca, era rudă cu jupâneasa Caplea, „sora” lui Ghiorma⁴⁴.

La 18 septembrie 1588, Mihnea vodă întărește mănăstirii Sfântul Nicolae „un loc din jurul mănăstirii, care-i este moșie bătrână, dreaptă și de baștină, dăruită de răposatul Petru voievod, fiul lui Mircea voievod, până în apa Dâmboviței, și îi dă dreptul de a face moară lângă mănăstire,

⁴¹ D. Russo, *Cronograful lui Dorotei al Monembaziei*, în *Studii istorice greco-române*, vol. I, ed. Constantin C. Giurescu, Ariadna Camariano și Nestor Camariano, București, p. 73.

⁴² N. Iorga, *Muntele Athos în legătură cu țările noastre*, în AARMSI, t. XXXVI, 1913, p. 487.

⁴³ Hurmuzaki-Iorga, *Documente privitoare la istoria românilor*, XIV/1, București, 1915, p. 91, nr. CLXII; vezi și traducerea actului, cu minime deosebiri, făcută de Sebastian Morintz, Gh. Cantacuzino, studenții: Alexandru Cebuc, Corina Abramovici, *Săpăturile arheologice din sectorul Mihai Vodă*, în București. *Rezultatele săpăturilor arheologice și ale cercetărilor istorice din anul 1953*, București, 1954, p. 131; o altă traducere în *Călători străini despre Țările Române*, vol. III, îngrijit de M. Holban, M. M. Alexandrescu-Dersca Bulgaru, Paul Cernovodeanu, București, 1971, p. 301-302.

⁴⁴ Petronel Zahariuc, „Soră după Sfânta Evanghelie”, p. 82.

dinaintea porții" (nr. 120)⁴⁵. Acest document vorbește despre moșia mănăstirii dinspre Dâmbovița, însă cred că domnul s-a îngrijit și de hotarul dinspre deal al mănăstirii, acolo unde își va ridica Mihai banul ctitoria, chiar dacă documentul nu s-a păstrat. În 1588 sau în anul următor, banul Mihai, dovedind că dispune de o mare putere financiară, a ridicat „din temelie o altă biserică foarte frumoasă și chipoasă, întru numele marelui Nicolae, și, numind-o metoh al venerabilei mănăstiri a Simopetriților, a gătit în juru-i multe chilii spre locuința sfinților bărbați ce vin acolo și, pe lângă aceasta, a închinat și sfinte ogoare și felurite lucruri de podoabă, de argint și de aur”⁴⁶.

Cuvintele de mai sus îi aparțin lui Dorothei al Monembaziei, cel care l-a însoțit pe patriarhul Ieremia al II-lea al Constantinopolului la Moscova, însă din *cronica* lui nu reiese cu claritate când s-au întors în Țările Române. De aceea, actul din martie 1590, pomenit și mai sus⁴⁷ (dacă este autentic), a fost dat înainte ca patriarhul să ajungă la București. Prin acest hrisov, patriarhul a întărit mănăstirii Simonopetra satele și părțile de sate care îi fuseseră dăruite de jupâneasa Caplea: Sfârcești, Cristianești, Dragomirești, Izvorani și Spanțov, pomenind și trei dintre cele patru hrisoave, pe care le-am considerat cel puțin îndoielnice în acest volum, și anume cele puse pe seama lui Petru cel Tânăr, lui Alexandru Mircea și lui Mihnea Turcitul (unul din cele două: sau nr. 81, sau nr. 82)⁴⁸. Patriarhul a ajuns, cu siguranță, în Țara Românească, în toamna anului 1591, pentru că, la 6 octombrie, a emis un celebru hrisov, din care am spicuit și mai sus, prin care așază noua ctitorie a lui Mihai banul, biserica Sfântul Nicolae, ridicată în „ograda” mănăstirii Sfântul Nicolae a lui Ghiorma postelnicul, ca metoc la aceeași mănăstire athonită, Simonopetra, ridicând-o, totodată, la rangul de stavropighie patriarhală⁴⁹.

⁴⁵ Aceasta este traducerea din 1775, preluată și în *DIR*, XVI/5, p. 377, nr. 395 (orig. slav, cu foto la p. 603). În textul slav, expresia: *wt прѣд порога* s-ar traduce mai bine prin: „dinaintea zidului (sau a întăriturii)”. La 5 mai 1591, Mihnea vodă reîntărește această danie mănăstirii Sfântul Nicolae, însă aici diacul a ales să introducă un cuvânt românesc în textul slav: *wt прѣд порога* („în fața porții”); *DIR*, XVI/6, p. 6-7, nr. 7 (orig., cu foto la p. 408).

⁴⁶ Hurmuzaki-Iorga, *op. cit.*, p. 91, nr. CLXII.

⁴⁷ Vezi nota 14.

⁴⁸ D. Vamvakas, *op. cit.*, p. 113, nr. 3 (foto p. 114); Hurmuzaki-Iorga, *op. cit.*, p. 89, nr. CLIX (după rezumatul de la BAR, Documente istorice, DXCV/52); Petre Ș. Năsturel s-a întrebat dacă nu cumva actul a fost scris în Moldova (*Le Mont Athos et les roumains*, p. 231, nota 13 bis).

⁴⁹ D. Vamvakas, *op. cit.*, p. 113-114, nr. 4; Hurmuzaki-Iorga, *op. cit.*, p. 92, nr. CLXII; Alexandru Elian, *Legăturile Mitropoliei Ungrovlahiei cu Patriarhia de*

Acest hrisov patriarhal arată că în toamna anului 1591 mănăstirea Sfântul Nicolae avea o nouă și impunătoare biserică, ridicată de boierul Mihai, care va ajunge peste numai doi ani domn al Țării Românești. Primul document, care îl leagă în chip direct pe ctitor de ctitoria sa, este din prima jumătate a anului 1592, din domnia lui Ștefan Surdul, prin care marele agă Mihai dăruiește mănăstirii Sfântul Nicolae parte din satul Spanțov, cumpărată de la Calotă clucer, pentru 10.000 de aspri (nr. 94). Ridicarea noii biserici cu hramul Sfântul Nicolae, încă în toamna anului 1591⁵⁰, nu se potrivește foarte bine cu povestea jurământului făcut de Mihai în Biserica Albă, nume sub care mai era cunoscută mănăstirea Sfântul Nicolae a lui Ghiorma, care s-ar fi petrecut în 1593⁵¹, însă lucrurile au fost lămurite de Nicolae Stoicescu⁵² și Ștefan Andreescu⁵³.

Din 1592, mănăstirea Sfântul Nicolae a lui Ghiorma, de lângă Dâmbovița, îi lasă întâietatea mănăstirii Sfântul Nicolae a lui Mihai banul, al cărei metoc devine, fiind, totuși, amintită de sine stătător în documente până târziu, în secolul al XIX-lea. În volumul de față se găsește doar un singur document care o amintește, și anume copia actului din 16 martie 1741, cunoscut și folosit în istoriografia noastră, prin care Biserica Albă este reînchinată la mănăstirea Mihai Vodă (nr. 496).

Marea majoritate a documentelor din acest volum este privitoare la mănăstirea Sfântul Nicolae, ctitoria lui Mihai Viteazul, numită la puțină vreme după moartea ctitorului, **mănăstirea Mihai Vodă**, situată „din sus de orașul București”, metoc al mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos. Astfel, cu dania părții din satul Grozăvești, făcută de aga Mihai, în prima parte a anului 1591, amintită mai sus, începe „istoria în documente” a mănăstirii Sfântul Nicolae. Această „istorie” poate fi desprinsă din paginile acestui volum, în vreme ce alte nenumărate aspecte: arhitectura și pictura⁵⁴,

Constantinopol și cu celelalte Biserici Ortodoxe (de la întemeiere până la 1800), în *Bizanțul, Biserica și cultura românească. Studii și articole de istorie*, ed. de Vasile V. Muntean, Iași, 2003, p. 154-155.

⁵⁰ Într-o inscripție în limba greacă, săpată pe ușa de intrare în prima jumătate a secolului al XIX-lea, se spune că „la 1594 s-a clădit biserica” (N. Iorga, *Inscripții din bisericile României*, vol. I, București, 1905, p. 255).

⁵¹ Radu Popescu vornicul, *Istoriile domnilor Țării Românești*, introducere și ediție critică întocmite de Const. Grecescu, București, 1963, p. 69-70.

⁵² Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, București, 1961, p. 165.

⁵³ Ștefan Andreescu, *Câteva precizări despre ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma banul*, în GB, XXIII, 1964, nr. 5-6, p. 555-557; idem, *Din relațiile Țărilor Române cu Epirul*, în SMIM, XXIV, 2006, p. 106-108.

⁵⁴ Cea mai mare parte a bibliografiei privitoare la mănăstirea Mihai Vodă, de până în 1960, a fost strânsă în de Nicolae Stoicescu, în *op. cit.*, *passim*. După această dată au

pietrele de mormânt⁵⁵ și odoarele⁵⁶, atâtea câte s-au mai păstrat, săpăturile arheologice⁵⁷, destinul ei tragic (mănăstirea a fost luată, în 1985, prin hotărârea conducerii țării, de pe colina care îi purta numele și dusă înspre malul Dâmboviței, fiind astăzi ascunsă de un șir înalt de blocuri de locuințe⁵⁸) etc. au fost studiate, cu excelente rezultate, în trecut, astfel că nu mai insist, acum, asupra lor.

Spre sfârșitul anului 1592, Alexandru cel Rău, care se va dovedi un mare neprieten al ctitorului, „întărește mănăstirii cu hramul Sf. Nicolae, făcută de Mihaiu banul în orașul București”, stăpânirea peste părți din satele Ivăniș, Florul și Băcești, mori, case, loc de prăvălii, vii, grădini, baltă, livezi și alte bunuri, pentru că „Mihaiu banul a dăruit mănăstirii aceste ocini ca să-i fie pomană lui și feciorilor lui, și nimeni să nu se amestece la acele bucate pe care le-a dăruit Mihaiu banul, pentru că *el a făcut mănăstirea*, ca să-i fie pomană în veci” (nr. 100). Daniile pentru noua ctitorie se vor înmulți, atunci când, odată cu transformarea lui Mihai din boier în domn, mănăstirea Sfântul Nicolae trece de la starea de mănăstire boierească la aceea de mănăstire domnească. Primul act, dat de Mihai, în calitate de „voievod și domn al Țării Românești”, este cel din noiembrie 1593, prin care îi întărește stăpânirea asupra unei părți din satul Grozăvești, care-i fusese dăruită de vornicul Mitrea și de soția lui Neaga, în urma unei „mărturisiri pe care au făcut-o ei înșiși domnului” (nr. 103). În 1594 și prima jumătate a anului 1595, darurile către

mai apărut câteva lucrări, dintre care amintesc excelenta monografie a Florentinei Dumitrescu, *Biserica Mihai-Vodă*, Editura Meridiane, București, 1969, și volumele Terezei Sinigalia: *Arhitectura civilă de zid din Țara Românească în secolele XIV-XVIII* (București, 2000, p. 149-151) și *Mihai Viteazul ctitor* (București, 2001, p. 6-22).

⁵⁵ Em. Păsculescu-Orlea, *Inscripții din cuprinsul mănăstirii Mihai Vodă din București*, în GB, XXIII, nr. 11-12, 1964, p. 1034-1056; George D. Florescu, *Despre mormintele de la mănăstirea Mihai Vodă*, ed. de Mihai-Sorin Rădulescu, în „Historia”, an VII, nr. 68, 2007, p. 52-56. Istoricul și genealogistul bucureștean mai avea un studiu, „în preparare”, despre *Data ridicării Mihai Vodă din București* (vezi mențiunea din idem, *Din vechiul București. Biserici, curți domnești și hanuri după două planuri inedite de la sfârșitul veacului al XVIII-lea*, București, 1935, p. 17-19), despre care nu știu să se fi publicat până acum.

⁵⁶ N. Cazacu, *Inscripțiile de pe clopotele unor biserici din București*, în GB, XXI, nr. 1-2, 1962, p. 160; Victor Brădulescu, *Inscripții și însemnări documentare. Zugrăvi și meșteri argintari la biserici din București*, în GB, XXI, nr. 3-4, 1962, p. 353-354.

⁵⁷ Gh. Cantea <Cantacuzino>, *Cercetări arheologice pe dealul Mihai Vodă și împrejurimi*, în vol. *Bucureștii de odinioară în lumina săpăturilor arheologice*, redactor I. Ionașcu, București, 1959, p. 93-127.

⁵⁸ *** *Bisericiile osândite de Ceaușescu. București 1977-1989*, București, 1995, p. 65-79.

mănăstire curg unul după altul: satul Drălea, cumpărat de domn pentru că „nu a vrut să lase să intre străini în satele” lui Danciul vornic din Popești; satele Câmpeni și Buciumeni, cumpărate de domn de la moșneni, cu 24.000 de aspri, și dăruite „mănăstirii sale, numită Sf. Nicolae, din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este metoh la mănăstirea de la Sfântul Munte, care se numește Simopetru, ca să fie pentru întărirea mănăstirii și călugărilor de hrană, iar domnului și părinților săi pentru veșnică pomenire”; o parte din satul Vlădeni, cumpărată de domn cu 20.000 de aspri; o parte din moșia Dragomirești, cumpărată de întreprinzătorul egumen Evghenie, cu 8.350 de aspri. Păstrarea închinării la mănăstirea Simonopetra și șirul dens de danii către metocul bucureștean al acesteia l-au transformat pe Mihai vodă în al doilea mare ctitor al mănăstirii athonite, după despotul sârb, Iovan Uglică⁵⁹. Astfel, refacerea splendidei mănăstiri athonite, după marele incendiu din 1580, s-a datorat ajutorului oferit de domnul Țării Românești, Mihai Viteazul.

Evenimentele crâncene din vara și toamna anului 1595, când Mihai vodă a ridicat cu succes sabia împotriva „păgân timeri”⁶⁰, au făcut ca știrile despre mănăstirea Sfântul Nicolae să înceteze. Totuși, în chip minunat, mănăstirea a supraviețuit prăpădului dezlănțuit în București, atunci când alte mănăstiri, și mai cu seamă mănăstirea Sfânta Troiță⁶¹, ctitoria Mihneștilor, au fost distruse. După ce turcii au fost alungați din țară, iar Mihai vodă a revenit în scaunul domnesc, una dintre măsurile luate, pentru refacerea orașului București, a fost trecerea mănăstirii Sfânta Troiță și a averii ei în administrarea mănăstirii Sfântul Nicolae, după cum arată Radu vodă Mihnea, la 23 februarie 1614: „răposatul Mihail voievod, dacă a văzut domnia sa așa, această sfântă mănăstire a domniei mele sfârșită și surpată, iar domnia sa s-a sculat și a mutat pe acei călugări din mănăstirea domniei mele și cu toate satele și așigani și averile ei și cu aceste mai sus spuse bălți și cu toate hotarele ei, la mănăstirea domniei sale ce o făcuse din sus de orașului București”, după care chiar a vrut „să înceapă a face această sfântă mai sus spusă mănăstire, precum a fost făcută mai înainte vreme”⁶², însă nu a mai reușit să-și ducă gândul până la capăt.

⁵⁹ Φωκίων Κοτσαγέωργης, Μοναχός Κοσμάς Σιμωνοπετρίτης, *Συμβολή στην ιστορία του καθολικού της μονής Σιμωνόπετρας*, în „Αθωνικά Τετράδια”, τόμ. 2, 2015, p. 60.

⁶⁰ DRH, B, XI, p. 185, nr. 139 (12 noiembrie 1595).

⁶¹ Nicolae Costin, *Letopisețul Țării Moldovei de la zidirea lumii până la 1601*, ed. Ioan Șt. Petre, București, 1942, p. 586.

⁶² DIR, XVII/2, p. 254, nr. 233.

În vara anului 1596, șirul daniilor pentru mănăstirea Sfântul Nicolae a fost reluat, printr-un act prin care ctitorul îi dăruiește întreg satul Băcești (nr. 109), însă vreme de trei ani, până la „hrisovul ctitoricesc”, din 28 august 1599, alte mărturii despre cel mai important așezământ bisericesc bucureștean al vremii nu mai avem. Acest mare hrisov se înscrie „în seria gesturilor de pietate pe care domnii români le făceau în ajunul începerii unor campanii militare”, în acest caz fiind vorba despre un „ecou al pregătirilor domnului de la Târgoviște pentru înlăturarea cardinalului Andrei Báthory de la cârma Transilvaniei”⁶³. Totodată, „binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Mihail voievod, fiul marelui Petrașco voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg”, a dorit să întărească, printr-un hrisov solemn, posesiunile mănăstirii sale, pentru ca, oricum ar fi căzut sorții războiului, să-i pună viitorul la adăpost. Solemnitatea hrisovului nu poate ascunde deplin iuțea și poate furia cu care a fost întocmit, care reies din judecățile care au măcinat mănăstirea pe toată întinderea veacului al XVII-lea. Mihai vodă a dăruit mănăstirii Sfântul Nicolae, pe care „a zidit-o, a înfrumusețat-o” și a închinat-o metoc la mănăstirea Simonopetra de la Sfântul Munte, zece sate întregi (Dralea, Spanțovul de Sus, Suharna, Costeni, Grădești, Popești, Bănciulești, Ciocănești, Românești, Vișina Seacă) și părți din șase sate (Plătărești, Despicați, Câmpeni pe Ciorogârla, Buciumeni, Cunești, Poiana), împreună cu două sălașe de țigani, pe care le-a cumpărat cu 483.700 de aspri (nr. 113)⁶⁴, ceea ce înseamnă aproximativ 7.000 de taleri⁶⁵. Cât a plătit cu adevărat din această sumă foarte mare este și va fi greu de spus, mai ales că unele sate, din câte se poate observa și din acest volum, nu au fost cumpărate cu hotarele întregi, așa cum stă scris în hrisov. Însă, tot de aici se poate vedea, că aceste sate constituie miezul domeniului mănăstirii Sfântul Nicolae, de acum și până la secularizarea averilor mănăstirești. Într-un caz, acela al satului Românești, contestarea a venit foarte repede, astfel încât pasajul, care cuprinde

⁶³ Ștefan Andreescu, *Hrisoave cu caracter solemn*, în *Addenda et Corrigenda*, SMIM, 2008, p. 332.

⁶⁴ Acest hrisov a fost folosit și de Ion Donat, după copia grecească de la ANB, atunci când a scris despre domeniul lui Mihai Viteazul (*Satele lui Mihai Viteazul*, în *Domeniul domnesc în Țara Românească <sec. XIV-XVII>*, ediție îngrijită de Gheorghe Lazăr, București, 1996, p. 193-239).

⁶⁵ Pentru cursul de schimb, aspru – taler, foarte oscilant, în a doua jumătate a secolului al XVI-lea, vezi Bogdan Murgescu, *Circulația monetară în Țările Române în secolul al XVI-lea*, p. 57-58.

această danie, a fost tăiat în text, fiind nevoie de semnătura lui Radu vodă Șerban pe marginea hrisovului!

Tot acum sau puțin mai înainte, Mihai vodă și-a înzestrat ctitoria și cu obiectele de cult necesare, dintre care unele probabil că au fost dăruite direct mănăstirii Simonopetra. Dintre aceste odoare, s-au păstrat câteva, printre care se află: o mână a Sfântului Nicolae, pe care domnul, împreună cu doamna Stanca și cu fiul lor, Necula voievod, au „îmbrăcat-o în aur”, în anul 1599/1600, cu grija mitropolitului Eftimie⁶⁶, un minunat potir, lucrat într-un atelier transilvănean⁶⁷, precum și un epitrahil „cu lălele”, ambele păstrate la mănăstirea Simonopetra⁶⁸. Mihai Viteazul a dăruit mănăstirii Simonopetra „o Evanghelie de multă cinste vrednică”⁶⁹.

1600 a fost un an greu pentru Țara Românească și pentru mănăstirea Sfântul Nicolae. Cu toate acestea, însă, mănăstirea a primit de la Nicolae vodă Pătrașcu un vad de moară din Gârla Domnească de la Buzău (nr. 138), precum și un înscris, care îi era necesar pentru stăpânirea unei vii din Dealul Bucureștilor, de la fiicele vornicului Ivan Noroce, Samfira și Velica (nr. 114), proaspăt întoarse din Transilvania, unde una dintre ele, Velica, soția lui Fabio Genga, jucase un însemnat rol pe lângă Mihai Viteazul⁷⁰. De asemenea, la 5 decembrie 1600,

⁶⁶ *Inscripțiile medievale ale României. Orașul București*, vol. I, p. 380, nr. 384; Matei Cazacu, *Minuni, vedenii și vise premonitoare, în trecutul românesc*, București, 2003, p. 102-103 („aceste moaște sunt false, deoarece corpul Sfântului Nicolae păstrat la Bari este întreg și are cele două mâini intacte”). În 1867 a fost înapoiat mănăstirii „un toc de lemn în formă de carte cu o placă de argint sub care se văd vreo câteva sfinte moaște” („tablou despre constatarea obiectelor ridicate de la mănăstirile zise închinat”; ANB, ms. nr. 1255, f. 50v.-51r.).

⁶⁷ Y. Ikonomaki-Papadopoulos, *Church Silver*, în *Simonopetra. Mount Athos*, p. 163-165 și fig. 89.

⁶⁸ M. Teocharis, *Gold-embroidered Vestments*, în *Simonopetra. Mount Athos*, p. 214 și fig. 127a. Un alt potir, din aceeași vreme, se păstrează la Muzeul de Artă al României, având următoarea inscripție în limba greacă: „† Acest potir a fost închinat la biserica Sfântul Nicolae din București, metoh la Simopetra, de către preacredinciosul domn Mihail voievod. 1620 (?)”; argintarul a confundat, probabil, cifra unităților (8), cu cifra zecilor (20); *Inscripțiile medievale ale României. Orașul București*, vol. I, p. 671-672, nr. 975. Acest potir a intrat în colecția Muzeului din București în 1867 (ANB, ms. nr. 1255, f. 50v.-51r.). În acest inventar se mai găsește „un potir, cu tot tacâmul lui (disc, stea, copie și linguriță), de argint poleit”, care a fost returnat mănăstirii Mihai Vodă (este același cu „potirul suflat cu aur, cu tacâmul lui”, înregistrat în cataografia din 26 iulie 1830; ANB, M-rea Mihai Vodă, IV/3, f. 2r.).

⁶⁹ BAR, ms. rom. nr. 2377, 58 v. (trad. de la începutul sec. XIX a *Proschinatarului* lui Ioan Comnen, tipărit în limba greacă, la Snagov, în 1701, de ieromonahul Antim Ivireanul).

⁷⁰ Ștefan Andreescu, *Boierii lui Mihai Viteazul*, în *Restitutio Daciae*, vol. III, *Studii cu privire la Mihai Viteazul*, București, 1997, p. 379.

Simion vodă Movilă a întărit mănăstirii stăpânirea peste partea din satul Grozăvești, care fusese a lui Mitrea vornic din Hotărani, poruncindu-le rumânilor să asculte de egumen (nr. 117)⁷¹.

După moartea ctitorului, mănăstirea domnească Sfântul Nicolae a preluat, după un deceniu (nr. 140), numele lui, numindu-se, de atunci până astăzi, Mihai Vodă. În acest deceniu, credinciosul boier al lui Mihai Viteazul, Radu Șerban, ajuns domn al Țării Românești, chiar dacă a fost un adversar al fiului acestuia, Nicolae-Pătrașcu voievod, a ocrotit femeile din familia lui Mihai vodă și mănăstirea zidită de el, întărindu-le celor dintâi sate cumpărate de fostul domn „când a fost mare agă, și nu se ridicase încă domn și nu era decât boier” (nr. 126) și celei din urmă satele moștenite de la jupâneasa Caplea, satele dăruite de ctitor (nr. 131), precum și închinarea la Simonopetra (nr. 123). Rămânând în țară, la casa sa, fiica lui Mihai vodă, „doamna Florica”, s-a îngrijit de ctitoria familiei, acceptând, la 23 august 1608, ca trei sate „din zestrea sa”: Costeni, Grădești și Suharna, care fuseseră dăruite mănăstirii de tatăl ei, să rămână în veci ale acesteia (nr. 128). Totuși, mănăstirea a avut o serie lungă de procese, întinse până către anii 1660, mai ales cu rumânii din satele pe care le stăpânea, aceștia acuzând că au fost rumâniți pe nedrept de Mihai Viteazul și amintind de „legătura” lui Mihai, câștigând marea majoritate a lor⁷² și pierzând câteva⁷³.

Mă opresc aici cu depănarea strânsă a istoriei mănăstirii Mihai Vodă, punctând doar câteva aspecte mai importante (lista egumenilor, domeniul mănăstirii și două fapte istorice), însă voi reveni, cu alte detalii, într-un text mai amplu.

Lista egumenilor mănăstirii Sfântul Nicolae (Mihai Vodă), de la 1591 până la 1848, cuprinde 33 de nume, culese din documentele românești de la mănăstirea Simonopetra: Evghenie, Iacov, Ioasaf⁷⁴,

⁷¹ Cu o zi înainte, domnul a fost de acord ca Neaga, soția răposatului vornic Mitrea, să intre în stăpânirea unei jumătăți din satul Grozăvești, pe care o vânduse lui Mihai vodă „ca să se plătească din mâna păgânilor”, la care căzuse în robie (DRH, XI, B, p. 571-572, nr. 422).

⁷² DIR, B, XVII/4, p. 303-304, nr. 319 (vezi și *ibidem*, p. 325-326, nr. 334).

⁷³ DRH, B, XXI, p. 310-312, nr. 171 (30 decembrie 1626); *idem*, XXII, p. 73-75, nr. 39 (15 martie 1628; Tănase din Ciocănești a fost slobozit din vecinie, pentru că fusese în robie, iar „robii nu pot fi vecini”). Pentru „legătura” lui Mihai, vezi Violeta Barbu, „Legătura” lui Mihai Viteazul și efectele ei juridice în prima jumătate a secolului al XVII-lea. O nouă abordare, în RI, XIII, 2002, nr. 3-4, p. 99-110; Oana Rîzescu, „Legătura lui Mihai” și dreptul de strămutare al țărănilor aserviți. Cenzura obiceiului prin hotărâre domnească în Țara Românească în secolul al XVII-lea, în RI, XIV, nr. 1-2, 2003, p. 249-264.

⁷⁴ De la egumenul Ioasaf s-a păstrat un epitrahil, brodat cu fir de aur argint și mătase, din martie 1618, cu inscripții în limba greacă: „† Este proprietatea mănăstirii

Meletie, Samoil, Ignatie (I), Dorothei, Ghenadie, Leontie, Grigorie (I)⁷⁵, Athanasie, Averchie, Ignatie (II), Cozma, Grigorie (II), Theona, Gherasim, Theofan, Nichifor, Daniil, Timothei Mihaliotis, Ioachim, Chiril Mihaliotul⁷⁶, Samoil, Sofronie <Vraceanschi> fost episcop de Vrața⁷⁷, Chipriian, Athanasie Mihaliotul, Anthim Mihaliotul, Parthenie, Vartholomei, Gavriil Mihaliotul (Petrovici)⁷⁸, Dionisie fost episcop de Milos și fost egumen al mănăstirii Simonopetra⁷⁹, Theodosie Mihaliotul. Din alte documente, lista se completează cu: Marcu⁸⁰, Mitrofan⁸¹,

Simonopetra; a ajutat Ioasaf preotul, cel preaneînsemnat, cu preabună dorință, cu truda și osteneala doamnei Elenuda. În anul 7126, idictionul 1°; și „S-a făcut cu cheltuiala preacuviosului între ieromonahi, chir Ioasaf, 1618 mai”; *Inscripțiile medievale ale României. Orașul București*, vol. I, p. 712, nr. 1053; M. Teocharis, *op. cit.*, p. 215-216.

⁷⁵ Un monah foarte evlavios, cu rugăciunile căruia casa slugerului Pătru Ciorgăreanul s-a izbăvit de ciumă, așa cum mărturisește soția sa, jupâneasa Ancuța: „În vreme ce au fost mânia Sfinției Sale în toată țara cu boala ciumei, adus-au Dumnezeu pre acest părinte, egumenul Gligorie de la Sfânta Sfetagora, și pentru multă osteneală și rugăciune în casa noastră, fericitu-ne-au Dumnezeu casa întreagă” (nr. 303).

⁷⁶ Egumenul Chiril a făcut un clopot mic pentru biserica mănăstirii Mihai Vodă, în august 1804 (N. Cazacu, *op. cit.*, p. 160). După moartea lui s-au descoperit cinci zapise false, pentru împrumuturi, pe care le-ar fi făcut în numele mănăstirii, în valoare de 270.000 de taleri, pe care egumenul Chipriano nu a avut de unde să-i plătească (ANB, M-rea Mihai Vodă, V/43; 31 ianuarie 1814).

⁷⁷ Cyril Pavlikianov, *op. cit.*, p. 20-21. Acest episod din viața sa, episcopul nu-l consemnează în *autobiografie*, și nici editorul în studiul introductiv (Sofronie Vraceanski, *Viața și suferințele păcătosului Sofronie*, ediție bilingvă de Anca Irina Ionescu, București, 2015, 92 p.).

⁷⁸ Vartholomei și Gavriil Petrovici au fost români și au egumenit între 1823 și 1820, în vremea în care egumenii greci au fost scoși din mănăstire (Gh. I. Moisescu, *Mănăstirile închinat din Țara Românească în vremea păstoriei mitropolitului Grigorie Dascălul <1823-1824>*, București, 1934, p. 10). În catagrafia averii mănăstirilor închinat, realizată în 1823, s-a aflat că mănăstirea Mihai Vodă avea datorii imense, în valoare de 104.634 taleri (Mariana Lazăr, „Spre folosul acestei sfinte case”. Construirea și evoluția domeniului mănăstirii Cotroceni <sec. XVII-XIX>, Brăila, 2012, p. 277). Egumenul Gavriil a cumpărat pentru biserică un rând de odăjdii (o mantie, un stihar, un epitrahil etc.), trecute în catagrafia din 1829 și reluate în catagrafia „odăjdiilor și odoadelor bisericii”, făcută la 26 iulie 1830, de egumenul Dionisie, fost episcop de Milos (ANB, M-rea Mihai Vodă, IV/3, f. 1 r.-v., orig., cu sigiliul fostului episcop).

⁷⁹ C. Patrinelis, *op. cit.*, p. 25.

⁸⁰ La 7 aprilie 1656, ieromonahul Marcu este numit „nastavnic” al mănăstirii Mihai Vodă (George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, București, 1982, p. 57-58), însă la 12 martie 1656 (doc. nr. 282 din vol. publicat acum) și la 5 noiembrie 1657, egumen era Leontie (Gheorghe Lazăr, *Documente privitoare la negustorii din Țara Românească*, vol. I (1656-1688), Iași, 2013, p. 25, nr. 9).

⁸¹ N. Iorga, *Documente privitoare la familia Cantacuzino scoase în cea mai mare parte din arhiva d-lui G. Gr. Cantacuzino*, București, 1902, p. 88.

Iosif din Milos⁸², Rafail⁸³, Agathanghel⁸⁴ și Teodosie Contopulo (și egumen al mănăstirii Simonopetra)⁸⁵, ajungând la un număr de 39 de egumeni, însă probabil mai există nume care pot fi adăugate pe această listă.

Domeniul mănăstirii Mihai Vodă a cuprins de-a lungul vremii un număr însemnat de sate și părți de sate și a înglobat și satele stăpânite de mănăstirile Bolintin, Sfântul Nicolae a lui Ghiorma postelnicul și Izvorani. Acum, am întocmit o listă de sate, identificând, atât cât s-a putut, și județul din care au făcut parte, pe care le-a stăpânit mănăstirea până la mijlocul secolului al XIX-lea, însă nu în același timp, pentru că unele au fost schimbate, vândute, pierdute în judecăți etc. Astfel, domeniul mănăstirii Mihai Vodă a fost compus din sate, părți de sate și moșii în următoarele județe: Ilfov (Bănciulești, Belciug, Buciumeni, Câmpeni, Cârstienești, Cârștiani, Ciocănești, cu balta de aici, Ciorogârla, Ciurel, Cocani, Costeni, Crângași, Despicați, Dragomirești, Drălea, Găunoși, Gârdești, Gorgănele⁸⁶, Grădești⁸⁷, Grozăvești, Îmbrobodiți, Jigoreni⁸⁸, Mănești, Mitreni, Oltenița, Petrești, Plătărești⁸⁹, Popești⁹⁰,

⁸² N. Iorga, *Inscripții din bisericele României*, I, p. 255, nr. 1.

⁸³ *Documente privind istoria orașului București*, ed. Florian Georgescu, Paul I. Cernovodeanu, Ioana Cristache Panait, București, 1960, p. 80-81, nr. 37; *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate, aflate în colecția Muzeului Municipiului București*, album realizat de Ionel Ioniță, Maria Grigoruță, Elena Marcu, Speranța Diaconescu ș. a., București, 2006, p. 56 (foto).

⁸⁴ ANB, M-rea Mihai Vodă, IV/3, f. 3r. (și acesta a fost român, conducând mănăstirea în 1829-1830, iar după ieșirea din egumenie a căutat să-și însușească 637 de dramuri de argint rămase în vistieria mănăstirii; egumenul a cumpărat multe lucruri necesare pentru „tacâmul casii, al dulceții, al cafelii și al mesii”, f. 4 r.).

⁸⁵ N. Iorga, *Inscripții din bisericele României*, I, p. 255, nr. 2. Teodosie a fost înmormântat în pridvorul mănăstirii Mihai Vodă, la 10 martie 1847 (*ibidem*, p. 256, nr. 3).

⁸⁶ La 7 iunie 1689, egumenul Athanasie vinde lui Constantin Brâncoveanu moșia Gorgănele, din dreptul caselor domnului de la Mogoșoaia, dincoace de Colentina, spre Drumul Târgoviștii, și cumpără, în schimb, moșia acestuia, Ciocăneștii de la Baltă (*Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic nr. 25*, vol. II (1686-1760), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Mirela Comănescu, Laura Niculescu, București, 2008, p. 10, nr. 106 – copie).

⁸⁷ La 1 octombrie 1667, mănăstirea Mihai Vodă încă stăpâna o parte din acest sat, situat lângă Dințești, județul Ilfov (Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, II, București, 1913, p. 156).

⁸⁸ Mănăstirea Mihai Vodă a stăpânit o parte din acest sat, însă cea mai mare parte a fost cumpărată de la megieși de negustorii Ghioca și Pătru (Gheorghe Lazăr, *Familii de boieri munteni cu origine negustorească*, I. Familia Ciorogârleanu, în RIS, XIII-XV, 2008-2010, p. 272-276, nr. 2; DRH, B, XXVII, p. 104-110, nr. 86).

⁸⁹ La 27 octombrie 1646, egumenul Dorothei al m-rii Mihai Vodă schimbă moșii în Plătăreștii de Jos cu Matei vodă Basarab (DRH, B, XXXI, p. 347, nr. 315).

⁹⁰ Sat aflat în județul Ilfov sau Dâmbovița.

Nărccești, Spanțov, Urechești), Vlașca (Brăniștari, Crivina, Ogrăzeni⁹¹, Buzănești, Socotești, Stănești de la Obrejie⁹², Stănilăvești, Tântava⁹³), Ialomița (Cunești, Ivănișul⁹⁴, Întorsura, Poiana, Posmag⁹⁵, Suharna, Sulimanul, Vlădeni⁹⁶), Dâmbovița (Bilciresți, Lungi, Poiana <numit mai târziu Haimanale>, Românești, Socet), Teleorman (Băcești, Florul, Stoborâști); Prahova (Arcești, Căcați⁹⁷), Gorj (Voinigești); de asemenea, mănăstirea a stăpânit părți din câteva sate, pe care nu am reușit să le localizez: Spineni, Trăsura și Vișina. Toate aceste sate le-am găsit în documentele din arhiva românească a Simonopetrei, însă mănăstirea Mihai Vodă a avut în stăpânire și altele, pentru un interval mai mare sau mai mic de timp, pe care le-am identificat în alte locuri, cum ar fi: Boteni⁹⁸,

⁹¹ Satele Ogrăzeni și Socotești au făcut parte din județele Vlașca și Ilfov. La părțile din Ogrăzeni stăpânite de mănăstire, pe care le găsim în acest volum, trebuie adăugată și partea dăruită de Ilina, soția lui Ianache Piteșteanu vistier, la 8 iulie 1700 (Constantin Brâncoveanu, *Documente din colecțiile Academiei Române*, album alcătuit de Gabriela Dumitrescu, Liana Năstăsescu, Oana Dimitriu, Ion Andrei Țârlescu, Craiova, 2014, p. 125).

⁹² Călugării de la Mihai Vodă au cumpărat o parte din acest sat de la Stoica paharnic din Dragomirești, cu 150 de galbeni, pe care au vândut-o, „fiindu-le această moșie depărtată și preste mână”, cu 120 de galbeni lui Matei Basarab, la 16 iulie 1654 (DRH, B, XXXIX, p. 349-350, nr. 289).

⁹³ Aici, mănăstirea Mihai Vodă a stăpânit doar niște „livezi de fân” (nr. 508).

⁹⁴ Actele acestei moșii, cu precizarea județului din care a făcut parte, au fost rezumate la începutul sec. XIX (ANB, M-rea Mihai Vodă, XX/7).

⁹⁵ Mănăstirea Mihai Vodă avea în acest sat doar 50 de stâneni, restul fiind stăpâniți de mănăstirea Strâmba (DIR, B, XVII/3, p. 496, nr. 448).

⁹⁶ La 14 mai 1692, egumenul Athanasie mai cumpără o parte din satul Vlădeni de la negustorul Arion din Târgul de Floci (Gheorghe Lazăr, *Documente privitoare la negustorii din Țara Românească*, vol. II (1689-1714), Iași, 2014, p. 55, nr. 44).

⁹⁷ Numit și Rădulești, vezi *Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic nr. 25*, vol. I (sf. sec. XIII – 1685), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, București, 2002, p. 116, nr. 1553.

⁹⁸ La 26 decembrie 1684, Radu Săvescul paharnic dăruiește mănăstirii această parte de moșie (*Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 30, foto după orig.), pentru ca jumătate de an mai târziu, la 9 iulie 1685, rudele lui să întărească mănăstirii stăpânirea peste această parte de sat și peste niște vii părăginite de la Bărbătești, „pentru pomeana, și l-au adus dumnealor de l-au îngropat pre Radul paharnic, oasele lui, în sfânta mănăstire”. Călugării, pentru că nu le erau „umblielele în acea parte de loc”, au dat moșia lui Cârstea al treilea vistier, pentru o prăvălie și un loc de prăvălie la Ulița Mare dinspre Curtea Domnească (*ibidem*, p. 30, foto; *Documente privind istoria orașului București*, p. 45-46, nr. 11 <orig., cu sigiliul mănăstirii>). Radu Săvescul paharnic a fost îngropat în biserica mănăstirii Mihai Vodă și cred că al lui este mormântul descoperit de N. Iorga, „din stânga, cu o inscripție foarte frumos săpată, din nenorocire, de tot ștearsă”, din care, totuși, a citit: „mai l” și „pe margine: Rad<u> R...” (*Inscripții din bisericele României*, I, p. 258, nr. 11).

Tărăceni⁹⁹, Rasa¹⁰⁰ și Ursoaia¹⁰¹ (sate apărute lângă Ciocănești) și Măldărești (stăpânit de schitul Beșteanu)¹⁰². Nucleul acestui domeniu a fost constituit de satele care au fost dăruite mănăstirii Sfântul Nicolae a lui Ghiorma postelnicul de jupâneasa Caplea și de satele dăruite de Mihai Viteazul ctitoriei sale, care îi va purta numele, mănăstirea Mihai Vodă, iar din punct de vedere geografic, satele se grupează în județul Ilfov și în județele limitrofe, astfel: zona din jurul Bucureștilor, dintre care unele sate vor fi incluse în orașul București; zona de la Dunăre, la granița dintre județele Ilfov și Ialomița, situată în fața cetății Dârstor; zona din jurul mănăstirii Bolintin, pe râul Argeș, la granița dintre județele Ilfov și Vlașca și zona din sud-estul județul Dâmbovița, în jurul satului Bîlcirești, iarăși la limita cu județul Ilfov. Egumenii mănăstirii Mihai Vodă au fost, în general, buni administratori ai domeniului, fiind întotdeauna foarte atenți la mersul afacerilor și la rentabilitatea lor. Astfel, la 20 iunie 1820, egumenul îi dă dragomanului Manuc „trei hotare de moșie”, adică Popești, cu partea din și Bănciulești, Îmbrobodiți și Dragomirești, în total 2.645,5 stânjeni, primind în schimb, „patru acareturi” în orașul București: o cafenea pe Podul lui Șerban Vodă, cu chirie de 1.000 de taleri pe an, o prăvălie în Șelari, cu chirie de 600 de taleri pe an, o prăvălie în Bogasieri, cu chirie de șapte sute de taleri pe an, și o casă în mahalaua Popii Rusul, și 40.000 de taleri¹⁰³. Pe lângă acest însemnat număr de sate și părți de sate, mănăstirea Mihai Vodă a stăpânit un număr însemnat de sălașe de țigani și prăvălii pe Ulița Mare și pe alte ulițe din București, o baie¹⁰⁴ și un han¹⁰⁵ în București, vii și livezi în Dealul Bucureștilor și la Lacul Adânc, în Dealul Târgoviștei și în Dealul Piteștilor și mori pe

⁹⁹ N. Iorga, *Documente prahovene și dâmbovițene privitoare la moșiile lui Scarlat Greceanu*, în *BCIR*, XI, 1932, p. 68 (la 5 august 1720 s-a făcut o hotarnică a satului, iar o parte pare a fi stăpânită de mănăstirea Mihai Vodă).

¹⁰⁰ ANB, M-reia Mihai Vodă, I bis/12 (hotarnica acestor sate dinspre moșiile învecinate, din 2 iunie 1825, făcută în urma jalbei egumenului Theodosie, care a înfățișat actul de la 18 mai 1626, rezumat în hotarnică; vezi doc. nr. 187 din prezentul volum).

¹⁰¹ *Ibidem*, II/12 (hotarnică, din 2 aprilie 1756, a moșiei Curești, din județul Ilfov, dinspre Dunăre, stăpânită de mănăstirile Mărgineni, Toți Sfinții și Glavacioc).

¹⁰² *Ibidem*, XVIII/4 (hotarnică din 13 iunie 1755).

¹⁰³ *Ibidem*, I bis/8 (cu sigiliul lui Manuc bey).

¹⁰⁴ Vezi și documentul din 30 decembrie 1670, unde este pomenită o judecată a mănăstirii pentru o baie „din susul orașului București” (George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București <1634-1800>*, p. 71-72, nr. 23).

¹⁰⁵ Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, p. 107.

Dâmbovița, în fața mănăstirii și la Ciutărie¹⁰⁶. La acestea se adaugă dreptul de a lua o cantitate de sare anual de la ocele Ghitoara și Telega, precum și o cantitate de pește din bălțile de la Dunăre, mai ales din balta de la Ciocănești.

După schimburi și vânzări, mănăstirea Mihai Vodă a ajuns să stăpânească, potrivit catagrafiei din 1830, următoarele moșii, în județele: Ilfov (Ciocănești și Rasa, Spanțovul, Mitrenii și Luica, Ciurelu, cu două mori pe Dâmbovița), Vlașca (moșia Rândul de Anini, Ogrăzeni) și Teleorman (Stoborăști), Dâmbovița (Socetul și Haimanalele), Ialomița (Ivănișul) și schiturile Beșteanu, din județul Argeș, „cu 2 sfuricele de moșie și o vișoară”, și Izvorani, cu moșia Tăbărăști¹⁰⁷. Pentru mai multe moșii avea judecăți cu stăpânii moșiilor vecine, cum era cazul moșiei Ivănișul, care, la 1840, era parte a moșiei Cioara, din județul Brăila¹⁰⁸. Din catagrafie cred că lipsesc multe case din mahalaua Mănăstirii Mihai Vodă și din alte mahalale din București, pe care mănăstirea le dădea cu chirie, așa cum se poate observa din noianul de documente de închiriere păstrate în manuscrisele mănăstirii Mihai Vodă¹⁰⁹.

Venitul însemnat adus de acest domeniu, prin exploatare directă sau prin arendare, precum și de produsele dăruite mănăstirii Mihai Vodă de domn (sare, pește), au ajutat ca mănăstirea Simonopetra să treacă peste dificultățile financiare și dezastrele pe care le-a suferit. Am amintit mai sus despre marele incendiu din 1580, însă mănăstirea athonită a ars din nou la 8 iunie 1622¹¹⁰, în urma incendiului fiind refăcut catholiconul. Apoi, după două veacuri, în 1821, mănăstirea Simonopetra a sprijinit

¹⁰⁶ Morile mănăstirii de pe Dâmbovița, de la Ciutăria domnească, erau „înjugate” cu ale mănăstirii Radu Vodă (*DRH*, B, XXX, p. 308, nr. 253), adică una era pe un mal, iar alta în față, pe malul celălalt (vezi Constantin C. Giurescu, *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, București, 1966, p. 341). Morile din fața mănăstirii, de la Gorgan, sunt reprezentate într-o acuarelă a lui Luigi Mayer din 1794; *Istoria orașului București*, vol. I, Florian Georgescu (redactor responsabil), București, <1965>, p. 140.

¹⁰⁷ ANB, M-reia Mihai Vodă, IV/3, f. 6 r. La acestea se adaugă: „1 casă, 1 cărciumă în Podul Curții cei Arse, 1 bucătărie, 1 băcănie, 1 simigerie, 1 bogasierie în târg, 1 spișerie în Podul Beilicului, 2 prăvălii în Podul Curții cei Arse, 1 prăvălie în târg, zărăfie, 1 covăcerie <fierărie>, între covaci, în Curtea Veche, 1 prăvălie, mărchitânie, în târg, cu simfonie ca, cât va trăi Anastasie marchitanu, să plătească, taleri 80, pe an la mănăstire, și după moarte să le facă zapt <să le ia în stăpânire> mănăstirea”; vii în județele Dâmbovița (neprecizată moșia) și Ilfov (pe moșia Ciurelu, două vii părăginite pe Valea Orlii și pe Valea Negovanilor, și 20 de țigani (f. 6 v.-7 v.).

¹⁰⁸ *Ibidem*, XX/1 (hotarnică făcută de serdarul Teodor Palade).

¹⁰⁹ Radu S. Grecianu, *op. cit.*, p. 35-75.

¹¹⁰ C. Patrinelis, *op. cit.*, p. 22; Φωκίων Κοτζαγεώργης, Μοναχός Κοσμάς Σιμωνοπετρίτης, *op. cit.*, p. 71-80.

revoluția grecească condusă de Emmanuel Papas, iar, drept pedeapsă, în lavra athonită turcii au instalat o garnizoană, care va sta aici până în 1830. Egumenul mănăstirii, Dionisie, episcop titular de Milos, a venit la București, întorcându-se la Simonopetra în 1831¹¹¹. Indirect, fără legătură cu mănăstirea Mihai Vodă, un rol important în viața mănăstirii Simonopetra și a Sfântului Munte a avut, la mijlocul secolului al XVIII-lea, Sfântul Paisie Velicicovschi¹¹².

Pentru că a fost și încă este una dintre cele mai însemnate mănăstiri bucureștene, multe evenimente istorice importante s-au petrecut între zidurile ei sau în preajma sa. Un asemenea moment s-a petrecut în prima domnie a lui Grigore Ghica (1660-1664), când, spune domnul: „am fost domnia mea lăcuițiu într-această sfântă mănăstire 3 ani și jumătate”. Locuind în mănăstire, domnul a văzut că „sfântă mănăstire este săracă, slabă și fără venit”, astfel că i-a făcut bogate daruri: 150 de bolovani de sare de la ocna Ghitioara, care urmau a fi luați în fiecare an; „tot locul cu tot dealul, unde au fost mai nainte vreme vii, însă din hotarul Lupeștilor, de unde iaste locul viilor, de lângă mănăstire, în jos pre deal, până în Calea Mehedinților, unde sue Calea la Crucea lui Alexandru vodă, cea de piatră” (împreună cu vinăriciul domnesc de la aceste vii); 10 sălașe de țigani și 10 slujitori, scutiți de dări; balta domnească de la satul Ciocănești, împreună cu „vama din pește și din raci”. În urma acestor domnești daruri, Grigore Ghica poate fi considerat ctitor nou al mănăstirii Mihai Vodă.

Aici, ca un adevărat ctitor, domnul și-a înmormântat și un copil, fiind singurul vlăstar domnesc al cărui lăcaș de veci a fost mănăstirea Mihai Vodă. Copiii celui dintâi ctitor, Mihai Viteazul, au fost înmormântați în alte locuri: fiul și nepotul la Comana, în ctitoria cuscrului său, Radu vodă Șerban, iar fiicele, Florica și Marula, în bisericile zidite de familiile soților lor, Preda din Cepturoaia/Greci și Socol din Cornățeni. Fiul lui Grigore Ghica, Ioan, a murit în ianuarie 1664, în urma unei grele suferințe, văzută de autorul *Letopiseșului cantacuzinesc* drept o cerească răsplată pentru uciderea postelnicului Constantin Cantacuzino: „și lui încă îi trimise Dumnezeu judecată, că se bolnăvi un cocon ce avea, foarte rău și făcea grozăvii multe. Că era mic, înfășat, iar el sarea ca unul de 30 de ani și tot țipa și zbiera ca caii, până-și dăde duhul. Și-l îngropară în biserică la Mihai Vodă”¹¹³.

¹¹¹ C. Patrinelis, *op. cit.*, p. 25.

¹¹² Vezi, recent, Ierom. Teologos Simonopetritul, *Sfântul Paisie și ucenicii lui în Sfântul Munte și în mănăstirea Simonopetra*, trad. de ierom. Nathanael Neacșu, Iași, 2014, 50 p.

¹¹³ *Istoria Țării Românești (1290-1690). Letopiseșul cantacuzinesc*, ediție critică întocmită de C. Grecu și D. Simonescu, București, 1960, p. 152. Piatra de mormânt a

Un al doilea eveniment important din istoria mănăstirii Mihai Vodă, necunoscut până acum¹¹⁴, se datorează nepotului lui Grigore vodă Ghica, ajuns și el domn al Țării Românești, Grigore al II-lea Ghica, cel care, după ce a înnoit toate daniile făcute mănăstirii de bunicul său, a făcut aici „case domnești și alte împrejurări, de zidiri, de îngrădișuri și dirése, pentru șăderea domniei de vară și pentru odihna boiarilor și a oamenilor curții domnești, unile de iznoavă și noao făcându-le, altele vechi și stricate, dregându-le și bine tocmindu-le, pre lângă cari și paraclisul du pă poarta ce iaste în partea din sus, despre vii, al căruia hram să cinstăște și să prăznuiască pomenirea celui dintru Sfinți părintelui nostru, Grigorie Bogoslovul Arhiepiscopul Țarigradului, bine l-am tocmnit domnia mea și l-am înfrumusețat, cu zugrăveala și cu alte cuviincioase împrejurări, precum să vede”. Pe lângă apropierea sufletească de această mănăstire, pe care domnul a văzut-o ajunsă, iarăși, „la mare scăpătate și slăbiciune, cât și zidurile și alte împrejurări ale ei să stricase foarte și să dărăpănase”, un alt motiv, pentru care a ales să ridice aceste case aici, a fost acela că „locul era mai înalt decât la Curtea domnească” și cu aer mai curat, iar în cazul izbucnirii ciumei, domnia și toată curtea se puteau retrage aici, având și întreg orașul București sub ochi (nr. 490). Prin descoperirea acestui document, întrebarea, care s-a pus adeseori, cine a ridicat casele domnești unde a fost primit ambasadorul englez, Robert Ainslie, de către Alexandru vodă Moruzi, la 11 iulie 1793, își găsește răspunsul: Grigore al II-lea Ghica. Astfel, văzând și acest act ctitoricesc al Ghiculeștilor, putem spune că această familie domnească este ctitoră la mănăstirea Mihai Vodă¹¹⁵.

Mănăstirea Mihai Vodă a avut, pe lângă mănăstirea Bolintin, amintită mai sus, încă un metoc foarte important, și anume mănăstirea **Izvorani**, ctitoria mitropolitului Țării Românești, Luca de Cipru¹¹⁶. Un alt metoc, de mai mică anvergură, a fost schitul **Beșteleu**¹¹⁷, în orașul Pitești, din județul Argeș, a cărui istorie cred că se lămurește abia acum,

fost publicată de V. Brătulescu, *Un fiu al lui Grigorașco Ghica vodă înmormântat la biserica Mihai Vodă din București*, extras din BCMI, 1931, p. 12.

¹¹⁴ Vezi informațiile sintetizate de Nicolae Stoicescu, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, p. 45-47.

¹¹⁵ Și în Moldova, în cea dintâi domnie (1726-1733), Grigore Ghica s-a îngrijit de refacerea unei mănăstiri de la marginea Iașilor, Frumoasa, unde a devenit mare ctitor.

¹¹⁶ Noi informații despre mănăstirea Izvorani (județul Buzău) și despre mitropolitul Țării Românești, Luca de Cipru, în RI, XXI, nr. 3-4, 2010, p. 251-270.

¹¹⁷ Pentru bibliografia mai veche, vezi Nicolae Stoicescu, *Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România*, II, p. 487.

dacă admitem că este unul și același cu schitul lui Ianache vistier (nr. 458), care, la 20 ianuarie 1708, era deja închinat la mănăstirea Mihai Vodă¹¹⁸.

Acum, la sfârșitul acestor note preliminare, se cuvine să mulțumesc obștii mănăstirii Simonopetra și egumenilor ei, mai întâi arhimandritului Emilian Simonopetrul, care a dat binecuvântare pentru cercetarea arhivei românești, și apoi arhimandritului Elisei Simonopetrul, care a încuviințat publicarea acestui volum.

Petronel Zahariuc

BIBLIOGRAFIE*

- Andreescu, Ștefan, *Câteva precizări despre ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma banul*, în GB, XXIII, nr. 5-6, 1964, p. 547-567.
- Idem, *Din relațiile Țărilor Române cu Epirul: ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma din Pogoniani*, în SMIM, XXIV, 2006, p. 101-109.
- Idem, *Hrisoave cu caracter solemn*, în *Addenda et Corrigenda*, SMIM, 2008, p. 330-332.
- Andronic, Ieromonahul, *Călătoria la Muntele Athos (1858-1859)*, ed. Petronel Zahariuc, Iași, 2015.
- Bălan, Constantin, *Hrisoavele mănăstirii Bolintin din 1453 și 1479*, în *In honorem Paul Cernovodeanu*, ed. Violeta Barbu, Ed. Kriterion, București, 1998, p. 87-94.
- Bâzgan, Melentina, *Județele Țării Românești până la mijlocul secolului al XVIII-lea*, București, 2004.
- Eadem, *Indicatorul localităților medievale din Țara Românească până la 1831*, București, 2004.
- Bodogae, Teodor, *Ajutoarele românești la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, Sibiu, 1940.
- Hogdan, Damian P., *Despre daniile românești la Athos*, București, 1941.
- Bolliac, Cesar, *Registru cronologic de acte ce se află la Muntele Athosului*, în „Buciumul”, I, nr. 54, 1863, p. 213-214.
- Brezoianu, Ioan, *Vechile instituțiuni ale României*, București, 1882.
- Burada, Teodor T., *O călătorie la Muntele Athos*, Iași, 1884.
- Caselli, Domenico, *Ale cui erau locurile pe care s-a construit Arsenalul din București*, în „Gazeta Municipală”, VI, nr. 290, 1937, p. 1-2.
- Idem, *Biserica Sfântului Niculae al jupânesei Caplea din București*, în „Bucureștii. Revista Muzeului și Pinacotecii Municipiului București”, nr. 1-2, 1936, p. 137-145.
- Idem, *Când și de cine au fost sădite viile în București*, în „Gazeta Municipală”, VI, nr. 256, 1937, p. 1-2.

* Bibliografia cuprinde doar titlurile folosite la întocmirea catalogului de documente.

¹¹⁸ *Condica Marii Logofeții (1692-1714)*, ediție îngrijită de Melentina Bâzgan, Pitești, 2009, p. 439, nr. 303.

- Idem, *Cum au fost Bucureștii odinioară. Cu chipuri și icoane*, București, 1935.
- Idem, *Curtea domnească ot Mihai Vodă*, în „Gazeta Municipală”, VI, nr. 293, 1937, p. 1-2.
- Idem, *În zilele lui Mihnea vodă s-au pustiit viile din București de n-au mai rămas nici o viță*, în „Gazeta Municipală”, VI, nr. 257, 1937, p. 1-2.
- Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului*, vol. I (1369-1600), întocmit de Ion-Radu Mircea, București, 1947; vol. II (1601-1620), întocmit de Maria Soveja, Doina Duca-Tinculescu, Reghina Dragomir, 1974; vol. III (1621-1632), București, 1977; vol. IV (1633-1639), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1981; vol. V (1640-1644), întocmit de Marcel Dumitru Ciucă, Doina Duca-Tinculescu, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1985; vol. VI (1645-1649), întocmit de Marcel Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, București, 1993; vol. VII (1650-1653), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Melentina Bâzgan, București, 1999; vol. VIII (1654-1656), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Dragoș Șesan, Mirela Comănescu, București, 2006; vol. IX (1657-1659), întocmit de Mirela Comănescu, Laura Niculescu, Ileana Dincă, București, 2012.
- Cazacu, Matei, *Despre câteva vechi biserici bucureștene din veacurile XVI-XVIII*, în *Aut viam inveniam aut faciam. In honorem Ștefan Andreescu*, vol. editat de Ovidiu Cristea, Petronel Zahariuc, Gheorghe Lazăr, Iași, 2012, p. 469-492.
- Cândea, Virgil, *Mărturii românești peste hotare. Mică enciclopedie de creații românești și de izvoare despre români în colecții din străinătate*, I (Albania-Grecia), Ed. Enciclopedică, București, 1991; II (India-Olanda), supliment Albania – Grecia, București, 1998.
- Cernovodeanu, P. I., Vătămanu, N., *Considerații privitoare la pecețile orașului București în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea*, în „Materiale de Istorie și Muzeografie”, Muzeul de Istorie a Orașului București, IV, 1966, p. 3-14.
- Cipariu, T., *Consemnare de cărți și documente istorice mai rare*, în „Archiv pentru filologie și istorie”, nr. XVI, 1968, p. 316-317.
- Colecția Achiziții Noi. Indice cronologic nr. 25*, vol. I (sf. sec. XIII-1685), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia-Vătafu Găitan, București, 2002; vol. II (1686-1760), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă,

- Silvia Vătafu-Găitan, Mirela Comănescu, Laura Niculescu, București, 2008.
- Coman, Marian, *Putere și teritoriu. Țara Românească medievală (secolele XIV-XVI)*, Ed. Polirom, Iași, 2013
- Constantinescu, N. A., *Dicționar onomastic românesc*, București, 1963.
- Cotovanu, Lidia, *Aux débuts de la dédicace des lieux de culte „roumains” envers le Mont-Athos (seconde moitié du XVIe siècle): entreprise publique ou privée?*, în Θ' Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο “Η εξάκτινωση του Αγίου Όρους στον Ορθόδοξο κόσμο: τα μετόχια”, Thessaloniki, 2015, p. 191-215.
- Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate, aflate în colecția Muzeului Municipiului București*, album realizat de Ionel Ioniță, Maria Grigoruță, Elena Marcu, Speranța Diaconescu ș. a., București, 2006.
- Documente privind istoria orașului București*, ed. Florian Georgescu, Paul I. Cernovodeanu, Ioana Cristache Panait, București, 1960.
- Documente privind istoria României*, B. Țara Românească, veacurile XIII, XIV, XV; veacul XVI: vol. I (1501-1525), vol. II (1526-1550), vol. III (1551-1570), vol. IV (1571-1580), vol. V (1581-1590), vol. VI (1591-1600); veacul XVII: vol. I (1601-1610), vol. II (1611-1615), vol. III (1616-1620), vol. IV (1621-1625), Ed. Academiei, București, 1951-1954.
- Documente privind istoria României*, B. Țara Românească, veacul XVII (1601-1625), *Indicele numelor de locuri*, întocmit de Ion Donat (responsabil), S. Caracaș, Gh. Cioran, N. Ghinea, M. Kandel, Gr. Popescu și Th. Rădulescu, Ed. Academiei, București, 1956.
- Documente privind istoria României*, B. Țara Românească, veacurile XIII-XVI, *Indicele numelor de locuri*, întocmit de Ion Donat (responsabil), S. Caracaș, N. Ghinea și M. Kandel, Ed. Academiei, București, 1956.
- Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, ed. George Potra, București, 1982.
- Documenta Romaniae Historica*, B. Țara Românească, vol. I (1247-1500), întocmit de P. P. Panaitescu și Damaschin Mioc, Ed. Academiei Române, București, 1966; vol. II (1501-1525), întocmit de Ștefan Ștefănescu și Olimpia Diaconescu, Ed. Academiei Române, București, 1972; vol. III (1526-1535), întocmit în cadrul Seminarului de paleografie slavă, condus de Damaschin Mioc, Ed. Academiei Române, București, 1975; vol. IV (1536-1550), întocmit în cadrul Seminarului de paleografie slavă, condus de Damaschin

Mioc, Ed. Academiei Române, București, 1981; vol. V (1551-1565), vol. întocmit de Damaschin Mioc și Marieta Adam Chiper, Ed. Academiei Române, București, 1983; vol. VI (1566-1570), întocmit de Ștefan Ștefănescu și Olimpia Diaconescu, Ed. Academiei Române, București, 1985; vol. VIII (1576-1580), întocmit de Damaschin Mioc și Ioana Constantinescu, Ed. Academiei Române, București, 1996; vol. XI, întocmit de Damaschin Mioc, Ștefan Ștefănescu, Marieta Adam, Constantin Bălan, Maria Bălan, Sașa Caracaș, Ruxandra Cămărășescu, Olimpia Diaconescu, Coralia Fotino, Ed. Academiei Române, București, 1975; vol. XXI (1626-1627), întocmit de Damaschin Mioc, Ed. Academiei Române, București, 1965; vol. XXIII (1630-1632), întocmit de Damaschin Mioc, Ed. Academiei Române, București, 1969; vol. XXIV (1633-1634), întocmit de Damaschin Mioc, Sașa Cracaș și Constantin Bălan, Ed. Academiei Române, București, 1974; vol. XXVII (1639-1640), întocmit de Violeta Barbu, Gheorghe Lazăr, Constanța Vintilă-Ghițulescu, Oana-Mădălina Popescu, Ovidiu Olar, Editura Academiei Române, București, 2013; vol. XXX (1645), întocmit de Violeta Barbu, Marieta Chiper, Gheorghe Lazăr, Ed. Academiei Române, București, 1998; vol. XXXI (1646), întocmit de Violeta Barbu, Constanța Ghițulescu, Andreea Iancu, Gheorghe Lazăr, Oana Răzescu, Ed. Academiei Române, București, 2003; vol. XXXII (1647), întocmit de Violeta Barbu și Gheorghe Lazăr, în colaborare cu Oana Răzescu, Ed. Academiei Române, București 2001; XXXIII (1648), întocmit de Gheorghe Lazăr, Constanța Vintilă-Ghițulescu, Andreea Iancu, Editura Academiei Române, București, 2006; XXXVI (1651), întocmit de Oana Răzescu, Marcel-Dumitru Ciucă, Editura Academiei Române, București, 2006; vol. XXXVIII (1653), întocmit de Oana Răzescu, Marcel-Dumitru Ciucă, Florina Manuela Constantin, Andreea Iancu, Editura Academiei Române, București, 2009; vol. XXXIX (1654), întocmit de Violeta Barbu, Gheorghe Lazăr, Florina Manuela Constantin, Constanța Ghițulescu, Oana Mădălina Popescu, Editura Academiei Române, București, 2010; vol. XL (1655), întocmit de Oana Răzescu, Florina Manuela Constantin, Andreea-Roxana Iancu, Editura Academiei Române, București, 2013.

Donat, Ion, *Satele lui Mihai Viteazul, în Domeniul domnesc în Țara Românească (sec. XIV-XVII)*, ediție îngrijită de Gheorghe Lazăr, București, 1996, p. 193-239 (+ harta).

Dumitrache clucerul, *Cronologie tabelară*, în Constantin Cantacuzino, *Opere*, ed. N. Iorga, București, 1901.

Eclaircissements sur la question des monastères grecs situés dans le Principauté Danubiennes, Constantinopol, 1857

Filitti, Ioan C., *Arhiva Gheorghe Grigore Cantacuzino*, București, 1919.

Florescu, George D., *Divanele domnești din Țara Românească, I (1389-1495)*, București, 1943.

Glurescu, Constantin C., *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, București, 1966.

Greceanu, Radu S., *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, București, 1949.

Grecianu, Ștefan D., *Genealogiile documentate ale familiilor boierești, I-II*, București, 1913, 1916.

Hurmuzaki-Iorga, *Documente privitoare la istoria românilor culese de Eudoxiu de Hurmuzaki*, vol. XIV, *Documente grecești privitoare la istoria românilor publicate după originale, copiile Academiei Române și tipărituri*, partea I (1320-1716), București, 1915.

Ilieș, Aurora, *Autorul Cronologiei tabelare, în Omagiu lui P. Constantinescu-Iași cu prilejul împlinirii a 70 de ani*, București, 1965, p. 351-355.

Ionașcu, I., *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, în RIR, VII, 1937 (publicat și sub titlul *Mănăstirea Bolintinul*, în revista „Școala și viața Ilfovului”, extras, fără an).

Ionașcu, I., *Mănăstirea Izvorani (Buzău) ctitoria Episcopului Luca (1583-1604); cu documente și regeste*, Buzău, 1936.

Ionescu, Gheorghe T., *Nou despre doamna Ecaterina Salvaresso a Țării Românești*, în *Contribuții la Istoria Românilor (studii și materiale)*, ediție îngrijită de Ionel Căndea, Brăila, 2004, p. 241-255.

Ionescu-Gion, G. I., *Istoria Bucureștilor*, București, 1899.

Iorga, N., *Muntele Athos în legătură cu țările noastre*, în AARMSI, t. XXXVI, 1913, p. 447-516.

Langlois, Victor, *Le Mont Athos et ses monastères*, Paris, 1867.

Lazăr, Gheorghe, *Documente privitoare la negustorii din Țara Românească*, vol. I (1656-1688), Iași, 2013; vol. II (1689-1714), Iași, 2014.

Lazăr, Mariana, „Spre folosul acestei sfinte case”. *Construirea și evoluția domeniului mănăstirii Cotroceni <sec. XVII-XIX>*, Brăila, 2012

- Mamalakis, Ioannis, *To Άγιον Όρος (Αθως) διά μέσων των αιώνων*, Thessalonic, 1977.
- Mareș, Alexandru, *Scrierea tainică la români*, Academia Română, Ed. Academiei Române, București, fără an.
- G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” și formația culturală a lui Neagoe Basarab*, în *Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie*, text stabilit de Florica Moisil și Dan Zamfirescu, cu o nouă traducere a originalului slavon de G. Mihăilă, studiu introductiv și note de Dan Zamfirescu și G. Mihăilă, Ed. Minerva, București, 1971, p. 57-102.
- Mirea, Daniel, *Cronologia documentelor lui Vlad vv. Înecatul*, în AIIIX, t. XLVIII, 2011, p. 13-33.
- Idem, *Theodosie voievod, Dragomir Călugărul și un document îndoielnic „din vremea lui Vlad cel Tânăr”*, în AȘUI, istorie, LX, 2014, p. 151-179.
- Moisesescu, Gh. I. *Contribuția românească pentru susținerea Muntelui Athos în decursul veacurilor*, în „Ortodoxia”, V, 1953, p. 238-278.
- Moisil, Const., *Contribuții la istoria Bucureștilor. Bucureștii și împrejurimile la mijlocul secolului al XVII-lea*, București, 1935.
- Moldoveanu, Ioan, *Contribuții la istoria relațiilor Țărilor Țărilor Române cu Muntele Athos (1650-1863)*, București, 2007.
- Murgescu, Bogdan, *Circulația monetară în Țările Române în secolul al XVI-lea*, București, 1996.
- Mușeteanu, Ioan *Monografia bisericii Cărmidarii de Sus (Grozăvești)*, București, 1935.
- Nastase, D., *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Presentation préliminaire*, în „Σύμμεικτα”, 5 1983, p. 373-389.
- Idem, *Domnul Țării Românești Vladislav II și asediul din 1453 al Constantinopolului*, în RI, s.n., t. X, nr. 1-2, 1999, p. 85-98.
- Idem, *The Romanian Documents*, în *Simonopetra. Mount Athos*, ETBA, 1991, p. 280-282 (+ ilustrații).
- Idem, *Une aigle bicéphale déguisée sur un chrysobulle inédit de Michel le Brave (1599)*, în „Δελτίον Εραλδικής και Γενεαλογικής Εταιρίας Ελλάδος” („Bulletin de la Société Héraldique et Généalogique de Grèce”), 8, 1992, p. 166-173.
- Idem, Marinescu, Florin, *Les actes roumains de Simopetra (Mont Athos). Catalogue sommaire*, Manoutios, Athenes, 1987 (publicat mai întâi ca articol în „Σύμμεικτα”, 7, 1987, p. 275-419, 12 il. și rez. grec).

- Năsturel, P. Ș., *Le Mont Athos et les roumains. Recherches sur leurs relations du milieu du XIVe siècle à 1654*, Orientalia Christiana Analecta, 227, Pont. Institutum Studiorum Orientalium, Roma, 1986.
- Năsturel, P. Ș., Bălan, C., *Hrisovul lui Alexandru Aldea pentru mănăstirea Bolintin (1433)*, în RI, s. n., t. III, nr. 5-6, 1992, p. 477-487.
- Năsturel, P. V., *Biserica Stavropoleos din București după documente din Arhivele Statului*, București, 1906.
- Nicolaescu, St., *Alte amănunte istorice despre mănăstirea Mihai Vodă din București*, în „Gazeta Municipală”, IV, 1935, nr. 179, p. 1-2.
- Idem, *Documente slavo-române cu privire la relațiile Țării Românești și Moldovei cu Ardealul în sec. XV și XVI*, București, 1905.
- Idem, *Domnia lui Alexandru vodă Aldea, fiul lui Mircea vodă cel Bătrân (1431-1435)*, în RIAF, 16, 1922, p. 225-270.
- Idem, *Hrisovul de închinare al mănăstirii Mihai Vodă din București*, în „Gazeta Municipală”, IV, 1935, nr. 177 p. 1-2.
- Idem, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, în „Gazeta municipală”, IV, 1935, nr. 175, p. 1-2.
- Panaiteescu, P. P., *Documentele Țării Românești, I. Documente interne (1369-1490)*, București, 1938.
- Idem, *Mihai Viteazul*, ediție îngrijită, postfață și bibliografie de Cristian Antim Bobicescu, cuvânt înainte de Șerban Papacostea, București, 2002.
- Pavlikianov, Cyril, *The Athonite Monastery of Simonopetra in the Early 19th Century – the Archive Evidence*, în EB, 38, nr. 3, 2002, p. 10-70.
- Păcurariu, Mircea, *Listele cronologice ale ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române*, în *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. III, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1994.
- Rafailă, Grina-Mihaela, *Catalogul documentelor lui Radu Leon aflate în colecțiile Muzeului Municipiului București*, în SMIM, XXVIII, 2010, p. 215-230.
- Rădulescu, Teodora, *Sfatul domnesc și alți mari dregători ai Țării Românești din secolul al XVIII-lea*, București, 1972.
- Rădvan, Laurențiu, *Mircea Ciobanul și „așezarea” orașului București*, în *Aut viam inveniam aut faciam. In honorem Ștefan Andreescu*, vol. editat de Ovidiu Crîstea, Petronel Zahariuc, Gheorghe Lazăr, Iași, 2012, p. 101-120.

- Rezachevici, Constantin, *Cronologia critică a domnilor din Țara Românească și Moldova a. 1324-1881*, I (secolele XIV-XVI), Ed. Enciclopedică, București, 2001.
- Simon, Alexandru, *O schimbare de domnie în Țara Românească în a doua jumătate a anului 1466?*, anexa II, la „Valahii” la Baia. *Regatul Ungariei, domnia Moldovei și Imperiul otoman în 1467*, în AIHX, t. XLVI, 2009, p. 147-148.
- Smyrnakis, Gherasim, *To Αγιον Όρος*, Atena, 1903.
- Stoicescu, N., *Bibliografia localităților și monumentelor feudale din România, I – Țara Românească (Muntenia, Oltenia și Dobrogea)*, vol. 1: A-L, vol. 2: M-Z, indici, editată de Mitropolia Olteniei, 1970.
- Idem, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova (sec. XIV-XVII)*, Ed. Enciclopedică Română, București, 1971.
- Idem, *Lista dregătorilor din Sfatul domnesc al Țării Românești*, în SMIM, t. IV, 1960, p. 565-583.
- Idem, *Repertoriul bibliografic al monumentelor feudale din București*, Ed. Academiei, București, 1961.
- Stănică, Vitalie *Date noi despre documentele româno-slave păstrate în Biblioteca Națională din Sofia*, în „Studii”, Revistă de istorie, XIV (1961), nr. 1, p. 868-871.
- Sviatogoreț (Serafim Vesnin), *Путеводитель по Св. Горы Афонской и указатель ея святынь и прочих достопамятностей*, Sankt-Petersburg, 1854.
- Șăineanu, Lazăr *Influența orientală asupra limbii și culturii române*, vol. II/1, București, 1900.
- Șerbănescu, Nicolae I., Nicolae Șerbănescu, *Mărturii istorice despre monumentele religioase din Bucureștii de altădată*, în BOR, ab. LXXVIII, nr. 1-2, p. 83-116.
- Idem, *Titulatura mitropoliților, jurisdicția, hotarele și reședințele Mitropoliei Ungrovlahiei*, în *Biserica Ortodoxă Română de la primele întocmiri creștine pe pământ românesc, la Patriarhat*, I, vol. îngrijit de Mihai Ovidiu Cățoi, lucrare publicată cu binecuvântarea Prefericului Părinte Daniel Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Ed. Basilica, București, 2015, p. 137-181.
- Ștefănescu, Liviu, *Catalogul documentelor epocii lui Matei Basarab păstrate în colecțiile Muzeului de Istorie a municipiului București*, în vol. *Matei Basarab și Bucureștii*, București, 1983, p. 143-165.
- Tiron, Tudor-Radu, *Heraldica familiei Bârnoveanu*, în *Familiile boierești din Moldova și Țara Românească. Enciclopedie istorică*,

- genealogică și biografică*, coordonator și coautor Mihai Dim. Sturdza, București, 2004, p. 319-321.
- Urechia, V. A., *Istoria românilor*, t. VI (1786-1800), București, 1893; t. VII (1774-1800), București, 1894; t. VIII (1774-1821), București, 1897, X/A, București, 1900.
- Urleariul sau Colecțiune de diferite acte care pot servi la istoria românilor*, vol. XVII, ed. Theodor Codrescu, Iași, 1891.
- Uspenki, Porfirie, *Исторія Афона*, часть III, Sankt-Petersburg, 1892.
- Vamvakas, D., *Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας. Κατάλογος του αρχείου*, în «Αθωνικά Σύμμεικτα», 1, Atena, 1985, p. 107-153.
- Virtosu, Emil, *Din criptografia românească*, în „Studii Teologice”, XVIII, 1966, nr. 5-6, p. 261-317.
- Vlahos, Kosma, *Η χερσόνησος του ΑΟΑ και αι εν αυτη μοναι και οι μοναχοι πάλαι και νυν. Μελέτη ιστορική και κριτική*, Volos, 1903.
- Zahariuc, Petronel, *Aspecte din viața necunoscută a Sultanei, fiica lui Mircea Ciobanul*, în RIS, VIII-IX, 2003-2004, p. 69-80.
- Idem, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, în SMIM, XXVIII, 2010, p. 193-213.
- Idem, *De la Iași la Muntele Athos. Studii și documente de istorie a Bisericii*, Ed. Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2008.
- Idem, *Din Epir în Polonia: frânturi din activitatea ctitoricească a lui Vasile Lupu*, în AIHX, t. XLII, 2005, p. 71-81 (reluat în *De la Iași la Muntele Athos*).
- Idem, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, în SMIM, XXXI, 2013, p. 309-341.
- Idem, „În mijlocul străinătății”. Două hrisoave de danie pentru mănăstirea Lipnic din Bulgaria, *De la Iași la Muntele Athos*, în *In honorem Ioan Ciupercă. Studii de istorie a românilor și a relațiilor internaționale*, ed. Lucian Leuștean, Petronel Zahariuc și Dan Constantin Măță, Iași, 2007, p. 445-458 (reluat în *De la Iași la Muntele Athos*).
- Idem, *Noi informații despre mănăstirea Izvorani (județul Buzău) și despre mitropolitul Țării Românești, Luca de Cipru*, în RI, XXI, nr. 3-4, 2010, p. 251-270.
- Idem, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, în vol. *Civilizația urbană din spațiul românesc în secolele XVI-XVIII. Studii și documente*, vol. editat de Laurențiu Rădvan, Ed. Universității „Al. I. Cuza”, Iași, 2006, p. 205-221.

- Idem, *O biserică veche din București și neamul doamnei Anca*, în *Vocația istoriei. Prinos profesorului Șerban Papacostea*, vol. îngrijit de Ovidiu Cristea și Gheorghe Lazăr, Ed. Istros, Brăila, 2008, p. 691-701.
- Idem, *Patru documente inedite din secolul al XV-lea privitoare la istoria Țării Românești*, în SMIM, XXVI, 2008, p. 163-176.
- Idem, „Pentru că iaste faptă din oasele lui, cum o știe țara toată”. *Contribuții privitoare la descendența lui Mihai Viteazul*, în SMIM, XXIX, 2011, p. 141-161.
- Idem, „Pour qu'ils payent le tribut aux Turcs”. *Deux documents inédits de Petru Șchiopul pour les monastères du Mont Athos*, în RA, t. LXXXIV, nr. 3-4, 2007, p. 283-294 (varianta în limba română: „Ca să plătească tributul turcilor”. *Două documente inedite de la Petru Șchiopul pentru mănăstirile de la Muntele Athos*, în *De la Iași la Muntele Athos. Studii și documente de istorie a Bisericii*).
- Idem, „Soră după Sfânta Evanghelie”. *Note despre neamul jupânesei Caplea și despre mănăstirea Sfântul Nicolae din București, ctitoria lui Ghiorma banul*, în SMIM, XXV, 2007, p. 69-86 (reluat în *De la Iași la Muntele Athos. Studii și documente de istorie a Bisericii*).
- Idem, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, în *Istoria ca datorie, Omagiu academiciului Ioan-Aurel Pop la împlinirea vârstei de 60 de ani*, coordonatori Ioan Bolovan, Ovidiu Ghitta, Academia Română, Centrul de Studii Transilvane, Cluj-Napoca, 2015, p. 429-441.
- Idem, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, în RI, t. 22, s. n., nr. 5-6, 2011, p. 461-484.

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Pentru această ediție am folosit, pentru traducerea și transcrierea documentelor dinainte de 1800, regulile stabilite și impuse de către colecțiile de la Iași și București, care lucrează la colecția națională de documente interne, *Documenta Romaniae Historica*, seria A. Moldova și seria B. Țara Românească. Pentru documentele de după 1800 am renunțat la marcarea în text a completărilor noastre prin paranteze rotunde, deoarece textul ar fi fost excesiv de încărcat. *Indicele de nume* (de persoane și de locuri) este mai simplu decât acela din volumele colecției *Documenta Romaniae Historica*, trimiterile fiind făcute la pagină și nu la numărul documentului, însă am încercat să identific toate persoanele și localitățile, atât cât a fost posibil, folosind instrumentele de lucru, pe care istoriografia românească privitoare la Țara Românească, în secolele XV-XIX, le-a creat (vezi *bibliografia*). La fel ca la catalogul documentelor românești din arhiva mănăstirii Xenofon¹, am decis să public unele dintre documente în întregime, fie în traducere după textul original slavon, fie transcrise după textul redactat cu alfabet chirilic. În rezumatele documentelor am cuprins absolut toate numele (de locuri și de oameni), care s-au putut citi, precum și toate acțiunile, care s-au putut înțelege (danii, întăriri, vânzări, cumpărări, schimburi, mărturii, blesteme etc.). Toate documentele au descrieri arheografice și rubrica *ediții*, unde m-am străduit să descopăr, dacă și cum au mai fost editate documentele din arhiva românească a mănăstirii Simonopetra. În ceea ce privește datarea unor acte, mai ales a acelor la care Sfatul domnesc nu corespunde cu data, am încercat să găsesc o explicație plauzibilă pentru această neconcordanță, însă în unele cazuri ar trebui o cercetare specială, care să urmărească istoria satelor sau a altor bunuri imobile cuprinse în textul documentului. Astfel de documente se găsesc cu duiumul și în

¹ *Documente românești din arhiva mănăstirii Xenofon de la Muntele Athos*, editori Petronel Zahariuc și Florin Marinescu, Iași, 2010, 377 p. Vezi și *Documente românești din arhiva mănăstirii Xiropotam de la Muntele Athos*, vol. I-II, editori Petronel Zahariuc, Florin Marinescu, Ioan Caproșu, Iași, 2005, 2013, 484 p., 323 p.

volumele colecției *Documenta Romaniae Historica*, seria B. Țara Românească, corespunzătoare secolului al XVI-lea.

De asemenea, pentru că Dumitru Nastase era interesat de ideologia puterii în Evul Mediu românesc, am tradus toate arengile din documentele slave sau le-am transcris, însă am optat să nu încarc inutil volumul, și, având în vedere că toate respectă un anumit formular diplomatic, în multe cazuri am trimis la tipologia acestor arengi, așa cum a fost ea stabilită de G. Mihăilă².

ABREVIERI

AARMSI	=	Analele Academiei Române, Memoriile Secțiunii Istorice
ACMI	=	Anuarul Comisiei Monumentelor Istorice
AG	=	Arhiva Genealogică
AIHAI	=	Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie „A. D. Xenopol” Iași
AIIX	=	Anuarul Institutului de Istorie „A. D. Xenopol” (fost AIHAI)
ANB	=	Arhivele Naționale București
AO	=	Arhivele Olteniei
AȘUI	=	Analele Științifice ale Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Istorie, Iași
BAR	=	Biblioteca Academiei Române, București
BCIR	=	Buletinul Comisiei Istorice a României
BCMI	=	Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice
BOR	=	Biserica Ortodoxă Română
Bulletin AIESEE	=	<i>Bulletin. Association Internationale d'Études du Sud-Est Européen</i>
DIR	=	<i>Documente privind istoria României</i>
DRH	=	<i>Documenta Romaniae Historica</i>
EB	=	Études Balkaniques
EBPB	=	Byzantines et Post-Byzantines
GB	=	Glasul Bisericii
MMB	=	Muzeul Municipiului București
MO	=	Mitropolia Olteniei
RA	=	Revista Arhivelor (ambele serii)
RdI	=	Revista de Istorie
RESEE	=	Revue des Études Sud-Est Européennes
RI	=	Revista Istorică (ambele serii)
RIR	=	Revista Istorică Română
RIS	=	Revista de Istorie Socială
RMMI-MIA	=	Revista Muzeelor și Monumentelor, seria „Monumente Istorice și de Artă”
RRH	=	Revue Roumaine d'Histoire
SMIM	=	Studii și Materiale de Istorie Medie

² G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” și formația culturală a lui Neagoe Basarab*, în *Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie*, text stabilit de Florica Moșil și Dan Zamfirescu, cu o nouă traducere a originalului slavon de G. Mihăilă, studiu introductiv și note de Dan Zamfirescu și G. Mihăilă, Editura Minerva, București, 1971, p. 57-102.

CATALOGUL DOCUMENTELOR

1. 1433 (6941) martie 15, indiction 11, Târgoviște. Alexandru mare vv. și domn, singur stăpânitor a toată Țara Ungrovlahiei și al <părților> de peste munți și către Părțile Tătărești și de amândouă Părțile peste toată Podunavia, de la Brăila și până la Poarta de Fier, și ducatului¹ Amlașului și Făgărașului herțeg, urmând moșilor și strămoșilor săi, domnii Basarabi ai Țării Românești, și părintelui său, Mircea mare voievod și văzând mănăstirile săracite, pustiite și slăbite, dăruiește m-rii de la Dealul Mare², unde este hramul Buna Vestire, peste râul Argeș³, împotriva Bucșanilor: jumătate din satul Bolintinul, cu scutire de vama oilor și a porcilor, de albinărit, de găletărit, de prădalică, de cositul fânului, de lemne, de cărături, de podvoadă și de toate dajdiile și slujbele mici și mari câte sunt în țară; de asemenea, îi dăruiește două butoaie de vin; 10 găleți de grâu; două sălașe de țigani și jumătate de vad de moară, cumpărat de Pavel de la Stoica, fiul lui Voihnov⁴ din Bucșani, cu locul de lângă vad, unde m-rea avea dreptul să-și așeze „chilii” și să cosească fânul. De asemenea, m-rea este scutită de vinărici din vie și de vamă pentru carele care vor umbla prin țară. Domnul poruncește sudeților, globnicilor, birarilor, boierilor dregători și slugilor domnești să nu tulbure cu nici un chip ocinile m-rii. Blestem.

Martori: jupan Albul, jupan Radul al lui Sahac, jupan Stanciul, fratele lui Mircea, Vâlcsan al lui Florea, Dragomir Berindei, Iubitul⁵, fiii lui Borcea, Radul și Dimitru, și Stanciul vistier, Bușaga spătar, Vlaicu stolnic, Barbul paharnic, Tatul comis și Cazan logofăt. Scrie Calcio.

Orig. slavon, perg. (45,5 × 34 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu atârnat căzut; pe v. însemnări rom. și grecești; cu o trad. din 1775, făcută de Costandin dascăl slovenesc de la Școala slovenească de la biserica Sf. Gheorghe Vechi din București; trad. în limba franceză din sec. XIX; două rez., unul în limba rom. și unul în limba franceză, din sec. XIX (toate la m-rea Simonopetra); un rez. la ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 3 v.; o fotografie după orig. la idem, Microfilme, Grecia, Rola nr. 11, cadrele 27 și 28, nr. 1-2; foto după începutul și sfârșitul actului la D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Présentation préliminaire*, p. 375.

EDIȚII: P. Ș., Năsturel, C. Bălan, *Hrisovul lui Alexandru Aldea pentru mănăstirea Bolintin (1433)*, p. 484-488 (transcriere slavă și trad. rom., cu greșeli); Dumitrache clucerul, *Cronologie tabelară*, p. 22-23, nr. 21 (rez.); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, București, 1882, p. 234 (rez.); St. Nicolaescu, *Domnia lui Alexandru vodă Aldea, fiul lui Mircea vodă cel Bătrân (1431-1435)*, p. 258, nr. XI (rez.); D. Caselli, *Când și de cine au fost sădite viile în București*, p. 2 (mențiune); P. P. Panaitescu, *Documentele Țării Românești*, p. 167-168, nr. 61 (rez.); I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, București, 1938, p. 13, nr. I (rez.); *DIR*, B, I, București, p. 95, nr. 84 (cu data de zi: „5”); *DRH*, B, I, p. 137, nr. 175 (rez.); Virgil Căndea, *Mărturii românești peste hotare*, I, p. 512, nr. 1585 (mențiune).

¹ În orig. slavon: *хѣрцеж(е)ствѣ* (în transcrierea lui P. Ș. Năsturel și C. Bălan, *Hrisovul lui Alexandru Aldea*, p. 484: *хѣрцежствѣ*).

² În traducerea din 1775, făcută de Costandin dascăl slovenesc, *WT Голѣмъ Горѣ*, apare sub forma greșită, „Pădurea cea mare” (cuvântul slavon pentru pădure este *лѣсъ*); greșeala a fost preluată în rezumatul traducerii păstrat la ANB și de aici în toate Edițiile acestui rez. Chiar și în ediția hrisovului original, *ibidem*, p. 486 și nota 46, p. 483, se găsește greșeala, deși autorii au transcris corect textul slavon.

³ În transcrierea din *ibidem*, p. 485, apare *ѣ вадѣ рѣцѣ Арғыши* (în trad. „în vadul râului Argeș”), în loc de *надѣ Арғыши*, „peste Argeș” (prepoziția *ѣ* nu există în original; este de fapt un punct, folosit în tot textul de diacul Calcio).

⁴ *Бохновѣ с(ы)на*, în trad. lui Costandin dascăl slovenesc „fiul lui Voihnov”; în *ibidem*, p. 487, nota 9, autorii au scris: „formulare căreia traducătorul din 1775 i-a dat și el o tălmăcire marcată de erori, astfel «feciorul lui Voihnit din Bucșani» (subl. ed.)” Din cauza acestor „erori”, editorii au preferat să omită acest nume, traducând astfel: „Pavel de la Stoica, fiul său, din Bucșani”!

⁵ În orig. slavon: *Драгомир Бериндѣски, и Юбитѣл*; la *ibidem*, p. 483, s-a transcris: *Драгомир Бериндѣски, сынѣ им, Юбитѣл*, iar în traducere „Dragomir Berindei, fiul lui Iubitul”!

2. 1437 (6945) august 23, Târgoviște. Vlad vv., „singur stăpânitoriu și domn, cu mila lui Dumnezeu și cu a lui Dumnezeu bunăvoină, stăpânind și domnind toată Țara Rumânească, și Amlașului și Făgărașului povățuitoriu”, urmând pe cei care „întru sfințenie au adormit, moșilor și strămoșilor domniei mele, Basarabeștilor, domnilor Țării Românești, și după dânsii celui ce întru sfințenie au adormit, părintelui domniei mele, Mircea voievod, că de vreme, după păcatele noastre, au sărăcit și au slăbit și s-au pustiit mănăstirile în pământul domniei mele, domnia mea, cu ajutorul lui Dumnezeu, am voit să le rădic și să le întăresc”. De aceea, domnul dă acest hrisov mănăstirii „din Pădurea cea

Mare”¹, cu hramul Blagoveștenie², peste râul Argeșului, împotriva Bucșanilor, ca să stăpânească „satul, ce să numește Bolintinul, jumătate”³, în tot cursul vieții lui și a fiilor lui, Mircea și Vlad, și să fie iertată de vama de oi, de dijmărit de rămători, de dijmă de stupi, de găleată, de vinărici, de dijmă, de tăiatul fânului, de lemne, de podvoade, de care și de toate slujbele mari și mici „câte să află în singură țara și pământul și stăpânirea domniei mele”. De asemenea, să ia mănăstirea în tot anul câte două buți de vin, 10 obroace de grâu, patru sălașe de țigani și jumătate de vad de moară, pe care l-a cumpărat Pavel de la Stoica, feciorul lui Voihnov din Bucșani, iar locul vadului să fie atât cât va pune mănăstirea case pe acel loc și să cosească și fân lângă moară. Pentru vie, mănăstirea să nu dea vinărici, iar pentru locul din jurul mănăstirii să nu plătească vamă. Domnul poruncește boierilor, ispravnicilor, judeților, birnicilor și globnicilor să nu supere satele, morile sau țiganii mănăstirii, iar aceia care vor îndrăzni vor fi de mare certare. Blestem.

Martori: jupan Voico vornic, jupan Tudor, jupan Nanul, jupan Stanciul, fratele lui Mircea, jupan Nan Pascal, jupan Stanciul <Honoî>⁴, <jupan Pârve>, jupan <Dimitrie> spătar, Coica <proto>⁴vistier, <Semen>⁴ stolnic, Miclea paharnic, Badea comis, Stefan logofăt. Coica a scris.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 447-449. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; o trad. amplă în limba franceză și un rez. în limba română.

Arhivele Naționale București, Mănăstirea Mihai-Vodă, VIII/70, f. 3v., nr. 2 (rez. românesc).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Patru documente inedite din secolul al XV-lea privitoare la istoria Țării Românești*, p. 164-165 (text integral); Dumitrache clucerul, *Cronologie tabelară*, p. 23, nr. 22 (rez.); I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 17, nr. 2 (rez.); P. P. Panaitescu, *Documentele Țării Românești*, p. 185-186 (rez.); *DIR*, B, I, p. 104, nr. 94 (rez.); *DRH*, B, I, p. 153, nr. 88 (rez.); Virgil Căndea, *Mărturii românești peste hotare*, I, p. 512, nr. 1586 (mențiune).

¹ Vezi nota 2 de la doc. nr. 1.

² „Buna Vestire”.

³ Urmează un spațiu liber, lăsat de traducător, atât cât ar încapa unul sau două cuvinte.

⁴ Loc liber; completat după alt doc. din 23 august 1437 (*DRH*, B, I, p. 151-153, nr. 87).

3. 1453 (6961) aprilie 29, indiction 1, Târgoviște. Vladislav vv. și domn al Țării Ungrovlahiei și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, întărește m-rii de la Dealul Mare¹, la Bolintin, unde este hramul Buna Vestire, și „nastavnicului” și învățătorului obștii călugărești, starețul popa Samuil, stăpânirea peste: satul Bolintin; moara de la Neajlov pe care a cumpărat-o Pavel de la Stoica, fiul lui Voihnov², cu loc de fân; via de la Razvad, dăruită de Pilea logofăt; via de la Aninoasa, dăruită de Ivan Lumotă; jumătate din satul Bucșani, cumpărat de domn; dania făcută m-rii de Stoica, Dan și Petru: Dragomirești de la Dâmbovița, patru sălașe de țigani și Bucșani de la Argeș. De asemenea, domnul dăruiește m-rii două care de pește, care urmau a i se da în fiecare an. Ocinile m-rii sunt scutite de: vama oilor, vama porcilor, albinărit, găletărit, vinărici, dijmă, gloabă, posadă, lemne, cositul fânului, cărături, podvoade și de toate slujbele și dăjdiile mari și mici câte sunt în țară; domnul le poruncește sudeților, globnicilor, birarilor, boierilor sau dregătorilor domnești să nu cuteze a-i asupri pe oamenii de pe ocinile m-rii. Blestem.

Martori: jupan Manea Udriște, jupan Todor, jupan Stance vornic, jupan Mihail logofăt, jupan Stan, fiul lui Negre, jupan Cazan al lui Sahac, jupan Dimitru, jupan Coica al lui Utmeș, Stoian³ spătar, Pahulea vistier, Balea paharnic, Neagoe stolnic și Manea comis. Scrie Dragomir.

Orig. slavon, perg. (42 × 33,3 cm), rupt la îndoituri, invocația simbolică, inițială, majuscule în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu atârnat, căzut; trad. cu omisiuni din 1758, făcută de Lupp dascăl slovenesc de la Școala slovenească din București; trad. din 1775 făcută de Costandin dascăl slovenesc; trad. în limba franceză din sec. XIX, două rez., unul în limba rom. și unul în limba franceză (toate la Simonopetra); foto după orig. la ANB, Microfilme, Grecia, nr. 11, cadrele 11-13; foto după începutul și sfârșitul actului orig. la D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Présentation préliminaire*, p. 376.

Formularul diplomatic al actului urmează tipul 2 (a), stabilit de G Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 89; fragmentul ales trebuie întregit după trad. dată de Bălan, *Hrisoavele m-rii Bolintin*, p. 90 (vezi și DRH, B, I, p. 217, nr. 127), pentru a ilustra acest tip.

EDIȚII: Constantin Bălan, *Hrisoavele mănăstirii Bolintin din 1453 și 1479*, p. 88-91 (text slavon și traducere rom.); D. Nastase, *Domnul Țării Românești Vladislav II și asediul din 1453 al Constantinopolului*, p. 85-90, extrase și comentarii, foto p. 86); Dumitrache clucerul, *Cronologie tabelară*,

p. 25, nr. 27 (rez.); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 236 (rez.); I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 17-18, nr. 3 (rez.); P. P. Panaitescu, *Documentele Țării Românești*, p. 231, p. 93 (rez.); DIR, B, I, p. 125, nr. 116 (rez.); DRH, B, I, p. 191, nr. 109 (rez.); Virgil Cândea, *Mărturiile românești peste hotare*, I, p. 512, nr. 1587 (mențiune); Constantin C. Giurescu, *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, p. 255 (localizarea satului Dragomirești).

¹ În orig. slavon: Велика Горѣ (Dealul Mare). La Bălan, *Hrisoavele m-rii Bolintin*, p. 89-90, transcrierea este corectă, dar în traducere apare tot „Pădurea cea Mare”! (vezi și nota 2, la doc. nr. 1).

² În orig. slavon: и водиница еже купила Павелъ ут Стоике, на Нежловъ, ут сына Вохинова; la *ibidem*, p. 90, pasajul este tradus astfel: „moara pe care a cumpărat-o Pavel de la Stoica, la Neajlov, de la fiica lui Voicu”.

³ La *ibidem*, p. 91, „Stoica”.

4. 1466 (6975) decembrie 12, București. Radu vv. și domn a toată Țara Românească, fiul lui Vlad mare voievod, întărește boierului „din casa domniei” Mircea comis și fraților lui: Vladul, Stoica, Micul, Balea și Stan, stăpânirea peste jumătate din satul Petrești, pe care o cumpăraseră de la Dragomir, pentru o iapă și 100 de aspri.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 327. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; este primul document din seria pentru moșia Popești.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Patru documente inedite din secolul al XV-lea privitoare la istoria Țării Românești*, p. 169 (text integral, cu intitulăția greșită¹, care aparține doc. din 16 ianuarie <1620>²).

¹ Pornind de la această greșală, Alexandru Simon s-a întrebat dacă în această vreme a avut loc o schimbare de domnie în Țara Românească (*O schimbare de domnie în Țara Românească în a doua jumătate a anului 1466?*, p. 147-148).

² Pentru corectarea greșelii, vezi Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 196.

5. 1474 (6983) septembrie 4, indiction 9, București. Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul lui Dan mare vv., întărește m-rii de la Dealul Mare¹, la Bolintin, unde este hramul Buna Vestire, și egumenului Dionisie, stăpânirea peste: satul Bolintin; moara de pe Neajlov, cu

loc de fân; via de la Aninoasa; Bucșani la Argeș și șapte sălașe de țigani, anume: Moldea cu copiii lui, Dragomir cu fiii lui, Nicula cu fiii lui, Radul cu fiii lui, Pârcea² cu fiii lui, Hrusea cu fiii lui și Dadica cu fiii lui. De asemenea, îi întărește dreptul de a primi în fiecare an câte două care de pește. Domnul le poruncește sudeților, globnicilor și birarilor să nu-i tulbure pe oamenii de pe ocinile m-rii și globnicilor de țigani să-i lase în pace pe țiganii m-rii. Scrie Bârsiiian³.

Orig. slavon, perg. (24,5 × 34 cm), rupt puțin la îndoituri, monograma în cerneală roșie, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe verso, însemnări grecești; traducere din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; altă traducere din 1789 de Lupp dascăl slovenesc de la Școala domnească din București, de la biserica Sf. Gheorghe Vechi; traducere în limba franceză din secolul al XIX-lea și două rez. din secolul al XIX-lea, unul în limba română și altul în limba franceză (toate la Simonopetra); rez. la Arhivele Naționale București, Mănăstirea Mihai Vodă, VIII/70, f. 3v. (nr. 4).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Patru documente inedite din secolul al XV-lea privitoare la istoria Țării Românești*, p. 170-171 (text slavon și trad. rom.), Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 238 (mențiune); I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 18, nr. 4 (rez.); P. P. Panaitescu, *Documentele Țării Românești*, p. 285, p. 124 (rez.); *DIR*, B, I, p. 152, nr. 149 (rez.); *DRH*, B, I, p. 243, nr. 147 (rez.); Virgil Cândea, *Mărturii românești peste hotare*, I, p. 512, nr. 1588 (mențiune).

¹ În orig.: Великъ Горѣ.

² În orig.: Прѣчѣ.

³ În orig.: Бръсиѣн.

6. 1479 (6988) septembrie 12, București. Basarab cel Tânăr vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, fiul bunului Basarab vv., întărește m-rii de la Bolintin, unde este hramul Intrarea în Biserică¹ a Născătoarei de Dumnezeu, stăpânirea peste: satul Bolintin; satul Bucșani, la Argeș; moara de pe Neajlov, cu loc de cosit fân; via de la Vihorești; două pogoane de vie cumpărate de domn de la Cepel Mustahva, care au fost ale lui Dimitru, fiul lui Guorov², și a <sălașelor> de țigani, anume: Dicul cu fiii lui, Pârcea cu fiii lui, Radul cu fiii lui, Molda cu fiii lui, Hrusea³ cu fiii lui, Dadica cu fiii lui, Badea cu fiii lui și Manciu cu fiii lui. De asemenea, domnul dăruiește m-rii, în fiecare an, 10 găleți de grâu, 2 butoaie de vin, două căruțe de pește și dreptul ca un car al m-rii să umble prin

țară slobod pe la Dunăre, Brăila, Floci, Dârstor, Giurgiu, Sviștov, Nicopole și Oreahovo, fără să plătească vamă. Ocniile m-rii sunt scutite de: vama oilor, vama porcilor, albinărit, dijmărit, vinărici, găleți ohabnice, lemne, fân, podvoade și cărături, iar boierii și dregătorii domnești să nu-i tulbure cu nimic pe oamenii de pe aceste ocini sau pe țigani. Blestem.

Martori: jupan Dragomir al lui Manea, Stănilă vornic⁴, jupan Neagoie al lui Borcea, jupan Neag fost vornic, jupan Vladul mare vornic, jupan Vintilă⁵ logofăt, jupan Cazan vistier, Runceanul paharnic, Staico comis, Petru stolnic și Stanciul stratornic⁶. Scrie Ianăș⁷ grămatic.

Orig. slavon, perg. (45,5 × 34 cm), rupt puțin la îndoituri, invocația simbolică, inițiala, majuscule din text și monograma în chinovar, sigiliu atârnat căzut; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. în limba franceză din sec. XIX; două rez. din sec. XIX, unul în limba română și altul în limba franceză; foto după orig. la ANB, Microfilme, Grecia, rola 11, nr. 14-16.

EDIȚII: Constantin Bălan, *Hrisoavele mănăstirii Bolintin din 1453 și 1479*, p. 91-94 (text slavon și trad. rom.); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 239 (rez.); I. Ionașcu, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 13, nr. 5 (rez.); P. P. Panaitescu, *Documentele Țării Românești*, p. 308, p. 135 (rez.); *DIR*, B, I, p. 163 și 164 (rez.); *DRH*, B, I, p. 268, nr. 163 (rez.); Virgil Cândea, *Mărturii românești peste hotare*, I, p. 512, nr. 1589 (mențiune).

Formularul diplomatic urmează tipul 2 (a), stabilit de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 89, fără adaosul „mulți împărați s-au veselit...”.

¹ În orig.: Въведенію Богородици (Intrarea în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu), deși în actele anterioare hramul m-rii Bolintin este Buna Vestire!

² În orig.: Димитра Гѣоровъ сѣвъ. Bălan, *Hrisoavele m-rii Bolintin*, p. 92, pentru că „locul este șters” (probabil pe copia xerox de la ANB, pentru că pe orig. se vede foarte clar) a citit Димитра (Т)ѣ(А)ѣоровъ сѣвъ, în trad. „Dumitra, fiica lui Tudor”.

³ La *ibidem*, loc. cit., pentru că numele se află pe îndoitura actului: Ис...с.

⁴ „Stănilă vornic”, scris pe marginea actului.

⁵ La *ibidem*, loc. cit.: <Sta>nciu logofăt.

⁶ Așa în orig. (la *ibidem*, loc. cit.: postelnic).

⁷ La *ibidem*, loc. cit.: <Mi>hnea.

7. 1498 (7006) iulie 3, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul lui Vladislav vv., întărește slugilor sale Nenciul, Șerbu, Bă<i>¹co vistier, jupan Radul spătar, jupan Stoica sto<lni>¹c și jupan Vlaicul grămătic, stăpânirea peste a patra parte din satul Br<ă>¹ești și peste a patra parte din satul Bunești. Aceste părți de ocini erau de dedină ale lui Nenciul și ale fratelui lui, Șerbu, pe care le-au împărțit, în jumătate, înaintea domnului, cu jupan Radul, jupan Stoica, jupan Vlaicul și cu fiii jupanului Mircea spătar. Domnul le iartă calul. Oricare dintre dâșii va muri, prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași și de nimeni neclintit. Martori: jupan Barbul ban, jupan Cârștiian și jupan Badea <foști vornici>², jupan Pârvul vornic, jupan Staico <logofăt>² ...³ Dimitru paharnic, Stroe purtătorul de sabie⁴, Izvoranul stolnic, Radul și Dragomir mari stratornici. Scrie Sin diac.

Orig. slavon, perg. (19 × 40,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt și înnegrit la îndoituri, cerneala ștearsă în câteva locuri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe verso, însemnare în limba greacă.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Patru documente inedite din secolul al XV-lea privitoare la istoria Țării Românești*, p. 172-173 (text slavon, trad. rom. și foto); Virgil Căndea, *Mărturii românești peste hotare*, I, p. 512, nr. 1590 (mențiune).

¹ Litere șterse, aflate pe îndoitura actului.

² Șters; completat după sfatul din actul cu data 19 iulie 1498 (*DRH*, B, I, p. 465, nr. 285).

³ Șters.

⁴ În orig.: мечоноша.

8. 1513 (7021) martie 10, Târgșor. Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul bunului Basarab vv., întărește m-rii de la Bolintin, unde este hramul Buna Vestire, și egumenului chir Sava, stăpânirea peste: satul Pileștii, cu întreg hotarul; moara de la Neajlov, cu loc de cosit fân; satul Bueșanii, întreg, de la Argeș; o parte din Ogrăzeni, partea lui Cega, dăruită m-rii de Vlaicul, fiul lui Cega; sălașele de țigani, anume: Fiica cu copiii lui, Nan cu copiii lui, Stoica cu copiii lui, Dragsin cu copiii lui, Manciul cu copiii lui, Dragomir cu copiii lui, Bădilăci cu copiii lui, Vlaicul cu copiii lui, Radoian cu copiii lui, Baboiu cu copiii lui, Grădea cu copiii lui, Condrea cu copiii lui, Oprea cu copiii lui, Boban cu copiii lui, Lal cu copiii lui, Radul al lui Dadica, cu copiii lui, fratele lui Dadica, Sofronie, cu copiii lui, Radul cu copiii lui, Miho cu copiii lui,

Bolovan cu copiii lui, Drume cu copiii lui, Slav cu copiii lui, Răducul cu copiii lui, și fratele lui ...¹ cu copiii lui. Călugării s-au judecat, înaintea domnului, cu copiii lui Mane Negrul pentru un sălaș de țigani, anume Miho cu copiii lui; domnul a hotărât ca fiii lui Mane Negrul să aducă 12 boieri să depună mărturie, fixându-le sorocul în ziua de Înălțarea Domnului. În urma judecății, domnul a hotărât că sălașul de țigani este al m-rii, văzând și o carte a părintelui său, bătrânul Basarab vv. De asemenea, domnul le poruncește sudeților, birarilor, podvodnicarilor, armașilor, aprozilor de la cuhnie și slugilor vornicilor să lase în pace satele și țăganii m-rii.

Martori: jupan Barbul¹ al Craiovei, jupan Datco ban, jupan Calotă vornic, jupan Ivan <mare>¹ logofăt, jupan Harvat vistier, Radul spătar, Udrea mare armaș, <Drăghici>² mare paharnic, Hamza comis, Barbul stolnic, Radu și Oncea mari stratornici. Ispravnic jupan Sin al treilea logofăt. Scrie ...¹.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 36 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri și pătat, cereala ștearsă în câteva locuri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. însemnare în limba rom.: „† Acesta este hrisovul Cegăi carii au dat partea de ocină de la Ogrăzeni” și două însemnări grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc, care spune: „unde a fost uricul spart și șters am lăsat loc și aicea în izvod”; trad. în limba franceză din sec. XIX; două rez., unul în limba rom. și unul în limba franceză, din sec. XIX (toate la Simonopetra); un rez. la ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 3v.-4 (cu data de an greșită 1517 <7025>).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 198-199, nr. I (text slavonon, trad. românească și foto p. 210); Ionașcu, *Bolintin*, p. 14, nr. VI (rez. după rez. de la ANB, cu data de an greșită); *DRH*, B, II, p. 292, nr. 150 (rez. după rez. de la ANB, cu data de an greșită).

¹ Pătat și rupt.

² Rupt; completat după actul din 23 martie 1513 (*DRH*, B, II, p. 239-240, nr. 117).

9. 1516 (7025) octombrie 17, Braneți. Basarab vv. și domn al Țării Ungrovlahiei, fiul bunului Basarab vv., întărește lui Căzan ...¹, Badea, Iarcu și Stănislav și fiilor lor stăpânirea peste partea lor de ocină și dedină din Rumâni. De asemenea, întărire mai primesc pentru a stăpâni părți din Rumâni: „Țintea cu fiii săi și lui Dan cu copiii săi să le fie în Rumâni, cât este a lui Țintea, pentru că le este veche și dreaptă ocină,

însă Dan să fie peste a treia parte. Și baba Stana și cu fiii ei, anume: Drăgoi, și Dragomir, și Lalomir, și Radoslav și Stan, și fiii lui Radul, anume Dragotă și Stanciul, să le fie lor în Rumâni, cât este partea Stanei, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină, însă fiii lui Radul să fie peste a șasea parte din partea Stanei; și iarăși, să le fie lor tot în Rumâni din jumătate din partea lui Dimitrie, peste a șasea parte, pentru că le este dreaptă ocină, dedină. Și iarăși, Stanei cu fiii, și Bunei cu fiii săi și Nanu cu fiii să le fie în Rumâni din partea lui Nanu jumătate, pentru că le este veche și dreaptă. Și Popară cu fiii săi și cu nepoții lui, Dragomir și Crăciun, cu fiii lor, să le fie lor în Rumâni de acum o <parte> pentru că le este dedină, însă Popară și Dragomir peste jumătate, iar Crăciun peste altă parte”. Prădalica să nu fie.

Martori: jupan Barbul ban, Calotă vornic, Harvat logofăt, Radu spătar, Dumitru vistier, Drăghici paharnic, Hamza comis și Jitian stolnic. Ispravnic „însăși domnul”.

Orig. slavon, perg. (25 × 27 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri și pătat, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. o însemnare grecească.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 200-201, nr. II (text slavon, trad. românească și foto p. 211).

¹ Pătat.

10. 1517 (7025) iulie 19, Pitești. Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Basarab vv., dăruiește m-rii Bolintin, unde este hramul Buna Vestire, un obroc anual de <700 de aspri>¹, pe care călugării urmau să-l ia în ziua de Sf. Petru, pentru că a văzut m-rea sărăcită și a vrut să urmeze ctitorilor. Călugării erau datori să „cânte în fiecare săptămână, într-o zi, seara, paraclis cu colivă, iar dimineața sfânta liturghie cu băutură și colivă, cât timp vom fi în viață; iar după moartea noastră, să ni se cânte, în fiecare an, într-o zi, fie orice zi, seara, paraclis desăvârșit cu colivă și băutură, iar dimineața sfânta liturghie cu sobor și cu băutură și la zi să ni se facă masă ca și sfânt răposăților ctitori, care au fost mai înaintea noastră, însă neclintit, până când va sta sfânta mănăstire”. <Scrie Oprea grămătic>².

Orig. slavon, perg. (37 × 54,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoituri, cerneala ștersă în

câteva locuri, sigiliu domnesc atârnat, căzut; pe verso, o însemnare contemporană: † ОѠрок ѡ аспри, раѠи параклис („† Obroc 700 aspri, pentru paraclis”), o însemnare din secolul al XVII-lea: „Pentru mănăstirea Bolintinul” și o însemnare din secolul al XIX-lea în limba greacă; trad. din 1775, cu omisiuni, făcută de Costandin dascăl slovenesc; rez. la ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 4.

Formularul diplomatic urmează tipul 3 stabilit de de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 90.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 202-205, nr. III (text slavon și trad. românească); Ionașcu, *Bolintin*, p. 14, nr. VII (rez. după rez. de la ANB); DRH, B, II, p. 303, nr. 158 (rez. după rez. de la ANB); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 244 (mențiune după „Condica M-rii Mihai Vodă, p. 285”).

¹ Rupt și pătat. Suma de bani restabilită, după însemnarea de pe verso și după actul din 12 iunie 1517, prin care mănăstirea Corbii de Piatră primește același obroc.

² Potrivit traducătorului din 1775, hrisovul ar fi fost scris de „Oprea grămătic”, dar nicăieri în textul acestui document nu se găsește acest nume. Totuși, se poate ca numele să fi fost scris pe un colț al pergamentului, astăzi rupt. Un Oprea grămătic a scris mai multe acte în cancelaria domnească, după sfârșitul domniei lui Neagoe Basarab, printre acestea se găsește și unul cu un formular diplomatic asemănător, fiind vorba despre un act de danie către mănăstirea Hilandar de la Muntele Athos, dat de Vlad Vintilă voievod, la 27 aprilie 1534 (DRH, B, III, p. 290-293, nr. 178).

11. 1518 (7027) septembrie 3, Curtea de Argeș. Basarab vv., fiul lui Basarab, întărește lui Costie vâtaful cu feciorii săi și fratelui lui Crăciun cu feciorii săi: partea lui Neagoe și a Vișei și moșia de la Petrești cumpărată de la Vișa și de la Neaga, drept 400 de aspri; jumătate din moșia Petrești, partea lui Stăncilă, a lui Stănislav și a lui Radu, ce au cumpărat-o Costea și Crăciun de la ei, drept 700 aspri; jumătate din moșia lui Roman din Românești, cumpărată de la Stăncilă, Stănislav și Radu, drept 100 de aspri; cealaltă jumătate, partea lui Roman, cumpărată de la Stănimir, drept 150 de aspri; trei părți la Petrești din partea lui Dragoslav, cumpărată de la Stănimir, drept 200 de aspri.

Martori: jupan Barbu Craiovescul, jupan Calotă mare vornic, jupan Harvat mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, Radul spătar, Drăghici paharnic, Hamza comis, Jitian stolnic, Părvul portar, Badea și Neagoe mari postelnici.

Ispravnici Vlaicu paharnic și Cocora.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 327-329. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 207, nr. V (text integral); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 244 (mențione după „Condica M-rii Mihai Vodă, p. 206”).

12. <1520> ianuarie 16, Târgoviște. Basarab vv. și domn al Țării Românești, fiul marelui și preabunului Basarab voievod, întărește lui jupan Diicul comis stăpânirea peste o parte din Spanțov, partea lui jupan Calotă vornic, pentru că jupan Calotă vornic i-a „înfrățit” pe jupan Diicul comis și pe fiii lui peste această parte de ocină.

Martori: jupan Barbul banul, jupan Calotă vornic, jupan Harvat logofăt, Dumitru vistier, Radul spătar, Drăghici paharnic, Hamza comis, Badea și Neagoe mari postelnici. Ispravnic Badea postelnic.

Datat după componența Sfatului domnesc: între iunie 1517 și august 1520, mari postelnici au fost Badea <Bădica> și Neagoe <fiul lui Socol> (N. Stoicescu, *Lista dregătorilor din Sfatul domnesc al Țării Românești*, p. 580), și după prezența în Târgoviște a lui Neagoe Basarab: în anii 1518 și 1519, domnul a stat, în luna ianuarie, în Pitești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 270-271. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 206, nr. IV (text integral); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 16, nr. 10 (mențione, cu data de an: „<1617-1620>”).

13. 1521 (7029) mai 14. Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul bunului Basarab vv., întărește lui Mănea și fiilor lui stăpânirea asupra unei părți de ocină din Buăra¹ de Sus, cât se va alege partea lui Mănea, pentru că îi era dreaptă ocină și dedină. Mănea a venit înaintea domnului și s-a înțeles cu sora lui, Dobra, și cu fiii ei, pentru o altă parte din Buăra de Sus, a patra parte, și au dat domnului un cal; însă soțul Dobrei², să nu aibă voie să-și așeze frații pe acea a patra parte de ocină. Prădalica să nu fie.

Martori: jupan Udrea vornic, jupan Preda ban, jupan Harvat logofăt, Hamza spătar, Dumitru vistier, Jitian stolnic, Draghici paharnic, Badea comis și Neagoe postelnic. Ispravnic Tudor grămătic de la doamna.

Orig. slavon, perg. (27,1 × 38,5 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri și înnegrit, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. o însemnare rom. din sec. XVII: „Bocșan” și însemnări grecești.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Câteva documente de la Neagoe Basarab*, p. 208-209, nr. VI (text slavon, trad. românească și foto p. 212).

¹ În orig.: Бѣра.

² Nume scris deasupra rândului.

14. 1524 (7032)¹ august 28, Dridih. Vladislav vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul lui Vladislav mare vv., întărește jupanitei Mușa și copiilor ei, Stanciul, Radul și Vișa, și nepoților ei de soră, Voico, Lăudat și Tatul, și nepoatei ei de soră, Caplea, stăpânirea peste: jumătate din satul Arcești de la Prahova, jumătate din satul Grădiștea de la Câmpulung, jumătate din Dranoveți de la Olt. Jupanita Mușa s-a înțeles, înaintea domnului, să stăpânească moșiile în felul următor: jumătate din Arcești să o stăpânească Stanciul, iar cealaltă jumătate Radu și Vișa; Grădiștea să o stăpânească Voico, Lăudat și Tatul, iar la Dranoveți să fie stăpână Caplea (dacă va muri Caplea, moșia să nu se vândă, ci să treacă la verii ei drepti). Mușa a mai dăruit lui Stanciul și un sălaș de țigani, anume Costea cu țigancă și cu copiii lor. Dacă Stanciul și Radul vor muri, moșiile să fie stăpânite de Mușa, iar după moartea ei să treacă în stăpânirea fiilor lui Stanciul și ai lui Radul.

Martori: jupan Jigoran vornic, Theodor mare logofăt, Drăgan postelnic, Dragomir paharnic, Capotă vistier, Dragan spătar, Radul Bughenescul pitar, Badea comis, Pravăț portar, Radul al lui Văsie armaș, Radul al lui Mășil șetrar, Șerban stolnic și Stan medelnicer. Serie Dimitru grămătic.

Orig. slavon, perg. (29,8 × 34,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, șters puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. două rez. grecești din sec. XIX; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 466-467, nr. I (text slavon, trad. românească și foto p. 479); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 245 (mențione după „Condica M-rii Mihai Vodă”); Marian Coman, *Putere și teritoriu*, p. 94 (comentariu).

¹ Dacă Badea comis din acest act nu este Badea Izvoranu, așa cum am nresunus (Petronel Zahariuc. *Un grup de documente slavo-române din perioada*

1524-1550, p. 462), ci <Radu> Bădica, atunci documentul are data de an greșită, putând fi datat în 1523. Mulțumesc și pe această cale domnului Daniel Mirea, cercetător atent al documentelor secolului al XVI-lea, pentru că mi-a semnalat că unele documente din acest grupaj, pe care le-am publicat în *RI*, comportă dificultăți mari de datare.

15. 1531 (7039) martie 21. Vlad vv., feciorul lui Vlad vv., întărește boierului lui Diicul ...¹, copiilor și nepoților lui, partea din Spanțov a surorii lui, monahia Maria, pe care i-o dăduse ultima, de a ei bună voie.

Martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Teodor fost log(ofăt), jupan Hamza mare ban, jupan Șarban mare vornic, jupan ...¹ mare logofăt, ...¹, jupan Radul vistier, ...¹, ...¹ paharnic, Danciul comis, Staico stolnic, Staico postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Scrie Stroe diac mic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 271-271. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 467-468, nr. II (text integral); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 15, nr. 15 (menț. după orig., cu data de lună: „mai”); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 247 (mențiune după „Condica M-rii Mihai Vodă”, doar cu data de lună).

¹ Loc liber.

16. 1532 (7040) martie 6, București. Vlad vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Vlad vv., întărește egumenului Athanasie stăpânirea peste un vad de moară de la Răstoaca, dăruit de vlastelinii: jupan Diicul pârcălab, jupan Șerban mare vornic, jupan Stoica mare armaș și de fiii lui Manda. Domnul i-a dăruit un popor cu gloată de oameni care a făcut moara, iar egumenul Athanasie a dat moara la metohul m-rii Bolintin, la biserica care este făcută de mama domnului, doamna Anca, unde este hramul Sf. Nicolae de la Mira Lichiei; egumenul Athanasie a cheltuit cu maistrii și cu fierarii 11.000 de aspri, „până când a săvârșit-o cu a sa cheltuială”. Blestem.

Martori: jupan Drăghici vornic, jupan Theodor logofăt, jupan Șerban mare vornic, Vâlxan mare logofăt, Radul Furcă vistier, Drăghici¹

spătar, Udriște paharnic, Danciul comis, Staico stolnic și Staico din Șintești postelnic. Ispravnic Șerban mare vornic. Scrie Borea.

Orig. slavon, perg., cerneală neagră, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, pierdut; pe verso, o însemnare contemporană: **ВОДЕНИЦИ 8 РЪСТОАКЪ** <„moară la Răstoacă”>, și trei rez. în limba greacă din sec. XVIII-XIX. Cu două traduceri incomplete: una din 1775, făcută de Costandin dascăl slovenesc și alta din 1789, făcută de Lupp dascăl slovenesc, ambii de la Școala domnească de la biserica Sfântul Gheorghe Vechi din București; și un rez. în limba franceză din sec. al XIX-lea. ANB, M-rea Mihai-Vodă, VIII/70, f. 4 (rez.).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *O biserică veche din București și neamul doamnei Anca*, p. 698-701 (text slavon, trad. românească și foto); I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 14, nr. VIII (rez. după rez. de la ANB); *DRH*, B, III, p. 196, nr. 122 (rez. după rez. de la ANB); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 248 (mențiune după „Condica M-rii Mihai Vodă”); Matei Cazacu, *Despre câteva vechi biserici bucureștene din veacurile XVI-XVIII*, p. 474 (mențiune).

¹ În traduceriile din veacul al XVIII-lea numele a fost citit „Drosul”. Lectura „Drăghici” este întărită de un alt document din martie 1532 (*DRH*, B, III, p. 195-196, nr. 121) și de documentul din 17 aprilie 1532 (vezi doc. următor din acest volum).

17. 1532 (7040) aprilie 17, Târgoviște. Vlad vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad vv., întărește lui Draghina și fraților lui, Lepădat, Iarul și Stoian, și lui Vuia și fratelui lui, Turlea, și copiilor lor, stăpânirea peste a șasea parte din seliștea Zvorsca, din câmp, din seliște și din dumbravă, pe care o cumpăraseră de la Bârul¹ și de la ceata lui, făcând pentru aceasta, Draghina cu ceata lui și Vuia cu ceata lui, o fântână, adâncă de 15 stânjeni. Jumătate din cea ocină a intrat în stăpânirea lui Draghina și a fraților lui și jumătate în stăpânirea lui Vuia și a fraților lui. Draghina și Lepădat vor stăpâni două ogoare, iar Iarul și Stoian trei ogoare. La partea lui Vuia fratele lui, Turlea, să nu se amestece, decât după moartea lui. Au dat domniei un cal. Prădalica să nu fie.

Martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Teodor fost logofăt, jupan Hamza mare ban, jupan Șerban mare vornic, jupan Vâlsan mare logofăt, Radul vistier, Drăghici spătar, Udriște paharnic, Danciul comis, Staico stolnic, Staico Șintescu mare postelnic. Ispravnic Vâlxan mare logofăt. Scrie Nan diac.

Orig. slavon, perg. (25,8 × 36 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 468-469, nr. III (text slavon, trad. românească și foto p. 480).

¹ În orig.: Бѣроуѣ.

18. 1533 (7041) august 21¹, Domnești. Vlad vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul vv., întărește slugilor din casa domnească, Stan stratornic și fratelui lui, Stanciul și nepoților de frate, Neagoe și Staico, cu frații lor Groza² și Fătul, și nepoatei de frate, Voica, și fiilor lor, stăpânirea peste o parte de ocină din Celiani, de pe Olt, care le era dreaptă ocină și dedină. Badica, în puterea lui, fără dreptate și fără lege, a vândut acea ocină unor vecini ai săi, anume: <Ci>²oca, Neagoe, Jarco și fiicei soției lui, Stana, și lui Stroe, cu 300 de aspri, pe care i-a luat pentru că s-a făcut cneaz. După aceea, Stan stratornic și cu ceata lui au mers înaintea domnului și s-a judecat cu acei vecini: Cioca cu fiii lui, Neagoe cu fiii lui, Jarco, fiica soției lui, Stana, și Stroe. Domnul a judecat împreună cu dregătorii săi, după lege și după dreptate, a aflat că ocina îi aparține lui Stan stratornic, și a poruncit ca Cioca și ceata lui să primească cei 300 de aspri pe care i-au dat lui Badica. Iar în carte scria că Bădica <ar fi dat>² pentru acea ocină 1.600 de aspri. Prădalica să nu fie.

Martori: jupan Hamza mare ban al Jiului, Drăghici mare vornic, jupan Theodor mare logofăt, jupan Drăghici spătar, Staico mare vistier, Radul Pașadia mare paharnic, Staico comis, Vintilă mare stolnic și Barbul Deatcovici mare postelnic. Ispravnic Vințeco portar. Scrie Vladul.

Orig. slavon, perg. (26 × 37 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, cerneala înnegrită pe mari porțiuni, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 469-471, nr. IV (text slavon și trad. rom.).

¹ Data de zi pe îndoitura actului.

² Șters, lectură probabilă.

19. 1533 (7042) decembrie 25, București. Vlad vv., feciorul lui Radu vv., întărește lui Vâlcu comis și lui Stanciu sluger, cu feciorii lor, stăpânirea peste jumătate din moșia lui Stăncilă, cumpărată de părinții lor, Mircea spătar și Radu spătar, încă din zilele lui Vlad vv. Călugărul, drept 100 de aspri. Mai apoi, spătarii au dat-o lui Stănimir, luând în schimb moșia ultimului, Dragomirești. Stănimir a vândut moșia lui Costea, fără știrea lui Vâlcu și a lui Stanciu sluger, iar ultimii au avut pâra înaintea domnului cu Crăciun gramaticul, feciorul lui Costea. Judecând după dreptate cu toți boierii, domnul întărește lui Vâlcu și lui Stanciu numita moșie, vândută de Stănimir fără știrea lor lui Crăciun, drept 125 de aspri.

Martori: Drăghici mare vornic, Theodor mare logofăt, Staico vistier, Drăghici spătar, Radu paharnic, Staico comis, Vintilă stolnic, Barbu mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 329-330. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 471, nr. V (text integral).

20. 1543 (7052) noiembrie 7, Murcénii lui Puia, lângă Baltă. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul vv., întărește lui Stan și lui Leaotă stăpânirea asupra părții lor de ocină din Micșani, câtă se va alege. Stan s-a pârât înaintea domnului cu Stoia și cu Lup¹ și a luat 12 boieri hotarnici², „și au ales și au tocmit acei 12 boieri și au dat lui Stan și lui Leaotă din jumătate din toți Micșanii, a patra parte, iar Stoia și Lup cu ceata și Pravăț cu ceata³ au rămas de lege înaintea noastră, cum pâra Stoia. De aceea, le-am dat și domnia mea lui Stan și Leaotă cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, să aibă ocină în Micșani. Iar după aceea, a venit Leaotă înaintea domniei mele și a așezat pe fiica lui, Boba, peste acea ocină în Micșani, în afară de fiii lui, ca să fie ca doi frați nedespărțiți, în veci. Iar după moartea lui Leaotă, fiul lui, Stan, la casă și la bucate înfrățite în viață nici un amestec să nu aibă, ci să fie a fiicei lui, Boba, iar Stan să aibă jumătate din ocină”. Prădalica să nu fie.

Martori: Staico fost mare vornic, jupan Coadă mare vornic, Tatul logofăt, Dragomir spătar, Udriște vistier, Albul mare stolnic, Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Draghila mare elucer. Serie Badea diac.

Orig. slavon, perg. (30,9 × 21,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 471-472, nr. VI (text slavon, trad. românească și foto p. 481).

¹ „Lup”, scris deasupra rândului.

² Cuvânt scris pe marginea actului.

³ „cu ceata și Pravăț cu ceata”, scris deasupra rândului, de altă mână.

21. <1545 martie 17 – 1552 noiembrie 16; înainte de 11 mai 1553 – 28 februarie 1554; ianuarie 1558 – septembrie 1559>¹ ianuarie 12, București. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește slugii sale Manea și soției lui, Dobra, și fiilor lor stăpânirea peste o parte de ocină din Frăsinet și din Potoc, toată partea moșului său, Bârcă, pentru că le era lor dreaptă ocină și dedină. De asemenea, aceștia au cumpărat o mică parte de ocină de la Stan, Stoian, Neagoe, Mănea și de la Frățilă postelnic, părțile lor, pentru 2.000 de aspri gata. După aceea, Manea și Dobra <s-au părât>² cu fiii lui Mănăilă și ai lui Stoica și ai lui Voinea, spunând aceștia din urmă că acea ocină nu a fost a lui Stan și a lui Stoian și a lui Neagoe și a lui Mănea și a lui Frățilă postelnic. Domnul a căutat și a judecat după dreptate și după lege și a citit cartea de la Basarab vv., fiul lui Dan vv., și a dat fiilor lui Mănăilă, ai lui Stoica și ai lui Voinea, lege 24 de boieri ca să jure că acele ocine și cumpărături au fost ale lor. Boierii nu au jurat, iar domnul a hotărât ca fiii lui Mănăilă, ai lui Stoica și ai lui Voinea să rămână de lege. De asemenea, domnul le-a întărit stăpânirea peste o ocină din Plătărești, din partea lui Spârcăcean, din jumătate a noua parte, pe care au cumpărat-o de la Spârcăcean, pentru 100 de aspri, precum și peste o parte din Frăsinet, cumpărată cu 500 de aspri gata. Martori: ...² vornic ...². Scrie Drăgoi Fr<unta>³șu din Obrejiani.

Orig. slavon, perg. (36 × 48,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, partea de jos a actului ștearsă, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. o însemnare rom. din sec. XVII: „Mostiște” și o însemnare grecească.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 473-474, nr. VII (text slavon și trad. românească).

¹ Data de an după domniile lui Mircea Ciobanul.

² Șters.

³ Șters, întregire probabilă.

22. 1545 (7053) iunie 16. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește lui Badea pârcălab bucatele, satele și ȧiganii, cum și tocmeala ce face înaintea lui cu jupâneasa Caplea: de se va mărita Caplea după moartea lui, să țină dintre bucate satul Elhoveț și trei sălașe de ȧigani, iar de va voi Caplea să stea „cu cinste”, îi va da toate bucatele lui să se hrănească în timpul vieții ei, iar altul să nu aibă nici un amestec peste satele și peste ȧiganii și peste toate averile lui Badea.

Martori: Vintilă mare vornic, Radu mare logofăt, Conda vistier, Barbu spătar, Staico stolnic, Badea paharnic, Diicul comis, Stan mare postelnic. Ispravnic Radu mare logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 419. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; trad. fr., rez. rom. și rez. fr.

ANB, S.I., nr. 509 (M-rea Mihai Vodă, XV/1). Orig. slavon, hârtie (30 × 21 cm), sigiliu timbrat, căzut.

EDIȚII: *DIR*, B, XVI/2, p. 329-330, nr. 338 (trad. după orig. de la ANB); *DRH*, B, IV, p. 226-227, nr. 183 (text slavon după orig., trad. românească și foto p. 420).

23. 1546 (7054) mai 12, București¹. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește lui jupan Radul mare medelnicer stăpânirea peste satele, ȧiganii și toate bucatele moștenite de la tatăl lui, jupan Diicu pârcălab, și de la mama lui, jupanița ...². Radul medelnicer a venit înaintea domnului și s-a înțeles cu rudele sale ca după moartea lui, dacă nu vor rămâne de la el fii sau fiice, bucatele sale să fie stăpânite de nepoții lui, Petrașco și Stanca, fiii surorii lui, jupanița Caplea. Prădalica să nu fie.

Martori: jupan Stan mare ban al Craiovei, jupan Vintilă mare vornic, jupan Radul mare logofăt, Chirca vistier, Barbul spătar, Staico stolnic, Dan paharnic, Diicul comis și Părvul mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Orig. slavon, perg. (31 × 21,3 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. însemnare grecească.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 474-475, nr. VIII (text slavon, trad. românească și foto p. 482); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 18, nr. 23 (mențiune, cu data de lună: „martie”).

¹ Majoritatea documentelor din anul 1546, publicate în *DRH*, B, IV, în care este cuprins Sfatul domnesc, au probleme de datare (nr. 195, 196, 198, 199, 201, 203-207, 209, 213-217), iar acest document se încadrează în această „regulă”. De aceea, cred că s-ar impune o nouă cercetare a documentelor, percum și a Sfatului domnesc din primii ani de domnie ai lui Mircea Ciobanul.

² Loc liber.

24. 1547 octombrie 15, București. Mircea vv. și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește jupanului Crăciun portar și fiilor lui stăpânirea peste: „moșie la Gorgănele, partea Danciului toată, pentru că o au cumpărat de la feciorii Danciului, drept 300 aspri. Și iar să-i fie partea Draghiei toată, pentru că o au cumpărat de la feciorii Draghiei, drept 300 aspri. Și iar să-i fie partea Ciolcei toată, pentru că o au dat și o au închinat, de a lui bunăvoie, pentru că au fost birnic. După acéia, o au și cumpărat jupan Crăciun de la Ciolcea, drept 100 aspri. Și iar să-i fie partea lui Mălai toată, pentru că au căzut Mălai întru o năpaste și el n-au avut vaci și au luat de la megiașii din Bunilești, vaci 13, și moșia lui au rămas satului, și au fost birnic de ...¹, iar moșia o au dat toți megiașii din sat jupanului Crăciun portar, de a lor bunăvoie, pentru birul, dar Crăciun portar până l-au scos de la bir au plătit birurile, aspri 500”.

Martori: jupan Vintilă mare vornic, jupan Radul mare logofăt, jupan Stan mare ban, Barbul spătar, Gherghie vistier, Staico stolnic, Badea paharnic, Diicul mare comis, Pârvul mare postelnic. Ispravnic Negoit logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 330-331. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 475, nr. IX (text integral); Marian Coman, *Putere și teritoriu*, p. 39 (comentariu).

¹ Loc liber.

25. 1547 (7056) decembrie 29. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește lui jupan Crăciun portar și fiilor lui, pe care Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste „toată apa Dâmboviței, de unde a săpat jupan Crăciun portar, până unde se împreună, pentru că este dedină și veche și dreaptă ocină.

Iar după aceea, a avut jupan Crăciun pâra cu Bănciuleștii și cu Belciugeștii și cu verii lor primari, anume Straoa, și Costea și Jelez. Și așa pârau Bănciuleștii și Belciugeștii și verii lor primari, că este a lor matca veche nu a lui Crăciun portar, și încă au mers Bănciuleștii și Belciugeștii și cu verii lor primari, cu 24 boieri, și încă din zilele răpăosatului Vintilă voievod și au pus acei boieri hotar pe matca bătrână și aceea a fost seacă. Și iarăși acei 24 boieri, așa au tocmit să adune acele patru sate ca să aducă apa pe matca veche, iar Bănciuleștii și Belciugeștii și cu verii lor, ce sunt mai sus scriși, ei s-au lăsat de a lor bunăvoie și au zis că ei nu pot să sape și să îngrădească, iar cine va vrea și va putea să sape și să îngrădească, acela să stăpânească și să păzească. După aceea, nimeni nu s-a aflat să sape și să îngrădească la acea apă, care este mai sus zisă, ci numai jupan Crăciun portar.

De aceea, am căutat și am judecat domnia mea și cu toți cinstiții boieri ai domniei mele, după dreptate și după lege, și am adeverit domnia mea cum că alții nu sunt vrednici să sape și să îngrădească la acea apă, care mai sus s-a zis. De aceea, au rămas de lege dinaintea domniei mele Bănciuleștii și Belciugeștii și verii lor”.

Martori: jupan Stan mare ban al Craiovei, jupan Vintilă mare vornic, jupan Radul mare logofăt, jupan Barbul mare spătar, jupan Gherghie mare vistier, jupan Staico mare stolnic, Badea paharnic, Tudor armaș, Oprea sluger și Pârvul mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Orig. slavon, perg. (39 × 27,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, căzut (pe plicatură se observă *nova plantatio*); trad., cu omisiuni, din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 475-477, nr. X (text slavon, trad. românească și foto p. 483).

26. 1548 (7056) mai 14, București. Mircea voievod și domn al Țării Ungrovlahiei, fiul lui Radu voievod, întărește jupanitei Neacșa și fiilor ei stăpânirea asupra ocinei de la Bîlcerești, în urma judecării cu

Dragul clucer, pentru că era a ei dreaptă ocină și dedină, iar Dragul clucer o împresurase în tăria lui. Ispravnic Stan mare ban de Craiova.

Orig. slavon, perg. (32,4 × 20,8 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; trad. rom. de Lupp dascăl slovenesc la Școala domnească de la Sf. Gheorghe Vechi din București.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 477, nr. XI (același rez., cu precizarea că documentul se „rătăcise printre documentele românești din arhiva mănăstirii”, dar între timp l-am găsit).

27. 1549 (7057) august 5. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește călugăriței Theodora și fiilor ei, câți Dumnezeu i-a dăruit, stăpânirea peste satele „Voinigeștii și Spinénii, toate și cu toate hotarele, pentru că au fost de zestre ale mamei ei, Stanca, pentru că au fost vechi și drepte ocine și dedine. Iar apoi, a avut pâra Theodora înaintea domniei mele cu cumnata sa, Zlata, și cu soțul ei, cu Frățilă postelnic. Iar pentru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat, cu cinstiții dregători ai domniei mele, și am adevărit și domnia mea că s-a înfrățit Diicul pârcălab cu fiii săi Radul comis și cu Theodora, ca să fie ca doi frați peste toate bucatele. Iar când a fost acum, Theodora monahia, ea s-a tocmnit cu cumnata sa, Zlata, și cu Frățilă dinaintea domniei mele, ca să stăpânească Theodora zestrea mamei sale, Stanca, iar cumnata sa și Frățilă să stăpânească bucatele de pe tatăl său, Diicul pârcălab”.

Martori: jupan Stan mare ban al Craiovei, jupan Belcio mare vornic, jupan Vâlceanul mare logofăt, Neagoe¹ mare vistier, Idrea spătar, Stănilav paharnic², Nedelco stolnic, Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Dan clucer. Scrie Stoica Tăuraș diac.

Orig. slavon, perg. (41,1 × 28,4), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un grup de documente slavo-române din perioada 1524-1550*, p. 477-478, nr. XII (text slavon, trad. românească și foto p. 484).

¹ Rupt; completat după DRH, B, IV, nr. 283, p. 335 (doc. din 22 iunie 1549).

² Rupt; completat după *ibidem*, nr. 282, p. 334 (doc. din 9 iunie 1549).

28. 1551 (7059) aprilie¹ 1. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește m-rii Bolintin stăpânirea peste o moară de la Neajlov, cu locul ei; hotarul este pe gârla din sus de moară până în jos de moară, unde dă gârla în Neajlov. M-rea a avut pâra, înaintea domnului, cu Slăvilă, Zolit, Stan Postăvel și cu ceata lor; aceștia au spus că moara nu are loc împrejur și că hotarul nu este cel arătat de m-re. Domnul și boierii au judecat și au dat m-rii 12 boieri și hotarnic pe Bogdan logofăt; boierii au cercetat și au aflat pe unde mergeau hortarele bătrâne, iar Slăvilă cu ceata lui au rămas de lege.

Martori: jupan Stan mare ban al Craiovei, jupan Belcio mare vornic, jupan Vâlceanul mare logofăt, Neagoe vistier, Idrea spătar, Nedelco stolnic, Stănilav paharnic, Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 21,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v. o însemnare în limba slavonă: „o moară de la Neajlov” și o însemnare grecească; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc (cu data de lună „aprilie”); trad. rom. din sec. XVIII (cu data de lună „august”).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 310-312, nr. I (text slavon, trad. românească și foto p. 313).

¹ Pentru că data de lună este acoperită de timbrul sigiliului, am reconstituit-o după traducerea lui Costandin dascăl slovenesc din 1775.

29. <1558 ianuarie – august 31>¹ 7066, București. <Mircea vv. și domn al Țării Românești, fiul marelui și preabunului Radul vv.>² întărește jupaniței Caplea stăpânirea peste o parte de ocină³ din <Lungi>⁴, partea lui Chirtop, pe care i-a dat-o și i-a închinat-o Chirtop, pentru care s-a judecat cu Dobrea și Ludea, care spuneau că au cumpărat acea parte de ocină de la Chirtop; domnul le-a dat celor doi <12 boieri>⁴ ca să jure, dar n-au putut să jure și au rămas de lege.

Martori: jupan Teodor mare ban, jupan Burtea mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt, Cârstea vistier, <N>an comis, Balomir paharnic și Dobruș postelnic. Ispravnic Ion logofăt. Scrie Albul.

Orig. slavon, perg. (15,7 × 15,8 cm), ruptă jumătatea de sus a documentului și o parte din stânga, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 314-315, nr. III (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 20, nr. 29, cu data: „[23 februarie?] sau <ianuarie – 31 august> 7066 (1558)”.

¹ Datele de lună și zi acoperite de timbrul sigiliului; data de lună reconstituită după Sfatul domnesc al lui Mircea Ciobanul și după documentul din 7 iulie 1558 (nr. 31, în acest volum).

² Rupt; completat după formularul altor documente.

³ La începutul fragmentului de act se vorbește de o judecată (?) a socrului jupaniței Caplea cu un anume Stoica din Milea.

⁴ Completat după doc. din 7 iulie 1558, nr. 31, în acest volum.

29 Bis. 1558 (7066) februarie 23, București. Mircea vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește lui Boldea și fraților lui, Puică, Nacotă și Mihul, stăpânirea peste o parte de ocină din Spanțov, jumătate din partea Voicăi, toată partea lui Drăman. Aceștia „au avut înpresurare de cătră Radul al Diicului, de le-au luat moșiia în sila lui și le-au lepădat lor, aspri 200. Iar domnia mea, am luat acei 200 aspri de la oamenii ce s-au scris mai sus și le-am dat lor moșiia. Iar în zilele lui Pătrașco voievod, iar le-au luat lor acea moșie, Pătrașco, nepotul Radului al Diicului, fără nici o judecată, întru a sa silă. Apoi, după aceia, am adevărit domnia mea cum că Petrașco, nepotul Radului al Diicului, nu au avut nici un amestec preste moșiia oamenilor, ce s-au scris mai sus, pentru că acea moșie au fost de baștină a Boldei, și a Puicăi, și a lui Nanotă și a Mihului”.

Martori: jupan Burtea mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt, Cârstea vistier, Bărcan spătar, Chiriac stolnic, Balomir paharnic, Nan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnici domnul și Drăjilă mare sluger. Scrie Ion din Muți.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 272-273. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; un rez. în limba rom. și unul în limba franceză din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 312, 314, nr. II (text integral). Acest document nu a fost semnalat de D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*.

30. 1558 (7066) aprilie 8, București. „† Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mircea vodă. Am dat domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, ce este lângă apa Dâmboviței din sus, din jos de vii, cu hramul Sfântul Nicolae de la Mira Liciei, care este făcută <de>¹ cinstitul <și>¹ dreptul boier al domniei mele, jupan Gheorma mare postelnic, și a dat-o și a închinat-o să fie metoh la locul numit Simonopetra, cu hramul Nașterea lui Hristos, pentru ca să-i fie ocină la Svârcești, partea jupaniței Caplea toată, cu vecini și cu morile și cu tot venitul, și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocină la Dragomirești, partea jupăneșei Caplea toată, cu vecini și cu venitul, și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocină la Spanțov, partea jupăneșei Caplea toată, cu vecini și cu gârla, și iarăși să-i fie ocină la Brăniștari, a patra parte, partea jupăneșei Caplea, și iarăși să-i fie ocină la Cârstienești, cu vecini și cu toate morile, și iarăși să fie sfintei mănăstiri moșie la Izvorani, partea jupăneșei Caplea toată, oricâtă se va alege de peste tot; și iarăși să fie sfintei mănăstiri niște sălașe de țigani, anume: Zăgan, și Mircea, și Dodan, și Taica, și Corbéiu, și Stoica, și Stan, și Gosea, și Hotea, și Dragul, și Stan, și Badea al lui Puia, și Badea și Țalapi.

Și acestea toate le-a dat și le-a închinat la sfânta mănăstire, pentru sufletele părinților ei și pentru sufletul ei și a scris la sfântul pomelnic pe părinții ei, anume: jupăneasa Caplea, și Diicul, și Vișa, și Diicul, și Stanca, și Pătrașco, și Radul, și Stoica, și Radul, și Neacșa, și Dagna și Caplea, ca să fie la sfântul pomelnic în veci și <la sfânta și dumnezeiasca liturghie, pentru că jupăneasa Caplea este cu>³ jupanul Ghiorma mare postelnic soră după Sfânta Evanghelie, și a fost îngropată înaintea domniei mele la sfânta mănăstire Sfântul Nicolae și a dat și a închinat sate și vecini și țigani la Sfântul Nicolae, ca să-i fie pomană în veci, iar dumnezeieștilor călugări de hrană.

Iar jupăneasa Caplea a avut un fecior, anume Pătrașco, și a murit și l-a îngropat la mănăstirea Bolintin, cu hramul Sfânta Buna Vestire a Născătoarei de Dumnezeu, și au dat alte sate și bucate și ațigani, pentru sufletul lui.

Iar la sfânta mănăstire Sfântul Nicolae, unde este îngropată jupăneasa Caplea, și așa a lăsat cu mare blestem ca să fie acestea la sfânta mănăstire.

Pentru aceea, și domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri cu această carte a domniei mele, întru veșnică pomenire.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Nedelco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt, și jupan ...¹ mare vistier, și jupan Stan

mare spătar, și Pană mare stolnic, și Bărcan mare comis, și Manea mare paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Și ispravnic Ivan mare logofăt.

A scris Neagoslav gramatic, în orașul București, luna aprilie, 8 zile, curgerea anilor de la Adam, în anul 7066 <1558>”.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 40,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt o jumătate de rând pe orizontala actului, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, șters; pe verso, o însemnare românească din sec. XVII: „Cilăiani” și un rez. grecesc; traducere din 1774 de Costandin dascăl slovenesc; traducere în limba franceză din sec. XIX; două rez. din sec. XIX, unul în limba română și unul în limba franceză. Traducere din sec. XIX la Arhivele Naționale București (ANB), S. I., nr. 733 (M-reă Mihai Vodă, III/1); o notiță grecească modernă la BAR.

Îndoielnic după dată, componență a Sfatului domnesc și grafie. Anul de la Facerea Lumii este 7066, ceea ce este, fără îndoială, greșit; în aprilie 1558, domn al Țării Românești era tatăl lui Petru cel Tânăr, Mircea Ciobanul; reconstituirea datei, după componența Sfatului domnesc, în *DIR*, B, XVI/III, p. 190-191, nr. 226; *DRH*, B, V, p. 320, nr. 291. Scrisul acestui act este același cu al actului din 8 iulie 1575 (doc. nr. 54, la D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 24), de asemenea *îndoielnic*, deși primul este scris, după cum consemnează actul, de grămaticul Neagoslav, iar cel de-al doilea de Tudor grămatic.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „*Soră după Sfânta Evanghelie*”. *Note despre neamul jupăneșei Caplea și despre mănăstirea Sfântul Nicolae din București, ctitoria lui Ghiorma banul*, p. 69-86 (text slavon, trad. românească și comentariu); reluat în idem, *De la Iași la Muntele Athos. Studii și documente de istorie a Bisericii*, p. 125-140; D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 20, nr. 30 (mențiune după orig.); *DIR*, B, XVI/3, p. 190-191, nr. 226 (traducerea de la ANB); *DRH*, B, V, p. 320, nr. 291 (după trad. de la ANB, cu data de an, <1564-1568>, cu edițiile anterioare); P. V. Năsturel, *Biserica Stavropoleos după documente de la Arhivele Statului*, p. 2 (text după traducerea de la ANB); Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I, p. 11-12 (text după traducerea de la ANB); St. Nicolaescu, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 1 (mențiune după trad. de la ANB, cu comentariu greșit despre ediția lui P. V. Năsturel); Sviatogoreț (Serafim Vesnin), *Путеводитель по Св. Горы Афонской*, p. 184 (mențiune a daniei celor două sate de către jupâneasa Caplea, cu adaosul că actul a fost întărit de „domnii munteni Petru, Alexandru și Mihail”, și anul greșit: „7198”); Ieromonaul Andronic, *Călătoria la Muntele Athos (1858-1859)*, p. 184 (mențiune după Sviatogoreț, cu aceeași dată, fără menționarea jupăneșei și cu schimbarea greșită a domnilor munteni în „domni ai Moldovei”); Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV/1, p. 44, nr. CVII (rez. după

notița grecească de la BAR, cu data „c. 1540”, ca emitent apare „Petru <Radu Paisie>”); N. Iorga, *Muntele Athos în legătură cu țările noastre*, p. 477 (mențiune, după *Documente*, XIV/1, cu afirmația greșită că Radu Paisie „este cel dintâi care avu legături cu Simopetra, dându-i un sat muntean”); Teodor Bodogae, *Ajutoarele românești la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, p. 251 (mențiune, după *Documente*, XIV/1, cu aceeași greșală); Constantin C. Giurescu, *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, p. 256 (mențiune, cu data: „<1564-1568>”, localizarea satului Cârstienești și preluarea greșelii mai vechi despre numele „Pâlcov” al bisericii Sf. Nicoale); Ștefan Andreescu, *Din relațiile Țărilor Române cu Epirul: ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma din Pogoniani*, p. 105 (comentariu); Lidia Cotovanu, *Aux débuts de la dédicace des lieux de culte „roumains” envers le Mont-Athos (seconde moitié du XVIe siècle)*, p. 251, 252 (mențiuni și comentariu).

¹ Omis.

² Rupt.

³ Rupt, completat după traducerea din 1774.

⁴ Două slove neclare.

31. 1558 (7066) iulie 7, București. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul vv., întărește jupaniței Caplea și fiilor ei, pe care Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste ocina din Lungi, partea lui Dobrea și partea lui Ludea, care se va alege, și peste niște țigani. Jupanița Caplea s-a pârât cu Dobrea și cu Ludea pentru ocină și pentru țigani, aceștia spunând, înaintea domnului, că ocina și țiganii îi au în urma înfrățirii cu Bucșă, moșul jupaniței. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii săi, și le-a dat lui Dobrea și lui Ludea 12 boieri că să jure că s-au înfrățit cu moșul jupaniței Caplea. Dobrea și Ludea n-au putut să jure și au rămas de lege. De asemenea, domnul i-a întărit stăpânirea peste o parte de ocină din Lungi, partea lui Milea, pe care a cumpărat-o, cu 25.000 de aspri, de la Milea. Dobrea și Ludea au spus că au cumpărat acea parte de ocină împreună cu Stoica din Lungi, socrul jupaniței Caplea, de la Milea; domnul le-a dat iarăși 12 boieri ca să jure și n-au putut jura, rămânând de lege. Iarăși, domnul i-a întărit stăpânirea peste o parte de ocină din Lungi, partea lui Chirtop, pe care acesta o dăruise lui Stoica din Lungi. Dobrea și Ludea au spus că au cumpărat partea lui Chirtop, iar domnul le-a dat 12 boieri ca să jure și n-au jurat, și au rămas de trei ori de lege.

Martori: jupan Teodor mare ban, jupan Burtea mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt, Cârstea mare vistier, Bărcan mare spătar, Ivancea

mare stolnic, Nan mare comis, Balomir mare paharnic și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Ion logofăt. Serie Albul din Miroși.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 46 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 315-318, nr. IV (text slavon și trad. românească).

32. 1559 (7067) aprilie 21, București. Mircea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul vv., întărește slugii sale Manea și soției lui, Dragna, și copiilor lor, stăpânirea peste: o parte de ocină din Grozăveștii de Sus, toată partea Malei, sora Dragnei, pe care Malea a vândut-o cumnatului ei, Manea, și surorii ei, Dragna, cu 350 aspri gata; altă parte de ocină din Grozăveștii de Sus, toată partea Marinei, pe care Marina a vândut-o cumnatului ei, Manea și surorii ei, Dragna, pentru 350 de aspri gata. Malea și Marina erau fiicele lui Cădea. Se face cunoscut că Manea a cumpărat aceste părți de ocină singur, din banii lui, fără soția lui, drept pentru care surorile soției sale, fiii sau nepoții lor, nu vor putea să-și răscumpere moșiile. Blestem.

Martori: jupan Theodor mare ban al Jiului, jupan Burtea mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt, jupan Bărcan mare spătar, Cârstea mare vistier, Nan mare comis, Balomir mare paharnic, Ivancea mare stolnic, Stanciul al lui Dobruș mare postelnic. Ispravnic Stepan mare portar. Serie Stoica¹.

Orig. slavon, perg. (28 × 50,5 cm), invocația simbolică, inițială, o majusculă din text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v. rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. în limba rom. și un rez. în limba franceză; trad. la ANB, S. I., nr. 647 (M-rea Mihai Vodă, XV/1).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 318-321, nr. V (text slavon și trad. românească); *DIR*, B, XVI/3, p. 94-95, nr. 111 (rez. după trad. de la ANB); *DRH*, B, V, p. 153-154, nr. 138 (text după trad. de la ANB); Ioan Brezoiianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 254 (mențiune; doar intitulăția).

¹ Criptogramă: ~~wwwapno~~, descifrată de Costandin dascăl slovenesc: „Stoica”. Pentru descifrarea scrisului cifrat, vezi Emil Vîrtosu, *Din criptografia românească*, p. 261-317; Alexandru Mareș, *Scrierea tainică la români, passim*.

33. 1560 (7068) ianuarie 9. Petru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., întărește m-rii Bolintin, stăpânirea peste ocina din Izvorani, toată partea lui Stoia scriitor¹, cu trei vecini, pe care a dăruit-o m-rii Stoia scriitor¹. De asemenea, Stoia piseț a dăruit m-rii o jumătate din partea lui de ocină de la Bolintin, iar cealaltă jumătate a vândut-o m-rii, pentru 3.000 de aspri gata, și a scris 4 suflete în pomelnicul cel mare.

Martori: jupan Nedelco mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt, Bărcan vistier, Stan spătar, Balomir paharnic, Stan comis și Dobruș mare postelnic. Ispravnic Bogdan mare logofăt. Serie Stoica Tăuraș piseț.

Orig. slavon, perg. (30,3 × 29 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. rez. și însemnări grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. în limba franceză din sec. XIX; două rez. rom. și două rez. în limba franceză din sec. XIX; trad. la ANB, S. I., nr. 661 (M-rea Mihai Vodă, I/1); rez. la *ibidem*, VIII/70, f. 3v.-5.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 321-323, nr. VI (text slavon, trad. românească și foto); I. Ionașcu, *Mănăstirea Izvorani (Buzău) ctitoria episcopului Luca (1583-1604)*, p. 31, nr. 1 (rez. dezv. după trad. de la ANB); idem, *Vechimea mănăstirii din Pădurea cea Mare de la Bolintin*, p. 14, nr. IX (rez. după rez. de la ANB); St. Nicolaescu, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 2 (mențiune greșită, pentru că St. Nicolaescu a confundat acest act de întărire, cu un act de închinare al m-rii Izvorani la m-rea Sf. Nicolae din București); *Catalogul doc. Țării Românești*, p. 106, nr. 706 (rez. după trad. de la ANB); *DIR*, B, XVII/3, p. 110-111, nr. 132 (transcriere după trad. de la ANB); *DRH*, B, V, p. 175-176, nr. 163 (transcriere după trad. de la ANB).

¹ În orig.: писец.

34. 1561 (7069) august 4, București. Petru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Mircea vv., întărește slugilor și boierilor săi, jupan Tudor și Dobre postelnici, stăpânirea peste ocina lor din Svârcești, toată partea Dumitrei, din câmp, din apă, din vatra satului,

din pădure și din tot hotarul; pentru a treia parte din această ocină s-a înfrățit Dumitra cu jupan Tudor și cu Dobre postelnici, pe care le-a dăruit-o, pentru „un caftan bun de șocârlat¹, și cu un 1 ac², și cu un inel de argint și cu 150 de aspri turcești”. Alte două părți din ocina de la Svârcești au fost cumpărate de Tudor și Dobre de la Dumitra pentru 3.700 de aspri gata. Vânzarea s-a făcut cu voia fraților Dumitrei și în prezența unor megieși buni: Gherghina din Giulești, Dragomir din Dobroței, Manea, Martin și Vlad din Grozăvești, Stepan și Manea din Roșiul și Iuga din Detcoi. Dumitra a pus blestem asupra acelor dintre urmașii săi care vor strica tocmirea și înfrățirea. Blestem.

Martori: <jupan Nedelco mare vornic, jupan Bogdan>³ mare logofăt, jupan Iane vistier, Stan <spătar, Balomir paharnic, Ivancea stolnic și Drăgan și Dragne postelnici>³.

Orig. slavon, perg. (25 × 42,5 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri și șterse ultimele trei rânduri aproape în totalitate, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat, șters; trad. în limba greacă din sec. XIX și trei rez.: două în limba franceză, dintre care unul dezvoltat, și unul în limba greacă.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 323-326, nr. VII (text slavon și trad. românească).

¹ Un fel de stofă stacojie.

² Obiect de podoabă.

³ Șters; completat după traducere și rez. Pentru componența Sfatului domnesc, vezi și documentul din 6 august 1561 (DRH, B, V, p. 251-252, nr. 231).

35. 1562 (7071) septembrie 17, București. Petru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., întărește slugii sale Ivan și fiilor lui, care îi va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste o parte de ocină din Grozăvești, din partea lui Martin a patra parte, din uscat, din apă, din pădure și din câmp. Martin a venit înaintea domnului și s-a înfrățit și l-a luat pe Ivan stăpân peste acea ocină. După aceea, Ivan a cumpărat de la Martin o altă parte din acea a patra parte din Grozăvești, pentru 1.000 de aspri turcești, înaintea megieșilor, și i-a mai dăruit lui Martin un cal, o vacă cu lapte și un bou. De asemenea, domnul i-a întărit lui Ivan stăpânirea peste o parte de ocină din Dudești, toată partea lui Stoica, care i se va alege¹, din câmp, din apă și din pădure, pentru că i-a

dat-o și și închinat-o Stoica, cu știrea tuturor megieșilor și pentru că i-a plătit Ivan o dușegubină de 300 aspri.

Martori: jupan <Nedelco>² mare vornic, jupan Bogdan mare logofăt, Stan spătar, Bărcan comis, Iane vistier, Ianache stolnic, Manea paharnic și jupan Ivan mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic. Scrie Oană.

Orig. slavon, perg. (28 × 38,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v. rez. grecesc; trad. din 1775 făcută de Costandin dascăl slovenesc; un rez. în limba rom. și un rez. în limba franceză din sec. XIX.

Arhivele Naționale București, Suluri I, nr. 718 (Mihai Vodă, VIII/71), traducere.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 326-328, nr. VIII (text slavon și trad. românească); DRH, B, V, p. 278-279, nr. 254 (traducerea de la Arhivele Naționale București).

¹ Începând de la 8 ДУДЕШ(И) („la Dudești”) subliniat cu roșu, iar două cuvinte dinainte sunt încercuite: ІВАНОВ ОЧ(И)Н(И) („lui Ivan ocină”).

² Rupt.

36. 1564 (7073) noiembrie 18, București. Petru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., întărește lui ...¹, și lui Soroviță și soției lui, Rada, și copiilor lor, pe care îi va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste o parte de ocină din Băjoreni, din partea lui Dărman a patra parte, pe care au cumpărat-o de la Dărman, cu 4.000 de aspri gata, cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos².

Martori: jupan Nedelco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt, jupan Stan Debel mare spătar, Ianiu mare vistier, Bărcan mare comis, Pană mare stolnic, Manea paharnic și jupan Ghiorma mare postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt. Scrie Vișul.

Orig. slavon., perg. (30,5 × 38,5 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, șterse câteva cuvinte de pe rândul al doilea, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v. însemnare grecească.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 328-329, nr. IX (text slavon și trad. românească).

¹ Trei sau patru cuvinte șterse (dintre care două nume).

² Scris de aceeași mână deasupra textului: „Însă din a treia parte să stăpânească Soroviță jumătate și soția lui, Rada, cealaltă jumătate”.

37. 1565 (7073) mai 24. Stanciul sudeț și 12 pârgari mărturisesc că popa Bogdan și preoteasa lui, Dragna, au vândut lui Ghiurma mare postelnic o vie cu locul ei, pentru 2.000 de aspri gata și 100 de vedre de vin.

Martori: popa Bratul, popa Ivan, popa Tudoran, Fiera, Stan, Voico și Preda. Scrie Vladul grămatic.

Orig. slavon, hârtie difolio (31 × 21,5), cerneală neagră, sigiliu orașului aplicat în cerneală neagră, șters; pe f. 2r. începutul aceluiași act; pe f. 2v. două rez. în limba greacă.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 209-210, nr. 2 (text slavon și trad. românească).

38. 1566 (7075) decembrie¹. Petru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., întărește lui Ivan armaș și feciorilor lui stăpânirea peste două ocini: la Grozăvești, jumătate din partea lui Dragotă, cumpărată de la ultimul, pentru 1.800 de aspri turcești, din apă, din uscat și de pretutindeni, și s-au și înfrățit între ei, cu știrea tutor megieșilor, și la Dudești, partea lui Stoica și cu moara, cumpărată de armaș, pentru 380 de aspri, când a căzut Stoica într-o nevoie² către Petru vv., trebuind să dea dușegubină domnului, și s-au și înfrățit între ei peste această moșie.

Martori: Nedelco mare vornic, Ivan mare logofăt, Ianiu vistier, Stan spătar, Bărcan comis, Pană stolnic, Manea paharnic, Ghiurman mare postelnic. Ispravnic Nedelco mare vornic.

A scris Pătru.

Orig. slavon, hârtie (40 × 27,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, monograma în chinovar, ștersă, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat, neclar; pe verso, o însemnare românească; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc, cu o copie din 26 octombrie 1819; un rez. românesc și un rez. în limba franceză.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 329-332, nr. X (text slavon, trad. românească și foto). Acest

document a fost semnalat de D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, de două ori: o dată după traducere (p. 21, nr. 38) și o dată după orig. (p. 21, nr. 39, cu data 7075 <1 septembrie 1566 – 10 iulie 1567>).

¹ Rupt; completat după traducerea lui Costandin dascăl slovenesc din 1775.

² Cuvânt omis.

39. <1568 iulie 19 – 1569 octombrie 28, 1570 octombrie 8 – 1574 august 7> mai 23. Alexandru vv. și domn întărește negustorului Miho o livadă, care este lângă via de la Lupești, pe care a cumpărat-o de la Oancea și Stoica¹, pentru 800² de aspri, cu știrea dregătorului domnesc, jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic. Scrie Cârștian cu învățătura lui Coresi logofăt.

Orig. slavon, hârtie difolio (31,3 × 20,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe f. 2v., două rez. grecești.

Data de an după perioada în care Dragomir (din Luciiiani) a fost mare vornic în Sfatul domnesc al lui Alexandru Mircea (Nicolae Stoicescu, *Lista dregătorilor din Sfatul domnesc al Țării Românești*, p. 568; idem, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova (sec. XIV-XVII)*, p. 53-54).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 336-338, nr. XIII (text slavon, trad. românească și foto). La D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 22, nr. 43, rez. cu data de an: <1569-1577>.

¹ САНЧА И СТОИКА, adăugat pe loc lăsat liber.

² Lectură nesigură, pentru că cifra a fost scrisă mai târziu, pe loc lăsat liber.

40. 1569 (7077) februarie 7, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv. și nepotul lui Mihnea vv., dă această poruncă lui „Verza cu fiii lui, și Drag, și Lepădat, și Nebunul, și Golăi, și Cărbune, și Vlad, și Șulea, și Stoica, și Duma, și Oprea, și Dulea, și Fiera, și Danciul, și ...¹, și Radul, și Vrâpchin, și Căndrea, și Ion, și Bogdan, și Chipeș, și Dragomir, și Oprea, și Voico, și Dragosin, și Radul, și Bot, și Crăciun, și Cârstea, și Iovan, și Dadon, și

Ion, și Ciochină, și Iovul, și Budea, și Neagoe, și Stoian, și Leucă, și Costea, și Radul, și Viezure, și Oprea, și Vlad și Voico, cu frații lor și cu alți fii ai lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Bârca Mare, toată, cu toate hotarele. Și să se știe hotarele: de la Ruptura Bârcei la ulmi, și de la acolo drept până la Măgurile Înșirate, la capul Gurilor, și de acolo la Măgura lui Bogioc, și de acolo la groapă și ...¹ până la Fântâna lui Mucheș, și de la obârșia Strâmbei la drumul lui Bădin, și de acolo la cursul Dăsnățuiului, pentru că le este bătrână și dreaptă ocină și dedină, încă din zilele răposatului frate al domniei mele, Vlad voievod, și am văzut și am citit domnia mea cartea veche din zilele răposatului Vlad voievod, ...² carte veche și stricată și întunecată.

Iar pentru aceea, domnia mea am înnoit puterea cărții răposatului Vlad voievod și am dat și am miluit și domnia mea pe toți acești mai sus numiți oameni, pentru ca să le fie acestora mai sus zisa ocină.

Iar după aceea, sluga domniei mele, Verza, a avut pără înaintea domniei mele cu satul Urzica, iar pentru acea mai sus zisă ocină. Și așa pără satul Urziceni, înaintea răposatului frate al domniei mele, Petru voievod, că încă de mai înainte această mai sus zisă ocină a fost domnească. Iar răposatul Petru voievod a dat slugii domniei mele, lui Verza, cu ceata sa, 12 boieri ca să cerceteze și să hotărâneasca cu sufletele lor după dreptate, și au umblat și au pus pietre după dreptate și au așezat hotarele.

Iar când a fost acum, satul Urzica nicicum nu au vrut să rămână așa, de aceea am pus soroc pe slugii domniei mele, Verza, și cu ceata sa. Și înaintea domniei mele, așa pârau sătenii urziceni că a fost această mai sus zisă ocină domnească.

Iar întru aceasta, domnia mea a cercetat și a judecat după dreptate și după legea țării cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și a dat și domnia mea lui Verza 12 boieri, ca să cerceteze încă o dată și să fie pace între aceste fețe. Apoi, am ales boierii, care au umblat dinainte vreme. Apoi, au umblat și au făcut încă o dată și astfel au dat și s-au tocmnit între ei ...² a fost înainte. Și rămas satul Urziceni, în două rânduri, înaintea răposatului Petru voievod, de asemenea și dinaintea domniei mele.

Martori: jupan Dobromir mare ban al Craiovei, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, Badea vistier, Stan spătar, Vladul comis, Ivașco stolnic, Gonțea paharnic și Stoichiță mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt. Scrie Stan logofăt din Sârbsca.

Orig. slavon, perg. (36 × 47 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri și șters, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. o însemnare rom. din sec. XVII: „Bârca de preste Ji” și un rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 333-336, nr. XI (text slavon și trad. românească).

¹ Șters.

² Șters și rupt.

41. 1569 (7077) aprilie 17. Alexandru vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Mircea vv. și nepotul lui Mihnea vv., întărește lui Grigore Crețanul și fiilor lui stăpânirea peste o parte de ocină din satul Valea, care îi fusese dăruită de Ioan, iar acesta o moștenise de la strămoși. Blestem.

Martori: Dragomir vornic, Radu logofăt, Stan spătar, Badea vistier, Mitrea <comis>¹, Ivașco stolnic, Gonțea paharnic, <Stoica>¹ postelnic. <Ispravnic>¹ Radu <mare logofăt>¹.

Rez. dezv. în limba franceză; alt rez. dezv. în limba greacă.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 336, nr. XII (rez. românesc după cele două rez. din arhiva m-rii Simonopetra).

¹ Omis; completat după DRH, B, VI, p. 177-178, nr. 142 (doc. din 12 aprilie 1569).

42. 1569 (7078) octombrie 7, Târgoviște. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv. și nepotul lui Mihnea vv., întărește lui Ciocan, Stan, Tince și Slav și fiilor lor o parte de ocină din Vălturenii de pe Neajlov, toată partea lui Văltur, care li se va alege, pentru că le este bătrână și dreaptă ocină și dedină, cumpărată de la Văltur în zilele lui Radul vv. Călugărul. În zilele lui Petru vv., Stan a avut pără cu fratele lui, Bigasie, care a spus că a vândut Stan partea tatălui său, Văltur, din acea ocină lui Ciocan și cetei sale, în zilele lui Radu vv. Apoi, domnul i-a dat lege lui Stan 12 boieri, care să jure că nu a vândut el partea de ocină a tatălui lui, dar aceștia nu au jurat, și a rămas Stan de lege. După aceea, s-au părât Ciocan cu ceata lui cu Bigasie, iar domnul a judecat și a adevărit că a vândut atunci Văltur jumătate din partea lui Bigasie. Domnul a dat în stăpânirea lui Bigasie

jumătate de ocină, iar lui Stan jumătate de ocină, pe care urmau să o ia de la Stan și de la Bran, fiii lui Vâltur. Astfel, Stan și Bran au rămas de lege.

Martori: jupan Dobromir mare ban, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, Stan spătar, Badea vistier, Mitrea comis, Ivașco stolnic, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt. Scrie Stanciul, fiul lui Buta.

Orig. slavon, perg. (31 × 42 cm), cerneală neagră ștersă pe mari porțiuni, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. însemnare grecească.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente slavo-române (1551-1569) din arhiva mănăstirii Simonopetra (Muntele Athos) privitoare la istoria Țării Românești*, p. 339-341, nr. XIV (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 22, nr. 44 (mențiune).

¹ Șters.

43. 1570 (7078) aprilie 16, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul marelui Mihnea vv., întărește sulgii sale Ciocan, fraților și copiilor lui, pe care îi va dărua Dumnezeu, stăpânirea peste o parte de ocină din Vâlturteni de pe Neajlov, toată partea lui Vâltur, care li se va alege, pentru că le este lor bătrân și dreaptă ocină, cumpărată de la Vâltur, cu 1.000 de aspri, în zilele lui Radul vv. Călugărul. După aceea, Ciocan cu ceata sa și cu frații săi s-au pârât înaintea domnului cu Micul și cu Stan; aceștia din urmă au spus că pentru o parte de ocină, partea lui Stan, fiul lui Vâltur, nu s-au plătit¹ banii de către Ciocan și frații săi. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu boierii săi și a aflat că a cumpărat Ciocan cu frații săi ocina de la Vâltur, tatăl lui Stan, în zilele lui Radul vv. Călugărul, și a hotărât ca banii să fie întorși acestora de către Micul și Stan, dar aceștia nu au dat banii, astfel că au rămas de lege.

Martori: jupan Neagoe mare vornic, jupan Ioan mare logofăt, <Stan spăt>a<r>², Bratul vistier, Mitrea comis, Badea stolnic, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Ioan mare logofăt. Scrie V<ăs>³ iuu.

Orig. slavon, hârtie difolio (43,7 × 29,4 cm), rupt la îndoituri, cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, p. 431-432, nr. 1 (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 22, nr. 45 (mențiune).

¹ Rupt.

² Rupt; completat după DRH, B, VI, p. 242, nr. 196 (doc. din 29 aprilie 1570).

³ Rupt, completat după *ibidem*, p. 211-212, nr. 172 (doc. din 20 noiembrie 1569; vezi și *Indice onomastic*, p. 356).

44. 1571 (7079) mai 20, București. Necula județul și cei 12 pângari din București întăresc m-rii cu hramul Sf. Nicolae o livadă de la Lacul Adânc, dăruită de Necula, fiul lui Armă și al Mariei, pentru pomenire.

Martori: popa Bratul cel bătrîn, popa Marco, Hiera, Stanciul Schipcea¹, Miho negustor². Blestem.

A scris Eftemie grămătic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 116-117. Trad. rom., cu mici greșeli, de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, S.I, nr. 888 (orig. slavon, hârtie, sigiliu aplicat; cu o trad. rom. din 1909).

EDIȚII: DIR, vol. IV, p. 20-2, nr. 20 (trad. românească); DRH, vol. VII, p. 37-38, nr. 26 (text slavon și trad. românească după orig.); *Catalogul doc. Țării Românești*, I, p. 141, nr. 963 (rez. după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 23, nr. 47 (mențiune).

¹ În trad. lui Costandin dascăl: „Schipcea”.

² În aceeași trad.: „Mihăilă”.

45. <1571 (7078) – 1574 (7082)> august 3, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv. și nepotul marelui și bătrânului Mihnea vv., dă această poruncă „sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, care se numește Coșina, de lângă Craiova, ca să-i fie niște prăvălii din orașul domniei mele București și cu locul dimprejur, pentru că acest mai sus zis loc este al domniei mele. Apoi, domnia mea am dat și am miluit cu acest mai sus zis loc pe cinstitul dregător al domniei mele, jupan Stepan fost mare clucer, pentru dreapta și credincioasa sa slujbă, care mi-au slujit prin Țara Arăpească și încă prin oștiri în țări străine, cu mult necaz și cu vărsare de sânge.

Iar cinstitul boier al domniei mele jupan Stepan fost mare clucer, el a făcut aceste mai sus zise prăvălii cu multă cheltuială, și a cheltuit din averea sa și din câștigul său, care fac împreună 53.000 de aspri.

După aceea, cinstitul dregător al domniei mele jupan Stepan fost mare clucer, el a dat și a adăugat aceste mai sus zise prăvălii la sfânta și dumnezeiasca mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri, numită Coșina, cu hramul Sfântului Arhierarh și Făcător de Minuni Nicolae din Mira Lichiei, pentru ajutor și întărire, iar lui și părinților lui veșnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat și am miluit și domnia mea și încă și blestem am pus domnia mea.

Iar pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn Țării Românești, după viața domniei mele, sau din rodul inimii noastre sau după păcatele noastre dintr-alt neam, dacă va cinsti și va înoui și va întări această carte și pomană a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l păzească și să-l întărească în domnia lui, iar cine va strica și va rupe și va distruge această carte și pomană a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l rușineze și să-l calce și să-i ucidă aici sufletul și trupul lui, în celălalt veac să fie cu Iuda și cu Arie și cu alți iudei și să fie blestemat și afurisit de Domnul Dumnezeu care a făcut cerul și pământul și de 318 Sfinți Părinți de la Nicheia.

Iată și mărturiile am pus domnia mea: jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei, și jupan Dragomir mare vornic, și jupan Ivașco mare logofăt, și Dumitru vistier, și Stan spătar, și Badea stolnic, și Mitrea comis, și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

Și eu, Stan logofăt din Sârbșca, care a scris în scaunul cetății București, luna august, 3¹ zile, iar de la Adam curgători până acum, anul 7078 <1570>².

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn”.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 41 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă *nova plantatio*); traducere cu greșeli și omisiuni, din 1775, de Costandin dascăl slovenesc.

Datat după Sfatul domnesc, care a avut această componență în perioada 8 octombrie 1570 – 7 august 1574 (vezi DRH, VI, p. 287-288, nr. 234; *ibidem*, VII, p. 239-241, nr. 180), și după data morții lui Stepan fost mare clucer (St. Nicolaescu, *Documente slavo-române cu privire la relațiile Țării Românești și Moldovei cu Ardealul în sec. XV și XVI*, București, 1905, p. 281, cu data de la Hristos calculată după stilul de la 1 ianuarie: „1574”).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, p. 433-434, nr. 2 (text slavon și trad. românească).

¹ Data de zi acoperită cu timbrul sigiliului.

² Data de an este greșită.

46. 1571 (7080) decembrie 22. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește lui Gonțea mare paharnic și nepotului său, Stanciul postelnic, și fiilor lor stăpânirea peste o parte de ocină din satul Florul, a treia parte, din vecini, din câmp, din apă și din pădure, care li se va alege, pentru că a fost bătrână și dreaptă dedină și ocină lui Stan din Mănești, care a dat-o zestre fiicei sale, jupanița Stanca. Apoi, jupan Gonțea mare paharnic și nepotul lui, Stanciul postelnic, au cumpărat a treia parte din satul Flor de la Ivan sluger și de la jupanița lui, Stanca, pentru 7.000 de aspri, cu știrea megieșilor din sus și din jos.

Martori: jupan Dragomir mare vornic, jupan Ivașco mare logofăt, Stan spătar, Dumitru vistier, Mitrea comis, Badea stolnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic. Scrie Miroslav.

Orig. slavon, perg. (27 × 32 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, p. 435-436, nr. 3 (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 23, nr. 48 (mențiune).

47. 1572 (7080) mai 5, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., dă această poruncă „sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, care se numește Simopetra, de la Sfântul Munte al Athonului, unde este hramul Nașterea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie niște vii de pe moșia orașului din cetatea București, care sunt lângă Lacul Adânc, pentru că le-au cumpărat doamna Caterina, doamna domniei mele, de la Costandin, care a fost agă, pentru 12.000 de aspri, însă acele vii au fost de baștină de mai înainte vreme ale unor orașeni, anume: Paul, și Coman Jingă, și Cernica bivolar. Apoi, ei au vândut acele

vii¹ lui Scherlet chihăia, încă din zilele lui Petru voievod, de a lor bunăvoie, iar Scherlet chihăia, a fost dator lui Ahmat Solac 6.000 de aspri. Apoi, el a dat acele vii¹ pentru acea datorie a lui, de a sa bunăvoie, de s-au plătit dinspre Ahmat Solac de datoria¹ lui.

După aceea, Ahmat Solac a vândut acele vii lui Costandin fost agă, iarăși pentru 6.000 de aspri. Apoi, Costandin agă a vândut acele vii doamnei Caterinii, doamna domniei mele, pentru acel mai sus zis preț. Și a vândut Costandin agă, de bunăvoia sa. După aceea, doamna Caterina, doamna domniei mele, a dat și a adăugat la sfânta și dumnezeiasca mănăstire mai sus zisă ca să-i fie moșie și de ohabă fraților călugări, care vor vrea să petreacă și să viețuiască în sfânta mănăstire, să le fie lor întru hrană și întru întărire, iar domniei ei și părinților domniei ei întru veșnică pomenire.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Dragomir mare vornic, și jupan Ivașco mare logofăt și Stan spătar, și Dumitru vistier, și Badea stolnic, și Mitrea comis, și Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Stoica al doilea logofăt.

Și eu, Berivoe, care a scris, în scaunul cetății București, luna mai 5, cursul anilor 7178 <1570>.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Orig. slavon, hârtie difolio (31 × 20,3 cm), rupt la îndoituri, cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe f. 2 v., rez. grecesc; traducere din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, p. 436-437, nr 4 (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 23, nr. 49 (mențiune).

¹ Rupt.

48. 1572 (7080) mai 6. Alexandru vv. și domn a toată Țara Românească, fiul lui Mircea vv., întărește m-rii Simopetru, cu hramul Nașterea lui Hristos, satul Spanțovul de la Baltă, toată partea jupănesei Caplea de la Lungi, cu tot hotarul. Satul fusese de baștină jupănesei Caplea, care l-a dăruit pentru pomenire m-rii, încă din zilele răposatului Petru vv.

Martori: Dragomir mare vornic, Ivașco mare logofăt, Stan spătar, Dumitru vistier, Badea stolnic, Gonțea paharnic, Mitrea comis, Stoica mare postelnic. Ispravnic Stoica al doilea logofăt. A scris Mihnea.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 273-274. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, p. 437-438, nr 5 (text integral); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 23, nr. 50 (mențiune).

49. 1573 (7082) decembrie 29, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește lui Stan și copiilor lui, cu care îl va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste ocina din Grozăvești de Sus, partea lui Badea, care i se va alege, din sat, din câmp, din pădure, din apă, din uscat și din tot hotarul, pe care a cumpărat-o, cu casă, de la Badea, pentru 4.050 de aspri gata, cu știrea tuturor megieșilor. De asemenea, Stan a cumpărat un loc, care se numește Bacău, de la Iuga și de la frații lui: Datco, Bogdan, Neagoe și Dumitru din Detcoi, cu 400 de aspri gata.

Martori: jupan Dragomir mare vornic, jupan Ivașco mare logofăt, Stan spătar, Badea stolnic, Dumitru vistier, Mitrea comis, Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Ivașco mare logofăt. Scrie Brătîlă.

Orig. slavon, perg. (34,2 × 23,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut, pe v. rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; copie după această trad. din 16 octombrie 1819 (autenticată cu semnătura neclară a unui paharnic); rez. rom. și rez. francez din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, Dosare, nr. 3, 1819, f. 9v. (trad.).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Un document despre începuturile mănăstirii Coșuna (Bucovăț) și alte câteva documente slavo-române (1570-1573)*, p. 438-439, nr 6 (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 23, nr. 51 (mențiune); Ioan Mușețeanu, *Monografia bisericii Cărmădariei de Sus (Grozăvești)*, p. 5 (rez. după trad. de la ANB).

50. 1574 (7082) mai 30, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește m-rii din Sf. Munte Athos, numită Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos, și metohului ei, m-rii de lângă București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea

peste ocina din Sfârcești, toată partea Dumitrei, din câmp, deal, din apă și din uscat, care i se va alege; ocina a fost vândută de Dumitra, în zilele lui Petru vv., lui Tudor și lui Dobre postelnici, pentru 4.000 de aspri. Apoi, Tudor și Dobre postelnici au vândut-o jupaniței Anca băneasa, cu același preț. Jupanița Anca băneasa a dat-o și a închinat-o lui jupan Ivașco mare logofăt, care a dat-o m-rii pentru sufletul fratelui lui, jupan Albul mare clucer, ca să-i fie pomenire în veci, iar călugărilor m-rii să le fie de hrană și de întărire. Blestem.

Martori: jupan Dragomir mare vornic, jupan Ivașco mare logofăt, Dumitru vistier, Stan spătar, Mitrea comis, Badea stolnic, Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic. Scrie Fiera logofăt.

Orig. slavon, perg. (35,5 × 40,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v., însemnări grecești, cu data de an greșită: 7089 (1581); cu o trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 24, nr. 52 (mențiune după trad.), p. 27, nr. 64 (mențiune după orig., cu data: 30 mai 1578 <7086>); P. Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, p. 229 (menț. după orig. cu data 30 mai 1578).

51. <1574 septembrie 4 – 1578 iunie 30>¹. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește lui jupan Mitrea mare vistier stăpânirea peste o parte de ocină din Izvorani, toată partea lui Deatco, fiul lui Plop, din sat, din câmp, din vii, din apă și din pădure, pe care a cumpărat-o de la Deatco, fiul lui Plop, pentru 8.000 de aspri gata.

Orig. slavon, hârtie (14,5 × 20,4), cerneală cafenie, jumătatea de jos a actului pierdută.

Data stabilită după perioada în care Mitrea <din Hotărani> a fost mare vistier în Sfatul lui Alexandru Mircea; N. Stoicescu, *Lista dregătorilor*, p. 573; idem, *Dicționar al marilor dregători*, p. 72-73.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 22, nr. 40 (mențiune, cu data: „<14 iunie (3 iulie) 1568 – 27/28 septembrie 1577>”).

52. 1575 (7083) februarie 25, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., întărește m-rii Sfântul Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste: jumătate din partea Porcotească din Spanțov, toată partea jupaniței Caplea, câtă se va alege din vecini, din câmp, din pădure și din baltă; o parte din Voinigești, jumătate din partea Caplei, din vecini, din câmp, din apă și din pădure; toată partea Caplei din Izvorani, din vecini, din câmp și din deal. Toate aceste sate au fost bătrâne și drepte ocini ale jupănelei Caplea, pe care ea le-a dăruit m-rii Sf. Nicolae de lângă orașul București, în zilele lui Petru vv. După aceea, egumenul Ierotei a avut pără pentru moșia Porcotească de la Spanțov, partea Caplei, cu Calotă postelnic; acesta din urmă a spus că nu a avut Caplea vreun amestec la acea moșie. Domnul l-a trimis pe jupan Mihăilă portar la fața locului ca să cerceteze cu oameni buni și bătrâni, din sus și din jos. Mihăilă portar i-a adunat pe toți megieșii din jur și au cercetat, cu blestem, și toți au zis că a avut Caplea jumătate din moșia Porcotească. De aceea, domnul l-a dat rămas de lege pe Calotă postelnic.

Martori: jupan Dobromir fost mare ban, jupan Dragomir fost mare vornic, jupan Ivașco mare vornic, jupan Neagoe mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Badea stolnic, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare logofăt. Scrie Văsiu.

Orig. slavon, perg. (30,5 × 48,2 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; pe v., două însemnări grecești; un rez. francez și un rez. grecesc din sec. XIX.

53. 1575 (7083) iulie 8, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui, preabunului și răposatului Mircea vv., întărește m-rii Simonpetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: ocina din satul Sfârcești, partea jupaniței Caplea, cu vecini și cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea, cu vecini; ocina din Spanțov, toată partea jupaniței Caplea, cu vecini și cu gârla; ocina din Brănișteri, a patra parte; ocina din Cârstienești, cu vecini și cu mori; ocina din Izvorani, partea jupaniței Caplea, cu vecini. Toate aceste ocini au fost de dedină ale jupaniței. Apoi, în zilele lui Petru vv. le-a dat și le-a închinat m-rii și a scris în pomelnic 12 suflete, anume: jupanița Caplea, Diicul, Vișa, Diicul, Stanca, Pătrașco, Radul,

Stoi<ca>¹, Radul, Neacșa, Dragna și Caplea. De asemenea, a dăruit m-rii 14 sălașe de țigani, pe care le-a scris jupanița Caplea cu gura ei în cartea lui Petru vv., pentru că jupanița Caplea a fost cu Ghiorma postelnic soră după Sfânta Evanghelie. Ghiorma a făcut m-rea Sf. Nicolae, lângă apa Dâmboviței, sub vii, unde a fost îngropată jupanița Caplea. Domnul a văzut cartea lui Petru vv. de miluire pentru sate, țigani, vecini și mori. Jupanița Caplea a avut un copil, Pătrașco, care a murit și a fost îngropat la m-rea Bolintin, căreia i-a dat alte bucate și țigani. Domnul știe că jupanița Caplea a fost îngropată la Sf. Nicolae. De asemenea, domnul și doamna Catrina au cumpărat partea lui Stoica Gighiri din satul Sfârcești, cu mori, și partea Neacșei, pentru 6.000 de aspri. Domnul întărește m-rii stăpânirea peste toată partea din Sfârcești a jupaniței Dumitra, cumpărată de Tudor și Dobre postelnici de la Dumitra, pentru patru mii <de aspri>; apoi, Tudor și Dobre postelnici au vândut-o Ancăi băneasa, iar aceasta a dat-o și a închinat-o jupanului Ivașco mare logofăt. Jupan Ivașco mare logofăt a dat această parte din Sfârcești m-rii Sf. Nicolae pentru sufletul fratelui lui, jupan Albul clucer ...². De asemenea, domnul și doamna au cumpărat 12 răzoare de vie lângă Livezi cu 12.000 de aspri de la un grec, anume Costandin, și le-au dăruit m-rii. Ghiorma postelnic a cumpărat de la orășeni, pentru m-rea Sf. Nicolae, ocină la Livezile cu tot pometul³, sub vii, cu 24.000 de aspri, și a cumpărat niște răzoare de vie de la Bogdan, cu 4.000 de aspri, pe care le-a dăruit m-rii.

Martori: jupan Dragomir mare vornic, jupan Ivașco mare logofăt, jupan Stan <spătar>⁴, și jupan ...⁵, și jupan Dumitru vistier, Mitrea comis, Danciul paharnic, jupan Gonțea paharnic⁶, jupan Stoica mare <postelnic>⁷. Ispravnic Ivașco mare logofăt. Scrie Tudor cel mic.

Orig. slavon, perg. (37,5 × 39,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, înnegrit și șters; pe v., însemnare rom. din sec. XVII: „Sfârcești” și data „7173” (1675) și un rez. grecesc, tot cu data 7173; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; două rez., dezv. unul rom. și unul francez, din sec. XIX; foto la Centre Byzantin de la Fondation Hellénique, din Atena.

Îndoielnic după componența Sfatului domnesc și grafie. Sfatul domnesc corespunde anului 1574; în iulie 1575, membrii Sfatului domnesc erau următorii: Ivașco mare vornic, Neagoe mare logofăt, Stan pătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Badea stolnic, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Scrisul din acest este identic cu cel din actul îndoielnic din 7166 <1568> aprilie 8 (vezi *supra*, doc. nr. 30), deși acesta este scris de diacul Tudor și celălalt de grămăticul Neagoslav. Un diac Tudor scrie acte în acești ani (22 iulie 1570,

DIR, B, XVI/3, p. 367-368, nr. 421, foto p. 542; 7 august 1571, *ibidem*, XVI/4, p. 41-42, nr. 44; 11 octombrie 1571, *ibidem*, p. 49-50, nr. 52; 6 mai 1572, *ibidem*, p. 72, nr. 75), dar scrisul din actul din 22 iulie 1570 (vezi foto în *ibidem*, XVI/3, p. 421) este diferit de scrisul din actul de mai sus.

EDIȚII: P. Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, p. 229 (mențione, după foto de la Centre Byzantin de la Fondation Hellénique, din Atena; autorul consideră actul autentic); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 24, nr. 54 (mențione; editorii nu fac nici o precizare privitoare la autenticitatea actului).

¹ Rupt; completat după doc. din <1564 aprilie 8 – 1568 aprilie 8>, nr. 30.

² Loc liber în text.

³ Pasaj neclar.

⁴ Șters; completat după actul din 25 mai 1574 (*DIR*, B, XVI/4, p. 136-137, nr. 140).

⁵ Șters.

⁶ Doi paharnici în Sfat! Aceste nume par a fi scrise peste altele care au fost șterse.

⁷ Dregătoria acoperită cu timbrul sigiliului; completat după *ibidem*.

54. 1575 (7083) iulie 27, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește jupanului Vlad fost postelnic și fiilor lui, pe care îi va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste: ocina din Pârscoveni, din partea lui Coman și a fiului lui, 15 stânjani, din capăt în capăt, formată dintr-un pământ și în alt câmp trei ogoare, pe care le-a cumpărat cu 450 aspri gata de argint; un loc de grajd¹, pe care i l-a închinat Coman și cu fiul lui de bună voia lor, pentru că le-a făcut un bine Vlad postelnic la vreme de nevoie; ocina în Pârscoveni, din ocina lui Măreș din capăt în capăt, cumpărată de Vlad postelnic de la Neagoe, de la Cupeș, de la Vâlcăni și de la Radu, pentru 500 de aspri de argint, gata; trei țigani, anume: Stoica, Danciul și Stanislav, și o țigancă, Hrusana, pe care i-a cumpărat de la soacra lui, jupanița Neacșa, pentru 3.600 de aspri de argint, gata; ocină în B<ăb>²eni, din ocina care se numește Mic...³ăiască, partea ...³ Oprea, toată de pretutindeni, din câmp, din apă, din vii, din pădure și din uscat, pentru că a pierdut-o Oprea ...³ domnului cu răutate și cu hiclenie⁴, când a fost domnul în Țara Moldovei, pentru a-l duce pe Petru vv. în Țara Moldovei, iar Oprea s-a închinat unui lotru, care s-a ridicat domn asupra scaunului domnesc și asupra schiptrului împărătesc, de aceea Oprea a

murit, pentru că a fost „hitlean” către domnie, iar cu ocinile câte le-a avut Oprea, din partea mamei lui, domnul l-a miluit pe jupan Vlad postelnic, pentru că a slujit domniei prin țări străine și prin alte locuri cu vărsare de sânge; de asemenea, i-a fost plătit birul și i s-a dat pentru îmbrăcăminte și cheltuială, vreme de 6 ani, cât a fost slugă, suma de 1.000 de aspri. Iar fiicele Neguitei nici un amestec să nu aibă, pentru că ce i-a dat Neguita fiului ei, Oprea, tot a pierdut acesta pentru răutate și „hitlenie”.

Martori: Ivașco mare vornic, jupan Neagoe mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Badea stolnic, Bratul comis, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare logofăt. Scrie Mihail.

Orig. slavon, perg. (32 × 37 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, puțin înnegrit, un rând tăiat cu o linie, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. însemnări rom. și grecești.

¹ În orig.: КОШЛАР.

² Litere aproape șterse, pentru că se află pe îndoitura actului.

³ Tăiat cu o linie; indescifrabil.

⁴ De la „partea ...” până la „hitlenie”, tăiat cu o linie.

55. 1575 (7084) decembrie 11, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește m-rii din București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, m-rii de la Snagov și lui Calotă stăpânirea peste părțile lor din satul Spanțovul, cu rumâni, oricâți se vor alege și cu tot hotarul, pentru că erau ale lor bătrâne și drepte moșii de baștină. M-rile și Calotă au avut pâră înaintea domnului cu megieșii din sat, anume: Boldea, Tatul și Vintilă, cu frații și cetașii lor. Pentru că rumânii m-rilor și ai lui Calotă nu aveau liniște din pricina megieșilor, călugării și Calotă s-au plâns domnului spunând că nu pot trăi din pricina acelor săteni. Domnul a judecat, după dreptate și după lege, cu toți boierii săi și le-a dat hotarnic pe Dina postelnic, împreună cu 12 boieri; aceștia au hotărnicit și au pus semne la moșia acelor megieși.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, jupan Neagoe mare logofăt, Span spătar, Mitrea viștier, Badea stolnic, Bratul comis, Gonțea paharnic și jupan Stoichița mare postelnic. Ispravnic Harvat mare portar. Scrie Mihăilă grămătic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 275-276. Trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. francez din sec. XIX.

56. 1575 (7084) decembrie 22, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește lui Dragomir fost mare vornic și urmașilor lui, stăpânirea peste satul Întorsura, partea lui Danciu de la Popești, cu rumâni, din câmp, din pădure și de pe tot hotarul, iar lui Danciu îi era acea ocină de baștină. Danciu a venit înaintea domnului, „de-au dat și au înfrățit pe boiariul domniei mele, ce s-au zis mai sus, cu mai sus zisul sat”, iar Dragomir i-a dat în schimb un cal bun înșeuat și înfrânat și două conțeșe.

Martori: Ivașco mare vornic, Neagoe mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Badea stolnic, Gonțea paharnic, Stoica mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare logofăt. A scris Șain logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 334-335. Trad. rom. de Costandin, dascăl slovenesc din 1775.

57. 1576 (7084) februarie 14, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește lui Manea spătar și fiilor lui stăpânirea peste: partea lui Vâlcu din moșia Petrești, cumpărată de la Dobra, fata lui Vâlcu, drept 600 de aspri; jumătate din partea lui Ban, din același sat, cumpărată, drept 300 de aspri, și trei părți ale lui Stanciu, din același sat. În zilele lui Petru vv., Stanciu a furat doi boi și a fost prins, iar neavând bucate și dobitoace ca să-și plătească capul și gloaba, ci numai moșia, i-a vândut lui Manea trei părți în schimbul a 9 vaci. De asemenea, domnul îi mai întărește lui Manea spătar și stăpânirea peste o parte din Gorgănele, toată partea lui Mălai din Bunilești, cumpărată drept 600 de aspri.

Martori: Ivașco mare vornic, Neagoe mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Badea stolnic, Gonțea paharnic, Stoica mare postelnic. Ispravnicul Neagoe mare logofăt. A scris Șain, feciorul lui Iosif logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 333-334. Trad. rom. de Costandin, dascăl slovenesc din 1775. Catalog, nr. 58.

58. 1576 (7084) mai 28. Stan județ și 12 pângari judecă, după dreptate și după legea dumnezeiască, pricina dintre grecul Ianiu și nepotul lui, Groza săpunar, pentru o vie, hotărând ca Ianiu să dea 100 de aspri nepotului lui, Groza, iar ocina să rămână a lui; de asemenea, a cumpărat grecul Ianiu o vie de la Costandin grădinar, cu 560 de aspri, cu știrea tuturor megieșilor.

Martori: popa Tudoran, Manea, Drăgoi bătrânul, Ventilă bătrânul, Costandin, nepotul Marușcăi, Radul, Duca, Radul, Tele, Vașco, fiul lui Drăgoi, Balia, Colțea, Manea Jumară, Dumitru Toc, Tudor, Manea ...¹, Voico săpunar, Stanciul Breazul, Dobrilă croitor, Radul Cațaveiul, Costandin croitor, Dumitru, Gheorghie săbier, Nica. Blestem. Au cheltuit la masă 120 <de aspri>².

Orig. slavon, hârtie (29,2 × 23,2 cm), cerneală cafenie, rupt puțin la îndoituri, sigiliul orașului aplicat în ceară neagră, păstrat, având în câmp imaginea Fecioarei cu Pruncul în brațe³; pe v. rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 210-212, nr. 3 (text slavon și trad. românească); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 26, nr. 59 (mențiune; la p. 25 foto a începutului și sfârșitului actului).

¹ Ilizibil; scris pe îndoitura actului.

² Omis.

³ Pentru cele mai vechi sigilii ale orașului București, vezi P. I. Cernovodeanu, N. Vătămanu, *Considerații privitoare la pecetea orașului București în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea*, p. 3-14.

59. 1577 (7086)¹ septembrie 2, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv. și nepotul lui Mircea vv., întărește lui jupan Drăgușin mare pitar stăpânirea peste o vie în orașul București, pe care a cumpărat-o de la Stan cojocarul, cu 1.500 aspri gata. După care, Drăgușin mare pitar a dăruit via m-rii numită ...², unde este hramul Sf. Nicolae, pentru sufletul lui și al părinților lui și pentru pomană în veci și ca să fie scriși în marele pomelnic. Blestem.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, jupan Miroslav mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Gonțea paharnic, Harvat stolnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Miroslav mare logofăt. Scribe Vâlsan grămatic.

Orig. slavon, hârtie (31,1 × 21,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Cifra unităților din vealeat a fost mai întâi: 5, după care grămaticul a modificat-o puțin, în așa fel încât ar putea fi citit: 6. În ciuda acestei corecturi,

documentul nu este nici îndoielnic, nici fals, fiind primul act din domnia lui Mihnea vv. <Turcitul>.

² Loc liber.

60. 1577 (7085) martie 5, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește m-rii Simopetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: ocina din Svârcești, toată partea jupaniței Caplea, care i se va alege, cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Cârstienesti, toată partea jupaniței Caplea, care i se va alege, cu a treia parte din moară și cu a treia parte dintr-un vad; ocina din Izvorani, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Spanțog, toată partea jupaniței Caplea, cu gârlă, cu vecini și cu tot venitul. Aceste ocini au fost date în vremea răposatului Petru vv. și a scris jupanița Caplea 12 suflete în pomelnicul m-rii: jupanița Caplea, Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoica, Radul, Neacșa, Dragna și Caplea. De asemenea, domnul și doamna au cumpărat de la Stoica Giteri¹ o parte de ocină din Svârcești cu mori, care i se va alege, cu 6.000 de aspri gata, și 12 răzoare de vie, lângă Livezi, cu 12.000 de aspri gata, de la un grec, numit Costandin. Ghiurma postelnic a cumpărat: ocină și loc m-rii cu hramul Sf. Nicolae, sau Livezile, sub vii și cu pomi², pe care a cumpărat-o de la orășeni cu 24.000 de aspri, cu știrea tuturor pârgarilor; 2 răzoare de vie de la popa Bogdan, cu 4.000 de aspri gata și o ocină în Svârcești, toată partea lui Țintea ...³ și toată partea cămărașului, cu 6.500 de aspri gata⁴. Domnul a dat și a miluit m-rea mai sus scrisă și metohul acestei m-ri, numit m-rea Ghiurmei, cu hramul Sf. Nicolae. Blestem.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, jupan Miroslav mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic și jupan Stoica mare postelnic. Ispravnic Miroslav mare logofăt. Scribe Stan⁵ grămatic.

Orig. slavon, perg. (42 × 36,3 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; trad. și rez. în limba greacă și trad. și rez. în limba franceză, toate din sec. XIX; notiță grecească modernă la BAR.

EDIȚII: Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV/1, p. 47, nr. CXV (rez. după notița de la BAR, cu data „c. 1570” și numele satului Svârcești descifrat greșit: „Scurtești”).

¹ Așa în orig.

² Pasaj neclar.

³ Nume indescifrabil.⁴ Tot pasajul, de la „o ocină” și până la „aspri gata”, tăiat cu o linie roșie.⁵ Numele diacului este precedat de o criptogramă: 30p.

61. 1577 (7085) martie 19. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește grecului Ianu și fiilor lui, câți îi va da Dumnezeu, stăpânirea peste ocina din Ciocănești, a treia parte din partea lui Danciul, din hotar în hotar, câtă i se va alege, pe care a cumpărat-o Iane greul de la Danciul, pentru 9.000 de aspri <de argint>¹. După aceea, a venit Ianu greul înaintea domnului și l-a înfrățit pe Manole pe acea a treia parte de ocină, <cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos, ca să fie frați nedespărțiți în veci>¹.

Martori: <jupan Ivașco mare>¹ vornic, jupan Miroslav mare logofăt, Stan spătar, <Mitrea>¹ vistier, Harvat stolnic, Bratul comis, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Miroslav mare logofăt. Scrie Coresi cel mic.

Orig. slavon, perg. (29,5 × 40 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri și pătat, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v., rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. în limba franceză și un rez. în limba rom. din sec. XIX.

¹ Șters; completat după trad. din 1775.

62. 1577 (7085) aprilie 17, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mircea vv., fiul lui Mihnea vv., întărește m-rii numită Bolintin, unde este hramul Buna Vestire, stăpânirea peste o vie din Dealul Târgoviștei, pentru că este pe locul sfintei m-ri din Deal, și pentru că este bătrână și dreaptă ocină și dedină, cumpărată de egumenul Athanasie, care a fost egumen la m-rea din Deal de la un om, anume Mușat din Târgoviște, pentru 1.200 de aspri gata, încă în zilele lui Vlad vv. cel de demult, iar, în zilele lui Vlad vv., egumenul Atanasie a dat-o și a adăugat-o la m-rea Bolintin. Înaintea domnului mai sus pomenit a venit egumenul Epifanie și s-a pârât cu un om, anume Costandin, fiul lui Stoica cojocar, acesta zicând că egumenul Atanasie nu a cumpărat via, ci a luat-o cu sila. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui, și a aflat că vorbește Costandin ...¹ fără de cale ...¹, de aceea a întărit m-rii Bolintin stăpânirea peste acea vie.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, jupan Miroslav mare logofăt, Stan spătar, Mitrea vistier, Bratul comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic și Stoica mare postelnic. Ispravnic Miroslav mare logofăt. Scrie Gherghe.

Orig. slavon, hârtie (30,8 × 21,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Rupt.

63. 1579 (7087) februarie 16, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., dăruiește slugilor sale Crețul, Dăinea și Pătru postelnici și fiilor lor, câți le va dăruia Dumnezeu, un vad de moară, care se numește Vadul Dușmanului, în orașul Buzău¹; înainte vreme, acel vad a fost dăruit pentru slujbă jupanului ...². Blestem³.

<Martori: ...>⁴, jupan Miroslav mare logofăt, Costandin vistier, Bratul comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic și Stoica <postelnic. Ispravnic Mitrea mare>⁴ vornic. Scrie Radul grămatic.

Orig. slavon, perg. (24,5 × 35,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, cerneala ștearsă de pe aproximativ jumătate de act, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnare grecească.

¹ Întregire nesigură. Litera „z” nu se observă foarte bine, astfel că ar putea fi „c”, iar atunci întregirea ar putea fi: „Buc(urești)”.² Trei rânduri șterse.³ Se observă doar câteva cuvinte din formula blestemului.⁴ Șters; completat după *DIR*, B, XVI/4, p. 363, nr. 370 (doc. din 10 ianuarie 1579; vezi și *DRH*, B, VIII, p. 285-286, nr. 183, același doc.).

64. 1579 (7087) mai 9, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește slugilor sale Nicola și jupânei lui, Stanca, și fraților lor și copiilor lor, câți le va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste satul Suharna, cu tot hotarul, pentru că era a lor ocină și dedină. Nicola și jupâneasa lui, Stanca, s-au pârât înaintea domnului cu Staico <din Bucov>¹, zicând acesta din urmă că Suharna este a lui de dedină, dar a rămas de lege, pentru că a impresurat Staico logofăt <partea Stancăi; apoi, s-au pârât cu Dobre din Bârsești și cu>¹ Mara, nepoata ...² <zicând că Suharna este a lor de baștină>¹. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii, văzând și cartea răposatului <Vlad>¹ vv. în care

se spunea că Suharna este de dedină a lui Necula și a jupânesei lui, Stanca; de asemenea, au văzut și cartea răposatului Vlad <vv. bătrânul>¹ în care se spunea că moșul lui Necula și cu moșul lui Dobre să fie frați peste satul Suharna și peste satul Bârsești. Dobre nu a vrut să se învoiască pentru a stăpâni așa cum au stăpânit părinții lor, astfel că domnul a hotărât ca Dobre să nu aibă treabă în satul Suharna, iar Necula să nu aibă treabă în satul Bârsești. După aceea, Mara, <nepoata Mariei>¹, a spus că are și ea o parte din Suharna, iar <domnul i-a dat lege 12 boieri ca să jure>¹, dar nu au putut să ia lege, astfel că a rămas Mara de lege.

<Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Miroslov mare logofăt, Costandin vistier, Dumitru spătar, Stan comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic și> ...² <Ispravnic Miroslov mare logofăt. Scrie Șarban logofăt>¹.

Orig. slavon, hârtie (45 × 29 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, cerneala decolorată pe aproape întreaga suprafață a actului, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v., rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și unul francez din sec. XIX.

¹ Șters; completat după trad. din 1775.

² Rupt.

65. 1579 (7087) august 25, Târgoviște. Mihnea vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Stanciu logofăt și lui Stoica comis și fiilor lor, moșiile, satele și ȧiganii ce le sunt de la moșul lor Stanciul sluger. Cei doi au avut pără pentru aceste moșii cu mătușa lor, Maria. Ultima a susținut că tatăl ei, Stanciul, a înfrățit pe jupâneasa lui Neacșa, mama Mariei, peste toate moșiile și ȧiganii, ca să fie cu fiii lui Stanciul sluger, Vâlcul și Mircea, „trei frați împrejur” peste toate bucatele, moșiile și ȧiganii. Ulterior, a vrut Maria să ia a treia parte din toate bucatele și moșiile, partea mamei sale, pentru că frații ei au fost făcuți de Stanciul cu altă jupâneasă, și, pentru aceasta, a scos „carte de frăție” de la Radu vv.

Domnul, judecând după dreptate, împreună cu vlădica Serafim și cu boierii, i-a dat lege Mariei 12 boieri ca să jure că a înfrățit Stanciul sluger pe jupâneasa lui Neacșa peste a treia parte, iar ea nu s-a apucat de lege. Apoi frații ei iar au avut pără cu moașa lor Maria. Domnul a adevărit, împreună cu toți boierii, că nu a înfrățit Stanciul sluger pe jupâneasa lui Neacșa nicicum, iar Maria a rămas din nou de lege. Iar „carte de frăție” a lui Radu vv. a fost rea și mincinoasă, iar domnul a „spart” această carte.

Martori: Mitrea mare vornic, Miroslov mare logofăt, Dumitru spătar, Costandin vistier, Stan comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic, Stoica postelnic și ispravnic, Mitrea mare vornic. A scris Dara.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 331-333. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

66. 1580 (7088) ianuarie 13. Gago județ cu 12 pângari mărturisesc că Miho negustor a dat o vie cu livadă cu loc, cât se va alege, și din Lacul <Adân>¹c, cât se va alege, m-rii Sf. Nicolae, metoh la m-reă Simonpetru, de la Sfântul Munte, pentru sufletele lui <Mi>¹hul, Neaga, Ghinea și Calea, și ca să fie scriși în pomelnic; via a fost dată cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos.

Martori: popa N<eag>¹ul clislar, popa Ilie, Gherghe, Mazarache, Isar, <Bălan>¹, Jupan, Condea, Alecxii, Macaveiu, Stan vătaf, Voico <croitor>¹. Blestem. Scrie <Dum>¹itru cel bătrân grămătic.

Orig. slavon, hârtie (31,9 × 21,2 cm), cerneală neagră, ruptă o parte din mijlocul actului, sigiliul orașului aplicat în ceară, căzut în mare parte (pe plicatură se observă Fecioara cu Pruncul și o mică parte din legendă); pe v., un început al actului și rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 212-213, nr. 4 (text slavon și trad. românească).

¹ Rupt; completat după trad. din 1775.

67. 1580 (7088) martie 16¹. Caloian județ cu 12 pângari din orașul București mărturisesc că jupanul Stelea spătar a cumpărat niște locuri cu livezi și cu pometuri: de la Hira, cu 600 de aspri; de la Ion, fiul lui Preda, partea lui, cu 1.050 de aspri gata; de la Bacea, partea lui, cu 250 de aspri, de la Nicula, partea lui, cu 300 de aspri; de la Ion, fiul lui Nicola, și de la Balomir, părțile lor, cu 500 de aspri; de la Stan cojocar, partea lui, cu 300 de aspri, și de la Voico, cu 300 de aspri. Aceștia au vândut cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos, și cu mărturia oamenilor buni și bătrâni orășeni. Aceste locuri cu livezi și pometuri au fost dăruite de Stelea spătar m-rii Sf. Nicolae, pentru sufletul lui și al părinților lui și pentru ca să fie scris în pomelnic.

Martori: Bălan negustor, Caraghiuz, Măzărachi, Dobre postelnic și Stoica Big. Blestem.

Orig. slavon, hârtie (32,2 × 21,4 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliul orașului aplicat în ceară neagră, păstrat (se observă legenda, iar în câmp Maica Domnului cu Pruncul în brațe); pe v., rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 214-215, nr. 5 (text slavon și trad. românească).

¹ Data de zi acoperită, în parte, de sigiliu; completat după trad. din 1775.

68. 1580 (7089) noiembrie 21, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește stăpânirea în satul Bănciulești: a lui Ignat și a urmașilor lui, care a cumpărat 6 funii, și funia de 20 de stânjeni, de la Radul, Freja, Stoica, Stanciul, Stan, Stănilav, popa Crăciun, Stoica, Pârvan și Aldea, drept 1.200 de aspri gata; lui Dan și lui Ursul, care au cumpărat cinci funii și jumătate și funia de 20 de stânjeni de la Silca, Freja, Stoica, Stănilav, Stan, Stanciul, popa Crăciun și Pârvan, drept 1.100 de aspri; lui Frățilă și lui Sava, care au cumpărat patru funii și jumătate de la Coman, Stoica, popa Crăciun, Stănilav, Freja și Nichita, drept 800 de aspri; lui Buda și urmașilor lui, care au cumpărat patru funii și 12 stânjeni de la Coman, Stan, Pepelit, Paraschiva și Freja, drept 700 de aspri; lui Opriș și lui Dumitru, care au cumpărat două funii și 16 stânjeni de la Paraschiva, Nichita și Coman, drept 600 de aspri; lui Lupșan, care a cumpărat de la Opriș o funie și patru stânjeni, drept 160 de aspri; lui Stan, care a cumpărat o funie de la Freja cu fratele său, drept 120 de aspri; lui Stan, care a cumpărat de la Stoica o funie, drept 120 de aspri; lui Stan, care a cumpărat de la Cârștian o funie și 7 stânjeni și jumătate, la moșia din sus, drept 112 aspri. Semne: „după Bănciulești, la anatema¹ de la răspântie, și la aninul de la Ciorogârlă, și de acolo pe gârlă la vale, și în lung de la anatemă¹ până la calea din miezu”.

Martori: Mitrea mare vornic, Ivan mare logofăt, Dumitru spătar, Costandin vistier, Stan comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic, Danciul mare postelnic. Ispravnic Mitrea mare vornic. A scris Vladul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 335-337. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Așa în trad.

69. 1582 (7090) februarie 19, București. Mihnea vv. și domn a toată Ungrovlahia, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Dragomir fost mare vornic și copiilor lui, câți îi va dăruî Dumnezeu, stăpânirea asupra unei grădini de pe Dâmbovița, lângă m-reă Ghiormei și cu tot pometul care se afla lângă ea, pe care a cumpărat-o de la Iovan Sârbul, pentru 3.000 de aspri; Sârbul o cumpărase de la niște orășeni moșneni și a vândut-o, cu știrea a toată Curtea domnească, înaintea domnului. Jupan Dragomir fost mare vornic a dăruit grădina m-rii, numită metohul Ghiormei postelnic, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, pentru sufletul lui și al părinților lui și pentru sufletul lui Iovan Sârbul. Și a fost scris jupan Dragomir fost mare vornic în marele pomelnic al m-rii, împreună cu <fiul>¹ lui, și a pus și blestem. Blestem.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, jupan Ivan mare logofăt, jupan Costandin mare vistier, Dumitru spătar, Radul comis, Harvat stolnic, Gonțea paharnic și Danciul postelnic. Ispravnic Ivan mare logofăt. Scrie Răzmiriță.

Orig. slavon, hârtie (36,9 × 29,6 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Rupt; completat după doc. nr. 77 din acest vol.

70. <1582 (7090) august 12>¹, <București>². Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește m-rii de lângă București, care se numește ...³, unde este hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste ocina și morile de la Grozăvești, partea jupanului Mitrea fost mare vornic, câtă se va alege, din câmp, pădure și din vatra satului, cu vecini; ocina și morile au fost bătrâne și drepte de dedină ale jupanului Mitrea fost mare vornic, după care le-a dăruit singur m-rii, înaintea domnului. De asemenea, jupan Mitrea fost mare vornic a luat, mai înainte vreme, 20.000 de aspri de la m-re.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, <jupan Lăudat mare logofăt>¹, Dumitru spătar, Costandin vistier, Danciul stolnic, Radul comis, Gonțea paharnic și <jupan Măinea mare postelnic>¹. Ispravnic Ivașco mare vornic. Scrie Șerban logofăt.

Orig. slavon, hârtie (32 × 21,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, lipsă colțul din dreapta jos al actului, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v., rez.

grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc (cu data de an 7200 <1692>); altă trad. la ANB, S. I., nr. 1205 (cu data de an corectă: 7090 <1582>).

EDIȚII: *Catalogul doc. Țării Românești*, p. 191, nr. 1321 (rez. după trad. de la ANB); *DIR*, B, XVI/V, p. 69-70, nr. 71 (transcriere rom. după trad. de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, p. 191, nr. 1321 (rez. după trad. de la ANB).

¹ Colțul din dreapta jos al actului rupt; completat după trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc și după o altă trad. rom., publicată în *DIR*, B, XVI/V, p. 69-70, nr. 71.

² În text se poate citi doar: *ѿѿѿѿ ѿѿѿѿ* = orașul de scaun (lipsă în copia din 1775).

³ Omis.

71. 1582 (7091) octombrie 19, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Brătian, Pătru și Neaniul, fraților lor și fiilor lor, câți le va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste ocina din Bârza din Vale, toată partea lor, câtă li se va alege, pentru că le este bătrână și dreaptă ocină și dedină. Brătian, Pătru, Neaniul și frații lor, s-au părât cu Barbul postelnic, fiul lui Benga, și cu Ventilă postelnic și cu frații lor. Aceștia din urmă au spus că moșul oamenilor mai sus scriși a vândut ocina lui Hamza ban, moșul lor. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui, și le-a dat lui Brătian, Pătru și Neaniul și fraților lor, lege 12 boieri, ca să jure că nu a vândut moșul lor ocina lui Hamza ban. Și au jurat oamenii, împreună cu 12 boieri, că nu a vândut moșul lor acea ocină și au rămas Barbul postelnic și Ventilă postelnic de lege, înaintea domnului. Pătru a cheltuit, fără frații săi, 2.000 de aspri.

Martori: jupan Ivașco mare vornic, jupan Lăudat mare logofăt, Dumitru spătar, Costandin vistier, Radul comis, Danciul stolnic, Gonțea paharnic, Măinea postelnic. Ispravnic Lăudat mare logofăt. Scrie Vâlcul, <fiul>¹ lui popa Neagul.

Orig. slavon, perg. (22,5 × 36 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri și pătat, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v., rez. grecesc.

¹ Omis.

72. 1585 (7094) octombrie 29. Baciul județ cu 12 pârgari din București mărturisesc că popa Stan și preoteasa lui, Rada, au dat m-rii din București, unde este hramul Sf. Nicolae, o vie din Deal de la București, ca să-i scrie în pomelnic pe părinții lor și pe ei. Blestem.

Martori, preoți buni și orașeni: popa Neagul clisiar, Radul logofăt, unchiul popii S<ta>¹n, Drăghici logofăt, Gherghe logofăt, popa ...¹da...¹n, Ivan al Danciului, popa Simtion, popa Dobre, popa Mihai, popa Ion, popa Tudor, popa Arition, popa Vladul, popa Cernica, popa Radul, popa Gonțea, popa Stanciul, Dima negustor, Caraghiuz, Crator, Dumitru Hagi, Necula Moca, Stanciul și Lupul săpunarul. Scrie Neag grămatic.

Orig. slavon, hârtie (32,4 × 20,7 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliul orașului aplicat în ceară neagră, păstrat (se observă legenda și Fecioara cu Pruncul în brațe); pe v., însemnări grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 215-217, nr. 6 (text slavon și trad. românească).

¹ Rupt.

73. 1585 (7094) noiembrie 17, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește popii Mircea și fiilor lui, câți îi va dăruia Dumnezeu, stăpânirea peste ocina din satul Urechești, din partea lui Stanciul, fiul lui Stoica, 6 stânjeni, cumpărată de popa Mircea de la Stanciul, cu 500 de aspri de argint, gata. De asemenea, a cumpărat popa Mircea ocină în satul Urechești, din partea lui Țicna, fiul lui Stoica, și a fratele lui, Stanciul, 5 stânjeni, cu 500 de aspri, gata. Stanciul și fratele lui, Țicna, au vândut cu știrea tuturor megieșilor dimprejur, din sus și din jos.

Martori: <jupan Dumitru fost mare ban, jupan Chisar mare logofăt, Pătru mare spătar, Paraschiva mare vistier, Mihalache stolnic>¹, Radul comis, Iane paharnic, jupan Gherghe mare postelnic, <Măinea>¹ fost mare postelnic, Necula fost mare portar, Furduia și Vladul vornici ai doilea. Ispravnic Chisar mare logofăt. Scrie Fiera grămatic, fiul lui Ivașco logofăt din Orești².

Orig. slavon, perg. (26,5 × 35,2 cm), cerneală neagră, monogramă în chinovar, rupt un rând din mijlocul actului și șters un alt rând, sigiliu domnesc

mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

¹ Rupt și șters; completat după trad. din 1775.

² Lectură nesigură (deasupra cuvântului se află un semn suprascris, ar putea fi litera „b” sau „l”, astfel că localitatea ar putea fi Orbești sau Orlești). Dascălul Constantin nu a scris cuvântul în traducerea sa.

74. 1586 (7094) mai 25, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește m-rii Sf. Nicolae, metoh <al m-rii>¹ Simopetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste ocina, viile, Lacul Adânc și Livezile, toate din sus și din jos, împrejurul locului, cât se va alege din toate părțile, pentru că este veche și dreaptă ocină, cumpărată de mama domnului, de doamna Catrina, de la Costandin fost mare agă, pentru 12.000 de aspri de argint, gata. Vânzarea a fost făcută cu știrea tuturor orășenilor bătrâni ai Bucureștilor. Ocina a fost a unor orășeni, anume <Pau>²1, Coman Jingă și Cernica, iar în zilele părintelui domnului, Alexandru vv., „Dumnezeu să-i ierte sufletul oriunde se va afla”, jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei a pus niște mori pe acel loc. De aceea, egumenul și călugării s-au plâns lui Alexandru vv., zicând că acel loc de moară este al lor și au arătat și cartea de cumpăratură a lui Alexandru vv.. Acesta a căutat și a aflat că locul de moară este al călugărilor, astfel că jupan Dobromir fost mare ban a cerut voie călugărilor să-și pună morile pe acel loc al m-rii, cât va fi el și fiii lui în viață, iar după aceea să fie ale m-rii, pentru pomenire. Și au ținut morile jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei și fiul lui, Mihăil(ă) postelnic, „până când li s-a întâmplat lor moarte amarnică, fără limbă”, iar călugării nu au fost acolo. Apoi, egumenul și călugării au venit înaintea domnului și s-au plâns, iar domnul cu boierii i-au adunat pe toți bătrânii, mari și mici, orășeni ai Bucureștilor, ca să caute acel loc. Domnul și boierii au mers la acel loc și au aflat că locul este al m-rii. Blestem.

Martori: <jupan> Iene³ mare ban al Craiovei, jupan Mitrea mare vornic, jupan Chisar mare logofăt, Pătru mare spătar, Paraschiva vistier, Mih<alache>⁴ stolnic, Radul comis, Părvul clucer, Iene³ paharnic și jupan Gherghe mare postelnic. Ispravnic jupan Chisar mare logofăt. Scrie Drăghici paharnic din Crețești.

Orig. slavon, hârtie (29,4 × 23 cm), cerneală neagră, monograma, în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., două

rez. grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; o altă trad. de la sfârșitul sec. XVIII – începutul sec. XIX; trad. la ANB, S. I., nr. 1314 (M-reă Mihai Vodă, III/3).

EDIȚII: *Catalogul doc. Țării Românești*, p. 208-209, nr. 1444 (rez., cu data: „mai 30”, după trad. de la ANB); *DIR*, B, XVI/5, p. 240-241, nr. 255 (transcriere după trad. de la ANB, cu data: „mai 30”); Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, II, p. 363 (rez. după traducerea de la ANB, cu data: „mai 30”); St. Nicolaescu, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 1 (rez. după trad. de la ANB).

¹ Omis.

² Rupt; completat după trad. din 1775 și după doc. nr. 48 (vezi *supra*).

³ Așa în orig.

⁴ Rupt; completat după doc. din 23 mai 1586 (*DIR*, B, XVI/5, p. 238, nr. 251).

75. 1586 (7094) iulie 6, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește m-rii lui Ghiurma postelnic, unde este hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste șapte prăvălii în orașul București de pe Ulița Bazarului¹, lângă biserica Ghiurmei, cumpărate de <egumenul E>²vghenie și călugării de la jupan Pătru mare spătar, fiul lui D<ragomir>² vornic, pentru 47.000 de aspri gata, însă 40.000 de aspri au dat, iar șapte mii de aspri ...² domnul ca să fie, părintele lui, jupan Dragomir vornic, și mamei lui și lui jupan Pătru mare spătar ...² fiilor și fiicelor lui pomenire și să fie scriși în marele pomelnic. Acel loc de prăvălii ...², înainte de vreme, de niște turci; după aceea, popi și bătrâni orășeni din orașul București s-au plâns părintelui domnului, Alexandru vv., că au făcut acei turci multă răutate și scârnăvie³ pe un loc al bisericii. De aceea, Alexandru vv. a făcut acel loc domnesc și l-a dăruit lui Dragomir vornic ca să-i fie ocină și pomană pentru slujba lui, pentru că a slujit în țări străine peste mări, la Alep, cu credincioasă slujbă. Dragomir vornic a cheltuit 30.000 de aspri gata ca să facă prăvăliile pe acel loc. În zilele domnului mai sus zis, fiul lui Dragomir vornic, jupan Pătru mare spătar, a vândut cele șapte prăvălii, iar a opta a dăruit-o, la biserica de la Bazar¹ a Ghiurmei postelnic, unde sunt prăvăliile, ca să fie pentru treaba m-rii și pentru tămăie; iar călugării de la biserica Ghiurmei postelnic din oraș s-au tocmit cu jupan Pătru mare spătar cu știrea tuturor boierilor de la Curtea domnească. Domnul a

văzut hrisovul părintelui său, Alexandru vv., și cartea orașenilor, prin care a fost miluit jupan Dragomir mare vornic, tatăl jupanului Pătru mare spătar, pentru slujbă dreaptă și credincioasă în țări străine.

Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Chisar mare logofăt, jupan Paraschiva vistier, jupan Radul comis, jupan Mihalachi stolnic, jupan Iane mare paharnic și jupan Gherghe mare postelnic. Ispravnic Mitrea mare vornic. Scrie Stanciul grămătic.

Orig. slavon, hârtie (45,4 × 29,9 cm), cerneală neagră, monogramă în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v., rez. grecesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 26, nr. 78 (mențiune).

¹ În orig.: Пазаров.

² Rupt.

³ În orig.: скръбностие.

76. 1586 (7094) august¹ 1, Buzău. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește m-rii Simopetră de la Sfântul Munte, un metoh în orașul Buzău, scutit de vinăriei din viile care sunt lângă metoh. Blestem.

Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Chisar mare logofăt, Paraschiva mare vistier, Pătru mare spătar, Radul mare comis, Vintilă stolnic, Vladul paharnic și jupan Gherghe mare postelnic. Ispravnic Dima mare pitar. Scrie Draghiia.

Orig. slavon, hârtie (30,8 × 21,4 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; trad. la ANB, S. I., nr. 1324 (Mihai Vodă, I/2).

EDIȚII: Ionașcu, *Izvorani*, p. 31-32, nr. 2 (rez. dezv. după trad. de la ANB, cu data de an „1586-1587”); *Catalogul doc. Țării Românești*, p. 210, nr. 1457 (rez. după trad. de la ANB); *DIR*, B, XVI/V, p. 258, nr. 269 (transcriere rom. după trad. de la ANB, cu data de lună și de zi, <iulie 18 – august 31>, stabilite după componența Sfatului); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 29, nr. 77 (rez. după orig. cu data de lună: „iunie”).

¹ Data de lună scrisă peste alt cuvânt.

77. 1587 (7095) februarie 9, Iași. „† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpânului meu Domnului Dumnezeu și Mântuitorului Iisus Hristos, închinător al Treimii, Io Petru voievod, cu vrerea lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor citi și vor voi să înțeleagă, cum domnia mea cu bunăvoința lui Dumnezeu Atotțiitorul, am cugetat și am gândit domnia mea la cele bune, cu ajutorul lui Dumnezeu, ca să întărim și să imputernicim și să facem rugăciuni și pomeni pentru mântuirea și curățirea de păcate a sfântrăposaiilor moși și părinți ai noștri și pentru apărarea sănătății trupești a fraților noștri și a doamnei noastre și pentru mântuirea sufletului nostru și curățirea marilor păcate ale noastre și pentru sănătatea și mântuirea copiilor noștri, am făgăduit să întărim și să împlinim obrocul sfintei mănăstiri Simonpetru, care este la Sfântul Munte, unde este hramul Sfânta Naștere a lui Hristos, unde este egumen rugătorul nostru Nifon, în fiecare an câte 5.400¹ de aspri. Acesta să fie obrocul nostru în fiecare an mănăstirii Simonpetru, unde este hramul Cinstita Naștere a lui Iisus Hristos, iar pentru altă rugămintă, cum va fi vrerea lui Dumnezeu cunoscător al inimii, voi da și toată lumina ochilor.

Iar sfânta mănăstire și biserică și egumenii și preoții și stareții și toți frații, care trăiesc acolo întru Hristos, iar ei să aibă a stăpâni și a împlini după așezământul sfintei biserici. Și iarăși după dorința noastră, precum am voit până acum să ia și de acum înainte, întotdeauna, și să îplinească în fiecare an. Și iarăși să scrie pe domnia mea și pe doamna domniei mele, Maria, și pe copiii noștri dăruți de Dumnezeu la sfânta proscomidie, după învățătura Sfinților Părinți și după așezământul sfintei biserici, și în sfântul pomelnic să se așeze, precum este scris. Și iarăși până când se va milostivi cu noi Dumnezeu Atotțiitorul și vom fi în viață, în sfânta casă și sfânta biserică să dea de băut la paraclis și liturghie și să ne pomenească la vecernie și la pavecerniță și la utrenie și la liturghie și la sfânta proscomidie, precum este obiceiul sfintelor și dumnezeieștilor biserici, după învățătura Sfinților Părinți. Iar în pomelnic să ne pomenească pe noi după dorința noastră, cum și scrie în acest strălucit hrisov și până când vom fi în viață să aibă a se ruga la Dumnezeu pentru sănătatea și pentru mântuirea domniei mele și pentru sănătatea și pentru mântuirea doamnei domniei mele, Maria, și pentru de Dumnezeu dăruții copii ai noștri și pentru sănătatea și mântuirea fraților noștri și a doamnelor lor și pentru sănătatea și mântuirea oștenilor domniei mele și a toată țara și pentru toată credința creștină ortodoxă.

Iar noi ...² am întărit și am dat și am împlinit obrocul sfintei mănăstiri, în fiecare an 5.400¹ de aspri, după mai sus scrisa noastră făgăduială, aceasta dăm toată viața noastră și să fim ctitori aceștia toți mai sus scriși și să fie sfintei noastre mănăstiri, numită a lui Simopetru, unde este hramul Cinstita Naștere a lui Iisus Hristos, de la noi uric neclintit, în veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Petru voievod, și credința preaiubiților și din inimă fii ai domniei mele, Io Vlad și Ștefan voievozi, și credința boierilor noștri: credința panului Vartic vornic al Țării de Jos, credința panului Eremia vornic al Țării de Sus, credința lui Gheorghie și a lui Cucora pârcălabi de Hotin, credința panului Dragotă și a lui Ciolpan pârcălabi de Neamț, credința panului Miron și a lui Luca pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Andrei portar de Suceava, credința panului Durac și Simion pârcălabi de Orhei, credința panului Brut postelnic, credința panului Bârlădean spătar, credința panului Iane vistiernic, credința panului Gheorghie ceașnic, credința panului Caraghiuzel stolnic, credința panului Stan comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră pe cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acela să nu clinească dania noastră și întăritura și această mai sus scrisă tocmeală, ci să întărească și să împuternicească și să îplinească acei mai sus scriși bani 5.400¹ aspri, obrocul sfintei mănăstiri, care este la Sfântul Munte, precum am așezat să fie în veci. Iar cine va îndrăzni să strice și să sfărâme acest al nostru așezământ mai sus scris, acela să aibă a da seamă înaintea judecății lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acelor mai sus scrise am poruncit boierului nostru credincios și cinstit, pan Stroici mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o lege către această adevărată carte a noastră.

A scris Gavril Cernutov, în Iași, în anul 7095 <1587>, luna februarie, 9 zile.

Orig. slavon, perg. (44 × 56 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe verso, rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „*Pour qu'ils payent le tribut aux Turcs*”. *Deux documents inédits de Petru Șchiopul pour les monastères du Mont Athos*, p. 290-294, nr. 2 (text slavon și trad. în limba franceză); idem, „*Ca să plătească tributul turcilor*”. *Două documente inedite de la Petru Șchiopul pentru mănăstirile de la Muntele Athos*, p. 238-241, nr. 2 (text slavon și trad. românească);

D. Nastase, *The Romanian Documents*, fig. 183 (foto); P. Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, p. 240 (mențiune după o informație primită de la D. Nastase).

¹ Înainte de cifra miilor a fost scrisă mai târziu cifra 10 (I), astfel că suma a fost „ridicată” la 15.400 de aspri, ceea ce este evident greșit, de vreme aproape toate mănăstirile primesc de la Petru Șchiopul între 5 și 6.000 de aspri.

² Rupt.

78. 1587 (7095) martie 18, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Voinea logofăt, jupânesei lui Stana și fiilor lor, câți Dumnezeu le va da, stăpânirea peste moșia de la Dragomirești, oricât se va alege, și peste țișanii lor, anume: Radul, cu țișanca lui, Calea, și cu fiii lor: Zăgan, Țalapi și Stoica, și cu fiii lor, Bata și Stana, și Dima, fratele lui Radu, și fiul lui Paraschiva, și fiul lui Stancul, ...¹, și Baciul, cu țișanca lui, Stana, și cu fiul lor, Radul, și surorile lui Baciul, ...¹, și Bogdana și Călina. Aceasta, „pentru că sunt bătrâne și drepte moșii și țișani de baștină ale jupânesei Stanei”. De asemenea, domnul le întărește stăpânirea peste moșia din Dragomirești, partea Caplei, oricât se va alege, pentru că a făcut schimb Dumitra, mama Stanei, cu jupâneasa Neacșa, mama Caplei, încă în zilele răposatului Alexandru vv.: Dumitra a dat partea ei de seliște, luând în schimb de la Neacșa partea ei din Dragomirești. După moartea Neacșei, Sâmbotin armaș „a luat pe fata ei, anume Caplea”, precum și partea de moșie din Dragomirești, zicând că nu a făcut soacra lui, Neacșa, schimb cu Dumitra; mai apoi, a luat și țișanii, zicând că i-a cumpărat moșul Caplei de la Dumitra și nu a avut cărți de cumpărătură să le arate domnului. După moartea lui Sâmbotin armaș, Voinea logofăt și jupâneasa lui Stana s-au părât cu Caplea și soțul ei, Bărcan, înaintea domnului, împreună cu mulți megieși și au spus că moșia și țișanii au fost ale jupânesei Stana de baștină, iar moșia a fost schimbată mai înainte. Domnul a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu boierii săi, și au dat Caplei și soțului ei, Bărcan, lege 12 boieri ca să jure că a cumpărat moșul ei acei țișani. Caplea și soțul ei nu au putut să jure la zi și la soroc cu cei 12 boieri², de aceea au rămas de lege.

Martori: jupan Chisar mare vornic, jupan Ștefan mare logofăt, Miroslav vistiernic, Pătru spătar, Radul comis, Vintilă stolnic, Vladul paharnic și jupan Paraschiva mare postelnic. Ispravnic Ștefan mare logofăt. Scrie Vladul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 337-339. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Loc liber.

² Urmează mai multe cuvinte netraduse, pentru care traducătorul a lăsat loc liber.

79. 1587 (7095) martie 29, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Voinea logofăt și jupaniței lui, Stana, și fiilor lor, câți Dumnezeu le va dăru, stăpânirea peste: ocina de la Dragomirești, toată partea lor și partea Caplei, fiica Neacșei; ocina de la Sfârcești; ocina de la Bolintin; ocina de la Șerpătești; ocina de la Mălurēni; ocina de la Corbi; ocina de la Cârstienēști; ocina de la Greci și ocina de la Futești, toate părțile lor, câte li se vor alege; niște țigani, fiii lui Dadul, anume: Dima, Radul și Bățil, cu fiii lor și cu tot sălașul lor; Baciul, fiul lui Mistrea, cu fiii și cu surorile lui; Budica cu fiii lui; Dumbravă cu fiii lui; Stancul cu fiii lui, și niște țigănci, anume Hrusana și Buna. Ocinile și țiganii erau drepte de dedină ale jupaniței Stana de la mama ei, Dumitra. De asemenea, domnul le întărește stăpânirea peste ocinile de la Buari, Dușani și Crângurēni, toate părțile lor și peste țiganii, anume: Coica cu fiii lui, Cârstea cu fiii lui, care erau ale jupaniței Stana drepte bucate de dedină de la tatăl ei, Stoica logofăt. Și iarăși, le întărește stăpânirea peste niște țigani, anume: Dima, Voico și Gatie, dăruți de jupanița Caplea din Lungi, nepoatei ei, Dumitra, mama Stanei, în ceasul morții ei, în zilele lui Petru vv., fiul lui Mircea vv. După aceea, a avut pără jupanița Dumitra, înaintea domnului, cu călugării de la m-reă Gheormei fost postelnic și cu Dobromir fost mare ban; călugării și Dobromir fost mare ban au spus că nu a miluit jupanița Caplea pe nepoata ei, Dumitra, cu acei țigani. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui, văzând și citind cartea lui Petru vv., fiul lui Mircea vv., în care scria că a dăruit jupanița Caplea acei țigani nepoatei ei, Dumitra, de aceea călugării și Dobromir fost mare ban au rămas de lege. De asemenea, a făcut schimb jupanița Dumitra cu unchiul ei, Vlaicul pârăcalab, și a dat toată partea ei de la Greci, iar Vlaicul pârăcalab i-a dat, în schimb, toată partea lui din Cârstienēști, sat pentru sat, și a văzut domnul și cartea de schimb. De asemenea, l-a înfrățit și l-a adaos pe ginerele ei, Voinea logofăt, peste toate ocinile și peste toți țiganii ei, iar dacă nu vor rămâne copii de la fiica ei, Stana, să stăpânească ocinile și țiganii Voinea logofăt

și să o caute pe soacra lui, jupanița Dumitra, până la moartea ei. Domnul și boerii au aflat că Voinea logofăt și jupanița lui, Stana, au avut multe cărți și hrisoave, ale altor bătrâni domni peste toate bucatele și țiganii, de dedină și de rămas, iar un făcător de rău le-a furat din casa lui Dan portar și le-a ars; apoi, acel făcător de rău a pierit pentru faptele lui. Blestem.

Martori: jupan Iane mare ban al Craiovei, jupan Chisar mare vornic, jupan Ștefan mare logofăt, Miroslov vistier, Pătru spătar, Radul comis, Vintilă stolnic, Vladul paharnic, jupan Paraschiva fost mare postelnic. Ispravnic Ștefan mare logofăt. Scrie Vladul Bozianul.

Orig. slavon, perg. (52,2 × 40 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițială, majuscule în text și monograma în chinovar, puțin înnegrit, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări rom. și grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

80. 1587 (7095) mai 29. Necula¹ județ cu 12 pângari din orașul București mărturisesc că Stan cojocar a vândut m-rii Sfântul Nicolae a banului² Ghiurman o vie cu 2.550 aspri gata, cu știrea tuturor orașenilor, din sus și din jos, și cu mărturia a oameni buni și bătrâni orașeni, anume: popa Costandin, popa Matei, Dumitru, Vâlcă, Baciul și Gherghe trăistarul. Blestem. Scrie Nenciul grămatic.

Orig. slavon, hârtie (30 × 21,3 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliul orașului aplicat în ceară neagră (se păstrează o mică parte); pe v., rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 217-218, nr. 7 (text slavon și trad. românească).

¹ Înainte de nume se află cuvântul slav: *ѿѿѿ*, despre care cred că este o formă alterată a conjuncției: *ѿѿѿ*, în traducere românească: „deci”. Când am editat textul integral, m-am întrebat dacă nu ar putea fi o formă a numelui „Iubu – Iuban” (vezi N. A. Constantinescu, *Dicționar onomastic românesc*, p. 302-303, 400).

² Așa în orig.

81. 1587 (7095) iulie 8, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Mihnea vv., fiul marelui și milostivului, răposatul Alexandru vv., din mila lui Dumnezeu

și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, râvnind a urma celor de demult împărați și domni, dăruiește m-rii Simopetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: ocina din Svârcești, toată partea jupaniței Caplea, cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Cârstienești, toată partea jupaniței Caplea, din vad a treia parte și din mori a treia parte; ocina din Izvorani, toată partea jupaniței Caplea; <ocina din Spanțog>¹, toată partea jupaniței Caplea, cu gârla și cu toți vecinii și cu tot venitul. Toate aceste ocini au fost dăruite în vremea lui Petru vv., când a scris jupanița în pomelnic 12 suflete, anume: jupanița Caplea, Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoica, Radul, Neacșa, Draghia și Caplea². De asemenea, domnul întărește m-rii stăpânirea peste: ocina de la Svârcești, cu mori, cumpărată de părintele domnului, Alexandru vv., și de doamna lui, Ecaterina, toată partea lui Stoica Gighiri³ și partea Neacșei, cu 6.000 de aspri gata, cu care au miluit sfânta m-re; ocina din Svârcești, toată partea Dumitrei, pe care au cumpărat-o Tudor și Dobre postelnici de la Dumitra, pentru 4.000 de aspri, apoi au vândut-o jupaniței Anca băneasa, care a dat-o și a închinat-o jupanului Ivașco vornic, iar jupanul Ivașco vornic a dat-o și a adăugat-o m-rii, pentru sufletul fratelui lui, jupan Albul fost mare clucer; 12 răzoare de vie, lângă Livezi, cumpărate de părintele domnului, Alexandru vv., pentru 12.000 de aspri gata, de la un grec, numit Costandin; ocină pe locul m-rii cu hramul Sf. Nicolae, numită Livezile, lângă vii și cu pomet, acolo la m-re⁴, cumpărată de Ghiurma postelnic de la orașeni cu 24.000 aspri; <4>⁵ răzoare de vie cumpărate de Ghiurman³ postelnic de la popa Bogdan, cu 4.000 de aspri gata, cu știrea tuturor orașenilor și pârgarilor. Dobromir banul a pus niște mori pe locul m-rii, iar apoi când a dat Domnul Dumnezeu a doua oară domnia ...¹ și schiptrul stăpânirii Țării Românești și a venit domnul în orașul de scaun al domniei, egumenul Evghenie și cu toți călugării din m-re au venit și au cerut să le fie date acele mori de pe locul m-rii; și, văzând domnul cartea de dedină a m-rii, a încălecat pe cal și a împrejurat locul m-rii, împreună cu dregătorii lui, și a aflat că acele mori sunt pe locul m-rii, de aceea a dat m-rii acele mori, pentru sufletul lui, al părinților lui, al lui Dobromir banul și al fiului acestuia, Mih(ă)il(ă), care au făcut acele mori cu a lor cheltuială. De asemenea, înaintea domnului a venit și s-a plâns un om, anume Dan, că m-rea i-a împresurat un loc, iar domnul l-a întrebat dacă are carte de ocină, iar el a răspuns că nu are, de aceea domnul i-a dat <lege> 12 boieri și nu a putut dovedi că locul este al lui și a rămas de lege. Domnul întărește m-rii și stăpânirea peste: o vie cu

livezi și cu loc la Lacul Adânc, până în Dâmbovița, date de Miho negustor, care a scris în pomelnic 4 suflete; satul Voinigeștii și jumătate din Spineni, cu tot hotarul și din Dealul cu vii, care au fost de dedină ale jupaniței Caplea și a scris 12 suflete în pomelnic; ocina din Posmag, din Capul Za<gasului>¹: 8 stânjani, cumpărați de Paraschi<va clucer>⁵ de la Badea, cu 2.000 de aspri, unde a făcut Paraschiva clucer trei mori, cheltuind 29.400 <de aspri>⁶, după care Paraschiva le-a vândut m-rii, cu <30.000 de aspri>¹; 8 stânjani cumpărați de m-re de la Ne<delco>¹, cu 400 de aspri; 3 stânjani și jumătate de la Dragot(ă), cu 175 de aspri; 3 stânjani de la Prodan, cu 174 de aspri; patru stânjani de la Cârstea, <cu 200 de aspri; 4 stânjani de la Coman>⁵, cu 200 de aspri; 2 stânjani de la Stan, cu 100 de aspri; <2 stânjani de la Stoica, cu 100 de aspri; 2 stânjani de la Stan al Micului, cu 100 de aspri>⁵. De asemenea, m-rea a cumpărat 7 pră<vălii ... cu 27.600 de aspri>¹, pentru care primește întărire, ca și pentru țiganii, anume: Zăgan, Mircea, Dodan, Taica, <Corbeiu>⁵, Stoica, Stan, Gosea, Hotéiu, Dragul, Stan, Badea al lui Puia și Țalapi.

Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Chisar mare logofăt, Pătru mare spătar, Paraschiva mare vistier, Mihalachi mare stolnic, Radul mare comis, Iane mare paharnic și jupan Gherghie mare postelnic. Ispravnic Chisar mare logofăt. Scrie Stan logofăt.

Îndoielnic după Sfatul domnesc. De asemenea, trebuie menționat că două acte din anii anteriori, care cuprind aceeași danie, sunt îndoielnice; vezi doc. nr. 30 și 53. Componenta Sfatului domnesc în iulie 1587 era alta, anume: Chisar mare vornic, Dumitru mare logofăt, Pătru spătar, Miroslov vistier, Radul comis, Vintilă stolnic, Vladul paharnic și Ianu mare postelnic (vezi actul din 8 iulie 1587; *DIR*, XVI/5, p. 314-315, nr. 327). Din dregătorii din actul de mai sus se compunea Sfatul lui Mircea Turcitul înainte de 17 iulie 1586 (vezi actul din 7 iulie 1586; *ibidem*, p. 247-249, nr. 260; din 17 iulie 1586 mare stolnic va fi Vintilă și mare paharnic Vladul; *ibidem*, p. 254-255, nr. 267).

Formularul diplomatic urmează *tipul 1 (b)*, stabilit de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 88.

Orig. slavon, perg. (54 × 44 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule din text, puncte și monograma ornate cu cerneală aurie, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe v., rez. grecesc; o trad. grecească și una în limba franceză din sec. XIX, ambele cu mari omisiuni; un rez. grecesc și unul francez din sec. XIX.

EDIȚII: Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV/1, p. 53, nr. CXXVII (mențiune după notița de la BAR, cu data „1577 și urm.” și numele satului Svârcești descifrat greșit: „Scurtești”).

¹ Rupt.² Pomelnicul cuprinde 13 nume: jupanița Caplea și alte 12.³ Așa în orig.⁴ Pasaj neclar.⁵ Rupt; completat după hrisovul cu nr. 86.⁶ Omis.

82. <1587 septembrie 24 – 1588 august 24> (7096) <...>¹ 24, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Mihnea vv., fiul marelui și milostivului, răposatul Alexandru vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, râvnind a urma celor de demult împărați și domni, dăruiește m-rii Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: ocina din Svârcești, toată partea jupaniței Caplea, cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Cârstienești, toată partea jupaniței Caplea, din mori a treia parte și din vad a treia parte; ocina din Izvorani, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Spanțog, toată partea jupaniței Caplea, cu gârla, cu toți vecinii și cu tot venitul; 14 sălașe de țigani ai jupaniței Caplea, însă Gorbeștii, anume: Zăgan, Mircea, Dodan, Taica, Corbéiu, Stoica, Stan, Gosea, Hătea, Dragotă, Stan, Badea al lui Puia, Țalapi, și alt Badea, acești țigani au fost de dedină ai lui Neagul vornic și ai nepotului lui, Mogoș, și au fost dați zestre jupaniței Caplea, care i-a ținut până la moarte, iar la moartea ei i-a dăruit m-rii, împreună cu ocinile, și a scris jupanița în pomelnic 12 suflete, părinții și neamul ei, anume: jupanița Caplea, Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoica, Radul, Neacșa, Dragna și Caplea. Domnul a văzut și cartea lui Petru vv., fiul lui Mircea vv., și cartea părintelui său, Alexandru vv., prin care jupanița Caplea a dăruit satele și țiganii. De asemenea, domnul întărește m-rii stăpânirea peste: toată partea lui Stoica Gighiri din ocina de la Svârcești, cu mori, și partea Neacșei, cumpărate de tatăl domnului, Alexandru vv., și mama sa, doamna Evcaterina, cu 6.000 de aspri, cu care au miluit sfânta m-re; ocina din Svârcești, toată partea Dumitrei, cumpărată de Tudor și Dobre postelnici de la Dumitra, pentru 4.000 de aspri, care au vândut-o jupaniței Anca băneasa, iar jupanița Anca băneasa a dat-o și a închinat-o jupanului Ivașco vornic, cel care a dat-o și a adăugat-o m-rii, pentru sufletul fratelui lui, jupan Albul clucer; 12 răzoare de vie lângă Livezi cumpărate de răposatul părinte al

domnului, Alexandru vv., pentru 12.000 de aspri, de la Costandin grecul și le-a dăruit m-rii; ocină pe locul m-rii și Livezile lângă vii, cu pomet, acolo la m-re, cumpărată de Ghiurma postelnic de la orășeni, cu 24.000 aspri; 4 răzoare de vie cumpărate de Ghiurman² postelnic de la popa Bogdan din București, cu 4.000 de aspri; o livadă la Lacul Adânc, până în apa Dâmboviței, care a fost de dedină a lui Necula, fiul lui Arma și al Mariei, pe care a dăruit-o Necula m-rii și i-a scris pe părinții lui, Arma și Maria, în pomelnic, cu martori: popa Bratul, popa Marco, Fiera, Stanciul Schipcea, Miho negustor; o livadă cu vie și cu loc, iarăși la Lacul Adânc, până în Dâmbovița, pe care a dat-o m-rii Miho negustor și a scris în pomelnic 4 suflete. Dobromir banul a pus niște mori pe locul m-rii, apoi când i-a dat Domnul Dumnezeu domnia și a venit domnul în scaunul domnesc, egumenul Evghenie și cu toți călugării din m-re s-au plâns înaintea domnului, și când a venit a doua oară în domnie au cerut să le fie date acele mori de pe locul m-rii și, văzând domnul cartea de dedină a m-rii, a încălecat pe cal și a umblat până a înconjurat locul m-rii și a aflat, împreună cu dregătorii lui, că acele mori sunt pe locul m-rii și le-a dat m-rii, pentru sufletul lui și al părinților lui, și pentru sufletul lui Dobromir banul și al fiului lui, Mih(ăi)l(ă) postelnic, care au făcut acele mori cu cheltuiala lor. De asemenea, înaintea domnului a venit și s-a plâns un om, anume Dan, că m-rea i-a împresurat un loc, iar domnul l-a întrebat dacă are carte de ocină, iar el a spus că nu are, de aceea domnul i-a dat <lege> 12 boieri și nu a putut dovedi că locul este al lui și a rămas de lege. De asemenea, domnul întărește m-rii stăpânirea peste: satul Voinigeștii și jumătate din Spineni, din tot hotarul și din dealul cu vii, pentru că au fost de dedină ale jupaniței Caplea și a scris 12 suflete în pomelnic; ocina din Posmag, în Capul Zăgasului: 8 stânjeni, cumpărați de Paraschiva clucer de la Badea vat(af), cu 2 000 de aspri, unde a făcut Paraschiva clucer trei mori și a cheltuit 29.400 de aspri, după care le-a vândut m-rii, cu 30.000 de aspri; 8 stânjeni cumpărați de m-re de la Nedelco, cu 400 de aspri; 3 stânjeni și jumătate de la Dragot(ă), cu 175 de aspri; 3 stânjeni și jumătate de la Prodan, cu 175 aspri; 4 stânjeni de la Cârstea, cu 200 de aspri; 4 stânjeni de la Coman, cu 200 de aspri; 2 stânjeni de la Stan, cu 100 de aspri; 2 stânjeni de la Stoica, cu 100 de aspri și 2 stânjeni de la Stan al Micului, cu 100 de aspri; 7 prăvălii ...¹, cumpărate de m-re cu 27.600 de aspri. Blestem.

Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Chisar mare logofăt, Pătru mare spătar, Paraschiva mare vistier, Miha(la)chi mare stolnic, Radul mare comis, Iane mare paharnic și jupan Gherghie mare postelnic. Ispravnic Chisar mare logofăt. Scrie Stan logofăt.

Îndoielnic după Sfatul domnesc. De asemenea, trebuie menționat că trei acte din anii anteriori, care cuprind aceeași danie, sunt îndoielnice (vezi doc. nr. 30, 53, 81), iar doc. nr. 83 **îndoielnic**. În componența de mai sus, Sfatul domnesc corespunde perioadei 1585 mai – 1586 iunie; vezi *DIR*, XVI/5, p. 189-190 (doc. din 26 mai 1585), p. 254-255, nr. 267 (doc. din 17 iulie 1586, când Sfatul se schimbă prin apariția lui Vintilă mare stolnic și al lui Vladul mare paharnic).

Orig. slavon, perg. (57,2 × 47 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala ornate în chinovar și verde, majuscule, puncte în text și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; două rez. dezv., unul rom. și unul francez, din sec. XIX; trad. la ANB, S. I., nr. 1393.

Formularul diplomatic urmează *tipul 2 (b)*, stabilit de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 88.

EDIȚII: *DIR*, B, XVI/V, p. 186-189, nr. 201 (transcriere după trad. de la ANB; editorii, văzând data de an a traducerii, au considerat că „data de an este greșită” și au datat actul după componența Sfatului domnesc: <1585 mai – 1586 iunie>); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 31, nr. 84 (rez. după orig. cu data: „24 ... 7096 <24 septembrie 1587 – 24 august 1588>”, și o foto a jumătății de sus a actului, p. 30); D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Presentation préliminaire*, p. 379 (foto după jumătatea de jos a actului); St. Nicolaescu, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 2 (rez. după trad. de la ANB, fără nici un comentariu privitor la autenticitatea actului); Gheorghe T. Ionescu, *Nou despre doamna Ecaterina Salvaresso a Țării Românești*, p. 249 (rez. după trad. de la ANB, fără nici un semn de întrebare privitor la autenticitatea actului).

¹ Omis.

² Așa în text.

83. 1588 (7096) ianuarie 30, Târgoviște. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Stamate neguțătorul din București și urmașilor lui moșia Îmbrobodiți, pe care o cumpărase de la Danciu și de la soția lui, Sora, drept 5.500 de aspri gata, având 100 de stânjeni, din câmp, din pădure din apă, din vaduri de moară, din hotar în hotar.

Martori: Ianiu mare ban, Chisar mare vornic, Dumitru mare logofăt, Miroslov vistier, Pătru spătar, Radul comis, Vintilă stolnic,

Vladul paharnic și Iane mare postelnic. Ispravnic Chisar mare vornic. A scris Cherchelan logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 339-340. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

84. 1588 (7096) iunie 4, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Oprea clucer și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste un loc de casă în orașul București, unde a șezut, înainte vreme, Balaci, și acum este loc domnesc, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care a slujit-o domnului prin țări străine.

Martori: jupan Chisar mare vornic, jupan Dumitru mare logofăt, Miroslov vistier, Pătru spătar, Radul comis, Vintilă stolnic, Vladul paharnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic domnul. Scrie Gherghe.

Orig. slavon, hârtie (30,6 × 21,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v., însemnare grecească.

85. 1588 (7096) iulie 7, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește m-rii Sf. Nicolae moșia de la Dragomirești, partea lui Stoica Gighir, câtă se va alege, din câmp, din pădure, din apă și de peste tot hotarul. Stoica o vânduse lui Căzan, drept 3.000 de aspri gata, iar acesta a vândut-o apoi m-rii Sf. Nicolae, drept 2.000 de aspri, și cu 1.000 de aspri s-a scris în pomelnic, pentru că m-rea mai avusese și altă moșie în Dragomirești.

Martori: jupan Chisar mare vornic, jupan Dumitru mare logofăt, jupan Pătru mare spătar, jupan Vintilă stolnic, Miroslov vistier, Radul mare comis și jupan Iani mare postelnic. Ispravnic Chisar mare vornic. Scrie Vladul grămătic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 341-342. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

86. 1588 (7096) august 9, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Stan și fratelui său, Nan, și urmașilor lor, stăpânirea peste o parte de moșie din matca Popeștilor până în Ciorogârlă, partea lui Arbănaș toată,

pe care o cumpărase de la Belciugești. Cei doi o cumpăraseră de la Stănilav, Trandafir și Cârștian, feciorii lui Arbănaș, drept 1.700 de aspri gata. Domnul întărește lui Stan stăpânirea peste două părți de moșie și lui Nan peste o parte.

Martori: Chisar mare vornic, Dumitru mare logofăt, Miroslov vistier, Pătru spătar, Radu comis, Vintilă stolnic, Vladul paharnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic Chisar mare vornic. A scris Nedelco micul diac.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 340-341. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

BAR, Doc. istorice, DCXXXIX/32 (orig. slavon, perg., sigiliu domnesc timbrat).

EDIȚII: *DIR*, B, XVI/V, p. 375-376, nr. 393 (trad. după orig. și foto p. 602).

87. 1588 (7096) septembrie 18, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește, pentru pomenire, m-rii Sf. Nicolae un loc din jurul mănăstirii, care-i este moșie bătrână, dreaptă și de baștină, dăruită de răposatul Petru vv., fiul lui Mircea vv., până în apa Dâmboviței, și îi dă dreptul de a face moară lângă m-re, dinaintea porții. Călugării primesc dreptul să îngrădească locul și să facă zăgaz pe o gârlă care este mai sus, ca să nu curgă apa pe acea gârlă care este mai sus de moară, ci să fie volnici călugării să aducă apa la moară.

Martori: Chisar mare vornic, Dumitru mare logofăt, Pătru spătar, Miroslov vistier, Radul comis, Vintilă stolnic, Vlad paharnic, Iane mare postelnic. Ispravnic Dumitru mare logofăt. A scris Stănilă.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 88. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, S.I., nr. 1395 (orig. slavon, perg., sigiliu domnesc timbrat, căzut; cu două trad., una din sec. XVIII, cealaltă din 1909); idem, M-rea Mihai Vodă, III/4 și VI/1 (trad.).

EDIȚII: *DIR*, XVI, vol. V, p. 377, nr. 395 (trad. după orig.); *Catalogul doc. Țării Românești*, I, p. 222, nr. 1539; Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, II, p. 380 (mențiune); St. Nicolaescu, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 1 (rez. după trad. de la ANB); Ștefan Andreescu, *Câteva precizări despre ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma banul*, p. 553 (rez. și comentariu).

88. 1589 (7097) aprilie 9, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește egumenului Iaviiani¹ de la m-rea Simopetru o moșie la Dragomirești, partea Stanei, jumătate de moșie și cu patru rumâni din Dragomirești. Moșia o cumpărase mai înainte Opriș paharnic de la Stana, drept 4.000 de aspri, iar apoi egumenul l-a pârât înaintea domnului că el are dreptul să cumpere locul, iar Opriș nu are nici un amestec, nici nu a fost frate pe acea moșie. Judecând domnul cu toți boierii, a hotărât să întoarcă egumenul banii lui Opriș. Egumenul a dat cei 4.000 de aspri lui Opriș paharnic, astfel că acesta a rămas de judecată înaintea domnului, iar moșia a fost întărită egumenului Iaviiani¹.

Martori: Mitrea mare vornic, Pârvul mare logofăt, Pătru spătar, Radul comis, Vladul paharnic, Mihai stolnic, Gherghe mare postelnic. Ispravnic Pârvul mare logofăt. A scris Vladul diac mic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 342-343. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Lectură greșită a numelui: „Evghenie”.

89. 1590 (7098) iunie 13, București. „† Din mila lui Dumnezeu, Io Mihnea voievod și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului Alexandru voievod. Am dat domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul din Dragomirești și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui niște bucate, sate și țigani, câți sunt de la tatăl lui, Vâlcul, și de la unchiul său, Stroe, pentru că sunt ale lui moșii, bătrâne și drepte. Iar după aceea, Stanciul, fiul lui Vâlcul, când a fost în zilele lui Petru voievod, fiul lui Petrașco voievod, a avut greutate și împresurare de la o fiică a Sultanei, fiica lui Mircea voievod, anume Dumitra, și de la soțul ei, Vasilie vistier, pentru că a căzut peste bucatele lui Stanciul și a luat jumătate din bucatele lui. Și au zis Dumitra și soțul ei, Vasilie vistier, că a mâncat Stroe, unchiul lui Stanciul, niște scule ale Sultanei, care i-au fost date de zestre de părintele ei, răposatul Mircea voievod, când au măritat-o după Stroe, unchiul lui Stanciul.

Iar după aceea, în vremea când s-a întâmplat schimbarea domniei mele, de m-a scos cinstitul împărat din Țara Românească și a dat domnia lui Vlad voievod și am mers însumi domnia mea până la Țarigrad, iar lui Vlad voievod i s-a întâmplat moarte, atunci preamiloștivul Domnul Dumnezeu și cinstitul împărat, iar au dăruit domniei mele domnia în

Țara Românească, și atunci a mers și Stanciul cu domnia mea până la Țarigrad. Apoi, s-a jeluît înaintea domniei mele și înaintea doamnei Cnejna, doamna răposatului Mircea voievod, pentru acea greutate în care au căzut Vasilie vistier și jupâneasa lui, Dumitra, peste bucatelor lui, precum se spune mai sus.

Iar doamna Cnejna, ea așa a mărturisit, singură, cu limba ei, și cu sufletul ei și cu toată credința ei, înaintea domniei mele și a tuturor boierilor domniei mele, câți au fost lângă domnia mea atunci în Țarigrad, precum când a scos Radul voievod Haidăul pe Mircea voievod din Țara Românească, cu război, și a trecut Mircea voievod peste Dunăre până la Ruși, atunci a fost și Stroe, soțul Sultanei, împreună cu Sultana, acolo la Ruși, lângă Mircea voievod și lângă doamna Cnejna. Iar în acea vreme i s-a întâmplat lui Stroe mare și înfricoșătoare boală de ciumă. Apoi, l-a trimis Mircea voievod și doamna Cnejna pe ginerele lor, Stroe, bolnav, la casa lui, iar pe fiica lor, Sultana, au oprit-o lângă ei și cu toată averea¹ și sculele sale, câte au fost date de Mircea voievod și de doamna Cnejna fiicei lor, Sultana. Iar Stroe nu a mâncat și nu a luat nimic din sculele Sultanei, nici un fir de păr din cap, ci i s-a tras lui Stroe până la urmă din amărăciunea aceea, înfricoșătoare și năprasnică moarte, și de atunci în veci nu s-au mai împreunat Stroe cu Sultana până la moartea lor. Iar pâra, ce au pârât-o Vasilie vistier și jupâneasa lui, Dumitra, pe Stanciul, nepotul lui Stroe, înaintea lui Petru voievod, a fost pâra fără cale și cu împresurare și strâmbătate.

Și încă și blestem a pus doamna Cnejna, precum cine va vrea să calce acea pâra și care va vrea să asuprească pe Stanciul cu acele cuvinte strâmbe, acela să fie blestemat de 318 Sfinți Părinți de la Nicheia, iar pe care va alege Domnul Dumnezeu să fie stăpânitor al Țării Românești și va întări și va cinsti aceste cuvinte ale domniei ei și ale domniei mele, acela să aibă parte înaintea înfricoșatului și nefățarnicului Judecător, iar care va călca și va rușina aceste cuvinte ale domniei ei și ale domniei mele, acela atunci să fie călcat și rușinat.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul ca să-i fie moșie de ohabă lui, și fiilor lui, și nepoților, și strănepoților lui și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Mitrea mare vornic, și jupan Pârvul mare logofăt, și Petru spătar, și Andrei vistier, și Radul comis, și Mihai stolnic, și Vladul paharnic și jupan Gherghie mare postelnic. Și ispravnic Mitrea mare vornic.

Și eu, Dara, încă am scris în orașul București, în luna iunie, 13 zile, și curgerea anilor de la Adam până acum, în anul 7098 <1590>”.

Orig. slavon, perg. (36 × 56,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v., însemnare rom. din sec. XVII: „carte de rămas” și însemnări grecești; două trad. rom., cu omisiuni și greșeli, făcute de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Aspecte din viața necunoscută a Sultanei, fiica lui Mircea Ciobanul*, în RIS, VIII-IX, 2003-2004, p. 77-80 (text slavon și trad. românească).

¹ În orig.: *мѡрхъ*.

90. 1590 (7098) iulie 21. Pătru, fiul lui Necula logofăt din Gârleni, îi vinde lui Mihai mare stolnic două sălașe de țigani¹: Croil(ă) cu țiganca lui, Neguita, și cu fiul lor, Tudor, cu țiganca lui, Tudora, și cu fiul lor, Dadica, și Stoica cu fiica lui, Slavna, și cu Dobre, cu fiul lui, Ciuva, pentru 3.000 de aspri gata, taleri 70 și încă 7 aspri², cu știrea a mulți boieri: Pârvul logofăt din Crovna, Pandazi logofăt, Radul din Cornești, Dumitru din Pleșoi, și negustori din Craiova, anume: Carco, Leca, Costandin și Ivan logofăt. Și a cumpărat jupan Mihail mare stolnic țiganii de mai sus ca să-i fie ocină și ohabă. Blestem.

Orig. slavon, hârtie (30,7 × 21,3 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliu inelar timbrat, păstrat; pe v., însemnare rom. contemporană: „Pântru țiganii de la Pătru de Gârleni” și o însemnare grecească.

¹ În orig.: „ațigani”.

² În orig.: *ѡт ас(при) гот(ови), тал(ери) ѡ и шах по з ас(при)*. Pentru cursul de schimb, aspru – taler, foarte oscilant, în a doua jumătate a sec. XVI, vezi Bogdan Murgescu, *Circulația monetară în Țările Române în secolul al XVI-lea*, p. 57-58.

91. 1591 (7099) ianuarie 9, București. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Alexandru vv., întărește lui Bora, Buda și lui Neagoe, și fiilor lui, stăpânirea peste ocinile lor. Partea lui Bora: un stângen de ocină și un pogon de vie din Mocești, pe care le-a cumpărat de la Cetin(ă), pentru ...¹, din partea lui Stanciul a patra parte; un pogon de vie, pentru 100...² aspri gata; un pogon de vie de la unchiul lui³, Vișan, pentru 100³ de aspri; ... <un>² pogon de vie și un ogor de ocină de la Cetină, cu 1.000 de aspri gata; o jumătate de ocină și un pogon și jumătate de vie de la Prodan ...². Partea

lui Neagoe: o parte de ocină, toată partea Stancăi și a Slavnei³, cumpărată pentru 600 de aspri gata; jumătate de pogon de vie de la Vișan, cu 200 de aspri gata; o cină în satul Prondoreștii, jumătate din partea lui Bobcea, cumpărată cu 600 de aspri gata; 3 răzoare de ocină de la Șteful, cu 115 aspri gata; un ogor de ocină de la Vladul cu 70 de aspri gata; o ocină din satul ...⁴eni, din partea lui Oprea a treia parte, cu 70 de aspri gata. Toți aceștia au vândut lui Bora, Buda și Neagoe, de bună voia lor, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos.

Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Pârul mare logofăt, Petru spătar, Andrei vistier, Mihai stolnic, Radul comis, Vladul paharnic și jupan Gherghie mare postelnic. Ispravnic Mitrea mare vornic. Scrie Ivan.

Orig. slavon, perg. (30 × 38,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și înnegrit pe o mare suprafață, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut.

¹ Înnegrit și rupt.

² Rupt.

³ Înnegrit; lectură nesigură.

⁴ Ilizibil.

92. 1591 (7099) februarie 8. Jupan Ion mare agă dăruiește egumenului chir Evghenie de la m-rea de lângă București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, metohul m-rii de la Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, două mori de lângă București, de la Ciutărie, pe care el le schimbă cu egumenul chir ...¹, de la m-rea de lângă București, unde este hramul Sf. Treime și cu toți călugării din m-re, dându-le alte mori.

Orig. slavon, hârtie (31,3 × 21 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliu inelar aplicat în ceară căzut; pe v., însemnări rom. și grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 33, nr. 95 (mențiune).

¹ Loc liber.

93. 1591 (7099) februarie 8. Mihnea vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește egumenului chir Evghenie de la m-rea de lângă București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, metohul m-rii

de la Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste două mori de lângă București, de la Ciutărie, care au fost făcute de răposatul jupan Dobromir fost mare ban. Acesta le-a dat și le-a adăugat m-rii domnului de lângă București, unde este hramul Sf. Treime. Egumenul de la m-re, chir ...¹ și călugării au schimbat acele mori cu jupan Ion mare agă pentru alte mori, pe care jupan Ion mare agă, înaintea domnului, le-a dat și le-a adăugat m-rii cu hramul Sf. Nicolae pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Ispravnic Ion mare agă.

Orig. slavon, hârtie (31,7 × 20,6 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roșie, păstrat; pe v., două rez. grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 33, nr. 94 (mențiune).

¹ Loc liber.

94. <1591 (7099) mai 22 – 1592 iulie 15 (7100)>. Ștefan vv. și domn întărește m-rii Sf. Nicolae stăpânirea asupra părții din Spanțov a lui Calotă clucer, cu rumâni. Satul a fost de baștină a lui Calotă clucer, apoi l-a vândut boierului jupan Mihai mare agă, drept 10.000 de aspri. Jupan Mihai mare agă l-a dat și l-a închinat m-rii ca să fie pentru pomenirea lui și a părinților lui, iar călugărilor de întărire.

Datat după domnia lui Ștefan Surdul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 300. Trad. românească din 1775 de Costandin dascăl slovenesc, care face următoarea mențiune: „s-au tălmăcit asemenea după cartea domnească, iar din jos fiind spartă cartea și ruptă până la pecetea domnească, am lăsat loc și în izvod”; trad. fr.; rez. rom.; rez. fr.

95. <1591 (7099)> august 10. Ștefan vv. și domn întărește m-rii din București cu hramul Sf. Nicolae dreptul de a lua în fiecare an pește din gârla Spanțovului, cum a luat și mai înainte vreme, chiar și atunci „când s-ar vinde bălțile”, pentru că balta „iaste de moștenire a sfintei m-ri”. Această baltă a vândut-o domnul, împreună cu alte bălți, și a văzut și cartea „fratelui” său Mihnea pentru baltă. Astfel, călugărilor li se întărește dreptul de a lua pește, „cum au fost legea din bătrâni, fără de apărare, și de cătră nimeni opreală să nu aibă”. Ispravnic domnul.

Datat după domnia lui Ștefan Surdul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 270. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

96. 1591 (7100) decembrie 20, București. Ștefan vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Ion vv., întărește lui Carastamati și copiilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui, stăpânirea peste ocinile din Bujorani: toată partea lui Nedelco, fiul lui Soroviță, cumpărată de la Nedelco, cu 1.800 de aspri gata; jumătate din partea lui Tatomir, fiul lui Frija, cumpărată cu 800 de aspri gata; jumătate din partea lui Neagoe, fiul lui Stanciul, cumpărată cu 1.350 de aspri gata; partea lui Dobriță, fiul lui Vlad, din Bujorani, cumpărată cu 750 de aspri gata; ocinile au fost vândute cu știrea tuturor megieșilor dimprejur, din sus și din jos.

Martori: jupan Danciul mare vornic, jupan Dumitru mare logofăt, jupan Andronie mare vistier, Franța spătar, Dima stolnic, Iliș paharnic, Radul comis și jupan Mihai mare postelnic. Ispravnic Dumitru mare logofăt.

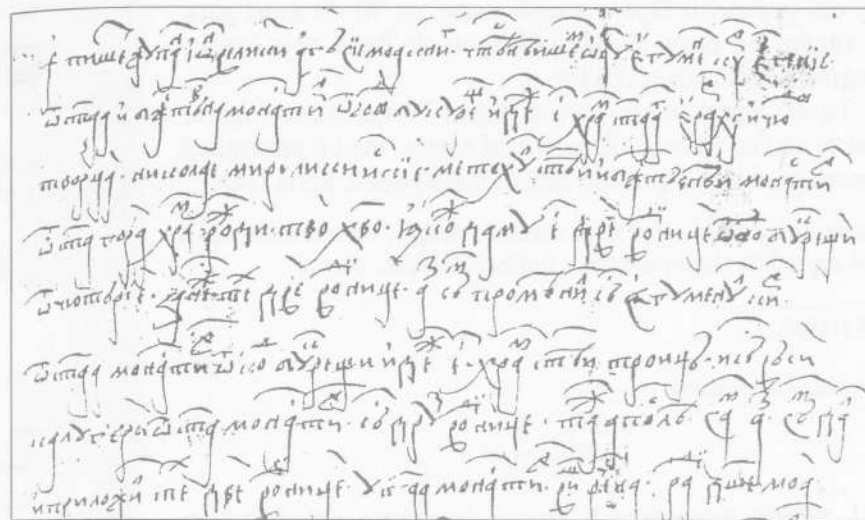
Orig. slavon, perg. (39,5 × 36 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. însemnare grecească.

97. <1591> decembrie 21. Ștefan vv. și domn dă această poruncă lui Carastamati și lui Șarbu pentru ca să fie în pace și slobozi de către Moga spătar, în pricina ce au avut înaintea domnului pentru rândul unor mori. Moga s-a plâns că i se înecă moara lui de către Stamati. Domnul, judecând după dreptate și după lege împreună cu boierii, a rânduit pe Dumitru paharnic din Popești, pe Zaharia șifar, pe Florea meșter și pe Balotă meșter să cerceteze la fața locului. Ei au coborât moara lui Stamati în partea de jos, cu o palmă și patru degete. Moga a refuzat să vină la moară, iar Stamati a pus martori pe Stanciu logofăt din Dragomirești, pe Stan al Iariului, pe Mircea, pe Neagoe armaș de la Tâmdăești¹, care au mărturisit „când au tăiat Stamati la moară și au pus pe din jos, precum au tocmit acei boieri ce sunt mai sus scriși și megieși”.

Ispravnic Danciul mare vornic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 417. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Litera „d” scrisă peste litera „p”; și litera „e” este scrisă peste altă literă.

Fragment din doc. nr. 92

98. 1592 (7100) iunie 1, București. Seman județul și cu 12 pârgari din București întăresc m-rii de la Sfânta Gora, Simopetru, cu hramul Nașterea lui Hristos, o prăvălie în târg, dată de „Necula Capasa¹, și Duca, și Frisomălina², și Sultana și Manole ...³, pentru că o au dat pentru sufletele lor ca să să pomenească la Sfântul jertvenecu, și rudeniile lor să nu mai aibă amestec cu prăvăliia”.

Martori: Leca negustor, Sima negustor, Hota cupeț, Mavrichi neguțător, Voiche Terez, Statu, Stanciul și Toma neguțători, Gheorghe al Maniței, Pană vistier și mulți neguțători. Blestem.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 145-146. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. Catalog, nr. 101.

EDIȚII: P. Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea*, p. 219, nr. 8 (text integral); D. Vamvakas, *Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας*, p. 115 (rez. după orig.); Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 260 (mențiune după „Condica M-rii Mihai Vodă”, fără dată de zi).

¹ Greșit: în loc de „casapul”; corectat după doc. 101.

² Greșit: „Friva a Mălinei”.

³ Loc liber.

99. 1592 (710<1>) decembrie 11, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Ioan Bogdan¹ vv., întărește m-rii cu hramul Sf. Nicolae, făcută de Mihaiu banul în orașul București, stăpânirea peste: ocina din satul Ivăniș, câtă i se va alege; ocinile din satul Florul și din satul Băceștii cu mori, case, loc de prăvălii, vii, grădini, baltă, livezi și alte bucate, pentru că Mihaiu banul a dăruit m-rii aceste ocini ca să-i fie pomană lui și feciorilor lui, și nimeni să nu se amestece la acele bucate pe care le-a dăruit Mihaiu banul, pentru că el a făcut m-rea, ca să-i fie pomană în veci.

Martori: <jupan Danciul mare vornic>², jupan Barbă Albă mare logofăt, jupan Stanciul mare postelnic, <Di>²mola stolnic. Ispravnic Stanciul mare postelnic. Scrie Gligorie.

Orig. slavon, hârtie (28,5 × 21,2 cm), cerneală neagră, monogramă în chinovar, rupt la îndoituri și înnegrit, lipsă o mică bucată din act, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, parțial distrus; pe v. însemnări grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc (cu data de an 7101 <1592>); un rez. rom. și unul francez din sec. XIX; foto la Centre Byzantin de la Recherche Hellénique din Atena.

Cifra unităților din dată se află pe îndoitura actului; după Sfat, actul a fost emis în decembrie 1592 (la 1 decembrie 1592, Barbă Albă era mare spătar, *DIR*, XVI/6, p. 58-59, nr. 67, iar primul act, cunoscut până acum, în care același boier este mare logofăt are data de 9 ianuarie 1593; *ibidem*, p. 61-62, nr. 70).

EDITII: P. Ș. Năsturel, *Le Mont Athos et les Roumains*, p. 233 (menț. după foto de la Centre Byzantin de la Recherche Hellénique din Atena).

¹ În orig.: ИОАНЪ БОГДАН.

² Rupt; completat după traducerea din 1775.

100. 1593 (7101) februarie¹, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Bogdan vv., întărește m-rii Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste o prăvălie la Bazar², în orașul București, care a fost de dedină

a lui Necula casapul, Duca, Friva a Mălinei, a Sultanei și a lui Manole, și au dăruit-o m-rii pentru pomenirea lor și a părinților lor. Blestem.

Martori: jupan Danciul mare vornic, jupan Barbă Albă³ mare logofăt, Radul spătar, Pană vistier, Tudor comis, Stan stolnic, Iane paharnic și Manta mare postelnic. Ispravnic Pană mare vistier. Scrie Neagul.

Orig. slavon, hârtie (39,2 × 27,7 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă *nova plantatio*); pe v. două rez. grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. rom. din 1786 de Lupp dascăl slovenesc.

¹ Fără data de zi.

² În orig.: ПАЗАР.

³ În orig.: БРАДА БОЛА.

101. 1593 (7101) mai 14. Dumitru județ cu 12 pârgari din orașul București mărturisesc că Pană mare vistier și Stanciul mare clucer au dăruit m-rii numită Sf. Nicolae din Mira Lichiei, o casă cu pivniță și cu loc împrejurul casei, cât i se va alege, pe care au cumpărat-o de la Necula logofăt și de la soția lui Anca, pentru 3.000 de aspri.

Martori: Gherghe trăistar, Carastamati, Radul, fiul lui Baciul, Vâlcă județ, Tudor negustor, Sima Papaiane, Hota al lui Sima, Mavrichi al lui Manta, Protovuți bătrânul, Eni bătrânul, Nica al lui Șteful și Sima al lui Gherghe. Blestem. Scrie Stanciul.

Orig. slavon, hârtie (41,6 × 27,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliul orașului București aplicat în ceară neagră, deteriorat; pe v., două rez. grecești.

EDITII: Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 219-221, nr. 9 (text integral).

102. <1593 (7102)> noiembrie 9. Mihail vv. și domn întărește m-rii Sf. Nicolae stăpânirea asupra părții lui Mitrea vornic din satul Grozăvești, cu tot hotarul, din apă și din uscat și din deal, și cu moara, pe care Mitrea și jupâneasa lui Neaga au dat-o m-rii de bună voia lor, scriind în pomelnic pe părinții lor, așa cum i-au mărturisit ei înșiși domnului. Ispravnic însăși spusa domnului. Scrie Tatul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 545. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. Altă trad. de la sfârșitul sec. XVIII, cu data de an: 7110 <1601>; trad. fr.; rez. fr. și rez. rom.

ANB, S.I., nr. 1513 (M-rea Mihai Vodă, XV/2; orig. slavon, hârtie, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roșie; cu două traduceri, una din 1775, cealaltă din 1912).

Datat după Mitrea vornic (Nicolae Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova*, p. 73).

EDIȚII: *DIR*, B, XVI/5, p. 82-83, nr. 95 (trad. după orig., „datat după Mitrea vornic”); *DRH*, B, XI, p. 9-10, nr. 8 (text slavon și trad. românească, „datat după Mitrea vornic”); *Catalogul doc. Țării Românești*, I, p. 240, nr. 1667 (rez. după orig.).

103. 1594 (7102) iunie 3, București. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Petrașco vv., întărește m-rii unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste satul Dralea cu tot hotarul, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești. Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, anume Mavrichi, fiul lui Mantea bătrânul, cu 130.000 de aspri, pe care nu i-a putut plăti până la moarte, iar după moartea lui a rămas acea datorie neplătită. După care, Mavrichi negustor a luat satul Dralea și a vrut să mai ia și un alt sat, pentru că nu se împlinea datoria, iar domnul nu a vrut să lase să intre străini în satele mai sus-zisului boier, de aceea însuși domnul a dat acel număr de aspri, 130.000, lui Mavrichi negustor, dinaintea tuturor dregătorilor și a țării. După aceea, domnul a închinat acel sat m-rii, ca să fie lui și părinților lui veșnică pomenire.

Martori: jupan Mitrea mare vornic, jupan Andrei mare logofăt, Dumitrache mare spătar, Pangrati mare vistier, Sârbul mare stolnic, Manta mare paharnic, Pană mare comis și jupan Coci mare postelnic. Ispravnic Andrei mare logofăt. Scrie Drăghici din Orești logofăt.

Orig. slavon, hârtie (31,2 × 21,2 cm) cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și unul francez din sec. XIX.

104. 1595 (7103) aprilie 29, București. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Pătrașco vv., întărește domniei sale stăpânirea peste moșiile: Câmpeni de la Ciorogârla și Buciumeni. Moșia Câmpeni o cumpărase în felul următor: 220 de

stânjeni, toată partea lui Stan, 120 de stânjeni, toată partea lui Mircea, 80 de stânjeni, toată partea lui Toader, 100 de stânjeni, toată partea lui Voinea, 60 de stânjeni partea lui Dragoslav și 40 de stânjeni partea lui Mirea, drept 20 de aspri stânjenul, în total 12.400 de aspri. Moșia Buciumeni, din câmp, din apă, din pădure și din siliștea satului, de peste tot hotarul, o cumpărase astfel: 120 de stânjeni partea lui Ignat, 120 de stânjeni, toată partea lui Dan și a lui Ursu, 120 de stânjeni, toată partea lui Sava și a lui Frățilă, 90 de stânjeni, toată partea lui Buda, 120 de stânjeni, toată partea lui Opriș și a lui Dumitru, 56 de stânjeni, toată partea lui Stan, 68 de stânjeni, toată partea lui Lupșan, drept 20 de aspri pentru fiecare dintre cei 580 de stânjeni, în total 11.600 de aspri. Acești oameni din Câmpeni și din Buciumeni și-au vândut ocinile de bunăvoia lor, cu știrea tuturor megieșilor și a tuturor boierilor din Divanul domnesc. După aceea, domnul le-a dăruit m-rii sale, numită Sf. Nicolae, din susul orașului¹ București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este metoh la m-rea de la Sfântul Munte, care se numește Simopetru, ca să fie pentru întărirea m-rii și călugărilor de hrană, iar domnului și părinților săi pentru veșnică pomenire.

Martori: Mitrea fost mare ban (?), Ivan mare vornic, Miroslov mare logofăt, ...² mare spătar, Theodosie vistier. Radul comis, Stroe stolnic, Șarban paharnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Miroslov mare logofăt. A scris Mihai grămăticul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 346-348. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

Biblioteca Națională din Sofia, Secția ms. slave, nr. 1/1941 (orig. slavon, perg., sigiliu timbrat, căzut).

EDIȚII: Vitalie Stănică, *Date noi despre documentele româno-slave păstrate în Biblioteca Națională din Sofia*, p. 868-871 (text slavon și trad. românească); *DRH*, XI, B, p. 152-154, nr. 115 (text slavon și trad. românească după Vitalie Stănică).

¹ La Vitalie Stănică și în *DRH*, XI, greșit: „din sus de vadul” (из горь ваду).

² Loc liber.

105. 1595 (7103) mai 2, București. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Pătrașco vv., întărește lui Stamatul din București, fiului lui, Gherghie, și fiilor lor, câți Dumnezeu le va dăru, stăpânirea peste: partea Șarbei și a lui Tatomir, nepotul ei de

frate, din Brobodiți, a treia parte dintr-o moară cu loc, cumpărată de la ei, drept 4.000 de aspri gata; partea lui Tatomir, din mijloc, din Brobodiți, cumpărată de la el, drept 700 de aspri, și 50 de stânjeni la câmp, de peste tot hotarul, și în apă cu vad de moară și cu braniște, cumpărată de la Rada, fiica lui Stoica, drept 1.100 de aspri gata.

Martori: Mitrea mare vornic, Andrei mare logofăt, Pangratie mare vistier, Dumitrachi mare spătar, Pană mare comis, Sârbul mare stolnic, Manta mare paharnic și Coce mare postelnic. Ispravnic Andrei mare logofăt. A scris Mușat dascăl.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 349-350. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

106. 1595 (7103) mai 22, București. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Pătrașco vv., întărește m-rii de lângă București, dinspre apus, cu hramul Sf. Nicolae, care este zidită de Ghiorma banul, moșia de la Dragomirești, pe Sabar, partea jupânei Stana, pe care o avea de moștenire, cât se va alege, din câmp, din pădure, din apă, de peste tot hotarul, cumpărată de la ea de egumenul Evghenie, drept 8.350 de aspri gata.

Martori: Ivan mare vornic, Miroslav mare logofăt, Theodosie vistier, Stroe stolnic, Radul comis, Șarban paharnic, Radu mare postelnic. Ispravnic Miroslav logofăt. A scris Radul al Micului logofăt.

Condica m-rii Mihai Vodă. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

107. 1595 (7103) iunie 10, București. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Petrașco vv., întărește domniei sale stăpânirea peste moșia de la Despicați, două părți de moșie, cumpărate de Ștefan logofăt și de la jupâneasa lui, Chera, a patra parte, 800 de stânjeni, drept 22.000 de aspri gata, și de la Cârștian și de la frații săi, Fuga și Socol, a opta parte, 700 de stânjeni 700, drept 11.000 de aspri gata.

Martori: Mitrea fost mare ban (?), Danciul mare ban al Craiovei, Ivan mare vornic, Miroslav mare logofăt, Calotă spătar, Theodosie vistier, Radul comis, Stroe stolnic, Șarban paharnic, Preda mare postelnic, ispravnic Miroslav mare logofăt. A scris Mihai grămaticul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 348-349. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

108. 1596 (7104) iunie 24. Mihail vv. și domn dăruiește m-rii Sf. Nicolae stăpânirea peste satul Băcești, cu tot hotarul, din câmp, din apă și din pădure, pe care l-a cumpărat cu aspri gata¹; iar hotarul acestui sat este: piatra de la moară, mărul lui Vălsu, piatra de pe colnicul lui Pițură, piatra de pe colnicul lui Ban, piatra de pe colnicul Dobroneșei, Brăneasa, moară, piatra de pe locul popii, piatra din Strâmba, piatra din Rogojina, piatra de pe colnicul lui Orbotă, piatra de la moara lui Duca, Crângul Manei, părul cel mare, piatra din drum, Poiana Lungă, Lacul Alb, Lacul Duvalmilor, Vâlceaua Caprei, Drumul Brebenarilor, lacul cu păiș, colnicul bejenilor până la Tecuci, Vâlceaua Porcilor, Vâlcov, marginea ogrăzilor până în Tecuci, lacul cu colibița, marginea braniștii Stoeleștilor, zăvoi, colnicul satului Băceștii până în Codmeana.

Mihail vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie (30 × 20,8 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, semnătura domnului cu negru, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă: legenda, *nova plantatio* și acvila într-un semicerc); trad. veche din <1691 septembrie 1 – 1692 august 31> 7200; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. grecească de la sfârșitul sec. XVIII – începutul sec. XIX; trad. în limba franceză din sec. XIX; un rez. rom. și unul în limba franceză din sec. XIX.

¹ Suma nu apare în act.

109. 1597 (7105) iunie 12, Târgoviște. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui, preabunului și răposatului Pătrașco vv., întărește lui Stanciu logofăt din Dragomirești și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va da, stăpânirea peste: satul Gorgănelele, cu tot hotarul, din câmp, din apă și din pădure, cumpărat de el de la Udriște, fiul lui Manea, nepotul lui Crăciun, drept 6.200¹ de aspri gata, și peste moșia Petrești, partea lui Udriște, din câmp, din apă și din pădure, cu mori, cu vii și cu livezi, cât a ținut moșul lui, Crăciun, și cât a cumpărat tatăl lui, Manea, de la Udriște, drept 4.500 de aspri gata.

Martori: Dumitru mare vornic, Theodosie mare logofăt, Negrea mare spătar, Stoichiță mare vistier, Radu Florescul mare comis, ...² mare stolnic, Șarban Toma³ mare paharnic, Preda Buzescu mare postelnic, ispravnic Theodosie mare logofăt. A scris Badea logofăt, feciorul bătrânului Dragomir logofăt din Balaci.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 350-351. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Cifra sutelor neclară.² Loc liber.³ Așa în trad.

110. 1598 (7107) septembrie 8, Târgoviște. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Petrașco vv., întărește lui Stanciul logofăt și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste ocina din satul Bilciresți, toată partea Mușei, nepoata Gherghinei, cu toți vecinii, și din câmp, din pădure și din apă, pe care a cumpărat-o de la Mușa, cu 14.500 de aspri gata, cu știrea tuturor megieșilor.

Martori: jupan Dumitru mare vornic, jupan Teodosie mare logofăt, Negre spătar, Stoica vistier, Stroe stolnic, Radul comis, Șarban paharnic și jupan Preda mare postelnic. Ispravnic Teodosie mare logofăt. Scrie Radul logofăt.

Orig. slavon, hârtie (30,5 × 20,4 cm), cerneală neagră, decolorată pe mari porțiuni, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda); pe v., însemnări grecești; trad. din <1742 septembrie 1 – 1743 august 31> 7251 făcută de Lupp dascăl slovenesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; altă trad. rom. din sec. XVIII; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

111. 1599 (7107) iulie 27. Mușa, nepoata Gherghinei din Dragomirești, vinde unchiului ei, Stanciu logofăt din Dragomirești, toată partea ei de ocină, de peste tot hotarul, a patra parte, din câmp, din apă, din pădure și din vaduri de moară, cu rumânii: Neagoe Godăci cu feciorii, Negoită cu feciorii și Voico cu feciorii, drept 18.000 de bani gata.

Martori și aldămașari: Limir, Dragomir, Dumitru și Vasilie, toți din Cucliș, Stanciul din Argeș, Bolea și Toader din Vlădeni.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 351-352. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

112. 1599 (7107) august 28, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Mihail vv., fiul marelui Petrașco vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, întărește

domniei sale stăpânirea peste satul Dralea, cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești. Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, anume Mavrichi, fiul bătrânului Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, pe care nu i-a putut plăti până la moarte, iar după moartea lui a rămas acea datorie neplătită. După care, Mavrichi negustor a luat satul Dralea și a vrut să mai ia și alte sate, pentru că nu se împlinea datoria, de aceea, domnul a dat acel număr de aspri, 130.000, și a cumpărat satul Dralea de la Mavrichi negustor, înaintea tuturor dregătorilor și a țării; ocina din Despicați, toată partea lui Ștefan logofăt și a soției lui, Chera, din tot satul a patra parte, 800 de stânjeni, cumpărată de domn de la Ștefan logofăt și de la soția lui, Chera, cu 22.000 de aspri gata, și din partea Chiriiac și a fraților lui, Fuga și Socol, din tot satul a opta parte, 400 de stânjeni, cu rumâni, cumpărată de domn cu 11.000 de aspri gata; ocina de Câmpeni de pe Ciorogârla, toată partea lui Stan, 120 de stânjeni, partea lui Mircea, 120 de stânjeni, toată partea lui Toader, 80 de stânjeni, toată partea lui Voinea, 100 de stânjeni, toată partea lui Dragoslav, 60 de stânjeni și toată partea lui Mirea, 40 de stânjeni, cumpărată de domn dela acești oameni și de la toată ceata lor, de bunăvoia lor și fără nici o silnicie, cu 12.400 de aspri, câte 20 de aspri stângenul; ocina din Buciumeni, toată partea lui Ignat, 120 de stânjeni, toată partea lui Dan și a lui Ursu, 120 de stânjeni, toată partea lui Sava și a lui Frățilă, 90 de stânjeni, toată partea lui Buda, 102 stânjeni, toată partea lui Opriș și a lui Dumitru, 56 de stânjeni, toată partea lui Stan, 68 de stânjeni și toată partea lui Lupșan, 24 de stânjeni, în total 580 de stânjeni, din câmp, apă, pădure și din seliștea satului, cumpărată de domn de la acești megieși și de toată ceata lor, de bunăvoia lor și fără nici o silnicie, cu 11.600 de aspri gata, câte 20 de aspri stângenul; tot satul Spanțovul de Sus, cu tot hotarul, din câmp, din pădure și din apă, pentru că au fost toți cnezi și au venit toți de bunăvoia lor și s-au vândut domnului, pentru 12.000 de aspri de argint gata, ca să-i fie ei și feciorii lor vecini; satul Suharna, cumpărat de domn, cu tot hotarul și cu toți vecinii, din câmp, pădure, apă și din vatra satului, de la jupan Mitrea vornic și de la jupanița lui, Neaga, cu 36.000 de aspri gata; tot satul Costénii, cu tot hotarul, din câmp, pădure și din apă, pentru că au fost toți cnezi și au venit înaintea domnului în marele Divan și s-au vândut domnului, cu 15.400 de aspri de argint, ca să-i fie ei și feciorii lor vecini; tot satul Grădeștii, cu tot hotarul, din câmp, din pădure și din apă, pentru că au fost toți cnezi cu moșia și au venit înaintea domnului în marele Divan și s-au vândut domnului de bunăvoia lor, cu 35.500 de aspri, ca să-i fie ei și feciorii lor vecini; tot satul Popeștii și tot satul Bănciuleștii,

cu toate hotarele, din câmp, din pădure, din apă și din vad de moară, cumpărate de domn de la Mihnea vv., cu 80.000 de aspri; tot satul Ciocăneștii, cu tot hotarul, din câmp, din uscat, din apă și din toate bălțile, pentru că au fost toți cnezi și au venit înaintea domnului în Divan și s-au vândut domnului de bunăvoia lor, cu 45.000 de aspri gata, ca să-i fie ei și fiii lor vecini; jumătate din satul Plătărești, cumpărată de la niște megieși din sat, care au fost cnezi peste mai sus-zisa ocină a lor, și au venit în Divan cu toți oamenii lor și s-au vândut domnului de bunăvoia lor cu toate părțile lor, cu 10.000 de aspri de argint, și s-au închinat ca să-i fie ei și feciorii lor vecini; satul Cunești, 700 de stânjeni, pentru că au venit toți oamenii care au fost megieși, care au stat pe moșia care se învecinează cu Ciocăneștii, și au vândut domnului părțile lor de moșie, cu 14.800 de aspri, și s-au vândut să fie vecini; tot satul Româneștii, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă și din vad de moară și cu vecini, cumpărat de la Pătru spătar, cu 20.000 de aspri²; a dat domnului Dumitru și fiul lui, Țigan³; a dat doamna Stanca toată partea ei din satul Poiana, din câmp, pădure, apă și cu vecini, m-rii domnului din susul orașului București, pentru veșnică pomenire; tot satul Vi<șina>¹ Seacă, cu tot hotarul, din câmp, pădure, din apă și din vatra satului, pentru că au fost toți megieși, cnezi cu moșia, și au venit la domn toți și s-au vândut cu toată moșia lor, cu 24.000 de aspri, ca să-i fie vecini cu feciorii lor; domnul a cumpărat două sălașe de țigani, anume Manea, cu țiganca lui și cu copiii lor, de la Ivașco, fiul comisului, cu 4.000 de aspri. Toți megieșii au vândut moșiile scrise mai sus de bunăvoie, fără nici o silnicie din partea domnului, cu știrea tuturor megieșilor dimprejur și înaintea tuturor dregătorilor în marele Divan și s-au închinat ei cu toți feciorii lor ca să fie vecini ai domnului cu moșiile lor.

După aceea, toate aceste moșii și țigani domnul le-a dăruit m-rii sale din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, pe care a zidit-o și a înfrumusețat-o domnul pe acest sfânt loc. Apoi, domnul a făgăduit și a dat m-rea ca să fie metoh la m-rea Simopetra de la Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, ca să fie m-rii de întărire și călugărilor pentru hrană, iar domnului și părinților săi veșnică pomenire. Blestem.

Martori: jupan Dumitru mare vornic, jupan Theodosie mare logofăt, jupan Stoica mare vistier, jupan Radul mare comis, jupan Stroe mare stolnic, jupan Șarban mare paharnic, jupan Preda mare postelnic. Ispravnic jupan Teodosie mare logofăt. Scrie Stan logofăt din Săvești.

Orig. slavon, perg. (70-78,5 × 58 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și monograma cu aur, ornamente în afara textului, majuscule și

puncte în text colorate cu roșu și aur, sigiliu domnesc mijlociu atârnat, cu snur de mătase roșu, galben și albastru, păstrat; pe v. însemnări grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. franceză și trad. grecească din sec. XIX.

ANB, S.I., nr. 1654 (M-rea Mihai Vodă, VIII/1; trad. grecească din 1817 după o trad. din 1775 de pe orig. slavon).

BAR, ms. 4783, f. 4. (rez. fr.); idem, Doc. istorice, DXC/66 (rez. grecesc, cu data corectă).

EDIȚII: D. Nastase, *Les documents roumains des archives du couvent athonite de Simonopetra*, p. 380, fig. 4 (reproducere a părții inferioare a doc.); idem, *The Romanian Documents*, fig. 186 (foto); idem, *Une aigle bicéphale déguisée sur un chrysobulle inédit de Michel le Brave (1599)*, p. 166-173 (comentariu); Victor Langlois, *Le Mont Athos et ses monastères*, p. 91 (mențiune după orig.); T. Cipariu, *Consemnare de cărți și documente istorice mai rare*, p. 317 (rez. după *Eclaircissements sur la question des monastères grecs*); Sviatogoreț (Serafim Vesnin), *Путеводитель по Св. Горы Афонской*, p. 15 (mențiune); Ieromonahul Andronic, *Călătoria la Muntele Athos (1858-1859)*, p. 184 (mențiune); Cesar Bolliac, *Registru cronologic de acte ce se află la Muntele Athonului*, p. 213 (mențiune); *Uricariul*, XVII, p. 104 (rez. după „Registru hronologic de actele ce se află la Muntele Athonului”); Porfirie Uspenki, *История Афона*, часть III, Sankt-Petersburg, 1892, p. 346 (mențiune); Teodor T. Burada, *O călătorie la Muntele Athos*, p. 88 (rez.); Vlahos, Kosma, *Η χερσόνησος του ΑΟΑ και οι εν αυτή μοναχοί παλαι και νυν*, p. 264 (mențiune, fără data de lună și de zi); Gherasim Smyrnakis, *Το Άγιον Όρος*, p. 588 (mențiune, fără data de lună și de zi); P. P. Panaitescu, *Mihai Viteazul*, p. 52, 103 (mențiune, fără datele de lună și de zi); Damian P. Bogdan, *Despre daniile românești la Athos*, p. 28 (mențiune); *Catalogul doc. Țării Românești*, I, p. 263, nr. 1825 (rez. după trad. grecească de la ANB); *DRH*, B, XI, p. 476-483, nr. 339 (textul grecesc din 1817 și trad. rom.); *DIR*, B, XVII/6, p. 358, nr. 367 (rez. după rez. de la Biblioteca Academiei Române); Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV/1, p. 109, nr. CCV (mențiune, cu data de zi greșită: „21”); St. Nicolaescu, *Mănăstirea Simon Petru din Sfântul Munte și metohul său mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 2 (mențiune, cu data de zi greșită: „21”); Teodor Bodogae, *Ajutoarele românești la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, p. 253 (mențiune, cu ezitare asupra datei de zi: „21 sau 28”); Ioannis Mamalakakis, *Το Άγιον Όρος (Αθως) διά μέσσω των αιώνων*, p. 258 (mențiune, fără data de lună și de zi); Gh. I. Moiescu, *Contribuția românească pentru susținerea Muntelui Athos în decursul veacurilor*, p. 261 (mențiune, cu data de zi greșită: „21”); Ion Donat, *Satele lui Mihai Viteazul*, p. 210-236 (scurt istoric al satelor, identificări și comentarii); Ștefan Andreescu, *Hrisoave cu caracter solemn*, p. 331-332 (comentariu).

¹ Rupt; completat după trad. din 1775.

² Acest pasaj este tăiat cu o linie roșie; în partea din stânga, pe margine, în dreptul rândului tăiat, se află semnătura autografă a lui Radu Șerban vv.: † Иѡ РАДУА ВОЕВОДА <m. p.> („† Io Radul voievod”).

³ Diacul s-a oprit la marginea actului și nu a mai continuat fraza.

113. 1600 (7108) martie 29, Târgoviște. Mihail vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Petrașco vv., întărește m-rii din susul Bucureștilor¹, unde este hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste o vie cu loc în orașul București. Acea vie a fost dăruită de Mircea vv. lui jupan Ivan fost mare vornic, iar după moartea acestuia a rămas acea vie dezgrădită, nelucrată și părăsită²; domnul, văzând via, i-a întrebat pe nepoții lui Ivan vornic, fiii lui Petru, anume Ștefan, Samfira, Calea și Maria, și pe fiicele lui Ivan vornic, anume Samfira și Velica, dacă pot să îngrădească și să lucreze acea vie și nimeni dintre ei nu a putut să o lucreze, nici din neamul lor, astfel că au dăruit-o m-rii, ca să fie pomană lui Ivan vornic, și l-au scris și în pomelnic. Iar domnul a cheltuit cu îngrăditul și cu lucrul, până a făcut via bună, 75.000 de aspri.

Martori: jupan Dumitru mare vornic, jupan Theodosie mare logofăt, jupan Negre mare spătar, jupan Stoica mare vistier, Stroe stolnic, Radul comis, Șerban paharnic și jupan Preda mare postelnic. Ispravnic Theodosie mare logofăt. Scrie Oancea.

Mihail vv. <m. p.>.

Văleatul este greșit, pentru că Sfatul corespunde anului 7107<1599>, iar în martie 1600, Mihai Viteazul se afla în Transilvania. V. și doc. următor.

Orig. slavon, hârtie difolio (41,6 × 29,3 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, semnătura domnului cu cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. însemnare grecească; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ În orig.: *ѡт горъ Бѣк(с)рещѣ*.

² În orig.: *излаз*.

114. 1600 (7108) iunie 20. Jupânesele Samfira și Velica, fetele răposatului vornic Ivan, și cu feciorii lui Pătru: Ștefan, Samfira, Maria și Calea, nepoții vornicului Ivan, dau m-rii din sus de București, o vie cu locul și, ca să o lucreze și să o îngrădească întru pomenirea vornicului Ivan. Pe Ivan vornic îl miluise Mircea vv. cu acea vie, dar după ce „s-a pristăvit”, via

a rămas dezgrădită, nelucrată și părăsită. Atunci, „Mihail vv., dacă au văzut că piare via de tot, au trimis de ne-au întrebat pre noi, pre toți, și încă și pre alte rude ale noastre, carii den noi să va putea apuca să îngrădească acea vie și să o lucreze, și nimenea din noi, nici din rudele noastre, n-am avut puterea a lucra acea vie, ci o am dat noi la sfânta mănăstire”.

Orig. rom., hârtie (29,8 × 20,4 cm), difolio, cerneală neagră, rupt la îndoitură, trei sigilii inelare timbrate, având pe timbru următoarele inscripții în limba slavonă: „Ștefan, fiul lui Pătru, nepotul lui Ivan vornic”; „Samfira, fiica lui Ivan vornic” și „Doamna Velica”; pe v., însemnări grecești; trad. rom. din 1775, scoasă „asemenea după cartea rumânească” de Costandin dascăl slovenesc din 1775. La 14 aprilie 1600, jupânesele se aflau în Transilvania (DRH, B, XI, p. 517, nr. 371).

115. 1600 iunie 28. Necula vv. și domnul Țării Românești, fiul marelui și preabunului Io Mihail vv., domnul Țării Ardealului, întărește lui Stanciu logofăt din Dragomirești și fiilor lui, stăpânirea peste moșia din Petrești, toată partea lui Danciu, din câmp, din apă și din pădure, de peste tot hotarul, cât se va alege. Stanciu o cumpărase de la Dumitru, nepotul lui Danciu, fiul lui Mihăilă, drept 1.700 de aspri gata și drept o dulamă, în preț de 500 de aspri.

Martori: Dumitru mare vornic, Miroslov mare logofăt, ...¹, Balea mare spătar, Mandea mare comis, Stroe mare stolnic, Șarban mare paharnic, Radul mare postelnic. Ispravnic Miroslov mare logofăt. A scris Ivan logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 352-353. Trad. rom. de Costandin, dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Ioan Brezoianu, *Vechile instituțiuni ale României*, p. 262 (mențione după „Condica M-rii Mihai Vodă, p. 219”; doar intitulăția).

¹ Loc liber.

116. 1600 (7109) decembrie 5, Târgoviște. Simeon Movilă vv. și domn întărește m-rii din susul Bucureștilor, cu hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste satul Grozăvești, toată partea lui Mitrea vornic, cu tot venitul. Domnul le poruncește rumânilor să asculte de egumen.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 544-545. Trad. rom. de Costandin, dascăl slovenesc din 1775; rez. rom.; rez. fr.

ANB, S.I., nr. 1671 (M-rea Mihai Vodă, XVIII/2; copie după trad. lui Costandin dascăl slovenesc).

EDITII: *DIR*, B, XVI/6, p. 392, nr. 404 (text după copia de la ANB); *DRH*, B, XI, p. 572, nr. 423 (text după copia de la ANB); Catalogul doc. Țării Românești, p. 266, nr. 1844 (rez. după copia de la ANB).

117. <Spre sfârșitul sec. XVI>. <Județul cu 12 pârgari>¹ din orașul București <mărturisesc că m-rea cu hramul Nașterea>² lui Hristos a primit danie o prăvălie ...³ Manole și soția sa ... <Martori>: ...³ Mavrichi negustor, ...³ fiul lui Manea, și Pană vistier ...³. Blestem.

Datat după Mavrichi negustor (vezi doc. nr. 106) și după Pană vistier (1593 ianuarie 9 – aprilie 25; 1601 ianuarie 26 – 1602 iunie 20; Stoicescu, *Lista dregătorilor*, p. 573; idem, *Dicționarul marilor dregători*, p. 77).

Orig. slavon, hârtie (24,2 × 8,1 cm), cerneală neagră, s-a păstrat doar treimea din stânga a actului, sigiliul orașului imprimat pe plicatura actului, neclar; pe v., rez. grecesc.

¹ Rupt; completat după formularul actelor emise de județii orășenești.

² Rupt; completat după doc. nr. 106.

³ Rupt.

118. 1601 (7109) aprilie 16, Târgoviște. Simion Movilă vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, întărește m-rii Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste: o ocină în Săséni, partea vlădicăi Nechifor, <care s-a> numit <în mirenje> Vasilie, cumpărată de vlădica Nechifor¹, cu 5 pogoane de vie, cu loc de stupină și cu case, de la Țogoe orășean, cu 7.050 de aspri gata; o altă parte de ocină, din partea lui Epure, cât este stâlpit, cumpărată de vlădica Nechifor, cu 3 pogoane de vie, din partea Săsénilor, și cu 3 stânjani de ocină, din capăt până în capăt, cumpărată de la Radul și de la fratele lui, Oancea, pentru 3.030 de aspri gata. Vlădica Nechifor le-a dăruit m-rii de la Izvorani ca să-i fie pomană ...².

Blestem. Martori: jupan Dumitru mare vornic, jupan Dan mare logofăt, Pană mare vistier, Ianachi spătar, Ștefan comis, Preda stolnic,

Gherghina paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Ispravnic Dumitru mare vornic. Scrie Nestor.

Orig. slavon, hârtie (31,1 × 20,6 cm), cerneală neagră, monogramă în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat, deteriorat; pe v., însemnare rom. contemporană, scrisă de două mâini: „† De la Săséni pog(oane) 3 și trei stânjani de ocină, din cap în cap, de la Radul și de la fratele lui, Oancea”, și două însemnări grecești.

¹ Nichifor, mitropolitul Țării Românești, de la sfârșitul anului 1589 – înlăturat c. toamna anului 1592 (Mircea Păcurariu, *Listele cronologice*, p. 533).

² Un rând, rupt și șters.

119. <După 1602 (7110)> ianuarie 17. Radul vv. și domn poruncește sătenilor din Băcești și din Florul să asculte de sfânta m-re din București, cum au ascultat și în zilele lui Mihai vodă.

Datat după domniile lui Radu Mihnea și Radu Șerban, din primul sfert al secolului al XVII-lea. La D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, probabil mențiunea doc. orig., nr. 764, p. 148, din secțiunea documentelor nedatate: „hrisovul voievodului Radu Șerban (?)”.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

120. 1602 (7110) aprilie 20. Simeon Movilă vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii din Bu<cu>rești, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste tot satul Suharna, pe care îl dăruise m-rii răposatul Mihail vv., cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul; nimeni dintre slugile domnești nu are voie să tulbure acel sat. Scrie Paraschiva.

Simion vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie (29,5 × 20,3 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roșie, neclar; pe v., rez. grecesc; trad. din 1775; altă trad. din sec. XVIII; un rez. rom. și unul în limba francez din sec. XIX.

¹ Rupt.

121. 1602 (7110) iunie 21. Simeon Movilă vv. și domn a toată Țara Românească întărește lui Stanciu de la Argeș și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste moșia de la Dragomirești, toată partea Gherghinei, cât se va alege, din câmp, din apă și din pădure, de peste tot hotarul. Gherghina îi era dator lui Stanciu cu 4.500 bani noi și 3.000 de aspri de argint, iar după ce a murit, Stanciu a cerut banii de la o nepoată a lui, Mușa, care neavând, i-a dat pentru datorie partea ei din Dragomirești. Stanciu i-a dat Mușei 2.000 de aspri de argint, o cingătoare, pentru 600 de aspri, și o plăcă¹, pentru 700 de aspri. Schimbul s-a făcut înaintea domnului, a megieșilor și a aldămașarilor: Dragomir, Limibră², Vasilie și Dumitru, toți de la Cucleș, Bălea și Toader din Stoenesti.

Martori: Dan mare vornic, Theodosie mare logofăt, Pană mare vistier, Ianache mare spătar, Ștefan mare comis, Gherghina mare stolnic, Costandin mare paharnic, Dumitrache mare postelnic. Ispravnic Theodosie mare logofăt. A scris Ivan logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 353-354. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Mantie, veșmânt lung.

² Așa în trad.: probabil „Limbir”.

122. 1602-7110, august 13, crugul soarelui 26 și al lunii 4, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul lui Basarab vv., întărește slugii sale, Tudor vătaf și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste satul Drăghicénii, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că în acel sat a fost cneaz; apoi, l-a vândut răposatului Mihail vv., de bună voia lor, care l-a cumpărat cu aspri gata și au rămas să fie vecini ai domnului mai sus pomenit. Domnul l-a miluit pe Tudor vătaf pentru bună și dreaptă slujbă pe care a slujit-o răposatului Mihail vv. și, după aceea, și lui prin țări străine și cu vărsare de sânge înaintea domnului. Blestem.

Martori: jupan Radul Buzescul, jupan Preda mare ban al Craiovei, jupan Dumitru fost mare vornic, Miroslov fost mare logofăt, jupan Cernica mare vornic, jupan Stoica mare logofăt, Nica mare <vi>¹s<tier>¹, Leca mare spătar, Raț Giurgiu mare comis, jupan Stroe mare stolnic, Costandin mare paharnic și <Le>¹ca mare postelnic. Ispravnic domnul. Scrie Paraschiva logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (41,5 × 27,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda, nova plantatio și acvila într-un semicerc).

¹ Rupt.

123. 1604 (7112) ianuarie 24, Târgoviște. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Radul vv., nepotul răposatului Basarab vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, râvnind a urma celor de demult împărați și domni, întărește m-rii Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: ocina din Svârcești, toată partea jupaniței Caplea, cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Cârștienesți, toată partea jupaniței Caplea, din mori a treia parte și din vad a treia parte; ocina din Izvorani, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Spanțog, toată partea jupaniței Caplea, cu gârla; Spinenii și jumătate din Voinigești; aceste ocini au fost de dedină ale jupaniței Caplea și cu mori. În zilele lui Petru vv., fiul lui Mircea vv., jupanița Caplea a mers la m-rea cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este metoh la m-rea Simopetru, și a făgăduit să dea acele sate și mori la m-re, pentru că ei fii sau neam nu i-a rămas nimenea; și a mers jupanița Caplea cu călugării de la m-re înaintea lui Petru vv. și a dat și a închinat satele și morile m-rii, de bună voia ei, înaintea răposatului Petru vv., care a făcut și carte de închinare m-rii și au fost scriși în pomelnic: Caplea, Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoica, Neacșa, Dragna și Caplea. După aceea, au miluit m-rea Alexandru vv. și Mihnea vv. cu acele sate și mori. Iar, în zilele domnului mai sus numit, egumenul ...¹ și călugării au avut pără cu călugării de la m-rea Bolintin, aceștia din urmă zicând că satele și morile sunt ale lor închinare de jupâneasa Caplea, pentru pomenirea ei; călugării de la m-rea Sf. Nicolae au arătat domnului cărțile de miluire de la de la Petru vv., Alexandru vv., Mihnea vv. și Ștefan vv.; apoi, a mărturisit înaintea domnului și mama sa, doamna Maria, spunând că știe când a dat jupanița Caplea satele și morile m-rii Sf. Nicolae, și au rămas călugării de la Bolintin de lege. Blestem.

Martori: jupan Preda mare ban, jupan Cernica mare vornic, Stoica mare logofăt, Leca mare spătar, Nica vistier, ...¹ stolnic, Raț Ghiurghi comis, Stanciul paharnic și Leca mare postelnic. Ispravnic Lupul mare clucer. Scrie Stan.

Radul vv. <m. p.>.

Formularul diplomatic urmează *tipul 9* stabilit de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 94; după „... către toți întinde mâinile”, preambulul continuă cu mărturisirea domnului că „a râvnit să urmeze vechilor împărați și domni și a dăruit acest hrisov ...” (urmează rezumatul de mai sus). Lipsesc din preambul citatele biblice, întâlnite în textul ales de G. Mihăilă.

Orig. slavon, perg. (54,5 × 37,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text, puncte și monograma ornate cu cerneală aurie, puțin pătat la îndoituri, sigiliu domnesc atârnat cu șnur de mătase în culorile verde și roșu, pierdut; trad. rom. din 1775; trad. și rez. în lb. greacă din sec. XIX; două rez. dezvolt. în lb. franceză din sec. XIX; un rez. rom. din sec. XIX. D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Presentation préliminaire*, p. 384, nr. 5 (foto).

¹ Omis.

124. <1604 mai 17 – 1608 mai 30>, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Românească, nepotul marelui, preabunului și răposatului Basarab vv., dăruiește m-rii de la Bolintin, unde este hramul Buna Vestire, stăpânirea peste satul Elhovețul, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă, din vad de moară, din uscat, din seliștea satului și cu toți rumânii, pentru că a fost moșie bătrână și dreaptă de la moși a jupânesei Neaga vorniceasa. Neaga vorniceasa l-a dăruit m-rii Bolintin, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos, în zilele răposatului Mihail vv., iar Mihail vv. a făcut carte m-rii pentru moșia Elhoveț, dar care s-a pierdut împreună cu multe scule și unelte ale sfintei m-ri, care au fost îngropate. În zilele domnului mai sus numit, egumenul Athanasie și toți călugării au venit și au spus că au pierdut cărțile de moșie și cu alte scule ale m-rii.

Martori: jupan Radu clucer Buzescu, jupan Preda mare ban al Craiovei, jupan Cernica mare vornic¹, jupan Stoica mare logofăt, Mârzea spătar, Nica mare vornic, jupan Grigorie comis, Bârca mare stolnic, Stanciul paharnic, jupan Leca mare vistier². Ispravnic Stoica mare logofăt. Scrie Nestor logofăt.

Fără dată; data stabilită după începutul dregătoriei de mare spătar a lui Mârzea (Stoicescu, *Lista dregătorilor*, p. 572) și după sfârșitul dregătoriei de mare logofăt a lui Stoica din Strâmba (idem, *Dicționarul marilor dregători*, p. 92).

Trad. rom., din sec. XVIII, de pe doc. slav, autenticată de Dumitrache mare stolnic și de Răducanu medelnicer.

ANB, M-rea Mihai Vodă, XVI/2 (trad. rom.).

EDIȚII: *DIR*, B, XVII/1, p. 205, nr. 199 (transcriere după copia de la ANB, datat după Divan <1606-1607>); *Catalogul doc. Țării Românești*, II, p. 99, nr. 168 (rez., aceeași datare); G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, p. 201 (mențiune după trad. de la ANB).

¹ Greșit: „vistier”.

² Greșit: „postelnic”.

125. 1604 (7112) mai 18, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului Basarab vv., întărește m-rii Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și cinstitudii și preasfințitului părinte, chir Luca mitropolit, stăpânirea peste: ocina din Ciocănești, toată partea lui Radul Berilă, din câmp, din pădure, din apă, din uscat și din vatra satului, care i se va alege, din tot hotarul, pentru că a fost bătrână și dreaptă ocină și dedină a lui Radul Berilă, de la care a cumpărat-o mitropolitul, pentru 600 de aspri gata; o altă ocină pe care a cumpărat-o mitropolitul de la Cârștiian, toată partea lui, cât i se va alege din tot hotarul, pentru 300 de aspri gata; toată partea Dușei, din Izvorani, cumpărată de mitropolit, pentru 250 de aspri gata; ocina din Predelēni, toată partea lui Oancea, cât i se va alege, cu tot hotarul, cumpărată de mitropolit, pentru 300 de aspri gata¹; ocina din Izvorani, toată partea lui Moș, din câmp, pădure, apă, din dealul cu vii și din pomet, cât i se va alege din tot hotarul, pentru că a fost bătrână și dreaptă ocină a lui Moș și a vândut-o călugărului Manasie, cu 200 de aspri gata, după care, chir Luca mitropolit a cumpărat-o, tot cu acea sumă, de la Manasie călugăr; ocina din Izvorani, toată partea lui Radul, cu pomet și cu toate gardurile dimprejur, cumpărată de mitropolit de la Manasie călugăr, pentru 390 de aspri gata, și partea lui Ionică, care a fost cumpărată de Manasie călugărul, însă cu pomet, cu 70 de aspri, și vândută mitropolitului de Manasie călugăr, cu 150 de aspri gata; 3 pogoane de vie cu pomet și cu grădini de la Izvorani, din partea lui Ion și a lui Dobrea, cumpărate de mitropolit de la Manasie călugăr, care le cumpărase, cu <5>²50 de aspri gata, de la Miho și Stan, pentru că Ion și Dobrea cu ceata lor au furat un bou și o vacă de la Miho și Stan și au stat de față și au luat Miho și Stan acele vii și pomet și grădini de la Ion și de la Dobrea și le-au vândut lui Manasie călugăr. Toate acestea au fost dăruite m-rii Sf. Nicolae. Vânzările s-au făcut cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos.

Martori: jupan Cernica mare vornic, jupan Stoica mare logofăt, Leca mare spătar, Nica mare vistier, Gligorie mare comis, Bărcan mare

tolnic, Stanciul paharnic și jupan Leca mare postelnic. Ispravnic jupan Stoica mare logofăt. Scribe Nestor gramatic.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (33,3 × 22,9 cm), cerneală neagră, invocația imboldică, inițiala și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu lomnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. rez. și însemnări grecești; trad. rom. din ec. XVIII; două rez. dezv., unul rom. și unul în limba franceză, din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, V/4, nr. 2 (trad. rom., cu data de zi: „25”).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Izvorani*, p. 32-33, nr. 3 (rez. dezv. după trad. de la ANB, cu data: „mai 25”); *DIR*, XVII/1, p. 125-127, nr. 131 (transcriere după rad. de la ANB, cu data: „mai 25”); *Catalogul doc. Țării Românești*, II, p. 71-72, nr. 110 (rez. dezv. după trad. de la ANB, cu data: „mai 25”).

¹ Însemnare marginală în limba română: „moșia Predelēni toată partea Dancel”.

² Rupt; completat după trad. din sec. XVIII.

126. 1605 (7113) martie 10, Târgoviște. „† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei doamne Florica, fiica răposatului Io Mihail voievod, nepoata Teofanei călugărița, mama răposatului Io Mihail voievod și cu iiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, pentru ca să-i fie satele, anume Studina lin Mijloc, și Studina de Jos și Crușovul, toate aceste sate mai sus zise și cu toate hotarele lor vechi și cu vecini și cu tot venitul, pentru că aceste mai sus zise sate au fost cumpărate de răposatul Io Mihail voievod pe ispri gata. Iar apoi, el a miluit-o pe mama domniei lui, doamna Theodora, numită Theofana călugărița, care a trăit în sfânta mănăstire numită Nucet, unde este hramul Sfânta Treime, care este sub Muntele Doziei, care este făcută de răposatul Mircea voievod cel bătrân; ...¹ au fost cumpărate de răposatul Mihail voievod, aceste mai sus zise sate de înainte vreme, când a fost mare agă, și nu se ridicase încă domn și nu era decât boier.

Apoi, iarăși a miluit-o pe mama domniei lui, doamna Theodora, n călugărie numită Teofana. Și a așezat răposatul Mihail voievod cu mare blestem: cine se va ispiți să ia aceste mai sus zise sate de la ea să fie blestemat și afurisit de 318 Părinți care au fost la Nicheia, pentru ca să înă ea și să stăpânească și să se hrănească cu aceste mai sus zise sate până la moartea ei, și cui le va da ea aceste mai sus zise sate la moartea ei să fie date.

Apoi, iarăși răposatul Mihail voievod le-a rânduit mai sus zisei fiice a lui, doamna Florica, nepoata doamnei Teodora, numită Teofana călugărița. Apoi, la moartea ei, a dat aceste mai sus numite sate doamnei Florica și a așezat cu mare blestem, oricine din rudele de sânge sau din alt neam se va ispiți ca să le să spargă miluirea ce a miluit răposatul Mihail voievod și să strice tocmeala lui ce s-a întocmit să fie blestemat de 318 Părinți. Și am văzut și domnia mea cartea veche a doamnei Teodora, la moartea ei, cum a dat și a miluit ea pe nepoata sa, doamna Florica, cu aceste mai sus spuse sate și a fost scrisă cartea sa cu mare blestem.

Apoi, pentru aceea a dat și domnia mea doamnei Florica, pentru ca să-i fie mai sus zisele ocine și sate de ohabă sieși, și fiilor ei, și nepoților ei și strănepoților ei, și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă blestem am pus domnia mea după obicei, pe cine îl va încredința Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, încă să cinstească și să împluternicească și să întărească această carte a domniei mele, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, și care om va strica această carte a domniei mele să fie blestemat de 318 Părinți care sunt la Nicheia.

Iată și martori: jupan Radul clucer și fratele lui Preda² mare ban, și jupan Cernica mare vornic, și jupan Stoica mare logofăt, și Nica vistier, și Mârzea spătar, și Gligorie comis, și Bărcan stolnic, și Stanciul paharnic și Leca postelnic². Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris la Târgoviște, luna martie 10 zile, de la Adam cursul anilor, în anul 7113 <1605>.

† Io Radul voievod <m. p.>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn”.

Orig. slavon, perg. (31,5 × 37,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la îndoituri și înnegrit, sigiliu lomnesc mijlociu timbrat, deteriorat.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „Pentru că iaste faptă din oasele lui, cum o știe țara toată”. *Contribuții privitoare la descendența lui Mihai Viteazul*, p. 149-152, nr. 1 (text slavon, trad. rom. și foto p. 157).

¹ Un cuvânt rupt și înnegrit.

² Acoperit de timbul peceții; completat după documentul din 6 aprilie 1605 (*DIR*, B, XVII/1, p. 160-161, nr. 160).

127. 1607 (7115) martie 25. Stoian Șoldea vinde lui Vlădimir și fratelui său, Bârcă, ocină în Ogreneni, a treia parte, cu 1.700 de bani gata.

Martori și aldămășari: popa Gorga, Dadul, Stan și Rada, toți din Mal. A scris Mușat logofăt.

Cifra unităților din veleat a fost modificată din altă cifră.

Orig. rom., hârtie difolio (15,7 × 20,8 cm), pe f. 2 r. un alt început al actului (două rânduri și jumătate), cerneală neagră, două sigilii inelare aplicate în aceeași cerneală: al lui Stoian, octogonal, având în câmp un braț care ține o spadă, flancată de două stele și de semilună, și al lui Mușat logofăt, rotund, având în câmp un scut heraldic cu mobilele neclare. Copie rom. din 1775; rez. rom.; rez. fr.

128. 1608 (7116) august 23. „† Io doamna F<lo>¹rica scris-am această a mea carte svintei mănăstiri de la București, <ce>¹-au făcut răposatul părintele meu, Io Mihail vod(ă), cum i-au dat du<m>¹nealui de în zestrele mele 3 sate, anume Costénii, și Grădeștii <și>¹ Suharna, să fie date și de mine svintei mănăstiri <ca să fie>¹ pomană sufletelor părinților noștri și ale noastre. Și cum le-au dat răposatul părintel(e) meu să fie date și de m<i>¹n(e), în veciia de véci.

Și preste cuvântul meu să nu aibă nimini a sparge și a bântui pomana noastră, nici soția mea, ni<ci>¹ feciorul meu, nici nepoții miei, nici nimeni să n-aibă putere a sparge pomana noastră, iar cine va sparge această po<mană>¹ să fie proclat și anathema de 318 Oteți ce-au fost <în>¹tru Nichei.

Și-am scris în zilele Radului vod(ă), nepotul lu Băsarabă, <în>¹ luna lu avgust, în 23 А(к)ии, въ лѣт(ѣ) „395²”.

Orig. rom., hârtie difolio (30,9 × 21,3 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, înnegrit, sigiliu aplicat în ceară verde, deteriorat (se păstrează doar o mică bucată); pe verso, rez. grecesc; copie din 1775; rez. rom. și rez. în limba franceză din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „Pentru că iaste faptă din oasele lui, cum o știe țara toată”. Contribuții privitoare la descendența lui Mihai Viteazul, p. 152, nr. 2 (text după orig. și foto p. 158).

¹ Rupt și înnegrit.

² „zile, în anul 7116” <1608>.

129. <1608 septembrie – 1609 august> (7117) ...¹ 6, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul bătrânului, preabunului și răposatului Băsarab vv., întărește părintelui chir Nechifor fost mitropolit stăpânirea peste niște vii: 5 pogoane din Dealul Săsenilor cu ocină împrejur, din capăt în capăt, cât hotar se va alege, la locul numit Piscul Epurelui, cumpărate, cu pomet și cu loc de case, de la Țogoe orășean din orașul Buzău, pentru 6.000 de aspri gata; un pogon de vie de la Oancea și un pogon și jumătate de la Radul, cumpărate de vlădica Nechifor, pentru 3.000 de aspri gata, cu ocină din câmp și din pădure, cât i se alege din tot hotarul; oamenii au vândut cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos.

Martori: jupan Radul clucer Buzescul, jupan Cernica mare vornic, jupan Stoica mare logofăt, Nica mare vistier, Mârzea mare spătar, Gligorie mare comis, Bărcan mare stolnic, Stanciul mare paharnic și jupan Leca mare postelnic. Ispravnic Stoica mare logofăt. Scrie Nestor logofăt.

Orig. slavon, perg. (32,3 × 20,4 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v., însemnări grecești.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 39, nr. 132 (mențione, cu data de lună: „martie”).

¹ Data de lună ruptă.

130. 1608 (7117) septembrie 13, Cornățel. Radu vv. și domn a toată Țara Românească, nepotul răposatului Io Basarab vv., întărește lui Răcă cu frații lui, Novac și Neabo, și fiilor lor, câți Dumnezeu le va dăru, stăpânirea peste partea lor din moșia din Spanțovul Mare, cât se va alege din câmp, din pădure, din apă, din uscat și din seliștea satului, de peste tot hotarul. Aceasta le este dreaptă moșie de baștină de la moși și de la strămoși. Ei au venit, acum, înaintea domnului cu oameni buni din sat: Micul, Stoican și Miha, mărturisind că moșia este a lor, fără nici o pâră, însă „le-au perit cărțile lor de moșie, pentru că au căzut în robie și au scăpat din mâinile poganilor¹ numai cu trupurile”.

Martori: Radul clucer, Cernica mare vornic, Lupul mare logofăt, Nica mare vistier, Mârzea spătar, Bărcan stolnic, Grigorie comis, Stanciul paharnic, Leca mare postelnic. Ispravnic Lupul mare logofăt. A scris Gherghe.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 283. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 39, nr. 131 (mențiune, cu data de lună: „martie”).

¹ Așa în trad.

131. 1609 (7117) august 18, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Radul vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, întărește m-rii din susul Bucureștilor, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste: satul Dralea cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești. Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, anume Mavrichi, fiul lui bătrânul Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, pe care nu i-a putut plăti până la moarte, iar după moartea lui a rămas acea datorie neplătită. După care, Mavrichi negustor a luat satul Dralea și a vrut să mai ia și un alt sat, pentru că nu se împlinea datoria, de aceea, Mihail vv. a dat acel număr de aspri, 130.000, și a cumpărat satul Dralea de la Mavrichi negustor, apoi l-a dăruit m-rii domniei sale, pentru sufletul lui și al părinților lui; satul Ivănișul, cu tot hotarul, tot satul Băceștii, cu moară, case, vii, baltă și o șaică, și tot satul Florul, cumpărate de Mihail vv., încă înainte vreme, de demult când a fost domnia lui boier, iar domnia lui singur le-a dat și le-a adaos la m-rea domniei sale; domnul mai sus numit a văzut și cartea lui Alexandru vv. în care se spunea că a închinat Mihail vv. acele sate m-rii sale; ocina de la Torsură, toată partea lui jupan Danciul vornic, cât se va alege din tot hotarul, și cu vecini, cumpărată de Mihail vv. de la jupan Dragomir vornic, pentru că s-a înfrățit jupan Dragomir vornic cu jupan Danciul vornic, apoi Danciul vornic a dat toată partea sa de ocină jupanului Dragomir vornic, iar Dragomir vornic a dăruit-o jupanului Danciul vornic, pentru frăție, dându-i și un cal bun înșeuat și înfrânat și două caftane; după aceea, Mihail vv. a dăruit-o m-rii sale; ocina de la Urechești și de la Spanțov, toată partea lui Bălțatul și a soției lui, Neacșa, cât li se va alege, cumpărată de Mihail vv. de la cnezi, cu 20.000 de aspri, apoi a dat-o m-rii sale; ocina din Despicați, toată partea lui Ștefan logofăt și a soției lui, Chera, din tot satul a patra parte, cumpărată de Mihail vv. de la Ștefan logofăt și de la soția lui, Chera, cu 22.000 de aspri gata, și din partea lui Chiriiaș și a fratilor lui, Fuga¹ și Socol, din tot satul a opta

parte, 400 de stâneni, cumpărată de Mihail vv. de la Cheriian și de la frații lui, Fuga¹ și Socol, cu 11.000 de aspri gata, părți pe care le-a dăruit m-rii sale; satele Poiana, Cârștii și Stănișlăveștii, cu tot hotarul, cumpărate de Mihail vv. și dăruite m-rii; tot satul Grădiștea, cu tot hotarul și cu toți vecinii, tot satul Plătăreștii, cu tot hotarul și cu toți vecinii, tot satul Costénii, cu tot hotarul, și satul Cuneștii, cumpărate de Mihail vv. cu vecinii, cu bălțile și cu tot venitul și dăruite m-rii; tot satul Suharna, cu tot venitul și cu toți vecinii; satul Vișina, cu tot hotarul și cu toți vecinii; satul Ciocăneștii și satul Spanțovul cu tot hotarul și cu toți vecinii; <tot satul Româneștii, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu vad de moară, cumpărat de Mihail vv. de la jupan Pătru spătar, fiul lui>² jupan Dragomir vornic, cu 40.000 de aspri, și închinat m-rii; satul Buciumenii, cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru că au fost ei cnezi, apoi s-au vândut lui Mihail vv. ca să fie vecini, iar domnul a dăruit satul m-rii sale; toată partea Abriașului³, din matca Popeștilor până în Ciurgărel, cumpărată de Mihail vv. de la Stan și de la fratele lui, Pană, cu 1.400 aspri gata. Aceste sate au fost toate cnezi și, mai înainte vreme în zilele lui Mihail vv., ei s-au vândut toți domnului de bună voia lor și fără nici o silă ca să fie vecini cu toți frații lor și cu fiii lor, apoi, domnul le-a dăruit m-rii. Blestem.

Martori: jupan Radul clucer Buzescul, jupan Cernica mare vornic, jupan Lupul mare logofăt, Nica vistier, Mârzea spătar, Bărcan stolnic, Gligorie comis, Stanciul paharnic și jupan Leca mare postelnic. Ispravnic jupan Lupul mare logofăt. Scrie Neagoe logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Formularul diplomatic urmează *tipul 8* stabilit de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 93.

Orig. slavon, perg. (aprox. 56 × 40 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiale, majuscule și puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoituri și înnegrit, sigiliu domnesc atârnat cu șnur de mătase verde, pierdut; pe v. însemnări grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX.

¹ Așa în orig.

² Rupt și șters; completat după trad. din 1775; deasupra acestui pasaj adăugat de altă (?) mână, în aceeași vreme, în limba română: „tocmitu-s-au jupan Nica mare logofăt cu călugării să ție jumătate de sat de Românești și jumătate de sat de Suharna și le-au turnat banii toți ce-au fost dat căci au fost lepădat doamna Stanca banii cu sila pentru [pentru] Rumânești” (în doc. ilizibil, completat tot după trad. din 1775).

³ Lectură nesigură.

132. 1610 (7118) iulie 24. Radul vv. și domn scutește <m-rea>¹ de la Izvorani de bir și de alte dări și poruncește slugilor domnești să nu tulbure pe oamenii din satele m-rii. Ispravnic Lupul mare <logofăt>¹.

Pe verso: o listă în limba română din aceeași vreme cu prețurile unor produse și munci.

Orig. slavon, hârtie difolio (29 × 14,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, păstrată din f. 1 doar treimea din mijloc și o jumătate din treimea din dreapta cu data, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, deteriorat.

¹ Rupt.

133. 1610 (7118) august 12, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul bătrânului, preabunului și răposatului Băsărab vv., întărește m-rii de la Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste un vad de moară în Gârla Domnească, din capul gârlei în jos, făcut de Déli Iane, care se numește La Păr, pentru că acel vad a fost domnesc și l-a dat și l-a miluit Necula vodă, când a fost domn, m-rii; un vad de moară, în josul celui alt vad, în capul Crivinei, dăruit de Jipa din Buzău, pentru pomenire, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos, înaintea domnului, a lui Luca mitropolit și a boierilor.

Martori: jupan Cernica mare vornic, jupan Lupul mare logofăt, Nica mare vistier, Mârzea mare spătar, Costea mare comis, Bărcan mare stolnic, Stanciul mare paharnic și jupan Leca mare postelnic. Ispravnic Lupul mare logofăt. Scrie Nestor logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie (41,8 × 28,3 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda, *nova plantatio* și acvila într-un semicerc); pe v. rez. rom. din sec. XVII: „† Pentru moar(a) de la Păr și pentru muar(a) de la capu Crivinii de la Jipa cel bătrân”, și rez. grecesc.

134. <1610 septembrie 1 – 1611 august 31> (7119), Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Ungrovlahia, fiul marelui, preabunului și răposatului Mihnea vv., întărește m-rii Sf. Nicolae, care este metoh la Sf. Munte, <la m-rea>¹ Simopetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste ocina și viile de pe moșia orășenilor din București, care sunt lângă Lacul Adânc, cu tot locul din sus și din jos, până în apă, și cu livezile dimprejurul locului, care i se alege, pentru că este bătrână ocina a

m-rii, cumpărată în vremea de demult de moașa domnului, doamna Caterina, în zilele moșului domnului, Alexandru vv., de la jupan Costandin fost mare agă, pentru 12.000 de aspri gata de argint, cu știrea bătrânilor orășeni ai Bucureștilor; acele vii au fost ale unor orășeni, anume: Paul, Coman Jingă și Cernica bivolar, care le-au vândut lui Scărlet chihaiia în zilele lui Petru vv., iar Scărlet chihaiia a rămas dator la Ahmat Solac, cu 6.000 de aspri, și i-a dat acele vii pentru acea datorie. După aceea, Ahmat Solac a vândut viile lui Costandin fost agă, pentru 6.000 de aspri, iar acesta le-a vândut doamnei Caterina, moașa domnului, pentru suma pomenită mai sus. Apoi, în zilele răposatului părinte al domnului, Mihnea vv., Dobromir fost mare ban al Craiovei a pus niște mori pe locul m-rii, iar egumenul și călugării s-au sculat și s-au plâns domnului că locul este al m-rii, arătând și cartea moșului domnului, Alexandru vv., de cumpărătură. Domnul a aflat că locul este al m-rii, iar Dobromir fost mare ban a cerut egumenului voie să-și pună morile pe acel loc, iar după moartea lui să rămână ale m-rii, dar s-a întâmplat moarte lui Dobromir fost mare ban și fiului lui, Mih(a)il postelnic, amară și fără limbă, și călugării nu s-au aflat acolo; de aceea, egumenul s-a plâns din nou lui Mihnea vv., care a aflat împreună cu orășeni bătrâni din București că acel loc este al m-rii. În zilele domnului, călugării de la Sf. Treime au spus că locul este al lor, iar domnul a cercetat împreună cu boierii și a văzut și cărți vechi de la Alexandru vv. și de la Mihnea vv. pentru acel loc și a întărit locul călugărilor de la Sf. Nicolae.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Dédiul vistier, Cârstea spătar, Panaiut stolnic, Bratul comis, Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scrie Stanciul.

Data de an este, probabil, greșită, pentru că Sfatul domnesc are această componență abia de la 15 septembrie 1611, dată care corespunde vâleatului 7120 (vezi *DIR*, B, XVII/2, p. 16, nr. 17). Datele de lună și de zi lipsesc (după cum a fost cusut sigiliul, se pare că acestea nu se află sub timbru).

Orig. slavon, hârtie (42,5 × 28,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc, doar cu data de an; trad. rom. din sec. XVIII; trad. grecească din sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 40, nr. 136 (rez. după orig., cu data: <septembrie> 1610).

¹ Omis.

135. <1611 septembrie 14 – 1613 ianuarie 14> ...¹ 14. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea vv., întărește slugii sale Preda postelnic și fiilor săi, câți Dumnezeu îi va dăruia, stăpânirea asupra: țiganului Necula, pe care l-a cumpărat de la Călin(a), soția lui Lupos² și de la fiii ei, Dragomir și Radul, pentru 13 oi cu lapte, în preț de 1.600 de aspri, în fața martorilor: Ștefan postelnic și Stanciul postelnic din Văleni, Matei paharnic din Brâncoveni și mulți boieri, care nu au fost scriși în zăpisi; țiganul Radul, cumpărat de Preda postelnic de la vărul său drept, Radul postelnic din Balomirești, pentru 1.800 de aspri, înaintea martorilor: Stanciul postelnic, Ștefan și Rustea din Văleni, Matei paharnic din Brâncoveni, Ivașco postelnic din Balotești, Nan logofăt din Surdești, Negre logofăt din Băl(ă)nești, Moș logofăt din Vlăduțeni și alți boieri, care nu au fost scriși în zăpisi; vânzarea s-a făcut cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos.

Martori: jupan Tu<dor mare ban al Craiovei, jupan>¹ Vintilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Dédiul vistier, Cârstea spătar, ...¹, Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scrie Neagoe logofăt.

Orig. slavon, hârtie (31,5 × 21,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala cu cerneală aurie, puncte în text și monograma ornate în chinovar; sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

Datat după perioada cât a fost Tudor <Mârleanu> mare ban al Craiovei (Stoicescu, *Lista marilor dregători*, p. 2).

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 40, nr. 137 (rez. după orig., cu data: „14 <octombrie 1611 – 14 aprilie 1613>”).

¹ Rupt.

² Așa în orig.

136. 1611 (7120) decembrie 21, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea vv., dăruiește m-rii Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste un vad de moară pe ocina Dediuleștilor, în apa Buzăului, din partea lui Neagoe Răscop, două scocuri și două roate de moară, care i se va alege, pentru că este bătrână și dreaptă ocină de baștină lui Neagoe Răscop, dăruită de el m-rii, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos, pentru pomenirea lui și a părinților lui.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, jupan Dédiul mare vistier, jupan Cârstea mare spătar, jupan Bratul mare comis, jupan Panaiut mare stolnic, Vițența mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scrie Nestor logofăt.

Orig. slavon, perg. (23 × 40,7 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, puncte în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, deteriorat; pe v., două rez. grecești; trad. rom. din sec. XVIII.

137. 1612 (7120) februarie 28. Dan din Mal vinde lui Vlădimir și fratelui lui, Bârcă, o ocină în Ogrenezi, pe care o cumpărase de la Șuta, pentru 1.500 de bani gata și încă 300 de bani și o cămașă, drept 120 de bani.

Martori: Mușat logofăt, unchiașul Nan, Radu Buz, Lissia, Pătru, toți din Ogrenezi, Dadul din Mal, Stoian. A scris Mușat logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (15 × 20,9 cm), cerneală neagră, două peceti inelare, aplicate în aceeași cerneală a lui Stoian, ovală (1,6 × 1,5 cm), cu un decor neclar, și a lui Mușat logofăt, având în câmp un braț care ține o spadă, flancată de două stele și de semilună (aceleași sigilii ca la doc. nr. 129, din 25 martie 1607, numai că sunt inversate); trad. rom. din 1775; rez. rom.; rez. fr.

138. 1612 (7120) mai, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea vv., întărește m-rii de la Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste: un vad de moară în Gârla Domnească, din capul gârlei în jos, făcut de Déli Iane, care se numește La Păr, pentru că acel vad de moară a fost domnesc și a fost dăruit m-rii de Necula vv., când a fost domn; un vad de moară, dăruit de Jipa din Buzău, în josul morilor lui, în capul Crivinei, pentru pomenirea lui și a părinților lui, cu știrea tuturor megieșilor, înaintea domnului, a lui Luca mitropolit și a boierilor din Divanul domnesc. Domnul a văzut cartea lui Nicola vv. și cartea lui Șerban vv., prin care au dat și au întărit Nicola vv. și Jipa acele vaduri de mori.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, jupan Dédiul mare vistier, jupan Cârstea mare spătar, jupan Bratul mare comis, jupan Panaiut mare stolnic, jupan Lupul mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scrie Nestor logofăt.

Documentul nu are data de zi.

Orig. slavon, perg. (30 × 43,8 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc

mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda, *nova plantatio* și acvila într-un semicerc); pe v., rez. grecesc; trad. rom. din 29 august 1799 făcută de Ianache logofăt Chiliaș.

139. <1612 septembrie – 1613 august> (7121) ...¹ 16, Târgoviște.

Jupan Nica mare logofăt și ginerele lui, Badea postelnic din Cocorăști, se înțelege cu m-rea numită Mihail Voievod, din sus de București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este închinată și dată în Sfântul Munte Athos, în m-rea Simopetru², și cu călugării din m-re, anume: popa Iacov egumen, Melentie, popa Nilo ...³ și alți călugări, pentru satul Rom(ă)nești, care a fost al lor de moșie, iar în zilele lui Mihail vv., doamna lui Mihail vv., doamna Stanca, le-a luat satul, fără de cale și în sila ei, și a trimis pe Nan al doilea armaș de a „lepădat” lui Badea postelnic, 20.000 de aspri, după care l-a dat m-rii. În zilele „binelui cinstit și de Hristos iubit creștin Radul vv.”, fiul lui Mihnea vv., boierii nu s-au îndurat de acest sat și au căzut de față cu călugării la Divan, unde au spus cum le-a luat doamna Stanca satul și au adus și martori la Divan, care au fost și atunci când s-au dat banii: Radul vornic Crăceanul, Radul logofăt din Boari, Tud(o)ran pitar din Aninoasa, Dumitru șetrar din Pitariul, Mogoș logofăt din Păulești, Radul Năsturel postelnic, Calotă postelnic din Cocorăști, Stancul logofăt din D(a)vidiști, Pătru postelnic din Negrești și Dragomir, fiul lui Pârvul, care au mărturisit înaintea Divanului, a vlădicăi Luca și a Mireului Mathei de la Deal(u); domnul și boierii au căutat și au judecat, după dreptate și după lege, hotărând ca boierii să „lepede” banii călugărilor și să-și țină satul Rom(ă)nești, rămânând călugării de lege. Călugării au mers la vlădica Luca și la Mireul Mathei de la Deal(u) și s-au rugat împreună cu aceștia ca boierii să le facă bine pentru sufletele lor și să dea călugărilor în stăpânire jumătate de satul Românești, din tot venitul, din câmp, pădure, vaduri de moară și apă și cu rumâni, iar ei să primească jumătate din satul Suharna, din câmp, pădure, din apă și cu rumâni; dacă vor fi două, trei sau patru vaduri de moară să le stăpânească pe din două cu călugării. De asemenea, boierii le-au mai dat călugărilor 150 de galbeni gata și un cal, pentru că aveau călugării învățătură, mai dinainte vreme, de la alți părinți călugări den Sfântul Munte, din m-rea scrisă mai sus și de la tot soborul, cu blagoslovenia tuturor, ca tot ce vor tocni aici să fie tocmît și acolo. Blestem.

Martori: Bratul mare comis, Radul Crăceanul vornic, Dumitru Zémțe vornic, Radul logofăt din Boari, Dumitru logofăt din Dudești, Fiera logofăt din Corbi, Ivașco postelnic din Bălotești, Ivan postelnic din

Izvor, Tudoran pitar din Aninoasa, Dumitru șetrar din Pitariul, Năsturel postelnic, Mogoș logofăt din Păulești, Calotă din Cocorăști, Stancul logofăt din Davidiște, Dragomir, fiul lui Pârvul, Preda și Oancea din Lerești, Nan logofăt din Surdești, Tudoru logofăt din Vlădeni, popa Goicea clisiar din Târgoviște, Hareta egumen de la Nucet, Sima negustor bătrânul, Mihaiu vat(af), popa Dumitru și Neagoe diac de la Mitropolie. Scrie Stan logofăt din Săvești.

Nica log(ofăt) <m. p.>.

Documentul nu are data de lună.

Orig. rom., începutul și sfârșitul actului în limba slavonă, perg. (41 × 50,3 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar octogonal timbrat, cu un scut heraldic în câmp (mobila heraldică neclară), timbrat de o cască cu lambrechini.

¹ Rupt.

² Până aici în limba slavonă.

³ Loc liber.

140. 1612 (7121) noiembrie 1. Lupul mare paharnic dăruiește m-rii de la Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, o parte de ocină de la Sărata a jupânesei lui, Mariia, cât se va alege, cu tot hotarul cu rumânii și cu viile, pentru că a prins-o umblând rău, cum nu se cade, în curvie cu o slugă a lui și era să i se taie capul, dar domnul, părintele <mitropolit> și toți boierii l-au rugat să-i ierte capul și să-i ia toate moșiile, ocinile, bucatele și satele; dacă a „văzut” cuvintele domnului, ale mitropolitului și ale boierilor, paharnicul i-a iertat capul și a luat bucatele la mâna lui; drept pentru care, a dat acea parte a soției lui de la de la Sărata m-rii de la Izvorani, ca din ale sale bucate. Blestem.

Lupul mare paharnic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (31,1 × 21,5 cm), cerneală neagră, înnegrit la îndoituri, sigiliu inelar timbrat, păstrat; pe v. rez. și însemnări grecești; rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, nr. 3, V/4 (copie rom.).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Izvorani*, p. 22-34, nr. 5 (text după trad. de la ANB); *DIR*, B, XVII/2, p. 116-117, nr. 119 (text după copia de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, II, p. 250, nr. 494 (rez. dezvolt. după copia de la ANB, cu menț. edițiilor anterioare).

141. 1613 (7121) ianuarie 14, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui, preabunului și răposatului, Mihnea vv., întărește m-rii Sf. Nicula, metoh la Sfântul Munte, la m-rea Simopetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste ocina și viile de pe moșia orașenilor din București, care sunt lângă Lacul Adânc și cu tot locul, din sus și din jos, până la apă și cu livezile din jurul locului, care se vor alege, pentru că sunt bătrâne și drepte ocini ale m-rii Sf. Neculae de cumpărătură, de mai înainte vreme, din zilele moșului domnului, Alexandru vv.. În zilele părintelui domnului, Mihnea vv., călugării au avut pâra cu Dobromir fost ban, care așezase niște mori pe acel loc al m-rii, iar domnul a cercetat și a aflat că acel loc este al m-rii și a rămas Dobromir de judecată. În zilele domnului mai sus numit, egumenul Agapie și călugării de la Sf. Treime au ridicat pâra pentru acel loc și pentru acele vii și au mers înaintea arhimitropolitului¹ chir Luca și a boierilor, dar nu au arătat nici o carte. Egumenul de la Sf. Nicolae a adus cărți vechi de la Alexandru vv., moșul domnului, și de la Mihnea vv., tatăl domnului, de rămas și de judecată.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Dédiul mare vistier, Cârstea spătar, Panaiute stolnic, Lupul paharnic, Bratul comis și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scrie Stanciul.

Orig. slavon, hârtie (31,6 × 21,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Pentru titlul de arhimitropolit, vezi Nicolae I. Șerbănescu, *Titlatura mitropolilor, jurisdicția, hotarele și reședințele Mitropoliei Ungrovlahiei*, p. 144-147 („menționăm faptul că vlădica Luca este ultimul ierarh ungrovlah care-și mai zice *arhimitropolit*”).

142. 1613 (7121) mai 19. Șase boieri trimit o mărturie domnului pentru pricina dintre Stanciu vornic și Vâlcu postelnic privitoare la o ocină din Dragomirești și la doi țigani. Pentru Dragomirești au aflat de la aldămașari că Stanciu a cumpărat ocina, având și cărți. Boierii l-au pus pe Stanciu să jure înaintea egumenului de la m-rea lui Mihai Vodă, precum că a cumpărat acea ocină și are și cărți de cumpărătură. Cei 6 boieri, socotind după legea țării, au hotărât că nu li se cade lor să spargă cartea de ocină, de aceea s-au dus, înaintea domnului la Târgoviște. „Deci noi am venit în scaunul domniei tale, aicea la Târgoviște, ci n-am

răzbit să grăim cu domnia ta, ci am mers înaintea tuturor dregătorilor și boierilor domniei tale, de am spus și am mărturisit”, împreună cu patru aldămașari, că a cumpărat Stanciu acea ocină de la Mușa, nepoata jupănesei Gherghina din Dragomirești, partea ei toată, iar pe Vâlcul nu l-au putut adevveri că a cumpărat, nici nu au aflat carte de cumpărătură, nici de frăție, deci nu i-au putut da să-și țină ocina, astfel că au socotit, după legea țării, să-și ia Vâlcul 12 boieri să jure, cum că a cumpărat el ocina și să spargă cărțile lui Stanciu. Iar pentru doi țigani, ce a zis tatăl lui Vâlcul că l-au plătit dintru o nevoie, zicând că au dat 1.000 de aspri de argint, boierii au socotit să-i dea Stanciu fie asprii, fie țiganii. Înaintea lor, Stanciu i-a dat pentru 1.000 de aspri de argint, 2.000 de bani. „Aceasta dăm știre domniei tale, și Dumnezeu să-ți înmulțească domniei tale anii și zilele adevărat.”

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 354-355. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

143. 1614 (7122) august 15, Craiova. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea vv., nepotul bătrânului și preabunului Alexandru vv., întărește slugii sale Dona și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste ocina din satul Socoténi, toată partea lui Lupul logofăt, de dedină și de cumpărătură, din câmp, pădure și din apă, din tot hotarul cât i se va alege, care a fost a lui Lupul logofăt, apoi, în zilele lui Radul vv. Șerban, alți săteni au vândut lui Vodă ban tot satul, în afară de partea lui Lupul logofăt, care a rămas nevândută. După aceea, Lupul logofăt a înzestrat-o pe fiica lui, Voica, soția lui Dona, nepotul lui Vodă ban, cu partea lui din Socoténi și au fost atunci martori: Preda sluger, Malcoci județ, Radul din Mălăești și Crăciun ban din Balș. Lupul logofăt a venit înaintea domnului și a mărturisit cu gura sa împreună cu mai sus-zișii boieri că a dat ginerelei lui, Dona, toată partea lui din Socoténi, din Slăvuțu și din Berești, cu tot venitul, și toți țiganii săi, anume: Golea cu țiganca și cu copiii lui, Dumitru Romote cu țiganca și cu copiii lui și Ivan cu țiganca și cu copiii lui. Ocina și țiganii vor fi stăpânite de ginerele lui, Dona, și de fiica lui după moartea sa. Alți copiii ai lui au fost înzestrați mai înainte vreme.

Martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic, jupan Ventilă mare logofăt, jupan Dédiul mare vistier, Leca mare spătar, Mihalachi mare stolnic, Bratul mare comis, Lupul mare paharnic și jupan Bârnade mare postelnic. Ispravnic Ventilă mare logofăt. Scrie Stanciul.

Orig. slavon, perg. (33,5 × 43 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, înnegrit puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

144. 1615 (7123) februarie 4, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea vv., nepotul bătrânului și preabunului și răposatului Alexandru vv., întărește slugilor sale Balea, Miclea, Pascul și Voicu și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste ocinile lor. Partea lui Balea: un pogon de vie și cu tot locul în dealul Săpăuca, cumpărat de la Stoica și de la Stanca, copiii lui Manea din Cernătești, pentru 220 de aspri, în zilele lui Radul vv. Șerban, când a fost mare foamete; o cezvertă de vie, lângă pogonul de mai sus, cumpărat de la Stanca și de la fratele ei, Stoica, pentru 70 de aspri. Partea lui Miclea și a lui Pascul: un pogon de vie, în Cernătești, pe Valea lui Roată, pentru că s-a înfrățit Micle, fiul lui Pascul, cu Burciul, fiul lui Măinea Hrom(ă) din Rătești, de aceea Burciul, fiul Măinea, i-a dat pogonul de vie fratelui său, Miclea, iar Miclea i-a dat fratelui lui, Burciul, un cojoc, un șlic și 160 de aspri, pentru frăție; un pogon de vie în dealul Zoreștilor, cu loc și cu drum până în sat, pe care Pascul îl avea danie de la Sarul, dat pentru sufletul lui. Partea lui Voicu: două pogoane de vie în Cernătești, cu tot locul, cu jumătate din grădină pe Valea Studeniței, cu drum care duce în sat și cu loc de case în sat; acestea au fost date de Coman și fratele lui Moșul, fiii lui Drăguș, fină-său¹ Voicu, pentru sufletul lui; ocina din Băbeni, două răzoare, cu locuri în câmp, pe care Voicu o primise de la Vâlcana, soția lui Moșul, pentru sufletul ei. Acești oameni au venit înaintea domnului și au mărturisit împreună cu alți oameni buni din Cernătești: Neagul, Praveț, Repéziș, popa Stan, Stoica Turlacul și Radul, că au dat și au miluit cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos; de aceea, domnul îi întărește lui Balea, Piclea², lui Pascul și lui Voicu stăpânirea asupra ocinilor de mai sus.

Martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic, jupan Ventilă mare logofăt, Dédiul mare vistier, Leca mare spătar, Mihalachi mare stolnic, Bratul mare comis, Lupul mare paharnic și jupan Bârnade mare postelnic. Ispravnic Paraschiva logofăt al doilea. Scrie Stepan.

Orig. slavon, perg. (33 × 46 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, deteriorat.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 42, nr. 147 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² În loc de: Miclea.

145. 1615 (7123) iunie 15, Târgoviște. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Radul vv., fiul răposatului Mihnea vv., nepotul răposatului Alexandru vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, întărește m-rii din susul Bucureștilor, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste: satul Dralea, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, care a fost de dedină a lui Danciul vornic; apoi, Danciul vornic a fost dator lui Mavrichi negustor din București, fiul lui bătrânul Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, pe care nu i-a putut plăti până la moarte, iar după moartea lui a rămas acea datorie neplătită, de aceea, Mavrichi negustor a luat satul Dralea și a vrut să mai ia și un alt sat, pentru că nu se împlinea datoria, astfel că Mihail vv. a dat acel număr de aspri, 130.000, și a cumpărat satul Dralea de la Mavrichi negustor, pentru că nu au vrut să intre limbi străine în satele boierești, și a dat domnia lui acel preț, 130.000 de aspri, în mâinile lui Mavrichi negustor, după care a dăruit satul m-rii; ocina din Despicați, toată partea lui Ștefan logofăt și a soției lui, Chera, din tot satul a patra parte, 800 de stânjeni, cumpărată de Mihail vv. de la Ștefan logofăt și de la soția lui, Chera, cu 22.000 de aspri gata, și toată partea lui Chiriac și a fraților lui, Fulga și Socol, din tot satul a opta parte, 400 stânjeni, cumpărată de Mihail vv., cu 11.000 de aspri gata; ocina din satul Câmpeni de la Ciorogârla: toată partea lui Stan, 220 de stânjeni, toată partea lui Mircea, 120 de stânjeni, toată partea lui Toader, 80 de stânjeni, toată partea lui Voinea, 100 de stânjeni, toată partea lui Dragoslav, 60 de stânjeni, și toată partea lui Mirea, 40 de stânjeni, cumpărată de Mihail vv., cu 12.400 de aspri, pentru fiecare stânjen câte 20 de aspri; ocina din Buci(u)méni: partea lui Ignat, 120 de stânjeni, toată partea lui Dan și a lui Ursul, 120 de stânjeni, partea lui Sava și Frățilă, 90 de stânjeni, toată partea lui Buda, 102 stânjeni, toată partea lui Dedul și Opriș, 56 stânjeni, partea lui Stan, 68 de stânjeni și toată partea lui Lupșan, 24 de stânjeni, din câmp, pădure, din apă și din vatra satului, în total 580 de stânjeni, pentru fiecare stânjen, 20 de aspri, cumpărată de Mihail vv. de la toți megieșii și

de la toată ceata lor, cu 11.600 de aspri; satul Spanțogul de Sus, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, care a fost, mai înainte vreme, toți cnezi, și s-au vândut lui Mihail vv., de bună voia lor, să-i fie lui vecini, cu 12.000 de aspri de argint, însă să fie ei vecini și fiii lor; tot satul Suharna, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, cumpărat de Mihail vv. de la Mitrea vornic și de la jupanița lui, Neaga vorniceasa, pentru 36.000 de aspri de argint; tot satul Costénii, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, care a fost cnezi, înainte vreme, și s-au vândut lui Mihail vv., pentru 15.400 de aspri de argint, ca să-i fie ei vecini și fiii lor; tot satul Grădeștii, cu tot hotarul, din câmp, pădure, din apă și cu toți vecinii, pentru că acel sat a fost tot cnezi, și s-au vândut lui Mihail vv., pentru 35.500 de aspri, ca să-i fie ei vecini și fiii lor; tot satul Popești, cu toți vecinii, și tot satul Bănciuleștii, cu toți vecinii, cu tot hotarul și cu vaduri de moară, cumpărate de Mihail vv. de la Mihnea vv., cu 80.000 de aspri; tot satul Ciocăneștii, cu tot hotarul, cu vecini, din apă și cu toate bălțile, care a fost, mai înainte vreme, tot cnezi, și s-au vândut lui Mihail vv., pentru 45.000 de aspri, ca să-i fie lui vecini; jumătate din satul Plătărești cumpărat de la niște megieși, pentru că au fost cnezi, mai înainte vreme, și s-au vândut lui Mihail vv., cu 10.000 de aspri gata, ca să-i fie vecini; satul Cuneștii, 700 de stâneni, pentru că au venit toți oamenii și megieșii din satul Cunești, care au stat pe acea ocină, care se hotărniceste cu Ciocăneștii și au vândut toată partea lor lui Mihail vv., cu 14.800 de aspri, ca să-i fie vecini; tot satul Rom(ă)neștii, cumpărat de Mihail vv., cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă, din vad de moară și cu toți vecinii, de la Petru spătar pentru 20.000 de aspri; o parte din satul Poiana, dată de doamna Stanca, <soția> lui Mihail vv., cu toți vecinii, cu mori și cu tot hotarul, pentru veșnica ei pomenire; tot satul Vișina Seacă, cu tot hotarul, din câmp, pădure, apă și din vatra satului, pentru că au fost cnezi și s-au vândut lui Mihail vv., cu 24.000 de aspri, ca să-i fie vecini; două sălașe de țigani, anume Manea cu țiganca și cu fiii lui¹, cumpărate de Mihail vv., de la Ivașco, fiul lui Bratul comis, cu 4.000 de aspri. Megieșii și toți oamenii au vândut satele, de bună voia lor și fără nici o silnicie din partea lui Mihail vv., cu știrea tuturor megieșilor și înaintea tuturor boierilor s-au închinat ei toți ca să-i fie lui vecini și toți copiii lor. Apoi, Mihail vv. le-a dăruit m-rii sale din susul Bucureștilor, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, pe care a zidit-o și a înfrumusețat-o, și a așezat-o și a dat-o să fie metoh la sfânta m-re din Sfântul Munte, numită Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos, ca să fie călugărilor de întărire și de harană, iar domniei sale și părinților domniei sale veșnică pomenire. În zilele domnului mai sus numit,

călugării au venit înaintea domnului cu marele hrisov al lui Mihail vv., scris cu aur și cu mare blestem, pentru toate aceste sate și țigani, primind întărire. Blestem.

Martori: jupan Gherghe mare vornic, jupan Ventilă mare logofăt, jupan Dédiul mare vistier, jupan Leca mare spătar, jupan Mihalachi mare stolnic, jupan Bratul mare comis, Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt. Scrie Stan logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Formularul diplomatic urmează tipul 8 stabilit de G. Mihăilă, *Originalul slavon al „Învățăturilor” lui Neagoe Basarab*, p. 93.

Orig. slavon, perg. (62,5 × 60 cm), cerneală neagră, invocația simbolică (alături o mână, ținând o cruce), inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, deasupra textului ornamente în negru și roșu și stema Țării Românești: într-un oval colorat în negru și roșu, acvila cruciată cu capul conturnat și zborul deschis, stând pe o terasă, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. însemnări grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. grecească din 1817, făcută după trad. rom. din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 42, nr. 148 (mențione).

¹ Un alt sălaș de țigani nu este pomenit (vezi documentele anterioare de întărire).

146. 1615 (7123) iulie 14, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului, Mihnea vv., întărește <jupanului Tudor Arbăna>¹șul și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste un sălaș de țigani, anume Anghel cu țiganca lui, Tudora, și cu fiul lor, Drăghici, care a fost bătrână și dreaptă ocină a soției lui Oprea, fiica lui Mihai din Țânțăreni, și care l-a vândut de bună voia ei lui Tudor Arbănașul, pentru 2.800 de aspri, cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului și a rudelor și cu mare blestem; martori au fost jupan Nica și alți boieri pe care nu au mai fost scriși aici.

Martori: jupan Ianache mare ban al Craiovei, jupan Gheorghie mare vornic, jupan Ventilă mare logofăt, Dédiul mare pitar, Leca spătar, Mihalachi stolnic, Bratul comis, Lupul paharnic și jupan Bernade mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domnului. Scrie Neagoe logofăt.

Orig. slavon, perg. (25,3 × 46 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v. rez. grecesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 42, nr. 149 (mențiune).

¹ Rupt.

147. 1616 (7124) februarie 24. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului, Mihnea vv., întărește lui Stanciul vornic al doilea și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea asupra unei țigănci, pe nume Drăgana, cu un copil mic de țâță, anume Stoica, pentru că a dat Stanciul vornic un alt țigan de dedină, anume Drăgan, la m-rea numită de la Menedic, luând în schimb pe țiganka de mai sus. În zilele lui Necula vv., egumenul Efthimie și călugării au cerut să facă tocmeală: să dea Stanciul vornic un țigan la m-re, și l-a dat pe Sechiraș, țigan pentru țigan. Apoi, călugării nu au vrut să dea alt țigan, împotriva aceluia, după cum vorbiseră și se tocmiseră, de aceea au făcut o nouă tocmeală și au dat egumenul și călugării o țigancă, anume Hroma, cu o copilă mică de țâță: Stanciul vornic s-a mulțumit cu noua tocmeală. Domnul a văzut și zapisul¹ în mâinile egumenului Efthimie și ale călugărilor cu mărturia boierilor: jupan Cernica fost mare clucer, Ion și Marco logofăt, de aceea a cercetat și a judecat împreună cu dregătorii și a întărit lui Stanciul țiganka și copilul. Apoi, un alt egumen de la m-rea de la Menedic a iscat pâră împotriva lui Stanciul vornic înaintea Divanului domnesc, căzând asupra acestuia cu o năpaste, spunând că el l-a lovit pe acel țigan și din acea lovitură a murit. Stanciul vornic a mers la părintele vlădica, chir Luca, cu egumenul și cu călugării de față, și a spus că nu a murit acel țigan din acea lovitură, cum pârâsc călugării, pentru că mulți ani a trăit acel țigan și a făcut și copii cu țiganka lui, până când i-a venit vremea morții, și, atunci, a murit de moarte bună; egumenul și călugării au rămas de lege și de judecată înaintea domnului și a vlădicăi. Domnul a văzut și cărțile lui Necula vv. și a lui Șerban vv., în mâinile lui Stanciul vornic.

Martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic, jupan Lupul mare logofăt, jupan Dédiul mare vistier, jupan Leca mare spătar, jupan Bratul mare comis, jupan Mihalachi mare <stolnic>², jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic Lupul mare logofăt. Scribe Nestor logofăt mai mic între dieci.

Orig. slavon, hârtie (33,1 × 28,4 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut; pe v. însemnări rom. și grecești.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 42, nr. 150 (mențiune).

¹ Românește în text slavon.

² Rupt; completat după doc. anterioare din acest volum.

148. 1616 (7124) februarie 24, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului, Mihnea vv., întărește lui Stanciul vornic al doilea și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste ocina de la Dragomirești, toată partea Gherghinei, oricât se va alege, din câmp, pădure, din apă și din vatra satului, pentru că a fost Gherghina datoare lui Stanciul vornic, cu 4.500 de bani noi și cu 3.000 de aspri de argint. După aceea, a murit Gherghina și a rămas o nepoată, anume Mușa, care i-a dat lui Stanciul vornic, pentru acea datorie, acea parte de ocină, iar Stanciul i-a mai dat 2.000 de aspri de argint, o cingătoare de 600 de aspri și o plașcă¹ de 400 de aspri, și s-au tocmnit dinaintea a mulți megieși aldămășari, anume: Dragomir, Limbir, Vasilie, Dumitru de la Cucleș, Bălea și Toader de la Stoenеști². În zilele domnului mai sus numit, Vâlcul postelnic l-a pârât pe Stanciul vornic și a spus că a cumpărat acea parte de moșie, mai înainte vreme, de la³ Stanciul postelnic. De aceea, domnul le-a dat lui Stanciul vornic și lui Vâlcul postelnic, între dânșii, 6 boieri, care au umblat, au căutat și au adevărit, cu sufletele lor, și au venit înaintea domnului și au mărturisit în Divan; cei 6 boieri au adunat oameni buni și i-au întrebat, pe acei care au fost aldămășari, și aceștia au spus că a cumpărat Stanciul vornic acea ocină de la Mușa. Și a avut Stanciul vornic și cărți de cumpărătură. Apoi, cei 6 boieri l-au pus pe Stanciul vornic de au jurat înaintea egumenului de la m-rea lui Mihail vv., iar despre Vâlcul postelnic ei nu au putut spune dacă a cumpărat și nici nu au aflat la dânșul vreo carte de cumpărătură sau de înfrățire. Domnul a judecat cu dregătorii din Divan și a socotit „că 6 boieri nu pot să strice cărțile”, de aceea a dat, cum este legea țării, 12 boieri ca să jure, dar Vâlcul postelnic n-a putut să jure și a rămas de lege. Iar pentru țiganul Nan, cumpărat de Stanciul vornic de la Mușa, nepoata lui Gherghina, pentru 1.200 de aspri, Vâlcul postelnic a spus că l-a plătit, împreună cu tatăl său, dintr-o nevoie, dând 1.000 de aspri de

argint. Iar Stanciul l-a întrebat dacă să-i dea banii sau țiganul; și i-a dat pentru 1.000 de aspri de argint, 2.000 de aspri bani. Domnul și cartea de cumpărătură de la Simion vv.

Martori: jupan Ianache mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic, jupan Lupul mare logofăt, jupan Dédiul mare vistier, jupan Leca mare spătar, Bratul mare comis, Mihalache mare comis, Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic Lupul mare logofăt. Scrie Nistor logofăt.

Trad. rom. de pe orig. slavon din 1775, făcută de Costandin dascăl slovenesc; fotocopie după orig. slavon la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” din București. Acest doc. lipsește din catalogul sumar întocmit de D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*.

EDIȚII: *DIR*, B, XVII/3, p. 1-3, nr. 2 (trad. după fotocopia de pe orig. slavon de la Institutul de Istorie din București).

¹ În *DIR*, B, XVII/3, p. 2, nr. 2, cuvântul a fost tradus: „manta”.

² „De la Cucleş”, „Bălea” și „de la Stoenesti”, lipsă în trad. din *ibidem*, loc. cit.

³ În *ibidem*, loc. cit., în loc de „de la”, „decât”.

149. 1616 (7124) martie 10, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului, Mihnea vv., nepotul bătrânului și pururea pomenitului și răposatului Alexandru vv., întărește m-rii Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste ocina din Dediulești, din partea lui popa Nastasie călugăr, 60 de stânjeni, din bahnă până în matca Buzăului, cu două scocuri de moară și cu loc de grădină cât va putea cuprinde, și vaduri de moară, cu locul care se va alege, pentru că l-a cumpărat cinstitul și preasfințitul arhimetropolit¹, chir vlădica Luca, de la popa Nastasie călugăr din Dediulești, cu 3.000 de aspri gata; Nastasie a vândut de bună voia lui și fără nici o silă, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos și dimprejurul locului, și au fost mulți boieri și oameni buni aldămașari și au mărturisit: Paraschiva logofăt al doilea și Radul văt(af) și de la Mitropolie: Daniil dichiiul, popa Pahomie și Casiiian și alții care nu au fost scriși. Apoi arhimetropolitul¹ chir vlădica Luca a venit înaintea domnului în Divan și a dăruit m-rii de la Izvorani acea ocină, pentru că este întemeiată și zidită de sfinția sa.

Martori: jupan Enachi mare ban al Craiovei, jupan Gheorghe mare vornic, jupan Ventilă mare logofăt, jupan Necula mare vistier, jupan Miho mare spătar, Mihalache mare stolnic, Bratul mare comis,

Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic Ventilă mare logofăt. Scrie Lepădat.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (33 × 48 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, înnegrit puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., două rez. grecești; trad. rom. din sec. XVIII; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, V/4 (trad. rom.).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Izvorani*, p. 34-35, nr. 8 (rez. dezvolt. după trad. de la ANB); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 42, nr. 151 (mențiune).

¹ Vezi *supra*, nota 1, la doc. 142.

150. 1616 (7125) decembrie 14, Târgoviște. Alexandru vv. și domn a toată Ungrovlahia, fiul răposatului Iliș vv., întărește m-rii de la Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste ocina din Predeleni, din partea lui Mușat, fiul lui Gavril, și din partea lui Florea, a patra parte, și din partea lui Deudosie¹ Răchil(ă) a patra parte, din câmp, pădure, din apă și din vatra satului, oricât li se va alege, cu semne <de hotar> și hotarul până în lacul cu pești, din capăt în capăt, cumpărată de chir Luca mitropolit de la megieșii mai sus scriși, pentru 1.600 de aspri gata. Și au fost și aldămașari: Radul Bulachi din Bărbuncești, Lupul al lui Drușcă din Borul, Stoian și Lupul Lețea din Lunceni, Cârștian și Dumitru din Bărbuncești și Radul dărăban și Cârștian din Predeal¹.

Martori: jupan Dumitru mare ban, jupan Cârstea mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Păruș mare spătar, Stiriiano mare vistier, Gligorie comis, Gorgan stolnic, Mârzea paharnic și jupan ...² mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scrie Nestor logofăt.

Orig. slavon, hârtie difolio (30,6 × 21,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe f. 1v., însemnare rom. contemporană: „<pa>r<t>ea (lui) Gavril, din partea (lui) Fl<orea ... a pa>tra parte și partea (lui) Stoica ...ște”, iar pe f. 2v., însemnări rom. și grecești și rez. grecesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 42, nr. 152 (mențiune).

¹ Așa în text.

² Loc liber.

151. 1616 (7125) decembrie 16, Mitropolia din Târgoviște.

„† Scris-am vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, acestor boiari den Cornățeni, anume Socol peh(arnic), cu jupâneasa lui, Marula, fata răposatului Mihai voevod, și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie acéste sate, pre nume satul Studina tot, cu tot hotarul și cu rum(â)nii, și Studina lu Hămeiu toată și cu tot hotarul și cu rum(â)nii, și Cruș(o)vul tot, cu tot hotarul și cu rum(â)nii, și Frăs(i)net **ѡт Пѡли**¹ toți, pentru că aceste sate le-au fost cumpărat Mihaiu vodă încă den boiarie, cându au fost ban în Craiova.

Deci după acéia, deaca l-au dăruit Dumnezeu cu domniia în Țeara Rum(â)nească, iar domniia lui au dăruit pre cinstita și draga lui de mumă, doamna Teodora, ca să-i fie sate și moșii cu rumâni să o hrănească în viața ei, pân(ă) la moartea ei. Iar după moarte ei, să fie acéste sate la preaiubita și de la inimă fata domniei lui, jupâneasa Marula, fata jup(â)nései Tud(o)rei, și i-a faptu² și hris(o)vul domniei lui, scris cu mare blăstem. Și au dat acel hrisov în mâna jup(â)nései Tud(o)rei, muma jup(â)nései Marulei, când au trecut răposatul Mihaiu vod(ă) în Țara Ungurească de s-au dus de n-au mai venit.

Iar pre iubita fata domniei lui, jup(â)neasa Floriica, el u-o fost înzestrat, cându o a măritat, cu multe sate însuș(i) domniia lui, cându o a dat dup(ă) Preda, feciorul vistiariului Radului, pentru căci a fost acéia mai mare ce o a înzestrat, iar jup(â)neasa Marula au fost mică, ce o a miluit cu acele sate ce-au rămas de la moașe-sa, doamna Teodora, căci au fost faptă den trupul domniei lui.

Iar dup(ă) acéia, în urma domniei lui, multe răutăți se-au faptu², deci n-au putut nimine a-ș(i) căutaré de moșii sau de alte bucate, ce multe sate a mulți oa<m>³eni și ocine le-au împresurat alții.

Așijderea, și acéste sate au fost necăutate de jupâneasa Tudora, muma jup(â)nései Marulei, ce în urma domnei bătrânei, doamna Teodora, iar jup(â)neasa Floriica, ia le-au fost cuprinsu acéste sate de le-au împresurat. Iar de vréme ce au dăruit Dumnezeu pre domnul nostru Alexandru voevodi cu domniia în Țeara Rumânească, atunce pre acéia vréme se-au măritat și jupâneasa Marula, fata răposatului, lu Mihaiu voevod, după boiarinul ei, Socol peharnicul. Deci au avut a căuta de acéste sate. Deci au venit în pâra înaintea domnu nostru Alexandru voevod, cu jupâneasa Floriica, fata răposatului, lui Mihaiu voevod, și cu boiarinul ei, Preda post(elnic). Deci domniia lui n-au vrut să-i judece în Divan, ce le-au dat întâiu pre vlădicia mea, și pre părintele Matheiu Mireul den Deal și pre părintele Chiril piscupul den Buzău. Și după acéia, pre cinstiții deregătorii domniei lui: pre jupânul Cârstea marele dvornic, și

Gligorie marele comis, și Costea marele pitariu, și Iacov dohtorul, și Ivașco ce-au fost mare armaș, și Dumitru ce-au fost marele pitariu, și Mogoș al doile dvornic, și popa Goicea clisiariul și încă au fost și alți boiari mulți, de nu sînt scriși într-această carte, ca să le căutăm rîndul cu dreptate.

Deci așa am înblat ș-am adevărat, cum au fost întâiu miluit răposatul Mihai voevod pre muma domniei lui, doamna Teodora, iar după moartea ei să fie acéste sate ce sînt mai sus scrise la mâna jupânesei Marulei, fata domniei lui, ș-am cetit și hrisovul părintelui ei, a răposatului Mihail voevod.

Derept acéia, am judecat și noi cu sufletele noastre, cum au dat răposatul Mihaiu voevod, așijderea am dat și noi, căci iaste faptă den oasele lui, cum o știe țara toată.

Ș-am pus și blăstem, cine va ispiti a strica această carte și judecata noastră, acela om să fie blăstemat de însuși Iisus Hristos și de toți Sventii și de céle 318 de Sventi Părinți, ce-au lăcuit întru **ѡ ѡни**⁴, și să fie la un loc cu Iuda și cu trecletul Ariia și cu alți necredincioși ovréi, ce-au strigat spre sângele Domnului Dumnez<ă>³ul nostru Iisus Hr(i)stos, și au zis atunce ovréi(i): «duați-L de-l răstigniți pe El», sângele Lui să fie spre înșii și spre feciorii lor, iaste și va fi, în véciia de veacū adevărit.

Și într-alt chip să nu fie preste zisa noastră.

Пис(а), м(ѣ)с(а)ца дек(емб)ріе, ѡи д(ь)ни, в(ъ) лѣт(о) 7125.

Însă am scris eu, Stan logofăt den Săvești, în cetatea den Târgoviște, la Svânta mare Mitropolie.

† Luca mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>⁶”.

Orig. rom., hârtie (42,3 × 29 cm), cerneală neagră, sigiliul Mitropoliei (4,5 cm în diam.) cu icoana hramului în câmp; pe verso, două rez. în limba greacă.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „Pentru că iaste faptă din oasele lui, cum o știe țara toată”. *Contribuții privitoare la descendența lui Mihai Viteazul*, p. 153-154, nr. 3 (text după orig. și foto p. 159); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 41, nr. 146 (mențiune, cu data de la Hristos calculată greșit: „1614”).

¹ „de Câmpie”.

² Așa în orig.

³ Rupt și înnegrit.

⁴ „în Nicheia”.

⁵ „S-a scris, luna decembrie, 16 zile, în anul 7125 <1616>”.

⁶ Semnătura în limba greacă.

152. 1617 (7125) martie 23, Târgoviște. Alexandru vv. și domn i toată Ungrovlahia, fiul marelui și preabunului și răposatului Iliș vv., ntărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste tot satul Ciocăneștii, cu tot iotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, oricât i se va alege, din hotar până n hotar, pe care l-a cumpărat Mihail vv. și l-a dăruit m-rii, pentru că n-rea a fost din temelie făcută și zidită de Mihail vv. În zilele domnului nai sus pomenit a avut pâră m-rea cu Mitrea postelnic și cu fratele lui, anachi, zicând aceștia că au avut și ei ocină în acel sat, nevândută lui Mihail vv., domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, mpreună cu dregătorii săi și au luat Mitrea postelnic și Ianachi 12 boieri iotarnici, pe răvaș, care au mers și au ales ocina dinspre călugări, au iotărnicit și au pus pietre și semne: întâi – din baltă prin săpătura lui [igulea]¹ și prin vatra satului – 213 stânjani; la mijloc, 175 stânjani, iar de unde au fost mai îngustă² – 125 stânjani, și cu doi vecini, anume Macarie și Ursu. Cealaltă parte din Ciocănești a rămas în stăpânirea m-rii.

Martori: jupan Dumitru mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Stiriian vistier, Păruș spătar, Gorgan stolnic, Gligorie comis, Mârzea paharnic și Ianu mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt. Scribe Lepădat.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (30,1 × 20,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și monograma în chinovar, rupt la îndoitură, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat (se observă legenda, *nova plantatio* și cvila într-un semicerc); pe f. 2v. rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin Iascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. grecesc din sec. XIX.

¹ Rupt; completat după trad. din 1775.

² „îngustă”; cuvânt românesc în text slavon.

153. 1617 (7125) iunie 9, Târgoviște. Alexandru vv. și domn i toată Țara Ungrovlahiei, fiul lui Iliș vv., întărește lui Vâltur și fratelui lui Tincea și fiilor lor, Mușat și Vlaicul, și fiilor acestora, câți Dumnezeu le va dăru, stăpânirea peste ocina din satul Morteni, toată dedina lor, câtă se va alege, și toată cumpărătura, câtă se va alege, pe care au cumpărat-o de la unchiul lor, Cârstiian, și de la vărul lor primar, Drăghici, cu 2.000 de aspri, în zilele lui Mihnea vv.; toată dedina și cumpărătura, din câmp, pădure, din apă și din vatra satului, din hotar

până în hotar, le era bătrână și dreaptă ocină și dedină. În zilele lui Șerban vv., satul Morténii s-a vândut lui Badea spătar, fiul lui Grăjdean, ca să-i fie vecini. Dar, alți săteni nu s-au vândut; Vâltur și fratele lui, Tincea, și cu fiii lor, Mușat și Vlaicul, au rămas cnezi pe dedina lor. În zilele lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv., după moartea lui Badea spătar, alți săteni din satul Morténii, fără Vâltur, fără Tincea și fără fiii lor, Mușat și Vlaicul, s-au pârât înaintea domnului și li s-a dat lor lege 12 boieri, care să jure că nu s-au vândut ei de bună voie să fie vecini și că le-a făcut lor silă Badea spătar. După aceea a murit și Vâltur. Leca spătar, când a venit din Țara Moldovei, nu a vrut să lase așa cum au jurat cei 12 boieri, și a luat „lege peste lege”, 24 de boieri, care să jure că s-a vândut satul Morténii să-i fie vecini, însă fără sătenii: Vâltur și fratele lui, Tincea, și fiii lor, Mușat și Vlaicul. Și au mărturisit cei 24 de boieri înaintea lui Leca spătar și înaintea fiicei sale, jupâneasa¹ Marica, soția lui Badea spătar. Atunci, Leca spătar și fiica lui, jupâneasa¹ Marica, i-au slobozit de bună voia lui, fără să-i ameastece și pe Vâltur, pe fratele lui, Tincea, și fiii lor Mușat și Vlaicul. Apoi, în zilele lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv., satul Morténii, fără Vâltur, Tincea, Mușat și Vlaicul, s-au răscumpărat din vecinie, de la jupâneasa¹ Marica a lui Badea spătar. În zilele domnului mai sus pomenit, sătenii din Morteni s-au înțelea cu Tincea și cu fiul lui, Vlaicul, și cu Vâltur și cu fiul lui, Mușat, și le-au întors cheltuiala lor ...² aspri cu care s-au răscumpărat de la jupâneasa¹ Marica și nu au avut ei nici o treabă cu ceilalți săteni, pentru că ei nu au vândut partea lor și au fost cnezi cu ocinile lor. Apoi, Tincea cu fiul lui, Vlaicul, și cu nepotul lui, Mușat, fiul lui Vâltur, au venit înaintea domnului cu jupâneasa Marica și cu cei 24 de boieri care au jurat, anume: Borcea logofăt din Petrești și Voico logofăt din Jigorani, care au mărturisit că nu au avut acei oameni mai sus ziși nici un amestec cu ceilalți săteni, fiind slobozi și megieși. Domnul a văzut și cartea lui Leca spătar, făcută cu mare blestem, că nu au avut Vâltur cu fratele său, Tincea, și fiii lor, Mușat și Vlaicul, nici un amestec cu alți săteni din Morteni, care au răms de lege și de judecată. Blestem.

Martori: jupan Dumitru mare ban al Craiovei, jupan Cârstea mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Stirian vistier, Păruș spătar, Gorgan stolnic, Gligorie comis, Mârzea paharnic, jupan Ianu mare postelnic. Ispravnic Cârstea mare vornic. Scribe Neagoe logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (37,5 × 51 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc

nijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și nova plantatio); pe v. o nsemnare rom. contemporană: „Lipnicul...” și un rez. grecesc.

¹ În orig.: жителница.

² Loc liber.

154. 1617-7125 iunie 15, Târgoviște. „Lui Dumnezeu Cel a toate răzător și preabun, care este în Treime slăvit, mărire și laudă, care cu regrăită mila sa și cu Preasfântul Duh și cu cuvântul său toate dintru reîfință întru ființă preaslăvit le-a adus și le-a întărit și nu a lăsat neamul omnesc cel pierdut pentru călcarea poruncii, care a fost demult în rai a strămoșilor noștri, ci plecând cerurile s-a pogorât în multe chipuri, lăruindu-ne nouă calea pocăinței și mântuirii, din toate neamurile și-a ales fii și moștenitori ai împărăției sale, care prin fapte bune bine au plăcut lui Dumnezeu; cele ce ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la nima omului nu s-au suit, care au fost gătite de Dumnezeu celor care îl iubesc pe el”. Bincredinciosul și binecinstitorul și singur stăpânitorul, Alexandru vv., fiul răposatului Iliș vv., cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei, încă și părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg, întărește m-rii de la Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este zidită și întemeiată din temelie de cinstitul și preasfințitului părinte, arhimetropolit, chir Luca vlădica, stăpânirea peste: ocina din Ciocănești, toată partea lui Radul Berilă, din câmp, pădure, apă, din uscat și din vatra satului, care i se va alege din tot hotarul, pentru că a fost bătrână și dreaptă ocină și dedină a lui Radul Berilă, de la care a cumpărat-o mitropolitul pentru 600 de aspri gata, și toată partea de ocină a lui Cârștiian, câtă i se va alege cu tot hotarul, cumpărată de mitropolit, cu 300 de aspri gata; toată partea Dușei din Izvorani, cumpărată de mitropolit, cu 250 de aspri gata; ocina din Predileni cumpărată de mitropolitul Luca, toată partea lui Oancea, cât i se va alege cu tot hotarul, cu 300 de aspri gata; ocina din Izvorani, toată partea lui Moș, din câmp, pădure, apă, din dealul cu vii, cu grădini și pomet, cât i se va alege din tot hotarul, pentru că a fost bătrână și dreaptă ocină a lui Moș și a vândut-o călugărului Manasie, cu 200 de aspri gata, de la care a cumpărat-o chir Luca mitropolit cu acei aspri; ocina din Izvorani, toată partea lui Radul, cu pomet și cu plopii dimprejur, cumpărată de mitropolit de la Manasie călugăr, pentru 380 de aspri gata și partea lui Ionică, care fusese cumpărată de Manasie călugărul, cu pomet, pentru 70 de aspri, care a vândut-o cu 150 de aspri gata;

3 pogoane de vie cu pomet și cu grădini, din partea lui Ion și a lui Dobrin, cumpărate de mitropolit de la Manasie, pentru 550 de aspri gata. Toate aceste ocini le-a dăruit mitropolitul Luca m-rii lui pentru veșnică pomenire.

De asemenea, domnul a întărit m-rii stăpânirea peste: un vad de moară în Gârla Domnească, din capul gârlii în jos, unde a făcut Deli Iane, care se cheamă La Păr, pentru că acel vad de moară a fost domnesc și a fost dăruit de Necula vv.; domnul a văzut și cartea lui Necula vv. de miluire; un alt vad de moară, dăruit de Jipa din Buzău, din jos de moara lui, la capul Crivinei, ca să fie pentru sufletul lui la sfânta proscomidie; ocina din Suseni, partea părintelui vlădică Nichifor, numit în <mirenje>¹ Vasilie, cumpărată de acesta cu 5 pogoane de vie, cu loc de stupină și cu casă de la Țogoe orășean, cu 7.050 de aspri gata, din partea lui Epure cât a fost stâlpit; 3 pogoane de vie din partea Săsenilor, cu 3 stânceni de ocină, din cap în cap, cumpărate de vlădica Nichifor de la Radul și de la fratele său, Oancea, cu 3.030 de aspri gata; vlădica le-a dat m-rii pentru sufletul lui și a fost scris la proscomidie; ocina din Pridileni, toată partea Stanei, fiica lui Stoican, cumpărată de vlădica Luca de la Stana cu 8.002 de aspri gata; ocina din Dedulești, cu jumătate din scocul morii, toată partea lui Balotă din Buzău, din matca Buzăului până în bahna, pe care a cumpărat-o Neagoe de la Balotă, cu 1.300 de aspri gata; jumătate de vad de moară la Dedulești, cumpărat de popa Neagoe de la Micleuș, pentru 7.300 de aspri gata, însă de la fratele lui Micleuș; un loc de vie, drept un pogon și jumătate în dealul ...³, cumpărat de popa Neagoe de la Dragomir, fiul lui Neagul, cu 2.060 de aspri gata; ocina cumpărată demult de popa Neagoe de la Oprina din Bligari, de la Dragomir și de la fratele lui, toată, drept un cal bun înșeuat și înfrânat; toate acestea le-a dat popa Neagoe la m-re pentru sufletul lui.

M-re a primește întărire și pentru stăpânirea peste: ocina din Izvorani, de la Fântâna Ciutei unde dă în Brăgari și în Borul, și pe Borul în sus, în vârf, și în jos până la Fântâna Teiului, cumpărată de vlădica Luca: 4 răzoare de la: Cuțea, cu 400 aspri; 4 răzoare de la Stăn(i)mir, cu 400 aspri; 2 de la Fătul, cu 200 aspri; 4 de la Biril, cu 400 aspri; 4 de la Crăciun, cu 400 de aspri, 3 de la Stana, cu 300 de aspri; 2 răzoare de la Fătul, cu 200 aspri; 2 de la Neagul, cu 200 aspri; 1 de la Neagul, cu 100 de aspri; toată partea lui Nan, pentru un cal, toată partea lui Brânză, cu 400 de aspri, toată partea lui Neagul, cu 500 de <aspri>⁴; toată partea lui M(i)h(ă)il(ă), cu 200 de aspri; toată partea lui Ion, cu 200 de <aspri>⁴, toată partea lui Voico, cu 1.000 de aspri; un pogon și jumătate de la Ion cu 150 de aspri; toată partea lui Vladul, cu 200 de aspri; toată partea lui Drăgoiu, cu 300 de aspri; 1 pogon și jumătate de la popa Neacșul din

Ciocănești, cu 150 aspri; un vad de moară în apa Nișcovului închinat m-rii de tot satul Luncenii și s-au scris cu toții la sfânta proscomidie; o parte din Izvorani închinată m-rii de Coman din Bărbuncești și s-a scris în pomelnic; 10 răzoare cumpărate de vlădica Nichifor de la Drăgușin, cu 60 de galbeni, și le-a dăruit m-rii; o parte de ocină de la Izvorani dăruită m-rii de Serafim și toată partea lui Ioanichie, toată partea lui Oprea, 2 pogoane de vie de la Neagul, 1 pogon de la Ion și toată partea lui Stan, închinată m-rii de aceștia care s-au s-au scris în pomelnic; ocina din Ciocănești, toată partea lui Stanciul și a fratelui lui, Stan, și toată partea lui Stăn(i)mir, cumpărată de vlădica Luca, fiind atunci episcop la Buzău, de la Stanciul și de la fratele lui, Stan, și de la Stăn(i)mir, cu 1.500 de aspri gata; ocina din Ciocănești, toată partea Magdalenei călugărița, nepoata lui Stancul, cumpărată de vlădica Luca, cu 500 de aspri; ocina din Cotești, toată partea lui Talpă, dăruită de acesta m-rii scriindu-se în pomelnic; ocina din Izvorani, toată partea lui Ciutiniță, nepotul lui Neagul, cumpărată de vlădica Luca, cu 500 de aspri, și a dat-o m-rii; ocina din satul Ungurei, jumătate din partea lui Udrea, dată de Momcilă⁵, partea socrului lui Udrea, la m-re, pentru veșnică pomenire; ocina din Dealul Săsenilor, 7 pogoane și jumătate de vie, cu 2 stânjeni de ocină și cu tot hotarul, cumpărată de vlădica Luca de la fiul lui Tatul Zagorcea⁶, cu 1.700 aspri gata; un vad de moară peste moșia Dediuleștilor, în apa Buzăului, partea lui Neagoe Răscop, două scocuri, drept două roate de moară, cât i se va alege, pentru că i-a fost lui dedină, pe care a dat-o m-rii și s-a scris în pomelnic; un vad de moară în apa Buzăului, pe locul orașului Buzău, în gârla în care sunt și morile lui jupan Dumitru vornic, pentru că acest vad de moară a fost domnesc și l-a dăruit m-rii Necula vv., pentru sufletul lui și al părinților lui; ocina de la Sărata, toată partea jupăneasei Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, cu toți vecinii, cu tot venitul de pe tot hotarul și cu viile, pentru că a fost a jupăneasei Maria de dedină de la părinții ei; apoi, jupăneasa Maria a dăruit-o m-rii împreună cu un sălaș de țigani, anume Radul Boul, cu țiganca lui ...⁴, și cu doi copii, anume ...⁴, pentru sufletul ei și s-a scris în sfântul pomelnic și ea și părinții ei, și au pus mărturie Necula sluger și Dumitrașco spătar, pentru că a căzut jupăneasa Maria în mare nevoie de către bărbatul ei, Lupul fost mare paharnic, căci s-au fost apucat a umbla în rele curvășării, încât a vrut să-i taie capul; pe urmă, jupan Lupul paharnic i-a iertat capul și i-a luat toate satele și țiganii, înaintea a tot Divanul lui Radul vv.; după aceea, vlădica Luca nu s-a lăsat numai cu acea danie pe care a facut-o jupăneasa Maria și a cumpărat de la jupan Lupul paharnic, cu 7.500 de aspri, pentru că căzuseră toate ocinile

jupăneasei la mâna lui; 8 pogoane de vie în Dealul Buzăului, la Săseni, în gura Nișcovului, care vii au fost ale lui Manul Techengiul de dedină, pentru că a murit Manul și nu a rămas nici un fiu din trupul lui, rămânând pe seama lui Caraz logofăt⁷, apoi domnul ...⁵ a dăruit-o m-rii pentru pomenire și pentru sufletul lui Manul; ocina din Mlăjăt, toată partea lui popa Radul, cu loc de casă, cu grădina și cu pometul din jurul casei, pentru că o zălogise popa Radul la Grama grecul, cu 8.600 de aspri gata, apoi Grama grecul a ținut multă vreme acea moșie, iar popa Radul nu a putut să o răscumpere; la moartea sa, Grama grecul, a lăsat moșia m-rii pentru sufletul lui și s-a scris la proscomidie; ocina din Lipia, toată partea jupăneasei Voica a lui Miclăuș postelnic, din sus jumătate și din jos, din dealul cu vii și din pădure, însă din lacul cu cârlegile până la Chelmezău, cumpărată de Damian călugăr de la jupăneasa Voica, cu 4.600 de aspri gata; apoi, la moartea lui a lăsat m-rii toate bucatele lui și ale fiilor lui, pentru sufletul lui și trupul i-a fost îngropat în m-re și s-a scris la proscomidie; ocina din Predileni, partea lui Mușat, fiul lui Gavriil, și din partea lui Florea a patra parte și din partea moșului lui, Răchil(ă) a patra parte; iar hotarul până în lacul cu pește și din capăt în capăt partea lor toată, cumpărată de vlădica Luca de la megieșii de mai sus, cu 1.600 aspri gata, și au fost aldămașari și martori: Radul Bulac din Bărbuncești, Lupul al lui Drușcă din Borul⁸, Stoian și Lupul din Lunceni, Cârștian și Dumitru din Bărbuncești. Blestem.

Martori: jupan ...³, jupan Cârștea mare vornic, jupan Nica mare logofăt, jupan Stirian mare vistier, <jupan>³ Păruș mare spătar, Gorgan mare stolnic, Gligore mare comis, Mârzea mare paharnic și jupan Iane mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domnului. Scrie Neagoe logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (69,5 × 57,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițială, majuscule, puncte în text și monograma miniate în albastru și auriu, înnegrit puțin la îndoituri, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe v., însemnări grecești; un rez. rom. și un rez. în limba franceză din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai-Vodă, I bis/1-2 (trad. rom. din 14 ianuarie 1791, făcută de Costandin dascăl slovenesc, cu o copie din 1836; o altă copie la *ibidem*, V/4).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Izvorani*, p. 35-38, nr. 9 (rez. dezv. după trad., de la ANB); *DIR*, B, XVII/3, p. 150-156, nr. 127 (după trad., și copiile de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, II, p. 420-422, nr. 830 (rez. dezv. după trad., și copiile de la ANB, cu edițiile anterioare); G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, București, 1899, p. 202 (mențiune după trad. de la ANB).

¹ În copia de la ANB: „ce l-au fost chemat mai înainte Vasilie”; vezi *DIR*, B, XVII/3, p. 151, nr. 127.

² În *ibidem*, p. 152, suma este 700 de aspri.

³ Ilizibil, înnegrit în text.

⁴ Lipsă în text.

⁵ În *ibidem*, p. 153, completat <Maniul>.

⁶ În *ibidem*, „Tatălui Zagarcea”, în cealaltă copie: „de la feciorii Tatului” (nota 2).

⁷ În *ibidem*, p. 154, „pe seamă domnească”.

⁸ În *ibidem*, p. 155, „din Varul”.

155. 1617 (7126) decembrie 24. Magdalina călugărița, la moartea ei, îi dăruiește lui popa Stan din Pârdești o ocină în satul Pârdești, de 20 de galbeni, din tot hotarul, cu casă, cu via de lângă casă, cu o iapă și o cruce de lemn de la Sfântul Munte de sfințire, pentru că i-a fost preot și a căutat-o cât a fost în viață, până la moarte, și pentru ca să-i fie ei „pomână nesfârșit”.

Martori: Stoica logofăt din Fărcaș(e)ști¹, Drosul postelnic din Brâncoveni, Ivan postelnic din Vlădueni și egumenul de la Hotărani cu toți călugării, Negre logofăt din Băl(ă)nești, Petru și Negre din Fălcoi, popa Tatul și diaconul Matei din Greci, popa Cănda din Brâncoveni, Șerban și Danciul din Slăvilești și Călin din Viișoara. Blestem.

Orig. rom., hârtie difolio (29,6 × 20,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliu inelar rotund, cu numele călugăriței în câmp; pe v., rez. grecesc.

¹ Pentru ultimele litere, lecțiune nesigură, pentru că se află pe îndoitura actului.

156. 1619 (7127) martie 19. Gavriil Movilă vv. și domn poruncește unui om ...¹ să vină împreună cu sluga domnească ...² în fața sa, pentru că are pâră pentru satul Tărăcenii cu dregătorul domnesc, jupan Preda mare sluger. Satul i-a fost dat lui Preda mare sluger de domn, iar omul care a fost chemat în fața domnului trebuia să-și aducă cărțile pentru stăpânirea aceluia sat, dacă le avea. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom., hârtie, sigiliu domnesc aplicat în ceară roșie; pe v., rez. grecesc; cu o copie din 1775.

¹ Rupt.

² Loc liber.

157. 1619 (7127) mai 28, Târgoviște. Gavriil Movilă vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Simion Moghila vv., întărește lui Iorga și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăruia, stăpânirea peste ocina din Dedulești, toată partea lui Vârban, oricât i se va alege, din drumul Săpatului până în matca Buzăului, pentru că a cumpărat Iorga de la Vârban, pentru 2.700 de aspri gata, și au fost aldămașari: Stan din Cocorăști și Dobre din Mănești. Apoi, s-a ridicat Stan, fiul lui Vârban, și s-a pârât cu Iorga, spunând că nu a vândut tatăl lui aceea dedină, și a luat lege 6 oameni buni ca să jure și n-au putut să jure și a rămas de lege înaintea lui Radul vv. De asemenea, Iorga a primit întărire pentru cumpărăturile sale: 2 pogoane de vie, cu 2 stânjeni de ocină, cumpărate de la Neagoe, fiul Drăgușoaiei, pentru 1.200 de aspri gata și au fost aldămașari: Flore și Dobrotă din Lop(ă)tariul, și 2 părți dintr-o moară, a treia parte din moară din sus nu a vândut-o, pentru 1.000 de aspri gata; 3 pogoane de vie, cu 3 stânjeni de ocină, cumpărate de la Athanasie din Dediulești, pentru 1.500 de aspri gata și au fost aldămașari Balotă și Manea din Dedulești; o jumătate de moară cumpărată de la Balotă din Dedulești, pentru 1.200 de aspri gata; a șasea parte dintr-o moară cumpărată de la Balotă și de la Cozma din Dedulești, pentru 500 de aspri gata; via de la Prodilesa cumpărată de la Balotă din Dedulești, pentru 700 de aspri gata și au fost aldămașari: Dobre din Mănești¹ și Stan Voineag din Cocorăști; o parte de moară cumpărată de la Sorea, fiica lui Neagomir din Dedulești, pentru 1.200 de aspri gata. Toți acești oameni au vândut ocinile și dedinele lor de bună voia lor, în zilele răposatului părintelui domnului, Semion Moghila vv., iar când au venit leșii² la Buzău, când au fost Radul vv. și cu Ștefan vv. învrăjbiți, atunci au pierit cărțile lui Iorga împreună cu alte bucate; iar, acum, a venit Iorga și a mărturisit înaintea domnului împreună cu Cernat logofăt din ...³, Dobre din Mănești și Stan Voineag din Cocorăști, că sunt drepte dedine și cumpărături ale lui Iorga, fără nici o pâră.

Martori: jupan Ianache mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Papa mare logofăt, Stoica vistier, Miho spătar, Mihalache stolnic, Gligorie comis, Vladul paharnic și jupan Necola mare postelnic. Ispravnic jupan Paraschiva al doilea logofăt. Scrie Neagoe logofăt.

Orig. slavon, perg. (33 × 47,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, căzut; pe v., însemnări grecești; un rez. rom. și un rez. grecesc din sec. XIX.

BAR, Documente istorice, CXLVI/176 (trad. rom.).

EDITII: *DIR*, XVII/3, p. 372-273, nr. 335 (după trad. de la BAR).

¹ În *DIR*, B, XVD/3, p. 372, nr. 335, „Bănești”.

² În *ibidem*, nume propriu „Leșie”.

³ Loc liber.

158. 1619 (7128) octombrie 10, București. Radul Tabacul feciorul lui Pătrașco, vinde părintelui Averchie un răzor de vie în dealul orașului București al unchiului lui, Mihai, pentru 770 de bani, iar părintele Averchie să facă 2 sărăcuste pentru unchiul lui, pentru 130 de bani.

Martori: Posea și fratele lui, Mușat croitor, Lupu cojocar, Șarban, fiul lui Seman jud(eț), Anghel, Vlaicu și Stan¹. A scris Dragoman logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (30,3 × 20,5 cm), cerneală neagră, trei sigilii inelare rotunde, aplicate în aceeași cerneală, neclare; pe v., însemnări rom. și grecești; copie din 1775.

¹ Ultimele trei nume adăugate, de altă mână, sub text.

159. 1620 (7128) iunie 9, Târgoviște. Gavriil Movilă vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Simeon Moghila vv., întărește m-rii lui Mihai Voievod, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, și egumenului Ioasaf, stăpânirea peste satul Ciocăneștii din Vad, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp, pădure, apă, din baltă și din vatra satului, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pentru că acel sat a fost tot oameni megieși cu moșiile lor, mai denainte vreme din zilele altor bătrâni domni de demult. Apoi, în zilele lui Mihail vv., satul Ciocăneștii s-au vândut vecini domnești lui Mihail vv., tot pe bani gata, de bună voie. După aceea, Mihail vv. a miluit cu acel sat m-rea scrisă mai sus. În zilele domnului mai sus pomenit, un nepot al lui Ghionea gelep, anume Manta, s-a pârât înaintea domnului cu egumenul Ioasaf în marele Divan, zicând că a avut și Ghionea gelepul o parte de moșie cumpărată de la jupâneasa Chera, fiica lui Mihnea, pe care nu a vândut-o lui Mihail vv. Domnul a cercetat

și a judecat, după dreptate și după lege, cu toți boierii; călugării au arătat în Divan și cartea lui Mihail vv. de cumpărătură, pentru tot satul Ciocăneștii și de miluire către m-re, și au mărturisit Dan bătrânul și Pepelea că a fost vândută și partea lui Ghionea gelepul, împreună cu a altor săteni, și a rămas nepotul Ghionei de lege și de judecată.

Martori: jupan Ianache mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Fiera mare vistier, jupan Miho mare spătar, Jupan Mihalache mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, Jupan Vladul mare paharnic și jupan mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt. Scrie Lepădat.

Gavriil Movilă vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (36,5 × 48,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma în chinovar, semnătura cu negru și auriu, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc: un rez. rom. și un rez. fr. dezv. din sec. XIX.

¹ Loc liber.

160. 1620 (7128) iulie 12, Târgoviște. Gavriil Movilă vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului, Simeon Moghila vv., întărește m-rii Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos și părintelui egumen Io(a)saf¹ și tuturor călugărilor, stăpânirea peste: ocina din Svârcești, toată partea jupaniței Caplea, cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea, ocina din Cârstienești, toată partea jupaniței Caplea, din mori a treia parte și din vad a treia parte, ocina din Izvorani, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Spanțog, toată partea jupaniței Caplea, cu gârla și cu toți vecinii și cu tot venitul; 14 sălașe de țigani ai jupaniței Caplea, însă Gorbeștii, anume: Zăgan, Mircea, Dodan, Stoica, Corbeiu, Taica, Stan, Gosea, Hotea, Dragotă, Stan, Badea al lui Puia, Țalapi, și alt Badea, acești țigani au fost de dedină ai lui Neagul vornic și ai nepotului lui, Mogoș, și au fost dați zestre jupaniței Caplea, care i-a ținut până la moarte, iar la moartea ei i-a dăruit m-rii, împreună cu ocinile, și a scris jupanița în pomelnic 12 suflete, părinții și neamul ei, anume: Caplea, Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoica, Radul, Neacșa, Dragna și Caplea. În zilele domnului mai sus pomenit, părintele egumen Ioasaf de la m-rea Simopetra a avut pâră înaintea domnului la marele Divan cu părintele egumen Efrosin de la m-rea Bolintin; au arătat călugării de la Bolintin în Divan o carte de la Petru vv. Cercel făcută rău și strâmb², și s-a citit acea carte în care se

scria că unde va fi zăcând trupul și oasele jupaniței Caplea acolo să fie satele și ȋigani, iar altul nimeni din neamul ei să nu aibă treabă și amestec. Domnul a cercetat și a judecat, după lege și după dreptate, cu toți dregătorii săi, văzând și citind cartea lui Petru vv., fiul lui Mircea vv., cartea lui Alexandru vv. cel bătrân, hrisovul lui Mihnea vv. și cartea lui Șerban vv., și a adeverit foarte bine că a fost dat jupanița Caplea acele mai sus spuse sate și ȋigani la m-rea Simopetra, pentru sufletul ei și pentru 12 suflete pe care le-a scris în pomelnic, încă până a fost vie, iar când a fost în zilele lui Pătru vv. Cercel, domnia lui s-a pornit cu mare mânia și cu urgie asupra m-rii lui Ghiorma banul din București, cu hramul Sf. Nicolae, care este metoh la m-rea Simopetra, i-a izgonit pe călugări din m-rea lui Ghiorma banul și a scos cu pizmă oasele jupaniței Caplea din m-rea Sf. Nicolae și le-a dus și le-a îngropat la m-rea Bolintin, numai pentru pizmă. Și a făcut Pătru vv. Cercel și carte, fără cale și fără dreptate, ca să stăpânească m-rea de la Bolintin toate satele, moșiile și ȋigani, partea jupaniței Caplea, numai pentru pizma împotriva lui Ghiorma banul. Călugării de la m-rea lui Ghiorma banul au adus înaintea domnului în Divan oameni buni bătrâni și orașeni din București, anume: Semăn județ bătrânul și Dumitru Târâncop și carte de la jupan Cernica fost mare vornic cu mulți boieri și preoți, care au mărturisit cu ale lor suflete că întâi a fost îngropată jupanița Caplea în m-rea lui Ghiorma banul și a dezgropat-o Pătru vv. Cercel, numai pentru zavistie. Domnul a luat cartea lui Pătru vv. Cercel de la călugării de la Bolintin, carte care a fost făcută fără dreptate, și a spart-o însuși domnul în Divan, pentru că jupanița Caplea întâi a fost îngropată în m-rea cu hramul Sf. Nicolae, și au rămas călugării de la Bolintin de lege și de judecată.

Martori: jupan Enachi mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Fiera mare vistier, Miho spătar, Mihalache stolnic, Buzinca mare comis, Vladul mare paharnic și jupan ...³ mare postelnic. Ispravnic Paraschiva mare logofăt. Scribe Lepădat logofăt.

Gavriil Movilă vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (39 × 49,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat (se observă legendă și *nova plantatio*); trad. în limba greacă din sec. XIX; pe v., însemnare rom. și trei rez. grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

ANB, M-rea Mihai-Vodă, XV/3 (copie rom.).

MMB, inv. 99.005 (copie, 2 f.).

D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 44 (foto după semnătura autografă a domnului).

EDIȚII: P. V. Năsturel, *Biserica Stavropoleos după documente de la Arhivele Statului*, p. 3-4 (text după traducerea de la ANB); *DIR*, B, XVII/3, p. 577-579, nr. 514 (text după copia de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, II, p. 573-574, nr. 1141 (rez. dezvolt. după copia de la ANB); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 8 (rez. cu greșeli și facs. după f. 1r. a copiei de la MMB); D. Caselli, *Biserica Sfântului Niculae al jupăneșei Caplea din București*, p. 141-142 (rez. dezvoltat); Idem, *Ale cui erau locurile pe care s-a construit Arsenalul din București*, p. 1-2 (text după copia de la ANB și comentarii); G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, p. 201-202 (mențiune după trad. de la ANB); Niculae Șerbănescu, *Mărturii istorice despre monumentele religioase din București de altădată*, p. 88-89 (rez. scurt după *DIR*); Ștefan Andreescu, *Din relațiile Țărilor Române cu Epirul: ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma din Pogoniani*, p. 105-106 (comentariu).

¹ În *DIR*, B, XVII/3, p. 577-578, nr. 514, „Iosif”.

² În *ibidem*, p. 578, în loc de strâmb apare „sângerat”.

³ Loc liber.

161. 1621 (7129) ianuarie 2. Radul vv. și domn întărește m-rii Izvorani, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este zidită din temelie de cinstitul și prealuminatul părinte, chir vlădica Luca, stăpânirea peste o seliște de sat, numită Prundurești, din județul Buzău, pe Călmățui, cu toată ocina, cu tot hotarul și cu venitul ce se va alege, pe care o cumpărase Mihail vv., când a fost cursul anilor <1593 septembrie 1 – 1594 august 31> 7102, și de atunci a rămas pustie, fără oameni. În a doua domnie a domnului mai sus pomenit, seliștea a fost dăruită m-rii de la Izvorani, pentru că era aproape de acea m-re, că să-i fie pomană. Domnul a văzut și cartea lui Gavriil vv. Ispravnic însăși spusa domnului. Scribe Lepădat.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,9 × 20,4 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roșie, păstrat; pe v., însemnare rom. și două rez. grecești; un rez. rom. și un rez. în limba franceză din sec. XIX.

162. 1621 (7129) ianuarie 6, Târgoviște. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Radul vv., fiul marelui și răposatului Mihnea vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și

a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia lui, cu a lui bunăvoință, cu curată și luminată inimă, să proslăvească pe Dumnezeu, cel care l-a înălțat pe scaunul răposatului său părinte, și a dăruit un hrisov de scutire pentru satul Rucărul, care este la marginea țării, ca să fie slobod de bir, de găleată, de gorștina oilor, de dijma din stupi și din porci, de cal domnesc, de toate mâncăturile, de oaie seacă, de miere, de banii de județ și de toate dăjdiile, care sunt peste an în țară. Domnul a iertat satul Rucărul de toate dăjdiile, numai să aibă a-i da plocon în fiecare an, câte 20.000 de bani, jumătate, 10.000, la Sf. Gheorghe și ceilalți 10.000 la Sf. Dimitrie, în Vistieria domnească, pentru că a văzut că acel sat de la marginea țării poartă munca și nevoia, cu mare grijă pentru treburile și <slujbele> domniei, și au făcut multe găzduiri pentru <solii>, atunci când trec din Țara Ungurească în țară și din țară în Țara Ungurească, păzind muntele, marginea țării și vama domnească. De asemenea, satul multă muncă și poveri poartă pentru trecători. Drept pentru care, domnul a cugetat și iertat satul Rucărul de toate câte sunt scrise mai sus, numai să dea și să aducă mai sus spusul plocon în fiecare an, acel număr <de bani> gata, pe deplin și neschimbat în Vistieria domnească; <sătenii> vor fi iertați de toate, numai să păzească muntele și vama domnească cu grijă și cu cumpănire, să poarte grija treburilor și slujbelor domnești, să asculte de tot ce va fi <nevoie> pentru treburile solilor și ale tuturor trecătorilor și de tot ce ce va spune domnul și să aibă a observa și a păzi bine și cu lucru să se nevoiască și să fie gata la tot ce va spune domnul. Aceasta să fie întocmire statornică, pentru că a văzut domnul și hrisoavele altor domni pe care le-a întărit. Blestem.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Aslan mare vistier, jupan Necula mare spătar, Bertholomi stolnic, Goga comis, Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic ...¹. Scrie Lepădat.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (47-56 × 39 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la îndoituri și înnegrit, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe v., însemnare grecească.

¹ Loc liber.

163. 1622 (7130) februarie 6, Târgoviște. „† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voievod și domn¹ a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voievod¹. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei¹ mele jupan Preda fost mare sluger și soției lui, Floricăi, și cu copiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, pentru că ...¹ țigani, anume: Vișan și fiul lui, Enache, și cu frații săi, Dumitru și Radul, și Vintilă, cu frații săi, și Nica ...¹. Acei țigani¹ sunt cumpărați de răposatul Mihail voievod, atunci când a fost Mihail vodă boier. Apoi, a dat Mihail vodă acei țigani ...¹ zestre fiicei sale, jupaniței Floricăi, și jupanului Preda sluger și de atunci a stăpânit acei țigani jupan Preda sluger și jupanița lui, Florica, cu bună pace până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, în a doua domnie în¹ Țara Românească, au avut pără Preda sluger și jupanița lui, Florica, cu călugării de la sfânta mănăstire Tismana ...¹ părinții noștri, înaintea sfîntitului mitropolit, chir vlădica Luca, și cu toți episcopii, câți s-au strâns după obicei la Sfânta Bobotează. Și așa au părât călugării de la Tismana, precum sunt acei țigani ai sfintei mănăstiri, iar jupan Preda sluger și soția lui, Florica, ei au mărturisit cu mulți oameni buni, înaintea mitropoliților și înaintea episcopilor, anume: Pascal județ din Floci, și Mihai, și Radul, și Dumitru și alții mulți au mărturisit cu sufletele lor că sunt acei țigani ai lui Mihai voievod, în stăpânire, de când a fost boier și au fost dați zestre fiicei sale, Floricăi.

Astfel, întru aceea, preasfîntitul părintele nostru, vlădica Luca, și cu alți episcopi și cu tot soborul au cercetat și au judecat după dreptate și după legea dumnezeiască și bine au adevărit, precum sunt acei mai sus ziși țigani cumpărați de Mihail voievod din boieria lui și i-a dat zestre fiicei sale, Floricăi, și jupanului Preda sluger. Iar mănăstirea de la Tismana să nu aibă nici un amestec cu aceștia niciodată și au rămas călugării de la Tismana de lege, dinaintea vlădicăi Luca și a tuturor episcopilor.

Și am văzut domnia mea și cartea de rămas a preasfîntitului părintelui nostru, chir vlădica Luca, și a tuturor episcopilor.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele jupanului Preda fost sluger¹ și soției lui, Floricăi, pentru ca să le fie lor acei mai sus numiți țigani dedină și ohabă și fiilor lor, și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic, și jupan Papa mare logofăt, și jupan Hrizea mare vistier, și jupan Necula mare spătar, și Vartolomei mare stolnic, și¹ Fortuna mare comis, și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris la¹ Târgoviște, luna februarie, 6 zile, anul 7130 <1622>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn”.

Orig. slavon, hârtie difolio (34,3 × 27,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și monograma în chinovar, rupt la îndoituri și lipsă o mică bucată din partea de sus a actului, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. în limba greacă.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „*Pentru că iaste faptă din oasele lui, cum o știe țara toată*”. *Contribuții privitoare la descendența lui Mihai Viteazul*, p. 154-156, nr. 4 (text slavon, trad. rom. și foto p. 160); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 46, nr. 165 (mențiune).

¹ Rupt.

164. 1622-7130 mai 1, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea vv., întărește lui Voinea din Ogrăzeni, nepotul lui Stoica din Bălărei, și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui, stăpânirea peste ocina din Ogrăzeni, toată partea unchiului său Stoica din Bulărei¹, oricâtă se va alege, din câmp, pădure, apă, din uscat și din tot hotarul, pentru că acea ocină a fost bătrână și dreaptă ocină și dedină a lui Stoica din Bălărei. În zilele domniei mele mai sus pomenit, în a doua domnie în Țara Românească, a venit Stoica înaintea domnului de a dat și a miluit pe nepotul lui Stoica cu toată partea lui de ocină din Ogrăzeni, pentru veșnica lui pomenire. Blestem.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Hrizea mare vistier, jupan Necula mare spătar, Vartolomei mare stolnic, Furtuna mare comis, Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt. Scrie Șerban logofăt.

Orig. slavon, hârtie (43,2 × 28,8 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, majuscule și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, parțial deteriorat; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc, cu data 1 mai 1622; două rez. dezvolt. unul rom. și unul fr. din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, nr. 1 (rez.).

EDIȚII: *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 70, nr. 114 (rez. după rez. de la ANB); D. Nastase, F. Marinescu, *Les documents roumains de Simonopetra*, p. 46, nr. 167 (mențiune, cu data de zi: 2).

¹ Așa în orig.

165. 1623 (7131) mai 9, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Ungrovlahia, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea vv., întărește lui Gherghe și fratelui lui, Tudor, și fiilor lor, câți Dumnezeu îi va dărui, stăpânirea peste ocina din Rași, partea lui Ratea, 50 de stânjeni, pentru că această ocină a fost cumpărată de unchiul lui, Scărlet gelepul, de la Ratea, plătind pentru fiecare stânjen, câte 120 aspri turcești, în zilele părintelui domnului, Mihnea vv.; Scărlet a lăsat, la moartea lui, acești stânjeni de ocină nepoților lui, Gherghe și Tudor. Gherghe și Tudor au avut și cărțile altor domni bătrâni de cumpărătură pentru această moșie, care s-au pierdut când au fost acele răutăți ale turcilor și tătarilor. Domnul a văzut și zapisul megieșilor din satul Rași, cu mulți martori anume: Dragomir, Vladul, Dumitru, Drăgan și Ratea din Rași, Zlate logofăt din Cănești, Căzan și Necula din Cervenie, Voia din Râșciiori și Aldimir pitar din Mătășești.

Martori: jupan Ventilă mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Hrizea mare vistier, jupan Necula mare spătar, jupan Bertolomeiu mare stolnic, jupan Furtuna mare comis, jupan ...¹ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt. Scrie Stanciul.

Orig. slavon, perg. (36 × 46,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări și rez. grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. în limba franceză din sec. XIX.

¹ Loc liber.

166. 1623 (713<1>¹) august 10. Radul vv. și domn a toată Țara Românească, fiul răposatului Mihnea vv., întărește egumenului Io(a)saf și tuturor călugărilor de la m-rea Mihai Vodă, din susul orașului București, un vad cu mori pe Dâmbovița, la Lacul Adânc, lângă m-re. Vadul fusese al m-rii Sf. Nicolae; m-rea veche fusese făcută întâi de răposatul Ghiorma banul. Apoi, Dobromir fost mare ban al Craiovei a făcut mori cu sila pe locul m-rii Sf. Nicolae, în zilele lui Alexandru vv., bunicul lui Radu vv., iar sub Mihnea vv., tatăl lui Radu Mihnea, s-au plăns călugării de împresurare a locului m-rii de către morile lui Dobromir. Mihnea vv. cu boierii lui și cu orășeni bătrâni au adevărit că Dobromir a făcut morile fără cale și dreptate și a întărit, ca și mai înainte, morile m-rii. În zilele lui Radu vv. s-a pârât egumenul de la m-rea Sf. Troiță, Grigorie, cu egumenul de la Sf. Nicolae, Io(a)saf, înaintea

domnului, zicând cel dintâi că morile au fost puse de Dobromir ban. Văzând domnul și cartea răposatului Mihnea vv., cum că a pus Dobromir morile, a trimis patru boieri ai Divanului, anume Grigorie fost mare comis, Aslan mare logofăt, Miho fost mare spătar și jupan Tudoran fost mare pitar, iar ei au adeverit că Dobromir a pus morile pe locul m-rii fără a avea dreptul, iar cartea lui Mihnea vv. este bună și dreaptă. Domnul a întărit m-rii Sf. Nicolae vadul cu morile.

În urma unei noi reclamații a lui Grigorie, egumenul de la Sf. Troiță, domnul trimite din nou pe Grigorie comis să cerceteze dacă a ajuns hotarul Sf. Troițe până la locul morilor m-rii Mihai Vodă sau nu. Adunând orășeni, oamenii buni și bătrâni, comisul a aflat hotarul la 315 stânjeni depărtare de mori. Domnul a întărit m-rii Mihai Vodă vadul cu morile, dând rămas pe egumenul Grigorie.

Martori: Papa mare vornic, Aslan mare logofăt, Hrizea mare vistier, Necula mare spătar, Vartolomi stolnic, Furtuna comis, Gorgan paharnic și Trufanda mare postelnic. Ispravnic Aslan mare logofăt. A scris Lepădat.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 94-96. Trad. rom. din sec. XVIII, cu data de lună: „august”. Altă trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc, cu data de lună: „august”.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 46, nr. 166 (mențiune, cu data de lună: aprilie sau august).

¹ Văleatul, 7130, este greșit. Vezi explicația de la doc. următor.

167. 1623 (713<1>¹) august <înainte de 14>², Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea vv., întărește m-rii numită a lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, și egumenului Io(a)saf și tuturor călugărilor, stăpânirea peste un vad cu mori în apa Dâmboviței, la Lacul Adânc, lângă m-re, pentru că acel vad de moară a fost al m-rii Sf. Nicolae, care a fost făcută, întâi de demult, de răposatul jupan, Ghiorma banul. După aceea, jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei a făcut mori în puterea lui pe locul m-rii Sf. Nicolae, în zilele moșului domnului, Alexandru vv., iar în zilele părintelui domnului, Mihnea vv., călugării de la Sf. Nicolae s-au plâns înaintea domnului că a pus Dobromir banul morile sale pe locul m-rii, fără să aibă vreun amestec. De aceea, Mihnea vv. a socotit împreună cu dregătorii și cu bătrâni orășeni că și-a pus Dobromir banul

morile pe acel loc, fără cale și fără dreptate, și a dat locul de mori m-rii Sf. Nicolae, iar Dobromir banul să nu aibă nici o treabă. În zilele domnului mai sus pomenit, egumenul Gligorie de la m-rea Sf. Treime, din jos de București, s-a pârât cu egumenul Io(a)saf de la m-rea Sf. Nicolae înaintea domnului, spunând că au fost puse acele mori pe locul lui Dobromir banul. Domnul a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui, și a văzut și cartea părintelui său, Mihnea vv., în care se spunea că a pus Dobromir banul acele mori pe locul m-rii Sf. Nicolae; după aceea, domnul a trimis din Divan 4 boieri, anume: jupan Gligorie fost mare comis, jupan Aslan mare logofăt, jupan Miho fost mare spătar și jupan Tudoran fost³ mare pitar ca să cerceteze și să adeverească treaba, pentru ca să fie cu dreptate și fără nici o asuprire; acei 4 boieri, au găsit cu sufletele lor, că a pus Dobromir banul morile pe locul m-rii Sf. Nicolae și nu avea el nici un amestec, iar cartea părintelui domnului, Mihnea vv., este bună și dreaptă. Apoi, egumenul Gligorie de la Sf. Treime iarăși s-a plâns că s-a ajuns cu hotarul acelui vad, unde stau acele mori; și iarăși a trimis domnul, dintre acei 4 boieri, pe jupan Gligorie comis, ca să adeverească dacă a ajuns Sf. Treime cu hotarul până unde stau morile m-rii Sf. Nicolae. Gligorie comis a strâns orășeni, oameni buni și bătrâni, cu care a umblat și au găsit hotarul m-rii mai departe cu 315 stânjeni decât locul unde stau morile m-rii Sf. Nicolae și a rămas egumenul Gligorie de judecată.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Aslan mare logofăt, jupan Hrize mare vistier, Necula mare spătar, Vartolomi stolnic, Furtuna comis, Gorgan paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Scribe Lepădat.

Radu vv. <m. p.>.

Văleatul, 7130, este greșit; scriitorul actului a omis cifra unităților, pentru că Sfatul nu corespunde anului 1622, când mare vornic era Vintilă <din Corbi> (Stoicescu, *Lista dregătorilor*, p. 568), mare logofăt Papa <din Greci> (*ibidem*, p. 570) și mare paharnic Ion <din Paia> (*ibidem*, p. 579). În schimb, la 14 august 1623, data ultimului act de la Radu Mihnea, Sfatul domnesc este identic cu cel din actul de mai sus (*DIR*, B, XVII/4, p. 304-305, nr. 320).

Orig. slavon, hârtie difolio (42 × 27,8 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat; pe v. rez. rom. și rez. grecesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 46, nr. 164 (rez. după orig. cu data: octombrie 7130 <1621>).

¹ Vezi datarea actului.² Data de zi acoperită cu timbrul sigiliului.³ Scris deasupra rândului.

168. 1623 (7131) august 14, Târgoviște. Radul vv. și domn a toată Ungrovlahia, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea vv., întărește cinstul lui boier, jupan Aslan mare logofăt, stăpânirea peste satele: Răduleștiu lui Pardos, Dămiiianii, Fundenii, Moșăștiu, Dodeștiu, Păcurele, Cocanii, Șcheii, Zmeeștiu și Murgenii, din județul Buzău, cu vecini și cu tot venitul, din câmp, pădure, munte, apă și din vatra satului, cu toate viile, de pretutindeni cât i se va alege, pentru că aceste sate nu au vrut să dea dările domnești și nu au vrut să stea pe moșiile lor ca să plătească birurile, neplătind nici un bir. Jupan Aslan mare logofăt a pus din bucatele lui în Vistieria domnească, aspri gata ...¹, drept pentru care a fost lăsat județul Buzău pe seama lui pentru acele biruri, iar aceste sate nu au plătit năpasta. Domnul îi dăruiește aceste sate pentru asprii pe care i-a dat în Vistieria domnească. Blestem.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Aslan mare logofăt, jupan Hriza mare vistier, jupan Necola mare spătar, jupan Furtuna mare comis, jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic ...¹. Scrie Lepădat.

Orig. slavon, perg. (32 × 47 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte și monograma în chinovar, sigiliu domenesesc mijlociu timbrat, păstrat (se observă legenda și *nova plantatio*); pe v., o listă de nume, din vremea respectivă: Stănilă, Tudor, Stan și alte nouă nume.

¹ Loc liber.

169. 1623 (7132) octombrie 15. Danciul logofăt din Uscăți și Tănase de la Grădești, nepoții clucerului Borcea, vând lui Mușat postelnic partea lor de ocină din Trășani, din partea Borcească, 80 de stânjani, cu rumâni, drept 4.000 de aspri.

Martori: Stoica logofăt Târcea, Radul vătaf de Uda, Calotă vătaf de Popești, Tudor logofăt din Târgoviște. A scris Danciul logofăt din Uscăți.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 358. Copie de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

170. 1624 (7132) ianuarie 11. Alexandru vv. și domn al Țării Românești¹ poruncește boierilor hotărnic, <luați de> Melentie egumen de la m-rea lui Mihail vv. și de Sima logofăt, anume: Cernica vornic, Grigorie comis, Stanciul logofăt, Mitrea postelnic, Vladul din Dragești, Danciul din Uscăți, Ivașco vornic, Năsturel postelnic, Staico postelnic, Buzinca comis, Vladul logofăt și Neanciul vornic, să caute și să hotărască o ocină, partea lui Mitrea vornic, din Grozăvești, care a fost cumpărată de la judeci și a fost dăruită m-rii, cum scrie în cartea lui Mihnea vv., făcută de pe cărțile judecilor care au vândut, care cărți sunt la călugări, cine cât a vândut și câți bani a luat; de asemenea, să o hotărâncească dinspre satul Grozăveștiu, care a fost de moșie al Mitroaiei și este stăpânit de Sima logofătul, și să aleagă rumânii care se vor afla pe partea călugărească.

Orig. rom., hârtie (20,6 × 15 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu mare timbrat, căzut; trad. din 1775; o copie după Condica m-rii Mihai Vodă, din 26 octombrie 1819, autenticată cu semnătura neclară a unui paharnic.

¹ După monograma de la sfârșitul actului.

171. 1624 (7132) ianuarie 12, Mitropolia <din Târgoviște>. „† Din mila lui Dumnezeu, Preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească”¹ întărește m-rii lui Mihail vodă de la București, cu hramul Sf. Nicolae de la București², stăpânirea peste o vie închinată m-rii de călugărul Averchie, căruia i-au fost postrigul în acea m-re. Scrie Efrem.

Luca mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie (30,2 × 20,3 cm), cerneală neagră, semnătura mitropolitului în auriu închis, rupt la îndoituri, sigiliul Mitropoliei aplicat în ceară, căzut; pe v. rez. grecesc.

¹ † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Прѣвосвѣщен<аго>⁴ митрополит кѣр Лѹка въсон Земли Блжшїи.² Numele orașului București a fost scris de două ori.³ Semnătură grecească.⁴ Rupt.

172. 1624 (7132) iulie 4. Alexandru vv. și domn, fiul preabunului și preamiloștivului Radu vv., poruncește lui Grigorie comis ca să hotărască și să aleagă, cu cei 12 boieri luați pre răvaș, ocina m-rii de la

București, cu hramul Sf. Nicolae, și cu rumânii din Grozăvești dinspre Sima logofăt, cât se va alege partea lui de ocină, și cu rumânii lui Mitrea vornic. Comisul și cei 12 boieri trebuiau să mai tocmească și morile de la Grozăvești și de la Sfârcești, care vor fi mai sus să le coboare mai jos, și să se așeze, ca să poată umbla toate și să se hrănească toți.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 546. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, M-rea Mihai Vodă, XV/4, 5 (orig. rom., cu o copie din 1819).

EDIȚII: *DIR*, XVII/4, p. 442, nr. 450 (text după orig.); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 191-192, nr. 369 (rez. dezvolt. după orig.); St. Nicolaescu, *Alte amănunte istorice despre mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 1 (rez. după orig.).

173. 1624 (7132) august 10. Alexandru vv. și domn, fiul preabunului și milostivului Radu vv., dă de știre rumânilor din Grozăvești, care sunt pe moșia lui Mitrea vornic, că de acum înainte vor asculta de m-rea Sf. Nicolae. Având egumenul Meletie pără la Divan pentru satul Grozăvești cu Sima logofăt, domnul a întărit m-rii partea lui Mitrea, iar lui Sima partea Mitroaei vorniceasa, cu rumânii lor. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 546-547. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, M-rea Mihai Vodă, XV/6 (orig. rom.).

EDIȚII: *DIR*, B, XVII/4, p. 451, nr. 461 (text după orig.); *Catalog, doc. Țării Românești*, III, p. 196-197, nr. 380 (rez. dezvolt. după orig.); St. Nicolaescu, *Alte amănunte istorice despre mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 1-2 (trad. după orig.).

174. 1624 (7132) august 23. Alexandru vv. și domn, fiul preabunului și milostivului¹ Radu vv., întărește egumenului Nicandru și tuturor călugărilor de la m-rea Bolintin dreptul să-și țină doi rumâni, pe Rade și pe fratele lui, Stoica, din Pilești, ce erau de moșie ai m-rii încă din zilele lui Petru vv. Sub Alexandru vv. s-au sculat cei doi cu pără înaintea domnului spunând că nu s-au născut în satul m-rii, Pilești, și că nu i-a apucat legătura lui Mihai vodă acolo, nici nu sunt rumâni.

Judecând domnul le-a dat fiecăruia câte trei megieși, pe răvașe domnești, să jure că nu sunt rumânii m-rii Bolintin și că nu i-a apucat legătura lui Mihai Vodă. Dar rumânii nu s-au apucat de lege ca să jure, la soroc, ci au umbat, dând mită, ca să nu jure, și să facă pace cu călugării. Așa cum a mărturisit Grigorie comis în Divan, jurătorii au spus că nu vor putea jura că i-a apucat legătura lui Mihai în Pilești. Și i-au dat ei și mită lui Grigorie ca să nu jure și să facă pace cu călugării. Și a arătat Gligorie și mita pe care i-au dat-o jurătorii. Domnul, văzând hicleniile rumânilor și ale jurătorilor, i-a scos din Divan cu mare rușine și multă bătaie, rămânând de lege, ca să fie rumâni. Ispravnic Papa mare vornic.

Orig. rom., hârtie difolio (30,4 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (4,6 cm diam.), aplicat, căzut; pe v., rez. și însemnări grecești; copie rom. din 1775.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 4, nr. 47 (rez. rom.).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 14, nr. X (rez. după rez. de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 197, nr. 382 (rez. după rez. de la ANB).

¹ Cuvânt scris de două ori.

175. 1625 (7133) ianuarie 7. Alexandru vv. și domn, fiul preabunului și milostivului Radu vv., poruncește vameșilor de la Ciocănești să-i lase pe călugării de la m-rea lui Mihail vv. să ia zeciuala din pește de la rumânii m-rii din Ciocănești, după cum este legea; de asemenea, călugării primesc împuternicire să-și stăpânească partea din Gălețui, după cum țin jumătate de ocină în uscat, așa să ție și în apă.

Orig. rom., hârtie (28,8 × 20,6 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roșie, căzut; pe v., rez. grecesc.

176. 1625 (7133) martie 26. Mitrea, fiul lui Stanciu din Dragomirești, vinde lui Vlad o delniță de ocină din Bircirești, în siliștea satului, cu loc de casă, de grădină și de arie, de peste tot hotarul, din câmp, din pădure și din apă, măsurând 30 de stânjeni, pentru 2.800 de bani gata.

Martori: Neacșu postelnic și Marcu căpitan din Cojăști, Dragomir din Finta, Stănică, Băcan și Drăgan din Buzăești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 496-497. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

177. 1625 (7133) aprilie 4¹. Ivașco fost vornic, Gligorie comis, Radul postelnic, Stanciul logofăt de Cârstienești, Danciul din Uscăți și Mitrea din Dragomirești, luați pe răvașe domnești de Meletie egumenul m-rii lui Mihai Vodă de la București și de Sima logofăt ca să hotărăscă satul Grozăvești, au căutat cărțile lui Sima, pentru ce a avut cumpărătură Mitrea vornic cu jupâneasca lui Neaga, precum și cărțile m-rii. Și au tocmit să țină m-rea jumătate de sat, cu rumâni și morile de sus, ce sunt împotriva Sfrăceștilor, iar Sima cealaltă jumătate din sat, cu rumâni și morile de jos, dinspre Grozăvești; iară dacă se vor afla alte vaduri să le facă m-rea împreună cu Sima. Satul Grozăvești îl cumpărase Mitrea și jupâneasa lui Neaga și îl închinase m-rii Sf. Nicolae, luând de la aceasta 20.000 de aspri. Boierii au tocmit împreună cu preoții și cu bătrânii orașului. Sima logofăt să țină jumătate de sat pe care o avea de la jupâneasa lui, Safta. Radul logofăt din Zlotești a scris.

Danciul logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,7 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, șase sigilii inelare aplicate în aceeași cerneală: al lui Danciul logofăt, octogonal, având în câmp inscripția: „† Danciulu logof(ăt)”, trei sigilii rotunde, două având în câmp scuturi heraldice cu mobile neclare, iar al treilea un scut încărcat cu un leu rampant, susținând un pom, și inscripția: „Gligo(rie)” (probabil al lui Gligorie comis), și două sigilii ovale, unul având în câmp o pasăre, iar celălalt un decor oriental și legenda în limba greacă (?); pe v., însemnări rom. și grecești; copie rom. din sec. XVIII, care are pe verso liste de socoteli grecești; copie rom. din 1775, trad. franceză din sec. XIX; rez. rom. și rez. francez din sec. XIX; copie nr. 530; trad. fr.; rez. rom.

EDITII: St. Nicolaescu, *Alte amănunte istorice despre mănăstirea Mihai Vodă din București*, p. 2 (trad., cu omisiuni, după orig.).

¹ Un alt doc. orig. rom., cu un conținut identic, însă scris, potrivit editorilor, de Danciul din Uscăți (scriitorul actului s-ar putea să fie tot Radul logofăt din Zlotești, editorii omițând să-i transcrie numele), se păstrează la ANB, M-rea Sf. Ioan din București, II/13 (*DIR*, B, XVII/4, p. 451, nr. 461 (text după orig.)).

178. 1625 (7133) aprilie 20, Târgoviște. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prebunului și milostivului, Radul vv., întărește m-rii de deasupra Bucureștilor, care se numește Mihail vv., cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste jumătate din satul Grozăvești, din câmp, din pădure, din apă și din tot

hotarul, și din vecini tot jumătate, și moara din sus și câte vaduri ce se vor afla pe acea moșie, pentru că a fost dat și închinat de Mitrea vornic la m-re, pentru veșnica lui pomenire și pentru că a luat Mitrea vornic 20.000 de aspri de la m-re. În zilele sus-numitului domn, Sima logofăt a ridicat pâra cu călugării de la m-re, spunând că Mitrea vornic nu a dat și nu a închinat ocina, vecinii și morile la m-re și nu a luat nici un ban de la călugări. Domnul a cercetat și a judecat cu dregătorii săi și le-a dat 6 boieri, după răvaș domnesc, anume: Ivașco fost mare vornic, Gligori fost mare comis, Radul postelnic, Stanciul logofăt din Cârș<ti>enești, Danciul logofăt din Uscăți și Mitre postelnic din Dragomirești, ca să cerceteze și să adeverească dacă a dat și a închinat Mitrea vornic partea lui de ocină din satul Grozevești, cu vecini și cu mori, și dacă a luat bani de la m-re. Apoi, cei 6 boieri au mers și au cercetat cartea m-rii de la moșul domnului, Mihnea vv., de danie și de închinare cu mare blestem, pe acea ocină cu vecini și cu mori, și au întrebat preoți, orășeni din București și pe toți megieșii dimprejurul aceluia loc, aflând și adevărind, cu sufilele lor, că a dat și a închinat Mitrea vornic acea ocină cu vecini și mori la m-re și că a luat Mitrea vornic bani de la m-re. Domnul, văzând și cartea moșului său, Mihnea vv. de închinare și zăpădit boierilor mai sus scriși, hotărăște ca m-rea să stăpânească moara de sus, care este împotriva Sfrăceștilor, iar Sima logofăt să țină moara din jos, dinspre Grozevești, iar de se vor mai afla vaduri de moară, să facă m-rea <mori> împreună cu Sima logofăt, cum au aflat acei boieri cu sufilele lor.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Fiera mare logofăt, jupan Vladul mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Vărtol(o)meiu mare stolnic, jupan Bratul mare comis, jupan Gherghie mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic jupan Fiera mare logofăt. Scrie Stan, nepotul lui Stan logofăt din Săvești.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie (47,1 × 32 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, invocația simbolică, inițială, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări rom. și grecești și rez. grecesc; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; copie după trad. din 1775 din 26 octombrie 1819, autenticată cu semnătura neclară a unui paharnic; trad. în limba fr. din sec. XIX; două rez. dezvolt., unul rom. și unul fr., din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai-Vodă, XV/7 (copie rom.).

EDITII: *DIR*, B, XVII/4, p. 497-498, nr. 519 (text după copia rom. de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 220-221, nr. 449 (rez. după copia de la ANB).

179. 1625 (7123) august 8. Papa mare vornic dă carte cămărașilor și tuturor celor ce au arat în hotarul satului Găunoși ca să dea dijma de pâine călugărilor de la m-rea Mihai Vodă, căreia îi aparține satul. Acum, un rumân turcit a venit și a luat dijma, zicând că și părinții lui au avut ocină în acel sat. Prin cartea domnească și prin această carte li se poruncește să dea dijmă numai călugărilor, iar „turcului nici un spic să nu dați și ce vă va fi luat dijmă, încă să mergeți voi cu captele voastre să luați dijma de la turc și să o dați la călugări”.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 358-359. Copie de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

180. 1625 (7134) noiembrie 5¹, București. Alexandru vv. și domn, fiul preabunului și milostivului Radul vv., întărește lui Pătru sluger stăpânirea peste satul Pleșovul, cu rumânii și cu tot venitul, până îi va plăti socrul său, Preda sluger, 300 de galbeni, puși zălog de el pentru doi ani; domnul a văzut și zapisul lui Preda sluger în mâna ginerei lui, Pătru sluger, cu mulți boieri martori; iar când nici un an nu s-a împlinit (anul se împlinește la 40 de Mucenici), socrul său a luat înapoi satul și nu i-a dat banii, de aceea, domnul a judecat și a dat lui Pătru sluger să țină satul Pleșovul, până când socrul său îi va da banii. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom., hârtie (30,8 × 21,4 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoitură, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roșie, păstrat parțial; pe v. rez. grecesc.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les documents roumains de Simonopetra*, p. 48, nr. 181 (rez. după orig. cu data: noiembrie 1625).

¹ Data de zi se citește cu greutate.

181. 1625 (7134), decembrie 31. Popa Dumitru și preoteasa Ștefana, fata popii ...¹, nepoata lui Macoveiu, vând clucerului Pană 6 locuri de prăvălie cu tot locul, cât se va alege, drept 3.000 de bani gata: 2.000 i-au primit, iar 1.000 i-a iertat, pentru sufletul unchiului lui, Macovei, pe care să-l pomenească la m-rea Sf. Niculae. Locurile au fost partea lor, dată de Macovei, alese dinspre toți frații lor, anume: Maria, soția lui Stanciu logofăt, Spiridon logofăt, Dafina, Șerban logofăt și jupâneasa lui, Stanca.

Martori: popa Borcea clisier, popa Dumitru, Dragu diacon, Costea grămătic, Dumitru croitor. Blestem.

A scris Drag(o)man logofăt.

Popa Dumitru.

Orig. rom., hârtie difolio (31 × 21,4 cm), cerneală neagră, sigiliu rotund (2,1 cm diam.), aplicat în cerneală neagră, având în câmp un sfânt și legenda: „popa ...”.

¹ Rupt.

182. 1626 (7134) ianuarie 13, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului, Radul vv., întărește m-rii, numită a lui Ghiorma banul, din orașul București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, metoh la m-rea Simopetra, din Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste: ocina din Sfârcești, din județul Ilfov, toată partea jupaniței Caplea, cu mori; ocina din Dragomirești, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Cârstienești, toată partea jupaniței Caplea, din vad de moară a treia parte și din mori a treia parte; ocina din Izvorani, toată partea jupaniței Caplea; ocina din Spanțog, toată partea jupaniței Caplea, cu gârla și cu toți vecinii și cu tot venitul; 14 sălașe de țigani ai jupaniței Caplea, însă Corbeștii¹, anume: Zăgan țiganul, Mircea, Dodan, Stoica, Corbeiu, Taica, Stan, Gosea, Hotea, Dragotă, Stan, Badea al lui Puia, Țalapi și Badea, care au fost de dedină ai lui Neagul vornic și ai nepotului lui, Mogoș, și au fost dați zestre jupaniței Caplea, care i-a ținut până la moarte, iar la moartea ei i-a dăruit m-rii, împreună cu ocinile, pentru că fii din trupul ei n-au rămas, și a scris jupanița în pomelnic 12 suflete, părinții și neamul ei, anume: Caplea, Vișa, Diicul, Stanca, Badea, Pătrașco, Radul, Stanca, Stoica, Radul, Neacșa, Dragna și Caplea. În zilele lui Gavriil vv., egumenul Io(a)saf de la m-rea Simopetra din Sfântul Munte a avut pără înaintea domnului în marele Divan cu egumenul Efrosin de la m-rea Bolintin, cu hramul Buna Vestire; călugării de la Bolintin au arătat o carte de la Petru vv. Cercel, făcută rău și strâmb, scriind că unde vor zăcea trupul și oasele jupaniței Caplea acolo să fie satele și țiganii ei; Gavriil vv. a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii săi, și a văzut și a citit cartea lui Petru vv., fiul lui Mircea vv., cartea strămoșului domnului, Alexandru vv., hrisovul moșului domnului, Mihnea vv., și cartea lui

Șerban vv., și a adevărit foarte bine că a dat jupanița Caplea satele și ȝiganii m-rii Sf. Nicolae, care este metoh la m-rea Simopetra, pentru sufletul ei și pentru 12 suflete pe care le-a scris în pomelnic, încă cât a fost vie. În zilele lui Petru vv. Cercel, domnul s-a pornit cu mare mânie și urgie asupra m-rii lui Ghiorma banul din orașul București, cu hramul Sf. Nicolae, care este metoh la m-rea Simopetra, a izgonit pe călugări din m-rea lui Ghiorma banul și a scos cu pizmă oasele jupaniței Caplea din m-rea Sf. Nicolae și le-a dus și le-a îngropat la m-rea Bolintin, numai pentru pizmă. Și a făcut Petru vv. Cercel carte, fără cale și fără dreptate, ca să ție m-rea de la Bolintin toate satele și moșiile și ȝiganii, partea jupaniței Caplea, numai pentru pizma împotriva lui Ghiorma banul. Călugării de la m-rea lui Ghiorma banul au adus înaintea lui Gavriil vv., în Divan, oameni buni și orășeni din București, anume: Semăn județ bătrânul, Dumitru Târăocop și carte de la jupan Cernica fost mare vornic cu mulți boieri și preoți, care au mărturisit, cu sufletele lor, că a fost îngropată întâi jupanița Caplea în m-rea lui Ghiorma banul și a dezgropat-o Pătru vv. Cercel, numai pentru zavistie. Gavriil vv. a luat cartea lui Petru vv. Cercel de la călugării de la Bolintin, carte care a fost făcută fără dreptate, și a spart-o în Divan, pentru că jupanița Caplea a fost îngropată întâi în m-rea cu hramul Sf. Nicolae. Domnul a văzut și cartea lui Gavriil vv. de pâra și de rămas, din anul <1620> 7128², și de atunci au stăpănit călugării de la m-rea Sf. Nicolae moșiile de mai sus în pace. În zilele mai sus-pomenitului domn, egumenul Melentie de la m-rea Sf. Nicolae a avut pâra înaintea domnului, în marele Divan, cu egumenul Malahii de la m-rea Bolintinul pentru acele sate și ȝigani, partea jupaniței Caplea, egumenul Malahii împreună cu egumenul Athanasie de la m-rea Sf. Treime din orașul București, căreia Bolintinul i-a fost metoh, au vrut să stăpânească satele și ȝiganii m-rii Sf. Nicolae și a scos în Divan m-rea Bolintinul niște cărți mincinoase. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii săi, văzând și cărțile altor bătrâni domni de demult, toate pe rând scrise, una după alta, și cartea părintelui, care a fost mare patriarh, chir Eremia de la Țarigrad, și cartea părintelui Sofronie, patriarh de la cetatea Ierusalimului, și cartea părintelui Pahomie de la Larisa din Rumelia, cu mare afurisanie, cum a fost dat singură jupanița Caplea toate moșiile sale la m-rea Sf. Nicolae, unde a fost îngropată. Egumenul Melentie a adus în Divan mulți bătrâni orășeni din orașul București, care au mărturisit și înaintea lui Gavriil vv., anume: Semăn județ și Dumitru Târăocop și cartea răposatului jupan Cernica fost mare vornic de măturie, și au mărturisit că nu a avut m-rea Bolintinul nici o trabă cu moșiile jupaniței Caplea. Domnul a găsit

cartea lui Petru vv., fiul lui Mircea vv., și cartea lui Alexandru vv. rele și strâmbe, fără dreptate. Călugării de la Bolintin au vrut să stăpânească în puterea lor, fără dreptate, de aceea au rămas egumenul Malahii de la Bolintin și egumenul Athanasie de la Sf. Treime de lege și de judecată.

De asemenea, domnul întărește m-rii lui Mihail vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, și egumenului Melentie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste un vad de moară și cu moară, în apa Dâmboviței, numit la Lacul Adânc, care este aproape, lângă m-re, pentru că acel vad de moară a fost al m-ri Sf. Nicolae, fiind făcută dintâi m-rea cea veche de jupanul Ghiorma banul. Apoi, jupan Dobromir fost mare ban al Craiovei a făcut mori, în puterea lui, pe locul m-rii, în zilele răposatului strămoșului domnului, bătrânul Alexandru vv. În zilele moșului domnului, Mihnea vv., călugării de la Sf. Nicolae s-au plâns că le-a împresurat și a pus Dobromir banul morile sale pe locul m-rii, fără să aibă vreun amestec. Mihnea vv. s-a sculat împreună cu dregătorii lui și cu bătrânii orașului București și au mers și au adevărit cu dreptate că a pus Dobromir banul mori pe acel loc, fără cale și fără dreptate, și a dat acel loc m-rii Sf. Nicolae, cum fusese și mai înainte vreme. După aceea, în zilele părintelui domnului, Radul vv., egumenul Gligorie de la m-rea Sf. Treime, din josul orașului București, a ridicat pâra cu egumenul Io(a)saf de la m-rea Sf. Nicolae și a venit înaintea domnului de față, spunând că au fost puse acele mori pe locul lui Dobromir banul. Domnul a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui și a văzut și cartea lui Mihnea vv., în care se spunea că a pus Dobromir banul acele mori pe locul m-rii Sf. Nicolae. După aceea, Radul vv. a trimis din Divanul domnesc 4 boieri, anume: jupan Gligorie fost mare comis, jupan Aslan fost mare logofăt, jupan Miho mare spătar și jupan Tudoran fost mare pitar, ca să cerceteze și să adevărească treaba, pentru ca să fie cu dreptate și fără nici o asuprire; acei 4 boieri au găsit, cu sufletele lor, că a pus Dobromir banul morile pe locul m-rii Sf. Nicolae și nu avea el nici un amestec, iar cartea lui Mihnea vv. este bună și dreaptă. Apoi, egumenul Gligorie de la Sf. Treime iarăși s-a plâns că s-a ajuns hotarul acelui vad cu moara, și, iarăși, a trimis Radul vv., dintre acei 4 boieri, pe jupan Gligorie fost mare comis ca să adevărească dacă a ajuns m-rea Sf. Treime cu hotarul până unde stau morile m-rii Sf. Nicolae. Gligorie comis a strâns orășeni mari și mici și buni cu care a umblat și a găsit hotarul m-rii, mai departe cu 315 stânjeni decât unde stau morile m-rii Sf. Nicolae, și a rămas egumenul Gligorie de lege și de judecată. Domnul a văzut și cartea părintelui lui, Radul vv., de pâra și de rămas, din anul 7130³.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Fiera mare logofăt, jupan Buzinca mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Vartholomi mare stolnic, jupan Bratul mare comis, jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Fiera mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (70 × 59,5 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițială, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, semnătura domnului cu negru și auriu, rupt puțin la indoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat; pe v., însemnare rom. și două rez. grecești; trad. din 1775; o altă trad. din sec. XVIII sau începutul sec. XIX.

¹ Așa în orig.

² Vezi doc. nr. 161.

³ Vezi doc. nr. 164.

183. 1626-7134 martie 8, București. „Câți se fac milostivi și câți au râvnă înțelegătoare și cu totul se sârguiesc a săvârși fapte bune, într-alt chip nu vor putea, ci numai cu Duhul lui Dumnezeu povățuiți fiind, aceasta săvârșesc, și aceștia se învrednicesc să se așeze fii credincioși și moștenitori împărăției care este gătită de la începutul facerii luminii¹, după cum Apostolul Pavel strigă: «Câți cu Duhul lui Dumnezeu se poartă, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu». Pentru aceasta, tot cel care voiește sufletul său a-1 mântui, dator este să râvnească celor milostivi și asemenea pe sine acestora a se învrednici, precum zice Mathei Evanghelistul: «Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui», înaintea cărora poarta împărăției cerului nu se va închide, ci mai vărtos bucurându-se se va deschide cu mărirea și cu cinstea care este înaintea lui Dumnezeu și ca niște fii vor fi puși în lăcașurile cerești în vecii vecilor încununându-se cu cununile nestrăcămunii. Pentru aceea, și eu întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru vv., din mila lui Dumnezeu și cu ajutorul lui Dumnezeu, domn a toată Ungrovlahia, fiul răposatului Radul vv., râvnit-am domnia mea celor care au fost mai înainte de noi de Dumnezeu încununați domni, care au dăruit și au întărit, iată am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bineînchipuit și prea cinstit, care este peste toate cinstitele daruri de acum, acest hrisov al domniei mele”, prin care dăruiește m-rii Simopetra, de la Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, m-rea Bolintinul, unde este hramul Buna Vestire, să-i fie metoh și supusă, cu toate satele, ȋigani, morile, viile, cu toate

bucatele și cu tot venitul, pentru că m-rea Bolintinul a fost făcută și întemeiată din temelie de Pilea logofăt, înainte vreme în zilele altor bătrâni domni. Pentru aceea, domnul, văzând că această m-rea Bolintinul este lipsită și săracă de bucate și i s-au risipit satele, ȋigani și toate moșiile, a socotit împreună cu toți dregătorii săi și nu au vrut să lase m-rea Bolintinul ca să se pustiască și să piară pomana răposatilor ctitori, de aceea a dat și a închinat m-rea Bolintinul să fie metoh la m-rea Simopetra de la Sfântul Munte, cu toate satele și cu toate moșiile, unde este dată și închinată și m-rea numită a lui Mihail vv., din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae, ca să fie amândouă m-rile chinovii la m-rea Simopetra, să caute egumenul Melentie de la Sf. Nicolae de toate satele, moșiile și ȋigani m-rii Bolintinul, și de tot venitul, și să fie toate pe mâna egumenului Melentie de la m-rea lui Mihail vv., cu hramul Sf. Nicolae, și de toate să aibă ei a da seamă la m-rea Simopetra, pentru sate, moși și ȋigani și pentru tot venitul, nimic să nu se risipească, ci mai vărtos să întărească egumenul Melentie de la Sf. Nicolae cu ce va trebui m-rea Bolintinul. Și să se știe satele m-rii Bolintinul, ȋigani și vecinii, anume; satul Pileștii, din județul Ilfov, care este dat de Pilea logofăt, când a făcut m-rea Bolintin, și, pe nume, vecinii din Pilești: Radul cu fiii lui, Mihai, Stan, Neagoe și Stoica Lungul, cu fiii lor; satul Burăneștii, din județul Ialomița, ce este dat de Rada, jupanița lui Pilea logofăt; satul Elhovenii, din județul Vlașca, care este dat de răposata jupanița Neaga Mitroaia vorniceasa și vecinii, pe nume: Gorga, Postea, Ciopan, Datco, Șteful, Gorga cel mic, Oprea și Ion cu fiii lor; satul Bucșanii și satul Malul Spart, din județul Vlașca, care sunt date de răposatul Băsărab vv. la m-rea Bolintinul și <vecinii de la Bucșani: Albul cu fiii lui>², Badea, <Grozea și Mușat cu fiii lor, Spir>²idon, <Dobre, Balea și Cornea cu fiii lor, iar vecinii de la Malul Spart: Șărban cu fiii lui, Mircea, Stoian și Benea cu fiii lor, Marco, Dușa, Mircea cu fiii lor>², Neagoe, Stancul și Baico cu fiii lor; <satul Bolintinul, care a fost dat de răposatul Pilea logofăt, cu toată moșia, câtă se va alege>²; 14 sălașe de ȋigani, anume: Burchi ȋiganul cu copiii lui, Bata ȋiganul, <Râpa, Țalapi>², Danciul, Stan Moldovean, Stan Bățoe, Radul, Vladul, Radul Găligan cu copiii lui, Eremin ȋiganul, Radul Hrănea și Lupul cu copiii lui. Blestem.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Fiera mare logofăt, jupan Buzinca mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Vartholomei mare stolnic, jupan Bratul mare comis, jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic jupan Fiera mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (49 × 55,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoitura orizontală, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări și rez. grecești; trad. din sec. XVII sau XVIII; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; două rez. rom. și două rez. fr., câte unul dezv., din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70 (rez., cu data: 2 martie 1626).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 14-15, nr. 11 (rez. după rez. de la ANB); *DRH*, B, XXI, p. 36, nr. 24 (rez. după rez. de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 264-265, nr. 533 (rez. după rez. de la ANB).

¹ În orig.: ТВАРЫ СВѢТОМЪ.

² Rupt; completat după cele două traduceri păstrate la Simonopetra.

184. 1626 (7134) martie 22. Jupâneasa Voica, fiica lui Radul vistier, la moartea părintelui ei, care a murit în casa ei, la Găv(ă)niști, șezând alături de duhovnicul Gligorie, l-a întrebat de rândul fraților ei, cui ce lasă cu suflitul lui, și el a spus că le-a împărțit tot și se știe cine ce are și ce va stăpâni; iar pentru un rumân din Greci, anume Iarciul Mozac cu feciorii lui, noi l-am întrebat și de acela, iar el a zis cu suflitul lui, la moartea lui, că l-a dat fratelui jupânesei, Preda, și să fie dat „în vecie de veac”.

Martori: Mihăilă postelnic din Văleni, sora Voicăi, Anca, și popa Stan din Greci.

Orig. rom., hârtie (30,5 × 21,5 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar octogonal (1,3 × 1,3 cm), având în câmp un arbore, susținut de două animale rampante; pe v., rez. grecesc.

185. 1626-7134 martie 26, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Alexandru vv., fiul răposatului Radul vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului povățuitor¹, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință cu cinstită și luminată inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat în scaunul sfântăroposatului părintelui domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bineînchipuit și preacinstit, care este peste toate darurile acestea de acum, acest hrisov al domniei mele,

prin care întărește m-rii numită a lui Mihail vv. din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și părintelui egumen Meletie și tuturor călugărilor, care este metoh și supusă la m-rea de la Sf. Munte, numită Simopetru, cu hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: tot satul Dralea, cu tot hotarul, cu toți rumânii și cu tot venitul, din hotar până în hotar, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești; apoi, Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, anume Mavrichi, fiul lui Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, care a luat satul Dralea pentru că nu a putut plăti Danciu acei aspri până la moarte și a rămas acea datorie neplătită; Mavrichi negustor a vrut să mai ia și alte sate, pentru că nu se îplinea prețul asprilor; de aceea, Mihail vv., pentru că nu a vrut să lase să intre străini în satele boierești, a dat acel număr de aspri, 130.000, în mâinile lui Mavrichi negustor, înaintea tuturor boierilor; ocina din Despicați, toată partea lui Ștefan logofăt și a soției lui, Chera, din tot satul a patra parte, 800 de stânjeni, pe care a cumpărat-o Mihail vv. de la Ștefan logofăt și de la soția lui, Chera, cu 22.000 de aspri gata; altă ocină din Despicați, toată partea lui Chiriac și a fraților lui, Fuga și Socol, din tot satul a opta parte, 400 de stânjeni, pe care a cumpărat-o Mihail vv., cu 11.000 de aspri gata; ocina din satul Câmpeni, de la Ciorogârla, toată partea lui Stan, 220 de stânjeni, toată partea lui Mircea, 120 de stânjeni, toată partea lui Toader, 80 de stânjeni, toată partea lui Voinea, 100 de stânjeni, toată partea lui Dragoslav, 60 de stânjeni și toată partea lui Mirea, 40 de stânjeni, pentru că le-a cumpărat Mihail vv., de la acești oameni de bunăvoia lor și fără nici o silnicie, cu 12.400 de aspri, plătind pentru fiecare stânjen câte 20 de aspri; ocina din Buciumeni, partea lui Ignat, 120 de stânjeni, toată partea lui Dan și a lui Ursul, 120 de stânjeni, partea lui Sava și a lui Frățilă, 90 de stânjeni, toată partea lui Buda, 102 stânjeni, toată partea lui Opriș și a lui Dumitru, 56 de stânjeni, partea lui Stan², 68 de stânjeni, și toată partea lui Lupșan, 24 de stânjeni, plătind pentru fiecare stânjen din cei 580, 20 de aspri, din câmp, din pădure, din apă și din tot hotarul satului, pe care a cumpărat-o Mihail vv. de la toți megieștii și de la toată ceata lor, cu 11.600 de aspri gata, care au dat de bună voia lor fără nici o silnicie; satul Spanțovul de Sus, cu tot hotarul, cu toți rumânii și cu tot venitul din câmp, din pădure și din apă, pentru că acel sat au fost toți megieși, și au venit ei toți de bună voia lor de s-au vândut lui Mihail vv., cu 12.000 de aspri de argint gata, ca să fie ei și fiii lor rumâni; tot satul Suharna, cu tot hotarul, cu toți rumânii și cu tot venitul din câmp, din pădure, din apă și din seliștea satului, oricât se va alege, pe care l-a cumpărat Mihail vv. de la Mitrea vornic și de la jupanița lui, Neaga, pentru 36.000 de aspri gata; tot satul Costénii, cu tot

hotarul, din pădure și din apă, pentru că acest sat au fost toți megieși cu moșiile lor și au mers ei toți și s-au vândut rumâni lui Mihail vv. de bună voia lor, pentru 15.400 de aspri de argint, ca să-i fie ei și fiii lor rumâni; tot satul Grădeștii, cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp, din pădure și din apă, pentru că acel sat au fost toți megieși cu moșia și au mers ei toți în marele Divan de s-au vândut rumâni lui Mihail vv. pentru 35.500 de aspri gata, ca să-i fie ei și feciorii lor rumâni; tot satul Popeștii și tot satul Bănciuleștii, cu toate hotarele din câmp, din pădure, din apă și din vaduri de mori, pentru că le-a cumpărat Mihail vv. de la Mihnea vv., cu 80.000 de aspri; tot satul Ciocăneștii, cu tot hotarul, din câmp, din apă, din uscat, din toate bălțile și cu tot venitul, pentru că au fost toți megieși, iar în zilele lui Mihail vv. ei au venit în Divan și s-au vândut rumâni lui Mihail vv., de bună voia lor, pentru 45.000 de aspri gata, ca să-i fie ei și fiii lor rumâni; jumătate din satul Plătărești, cumpărată de Mihail vv. de la niște megieși din sat, care au fost slobozi cu moșia lor, și au mers ei de bună voia lor și cu toți oamenii lor de s-au vândut rumâni lui Mihail vv., pentru 10.000 de aspri, cu toate părțile lor de moșie și s-au închinat ei și fiii lor rumâni; satul Cunești, 700 de stânjani, pentru că au mers toți oamenii, câți au fost megieși în satul Cunești și au fost șezători pe acea ocină, care este în hotar cu satul Ciocănești, de s-au vândut rumâni cu toate părțile lor de moșie lui Mihail vv., pentru 14.800 de aspri gata; o parte din satul Poiana din Câmp, din pădure, din apă, cu vecini, cu mori și cu tot hotarul, dăruită de doamna Stanca, doamna lui Mihail vv., pentru veșnica ei pomenire; tot satul Vișina Seacă, cu tot hotarul, din câmp, pădure, apă și din seliștea satului, pentru că acest sat au fost toți slobozi cu moșia și au mers de s-au vândut rumâni lui Mihail voievod, cu toată moșia lor, pentru 24.000 de aspri; tot satul Căcații, cu tot hotarul, cu toți rumânii și cu tot venitul, din câmp, din pădure și din apă, de pretutindeni oricât se va alege, pentru că l-a cumpărat Mihail vv., cu 10.000 de aspri gata; satul Trăsura, cu tot hotarul oricât se va alege, cumpărat de Mihail vv., cu 10.000 de aspri; două sălașe de țigani, anume Manea cu țigancă și cu fiii lui, cumpărate de Mihail vv. de la Ivașco, fiul comisului, cu 4.000 de aspri. Toți megieșii și toți oamenii au vândut acele sate de bună voia lor și fără nici o silnicie lui Mihail vv., cu știrea tuturor megieșilor dimprejur, și înaintea tuturor boierilor domniei lui din marele Divan și s-au închinat ei toți ca să-i fie lui rumâni și toți copiii lor, cu moșiile lor, pentru că a cumpărat domnia lui de la ei, pentru tot acest mai sus spus preț de aspri. Apoi, Mihail vv. le-a dăruit m-rii sale din susul Bucureștilor, unde este hramul Sf. Nicolae, zidită și înfrumusețată de el de la acest sfânt loc, pe care a dat-o și făgăduit-o să fie metoh și supusă la

sfânta m-re din Sfântul Munte, numită Simopetru, unde este hramul Nașterea lui Hristos, ca să fie călugărilor de întărire și de hrană, iar domniei sale și părinților domniei sale veșnică pomenire. În zilele domnului mai sus pomenit, călugării au venit înaintea domnului cu hrisovul lui Mihail vv. scris cu mare blestem, pentru toate aceste sate și țigani, primind întărire. Blestem.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Fiera mare logofăt, jupan Buzinca mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Vartholomi mare stolnic, jupan Bratul mare comis, jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic jupan Fiera mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 77-83. Trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; altă trad. rom. din sec. XVIII de Lupul logofăt.

BAR, Doc. istorice, XLII/29 (orig. slavon); două trad. la idem, M-rea Radu-Vodă, XXI/1 și M-rea Mihai Vodă, XIX/1; idem, Achiziții Noi, ms. nr. 1251, f. 5-12 și 14-18 (copie slavonă).

EDIȚII: DRH, B, XXI, p. 58-66, nr. 38 (text slavon și trad. rom. după orig.); Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, II, p. 390-391 (trad., aproape integrală, după orig.); St. Nicolaescu, *Hrisovul de închinare al mănăstirii Mihai Vodă din București*, p. 1-2 (trad. rom. cu greșeli după orig. <?>, cu o trimitere arhivistică greșită: „originalul se păstrează în arhiva mănăstirii Simon Petru din Sfântul Munte”); P. P. Panaitescu, *Mihai Viteazul*, p. 103 (mențione după Ștefan D. Grecianu și comentariu); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 267-268, nr. 540 (rez. dezvoltat după orig.); G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, București, 1899, p. 202 (mențione după orig. de la BAR).

¹ Așa în trad., pentru „herțeg”.

² În trad. de la 1775: „partea lui Stan al lui Stan”.

186. 1626-7134 aprilie 4. Luca arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei scrie această singlitie vlădicească¹, pentru că a văzut prealuminatul și preînălțatul hrisov al binecinstitorului și de Hristos iubitorului Alexandru vv., cu mila lui Dumnezeu și cu ajutorul lui Dumnezeu, domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului și pururea pomenitului Radul vv., prin care a miluit m-rea Bolintinul, unde este hramul Buna Vestire, metoh și supusă la m-rea Simopetra de la Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, cu toate satele, țiganii, morile, viile, cu toate bucatele și cu tot venitul, pentru că această m-re a

fost făcută și întemeiată din temelie de răposatul Pile logofătul, mai înainte din zilele altor bătrâni domni. Apoi, domnul, văzând că această m-re Bolintin a căzut și a sărăcit de bucate și i s-au risipit satele, ȋigani și toate moșiile, a socotit împreună cu dregătorii săi și nu au vrut să lase m-re Bolintinul să se pustiască și să piară pomana răposatilor <ctitori>², și a dat și a închinat împreună cu vlădica m-re Bolintin ca să fie metoh la m-re Simopetra de la Sf. Munte cu toate satele și moșiile, unde este dată și închinată și m-re numită a lui Mihail vv., din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae, ca să fie amândouă m-rile chinovii la m-re Simopetra, să aibă a căuta părintele egumen Melentie de la Sf. Nicolae de toate satele, moșiile și ȋigani m-rii Bolintinul și de tot venitul și să fie toate pe mâna egumenului Melentie de la m-re lui Mihail vv., cu hramul Sf. Nicolae; de toate să aibă ei a da seama la m-re Simopetra, pentru sate, pentru moșii și pentru ȋigani și pentru tot venitul, nimic să nu se risipească, ci mai vârtos să întărească egumenul Melentie de la Sf. Nicolae cu ce va trebui m-re Bolintinul. Și să se știe satele m-rii Bolintinul, ȋigani și vecinii, anume: satul Pileștii, din județul Ilfov, care este dat de Pilea logofăt când a făcut m-re Bolintin, și vecinii din Pilești, pe nume: Radul cu fiii lui, Mihai, Stan, Neagoe și Stoica Lungul cu fiii lor; satul <Bură>neștii, din județul Ialomița, care este dat de jupanița lui Pilea logofăt, anume <Rada>²; satul Elhovénii, din județul Vlașca, care este dat de răposata jupaniță Neaga Mitroaia vorniceasa <și vecinii, anume: Gorga, Postea>², Ciopan, Datco, Șteful, Gorga cel mic, Op<rea și Ion>² cu fiii lor; satul Bucșanii <și satul Malul Spart, din județul Vlașca>², care sunt date de răposatul Băsaraba <vv.>² la m-re <și vecinii de la Bucșani: Albul cu fiii lui, Ba>²dea, Grozea și Mușat cu <fiii lor, S>²piridon, Dobre, Bal<ea>² și Cornea cu fiii lor, <iar vecinii>² de la Malul Spart: Șerban cu fiii lui, Mir<cea>², Stoian și Benea cu fiii lor, Marco, D(u)șa, Mircea cu fiii lor, Neagoe, Stancul și Baico cu fiii lor; satul Bolintinul, ce-a fost dat de răposatul Pile logofăt, cu toată moșia câtă se va alege; 14 sălașe de ȋigani, anume: Burchi ȋiganul cu copiii lui, Bata ȋiganul, <Ră>²pa, Țalapi, Danciul, Stan Moldoveanul, Stan Bățoe, Radul, Vladul, Radul G(ă)ligan cu copiii lui, Ieremin ȋiganul, Radul Hrănea și Lupul cu copiii lui. Blestem.

Luca mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>³.

Episcopul Theofil de R(ă)m<nic>⁴ <m. p.>.

Efrem episcop de Buzău <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (42,3 × 27,8 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, sigiliul Mitropoliei (4 cm) timbrat, cu hramul în câmp; trad. de Costandin

dascăl slovenesc; trad., rez. dezv. și rez. în limba franceză, rez. dezv. și rez. în limba română, toate din sec. XIX.

ANB, M-re Mihai Vodă, VIII/70, f. 4 v., nr. 51 (rez., cu văleatul greșit 7130).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 15, nr. XIV (rez. de la ANB, cu data de la Hristos corectă: 4 aprilie 1626); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 269, nr. 541 (rez. după rez. de la ANB, cu data de an restabilită).

¹ În textul slav: сїе синглитїе влад(и)чествѹ.

² Rupt; completat după trad. lui Costandin dascăl slovenesc și după doc. cu 185.

³ Semnătură în limba greacă.

⁴ Acoperit cu timbrul sigiliului.

Fragment din doc. nr. 186

187. 1626-7134 mai 18, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Alexandru vv., fiul răposatului Radul vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință cu cinstită și luminată inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit și cu slavă m-a înălțat în scaunul sfantrăposatului părintelui domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest cu totul cinstit și bineînchipuit și preacinstit, care este peste toate darurile acestea de acum, acest hrisov al domniei mele, prin

care întărește m-rii numită lui Mihail vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor, care este metoh și supusă la m-rea de la Sf. Munte, numită Simopetra, cu hramul Nașterea lui Hristos, stăpânirea peste: satul Dralea, din județul Ilfov, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar până în hotar, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești; apoi, Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, anume Mavrichi, fiul lui Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, care a luat satul Dralea pentru că nu a putut plăti Danciul acei aspri până la moarte și a rămas acea datorie neplătită, Mavrichi negustor a vrut să mai ia și alte sate, pentru că nu se împlinea prețul asprilor; de aceea, Mihail vv., pentru că nu a vrut să lase să intre străinii în satele boierești, a dat acel număr de aspri, 130.000, în mâinile lui Mavrichi negustor, apoi l-a dăruit m-rii; ocina din Despicați, toată partea lui Ștefan logofăt și a soției lui, Chera, din tot satul a patra parte, 800 de stânjani, pe care a cumpărat-o Mihail vv. de la Ștefan logofăt și de la soția lui, Chera, cu 22.000 de aspri gata; altă ocină din Despicați, toată partea lui Chiriiaș și a fraților lui, Fuga și Socol, din tot satul a opta parte, 400 de stânjani, pe care a cumpărat-o Mihail vv., cu 11.000 de aspri gata, și a dăruit-o m-rii; ocina din satul Câmpeni, de la Ciorogârla, toată partea lui Stan, 220 de stânjani, toată partea lui Mircea, 120 de stânjani, toată partea lui Toader, <80>¹ de stânjani, toată partea lui Voinea, 100 de stânjani, toată partea lui Dragoslav, 60 de stânjani și toată partea lui Mirea, 40 de stânjani, pentru că le-a cumpărat Mihail vv., cu 12.400 de aspri gata, plătind pentru fiecare stânjani câte 20 de aspri; ocina din Buciumeni, partea lui Ignat, 120 de stânjani, toată partea lui Dan și a lui Ursul, 120 de stânjani, partea lui Sava și a lui Frățilă, 90 de stânjani, toată partea lui Buda, 102 stânjani, toată partea lui Opriș și a lui Dumitru, 56 de stânjani, partea lui Stan, 68 de stânjani, și toată partea lui Lupșan, 24 de stânjani, plătind pentru fiecare stânjani din cei 580, 20 de aspri, din câmp, din pădure, din apă și din tot hotarul satului, pe care a cumpărat-o Mihail vv. de la toți megieșii și de la toată ceata lor, cu 11.600 de aspri gata, care au dat de bună voia lor fără nici o silnicie; satul Spantovul de Sus, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp, din pădure și din apă, pentru că acel sat a fost toți cnezi, și au venit ei toți de bună voia lor de s-au vândut lui Mihail vv., cu 12.000 de aspri de argint, ca să fie ei și fiii lor vecini; tot satul Suharna, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp, din pădure, din apă, oricât se va alege, pe care l-a cumpărat Mihail vv. de la Mitrea vornic și de la jupanița lui, Neaga, pentru 36.000 de aspri de argint; tot satul Costenii, cu tot hotarul, cu toți

vecinii și cu tot venitul din câmp, din pădure și din apă, pentru că acest sat a fost toți cnezi cu ocinile lor și au mers ei toți și s-au vândut vecini lui Mihail vv., de bună voia lor, pentru 15.400 de aspri de argint, ca să-i fie ei și fiii lor vecini; tot satul Grădeștii, cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp, din pădure și din apă, pentru că acel sat a fost toți cnezi cu ocinile lor și au mers ei toți în marele Divan de s-au vândut vecini lui Mihail vv. pentru 35.500 de aspri gata, ca să-i fie ei vecini; tot satul Popeștii și tot satul Bănciuleștii, cu toate hotarele din câmp, din pădure, din apă și din vaduri de mori, pentru că le-a cumpărat Mihail vv. de la moșul domnului, Mihnea vv., cu 80.000 de aspri gata; tot satul Ciocăneștii, cu tot hotarul, din câmp, din apă, din uscat, din toate bălțile și cu tot venitul, pentru că au fost toți cnezi, iar în zilele lui Mihail vv., ei au venit în Divan și s-au vândut vecini lui Mihail vv., de bună voia lor, pentru 45.000 de aspri gata ca să-i fie ei și fiii lor vecini; jumătate din satul Plătărești, cu vecini și cu tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Mihail vv. de la niște megieși din sat, care au fost cnezi, și au mers ei de bună voia lor și cu toți oamenii lor de s-au vândut lui Mihail vv., pentru 10.000 de aspri, cu toată partea lor de ocină și s-au închinat ei și fiii lor vecini; satul Cunești, 700 de stânjani, pentru că au mers toți oamenii, câți au fost megieși în satul Cunești și au fost șezători pe acea ocină, care este în hotar cu satul Ciocănești, de s-au vândut vecini cu toată partea lor de ocină lui Mihail vv., pentru 14.000 de aspri gata; o parte din satul Poiana din Câmp, din pădure, din apă, cu vecini, cu mori și cu tot hotarul, dăruită de doamna Stanca, doamna lui Mihail vv., pentru veșnica ei pomenire, tot satul Căcații, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp, din pădure și din apă, de pretutindeni oricât se va alege, pentru că l-a cumpărat Mihail vv., cu 10.000 de aspri; satul Trăsura, cu tot hotarul oricât se va alege, cumpărat de Mihail vv., cu 10.000 de aspri; două sălașe de țigani, anume Manea cu țigancă și cu fiii lui, cumpărate de Mihail vv. de la Ivașco, <fiul lui>¹ Bratul comis, cu 4.000 de aspri. Toți megieșii și toți oamenii au vândut acele sate de bună voia lor și fără nici o silnicie lui Mihail vv., cu știrea tuturor megieșilor dimprejur, și înaintea tuturor boierilor domniei lui din marele Divan și s-au închinat ei toți ca să-i fie lui vecini și toți copiii lor, pentru că a cumpărat domnia lui de la ei, pentru tot acest mai sus spus preț de aspri. Apoi, Mihail vv. le-a dăruit m-rii sale din susul Bucureștilor, unde este hramul Sf. Nicolae, zidită și înfrumusețată de el, pe care a dat-o și a făgăduit-o să fie metoh și supusă la sfânta m-re din Sfântul Munte, numită Simopetra, unde este hramul Nașterea lui Hristos, ca să fie călugărilor de întărire și de hrană, iar domniei sale și părinților domniei sale veșnică pomenite. În zilele

domnului mai sus pomenit, călugării au venit înaintea domnului cu hrisovul lui Mihail vv. scris cu mare blestem, pentru toate aceste sate și ȋigani, primind întărire. Blestem.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Hrizea mare logofăt, jupan Buzinca mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Vartolomi mare stolnic, jupan Bratul mare comis, jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic jupan Hriza mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (56,5 × 53 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe v., însemnări grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. și rez. dezv. în limba franceză din sec. XIX; rez. dezv. rom. din sec. XIX.

¹ Lipsă; completat după doc. nr. 145.

188. 1626 (7134) iunie 10. Alexandru vv. și domn, fiul răposatului Radul vv., întărește egumenului Melintie și tuturor călugărilor de la m-rea Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, dreptul de a ține pe Zlate, fiul lui Dan din Ciocănești, și pe fiii și pe nepoții lui rumâni ai sfintei m-ri, așa cum sunt și alți rumâni din sat, „să-i lucreze, să le ia datul și găleata, cum este legea rumânului”. Danu, tatăl lui Zlate, a mers la Mihail vv. de i s-a închinat, împreună cu alții din Ciocănești, pe aspri gata ca să fie rumâni. Acum, în zilele lui Alexandru vv., s-au pârât înaintea domnului Zlate cu egumenul Melintie și alți călugări, zicând Zlate că nu este rumânul m-rii. Domnul a căutat și a judecat, împreună cu dregătorii, și a aflat că Dan, unchișul lui Zlate, s-a vândut rumân lui Mihai vv., de aceea îi întărește m-rii dreptul de a-l stăpâni pe Zlate ca rumân. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom., hârtie difolio (30 × 21 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roșie, cu legenda neclară, în câmp se observă *nova plantatio*; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775.

189. 1626 (7134) august 5. Mitrea dăruiește m-rii pe ȋiganul Oprea lăutarul cu ȋiganca lui, Voica, și din sălașele Deodorei¹ pe ȋiganca Sora și cu 2 „feți”, Dumitru și Cornea, și cu 2 fete, Neacșa și Rada, și o

copilă de la Stanciul ȋiganul, anume Mariia, și un copil din casă, anume Stoica; acești ȋigani vor intra în stăpânirea m-rii după moartea lui. Blestem.

Orig. rom., hârtie (31 × 21,4 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar oval (1,1 × 1 cm) aplicat în cerneală neagră, cu imaginea unui dregător în câmp; pe v., rez. grecesc; copie rom. de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Așa în orig.

190. 1626 (7134) august 5. Mitre, fiul lui Stanciul din Dragomirești, dăruiește m-rii de la București, numită a lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, toate bucatele sale, după moartea lui, anume: partea lui din Dragomirești, toată partea lui din Brobodiți, cu vad de moară, toată partea din Petrești, toată partea din Gorgănele, toată partea din Stănești, jumătate din partea lui de la Arcești, cu câți rumâni se vor găsi, viile de la Călinești, și cele lucrate și cele nelucrate, și ȋigani, câți se vor găsi ai lui, mari și mici, copii și copile. Martori: Ivașco vornic, Grigorie comis, Radul postelnic de Ferăști, Danciul logofăt de la Uscăți și Stanciul logofăt de la Cârștienesți. Mitrea dăruiește aceste bucate pentru pomana părinților lui și a sa. Zapisul a fost scris de Mitrea, pentru că feciori nu a avut, ci a avut pe nepotul lui, Stoică, și nici o milă de la el nu a avut și a socotit că nici pomana în urma lui nu va avea, cum a văzut și pomana părinților lui de la el, că nici o pomana nu au avut. Blestem. Mitrea a scris și sufletele care trebuiau pomenite: Vălcul, Dumitru, Vlad, Salomiia, Radul, Rada, Radul, Radul, Datco, Teodora, Stoica, Stanca și Neaga.

Condica Mănăștirii Mihai Vodă, p. 359-360. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc, din 1775.

191. 1626 (7134) august 5. Mitrea, fiul lui Stanciul, dăruiește după moartea sa, m-rii de la București, care se numește a lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae: din ocina din Dragomirești, din părțile a patru frați, Stanciu, Stoica, Gherghina și Călin, tatăl lui Mitrea a ținut partea lui, a fratelui lui, Stoica, și a mătușii lui, Gherghina. Din cele trei părți Mitrea a împărțit pe din două cu nepotul lui, Stoica, și din partea lui a vândut lui Hrizea logofăt 50 stânjeni, iar cealaltă ocină, întreagă, să fie a m-rii. Având cu nepotul lui Stoica 450 de stânjeni, îi împarte în două și apoi cumpără de la Stoica, 100 de stânjeni, drept 4.000 de bani gata; din ocina de la Petrești 100 de stânjeni, sunt ai feciorilor lui Mihai, cealaltă

parte m-rea să o împartă cu nepotul lui, Stoica; ocina de la Gorgănele, să se împartă în două, cu nepotul lui, Stoica, și partea lui să fie a m-rii; partea lui din Stănești, cu tot hotarul, cealaltă parte să fie a lui Stoica. Aceste moșii sunt date de Mitrea m-rii, după moartea lui, iar cât va fi în viață să le țină el¹. Ocinile sunt date m-rii fără rumâni, numai cu venitul lor, cu locuri de moară și cu locuri de fânețe. Apoi, Mitrea dăruiește m-rii jumătate din partea lui din satul Arcești, cu vaduri de moară și cu viile de la Călinești, și cele lucrate și cele nelucrate, și cu rumâni, anume Sinbotin cu feciorii, Stroe cu feciorii, Rădoiu cu feciorii, Oprea cu femeia, Raico, Stan cu femeia, feciorii lui Neagoe: Marin, Drăgan și Stoica, precum și Stan Terlicon cu feciorii.

Toate moșiile le dăruiește după moarte sa, iar cât va fi viu să se hrănească cu dănele.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 360-362. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc, din 1775.

¹ Urmează un romb, pus de copist ca semn pentru sigiliul inelar.

192. 1626 (7135) septembrie 15, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului și răposatului Radu vv., întărește m-rii numită a lui Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, din susul orașului București, egumenului Meletie și tuturor călugărilor, următoarele moșii, pe care i le dăruise Mitrea postelnicul, fiul lui Stanciu logofăt: în satul Dragomirești, toată partea lui Mitrea postelnic, fiul lui Stanciul logofăt, fără 50 de stânjani vânđuți de Mitrea lui Hrizea mare logofăt; la Brobodiți, 225 de stânjani, și 100 de stânjani ce i-a cumpărat de la nepotul său, Stoica paharnic, drept 4.000 de aspri (cei doi ținuseră 450 de stânjani pe din două); la Petrești, o parte pe care trebuia să o împartă m-rea cu Stoica paharnic, fără 100 de stânjani, stăpâniți de feciorii lui Mihai din ...¹; la Gorgănele, partea lui Mitrea de peste tot hotarul, numai să împartă în două cu Stoica; la Stănești, toată partea lui Mitrea, numai să aibă a împărți călugării cu Stoica în două: partea din câmp, din pădure, din apă, cu vaduri de moară și loc de fanaț, fără rumâni; la Arcești, în județul Prahova, jumătate din partea sa, din câmp, din pădure, din apă și cu vad de moară, și cu viile de la Călinești, și cele lucrate și cele nelucrate, precum și cu rumânii: Raico și Stan cu feciorii lor, Sâmbotin cu feciorii lui, Stroe cu feciorii lui, Dobre cu feciorii lui, Rădeiu cu feciorii lui, Oprea cu feciorii lui, feciorii

lui Neagoe: Marin, Drăgan și Stoica, precum și Stan Tărlicon cu feciorii lui. Mitrea a mai dăruit m-rii niște sălașe de țigani: Oprea lăutarul cu țigancă lui, Voica; din sălașul Theodorei o țigancă, Sora, și cu doi copii, Dumitru și Cornea, și cu două copile, Rada și Neacșa, o fată de țigan, Mariia a lui Stanciu țiganul, și un copil de țigan, Stoica. Toți au fost de baștină ai lui Mitrea postelnic, de mai înainte vreme. În zilele lui Alexandru vv., Mitrea a venit la Divan înaintea domnului și a boierilor și, neavând feciori din trupul lui, a închinat toate moșiile m-rii lui Mihai vodă, pentru sufletul său și al părinților săi a scris în pomelnic 13 suflete: Vâlcul, Dumitra, Radul, Solomia, Vladul, Rada, Radul, Radul, Datco, Theodora, Stanca, Neaga și Stoica. Mitrea a hotărât ca, atâta vreme cât va fi viu, să aibă a se hrăni din aceste moșii, iar după moartea sa nimeni dintre rude să n-aibă a se amesteca. De asemenea, Mitrea a făcut și zapis de danie către m-re, unde martori au fost Ivașco fost mare vornic, Grigorie comis, Radul postelnic din Herăști, Danciul logofăt din Uscăți și Stanciul logofăt din Cârstienești. Blestem.

Martori: Papa mare vornic, Hera fost mare logofăt, ispravnicul Craiovei, Hrizea mare logofăt, Trufanda mare vistier, Miho mare spătar, Vartolomi mare stolnic, Bratul mare comis, Apostol mare paharnic, Costandin mare postelnic. Ispravnic Hrizea mare logofăt. A scris Lepădat logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 363-366. Trad. efectuată de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Loc liber.

193. 1627 (7136) octombrie 10, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Radul vv., întărește m-rii lui Ghiorma banul din orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae, și egumenului Melentie și tuturor călugărilor, 7 prăvălii în orașul București de pe Ulița Bazarului¹, lângă biserica lui Ghiorma banul, pentru că aceste prăvălii au fost cumpărate de egumenul Evghenie cu toți călugării de la răposatul jupan Pătru fost mare spătar, fiul lui Dragomir vornic, pentru 40.000 de aspri gata, în zilele moșului domnului, Mihnea vv.; atunci, din acei aspri, Pătru spătar a dat m-rii 7.000, ca să fie părintelui lui, Dragomir vornic, și mamei lui, și lui, și jupaniței lui, și fiilor și fiicelor lui veșnică pomenire și i-a scris în pomelnic. Pe acel loc de prăvălii au fost șezători niște turci, mai înainte

vreme; apoi, preoții și orășenii bătrâni din orașul București s-au plâns înaintea strămoșului domnului, Alexandru vv., că au făcut acei turci mult rău și scârnăvie pe locul bisericii, de aceea, Alexandru vv. a luat acel loc să fie domnesc și l-a miluit pe jupan Dragomir fost mare vornic cu acel loc de prăvălii, ca să-i fie de dedină și pomană, pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce au slujit în țări străine, peste mări, la Alep. Dragomir vornic a cheltuit până a făcut acele prăvălii pe acel loc 30.000 de aspri. În zilele moșului domnului, Mihnea vv., jupan Pătru spătar a dat m-rii numai 7 prăvălii, iar a opta a dat-o la biserica din Bazarul Ghiormei², unde sunt prăvăliile, ca să fie pentru treabă și pentru tămăie la biserică, și călugării cu acea prăvălie, de la biserica din oraș, nici un amestec să nu aibă; așa a vândut și s-a tocmisit Pătru spătar pentru aceste prăvălii de bună voia lui și cu știrea tuturor boierilor de la Curtea domnului. Domnul mai sus pomenit a văzut hrisovul strămoșului său, Alexandru vv., cartea orășenilor și cartea moșului lui, Mihnea vv., în care scria că a miluit cu acele prăvălii pe Dragomir vornic, tatăl lui Pătru spătar, pentru dreaptă slujbă pe care a slujit-o domniei lui în țări străine; cartea moșului lui, Mihnea vv. a fost dată în anul prăvălii <1586> 7094 ...². De asemenea, domnul întărește m-rii lui Ghiorma banul stăpânirea peste un loc de șase prăvălii în orașul București, pe Ulița Turcilor, oricât se va alege în lung și în lat, cumpărat de Pană clucer de la Ștefana, preoteasa popii Dumitru din Câmpulung, fiica lui popa Matei, nepoată de văr lui Macaveiu, pentru 3.000 de aspri; apoi, 2.000 de aspri gata i-a dat Pană clucer în mâinile Ștefanei și ale soțului ei, popa Dumitru, iar 1.000 de aspri a lăsat preoteasa Ștefana, de bună voia ei, la m-rea Sf. Nicolae, ca să fie pomană unchiului ei, Macaveiu, și fraților ei, și a scris 10 suflete în pomelnic, pentru că a avut acel loc de 6 prăvălii de la unchiul ei, Macaveiu, după care a schimbat acel loc cu alte locuri al jupaniței Maria, soția lui Stanciul logofăt din Cârstienești, al lui Spiridon logofăt, al Dafinei, al lui Șerban logofăt și al Stancăi. Acești oameni au împărțit toate acele locuri cu oameni buni și acel loc de 6 prăvălii l-au dat Ștefanei preotesei, pentru că a fost Ștefana nepoata lui Macaveiu, locul fiind din sus de pivnița jupaniței Dobra până în locul lui Semăn județ și al lui Spiridon logofăt. Domnul a văzut și zapis de la mâna lor în mâinile preotesei Ștefana și ale soțului ei, popa Dumitru, pentru acea tocmeală. Preoteasa Ștefana și popa Dumitru au vândut acel loc de 6 prăvălii lui Pană clucer, de bună voia lor, pentru 3.000 de aspri, cu știrea tuturor vecinilor și a orășenilor, din sus și din jos din jurul acelui loc. Pană clucer a dat, din acele 6 locuri de prăvălie, trei locuri m-rii cu hramul Sf. Nicolae, ca să-i fie pomană și ca să fie pomenit la sfântul jertfelnic, iar celelalte trei locuri de prăvălii le-a

închinat Pană clucer tot m-rii Sf. Nicolae, însă numai după moartea lui, ca să fie pentru sufletul lui. Aceste locuri le-a dat m-rii de bună voia lui și cu știrea tuturor orășenilor, din sus și din jos; domnul a văzut și cartea orășenilor, a lui Dumitru județ cu 12 pârgari de cumpărătură, și după aceea de miluire pe numele lui Pană clucer, cum a cumpărat și a miluit m-rea, cu mare blestem și cu martori oameni buni orășeni din București: popa Borcea clisier, popa Dumitru, fiul lui Târnăcop, Dragul diacon, Semăn județ și fiul lui, Șerban, Spiridon logofăt, Costea gramatic, Dumitru al Caliței și Dumitru croitor.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Hriza mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Miho mare spătar, Vartolomi mare stolnic, Gligorie mare comis, Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Hriza mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Orig. slavon, perg. (38 × 51,3 cm), cerneală neagră, invocăția simbolică, inițiala, majuscule și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat; pe v. rez. rom. din sec. XVII: „Prăvălii din târgu și alte locuri de case”, și rez. grecesc; trad. din 1775 Costandin dascăl slovenesc.

¹ În orig.: ПАЗАРОВ.

² În orig.: ПАЗАР ГИОРМЕВ.

³ După văleat loc liber, vezi doc. nr. 78, din 6 iulie 1586.

194. 1627-7136 octombrie 10, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Radul vv., întărește m-rii numită a lui Ghiorma banul, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste două prăvălii din orașul București, cu pivniță, lângă Biserica lui popa Anghel, unde a șezut Sari grecul cu chirie, pentru că acel loc de prăvălii cu pivniță a fost al lui Rustea, iar în zilele strămoșului domnului, Alexandru vv., Rustea le-a dat m-rii cu hramul Sf. Nicolae, pentru pomană și pentru sufletul lui. După aceea, călugării au avut pără, înaintea lui Alexandru vv., cu Miho grecul, fiul lui Șteful, pentru acele prăvălii, spunând Miho grecul că a avut și el una dintre acele prăvălii; domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, și a adevărit după dreptate că a dat Rustea amândouă prăvăliile la m-rea Sf. Nicolae, pentru pomană. Domnul a văzut și cartea de pără și de rămas pentru acele două prăvălii.

De asemenea, domnul a întărit m-rii lui Ghiorma banul, cu hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste: o pivniță cu loc în orașul București, care este

lângă casa jupaniței lui Hrizea mare logofăt, pentru că a cumpărat-o egumenul, popa Evghenie, de la Pazarli grecul, pentru 20.000 de aspri de argint, în zilele strămoșului domnului, Alexandru vv.; o casă cu pivniță și cu locul dimprejurul casei, oricât se va alege, pentru că a fost cumpărată de jupan Pano fost mare vistier și de Stanciul fost mare clucer de la Necula logofăt și de la jupanița lui, Anca, pentru 30.000 de aspri gata, în anul 7101 <1593>¹, după care Pană vistier și Stanciul clucer au dat-o m-rii pentru sufletul lor și pentru veșnica pomenire; domnul a văzut și cartea lui Dumitru fost județ cu 12 pârgari din orașul București cu mulți martori și cu mare blestem, în care scria că au dat casa acei boieri cu știrea tuturor orașenilor, din sus și din jos.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Hriza mare logofăt, jupan Miho mare spătar, jupan Dumitrașco mare vistier, jupan Vărtolomi mare stolnic, jupan Gligorie mare comis, jupan Apostol mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Hriza mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Orig. slavon, perg. (38 × 52 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări rom. și grecești, trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Vezi *supra*, doc. nr. 104.

195. 1628 (7136) februarie 15. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Iliș vv., întărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și părintelui egumen Melentie și tuturor călugărilor stăpânirea peste satul Costénii, din județul Ilfov, tot satul, cu toate hotarele, cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar până în hotar, după vechile hotare și semne, pentru că satul Costénii a fost oameni cnezi, mai înainte vreme, cu ocinile lor, iar în zilele lui Mihail vv. s-au vândut vecini lui Mihail vv., pentru aspri gata, ca să-i fie vecini, de bună voia lor. În zilele domnului mai sus pomenit, vecinii din Costéni, anume Stoica și Radul, fiii lui Chénțea, cu Voicilă și Rădan din Grădești, au ridicat pâră și au venit înaintea domnului, în marele Divan, unde s-au pârât de față cu egumenul Melentie și cu toți călugării de la m-rea Mihail Voievod, spunând vecinii din Costéni, Stoica, Radul, Voicilă și Rădan, înaintea domnului în Divan, că nu s-au vândut vecini lui Mihail vv., nici ei, nici ocina lor, și că nu au luat de la Mihail vv. nici un aspru, ci

sunt cnezi și impresurați de Mihail vv. De aceea, domnul însuși a căutat și a judecat, după dreptate și după legea dumnezeiască, împreună cu dregătorii săi și au arătat călugării în Divan hrisovul lui Mihail vv. și hrisovul lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv., pentru satul Costenii și pentru toți vecinii, scriși toți pe nume în hrisoave, și a a adeverit foarte bine că au fost vecini la m-re vânduți și cumpărați de Mihail vv., care i-a dat la m-rea cu hramul Sf. Nicolae, ca să-i fie pomană, iar vecinii au umblat ca niște oameni cu vicleșug ca să scape de vecinie, de aceea au rămas vecinii din Costéni, Stoica și Radul, fiii lui Chénțea, și Voicilă și Rădan de lege și de judecată, înaintea domnului în Divan, urmând a fi iarăși vecini ai m-rii, cum au fost înainte vreme.

Martori: jupan Papa mare vornic, jupan Hriza mare logofăt, jupan Trufanda mare vistier, jupan Gorgan mare spătar, jupan Dumitrachi mare stolnic, Ramandi mare comis, Diiamandi mare paharnic și jupan Condi mare postelnic. Ispravnic Hriza mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (33,3 × 44,8 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnare și rez. grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

¹ Suma nu este pomenită.

196. 1628 (7137) septembrie 1. Stoica vinde lui Haslan¹ vornic partea lui de ocină din Părdești, pentru 3.000 de bani gata.

Martori: Danciul și Ramură din Slăvilești, Dragomir din Grozăvești.

Orig. rom., hârtie (31,1 × 21,4 cm), cerneală ceafenie, patru sigilii inelare aplicate în cerneală neagră, două având în câmp decor geometric, unul un personaj și altul neclar; pe v., rez. grecesc.

¹ Așa în orig.

197. 1629 (7137) aprilie 20. Mitrea, fiul lui Stanciu din Dragomirești dă acest zapis părinților de la m-rea lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, prin care dăruiește m-rii toate moșiile și țiganii, în afară de satul Bilciresți, câtă se va alege partea lui, cu 4 rumâni, anume: Balea cu feciorii, Radu cu feciorii, Vișan cu feciorii și Streze cu feciorii,

pe care, după moartea sa, îi iartă <de vecinie>. „Iar cându amu fostu eu la Dașova, iar nepotu-meu, Stoica, au auzit că am perit, acolo la Dașova, iar Stoica se-au lăudat rumânilor că le va bate cărțile mele în fronțile lor, și să-i fie lui rumâni. Iar eu am gândit, decât vor fi Stoicăi, nepotu-meu, mai bine să fie la sfânta mănăstire, unde sîntu și alalte moșii și țigani. Iar cine va da nepotu-meu să fie anatima și să fie blăstematu de **ТНГ ЪТЕУ(И)**”¹.

Orig. rom., hârtie difolio (30,4 × 20,6 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar oval, aplicat în cerneală, având în câmp un personaj (dregător); pe v., rez. și însemnări grecești; copie din 1775. Condica M-rii Mihai Vodă, p. 362-363 (copie cu data de an greșită: 7134).

¹ „318 Părinți”.

198. 1629 (7137) iunie 10, București. Bincredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Alexandru vv., fiul marelui și preabunului și răposatului Iliș vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg, întărește m-rii numită a lui Mihail vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste: tot satul Dralea, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești; Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, anume Mavrichi, fiul bătrânului Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, și nu a putut plăti acei aspri până la moarte, rămânând acea datorie neplătită. După care, Mavrichi negustor a luat satul Dralea și a vrut să mai ia și alte sate, până se va împlini prețul asprilor scriși mai sus, de aceea, Mihail vv., pentru că nu a vrut să lase ca să intre străinii în satele boierești, a dat acel număr de aspri, 130.000, în mâinile lui Mavrichi negustor, înaintea tuturor boierilor și a țării; ocina din Despicați, toată partea lui Ștefan logofăt și a soției lui, Chera, din tot satul a patra parte, 800 de stânjani, pe care a cumpărat-o Mihail vv. de la Ștefan logofăt și de la soția lui, Chera, cu 22.000 de aspri gata, altă ocină în Despicați cumpărată de Mihail vv., toată partea lui Chiriac și a fraților lui, Fuga și Socol, din tot satul a opta parte, 400 de stânjani 400, cu 11.000 de aspri gata, pe care au vândut-o ei, de bună voia lor; ocina din satul Câmpeni, de la Ciprogârla, toată partea lui Stan, 220 de stânjani, toată partea lui Mircea, 120 de stânjani, toată partea lui Toader, 80 de stânjani, toată partea lui Dragoslav, 60 de stânjani, toată partea lui Voinea, 100 de stânjani și toată partea lui Mirea, 40 de stânjani, cumpărată de

Mihail vv., cu 12.400 de aspri gata, plătind pentru fiecare stânjani câte 20 de aspri; oamenii au vândut de bună voia lor și fără nici o silnicie; ocina din Buciumeni, toată partea lui Ignat, 120 de stânjani, toată partea lui Dan și a lui Ursul, 120 de stânjani, toată partea lui Sava și a lui Frățilă, 90 de stânjani, toată partea lui Buda, 102 stânjani, toată partea lui Opriș și a lui Dumitru, 56 de stânjani, toată partea lui Stan, 68 de stânjani și toată partea lui Lupșan, 24 de stânjani, cumpărată de Mihail vv., plătind pentru fiecare stânjani din cei 580 de stânjani, 20 de aspri, din câmp, din pădure, din apă, din vatra satului și din tot hotarul, de la toți oamenii și megieșii și de la toată ceata lor, cu 11.600 de aspri gata, de bună voia lor și fără nici o silnicie; satul Spanțovul de Sus, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă, și din tot venitul, pentru că acel sat a fost toți cnezi și au venit ei toți, de bună voia lor, de s-au vândut lui Mihail vv., cu 12.000 de aspri de argint gata, ca să fie ei și fiii lor vecini; tot satul Suharna, cu tot hotarul și cu toți vecinii, din câmp, din pădure, din apă, din vatra satului și din tot venitul, cumpărat de Mihail vv. de la jupan Mitrea vornic și de la jupanița lui, Neaga, pentru 36.000 de aspri gata; tot satul <C>¹osténii, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă, și cu tot venitul, pentru că acest sat a fost toți cnezi și au mers ei toți înaintea lui Mihail vv., în marele Divan, și s-au vândut, de bună voia lor, pentru 15.400 de aspri de argint, ca să-i fie ei și fiii lor vecini; tot satul Grădeștii, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă și cu tot venitul, pentru că acel sat a fost toți cnezi cu ocina, de aceea au mers ei toți, în marele Divan, înaintea lui Mihail vv. și s-au vândut de bună voia lor, pentru 33.500 de aspri, ca să-i fie ei și fiii lor vecini; tot satul Popeștii și tot satul Bănciuleștii, cu toate hotarele din câmp, din pădure, din apă și din vaduri de mori, pentru că le-a cumpărat Mihail vv. de la Mihnea vv., cu 80.000 de aspri gata, tot satul Ciocăneștii, cu tot hotarul, din câmp, din uscat, din apă, din toate bălțile și cu tot venitul, pentru că acel sat au fost toți cnezi și au venit, în marele Divan, înaintea lui Mihail vv. și s-au vândut, de bună voia lor, pentru 45.000 de aspri de argint gata, ca să-i fie ei și fiii lor vecini; jumătate din satul Plătărești, cumpărat de Mihail vv. de la niște megieși din sat, care au fost cnezi și au mers ei toți în Divan, și cu toți oamenii, de s-au vândut lui Mihail vv., de bună voia lor, cu toate părțile lor, pentru 10.000 de aspri, și s-au închinat ei și fiii lor vecini; ocina din satul Cunești, 700 de stânjani, pentru că au mers toți oamenii, câți au fost megieși în satul Cunești și au fost șezători pe acea ocină, care este în hotar cu satul Ciocănești, de și-au vândut toată partea lor de ocină din satul Cunești lui Mihail vv., de bună voia lor, pentru 14.000² de aspri, și s-au vândut ei ca să fie vecini; o parte din satul Poiana din Câmp, din

pădure, din apă, cu vecini, cu tot venitul, cu mori și cu tot hotarul, dăruit de doamna Stanca, doamna lui Mihail vv., m-rii lui Mihail vv., din susul orașului București, pentru veșnica ei pomenire; tot satul Vișina Seacă, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă, cu toți vecinii și din vatra satului, pentru că acest sat au fost toți cnezi cu ocina și au mers ei toți de și-au vândut ocina lor lui Mihail vv., pentru 24.000 de aspri gata, și s-au vândut să fie ei vecini și fiii lor; două sălașe de țigani, anume Manea cu țiganca și cu fiii lui, pe care le-a cumpărat Mihail vv. de la Ivașco <fiul lui>³ Bratul comis, cu 4.000 de aspri. Toți megieșii și toți oamenii au vândut acele sate lui Mihail vv., de bună voia lor și fără nici o silnicie, cu știrea tuturor megieșilor dimprejur, înaintea tuturor boierilor domniei lui din marele Divan și s-au închinat ei toți ca să-i fie lui vecini cu toți copiii lor, pentru că a cumpărat domnia lui de la ei, pentru tot acest mai sus spus preț de aspri. Mihail vv. le-a dăruit m-rii sale din susul Bucureștilor, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, pe care a zidit-o și a înfrumusețat-o, apoi a dat-o și a făgăduit-o să fie metoh la m-rea de la Sfântul Munte, numită Simopetra, cu hramul Nașterea lui Hristos, ca să fie călugărilor de întărire și de hrană, iar domniei sale și părinților domniei sale veșnică pomenire. Domnul mai sus pomenit a văzut hrisovul lui Mihail vv., scris în anul 7107 <1599>⁴, hrisovul lui Șerban vv., hrisovul lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv. și hrisovul lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv. Blestem.

Martori: jupan Hriza mare vornic, jupan Vladul logofăt, Trufanda mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Dumitrachi mare stolnic, jupan Diiamandi mare comis, jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domnului. Scribe Lepădat logofăt.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (64 × 60,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala ornate în verde, albastru și roșu, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe v., însemnări rom. și grecești și rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. și rez. dezv. în limba franceză din sec. XIX; rez. dezv. rom. din sec. XIX.

¹ Rupt; completat după doc. nr. 187.

² În celelalte acte: 14.800.

³ În orig.: Ивашко Братов.

⁴ Vezi *supra*, doc. nr. 115.

199. 1629-7137 iunie 15, București. Bincredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Alexandru vv., fiul marelui și preabunului și răposatului Iliăș vv., din mila lui Dumnezeu și cu ajutorul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind <peste> toată Țara Ungrovlahiei și a părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, întărește m-rii Simopetra, de la Sfântul Munte, unde este hramul Nașterea lui Hristos, și tuturor călugărilor, stăpânirea peste m-rea Bolintinul, unde este hramul Buna Vestire, să fie metoh și supusă la m-rea Simopetra, cu toate satele, țiganii, morile, viile, toate bucatele și cu tot venitul, pentru că m-rea Bolintinul a fost făcută și întemeiată din temelie de răposatul Pilea logofăt, încă în vremea de demult din zilele altor bătrâni domni care au fost înainte înaintea noastră. Pentru aceea, apoi, domnul, văzând că această m-re Bolintinul este lipsită și săracă de bucate și că i s-au risipit satele, țiganii și toate moșiile, a socotit împreună cu toți dregătorii săi și nu au vrut să lase m-rea Bolintinul să se pustiască și să piară pomana răposatilor ctitori, astfel că domnul a dat și a închinat m-rea Bolintinul să fie metoh la m-rea Simopetra de la Sfântul Munte, cu toate satele și cu toate moșiile, unde este dată și închinată și m-rea numită a lui Mihail vv., din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae, ca să fie amândouă m-rile chinovii la m-rea Simopetra, și să aibă a căuta părintele egumen Melintie de la Sf. Nicolae de toate satele, moșiile și țiganii m-rii Bolintinul și de tot venitul, și să fie toate pe mâna egumenului Melintie de la m-rea lui Mihail vv., cu hramul Sf. Nicolae, și de toate să aibă ei a da seama la m-rea Simopetra, pentru sate, moșii, țigani și pentru tot venitul, pentru ca nimic să nu se risipească, ci mai vărtos să întărească egumenul Melintie de la Sf. Nicolae, cu ce va trebui m-rea Bolintinul. Și să se știe satele m-rii Bolintinul, țiganii și vecinii, anume: satul Pileștii, din județul Ilfov, care este dat de Pilea logofăt, când a făcut m-rea Bolintinul, vecinii, pe nume: Radul cu fiii lui, Mihai, Stan, Neagoe și Stoica Lungul cu fiii lor; satul Burăneștii, din județul Ialomița, care este dat de jupanița lui Pilea logofăt, anume Rada, satul Elhovénii, din județul Vlașca, care este dat de răposata jupaniță Neaga Mitroaia vorniceasa și vecinii, anume: Gorga, Postea, Ciopan, Datco, Șteful, Gorga cel mic, Oprea și Ion cu fiii lor; satul Bucșanii și satul Malul Spart, din județul Vlașca, care sunt date de răposatul Băsărab vv. la m-rea Bolintinul și vecinii de la Bucșani: Albul cu fiii lui, Badea, Grozea și Mușat cu fiii lor, Spiridon, Dobre, Balea și Cornea cu fiii lor, și vecinii de la Malul Spart: Șerban cu fiii lui, Mircea, Stoian și Benea cu fiii lor, Marco, Dușa, Mircea cu fiii lor, Neagoe, Stancul și Baico Neguț cu fiii lor; satul Bolintinul, care a fost dat de răposatul Pilea logofăt, cu toată moșia câtă

se va alege; 14 sălașe de țigani, anume: Burchi țiganul cu copiii lui, Bata țiganul, Râpa, Țalapi, Danciul, Stan Moldoveanul, Stan Bătoie, Radul, Vladul, Radul Găligan cu copiii lui, Eremin țiganul, Radul Hrănea și Lupul cu copiii lui. Domnul a văzut hrisovul lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv., prin care a dat și a închinat m-rea Bolintinul să fie metoh la m-rea Simopetra de la Sf. Munte, din anul <1626> 7134¹. Blestem.

Martori: jupan Hriza mare vornic, jupan Vladul mare logofăt, jupan Trufanda mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Dumitrachi mare stolnic, jupan Diiamandi mare comis, jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domnului. Scribe Soare gramatic.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (63,5-75 × 62 cm), cerneală neagră, invocția simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar (la monogramă și puțin verde și albastru), sigiliu domnesc atârnat cu șnur de mătase roșu, galben și albastru, pierdut; pe v., însemnări și rez. grecești; trad. din sec. XVIII de Lupp dascăl slovenesc.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 5, nr. 55 și f. 4v. nr. 49 (rez.).

Formularul diplomatic este identic cu cel al doc. nr. 187.

EDITII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 15 nr. XII (rez. după rez. de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 494, nr. 973 (rez. după rez. de la ANB).

¹ Vezi *supra*, doc. nr. 183.

200. 1629 (7137) iunie 21. Stanciu scobar din Jugoréni, județul Ilfov, vinde egumenului m-rii Mihai Vodă, ieromonahul Io(a)saf, și întregului sobor 40 de stâneni, cu 48 de bani stânenul, din tot hotarul, din pădure și din câmp. De asemenea, au mai vândut m-rii megieșii: Voico, Stanciu scobar, Stanciul Bălăescul, Manea, Neagoe, Badea Buzatul, Badea cel Mic și Dobre 20 de stâneni, cu 48 de bani stânenul, din tot hotarul, partea lui Stan Haiducul, pentru partea lui din miera domnească, deoarece a fugit din sat și nu a stat să-și plătească partea din această <dare>. Unchiașul Voinea din Despicați a cumpărat de la Stanciu scobar 20 de stâneni din Jugureni, din care 10 i-a dăruit m-rii Mihai Vodă, iar 10 i-a dat fiului său, Radu. Întreaga moșie, în suprafață de 70 de stâneni, au fost vândută m-rii fără rumâni.

Martori: Hrizea mare vornic, Papa fost mare vornic, Vladul mare logofăt, Costandin Batiște mare clucer, Costandin mare paharnic, Dragul popa domnesc.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 519-521. Copie de Costandin dascăl slovenesc, din 1775.

201. 1629 (7137) august 10, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Iliș vv., întărește m-rii, numită a lui Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, din susul orașului București, egumenului Io(a)saf și tuturor călugărilor 70 de stâneni din moșia Juguréni, din județul Ilfov, fără rumâni, din care: 40 de stâneni cumpărați de egumenul Io(a)saf din partea lui Stanciu scobar din Jugoréni, din câmp, din pădure și din apă, în lung să fie cât a altor frați de moșie, drept 1.000 de aspri gata, stânenul câte 48 de aspri; 20 de stâneni cumpărați de egumenul Io(a)saf de la toți sătenii din Jugoréni: Voico, Stanciul scobar, Stanciul Boloescul, Manea, Neagoe, Badea Buzatul, Badea cel Mic și Dobre, drept 960 de aspri gata, stânenul câte 48 aspri. Sătenii au vândut stânenii pentru partea din <darea> pe miere a lui Stan Haiducul, care în zilele lui Alexandru vv. a fugit din sat și nu a vrut să plătească miera domnească, iar miera au plătit-o sătenii; 20 de stâneni din partea lui Stanciul scobar, cumpărați de bătrânul Voinea din Despicați, din care 10 i-a închinat m-rii, iar ceilalți 10 i-a dat fiului lui, Radul. Stanciu scobar și sătenii au vândut moșia, fără rumâni. Domnul a văzut zapisul de vânzare și de închinare al lui Stanciu și al lui Voinea, cu mare blestem, și cu martori scriși în zapis: Hrizea mare vornic, Papa fost mare vornic, Vladul mare logofăt, Batiște mare clucer, și Costandin paharnic, și popa Dragul de la biserica domnească din București. Blestem.

Martori: jupan Hrizea mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Dumitrașco mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Dumitrache mare stolnic, Diiamandi mare comis, Costandin mare paharnic, Condilo mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt. Lepădat logofăt a scris.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 521-523. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

202. 1629 (7137) august 25, București. Grigorie fost egumen al m-rii Sf. Troiță cumpără un loc de prăvălie în București, situat între prăvăliile m-rii Sf. Troiță și cele ale m-rii lui Mihai Vodă, pentru care a plătit cinci galbeni, împreună cu părintele Melentie fost egumen la m-rea Mihai Vodă, care a dat tot cinci galbeni, ca să fie cale pentru ca să se poată ajunge la prăvăliile m-rii Sf. Troiță și la prăvăliile m-rii Mihai Vodă. Locul l-au cumpărat de la Spiridon logofăt din Răténi¹.

Orig. rom., hârtie difolio (29,6 × 20,7 cm), cerneală neagră, sigiliul m-rii Sf. Troiță, aplicat în cerneală neagră, cu legenda în limba greacă, având în câmp o icoană; pe v., două rez. grecești; copie rom. din 1775.

¹ Litera „a” se poate citi și o, fiind corectată de diac.

203. 1629 (7138) septembrie 5. Necola țiganul se vinde lui Aslan vornic ca să-i fie lui și feciorilor lui țigan de moșie, cu 2.400 de aspri gata, pentru că a fost țigan fără stăpân. Dumitru, fiul Mircioaiei, Nica din Craiova, Crăciun Gîlbănescu din Craiova și Tudoran, fiul lui Sămârcul, s-au pus chezași, dacă va fugi Necola țiganul, vornicul să-și caute paguba la ei.

Martori: paharnicul Barbul din Bradiști, Mihartea postelnic din Șutoie, Iané postelnic din Plășoie, Zahariia banul din Prajba, Pătru logofăt din Falcoie, Stoica vornic și Dima postelnic din Miireă.

Pătru logofăt martor <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (25,7 × 20,9 cm), cerneală neagră, patru sigilii inelare în cerneală neagră, neclare; pe v., însemnări rom.

¹ Slovă aflată pe îndoitura actului.

204. 1629-7138 septembrie 14, București. „† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Iliș voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, numită Simopetra, de la Sfântul Munte, unde este <hramul>¹ Nașterea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și părintelui egumen Ioasaf de aici de la sfânta mănăstire, numită a lui Mihai vodă, care este din sus de orașul București, hramul Sfântul Nicolae, care este dată și închinată de răposatul Mihail voievod metoc la sfânta mănăstire Simopetra,

mai sus scrisă, de la Sfântul Munte, ca să fie sfintei mănăstiri de la Sfântul Munte sfânta mănăstire, de aici din țară, a răposatului părinte, vlădica Luca, care a fost arhimetropolit, numită Izvorani, pe apa Buzăului, cu hramul Sfântului Ierarh și Făcător de Minuni Nicolae din Mira Licie, metoc și sub ascultarea sfintei mănăstiri numită Simopetra de la Sfântul Munte, cu toate ocinile vechi, și cu vecinii, și cu morile sale, și cu viile, și cu pometurile, și cu vitele, și cu toate averile, și cu toate oadoarele și ferecăturile sfintei mănăstiri și cu tot venitul de pretutindeni oricât se va alege, mult, puțin, tot să fie la sfânta mănăstire Simopetra, pentru că această sfântă mănăstire de la Izvorani, care este mai sus zisă, hramul Sfântul Nicolae, a fost întemeiată și zidită din temelie ei de răposatul părinte, vlădica Luca, din zilele răposatului ...² voievod.

Astfel după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar părintele mitropolit, vlădica Luca, singur sfinția lui a făgăduit și a închinat sfânta mănăstire, hramul Sfântul Nicolae, aproape de moartea lui, să fie metoc, sub ascultare la sfânta mănăstire Simopetra de la Sfântul Munte, cu toate dedinele, și cu toate averile și odăjdiile și ferecăturile sfintei mănăstiri de la Izvorani și cu tot venitul, pentru sufletul lui și s-a scris sfinția lui, acolo, în sfântul pomelnic, la sfânta mănăstire Simopetra.

Și au mărturisit înaintea domniei mele, după moartea vlădicăi Luca, și cinstitul dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt. Și au fost ...³ înaintea domniei mele Mihalcea vornic de Pătârlage și popa Iacov dascălul și au mărturisit și au arătat ei precum că a dat singur sfinția lui, aproape de moarte, sfânta mănăstire de la Izvorani să fie metoc la Simopetra, pentru pomenire în veac, iar altul nimeni să nu aibă treabă, nici vlădică, nici boier, nici nimeni din rudele lui, în afară de acest părinte egumen Ioasaf.

Pentru aceasta, am dat însumi domnia mea ca să fie sfânta mănăstire de la Izvorani metoc, sub ascultare la sfânta mănăstire Simopetra de la Sfântul Munte cu toate ocinile vechi, și cu toate averile⁴, și cu toate vitele și cu tot venitul ce va fi, mult, puțin, de pretutindeni, în veci, precum a închinat singur sfinția lui, părintele vlădica Luca. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, după moartea domniei mele pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele de întăritură, precum scrie mai sus, pe acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile

viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va strica această carte a domniei mele și așezământul părintelui, vlădica Luca, acela să fie bleșemat și anatema și afurisit de 318 Sfinți Părinți ce sunt în Niceia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși iudei, care au strigat asupra sângelui Domnului Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l”, și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic, și jupan Papa mare logofăt, și jupan Dumitrașco mare vistier, și jupan Miho mare spătar, și jupan Dumitrachi mare stolnic, și jupan Diamandi mare comis și jupan Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Și ispravnic ...².

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun București, luna septembrie, 14 zile, și de la Facerea Lumii, de la cel dintâi om, Adam, până la această scriere, ani curgători, în anul 7138 <1629>, iar de la Nașterea lui Hristos, 1629”.

Orig. slavon, perg. (50 × 54 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma cu cerneală roșie, albastră și verde, cerneala ștersă în câteva locuri în partea dreaptă a actului, sigiliu domnesc timbrat, păstrat; pe verso, rez. în limba greacă; trad. rom. din secolul al XVIII-lea; două rez. dezvoltate, unul în limba română și unul în limba franceză din secolul al XIX-lea.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Noi informații despre mănăstirea Izvorani (județul Buzău) și despre mitropolitul Țării Românești, Luca de Cipru*, p. 14-16, nr. 1 (text slavon și trad. rom.).

¹ Omis.

² Loc liber.

³ Șters.

⁴ Rupt.

205. 1629 (7138) septembrie 18, București. Alexandru vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului, Iliș vv., întărește m-rii numită Mihail vv., din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae, și egumenului Ioasaf și tuturor călugărilor, stăpânirea peste ocina din Jugrani, din județul Ilfov, 60 de stâneni, din câmp, pădure, apă și din vatra satului, oricât se va alege din tot

hotarul, pentru că a fost de moșie a lui Matei ...¹, apoi el a dat-o zestre fiicei sale Neaga preoteasa. În a doua domnie a domnului mai sus pomenit, Matei cu fiica lui, Neaga, au vândut m-rii acei stâneni de moșie, câte 48 de aspri pentru fiecare stânen, de bună voia lor și fără nici o silnicie, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos, dimprejurul locului; domnul a văzut și zapisul de vânzare a lui Matei și a fiicei lui, Neaga, în mâna egumenului Io(a)saf, cu mulți boieri martori scriși în zapis: jupan Hriza mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Costandin mare paharnic și Stoica logofăt din Brățiiani. Când a vândut Matei și fiica lui, Neaga, li s-a cerut cartea lor de moșie, iar ei au spus că s-a pierdut, iar dacă se vor scoate vreodată cărți să nu se creadă, ci să rămână mincinoase.

Martori: jupan Hriza mare vornic, jupan Papa mare logofăt, jupan Dumitrașco mare vistier, jupan Miho mare spătar, Dumitrachi mare stolnic, Diamandi mare comis, Costandin mare paharnic și jupan Condilo mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt. Scrie Dumitru gramatic.

Alexandru vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (41 × 27,8 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări și două rez. grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; rez. fr. din sec. XIX.

¹ Loc liber.

206. 1630 (7138) martie 6, București. Leon vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Ștefan vv., întărește m-rii Bolin<tin>¹, unde este hramul Buna Vestire, egumenului Io(a)saf și tuturor călugărilor, stăpânirea peste doi vecini, anume Rade și fratele lui, <Sto>¹ica, cu fiii lor, din satul Pilești, din județul Ilfov, pentru că acei vecini sunt de moșie ai m-rii Bolintin, încă din zilele lui Petru vv., și i-a stăpânit m-rea în pace până în zilele lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv., în anul 7132. Iar acești vecini, Rade și cu fratele lui, Stoica, au ridicat pâra și au venit înaintea lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv., zicând, de față cu călugării, că nu s-au născut în satul m-rii, Pilești, că nu i-a apucat legătura² lui Mihail vv. în Pilești și nu sunt vecini ai m-rii Bolintin. Alexandru vv., fiul lui Radul vv., a căutat și a judecat, după lege și după dreptate, împreună cu toți dregătorii lui, și le-a dat lor lege, unuia câte trei megieși, după răvaș domnesc, pentru ca să jure că nu sunt vecini

ai m-rii Bolintin, nici că i-a apucat legătura lui Mihail vv., apoi să fie în pace. După aceea, acei vecini nu au umblat să se apuce de lege, <la zi>¹ și la soroc, ci au umblat dând mită, pentru ca să nu jure, ci să facă pace cu călugării de la Bolintin. Jupân Gligorie fost mare comis a venit înaintea lui Alexandru vv. și a mărturisit în Divan cum au venit acești vecini cu jurătorii lor înaintea lui și au spus singuri jurătorii că nu pot să jure, pentru că i-a apucat legătura² lui Mihail vv. în Pilești și că nu au dat mită jurătorii pentru ca să nu jure, ci pentru ca să se facă pace. Jupân Gligorie fost mare comis a arătat în Divan, de față cu Alexandru vv., și mita pe care au dat-o jurătorii. De aceea, Alexandru vv. a adevărit toate hicleniile lor ...¹ și ale jurătorilor, cum au umblat cu mită și cu înșelăciune ca să scape de vecinie, și i-a scos pe vecini în Divan cu mare rușine și cu multă bătaie. Domnul mai sus pomenit a văzut și a citit cartea lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv., de pâră și de rămas. În zilele domnului mai sus pomenit, iarăși, Rade cu fratele lui, Stoica, au ridicat pâră și au venit înaintea domnului, în marele Divan, de s-au pârât cu părintele egumen Io(a)saf de la m-rea lui Mihail vv., căci este metoh Bolintinul la Sfântul Munte, la m-rea numită Simopetra, ca și m-rea lui Mihail vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, zicând înaintea domnului, în Divan, că s-au pârât și înaintea lui Alexandru vv.; domnul le-a luat niște cărți mincinoase, pe care le-au avut în mâna lor, și i-au dat ca să fie iarăși vecini ai m-rii Bolintin, cum au fost mai înainte vreme.

Martori: jupân Ivaș<co mare ban>¹ al Craiovei, jupân Hriza mare vornic, jupân Vladul mare logofăt, jupân Ianachi mare vistier, jupân Miho mare spătar, jupân <Mușat mare>¹ stolnic, jupân Buzinca mare comis, jupân Vasilie mare paharnic și jupân Alexandri mare postelnic. Ispravnic jupân Vladul mare logofăt. Scrie Soare gramatic.

Leon vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie, cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala în verde și chinovar, majuscule, puncte și monograma în chinovar, rupt la îndoituri, treimea din dreapta, pe verticală, desprinsă, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; altă trad. din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihail Vodă, VIII/70, f. 4 v., nr. 50 (rez. cu greșeli).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 15, nr. XIII (rez. după rez. de la ANB); DRH, B, XXIII, p. 109, nr. 60 (rez. după rez. de la ANB); *Catalogul doc. Țării Românești*, III, p. 544, nr. 1072 (rez. după rez. de la ANB).

¹ Rupt; completat după trad. rom. din 1775.

² În orig.: *свезаиство*.

207. 1630 (7138) aprilie 16, București. Leon vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Ștefan vv., întărește m-rii numită a lui Mihail vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Io(a)saf și tuturor călugărilor, stăpânirea peste niște vecini din satul Ciocănești, din județul Ilfov, anume: Necula năvodariul cu fiii lui, Gâscă, fiul lui Purcel, Toader Mutul cu fiii lui, Voinea cu fiii lui, Nedelco cu fiii lui și Stanciul Coticériul cu fiii lui, pentru că acești oameni și vecini de la Ciocănești au fost vecini ai m-rii, cumpărați de Mihail vv. și dați m-rii, care a fost făcută de domnia lui, cu hramul Sf. Nicolae. În zilele sus-pomenitului domn, vecinii de la Ciocănești: Necula năvodariul, Gâscă, fiul lui Purcel, Toader Mutul, Voinea, Nedelco și Stanciul Coticériul, au ridicat pâră și au venit înaintea domnului, în marele Divan, și s-au pârât de față cu egumenul Io(a)saf și cu călugării de la m-rea lui Mihail vv., zicând că nu sunt vecini ai m-rii cu hramul Sf. Nicolae, că nu și-au vândut ei ocina lor și că nu sunt vecini cumpărați de Mihail vv., ci sunt oameni cnezi și slobozi. De aceea, domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui, și bine au adevărit însuși domnul cu tot Divanul că sunt vecini ai m-rii, vânduți și cumpărați, pe bani, de Mihail vv., cu ocină cu tot, și dați m-rii; domnul a văzut și cărți domnești pentru vecinii de la Ciocănești. Vecinii au rămas de lege și de judecată și i-a dat domnul, din Divan, să fie iarăși vecini ai m-rii lui Mihail vv., cum au fost și mai înainte vreme.

Martori: jupân Hriza mare vornic, jupân Vladul mare logofăt, jupân Ianachi mare vistier, jupân Miho mare spătar, jupân Mușat mare stolnic, jupân Buzinca mare comis, jupân Vasilie mare paharnic și jupân Alexandri mare postelnic. Ispravnic Vladul mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Leon vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (37,2 × 45,9 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma în roșu, galben și albastru, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe. v., rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

208. 1630 (7138) iulie 20, București. Leon vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și răposatului Ștefan vv., întărește popii Tudosie din Șchei, din județul Sac, și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dărui, stăpânirea peste: un stângen de ocină în Șchei, cu tot hotarul, cu trei

pogoane de vie și cu două răzoare în câmp, date zestre de Stoian din Cărunți fiicei sale, Stanca, în zilele lui Mihnea vv.; 1 stângen de ocină din Cărunți, cu 3 pogoane de vie și cu 2 răzoare în câmp, cumpărat de Stanca de la nepotul său de frate, Ne(a)goe Ureche, în zilele lui Mihnea vv., pentru 700 de aspri de argint, gata; 2 pogoane de vie, cu loc în dumbravă și cu jumătate de stângen de moșie în Geamăna, cumpărate de popa Tudosie de la Ciolca¹, Stana și Ioana, copiii lui Ion Piscoiu din Cărunți, pe care Ion le cumpărase de la Gherghe Ciolan, iar Gherghe Ciolan le cumpărase de la Daniil călugăr, fratele lui Cârstea Coiban din Brănești, pentru 2.200 de aspri, în zilele lui Șerban vv., pe vreme de foamete; 2 pogoane de vie țelină, cu loc în deal, cumpărate de popa Tudosie și de Straoa de la N(e)aga din Cărunți, pentru 700 de aspri gata, iar în zilele lui Șerban vv. s-au înțeles ca să stăpânească popa Tudosie a treia parte, iar Straoa două părți; 2 pogoane de vie, cu loc și cu moșie, care au fost ale lui Ne(a)gul Taistră din Gherghița, cumpărate de popa Tudosie de la Badea cel Mare și de la Badea cel Mic din Schei, toată partea lui Ne(a)gul Taistră, pentru 1.400 de aspri gata; 1 pogon și jumătate, cu loc din deal, în coastă, cumpărat de popa Tudosie și de preoteasa lui, Stanca, cu 2.400 de aspri gata, de la Drag(o)mir Brănescul, din partea lui Ne(a)goe Ureche; 1 pogon de vie, cu loc țelină, în coastă², cumpărat de popa Tudosie și Stanca de la Vasiu cel Mare din Cărunți, pentru 400 de aspri gata; trei cetverte de vie cu loc în deal, în Schei, cumpărate de popa Tudosie de la Sarul cel Mare și de la fratele lui, Andreiu, pentru 1.600 de aspri gata, în zilele lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv.; 2 pogoane de țelină cu loc în Valea Rea, cumpărate de popa Tudosie și de preoteasa Stanca de la Fătul și de la Cârstiian, nepoții lui Ne(a)goe Ureche din Cărunți, pentru 700 de aspri gata; 1 pogon de vie țelină, cumpărat de popa Tudosie de la Voinea și de la Șerban din Brănești, pentru 300 de aspri gata; 1 pogon și jumătate de vie cu loc împrejur, oricât se va alege, cumpărat de popa Tudosie de la Preda Măinescul, pentru 1.600 de aspri gata; 1 piv(niță) în Gorganul Blendei, cumpărată de popa Tudosie și de preoteasa Stanca de la Buda din Pițurăști și 1 răzor în câmp de la Mihn(e)a, pentru 200 de aspri gata; ocina din satul Giurmănești, din partea lui Șerbu Gorăștean a treia parte, din tot hotarul, din vatra satului, din câmp, din deal și din baltă, cumpărată de popa Tudosie, în vremea lui Mihail vv., pentru 3.500 de aspri gata. De asemenea, Stanca preoteasa a avut pâra cu Ion din Comană pentru un țigan, anume Costea, și a jurat Stanca preoteasa cu 6 megieși, în zilele lui Șerban vv.; apoi, doamna Iliana a luat acel țigan în puterea ei, fără lege și fără dreptate, și a aruncat preotesei Stanca, pentru acel sălaș de țigani, numai 2.000 de bani noi; după aceea,

cheltuiala cu jurătorii, 900 de bani, Stanca preoteasa i-a împărțit pe din două cu nepoata ei de frate, Dumitra.

Martori: jupan Hriza mare vornic, jupan Vladul mare logofăt, jupan Dumitrașco mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Mușat mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, jupan Vasilie mare paharnic și jupan Alexandri mare postelnic. Ispravnic Vladul mare logofăt. Scrie Udriște.

Orig. slavon, hârtie (43 × 28,4 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat.

¹ Lectură nesigură; numele este scris deasupra rândului.

² Așa în orig.

209. 1630 (7138) iulie 26, București. Leon vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Ștefan vv., întărește egumenului Io(a)saf și tuturor călugărilor de la m-reă Mihai Vodă stăpânirea peste: patru răzoare de vie în Dealul Bucureștilor, aflate înaintea porții, lângă via m-rii, o casă în poalele viei cu toate dichisele ei; o prăvălie lângă popa Anghel, un loc de casă și de 3 prăvălii lângă Palaloga logofăt și uliță să treacă cu carul, trei bivoli și 6 boi, toate lăsate de Averchie călugărul. El le avea de la părinții și moșii lui, iar în zilele lui Leon vv. apropiindu-i-se moartea, „singur el cu gura lui, până au fost cu suflet”, le-a dăruit m-rii, înaintea lui Arsenie arhimandrit de la Târnova, a părintelui Io(a)saf egumen, a lui popa Antim, a lui popa Leontie, a lui Neofit și a lui Pafnutie de la m-reă Vatopedi din S(fe)ta Gora; oasele lui au fost îngropate la m-re, el fiind de postrig de călugărie din acea m-re, urmând ca numele lui să fie trecut în pomelnicul m-rii. Pentru cele de mai sus, domnul a văzut și zăpădit grecesc al lui Averchie, cu multe mărturii.

Ispravnic însăși spusa domnului¹.

Orig. rom. cu începutul în limba slavă, hârtie difolio (30,4 × 21,3 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar și inițiala; sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775.

¹ Numele diacului este anagramat.

210. 1631 (7140) decembrie 2, București. Vasilie din Căcaleți, din județul Vlașca, Ant(o)nie din Boariu, Șain, Stoica și Stanca, fiica lui Stoica Negrul din Boariu, dau mărturie că s-au vândut rumâni jupanului

Pavlahi fost mare spătar. Vasilie din Cacaleți s-a vândut rumân lui Pavlahi fost mare spătar, împreună cu fiii lui, Dan și Dima, și cu alți fii, ce-i va mai dăruî Dumnezeu, și cu toată partea lui de ocină din Cacaleți, de moșie și de cumpărătură, care se va alege, mult puțin, de peste tot hotarul, pentru 32 ughi bani ...¹. Antonie din Boariu s-a vândut rumân jupânului Pavlahi fost mare spătar cu fiii lui, State, Gligorie și ...², și cu alții, care îi va mai dăruî Dumnezeu, și cu partea lui de ocină din Boariu, de moșie și de cumpărătură, câtă se va alege de peste tot hotarul, pentru 31 de ughi și jumătate, bani gata. Balea din Boariu s-a vândut rumân cu fiii lui, Dediul și Ion, și cu alți feciori, câți îi va mai da Dumnezeu, și cu partea de ocină din Boariu, câtă se va alege, pentru 20 de ughi, bani gata, și o vacă. Șain din Boariu a vândut jupânului Pavlahi spătar toată partea lui de ocină din Boariu, cât se va alege, mult puțin, însă numai pământul, pentru 560 de bani gata, iar el nu s-a vândut rumân. Stoica din Boariu vinde jupânului Pavlahi spătar toată partea lui de ocină din Boariu, însă numai pământul, pentru 260 de bani gata, iar el nu s-a vândut rumân. Stana, fiica lui Stoica Negrul din Boariu, a vândut jupânului Pavlahi toată partea ei de ocina din Boariu, câtă se va alege, multă puțină, pentru 840 de bani gata, iar ea nu s-a vândut „rumână” și nici feciorii ei. Toți acești megieși au fost judeci cu ocinile lor, dinainte vreme, iar în zilele lui Leon vv., <fiul lui Ștef>³ an vv., Vasilie, Antonie și Balea s-au vândut rumâni jupânului Pavlahi ...¹, cu feciorii lor și cu toate părțile lor de ocină, iar Șain, Stoica și St<ana>³, și-au vândut numai părțile lor de ocină și au luat toți banii din mâna jupânului Pavlahi spătar, ca să-i fie rumâni de moșie lui și coconilor lui dinaintea jupânului Necula fost mare vistier, jupânul Ivașco fost mare vornic, Gligorie comis, Neagul aga, Nedelco aga, Gherghe mare stolnic și a lui Calotă clucer; toți s-au vândut rumâni de bunăvoia lor, fără nici o silnicie, cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului, care au fost la vânzarea lor, oameni buni martori: Badiul din Târnavă, Gligorie, Radul, Voin(ea), Neanciul, Radul Burlan și popa Dediul; toată ocina din Boari a rămas, aleasă și împietrită, numai pe seama jupânului Pavlahi spătar. Scrie Lepădat logofăt.

Necula vistier <m. p.>⁴; Ivașco vornic <m. p.>⁴; Gligorie comis <m. p.>⁴; aga Neagul <m. p.>⁴; Mitrea postelnic <m. p.>⁴; Nedelco aga <m. p.>⁴.

Orig. rom., hârtie (42 × 27,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala ornate cu verde și roșu, rupt la îndoituri, șase sigilii inelare aplicate în cerneală neagră: două octogonale, unul având în câmp într-un oval un leu rampant cu o spadă în laba dreaptă, a lui Necula fost mare vistier, și celălalt,

având în câmp o cruce susținută de doi lei rampanți, a lui Neagul agă; unul rotund, care pare a avea în câmp imaginea unui dregător, a lui Ivașco fost mare vornic, și trei ovale: primul cu un scut heraldic în câmp, dar mobilele sunt neclare, a lui Gligorie comis, al doilea, având în câmp un cap (gemă antică) a lui Mitrea postelnic, și al treilea, având în câmp un personaj feminin (gemă antică), a lui Nedelco agă; pe v., rez. rom; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

¹ Rupt; ar putea fi: „gata și jumătate”.

² Omis.

³ Rupt.

⁴ Sigiliu inelar.

211. 1632 (7140) august 6. Anca, „muierea” lui Ion vătaf, și Stanca, nevasta lui Petco, vând lui Gheorghie vameș, partea lor de moșie din Spanțov, care a fost a unchiului lor, Jitian din Ilfov, pentru ughi 6 și jumătate.

Martori: Nedelco Tifan, Nedelco Goghina, Tatul, Ion Putna și Iordan vameș.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 284. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

212. 1633 (7141) martie 20. Răvaș al boierilor jurători, 12 megieși, luați de Bogdan și de egumenul Meletie ca să adevereze pentru ocina Stanei și să jure cu o săptămână după ziua de Paști. Megieșii sunt următorii: Câineș și Radul armaș din Dragomirești, Cazacul stegarul și Roman din Măicânești, Stanciul cizmarul și Vladul din Glina, Stanciul scobarul din Jigorani, Milea și Costandin din Megiași, Iuga și Radul din Jigorani, Ispas din Văcărești. Ispravnic Stan portar.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 525. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

213. 1633 (7141) aprilie 17. Stoica paharnic din Dragomirești dă acest zăpis, „scris la vreme de pristăvit”, prin care că a lăsat ocinile sale fiului său, Radu, „toate câte vor fi, de va trăi feciorul”, iar după moartea acestuia să rămână m-rii lui Mihai Vodă, ocina fără rumâni. Rumânii să fie iertați de rumânie de toți „oamenii” lui și de părintele Meletie. Blestem.

Martori: popa Cârștian din Dragomirești, Rată vătaf, Soroviță din Cocani și Mușat din București.

A scris Mitrea postelnic din Dragomirești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 366-367. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

MMB, inv. 99.051 (orig. rom., hârtie difolio, sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală neagră).

EDIȚII: Liviu Ștefănescu, *Catalogul documentelor epocii lui Matei Basarab*, p. 146, nr. 1 (rez. succint după orig.); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 9 (rez. și facs. după f. 1r. a orig. de la MMB).

214. 1633 (7141) aprilie 28, București. Zapis de mărturie dat de 12 megieși și jurători: Câineș și Radul armaș din Dragomirești, Stan cizmarul și Căzacu stegarul din București, Roman din Măicănești, Vladul din Glina, Radu și Stanciu scobarul din Jigoreni, Milea, Costandin și Iuga din Megiași și Ispas din Văcărești, luați jurători, prin răvașele domnești ale lui Matei vv., de Bogdan și de unchiul lui Voico din Dragomirești, întăresc acestora stăpânirea peste 22 de stânjani, iar m-rii Sf. Nicolae din București stăpânirea asupra unei ocini a Stanei, cu rumâni, din Dragomirești. Egumenul Evghenie de la Sf. Nicolae cumpărase două părți ale Stanei: una în zilele lui Mihnea vv., pentru 4.000 de aspri, cu rumâni, și cealaltă tot pentru 4.000 de aspri, în zilele lui Mihai vv. Tot din partea Stanei, în zilele lui Alexandru vv. cel de demult, au cumpărat 22 de stânjani Stanciul, Voico și Cancea din Dragomirești, iar în zilele lui Mihnea vv. au vândut acești stânjani egumenului Evghenie. În zilele lui Gavril vv. s-au dus cei trei și au cumpărat acești 22 de stânjani de la m-re, iar în zilele lui Matei vv. s-au ridicat Bogdan și Voicu pentru ocina Stanei și pentru rumânii din Dragomirești și au mers în fața domnului, la Divan, zicând că le-a fost Stana rudă apropiată. Cei 12 megieși au întrebat oameni buni și bătrâni, după care au judecat la soroc, însă n-au putut jura ca să dea ocina lui Bogdan și lui Voicu, căci au văzut cărți domnești ale m-rii de cumpăratură: cartea lui Mihnea vv. și cartea lui Mihai vv. De aceea, au lăsat în stăpânirea m-rii ocina cu rumâni, iar celor doi stăpânirea asupra celor 22 de stânjani. Lepădat a scris.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 367-368. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

215. 1633 (7241) mai 1, București. Matei vv. și domn a toată Țara Românească, nepotul marelui, preabunului și răposatului Io Basarab vv., întărește m-rii Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae, din sus de orașul București, egumenului Meletie și tuturor călugărilor stăpânirea asupra moșiei și rumânilor din Dragomirești, partea Stanei, fără 22 de stânjani, din câmp, pădure, apă, cu rumâni și din seliștea satului. Moșia fusese cumpărată de Evghenie, egumenul m-rii, drept 4.000 de aspri de argint gata, în zilele lui Mihnea vv., iar în zilele lui Mihail vv. a mai cumpărat egumenul Evghenie partea de moșie care rămăsese nevândută, moșie și rumâni, tot pentru 4.000 de aspri gata; însă fără 22 de stânjani, pe care i-au cumpărat Stanciul, Voico și Cancea în zilele lui Alexandru vv. cel bătrân. Iar în zilele lui Mihnea vv. au vândut cei trei acești stânjani egumenului Meletie.

În zilele lui Gavril vv. au venit ei la Meletie și au răscumpărat acea parte de moșie, cu zapis. Acum, în zilele lui Matei vv., Bogdan și Voico din Dragomirești s-au pârât în fața domnului cu egumenul Meletie, încercând să cuprindă toată moșia Stanei din Dragomirești, spunând că sunt rude cu jupâneasa. Judecând după lege și după dreptate, Matei vv. le-a dat celor doi lege, 12 megieși, pe răvașe domnești, anume: din Dragomirești: Câineș și Radul armașul, din București: Stan cizmar și Cazacu stegar, din Măicănești: Roman, din Glina: Vladul, din Jigoreni: Radul și Stanciul scobarul, din Megiași: Milea, Costandin și Iuga și din Văcărești: Ispas, ca să jure cu sufletele lor că nu a cumpărat egumenul Evghenie acea moșie, însă Bogdan și Voico nu au putut să jure. Domnul a văzut și cărțile lui Mihnea vv. și Mihail vv. la mâna călugărilor, pentru moșia și rumânii jupânesei Stana. Cei 12 boieri au venit înaintea domnului și au mărturisit că au umblat și au întrebat oameni din sus și din jos despre „treaba” acestei moșii și cu nici un chip nu au putut să jure. De aceea, au rămas Bogdan și Voico de lege și de judecată înaintea domnului. Domnul a văzut și zapisul acelor 12 jurători, în care se arăta că Bogdan și Voico au doar 12 stânjani din Dragomirești.

Martori: jupan Radul Buzescu mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Radul mare logofăt, jupan Grigorie mare vistier, jupan Theodosie mare spătar, jupan Mihai mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, jupan Vucina mare paharnic, jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Radul Năsturel mare logofăt. Lepădat logofăt a scris.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 368-371. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

MMB, inv. 99.045 (copie, 2 f., făcută de Lupp dascăl slovenesc, în 1743).

EDIȚII: Liviu Ștefănescu, *Catalogul documentelor epocii lui Matei Basarab*, p. 146, nr. 2 (rez. succint și neclar, după copia din 1743); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 10 (mențiune și facs. după f. 1r. a copiei de la MMB).

216. 1633 (7141) august 12. Iorga vameș dăruiește egumenului Meletie de la m-rea lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, și altor călugări care vor fi egumeni ai m-rii, partea lui de moșie din Spanțov, pe care o cumpărase de la Anca, soția lui Ion vâtaf, și de la sora ei, Stanca, soția lui Petco; moșia fusese a unchiului lor, Jitiian din Ilfov. Moșia a fost închinată m-rii pentru pomană și pentru sufletul părinților lui. Blestem. Gheorghiu vameș.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 284-285. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

217. 1633-7141 august 24, București. Matei vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Băsarab vv., întărește m-rii numită a lui Mihai vv., care este în susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Melentie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste niște țigani, anume: Pădure țiganul, Radul, Drăghici, Voico și Măinea pentru că acești țigani au fost dați și miluiți de răposatul Mihail vv. În zilele mai sus pomenitului domn, Bărcă armaș, nepotul lui Neagoe vornic din Mogoșești, a ridicat pâră pentru țiganii dați m-rii de Mihail vv., anume: Pădure țiganul, Radul, Drăghici, Voico, Măinea, Puica, Pădure, fiul lui Puica, Dumitru, Băican și Tudora țiganca, și s-au pârât de față, înaintea domnului, în marele Divan, cu egumenul Melentie, și a arătat Bărcă armaș cartea lui Mihnea vv. pentru toți acești țigani; iar egumenul Melentie a arătat în Divan hrisovul lui Mihail vv. de miluire pentru toți acei țigani. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui, și a dat însuși domnul, la mijlocul lor, 6 boieri pe răvaș domnesc, anume Buzinca mare comis, Danciul Doicescul clucer, Barbul clucer din Poiană, Mavrodin vornic din Mănești, Șteful postelnic din Berilești și Sava din Văcărești, pentru ca să jure și să adeverească, cu sufletele lor, pentru două sălașe de țigani, anume: Dumitru țiganul și copiii lui și Puica și Pădure, că au fost țigani domnești, mai înainte vreme, sau au fost ai lui Neagoe vornic, unchiul lui Bărcă armaș. Acei 6 boieri, văzând hrisovul

de miluire al lui Mihail vv. și cartea lui Mihnea vv. pentru acești țigani, au venit înaintea domnului, în Divan, și au mărturisit, cu sufletele lor, că au judecat și au tocmit ca să împartă țiganii în două: să stăpânească m-rea jumătate și Bărcă armașul cealaltă jumătate. Astfel, au căzut în partea m-rii: Pădure țiganul, Radul, Drăghici, Voico și Măinea, și în partea lui Bărcă armașul au căzut: Puica țiganul, Pădure, fiul lui Puica, Dumitru, Băican și Tudora țiganca.

Martori: jupan Radul Buzescul mare <ban>¹ al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Radul Năsturel mare logofăt, jupan Gli[v]gorie mare vistier, jupan Tudosie mare spătar, jupan Mihai mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie (35,3 × 27,3 cm), cerneală neagră, invocăția simbolică, inițiala, majuscule și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc.

¹ Omis.

218. 1634-7142 iulie 15, București. Matei vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Basarab vv., întărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae, egumenului Melentie și tuturor călugărilor stăpânirea peste ocina din Ciocăneștii din Vad, din județul Ilfov, partea lui Iani grecul, tatăl lui Văsiu, și partea lui Manole, fratele lui Iani, din câmp, din apă, din baltă și din vatra satului, oricât li se va alege, pentru că acea ocină din Ciocănești a fost cumpărată de Mihail vv. de la Iani grecul și de la fratele lui, Manole, pentru aspri gata¹ și a miluit m-rea mai sus scrisă. În zilele mai sus pomenitului domn, după moartea lui Iani grecul, fiul lui, Văsiu, a ridicat pâră pentru acea parte de ocină din Ciocănești și au venit și s-au pârât de față înaintea domnului, în marele Divan, cu egumenul Melentie, spunând Văsiu că nu a vândut tatăl lui, Iani, și unchiul lui, Manole, părțile lor de ocină din Ciocănești lui Mihai vv. și nu a luat bani, ci au fost moșie impresurată; iar egumenul Melentie a arătat în Divan hrisovul lui Mihail vv. de cumpărătură din ocina satului Ciocăneștii. De aceea, domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, cu dregătorii lui și a dat lui Văsiu lege 12 megieși, pe răvaș domnesc, anume: Dragoslav Robul, Dragomir, fiul lui Dan, Ivan al Neaniului, Ion Morariul, Radul Zeamăneagră și Nedelco, toți din Ciocănești, Dragul

bătrânul, Florea, Stan al Cuciulatului și Tanasie, toți din Curești, Florea și Vladul Scaunul din Vărăști, ca să jure, în ziua de Sf. Petru, cu acei 12 megieși, că nu a vândut Iani grecul și Manole părțile lor de ocină din Ciocănești lui Mihail vv. și nu au luat din mâna lui Mihail vv. nici un ban, ci a fost moșie împesurată. Când a fost ziua, la soroc, Văsiu, fiul lui Iani grecul, nu a putut să jure, ci au fugit cu răvașul de jurământ ca să nu fie vecin m-rii. De aceea, a rămas Văsiu de lege și de judecată, ca să nu mai aibă treabă cu moșia m-rii și să fie vecin el și fiii lui.

Martori: jupan Hriza mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru Dudescu mare vistier, jupan Mihai mare spătar, jupan Vasile mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Gligorie mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (43,9 × 29 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate cu chinovar și verde, majuscule și puncte în text cu chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat; pe v., rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

¹ Suma nu este precizată.

219. 1634-7142 august 15, București. Matei vv. și domn a toată Țara Românească, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Io Basarab vv., întărește m-rii Sinaia din josul orașului București, unde este hramul Sf. Ecaterina, egumenului Theofan și tuturor călugărilor stăpânirea peste 500 de stânjani din moșia Jigoréni, din județul Ilfov, peste și 500 de stânjani din moșia Dragomirești, din câmp, din pădure, din apă, din rumâni și din seliște. Cele două moșii fuseseră drepte ale m-rii din trecut, din zilele altor domni și se învecinează¹ cu moșia m-rii Mihai Vodă, cu a lui Marco clucer, nepotul lui Dan fost mare vornic, și cu a megieșilor din Jigoréni. În zilele lui Matei vv. au venit Theofan egumenul m-rii Sinaia, Meletie egumenul m-rii Mihai Vodă, Marcu clucer și megieșii din Jigoréni și au luat 12 boieri hotarnici pe răvașe domnești, anume: Vladul pârcaș din Drângești, Mitrea postelnic din Dragomirești, Radul și Crăciun din Mal, Stanciul din Măicănești, Crăciun din Codașba, Șerbu din Măgurele, Stan din Clinceni, Milea și Iuga de la Megiași, Ispas și Radul de la Văcărești și împreună și cu om domnesc,

Costandin al doilea postelnic, au ales partea din Jigoréni a m-rii Sinaia, 500 de stânjani, și partea din Dragomirești, 500 de stânjani, care fac împreună 1.000 de stânjani, apoi le-au lipit și au pus semne și pietre, „cum au fost legea și obiceiul, după dreptate”. De asemenea, au ales moșia m-rii Mihai Vodă pe din sus, 130 de stânjani, și moșia lui Marco clucerul, 200 de stânjani, între megieși și între moșia m-rii Mihai Vodă, și moșia megieșilor din Jigoréni și cu moșia lui Petru neguțător le-au ales din sus de Marco clucerul, tot la un loc, 1.170 de stânjani.

Martori: Hrizea mare ban al Craiovei, Ivașco mare vornic, Grigorie mare logofăt, Dumitru Dudescu mare vistier, Mihai mare spătar, Vasile mare stolnic, Buzinco mare comis, Vucina mare paharnic, Costandin mare postelnic, ispravnic Grigorie mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 525-528. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

BAR, Ms. rom. nr. 718 (Catagrafia m-rii Sf. Ecaterina), f. 483 v. (mențiune).

EDIȚII: DRH, B, XXIV, p. 476, nr. 354 (rez. după mențiunea de la BAR).

¹ În copie scrie: „schimbată”.

220. 1635 (7143) februarie 5, București. Matei vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Basarab vv., întărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste satul Drălea, din județul Ilfov, cu tot hotarul, pentru că a fost de dedină a lui Danciul vornic din Popești; apoi, Danciul vornic a fost dator unui negustor din București, pe nume Mavrichi, fiul bătrânului Mantea negustor, cu 130.000 de aspri, pe care nu i-a putut plăti până la moarte, iar după moartea lui a rămas acea datorie neplătită. După care, Mavrichi negustor a luat satul Drălea, în zilele lui Mihail vv., în anul 7102 <1594>¹, și a vrut să mai ia și alte sate, pentru că nu se împlinea datoria. De aceea, Mihail vv., pentru că nu au vrut să lase să intre străini în mai sus spusele sate boierești, a dat acel număr de aspri, 130.000, și a cumpărat satul Drălea de la Mavrichi negustor, înaintea dregătorilor și a țării și l-a dăruit m-rii, pentru ca să fie lui și părinților lui veșnică pomenire, iar călugărilor de hrană și de întărire. Domnul a văzut și cartea lui Mihail vv., din anul 7102 <1594>¹. Blestem.

Martori: jupan Hriza mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru Dudescul mare vistier, jupan Mihai mare spătar, jupan Vasile mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, jupan Vucina mare ceașnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Gligorie mare logofăt. Scribe Părvul gramatic.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (36 × 46,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare, timbrat, păstrat; pe v. rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

¹ Vezi *supra*, doc. nr. 106.

221. 1635 (7143) aprilie 6. Matei vv. și domn înștiințează pe sătenii din Ciocănești, rumâni ai m-rii Mihai Vodă, asupra jalbei date de unii dintre ei. Astfel, înaintea domnului s-au jelu: Manea, Praja, Voico, Cu...¹, Dragoslav, Ion și Macarie², spund că „au săpat cu sapa din Dunăre până în sat în Ciocănești moșii lor și părinții lor, de ș-au făcut gârle”, care se cheamă Gârla Unchiașului Dan și Gârla lui Baico. Acum, acești moșneni tot sapă și curăță gârlele și le dreg, la fel ca înainte, iar egumenul Meletie aduce alți rumâni ca să țină împreună cu ei acele gârle și leși³. Domnul și Divanul, judecând cu dreptate, au socotit că acei oameni, care lucrau înainte și lucrează și acum, să țină gârlele și leșile³, iar dacă se va amesteca cineva fără treabă să fie scos. Domnul a văzut și cartea răposatului Radu vv., în care scria că le-au ținut ei și mai înainte. De asemenea, domnul hotărăște ca m-rea să-și ia zeciuiala. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom. nr. 318; hârtie difolio (27,3 × 20,2 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, rupt la îndoituri și pătat, sigiliu domnesc inelar, aplicat în cerneală roșie, neclar; copie rom. din 1775.

¹ Rupt.

² Litera „M” modificată din altă literă.

³ Ieasă („împletitură de nuiete, în formă de gard, de coș etc.”).

222. 1635 (7143) iulie 2. Popa Tatomir vinde egumenului Melentie, de la m-rea Sf. Nicolae, trei răzoare de vie din Dealul Bucureștilor, aproape de m-rea lui Mihai Vodă, drept 3.000 de aspri gata. Tatomir le

cumpărase de la Ilca, <soția>¹ lui Miho Bivolarul, care la rândul ei le cumpărase astfel: un răzor de la Calen căldărarul din Dârstor, drept 1.200 <de aspri>¹, un răzor de la Cazacul curteanul m-rii, drept 1.700 de aspri gata, și un pogon de vie de la Calen Șchiopul, drept 600 de aspri gata.

Martori: uncheașul Posea, egumenul Galation, Balomir, Stan călăraș, Bușe călăraș, Calotă diaconul, Calotă călugăr, Tudor Chelbașul. Blestem.

Dragul popă <m. p.>; Tatomir popă <m. p.>.

Orig. rom. nr. 78; hârtie difolio (31,5 × 21,6 cm), cerneală neagră, pătat, sigiliu inelar octogonal al lui popa Tatomir, având în câmp un scut heraldic cu mobila neclară; pe v., rez. rom. și grecesc; copie rom. din 1775.

¹ Omis.

223. 1635 (7144) noiembrie 4, București. Mitrea pitar împreună cu jupâneasa lui, Neașsa, și cu cuconii lor dau egumenului Melentie, părintelui Leontie și soborului de la m-rea Sf. Nicolae, făcută de Mihai vodă, un loc de două prăvălii în București, lângă Biserica lui popa Anghel, care biserică este făcută de Mihnea vodă, primind în schimb un rumân, pe nume Neanciul, cu fiii lui, din satul Grădești, ca să le fie lor de moșie, și s-au scris și în pomelnic; părțile s-au tocmnit înaintea multor boieri și cu știrea tuturor orășenilor.

Martori: jupan Oprea mare agă, jupan Preda spătar, fiul lui Nica fost mare logofăt, jupan Oancea logofăt, popa Borcea clislar, popa Ivan bătrânul, popa Stanciul, popa Ivan, fiul popii Goicea clislar din Târgoviște, Costea grămătic, Iane zugraf¹, Pătru céprăzar, Dima șetrar bătrânul și Măciucă meșter de lemnari din Buciumeni. Au fost scriși, pe nume, în pomelnic: Nanul, Stanciul, Dumitru, Albul, Ianache, Drăghici, Neașsa, Stana, Anca, Marina, jupan Mitrea, Neașsa, Albul, Dumitru, Nan și Sava. Blestem. Scribe Borce grămătic.

Mitre pitar <m. p.>²; Oprea mare agă <m. p.>²; Preda spătar <m. p.>²; popa Borcea clislar <m. p.>²; Iane zugraf¹ <m. p.>²; Petru céprăzar <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (31 × 21,4 cm), cerneală neagră, șase sigilii inelare aplicate în cerneală neagră: patru ovale, din care două neclare, unul cu un cap în câmp, al lui Mitrea postelnic, și altul, al lui Petru céprăzar, cu un cal (sau animal fantastic) în câmp; unul octogonal al lui Iane zaraf, cu un scut heraldic în câmp, cu mobilele heraldice neclare și unul rotund (2 cm diam.), al

lui popa Borcea, cu legenda: „popa Borcea clislar” și cu un sfânt în câmp; pe v., rez. grecesc.

¹ Așa în orig., pentru „zaraf”.

² Sigiliu inelar.

224. 1635 (7144) noiembrie 20. Rada, mătușa Radei, dă zapis la mâna nepoatei ei, căreia îi dă un răzor de vie, „pentru căci au muncitu cu miné, de m-au hrănit și m-au căutatu, să-i fie ei dé moșiie să să hrănească și ea și feciorii ei și nepoții ei”. Răzorul, situat în dealul Lopeștilor, între Brătulețul și viile m-rii, fusese cumpărat de bărbatul ei, Căzacu, de la uncheașul Dobrea Rubul¹ din București, cu bani gata, ughi ...². Blestem.

Martori: popa Petco din Gorgani, uncheașul Dragomir din Lopești, uncheașu Dubrea din București, Simion și Florea Brătulețul din București³, Danciul din Lopești, Micul din București, Vișan din Lopești. A scris gramaticul Hrizea, în zilele lui Matei vv.

<Sub dată>: Rada scrie că a dat și nepotului ei, Roman, un bou, drept 7 ughi, că să o pomenească.

Orig. rom., hârtie difolio (21,2 × 15,4 cm), cerneală neagră, patru sigilii inelare rotunde, neclare, și șase amprente digitale, aplicate în aceeași cerneală; copie din 1775.

¹ Așa în orig., pentru „Robul”.

² Loc liber.

³ Urmează un nume scris în limba greacă de altă mână.

225. 1636 (7144) martie 29, București. Matei vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Io Basarab vv., întărește lui Radu și fraților lui: Bobe, Gherghe și Stănimir, feciorii lui Oancea de la Fântână, din județul Dâmbovița, și feciorilor lor, stăpânirea peste: o moșie la Bîlcirești, partea jupănesei Gherghina cea bătrână din Dragomirești, o delniță din câmp, din pădure, din apă, de peste tot hotarul, pe care o cumpăraseră de la ea moșii celor patru frați, Chiran și Stoica, drept doi cai buni, încă din zilele lui Mihnea vv., și pentru care cumpărătura însuși domnul a văzut zapis de la Mitrea postelnic, fiul lui Stanciul vornic din Dragomirești, ...¹ la mâna

Gherghinei; o moșie la Fântâna, lângă Cojăști, și o moșie la Bîlcirești, cumpărate de cei patru frați de la Mîcșan, nepotul lui Stoica de la Zmulta, din câmp, din pădure, din apă, de pretutindeni, pentru 2.500 de aspri gata partea de la Fântână și pentru 1.500 de aspri partea de la Bîlcirești, în total 4.000 de aspri, în anul 7137 <1628 septembrie 1 – 1629 august 31>, în zilele lui Alexandru Iliaș vv. Zapisul de vânzare îl făcuse Șarban logofăt din Bîlcirești cu mulți martori: Pătru din Cojăști, Dumitru din Bîlcirești, popa Neagoe și Necula din Țepoși, popa Lazor din Potcoveni, Stan, Stanciu și Grozav Bălea, toți din Bîlcirești.

Martori: Hrizea mare ban al Craiovei, Ivașco mare vornic, Grigorie mare logofăt, Dumitru Dudescu mare vistier, Preda mare spătar, Nedelco mare clucer, Vasilache mare stolnic, Buzinca mare comis, Vucina mare paharnic, Costandin mare postelnic. Ispravnic Grigorie mare logofăt. A scris Tănase grămatic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 498-499. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Loc liber.

226. 1636 (7144) august 1. Crăciun Moțoc din Négovani, cu fiii lui, Coman și Bălan, vând lui Stanciul și fratelui lui, Calotă, Cocorăștii, 7 pogoane de vie, cu loc și cu pomet pentru 100 de ughi¹, cu știrea tuturor megieșilor, din sus și din jos; aldămășari, oameni buni, anume: Tudor al lui Cernea, Stoica Brănescul, Stoica Robul, Dobrin, Stoica al Ilinii, O(a)na Scaunul, Nistor, fiul lui Stan Mormorocul, și Manea Zămorăscul.

Martori: Radul negustor din Corlătești, Radul iuzbașa din Ploiești, Borcea de acolo, Grozea, fiul stolnicului, și Tatul² gazdă. Scrie popa Roman.

Orig. rom., hârtie difolio (30,8 × 21,7 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitori, trei sigilii inelare aplicate în cerneală neagră; pe v., o însemnare rom. contemporană: „† Zapisul pre viia de la podgorie, de la Săcuiani” și două însemnări grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

¹ Numele cumpărătorului nu este menționat în act.

² Înaintea numelui câteva litere rupte.

227. 1637 (7145) aprilie 7, București. Mitrea fost mare pitar se înțelege cu părintele Melentie și cu egumenul Samuil de la m-rea lui Mihail vv., cu hramul Sf. Nicolae, din București, pentru despărțire, în zilele lui Io Matei Basarab vv., a ocinilor din Ciocănești, după care le-au hotărât cu 12 boieri: gurile <gârlelor> „s-au prins” pe locul lui Mitrea, iar „coadele, unde se fac leșile”, pe locul m-rii Mihai Vodă. Apoi, s-au învoit pentru două gârle: a dat Mitrea m-rii Gârla Morarului, luând în schimb Gârla lui Dan. De asemenea, s-au mai învoit pentru 12 rumâni, din care a luat Mitrea cinci: Toader Mutul, Mihai morar, Gânscă, Târzea și Mihai cel Mic, cu feciorii lor, iar m-rea a luat 7: Rădoi, Balea, Sulea, Măinea, Oancea, Mihocu și pe alt Oancea, cu feciorii lor.

Martori: Nedelco mare clucer, Dumitru Dudescu fost mare vistier și Vasile mare stolnic. A scris Lepădat logofăt. Mitrea pitar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 21,3 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar rotund al lui Mitrea fost mare pitar, având în câmp un cap de om (gemă antică); pe v., însemnare grecească; copie rom. din 1775.

228. 1637 (7145) aprilie 10, București. Mateiu vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Basarab vv., întărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, părintelui proegumen Melentie, părintelui egumen Samoil și tuturor călugărilor, stăpânirea peste ocina și vecinii din satul Ciocănești, din județul Ilfov, din câmp, din uscat, din apă, din vecini, din vatra satului, din toate bălțile și din tot venitul, oricât se va alege din tot hotarul, și vecinii din Ciocănești, anume: Rădoi cu fiii lui, Oancea cu fiii lui, Nedelco cu fiii lui, Baico cu fiii lui, Paraschiva cu fiii lui, Balea cu fiii lui, Mihociu cu fiii lui, Dragoslav Robul cu fiii lui, Voico cu fiii lui, Manea cu fiii lui, Costandin Grecul cu fiii lui, Banciul cu fiii lui, Ivan Neaniul cu fiii lui, Zeamăneagră cu fiii lui, Ion Morariul cu fiii lui, Vinereamare cu copiii lui, Luțcan cu fiii lui, Voico Morarescul cu fiii lui, Dragoslav și Mihai, fiii lui Zlate, cu fiii lor, Frâncul și Dan cu fiii lor, Ion, fiul lui Neagul Vozariul, cu fiii lui și Radul Endoiul cu fiii lui, pentru că acest sat Ciocăneștii au fost tot oameni cnezi cu ocinile lor, încă înainte vreme, apoi, în zilele lui Mihai vv., moșnenii din satul Ciocănești, singuri, de bună voia lor, au mers toți la Mihai vv., în Divan, și s-au vândut vecini lui Mihai vv. cu fiii lor și cu toată moștenirea lor, pentru 45.000 de aspri de argint gata, fără nici o silnicie, ca să fie vecini domnești ei și fiii lor. Mihai vv. a dăruit satul m-rii lui pe care a zidit-o și a întemeiat-o din

temelie, cu hramul Sf. Nicolae. Matei vv. a văzut și hrisovul de cumpăratură al lui Mihai vv. pentru satul Ciocănești, din anul 7107 <1599>. În zilele domnului mai sus pomenit, Mitrea fost mare pitar din Stănești a ridicat pâra înaintea domnului pentru ocina și vecinii din satul Ciocănești și a venit în marele Divan, unde s-a pârât de față cu proegumenul Melentie și cu egumenul Samoil, spunând că a avut el parte în satul Ciocănești, din ocină și din vecini. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, și au luat Mitrea pitar și călugării, împreună, înaintea domnului în Divan 12 boieri hotărânici, pe răvașe domnești, care au mers la satul Ciocănești, de au ales ocina, unii de către alții, au hotărânit și au împietrit și au pus pietre și semne. La hotărânicire au început din gura gârlelor de pe locul lui Mitrea pitar, iar din coada gârlelor, unde se împreună leșile, începe locul m-rii lui Mihai vv. Apoi, când s-a hotărânit deplin, Mitrea pitar împreună cu părintele Melentie și cu egumenul Samoil, s-au învoit și s-au tocmit, de bună voia lor, pentru aceste două gârle, și a dat Mitrea pitar m-rii cu hramul Sf. Nicolae, gârla, care se numește a Morariului, ca să-i fie m-rii dedină, și a luat Mitrea pitar gârla, numită a lui Dan, și între ei, la mijloc, au fost și 12 case de vecini, anume: Toader Mutilă, Mihai morarul, Gânscă, Târzea, Mihai cel Mic, Rădoi, Balea, Sulea, Măinea, Oancea, Mihoc și alt Oancea. De asemenea, părțile au făcut întocmire și bună învoire ca să nu mai fie pâra și gâlceavă și gloabă, și să stăpânească Mitrea pitar 5 vecini din Ciocănești, anume: Toader Mutil(ă) cu fiii lui, Mihai morariul, Gânscă cu fiii lui, Târzea și Mihai cel Mic cu fiii lui, iar m-rea să stăpânească 7 vecini, anume: Rădoi cu fiii lui, Balea și Sulea cu fiii lor, Măinea, Oancea cu fiii lui, Mihoc și Oancea cu fiii lui; iar ceilalți vecini din Ciocănești au fost vecini de dedină ai m-rii, câți sunt pe rând mai sus ziși, și ei singuri au mărturisit înaintea acelor 12 boieri că sunt vecini ai m-rii cumpărați și vânduți și au luat bani de la Mihail vv. Iar acele 12 case de vecini: Toader Mutil(ă), Mihai morariu, Gânscă, Târzea, Mihai cel Mic, Rădoi, Balea, Sulea, Măinea, Oancea, Mihoc și Oancea, au ridicat pâra înaintea domnului în marele Divan și s-au pârât de față cu părintele proegumen Melentie și cu părintele egumen Samoil și cu Mitrea pitar, spunând că nu sunt vecini, precum ceilalți, vânduți, nici că au luat bani de la Mihail vv., ci au vrut cu lingușeli ca să fie slobozi și megiași în sat. Apoi, domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, cu dregătorii săi și bine au adevărit domnul cu tot Divanul că toți au fost vecini, și ei ca și alții, și au rămas acele 12 case de vecini de lege și de judecată. Domnul i-a dat să fie vecini, ca și alți vecini din Ciocănești, pentru că au umblat cu înșelăciune, pentru ca să scape de vecinie.

Martori: jupan Hriza mare ban al Craiovei, jupan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Radul mare vistier, jupan Preda mare spătar, jupan Vasile mare stolnic, jupan Buzinca mare comis, jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Gligorie mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (39,5 × 48 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate cu verde, albastru și roșu, majuscule și puncte în text în chinovar, rupt puțin al îndoitori, sigiliu domnesc mare timbrat, păstrat; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. La D. Nastase, F. Marinescu. *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 56 (foto după semnătura autografă a domnului).

¹ Vezi *supra*, doc. 115.

229. 1637 (7145) august 18. Teodora, jupâneasa lui Mitrea postelnic din Dragomirești, întărește m-rii Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste dania făcută m-rii de soțul ei, cu blestem, și anume morile din Dragomirești, ambele roți. Teodora hotărăște ca de la una să se hrănească părinții, iar cu alta ea cât va fi în viață. După moartea ei să se dea m-rii și cealaltă roată. Călugării trebuiau să repare morile care erau stricate.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 371-372. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

230. 1638 (7146) februarie 22. Matei Basarab vv. și domn întărește m-rii lui Mihai Vodă stăpânirea peste toată moșia Dragomirești, ocina, via, morile și toate bucatele, lăsate de Mitrea postelnic, care nu a avut copii, iar oasele lui au fost îngropate la m-re. După moartea lui, Stoica paharnic din Dragomirești, nepotul lui, s-a pârât cu egumenul m-rii, Samuil, înaintea domnului la Divan, vrând să calce tocmeala și să spargă pomana, zicând că nu vrea să lase moșia Dragomirești la m-re, ci la biserica din Dragomirești, unde sunt îngropați moșii și părinții lui, și că va da m-rii altă moșie. Domnul a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți dregătorii săi, și au văzut și zapisul lui Mitrea postelnic, cu mare blestem, „făcut cu slova lui și cu mâna lui, încă până a fost Mitrea postelnic viu”, prin care a lăsat tot ce a avut la m-rea unde s-a

îngropat, pentru că feciorii din trupul lui nu a avut. Domnul, „nevrând să intre în blestemul mortului”, întărește m-rii toată partea lui Mitrea postelnic din Dragomirești și din bucatele lui. Ispravnic însăși spusa domnului. A scris Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,7 × 20,6 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, rupt la îndoitori, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, cu legenda în limba slavonă, având în câmp un scut heraldic încărcat cu *nova plantatio* și acvila Țării Românești, scutul este timbat de o coroană deschisă; pe v., însemnare grecească; copie rom. din 1775.

MMB, inv. nr. 99.054 (copie, 2 f.).

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu. *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 58, nr. 232 (mențione după orig.); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 14 (mențione și facs. după f. 1r. a copiei de la MMB).

231. 1638 (7146) martie 10, București. Mateiu vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Basarab vv., întărește m-rii lui Mihai Vodă, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, proegumenului Meletie și egumenului Samuil stăpânirea peste mai multe părți de ocină ale lui Mitrea postelnic, feciorul lui Stanciu vornic din Dragomirești, județul Ilfov, din moșii, ocini, vii, bucate, rumâni, suflete de țigani, vaduri de moară și mori gata. În Dragomirești au fost patru frați, Stanciu, Stoica, Gherghina și Călin. Din cele patru părți de moșie, Stanciu, tatăl lui Mitrea, a stăpânit partea lui, a lui Stoica și a mătușii lui, Gherghina. Cele trei părți le-au împărțit, pe jumătate, Mitrea și nepotul lui Stoica paharnic. În zilele lui Alexandru vv., Mitrea a vândut din partea lui din Dragomirești lui Hrizea banul, fost mare logofăt, 50 de stânjeni, iar cealaltă moșie i-a rămas întreagă, ca și niște rumâni din Dragomirești, anume Pătru, Bacea și Marin, toți cu feciorii lor. Domnul mai întărește m-rii stăpânirea peste: partea lui Mitrea din Brobodiți, județul Ilfov, 325 stânjeni. Mitrea și Stoica împreună au avut în sat 450 de stânjeni. Apoi, s-a împărțit satul pe din două, iar mai apoi Mitrea a cumpărat din partea lui Stoica 100 de stânjeni, drept 4.000 de aspri gata, și i-au rămas lui Stoica 125 de stânjeni; peste moșia lui Mitrea din Petrești, județul Ilfov, pe care a avut-o împreună cu Stoica, iar cealaltă parte, 100 de stânjeni, având-o feciorii lui Mihai; peste moșia lui Mitrea din Gorgănele,

județul Ilfov, cealaltă jumătate rămânând lui Stoica; peste moșia lui Mitrea din Stănești, județul Vlașca, jumătate din sat, cealaltă rămânând lui Stoica, dar fără rumâni și cu vaduri de moară și locuri de fânează. Pentru aceste moșii a văzut domnul zăpădăritul lui Mitrea din 7134; peste moșia lui Mitrea din Arcești, județul Prahova, jumătate de sat, din câmp, din pădure, din apă, cu rumâni, cu vaduri de moară și cu viile de la Călinești, lucrate și nelucrate, și cu rumânii: Sâmbotin, Stroe, Rădoi, Oprea, Raico și Stancu, cu feciorii lor, feciorii lui Neagoe, anume Marin, Drăgan și Stoica, cu feciorii lor, și Stan Terlici cu feciorul lui; peste moșia lui Mitrea din Băilești, județul Dâmbovița, din câmp, din pădure, din apă, cu rumâni și din siliștea satului și cu patru rumâni: Bălea, Radu, Vișan și Strezea, toți cu feciorii lor, pentru care a văzut domnul și zăpădăritul de la Mitrea din 7137; peste sălașele de țigani, anume Oprea lăutarul cu țiganca lui, Voica, iar din sălașele jupânesei Teodora a lui Mitrea postelnic o țigancă, Sora, cu doi băieți, Dumitru și Cornea, și două fete, Neacșa și Rada, și o copilă de la Stanciu țigan, anume Maria, și un copil de la cuciu¹, anume Stoica. Pentru toți acei țigani a văzut domnul și zăpădăritul de la Mitrea din 7134.

Toată această avere de baștină, moșii, ocini, bucate, rumâni și țigani Mitrea postelnic din Dragomirești de pe Dâmbovița, care n-a avut copii, a dat-o pentru pomenire m-rii Mihai Vodă, prin zăpădăritul iscalit de mână lui și de martori boieri și oameni buni, iar nepotul lui, Stoica paharnic, și neamul lui să nu aibă nici o treabă, pentru că așa a lăsat Mitrea postelnic², „singur, cu limba lui, la vreme de moarte, când au îngropat trupul și oasele lui întru sfânta m-re a lui Mihai Vodă”, și s-au scris numele lui în pomelnic și al părinților lui și la m-re Mihai Vodă și la m-re Simopetra, „la marea lavră”, de la Sfântul Munte înainte de a-l îngropa la m-re Mihai Vodă.

Martori: Hrizea mare ban de Craiova, Ivașco mare vornic, Grigorie mare logofăt, Radul mare vistier, Preda mare spătar, Vasilie mare stolnic, Vucina mare paharnic, Costandin mare postelnic. Ispravnic, Grigorie mare logofăt. A scris Lepădat logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 372-376. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

¹ Așa în copie, pentru „casă”.

² În copie, greșit: „Stoica paharnic”.

232. 1638 (7146) aprilie 3. Stoica paharnic din Dragomirești, nepotul lui Mitrea, dă zăpădăritul la mână lui Samuil, egumenul m-rii Mihai Vodă, prin care face schimb de moșii: dă m-rii ocină în Petrești, 130 de stânjani, și ia în schimb trei pogoane de vie în Dealul Negovanilor, pe care le dăduse Mitrea la m-re.

Martori: popa Cârștian, Andrei neguțător, Costea. A scris Gram(a)¹ al ca(ma)raș(u)lui² din Dragomirești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 376-377. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu. *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 58, nr. 234 (mențione, cu data de lună și de zi greșite: „3 februarie”).

¹ Poate fi citit și: gram(atic).

² Întregiri nesigure.

233. 1638 (7146) aprilie 28. Stan Corcan din Urlați, Aldea și Oprea din Négovani vând lui Sima al doilea vistier două pogoane de pădure în jos de gardul viei, pentru 500 de bani gata, din jos de via pe care Sima o cumpărase de la Crăciun din Négovani. Aldea și Oprea i-au mai vândut lui Sima un loc de pădure, alături cu cele două pogoane, pe care ei îl cumpăraseră de Stan Corcan, în lat cât se va alege și în lung până în matca apei, pentru 200 de bani.

Martori: jupânul Nastea, jupânul Stanciul postelnic, Calotă postelnic din Cocărești, Oana, Crăciun, Coman, Stan, Radul, Stan Peștirica din Négovani.

Orig. rom., hârtie difolio (15,7 × 21,5 cm), cerneală neagră, patru sigilii inelare octogonale, trei cu inscripții în câmp și una cu decor floral, și patru amprente digitale, aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare contemporană. „† Zăpădăritul lui Stan Corcan pră nește fâlci de la Podgorii”, și o însemnare grecească; copie rom. din 1775.

234. 1638 (7147) decembrie 13, București. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei dinspre plaiuri¹ întărește lui Petrea clucer al doilea și fiilor lui, câți Dumnezeu îi va dăru, stăpânirea peste jumătate din satul Ciupa, din județul Vlașca, din pădure, din apă, din câmp, din vatra satului, cu vecini și cu tot venitul de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, cât se va alege, și vecini, anume: ...², pentru că acea jumătate din satul Ciupa a fost al lui Preda, fiul lui Bădica din Albești, de

dedină, înainte vreme, după care Preda a vândut-o lui Nicula spătar Catargiul și a stăpânit Nicula spătar acel sat multă vreme. După aceea, Nicula spătar, ca un om rău și viclean a fugit în altă țară, și multă răutate a făcut în țara domnului mai sus pomenit; de aceea, a rămas jumătate din satul Ciupa pe seama domniei. Apoi, domnul a dat-o și a dăruit-o lui Petrea clucer, cu tot venitul și cu toți vecinii, pentru multă și credincioasă slujbă pe care a slujit-o domnului. Blestem.

Martori: pan Hrizea mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Radul mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Buzinca mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Radul mare comis, pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Ispravnic marele logofăt și Udriște Năsturel al doilea logofăt. Scrie Tud(o)ru.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (35,7 × 23,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnare și rez. grecești.

¹ În orig.: Уггровлахо запаалненскою.

² Loc liber, un rând și jumătate.

235. 1639 (7147) martie. Stoica paharnic, nepotul lui Mîtreă din Dragomirești, vinde lui Samuil egumenul m-rii Mihai Vodă 180 de stânjeni de ocină în satul Petrești, pentru 5.400 de bani gata.

Martori: Radul Bărbul¹ fost mare ban, Andrei neguțător, popa Cârștian, Radul mataragiul, Parthenie egumen.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 378. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDITII: DRH, B, XXVII, p. 69, nr. 54 (text după aceeași copie, cu diferențe: „70 de stânjeni”, „6.400 de bani”, „jupan Radul, Barbul biv vel ban”, lipsește egumenul Parthenie).

¹ Greșit, probabil: „Buzescu”.

236. 1639 (7147) aprilie 16, București. Mateiu vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Basarab vv., întărește m-rii numită Mihail vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, părintelui egumen Samoil și tuturor călugărilor, stăpânirea peste ocina din satul Ciocănești,

toată partea lui Danciul și a jupaniței lui, Mihnea, oricât se va alege, pentru că a fost dator Danciul jupanului Ghionea gelep cu 8.000 de aspri, și, de asemenea, a dat Ghionea gelep Mihnei, jupanița lui Danciul, 13.000 de aspri, în total 21.000 de aspri, pentru această parte de ocină, partea lui Danciul. Însă această ocină a fost dată și închinată de Danciul jupanului Ivașco vornic, iar Ivașco vornic a dat și a slobozit pe Ghiurma¹ gelep, de bună voia lui, în zilele lui Mihnea vv., ca să cumpere ocina din Ciocănești, din județul Ilfov, ca să-i fie lui Ghiurma¹ dedină, și Ivașco vornic să nu mai aibă nici un amestec. În zilele lui Mihail vv., domnul a cumpărat tot satul Ciocăneștii din Vad, cumpărând și ocina lui Ghionea gelep, pentru că era într-un hotar. După aceea, Mihail vv. a dăruit tot satul Ciocăneștii m-rii lui din orașul București, cu hramul Sf. Nicolae, pentru pomană, pentru că el a făcut-o și a întemeiat-o din temelie. În zilele domnului mai sus pomenit, un ...² al lui Ghionea gelep, anume Isar bătrânul, negustor din București, a ridicat pără pentru acea parte de ocină din Ciocănești și a venit înaintea domnului, în Divan, și s-a pârât de față cu egumenul Samoil de la m-rea lui Mihail vv.; Isar negustor a arătat în Divan și cartea lui Mihnea vv., din anul 7187, zicând că nu a vândut partea lui Danciul lui Mihail vv. Domnul a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii lui și au scos călugării în Divan și hrisovul lui Mihail vv. de cumpărătură pentru tot satul Ciocăneștii și a găsit însuși domnul că a fost și partea lui Danciul și a jupaniței lui Mihnea vândută lui Mihail vv., care a fost stăpânită de Ghionea gelep, împreună cu alți megieși. Isar negustor a rămas de lege și de judecată; domnul a luat cartea lui Mihnea vv. din mâna lui Isar și a rupt-o în Divan.

Martori: jupan Theodosie mare ban al Craiovei, jupan Hriza mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Radul mare vistier, jupan Preda mare spătar, Buzinca mare clucer, Socol mare stolnic, Radul mare comis, Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Ispravnic Gligorie mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (30,8 × 21,6 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări grecești; trad. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; două rez. dezv., unul rom. și unul fr. din sec. XIX.

EDITII: DRH, B, XXVII, p. 118-120, nr. 93 (text slavon și trad. după orig.).

¹ Așa în orig.

² Loc liber.

237. 1640 (7148) iulie 30, București. Matei Basarab vv. și domn dă rămas pe Necula grecul în pricina cu popa Drăgoi din București și cu ginerele lui, Stama¹. Drăgoi s-a jeluît înaintea domnului, în Divan, spunând că după moartea fiicei lui Stana, Necula, ginerele lui, a cerut de la popa o viișoară, precum și zestre și alte cheltuieli ce a făcut el la nuntă. Feciori nu a lăsat Stana, pentru că au murit înaintea ei. Judecând cu dreptate, domnul hotărăște ca Drăgoi și Stama¹ să fie în pace dinspre Necula grecul, pentru că „de au cheltuit, i-au trebuit fămăie și el s-au însurat”, de aceea a rămas de lege. <Scrie> Dumitru logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,3 × 20,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar, aplicat în cerneală roșie, neclar; copie rom. din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXVII, p. 524, nr. 430 (text după copia din 1775).

¹ Așa în orig. și în copie. În DRH: „Stamate”.

238. 1640 (7149) octombrie 18, București. Necula spătărel din Grădești, din județul Ilfov, dă o mărturie pentru egumenul Samoil de la m-rea lui Mihail vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, ca să se știe că el și cu frații lui, Coman și Ganea, sunt rumâni ai m-rii, cumpărați de Mihail vv. și dați m-rii. În zilele lui Matei vv., Necula s-a scris la spătărei, cu voia egumenului, și s-a tocmît cu călugării ca, atunci când îl vor pofti la lucrul m-rii, să meargă împreună cu ceilalți rumâni ai m-rii din Grădești; iar când le va porunci egumenul Samoil să meargă la lucru, iar ei vor zice că sunt spătărei, egumenul să aibă voie să-l scoată din slujbă.

Martori: Tudor Turbatul negustor bacal, Stroe iuzbașa, Iane bacal și Șerban slugă¹ a m-rii. Scrie Lepădat logofăt.

Necula²; Coman²; Ganea²; Tudor Turbatul <m. p.>³; Soare logofăt <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (20,5 × 15 cm), cerneală neagră, două sigilii inelare octogonale aplicate în cerneală neagră: al lui Tudor Turbatul cu un scut heraldic, având în câmp un animal și al lui Soare logofăt cu decor neclar, și trei amprente digitale; pe v., însemnare și rez. grecești; copie din 1775 de Costandin dascăl slovenesc.

EDIȚII: DRH, B, XXVII, p. 588-589, nr. 484 (text slavon și trad. după orig.).

¹ În DRH: „sluger”.

² Amprentă digitală.

³ Sigiliu inelar.

239. 1641 (7149) ianuarie 12, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn întărește m-rii numită a lui Mihai vv., din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae, părintelui egumen Samoil și tuturor călugărilor, stăpânirea peste niște rumâni din satul Suharna, din județul Ilfov, anume: Fincea cu fiii lui, Tudor și Stanciul, și cu fiii lor, pentru că au fost rumâni domnești cumpărați de Mihail vv. și dați m-rii lui Mihai vv. de pomană. În zilele domnului mai sus pomenit, Fincea cu fiii lui au ridicat pără și au venit la scaunul domnesc din Târgoviște ca să se părăscă de față cu egumenul Samoil. Fincea a zis că nu s-a vândut lui Mihai vv. și că nu este rumân al m-rii. Apoi, Fincea nu a îndrăznit să cadă la Divan de față cu egumenul Samoil, ci au căzut la egumen cu rugăciune ca să-l ierte de pără; și s-au lăsat Fincea cu fiii lui să fie iar rumâni ai m-rii și au făcut și zapis la mâna egumenului, cu mulți martori scriși în zapis, anume: Nedelco, Tanasie și Radul din Urichiești, popa Radul din Tatine și Barbul aprod. Ispravnic însăși spusa domnului. Scrie Ianache.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,8 × 21 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, căzut; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775.

240. 1641 (7149) mai 10. Preda, fiul lui Radul postelnic din Cepturoaia, vinde lui Petrea clucer toată partea lui de ocină de la Greci, câtă se va alege, de peste tot hotarul și cu tot venitul, pentru 18.000 de bani gata și cu rumâni ce să vor afla acolo. Preda a vândut de bună voia lui și fără nici o silnicie, cu știrea tuturor fraților lui. Scrie Ștefan logofăt din Brătiiani.

Preda postelnic <m. p.>¹; Preda mare spătar <m. p.>; Pătrașcu clucer <m. p.>¹; Radul căpitan <m. p.>; Pană al doilea pitar <m. p.>¹; Stan vornic <m. p.>; Marco Danovici logofăt <m. p.>; Tudor al doilea clucer <m. p.>¹; Badea, fiul lui Barbul <m. p.>; Udrea postelnic <m. p.>; Mogoș iuzbaș de ...² <m. p.>; Preda paharnic Rudeanul <m. p.>; Preda stolnic <m. p.>; Tudor paharnic <m. p.>¹; Barbul paharnic <m. p.>¹; Preda <m. p.>; Vladislav (?) postelnic <m. p.>; Fisențea

logofăt <m. p.>; Hristea (?) ...³ <m. p.>; Lefter (?) ...³ <m. p.>¹; Chiriți (?) ...³ <m. p.>; Negoită, fiul lui Ștefan din Văleni <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie (31,8 × 21,3 cm), cerneală neagră, înnegrit pe margini, opt sigilii inelare aplicate în cerneală neagră; al lui Preda postelnic, octogonal, cu un animal în câmp și aștri; al lui Pătrașcu clucer, oval, cu un dregător, șezând pe un jeț; al lui Pană al doilea pitar, octogonal, având într-un cartuș oval un vas cu flori; al lui Tudor al doilea clucer, oval, neclar, al lui Tudor paharnic, octogonal, cu numele în câmp, cu litere chirilice: „Tudor”; al lui Barbul paharnic, oval, neclar; lângă o semnătură grecească un sigiliu octogonal, and într-un scut un animal (leu ?); al lui Negoită, fiul lui Ștefan din Văleni, octogonal, cu două animale rampante în câmp. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 59 (foto după o parte din text și semnături).

¹ Sigiliu inelar.

² Neclar.

³ Semnătură grecească.

241. <1641 septembrie 1 – 1642 august 31> (7150). Stan Cioloba din Sulimanul vinde lui Crăciun din Ulești o moșie de 10 ughi din plasa Pereasca.

Martori: Ivan roșul și Grozea din Suliman, Radul, Banciul Bobocea și Drăghici din Ulești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 177. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

242. 1642 (7150) martie 15, București. Matei vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Basarab vv., întărește m-rii numită a lui Mihai vv., care este în susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, părintelui egumen ...¹ și tuturor călugărilor, stăpânirea peste satul Suharna, din județul Ilfov, tot satul, cu tot hotarul, din câmp, din pădure, apă, cu vecini și din vatra satului, oricât se va alege din tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat a fost cumpărat de Mihail vv. de la Mitrea fost mare vornic și de la soția lui, Neaga vorniceasa, pentru 36.000 de aspri gata, apoi l-a dat m-rii lui pentru pomană, ca să-i fie de dedină. Domnul a văzut hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv., făcut cu mare blestem și iscălit de mâna domnului. În zilele domnului mai sus pomenit, s-a sculat un om, anume Micul, fiul lui ...¹ din Negoiești, cu pâra

pentru satul Suharna, ca să-l ia de la m-rea lui Mihail vv., cu hramul Sf. Nicolae; Micul a venit înaintea domnului, în marele Divan, și s-a pârât de față cu popa Ghenadie călugăr și cu toți călugării, spunând Micul că-i este satul Suharna de dedină de la părinții lui și de la strămoșii lui Bănăguiu² vâtav, Dan portar și Vâlsan paharnic și a arătat înaintea domnului în Divan niște cărți <bătrâne>³ și vechi, iar călugării de la m-rea lui Mihai vv. au arătat hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv. pentru satul Suharna, hrisovul lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv., și hrisovul lui Alexandru vv. Iliașu și alte multe cărți pentru satul Suharna. Domnul a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, cu dregătorii lui și i-a dat lui Micul lege 12 boieri, ca să jure Micul și să calce și să rupă hrisovul lui Mihail vv., pentru ca să stăpânească Micul satul Suharna. Micul, văzând hrisovul lui Mihail vv. și celelalte hrisoave, nu a putut să se apuce de lege ca să jure și a rămas Micul de lege și de judecată; domnul a luat din mâinile lui Micul, ce a avut pentru satul Suharna, și le-a dat în mâinile călugărilor, în Divan.

Martori: jupan Dragomir mare ban al Craiovei, jupan Dumitru Dudescul <mare vornic>³, jupan Radul mare logofăt, jupan Stroe mare vistier, Socol mare clucer, jupan Radul mare comis, jupan <Marco>⁴ mare paharnic și jupan Costandin <mare postelnic>². Ispravnic Radul mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt bătrânul.

Mateiu vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (43,5 × 29,2 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, rupt la îndoituri și înnegrit, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnări rom. și grecești și două rez. grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; alte două trad. rom. din sec. XVIII sau de la începutul sec. XIX; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

¹ Loc liber.

² Așa în orig.

³ Rupt.

⁴ Înnegrit; completat după trad. din 1775.

243. 1643 (7152) septembrie 28. Cășleag, fiul lui Mânjin(ă) din Spanțov, dă egumenului Ignatie de la m-rea Mihai Vodă din București partea lui de moșie din Spanțov, pe care o avea de la mama lui și o altă parte pe care o avea de la Stanca, fiica moșului lui, Ion vâtaf, care a fost din plasa lui Vintilă vornic, iar m-rea îl iartă de rumânie.

Martori: jupan Sima vistier și ispravnic al Bucureștilor, Stan iuzbașă de la Cacămeiu, Simion iuzbașă de la ...¹, Marin căl(ăraș) de la București, Gherghie vameșul, Ghioca căpitan din Cătărcinoae², Nica logofăt din Boleasca și Vlădilă iuzbașă din București. Scrie Șărban logofăt.

Sima vistiariș; Cârniligă; Vlădilă iuzbașă³.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 285. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; un rez. rom. și unul în limba franceză din sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 61, nr. 247 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Așa în copie (probabil, Cotroceni).

³ Lângă ultimele două nume, diacul a desenat un romb, care arată că pe actul orig. se aflau două peceti.

244. 1643 (7152) septembrie 28. Stanca, fata lui Ion vătaf din Spanțog, dăruiește lui Ignatie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, partea ei de ocină din Spanțov, din plasa lui Vintilă vornic, zestrea pe care i-au dat-o părinții ei, de la moșul ei, Ion. La fel, și Câșleagă, feciorul lui Mânjân(ă) din Spanțog, dă m-rii partea lui, dinspre mama lui, tot din plasa lui Vintilă. În schimb, m-rea îl iartă pe Câșleagă de rumânie.

Martori: Stan <din> Cacămeiu iuzbașă, Simion iuzbașă, Gherghie vameș, Marin călăraș din București, Vlad iuzbașă, Stan vătaf. A scris Șărban logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 286. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 61, nr. 248 (mențiune).

245. 1643 (7152) noiembrie 20, Târgoviște. Mateiu Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, întărește m-rii numită a lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, părintelui egumen Ignatie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste tot satul Ciocăneștii, din județul Ilfov, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot

venitul, din câmp, din uscat, din apă, din toate bălțile, cu vad de mori, din vatra satului și de pretutindeni de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat Ciocăneștii a fost toți oameni cnezi cu ocinile lor, mai înainte vreme. În zilele lui Mihail vv., moșnenii din satul Ciocănești, care au fost atunci megieși în sat, au mers de s-au vândut vecini domnești lui Mihail vv., cu fiii lor și cu toată moștenirea lor din Ciocănești, din hotar până în hotar, pentru 45.000 de aspri gata, de bună voia lor, fără nici o silnicie, și nimeni nu a rămas atunci cu ocina nevândută în satul Ciocănești; domnul a văzut și hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv., iscălit de mâna domnului, pentru tot satul Ciocănești, în mâna călugărilor, din anul 7107, și de atunci l-a stăpânit m-rea lui Mihail vv. în pace. Pe urmă, Mitrea fost mare pitar din Stănești a împresurat satul Ciocăneștii, fără lege și fără judecată, spunând că a avut și el ocină și vecini acolo în satul Ciocănești nevândute lui Mihail vv. În zilele domnului mai sus pomenit, egumenul Ignatie și călugării de la m-rea lui Mihail vv. nu au îngăduit să se amestece și să stăpânească și Mitrea pitar ocină în satul Ciocănești împreună cu călugării, pentru că a cumpărat Mihail vv. tot satul Ciocănești, cu bani gata; toți călugării au venit înaintea domnului, în marele Divan, și s-au pârât de față cu Mitrea pitar și au arătat călugării hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv., hrisovul lui Șerban vv. și alte hrisoave de la alți domni, care s-au citit toate pe rând în Divan, pentru tot satul Ciocăneștii. Domnul a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți dregătorii săi, și i-a dat lui Mitrea pitar legea țării, 12 boieri, pe răvașe domnești, anume: Nița fost mare agă din București, Cornea bătrânul din Cornățel, Borcea vornic și Tudor stolnic din Topoloveni, Ilie vornic din Cornești, Vladul vornic din Drăngești, Necula căpitan din Lomotești, Sava vornic din Văcărești, Toader sluger din Popești, Mușat din <R>¹ășciori, fratele lui Voia, Neculcea din Curota și Dumitru iuzbaș din Stălpéni, ca să jure Mitrea pitar cu acei 12 boieri că nu a cumpărat Mihail vv. satul Ciocănești, tot satul cu tot hotarul, și că nu este hrisovul lui Mihail vv., bun și drept; și a fost ziua pentru ca să jure la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, în anul 7151 <1643>, și ispravnic a fost sluga domnească, Vladul al doilea portar. Apoi, când a fost la zi și la soroc, Mitrea pitar nu a putut să se apuce de lege ca să jure și a mutat ziua de la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu până la Intrarea în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu și a rămas Mitrea pitar de lege și de judecată înaintea domnului, în Divan. Mitrea pitar a dat și răvașul de jurământ în mâna călugărilor, iar de va scoate alte cărți pentru satul Ciocănești să nu fie crezute.

Martori: jupan Dragomir mare ban al Craiovei, jupan Dumitru Dudescul mare vornic, jupan Radul mare logofăt, jupan Stroe mare vistier, jupan Preda mare spătar, jupan Radul mare comis, jupan Socol mare clucer, Dumitrașco mare stolnic, Marco mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (43,2 × 29,2 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., un rez. rom. și două rez. grecești; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc: două rez. dezv., unul rom. și unul fir., din sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 61, nr. 249 (mențiune).

¹ Rupt; completat după trad. din 1775.

246. 1644 (7152) februarie 20, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn împuternicește satul Ciocăneștii, din județul Ilfov, care este al m-rii lui Mihai vv., cu hramul Sf. Nicolae, de la București, ca să fie volnici sătenii să-și facă leasă în Botu, pe locul m-rii, și să fie în pace satul Ciocănești de către Mitrea pitar, de către fiul lui, Albul sluger, și de către Șarban vistier, pentru că a avut m-rea lui Mihai vv. multă pâră și gălceavă pentru satul Ciocănești și au mers înaintea domnului și s-au pârât cu Mitrea pitar, spunând acesta că nu a cumpărat Mihai vv. satul Ciocănești întreg, iar călugării au arătat hrisovul lui Mihai vv., iscălit în Divan, pentru tot satul Ciocănești. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, și a dat lui Mitrea pitar lege 12 boieri ca să jure că nu a cumpărat Mihai vv. tot satul și că nu este hrisovul drept. Mitrea pitar nu a putut jura și a rămas de lege. Domnul a făcut m-rii carte de rămas și a dat m-rii să stăpânească tot satul, cum a fost cumpărat de Mihai vv. Apoi, călugării s-au apucat să-și facă leasă pe locul m-rii, la Botu, la satul Ciocănești, iar Mitrea pitar, cu fiul lui, Albul sluger, și cu Șerban vistier nu au vrut să-i lase, ci au ridicat pâră și au venit înaintea domnului de s-au pârât cu tot satul Ciocănești și cu egumenul Ignatie, spunând aceștia că nu a fost leasă la Botu niciodată. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, împreună cu boierii Divanului hotărând că nu au Mitrea pitar cu fiul lui, Albul sluger, și cu Șarban vistier nici o treabă, și au rămas de lege și de judecată, din Divan. Domnul împuternicește m-rea

și satul Ciocănești să-și facă leasă pe locul m-rii, la Botu. Ispravnic însăși spusa domnului.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,6 × 20,8 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în chinovar, neclar; copie rom. din 1775; copie rom. din sec. XVIII sau începutul sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 62, nr. 250 (mențiune).

247. 1644 (7152) iunie 11, București. Matei Basarab vv. și domn dă carte lui Marin roșul din Sulimanul, județul Ialomița, cu femeia lui Stroia, fata lui Idrea din Sulimanul, să fie volnic să țină toată partea lui Staico, fratele Stroiei, din Sulimanul, moșie în două plase: în Căciulați, moșie de 24 de galbeni, iar în Periești, moșie de 16 galbeni, din toată ocina și din tot hotarul. Ocina din Sulimanul a fost a lui Staico de la părinții lor și o vânduse lui Mihai vv., iar acesta l-a miluit cu moșia pe Cernica vornic. În zilele lui Șarban vv., oamenii și-au răscumpărat moșia de la Cernica, cu bani gata, și au ținut-o până acum. În zilele lui Matei vv., după moartea lui Staico, fratele Stroiei, s-a sculat Sămânță din Călpoz (?) cu pâră ca să ia această moșie de la Stroia, zicând că a vândut-o Stoica, cu sora lui, Mușa, lui Mihai vv., iar amândoi au răscumpărat-o de la Cernica. Și a căzut ocina, la „sângele” lui, la sora sa, Stroia. Venind la Divan, domnul a judecat după dreptate și după lege cu toți dregătorii și a întărit lui Marin și femeii lui, Stroia, să-și țină moșia în pace, iar Sămânță să nu aibă treabă, pentru că nu au rămas feciori de la sora lui, Mușa. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 176-177. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 62, nr. 251 (mențiune).

248. 1644 (7152) iunie 15. Udriște logofăt mărturisește că a primit de la egumenul Ignatie, de la m-rea lui Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, pe țiganul Cuvchice¹, în schimbul țigăncii lui, Neaga, <soția> vătavului Stan.

Orig. rom., hârtie (33,5 × 21,3 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar aplicat în cerneală neagră, neclar.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 62, nr. 252 (mențiune, cu data de zi: 16).

¹ Nume, probabil, corupt; de altfel, întreg actul este conceput foarte neclar.

249. 1644 (7152) iunie 22. Necula, Simipetru, Barbul și Stoica din Buzuești, de lângă Bîlcirești, județul Dâmbovița, dau zăpis la mâna vistierului Șarban. Ei au vândut 200 de stânjani din Buzuiaști lui Stoica Măcelarul din Hulești, fără știrea vistierului, deși trebuiau să-l întrebe, fiind rude, iar acesta are și ocină alături de a lor. Vistierul „a prins de veste și a aruncat banii aceluia cumpărătoriu înapoi”. Cei patru l-au rugat pe vistier să-i lase pe ei să-și răscumpere moșia, promițând că „nu vor umbla cu alte înșălăciuni”. Astfel, au răscumpărat 100 de stânjani, însă 100 i-au lăsat Stoica, fără să-i spună lui Șarban. Prinzând vistierul pentru a doua oară de veste, iar „a aruncat banii vânzătorului înapoi”, iar cei patru au venit în Divan înaintea „domnului nostru, Io Matei Basarab vv.”, rugându-l să-i lase să-și răscumpere ei iar ocina. Ei au făcut zăpisul la mâna lui Șarban, ca să nu fie volnici să vândă moșia altora, ci lui, iar de-i va prinde cu minciuni să fie Șarban volnic să dea banii „până în 40 de ani” și să fie ei și de gloabă.

Martori: Radu mare logofăt, Stroe mare vistier, Socol mare clucer, Costandin mare postelnic, Vintilă vătaf, Stan din Boșari, Mircea și Șarban din Brătulești. A scris Mihailașco fiul lui Vintilă vătaf.

Necula¹; Simipetru¹; Barbul¹; Stoica¹; Radul mare logofăt <m. p.>; Stroe mare vistier <m. p.>; Costandin mare postelnic <m. p.>; Radul mare comis <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (28,8 × 20,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, patru amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare contemporană: „Zăpisul lui Simipetru i Neculei ot Buzești”, și un rez. grecesc; copie rom. din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 62, nr. 253 (mențiune, cu data de zi: 16).

¹ Amprentă digitală.

250. 1644 (7153) noiembrie 2. Mărturie dată de 12 boieri, anume: Chiriacu logofăt din Ștefo(a)ia, Țigan și Albul din Mihăilești, Manea și Radu din Jugurēni, Tudor din Bolintinul, Miho din Popești, fiul lui Șuptilici, Iuga din Megieși, Dumitru din Drângești, Barbul din Știrbești, Nica din Boleasca și Drăgoiu din Flocoasa, luați prin răvașele domnești „a creștinului domnu nostru, Matei Basarab vv.”, de egumenul Dorotheiu de la m-rea lui Mihai vv. ca să aleagă și să hotărască împreună cu ispravnicul Vlad pârcaľab moșia m-rii Mihai Vodă de către moșia m-rii lui Pană. Astfel, ei au umblat și au socotit și au adeverit, cu sufletele lor, și au ales moșia jupănesei Stana, 300 de stânjani, lipind ocină lângă ocină, și au pus și semne, precum este legea țării și obiceiul, căci acești 300 de stânjani au fost aleși de alți 12 boieri, mai înainte vreme, iar din acești stânjani, 22 stânjani, aparțin lui Bogdan căľăraș și fraților lui.

Albul¹; Chiriac² <m. p.>; Vlad pârcaľabul²; Țigan²; Manea[ea]¹; Radu¹; Tudoru¹; Miho, fiul lui Șuptilici¹; Iuga¹; Barbul¹; Nica logofăt¹; Drăgoiu¹.

Orig. rom., hârtie difolio (31,2 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, trei sigilii inelare, două ovale (al lui Chiriac logofăt, având în câmp un scut heraldic încărcat cu un decor floral) și unul octogonal cu decor neclar și 9 amprente digitale aplicate în cerneală neagră; pe v., o însemnare grecească; copie rom. din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 62, nr. 254.

¹ Amprentă digitală.

² Sigiliu inelar.

251. 1644 (7153) noiembrie 5. Tudor căľăraș, fiul lui Stanciul Chilbașul, cu jupâneasa lui, Ne(a)ța, vând lui Radul negustor și jupănesei lui, Anghelenia, un răzor de vie cu două putine, lângă Iane, fiul lui Gora, pentru 20 de ughi, de bună voia lor și cu știrea tuturor vecinilor, din sus și din jos, și pentru că i-a vândut, mai înainte vreme, și sora lui, Stana, alt răzor de vie, pentru 2.000 de aspri.

Martori: Iane, fiul lui Gora, Bucșe Tabac, Stan Decăin(e) și Stama, ginerele popii lui Drăghici. Șteful logofăt din București a scris.

Tudor căľăraș¹; Bucșă Tabac; Iane Gora; Stama; Stan Decăin(e)¹; Udrea, unchiul lui Tudor²; Iane Rezi abager¹; Cara; Șteful logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 21,4 cm), cerneală neagră, înnegrit pe margini, patru sigilii inelare aplicate în cerneală neagră: al lui Tudor călăraș, octogonal, cu o pasăre (?) în câmp; al lui Stan Dicăine cu un călăreț în câmp; al lui Șteful logofăt, octogonal, cu o pasăre în câmp și al lui Iane Rezi abăger, octogonal, cu litere chirilice sau grecești, „Rezi”, o cruce și două frunze în câmp.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 61, nr. 245 (rez. după orig. cu data de an: 1642 <7151>).

¹ Sigiliu inelar.

² Amprentă digitală.

252. 1644 (7153) noiembrie 23, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii numită a lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, părintelui egumen Dorotiei și tuturor călugărilor, stăpânirea peste ocina din Ogrăzăni, toată partea lui Cega, din trei moși, însă dintr-un moș jumătate, din câmp, din pădure, din apă, cu două roate de mori, la care ajung călugării cu hotarul, din vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni oricât i se va alege de peste tot hotarul, pentru că această moșie a fost de dedină a lui Cega, care a dat-o și a închinat-o m-rii Bolintinul, cu hramul Buna Vestire, metoh al m-rii mai sus scrise, pentru pomană și pentru sufletul lui, încă înainte vreme; domnul a văzut cartea bătrânului Basarab vv., pentru această ocină, partea lui Cega din Ogrăzăni, din județul Vlașca, pe care au stăpânit-o călugării în pace. În zilele domnului mai sus pomenit, egumenul Dorotiei de la m-rea lui Mihai vv. a venit înaintea domnului, în marele Divan, și a luat 12 boieri hotarnici, pe răvașe domnești, anume: Chiriac din Ștefo(a)ia, Țigan și Albul din Mihăilești, Manea și Radul din Jugurani, Tudor din Bolintin, Miho, fiul lui Șăptelici, din Popești, Iuga din Megiași, Dumitru din Drângești, Barbul din Știrbești, Nica din Boleasca și Drăgoiu din Flocoasa, care au căutat, au hotărnicit și au ales moșia m-rii de la Bolintin de către megieșii din Ogrăzăni și ocina m-rii de la Dragomirești de către m-rea lui Pană vistier, cu hramul Sf. Ecaterina. Ocina m-rii de la Ogrăzăni avea 750 de stânjeni cu două mori, iar ocina din Dragomirești, 800 de stânjeni, însă 500 de stânjeni de dedină, și 300 stânjeni cumpărați de jupanița Stana. Ocina de la Ogrăzăni a fost hotărnicită împreună cu un hotarnic, slugă domnească, Vladul vornic din Drângești, de către megieșii din Ogrăzăni, anume: popa Stan, Manul Grecul, Andreico, Dragotin, Mihai, Nanul, Dumitru, Vlădimir și <Avra>¹am, și de către egumenul Erimia de la

m-rea Babele, și a fost alipită lângă dedina de la Bucșani, dedină lângă dedină. Egumenul Dorotiei a întors toată cheltuiala megieșilor din Ogrăzăni, 50 de ughi, pentru morile la care a ajuns cu hotarul, și au rămas morile pe moșia m-rii Bolintinul; domnul a văzut cartea acelor 12 boieri de hotărnicie și zapisul megieșilor din Ogrăzăni de mare mărturie în mâna egumenului Dorotiei, prin care a întors toată cheltuiala făcută de ei pentru morile de la Ogrăzăni.

Martori: jupan Barbul mare ban al Craiovei, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, pan Stroe mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Radul mare comis, pan Socol mare clucer, pan Dumitrașco mare stolnic, pan Drăgușin mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic pan Radul mare logofăt. A scris Dima grămatic cu învățătura lui Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>

Orig. slavon, hârtie (43,3 × 29,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v. rez. grecesc; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; trad. rom. de la sfârșitul sec. XVII sau din sec. XIX; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/ f. 3v.-5 (rez.).

MMB, inv. 99.047 (copie, 2 f.) și inv. 99.062 (altă copie, 2 f., din 17 august 1815).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 16, nr. XIX (rez. de la ANB, unde este amintită închinarea m-rii Bolintin la m-rea Simonopetra, deși în textul actului acest fapt nu apare); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 62, nr. 255 (mențiune după orig.); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 19 (două mențiuni, cu greșeli², ale documentului, pentru că realizatorii albumului au crezut că cele două copii sunt făcute după două documente diferite, date de Matei Basarab în aceeași zi, unul pentru „moșia din Ogrăzăni” și celălalt pentru „roțile de moară”; facș. după f. 1r. a copiilor de la MMB).

¹ Rupt; completat după trad. din 1775.

² Matei Basarab nu „dăruiește” moșia Ogrăzeni și roțile de moară m-rii Mihai Vodă, ci întărește m-rii stăpânirea asupra acestora.

253. 1644 (7153) decembrie 16, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn întărește m-rii Mihai Vodă și egumenului Dorotiei partea de ocină din Ogrăzăni, județul Vlașca, partea lui Cega, a șasea parte, cu

două roate de moară gata, aleasă și hotărâtă, acum, în zilele lui Matei vv., de 12 boieri pe răvașe domnești dinspre popa Stan și dinspre toți megieșii din Ogrăzeni. Apoi, „au ajuns călugării morile cu hotarul”, astfel că au întors megieșilor 50 de ughi, cheltuiala morilor, dându-și unii altora și zapise. Popa Stan și Manul din București au rămas nemulțumiți, de aceea au ridicat pără, spunând că cei 12 boieri nu au umblat cu dreptate. Pentru aceea, popa cu frații lui de ocină au luat 24 de boieri hotarnici, fără știrea călugărilor, ca să cerceteze dacă cei 12 boieri au umblat cu dreptate sau au umblat cu strâmbul. Popa Stan s-a plâns că moșia lui a fost cuprinsă de hotarul m-rii, iar Manul negustor a spus în Divan că a făcut cheltuieli cu morile și le-au ajuns călugării cu hotarul. Domnul a judecat după dreptate și după lege, împreună cu dregătorii săi, au citit toate cărțile și zapisele în Divan și nu au văzut în cărțile megieșilor trecută partea lui Cega, astfel că au dat rămas pe Stan și pe Manul, spărgând zapisul celor 24 de boieri făcut cu înșelăciune și întărind m-rii partea lui Cega, după semnele hotărâte de cei 12 boieri. Ispravnic însăși spusa domnului. Scribe Lepădat logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 19,8 cm), cerneală neagră, inițiala și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare, aplicat în ceară roșie, neclar; pe v., însemnări și rez. grecești; copie rom. din 1775; trad. fr.; rez. rom.; rez. fr.

EDITII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 256.

254. 1645 (7153) aprilie 15, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn întărește egumenului Dorotiei și tuturor călugărilor de la m-rea Mihai Vodă din București cu hramul Sf. Nicolae, stăpânirea peste jumătate din satele Popești și Bănciulești, din județul Ilfov, cu rumâni, cu vad de moară și cu tot venitul, iar m-rii Sinaia, cu hramul Sf. Ecaterina din București, care este a lui Pano vistier, cealaltă jumătate, însă fără partea cumpărată de egumenul m-rii, Sf. Ecaterina, Partenie, pe care să o stăpânească deosebit. Egumenul Dorotiei și egumenul Partenie au avut de multe ori pricină în multe Divanuri, iar egumenul Partenie de la Sf. Ecaterina a susținut că a cumpărat Pano vistier cele două sate de la Mihnea vv. și a scos o carte a răposatului Șerban vv., în vreme ce egumenul Dorotiei a arătat o carte iscălită de Mihai vv., tot pentru cumpăratura de la Mihnea vv. Pentru că nici una dintre părți nu a arătat cărți sau zapis de la Mihnea vv., de cumpăratură pentru aceste sate,

domnul a judecat după dreptate și după legea dumnezeiască, împreună cu toți dregătorii, și „am socotit domnia mea, fiind amândouă mănăstiri de pomenescu domni și ctitorii, le-am dat amândurora mănăstirilor să ție aceste sate, Popeștii și Bănciuleștii, den doao, cu rumâni și cu mori”, fără cumpăratura egumenului Meletie¹ de la Sf. Ecaterina. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 380-381. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDITII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 257 (mențiune).

¹ Așa în copie (mai sus, Partenie).

255. 1645 (7153) iunie 17. Parthenie, egumenul m-rii Sf. Ecaterina, care este închinată la Sinai, dă zapis pentru pâra ce a avut cu Dorothei, egumenul m-rii a lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, pentru satele Popești și Bănciulești, înaintea domnului Matei Basarab. Domnul le-a citit hrisoavele și văzând că n-au zapis a hotărât împreună cu Divanul să țină m-rile pe din două acele sate cu rumâni, cu tot venitul. Venind peste puțină vreme vodă la București, Parthenie a ieșit din nou cu pâra la Divan. Vodă a judecat și, văzând că nu vrea să țină tocmeala, a hotărât ca Parthenie să 12 boieri jurători să jure ca să spargă hrisovul lui Mihai vodă, iar ispravnic să le fie ...¹. Astfel, „socotind că jurământul iaste un lucru greu, ci n-am luat, că sau a-ș(i) fi putut jura sau ba, ci ne-am tocmnit noi, egumenii, de a noastră bunăvovă, denaintea Divanului, să ținem cum ne-au fost tocmnit măriia sa, vodă, mai nainte, den doao, și rumâni și moșie, tot den doao”.

Martori: Udriște Năsturel² mare³ logofăt, Stroe² mare vistier, Bunea vistier, Preda mare clucer, Radul mare comis, Magdonovici⁴ mare armaș, Istratie al doilea vistier, Sava logofăt și Gheorghie clucer.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 379. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

BAR, Doc. istorice, DCXXI/188 (orig. rom.).

EDITII: DRH, B, XXX, p. 241-242, nr. 201 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 258 (mențiune).

¹ Nume omis.² Omis, completat după DRH, B, XXX, p. 242.³ Greșit, în loc de: vtori (al doilea).⁴ Greșit, în loc de: Marco Danovici.

256. 1645 (7153) iunie 23. Mărturia lui Gherghie clucer, trimis de Matei Basarab vv. să împartă rumânii din Popești și din Bănciulești între m-rea lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, și m-rea lui Pană, cu hramul Sf. Ecaterina. Clucerul a mers cu amândoi egumenii, părintele Dorothei de la m-rea Mihai Vodă și părintele Parthenie egumenul de la m-rea lui Pană, „la sat la Popești și am strâns pe toți rumânii și din Popești și din Bănciulești și i-am potrivit, bun cu bun, bătrân cu bătrân, tânăr cu tânăr”, și au căzut la m-rea lui Mihai Vodă, din Popești: Marco cu 5 feciori, anume: Tatul, Iasu, Radul, Duia și Mușat, Radul cu doi feciori, anume: Trandafir și Sava, și Trandafir cu un fecior, anume: Irimiia, Iova cel mic, Radul, fratele lui Mușat, cu doi feciori, anume: Tudoran și Stanciul, Stan, fratele lui Barbu, cu trei feciori, anume: Mircan, Tihul și Berilea, Neacșul, feciorul lui Mihăilă, Nedelco cu fratele lui, Meghean, Șarban cel bătrân, Drăgoiu, feciorul lui Dragomir, iar din Bănciulești: Paraschiva cu doi feciori, anume: Paraschiva și Stanciul, Stan cu doi feciori, Vasile și Cârștian, și frații lui, anume: Mușat, Aldea, Simion și Radul, Stoica, fiul lui Iane. Scrie Gherghie clucer.

Parthenie ieromonah Sinaitos; Negoită.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 385-386. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 259 (mențiune).

257. 1645 (7153) iulie 16, București. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Românească întărește m-rii care se numește Mihail vv. din București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, părintelui egumen Dorothei și tuturor călugărilor stăpânirea peste jumătate din satul Popești și jumătate din satul Bănciulești, din județul Ilfov, cu rumâni și cu vaduri de moară, și m-rii Sinaia, cu hramul Sf. Ecaterina din București, care este a lui Pană vistier, stăpânirea peste jumătate din satul Popești și jumătate din satul Bănciulești, fără cumpărătura făcută de

egumenul Parthenie de la Sinaia, pe care să o țină separat. Rumânii m-rii lui Mihail vv.: din Popești, anume Marco cu 5 fii, Tatul, Iasu, Radul, Duia și Mușat și cu fiii lor, și Radul cu doi fii, Trandafir și Sava și cu fiii lor și Trandafir cu un fiu, Irimiia cu fiii lui, și Iova cel mic și Radul, fratele lui Mușat cu doi fii, Tudoran și Stanciul și cu fiii lor, și Stan, fratele lui Barbul, cu trei fii, Mircan, Tihul și Berilea și cu fiii lor, și Neacșul, fiul lui Mihăilă și cu fiii lui, și Nedelco cu fratele lui, Meghian și cu fiii lor, și Șerban cel bătrân cu fiii săi, și Drăgoiu, fiul lui Dragomir, cu fiii săi, iar din Bănciulești, anume Paraschiva cu doi fii, Paraschiva și Stanciul și cu fiii lor, și Stan cu doi fii, Vasile și Cârștian și frații săi, Mușat și Aldea și cu toți fiii lor, și Simion și Radul cu fiii lor, și Stoica, fiul lui Iane, cu fiii săi. Egumenii celor două m-ri au avut pără în multe rânduri, înaintea domnului în marele Divan, unde egumenul Parthenie a spus că Pană vistier, ctitorul m-rii Sinaia, a cumpărat satele Popești și Bănciulești de la Mihnea vv. și a arătat și un act de cumpărătură de la Șerban vv. Egumenul Dorothei a arătat hrisovul iscălit al lui Mihail vv. de cumpărătură a satelor Popești și Bănciulești de la Mihnea vv. și alte hrisoave ale altor domni. Nici unul dintre egumeni nu a înfățișat cărți sau zapise de cumpărătură de la Mihnea vv. Domnul a judecat, după dreptate și după lege, cu toți dregătorii săi, și a hotărât ca m-rile să țină satele și rumânii pe din două, în afară de cumpărătura egumenului Parthenie, pe care să o stăpânească m-rea Sf. Ecaterina. Această judecată s-a făcut la scaunul domnesc de la Târgoviște. Apoi, când domnul a venit la București, egumenul Parthenie a ridicat pără și a venit să se judece cu egumenul Dorothei și cu proegumenul Parthenie de la m-rea lui Mihai vv. Domnul a cercetat, după dreptate și după lege, cu tot Divanul și a dat egumenului Parthenie lege 12 boieri să jure ca să strice hrisovul lui Mihai vv. Egumenul a socotit că „blestemul este un lucru cu greu, sau va putea să jure sau nu va putea” și a rămas după așezământul pe care l-a făcut domnul mai întâi. Domnul l-a trimis pe Gherghie clucer, fiul lui Ivașco vornic din Băleni, ispravnic, de a împărți rumânii din Popești și din Bănciulești în două cu m-rea Sinaia, cum au aflat el după dreptate cu sufletul său.

Martori: jupan Barbul mare ban al Craiovei, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, jupan Stroe mare vistier, jupan Diicul mare spătar, Mihnea mare stolnic, Radul comis, Drăgușin mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt. Scrie Dumitru logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 381-384. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

MMB, inv. nr. 39186 (orig. slavon, hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut).

EDIȚII: DRH, B, XXX, p. 259-263, nr. 215 (text slavon și trad. rom. după orig.); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 20 (rez. succint și foto după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 260 (mențiune).

258. 1645 (7154) noiembrie 2, București. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Românească întărește m-rii Mihail Vodă, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Dorothei și tuturor călugărilor, stăpânirea peste satul Ciocănești, din județul Ilfov, cu tot hotarul, cu toți rumânii și cu tot venitul din câmp, din uscat, din apă, din toate bălțile, din vadurile de moară și din seliștea satului, pentru că acest sat au fost toți oameni slobozi cu moșiile lor, mai înainte vreme, iar în zilele lui Mihail vv., moștenii satului Ciocănești, care au fost megieși, au mers de s-au vândut toți rumânii domnești, cu feciorii lor și cu toată moștenirea lor, de bunăvoie și fără nici o silnicie, pentru 45.000 de aspri gata; nimeni nu a rămas în Ciocănești cu moșie nevândută. Domnul mai sus pomenit a văzut și hrisovul lui Mihail vv., iscălit de mâna lui, din anul 7107. Mai apoi, Mitrea fost mare pitar din Stănești a împresurat satul m-rii, fără lege și fără judecată, zicând că are și el moșie și rumâni în Ciocănești. În zilele domnului mai sus pomenit, egumenul Dorothei nu a îngăduit să țină și Mitrea pitar moșie în Ciocănești, pentru că Mihail vv. a cumpărat tot satul, de aceea a venit înaintea domnului în Divanul cel mare și s-au pârât cu Mitrea pitar; călugării au arătat hrisovul lui Mihail vv. și hrisovul lui Șarban vv. și alte hrisoave de la alți domni. Domnul a judecat, după dreptate și după lege, cu toți boierii lui și i-au dat lui Mitrea pitar legea țării, 12 boieri, pe răvașe domnești, anume: Nița fost mare agă din București, Comea bătrânul din Cornățel, Borcea vornic și Tudor stolnic din Topoloveni, Ilie vornic din Cornești, Vlad vornic din Drângești, Necula căpitan din Lămotrești, Sava vornic din Văcărești, Toader sluger din Popești, Mușat din Râșciori, fratele lui Voia, Neculcea din Curota și Dumitru iuzbașă din Stâlpeni, ca să jure că nu a cumpărat Mihail vv. tot satul Ciocănești și că nu este hrisovul lui Mihail vv. bun și drept. Atunci a fost ispravnic Vlad al doilea portar. Iar când a fost la zi și la soroc, în anul 7151, la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, Mitrea pitar nu a

putut jura și a luat o altă zi, la Intrarea în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu, când, iarăși, a rămas de lege și de judecată, și a dat răvașul domnesc de judecată în mâna călugărilor. După aceea, Mitrea pitar a ridicat pâră cu Dorothei egumenul m-rii Mihai Vodă, și a luat lege peste lege, 12 boieri, pe răvașe domnești, și iarăși nu a putut jura și a făcut alte răvașe domnești cu vicleșug și fără știrea călugărilor. Astfel că, egumenul Dorothei, dacă a văzut că Mitrea poartă Divanul de atâtea ori cu răvașe mincinoase, a venit înaintea domnului, acolo unde Mitrea pitar a adus și câțiva dintre cei 12 boieri jurători; domnul i-a întrebat pe acei boieri dacă vor să jure ca să calce hrisovul de cumpăratură al lui Mihail vv., iar ei au răspuns că nu pot să jure. Domnul a luat răvașele mincinoase din mâna lui Mitrea pitar și le-a dat călugărilor.

Martori: jupan Barbul mare ban al Craiovei, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, jupan Stroe mare vistier, jupan Diicul mare spătar, jupan Preda mare clucer, jupan Radul mare comis, jupan Mihnea mare stolnic, jupan Drăgușin mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic jupan Radul mare logofăt. Scrie Lepădat logofăt.

Orig. slavon, perg. (39,5 × 51,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare, timbrat, păstrat; trad. rom. din 1775 de Costandin dascăl slovenesc; un rez. rom. și un rez. în limba franceză din sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 261 (mențiune), p. 61, nr. 246, (mențiune, cu data: <15 august> 1643 (7151), pentru că o pagină a copiei se încheie cu această dată).

259. 1646 (7154) iulie 23, București. Athanasie, egumenul m-rii Sf. Troiță, și cu tot soborul fac schimb de moșii cu Stoica paharnic din Dragomirești. Acum, în zilele lui Matei Basarab vv. au făcut tocmeală și schimb și a dat m-rea lui Stoica paharnic ocina de la Cocani, 180 stânjani, și ocina de la Îmbrobodiți, 120 de stânjani, și ocina de la Dragomirești, 20 de stânjani, și cu vad de moară, și a luat de la Stoica ocina de la Gorgănele, 320 de stânjani, alături cu ocina m-rii de la Mănești, un cal și o iapă, ca să fie întocmai, ocină pentru ocină. M-rea a mai luat în stăpânire 25 de stânjani, pe care îi vânduse Stoica lui Stan căl(ăraș), și 25 de stânjani, vânduți lui popa Stan, în total 50 de stânjani, pentru că egumenul „a tras cu acești oameni înaintea domnului și i-am ajuns cu legea de le-am lepădat banii”. Domnul a trimis pe Manolie al doilea portar, care a ales și a pus pietre la moșia de la Gorgănele.

Martori: Șarban vistier cu fiul său, Radul spătar, Loiz clucer, Statie cupeș, Manolie al doilea portar, Evstatie al doilea vistier¹. A scris Stoica logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 384-385. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 63, nr. 262 (mențiune).

¹ „Evstatios martiros”.

260. <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155). Marin cel bătrân, roșul din Sulimanul, și cu femeia lui, Stroe, vând lui Crăciun din Ulești, o moșie din plasa Pereasca, pentru 16 galbeni.

Martori: Ivan roșul din Suliman, Grozea din Suliman, Mogoș, Drăghici și Stan Bandea din Ulești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 178. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, Achiziții Noi, MMDCLIV/4 (orig. rom.).

EDIȚII: DRH, B, XXXI, p. 298, nr. 272 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 64, nr. 263 (mențiune).

261. 1647 (7155) martie 26, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește lui Nedelco, Lepădat și Piiperea din Bădăni, din județul Muș(cel) și Păd<ureț>¹, stăpânirea peste <muntele>¹ numit Vâja, tot cu tot hotarul, care munte se hotărâncește cu muntele numit Călugăru; semnele acestui munte: Iazul, Vârful lui <Leoată>¹, un <stâlp unde au hotărânit 6 boieri, împreună cu egumenul Melhie de la m-rea domnească din Câmpulung și cu Marco schiler, care a fost ispravnic și hotarnic, <lui Leoată și Valea Vânjii>¹; muntele Vâja a fost a lor bătrână și dreaptă dedină, din dedina strămoșului lor, mai înainte vreme din zilele altor bătrâni domni, și l-au stăpânit în pace, fără nici o gâlceavă. În zilele domnului mai sus pomenit, Frăcea din Cotinești a ridicat pără, spunând că muntele <este al lui de baștină>¹ și a mers înaintea domnului, în marele Divan, unde s-a părât de față cu Nedelco, cu Lepădat și cu Piiperea; domnul a cercetat și a judecat, după dreptate și

după lege, împreună cu dregătorii săi, și le-a dat lor, la mijloc, 6 megieși din jurul locului, pe răvașe domnești, anume: Coman Enășăscul și Ion al lui Dumitru din Dragoslavele, <Rădicima al lui Creșov și Micul al lui>¹ Pârul <din Stoienești>¹, Neguț vat(af) din Suslănești și Oprea Calin din Cetățeni, ca să cerceteze și să adeverească dacă muntele Vâja le este lor de moștenire. Apoi, cei 6 megieși împreună cu egumenul Melhie, Marco schilerul și cu alți megieși dimprejur au aflat, cu sufletele lor, că muntele Vâja a fost de moșie al megieșilor din Bădeni, iar Frăcea din Cotinești să nu aibă nici o treabă, pentru că a vrut cu înșelăciune să împresoare muntele și dreapta moștenire a acelor megieși, Nedelco, Lepădat și Piiperea. Mai apoi, Frăcea a venit înaintea domnului în Divan a doua oară, iarăși cu pără și cu minciună, de aceea, domnul i-a dat 12 megieși jurători ca să-i calce pe cei 6 megieși mai sus scriși, iar Frăcea nu a îndrăznit să ia lege și a rămas înaintea domnului în Divan și înaintea celor 6 megieși; domnul l-a scos pe Frăcea din Divan cu mare certare, ca pe un om nemernic și a dat acelor megieși din Bădeni: Nedelco, Lepădat și Piiperea stăpânirea peste muntele Vâja, pe semnele mai sus scrise.

Martori: jupan Ghiorma mare ban, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, Stroe mare vistier, Diicul spătar, Barbul stolnic, Drăgușin mare paharnic, Radul Mihalcea comis și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Udriște Năsturel al doilea logofăt. Scrie Dumitru logofăt.

Matei vv. <m. p>.

Orig. slavon, perg. (31 × 37,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, ștersă o parte din colțul din stânga sus, fără sigiliu.

ANB, Manuscrise, nr. 204, f. 304v.-341 (copie rom.); nr. 709, f. 561-563 (copie rom.).

BAR, Doc. istorice, LX/20, CMX/470 și MCDXLIII/207 (copii rom.).

EDIȚII: DRH, B, XXXII, p. 94-97, nr. 85 (text slavon și trad. după orig., cu menționarea copiilor de la ANB și BAR, precum și a edițiilor anterioare); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 64, nr. 264 (mențiune).

¹ Șters; completat după DRH.

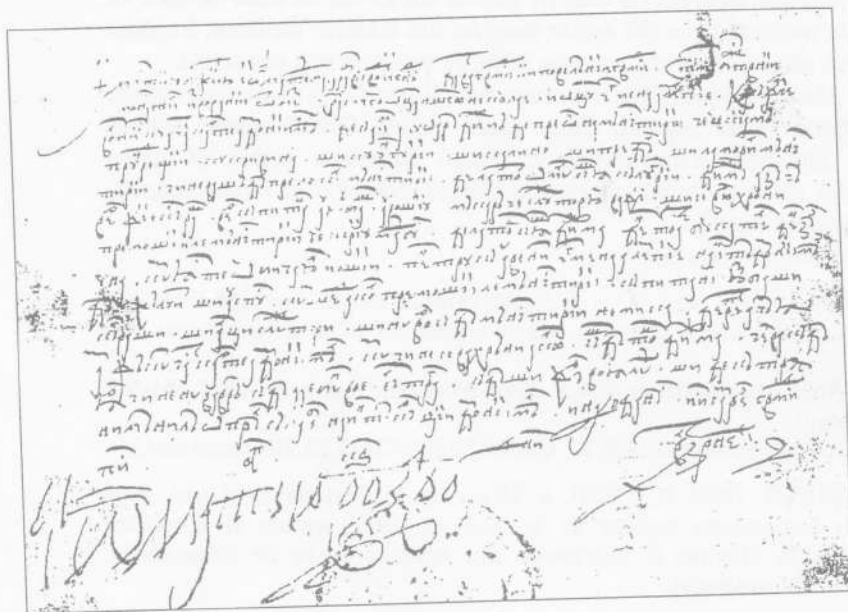
262. 1647 (7155) aprilie 26. Matei Basarab vv. și domn întărește m-rii Izvorani din Buzău, cu hramul Sf. Nicolae și egumenului Alempie, dreptul de a lua dijma de pe ocina m-rii, care se numește Prund(u)reștii,

cu Crivina, cu Ungurii, cu Calinu și cu Predeal și de la morile m-rii; de la cine va sta pe locul m-rii, de la tot omul, să ia călugării dijmă din toate bucatele, din zece una, de la călărași, căpitani, iuzbași, roșii sau orice fel de slujitori vor fi și se vor hrăni pe moșiile m-rii, după cum este obiceiul moșiei. Egumenul Alempie s-a jeluit și a spus că stau pe moșiile m-rii căpitani, iuzbași, călărași și alți slujitori și nu vor să dea dijmă m-rii.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32,8 × 19,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, înnegrit pe margini, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roșie, neclar, rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 64, nr. 265 (mențiune).

Doc. nr. 262

263. 1647 (7156) octombrie 11¹. Chiran, fiul lui Mihăilă din Sebiești, vinde o ocină din Bilcirești, 20 de stânjani, din hotar în hotar, lui Oance din Bilcirești, pentru 3 ughi și jumătate și 4 costande.

Martori: Ivan, Nanu, Paraschiva, Lepădat și Stanciul din Sebiești și Petrașcu din Farideni.

Orig. rom., hârtie (18 × 21,3 cm), cerneală neagră, înnegrit; copie rom. din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXII, p. 282, nr. 270 bis (text după copia din 1775); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 64, nr. 267 (mențiune).

¹ Cifra unităților: 1 este asemănătoare cu cifra 6.

264. 1648 (7156) februarie 9. Radul negustor din București și jupâneasa lui, Anghelina, vând ieromonahului Egnatie, egumenul și nastavnicul m-rii lui Mihai vv., cu hramul Sf. Nicolae, 2 răzoare de vie cu pomet, lângă ale m-rii și ale lui Iane al lui Gora, pentru 10.000 de bani gata, pe care ei le cumpăraseră de la Tudor și nu le-au mai putut ține, pentru că au ajuns la „vreme de nevoie”.

Martori: jupan Drăgușin mare paharnic, Ivan Boteanul clucer, egumenul Leontie de la m-rea Argeș, proegumenul Ioasaf cel bătrân și tot soborul m-rii. Scrie Ion văt(af) de la marele paharnic.

Radul neguțator <m. p.>¹; Drăgușin mare paharnic <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (34,2 × 21,5 cm), cerneală neagră, înnegrit pe margini, două sigilii inelare aplicate în aceeași cerneală: unul oval al lui Radul negustor cu un călăreț stilizat (?) în câmp; celălalt rotund al lui Drăgușin mare paharnic cu un scut heraldic, având în câmp mobile heraldice neclare, timbrat de o cască cu lambrechini; copie rom. din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXIII, p. 35-36, nr. 35 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 64, nr. 268 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

265. 1648 (7156) februarie 25. Neacșul și fratele lui, Roman, fiii lui Stan Dicăine din București, vând ieromonahului și egumenului Egnatie, nastavnicul m-rii lui Mihai vv., cu hramul Sf. Nicolae, niște vie și niște pomi pe care le-au pus pe un loc al m-rii, cu 4.000 de bani gata, pentru că egumenul nu i-a suferit acolo.

Martori: jupan Drăgușin mare paharnic, Ivan Boteanul clucer, Stanciul portarul și Zorzi portarul.

Neacșul¹; Roman².

Orig. rom., hârtie difolio (34 × 21,1 cm), cerneală neagră, înnegrit pe margini, un sigiliu inelar oval, neclar, și o amprentă digitală, aplicate în cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXIII, p. 45, nr. 50 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 65, nr. 269 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

² Amprentă digitală.

266. 1648 (7157) septembrie 27, București. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, întărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae, părintelui egumen Ignatie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste niște vii în dealul orașului București, două răzoare de vie, de la Radul negustor din București și de la Iane călăraș, și 1 răzor de la Manul negustor, toată via lui cu tot ce va avea; m-rea a făcut schimb cu domnul și a dat toată partea de ocină din satul Stăneștii de la Obréjie, din județul Vlașca, iar domnul i-a dat 100 de ughi, aspri gata, cu care și-a cumpărat m-rea viile din Dealul Bucureștilor. Călugării au schimbat de bună voia lor, fără nici o silnicie, cu voia soborului, cu zăpis de la mâna lor pentru schimb și cu martori scriși în zăpis și cu știrea tuturor boierilor, mari și mici.

Martori: jupan Gheorma mare ban, jupan Dragomir mare vornic, jupan Radul mare logofăt, pan Diicul mare spătar, pan Preda mare clucer, Dumitru mare stolnic, Radul mare comis, Drăgușin mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic pan Radul mare logofăt. Scrie Dima logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,8 × 21,4 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, rupt la îndoituri și înnegrit, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, deteriorat; pe v., rez. grecesc; trad. rom. din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXIII, p. 309-311, nr. 232 (text slavon și trad. rom.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 65, nr. 270 (mențiune).

267. 1649 (7157) august 7, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește lui Râca, feciorul lui Borcea din Spanțov, moșia în Spanțov, partea lui Nedelco, din câmp, din pădure, din baltă, din vatra satului, de peste tot hotarul, pe care o cumpărase de la Radul și fratele lui Buda, feciorii lui Nedelco de la Spanțov, pentru 1.700 de aspri gata, iar atunci martori au fost: Loiz clucer, Hamza armaș, Caliu iuzbașa de la Cornățel, Sima județ, Dobrotă iuzbașa, Iorga, iar de la Spanțov: Petco, Dragomir, Milea și Pavel. Domnul îi mai întărește stăpânirea peste o altă moșie în Spanțov, partea lui Dragomir, jumătate de peste tot hotarul, pe care o cumpărase popa Lupul de la Dragomir din Spanțov, pentru 600 de aspri, iar Râca, feciorul lui Borcea, moșnean din Spanțov, i-a întors banii și i-a rămas lui moșia. Domnul hotărăște să fie volnic Râca să întoarcă banii de acum înainte la toți oamenii străini care vor vrea să o cumpere fără știrea lui și cumpere de la cei care vor vrea să vândă de acum înainte, căci este moșnean din Spanțov.

Martori: Ghiorma mare ban al Craiovei, Dragomir mare vornic, Radul mare logofăt, Stroe Fiera mare vistier, Diicul mare spătar, ...¹ mare stolnic, Drăgușin mare paharnic, Radul Mihalcea mare comis, Costandin Cantacuzino mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt. A scris Dumitru logofăt.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. slavon, hârtie difolio (43 × 28,6 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text cu monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare, timbrat, păstrat; pe v., însemnări grecești, copie rom. din 1775; rez. rom. și rez. în limba franceză din sec. XIX.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 65, nr. 271 (mențiune).

¹ Loc liber.

268. 1651 (7159) iunie 19. Știrbul și fratele lui, Tudosie, roșii din Tihulești, feciorii lui Șerbul cel bătrân, dau zăpis la mâna lui Ignatie egumen și a întregului sobor de la m-rea lui Mihai Vodă, din sus de București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, pentru un schimb. M-rea de la Bolintin, metoh al m-rii Mihai Vodă, avea un vad de moară în apa Neajlovului, în Buceșanii de Jos, care se afla „împotriva noastră și aproape de noi, de se hotărăște în apă cu noi, și sfintei m-ri fiindu-i acest vad de moară departe și preste mână a se hrăni cu dânsul și

nefiindu-le de nici o treabă, socotiti-se-au dempreună cu „titorii” sfintei m-ri ai Bolintinului, cu titorii cei bătrâni, și se-au voitu toți, denpreună unii cu alții”, mai ales Badea pârălab de curte și cu fratele lui, Pârvu vornic, feciorii lui Tudoran pitar¹, și au socotit să nu fie m-rea fără hrană și fără pomană. Cei doi s-au învoit cu călugării de la Mihai Vodă și cu „titorii” m-rii Bolintin și au dat m-rii pentru acel vad de moară, fiindu-le acest vad „aproape de casă și de hrană, un ȋigan, anume Pădure, feciorul lui Puica ȋiganul, pentru 31² de ughi, pe care-l cumpăraseră și ei de la Costea, feciorul lui Bârcă armaș din Crețești, precum și „50 de matce de stupi, drept ughi 29, și un cal, drept ughi 10, cin cup<no> ughi, 70”³.

Martori: Cazan postelnic din Fierăști, Vasilie al doilea postelnic, Radu comis, fiul lui Albu comis din Brézoi⁴, Arsenie neguțator din Pitești. A scris Mihalcea logofăt, fiul lui Paraschiva logofăt.

Știrbul⁵, cu fratele lui, Tod(o)sie⁶; Arsenie⁷.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 21,1 cm), cerneală neagră, un sigiliu inelar, octogonal, având în câmp un decor neclar, și o amprenă digitală; copie rom. din 1775.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 3v.-5 (rez.).

EDIȚII: DRH, B, XXXVI, p. 141-142, nr. 127 (text după orig.); I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 15, nr. XV (rez. de la ANB); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 65, nr. 272 (mențiune).

¹ În DRH, greșit: „postelnic”.

² În *ibidem*, greșit: „51”.

³ În *ibidem*, fragmentul a fost copiat cu greșeli, astfel: „8 matce de stupi, drept ughi 29, și 1 car drept ughi 8, cin cup ughi 88”.

⁴ În *ibidem*, greșit: „Bârzoie”.

⁵ În *ibidem*, greșit: „Șerbul”.

⁶ Sigiliu inelar.

⁷ Amprenă digitală.

269. 1651 (7159) august 17, Târgoviște. Matei Basarab vv. și domn întărește lui Badea spătar și cumnatului lui, Ivan, stăpânirea peste moșiile lor de la Băcești, Stoborăști și Stoilești, din județul Teleorman, care este a lor bătrână și dreaptă, de mai înainte vreme, poruncind să fie lăsați în pace de spătăreii de la Crâmpoae. Spătăreii au spus că moșia le-a fost dăruită de Matei vv., însă Badea și Ivan au arătat și cărți bătrâne pentru acea ocină. Domnul le-a pus soroc, dar spătăreii n-au venit, de

aceea le întărește moșiile. Spătăreii primesc poruncă să se ferească de aceste moșii, pentru că altfel „veți avea foarte certare mare”. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 479-480. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXVI, p. 194, nr. 170 (text după aceeași copie); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 65, nr. 273 (mențiune).

270. 1653 (7161) aprilie 21. Marin cel bătrân, fost roșu din Suliman, și cu femeia lui, Stroia, vând lui Crăciun din Ulești, o ocină în plasa Căciuleasca, pentru 24 de ughi, la vreme de slăbiciune, „ca să mă grijăscu de moarte”.

Martori, oameni buni, aldămășari: Ivan roșul și Grozea din Suliman, Mogoș, Drăghici, Bad(u)lu¹, Vlad.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 178-179. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXVIII, p. 122, nr. 106 (text după aceeași copie); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 65, nr. 274 (mențiune).

¹ Așa în copie.

271. <După 16 mai 1653>. Dumitrașco din Dârstor, feciorul lui Farfara¹, închină la Sf. Nicolae, la m-rea lui Mihai Vodă, ocina lui de la Ciocănești, pentru sufletul lui și al părinților.

Martori: Costandin, feciorul lui Hagi Fotin(o), Ghi(o)rghi, feciorul lui Ianachi, Frango, feciorul lui Tatul, Chircil, feciorul lui Gostil(ă). „Să se știe că am închinat în zilele lui Matei voivod, cându s-au bătut cu cazaci(i).”

Jupan Chirci martor.

Datat, după bătălia de la Finta, când Matei Basarab l-a învins pe Vasile Lupu, domnul Moldovei, alături de care s-au aflat și cazacii, conduși de ginerele său, Timuș Hmelnițchi.

Orig. rom., hârtie difolio (25 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, patru sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră din care trei octogonale (unul neclar, altul având în câmp un animal și cel de-al treilea cu inscripția: „Theodoro(s)”, și unul rotund cu legenda: „† Frango Tatolă”; pe v., însemnare grecească.

EDIȚII: DRH, B, XXXVIII, p. 145-146, nr. 129 (text după orig., cu aceeași datare); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 66, nr. 275 (mențiune, cu data: „aprox. 17/27 mai 1653”).

¹ „fecior lui Farfara”, scris deasupra rândului.

272. 1653 (7161) iulie 5. Radul spătar, fiul lui Sima vistier, și cumnatul lui, Matei spătar, fiul lui Ivașco vătaf, vând lui Pătru vornic viile lor de la Négovani, județul Sacoiani¹, pe care le stăpâneau împreună, 10 pogoane, drept 100 de ughi, bani gata.

Martori: Chirca postelnic, Calotă clucer, Ivașco vătaf de aprozi, Cârstea iuzbașa din Conțești, Radul logofăt din Argeș. A scris Radul spătar.

Radul spătar <m. p.>²; Ivașco vătaf de aprozi, de postelnic <m. p.>; Chirca postelnic <m. p.>; Calotă clucer <m. p.>²; Cârstea din Conțești; Radul <logofă>³t <din Ar>³geș <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,2 × 21 cm), cerneală cafenie, rupt și pătat la îndoituri, două sigilii inelare octogonale aplicate în aceeași cerneală, al lui Radul spătar, care pare a avea în câmp doi lei rampanți, susținând o cruce, și al lui Calotă clucer, având în câmp un scut heraldic, încărcat cu mobile neclare; copie din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXVIII, p. 162-163, nr. 149 (text după orig., cu câteva semnături nedescifrate); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 66, nr. 276 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Sigiliu inelar.

³ Rupt; completat după copia din 1775.

273. 1654 (7162) ianuarie 3. Matei Basarab vv. și domn întărește m-rii lui Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Necolae, părintelui egumenului Ghenadie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste un rumân,

anume Manea Burdela <de la>¹ Dralea, care stă acum în satul Ciocănești, și cu fiii lui, Radul și ...², pentru că Manea Burdela a fost rumân al m-rii tocmai din zilele lui Mihai vv., de când s-au vândut împreună cu tot satul Dralea lui Mihai vv. În zilele domnului mai sus pomenit, Manea Burdela s-a sculat cu pâra, zicând „că a fost rob de la Mihai vv., cându Sanan paș(a), ca să scape de rumânie”, și a venit înaintea domnului, în două rânduri, unde s-a pârât de față cu egumenul Ghenadie și a rămas de lege și de judecată înaintea domnului în Divan; domnul a adevărit că nu a fost rob, ci a umblat cu minciuni că doar va putea scăpa de rumânie. Ispravnic însăși spusa domnului.

Matei vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (28,5 × 20,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal, aplicat în chinovar, neclar; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXIX, p. 14-15, nr. 8 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 66, nr. 277 (mențiune).

¹ Omis.

² Loc liber.

274. 1654 (7162) august 10. Vișan dăruiește Mari(ei), vara lui, partea lui de moșie din Ogrăzeni, pentru „că am căzut în bo(a)lă grea¹, ci m-au căutat și m-au grijitu și m-amu pristăvitu în mâna vară-me, Marie”. Blestem.

Martori: Dubri², Balomir, Cerănatu, Mihaiu, Lazăr și Agripo. Scrie popa Iliseiu.

Dubri³; Balomir³; Cerănat³; Mihai³; Lazăr³; Gripo³.

Orig. rom., hârtie (30,6 × 20,8 cm), cerneală neagră, șase amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnări grecești; copie rom. din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: DRH, B, XXXIX, p. 413, nr. 336 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 66, nr. 278 (mențiune).

¹ „în bo(a)lă grea”, lipsă în DRH.

² În *ibidem*, greșit: „Dumitru”.

³ Amprentă digitală.

275. 1654 (7163) septembrie 20. Costandin Șerban vv. și domn poruncește tuturor <sătenilor> din Ciocănești, care stau pe moșia m-rii lui Mihai vv., roșii, păhărniceii, spătărei, birnici sau oricine va fi șezător pe moșia m-rii, să aibă a-și da hacul și dijma, din stupi, din rămători sau din orice, după lege și după obicei, pentru că s-a jeluț egumenul Ignatie că nu vor să dea adetul și dijma, după legea și obiceiul țării, ci fac alte amestecături. Ispravnic însăși spusa domnului.

Costandin vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (28,6 × 20,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar rotund, neclar; pe v., rez. grecesc.

EDIȚII: DRH, B, XXXIX, p. 505, nr. 419 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 66, nr. 279 (mențiune).

276. 1654 (7163) septembrie 20. Megieșii din Ure<che>¹ști, anume: Tâmpa pâr(călab)², Manea, Moș, Vasilie, Gligorie, Mârzea, Bătrânul, Tâmpeanul, Dima și Radul vând lui Manea pâr(călab)² și fraților lui, Stanciul, Stoian și ...³, ocină în Costeni⁴, 20 de stânjeni, pe care îi cumpărase doamna Elina, a răposatului Matei vv., de la Filip⁵, și a stăpânit-o, cum i-a stăpânit și pe ei ca rumâni cu moșiile lor. După moartea lui Matei vv. și a doamnei Elina, Costandin vv. le-a luat banii cu care s-au răscumpărat din rumânie, cu moșiile lor; domnul le-a cerut bani și pentru moșia de mai sus, dar ei nu au avut și au vândut-o lui Manea, cel care a răscumpărat-o.

Martori: Bătrânul⁶, Tâmpeanul, Ispas și Stoica. Scrie popa Stoica.

Orig. rom., hârtie (30,9 × 21,3 cm), cerneală neagră, 10 amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. grecesc; copie rom., fără greșeli, din 1775.

EDIȚII: DRH, B, XXXIX, p. 504-505, nr. 418 (text după copia din 1775); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 67, nr. 280 (mențiune).

¹ Omis; întregirea editorilor DRH.

² În *ibidem*, întregit greșit: „portar”.

³ Loc liber.

⁴ În *ibidem*, citit greșit: „Coteni”.

⁵ În *ibidem*, greșit: „Filipești”.

⁶ În *ibidem*, greșit: „Buzeanul”.

277. 1655 (7163) martie 27, București. Jupan Preda vornic îl iartă pe Vlaicul, fiul lui <Gh>¹erghe din Brâncoveni, de rumânie, în zilele lui Costandin Șerban vv., însă numai capul lui, fără moșie, pentru sufletul lui și al părinților lui; Vlaicul să fie gata să-i slujească, unde îi va trebui și să-i apere capul de vrăjmași, iar dacă nu-i va sluji, zapisul să nu fie bun de nimic. Scrie Radul² logofăt.

Preda vornicul <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (34,5 × 24,8 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri, sigiliu inelar octogonal aplicat în aceeași cerneală, cu un scut heraldic, având în câmp o persoană (vornic), timbrat cu o cască cu lambrechini.

EDIȚII: DRH, B, XL, p. 114, nr. 104 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 67, nr. 281 (mențiune).

¹ Rupt.

² În DRH, greșit: „Vlad”.

278. 1655 (7163) aprilie 24. Mărturie dată de 24 de boieri jurători (autenticată de domnie), anume: din Cornățel: Grama, Gherghie roșul, Tudor ceașul, Necula roșul, Sima județ, Hagiul, și Tudor roșul; din Cacămeiu: Ion roșul, Irimiia roșul, Milea roșul și Tudor roșul; din Porumbreni: Ganul roșul; din Simoi¹: Stan cărașul; din Bărbătești: Grișă postelnic, Pătru ceașul Băleanul, Stoica sluger Titeanul, Leca căpitan² și Ivan căpitan Boteanul; din Detcoi: Badea stolnicul, Manolie portar și Hamza armaș; din Tătulești³: Iane postelnic; din Cârștienesți: Stan roșul și fratele lui, Spiridon, și Neculae portar, luați de părintele Ignatie, egumenul de la m-rea lui Mihai vv., ca să jure peste cei 12 boieri care au jurat pentru Dan și pentru fratele lui, Frâncul, că sunt rumâni ai m-rii lui Mihai vv., din satul Ciocăneștii de Vad, că au luat moșii lor bani de la Mihai vv. și au fost rumâni de atunci încolo; iar pentru rândul robiei, că a fost tatăl lor rob, să scoată ei hogetul înaintea acestor 24 de boieri. Și ziua la ...⁴. Ispravnic marele portar.

Orig. rom., hârtie (29,5 × 21,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roșie, șters; pe v., rez. grecesc.

EDIȚII: DRH, B, XL, p. 150, nr. 140 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 67, nr. 282 (mențiune după orig.), p. 75, nr. 317 (mențiune după copia lui Costandin dascăl slovenesc,

din 1775 <Condica m-rii Mihai Vodă, p. 250-251>, unde copistul, fiind nesigur dacă a înțeles cifra zecilor din velet, le-a pus pe amândouă: și 60 și 70, astfel că anul poate fi citit și 7173 <1665>).

¹ În DRH: „Simei”.

² În *ibidem*, greșit: „popii”.

³ În *ibidem*, greșit: „Titulești”.

⁴ Ziua în care urma să se facă jurământul neprecizată.

279. 1655 (7163) iulie 17. Vasilie fost agă, fiul lui Preda spătar, pune zălog la Pârul mare vistier partea lui de ocină din satul Suharna, din câmp, din pădure, din baltă și din tot hotarul, cu toți rumânii, pentru 200 de taleri, pentru că, în zilele lui Costandin Șerban vv., l-a ajuns o nevoie, pentru o greșală ce a făcut domnului, de s-a „scăpat din sfântul jurământ și din credință”, având multe cheltuieli. Zălogul este pus până la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, iar dacă nu va înapoia banii, ocina să rămână a lui Pârul mare vistier. Ispravnic Cazan postelnic din Fierăști și Barbul postelnic din Mănești.

Vasilie fost agă <m. p.>; Radul logofăt Crețulescul <m. p.>; Neagoe logofăt Săcuianul <m. p.>; Badea ...¹ vistier <m. p.>; Vladul logofăt <m. p.>; Stanciul logofăt <m. p.>; <N>²an logofăt <m. p.>; Ion iuzbaș din Corșori <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32,2 × 20,5 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoituri și înnegrit; pe v., două rez. grecești; copie rom. din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: DRH, B, XL, p. 188-189, nr. 181 (text după orig., cu două semnături nedescifrate); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 67, nr. 283 (mențiune).

¹ Neclar.

² Rupt și șters; completat după copia din 1775.

280. 1655 (7163) <august 20>¹, Târgoviște. Jupân Pârul mare vistier vinde lui Cazan al doilea postelnic toată partea de ocină din Suharna, din județul Ilfov, cu rumâni și cu tot venitul, din câmp, din pădure, din apă, din vatra² satului și din tot hotarul, cu 100 de galbeni de aur, pe care o cumpărase, acum, în zilele lui Costandin Șerban vv., de la Vasilie agă, ginerele lui Cazan postelnic, pentru că i se cuvenea lui să

cumpere, și i-a dat și zapisul de vânzare al lui Vasilie agă. Scrie Dum(itru) logofăt Boldici.

Pârul mare vistier <m. p.>³; Gheorghe Băleanul mare vornic <m. p.>; Radul mare stolnic <m. p.>; Bunea fost mare vistier <m. p.>; Radul logofăt Crețulescul <m. p.>; Ivașco mare armaș <m. p.>; Vâlcul logofăt <m. p.>; Papa ceauș <m. p.>; Radul spătar⁴ ...⁵, fiul lui Șerban vist(ier) <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (29,7 × 20,7 cm), cerneală neagră, rupt și înnegrit pe margini, sgiliu inelar octogonal (1,9 × 1,7 cm) aplicat în cerneală neagră, având un cartuș în câmp, despicat, cu o pasăre la dextra și două stele (?) la senestra; pe v., însemnări grecești; copie rom. din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: DRH, B, XL, p. 198-199, nr. 193 (text după orig., cu aceeași dată de lună și de zi); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 67, nr. 284 (mențiune, cu aceeași dată de lună și de zi).

¹ Data de lună și de zi înnegrite; completat după rez. grecesc de pe v. și după copia din 1775.

² În orig.: „șăzutul”.

³ Sigiliu inelar.

⁴ Semnătură grecească, descifrată de editorii DRH.

⁵ Neclar.

281. 1655 (7164) noiembrie 25. Mărturie dată de 24 de boieri, strânși cu cartea lui Costandin vv. de egumenul Ignatie și de Radul spătar, fiul lui Șerban vistier, ca să le hotărânicească niște moșii, anume Bărăganul și Întorsura, anume: Hagi Fotin(o)¹ din Dârstor, Stanciul cel bătrân din Bărăganul, Dimian iuzbașa din Coniști, pop(a) Uli din Coniști, Mușat din Bărăganul, Tanasie din Coniști, Ion din Bărăganul, Neagul vistiernicelul din Coniști, Lup și Ion din Dâlga, Costandin, Drăgan, Manea și Stan, toți din Ciocănești, Dobrișan pârcălab din Vărăști, Balumir din Cacămeiu, Buda din Ciocănești, pop(a) Triful din Ciocănești, Mihai din Bogata, Bădilă și Calo din Pisc, pop(a) Ivan din Ciocănești, Stan Scaunul din Vărăști și Chirul, feciorul lui Gostilă din Dârstor, și Ilie². Boierii s-au strâns și cu voia celor două părți au hotărânicit și au pus pietre de hotar. Ispravnic Radul al doilea portar de București.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 251. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: DRH, B, XL, p. 285-286, nr. 293 (text după aceeași copie, cu mici desosebiri de lectură); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 68, nr. 285 (mențiune).

¹ La semnătură: „Fote”.

² Acesta apare doar cu semnătura, nefiind pomenit în text.

282. 1656 (7164) martie 12. Radu, ginerele lui Nica neguțator din București, cu fiul lui Alexe, vinde egumenului Leontie de la m-rea lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, două răzoare de vie, care au fost ale lui Grozav, aflate alături cu viile m-rii, drept 8 ughi, bani gata.

Martori: Tudoran, fiul lui Bucșă, Ne(a)cșu, fiul lui Stan Decăine, Dima, fiul lui Mihăiție, Gani pârcălab din Grădești. A scris Șteful logofăt din București și Calotă clucer.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 21,2 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoitură și pătat, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 68, nr. 286 (mențiune).

283. 1656 (7164) iunie 24. Costantin Șerban vv. și domn întărește m-rii lui Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, dreptul de a lua dijma din pâine de la toate satele m-rii, întâi de la satul Ciocănești, de la tot omul care va avea pâine acolo, și din alte bucate a zecea din toate, după cum este legea și obiceiul moșiilor, apoi de la satele: Spanțuv(u)lu¹, Suharna, Grădești, Costéni, Drălea, Întorsura, Drălea de Jos și de la alte moșii câte va avea m-rea, tot din 10 clăi o clăie, iar din alte bucate după cum a fost tocmeala și obiceiul mai înainte vreme; așa să aibă să dea toți oamenii, oricine vor vor fi, pentru că sunt moșiile închinat de ctitori m-rii, pentru pomană, pentru întărirea sfintei m-ri și pentru hrana părinților. „Iar cine se va ispiți a sări și a opri dijma și venitul m-rii, unii ca aceia de mare pradă v<or>² fi, pentru că așa iaste învățătura domnii mele.” Ispravnic însăși spusa domnului.

Costandin vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (35,5 × 24 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, deteriorat; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 68, nr. 287 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Rupt.

284. 1657 (7165) mai 5. Costandin Șarban vv. și domn înștiințează 6 boieri, anume: Badea comis, Pătrașco căpitan din Toméni, Preda clucer din Greci, Milul paharnic din Bratoșani, Pătru logofăt din Fălcoi și Hamza logofăt din Popânzelești, că au fost luați de Pană al doilea postelnic ca să-i măsoare cu funia și să-i hotărâneasă moșia lui, dinspre Slăvilești; boierii, când vor vedea cartea domnească, să meargă împreună cu omul domnesc, ...¹ al doilea portar la Slăvilești să hotărâneasă și să vadă dacă moșia pe care a cumpărat-o Pană la Slăvilești este în prețul acelor bani sau nu; dacă va fi mai puțină moșie să întoarcă Slăvileștii bani înapoi, iar dacă va fi mai multă moșie să le mai dea bani. Ispravnic însăși spusa domnului.

Costandin vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,8 × 20,5 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, căzut; pe v., însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 68, nr. 289 (mențiune).

¹ Loc liber.

285. 1656 (7165) septembrie 23¹, Târgoviște. Costantin Șerban vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește jupânei Anca portăreasa, soția lui Manu pârcălab din București, popii Stan Ogrăzeanul, lui Dragostin din Ogrăzăni și fraților lor de ocină stăpânirea peste o ocină în Ogrăzăni, județul Vlașca, care le era bătrână moșie încă din zilele răposatului <Basar>²ab vv., aleasă și hotărâtă de 24 de boieri hotarnici, a șasea parte, 233 de stânjani din 1.400, din câmp, din pădure, din apă, cu mori gata, cu vad de moară din „șezutul” satului, cu tot venitul, fără partea lui Cega, pe care o închinase el la m-rea Bolintin, metoh al m-rii lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae. Cealaltă moșie din Ogrăzăni, cu morile, cu tot venitul, să o țină jupâneasa Anca portăreasa, Dragostin din Ogrăzăni cu frații lor de moșie, pentru că este a lor dreaptă moșie, cumpărată mai înainte. În zilele răposatului Matei vv., având Bolintinul acea parte la Ogrăzăni, dată de pomană, egumenul Dorotheiu și călugării de la m-rea Mihai Vodă au luat 12 boieri hotarnici, pe răvașe domnești, și în loc să aleagă partea lui Cega, care i se cădea de drept, a călcat cu hotarul

700 stânjeni, luându-le și morile gata, cu tot venitul. Văzând strâmbătatea, Manul pârcălab și Dragostin, în zilele lui Costantin Șerban vv., cu frații lor de ocină, au luat 24 de boieri pe răvașe domnești, din Divan, anume: Stănimir ceauș din Ruginoasa, Mușat roșul din Rușcéni, Stănilă din Mihăilești, Ursu din Flocești, Ion și Tadoru din Stănișlăvești, David din Bucșani, Bobe iuzbașă din Popești, Marco din Trestiani, ...² din Stănișlăvești, Văsiu din Lungi, Mihul din Bucșani, Știrbul, Neacșul Bucșan și Vladul din Tihulești, Necula din Căz(ă)nești, Radul și Dragomir din Cătun, Nedelco din Stoenesti, Mușat cel Mic și Bădilă Stoenescul din Roténi, și Neagoe, Mogoș Stănișlăvescul și Mircea Bucșan din Bărbulești, împreună cu ispravnicul Damaschin al doilea portar, cu cartea de blestem a mitropolitului Ștefan și de față cu egumenul Ignatie, au ales moșia lor, 233 de stânjeni, a șasea parte din Ogrăzéni. Hotare: Priboiu, moara lui Andrei comis, Argeș, apa Lihovețului. Citind acolo, cartea lui Basarab vv. au hotărât să țină Manul și Dragostin cu frații lor cinci părți, iar m-rea o parte, dania lui Cega, a șasea parte; de față au fost: uncheșul Radu de la cătunul Margăi, de 100 de ani, popa Ilisei, Nistor și Balomir, care au mărturisit cum a ținut Bolintinul de mai multă vreme a șasea parte dintr-un moș. Așa au hotărât și au pus pietre. După moartea lui Manu pârcălab, egumenul Leontie și călugării de la Mihai Vodă iar au venit cu pâra la Divan, însă văzând răvașele domnești, cartea vladicăi și cartea celor 24 de boieri de hotărâtură, a luat toate răvașele și cărțile de la călugări și le-a spart, „ca să nu mai poarte Divanul val că le-au călcat cei 24 de boiari toate, cum iaste <le>²gea țării și a hotarilor”.

Martori: Ghiorghie vornic, Stroe logofăt, Pârvul vistier, Pană spătar, Diicul clucer, Radul comis, Radu paharnic, Neagoe mare postelnic. Ispravnic, Stroe mare logofăt. A scris Dumitru logofăt Boldiciu.

Costandin vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (44,4 × 27,9 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma în chinovar, ruptă o treime pe verticală și la îndoitori, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, păstrat; pe v., însemnări grecești; copie rom. din 1775; copie rom. de la sfârșitul sec. XVIII – începutul sec. XIX; rez. rom. și rez. în limba franceză din sec. XIX; copie din 1775; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 68, nr. 288 (mențiune).

¹ Cifra zecilor se află pe îndoitura actului.

² Rupt.

286. 1657 (7166) noiembrie 26. Radul paharnic din Sulimanul vinde lui Manta neguțator partea lui de moșie de la Căciulați, pentru 8 ughi și 14 costande.

Martori: Dragnea iuzbașă, fratele lui Radul paharnic, Grozea din Sulimanul, Badiul ceauș de spătărei, Tatul, Balea, Drăghici, Vladul și Lăudat, toți din Sulimanul.

Nenciul, fiul lui Radul paharnic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 180. Copie rom. de Costandin dascâl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 68, nr. 290 (mențiune).

287. 1658 (7166) mai 8. Barbul mare vornic dă carte Mariei din Ogrăzéni și feciorilor ei, întărindu-i toată partea din Ogrăzéni a vărului ei, Vișan, pe care a ținut-o el cât a fost viu. Apoi, „pentru că l-au fost lovit o boală grea în casa vară-sa, Marii, de au zăcut atâta seamă de vreme, și l-au căutat tot vară-sa, Mariia, cu feciorii ei, în boala lui. Deci, văzând vară-său, Vișan, că slăbește și alt nimeni nu vine la el să caute la boala lui și să-l rădice”, i-a dat Mariei partea lui din Ogrăzéni, ca să-l „pomenească la moartea lui și cum l-au căutat la boala lui”. Blestem. Acum, în zilele lui Mihnea Radu vv., s-a sculat Cârștian cu pâra ca să împresoare acea moșie, „numai cu poveștile, văzând că s-a petrecut Vișan”. Vornicul a văzut zapisul lui Vișan la mâna Mariei și mărturii, din care a înțeles cum Cârștian nu are nici o treabă, de aceea a întărit Mariei acea parte a vărului ei, Vișan, rămânând Cârștian de lege și de judecată înaintea lui.

Barbul mare vornic <m. p.>.

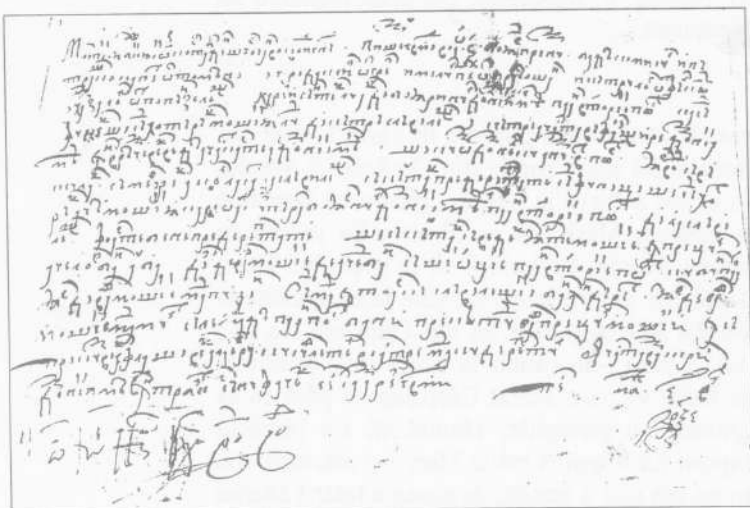
Orig. rom., hârtie difolio (31 × 21,4 cm), cerneală neagră, sigiliu rotund (2,9 cm), aplicat în ceară neagră; pe v., însemnări grecești; copie rom. din 1775; rez. rom. și rez. în limba franceză din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 291 (mențiune).

288. 1658 (7166) iulie 24. Grozea, fiul lui Ivan din Sulimanul, vinde lui Grozea din Ulești, fiul lui Banciu, o moșie în Sulimanul, în partea Căciuleasca, pentru 5 ughi, pentru că „mi-am scos robii din robie”.

Martori: Drăghici ceauș, Alban, Pascu, Bratul, Drăghici, fiul lui Grăghici¹, toți din Ulești, Grozea din Suliman, Raine, fiul lui Vitan, din Mănești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 179-180. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 293 (mențiune).

¹ Așa în copie.

Doc. nr. 284

289. 1659 (7167) februarie 10¹. Rada, fata lui Ivan din Sulimanul, vinde popii Bustea și lui Dobre, fiul lui Coman iuzbașa din Ulești, o funie de ocină în Căciulați, partea tatălui ei, Ivan, și a unchiului ei, Badiiul, pentru 10 ughi. Rada a vândut moșia împreună cu cumnații ei Crăciun din Speteni și Voico.

Martori: Grozea Bălbărea din Sulimanul, Andrei aprod, Buda, Leca și Stan Bandăr, toți din Ulești. A scris Dobre postelnic.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 181. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 294 (mențiune, cu data de zi: „10 sau 20”).

¹ Data de zi neclară: poate fi și 20.

290. 7167 (1659) martie 30, București. Stan și fiica lui, Rada, din Sulimanul, vând lui Mantea Damaschinul, partea lor de ocină din Căciulați, pentru 5 ughi, pe care și el o cumpărase de la Radul, pentru aceeași sumă.

Martori, boieri și megieși: Necula și Tatul din Sulimanul, Stoian Băjăscu postelnic, Stan aprod, Andrei iuzbașa. A scris Neagoe logofăt din Burnești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 181-182. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 295 (mențiune).

291. 1660 (7168) ianuarie 21. Ghiorghe Ghica vv. și domn întărește Haritei și surorii ei, Maria, fetele lui Vladimir din Ogrăzeni, județul Vlașca, și feciorilor lor, precum și fraților lor de moșie, niște părți de mori, pe care le deținuseră și mai înainte, în apa Argeșului, cu tot venitul lor. În zilele lui Matei vv., s-a sculat Necula și cu oamenii lui din Ogrăzeni, împresurând moșia și morile celor două femei. Acestea, în zilele lui Costandin vv., au luat împreună cu frații lor de moșie 24 de megieși, pe răvașe domnești, hotărând moșia și ajungând hotarul și morile în partea celor două surori. În zilele domnului Gheorghe Ghica, Necula s-a sculat cu pâra, zicând că a făcut el moara, bătându-i și parii. Domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, „și l-au ajuns judecata, cum să rabde el de mori, măcar că ar <fi> făcut el acele mori, căci că s-au hrănit el atâta vreme cu dănele”, întărind surorilor și fraților lor de moșie părțile din mori, însă să-și țină cine câți bani au cheltuit. Ispravnic însăși spusa domnului. A scris Stoica al treilea logofăt, <fiul>¹ lui Soarivici logofăt.

Ghiorghe Ghica vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (27,9 × 20,7 cm), cerneală neagră, inițială ornată cu negru și roșu, monograma în chinovar, sigliu domnesc inelar, aplicat în cerneală roșie, neclar; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 296 (mențiune, cu foto după semnătura domnului, p. 70).

¹ Omis.

292. 1661 (7169) aprilie 7. Tudor, fiul lui Iani cupeț, vinde lui Tudor, fiul lui Caracimac din Ruși, o prăvălie în București, în Târgul de Jos, lângă Puțul Turcului, pe care o avea de la părinți, alături cu prăvălia lui Costandin bătrânul, din jos lângă ulicioară, cu locul până în fundul curții și ulicioara pe din două cu cealaltă prăvălie a lui, pentru 75 de ughi.

Martori: Dima, ginerele lui Hera, Cuțar, Pătru, Cernica abagiu, Iorga, nașul lui Tudor, Ilie, vărul lui Tudor, Ghinea cojocar. Tudor a scris cu mâna lui.

Tudor¹; Stoica abagiul²; Pătru²; Dima²; Cuțar²; popa Barbu clisiarh <m. p.>; Cernica abagiul²; Stamatie abagiul²; Nedelco²; Drăgoi abagiul²; † Γεώργιος παπάς <m. p.>; Δημῶς κουρτζαμπασης, μαρτυρας; Αθανασίου μάρτυρας <m. p.>; Ιωάννης και ... <m. p.>³; Nicolaos ...⁴; Franguli⁴ <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 21,2 cm), cerneală cafenie, nouă amprente digitale și un sigiliu inelar, oval, având în câmp un personaj, al lui Tudor, aplicate în cerneală neagră; copie din 1775, fără numele grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 297 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

² Amprentă digitală.

³ „Gheorghie popă; Dima chiurecibaș, martor; Athanasie martor; Ioan ...”.

⁴ Semnătură grecească.

293. 1661 (7169) mai 19. Haretea, fiica lui Vlădimir, vinde lui Mihai din Ogrăzăni ocina ei din Ogrăzăni, 60 de stâneni, pentru fiecare stânen câte 40 de bani gata, în total 12 ughi.

Martori din Ogrăzeni: Balomir uncheașul, Dobre, Necula, Soare, Petre, Dumitru, Nanul, Tran și Loghin. Scrie popa Oprea.

Balomir¹; Dobre¹; Necula¹; Soare¹; Petre¹; Dumitru¹; Nanul¹; Tran¹; Loghin¹.

Orig. rom., hârtie (30,4 × 19,7 cm), cerneală neagră, nouă amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v. însemnări grecești; copie rom. din 1775; rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX; pe aceeași hârtie cu zapisul din 28 mai 1675 (vezi *infra*, doc. nr. 363). D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 71, nr. 298 (mențiune, cu semnalarea existenței actului din 28 mai 1675).

¹ Amprentă digitală.

294. 1661 (7169) iunie 15, București. Gligorie Ghica vv. și domn al Țării Ungrovlahiei dăruiește m-rii numită a lui Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, egumenului ...¹ și tuturor călugărilor, săracă, prădată și fără alt venit, un mertic de sare anual de la ocna Ghitioara, 150 de bolovani pe an, precum au mertice și alte m-ri domnești, ca să fie călugărilor de hrană, m-rii întărire, iar domnului și părinților săi veșnică pomenire. Cămărașii de la Ghitioară să-l dea la timp. Blestem.

Martori: Preda ban, Stroe logofăt, Chirca logofăt, Pană spătar, Mareș vistier, Colțea clucer, Mihai stolnic, Costandin comis, Drăghici paharnic, Costea postelnic. Ispravnic Șerban Cantacuzino al doilea logofăt. A scris R(a)d(u) ...².

Gligori Ghica vv. <m. p.>.

A citit Șerban (?) al doilea logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (42,5 × 28 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mare (5 cm diam.), timbrat, desprins, dar păstrat; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 71, nr. 299 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Prescurtare: „g.v.ci”.

295. 1662 (7170) martie 1. Tudor, fiul lui Iani, vinde nașului lui, jupânului Iorga, o prăvălie în orașul București, lângă Puțul Turcului, în Târgul de Jos, pe care o avea de la părinții lui, din jos de prăvălia pe care o vânduse mai înainte vreme lui Tudor abagiul și alături de prăvălia jupânului Cernica, pentru 61 de galbeni, bani gata, fără nici o silnicie și cu știrea tuturor vecinilor, din sus și din jos.

Martori: jupân Cernica abagiul, Tudor abagiul, jupânul Ghinea Matraca, jupânul Zota negustor, jupânul Dima chiurciubașa. Scrie vânzătorul cu mâna lui.

Tudor¹; Cernica abagiul²; Tudor abagiul²; Ιωανν (?) ... μάρτυς <m. p.>³; Δίμος κουρτζημπασας, μάρτυρας <m. p.>⁴; Ευστάθιος Γεωργίου μάρτυρας <m. p.>⁵; Ζωτος Κοστας μαρτυρο τα ανοθεν <m. p.>⁶; Σταβρος Γιοργιου μαρτυρων τα ανοθεν <m. p.>⁷; Ianachie cupeț, martor <m. p.>; Radul cupeț, martor <m. p.>; Dumitru cupeț, martor <m. p.>; ... <m. p.>⁸; ... <m. p.>⁸.

Orig. rom., hârtie difolio (32,3 × 21,3 cm), cerneală neagră, un sigiliu inelar, oval, al lui Tudor, cu un decor neclar, și două amprente digitale; pe f. 2r., un zpis din 1675 iunie 2 (vezi *infra*, doc. nr. 363 bis) și pe f. 2 v., trei rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 71, nr. 300 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

² Amprentă digitală.

³ „Ioan ... martor”.

⁴ „Dima chiurcibașa, martor”.

⁵ „Eustathie Gheorghiu martor”.

⁶ „Zotos Costas marturisesc cele de mai sus”.

⁷ „Stavros Gheorghiu mărturisesc cele de mai sus”.

⁸ Semnătură grecească.

296. 1662 (7170) martie 18. Tudoran, feciorul lui Bucșă Tabacul din București, vinde egumenului Grigorie, nacialnic al m-rii lui Mihai Vodă, trei răzoare de vie, aflate lângă via m-rii, pentru patru ughi. A scris Radu.

Tudoran; Mușat; Bădic(a).

Orig. rom., hârtie difolio (27,5 × 19,5 cm), cerneală neagră, rupt și pătat la îndoitură; trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare rom. contemporană; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 71, nr. 301 (mențiune).

297. 1662-7170 august 22. Grigorie Ghica vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei dăruiește m-rii Mihai Vodă din București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor, m-re săracă, slabă și fără venit, „tot locul cu tot dealul, unde au fost mai nainte vreme vii, însă din hotarul Lupeștilor, de unde iaste locul viilor, de lângă m-re, în jos pre deal, până în Calea Mehedinților, unde sue Calea la Crucea lui Alexandru vodă, cea de piatră”. Acest loc de deal fusese înainte loc domnesc, acolo fiind vii. Iar în zilele lui Mihai vodă, „de când cu răotățile”, dealul s-a pustiit și n-a rămas nici o viță, numai pajiște. Domnul a miluit m-rea cu acel loc, iar cine va vrea să facă vie să fie volnic cu știrea și voia egumenului și a călugărilor. Domnul mai dăruiește m-rii și vinăriciul domnesc, care se va face din acel deal, din 10 vedre una, cum este legea și obiceiul țării, ca să fie sfintei m-ri de întărire și călugărilor de hrană, iar domniei sale pomană, în veci. Blestem.

Martori: Preda mare ban, Stroe mare vornic, Chirca mare logofăt, Mareș mare vistier, Toader mare spătar, Badea mare clucer, Costea mare postelnic, Mihai mare stolnic, Costandin mare comis, Drăghici Cantacuzino mare paharnic, Pătru mare sluger, Stoia mare pitar. Ispravnic Șarban Cantacuzino al doilea logofăt.

A scris Radul, fiul lui Gherghe logofăt din Târgoviște.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 84-85. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 71, nr. 302 (mențiune).

BAR, Doc. istorice, XLIV/86 (orig., perg., „înflorit cu miniaturi; iscălitura și monograma domnului; loc păstrat pentru pecete aplicată, care nu s-a mai pus”).

EDIȚII: *Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, p. 59-60, nr. 10 (text după orig.).

298. 1663 (7171) martie 20, București. Binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Gligorie Ghica vv., fiul marelui și preabunului Ghiorghe Ghica vv., din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei și părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, herțeg. A binevoit domnia mea, cu a mea bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și pe scaunul părintelui domniei mele cu slavă m-a înălțat. Iată dar, mi-am amintit și domnia mea că mulți împărați în împărățiile lor s-au veselit, dar puțini au moștenit împărăția cerească. De aceea, iată, și eu m-am nevoit să se împlinească această împărăție”, de aceea dăruiește m-rii lui Mihai vv. din orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor, 10 sălașe de țigani, care să trăiască lângă m-re, în pace, slobози de bir, de taleri, de miere și ceară, de muncă domnească, de ughi de fum, de samă, de schimbatur banilor, de păharnicie, de vândut vin în cârciumi, de birul haraciului, de împrumut, de cai domnești, de vinărici, de podvoade, de mertice, de conace, și de toate mâncăturile de peste an din țară, și nimeni să nu-i bântuiască pe ei sau bucatele lor, pentru că a văzut domnul că acea m-re este fără oameni și fără ajutor. Blestem.

Martori: Gherghe Băleanul mare ban, Stroe mare vornic, Radul mare logofăt, Mareș mare vistier, Toader mare spătar, Badea mare clucer, Drăghici mare paharnic, Preda mare stolnic, Costandin mare comis și

Costea mare postelnic. Ispravnic Șerban Catacozino al doilea logofăt. Scrie Dumitrașco logofăt.

Gligorie Ghica vv. <m. p.>.

Orig. slavon, perg. (58,5/67,5 × 41 cm), cerneală neagră, inițiala, majuscule, puncte în text, stema și ornamentele vegetale care o flanchează și monograma în auriu, albastru, roșu și vișiniu, deasupra textului, într-un cerc, stema Țării Românești: acvila cruciată, cu capul conturnat și cu zborul deschis, sigiliu atârnat, pierdut; pe v., două rez. grecești.

EDIȚII: D. Nastase, *The Romanian Documents*, fig. 187 (foto); idem, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 71, nr. 303 (mențiune).

299. 1663 (7171) martie 22. Jupâneasa Ancuța, soția răposatului Pătru fost mare sluger, și cu fiul ei, Matei, dau zapis la mâna nastavnicului și egumenului m-rii Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, Grigorie, „să se știi că încă fiind dumnealui viu, Pătru sluger, când era Pătru sluger viu, în vréme ce au fost mâniia Sfinției Sale în toată țara cu boala ciumei, adus-au Dumnezeu pre acest părinte, egumenul Gligorie de la Sfânta Sfetagora, și pentru multă osteneală și rugăciune în casa noastră, fericitu-ne-au Dumnezeu casa întreagă”. De aceea, Pătru sluger a dăruit m-rii 2 răzoare și jumătate de vie în Dealul Négovanilor și moșie stearpă cât se va citi în zapisul vânzătorului, iar la „petrecania” lui a lăsat să se facă două sărindare la m-re, și atunci ei au mai dat trei răzoare de vie ce sunt în vale, cumpărate de la feciorul lui Sima vistier.

Ancuța slugereasa <m. p.>¹; Matei, fiul lui Pătru sluger <m. p.>; Preda mare stolnic <m. p.>; Alexandru mare serdar <m. p.>; Papa mare sluger <m. p.>; Gheorghi Socoteanul; Ghinea sluger Rustovici <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,4 × 21,5 cm), cerneală cafenie, pătat pe margine, un sigiliu inelar, oval, aplicat în aceeași cerneală, al Ancuței, având în câmp un decor floral (?); copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 73, nr. 304 (mențiune).

¹ Sigiliu neclar.

300. 1663 (7171) martie 26. Nenciul din Ciocănești dă o mărturie pentru egumenul Gligorie, nastavnicul m-rii lui Mihai vv., în care spune că a dat 2 taleri pe partea de prival a Prăjeștilor, bani pe care i-a dat satul la bir „în vrémea fumeții, să mă hrănescu cu ea, până va veni să de bani

să-și ia partea. Și au venit vremea de-au rămas un copil dintr-acei oameni, de Prăjești”, deci s-a tocmit el, cu Paraschiva și cu Drăgan, ca el „să lucreze cu munca”, și ce va câștiga să împartă cu copilul, iar atunci când va veni vremea să lucreze copilul, să-și ia partea și să-i dea acei 2 taleri lui Nenciul, iar dacă va muri copilul, să fie partea de prival pe seama m-rii.

Martori: Drăgan, Costea pârcălab¹, Iane pârcălab¹, Radul Burdelea². Scrie Radul.

Nenciul³; Drăgan³; Costea³; Iane³; Radul³.

Orig. rom., hârtie (29,9 × 21,2 cm), cerneală neagră, cinci amprente digitale în aceeași cerneală; pe v. două rez. grecești; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 73, nr. 305 (mențiune).

¹ În text: „pârpălab”.

² Litera „r”, suprascrisă, ar putea fi și „l”.

³ Amprentă digitală.

301. 1663 (7171) mai 11. Gligorie Ghica vv. și domn al Țării Românești¹ întărește m-rii lui Mihai vodă, cu hramul Sf. Nicolae, și părintelui egumen Gligorie stăpânirea peste un deal, pe care m-rea a avut vii mai înainte și s-au pustiit; dacă nu se vor apuca acei oameni să-și lucreze viile, care pe unde va fi avut, până în 15 zile, să fie volnic egumenul să le dea cui vrea să le lucreze, însă cine nu va avea putere să-și lucreze via, acum să facă gardul, și cu vremea să facă și via. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom., hârtie difolio (30,6 × 21,6 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,1 cm diam.) aplicat în chinovar, neclar, pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 73, nr. 306 (mențiune).

¹ În orig.: Земан Блашкое.

302. 1663 (7171) iunie 10, București. „† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Gligorie Ghica voievod, fiul marelui și preabunului Io Gheorghie Ghica voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpân și domn a toată Țara Ungrovlahiei, încă și al părților de

peste munte, herțeg al Amlașului și Făgărașului, am binevoit domnia mea și cu a noastră bunăvoie, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m-a proslăvit pe mine și în scaunul părintelui domniei mele cu slavă m-a înălțat, încă amintindu-și domnia mea că mulți dintre împărați în împărăție s-au veselit și puțini au moștenit în împărăția cerească, de aceea, dar și eu m-am nevoit nu numai a cârmui această împărăție, ci și a câștiga înțelepciunea lor, care este totdeauna a adevăraților drept credincioși, care mult au slujit și pe pământ nimic din aceasta nu s-a cunoscut, iar care dușman al meu va lua pe umerii săi și în ființa sa cu asprime va fi izgonit de domnia mea, pentru că din cinstită și bună rădăcină a răsărit sămânța sădită.

Pentru aceea, a dăruit și domnia mea acest atot cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor dăni, acest hrisov de față al domniei mele, sfintei și dumnezeestii mănăstiri, numită Lipnicul, de peste Dunăre, și unde este hramul Sfântul și de minuni făcătorul Nicolae din Mira Liciei, și părintelui episcop Dionisie Arhidonschi și tuturor călugărilor viețuitori în lăcașul acela, precum ca să fie sfintei mănăstiri slobozia, numită Băneasa, din județul Vlașca, să strângă oameni străini: sârbi, greci, arbănași, moldoveni, ungureni, oameni fără bir și fără tulburare, să se așeze pe acea moșie mai sus zisă, iar dinspre domnia mea să fie casele lor lor și toate bucatele lor în pace de bir, de taleri, și de miere, și de ceară, <și de>¹ găleată, și de fân, și de semănături, și de oaie seacă, și de taleri de¹ bir pentru haraci, și de cai de olac, și de împrumut, și de cai domnești, și de muncă domnească, și de 300 ...², și de fumărie, și de conace <și de>¹ toate câte vor ieși peste an în țara domniei mele, de la nimeni să nu aibă tulburare în zilele și în viața domniei mele, iar dijma de stupi și de porci să o ia călugări pe seama sfintei mănăstiri, pentru ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și călugărilor de ajutor și de hrană și de treabă.

De asemenea, iarăși să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse obroc de sare de la ocna ce se numește acum Telega, 100 bolovani, să aibă a-i lua de la gura ocnei cu carele lor și să o ducă oamenii sfintei mănăstiri, și unde le va fi voia ori la ce vad să o vândă sau să o treacă și să aibă bună pace de vamă și de ghiumrucul de sare dinspre toți vameșii, dinspre nimeni să nu aibă învăluială.

Pentru că, înțelegând domnia mea pentru această sfântă mănăstire, precum este în mijloc de străinătate și fără nici un venit din nici o parte, însuși domnia mea m-am milostivit și am miluit și am adăugat la sfânta mănăstire mai sus scrisă cu această slobozie și cu acest obroc de sare mai sus spus să-l ia la vremea când îl iau și alte mănăstiri,

pentru că este sfintei mănăstiri de întărire și de ajutor, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea urmașului nostru, pe care îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn și stăpân al Țării Românești sau din neamul nostru sau din alt neam, dacă va încredința și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, la fel Domnul Dumnezeu să-l încredințeze și să-l întărească în domnia lui, iar dacă nu va încredința și nu va întări și nu va înnoi și va strica și va călca și va rușina acest hrisov al domniei mele, același Domn Dumnezeu să nu-l încredințeze și să nu-l păzească în domnia lui și să ucidă aici trupul și în viața ce va să fie sufletul lui și să fie trecet și anathema și afurisit de 318 Sfinți Părinți care sunt în Niceia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie în același loc, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: Gherghe Băleanul fost mare ban al Craiovei, Stroe mare vornic, Radu mare logofăt, Dumitrașco mare vistier, Toader mare spătar, Drăghici mare paharnic, Preda mare stolnic, Costandin mare comis, Costea mare postelnic. Și ispravnic Șerban al doilea logofăt.

Și am scris eu, Dumitrașco logofăt, în București, luna iunie, 10 zile, și de la Adam, în anul 7171 <1663>.

† Io Gligorie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Gligorie Ghica voievod <m. p.>”.

Orig. slavon, perg. (54 × 38,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițială, cuvinte, majuscule, puncte în text, stema și monograma ornate în auriu și chinovar, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deasupra stema Țării Românești: într-un cerc, acvila cruciată, cu capul conturnat și zborul deschis, flancată de două ramuri; pe v., rez. grecesc.

EDITII: Petronel Zahariuc, „În mijlocul străinătății”. Două hrisoave de dănie pentru mănăstirea Lipnic din Bulgaria, p. 215-218, nr. 1 (text slavon după orig. și trad. rom. și foto p. 220); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 73, nr. 307 (mențiune și foto după începutul textului, monograma și semnătura autografă a domnului, p. 72).

¹ Rupt.

² Neclar.

303. 1664 (7172¹) februarie² 5. Mihai și fratele lui, Ilie paharnic, fiii lui Iordachi căpitan, vând lui Manea stolnic partea lor de moșie, numită Luica, din județul Ilfov, 80 de stâneni din cei 120 de stâneni ai moșiei, unde au fost odăile lui Matei vv., cu 100 de bani stânenul; moșia

era amestecată cu moșia m-rii lui Mihai vodă și se hotărâna cu moșia lui Tudoran clucer. Din suma stabilită, Manea a dat 60 de taleri, pentru 80 de stânjeni, iar 40 de stânjeni au rămas ai vânzătorilor, pentru că s-au tocmit ca să mai stăpânească și ei o parte din acea moșie, iar dacă vor vinde, să nu poată vinde decât lui Manea, pentru că le-a făcut el un bine, dându-le bani, la o nevoie a lor.

Martori: Stan logofăt din Drințești, Tudor Cotârlea din Greaca, Vișan Butoi de acolo, Stanciul Văcălie de acolo, Tudor al lui Manole și popa Mircea de acolo. Scribe Stan logofăt.

Mihai, fiul lui Iordache căpitan <m. p.>³; Ilie paharnic <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și înnegrit, două sigilii inelare: unul oval al lui Mihai cu un scut heraldic cu mobila neclară, timbrat de o cască cu lambrechini, celălalt, rotund, al lui Ilie paharnic, neclar; pe v., rez. grecesc., cu data <1664> 7172 noiembrie 5; copie rom. din 1775, cu data 7172, fără lună, data de zi 5; un rez. rom. și un rez. fr., din sec. XIX, ambele cu data de lună august. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 73, nr. 308 (mențiune, cu aceeași dată de lună).

¹ Cifra unităților neclară, scrisă peste altă literă.

² Data de lună neclară.

³ Sigiliu inelar.

304. 1664 (7172) martie 4, București. „† Grigorie, fiul lui Ghiorghe Ghica voievod, cu darul lui Dumnezeu, voievod și stăpânitor a toată Țara Ungrovlahiei. Adeca vrême ci patriiarhul Iacov sta naintea dobitoacelor, pascăndu oile cele fără de graiure și vrundu să-și dea seama la oameni noptile petrecéle fără de somnu, pripecul, frigul și toată amestecarea văzduh(u)lui târpii¹ ca să nu piară din dobitoacele acélea, dară noao pravoslavnicilor domni creștinești ai aceștii țări pravoslavnice, carii nu stăm naintea dobitoacelor celor fără de graiure, ci naintea a cuvântătorilor oameni, carii sântu pre chip și pre podoaba lui Dumnezeu și sântu cinstiț(i) puțin tocma cu îngerii și sântu cununaț(i) cu slav(ă) și cu cinste. Pentru unii ca aceștia, cu cât mai mult ni se cade, o, preaiubiților noștri frați, a priveghea pre carii Domnul nostru I(isu)s H(risto)s nu cu avuție trecătoare și putred(ă), ci cu al său cinstit și curat sânge ne-au răscumpărat, la care oi cuvântătoare, alegându-ne și pre noi mult milostivul Dumnezeu, Mântuitorul, Stăpânul și Capul nostru tuturor, iară nu pentru a noastră neharmonica vrednicie, că toat(ă) dereptatea noastră iaste dup(ă) cum zice Pror(o)cul și se soc(o)țiaște ca o stramițe sau ca nește gunoiu lăpădat naintea lui Dumnezeu. Dup(ă) ce ne învrednici la

acest cinstit și de Dumnezeu dăruit scaun al părintelui domnii méle, socotiiu în tot chipul, însă puindu-mi nădejdea pre neadormitul Lui ochiu și mai vârtos pre purtătorul de grij(ă) Dumnezeu să mă îndereptiază pre ce pășune a-și putea mai bună să pornescu și să pascu cuvântătorii mieluşei, carii îmi sântu dați în seam(ă). Și pentru acéste da<ru>²ri ale domniei Țării Românești, carii sântu bine închipuite și mai cinstite decât toate darurile, acestu hrisov al domniei noastre sfintii și dumnezeestii mănăstiri, de aici din București, ce se chiamă, Mihai Voevod³, cu hramul Sf. Nicolae Făcătorul de Minuni din Mira Lichiei, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste balta Ciocăneștii, cât ține moșia satului, din hotar până în hotar, cât a fost partea călugărească și partea domnească, cu tot venitul, și să ia călugării vama din pește și din raci, precum au ținut stolnicii, „iar altu nimen(i) treabă să n-aibă, fără(ă) numai călugării, pentru că după ce ne dăruie Dumnezeu cu domnia la acrstu cinstit scaun, fiindu domnia mea lăcuioriu într-această sfântă mănăstire 3 ani și jumătate și văzându domnia mea sfântă mănăstire cum iaste rămasă și săracă, domnia mea m-am milostivit și am întărit și am adaos sfânta mănăstire ce scrie mai sus cu acea baltă de la Ciocănești, cu tot venitul”, ca să fie mănăstirii de întărire, călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte, iar domnului și părinților săi în veci pomană. Blestem.

Martori: Gheorghe Băleanu mare ban, Stroe mare vornic, Preda mare logofăt, Dumitrașco mare vistier, Toader mare spătar, Badea mare clucer, Costandin mare paharnic, Costea mare postelnic, Preda mare stolnic, Papa mare comis, Vădislav mare sluger, Stoia mare pitar. Ispravnic Vâlcul al doilea logofăt. A scris Dumitrașco logofăt.

Gligori Ghica vv. <m. p.>.

Orig. rom., perg. (74,5/79,5 × 46,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și stema de deasupra textului ornamentate cu frunze, flori și animale (o capră), în auriu, roșu, verde și albastru, intitulația, monograma, puncte și majuscule în text în auriu, deasupra textului, la mijlocul intitulației, stema Țării Românești, acvila cruciată, așezată într-o cunună de frunze și flori, sigiliu domnesc atârnat, pierdut; pe v., însemnări rom. și grecești; trad. fr. din sec. XIX; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 73, nr. 309 (mențiune).

¹ „târpi” (a răbda, a îndura, a suporta); vezi *Dicționarul limbii române* (DLR), p. 4767.

² Omis.

³ Formularul diplomatic, mai ales arenga, ca la doc. din 14 august 1667 (Petronel Zahariuc, *Date noi despre legăturile Țărilor Române cu Epirul, 175-177, nr. 2*).

305. 1664 (7172) martie 9. Gligorie Ghica vv. și domn al Țării Ungrovlahiei întărește m-rii lui Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, dreptul de a-și lua vama din pește, din raci, cu perpărul din balta din satul Ciocănești și cu tot venitul, cât ține balta pe moșia Ciocăneștilor, din hotar în hotar, și de pe partea călugărească și de pe partea domnească să ia tot călugării, pentru că s-a milostivit domnul și a dăruit m-rii această baltă.

Gligorie Ghica vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (28,8 × 19,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, cu legenda în limba slavonă: † Ио Глигоріе Гика воєвода („† Io Gligorie Ghica voievod”), având în câmp acvila cruciată, cu capul conturnat și zborul deschis: pe v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 310 (mențiune).

306. 1664 (7172) aprilie 28. Stoian fost al doilea vistier se înțelege cu egumenul Gligorie de la m-rea Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, în zilele domnului Gligorie Ghica vv., pentru cele 4 roate de moară la Malul Spart, în apa Argeșului, pe care le-au făcut împreună pe vadul m-rii, ca să aibă a-și lua egumenul zeciuala de la aceste patru roate de moară, din 10 obroace un obroc, iar cu două roate, pe care le va face Stoian, de aici înainte, să nu aibă m-rea nici o treabă. Scrie Apostol logofăt din Poienari.

Ευσταθιος προειν δευτερος βηστηαρης <m. p.>¹.

Pe f. 2v., listă contemporană în limba slavonă, tăiată în cruciș cu două linii, având următorul cuprins: Dumitru Turculescul și fratele lui din Devesel, 30 ughi; Barbul, fiul popii din Gogoși, 18 ughi; Dragotă, Daia și Preda din Ghirești, 11 ughi și jumătate; Drăghici și fratele lui, Neagoe, Gherghina, Diicul și Ivan de acolo, 11 ughi; Necula și Iancul, Pârvănești de acolo, 10 ughi, Căciulat și fratele lui Ștefan, 7 ughi și jumătate; Nițul și fiul lui Avram din Strimțul, 14 ughi.

Orig. rom., hârtie difolio (29,1 × 19,9 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar octogonal aplicat în fum al lui Stoian al doilea vistier, cu legenda neclară, având ca decor un scut heraldic încărcat cu un leu rampant, timbrat cu o cască cu lambrechii, iar în cimier, tot leul rampant; pe v., o însemnare și patru rez. grecești; copie din 1775 (Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 432).

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 311 (mențiune după copie), p. 89, nr. 398 (mențiune după orig., cu data: 28 aprilie 1684 <7192>).

¹ „Eustathie fost al doilea vistier”.

307. 1665 (7173) martie 10. Radul Leon vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii lui Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae, și egumenului Gligorie dreptul de a lua vama de pește și din raci și pârperul din balta de la satul Ciocănești, cu tot venitul, cât ține balta de pe moșia Ciocăneștilor, din hotar în hotar, și ce este parte călugărească și ce este parte domnească, să ia tot călugării pe seama m-rii; domnul a văzut și cartea lui Gligorie vv.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,2 × 20 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal, aplicat în chinovar, cu legenda neclară, având în câmp acvila cruciată și încoronată, cu zborul deschis, și câteva litere neclare; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 312 (mențiune).

308. 1665 (7173) martie 11, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Radu vv., fiul lui Leon vv., întărește egumenului Grigorie și călugărilor m-rii Mihai vodă din orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, m-re fără oameni și ajutor, mila domnilor anteriori, văzând și hrisovul lui Gligorie vv., scutirea a 10 case de oameni, care locuiesc lângă m-re, de bir de taleri, de miere, de ceară, de găleată, de fân, de oaie seacă, de dijma de stupi, de rămători, de oierit, de cai de olac, de lucru domnesc, de galbeni de fum, de seamă, de schimbul banilor, de păhărnice pentru cei ce vor vinde vin în cărciumi, de bir de haraci, de împrumută, de cai domnești, de vinărici, de podvoade, de mertic, de conac și de toate dijele de peste an. Blestem.

Martori: Gherghe Băleanul mare ban, Stroe mare vornic, Radu Crețulescul mare logofăt, Mareș mare vistier, Drăghici mare spătar, Neagoe mare clucer, Iordache mare stolnic, Papa mare comis, Badea mare paharnic, Șerban mare postelnic. Ispravnic Radul Năsturel al doilea logofăt. A scris Dumitrașco logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom., cu primele și ultimele rânduri în slavonă, hârtie difolio (43 × 29 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte și monograma ornată cu auriu și chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mare aplicat în ceară roșie, distrus; pe v., rez. grecesc, copie rom. din 1775; D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 313 (mențiune).

309. 1665 (7173) aprilie 5, București. Radul Leon vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste balta de la Ciocănești, cât ține moșia satului, din hotar până în hotar, și ce a fost parte călugărească și ce este parte domnească, să ia călugării vamă din pește și din raci și pârparul, cum au ținut stolnicii, pentru că această baltă de la Ciocănești este pe moșia satului Ciocănești, care este al m-rii. Gligorie vodă, pe vremea când a locuit în această m-re, a dat și a adaos m-rii balta de la Ciocănești și partea călugărească și partea domnească, cu tot venitul cât ține moșia m-rii, din hotar până în hotar; domnul mai sus pomenit a văzut și hrisovul lui Gligorie vodă. Blestem.

Martori: Gherghe Băleanul mare ban, Stroe vornic, Radul mare logofăt, Mareș mare vistier, Drăghici mare spătar, Neagoe mare clucer, Iordache mare stolnic, Papa mare comis, Badea mare paharnic și Șerban mare postelnic. Ispravnic Radul Năsturel al doilea logofăt. Scrie Dumitrașco logofăt.

Radul vv. <m. p.>; Radul mare logofăt <m. p.>.

Orig. rom. și slavon, hârtie (43 × 28,6 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, invocația simbolică și inițiala ornată, cu frunze și flori, în negru, auriu și roșu, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; copie și trad. rom. din 1775; rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 315 (mențiune).

310. 1665 (7173) aprilie 5. Listă de documente.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 316 (mențiune după orig. grecesc, pe care nu l-am găsit, pentru a putea oferi un rez. dezvoltat).

311. 1665 (7173) mai 26, București. Radu vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Io Leon Ștefan vv., întărește m-rii Mihai Vodă din București, unde este hramul Sf. Nicolae, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor, pentru că m-rea era săracă, prădată și fără nici un venit, un mertic de sare, 150 de bolovani pe an, de la ocna Ghitioara, ca să fie pentru hrana și îmbrăcăminte a călugărilor, iar domnului și părinților săi pomană în veci. Cămărașii de Ghitioara primesc poruncă să dea m-rii merticul la vreme, precum scrie mai sus. Domnul a văzut și hrisovul de milă al lui Grigorie vodă. Blestem.

Martori: Gheorghie mare ban, Stroe mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Mareș mare vistier, Drăghici Cantacuzino mare spătar, Neagoe mare clucer, Șarban Cantacuzino mare postelnic, Badea mare paharnic, Iordache mare stolnic, Papa mare comis, Ivașco mare sluger, Stoia mare pitar. Ispravnic Toma Radu Năsturel mare logofăt. A scris Dragomir.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 432. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 74, nr. 314 (mențiune, cu data de lună: „martie?”).

312. 1665 (7173) mai 28, București. Radu vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Io Leon Ștefan vv., întărește m-rii Mihai Vodă din București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și egumenului Grigorie stăpânirea peste „tot locul, cu tot dealul”, unde au fost mai înainte vreme vii, din hotarul Lupeștilor, de unde este locul viilor de lângă m-re, în jos pe deal, până în Calea Mehedinților, unde suie calea la Crucea lui Alexandru vodă, cea de piatră. Locul fusese mai înainte domnesc, iar în zilele lui Mihnea¹ vv., „de când răutățile”, s-a pustiit de tot, nerămânând nici o viță, ci doar pajiste. De aceea, Gligorie vv., văzând m-rea slabă, săracă și fără nici un venit, i-a dăruit acest loc, unde a fost vie, ca să-i fie moșie, iar cine va vrea să facă vii să ceară voie de la egumen. De asemenea, domnul hotărăște ca vinăriciul domnesc să-l ia călugării, o vadră din 10, cum este obiceiul țării, ca să fie sfintei m-ri de întărire și călugărilor de hrană, iar domnului și părinților săi pomană în veci. Domnul a văzut și cartea lui Gligorie vodă, „coajnică”, făcută pe această milă.

Martori: Gheorghie mare ban, Stroe mare vornic, Radu Crețulescul mare logofăt, Mareș mare vistier, Drăghici Catacozino mare spătar,

Neagoe mare clucer, Șarban Cantacuzino mare postelnic, Badea mare paharnic, Iordache mare stolnic, Papa mare comis, Ivașco mare sluger, Stoaia mare pitar. Ispravnic Radul Năsturel al doilea logofăt. A scris Dragomir.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43 × 28,9 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte și monograma ornate cu chinovar, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, distrus; pe v., rez. grecesc, copie rom. din 1775; D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 75, nr. 318 (mențiune).

¹ În doc. din 22 august 1622: „Mihai” (vezi *supra*, doc. nr. 297).

313. 1666 (7174) iunie 6, conacul de la Codreni. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului Leon Ștefan vv., întărește m-rii Izvorani, care este aproape de orașul Buzău, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, părintelui Paisie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste un vad de moară, cu moară în Gârla Domnească, care a facut-o Deli Iane pe seama domniei, însă în capul gârlei din jos, care se cheamă La Păru, în apa Buzăului, pentru că acest vad de moară a fost vad domnesc cu moară încă în zilele lui Mihai vv., iar fiul său, Necula vv., a dat acel vad și moara la m-rea Izvorani, pentru pomană. În zilele domnului mai sus pomenit, Oprea ...¹ din ...²șănei cu fiii lui s-au sculat cu pâra și au venit înaintea domnului, în Divan, unde s-au pârat cu egumenul Paisie, zicând că acea gârlă, vadul de moară și morile sunt pe moșia lui. Paisie a scos cartea lui Radul vv., nepotul lui Băsărab vv., din anul 7118, hrisovul lui Alexandru vodă Iliaș, din anul 7125, și hrisovul lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv., din a doua domnie, din anul 7130, care au fost citite toate, pe rând, înaintea domnului în Divan. Domnul a adeverit împreună cu dregătorii lui că acea gârlă și vadul cu morile au fost domnești și au fost date de răposatii domni m-rii, iar Oprea și fiii lui au umblat ca niște oameni fără de lucru.

Martori: pan Ghiorghe mare ban, pan Mareș mare vornic, pan Radul Crețulescul mare logofăt, Ianache mare vistier, Drăghici Catacozino mare spătar, Neagoe mare clucer, Șarban mare postelnic, Necula mare paharnic, Ghețea mare stolnic, Ghiorghe mare comis, Badea mare sluger și Stoe mare pitar. Ispravnic Toma Radul Năsturel al doilea logofăt. Scrie Radul logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom. și slavon, hârtie difolio (42,5 × 29,1 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, deteriorat; pe v., însemnări și rez. grecești.

ANB, M-rea Banu, IV/8 (copie).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Izvorani*, p. 48-49, nr. 26 (text după copia de la ANB, cu mici omisiuni, neimportante); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 75, nr. 319 (mențiune).

¹ Omis.

² Rupt și șters.

314. 1666 (7174) iunie 26. Răvaș pentru 12 boieri jurători, anume: Ivașco sluger, Dobrin căpitan din Ungurei, Matei serdar, Vâlcul logofăt, Bărcan pârcălab, Stoicea iuzbașa din Caravanet(i), Ivan logofăt din Uriia, Bărcan din Mih(ă)ești, Dragomir din Brebenari, Bonce(a) roșul din Pădureț(i), Ioviț(ă) iuzbașa din Ruși și Margine roșul din Tut(ă)nești luați de Badea mare sluger și de fratele lui, Pătrașco logofăt, ca să jure că m-rea lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, din București, n-a avut nici o treabă cu moșia de la Băcești, județul Teleorman, nici n-a cumpărat-o de la moștenii din Băcești, cum scriu cărțile de milă ale lui Mihai vv., ci a fost a moșilor lui Badea sluger, nevândută nimănui; și nu a ținut-o m-rea nici în zilele când Mihai vv. era în boierie, cum scrie cartea lui Alexandru vodă, și n-a ținut-o nici de la Mihai vv. încoace.

Deci de vor partea jura cei doi în acest chip să rabde m-rea, iar de nu vor putea jura, să rabde cei doi frați. Jurământul să se facă la scaunul domnesc din București în ziua de Uspenie¹. Ispravnic al doilea portar. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom., hârtie (28,9 × 20,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare aplicat în cerneală roșie, neclar; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 75, nr. 320 (mențiune).

¹ Adormirea Maicii Domnului.

315. 1666 (7175) septembrie 18. Radul Leon vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii lui Mihai Vodă dreptul ca satul Ciocănești și balta să nu dea maja domnească de pește, pentru că a venit egumenul Gligorie și s-a jeluît că, atunci când merg <oameni> de la

cuhnia domnească pentru maja de pește la vameși, nu merg unde sunt bălți domnești să facă majă, ci merg la balta m-rii. Ispravnic însăși spusa domnului.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (29 × 20,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, cu legenda neclară, având în câmp acvila cruciată și încoronată, cu zborul deschis. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 75, nr. 322 (mențiune).

316. 1667 (7175) martie 2. Mărturie dată de 12 boieri, anume: Ivașco sluger, Matei mare sluger, Vâlcul logofăt, Dobrin căpitan din Ungurei, Bărcan pârcaľab, Stoicea iuzbașa din Caravaneți, Ivan logofăt din Huria, Bărcan din Mihăești, Dragomir din Brebinari, Boncea roșul din Pădureți, Ioviță iuzbașa din Ruși și Margine roșul din Tut(ă)nești, luați jurători de boierii din Balaci, Badea sluger și de fratele său, Pătrașco logofăt, pe răvașele domnului Radul Leon vv., ca să jure față de egumenul ...¹ de la m-rea lui Mihai vv., cu hramul Sf. Nicolae, din orașul București, că nu are m-rea ocină în satul Băcești, din județul Tel(eorman), că nu a cumpărat Mihai vodă moșie în Băcești de la moșnenii satului și a dat-o m-rii; iar când a fost la zi și la soroc, s-au strâns toți la scaun la București, unde au citit cărțile boierilor și cărțile m-ri de cumpărătură pentru moșia din Băcești și s-au întrebat între ei, fiind locuitori împrejur, cine a ținut această moșie, și au adeverit că, în viața lor, de când țin minte, altul n-a mai ținut <în afară de>² boierii din Balaci, iar, mai înainte vreme, nu au putut face dovadă nici într-un alt <chip>², ci doar din cuprinsul cărților ce-au putut cunoaște. Boierii, văzând toate cărțile, nu au putut adeveri că <nu a avut m-rea>² moșie în Băcești, de aceea, nu s-au putut apuca de lege ca să jure, ci au socotit ca nici m-rea să nu fie lipsită de această moșie și nici boierii scriși mai sus, făcându-le tocmeală și așezământ ca să țină m-rea lui Mihai vodă jumătate de moșie din Băcești și Badea sluger cu <fratele lui, Pătrașco>² logofăt, cealaltă jumătate; părțile s-au învoit înaintea boierilor și s-au împăcat, spunând că nu va mai fi gâlceavă de acum înainte.

<Ivaș>²co sluger <m. p.>; Matei mare sluger Socoteanul <m. p.>; Vâlcul logofăt <m. p.>; Bărcan din Merișani <m. p.>; Dobrin căpitan <m. p.>; Ivan ceauș din Huria <m. p.>; Stoicea din Caravaneți³; Ioviță iuzbașa din Ruși³; Bărcan din Mihăești <m. p.>; Boncea din Pădureți³.

Orig. rom., hârtie difolio (43,2 × 25 cm), cerneală neagră, textul rupt pe margini, trei sigilii inelare în aceeași cerneală, neclare; pe v., însemnări și rez.

grecești; copie rom. din 1775; copie fr. din sec. XIX; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 76, nr. 323 (mențiune).

¹ Omis.

² Rupt; completat după copia din 1775.

³ Amprentă digitală.

317. 1667 (7175) iunie 13. Radul Leon vv. și domn a toată Ungrovlahiei, întărește m-rii Mihai Vodă, din sus de orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste ocina de la Băcești, din județul Tel(eorman), din tot satul jumătate, din câmp, din pădure, din apă, din vatră¹ satului, de pretutindeni de peste tot hotarul, oricât se va alege din hotar până în hotar, pe hotarele cele bătrâne și pe semne, pentru că această bătrână ocină din Băcești este bătrână și dreaptă ocină a m-rii cumpărată de Mihai vv. și dată m-rii cu cărți și cu hrisoave domnești. În zilele domnului mai sus pomenit, boierii Bălăceni, Badea serdar și fratele lui, Pătrașco postelnic, având și ei moșie în satul Băcești, au avut multă pâră și gâlceavă cu egumenul Grigorie în Divan, zicând Badea serdar și fratele lui, Pătrașco postelnic, că nu are m-rea moșie în Bă[l]cești, iar părintele Grigorie egumen a adus cărțile lui Mihai vv. de cumpărătură <și de miluire>², care s-au citit în Divan; domnul <a căutat și a judecat>², pe dreptate și pe legea dumnezeiască, împreună cu toți dregătorii, și a dat lui Badea serdar și lui Pătrașco postelnic <din Divan>² legea țării, 12 boieri jurători, pe răvașe domnești, anume: Ivașco sluger de Izvor, M<atei mare sluger, Vâlcul logofăt>², Dobrin căpitan din Ungurei, Bărcan pârcaľab, Stoicea iuzbașa din Caravaneți, I<van logofăt din Huria, Bărcan>² din Mihăești, Dragomir din Brebinari, Boncea roșul din Pădureți, Ioviță iuzbașa <din Ruși, Margine roș>²ul din Tut(ă)nești, ca să jure Badea serdarul și fratele lui, Pătrașco postelnic, cu acești 12 boieri, față de m-rea Mihai Vodă și de egumenul Grigorie, că nu are m-rea ocină în Băcești și că nu a cumpărat Mihai vv. ocină în Băcești, ci a fost a moșilor boierilor scriși mai sus. La zi și la soroc, s-au strâns toți la scaun la București și au luat cărțile boierilor și ale m-rii de cumpărătură pentru această moșie din Băcești, pe care le-au citit pe rând și într-alt chip nu au putut adeveri fără numai din arătarea cărților; boierii, văzând cărțile toate, nu au putut adeveri că nu are m-rea parte în Băcești, deci, nicidecum nu s-au putut apuca de lege ca să jure, ci au socotit ca nici m-rea să nu fie lipsită de

această moșie nici boierii, și le-au făcut tocmeală și așezământ să țină m-rea lui Mihai vv. jumătate de moșie și boierii cealaltă jumătate, cu voia egumenului Grigorie și a boierilor; domnul a văzut și cartea acelor 12 boieri în mâna egumenului Grigorie.

Martori: Gherghe mare ban, Mareș mare vornic, <Radul>² mare logofăt, Ianache mare vistier, Drăghici mare spătar, Necola mare clucer, Șarban mare postelnic, Ghețea mare stolnic, Gheorghe mare comis și Manolache <mare>² paharnic. Ispravnic Radul Năsturel al doilea logofăt. Scrie Dumitrașco logofăt.

Radul vv. <m. p.>; Radul al doilea logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (42,6 × 25,6 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinr. var, textul rupt pe margini, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, parțial căzut; copie rom. din 1775; copie fr. din sec. XIX; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 76, nr. 324 (mențiune).

¹ În orig.: „șăderea”.

² Rupt; completat după copia din 1775.

318. <1667 septembrie 1 – 1668 august 31>¹ (7176), București.

Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului, Leon Ștefan vv., întărește m-rii lui Mihai vodă, din București, unde este hramul Sf. Nicolae, și egumenului Gligorie, stăpânirea peste: 7 pogoane de vie, cu casă, în Dealul Négovanilor, cumpărate de la jupâneasa Ancuța și de la fiul ei, Matei, pentru 50 de ughi, iar ei le cumpăraseră de la Radul clucer, fiul lui Sima vistier; 5 pogoane de vie în Dealul Négovanilor, dăruite de Pătru sluger, soțul jupânesei Ancuța, tatăl lui Matei, când a fost viu, iar după moartea lui le-au dăruit și jupâneasa Ancuța și fiul ei, Matei, ca să fie m-rii de întărire și călugărilor de hrană, iar lor și părinților lor veșnică pomenire.

Martori: pan Ghiorghe mare ban al Craiovei, pan Mareș mare vornic, pan Radul Crețulescul mare logofăt, Ianache mare vistier, Șarban mare spătar, Neagoe mare clucer, Mihai mare postelnic, Balasache mare paharnic, Ghiorghe mare stolnic, Papa mare comis, Curtache mare sluger și Stoia mare pitar. Ispravnic Toma Radul Năsturel al doilea logofăt. Scrie Radul logofăt.

Radul vv. <m. p.>.

Orig. rom. și slavon, hârtie (43,1 × 28,8 cm), cerneală neagră, majuscule în text și monograma ornate în chinovar, invocația simbolică și inițiala ornate cu flori și frunze în roșu, albastru și mov, sigiliu domnesc mijlociu timbrat păstrat pe v., însemnări românești și grecești și rez. grecesc; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 76, nr. 325 (mențiune).

¹ Fără dată de lună și zi.

319. 1667 (7176) noiembrie 15. Ancuța și fiul ei, Matei, vând egumenului Grigorie de la m-rea Mihai Vodă din București 7 pogoane de vie din Dealul Negovanilor, cu casă cu tot, pentru drept 58¹ de ughi, bani gata, pe care le cumpărase tatăl ei de la Radul, feciorul lui Sima al doilea vistier. Cei doi mai întăresc m-rii 5 pogoane de vie, care fuseseră dăruite de „taica” și întărite și de ei, după moartea acestuia.

Ancuța²; Matei <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 20,7 cm), cerneală neagră, pătat pe margini, sigiliu inelar, oval, al Ancuței, neclar; pe v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 76, nr. 326 (mențiune).

¹ Suma este tăiată cu o linie, după cele două cifre urmează cifra 5.

² Sigiliu inelar.

320. 1668 (7176) februarie 28, București. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, bătrânului și răposatului, Leon Ștefan vv., întărește egumenului Gligorie și soborului de la m-rea lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae din orașul București, niște rumâni din Spanțov, din județul ...¹, anume: Lațco cu feciorii lui, Cârstea cu frații lui și cu feciorii lor, Bondea cu frații lui, dăruți m-rii de Mihai vv. În zilele lui Radu vv., s-au sculat ei cu pâra înaintea Divanului, zicând că nu sunt rumânii m-rii, scoțând și niște cărți vechi și „putrede”, unde nu scria numele moșilor și părinților lor. Domnul, judecând pe drept și după lege și văzând și cartea lui Mihai vv., i-a întărit m-rii, luându-le și cărțile.

Martori: Gheorghie mare ban al Craiovei, Mareș mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Ianache mare vistier, Șarban mare spătar, Neagoe mare clucer, Mihai mare postelnic, Balasache mare

paharnic, Gheorghie mare stolnic, Papa mare comis, Curtache mare sluger, Stoia mare pitar. Ispravnic, Toma Radul Năsturel al doilea logofăt. A scris Radul logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 288-289. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 76, nr. 327 (mențiune).

¹ Loc liber.

321. 1668 (7176) aprilie 20. Carte dată de Ștefan, arhiepiscopul și mitropolitul Țării Românești, în urma plângerii egumenului m-rii Mihai Vodă, Grigorie, care a spus că moșia m-rii din București este împresurată de oameni, cu blestem asupra tuturor mahalagiilor, care se află împrejurul acelor locuri, ca să mărturisească și „să descopere pre drept, precum vor fi fiind, că au avut m-rea locuri”. Pentru aceea, mitropolitul poruncește tuturor mahalagiilor, bătrânilor, bărbaților, femeilor și altora ce știu cu adevărat sau de la alții înțelegînd și pe drept nu vor mărturisi, nevrînd să descopere aceste moșii ale m-rii, „unii ca aceia să fie procleți și afurisiți, anthema, de Domnul nostru Iisus Hristos și de **ТИІ СЪТ(Е)ЦИ ИЖЕ ВЪ НИКЕА**¹ și de toate Sfintele Soboară, așijderea și de smereniia noastră, ceriul și pământul să să treacă, fierul, piatra să să topească, iar trupurile unora ca acelora să stea netopite, nedelegate, negre, umflate după moarte, în véci, și să aibă parte și lăcaș cu Iuda și cu Ariia la un loc, și preste scurtă vreme să nu se aleagă de unii ca aceia, de casele lor, de bucatele lor ca prah, iar carii vor mărturisi cu tot adevărul, descoperind aceste moșii, unii ca aceia să fie blagosloviți și ertați de Domnul nostru Iisus Hristos, așijderea și de smereniia noastră”.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 114. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 76, nr. 328 (mențiune).

ANB, M-rea Mihai Vodă, VI/2 (orig., „stare foarte bună”)².

EDIȚII: *Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, p. 67-68, nr. 18 (text după orig.).

¹ „318 Părinți care sunt în Nicheia”.

² Doc. lipsește din catalogul întocmit de Radu S. Greceanu (*Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*).

322. 1668 (7176) iunie 16, București. Negoită, feciorul lui Radul, nepotul lui Stoichiță paharnic din Dragomirești, împreună cu moșul lui, Chera fost agă, vînd Ancuței și fiului ei, Matei, feciorul lui Pătru fost sluger, o ocină stearpă, numită Brobodiți, în județul Ilfov, pe apa Dâmboviței, 305 stânjeni, stânjenul câte 25 de bani, care fac 38 de ughi. Moșia se trage de la moșul lui, Stoichiță paharnic, iar moșul lui Chera fost agă, ca să nu rămână fără ocină, i-a dat o ocină în Breasna, în județul Jiului de Jos, ocină pentru ocină, 305 stânjeni și cu vad de moară. Moșia Brobodiți a fost împietrită și tocmită de lane portar. Apoi, Ancuța și cu fiul ei, Matei, fiind ei mai volnici a o cumpăra, pentru că au moșie și din jos de Brobodiți¹ și din sus, s-au tocmit cu vânzătorii și le-au dat banii, ca să țină moșia cu pace și de către unchiul lui Negoită, Arion, feciorul lui Stoichiță.

Martori: Părvul Cantacuzino al doilea postelnic, Ghinea sluger, Costantino(s), Staico logofăt, Mihul Brătășanu logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 387. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 329 (mențiune).

¹ Cuvânt scris deasupra rândului.

323. 1668 (7176) iunie 17. Dragotă județul din orașul București cu 12 pargari, cu preoți și cu bătrânii orașului, dau o mărturie, cu această carte a orașului, pentru m-rea lui Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei¹, pentru egumenul Grigorie și pentru tot soborul, prin care arată că a avut m-rea niște locuri de case, cu pivnițe și cu prăvălii, cumpărate și date de pomană de boieri, mai înainte vreme, în zilele altor bătrâni domni cu zapise și cu hrisoave domnești și fiind uitate în vremea răutăților și neluând seama alți egumeni să le descopere au fost împresurate de oameni, care și-au făcut case pe dănsle. În zilele domnului Radul Leon vv., găsind egumenul Grigorie zapisele de cumpărătură și altele de miluire, cu zapise și hrisoave domnești, pe unde au ținut cei care le-au cumpărat și le-au dat m-rii, locuri care au fost împresurate cu case de alții, a mers egumenul înaintea domnului și a Divanului și, citindu-se zapisele în Divanul cel mare înaintea domnului și a tot Sfatul lui, a trimis domnul pe Cârstea al doilea vornic și pe Ispas al doilea portar la județ, la Gherghina fost județ și la alți bătrâni ai orașului ca să cerceteze. Apoi, toți s-au strâns și au umblat, după zapise și după hrisovul

făcut în zilele lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv., și au găsit locul unde a șezut Pazarli grecul, încă și groapa pivniței, unde a făcut Isar tunarul casă și grădină pe acel loc; acel loc cu pivniță și cu case a fost cumpărat de egumenul Evghenie, cu 20.000 de aspri. Locul a fost măsurat și împietrit în felul următor: din locul lui Statie gelep, din poartă, în lung pe lângă gardul lui Radul logofăt de lumânărie, din piatră până în piatră, dinspre Ulița lui Hrisea logofătul, 25 de stânjani și jumătate, și pe lângă Ulița până în locul jupânului Iorga staroste, ...² stânjani, și lungul locului pe lângă gardul jupânului Iorga și pe lângă piatra dinspre salcie, iar până în locul jupânului Statie, 35 de stânjani; și, în curmeziș, pe lângă locul jupânului Statie până în piatra din poartă 16 stânjani. De asemenea, a fost măsurat și alt loc unde a fost pivniță de piatră, cumpărat de Pană vistier și de Stanciul clucer de la Nica logofăt și de la jupâneasa lui, Anca, cu zapis și cu cărți domnești, pentru 30.000 de aspri, și au pus pietre, astfel: din locul lui Pătrașco din Câmpina pe ulița care merge la Sărindariu în sus până în piatră dinspre Vuc, 10 stânjani și o cezvârtă, și, de aici, până în piatră dinspre locul Friurenilor, unde șade Nicola zăbunariul, 16 stânjani, și din piatră în curmeziș până în locul lui Pătrașco, stânjani ...³; oamenii au măsurat locul călugărului Averchie și a jupânesei Aviiianii, care a fost jupâneasa lui Grama pitar, dinspre Ulița cea Mare, și locul Palalogăi⁴, cu zapise de miluire către m-re, și aceste locuri au fost „împietrite”: din piatra dinspre Ulița Mare pe lângă Calotă clucer, până în gardul jupânului Andruță, 20 de stânjani și jumătate, și din piatră, pe lângă gardul lui Andruță în curmeziș, până în locul lui popa Mantie și până în piatra din cornul pământului și iar până în piatră dinspre Ulița, 11 stânjani și jumătate, și din această piatră până în Ulița Mare, în poarta lui Pană spătar 12 stânjani, și pe lângă ulița în sus din piatră până în locul lui Calotă clucer, 13 stânjani și jumătate. După ce au măsurat, oamenii le-au pus zi după zi acele care au stat pe acele locuri să-și aducă cărțile și a trecut multă vreme și n-au scos nimic: Scrie Vlădila gramatic de la biserica domnească cu învățătura logofătului ...².

Popa Barbul clisier <m. p.>; Gherghina județ <m. p.>; Cârste vornic ispravnic <m. p.>⁵; Ispas portar ispravnic <m. p.>⁵; Radul, fratele lui popa Petco <m. p.>; Radul logofăt de lumânărie <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (44 × 29 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliul orașului București cu legenda în limba slavonă neclară, având în câmp icoana Bunei Vestiri și inscripția slavonă: „Blagoveštenie” (Buna Vestire), două sigilii inelare: unul rotund cu un vultur bicefal în câmp al lui Gherghina județ și celălalt, aplicat de două ori, octogonal, cu un scut heraldic,

care are în câmp un braț cu o spadă la dextra și o stea la senestra, timbrat de o cască cu lnmhrechini, lângă semăturile lui Cârste vornic și a lui Ispas portar, pe v., două rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 330 (mențione și foto după sfârșitul doc. și după sigilii, p. 77.

¹ În orig.: „Mirilichia”.

² Loc liber.

³ Rupt.

⁴ Așa în orig.

⁵ Sigiliu inelar.

324. 1668 (7176) iunie 23, București. Radul vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, bătrânului Leon Ștefan vv., întărește m-rii lui Mihai vv., din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor stăpânirea peste: un loc de casă cu groapă de pivniță în orașul București, unde a stat Pazarli grecul, loc care a fost cumpărat de egumenul Evghenie, înaintea vreme, cu 20.000 de aspri, de la ...¹; semnele locului sunt următoarele: de la locul lui Statie gelep, din poartă, în lung pe lângă gardul lui Radul logofăt de lumânărie, din piatră până în piatră, dinspre Ulița lui Hrisea logofătul, 25 de stânjani, și pe lângă Ulița până în locul jupânului Iorga staroste, ...¹ stânjani, și lungul locului pe lângă gardul jupânului Iorga și pe lângă piatra dinspre salcie, iar până în locul jupânului Statie, 35 de stânjani, și, în curmeziș, pe lângă locul jupânului Statie până în piatra din poartă 16 stânjani; un loc de casă din București, unde a fost pivniță de piatră, cumpărat de Pană vistier și de Stanciul clucer de la Nica logofăt și de la jupâneasa lui, Anca, pentru 30.000 de aspri, cu zapis și cu cărți domnești, după care l-au dat danie m-rii; semnele din jurul locului sunt: din locul lui Pătrașco din Câmpina pe ulița care merge la Sărindariu în sus până în piatră dinspre Vuc, 10 stânjani și o cezvârtă, și, de aici, până în piatră dinspre locul Frejurenilor, unde șade Nicola zăbunariul, 16 stânjani, și din piatră în curmeziș până în locul lui Pătrașco, 10 stânjani; un loc de casă în București, care a fost al lui Averchie călugăr și al jupânesei Aviiianii, care a fost soția lui Grama pitar, și locul lui Palaloga²; aceste au fost „împietrite”: din piatra dinspre Ulița Mare pe lângă Calotă clucer, până în gardul lui Andruță negustor, 20 de stânjani și jumătate, și din piatră, pe lângă gardul lui Andruță în curmeziș, până în locul lui popa Mantie și până în piatra din cornul locului și iar până în piatră dinspre Ulița,

11 stânjani și jumătate, și din această piatră până în Ulița Mare, în poarta lui Pană spătar, 12 stânjani, și pe lângă uliță în sus din piatră până în locul lui Calotă clucer, 13 stânjani și jumătate. Aceste locuri au fost dăruite m-rii de boieri, înainte vreme, și au fost împresurate de oameni care și-au făcut case pe dânsele, pentru că egumenii nu le-au căutat. În zilele domnului mai sus pomenit, egumenul Grigorie a venit înaintea domnului și a arătat cărți domnești și zapise pentru aceste locuri, de aceea domnul, din Divan, i-a trimis pe Cârstea al doilea vornic și pe Ispas al doilea portar, cu Dragotă județ și cu Gherghina fost județ, care au strâns preoți și orașeni bătrâni, cu care au umblat și au cercetat locurile și le-au descoperit după cum scrie cartea lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv.; domnul a văzut și cartea lui Dragotă județ cu pecetea orașului în mâna egumenului Grigorie, cu mulți preoți și orașeni bătrâni martori.

Martori: Ghiorghe mare ban, Mareș mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Ianache mare vistier, Șarban mare spătar, Neagoe mare clucer, Mihai mare postelnic, Balasache mare paharnic, Ghiorghe mare stolnic, Papa mare comis. Ispravnic Radul Năsturel al doilea logofăt. Scrie Alexandru din Săteni.

Radul vv. <m. p.>; Radul mare logofăt Crețulescul <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (44,1 × 29,3 cm), cerneală cafenie, rupt puțin la îndoituri, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în verde, roșu și galeben, majuscule cu roșu, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat: pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 331 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Așa în orig.

325. 1668 (7177) septembrie 24. Radul Leon vv. și domn îi cheamă pe megieșii de pe moșia m-rii Mihai Vodă de la Ciocănești la judecată cu egumenul; de asemenea, și Lambo este chemat înaintea domnului la judecată în Divan, pentru niște cărți care erau la el.

Orig. rom., hârtie difolio (29,1 × 20,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu inelar octogonal în chinovar, cu legenda neclară și acvila cruciată în câmp, cu capul conturnat și zborul deschis; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 332 (mențiune).

326. 1668 (7177) octombrie 21, București. Radu Leon vv. și domn al Țării Ungrovlahiei întărește m-rii Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor stăpânirea peste jumătate de sat din Popești și jumătate de sat din Bănciulești, județul Ilfov, cu vaduri de moară și jumătate din rumâni și din tot venitul, iar cealaltă două jumătăți de sate le întărește în stăpânirea m-rii Sinaia, cu hramul Sf. Ecaterina din București, ctitoria lui Pană vistierul, cu rumâni și tot venitul, fără cumpărătura făcută de egumenul Parthenie de la Sinaia, pe care să o țină m-rea separat. Cele două sate fuseseră cumpărate de Mihail vv. de la Mihnea vv., cu toți rumânii și tot venitul, pentru 8.000 bani gata, și le-a dat m-rii sale, cu hramul Sf. Nicolae. În zilele lui Șerban vv., Pană vistierul a luat cele două sate de la m-rea Mihai Vodă, zicând că le-a cumpărat el, pe banii lui, de la Mihnea vv. și le-a dat m-rii lui Sf. Ecaterina. Sub Matei Basarab vv., având multă pără Dorothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, cu egumenul Parthenie de la Sinaia, în mai multe rânduri, înaintea domnului în Divanul cel mare au scos ambii cărți: Parthenie, care zicea că satele le-a cumpărat Pană, o carte a răposatului Șerban vv. de cumpărătură, iar Dorothei, egumenul de la Mihai Vodă, hrisovul iscălit de Mihai vv., tot de cumpărătură de la Mihnea vv., însă de la Mihnea vv. nu au avut nici o parte nici cealaltă nici o dovadă. Pentru aceasta, răposatul Matei vv., fiind la scaun la Târgoviște, le-a dat ambelor m-ri să stăpânească pe jumătate cele două sate, făcând și carte m-rii Mihai Vodă. Apoi, Parthenie a ridicat din nou pără înaintea domnului împotriva lui Dorothei și a proegumenului Ignatie de la Mihai Vodă, iar Matei vv. i-a dat atunci lui Parthenie 12 boieri ca să jure cu ei. Dar Parthenie a socotit, căci jurământul e lucru greu, ori de ar putea jura, ori de n-ar putea, și a lăsat întocmai tocmeala domnului, care i-a dat ispravnic pe Gheorghe clucer, feciorul lui Ivașco Băleanu vornic, care acum sub Radu Leon vv. este mare ban, ca să-i împartă rumânii celor două moșii cu m-rea lui Pană. Sub Radu Leon vv., a venit vlădica Anania de la Sinaia, de la m-rea cea mare, la care este închinată metoh m-rea Sf. Ecaterina, care a arătat înaintea domnului în Divan că cele două sate sunt cumpărate de Pană vistier, ctitorul m-rii, iar nu de Mihai vv. A scos atunci Grigorie egumenul m-rii Mihai Vodă hrisovul lui Mihai vv. de cumpărătură de la Mihnea vv., două cărți ale lui Mihnea vv., două ale lui Matei vv. de pără și de rămas și zăpislul lui Gherghie clucer pentru rumâni. Pentru aceea, domnul întărește rânduiala lui Matei vv.

Martori: Gheorghe mare ban, Mareș mare vornic, Radul mare logofăt, Ianache mare vistier, Șarban mare spătar, Neagoe mare clucer,

Mihai mare postelnic, Balaș¹ mare paharnic, Gheorghie mare stolnic, Papa mare comis. Ispravnic Radul al doilea logofăt. A scris Dumitrașco logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 388-391. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

MMB, nr. 39.188 (orig.).

EDIȚII: Grina-Mihaela Rafailă, *Catalogul documentelor lui Radu Leon*, p. 215-230 p. 228, nr. 37 (rez. scurt după orig.); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 25 (rez. scurt după orig. și facs.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 333 (mențiune).

¹ Așa în copie; în loc de Balasache.

327. 1669 (7177) ianuarie 20. Dumitru, feciorul lui Vlad Tunsul, cu feciorul lui, Dragomir din Bilciresți, din județul Dâmbovița, vând lui Oancea vâtaf de butari toată partea lor de moșie din Bilciresți, o delniță de 30 de stânjeni, cu loc de casă și de grădină în seliștea satului, pentru 1.200 de bani gata, pe care el o cumpărase de la Mitrea, feciorul lui Stanciu din Dragomiresți.

Martori: Radul Bilcirescul, Radu megiaș, Oprea, Stroe Bobescu, Drăghici și Bodea, toți din Bilciresți, Stănimir din Cornești. A scris popa Dumitrașco (Dionisie ieromonah)¹, fiul popii Vasilie din Târgoviște.

Radul Șerban logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 22,2 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri; pe v., însemnări grecești; copie rom. din 1775; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 334 (mențiune).

¹ Pentru că lipsește conjuncția „și” dintre cele două nume, cred că Dionisie este numele monahal al lui Dumitrașco.

328. 1669 (7177) mai 7, București. Antonie vv. și domn al Țării Ungrovlahiei întărește și înnoiește m-rii Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor un mertic de sare anual, 150 de bolovani, de la ocna Ghitioara, pentru că era o m-re săracă, prădată și fără un venit dintr-altă

parte. Domnul a socotit cu toți boierii și cu tot Sfatul și a miluit m-rea cu acest obroc, văzând și cărțile domnești de milă de la Gligorie vv. și de la Radu vv. Totodată, le poruncește cămărașilor de la Ghitioara să dea merticul de sare la vremea când vor veni oamenii m-rii. Blestem.

Martori: Mareș mare ban al Craiovei, Neagoe Săcuianul mare vornic, Radu Crețulescul mare logofăt, Șarban Cantacuzino mare spătar, Hrizea mare vistier, Ghețea mare clucer, Mihai mare postelnic, Ghiorghe mare paharnic, Pană Părdescul mare stolnic, Vâlcul mare sluger, Tudoran mare pitar. Ispravnic al doilea logofăt. A scris Mihai logofăt Conțescul.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43,5 × 28,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte și monograma cu chinovar, verde și albastru, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mare, timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc, copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 79, nr. 337 (mențiune).

329. 1669 (7177) mai 8, București. Antonie vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii Mihai vv. din București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste balta de la Ciocănești, cât ține moșia satului, din hotar până în hotar cu tot venitul, și partea călugărilor și partea domnească, ca m-rea să ia vamă din pește și din raci și pârparul, cum au ținut stolnicii, pentru că această baltă este pe moșia satului Ciocănești, care este al m-rii. În zilele lui Gligorie vv., în vremea când acesta a locuit în m-re, domnul a dat această baltă de la Ciocănești m-rii, și partea călugărească și partea domnească. Domnul mai sus pomenit a văzut hrisovul de la Gligorie vv. și cartea lui Radul vv. Leon de înnoire și de întărire. Blestem.

Martori: jupan Mareș mare ban al Craiovei, pan Neagoe Săcuian mare vornic, pan Radul Crețulescul mare logofăt, jupan Șerban Catacozino mare spătar, pan Hrizea mare vistier, pan Ghețea mare clucer, pan Mihai Catacozino mare postelnic, pan Ghiorghe mare paharnic, pan Pană Părdescul mare stolnic, pan Vâlcul mare sluger și pan Tudoran mare pitar. Ispravnic logofătul al doilea. Scrie Mihai logofăt Conțescul.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43 × 29 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule și puncte în text ornate în chinovar, monograma în roșu și verde, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat;

pe v., rez. grecesc; copie din 1775; un rez. fr. și un rez. grecesc din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 79, nr. 338 (mențiune).

330. 1669 (7177) mai 11, București. În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Antonie vv., din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Ungrovlahiei, întărește m-rii Mihai vodă din București, unde este hramul Sf. Nicolae, părintelui Grigorie și tutoror călugărilor stăpânirea peste 10 case de oameni, locuitori lângă m-re, ca să fie casele lor și bucatele lor în pace de bir, de taleri, de miere, de ceară, de găleată, de fân, de oaie seacă, de galbeni, de fum, de seamă, de schimbul banilor, de dijmă de stupi, de rămători, de vinărici, de oierit, de bir de haraci, de împrumut, de cai domnești, de conace, de mertice și de cai de olac. La fel, și cârciuma de lângă m-re să fie iertată și în pace de fum de pivniță, de cămănărie de către paharnicii ce umblă prin oraș. M-reă să nu aibă de la nimeni nici un val sau băntuială, pentru toate dăjdiile și mâncăturile, care vor fi peste an în țară, pentru că domnul s-a milostivit și i-a iertat pe acești oameni, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de poslușanie, pentru că era o m-re fără oameni și fără ajutor. Domnul a văzut și cartea lui Matei vv., cartea lui Costandin vv., hrisovul lui Grigorie vv. și cartea lui Radu Leon vv. de milă și de întărire. Blestem.

Martori: Mareș mare ban al Craiovei, Neagoe Săcuianu mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Șarban Cantacuzino mare spătar, Hrizea mare vistier, Ghețea mare clucer, Mihai Cantacuzino mare postelnic, Gheorghie mare paharnic, Pană Părdescul mare stolnic, Vâlcul mare sluger, Tudoran mare pitar. Ispravnic al doilea logofăt. A scris Mihai.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 48-49. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, Mitropolia Țării Românești, I/2 (copie).

EDIȚII: *Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, p. 69-70, nr. 20 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 78, nr. 335 (mențiune, cu data de lună: „martie”).

331. 1669 (7177) mai 11, București. Antonie vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii Mihai vv., din orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor,

stăpânirea peste tot locul și cu tot dealul, pe care au fost mai înainte vreme vii, din hotarul Lupeștilor, în jos pe deal până în calea Mehedinților, unde urcă calea la Crucea de piatră a lui Alexandru vv., și de aici în jos până în „hotarul cel de piatră” al Mitropoliei, unde este hotărât de Costandin vv., și de aici în sus până în locul unde a fost via m-rii Arhimandritului, și din via m-rii în sus până în gardul m-rii Mihai vv., pentru că acest loc a fost domnesc, pe care au fost și vii, iar din zilele lui Mihnea¹ vv., când au fost răutățile, s-a pustiit acest deal de tot și nu a rămas nici o viță pe acest loc, ci a rămas pajiște. Gligorie vv., văzând această m-re slabă, săracă și fără de nici un venit, a dat m-rii acest loc din deal, cât a fost cu vii mai înainte vreme, și cine va vrea să facă vii pe acel loc, doar cu știrea și cu voia egumenului și a călugărilor din m-re; de la aceia să ia m-reă vinărici, din zece vedre una, după cum este obiceiul țării, iar altul nimeni să nu mai aibă treabă, pentru că a dat Gligorie vv. și vinăriciul domnesc m-rii. Domnul a văzut hrisovul lui Gligorie vv., întărit cu mare blestem, și cartea lui Radul vv. Leon de înnoire. Blestem.

Martori: jupan Mareș mare ban al Craiovei, pan Neagoe Săcuian mare vornic, pan Radul Crețulescul mare logofăt, jupan Șarban mare spătar, pan Hrizea mare vistier, pan Ghețea mare clucer, pan Mihai Catacozino mare postelnic, pan Ghiorghe mare paharnic, Pană Părdescul mare stolnic, pan Vâlcul mare sluger și pan Tudoran mare pitar. Ispravnic al doilea logofăt. Scrie Mihai logofăt.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom. și slavon, hârtie difolio (41,6 × 28,2 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițiala și monograma ornate în chinovar, rupt puțin la înđoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc.

ANB, Condici m-rești, condica nr. 2 a Mitropoliei Țării Românești (copie).

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 79, nr. 339 (mențiune); G. I. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, București, 1899, p. 202 (rez. după copia de la ANB); D. Caselli, *În zilele lui Mihnea vodă s-au pustiit viile din București de n-au mai rămas nici o viță*, p. 2 (mențiune); Constantin C. Giurescu, *Istoria Bucureștilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, p. 318 (rez.).

¹ În doc. din 22 august 1622: „Mihai” (vezi *supra*, doc. nr. 297).

332. 1669 (7177) mai 11, București. Binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Antonie vv., din mila lui Dumnezeu, domn a toată Țara Ungrovlahiei, întârește m-rii Mihai vv., din orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste zece case de oameni, care sunt locuitori lângă m-re, ca să fie ei, casele lor și bucatele lor în pace și iertați de bir, de taleri, de miere, de ceară, de găleată, de fân, de oaie seacă, de galbeni, de fum, de samă, de schimbul banilor, de dijmă de stupi și de rămători, de vinărici, de oierit, de birul haraciului, de împrumut, de cai domnești, de conace, de mertice și de cai de olac; de asemenea, crâșma m-rii, care este lângă m-re, să fie iertată și în pace de fum de pivniță, de cămănărie dinspre paharnicii care umblă prin oraș, și dinspre nimeni val sau băntuială să nu aibă, pentru toate dăjdiile și mâncăturile, câte vor fi peste an în țară, pentru că era o m-re fără oameni și fără ajutor, iar oamenii au fost și de alți domni iertați; domnul a văzut cartea lui Matei vv., cartea lui Costandin vv., hrisovul lui Gligorie vv. și cartea lui Radul vv. Leon. Blestem.

Martori: jupan Mareș mare ban al Craiovei, Neagoe Săcuian mare vornic, pan Radul Crețulescul mare logofăt, pan Șarban Catacozino mare spătar, pan Hrizea mare vistier, pan Ghețea mare clucer, Mihai Catacozino mare postelnic, pan Ghiorghe mare paharnic, Pană Părdescul mare stolnic, pan Vâlcul mare sluger și Tudoran mare pitar. Ispravnic al doilea logofăt. Scrie Mihai logofăt.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom. și slavon, hârtie difolio (42 × 28,6 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică și inițiala ornate cu roșu, albastru, verde și ocră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, căzut; pe v., rez. grecesc; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 79, nr. 340 (mențiune).

333. 1669 (7177) mai 25. Antonie vv. și domn întârește satului și bălții de la Ciocănești ale m-rii Mihai vv. scutirea pentru marea de pește, pe care o luau vameșii și stolnicii de la cuhnia domnească, pentru că a fost iertat satul Ciocănești și balta m-rii de marea de pește și de alți domni de mai înainte; domnul a văzut cartea lui Radul vv. Leon. Egumenul Gligorie s-a plâns domnului că i-au învâluit stolnicii de la cuhnia domnească, trimițând vameșii la balta m-rii, deoarece vameșii nu voiau

să dea marea de pește din bălțile domnești; vameșii primesc poruncă să încarce marea de pește din bălțile domnești.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,4 × 21,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, cu legenda în limba slavonă: „† ИО АНТОННЕ ВОЕВОДА, „зроз” („† Io Antonie voievod, 7177 <1669>”), având în câmp acvila cruciată, cu capul conturnat și zborul deschis. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 79, nr. 336 (mențiune după orig., cu data: 25 martie 7177 <1669>), p. 79, nr. 341 (mențiune după copia din 1775, cu data de lună: „mai”; Condica M-rii Mihai Vodă, p. 256).

334. 1669 (7177) iunie 13. Manea stolnic și soția lui, Mușa, dăruiesc m-rii Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae mitropolit¹ de Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor o moșie de la Gârdești, la Luica, unde au fost odăile lui Matei vodă, 50 de stânjani, pe care ei o cumpăraseră de la Mihai și Ilie, fiii lui Iordache căpitan, cu 60 de lei. M-re urmează să intre în stăpânirea moșiei după moartea lor, iar până atunci rămânea a lor, ca să aibă cu ce să se hrănească. Blestem. Scrie Ianache logofăt din București.

Manea stolnic <m. p.>²; jupâneasa Mușa <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (30 × 21,8 cm), cerneală neagră, două sigilii inelare octogonale aplicate în cerneală neagră: al lui Manea stolnic cu o floare în câmp și al Mușei cu un vultur bicefal în câmp, timbrat de o coroană cu lambrechini; pe v., însemnări rom. și grecești și rez. grecesc; copie din 1775; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 80, nr. 442 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Sigiliu inelar.

335. 1669 (7177) iunie 20. Mărturie dată de 24 de boieri hotarnici, autentificată de Antonie vv., adică: Stroe fost mare vornic, Chirca fost mare logofăt, Neagoe fost mare clucer, Preda Poenarul stolnic, Mihai stolnic, Radul paharnic, Sima clucer, Ghinea mare portar, Stoica vornic Titeanul, Vintilă vornic din Bucșani, Stoica paharnic din Lazuri, Cărlan vornic, Matei fost sluger, Ivașco sluger, Pătrașcu Bucșan căpitan, Paraschiva Buzescu, Badea căpitan din Nucet, Ignat clucer, Dima Goran, Barbu Filișan, Vladul spătar din Oteteliș, Andrei pitar, Nica căpitan și Stan al doilea vornic, care întâresc m-rii Mihai Vodă din

București, unde este hramul Sf. Nicolae, prin cartea lor de hotărnicie, pe care o dau egumenului Grigorie, stăpânirea asupra a 650 de stânjeni din Dragomirești: 300 cumpărați de la jupâneasa Stana și 350 închinați de jupâneasa Caplea la m-rea lui Ghiorma banul, care este metoh al m-rii Mihai Vodă; ultima ocină a fost aleasă cu 80 de ani înainte și a ținut-o m-rea până în zilele lui Radu Leon vv. Venind atunci în țară episcopul Anania de la Sinaia, care avea ca metoh m-rea lui Pană vistier, cu hramul Sf. Ecaterina din București, a mers la Radu Leon vv., cerându-i în multe chipuri să se ia moșia de la satul Dragomirești și să se lipească lângă Jugrani, moșia m-rii Sf. Ecaterina, hotărâtă de 12 boieri, în zilele lui Matei vv. Radu Leon vv. a dat atunci poruncă la cei 24 de boieri, pe răvașe domnești, care împreună cu Dumitrașco mare portar au mers la satul Dragomirești, însă fără voia călugărilor de la m-rea Mihai Vodă, ca să hotărască moșia m-rii Sf. Ecaterina și au luat 350 de stânjeni din moșia m-rii Mihai Vodă. Egumenul Grigore, văzând strâmbătatea, a trimis atunci rugămintele la patriarhul de Țarigrad de i s-au făcut la două cărți patriarhale de blestem asupra celor 24 de boieri, una a patriarhului de Țarigrad și alta a celui de la Ierusalim. În zilele lui Antonie vv., „dăruindu-l Domnul Dumnezeu și cinstitul împărat cu steagul țării”, s-a dus egumenul Grigore la scaunul domnesc și în prezența celor 24 de hotarnici și a egumenului Gherasim de la Sf. Ecaterina a scos cele două cărți, cu afurisanie și cu mare legătură. Boierii, „știind cum le era învățătura de la Radul vv.”, au mărturisit în Divan că au hotărât rău și au împresurat moșia m-rii Mihai Vodă, după voia domnului. Atunci, Antonie vv. i-a trimis din nou, împreună cu Rale al doilea portar și cu Stan portar, care fusese și anul trecut, și cu egumenul Gherasim de la Sf. Ecaterina de au hotărnicit pe drept, au scos pietrele pe care le puseseră anul trecut și le-au pus unde au fost hotarele cele bătrâne. Astfel, boierii au pus pietre și semne, după cum este legea moșiei, dând și măturie la mâna egumenului de la m-rea Mihai vodă, iar dacă m-rea Sf. Ecaterina va scoate cărți sau zapise pentru această pără, să nu fie crezute. A scris Alexandru din Săteni.

Chirca fost mare logofăt; Neagoe fost mare clucer; Matei fost sluger; Mihai fost mare stolnic; Preda Poenarul fost mare stolnic; Ivașco Știrbei sluger; Ignatie serdar; Radul fost paharnic; Stoia fost mare pitar; Barbul Filișanul; Matei Goleșcu spătar a iscălit în locul tatălui său; Andrei pitar; Ghinea mare portar; Dima spătar; Vlad Oteteliș(anul) spătar; Stoica Titeanu vornic; Cărlan al doilea vornic; Goran; Nica căpitan; Badea căpitan din Nucet; Stan al doilea vornic; Pătrașco căpitan din Bucșani.

Antonie vv. și domn.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 532-534. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 80, nr. 343 (mențiune).

336. 1669 (7177) iunie 26, București. Antonie vv. și domn al Țării Ungorvlahiei întărește m-rii Mihai Vodă din orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor stăpânirea peste 650 de stânjeni din moșia Dragomirești, din județul Ilfov, adică 300 de stânjeni cumpărați de la jupâneasa Stana și 350 de stânjeni ocina închinată de jupâneasa Caplea m-rii lui Ghiorma banul, care este metoh m-rii, din câmp, din apă și din pădure, cu tot venitul din tot hotarul. Ocina a fost aleasă de mai bine de 80 de ani și a ținut-o m-rea cu bună pace până în zilele lui Radu Leon vv. Atunci a venit în țară un episcop Ananie de la „Sfânta Sinaia”, care avea în țară metoh m-rea lui Pană vistier, cu hramul Sf. Ecaterina, în București, și s-a dus episcopul la Radu vv. ca să ia moșia Dragomirești și să o lipească lângă moșia Jugrani a m-rii Sf. Ecaterina, care fusese hotărnicită de 12 boieri în zilele răposatului Matei vv. Domnul a dat poruncă la 24 de boieri, pe răvașe domnești, anume Stroe fost mare vornic, Chirca logofăt, Neagoe fost mare clucer, Preda Poenaru stolnic, Mihai stolnic de Arjătoaia, Radu paharnic, Sima clucer, Ghinea mare portar, Stoica Titeanu al doilea vornic, Vintilă vornic din Bucșani, Stoichița paharnic ot Lazuri, Cărlan vornic, Matei sluger, Ivașco sluger, Pătrașco Bucșanu căpitan, Paraschiva Buzescu paharnic, Badea căpitan din Nucet, Ignat clucer, Dima Goran¹, Barbul Filișan, Vladul spătar de Oteteliș, Andrei pitar, Nica căpitan și Stan al doilea vornic, care fără voia călugărilor de la Mihai Vodă, când a fost sorocul, s-au strâns, împreună cu Dumitrașco fost portar mare, la moșia Dragomirești, ca să hotărască moșia m-rii Sf. Ecaterina, pe care au hotărnicit-o și au luat din moșia m-rii Mihai Vodă 350 de stânjeni, pe care i-au lipit lângă moșia Jugrani, care era moșie mai bună, și au pus pietre și semne. Egumenul Grigorie de la m-rea Mihai Vodă, văzând că i s-au împresurat „atâta moșie, fără dreptate”, a trimis la Țarigrad la părintele patriarh, „de s-au făcut 2 cărți patrierșăști de afurisanie, una a părintelui patriarhul de la Țarigrad, alta a patriarhului de la Ierusalim, asupra acestor boieri carii scriu mai sus. Deci când fu acum în zilele domniei mele, după ce m-au dăruit Dumnezeu și cinstitul împărat cu steagul țării”, a venit egumenul Grigorie de la Mihai Vodă, împreună cu egumenul ...² de la Sf. Ecaterina, înaintea domnului în Divan, „de s-au plâns de mare strâmbătate și asupreală ce i s-au făcut de i-au luat și i-au

împresurat atâta moșie acești boiari, și i-au adus pre toți înaintea domniei mele în Divan și scoțând părintele egumen Grigorie acele 2 cărți patrierșăști și s-au citit în Divan, scriind cu mare blestem asupra acestor boiari, cum să spue drept precum au hotărât. Deci, văzând așa, mărturisit-au cu toții înaintea domniei mele în Divan, cum că au hotărât rău, precum au avut învățătură de la Radul vodă și au împresurat multă moșie a mănăstirii lui Mihai Vodă". Domnul i-a trimis din nou pe boieri, împreună cu Rale al doilea portar și cu Stan portar, care a fost și anul trecut, la hotărâtura dintâi, și cu egumenul ...¹ de la Sf. Ecaterina, la satul Dragomirești și au tocmnit și au hotărât după dreptate și au scos pietrele care au fost puse atunci și le-au pus pe unde au fost hotărâle cele bătrâne; au pus pietre și semne, precum este legea moșiei. Domnul a întărit m-rii Mihai Vodă acei 650 de stânjeni din Dragomirești, ca să fie sfintei m-ri de întărire și părinților călugări de hrană, iar ctitorilor poamnă în veci.

Martori: Mareș mare ban al Craiovei, Radul mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Șarban mare spătar, Hrizea mare vistier, Ghițeș mare clucer, Mihai mare postelnic, Ghiorghe mare paharnic, Pană mare stolnic, Papa mare comis, Vâlcul mare sluger și Tudoran mare pitar. Ispravnic Radul al doilea logofăt. Scrie Alexandru din Sătēni.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 535-537. Copie rom. de Costandin dascāl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 80, nr. 344 (mențiune).

¹ Greșit, în loc de: „spătar”.

² Loc liber.

337. 1669 (7177) iulie 10. Neagoe Săcuianul vornic mărturisește că a fost și el printre cei 24 de boieri, care au hotărnicit moșia Ciorogârla, și că „ce lucru s-au lucrat au fost fără dreptate, fără voia noastră, cu învățătura Radului vodă, și de frica lui și s-au făcut pagubă mănăstirii lui Mihai Vodă”.

Neagoe clucer¹.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 532. Copie rom. de Costandin dascāl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 80, nr. 345 (mențiune).

¹ Așa în copie.

338. 1670 (7178) martie 5. Antonie vv. și domn al Țării Românești întărește egumenului Grigorie de la m-reă lui Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, dreptul de a-l lua pe un rumân, anume Dragul ...¹, fiul lui ...¹, și cu fiii lui, din satul Grozăvești, din județul Ilfov, din partea m-rii, care se afla la Radul clucer; egumenul a avut pără cu Radul clucer pentru satul Grozăvești și l-a aflat pe rumân în stăpânirea lui Radul clucer. Părțile s-au întrebat, de față, înaintea domnului la Divan, iar Radul clucer a spus că acel rumân a fost al m-rii, dar în zilele lui Matei vodă, în vremea când a trimis oameni la Hazac², a luat rumânul bani de la Matei vodă ca să meargă la Hazac², dar nu a mers ci a fugit. După aceea, prinzându-l oamenii domnului, a fost dat „la pierzare”, iar Sima logofăt, tatăl lui Radul clucer, a dat bani de i-a scos capul, ca să-i fie lui rumân, dar carte domnească sau vreo scrisoare nu a avut să arate Radul clucer la Divan, ci numai cu gura; domnul, văzând că nu are nici o scrisoare și nici un temei pentru acest rumân, a judecat împreună cu toți boierii și l-a dat pe rumân în stăpânirea m-rii.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,7 × 20,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mare aplicat în ceară roșie, păstrat; pe. v., rez. grecesc; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 80, nr. 347 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Azov.

339. 1670 (7178) martie 7, București. Antonie vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii lui Mihai Vodă, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și egumenului Grigorie stăpânirea peste jumătate din satul Grozăvești, din județul Ilfov, din câmp, pădure, apă, din vatra satului și din tot hotarul, cu tot venitul, din rumâni și cu morile de sus, împotriva Sfărceștilor, și jumătate din vadurile de moară, pe care o dăduse Mitrea vornic m-rii, pentru pomenire și pentru 20.000 de aspri pe care îi luase de la m-re „în zilele altor domni bătrâni”. În 7133, în zilele răposatului Alexandru vv., fiul lui Radu vv., s-a părât Sima logofăt înaintea domnului cu călugării, zicând că nu a închinat Mitrea partea lui de ocină și morile din Grozăvești, nici nu a luat bani de la m-re. Domnul le-a dat atunci 6 boieri mari din Divan, pe răvașe domnești, ca să adeverească sau nu dacă a închinat Mitrea vornic partea lui de ocină m-rii. Adunându-se la un loc cu preoții și orășenii din

București și cu megieșii dimprejurul locului și citind cărțile, boierii au adevărit că a miluit Mitrea m-rea cu ocina și rumâni, luând și bani. Domnul a văzut cartea lui Alexandru vv., fiul lui Radul vv., cartea celor 6 boieri și cărțile altor domni în care scria că și a ținut m-rea ocina, cu rumâni și cu morile din sus, împotriva Sfârceștilor, iar Sima logofăt a ținut cealaltă jumătate, cu rumâni și cu morile din jos, dinspre Grozăvești. În zilele lui Antonie vv., s-a sculat Radu clucer, feciorul lui Sima, cel care a vândut tot satul. Egumenul Grigorie a prins de veste și a venit cu pără înaintea domnului. De aceea, domnul i-a judecat și a adevărit că jumătate din satul Grozăvești a fost dăruit de Mitrea, iar cărțile m-rii sunt bune și drepte. În urma judecății, domnul a întărit m-rii această jumătate de sat, cu rumâni și mori, iar dacă se vor mai afla pe ocină niște vaduri de moară, să le țină m-rea pe jumătate.

Martori: Mareș mare ban, Radul Popescul mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Șarban Catacozino mare spătar, Papa mare vistier, Ghețea mare clucer, Mihai Catacozino mare postelnic, Gheorghe mare paharnic, Pană mare stolnic, Ivașco mare comis, Vâlcul mare sluger, Curuia mare pitar. Ispravnic Toma Radu Năsturel al doilea logofăt. A scris Mihai, fiul lui Stan logofăt din Târgoviște.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43,9 × 32,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala decorate cu roșu, verde și cafeniu, majuscule, puncte în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,1 cm diam.), timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc; copie din 26 octombrie 1819, nr. 293; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 81, nr. 348 (mențiune).

340. 1670 (7178) aprilie 14. Vâlcul, fiul lui Radul dorobanț din București, vinde m-rii Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, și egumenului Grigorie 3 pogoane de vie lucrate, o jumătate de pogon nelucrat și un pogon de pământ țelină cu pomet, alături cu viile m-rii, pe din jos, în Dealul Negovanilor, pentru 11 ughi, bani gata; vânzarea s-a făcut cu știrea tuturor oamenilor săi și a vecinilor, din sus și din jos.

Vâlcul¹; Ianachi (?) căpitan <m. p.>; Radul pitar Țigănescul <m. p.>; Coman din Negovani¹; Ne(a)gul călăraș din Păru¹; Crăciun Scaunul din Negovani¹; Zaharie vornic Negovanul¹.

Orig. rom., hârtie difolio (29,3 × 20,8 cm), cerneală cafenie, înnegrit pe margini, șase amprente digitale în aceeași cerneală; pe v. însemnări rom. și

grecești și rez. grecesc; copie rom. din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 81, nr. 349 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

341. 1670 (7178) mai 3. Răvaș domnesc, autentificat de domn, pentru 6 boieri, adică: Radu Popescu vornic, Vâlcul mare paharnic, Ivașco mare stolnic, Stoia pitar, Matei serdar și Ghidul pârclab, luați de egumenul Grigorie de la m-rea Mihai Vodă, egumenul Gherasim de la m-rea Sf. Ecaterina și Dumitrașco căpitan cu frații lui, feciorii lui Ghioca, ca să cerceteze din ce cauză nu pot să umble morile din apa Dâmboviței ale m-rii lui Mihai Vodă: din pricina morilor fiilor lui Ghioca sau din pricina morilor m-rii Sf. Ecaterina. Boierii sunt trimiși, „acum, pre apă mare, și să pue zi, dacă va scădea apa”, la Sfânta Troiță, la mai 5, și să caute meșteri buni de mori, anume Frénți și Neagu de la morile m-rii Sf. Sava și Stan de la morile lui Paraschiva logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (20,4 × 14,8 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mare aplicat în cerneală roșie, neclar, monograma în chinovar; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 81, nr. 350 (mențiune).

ANB, M-rea Mihai Vodă, XV/8 (orig.).

EDIȚII: *Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, p. 71, nr. 22 (text după „orig., cu monograma și pecetea domnului, aplicată în tuș roșu”; acesta este un alt exemplar al actului); Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, p. 24, nr. 47 (mențiune după orig.: „mori m-re, pe Dâmbovița”).

342. 1670 (7178) mai 18. Antonie vv. și domn al Țării Românești poruncește boierilor luați pe răvașele lui de egumenul m-rii Mihai Vodă să caute rândul morilor m-rii, care nu pot umbla, din cauza morilor lui Ghioca și a morilor m-rii Sf. Ecaterina, pentru că nu au putut isprăvi cercetarea, deoarece a venit apa mare. De aceea, egumenul de la m-rea lui Mihai Vodă a venit înaintea domnului, spunând că morile lui Ghioca și ale m-rii Sf. Ecaterina umblă în câștig, iar morile m-rii sale stau și m-rea are mare pagubă. De aceea, domnul poruncește boierilor să meargă la fața locului și să tocmească, ca să aibă parte și m-rea Mihai Vodă din

venitul celorlalți, până va scădea apa și le vor tocni cu dreptate. Iar de nu vor vrea stăpânii acelor mori să dea parte m-rii lui Mihai Vodă, boierii să oprească și celelalte mori toate, până le vor îndrepta ca să umble toate. Ispravnic însăși spusa domnului.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,4 × 20,5 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc inelar, cotogonal, aplicat în cerneală roșie, puțin clar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 81, nr. 351 (mențiune).

343. 1670 (7178) iunie 6. Mărturie dată de Radu Popescu fost mare vornic, Vâlcul mare paharnic, Ivașco mare stolnic, Stoia fost mare pitar, Matei fost mare serdar și Ghidul pârălab, luați pe răvașele lui Antonie vv. de egumenul Grigore de la m-rea Mihai Vodă, de egumenul Gherasim de la m-rea Sf. Ecaterina și de Dumitrașco căpitan cu frații lui, feciorii lui Ghioca căpitan din Cotrăceni ca să cerceteze din ce cauză nu pot umbla morile m-rii Mihai Vodă, de pe apa Dâmboviței. Boierii au mers „la zi” pe apa Dâmboviței, pentru a căuta rândul morilor, fiind apa mare au văzut că în timp ce ale celorlalți umblă, cele ale m-rii Mihai Vodă sunt înecate, însă pentru morile feciorilor lui Ghioca nu au putut lua seama, fiind apa mare, lăsând până va scădea apa. În schimb, pentru morile m-rii Sf. Ecaterina au cunoscut că fac pagubă morilor m-rii Mihai Vodă, „fiind puse prea sus și să varsă apa pe moșiia Grozăveștilor de o îneacă și închide calea morilor ale lui Mihai Vodă, și de ar și umbla morile mănăstirii lu Mihai, încă n-au pre unde trece la mori. Deci am socotit că trebuiaște să se pogoare morile m-rii Sfânta Ecaterina, ca să se scază vărsătura și să se deschiză calea să se poată hrăni toți”.

Radul Popescul fost mare vornic <m. p.>¹; Vâlcul mare paharnic <m. p.>¹; Ivașco mare stolnic <m. p.>¹; Ghidul comis <m. p.>¹; Stoia fost mare pitar <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (31,3 × 21,5 cm), cerneală neagră, cinci sigilii inelare aplicate în aceeași cerneală: al lui Radul Popescul, octogonal, având în câmp un scut oval despicat cu mobilele neclare; al lui Vâlcul paharnic, octogonal, având în câmp un vas cu flori (?), și celelalte trei, ovale, cu decor neclar; pe v., însemnare și rez. grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 81, nr. 352 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

344. 1670 (7178) iunie 19, București. Antonie vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii lui Mihai Vodă, din sus de orașul București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor stăpânirea peste un loc de casă cu groapă de pivniță, din orașul București, unde a șezut Pazarli grecul, cumpărat de egumenul Evghenie, care a fost egumen la m-rea lui Ghiorman ban, dinspre apus <de m-re>, pentru 20.000 de aspri de la ...¹; locul era scris și în cartea lui Alexandru vodă, fiul lui Radul vodă, din anul 7136, împreună cu alte locuri; semnele acestui loc: din locul lui Statie gelepul, din poartă, în lung pe lângă gardul lui Radul logofăt de lumânărie, din piatră până în piatră, dinspre Ulița lui Hrizea vornic, 25 de stânjeni, și pe lângă uliță până în locul lui Iorga staroste, ...¹ stânjeni, și lungul locului pe lângă gardul lui Iorga staroste, pe lângă piatră dinspre salcie până în locul lui Statie gelepul, 35 de stânjeni, iar, în curmeziș, pe lângă locul lui Statie gelepul, până în piatră din poartă, 16 stânjeni. Locul de casă și groapa de pivniță au fost ale m-rii din zilele lui Radul vodă Leon; egumenul Grigorie de la m-rea Mihai Vodă, știind că are m-rea locuri în București împresurate de unii și de alții, i-a luat pe Cârstea al doilea vornic, pe Ispas al doilea portar, împreună cu Dragotă județ și cu Gherghina fost județ, și au strâns preoți și orășeni bătrâni, ca să caute și să descopere toate locurile m-rii. În zilele aceluiași domn, s-a sculat cu pâră Isar tunar, pentru locul lui Pazarli grecul, și a mers înaintea domnului împreună cu egumenul Grigorie, zicând că locul este al lui, nevândut de moșii și părinții lui, iar părintele Grigorie a scos multe cărți domnești pentru acel loc. Radul vodă a judecat și i-a dat lui Isar tunar legea țării, 12 boieri, oameni buni orășeni din București, pe răvașe domnești, anume: Paraschiva iuzbașa, Marco iuzbașa, Necola pitar, Ivan, Coman, Stăniia ceauș, Radul popa, Dobre Măslarul, Stoian, Ianache, fiul lui Anghel, Statie și Gherghina județ, ca să jure împreună cu acești 12 oameni, față de egumenul Grigorie, că acest loc este al lui; când a fost la zi și la soroc, nu au putut „strânge” legea ca să jure; nici mai târziu, până în zilele domnului mai sus pomenit nu a putut jura. Egumenul a venit înaintea domnului în Divan și a spus că Isar nu poate să jure, pentru că l-a „lăsat” legea; domnul a văzut două răvașe domnești în mâna egumenului Grigorie, de aceea a rămas pe Isar de lege.

Martori: pan Mareș mare ban, Ghiorghie mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Șarban mare spătar, Papa, mare vistier, Pană mare clucer, Mihai mare postelnic, Vâlcul mare paharnic, Ivașco mare stolnic, Stoia mare comis, Pătrașco mare sluger și Coruia mare pitar. Ispravnic Radul al doilea logofăt. Scrie Alexandru din Sătēni.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43,9 × 29,3 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică și inițiala ornate cu roșu, verde și ocră, majuscule în text și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 82, nr. 353 (mențiune).

¹ Loc liber.

345. 1670 (7178) iunie 20, București. Antonie vv. și domn a toată Țara Ungovlahiei judecă pricina dintre egumenul Grigorie de la m-rea lui Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, cu egumenul Gherasim de la m-rea Sf. Catrina¹ din București și cu Dumitrașco căpitan și frații lui, fiii lui Ghioca din Cotrăceni. Egumenul Grigorie s-a plâns că morile din apa Dâmboviței, aflate între morile m-rii Sf. Catrina¹ și morile fiilor lui Ghioca, nu pot să umble și nu are m-rea nici un câștig de la ele; domnul a judecat și a dat 6 boieri mari din Divan, pe răvașe domnești, anume: Radul Popescul fost mare vornic, Vâlcul mare paharnic, Ivașco mare stolnic, Stoia fost mare pitar, Matei fost mare serdar și Ghidul pârcălab, ca să meargă la fața locului să vadă de ce nu pot să umble morile m-rii Mihai Vodă. La zi, boierii au mers toți la apa Dâmboviței, fiind apa mare, și au văzut că umblă morile fiilor lui Ghioca și morile m-rii Sf. Catrina, iar morile m-rii Mihai Vodă sunt înecate și nu pot umbla, dar nu au putut lua seama morilor fiilor lui Ghioca, pentru că apa era prea mare și le-au lăsat până va fi apa mică când vor merge a doua oară să cerceteze, după cum scriu răvașele domnești; morile m-rii Sf. Catrina fac pagubă morilor m-rii Mihai Vodă, căci sunt puse prea sus, și se varsă apa pe moșia Grozăvești de o îneacă și închid calea morilor m-rii Mihai Vodă. Boierii au socotit să trebuie să fie tăiate morile m-rii Sf. Catrina, să se pogoare mai jos, ca să scadă vărsătura apei, și astfel să se deschidă și calea morilor m-rii lui Mihai Vodă, ca să poată umbla. Domnul a văzut cartea de judecată a boierilor de judecată în mâna egumenului Grigorie.

Martori: jupan Mareș mare ban, Ghiorghie mare vornic, Radul Crețulescul mare logofăt, Șarban mare spătar, Papa mare vistier, Pană mare clucer, Mihai mare postelnic, Vâlcul mare paharnic, Ivașco mare stolnic, Stoia mare comis, Pătrașco mare sluger și Coruia mare pitar. Ispravnic Radul al doilea logofăt. Scrie Al(e)xandri.

Antonie vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (44,1 × 29 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, rupt puțin la

îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 80, nr. 346 (mențiune după orig., cu data: 20 ianuarie 1670 <7178>), p. 82, nr. 354 (mențiune după copia din 1775, cu data de lună: „iunie”; Condica M-rii Mihai Vodă, p. 560-561).

¹ Așa în orig.

346. 1670 (7178) august 29. Mărturia boierilor: Gheorghe Băleanul fost mare ban, Mareș mare ban și Radu Crețulescu mare logofăt în urma cercetării pricinii lui Grigorie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, cu Ghioca din Cotroceni și cu Radu clucer, fiul lui Sima vistier, pentru niște mori. M-rea Mihai Vodă avea niște niște mori, din susul orașului București, pe Dâmbovița, la Sfârcești, pe care le înecau, pe din sus morile m-rii Sf. Ecaterina, iar pe din jos morile Ghiocăi din Cotroceni și ale lui Radu clucer, fiul lui Sima vistier. Egumenul s-a jeluit lui Antonie vv., iar domnul le-a dat poruncă la 6 boieri, pe răvașe domnești, din Divan ca să caute rândul acelor mori. Boierii au aflat că morile m-rii Sf. Ecaterina au fost puse prea sus, astfel că a ieșit apa din matcă pe uscat și a astupat morile m-rii Mihai Vodă. Deci au mai pogorât morile m-rii Sf. Ecaterina, tocmindu-le cu dreptate, însă morile lui Ghioca și ale lui Radu, fiind atunci apa mare, nu au putut fi cercetate, apoi boierii au mers „Odriiu, la împărăție, cu trebi”, iar lucrul a rămas neisprăvit. Atunci, egumenul s-a jeluit din nou domnului, iar domnul, „știind cum că cei 6 boiari nu sîntu acicea”, i-a trimis pe cei trei boieri de mai sus, împreună cu meșterii de mori: Agripa de pe apa Argeșului, Frecea meșterul și Pălici de pe Dâmbovița, care au coborât acele mori câte o palmă întinsă, ca să nu mai înece morile m-rii Mihai Vodă, ci să se hrănească toți.

Gheorghie Băleanul fost mare ban <m. p.>; Mareș mare ban <m. p.>; Radul Crețulescul mare logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43,3 × 30,4 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 82, nr. 355 (mențiune).

347. 1670 (7178) august 30. Antonie vv. și domn poruncește lui Ghinea mare portar să meargă la morile feciorilor lui Ghioca de la Cotrăceni și ale lui Radu clucer de la Grozăvești, care sunt mai din jos morile m-rii Mihai Vodă și „sînt puse mai sus de îneacă morile m-rii”, să

ia cu el pe meșterii de mori, Agripa și Frânți, și să taie morile lui Ghioca și ale lui Radu „de o palmă întinsă” și să le pogoare cu această măsură, așa cum au judecat Gheorghe fost mare ban, Mareș mare ban, Radul mare logofăt și Mihai mare postelnic, iar dacă nu vor vrea să accepte această judecată, să fie volnic Ghinea „să strice dinții morilor denainte, să le sloboază apa, să treacă patru zile, după aceia să socotească meșterii, să le pue precum le va veni măsura, ca să nu înéce morile m-rii lui Mihai Vodă”. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 561-562. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 82, nr. 356 (mențiune).

ANB, M-rea Mihai Vodă, XV/9 (orig.).

348. <Aprox. 1671>. Sima vinde jupânului Panga partea lui dintr-un loc de prăvălie, pe care o stăpânea împreună cu acesta. Scrie Dedul al lui Sima.

Bondan; Căzan; Dima; Miriță; popa Badea; Ghica; Malcoci; jupan Mareș; jupan Miho; Vlădilă; Leca al lui Sima.

Datat după însemnarea grecească de pe verso.

Orig. rom., hârtie difolio (31,2 × 22,1 cm), cerneală neagră, sigiliu oval cu o pasăre și o stea în câmp, probabil al lui Sima; pe v., o însemnare rom. contemporană: „Zapisul Pangăi, pentru prăvălia ot București” și o însemnare grecească, cu data 1671. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 82, nr. 357 (mențiune).

349. 1671 (7179) ianuarie 28. Pană Geim negustor vinde, în zilele lui Antonie vv., egumenului Grigorie de la m-rea lui Mihai Vodă din București o prăvălie cu loc din orașul București, cât țin și prăvăliile lui Dima negustor spudeul, pe care o avea de zestre de la Ianolie, cumnatul lui, pentru 40 de ughi: 30 de ughi i-a luat gata, iar 10 ughi i-a lăsat ca să-i pună călugării pe soția lui, Sulta, și pe cumnatul lui, Ianolie, în pomelnic și să-i pomenească la sfânta liturghie; prăvălia era între prăvăliile lui Dima negustor și prăvăliile m-rii Mihai Vodă,

Ιωάννης του ... στέργω τανοθεν και χατμάνος¹; Ματθαίος Δαμασκηνός μάρτις <m. p.>; Ιωάννης κλοτζιάρης, μάρτυρας <m. p.>; Μπαλάνος ιερωμένος <m. p.>; Θεοδώρις Αμπάμπου λόγιος (?),

μάρτυρας <m. p.>; Γεώργιος ο πρώην στάρωστας <m. p.>²; Cârstea postelnic <m. p.>; Ghidu comis <m. p.>; Ianachis din Stiiava (?) <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,1 × 20,9 cm), cerneală cafenie; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 82, nr. 358 (mențiune).

¹ „Ioan ... confirm cele de mai sus și hatman (?)”. Amprentă digitală.

² „Mathei Damaschin martor; Ioan clucer, martor; Balan preot; Theodor Ababu învățat (?), martor; Gheorghie fost staroste”.

350. 1671 (7179) februarie 19. Barbul Bădeanul mare căpitan, din județul Sac, face un schimb cu m-rea lui Mihai Vodă din orașul București, cu hramul Sf. Nicolae, cu egumenul Grigorie și cu tot soborul, în zilele lui Antonie vv.: primește de la m-re un loc de casă în București, între locul lui Andruță staroste de negustori și locul lui Drăghici, fiul lui Gios, din uliță până în fundul curții, în lung până în locul lui Marco paharnic, fiul Deftii, 30 de stânjani și jumătate, și în lat din locul lui Andruță staroste până în locul lui Drăghici, 14 stânjani, și în fundul curții dinspre locul lui Marco paharnic, 16 stânjani, de la care loc m-rea nu avea nici un venit; și dă în schimb două prăvălii cu loc la Ulița Mare din orașul București, pe care le cumpăraseră, una de la Pană Géim negustor cu 40 de ughi, care este lângă o prăvălie a m-rii și lângă prăvălia lui Dima spudeul, iar altă prăvălie a cumpărat-o de la Voicilă cojocar, nepotul lui Costandin chiurciubaș, tot pe Ulița cea Mare, lângă Cârstea Bogdaproste. Scrie Mihai logofăt din Târgoviște. Prețul acestor două prăvălii era de 80 ughi.

Barbul mare căpitan Bădeanul <m. p.>¹; Mareș mare ban <m. p.>; Radul mare logofăt Crețulescul <m. p.>; Papa mare vistier <m. p.>; Hrizea fost mare vistier <m. p.>; Mihai mare postelnic Cantacuzino <m. p.>; Voichilă mare armaș <m. p.>; Ghinea mare portar <m. p.>; Ilie fost armaș <m. p.>; Todor mare căpitan ...² <m. p.>; Vladul³ al doilea vistier Cordăscul <m. p.>; Barbul logofăt Milesul <m. p.>; Matei al doilea spătar Filipescul <m. p.>; Barbul al doilea postelnic Farcaș <m. p.>; Părvul logofăt Cant(acuzino) <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43,2 × 28,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliu inelar ocotgonal (1,4 × 1,2 cm), cu un scut heraldic în câmp, cu un decor neclar (o floare?), timbrat de o cască cu lambrechini, iar la baza scutului, la dextra o semilună și la senestra o stea, sub scut o coroană cu trei

fleuroni, așezată invers; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 82, nr. 359 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

² Șters.

³ Lectură nesigură.

351. 1672 (7180) aprilie 25, București. Gligore Ghica vv. și domn a toată Țara Românească, fiul marelui și preabunului și răposatului Io Ghiorghie Ghica vv., întărește egumenului Grigorie și tuturor călugărilor de la m-reă lui Mihai Vodă, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, stăpânirea peste 10 oameni poslușnici, de lângă m-re, care să fie în pace și slobози de bir, de taleri, de miere cu ceară, de gălea(tă) cu fân, de oaie seacă, de sulgiu, de dijmă de stupi, de gorștină pe rămători, de oierit, de vinărici, de cai de olac, de podvoad, de mertic, de conac, de lucru domnesc, de galbeni, de seamă, de schimbul banilor, de păhărnice când se vinde vinul m-rii în cârciumă, de birul haraciului, de cai domnești și de alte dădii, care vor fi peste an în țară, și de la nimeni val sau băntuială să nu aibă, nici ei, nici bucatele lor, pentru că a văzut domnul că m-reă „este fără de oameni și fără de ajutor”. Domnul a văzut și hrisovul pe care l-a dat m-rii în domnia lui dintâi, în 7171, de aceea acum îl înnoiește, ca să-i fie m-rii de hrană și de ajutor, iar lui și părinților lui pomană în veci. Domnul le poruncește slugilor domnești, care vor umbla în orașul București, să-i lase în pace pe acești oameni, pentru că acela care le va face vreun val „mare certare și rea scârbă va petrece de către domniia mea”.

Martori: Ghiorghie mare logofăt, Stroe fost mare vornic, Vintilă mare ban, Neagoe mare vornic, Hrizea mare vistier, Toader Sturzea mare spătar, Badea mare clucer, Stoia mare postelnic, Coruia mare paharnic, Preda mare stolnic, Matei mare comis, Matei mare sluger, Staico mare pitar. Ispravnic Radu al doilea logofăt. A scris Alexandru.

Grigori Ghica <m. p.>; Radul al doilea logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (44,8 × 30,5 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar; sigiliu domnesc mare (6,4 cm diam.), timbrat, păstrată; pe v., rez. rom. și rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 83, nr. 360 (mențiune).

352. 1674 (7182) ianuarie 29. Duca vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește m-rii lui Mihai Vodă, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor scutirea pentru 10 oameni poslușnici, care sunt lângă m-re, ca să fie în pace și iertați de bir, de taleri, de miere și ceară, de găleată cu fân, de oaie seacă, de birul sulgiului, de dijmă de stupi, de gorștină de rămători, de oierit, de vinărici, de cai de olac, de podvoad, de mertice, de conace, de povarnă, de lucru domnesc, de galbeni de samă, de schimbul banilor, de păhărnice din ce se vinde din vinul m-rii în cârciumă, de birul haraciului, de cai domnești și de toate dările care vor fi peste an în țară, pentru că a văzut domnul că m-reă este fără oameni și fără ajutor. De asemenea, domnul a văzut și cartea lui Gligorie vodă. Domnul le poruncește slugilor domnești, care vor umbla în orașul București, să-i lase în pace pe acești oameni, pentru că acela care le va face vreun val „mare certare și rea scârbă va petrece de către domniia mea”.

Martori: pan Chirca mare ban, pan Vâlcul mare vornic, pan ...¹ mare logofăt, pan Papa mare vistier, pan ...¹ mare spătar, pan Tudoran mare clucer, pan ...¹ mare postelnic, pan Vintilă mare paharnic, pan Preda mare stolnic, pan Barbul mare comis, pan Barbul mare sluger și pan Pădure mare pitar. Ispravnic Părvul Cantacozeno al doilea logofăt. Scrie Radul, fiul lui Tudor logofăt.

Duca vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (42,5 × 28,5 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie, căzut; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 83, nr. 362 (mențiune).

¹ Loc liber.

353. 1674 (7182) martie 24. Duca vv. și domn al Țării Românești scutește satul Ciocănești, din județul ...¹, al m-rii de la Mihai Vodă și balta de acolo a m-rii de maja de pește pe care o luau vameșii și stolnicii, care veneau pentru maja de pește de la cuhnia domnească; domnul a văzut cartea lui Radul vodă Leon și cartea lui Antonie vodă. De asemenea, domnul poruncește vameșilor să se ferească de satul Ciocănești și de balta m-rii și să nu le băntuiască. Al doilea logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (29,8 × 21,3 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal, aplicat în cerneală roșie, neclar, pe

v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 83, nr. 363 (mențiune).

¹ Loc liber.

354. 1674 (7182) mai 22. Chirca mare ban, Vintilă mare paharnic și Barbul mare sluger dau o mărturie pentru jupâneasa Ilina, soția lui Pană Părdescul fost mare clucer, și fiilor ei ca să stăpânească ea satul Roșiiianii, din județul Romanați, cu tot hotarul, cu toți rumânii și cu tot venitul; boierii au văzut cartea lui Gligorie vodă și zapisele de cumpărătură.

Chirca mare ban <m. p.>; Vintilă mare paharnic <m. p.>; Barbul Filișanu mare sluger <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29 × 20,1 cm), cerneală neagră: pe v. rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 83, nr. 364 (mențiune).

355. 1674 (7182) iunie 12. Duca vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii lui Mihai Vodă, din București, cu hramul Sf. Nicolae, și egumenului ...¹ dreptul de a-și lua vama din pește și raci și părpăru din balta de la satul Ciocănești, cu tot venitul, cât ține balta de pe moșia Ciocăneștilor, din hotar până în hotar, și de pe partea călugărească și de pe partea domnească, și să aibă dreptul să închidă zăgazul și privalul de la Ciocănești, cum a fost obiceiul mai înainte vreme și după cum scriu hrisoavele domnești; vameșii să nu bântuiască. Domnul a văzut cartea de la Radul vv. și cartea lui Grigorie vv. Marele logofăt. Scrie Mihai logofăt „de pe cărți bătrâne domnești”².

Orig. rom., hârtie difolio (29,4 × 20,6 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la indoituri, sigiliu domnesc inelar octogonal, aplicat în cerneală roșie, cu legenda în limba slavonă, parțial lizibilă: „† Io Duca voie<vod ...>”, bourul Moldovei, cu soarele la senestra, și dedesubt acvila cruciată a Țării Românești, cu capul conturnat și zborul deschis; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 83, nr. 361 (mențiune după orig. cu data: 12 ianuarie 1674 <7182>).

¹ Loc liber.

² Scris pe verso.

356. 1674 (7182) iunie 15. Fiii lui Necula postelnic Cocorăs<cul, d>¹ în Cocorăștii Caplei, anume: Mihalcea logofăt, Badea postelnic, Iordachie și Stroe, vând lui Socol logofăt moșia din Suharna, din județul Ilfov, toată partea lor, câtă se va alege, din câmp, din apă și de peste tot hotarul 500 de stânjeni, stânjenul câte 44 bani, care fac ughi ...², de bună voia lor și cu știrea tuturor oamenilor și a vecinilor lor, din sus și din jos. Scrie Radul logofăt, fiul lui Gherghe șuf(arul).

Mihalcea, fiul lui Necula postelnic <m. p.>³; Badea logofăt⁴, fiul lui Necula postelnic <m. p.>; Iordache, fiul lui Necula postelnic <m. p.>; Stroe, fiul lui Nica postelnic <m. p.>; Alexandri mare serdar <m. p.>; Negoită vistier <m. p.>; Barbul Filișan mare sluger <m. p.>; Mușat logofăt <m. p.>; Gligorie logofăt Grădișteanul <m. p.>; Gherghe din Câmpina <m. p.>; Barbul Urdăreanu <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (41,5 × 26,1 cm), cerneală neagră, rupt la indoitură și înnegrit, sigiliu inelar octogonal al lui Mihalcea logofăt cu un scut heraldic, având în câmp un personaj (?), timbrat de o cască cu lambrechini; pe v., însemnări rom. și grecești, un rez. rom. contemporan: „Zapisul boiarilor ot Cocorăști pentru moșia ot Suharna ce mi-au vândut”, și două rez. grecești; copie din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 83, nr. 365 (mențiune).

¹ Rupt și înnegrit; completat după copia din 1775.

² Loc liber.

³ Sigiliu inelar.

⁴ În text: postelnic.

357. 1674 (7183) octombrie 30, București. Duca vv. și domn a toată Țara Ungrovlahiei întărește egumenului Grigorie și tuturor călugărilor de la m-rea lui Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, un codru de loc din livada domnească din sus, care este din jos de morile Mitropoliei, care începe de unde cotește apa Dâmboviței, merge pe din sus de morile m-rii Mihai Vodă și dă iar în apa Dâmboviței. Acest codru de loc a fost loc domnesc, iar „acum, în zilele domniei mele, după ce ne-au dăruit milostivul Dumnezeu a fi domnu și biruitor Țării Rumânești, iar domniia mea mergându în plimblare la sfânta mănăstire și văzându domniia mea o ruptoare de apă, den apa Dâmboviței, viindu pre lângă sfânta mănăstire și cunoscându domniia mea că acea apă va face va face stricăciune și surpare mănăstirii”, de aceea a dat acesteia codrul din locul domnesc, trimițând și pe portarul ...¹ de a pus pietre de hotar, ca să fie m-rii de întărire și părinților călugări de hrană. Călugării au mutat apa,

depărtând cursul apei care venea pe lângă m-re, fiindu-i m-rii de mare folos. Blestem.

Martori: Chirca mare ban al Craiovei, Radul Crețulescul mare vornic, Radu Năsturel mare logofăt, Vâlcul mare vistier, Mihai Catacuzino mare spătar, Tudoran mare clucer, Lațcarache mare postelnic, Ventilă mare paharnic, Preda Poenariul mare stolnic, Barbul Pârâianul mare comis. Ispravnic Pârva Catacuzino al doilea logofăt. A scris Dumitrașco logofăt.

Duca voievod <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (37,2 × 25,7 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, inițială, majuscule în text și monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mare (5,5 cm), timbrat, cu stema unită a Moldovei și a Țării Românești; pe v., două rez. grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 84, nr. 366 (mențiune).

¹ Loc liber.

358. 1675 (7183) februarie 18. Carte de judecată a lui Radul Crețulescul mare vornic, „la mâna aceștii sărace de jupâneșe, anume Ileana, cari au fost jupâneasa lui Miho armașul”, și feciorilor ei, prin care arată că poate să-și țină moșia lor din Belciugu, 230 stânjeni de stânjeni, cu bună pace, pe care o aveau de cumpăratură de la popa Cârștian și de la feciorii lui, Radu și Stanciu, și „de frăție, când s-au înfrățit Radul cu Miho, feciorul popei lui Cârștian”. Acum, s-au sculat cu pără Cârștian și Radu, nepoții popii Cârștian, zicând că au și ei parte în acea moșie, iar Ileana a scos zapisul lui Radu, feciorul popii Cârștian, prin care i-a dăruit lui Miho, în 7151¹, o ocină de 60 de stânjeni în Belciugu, iar Mihul i-a dăruit un cal bun, drept 3.200 de bani. Ileana a mai arătat: un zapis pentru 90 de stânjeni din Belciugu, pe care îi cumpăraseră Miho de la popa Cârștian, cu 31 de ughi și jumătate, când era „cursul anilor”¹ 7152, și alt zapis, pentru 80 de stânjeni din Belciug, pe care îi cumpăraseră de la Iova călugărul² și de la Tatul, pentru 20 de ughi, când era „cursul anilor” 7152. Marele vornic întărește ocina Ilenei și îi dă rămași pe cei doi nepoți ai popii Cârștian.

Orig. rom., hârtie difolio (29,7 × 20,5 cm), cerneală cafenie, sigiliul lui Radul Crețulescul, rotund (3 cm diam.), aplicat în cerneală verde, cu legenda în limba slavă: ♂ РАДЪА КРЕЦЪЛЕСКА ВЕЛ ДВРОНИК („♂ Radul Crețulescul mare vornic”), având în câmp un dregător, în picioare, cu toiagul în mâna dreaptă; pe v., o însemnare și o listă de socoteli grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 84, nr. 367 (mențiune).

¹ Anul a fost adăugat de altă mână, pe loc lăsat liber.

² Cuvânt adăugat deasupra rândului.

359. 1675 (7183) mai 28. Zapis prin care Mihai și soția lui, Grozava, îi lasă lui Ilie „mult, puțin, ce au”, și o parte de moșie <din OGREZENI>¹, cumpărată de Mihai, iar nimeni din nepoții lor, uncheași sau mătușă, să n-aibă treabă. Blestem.

Martori, megieși din sat: Nanul, Loghin, Petre. A scris popa Nedelco.

Mihai²; Grozava².

Orig. rom., hârtie difolio, cerneală neagră, scris pe f. 1r., împreună cu doc. din 19 mai 1661 (vezi *supra*, doc. nr. 293), două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; rez. rom. și rez. fr.; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 84, nr. 368 (mențiune).

¹ Completat după doc. nr. 293.

² Amprentă digitală.

359 Bis. 1675 iunie 2. Nepotul jupânului Iorga mărturisește că unchiul său, Iorga, a dăruit m-rii Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, o prăvălie din București, lângă Puțul Turcului, în Târgul de Jos¹, pe care egumenul, călugării sau alți ctitori să nu aibă voie să o vândă sau să o schimbe, pentru că așa a poruncit răposatul, care a cerut să fie pomenite următoarele șapte nume: Nectarie ieromonah, Apostol preot, Despa prizvitas², Franculis³ Monafis și Iorga, Rada, Mihaiu.

Σταβρο Γεωργίου μάρτυρας <m. p.>⁴; Γεωργος μπάνου⁵; Mane; ... <m. p.>⁶; ... <m. p.>⁶.

Orig. rom., hârtie, cerneală neagră, doc. scris pe f. 2r. a doc. din 1 martie 1662 (vezi *supra* doc. nr. 295). Doc. nu este menționat de D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*.

¹ Completat după doc. nr. 295.

² Așa în orig.: „prezvitera”.

³ Așa în orig.

⁴ „Stavro Gheorghiu martor”.

⁵ „Gheorghie banul”.

⁶ Semnătură grecească neclară.

360. 1676 (7184) februarie 21. <So>¹ col logofăt face un schimb de moșii cu egumenul Grigorie de la m-reă Mihai Vodă, din <Bu>¹ curești, în zilele lui Duca vv.: primește moșia din satul Cârstieneștii, din județul Ilfov, de pe Colintina, care se numește Pietrosul lui Spiridon armașul, toată partea m-rii, din câmp, din pădure și din apă, cu a treia parte dintr-un vad de moară, cum scrie în hrisovul cel vechi al m-rii, și din vatra² satului, de peste tot hotarul, 677 de stânjeni, care ocină este a m-rii de moșie și de strămoșie, dată de răposății ctitori mai dinainte vreme; și dă m-rii moșia de la Suharna, din județul Ilfov, 500 de stânjeni, din câmp, din pădure, din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege, pe care o cumpărase de la Mihalcea, Badea postelnic și Iordache, fiii lui Necula postelnic din Cocorăști, pentru bani gata, ughi³, pentru că această moșie de la Suharna a fost a m-rii, mai înainte vreme, schimbată cu boierii de la Cocorăști; pentru că nu a ajuns moșie pentru moșie a mai dat m-rii și 39 ughi și 66 <potronici>. Scrie Stanciul logofăt.

Socol logofăt <m. p.>⁴; Gheorghie banul Băleanul <m. p.>; Stroe vornic <m. p.>; Radul Năsturel mare ban <m. p.>; Vâlcul mare vornic <m. p.>; Șerban Cantacuzino mare logofăt <m. p.>; Radul vornic Crețulescul <m. p.>; Hriza mare vistier <m. p.>; Diicul mare sluger <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (44,7 × 28,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala ornate în chinovar, rupt la îndoitură și înnegrit, un sigiliu inelar oval al lui Socol logofăt, având ca decor un scut heraldic, care are în câmp o mână ținând o spadă (?), timbrat de o cască cu lambrechini și cimier, de o parte și de alta literele chirilice: „S” și „K”, prescurtarea numelui; pe v., însemnări grecești, un rez. rom. și două rez. grecești; copie din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 84, nr. 369 (mențiune).

¹ Rupt.

² În orig.: „șederea”.

³ Suma nu este precizată în orig.

⁴ Sigiliu inelar.

361. 1676 (7184) aprilie 18. Duca vv. și domn întărește oamenilor egumenului de la m-reă Mihai Vodă din București dreptul ca împreună cu sluga domnească ...¹, să umble și să strângă pe rumânii m-rii din satul Bolintinul și pe toți megieșii care dădeau bir împreună cu rumânii acolo în sat; acei venetici au fugit de astă toamnă din sat și au

lăsat birul asupra rumânilor, iar, acum, boierii care țin județul au mai scăzut birul satului ca să poată trăi; oamenii m-rii împreună cu sluga domnească să-i strângă de ori unde îi vor afla în sat domnesc, boieresc sau călugăresc, în slobozii sau în oraș. Marele vistier a învățat². Scrie Mihai².

Orig. rom., hârtie difolio (31,8 × 21,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie cu legenda neclară, având în câmp și stema Moldovei și Țării Românești (sus: capul de bour, luna și soarele, iar, jos: acvila cruciată cu capul conturnat și zborul deschis); pe v., însemnări și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 84, nr. 370 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Scris pe verso.

362. 1676 (7184) mai 26. Duca vv. și domn al Țării Românești dăruiește egumenului Grigorie de la m-reă lui Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae, dreptul de a ține doi oameni străini la metohul m-rii de la Bolintin, din județul ...¹, oameni din altă țară fără bir, fără de nici o gâlceavă și scutiți de bir cu taleri, de miere cu ceară, de găleată cu fân, de fum, de samă, de podvoade, de cai de olac și de alte dăjdii și mâncături, câte vor fi peste an în țară, pentru că m-reă avea un călugăraș la metoh, șezător pentru bucatele m-rii de acolo, ca să le poarte de grijă, iar cei doi oameni străini au fost dați pentru poslușanie și ajutor; slugile domnești primesc poruncă să nu-i învăluiască.

Duca vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,3 × 21,7 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar aplicat în cerneală roșie cu legenda neclară, având în câmp stema Moldovei și a Țării Românești; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 371 (mențiune).

¹ Omis.

363. 1676 (7184) iunie 5. Duca vv. și domn al Țării Românești scutește satul Grădeștii, din județul Ilfov, de jumătate din găleată, din miere, din sulgiu și din fân, pentru că satul „este în Drumul cel Mare, care merge prin vadul de la Oltenița”, și are „multă supărare și cheltuială cu solii și cu olăcarii, care trec cu trebile domniei mele pre acolo”; satul

urma să dea aceste dări pe jumătate, așa cum dădeau și alte „sate, care sînt în Drum ca acesta, ca să poată sta în Drum, să păzească și să chivernisească pre care trec cu trebile domniei mele pre acolo și pentru soli. Slugile domnești: găletarii, mierari, fânarii și cei care umblă după sulgiu, primesc poruncă să nu facă alt val acestui sat, pentru că altfel vor primi mare certare de la domnie. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 324-325. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 372 (mențiune).

ANB, M-rea Mihai Vodă, V/13 (orig.).

EDITII: Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, p. 24, nr. 50 (mențiune după orig.).

364. 1676 (7184) august 17. Gheorghe banul, Chirca banul, Vâlcul mare vornic, Hrizea mare vistier și Staico mare paharnic, ispravnicii scaunului Bucureștilor, imputernicesc pe egumenul Grigorie de la m-rea Mihai Vodă din București să oprească pe Râca cu ceata lui de pe moșia Spanțovul, pentru că a avut pără înaintea lui Duca vv., iar domnul le-a pus zi ca să-și aducă cărțile și ei nu au adus, la zi, nici o carte; după aceea, au venit înaintea boierilor și le-au pus zi, la Sf. Ilie, ca să-și aducă cărțile și iar nu au adus nici o carte, rugându-se să le pună zi la Sf. Maria Mare, când nu au adus nici o carte. Boierii îi dau egumenului dreptul de a stăpâni moșia Spanțovul, până își vor aduce acei oameni cărțile la judecată.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 289-290. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 373 (mențiune).

365. 1676 (7185) septembrie 4. Dumitru, feciorul lui Oancea din Bîlcirești, vinde lui Oancea vătaf de butari 20 de stâneni de moșie, din moșia Bîlcirească, pe care și el o cumpărase de la Mihăilă din Săbiești, pentru 5 lei, bani gata. *

Martori: Stanciul băcan și Cărstian din Buzăiești, Cârstea și Dumitru din Fântăneni, Florea și Andrei din Țepoși, Badea, Stroe Bobescu și Oprea pîrcălab din Bîlcirești. A scris Albul, fiul lui Radul vistier.

Orig. rom., hârtie difolio (32,7 × 14,9 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, opt amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnări grecești. Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 561-562 (copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775). D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 374 (mențiune).

366. 1676¹ noiembrie 14. Slav abagiul se înțelege cu Gligorie, egumenul de la m-rea lui Mihai Vodă, ca să facă o prăvălie, suportând el cheltuiala lemnelor, dând doar un leu pe lună chirie m-rii. Slav se învoise înainte cu starostele Iorga, care avea o prăvălie în București, lângă Cernica abagiul și lângă Tudor abagiul, pe care a închinat-o m-rii, iar Slav o ținuse cu chirie, în aceleași condiții. Scrie Vasilie.

Slavu abagiul²; Dumitru abagiul <m. p.>; Mihail Nicolaos <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 20,6 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală, aplicată în aceeași cerneală; pe v., însemnare și rez. grecești. Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 561-562 (copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775). D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 375 (mențiune).

¹ Doar anul de la Hristos.

² Amprentă digitală.

³ Semnătură grecească.

367. 1676 (7185) noiembrie 30, București. Matei, fiul lui Pătru sluger din Ciorogârlă, vinde egumenului Grigorie de la m-rea Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, 305 stâneni în moșia Îmbrobodiții, din județul Ilfov, cu 25 de bani stânenul, în total 38 de ughi. Ocina fusese cumpărată de Matei de la Negoită, feciorul lui Radu, nepotul lui Stoichiță paharnic din Dragomirești, și de la moșul lui, aga Chera, cu vad de moară, unde a fost moara lui Stoichiță Orbul paharnic. Iar acum, în zilele lui Duca vv., egumenul a aflat că m-rea avusese mai dinainte vreme moșie la Îmbrobodiți, iar pentru că i s-a cuvenit să o ia, a întors toți banii lui Matei.

Martori: Vâlcul mare vornic, Șarban Cantacuzino mare logofăt, Gheorghe Băleanul, Radul Crețulescul vornic, Barbul comis, Costandin mare stolnic. A scris Mihai logofăt din Târgoviște.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 392-393. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 376 (mențiune).

368. 1677 (7185) februarie 25. Duca vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii lui Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae, și părintelui egumen Grigorie stăpânirea peste 305 stâneni în Îmbrobodiți, județul Ilfov, de lângă apa Dâmboviței, și cu vad de moară, unde a fost moara lui Stoichiță paharnic Orbul. Moșia a fost a lui Negoită, feciorul lui Radu, nepotul lui Stoichiță paharnic din Dragomirești, și a moșului lui, aga Chera. M-rea a avut moșie în Îmbrobodiți dinainte vreme, iar Matei clucer, fiul lui Pătru sluger din Ciorogârlă, a cumpărat acești 305 stâneni, cu câte 25 de bani stânenul, în total 38 de ughi, fără știrea călugărilor, și a ținut-o până în zilele lui Duca vv. Acum, egumenul Grigorie a aflat că această ocină a fost vândută, de aceea i-a întors lui Matei toți banii, pentru că erau mai volnici călugării să țină moșia, iar de vor lipsi stâneni, Matei urma să-i împlinescă din moșia lui, pe care o avea alături și pe din sus de moșia întoarsă m-rii. Domnul, pentru că a văzut toate zapisele în mâna egumenului, i-a întărit stăpânirea peste cei 305 stâneni. Ispravnic însăși spusa domnului. Șarban <a scris>.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 393-394. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 85, nr. 377 (mențiune).

369. 1677 (7185) martie 27. Duca vv. și domn poruncește la 12 boieri luați hotarnici de Radul Bilciurescu, de egumenul m-rii Mihai Vodă și de megieșii din Bîlcirești, să se ducă din nou cu sluga sa ...¹ și să pună pietrele de hotar, după dreptate, pentru că au venit părțile și au spus că prima prima oară „ați greșit moșia, n-ați tocmit bine, ați pus pietrele rău”. Acum, trebuiau să meargă „acolo, să umblați, să tocmiți moșiia, să potriviți unde va fi mai lată cu cea mai îngustă, și unde va fi mai lungă cu cea mai scurtă, să potriviți să meargă una cu alta”.

B.² al doilea logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (32,5 × 22 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,5 cm diam.), aplicat în chinovar, cu legenda: † Иѡ Дѣла воеводѣ, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)подѣрѣ Земле Бѣлѣи („† Io Duca voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Românești”), având în câmp un scut heraldic încărcat cu acvila cruciată, cu semiluna la senestra și soarele la dextra, iar dedesubt două personaje încoronate, susținând un pom, pe trunchiul pomului se află capul de bour (stema Moldovei); scutul este timbrat de o coroană închisă, încadrată de anul 1673; pe v., însemnări și

rez. grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 86, nr. 378 (mențiune).

¹ Omis.

² Așa în orig.

370. 1677 (7185) mai 24. † Dosithe, din mila lui Dumnezeu, patriarh al Sfintei Cetăți a Ierusalimului și a toată Palestina și altele. † Cartea patrierșiei noastre, care i s-au dat la mâna egumenului Grigorie de la sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă din oraș din București, unde iaste hramul <Sfântului și Marelui Arhiereul și de Ciudese Făcătoriu Nicolae Mirlichisag(o), pentru că au venit egumenul Grigorie înaintea patrierșiei noastre de au spus și au jăluit pentru moșiile sfintei mănăstiri, cum că le împresoară și unii și alții, însă moșiile de la Bolintin>¹, care sînt pre lângă hotarul Știrbeștilor, și iar din jos despre partea Neculii pit(ar), <și iar peste apa Argeșului>¹ moșiia de la Bucșani, den sus și den jos, și iar moșiile de la Popești, care să hotărăscu cu moșiia mănăstirii lui Pană de la Sfânta Ecaterina, și pentru moșia ot Bîlcirești, și iar pentru alte moșii, pentru toate, care pre unde vor fi ale sfintei mănăstiri, cum că nu vor să să spue pre unde sînt hotărăle cele bătrâne, ci tăgăduesc ca să le împresoare și ca să nu-și poată căuta a-și luaré ce-ar fi venitul duple moșiile mănăstirii. Dereptu acesta lucru, socotit-am patrierșia noastră și iată că poruncim tuturor, măcar să fie boiarin, măcar să fie slujitori, sau țaran sau măcar ce om ar fi, carele ști pre unde sîntu hotărăle cele bătrâne ale moșiilor sfintei mănăstiri Mihai Vodă, măcar veri la ce moșie, și vor spune hotărăle și sémnele cele bătrâne, fără de nici o îndoire și pre dreptate nimic nu vor tăgădui, aceia să fie ertați și blagosloviți de Domnul nostru Iisus Hristos Atotțiitorul, așijdere și de patrierșia noastră, iar acela ce va fi știind bine și adevăratu și nu va vrea să le spue pre unde sîntu și va zice că nu știe, socotind ca să facă vicleșug și să împresoare moșiile sfintei mănăstiri, unii ca aceia să fie procleți și anathema și afurisiți de Domnul nostru Iisus Hristos și de cei 318 Sfinți și de Dumnezeu Purtători Părinți de la Soborul den Nicheia, așijderea să fie și de patrierșia noastră, hierul și pietrele să se topească și să putrezească, iar trupurile acelora nici să se topească, nici să putridească², ci să stea umflate și nedelegate de acum și până în véci, amin.

Aceasta scriem și poruncim patrierșia noastră. S-a scris, mai 24 zile, 7185 <1677>.

† Ιεροσολύμων Δοσίθεος αποφαίνεται <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie (41 × 44,4 cm), cerneală cafenie, semnătura patriarhului cu negru și aur, rupt la îndoituri și pătat; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 289-290. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Presentation préliminaire*, p. 386, nr. 6 (foto); idem, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 86, nr. 379 (mențiune).

¹ Rupt și înnegrit; completat după copia din 1775.

² Așa în orig.

³ „† Dositheia al Ierusalimului a adeverit”.

Doc. nr. 369

371. 1677 (7185) august 7. Nan, feciorul Mariei din Ogrăzăni, cu feciorii lui, Soare și Șerban, vând lui Stan mare agă, o parte de moșie din Ogrăzăni, de la morile din sus, din județul Vlașca, 360 de stânjeni, cu vad de moară în apa Argeșului, cu preț de 55 bani stânjenul, în total 99 de ughi. A scris Mihai logofăt.

Nanul¹.

Orig. rom., hârtie (30,7 × 21,2 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 86, nr. 381 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

372. 1677 (7186) octombrie 31. Stancul, feciorul lui Voicilă din Bircirești, vinde vătafului Oancea, din același sat, partea lui de moșie din Bircirești, din plasa megieșească, 20 de stânjeni, pentru 666 de bani gata, pe care și el îi cumpărase de la Stoica paharnic cel orb.

Stanciul¹.

Martori: Radul vistier <m. p.>, Badea, Lepădat, Paraschiva al Cârstei.

Orig. rom., hârtie difolio (22,5 × 15,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 86, nr. 382 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

373. 1678 (7186) martie 20. Duca vv. și domn îi înștiințează pe locuitorii care se aflau cu casele pe sub obréjie la biserica Sf. Nicolae, pe moșia m-rii Mihai Vodă, că egumenul Gligorie s-a plâns că o seamă de oameni s-au apucat să pună vii, iar apoi s-au lăsat, din cauza unor vite ale domnului care au fost puse acolo; domnul le spune că acele vite nu le-a pus domnul să stea acolo multă vreme, ci numai vreo săptămână, până se va face iarbă, și vor fi luate de acolo și vor fi duse în altă parte. De aceea, locuitorii sunt îndemnați să-și facă vii și să se tocmească cu egumenul ca să-și de „adetul” după obicei, iar cei care nu vor, să știe că vor merge alți oameni străini, care vor pune vii și vor sparge casele lor, și de vor veni la domn, să știe că nu vor avea nici un Divan și nici o judecată. Ispravnic însăși spusa domnului.

Orig. rom., hârtie difolio (29,3 × 20,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal, aplicat în ceară roșie, neclar; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 86, nr. 383 (mențiune).

374. 1678 (7186) mai 20, București. Duca vv., cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată Țara Ungrovlahiei, întărește m-rii Mihai Voievod, din susul orașului București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Grigorie și tuturor călugărilor, stăpânirea peste: tot satul Ciocănești din județul Ilfov, cu tot hotarul, cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp, din uscat, din apă, din toate bălțile, cu vaduri de moară, din vatra satului și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe hotarele cele bătrâne și pe semne, pentru că acest sat au fost tot oameni judeci cu ocinile lor, mai înainte vreme, iar în zilele lui Mihail vv., moșnenii satului, care au fost atunci megieși în sat, au mers de s-au vândut rumâni domnești răposatului Mihail vv. cu toți fiii lor și cu toate moșiile lor, pentru 45.000 de bani gata, de a lor bună voie, fără nici o silnicie, și nimeni nu a rămas atunci cu ocină nevândută în satul Ciocănești, iar satul a fost dat de Mihail vv. la m-rea lui, cu hrisov iscălit de mâna lui, în anul 7107. Apoi, în zilele lui Matei Basarab vv., Mitrea pitar din Stănești a împresurat satul Ciocănești, fără lege și fără judecată, și a zis că are și el ocină și rumâni în acel sat, nevândute lui Mihail vv. Egumenul Ignatie și călugării au mers înaintea lui Matei Basarab vv., în Divanul cel mare, s-au pârât de față cu Mitrea pitar și au scos hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv., hrisovul lui Șarban vv. și alte hrisoave de la alți domni, pentru tot satul Ciocănești, care s-au citit pe rând în Divan înaintea lui Matei Basarab vv.; domnul a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, cu toți dregătorii lui și a dat lui Mitrea pitar, după obiceiul țării, lege 12 boieri jurători, pe răvașe domnești, anume: Nița fost agă mare din București, Comea cel bătrân din Cornățel, Borcea vornicul și Tudor stolnicul din Topoloveni, Ilie vornic din Cornești, Vlad vornicul din Drănge(ști), Necula căpitan din Lămotești, Sava vornic din Văcărești, Toader sluger din Popești, Mușat, fratele lui Voia, din Râșciori, Neculcea din Curota și Dumitru iuzbaș din Stâlpeni, ca să jure Mitrea pitar cu acești 12 boieri, față de m-rea Mihai Vodă, că nu a cumpărat Mihai vodă satul Ciocănești, tot satul cu tot hotarul, și că nu este hrisovul lui Mihai vodă bun și drept; și a fost ziua ca să jure Mitrea pitar, la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, în anul 7151, și ispravnic a fost Vladul al doilea portar. Când a fost la zi

și la soroc Mitrea pitar nu s-a putut apuca de lege ca să jure și a trecut de zi, de la Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, la Intrarea în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu, și a rămas Mitrea pitar de lege și de judecată, înaintea lui Matei vodă din Divan, ca să nu mai aibă treabă cu acel sat și a dat Mitrea pitar și răvașul de judecată în mâna călugărilor. În zilele aceluiași domn, după ce au trecut doi ani, Mitrea pitar, dacă a rămas de lege și i s-au luat răvașul domnesc și cărțile pe care le-a avut, a făcut alt răvaș cu înșelăciune, fără știrea călugărilor de la Mihai Vodă. Egumenul Dorotei al m-rii Mihail vv., dacă a văzut că are atâta împresurare și înșelăciune de către Mitrea pitar și că poartă Divanul într-atâtea rânduri cu răvașe mincinoase, a mers înaintea lui Matei vv. în Divan, de față cu Mitrea pitar; boierul a adus și o seamă de boieri, din cei 12 jurători, pe care îi luase în al doilea rând ca să jure cu acel răvaș făcut fără știrea călugărilor. Matei vv. i-a întrebat pe acei boieri dacă vor să jure și să spargă hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv. Boierii au mărturisit că nu pot jura nici într-un chip, și a rămas Mitrea pitar în al doilea și în al treilea rând de lege și de judecată, înaintea lui Matei vv. din Divan; și s-au luat și cărțile și răvașele mincinoase din mâna lui Mitrea pitar și s-au dat în mâna egumenului Dorotei și a călugărilor ca să se „răpaos” de către Mitrea pitar; Matei vv. a făcut și cărți de rămas și de pără m-rii. Și de atunci au trecut 32 de ani, până în zilele domnului mai sus pomenit, când s-au sculat cu pără fiii lui Pătrașco clucer din Stănești, anume Mitrea, Neagul și Costandin, nepoții lui Mitrea pitar, și cu alți frați ai lor, pentru satul Ciocănești, cu niște cărți ascunse de Mitrea pitar, care nu au putut fi luate din mâna lui, atunci în zilele lui Matei vv., și au venit înaintea domnului în Divan și s-au pârât cu egumenul Gligorie de la m-rea Mihai Vodă și a scos părintele hrisovul de cumpărătură al lui Mihail vv., pentru satul Ciocănești, două cărți ale lui Matei vodă de pără și de rămas pentru Mitrea pitar și alte cărți tot pentru satul Ciocănești, care s-au citit pe rând înaintea domnului în Divan, din care cărți domnul a adeverit împreună cu tot Divanul că nu a avut moșul lor, Mitrea pitar, nici o treabă cu acel sat și nici ei, ci umblă cu acele cărți care nu au fost luate din mâna lui Mitrea pitar, ca niște oameni fără ispravă, cum a umblat și moșul lor, Mitrea pitar; domnul a căutat și a judecat împreună cu dregătorii săi, boierii Divanului, și a dat m-rii, egumenului Gligorie și tuturor călugărilor ca să stăpânească satul Ciocănești, tot satul cu toți rumânii și cu tot venitul, și au rămas nepoții lui Mitrea pitar de lege și de judecată și a luat și cărțile din mâna lor și au fost date în mâna egumenului Gligorie.

Martori: Neagoe Săcuianul mare ban al Craiovei, Badea mare vornic, Chirca mare logofăt, Hriza mare vistier, Lațcar mare spătar, Stoia

<mare clucer>¹, Iordache <mare postelnic>¹, Ispravnic Radul Ocnariul al doilea logofăt. Scrie Dumitrașco logofăt.

Duca vv. <m. p.>; Radul al doilea logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., perg. (65 × 63,5 cm), cerneală neagră, inițiala, stema de deasupra textului, majuscule și puncte în text și monograma ornate cu auriu și roșu, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat, deasupra textului stema Țării Românești: într-un cerc acvila cruciată cu capul conturnat și zborul deschis, șezând pe o colină, de o parte și de alta a crucii două stele cu șase colțuri, peste cerc o coroană deschisă cu trei fleuroni, iar de o parte și de alta două ramuri; pe v., însemnări rom. și grecești și rez. grecesc; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 384 (mențiune).

¹ Șters și rupt; completări după N. Stoicescu, *Lista dregătorilor*, p. 581-582.

375. 1678 (7187) octombrie 24. Duca vv. și domn a Ungrovlahiei poruncește lui Răco de la ...¹ să se înfățișeze, cu sau fără scrisori, înaintea sa în pricina pe care o are cu egumenul Grigorie de la m-rea Mihai Vodă din București, pentru moșia Spanțog. Egumenul a spus că „și-au fost <pus> zi în multe rânduri, cum să vii să vă întrebați pentru acea moșie, și tu n-ai vrut să mai vii”, apoi i s-a făcut și carte de la „boierii, carii au fost ispravnici aicea la București”, ca să-i ia dresale moșiei și să se înfățișeze în fața boierilor judecători, „și tu seamă n-ai băgat, nici ai vrut să vii”. Egumenul a văzut că Răco nu vrea să vină, de aceea și-a făcut o altă carte boierilor, ca să-și țină el moșia cu pace, însă Răco nu s-a lăsat și tot ține cu sila moșia și ia venitul. Domnul îi poruncește să se înfățișeze înaintea lui, dacă nu îl va aduce fără voia lui, luându-i și bou de soroc. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 290-291. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 385 (mențiune).

¹ Loc liber.

376. 1679 (7187) aprilie 2. Șarban vv. și domn dă această poruncă „sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a lui Mihai Voevod, de aici din orașul domniei mele, den București, hramul Sfeti Nicolae, și părintelui

Grigorie egumenul, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele a pune oameni să facă vii pre moșia mănăstirii, pre unde au fost vii și mai denainte vrême, pre lângă viile mănăstirii, și pre care oameni va primi părintele Grigorie egumenul ca să facă vii pre moșia mănăstirii să aibă a-și daré vinăriciul, dupre cum iaste légea și obicéiul, precum dau și alții, carii au vii la alte dealuri”. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 290-291. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 386 (mențiune).

377. 1679 (7187) mai 27, București. Șarban vv. și domn al Țării Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului Io Basarab vv., dă această poruncă „sf(i)ntii și dumnezeieștii mănăstiri a răposatului Mihai vod(ă), care iaste den susul orașului domnii mele, den București, unde iaste hramul Sf(ă)ntului și Marelui de Minuni Făcătoriu, Nicolae Mirlichiișchii, și părintelui Grigorie egumenul și tuturor călugărilor, cât(i) vor fi lăcuiitori într-această sf(ă)ntă mănăstire, ca să fie sf(i)nte mănăstiri zéce oameni poslușnici, carii sîntu lângă sf(ă)nta mănăstire, dărvari, să fie în pace și ertați de bir, de taler(i), de miiare cu ceară, de găleat(ă) cu fân, de oae seac(ă), de birul sulgiului, de cai de olac, de podvoade, de mertice, de conace, de povarnă și de lucru domnescu, și de galbeni de seam(ă), și de schimbul banilor, și de cămănărie, ce se-ar vinde vinul mănăstirii în cârciumă, și de birul haraciului, și de cai domnești, și de dijma de stupi și de rămători, și de oerit, de vinăriciu, de vor avea să aibă a daré zeciuiala la sf(ă)nta mănăstire, să fie părinților de cheltuialele bisericii, iar domniei mele de pomană, pentru că văzând domniia mea pre sfânta mănăstire cum iaste făr(ă) de oameni și făr(ă) de ajutoriu, domniia mea m-am milostivitu și am ertat pre acești oameni, cât(i) scriu mai sus, de toate dăjdiile, câte ar fi peste an în țara domniei mele, și aici în orașu să aibă pace, precum au fostu ertaț(i) și în pace mai denainte vrême de alți domni cu cărți de mil(ă) și de ertăciune întărite cu blestem, precum am văzut domniia mea și cartea lu Gligorie vod(ă) și a Ducăi vod(ă).

Dereptu acéia, și domnia mea încă am întărit mila cu această carte a domnii mele, ca să aibă a-ș(i) tinéré sf(ă)nta mănăstire pre acești oameni și să aibă pace, precum iaste mai sus zis, să fie sf(i)nte mănăstiri de ajutoriu și călugărilor de hran(ă), iar domnii mele și răposat(i)lor părinților domnii mele în véci pomenire.

Derept acéia, și voi, toate slugile domnii mele, oricarii cu ce slujbe veț(i) umbla aicea în orașul domnii mele în Buc(u)rești, de vrême

ce veț(i) vedea această carte a domnii méle, iar voi toț(i) să căutaț(i) și în bun(ă) pace să lasaț(i) pre acești oameni ai măn(ă)ăstirii, nimenilă de nimic să nu-i bântuiască preste cartea domnii méle, ca să poată fi numai de treaba sf(i)ntii mănăstiri, că oricine să va ispiti a le face vreun val, acela om mare certare și scârbă va petrece de cătră domniia mea”.

Martori: pan Neagoe Săcuianul mare ban, pan Badea Bălăceanul mare vornic, pan Radul Crețulescul mare logofăt, pan Hriza mare vistier, pan Vintilă mare spătar, Curuia mare clucer, Stoia mare postelnic, Barbul Milescul mare paharnic, Alexandru mare stolnic, Dumitrașco mare comis, Nico mare sluger și Diicul mare pitar. Ispravnic Șarban al doilea logofăt. Mihai logofăt a scris.

Șerban voievod <m. p.>; Radul mare logofăt <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (43,8 × 29,8 cm), cerneală cafenie, rupt puțin la îndoituri, invocația simbolică, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,3 cm diam.), timbrat, având în câmp, în partea de sus, vulturul bicefal, iar jos acvila cruciată într-un scut, flancat de două personaje; pe v., rez. grecesc și însemnări rom. și grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 387 (mențiune).

378. 1680 (7188) iunie 13, București. „Șarban, feciorul lui Mihart, nepotul lui Șeptelici armaș ot Belciug, ot sudstvo Elhov, scris-am și mărturisesc cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mâna sfinții sale părintelui Grigorie egumenul de la sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă din București, unde iaste hramul Sfeti Nicolae, și a tot soborul sfintei mănăstiri, cum să se știe că având niște moșie de la părinții miei la Belciug, însă stânjeni 257, den hotarul Belciuleștilor, în jos ...¹, în lat și în lung, den Ciorogârlă spre Dâmbovița și trece preste apa Dâmboviței până în gârla Petreștilor, cu baltă și cu vad de moară în apa Dâmboviței și cu livezi. Și fiind moșia sfintei mănăstiri și den sus și den jos și vrând eu să vând această moșie a mea, tocmitu-m-am cu sfinții sa, părintele egumenul de la sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă, de i-am vândut această moșie preste tot, câtă am avut aicea, stânjeni 257, stânjănul câte bani 25, și am luat toți banii gata în mâinile méle.

Drept acéia, am dat acest zapis al mieu la mâna sfinții sale, părintelui Grigorie egumenul, și a tot soborul sfintei mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri moșie stătătoare în véci. Și când am făcut această tocmeală și vânzare fost-au cu știrea rudeniilor méle”. Scrie Mihai logofăt.

Martori: Alexandru mare stolnic, Matei Ciorogârleanul, Șarban al doilea logofăt, Danciul vâtaf de aprozi, Șarban Cioran vâtaf, Mușat logofăt.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 395. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 388 (mențiune).

ANB, M-rea Mihai Vodă, XV/10 (orig.).

EDIȚII: Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, p. 24, nr. 55 (mențiune după orig.).

¹ Omis.

379. 1681 (7189) februarie 27. „Florea, feciorul Sarghie, și eu, Radul, feciorul Radului, și eu, Călină, nepoata Stanciului, și eu, Dragomir, feciorul Vladului, și împreună cu nepoții miei de frate, anume Ion i Stanciul ot Dragomirești, ot sudstvo Ilhov, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mâna sfinției sale, părintelui Grigorie egumenul de la sfânta mănăstire Mihai Vodă, den oraș den București, hram Sfeti Nicolae, precum să se știe că i-am vândut sfinției sale partea noastră de moșie, toată, câtă am avut în sat în Dragomirești, însă stânjeni 23, care moșie iaste alături pre lângă moșia sfintei mănăstiri, acolo în Dragomirești. Și această moșie au fost a noastră de la părinții noștri și o am vândut sfinției sale de a noastră bună voe, fără de nici o silă, stânjănul po bani 133, și cu știrea oamenilor noștri și a vecinilor dinprejur. Și am luat toți banii gata în mâinile noastre deplin, însă moșie stearpă, fără de rumâni, să fie sfinției sale moșie stătătoare și ohabnică în véc”. Scrie Mihai logofăt de Divan.

Martori: Șarban mare cămăraș, Panait vistier, Radul al doilea logofăt, Șarban logofăt, Barbul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 396. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 389 (mențiune).

380. 1681 (7189) februarie 27. „Florea, feciorul Sarghie, dinpreună cu Radul, fecior Radului, den sat din Dragomirești, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mâna

sfinții sale, părintelui Grigorie egumenul de la sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă, precum să se știe că i-am vândut sfinției sale partea noastră de moșie, stâneni 11 pol¹, care moșie iaste alături pre lângă moșia sfintei mănăstiri, acolo în Dragomirești, ot sudstvo Elhov, și această moșie au fost a noastră de la părinții noștri și o am vândut sfinției sale această moșie a noastră, <de>² bună voie și fără de nici o silă, stânenul po bani 133, și cu știrea tuturor vecinilor noștri du pen prejur. Și am luat toți banii gata în mâinile noastre deplin, iar sfinției sale să-i fie această moșie stătătoare și ohabnică în vécî”. A scris Radul logofăt.

Martor: Constantinos.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 396-397. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 87, nr. 390 (mențiune).

¹ „jumătate”.

² Omis.

381. 1681 (7189) martie 20. „Dragomir, feciorul lui Mogoș ot Sulimanul, făcut-am acesta zapis al meu la mâna lui Sangoiu și cu fratele Mogoș să le fie de bună credință să se știe că le-am vândut ocină de moșie den hotarul ce să chiiamă Pereasca, de ughi 8, și această moșie o am vândut eu, de a mea bună voe, cu știrea tuturor fraților de moșie, ca să le fie moșie în vécî”.

Martori: popa Dragomir, Vlădilă logofăt, Lupul, fiul lui Banciul din Ulești, Nenciul, Petco ceauș, popa Antimie din Têșla.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 182. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 88, nr. 391 (mențiune).

382. 1681¹ aprilie 21. „Adecă noi, sătenei den Cioc(ă)nești, megeiașii șe rumânii, și cu toți bătrânii satului denpreun(ă), scriem șe mărturisim cu ale noastre suflete pentru privlaca, cum fiindu cotéțele acolea, la gură, iar Danciul vameș² se-au rădicat de-au spartu cotéțele șe-au zis că iaste moșia Flămânzenilor. Deci noi, sătenei, megeiașii, cu toți sătenei șe cu vameșei șe cu Neculai păr(călabul) denpreun(ă), am mersu cu toții de-am căutat șe-am văzut hotarul, precum au fostu șe mai de demultu, șe iaste privlaca, toată, pre moșia mănăstirii. Deci văzându

vameșii hotarul, că n-au ei treabă acolea, se-au lăsat șe ei șe-au pus cotéțele iar la loc.

Șe noi, care mărturisim cu sufletele noastre, precum ștem șe mai denainte vrême, de-am pomenit de la bătrânii noștri, șe-am căutat la piatra hotarului șe merge pre dân josul sălciilor șe lovêște la părâu, la Țigulea, la Bot, în groapa Schizii, precum merge hotarul. Așa știm, așa mărturisim cu sufletele noastre”. Scrie Mihul din Ciocănești.

Martori: popa Drag Merotă din Ciocănești <m. p.>³; uncheșul Nenciul; Macariia; Nedelco; Bracia; Baico; Nechita; Barbul; Paraschiva; Toader al Drăgan(ului); Drăgan al uncheș(ului) Ursu; Radul; Dobre; Radul Burdele; Radul Șcheop; Nedelco al Costei; Antonie al Paraschivei; Iane a lui Toader; Dragomir a lu(i) Stoian⁴; Leaotă.

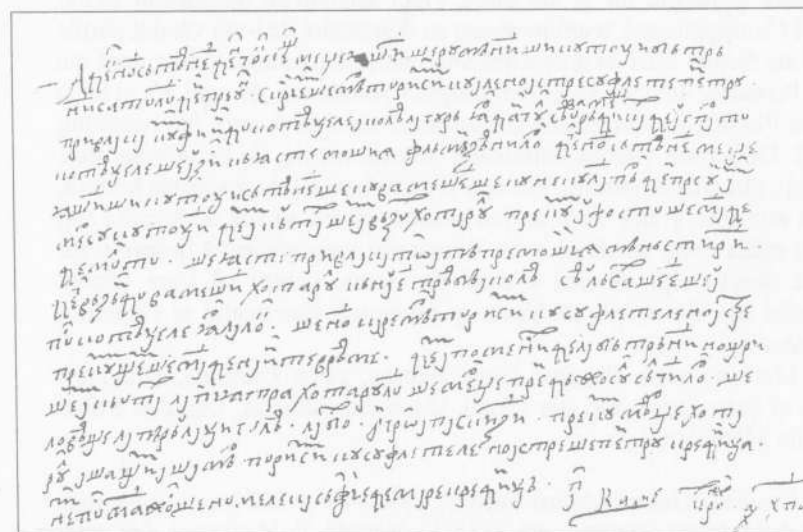
Orig., hârtie difolio (30,2 × 20,3 cm), cerneală cafenie, 22 de amprente digitale aplicate în cerneală neagră; pe f. 2 v., rez. în limba greacă; cu o copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 88, nr. 392 (mențiune).

¹ Data doar după cronologia de la „anul Nașterii” lui Hristos.

² Cuvânt scris deasupra rândului.

³ Semnătură slavonă.

⁴ Modificat din: „Antonie”.

Fragment din doc. nr. 382

383. 1682 (7191) septembrie 15. „Dragomir ot Suliman, feciorul lui Mogoș, scris-am zapisu mieu la mâna logofătului Costandin ot Pitești cum să se știe că i-am vândut dumnealui moșie din plasa Pereștilor, de ughi 6, ca să fie dumnealui moșie stătătoare și ohabnică și coconilor dumnealui. Și când am vândut fost-au cu știrea tuturor fraților de moșie și din sus și din jos și o am vândut de a mea bună voe”.

Martori: O(a)na iuzbașa, fiul lui Radu, Calotă și Sima, toți din Suliman.

A scris Nenciul diac din Sulimanul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 183. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 88, nr. 394 (mențiune).

384. 1683 (7192) noiembrie 28. „Mircea diiacon, fratele lui Petco ceaș și al lui Țangoi ot Ulești, scriu și mărturisesc cu acesta al mieu zapis ca să fie de bună credință la mâna dumnealui clucerului Matei Ciorogârlean, cum să știe că fiind frații miei, Petco ceaș i Țangoi sutaș, când au fost la vremea haraciului, ei au fugit, deci m-au apucat pre mine cu porunca măriei sale lui vodă, fiindu-le eu frate, ca să plătescu eu banii de haraci. Deci eu, neavând și fiind la nevoe, făcut-am moșiile vânzătoare și părțile lor și ale mele. Deci aflându-să dumnealui Matei clucerul Ciorogârleanul, tocmitu-m-am cu dumnealui de i-am vândut părțile mele și ale fraților miei de moșie din Sulimanul, den județ Ialomița, însă din moșiia Pereasca, de ughi 38, și den moșiia Căciulească, de ughi 30, și de la Dumitru Piscoci, iar din moșiia Căciulească, de ughi 5, care fac peste tot, ughi 73. Deci i-am vândut dumnealui această moșie, de bună voia mea, din câmp, din siliștea satului, din apă și cu heleșteul, du preste tot hotarul, precum am ținut și noi toată partea noastră. Și mi-au dat dumnealui toți banii în mâna mea, iar de-ar avea dumnealui vreo gâlceavă despre frații miei au despre alții să aibă a daré eu seama, pentru că i-am vândut dumnealui să-i fie moșie stătătoare și ohabnică, dumnealui și coconilor dumnealui”.

Martori: popa Banciul; Stan iuzbașa, popa Dumitru, Dragomir iuzbașa și Stan fustaș, toți din Ulești, Oana din Suliman, Lupul și Mihai aprod din Mătăsești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 183-184 și p. 202 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 88, nr. 396 (mențiune).

385. 1684 (7192) martie 17. „Rada, fata răposatului Radului vornicului Mielcescul, dat-am scrisoarea mea la mâna părintelui egumenului chir Gligorie, unde iaste hramul lui S(fe)ti Nicolae, la mănăstirea lui Mihai Vodă, cum să s(e) știe că având noi nișt(e) vii cu loc cu tot în Dealul Bucureștilor, pre lângă viile mănăstirii lui Mihai Vodă, răzoare 6, însă acum iaste numai locul, iar viț(ă) nu iaste, deci eu acum duple moartea maicii mel(e), Arghirei vorniceasa, am socotit de-am dat acestu loc de vii la mănăstire den Svântul Munte, ce se chiam(ă) Simopetra, unde iaste hramul Naștirii Domnului nostru Isus Hristos, ca să fie svinților părinți de acolo de hrană și părinților noștri pomenire în veci. Deci am dat și zapisel(e) cele vechi, care au fost de cumpărătoare în mâna părintelui egumenului chir Gligorie”. A scris Iorga logofăt din Prahova.

† Rada, fata Radului vornic <m. p.>.

Martor: Matei Filipescu fost mare agă <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (32,7 × 21,5 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar al Radei, rotund, aplicat în aceeași cerneală, având în câmp un scut heraldic, încărcat cu un vultur bicefal, scutul înconjurat, de lambrechini, având deasupra o inscripție neclară; pe v., însemnări și rez. grecești; cu o copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 88, nr. 397 (mențiune).

386. 1685 (7193) martie 12. „Oana iuzbașa ot Sulimanul, scris-am zapisul mieu ca să fie de bună credință la mâna dumnealui clucerului Matei Ciorogârleanul cum să se știe că i-am vândut dumnealui moșiia din Sulimanul, din plasa Căciulească, de ughi 12, și mi-au dat dumnealui acești bani, toți gata, în mâna mea. Deci eu încă i-am vândut dumnealui această moșie de a mea bună voe și cu știrea tuturor fraților de moșie, însă du preste tot hotarul, din câmp, din apă, din siliștea satului, din cin până în cin, pentru că fiind dumnealui cumpărat și mai denainte vrême dintr-această moșie de la părtași ai noștri i s-au mai căzut dumnealui să o cumpere. Deci i-am vândut dumnealui această moșie ca să-i fie dumnealui moșie ohabnică și stătătoare în veci, pentru că i-am vândut dumnealui de a mea bună voe”.

Oana iuzbaș din Sulimanul.

Martor: Hristodulos.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 184-185 și p. 202-203 (rez., doar cu veleatul). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 89, nr. 399 (mențiune după copie), p. 88, nr. 395 (mențiune după rez., doar cu data de an: „1 septembrie 1683 – 31 august 1684 <7192>”).

387. 1686 (7194) martie 16. „Stanciul, dinpreună cu frate-mieu, Stoian, frații Manei stolnicul Bulucea, den satul Chiliia, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, ca s(ă) fie de bună credință la mâna sf(i)ntii sal(e) părintelui popei Tănăsie, egumenul de la sf(ă)nta și dumnezeiasca mănăstire ce s(e) chiam(ă) Mihai Voievod, den București, unde iaste sf(ă)ntul hram Sf(e)ti Necolae, cum să știe că ne-am tocmit cu părintel(e) de i-am vândut partea noastră de moșie de la Costéni, ot sud(stvo) Elhov, stâneni 20, și stânenul po bani 33, care fac peste tot tal(eri) 5, den câmpu și den peste tot hotarul ver(i) cât să va alége. Și am luat acești bani, toți gata și deplin, în mâinile noastre.

Dereptu acia, i-am dat acest zăpis al nostru la mâna părintelui popei Tănăsie, egumenul de la sf(ă)nta măn(ă)stire, ce iaste mai sus zis, ca s(ă) fii sf(i)ntii măn(ă)stiri moșie stătătoare și ohabnic(ă), în véci, care moșii ne-au fost și noao de cumpărătoare de la megiașii den Urechești, cu zăpisul lor, care l-am dat la mâna părintelui”. Scrie Stanciul logofăt.

Stanciul, fratele lui Manea stolnic¹; Stoian, fratele lui Stanciul¹.

Stoica abagiul <m. p.>; Dumitrașco <m. p.>; Radul căpitan <m. p.>; Mihai logofăt <m. p.>; Radul de la Mitropolie <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (29 × 20,1 cm), cerneală neagră, șters și înnegrit la îndoitură, un sigiliu inelar octogonal aplicat în cerneală neagră de două ori, având ca decor un scut heraldic triunghiular timbrat de o coroană și înconjurat de stele și semilune; pe v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775; un rez. românesc și un rez. francez din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 89, nr. 401 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

388. 1687 (7195) <ianuarie> 27, București. „Radul căp(itan), feciorul Neculii pitarul Bălosul, scriu și măturisescu cu acesta al meu zăpis ca s(ă) fie de credință la mâna sf(i)ntii sal(e) părintelui ...¹ egumenul de la sf(ă)nta și dumnezeiasca măn(ă)stire a lu Mihai Voevod, den București, unde iaste hramul S(fe)ti Necolae de la Mirlichia, și la tot săborul sf(i)ntii măn(ă)stiri, cum să știi, când au fost acum în zilil(e) mării sali domnu nostru, Io Șerban voievod, tribuindu-ne noao bani, m<e>²r<s-am d>²e m-am tocmit cu părintele ...¹ egumenul de i-am vândut toată moșia mea, ce ș(ă) chiam(ă) So<coteșt>²i, ot sud(stvo) Elh(ov), den câmpu, den pădure, den siliștea satului, den apă și cu morile și de p<reste>² tot hotarul și cu tot venitul ver(i) cât să va alege, însă

stânjani ...¹, și am tocmit st<ânenul>² po bani ...¹, care fac peste tot t(a)l(eri) ...¹. Și mi-au dat părintele acești bani, toți gata și deplin, în <mă>²na mea. Și am vândut această moșie de a mea bună voe, ca să fie sf(i)ntii măn(ă)stiei moșie st<ă>²tătoare, ohabnică, în véci, pentru că i s-au căzut sf(i)ntii sal(e) a cumpăra fiind vecin aproape și au fost făgăduită și de părinții noștri, când ar vinde acoalea la sf(ă)nta măn(ă)stire să s(e) vânză”. Scrie Stanciul logofăt.

Radul căpitan, fiul lui Necula pitarul Bălosul <m. p.>³.

Data de lună completată după o însemnare de pe f. 2v. și după rezumatul românesc din sec. XIX.

Orig. hârtie difolio (44 × 29 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și înnegrit, un sigiliu inelar octogonal, având ca decor un scut heraldic, timbrat de o coroană și înconjurat de stele și semilune (identic cu acela de pe documentul nr. 13); pe v., însemnări și rez. grecești; un rez. românesc și un rez. francez din sec. XIX.

ANB, M-rea Mihai Vodă, VIII/70, f. 3v.-5 (rez.).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 16, nr. XXI (rez. după rez. de la ANB, cu data: „23 iulie 1687 <7195>”), D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 89, nr. 402 (mențiune, cu data de lună: „ianuarie”).

¹ Loc liber.

² Rupt.

³ Sigiliu inelar.

389. 1687 (7195) martie 9. „Lupul, împreună cu frate-mieu, Duca ot Ulești, feciorii Banciului Boboce, scris-am zăpisul nostru ca să fie de bună credință la mâna dumnealui Matei Ciorogârleanul vel căpitan za dorobanți, cum să se știe că i-am vândut partea noastră de moșie de la Sulimanul, din partea moșiei de la Pereasca, drept ughi 10, însă toată partea noastră de moșie, câtă am ținut noi, den hotar până în hotar, care moșie ne iaste și noao de cumpărătură de la Marin ot Sulimanul. Și am luat acești bani noi, toți gata, în mâna noastră, câți scriu mai sus. Drept acéia, și noi i-am dat dumnealui acesta al nostru zăpis ca să aibă dumnealui a ține această moșie cu bună pace, dumnealui, coconii dumnealui, câți Dumnezeu îi va dărui, pentru că i-am vândut noi de a noastră bună voe și cu știrea tuturor megiașilor de acolo, și din sus și din jos, ci să-i fie dumnealui moșie stătătoare și ohabnică în véci, iar de-ar fi

vreo gâlceavă pentru această moșie să avem a o trage noi, iar moșia să o ție dumnealui cu bună pace”.

Martori: Șarban Bojoreanul comis, Drăghici Strâmbeanul, Vasilie ceaș de căpitănei, Istratie.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 185-186 și p. 202 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 89, nr. 403 (mențiune).

390. 1687 (7195) mai 2. „Megiașii den Albeșt(i), den Ial(o)miț(a), pre anume: Oprea iuz(bașa), și cu frate-mieu, Lupa¹, și eu, Mușat, s(ă)nă Hamza, înpreunatu-ne-am cu părintele Arsenie al sventei mănăstirei a lui Mihai Vodă, hram S(fe)ti Nicolae, venit-am de ne-am căutat moșeia pre la hotar și ne-am găsit o piatră răsturnat(ă) de nișt(e) mocan(i), iar noi megiașii am mersu cu părintele denpreună de o am așezat și o am dereptat, ca să ținem noi den piatră spre Ial(o)miț(a), iar părintele să ție den piatră spre baltă, iar cine va scorni gâlceavă dentru noi, acela om să fie afurisit de 318 Ot(e)ți ci sînt den иже въ Некеи², și să fie cu Arie la un loc”. Mihul din Ciocănești a scris.

Martori: Ghino; Costandin, fiul lui Costandin iuzbașă din Bălișoar(a); Barbul, fiul uncheașului Radul din Ciocănești, Costandin, fiul lui Radul Șcheop și Cășleag, toți din Ciocănești.

Ghilasie din Moși...³ <m. p.>; Bratul <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (21,9 × 16,2 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; cu o copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 90, nr. 404 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² „care <sunt> în Nicheia”.

³ Ultimele trei litere sunt neclare.

391. 1687 (7195) mai 6. „† Dumnitale iuz(bașe) Leco și dumnetale néne Costandine și la alți megiași den Poiană, la toți ne închinăm de s(ă)nă tatea dumneavoastră!

Alta, de veț(i) osteți a întreba și de noi, cu mila lui Dumnezeu, pân(ă) acum ne aflăm sănătoș(i)!

De alta, facem în șterea dumneavoastră, precum veniră călugării ai mănăstirii lui Mihai Vodă și ne strânse pre toți pentru moșie ca să le

adeverim semnele hotarălor. Și ne-am sculat de-am mersu cu toții de-am căutat și-am soc(o)tit cu amăruntul asupra pietrilor care sîntu în muchea văii lu Tânjală, unde iastre Puțul Babei, și-am socotit că aț(i) cam întrat în moșie mănăstirii prea mult, și văzându noi că aț(i) stricat am soc(o)tit de-am mai lăsat spre voi și-am mersu de-am și semnat locul cu mușuroaie de pământu și ne-am rugat călugărilor ca să faceț(i) o pace și să puneț(i) sém(n)e mai adeverite cu toții frățește, precum iaste dreptu, că părintele așa <a>¹ zis: de veț(i) așăza precum am pus noi semne va fi ertăciune, iar nevrând voi așa veț(i) lua om domnescu și va fi toat(ă) stricăciunea voastră.

Șe iat(ă) că tremesem și 2 oameni la sat în Poian(ă) la dumnea-voastră, precum să veniț(i) toți ca să umblaț(i) cu noi denpreună să vedeț(i), și zis(e)ră că nu v-au găsit la sat, ce-<au>¹ zis că sinteți la București și veț(i) merge la părintele egumenul al sventei mănăstiri de veț(i) face o pace, că și noi nu ne bucurăm la nevoe voastră, ce veț(i) face cum va fi bine și veț(i) veni și voi de veț(i) vedea, și de va părea într-alt chip ne veț(i) da veste ci vom mai veni și noi de vom umbla cu voi denpreună. Șe știm că voa² cădea și mai cu greu, de precum soc(o)tim noi.

Мѡи ѿ <6> А(х)иѡи, лѣт(о) „ѡрче <7195/1687>.

Al dumneavoastră voitor de bin(e), eu, Stanciul Gog(o)tescul ot Cunești, și cu alți megiași de pren toate satel(e) denpreună”.

Orig., hârtie difolio (21 × 16 cm), cerneală neagră; pe v., însemnări românești și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 90, nr. 405 (mențiune).

¹ Omis.

² Așa în orig.: „vă va”.

392. 1687 (7195) mai 24. Șarban vv. și domn dă această poruncă slugii sale „...¹ ca s(ă) hie volnic cu aceasta carte a domnii mēl(e) să mearg(ă) să apuce pre Mălină, car(e) au fost fămei Nanului ot ...¹, și cu ficiorii ei să dea lei 50, cari bani ...¹ dă la egumenul ot Mihai Vodă pre moșii dă la Ogrézeni, și cuvântu au avut ca s(ă) meargă să trag(ă) moșii și să-i facă zapis, și d(e) atunci pân(ă) acum iaste atâta vrem(e) și nici moșia n-au mai tras, nici zapis nu i-au mai făcut, ci țin și banii și moșii.

Dreptu acii, să fii volnic(ă) slug(a) domnii mēl(e), ci scrii mai sus, să-i apuce cu strânsoari să dea aceșt(i) bani toți și cu toat(ă) cheltuiala, și de cătră niminea opreală să n-aibă, iar nidând banii să-i aduc(ă) pri dâșii aicea”.

Orig., hârtie (28,6 × 20,1 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare, aplicat în cerneală roșie, cu legenda neclară, având în câmp, în partea de sus, vulturul bicefal încoronat, iar jos un scut heraldic, încărcat cu acvila cruciată, timbrat de o coroană închisă și flancat de două personaje; pe v., trei rez. grecești; cu o copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 90, nr. 406 (mențiune).

¹ Loc liber.

393. 1687 (7195) iunie 20. „Megeiașii de pre Baltă de pren sate, care sîntem mai jos scriș(i), toț(i) pre anume, înpreun(ă) cu alți megiași, care sîntem den Ialomitșă, pre anume den sat den Poian(ă), făcut-am zapis la mâna părintelui Atanasie egumen al sfentei mănăstiri a lui Mihai Vodă, hramul S(fe)ti Nicolae, pentru că veni părintele cu cinsti(ă) cartea mării sale, lui Șerban vod(ă), și cu vt(ori) portar ...¹, pentru niște moșie ce-au fosu întrat oamenii den Poian(ă) de-au luat dijma an(ului) de meu și au fost zis că iaste al lor loc pre acolea. Deci părintele ne-au strânsu pre toț(i) bătrânii, precum am știut și mai denainte vrême sémnele și pîiatra pus(e) de la Mihai Vod(ă), însă în muchea vâii lui Tânjal(ă), la Puțul Babei, și caut(ă) pîiatra de lovêște la siliștea Gugoteștilor, den Cunești. Și ne-am sculat cu toții de-am mersu șe am dreptat pre unde se-au căzut hotarul și am pus sémne de pămîntu, și încă unde iaste de se-au căzut hotarul cu a Radului Vod(ă) am pus și pîiatra pre <un>² de caut(ă) iar asupra piatrii de la Valea lui Tânjal(ă).

Și se-au pus cu omul domnesc, eu, Racoviță vt(ori) portar, și cu voe tuturor megeiașilor, care am f<os>²tu den Puian(ă) șe de pren alte sate, care ne punem mai jos șe iscăliturile șe degetele, ca să s(e) crează”.

Martori: Cazan iuzbaș; uncheașul Stanciul Gug(o)tescul din Cunești; Iarciul, Andreiu, fiul lui Colțea, Drag<o>²mir Șutumeache, Radul Piscan, fiul lui Costandin, toți din Poiană; Nica, Nechita și Barbul, fiul lui Radul, toți din Ciocănești; Iane, fiul lui Stoica din Pisc; Jitea din Flămânda³.

† Пис(а) аз, Михѣа логофетъ⁴, cu zisa tuturor meg(iașilor)”.

Orig., hârtie difolio (30 × 21 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură, zece amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnări grecești; o copie din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 90, nr. 407 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Rupt.

³ Numele tăiat cu două linii.

⁴ „Am scris eu, Mihul logofătul”.

394. 1688 (7196) iunie 10. „† Să s(e) știe boiarii hotarnici și adevetor(i), cari sînt luat(i) de părintel(e) egumenul de la Mihai Vodă și de Andrei Ciuléiu, însă boiarii, anume: Radul căp(itan) ot Soc(o)tești, i Vâlcu ot Gornéni, i Gavril ot Bucșani, i Mihailachi ot tam, i Radul log(ofăt) ot Bucșani i popa Vișan ot tam, ca s(ă) caute acești boiari să aleagă și să hotărască moșia din Ogrăzèni, ot sud(stvo) Vlașca, cari moșie iaste a sfentei măn(ă)stiri lui Mihai Vod(ă) di cătră Andrei Ciuléi pre cărți și pre zapis(e), și dup(ă) ce o vor alégi și o vor hotărî să-i pue pietri și sémne, dup(ă) cum iaste obicéiul, și precum vor alégi și vor adivăra mai cu dreptat(e) cu ali lor suflete, șa să-i tocmească și să le fac(ă) și scrisori la mâinil(e) lor, ca să s(e) știe cin(e) cât(ă) moșie va ținè, să nu mai fie gâlceavă întru dânșii. Și zioa ...¹”. Ispravnic al doilea portar. Marele logofăt a citit.

Orig., hârtie (21,2 × 15,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,2 cm diam.), aplicat în chinovar, cu legenda în limba slavonă: † Їѡ Шѣрбан воєвод и г(о)сп(о)д(и)нъ Земле Угровлахійское. *Зрѣнс („† Io Șarban voievod și domn al Țării Ungrovlahiei. 7186 <1678>”), având în câmp acvila Țării Românești într-un scut heraldic, timbrat de o coroană închisă, iar deasupra vulturul bicefal, stema familiei Cantacuzino, încoronat cu o coroană deschisă; actul este un răvaș domnesc, prin care erau înștiințați boierii că au fost desemnați hotarnici, de aceea s-au păstrat două exemplare, scrise de aceeași mână, fără vreo diferență de conținut; pe v., însemnări grecești; un rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX. O copie din 1775, cu velleatul greșit: 7166 (Condica M-rii Mihai Vodă, p. 435. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 69, nr. 292 (mențiune, cu data de an greșită: „1658 <7166>”), p. 90, nr. 407 (mențiune).

¹ Urmează un spațiu liber.

395. 1688 (7196) iunie 15. „† Adecă eu, Dospina, fâméia lui Ilii, dinpreun(ă) cu fiu mieu, Mihai, dat-am acesta al nostru zapis ca s(ă) fii de bun(ă) credință la mâna lui Stan i brat ego, neputul lui socru-meu, Mihai, cum să s(e) știu că i-am vândut moșia din Ogrăzèni, care au fostu

a socru-mieu, Mihai, stânjini 60. Și i-o am vândut eu, Dospina, de a noastră bun(ă) voe, nisilit(ă) di nimirile și făr(ă) di nici o nivoi, și o am vândut dumnealui diript t(a)l(eri) 18, și am luat aceșt(i) bani, toț(i), în mâna mea”. Ghi(o)rghi lefegiul a scris.

Eu, Dospina, făméia lui Ilii, с(ы)ны Мѣхѣи¹.

† Мѣхѣи, попу Іліе², martor <m. p.>; † Eu, popa Mateiu, martor; † Eu, Loiz, martor; † Eu, Toader steg(ar) al v(tor)i³ căp(i)t(anului) za dor(o)banți; Eu, Ghi(o)rghi Piscu⁴, mart(or)”.

Orig., hârtie (29,8 × 20,5 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe v., o însemnare contemporană: „Zapisul Despinii pentru moșie” și însemnări grecești; cu o copie din 1775; rez. rom. și rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 90, nr. 409 (mențiune).

¹ „fiul lui Mihai”.

² „Eu, popa Ilie”.

³ „doilea”. Lectură nesigură.

⁴ Lectură nesigură; s-ar putea întregi și în felul următor: „Eu, Ghirghi пис(ати) [a scris] cu <zisa lor>, mărturie”.

396. 1688 (7196) iulie 16, București. „† Adecă eu, Mălina, care am fost făméia lui Nan, dinpreun(ă) cu feciorii miei, anume Soare și Radul ot Ogrăzēni, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca s(ă) fie de bun(ă) credință la mâna sfinții sal(e) părintelui Athanasie egumenul de la Mihai Vod(ă), cum să s(e) știe că am vândut sfintii măn(ă)stiri în zil(e)le Ducăi vod(ă) moșie la satul Ogrăzēni, stânjani 100, pre bani gata. Și mi-au dat toț(i) banii deplin în mâna mea, iar cându vor veni boiarii să-m(i) aléag(ă) moșia de cătră Ștefan, feci(o)rul Stanciului, și ce vor alege partea mea cu a feci(o)rilor miei, cari scrie mai sus, să fie închinat la sf(ă)nta măn(ă)stire Mihai Vod(ă) de mine și de feci(o)rii miei, pentru sufletul morților și a părinților și pentru sufletul nostru, să s(e) pome-nească la măn(ă)stire la sfântul jărtăvnic și la Sf(ă)nta Gora, unde să pomenescu sufletele creștinilor.

Și la tocmeala noastră, când s-au făcut acestu zapis fost-au mulți boiari și megiași mărturii, carii-ș(i) vor pune dégetel(e) și iscălituril(e), ca să s(e) crează.

пис(а) в Бѣк(ъ)рещи, юн(іе) ѿс <16> д(ь)ни, в(ъ) л(ѣ)т(о) *3945 <7196/1688>.

Eu, Mălina¹; † Eu, Soare¹; † Eu, Radul¹.

† Eu, Tofan monah, mart(or); † Eu, Drume pârcălab ot Tântav(a), mart(or); † Eu, Manta port(ar), mart(or); † Eu, Voinea; † Мѣхѣи, рад(у)л(а) *3945 ot Socoteșt(i), martor.

† Și mi-am scris și morții: Nanul, Mălina, Dragostin, Mariia, Dumitru, Andriico, Vlădimir, Andriico, Dragostin, Mușă, Mușă, Șarban, Mariia, Druma, Ștefan, Arita, Vlădimir”.

Orig., hârtie difolio (31,2 × 21 cm), cerneală cafenie, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. și însemnări grecești; trad. fr., rez. rom. și rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 91, nr. 410 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² „Eu, Radul căpitan”.

397. 1688 (7196) iulie 10. „† Adecă noi, 6 megiași, care ne-au luat Mălină și părintele igumenul Athanasie dă la mănăstirea lui Mihai Vod(ă) vod pă răvaș(e) domnești și pă cartea părintelui vlădicăi și cu portariu al doilea, merser și trasem și făcum părți: 2 lui Ștefan și Mălinei părți 3, den câmpu, și den pădure și den apă cu vad de moară, și să făcur(ă) stânjani peste tot, 750, în lat den hotaru până în hotaru. Așa am aflat și noi, 6 megiași, cu sufletele noastre.

Și pentru mai adevărat(ă) credință ne-am pus și dégetel(e) mai jos, ca să s(e) crează.

пис(а), юн(іе) ѿ <10> д(ь)ни, в(ъ) л(ѣ)т(о) *3945 <7196/1688>.

† Eu, Drumea pârcălab ot Tântava; † Eu, Voinea, ot tam; † Eu, Paraschiva ot Sucutești; Eu, Ion ot Ogrăzēni; † Eu, Stan ot Ogrăzēni, † Eu, Stan, ot tam; † Eu, Manta vt(ori) port(ar)”.

Orig. hârtie difolio (20,3 × 15 cm), cerneală cafenie, șase amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. și însemnări grecești; cu o copie din 1775; rez. rom. și rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 91, nr. 411 (mențiune).

398. 1688 (7196) august 5. Șerban vv. și domn îi scrie lui „Mateiu ot Poian(a) cătră aceasta-ț(i) dau domnia mea în știre că aicea înaintea domnii mēl(e) jălui părintele egumenul Atanasie ot mănăstirea lui Mihai Vod(ă), zicând cum că te-au fost sorocit într-atâta rânduri cu

ot Poian(a), ot <sudstvo D>¹ âmbovița, ca s(ă) căutăm și s(ă) adevărim și s(ă) alegem toată partea de moșie din Poian(a) a sf(i)nteii măn(ă)stiri, care>¹ scrie mai sus, care moșie iaste dată și miluită de ctitora sf(i)nteii măn(ă)stiri, <de doamna>¹ Stanca, și ca să o hotărâm de cătră Matei, nepotul lui Gligorie log(ofătul).

Deci văzându noi cinstita carté și porunca mării sal(e) domnu nostru, împreună cu credinciosul boiarinul mării sal(e), dumnealui Alixandru v(e)l cliuc(er) i ispravnic, ne-am strânsu toți la un loc și le-am citit toate cărțile(e) și hrisoavele(e) și ale lui Gligorie log(ofătul) de toate cumpăraturile(e) și hrisovul lui Mihaiu vodă de toată partea moșnă(e)să a doamnei Stancăi. Și am ales partea doamnei Stancăi despre tot hotarul moșiei ot Poian(a), a patra parte, și am tras toată moșiia du preste tot hotarul pen trei locuri, dup(ă) obicei, și am aflat: latul moșiei, la capul despre apa Ialomiței, stânj(e)n(i) 4.000, și la mijlocul moșiei, pre lângă Prahova, stânj(e)n(i) 4.000, și la capul moșiei de peste Prahova, despre hotarul Tărcenilor, iar stânj(e)n(i) 2.250. Și am ales partea sf(i)nteii măn(ă)stiri, ce scrie mai sus, ca s(ă) ție sf(ă)nta măn(ă)stire moșiia pre din sus, den hotarul Vălenilor în jos, la capul moșiei despre Ialomiț(a), stânj(e)n(i) 900, pân(ă) unde s-au pus pîiatră, și la mijlocul moșiei, iar stânj(e)n(i) 900, iar pîiatră, și la capul moșiei despre apa Prah(o)vei, despre Tărceni, din hotarul Tătareștilor în jos, stânj(e)n(i) 560, iar pân(ă) în pîiatră.

Așijderea, și Matei, nepotul lui Gligorie log(ofătul), să aibă a-și(i) ținere toate părțile lui de moșie, den pietri în <jos, însă la>¹ capul moșiei despre Ialomiț(a), stânj(e)n(i) 3.100, și la mijlocul moșiei, stânj(e)n(i) 3.100, și la capătul <moșiei>¹ despre Prah(o)va, stânj(e)n(i) 1.690, pân(ă) în hotarul Crivinei și pân(ă) în hotarul Pucheni<lor>¹, care moșie o am ales și o am împietrit, ca de acum înainte să-și(i) ție sf(ă)nta măn(ă)stir(e) moșiia pre din sus pân(ă) în pietri, precum o am ales și o am împietrit, cu bună pace. Și Matei, nepotul lui Gligorie log(ofătul), să-și(i) ție moșiia din pietri în jos, preste tot, pân(ă) în hotarul Pucheniilor și în hotarul Crivinii, cu bună pace, pentru că așa am aflat dreptul cu sufletel(e) noastre și le-am dat cărțile(e) noastre de hotărnicie și de întărire.

Și pentru credința ne-am pus pecețile(e) și iscăliturile(e) mai jos, ca să s(e) crează.

И написах аз, БЛАДУЛ ЛОГ(ОФЕТ)², М(Ъ)С(А)ЦА СЕНТ(ЕМБРИЕ) Г <3> А(Ъ)НИ, В(Ъ) Л(Ъ)Т(О) *ЗРЧЗ <7197/1688>.

Alixandru v(e)l cliuc(er), ispravnic <m. p.>.

† Radul pârcălab ot Crivini; † Nica pârcălab ot tam; † Voicil(ă) ot tam; † Radul, sin Tănase, ot Miroslovești(i); † Sintion ot Țăpoș(i);

† Radul ot Tărceni; Ispas ot Văleni; Ilie ot tam; Voico ot Pârliți; † Marin ot tam; † Vasile ot tam; † Dumitru ot tam”.

Orig., hârtie difolio (31,7 × 21,2 cm), cerneală cafenie, 12 amprente digitale aplicate în aceeași cerneală, rupt la îndoituri și pătat, pe v., rez. românesc contemporan, scris de aceeași mână: „† Partea a 12 megiași pentru hotărârea moșiei ot Poian(a), ot sud(stvo) Dâm(bovița), partea sf(i)nteii măn(ă)stiri a lui Mihai Vod(ă), stânj(e)n(i) 4 – 900”, și însemnări grecești; cu o copie din 1775; trad. fr. și trad. gr., rez. rom. și rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 91, nr. 415 (mențiune).

¹ Înnegrit și rupt; completat după copia din 1775.

² „Și am scris eu, Vladul logofăt”.

402. 1689 (7197) ianuarie 2, București. † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Ыв Костандин Бѣсѣраб воевода и г(о)сп(о)д(а)рь в(ъ)сое Земле Угровлах(и)ское. Дават г(о)сп(о)д(а)ръ ми сїю повеленїе г(о)сп(о)д(а)ръ ми părintelui Athanasie, egumenului de la mănăstirea lui Mihai Vodă, și tut(u)ror călugărilor căți să vor afla lăcuitori la această mănăstire, ca să fie volnici cu această carte a domnii mele, de să aibă a ținere și în stăpânire gârla bălții, care să zice Prevalu toată, de la satul Ciocănești mănăstirii, care gârla iaste a sfintii mănăstiri, încă mai deinainte vrême de la alți domni bătrâni, de la Matei vodă, și de atuncia încoace până acum, în zilele răpusatului unchiului domnii mele, Șerban vodă, până la o vrême tot o au ținut sfânta mănăstire această gârla cu bună pace, tot cu cărți domnești, și au închis gârla de-au luat venitul bălții de peste, precum am văzut domnia mea și cartea lui Matei vodă și cărțile altor domni de atuncia încoace și cartea Ducăi vodă, scriind toate pre st<ăpân>¹ irea acestii bălți.

Iar când au fost acum, în zilele răpusatului unchiului domnii mele, Șerban vodă, de la o vrême încoace, i-au scos de la această gârla și nu <i-au mai>² lăsat să o închiză, nu doară să se scoale cinevași den oameni cu vreo pără pentru această gârla, numai puind unchiul domnii mele, Șerban vodă pricină că într-acesta chip zicând că, întrând pēștele pe acolo pre acea gârla și fiind închisă nu poate să iasă, să meargă pēștele la balta Făureilor, care iaste a mănăstirii Cotrăcenii unchiului domnii mele, Șerban vodă. Și pentru aceasta au oprit pre călugării de la mănăstirea lui Mihai Vodă și nu i-au mai lăsat să închiză acea gârla.

Deci când au fost acum, în zilele domnii mele, sculându-se părintele Athanasie egumenul, împreună cu toți călugării de la mănăstirea

lui Mihai vodă, și viind înaintea domnii mele, făcând jalbă pentru această gărlă, spuind că den zilele altor domni bătrâni au ținut și au stăpânit această gărlă, ce se zice Prevalu, arătându-și t<oate>¹ cărțile domnești ale tut(u)ror domnilor, de la Matei vodă până acum, precum singur domnia mea le-am văzut, scriind toate pre această gărlă Prevalu. Deci văzân<d>¹ omnia mea și cunoscând că le iaste cu strâmbul, și fără dreptate s-au lipsit de venitul aceștii gârle.

Drept aceia, am dat și această carte a domnii mele pă<rintel>¹ui Athanasie egumenului și tut(u)ror călugărilor ca să fie volnici cu această carte a domnii mele de să ție și să stăpânească această gărlă, ce să zice <Prevalu>¹, și să o închiză, când va fi la vrème să ia venitul pre seama sfintii mănăstiri, precum s-au luat și până acum den zilele altor domni bătrâni, nimeni treabă <să nu aibă a se ames>²tica în venitul ei.

Mai mult val sau bântuială să n-aibă de cătră nime. Și într-alt chip să nu fie.

Сеже оубо, свед(н)теліе поставлѣм г(о)с(по)дства ми: Бент<илъ> вел бан, и Гин>²ѣ Рустѣ вел ворник, и ...³ вел лугофет, и ...³ вел спатар, и Върстѣ вел вистар, и Аликсандрѣ вел ключар, и Думитрашко Карамалѣвел вел посталник, и <Барбѣл> Срдорѣнѣвел>² вел пехарник, и Дікѣл вел столник, и Шербан вел комис, и Сокол вел меделничар, и Костандин Ширбѣи вел слѣжар и Думитрашко Поенариѣ вел питар. И исправник Бунѣ втори лугофет.

И <написах аз, Т>²вдосіе, с(и)нѣ Твдор лугофет Сѣленескѣл, оу град Бѣкѣрещи.

Пис(а) м(ѣ)с(а)ца <генаріе>², в д(ь)ни, л(ѣ)т(о) „Зрчз.

† Іѡ Костандин воевод(а) <m. p.>.

† Іѡ Костандин воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нѣ. Бунѣ втори лугофет прѣчитенно⁴.

Orig., hârtie (50,8 × 36,2 cm), cerneală neagră, invocația simbolică și inițiala decorate cu cafeniu și roșu, majuscule în text și monograma cu roșu, sigiliu domnesc mare (5,3 cm diam.), timbrat, păstrat; o copie din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 76-78, nr. 1 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 92, nr. 416 (mențiune).

¹ Rupt.

² Rupt; completat după copia din 1775.

³ Loc liber în orig.

⁴ „Iată dar, martori am pus domnia mea: Vintilă mare ban, și Ghinea Rustea mare vornic, și ...³ mare logofăt, și ...³ mare spătar, și Cârstea mare vistier, și Alicsandru mare clucer, și Dumitrașco Caramalăul mare postelnic, și Barbul Urdoreanul² mare paharnic, și Diicul mare stolnic, și Șerban mare comis, și Socol mare medelnicer, și Costandin Știrbei mare sluger și Dumitrașco Poenarul mare pitar. Și ispravnic Bunea al doilea logofăt.

Și am scris, eu, Tudosie, fiul lui Tudor logofăt Olănescul.

S-a scris în luna ianuarie, 2 zile, anul 7197 <1689>.

† Io Costandin voievod <m. p.>.

† Io Costandin voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Bunea al doilea logofăt a citit <m. p.>”.

403. 1689 (7197) martie 8, București. Mălina, care a fost femeia lui Nan din Ogrăzeni, și feciorii ei, Soare și Radu, vând lui Athanasie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, 200 de stânjani din moșia lor din Ogrăzeni, cu 40 de bani stânjenu, în total 40 de unghi; pentru pomană, îi mai dăruiesc alți 30 de stânjani și vadul de moară cel bătrân, din jos de hotarul m-rii, „și să se pomenească părinții noștri la sfântul jărtăvnic, împreună cu alalți ctitori”. Scrie Radul logofăt.

Mălina¹; Soare¹; Radul¹.

Martor: Radu căpitan din Socotești <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (29,2 × 20,3 cm), cerneală cafenie, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., două rez. și însemnări grecești; copie din 1775; trad. fr.; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 92, nr. 417 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

404. 1689 (7197) aprilie 7, București. Ion și fratele lui, Radul, din Ogrăzeni dăruiesc lui Athanasie egumenul m-rii lui Mihai Vodă moșia lor din Ogrăzeni și a fratelui lor, Cozma diacon¹, 120 de stânjani, cu vad de moară în apa Argeșului, cu pomet, cu curături din pădure și din câmp, pentru ca să fie m-rii de ajutor și călugărilor de hrană, iar lor și

părinților lor pomenire la m-re și la Sfântul Munte, unde se pomenesc numele creștinilor. Scrie Stanciul logofăt.

Ion de la Ogrăzeni²; Radul, fratele lui Ion, de la Ogrăzeni²; Diicul mare stolnic <m. p.>; Barbul mare paharnic <m. p.>; Stoica, fratele lui Dobre, din Ogrăzeni²; Matei Filipescul fost mare agă <m. p.>; Șarban logofăt <m. p.>; Gligorie postelnic Băleanul <m. p.>; Costandin fost mare căpitan Filipescul <m. p.>; Matei căpitan Strâmbe(a)n(ul) <m. p.>; Radul căpitan din Socotești <m. p.>; Radul paharnic Strâmbe(a)n(ul) <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31 × 20,3 cm), cerneală neagră, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnări și rez. grecești. Condica M-rii Mihai Vodă, p. 430 (copie cu data greșită: 7 aprilie 1682); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 88, nr. 393 (mențiunea, cu data: 7 aprilie 1682), p. 92, nr. 418 (mențiune).

¹ În text: „fratelui nostru, Cozma diacon”, tăiat cu o linie.

² Amprentă digitală.

405. 1689 (7197) aprilie 11, București. „Soare, feciorul Nanului, dinpreună cu mumă-mea, de la Ogrăzeni, ot sud(stvo) Vlașca, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca s(ă) fie de bun(ă) credință la mâna sf(i)ntii sa(le) Athanasie egumenul de la mănăstirea lui Mihai Vodă, cum să se știe că am mersu de m-am tocmit cu sf(i)ntia sa, de i-am vândut partea noastră de moșie de la Ogrăzeni, din câmpu, din pădure, din apă, din siliștea satului, însă stânjeni 50, stânjenul po¹ ban(i) ...², cin³ ban(i) ...². Și am luat acești bani, toț(i) gata și deplin, în mâinile noastră, și am vândut noi de a noastră bun(ă) voe, ca s(ă) fii sf(i)ntii mănăstiri moșii stătoari, ohabnic(ă), în vécii”. Scrie Stanciul logofăt.

Soare, fiul lui Nanul⁴; Mălină⁴.

Orig. rom., hârtie difolio (31,4 × 21,1 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775; trad. fr., rez. rom. și rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu. *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 89, nr. 400 (mențiune după orig., cu data: „11 aprilie 1685 <7193>”), p. 92, nr. 419 (mențiune după copie, cu data corectă).

¹ „pe”.

² Loc liber.

³ „fac”.

⁴ Amprentă digitală.

406. 1689 (7197) mai 22. Mărturie dată de 12 boieri hotarnici, luați pe răvașe domnești de Athanasie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă, în urma alegerii unei părți de moșie din Ogrăzeni de Sus, care este alături cu moșia m-rii. Moșia fusese dată de pomană m-rii de către Mălina, cu feciorii ei și de Iosif călugărul, unchiul lui Ștefan, și de fratele lui Radu¹. Boierii s-au strâns la soroc, împreună cu omul domnesc Gheorghe al doilea portar și cu alți megieși, „și au tras moșia din hotarul m-rii în jos, de la cine pă cât au dăruit, aflatu-s-au la Mălină, stânjeni 265, și de la Iosifu călugărul, stânjeni 76”, care fac 342 stânjeni, și au pus și pietre de hotar.

Martori: Nica cupeț din Drinaț² (?); Radul căpitan din Socotești²; popa Vasile de acolo²; Iova din Pris(ă)ceni², Gavril din Ciorogărlă²; Paraschiva scutelnic de acolo², Balomir din Ogrăzeni²; Dobre, fiul lui ...³irinu²; Stan, fiul lui Traci (?) din Ogrăzeni²; Dragomir de acolo²; monah Tofan de acolo²; Dragostin de acolo²; Istratē din Prisiceni²; Αθανάσιος υπηρέτης του πατριάρχου παρόν μαρτυρώ ως ανοθεν⁴ <m. p.>; Mihai din Ogrăzeni; Stoica de acolo²; Stan din Prisiceni²; Tahodos (?) din Ogrăzeni²; Coman meșter²; Costandin².

Orig., hârtie difolio (31,6 × 21,7 cm), cerneală cafenie, 18 amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; un sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală cafenie, cu legenda în limba greacă și anul „1684”; p. v., rez. și însemnări grecești; copie din 1775; trad. fr.; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 92, nr. 420 (mențiune).

¹ „și de fratele lui Radu”, scris pe margine, în aceeași vreme, dar de altă mână.

² Amprentă digitală.

³ Neclar.

⁴ „Athanasios slujitor al patriarhului de acum, mărturisesc cele de mai sus”. Sigiliu inelar octogonal.

407. 1689 (7197) iunie 23. Catrina călugăriță, fiica lui Iordache din Bărbătești, nepoata lui Petrachi iuzbașa, vinde egumenului ...¹ de la m-rea Mihai Vodă moșia de la Luica, de la Grădiștea, pe care o avea de zestre de la părinți, 40 de stânjeni, cu 44 de bani stânjenul; m-rea mai avea în stăpânire și partea unchiului ei, Petrachi.

Catrina monahia, fiica lui Iordache din Bărbătești²; Matei clucer Ciorogărlăneanul <m. p.>; ... <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (31,1 × 21,3 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în cerneală neagră, înnegrit; pe f. 2 r., un alt început al actului;

pe v., însemnări și două, rez. grecești; copie din 1775; rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 92, nr. 421 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Amprentă digitală.

³ Semnătură grecească.

408. 1689 (7198) septembrie 5. Ștefan cu frații lui, Radu și David, feciorii lui Stan din Ogrăzeni, vând lui Athanasie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă, o moară făcută de ei pe vadul m-rii, fără ocină, pentru 40 de taleri. Scrie Iosif ieromonah.

Ștefan¹; Radul, fratele lui Ștefan¹; David, fratele lui Ștefan¹.

Martori: monah Iosif, unchiul lui Ștefan¹; Stoica slugă la marele logofăt; Stoica, cumnatul lui Ștefan; Radu căpitan din Socotești; popa Vasile.

Orig., hârtie difolio (30,9 × 21 cm), cerneală neagră, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. și însemnare grecești; copie din 1775; D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 422 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

409. 1690 (7198) iunie 17. Gherghe logofăt din Târgoviște împrumută de la egumenul Athanasie de la m-rea lui Mihai Vodă 20 de taleri, până la Sf. Dimitrie, punând zălog toată partea lui de moșie din Buzăești, iar dacă nu va putea plăti să rămână moșia m-rii. Iar pentru binele ce i-a făcut, să ia egumenul venitul moșiei pe jumătate, din toată moșia Buzăești, cu Cocoș. A scris Radu logofăt, fiul lui Gherghe logofăt.

Martor: Irimia, fiul lui Gherghe logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (20 × 13,9 cm), cerneală neagră; pe v., rez. și însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 423 (mențiune).

410. 1690 (7198) iunie 18. Matei Ciorogârleanul mare sluger schimbă moșii cu Athanasie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, din București: dă o moșie din Sulimanul, județul Ialomița,

care se cheamă Pereasca, și din Căciuleasa, stânjeni 300, împreună cu heleșteul din apa Vinetii, pe care și el o cumpărase înainte vreme; și primește în schimb o moșie la Ciorogârlă, numită Jugurineasca, din județul Ilfov, 130 de stânjeni, care era pe lângă hotarul lui, pe din jos, și aproape de casa lui de la Ciorogârlă.

Martori: Ghinea Rustea mare vornic, Cârstea vistier, Costandin mare comis, Cernica mare armaș, Pârvan al treilea vistier. Zapisul s-a făcut cu încredințarea mitropolitului Theodosie.

A scris Tudosie, fiul lui Tudor logofăt Olănescu.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 188 și un rez., fără dată, p. 433. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 424 (mențiune).

411. 1690 (7198) iulie 7. † Adecă eu, Drăghici iuzbaș din sat din Speteni, dinpreună cu cetașii miei, anume: Oana ot Sulimanul, i Manea ot Momeni, i Drăghici ot Ulești, i Dragnea de acolo, i Stan de acolo, Zlaté din Bărcănești, i Necula de acolo, i Radul de acolo, i Dragomir de acolo, Radul Răiosul i Cârstea de la Dărăbanți, Șarban de la Șchiiai, scriem și mărturisim noi cu acesta al nostru zapis ca să fie de credință și de mare mărturie la mâna dumnealui jupânului Iane, ginerele comisului Costandin ot Târgoviște, cum să se știe că i-am vândut dumnealui moșie la Sulimanul den plasa Perească și den plasa Căciulească, însă partea lui Stan, moșie de ughi 6, și partea Lupului și a frăține-său, Ducăi, de ughi 5.

Și am dat eu, Oana, den partea mea moșie, de ughi 10, care moșie o am fost cumpărat și eu de la Manea și de la Dragotă ot Vărăști. Pentru că aceste moșii, părțile, ale lui Stan și partea Lupului și a frăține-său, Ducăi, fiind ei fugiți pentru haraci și rămânând birul lor asupra noastră, am făcut știre mării sale, lui vodă, și măriia sa ne-au poruncit să le vindem moșiile și să le plătim haraciul.

Drept aceia, și noi cu porunca mării sale am vândut aceste moșii dumnealui jupânului Iane, ginerele comisului Costandin, să-i fie dumnealui moșie stătătoare în vécii, iar de va avea aceasta moșie vreodată vreo gâlceavă să avem a o trageré noi.

Și când am făcut acest zapis fost-au și alți oameni buni, carii s-au iscălit mai jos.

Și noi, pentru mai adevărata credință, ne-am pus numele mai jos, ca să să crează.

Пис(а) м(ѣ)с(а)ца юліе 3 <7> А(ѣ)ни, Л(ѣ)т(о) 3рчи <7198/1690>.

† **ИЗ, Оана**¹. † Eu, Manea. † Eu, Drăghici. † Eu, Dragnea. † Eu, Stan den Sulimanul. † Eu, Zlate. † Necula. † Eu, Radul. † Dragomir. † Radul. † Cârstea. † Șărban.

† Eu, popa Șărban, măturie; † **ИЗ, Гіорма, матор**². † Theodoris.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 186-187. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 78-79, nr. 2 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 425 (mențiune).

¹ „† Eu, Oana”.

² „† Eu, Ghiorma, mator”.

412. 1690 (7198) iulie 14. Oana iuzbașa din Sulimanul vinde lui Iane, ginerele lui Costandin comis din Târgoviște, partea lui de moșie din Suliman, din plasa Căciulească¹, pentru 12 și 66 de bani.

Martori: Ghiorma; Vladul trâmbițaș.

A scris popa Șărban de la biserica Adormirea Maicii Domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 187. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 426 (mențiune).

¹ În copie, greșit: „Căcolească”.

413. <1690 septembrie> 18 – <1691 august>¹ 18 (7199). Megieșii din Bilcrești: Dumitru cu feciorii lui, Mihăilă și fratele lui, Stănimir, Oprică cu fratele lui, Stănimir, Băbe și Dragomir se înțeleg cu părintele <egumen de la m-reă Mihai Vodă>² „pentru acest om, anume Mihăilă, cum ne iaste frate pre moșie cu noi, iar noi putere n-avem să o răscumpărăm și să o ei sfinții ta, că ne ești frate de moșie și să cade să o ei sfinția ta, și iaste cu voința a tuturor megiașilor”. A scris popa Radu.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 515. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 427 (mențiune).

¹ Fără dată de lună.

² Omis.

414. 1691 (7199) ianuarie 3. Radul, fiul lui popa Stan, vinde egumenului Athanasie de la m-reă Mihai Vodă, partea lui de moșie din Ogrăzeni, din câmp, din pădure, din apă, din seliștea satului, 200 de stânjeni, câte 25 de bani stânjenul, în total 25 de ughi.

Martori: Ștefan, fiul lui Stan; ...¹ clucer <m. p.>.

Orig., hârtie (29,4 × 20,1 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală, pe v., rez. și însemnare grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 93, nr. 428 (mențiune).

¹ Semnătură indescifrabilă.

415. 1691 (7199) februarie 6. Gherghe logofăt din Târgoviște împreună cu fiii lui, Radul și Irimia, vând ieromonahului Athanasie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă, moșia lor din Buzăești, din județul Dâmbovița, 377 de stânjeni, cu câte 49¹ de bani stânjenul, din câmp, din pădure, din apă și din vatra² satului. Scrie Gherghe logofăt.

Gherghe logofăt din Târgoviște <m. p.>; Radul, fiul lui Gherghe logofăt din Târgoviște; Irimia, fiul lui Gherghe logofăt din Târgoviște.

Orig. rom., hârtie difolio (29,5 × 20,7 cm), cerneală neagră, înnegrit pe margini; pe v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 94, nr. 429 (mențiune).

¹ Cifra 4, corectată din 3.

² În orig.: „șezutul”.

416. 1691 (7199) februarie 9. Radu, fratele vătafului Oancea din Bilcrești, cu fiul lui, Drăgan, vând egumenului Athanasie de la m-reă Mihai Vodă, 170 de stânjeni, cu 23 de bani stânjenul. Moșia fusese cumpărată de Oancea vătaf de la moștenii de acolo, iar pentru acesta și feciorii lui au murit, moșia a căzut în partea lui Radu, însă „acum,

împresurându-ne multe și gréle nevoi", au mers la părintele egumen și i-au vândut moșia. De asemenea, Mihăilă, fratele lui Stănimir, fiul lui Dumitru, vinde egumenului partea lui și a fratelui lui din Bircirești, cumpărată de la moșteni, 90 de stâneni, cu 23 de bani stânenul.

Martori: Drăgan, Voinea, Vladul fiul lui Bobe, Bratul din Bircirești.

Orig. rom., hârtie difolio (29,6 × 20,4 cm), cerneală neagră, șase amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; copie din 1775; trad. fr.; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 94, nr. 430 (mențiune).

417. 1691 (7199) martie 24, București. † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Ыв Костандин Бъсъравъ воевода и г(о)сп(о)д(а)ръ в(ъ)сн Зѣмли Угровлахїнское. Дават г(о)сп(о)дств(а) ми сїю повеленїе г(о)сп(о)дств(а) ми sfintii și dumnezeestii mănăstiri, ce se chiamă a lu Mihai Vodă, care iaste den susul orașului Bucureștilor, unde iaste hramul Sfântului și Ierarhului și Făcătorului de Minuni Necolae den Mirlichiaa, și părintelui Athanasie egumenul și tut(u)ror călugărilor câți vor fi lăcuiitori într-această sfântă mănăstire, ca să fie sfintii mănăstiri, ce iaste mai sus zisă, ocină în sat în Arcești, ot su(stvo) Prah(ova), însă partea Mitrei post(elnic), jumătate de sat, și partea Stoicăi peh(arnic), nepotul Mitrei post(elnic), den Arcești toată¹, den câmpu, den uscat și den apă cu vaduri de moară, și cu rum(ă)nii și cu viile în dealul Călineștilor, câte vor fi lucrate și nelucrate², și rum(ă)nii încă să se știe pre nume: Sâmbotin, și Stroe cu feciorii lui, și Rădoi cu feciorii lui, și Oprea cu feciorii lui, și Raico cu feciorii lui, și Stan cu feciorii lui, și feciorii lui Neagoe, anume Marin și Drag, și Stoica cu feciorii lui și Stan Merlici cu feciorii lui, pentru că aceste ocine și rum(ă)nii, câți scriu mai sus, și viile fost-au ale Mitrei post(elnic) și ale Stoicăi peh(arnic), nepotul Mitrei post(elnic) den Dragomirești.

Deci Stoica peh(arnic) ș-au fost vândutū toată partea lui den sat den Arcești unchiu său, Mitre post(elnic), și Mitrea post(elnic), el încă au fost vândut mai nainte den partea lui Iane văt(af) jumătate. Și văzând el că n-are feciori și în urmă nu va avea poméană de nimeni, dat-au și au închinat la sfânta mănăstire a lu Mihai Vod(ă) toată partea lui de ocină den Arcești, preste tot, cu zapise de danie de la mâna lui și cu boiari mărturie.

Deci Ianache văt(af), prinzându de vête că au dat și au închinat Mitrea post(elnic) toată partea lui de ocină den Arcești la sfânta

mănăstire a lui Mihai Vod(ă), fost-au mers la Mitrea post(elnic) cu zapisul lui. Deci atunci, văzând Mitrea post(elnic) și știind că au vândut lu Ianache văt(af) den partea lui den Arcești jumătate, fost-au mersu la părintele Melentie, ce-au fost pre acea vréme egumen la sfânta mănăstire a lu Mihai Vod(ă), de-au fost scos den zapisul lui, cel de danie al mănăstirii, jumătate den partea lui den Arcești, și încă i-au fost făcut părintele Melentie și carte cu pecétea mănăstirii, ce mari de la Sf(e)ta Gora, la mâna lu Ianache văt(af), ca să ție de preste tot satul Arceștii a patra parte, când au fost cursul anilor 7135 <1626 septembrie 1 – 1637 august 31>. Și tot au ținut sfânta mănăstire, ce iaste mai sus zisă, aceste ocini den Arcești cu bună pace. Iar de la o séamă de vréme încoace, fiind răutăți în țară și schimbându-se egumenii și fiind cărțile și zapisele duse la mănăstirea ce mare la Sf(e)ta Gora, egumenii ce-au fost aici în urmă au fost lăsat această moșie den Arcești, ce scrie mai sus, de nu o au fost mai căutat.

Iar Leca Arbănașul den Călinești și cu cumnatu-său, Iorga log(ofăt), ginerii lu Ianache văt(af), ei, văzând că iaste o moșie necăutată de niminea, o au cuprinsu ei toată și au luat tot venitul ei și încă au fost vândut și viile de la Călinești peste tot. Iar cându au fost acum, în zilele domnii méle, aducând părintele Athanasie egumenul cărțile și zapisele de la mănăstirea cea mare, și aflându de această ocină den Arcești cum iaste a sfintii mănăstiri, venit-au înaintea domnii méle la Divan de s-au pârat de față cu Leca Arbănașul den Călinești, ginerele lu Ianache văt(af), cumnatul Iorgăi log(ofăt). Și au scos părintele Athanasie egumenul zapisele céle de danie și cartea lu Alecsandru vod(ă), l(ea)t 7135 <1626 septembrie 1 – 1637 august 31>, și cartea răposatului Matei Băs(ă)rabă voevod, l(ea)t 7146 <1637 septembrie 1 – 1638 august 31>, de s-au citit toate pre rând înaintea domnii méle, în Divan, scriind pre aceste părți de ocine den Arcești cum că sînt date și închinat sfintii mănăstiri, ce scrie mai sus. Iar Leca Arbănașul, el încă au scos un zapis făcut pre numele Mitrei post(elnic), cu meșteșuguri, cu pecétea Mitrei post(elnic), scriind că, peste vânzarea ce-au fost vândut Mitrea post(elnic) întâi, au mai vândut în urmă și céialalată jumătate den partea lui de ocină peste tot.

Într-acéia, și domnia mea am căut(at) și am judecat denpreună cu toți cinstiții boiarii domnii méle și foarte bine am adevărit domnia mea cum că zapisele Mitrei post(elnic), céle de danie, sînt bune și adevărate, și cartea părintelui Melentie, ce-au fost egumen pre acea vréme, de tocméală și de așezământ, ca să se știe ce va ținé Ianache văt(af) și ce va ținé mănăstirea. Iar zapisul ce-au scos Leca Arbănașul, făcut cu meșteșug, făcut pre numele Mitrei post(elnic), l-am înfățișat domnii mea cu zapisul Mitrei post(elnic), care iaste făcut la sfânta mănăstire a lu Mihai Vod(ă),

de danie, și l-am aflat sânghur domnii mea că nu iaste bun și drept, nici iaste iscălitura Mitrei post(elnic), și macar de-ar fi și bun, fiind făcut în urma danii, nu să crede.

Drept acéia, și domnii mea încă am dat această carte a domnii mele sfintii și dumnezeeshii mănăstiri, ce scrie mai sus, și părintelui Athanasie egumenul și a tot soborul sfintii mănăstiri ca să ție acéste doao părți de ocină den Arcești, cu rum(â)nii, și cu vaduri de moară și cu viile de la Călinești, céle lucrate și céle nelucrate, să fie sfintii mănăstiri moșie stătătoare și ohabnică, în véci, pentru că au rămas Leca arbănașul de lége și de judecată dennaintea domnii mele, den Divan, cum mai multă treabă să nu aibă de acum înaintea cu părțile mănăstirii de ocină den Arcești. Și s-au luat și zapisul cel mincinos de la mâna lui. Și de ar scoate de acum înaintea nescare cărți sau zapise să nu se crează, и ни wt когожде непоколѣнимо, по ричи г(о)с(по)дства ми.

Сеже оубо и свед(и)теліе поставлѣем г(о)с(по)дства ми: Винтилъ вел бан Кралеvскій, и Гинѣ Рvстѣ вел ворник, и Пликсандръ вел лwгофет, и Михан Катакозино вел спатар, и Матен Чорогърлѣнѣ вел вистар, и Динкѣ вел ключар, и Дvмитрашко вел посталник, и Корнѣ вел пехарник, и Първѣ Катакозино вел столник, и Костандин Ширѣн вел комис и Радѣл Изворанѣ вел питар. И исправник Шърбан втори лwгофет.

Исписах Станчул лwгофет wt град Бѣкѣрещи, м(ѣ)с(м)ца мартіе, ка д(ъ)ни, в(ъ) л(ѣ)т(о) 3940.

† Іw Костандин воевод(а) <m. p.>.

† Іw Костандин воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нь³.

Orig., perg. (42 × 56 cm), cerneală cafenie, invocația simbolică, monograma, cuvinte, majuscule, puncte în text și monograma cu roșu și verde, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, neclar; pe verso, rez. și însemnări grecești.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 79-82, nr. 3 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 94, nr. 431 (mențiune).

¹ De la „ocină” până aici, tăiat cu mai multe linii.

² De la „viile” până aici, tăiat cu mai multe linii.

³ „... și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: Vintilă mare ban al Craiovei, și Ghinea Rustea mare vornic, și Alicsandru mare logofăt, și Mihai Catacozino mare spătar, și Matei Ciorogârleanul mare vistier, și Diicul mare clucer, și

Dumitrașco mare postelnic, și Cornea mare paharnic, și Părvul Catacozino mare stolnic, și Costandin Știrbei mare comis și Radul Izvoranul mare pitar. Și ispravnic Șarban al doilea logofăt.

A scris Stanciul logofăt din cetatea București, luna martie, 24 zile, în anul 7199 <1691>.

† Io Costandin voievod <m. p.>.

† Io Costandin voievod, din mila lui Dumnezeu, domn”.

418. 1691 (7199) aprilie 16. Дионисіе, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, прони патріарх Костандина града и прочаа¹.

† Scriem patrierșia noastră dumneavoastră 12 boiari hotarnici, carii sinteți luați pre răvașale măriei sale domnului nostru, Io Costandin voievod, de monahia Martha, ce s-au chiebat pre nume mirenescu Mihalcea Păușasca, și de noru-sa, jupâneasa Aspra, ce-au fost a lui Tănase clucer Păușăscul, și de părintele Athanasie, egumenul de la mănăstirea lui Mihai Vodă, ca să alégeți și să hotărâți moșia Grozăveștilor să se știe cine va ținé.

Cătră aceasta, vă facem știre, patrierșia noastră, să căutați, de vreme ce veți vedea această carte a patrierșiei noastre, iar dumneavoastră să vă strângeți la un loc, precum vă scriu și răvașale măriei sale, să citiți cărțile și zapisele ce vor avea și să le luați seama pre amăruntul și să-i tocmiți și să-i hotărâți după obicéiu, unii despre alții, cu frica lui Dumnezeu, nefățărind nici veghind voe nici unuia nici altuia, numai cum ar fi cu dreptul.

Și carii vor umbla pre dreptate, fără de fățarie, să fie ertați și blagosloviți de Domnul nostru Iisus Hristos și de patrierșia noastră, iar carii den dumneavoastră ar umbla cu fățarie și cu voe veghiată și nu ar face ce iaste dreptul și carii ar îndemna a face strâmbătate, unii ca aceia să fie tricleți și anathema și afuriși de 318 Sfinți Părinți, carii să află la Nicheia, așijderea să fie și de patrierșia noastră, pietrile și fierul să putrezească, iar trupurile acelora să stea întregi netopite și nedezlegate, în véci, și să dobândească cutremurul lui Cain și stricăciunea lui Ghiezi și să-i înghiță pământul de vii ca pre Dathan și Aviron.

Aceasta scriem patrierșia noastră.

Aprilie 17 dâni, leat 7199 <1691>.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 554-555. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. Altă copie, din 26 octombrie 1819.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 82-83,

nr. 4 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 94, nr. 432 (mențiune).

¹ „Dionisie, cu mila lui Dumnezeu, fost patriarh al cetății lui Costandin și celelalte”.

419. 1691 (7199) august 5. Costandin Basarab vv. și domn dă această poruncă „omului părintelui, egumenul de la Mihai Vodă, și cu sluga domniei mele, anume ...¹ vtori portar, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să meargă să ia toată dijma după moșia mănăstirii de la Arceștii ot sudstvo Prahova, pentru care moșii au avut întrebăciune de față, la Divan, înaintea domniei mele cu Leca de Călinești. Și au rămas Leca de Călinești ca să ție o parte de moșie lui, iar părintele egumenul de la Mihai Vodă să ție 3 părți de moșie, precum scrie și hrisovul domniei mele.

Drept acéia, să fie volnicu sluga domniei mele și cu omul părintelui egumenul, ce scrie mai sus, să ia toată dijma ce l-ar ajunge, partea dupe acéste 3 părți, din grâu, den meu, den orz, din fân, din toate bucatele ce-ar fi pre moșie, din zéce una, și de cătră nimenea opreală să n-aibă, că așa iaste porunca domniei mele”. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele stolnic a citit.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 62. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

ANB, M-rea Mihai Vodă, V/16 (orig.).

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 83, nr. 5 (text integral după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 94, nr. 433 (mențiune); Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, p. 25, nr. 62 (mențiune după orig.).

¹ Omis.

420. 1692 (7200) aprilie 7. Dumitru și femeia lui Călina, cu fiii lor, Radu și Constandin, vând jupânului Hroni niște vii în Dealul Călugărului, patru pogoane, împreună cu obrațiile viei, pe care le avea de zestre, pentru 20 de taleri pogonul. A scris Stanciul, fiul lui Cerchez din Ploiești.

Dumitru, împreună cu femeia mea, Călina, și cu feciorii mei, Radul, fiul lui Dumitru, și Costandin¹, fiul lui Dumitru; Dumbravă, fiul lui Cerchez¹; Stanciul, fiul lui Cerchez¹; Alixandra, mama tuturor²; Duine³ logofăt; popa Limir; Ioana, femeia lui Coman⁴; Chiros ...⁵; Radul Zgârțul; Petrache a măsurat.

Orig. rom., hârtie difolio (30,2 × 20,7 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură și pătat; cinci amprente digitale și un sigiliu inelar (lângă numele Ioanei, cu decor neclar), aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare grecească; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 94, nr. 434 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Nu se poate preciza a cui mamă este Alixandra: fie a vânzătorilor, fie a unora dintre martori.

³ Așa în copie.

⁴ Sigiliu inelar.

⁵ Nume grecesc.

421. 1693 (7201) martie 14. † Adeacă eu, Iordachi, s(â)nă Stavrino, <ș>¹i cu soția mea, Ilinca, dat-am acestu al nostru zapis ca să fie <d>¹e credință la cinstită mâna mării sale domnului nostru, Io Costandin voivod B<ă>¹sărab, cum să se știe că avându noi moșie în Suharna, ot sud(stvo) Elh(ov), care moșie <este ală>¹turea cu a sfintii mănăstiri a lui Mihai Vodă, de moștenire de la socri, încă mai dinainte vrême, și tot o am stăpânit cu bună pace. <Da>¹r acum, trebuindu-ni noao bani, noi de a noastră bună voe, am vinit la măriia <sa de ne-a>¹m tocmit, de-am vândut mării sali toată partea noastră den moșie, den Su<harna>¹, den câmpu, den pădure, den apă, den siliștea satului și de peste tot hotar<ul cât s>¹ă va alege, a patra parte, și cu vad de moară în apa Argeșului. <Iar>¹ moșii merge până în pîiatra despre Ciurluleasa. Și am tocmit această <vânzar>¹e cu măriia sa, drept bani gata, taletî 250, însă moșie fără de rumâni. Și am lu<at acei>¹ bani, toți gata, în mâinele noastre și am vândut mării sale, de-a noastră bună v<oe și>¹, fără nici o silă și cu știrea tuturor rudeniilor noastre.

Drept acéia, <am da>¹t <și>¹ zapisul nostru la cinstită mâna mării sale domnului nostru, Io C<ostandin Basa>¹rab voivod, și a cinstiți coconii mării sale, <că am v>¹ândut ...¹ și să stăpânească această moșie cu bună pace, să-i fie m<oșie>¹ ...¹ stătătoare și ohabnică, în véci. Și i-am dat mării sale și zapisele céle v<echi>¹ ce ne-<au>¹ dat și nooa de la socrii noștri.

Și când am făcut acestu zăpis fost-¹u boiari mărturie, cari își vor pune iscăliturile mai jos.

Și noi, pentru <m>¹are credință, ne-am pus degetele și iscăliturile mai jos, ca să se crează.

Martie 14 d(ă)ni, leat 7201 <1693>.

† Iordache, sin Stavrine; † Ilinca.

† Căzan, sin Căzan postelnic Năsturel de Fer(e)ști <m. p.>;
† Șarban Năsturel postelnic mărturie <m. p.>; Cornea vel ban mărturie <m. p.>; Diicul Rudeanul mărturie <m. p.>; Șerban vel vistier martor <m. p.>; Costandin biv vel clucer Știrbei mărturie <m. p.>; Radul Izvoranul vel stolnic mărturie <m. p.>; † Radul Goleșcul vel comis mărturie <m. p.>; † Ianachi Văcărescul vel agă mărturie <m. p.>; Preda vel clucer ...² <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (32 × 20,3 cm), cerneală neagră, rupt în două bucăți pe mijloc, înnegrit pe mari porțiuni; pe v. însemnări grecești; copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 83-84, nr. 6 (text după orig. și foto p. 107); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 95, nr. 435 (mențiune), p. 111, nr. 542 (mențiune după copie).

¹ Rupt.

² Neclar.

422. 1693 (7201) martie 15. † Adec(ă) eu, Manasiie m<onah>¹, care m-am chemat pre nume mirenescu Jâpa căp(i)tanul, împreună cu frate-mieu, Stanciul log(ofăt), feciorii Jipei post(elnicul) ot Vernești, nepoții vlădicăi Lucăi, și cu feciorii <no>¹ștri, anum(e) Jâpa, și iar Jâpa, și Lefter, scriem și mărturisim cu acest al nostru zăpis cum să știe că având <noi>¹ un schit, ce s(e) cheamă Izvoranii, pre apa Nișcovului, ot sud(stvo) Buz(ău), zidit și făcut den temeliia lui de moșu nostru vl<ădi>¹ca Luca, și acest schit a stătut tot bine pân(ă) în zile(e) răposatului Io Șerban voievod, iar când au fost at<unci>¹ mare cutremur, s-au surpat mân(ă)stirea până în temelie.

Deci văzând noi pomeana moșu no<stru> și a>¹ părinților noștri stând jos, noi ne-am apucat cu ce-am avut priliul nostru de o am zidit den temeiu <ei, înălțându-se zidul p>²re alți pari noi și o am făcut iar la loc. Iar când au fost acum în zile(e) mării sal(e) domnu nostru Io Cost<andin>

Băsărab>² voievod, iar părintele Atanasie egumenul de la mănăstirea lui Mihai vod(ă), hramul S(vea)tfi Necolae, el <ne-au arătat>¹ o carte a lui Alicesandru vod(ă) Iliaș, care scrie cum că a închinat moșul nostru, vlădica Luca, această mân(ă)s<tire>¹ Izvoranii la Sv(ă)nta Goră, la Simonpetru, unde iaste hramul Nașterii Domnului și Mântuito<rului nostru>¹ I(isu)s H(risto)s, unde iaste închinată și mănăstirea lui Mihai vod(ă). Deci noi, neștiind de această <închinare>¹ și văzând noi <că>³ ajunge mân(ă)stirea la mare lipsă, am socotit și o am dat acol(o), la Simonpetru, un<de fusese în>¹chinată și mai denainte vrême, împreună cu părintel(e) Atanasie egumenul, și ne-am scri<s în pomelnic l>¹a Sv(ă)nta Goră și aici la Mihai vod(ă), ca să ne pomenească. Și o am închinat această mân(ă)stire, de a no(a)stră bună voie, ca s(ă) fie <acestei>¹ mănăstiri de ajutor și noao și părinților noștri în véci pomenire.

Și am dat ce-au fost al mân(ă)st<irii în>¹ mâna sv(i)nții sal(e) părintelui Atanasie, egumenul de la mân(ă)stirea lui Mihai vod(ă): moșii, vii, <bucate, ți>¹gani, scule și alt tot ce ar fi ale mân(ă)stirii în mâna sv(i)nții sal(e), însăși sv(i)nția <sa>³ să poarte grij<a, să fie>¹ om de isprav(ă), să fie egumen, ca să poarte grijă de ce-ar fi trebil(e) mănăstirii, iar și egumenul, a<tunci când ar>¹ veni ctitorii să aibă a-i socoti precum s-ar cădea, iar și ctitorii încă să aibă a milui <și a în>¹tări sv(ă)nta mân(ă)stire după putința lor, iar carii den ctitori, măcar veri cine ar fi și s-ar scul<a să ia>¹ măcar veri ce fél de bucate de-ale mân(ă)stirii, unii ca aceia să fie afurisiți de Domnu nostru I(isu)s <H>¹(risto)s și de 318 Părinți ce-au fost la săbor la Nichiia, parte să aibă cu Iuda și cu afurisit<ul>¹ Ariia la un loc, pietrel(e), lemn(e), hierul să putrezească, iar trupurile unora ca acelora să stea întreci⁴, în véci.

Și mărtuie boierii care i⁵ vor iscăli mai jos. Și noi, pentru mai adevărat(ă) credință, mai jos am iscălit, ca să s(e) crează.

Март(іе), єн <15> Л(ѣ)Н(и), в(ѣ) Л(ѣ)Т(ѣ) 3сѧ <7201/1693>.

† Eu, monah Manasiia <m. p.>; † Stanciul Vernescul <m. p.>; † Lefteru, sin Stanciul <m. p.>; † Jipa, s(ă)nă Jipa căpit(an) <m. p.>; † Jipa, sin Stanciul <m. p.>.

Diicul Rudeanul v(e)l log(ofăt) mărturie <m. p.>; † Matei Ciorog(ă)rl(e)a(n)ul v(e)l vistir mărturie⁶ <m. p.>; † Costandin Știrbei v(e)l cluc(er) mărturi <m. p.>; † Socol biv v(e)l med(el)n(icer) mărturie <m. p.>; † Oprea v(e)l sătrar <m. p.>; † Radul ... v(e)l ag(ă) mărturie <m. p.>; † Radul Hriz(ea) vel cluc(er) za arie mărturie <m. p.>; † Bunea Grădișteanul v(e)l arm(aș) mărturie <m. p.>; Cernica Știrbei biv v(e)l arm(aș) mărturii <m. p.>; Trifan chihaie mărt(urie) <m. p.>; Pătru ot ...¹

v(e)l căpitan <mărturie>¹ <m. p.>; Pârvan al treilea vistiari mărturie <m. p.>; Neagoe pit(ar) Rătescul mărturie <m. p.>.

Orig., hârtie (44,4 × 30 cm), difolio, cerneală neagră, rupt la îndoituri și înnegrit (probabil ars); două rez. dezvoltate, unul în limba română și unul în limba franceză, din sec. al XIX-lea.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Noi informații despre mănăstirea Izvorani (județul Buzău) și despre mitropolitul Țării Românești, Luca de Cipru*, p. 267, nr. II (text după orig. și foto p. 270); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 95, nr. 436 (mențiune).

¹ Rupt.

² Rupt; completat după I. Ionașcu, *Mănăstirea Izvorani*, p. 34 (doc. din 1692-1693).

³ Omis.

⁴ Așa în text, în loc de „întregi”.

⁵ Slavonism: „și”.

⁶ Așa în text.

423. 1693 (7201) aprilie 3. Radul cu femeia lui, Negrita, cu feciorii lor: Marco, Micul, Oprea și Mihalcea vând jupânului Frone trei pogoane de vie în dealul Cernăteștilor, cu 15 lei, bani gata, pentru fiecare pogon. Scrie popa Oprea din Popești.

Radul¹; Negrita¹; Marco¹; Micul¹; Mihalcea¹.

Martori: Nedelco; Costandin; Radul veci(n); Coman din Ploești; Stan.

Orig. rom., hârtie difolio (31,7 × 21,8 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoituri și pătat, cinci amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnare grecească; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 95, nr. 437 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Lectură nesigură, pentru că literele au fost modificate.

424. 1693 (7201) mai 10. Vlaicul, fiul popii Dobrotă din Bărcănești, vinde lui Athanasie, egumenul m-rii Mihai Vodă, partea sa de moșie din Pereasca, pentru 5 ughi, pe care o cumpărase tatăl său de la vărul lui, Radul din Scobărdeni. A scris Marin logofăt.

Martor: Tudori Filbelul¹.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 189 și p. 203-204 (rez., cu velatul greșit: 7208). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 95, nr. 438 (mențiune).

¹ Așa în copie.

425. 1693 (7201) iunie 2. Ichim, fiul lui Badul ceauș din Sulimanul, vinde lui Athanasie, egumenul m-rii Mihai Vodă, moșia sa de la Sulimanul, din plasa Căciulească, pentru 15 ughi, pe care și el o avea de la popa Grozea. Scrie Badea logofăt de la al doilea vornic.

Ichim, fiul lui Badiul¹ din Sulimanul.

Martori: Oana iuzbașa de la Suliman; Drăghici Spetean iuzbașa; Drăghici iuzbașa de obște²; Drăghici, fiul lui Marin.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 189 și p. 204 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 95, nr. 439 (mențiune).

¹ Așa la semnătură, mai sus: „Badul”.

² Așa în copie.

426. 1693 (7201) august 17, indiction 1¹. „† Calinic, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Pečiului și al tuturor sârbilor și patriarh al bulgarilor”, poruncește tuturor satelor, credincioșilor, egumenilor, proegumenilor și tuturor călugărilor din Costendil, Cratovo, Iștipa, Codani, Radomir, Siriștenica și Radovești să asculte de vlădica, chir Grigorie, care a fost pus vlădică din mila lui Dumnezeu și cu ajutorul sfinților sârbi, Sf. Simeon, Sf. Sava și Arsenie. Blestem.

Orig. în limba slavo-sârbă, hârtie difolio (33 × 23,7 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sigiliul lui Calinic aplicat în aceeași cerneală, pe f. lv., cu legenda neclară având în câmp o scenă religioasă și inscripția: „Kalinic”. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 95, nr. 440 (mențiune).

¹ Data scrisă pe marginea din stânga a doc.

427. 1693 (7202) septembrie 4. † Adecă noi, 6 megieși, pri nume carii vom iscăli mai jos, carii am fost luoți de părinteli egumenul di la Mihai Vodă, cu porunca dumnilor boiarilor cilor mari și cu sluga mării sale, lui vodă, Marco vtori portar, ca să cătăm și să adiverim pentru un hotar, carii hotar iaste dispre moșia Nicăi grecul.

Deci noi, văzându noi porunca dumnilor boiarilor celor mari și cu sluga mării sale, domnu nostru, al vtori portar, noi ni-am strânsu, noi toți, și cu alți înprîj(u)reni di-am mârșu la pi(a)tra di în mijloc de-am tras, și am mersu pe semnele cel vechi și am găsit hotarul tăiat de Nica grecul. Deci Nica grecul nici cu aceia nu s-au lăsa<t>¹, ci au mersu al doile rându la părintele patriharful² di au făcut<t>¹ o carti cu mari blestem asupra tuturor înprej(u)renilor. Și cu carte dumnilor boerilor și iar cu Marcu vtori portar de s-au strânsu cu noi deînpreună, acolo la hotar. Deci toți înprej(u)renii, văzându marile blestem, nu au îndrăznit, nici bătrân nici tânăru, ca să îndrepteze acestu lucru, ci iar noi, acești 6 carii am adiverit întâiu, am luoat marile blestem, pă unde au fost drept(u)lu pă acolo am mersu.

Și au rămas Nica de lege și de judecată. Deci noi încă am dat părintelui egumenului ca să ție ace moșii pă undi sîntu sămnili celi vechi să o stăpânească în veci.

Și pentru credința ne-am pus degitele și iscăliturile ca să creză.

Septembrie 4 d(ă)ni, 7202 <1693>.

† Chirilă monah ot Migiași³; † Radomir ot Bolintin³; † Văsiu ot Stristeni³; † Albul ot Tântava³; † Stan ot Bolintin³; † Ian(e) ot Flocoasa³.

Orig., hârtie (28,8 × 20,5 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, șase amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe verso, însemnare și rez. grecești; o copie din sec. XVIII.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 84-85, nr. 7 (text după orig.); I. Ionașcu, *Bolintin*, p. 16, nr. XXII (rez. după o copie de la ANB); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 441 (mențiune).

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ Amprentă digitală.

428. 1694 (7202) ianuarie 9. Chiriță, feciorul lui Negoită Măitescu și al Zanfirii, cu sora lui Mihaia și cu frații lui vând unchiului Dima lefegiu moșia din Ivănișul, 230 de stânjani, pentru 65 de taleri, după care i-a mai dat 70 de stânjani, ieșind în total 300 de stânjani.

Martori: Vasilie, fiul lui Radul; Dumitran căpitan; Mihul; Necula, fiul lui Franța.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 169-170. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; trad. fr.; rez. rom. și rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 442 (mențiune).

429. 1694 (7202) februarie 20. Gherghe, fiul lui Mladin, nepotul Zlatei și al lui Dragotă Robul din Previț(a), dăruiește egumenului de la Mihai Vodă o parte de ocină din Previț(a), partea mătușii sale Zlata și a moșului lui, Dr<agotă R>¹obul din Previț(a), 150 de stânjani, ca să se pomenească la pomelnicul m-rii, ei și tot neamul lor.

Gherghe căpitan <m. p.>; Dumitrașco, fiul lui Gherghe căpitan <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (33 × 23 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură și pe margini; pe v., însemnare rom.: „Den moșia Previț(a). † Acest zapis fiind de moșie să se puie la locul lui; februarie 7202”, și însemnare grecească; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 443 (mențiune).

¹ Rupt.

430. 1694 (7202) aprilie 7. Nénciul diac, cu fratele lui, Calotă, vând egumenului m-rii Mihai Vodă partea de moșie de la Sulimanul, din plasa Căciulească, pentru 4 ughi, pe care și ei o cumpăraseră de la Badea și de la Stan al diaconului Tudor. Scrie Neanciul diac cu mâna lui.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 190 și p. 204 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 444 (mențiune).

431. 1694 (7202) iunie 9. Costandin, fiul lui Costandin logofăt din Pitești, din Pasărea, vinde lui Athanasie, egumenul m-rii Mihai Vodă, partea sa de moșie de la Căciuleasca și de la Pereasca, care îi fusese

dăruită egumenului de tatăl său, jupan Manta Damaschino, când l-a cununat cu mama lui, iar Manta o cumpărase de la Radul paharnic, pentru 10 ughi, de la Tatul, pentru 12 ughi, de la Stan Buză, pentru 5 ughi și de la Dragomir, pentru 6 ughi, care fac peste tot 33 de ughi.

Martori: Oana iuzbașa de la Sulimanul și Ne(n)ciul di(a)cul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 190 și p. 203 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 445 (mențiune).

432. 1694 (7202) iulie 17. † Из, Корнескѣ пѣркѣлабѣ за кѣрѣ¹, dat-am această scrisoare a mea sfinții sale părintelui Athanasie egumenul de la sfânta mănăstire ce se chiamă a lu Mihai Vodă, de aici din București, hramul Sfântului Arhiepiscop Nicolae, și la alți părinți ce vor fi lăcuiitori la această sfântă mănăstire, ca să se știe pentru un loc dă deal, cât au fostu mai denainte vrême vii, însă din hotarul Lupeștilor în jos pre deal până în calea Mehedinților, unde să sue calea la crucea lui Alexandru vodă cea de piatră, și de la cruce în jos până la hotarul cel de piatră al sfintei Mitropolii, unde iaste hotărâtu de Costandin Șarban voevod, și din piatra hotarului însă până în locul unde au fost viia arhimandritului, și din viia arhimandritului iar în sus până în gardul sfintii mănăstiri a lu Mihai Vodă.

Deci când au fost acum în zilele mării sale, domnu nostru, Io Costandin Basarab voevod, fiind eu pârcălab de curte, și dându-mi măriia sa dijma ci-ar fi de pre locul domnescu de aici dinprejurul Bucureștilor pre seama mea, și căutând eu locurile, și având eu gâlceavă cu părintele Parthenie egumenul de la mănăstirea Radului Vodă și întâmplându-se de-au mersu măriia sa vodă deasupra dealului în vânatoare, am mersu și eu cu egumenul de la Radul Vodă pentru gâlceava noastră și am arătat mării sale și acest loc, ce scrie mai sus, al sfintei mănăstiri a lu Mihai Vodă, și văzându-l înpietrit și ales, fiind dat și miluit de alți domni bătrâni mai denainte vrême, măriia sa încă l-au lăsat să-l ție sfânta mănăstire, precum l-au ținut și mai denainte vrême.

Deci și eu, încă văzând hrisoavele domnești, dat-am și această scrisoare a mea la mâna sfinții sale părintelui egumenului de la Mihai Vodă să aibă și de cătră mine bună pace, pentru rân(dul) dijmii de pre acest loc, ci iaste mai sus zis, și de cătră toți pârcălabii, cine ar fi în urma noastră.

Și am iscălit mai jos, ca să se crează.

И написах аз, Мѣхан лог(о)фет за Диван Тѣрговищѣнѣ², cu învățătura domnealului pârcălabului, м(ѣ)с(а)ца юл(іе), Зі <17> л(ѣ)ни, л(ѣ)т(о) *зсѣ <7202/1694>.

Cornescul pârcălab de curte <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (29,2 × 20,6 cm), cerneală neagră; pe verso, rez. grecesc; cu o copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 85-86, nr. 8 (text după orig. și foto p. 108); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 446 (mențiune).

¹ „Eu, Cornescul pârcălabul de curte”.

² „Și am scris eu, Mihai logofăt de Divan Târgovișteanul”.

433. 1694 (7203) octombrie 7. Ion și fratele lui Șteful, fiii lui Gherghe cizmar din Gherghiță, vând egumenului Athanasie de la m-reă Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae, partea lor de vie din Dealul Négovanilor, un pogon, din partea Modinească, pentru 30 de taleri.

Martori: Ion Nebunescu, Radul călăraș din Ploești, Nica măjar, Tudor, Marin, Radul, Tudor, Ion, Șteful, Bratul curtean de la Mihai Vodă, Marin, curtean de la Mihai Vodă. A scris popa Iosif.

Orig. rom., hârtie difolio (32,7 × 22,6 cm), cerneală cafenie, rupt la înđoitură și pătat, p. f. 2v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 96, nr. 447 (mențiune).

434. 1695 (7203) aprilie 2. Roman și fratele lui, Nanul, feciorii lui Radul din Scovărdeni, vând lui Athanasie, egumenul m-rii Mihai Vodă, moșia Sulimănească, pentru 6 ughi.

Martori: Caloian din Tărăceni, Dragomir iuzbașa, Radul Bute, Vlădilă logofăt din Fântâna Réce, Daicul din Gherghița.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 191. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 448 (mențiune).

435. 1695 (7203) aprilie 16. Badiul, cu nepotul lui, Matei, feciorul lui Tudor, vând lui Athanasie, egumenul m-rii lui Mihai Vodă, moșia de la Sulimanul, din partea Căciulească, moștenită de la părinți, pentru 10 ughi.

Martori: Ichim, Matei, Marin din Sulimanul, Oana iuzbașa și fratele lui din Sulimanul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 191-192 și p. 204 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 449 (mențiune).

436. 1695 (7203) aprilie 16. Marin, feciorul popii Badiul din Sulimanul, vinde părintelui Tănase, egumenul m-rii Mihai Vodă, moșia de la Sulimanul, din plasa Pereștilor, pentru 10 ughi.

Martori: Oana iuzbașa; Ichim și Badiul din Sulimanul.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 192 și p. 204 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 450 (mențiune).

437. 1695 (7203) mai 6. Dragnea diacon din Ulești, cu fiul lui, Bustea, vând lui Iane Stăncescu niște părți de moșie de la Suliman, județul Ialomița, plasa Căciulească, pentru 10 ughi, pe care Dragnea o cumpărase de la Radomir, cu 10 galbeni, precum și o funie de moșie, din Căciuleasca, cumpărată de la Stan Băltănean și de la fratele lui, Vladul.

Martori: Gheorghie portar; Drăghici de la spătărei; Vladul; Marin din Suliman; Roman din Ulești; Nénciul, din Cră<s>¹tinești; Drăghici din Ulești; Șarban din Burlănești; Ghica din Burlănești.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 192-193. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 451 (mențiune).

¹ Omis.

438. 1695 (7203) iunie 25, București. † Adeacă eu, Iane Stăncescu, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna sfinții sale părintelui Athanasie egumenul de la mănăstirea lui Mihai Vodă den București, unde iaste hramul S(fe)te Nicolae, și la toți

părinții câți să află lăcuiitori la această sfântă mănăstire, cum să știe că, cumpărând eu niște moșii la Sulimanul, ot sud(stvo) Ialomița, de la Marin ot Sulimanul, și de la Șărba și de la Dragnea diiacon, drept ughi 110, și având mănăstirea niște loc, aici în București, pre lângă locul nostru, alătura pre lângă hanul lui Șarban vodă, din poarta lui Gheorghie Perdecu până în prăvăliile Săindariului, în lung stânjeni 19 și în lat stânjeni 6 pol, care loc l-au fost cumpărat răposatul Șarban vodă de l-au dat mănăstirii schimbu pentru niște prăvălii ce-au fost luat de-au pus hanul.

Deci ne-am învoit cu sfinția sa părintele Athanasie egumenu și cu alaiți părinți a sfintei mănăstiri, de le-am dat moșia mea, ce-am cumpărat de la Sulimanul sfintei mănăstiri, și ei mi-au dat acest loc, de aici din București, schimb, moșie pentru moșie. Și le-am dat și zapisele moșiei ce scrie pre numele meu.

Drept acéia, le-am dat acest zapis al nostru ca să aibă a ține și a stăpâni sfânta mănăstire această moșie, ce să scrie mai sus, cu bună pace, să-i fie moșie stătătoare în véci.

Și mărturii boiari, carii vor iscăli mai jos.

Și pentru credința mai jos mi-am pus și eu pecétea și iscălitura, ca să crează.

Și am scris eu, Stanciul logofăt, cu zisa lui, în București, iunie 25 d(â)ni, leat 7203 <1695>.

† Eu, Iane de la Stăncești. † Ion Ghiorghi mărturie ot Pitești; † Grozea coj(ocar) ot București mărturie; † Mihai mărturie.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 192-193. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 86-87, nr. 9 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 452 (mențiune).

439. 1695 (7203) august 14. Costandin Băsărab vv. și domn dă această poruncă „slugii domnii mea, anume ...¹, ca să fie volnic cu această carte a domnii mea să strângă toată dijma de pre moșiile mănăstirii lu Mihai Vodă de la Bățași și de la Florul, să ia dijma de la tot omul den toate ce va fi: den pâine, den orz, den mălaiu, den fân, den cânepă și den toate bucatele ce va afla, să ia den zece una, precum iaste obicéiul. Iar cine vor sta împotrivă, a nu-și daré dijma de voe, să fie volnic

sluga domnii mele ce scrie mai sus să-i apuce să dea fără de voia lor, că așa iaste porunca domnii mele". Ispravnic însăși domnul.

Orig. rom., hârtie difolio (28,1 × 20 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, înnegrit pe margini, sigiliu domnesc inelar octogonal, cu legenda neclară, având în câmp un scut heraldic încărcat cu acvila cruciată cu capul contuniat, scutul timbrat de o coroană închisă; pe v., două rez. grecești.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 87-88, nr. 10 (text integral după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 453 (mențiune).

¹ Loc liber.

440. 1696 (7204) ianuarie 15. Sarafim călugăr și cu fratele lui, Pătrașco, fiii lui Neag(o) e iuzbașa din Râmnic, vând jupănesei Catrina 3 pogoane de vie făcătoare în Dealul Dobrătenilor, dinspre Valea lui Siman, cu 14 lei pogonul. Scrie Ivan logofăt.

Sarafim călugăr¹; Pătrașco¹; popa Barbul <m. p.>; Chiril monah <m. p.>; Stoica Roșculescul <m. p.>; Dragomir iuzbașa din Răsimcheci² <m. p.>; Cerchez; Șandru; moșul Ignat³; Anghelachi.

Orig. rom., hârtie dofolio (30,3 × 21,1 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitori și înnegrit, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnare rom. contemporană. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 97, nr. 454 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Așa în orig.

³ Lectură nesigură; nume scris pe îndoitura actului.

441. 1696 (7204) februarie 18. † Adece noi, carei ne vom iscăli mai jos, anume: Dumitru vornicul, cu fiu-mieu, Chiriță, i Mihul, s(ă)nă Frâncul iuzbaș, cu vāru-său, Simion, s(ă)nă Radul, i vāru-său, Pană, s(ă)nă Pană, i Gherghe, zet Mariei, i Nițul, zet Androsul ot varoș Floci, dat-am acesta al nostru zapiș ca să fie de bună credință la mâna sfinții sale părintelui Athanasie egumenul ot mănăstirea lui Mihai Vodă, din târgu din București, și a tot săborul sfintei mănăstiri, precum să se știe că având noi multă pâră și gâlceavă cu părintele Athanasie egumenul și cu

alți călugări de la mănăstire, pentru moșia Ivănișul, ot sud(stvo) Ialomița, sculându-se părinții călugări cu nește cărți domnești vechi, însă cu o carte a lui Mihai vodă și cu o carte a lui Șarban voievod cel bătrân, întru care scriia pre numele aceștii moșii, și vrând ei să ia moșia.

Deci noi, încă fiindu moșneni pe această moșie și fiindu-ne că au stăpănit naintea noastră bătrânii, moșii noștri și strămoșii, și noi tot cu bună pace până acum, și știind noi că mănăstirea n-au mai ținut nici a mai stăpănit niciodată, și văzând noi că avem mare săclet¹ și băntuială după părinții călugări, și ca să să aleagă dreptate am mersu cu toții la Divan de-am tras pâră, de față cu părintele Athanasie egumenul, că iaste moșia a mănăstirii, și scoțând și cartea lui Mihai vodă și a lui Șarban vodă, de s-au cetit în Divan. Și noi, încă jeluindu-ne în Divan de dreptate, fiind moșia a noastră, și spuindu naintea mării sale, domnu nostru, cum că aceasta moșie, Ivănișul, o am ținut noi și moșii noștri tot cu bună pace până acum, iar mănăstirea n-au ținut.

Într-acéia, și măriia sa, văzând că iaste un lucru vechi depre la Mihai vodă, și n-au stăpănit mănăstirea niciodată, și ca să să dovedească lucrul mai bine ne-au dat, cu cartea mării sale, pre seama oamenilor, înprejurătorilor de acolo de la oraș, cu cărți de afurisanie asupra lor, ca să ne ia seama și să caute să advereze pentru această moșie, să vază mai ținutu-au mănăstirea vreodată au n-au ținut, și a noastră iaste moșia au a mănăstirii și cui să cade să o ție.

Deci ei toți, strângându-se acolo la un loc și umblându pe urmă bine au adevărat pe dreptate cum că n-au pomenit nici au auzit pe nimenea din bătrâni mai denainte vrême să fie ținut mănăstirea această moșie, ci au pomenit și au auzit că au ținut tot neamul nostru această moșie în pace despre părinții călugări de la mănăstirea Mihai vodă.

Iar părintele Athanasie nici pe aceasta nu s-au putut odihni, ci tot bănuia și umbla făcându-ne val. Și noi, văzând că nu să așază la un loc, și fiind noi nește săraci și neputând să mai umblăm pre pâră cu cheltuiiale, ne-am socotit cu toți, carei scriem mai sus, și pentru pomeana părinților noștri și a noastră² de²-am <închi>²nat <și> am dat cu scris<oarea noa>²stră dintr-această moșie a <noastră>², Ivănișul, stâneni <600, la sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă ca să să pomenească numele părinților noștri și ale noastre. Și cu această danie ne-am împăcat cu sfinția sa părintele egumen și cu toți părinții călugări ca să ție sfânta mănăstire această moșie din Ivăniș, stâneni 600>², cu bună pace de cătră noi și de cătră tot neamul nostru, să fie sfintei mănăstiri moșie stătătoare, ohabnică, în véci, după cum scrie și cartea părintelui Athanasie egumenul cu a tot săborul sfintei mănăstiri și cu pecetea mănăstirii la mâna noastră

de împăcăciune, ca să-și fie numai acești stânjeni de moșie, iar alaltă moșie câtă mai iaste să ni-o țânem noi cu pace și de acum nainte să ne ținem cineși moșiia, să nu mai fie gâlceavă între noi, ci să fim împăcați cu noi și cu tot neamul nostru.

Și mărturii boiarii, carei vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință mai jos ne-am pus numele în loc de pecete, ca să să crează.

Și am scrie eu, Mihai logofăt ot Târnava, cu învățatura lor.

Fev(ruarie) 18 d(ă)ni, leat 7204 <1696>.

† Мз, Дѣмитръ vornик. † Мз, Кириць, с(ь)нъ Негоиць³. † Mihul, sin Frâncul iuzbaș. † Simion, sin Radul. † Pană, sin Pană. † Мз, Герге, зет Марѣи. † Мз, Ницьл, зет Андросъл от варош Флочи⁴ <m. p.>; Γεωργιος μαρτιρας <m. p.>; Κωνσταντινος Κιρουτης (?) μαρτιρας <m. p.>; Μαθεας Σανетης μεγας πορταρης μαρτιρας <m. p.>⁵.

Orig., hârtie difolio (43,5 × 29,6 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, pe verso, însemnări și rez. grecești; cu o traducere franceză, un rez. românesc și o copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 88-90, nr. 11 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 98, nr. 455 (mențiune).

¹ „necaz”.

² Rupt; completat după copia din 1775.

³ „† Eu, Dumitru vornic. † Eu, Chiriță, fiul lui Negoită”.

⁴ „† Eu, Gherghe, ginerele Marii. † Eu, Nițul, ginerele lui Androsul din orașul Floci”.

⁵ „Gheorghe martor; Constantin Chiruță (?) martor; Matei Sanetis mare portar martor”.

442. 1696 (7204) februarie 21. Mihul, Chiriță, Iordan, <cumnatul>¹ lui Chiriță, Simion, Pană, Nițul ginerele lui Andros, Gherghie, ginerele Mariei, din orașul Flocii vând lui Athanasie, egumenul m-rii Mihai Vodă, 100 de stânjeni din moșia de la <Ivăniș>¹, pentru 35 de bani stânjenu, <care fac 25 de lei>¹.

Mihul Anghela<che>¹ <m. p.>; Iordan <m. p.>; Nițu, ginerele lui Andros; Simion, fiul lui Radu; Chiriță, fiul lui Negoită <m. p.>; Pan(ă), fiul lui Pan(ă); Gherghe, ginerele Mariei.

Orig. rom., hârtie difolio (33 × 21,5 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoitură și pătat; pe v., însemnare grecească; trad. fr. cu veleatul greșit: „7224”; rez. rom.; rez. fr.; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 98, nr. 456 (mențiune).

¹ Rupt, completat după copia din 1775.

443. 1696-7204 iunie 8, București, al optulea an de domnie.

† М(и)л(о)стію Б(о)жію, Їѡ Костандин Бѣсѣравъ воевода и г(о)сп(о)д(а)рь в(ъ)сое Земле Угровлахѣинское. Дават г(о)сп(о)дств(а) ми сѣю повѣленіе г(о)сп(о)дств(а) ми¹ sf(i)ntii și d(u)mn(e)zeștii mănăstiri, ce să cheamă Lipnicul, dă preste Dunăre, unde să cinstește hramul Sfântului și de ciudese făcătoriu S(vea)ti Neculae Mirlichischi, și părintelui ...² egumenul și tutoror călugărilor cât(i) vor fi lăcuiitori la acest sf(ă)ntu lăcaș, ca să fie sf(i)ntii mănăstiri sl(o)boziia, ce să cheamă Băneasa, от сѣд(ство)³ Vlașca, de să strângă oameni streini: sârbi, greci, arbănaș(i), moldoveni, ungurénii, oameni făr(ă) de bir și făr(ă) de gâlceav(ă), să-i așaze pre această moșie a sf(i)ntii mănăstiri, însă ...⁴ iară de cătră domniia mea vor fi în paace casele și toate bucatel(e) lor ce vor avea de bir, de talere, de miiare cu ceară, de găleată și de fân, de oaie seacă, de sulgiu, și de bir de haraci, și de cai de olac, și de împrumută, și de tutunărie, și de cai domnești, și de lucru domnescu, și de fumărie, și de cătră toț(i) stolnicii dupre balta lor, și de podvoade, de mertice, de conace și de toate dăjdile și mâncăturile câte vor fi preste an în țara domnii méle, de nici unile nici un val și nici o bântuial(ă) să n-aib(ă), iară dijma de stupi și de râm(ă)tori și oeritul să aibă a luare călug(ă)rii pre séama sf(i)ntii mănăstiri, iar dijmarii și oerii să n-aib(ă) tréab(ă), ca s(ă) fie sf(i)ntii mănăstiri, care mai sus să numește, de-ntărire și viețuitorilor călugări de hrană și de înbrăcăminte.

Așijdire, iar să fie sf(i)ntii mănăstiri să ia mertic de sare de la ocna Telega, bolovani o sută și cinzeci, să aibă a luare călugării de la gura ocni cu car(e)le lor și să o ducă unde le va fi voia lor, măcar veri la ce vad, veri să o vânză veri să o tréacă, și să aibă bună paace de vama și de ghiubrucul de sare și de toată cheltuiala ce are sarea de cătră toț(i) vameșii de către toți, și nimic val sau bântuial(ă) să n-aibă.

Pentru că, înțelegându domniia mea de această sf(ă)ntă mănăstire cum iaste într-un mijloc de streinătate și făr(ă) de nici un venit de nici o parte, d(o)mnii mea m-am m(i)l(o)stivit de am miluit și am întărit și am adaos la această sf(ă)ntă mănăstire cu această slob(o)zie și cu acest

mertic de sare ce scrie mai sus să ia călugrii la vreme cându iau și alte mănăstiri, pentru că au fost miluit și adaos această sf(ă)ntă mănăstire cu această slob(o)zie și cu acest mertic de sare și de alți domni <bă>⁵trâni, precum am văzut domnia mea și hrisovul lui Gligorie vod(ă), și a<l>⁵ Radului vod(ă) Leon și al răposatului unchiului domniei mel(e), Șerban voievod ...⁴ cărți domnești pre această milă aceștii sf(i)ntii mănăstiri ...⁴, iară domnia mea încă am înnoit și am întărit mila aceasta cu acest hri<s>⁵o<v>⁵ al domniei mel(e) ca s(ă) fie sf(i)ntii mănăstiri de agiutoriu și de întărire și d(u)mn(e)zeștilor călugări de hrană și de îmbrăcăminte, iar domnii mele și răposăților părinților domnii mel(e) vécinică pomenire.

Așijdiré și glasul nostru cel de rugă celor ce după noi vor fi de D(u)mn(e)zeu aleși stăpânitori cu deadinsul întindem ca fieștecare den voi în vremea stăpânirii sale den avuția cea de D(u)mn(e)zeu voao dată să nu fie sf(ă)nta mănăstire aceasta lipsită, ci sau după orânduia sumă sau și mai multu, precum vă va f(i) în...³ul, să vă îndurați ca și Domnul D(u)mn(e)zeu ce iaste în Troiță slăvit să-l cinstească și să-l miluiască într-a sa stăpânire cu lină pace și încă la veac(ul) ce va să să fie la răpaosul vécinic sufletul să-i fie.

Și întărim acest hrisov cu tot Svatul nostru, cu credincioșii boiarii noștrii: pan Comea Brăiloiul v(e)l ban Cralevschi, i pan ...² v(e)l vornic, i pan Diicul Rudeanul v(e)l log(ofăt), i pan Mihai Cantacuzino v(e)l spătariu, i pan Șerban Greceanul v(e)l vistieriu, i pan Costandin Ciorogârleanul v(e)l cliucériu, i pan Dumitrache Caramalâul v(e)l postélnic, i pan Vergo v(e)l păharnic, i pan Radul Izvoranul v(e)l stolnic, i pan Șerban Cantacuzino v(e)l com(i)s, i pan Iorga v(e)l slugériu i pan Costandin Corbeanul v(e)l pitariu. Și ispravnic Toma Cantacuzino vt(ori) lof(ofăt).

Și s-au scris acest hrisov în cetatea scaunului nostru, în București, într-al optule an din domnia noastră, de Isar log(ofăt).

Пис(а) [м(ѣ)с(а)ца] la luna lui iunie, 8 zile, а вт П(а)ма д(а)ж(е) до нинѣ теченіе лѣтом *зсѣ и вт Р(о)жд(е)ство Х(ри)с(то)во л(ѣ)то *4хчс.

Іу Костандин воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)динъ.

Іу Костандин воевода <m. p.>⁶.

Orig., perg. (56 × 38,5 cm), cerneală neagră, invocția simbolică, inițiala, cuvinte, majuscule, puncte în text, stema și monograma ornate în auriu și chinovar, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deasupra stema Țării Românești: într-un cerc din frunze, acvila cruciată, cu capul conturnat și zborul deschis, flancată de două ramuri; pe v., rez. grecesc.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, „În mijlocul străinătății”. Două hrisoave de danie pentru mănăstirea Lipnic din Bulgaria, p. 218-219, nr. 2 (text după orig.); D. Nastase, *The Romanian Documents*, fig. 185 (foto); idem, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 98, nr. 457 (mențiune).

¹ „† Din mila lui Dumnezeu, Io Costandin voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele”.

² Omis.

³ „din județul”.

⁴ Rupt și înnegrit.

⁵ Rupt.

⁶ „S-a scris [luna] la luna lui iunie, 8 zile, de la Adam până acum cursul anilor 7204 și de la Nașterea lui Hristos anul 1696.

Io Costandin voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Costandin voievod <m. p.>”.

444. 1696 (7205) noiembrie 12. † Adică noi, Bîlcireștii, anume Bobe i [și] Oprica, vâru-mieu, i Stănimir, fratele Opricăi, i Mihăilă, cu frate-mieu, Stănimir, făcut-am aceasta-m(i) scrisoare a no(a)stră la mâna părintelui egumenului de la Mihai Vodă, precum să se știe că avem și noi moșii¹, Bîlcireștii, dinpreună cu sfinția sa, acolo. Deci noi am fost băgat niște rămători în suhat la ghindă în toată moșia. Deci viind ispravnicii mănăstirii și zicând cum că am¹ loat bani suhat, și noi neluându, ne-am prinsu în cuvinte cu o(a)menii părintelui, de ne-am prigunit.

Deci părintele s-au mâniat și au mersu de s-au jăluit domnului, zicând că are moșie, și trimițându ispravnicii și oamenii, stându înpo-triv(ă), ca să nu-i dea suhatul. Deci domnul au trimis un portar al doilea să-i aducă cu scrisori, cine ce ară avea aici, și ne-au adus.

Deci noi, fi(i)nd greșii sfinții sale ne-am rugat de sfinția sa ca să ne iarte, și ne-au ertat. Deci noi i-am făcut scrisoarea noastră la mâna părintelui, precum să ținem și noi cu părintele precum am ținut și mai nainte vreme, iar ci s-ar găsi după moșie, suhat, au ci l-ar afla, dija să fie di frați, cine pe ce ar ținé moșie, iar cine ar sări din noi au din ceila(l)ții de-ai noștri asupra oamnilor părintelui să fie închinăți pradă.

Și când am făcut această scriso(a)re fost-am eu, Loiză portar.

Și am scris eu, popa Mihăilă ot Gorgani, cu învățatura lor.

Și pentru credința ne-am pus mai jos și dēgitili, ca să se crează.

Noem(brie) 12 d(ă)ni, leat 7205 <1696>.

† Eu, Bobe². † Oprica²; Stănimir²; † Mihăilă².

Orig., hârtie (36,5 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură, patru amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare grecească; cu o copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 90, nr. 12 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 98, nr. 458 (mențiune).

¹ Urmează un cuvânt tăiat cu mai multe linii.

² Amprentă digitală.

445. 1697 (7205) ianuarie 9. † Adecă eu, Iordachie, s(â)nă Stavrino pârcălab den Coeni, denpreună cu soția mea, Ilinca, fata lu Cazan postelnic, dat-am zăpisul nostru ca să fie de bună credință la mâna dumneaei Ilincai băneșii Corbeancăi și a coconilor dumneaei, cum să se știe că având noi moșie în Suharna, ot sud(stvo) Elh(ov), denpreună cu sfânta mănăstire a lu(i) Mihai Vodă, unde iaste hramul S(fe)ții Nicolae, care moșie ne iaste și noao dată de zestre dă la tată-nostu, Cazan postelnic Năsturel ot Fierăști, fă<cu>¹tu-o-am vânzătoare. Dici fiind aceasta moșie denpreună cu a sfintii mănăstiri a lu Mihai Vodă mers-am întâi la sfinția sa părintele egumenul ...² de l-am întrebat, pentru că i să mai cade sfinții sale a o cumpăra fiindu-ni frate dă moșae. Și sfinția sa părintele egumenul ne-au dat răspunsu d-au zis că nu-i tribuiaste, nici va cumpăra. Deci noi, pentru mare lipsă și săracie și multă da<tor>¹ie ce ne-au ajunsu fiindu-ne nevoe, mers-am la dumneaei jupâneasa Ilinca băneasa <C>¹orbéanca, fiindu-ne și dumnealor vecini și lovindu-se moșăia în cap cu moșăia du<mnea>¹lor, de i-am vândut dumneaei toată partea noastră dă moșae din Suharna, den câmpu, den pădure, den apă, den siliștea satului și dă peste tot hotarul cât să va alege, a patra parte, și cu vad de moară în apa Argeșului. Și lungul moșăi merge până în piatra dăspre <Ciu>¹ruléasa.

Și am tocmiț această moșae cu dumneaei, drept bani gata, taleri 150, î<nsă> mo<¹șăia fără de rumâni. Și am luat acești bani, toția gata, în mâinile noastre, și am vândut dumneaei de a <noas>¹tră bunăvoe și fără de nici o silă și cu știrea tuturor rudeniilor noastre.

Drept acéia, am dat acest zăpis al nostru la mâna dumneaei și a coconilor dumneaei ca să ție și să stăpânească această moșae cu bună pace, să le fie moșae stătătoare și ohabnică în véci, dumneaei, <și coconi>¹lor dumneaei, nepoților și strănepoților, câți Dumnezeu îi va

dărui. Și i-am dat și zăpisele céle <vechi>¹, care sînt de la socru-nostu, Cazan postelnic, de cumpărătoare.

Și când am făcut acest zăpis au fost mulți <b>¹oeri măturii, carii vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adivărată credință ne-am pus și noi mai jos degitili și iscăliturili, ca să se crează.

Пис ген(аріе) ☩ <9> А(к)ни, л(к)т(о) *зсе <7205/1697>.

Căzan, sin Căzan postelnic Năsturel de Fer(ă)ști <m. p.>.

† Iordache, sin Stavrino <m. p.>. † Eu, Ilinca³.

† Șarban Năsturel postelnic măturie <m. p.>.

Γιωργιος ...⁴ μαρτυρας <m. p.>⁵.

Orig., hârtie (30,3 × 20,5 cm), difolio, cerneală neagră, rupt la îndoitură și înnegrit, o amprentă digitală în cerneală neagră; pe v., însemnări și rez. grecești; o copie din 1775; un rez. românesc și un rez. francez din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 91-92, nr. 13 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 98, nr. 459 (mențiune).

¹ Rupt.

² Loc liber.

³ Amprentă digitală.

⁴ Neclar.

⁵ „Ghiorgios ... martor”.

446. 1697 (7205) aprilie 11. † Adecă eu, Magdalena călugărița, fata popei lui Staico, nepoata popei Neculii potropopol ot Târgoviște, cu soru-mea, Gherghina, și eu, Nedelco, feciorul popei Udrii, cu frații miei, nepoții preotésii ai Donii a popei Neculii potropopol, ci iaste mai sus zis, și cu nepotu-mieu, Andrei, cu frații lui, scris-am și măturisim cu acesta al nostru adevărat zăpis ca să fie de bună credință la mâna dumnealui jupânului Tudorache neguț(i)toriul, s(â)nă Tudori neguț(i)toriul, cum să se știe că având noi un loc de casă cu pimniță de piatră stricată și cu loc de grădină în oraș în Târgoviște, în mahalaoa de la besărica lu Socol, alătura cu zidul curții mănăstirii Stelii, despre amiază-zi, unde iaste o portiță mică. Și iaste în lungu den uliță până în fundul grădinii, stânjeni ...¹, și în latu, despre uliță, stânjeni ...¹, și în fundul grădinii, stânjeni ...¹, care acestu loc ne-au rămas de la moșul nostru, popa Necula potropopol.

Deci acum, noao trebuindu-ne bani, l-am vândut dumnealui jupânului Tudorache, de a noastră bunăvoie, drept bani gata, taleri 25, și am luat acești bani, toți deplin, în mâinile noastre, însă eu, Magdalena călugărița pre jumătate, taleri 12 pol, și eu, Nedelco, iar taleri 12 pol, că așa ni s-au venit pre în doao, cineși cu ceata lui, cu frații și nepoții.

Drept acéia, și noi încă am dat acestu zăpis al nostru la mâna dumnealui jupânului Tudorache ca să-i fie moșie stătătoare, dumnealui și coconilor, în véci, să-și facă case și ice va vrea. Și i-am dat și scrisorile céle vechi ce-am avut pentru acestu loc la mâna dumnealui.

Și mărturie boiari și preoți și oameni buni, vecini denprejur, care vor iscăli mai jos.

Și noi pentru mai adevărata credință ne-am pus dégitile în loc de peceti, ca să se crează.

Și am scris eu, Mihai logofăt za Divan Târgovișteanul, cu învățătura Magdalini călugăriții și vâru-său, lu Nedelco.

М(ѣ)с(а)ца априліе, дѣи <11> д(ь)ни, въ л(ѣ)т(ѣ) 7205/1697>.

† Eu, Magdalena călugărița². † Eu, Nedelco²; † Яз, Столика логофет, сынъ Параскивен³, mărturie <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare mai târzie>: „Zăpisul socru meu de cumpărătoare locului de case din Târgoviște, la Stelea”.

Orig. rom., hârtie (31,6 × 21,1 cm), difolio, cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare românească și una grecească.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 92-93, nr. 14 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 98, nr. 460 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Amprentă digitală.

³ „† Eu, Stoica logofăt, fiul lui Paraschiva”.

447. 1698 (7206) ianuarie 10. Adecă eu, Costandin vel pitariu, împreună cu frații miei, Mihai vtori postelnic i Barbul, feciorii pomenitului Vintilă Corbeanul biv vel ban, scriem și mărturisim cu acest al nostru adevărat zăpis ca să fie de mare credință la mâna sfinții sale părintelui

Athanasie, egumenul de la sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă, împreună cu tot săborul sfintii mănăstiri, cum să se știe că având sfânta mănăstire o moșie ce să chiamă Oltenița, ot sud(stvo) Elh(ov), dată de danie de jupâneasa Marica clucereasa, ce-au fost jupâneasă lui Ivașco biv vel cliucer Băleanul, cu diia ei, întărită cu pecetea și cu numele ei, și încă și cu mare blestem, care moșie iaste împreună cu moșiia noastră ce avem acolo.

Deci noi așa ne-am voitu ca să facem schimbu cu sfinția sa, părintele egumenul, ca să ne de noao această moșie Oltenița, câtă au fostu, toată partea jupânésii Maricăi cliucerésii, pre cât au dat ea cu diia ei la sfânta mănăstire. Și noi, încă având niște moșie la Suharna, care iar iaste <a>¹lătura cu moșiia mănăstirii, să o dăm sfintii mănăstirii², care moșie și noao ne iaste de cumpărătoare de <1>²a Cazan postelnicul Heréscul, încă mai denaite vréme, de când au fostu cursul anilor, leat 7205 <1696 septembrie 1 – 1697 august 31>. Și așa, cu to<a>¹tă voia inimilor noastre, am făcut schimbu cu părintele Athanasie egumenul și cu tot săborul sfintii mănăstiri, de ne-au dat noao această moșie, ce să chiamă Oltenița, cât au fostu de danie, ca să hie pre séama noastră de acum înainte, și noi încă am dat sfinții sale această moșie a noastră, ce mai sus s-au zis, Suharna, ot sud(stvo) ...³, ca să fie pre séama sfintii mănăstiri.

Și după tocmeala și așăzământul ce-am făcut cu părintele Athanasie egumenul datu-ne-au sfinția sa zăpisul de la tot săborul sfintii mănăstiri, întăritu cu pecetea sfintii mănăstiri și cu iscăliturile lor, împreună și cu mulți boiari mari iscăliți în zăpis mărturii, dându-ne și diia ce-au fost de daniia aceștii moșii a jupânésii Maricăi cliucerésii, ca să avem a ținé această moșie pre séama noastră, cu tot venitul ei ce-ar fi. Și noi, încă am dat sfinții sale toate scrisorile céle vechi ce-am avut pre această moșie, ce mai sus s-au zis, Suharna, împreună și cu acestu al nostru zăpis, ca să aibă a ținé și a stăpâni sfânta mănăstire această moșie cu tot venitul ei oricât ar fi, să fie sfintii mănăstiri moșie ohabnică, în véci, pentru că noi, de a noastră bunăvoie, am făcut acest schimbu cu acéste moșii, însă moșii stérpe și fără de rumâni.

Și la acest așăzământ întâmplatu-se-au mulți boiari mari mărturii, carii mai jos au iscălitu.

Și pentru mai adevărată credință am întărit și noi zăpisul acesta, însuși cu mâinile noastre am iscălitu, ca să se crează.

Ghenarie 10 d(ă)ni, leat 7206 <1698>.

Teodosie mitropolit <m. p.>⁴.

Costandin Corbeanul vel pitar <m. p.>; Mihai Corbeanul vtori postelnic <m. p.>; Barbul Corbeanul <m. p.>.

Cornea vel ban mărturie <m. p.>; Stroe Leurdeanu vel vornic mărturie <m. p.>; Diicul Rudeanu vel logofăt mărturie <m. p.>; Șerban vel vistier martor <m. p.>; Radul Izvoranu vel stolnic stolnic mărturie <m. p.>; † Șerban Cantacuzino mărturie <m. p.>; Bunea Grădișteanu vel armaș mărturie <m. p.>; Radul Golescu vel comis mărturie <m. p.>; Toma Cantacuzino vtor logofăt mărturie <m. p.>; † Ianachi Văcărescu vel agă mărturie <m. p.>; Grigorie Băleanu mărturie <m. p.>; Radul Hrizea biv vel clucer mărturie <m. p.>; Radul postelnic Dudescu mărturie <m. p.>.

Orig., hârtie (41,5 × 29 cm), difolio, cerneală neagră, rupt la îndoitură; pe v., două rez. grecești, din care unul dezvoltat; copie din 1775; un rez. fr. și un rez. rom. din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 93-94, nr. 15 (text după orig. și foto p. 109); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 99, nr. 461 (mențiune). Pentru actul dat de egumenul Athanasie în aceeași zi, 10 ianuarie, vezi *Colecția Achiziții Noi*, vol. II, p. 40, nr. 442 (rez. după orig., CXVII/175).

¹ Rupt.

² Așa în orig.

³ Loc liber.

⁴ Semnătura mitropolitului deasupra textului.

448. 1698 (7206) ianuarie 14. Adecă noi, eu, Ieroteiu, împreună cu frații miei, anume Barbul¹ i Novac, feciorii Ricăi de la Spantog, și eu Cazan, ficiorul lui Cazan postelnicul Herăscu, toți împreună scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de mare credință la cinstită mâna mării sale domnului nostru, Io Costandin Basarab voevod, precum să știe că, avându noi niște moșie, ce să chiiamă Spantogul, ot sud(stvo) Elh(ov), care moșie ne iaste și noao de moștenire încă mai denainte vrme de la părinții noștri, și această moșie iaste împreună, tot într-un hotar, cu moșia sfintei mănăstiri, ce să numește Mihai Vodă, care iaste din sus de București, și tot am ținut această moșie pre seama noastră, cu bună pace, precum o au ținut și părinții noștri.

Iar când au fost acum, noao trebuindu-ne bani pentru trebile noastre, mers-am noi, de a noastră bunăvov, la măriia sa de-am făcut tocmeală de i-am vândut mării sale această moșie pre cât am avut noi

peste tot, însă stâneni o mie, și stânenul po² bani ...³, care fac împreună peste tot, taleri ...³.

Întru care eu, Ierotei, împreună cu cu frații miei, Barbul i Novac, feciorii Ricăi ot Spantog, am vândut mării sale într-această moșie, stâneni 500, po² bani ...³, care fac taleri ...³.

Și eu, Cazan, feciorul lui Cazan postelnicul din Herăști, iar stâneni ...³, și banii, taleri ...³, precum să zice și suma cea de sus.

Care moșie iaste alătura cu moșia ce merge spre hotarul, ce să numește Harna, și merge din malul Dunării, alătura cu Cliciul și cu Chisiletul, cu gârla, și merge la câmp. Și după tocmeala ce-am făcut noi cu măriia sa luat-am cineși partea lor de bani, pre sumele ce s-au zis mai sus, toți gata și deplin, în mâinile noastre.

Drept acéia, și noi încă am dat mării sale [noi] toate scrisorile cele vechi ce-am avut noi pre această moșie, împreună și cu acest al nostru zapis, toate la mâna mării sale, ca să aibă măriia sa a ținé această moșie, să-i fie mării sale moșie stătătoare și luminaților coconilor mării sale, neclătită, în véci.

Și la tocmeala aceasta întâmplatu-s-au mulți boiari mari mărturii, carii mai jos au iscălit.

Și noi, încă pentru mai adevărată credință, am întărit zapisul acesta cu degetele și cu iscăliturile noastre, ca să să crează.

Ghenarie 14 d(ă)ni, leat 7206 <1698>.

Eu, Ierotei. Eu, Borcea. Eu, Novac.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 291-292. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; rez. rom. și rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 95-96, nr. 16 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 99, nr. 462 (mențiune).

¹ Greșit, în loc de: „Barbul” (vezi semnătura și documentul nr. 18).

² Slavonism: „pe”.

³ Loc liber.

449. 1698 (7206) martie 14, București. † М(и)л(о)стїю Б(о)жію, Їв Костандин воєвода и р(о)сп(о)д(и)нъ Земле Блахиское. ДАБАТ р(о)сп(о)дств(а) ми сїю повелїніе р(о)сп(о)дств(а) ми lui Tudorache neguțitoriul, ginerele Procăi neguțitoriul din Târgoviște, ca să fie volnic cu această carte a domnii mele de să aibă a-și face casă pre

locul unde au cumpărat în orașul domnii mele, în Târgoviște, lângă zidul curții mănăstirii Stelii, și să-și ție casa cu locul cât va fi cu bună pace de către boiarinul domnii mele, Socol medelnicéruil, pentru că au jăluit Tudorache neguțitoriul la domnia mea cu un răvaș, zicând cum că după ce-au cumpărat el acestu loc, cu pimniță, de la stăpânii locului, și apucându-se să direagă pimnița și să-și facă casă, încă preste un an, iar Socol medelnicéruil, având și el un loc de casă, acolo aproape, l-au oprit cu cuvântul, zicând să nu facă casă că iaste el mai volnic să cumpere locul, și cum că-i va da banii. Și s-au lăsat Tudorache după cuvântul lui, ca să-i dea banii și cheltuiala ce-au cheltuit la zidul pimniții. Și cum că au mersu în multe rânduri la dânsul ca să-i dea banii, până ce-au mai trecut încă un an, și tot nu i-au mai dat banii, nici au vrut să iscălească în zapis.

Deci pentru acesta lucru, domnia mea am poruncit, în dosul răvașului cel de jalbă, la Socol medelnicéruil au să dea banii au să iscălească în zapis. Mai multu de alt val să numai poarte. Iar de nu va da banii, nici va iscăli, să fie volnic Tudorache să-și facă casă.

Și mergând Tudorache cu porunca domnii mele la Socol medelnicéruil, el nici banii n-au vrut să-i dea, nici în zapis n-au vrut să iscălească.

Dirept acéia, fiind Socol medelnicéruil așa necăjătoriu fără direptate, domnia mea am dat această carte a domnii mele lui Tudorache neguțitoriul să fie volnic să-și facă casă pre acest loc și să-și stăpânească el casa și locul, precum l-au cumpărat cu bună pace, de către Socol medelnicéruil mai multă băntuială să n-aibă, să-i fie moșie stătătoare, lui, și feciorilor și nepoților în véci, и ни ѡт когождѣ непоколѣвимъ, поризмо г(о)с(по)дства ми.

И исправникъ саам рече г(о)с(по)дства ми.

Пис оу Бѣхъреци, м(ѣ)с(а)ца марте, дѣ <14> д(ѣ)ни, л(ѣ)т(о) 3с5 <7206/1698>.

† Іѡ Костандин воевод(а) <m. p.>.

† Іѡ Костандин воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нь.

Orig., hârtie (34,5 × 22,8 cm), difolio, cerneală cafenie, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc inelar octogonal, puțin clar; pe f. 2 r., un alt început al actului; pe f. 2 v., o însemnare grecească; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zăhariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 96-97, nr. 17 (text după orig. și foto p. 110); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 99, nr. 463 (mențiune).

450. 1698 (7206) martie 20, București, al zecelea an al domniei. † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Іѡ Костандинъ Бѣхърав воевод и г(о)с(по)д(а)рьъ вѣсое Земле Угровлахїнское. Дават г(о)с(по)дств(а) ми цїе повѣленїе г(о)с(по)дств(а) ми свѣтїи и думнезеешїи мănăstiri de aici din orașul domniei mele den București, unde să prăznuiască hramul Sfântul și Marele de Minuni Făcătoriu, Ierarhul Nicolae Mirlichiișchi, care mănăstire iaste făcută și înălțată den temeliia ei de răposatul și creștinul Mihai voevod, și părintelui Athanasie egumenul cu tot săborul svfintii mănăstiri, ca să fie svfintii mănăstiri ocină la satul Spanțovul, ot sud(stvo) Elh(ov), despre toată ocina satului, stânjeni 500, și den Suharna a patra parte, stânjani ...¹, și cu vad de moară în apa Argeșului, den câmpu, den pădure, den apă și den seliștea satului, cu tot venitul de peste tot hotarul, pentru că această ocină den Spanțov, stânjani 500, i-am cumpărat domniia mea de la Ierotei și de la frații lui, Borcea și Novac, feciorii Răcăi iuzbaș, de acolo din Spanțov, stânjanul po² bani 66, care fac taleri 250, cu zapise de la mâna lor de vânzare și cu boiarii Divanului mărturii iscăliți în zapis. Iar aceasta a patra parte den Suharna, stânjani ...¹, care mēge în lungu până în piatra despre Ciuruleasă și cu vadul de moară din apa Argeșului, am cumpărat domnia mea de la Iordache, feciorul lui Stavrino, și de la fămeia lui, Ilinca, stânjanul po bani 66, cin³ taleri 250, care fac împreună stânjani ...¹, cin cupno⁴ taleri ...¹.

Deci fiind această moșie, ce scrie mai sus, care am cumpărat domnia mea, alătorea pre lângă moșia svfintii mănăstiri, ce mai sus s-au zis, a lui Mihai Vodă, ce are acolo la Spanțov, și avându mănăstirea altă moșie a satului Florul, ot sud(stvo) Tel(eor)m(an), alătorea pre lângă moșia domnii mele a satului Șerbăneștii.

Deci după ce a cumpărat domniia mea aceste moșii de la Spanțov, venit-au părintele Athanasie egumenul cu tot săborul svfintii mănăstiri de ne-au pohtitu ca să facem schimbu cu sfanta mănăstire, să dăm noi svfintii mănăstiri aceste moșii, den Spanțov și den Suharna, și mănăstirea să ne dea noao acestu satu, Florul, tot satul cu tot hotarul, de care și noi după pohta svfintii sale, părintelui Athanasie egumenul și a tot săborul svfintii mănăstiri ne-am tocmitu, fiindu cu voia tuturor, de-am făcutu acestu schimbu, de-am dat domniia mea svfintii mănăstiri aceste moșii den Spanțov și den Suharna și cu vadul de moară în apa Argeșului, și svfintia sa, părintele Athanasie egumenul, cu tot săborul svfintii mănăstiri, ne-au dat noao acestu sat, Florul, tot satul cu tot hotarul, schimbu moșie pentru moșie, însă moșii stēpe fără de rumâni, ca să ție sfanta mănăstire aceste moșii de la Spanțov și de la Suharna, cum scrie mai sus, și noi să ținem satul Florul preste tot cu tot hotarul.

Și după tocmeala ce-am făcut cu părintele Athanasie egumenul și cu tot săborul sfintii mănăstiri, dat-am domnia mea zapisele de cumpărătoare a acestor moșii, de la Spanțov și de la Suharna, și alte cărți și scrisori vechi ce-au fost, la mâna egumenului Athanasie, și am dat și această carte a domnii mele ca să aibă a ține sfânta mănăstire și a stăpâni aceste moșii de la Spanțov și de la Suharna, stânjării ce scriu mai sus, cu vadul de moară și cu tot venitul de peste tot hotarul, precum scriu și zapisele de cumpărătoare, să fie sfintii mănăstiri de moștenire, în vécii.

Și am întăritu cartea aceasta cu tot Sfatul și credincioșii boiarinii domnii mele: pan Cornea Brăiloiul vel ban, i pan Stroe vel vornic, i pan Diicul Rudeanul vel logofăt, i pan Mihai Cantacuzino vel spătar, i pan Șerban vel vistier, i pan Vergo vel clucer, i Dumitrache vel postelnic, i Scărlatache vel păharnic, i Radul Izvoranul vel stolnic, i Radul Goleșcul vel comis, i Iorga vel sluger i Costandin Corbeanul vel pitar. Și ispravnic Toma Cantacuzino vtori logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în orașul scaunului domniei mele, București, într-al zécelea an den domnia domnii mele, de Isar logofețel den București, martie 20 d(ă)ni, leat 7206 <1698>.

† Їw Костандин воевода(а) <m. p.>.

† Їw Костандин воевода(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)с(по)д(и)нь.
Diicul Rudeanul vel logofăt прочитох⁵ <m. p.>.

Pe f. 2 verso, o însemnare contemporană: „Acest hrisov să să treacă în 2 locuri, adevă și între scrisorile Spanțogului și între scrisorile Sohărnii, fiind că să cuprindă din amândoa moșăile”.

Orig., hârtie difolio (44,6 × 30 cm), cerneală neagră, inițiala, numele domnului, majuscule, puncte în text și monograma ornate în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,7 cm diam.) timbrat, păstrat; pe v., însemnare românească și rez. grecesc; copie din 1775; un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 97-99, nr. 18 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 99, nr. 464 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Slavonism: „pe”.

³ Slavonism: „fac”.

⁴ Expresie slavonă: „fac împreună”.

⁵ „a citit”.

451. 1698 (7206) aprilie 10. † Adevă eu, Ierothei, împreună cu frații miei, anume Borcea i Novac, feciorii Răcăi iuzbaș den Spanțov, ot sud(stvo) Ilh(ov), scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna sfintiei sale părintelui Athanasie egumen de la sfânta mănăstire de aici din București, unde să numește Mihai Vodă, și să prăznuiește hramul Sfântul și Marele și de Multe Ciudese¹ Făcătoriu, Ierarh Nicolae Mirlichiișchi, și a tot soborul sfintei mănăstiri, cum să se știe că având noi niște moșie în Spanțov, încă mai denainte vrême, de moștenire de la moși și de la părinți, și tot o am ținut prea seama noastră cu bună pace. Iar când au fost acum, în zilele mării sale domnului nostru, Io Costandin Basarab voevod, noao trebuindu-ne bani la trebile noastre, mers-am noi, de bunăvoia noastră, la sfinția sa părintele egumen de am făcut tocmeală, de i-am vândut toată partea noastră câtă să va alége de moșie: din câmp, din pădure și din apă, du preste tot hotarul cât să va alége, care moșie iaste pre lângă altă moșie a sfintei mănăstiri ce are acolo. Și mai căzându-se sfintii sale a o cumpăra, tocmitu-ne-am în preș, drept taleri 100. Și după tocmeală am luat acești bani noi, toți gata și deplin, în mâinile noastre.

Drept acéia, și noi am dat sfintiei sale și scrisorile cele vechi ce-am avut pre această parte de moșie a noastră, însă moșie stearpă și fără de rumâni. Și am dat sfintiei sale și acest al nostru zapis ca să aibă a ține și a stăpâni această moșie, precât am ținut și noi, să fie sfintei mănăstiri moșie ohabnică și părintelui, în vécii.

Și mărturii boiari carii vor iscăli mai jos.

Și noi, încă pentru mai adevărată credință, ne-am pus degetele mai jos în loc de peceți și numele, ca să să crează.

Și am scris eu, Isar logofăt, cu zisa lor.

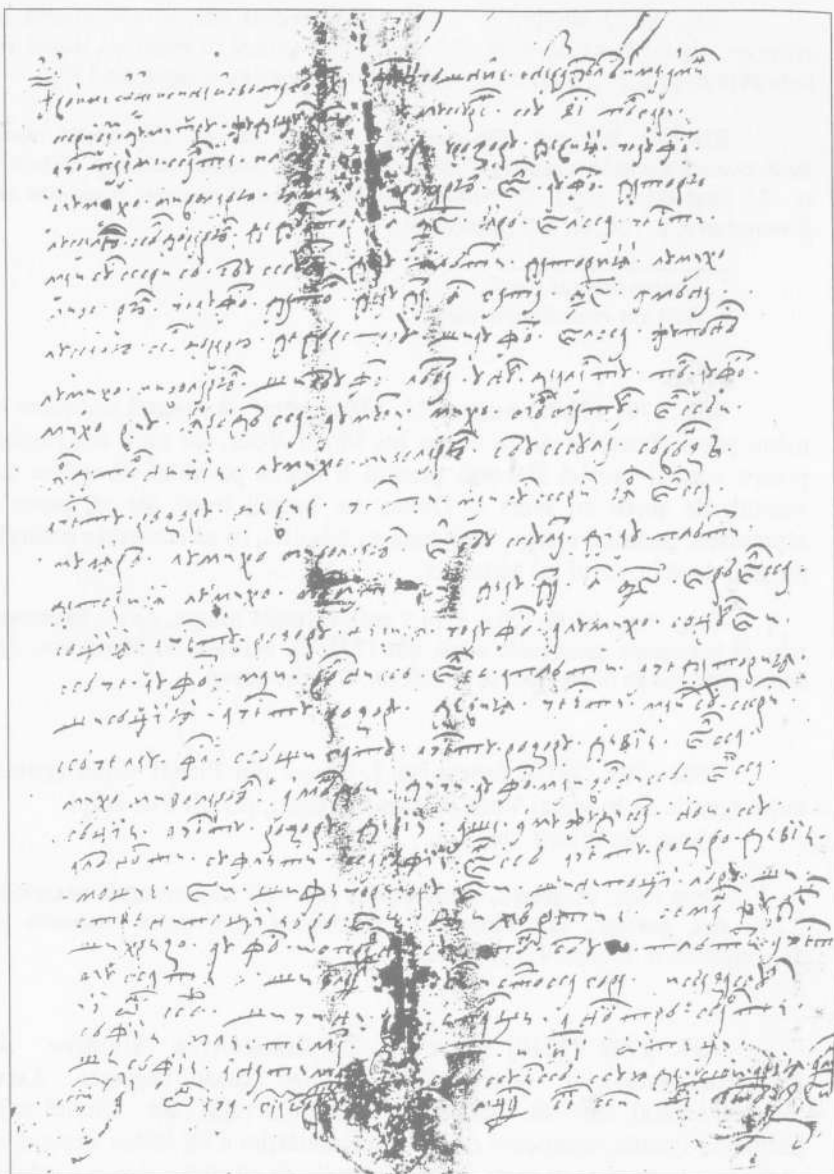
Aprilie 10 d(ă)ni, leat 7206 <1698>.

† Iroteiu, fecior Răcăi. † Eu, Borcea. † Eu, Novac. † Eu, Paraschiva, mărturie. † Eu, Stan de acolo, mărturie. † Eu, Ivan de acolo, mărturie.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 291-292. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775; cu o trad. fr., un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 99-100, nr. 19 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 99, nr. 465 (mențiune).

¹ Slavonism: „minuni”.

Doc. nr. 756

452. 1699 (7208) noiembrie 16. † Adecă noi, acești 3 meșteri, anume: Stan, meșter de la morile mănăstirii Radului Vodă, și eu, Vasilie, meșter care am fost la dumnealui Șarban comis, și eu, Ilie, m(ește)r de la morile mănăstirii ot Cotroceni, dat-am zapisul nostru la cinstita mâna sfinții sale părintelui Averghi, egumenul de la mănăstirea lu Mihai Vodă, precum să se știe că având pricină cu dumnealui Preda vel clucer pentru mori, zicând părintele egumenul de la Mihai Vodă că-i sînt morile nicate¹ de morile dumnealui Predei clucerul.

Deci strângând boiari, după porunca mării sale, lui vodă, ca să vază pentru morile dumnealui Predei clucerul, ne-au strânsu și pre noi Zahariia vtori portar, și mergând acolo la mal, noi așa am ales cu suflitili noastre, cum n-au nici o stricăciuni morile mănăstirii lu Mihai Vodă de morile dumnealui Predei clucerul. Și am luat asupra noastră cum că li vom potrive aceste 4 vaduri de mori, anume morile dumnealui Predei clucerul și morile mănăstirii lu Mihai Vodă și morile S(fe)ti Catirini și morile lu S(fe)ti Ioan, de vor umbla una ca alta, când vor sta de nicătură² vor sta toate, iar când vor porni să pornească iar toate o dată, numai să aibă sfinția lui, părintele egumenul, a să apuca de mori ca să i li dirégem noi precum știm, iar niinblând, precum scrie mai sus, să aibă sfinția lui, părintele egumenul, a ni apuca pre noi să dăm sama și să petrecem mare nevoe, însă să se apuce sfinția lui de mori să li dirégem, precum vom învăța noi.

Și pentru credința ne-am pus mai jos numili și dēgitili, ca să se crează.

Πισ νοεμ(ε)ριε σί <16> λ(κ)νι, λ(κ)τ(ο) <35> <7208/1699>.

Eu, Stan meșter. Eu, Vasilie meșter. Eu, Ilie meșter.

Orig., hârtie difolio (30,6 × 21 cm), cerneală neagră, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., o însemnare grecească; cu o copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 101-102, nr. 21 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 100, nr. 468 (mențiune).

¹ „înecate”.

² „înecătură”.

³ Amprentă digitală.

453. 1701 (7209) mai 28. <Di>¹ma le(fe)g(iul) din orașul <Floci>² și cu feciorii lui face un schimb de moșii cu egumenul <Ig>¹natie de la m-reă Mihai Vodă din București, cu hramul Sf. Nicolae: îi dă egumenului partea de moșie la <Ivăniș>¹, 300 de stânjeni, pe care o cumpărase de la Chiriță, fiul lui Negoită <Miiutescu>¹, și ia de la el un loc de prăvălie în târg, <în oraș în Floci>¹ și moșia Vlădeni, 220 de stânjeni, dându-și, unul altuia, și zapisele. A scris Drăgan logofăt, fiul popa Gostil(ă) din oraș.

Martori: Ostathie³; Stirianos³; Mihul, fiul lui Frâncul iuzbașă <m. p.>; Panaioti <m. p.>³; Paraschiva din orașul <Floci>² <m. p.>; Negoită județ <m. p.>; Iane, fiul lui Albul (?) <m. p.>; Costandin, fiul lui Costandin <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29,8 × 18,5 cm), cerneală neagră, rupt pe margini și pătat, un sigiliu inelar oval, aplicat în aceeași cerneală, a lui Dima leahul, cu decor neclar; pe v., rez. grecesc; copie din 1775; trad. fr.; rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 100, nr. 469 (mențiune).

¹ Rupt; completat după copia din 1775.

² Omis.

³ Semnătură grecească.

454. 1701 (7209) august 20. † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їв Костандин воевод и г(о)сп(о)д(и)нь. Писах г(о)сп(о)дств(а) ми¹ voao 6 boiarii, anume: Mardarie călugărul, i Rafail Glineanul, i Danciu ot Ungurei, i Trășan ot Șărbănești, i Ion pârclăbul ot Baldovinești i Ciolan ot Brebinari, carii sînteți luați de Ignatie egumenul ot mănăstirea lui Mihai Vodă, i de Drăghici Bălăceanul i de Matei vâtaf Bălăceanul ca să îndreptați hotarul Băceștilor cu al Stoborăștilor pre sémnele și pre hotarâle céle bătrâne, pre unde scrie în cartea lui Mihai Vodă.

Deci în vrême ce veți vedea cartea domnii méle, iar voi să vă strângeți toți la un loc și să mérgeți acolo la acéle moșii să faceți adeverință direaptă, și după ce veți direpta hotarâle să le faceți scrisorile voastre, ca să știe di acum fiișticare pre unde îi iaste hotarul, să ție făr de gâlceavă. Și să socotiți cine ar fi luat dijma, unul de către altul, să le faceți socoteala direaptă să întoarcă unul altuia.

Толїко писах г(о)сп(о)дств(а) ми².

Лвгуст к <20> д(ь)ни, л(ѣ)т(о) <3сѡ <7209/1701>.

† Їв Костандин воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)сп(о)д(и)нь.

Orig., hârtie difolio (28 × 19,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (5,5 cm diam.), aplicat în chinovar, destul de bine păstrat; pe f. 2 v., însemnări românești și grecești; cu o copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 102-103, nr. 22 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 100, nr. 470 (mențiune).

¹ „Scriem domnia mea”.

² „Atât am scris domnia mea”.

455. 1701 (7209) august 22. Matei vâtaf dă această scrisoare la mâna popii Hristofor de la m-reă lui Mihai Vodă, cu care are pricină pentru venitul moșiei Băcești; preotul îl acuza pe vâtaf că a luat tot venitul, de aceea au mers la Divan, iar boierii le-au dat zi, peste o săptămână, pentru a merge, împreună cu 6 boieri, ca să cerceteze hotarele moșiei, după hrisovul lui Mihai vv.

Orig. rom., hârtie (20,4 × 14,7 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare rom. și însemnare grecească; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 100, nr. 471 (mențiune).

456. 1702 (7210) februarie 2. Mușat din Pitești vinde egumenului Ignatie de la Mihai Vodă un copil de țigan, pentru 5 de stupi.

Mușat din Pitești <m. p.>.

Orig. rom., cu greșeli, hârtie difolio (20 × 15 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 100, nr. 471 (mențiune).

457. 1702 (7210) iunie 28. † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їв Костандин воевод и г(о)сп(о)д(и)нь в(ъ)сое Земле Блахскон. Дават г(о)сп(о)дств(а) ми сіе повелѣніе г(о)сп(о)дств(а) ми сфінției sale, părintelui Ignatie, egumenul de la sfânta mănăstire a lui Mihai voevod, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle de să aibă a ținé și a stăpâni toată partea de moșie den Pereasca, ot sud(stvo) ...¹, a lui Dragomir, feciorul lui Mogoș den Sulimanul, cu bună pace, pentru că această parte de moșie o au fost vândut Dragomir lui Costandin logofăt din Pitești cu

doao zapise, drept taleri ...¹, de la leatul 7189 <1680 septembrie 1 – 1681 august 31>, de o au stăpânit Costandin câtăva vreme, apoi o au vândut lui Athanasie, ce-au fost egumen mai nainte la Mihai Vodă, de o au stăpânit și mănăstirea vreo 10 ani, până acum.

Deci când au fost acum în zilele domniei mele, iar Dragomir, sin Mogoș, s-au rădicat cu pără, zicând cum că nu ș-au vândut el partea lui de moșie den Pereasca lui Costandin din Pitești, nici i-au făcut nici un zapis la mâna lui de vânzare, și cum că are și măturie pe Oana iuzbaș ot <Sulimanul>¹, cum n-au vândut nici au luat bani de la Costandin.

Deci Dragomir au venit cu Ignatie egumenu înaintea domniei mele la Divan de s-au pârât amândoi de față. Și Ignatie egumenul au scos amândoao zapisele lui Dragomir de vânzare acei parte de moșie, care vânduse mai nainte lui Costandin, de s-au citit în Divan. Iar Dragomir tăgăduia și zicea: cum că nu sint zapisele lui. De care, fiind și Oana iuzbaș de față, așa au măturisit înaintea domnii mele cum că zapisele sînt adevărate ale lui Dragomir, întâmplându-să de-au fost și el atunea la vânzare acei parte de moșie, când o au vândut lui Costandin, și cum că din mâna lui au luat Dragomir banii.

Într-acéia, văzând domniia mea că umblă Dragomir cu minciuni, l-am scos domniia mea cu mare rușine din Divan, și am dat această carte a domniei mele lui Ignatie egumenul ca să aibă a ține și a stăpâni această parte de moșie, ce scrie mai sus, cu bună pace, de cătră Dragomir, feciorul lui Mogoș, după cum îi scriu zapisele, pentru că au rămas Dragomir de judecată den Divan dinaintea domniei mele.

И нако да нѣст. И исправник сам речн г(о)сп(о)дств(а) ми².

Юніе ки <28> д(ь)ни, л(ѣ)т(о) зці <7210/1702>.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 194-195 și p. 203 (rez.). Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 103-104, nr. 23 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 473 (mențiune).

¹ Loc liber, completat după documentele anterioare.

² „Și altfel să nu fie. Și ispravnic însăși spusa domniei mele”.

458. 1704 (7213) octombrie 5. Mușat din Pitești se înțelege cu egumenul popa Grigorie de la schitul lui Ianache vistier din Pitești, pentru o țigancă pe care o avea la m-rea Râncăciov; m-rea Râncăciovul avea o țigancă la m-rea lui Ianache vistier și s-a rânduit și i-a dat lui m-rea lui Ianache vistier un copil de țigan, anume Radul, în schimbul țigancii pe care o avea el la m-rea Râncăciov.

Mușat <m. p.>; Ianache, fiul lui Iane Grecul din Pitești <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (34,1 × 23,3 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri și pătat; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 475 (mențiune).

459. 1706 (7214) aprilie 7. Radul, cu fiul lui, Neagul, și femeia lui, Vișana, și cu toți copiii vând jupânului Hrone patru pogoane de vie în dealul Cernăteștilor, printre viile sale, pentru 40 de taleri pogonul. Radu le avea de cumpărătură de la Gavril Moldovean și frații lui, Tatul Hoțul și Ioniță. Vanzătorii i-au mai dat lui Frone o bute și o tocitoare. A scris popa Zarnă.

Radul¹; Neagul¹; Vișana¹.

Martori: Costandin Tabacul, Nedelco Ciofiac, Ionașco măsurător, Stan Fântână, Istodie, Stan Scuipă, Antonie cizmar, Chiriul stegar din Ploști.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 21,6 cm), cerneală cafenie, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 476 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

460. 1708 (7216) martie 2. † Adecă eu, Radul croitoriul, feciorul lui Iamandi croitoriul, dinînpreună cu făméia mea, Voica, dat-am acest al nostru adevărat zapis ca să fie de bună credință la mâna dumnealui jupânului Zamfir starosté dă neguțatori, precum să se știe că i-am vândut dumnealui o prăvălie a noastră, de aici din București, cu tot locul ei, cât ține înprejur, și cu lémne, ci iaste făcută precât am stăpânit și noi. Care această prăvălie iaste în Ulița cea Mare, între prăvăliile lui Costandin, ginerele Neculii croitoriul Tufă, și între prăvăliia jupânului Mihul Călugărul. Și o am vândut drept bani gata, taleri 130, care acești bani i-am luat toți deplin în mâinile noastre.

Și o am vândut de a noastră bunăvoință, nesiliți de nimenea, și cu știrea tuturor rudeniilor noastre și cu știrea tuturor vecinilor și din sus și din jos, pentru ca să-i fie dumnealui această moșie stătătoare în vâci, dumnealui și coconilor dumnealui, câți Dumnezeu i-au dăruit.

Și când s-au făcut acest zapis fost-au mulți oameni și vecini buni mărturie, care să vor iscăli mai jos.

Și noi, pentru mai adevărată credință, pusu-ne-am degetele în loc de pecete, mai jos, ca să se crează.

Martie 2 d(ă)ni, leat 7216 <1708>.

† Eu, Răducanul, sin Iamandi croitor¹; † Voica¹.

Eu, popa Șarban, cumnatul Răducanului, martur. † Eu, Toma cupeț, mărturie. † Κοσταντίνος σαραφης μαρτυρας² <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (31,1 × 20,5 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe verso, două rez. grecești; cu o copie din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 104-105, nr. 24 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 477 (mențiune).

¹ Amprenă digitală.

² „Constantin zaraf martor”.

461. 1708 (7216) aprilie 1. † Adeacă eu, Zanfir starosté za neg(u)țători, dat-am zapis(ul) mieu ca să fie de bună credință la mâna sfinției sale părintelui egumen Cozma de la sfânta și dumnezeiasca mănăstire, ce să chiamă Mihai Vodă, unde iaste hramul Sfântului Nicolae, de aici din București, dinpreună și la alalți părinți, carii să află lăcuitori la sfânta mănăstire pe această vreme, precum să se știe că cumpărând eu casele jupânului Manul, socră-mieu, și mai schimbând cu un loc al sfintei mănăstiri al Radului Vodă, fiind pre lângă curtea noastră, și având și sfânta mănăstire a lui Mihai Vodă un loc cu casă, iar pre lângă curtea noastră, în lung, stânjeni 10, și în lat, stânjeni 9, de să hotărăște cu ulicioara care urdina¹ jupân Manul, socră-mieu, de mergea la pivnița lui lângă zid, care loc iaste între moșia noastră și între moșia hanului lui Șarban Vodă, înaintea porții, și pe acel loc șădea Marco armeanul Botezatul.

Deci ne-am învoit cu sfinția sa de-am făcut schimbu de mi-au dat mie acel loc, și eu am dat sfinții sale un loc cu o prăvălie, făcută la

Ulița cea Mare, la Șălari, și cu o casă în dosul prăvăliei, care prăvălie o am cumpărat de la Radul croitorul, feciorul lui Diiamandi croitorul, în preț de bani gata, taleri 130. Și am dat la sfânta mănăstire și un săridar, taleri 10. Care prăvălie iaste între prăvăliile jupânului Mihai Călugărul și între prăvăliia Neculii croitorul Tufă, în lat despre uliță, stânjeni 1 pol, și în lung din uliță până în zidul domnesc, stânjeni 17.

Drept acéia, am dat și zapise, unul la mâna altuia, ca să-și stăpânească cineși moșia cu pace.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, ca să se crează.

Aprilie 1 d(ă)ni, leat 7216 <1708>.

† Zamfir starosté; † Grigorie, sin Mihul cupeț; † Radul croitor, sin lui Diiamandi croitor, mărturie; † Eu, Ion, fecior Neculii Tufă, mărturie; † Dragomir șălar mărturie; † Eu, Necula, zet Radul croitor, mărturie.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 153. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 105-106, nr. 25 (text după orig.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 478 (mențiune).

¹ „a merge des la cineva sau undeva; a face același drum de repetate ori”.

462. 1709 (7217) august 1. Pană băcan vinde jupânului Dima o prăvălie, care este pe locul m-rii lui Mihai Vodă, pentru că îi era dator cu 20 de lei, iar când au prețuit prăvălia i-a vândut-o cu 60 de lei, bani gata.

Pană, fiul lui Hriza¹; Ιωαννάκης σπουδαίος, μάρτυς <m. p.>; Δήμος σαραφης, μάρτυρας <m. p.>; Παρθένος ιερομόναχος, μάρτυρας <m. p.>; Αυξέντιος ιερομόναχος μάρτυρας <m. p.>; Γρηγόριος ηγούμενος του Μιχαλη βοδα <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (29,8 × 21 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, o amprentă digitală aplicată în cerneală neagră; pe f 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 479 (mențiune după orig., cu data: 30 august 1709 <7217>).

¹ Amprenă digitală.

² „Ioanichie spudeu, martor; Dima zaraf, martor; Parthenie ieromonah, martor; Axentie ieromonah, martor; Grigorie egumen de la Mihai Vodă”.

463. 1710 (7218) februarie 16. Tudor și moștenii: Mogoș, Stoica, Matei și Radu dau zapis la mâna egumenului Cozma de la m-reă lui Mihai Vodă, care le-a făcut bine cu 50 de taleri, fără dobândă. În schimb, aceștia nu pun m-reă la nici o cheltuială pentru viile pe care le are împreună cu ei.

Orig. rom., hârtie difolio (22,7 × 16,5 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoitură și pătat, cinci amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., însemnare și rez. grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 102, nr. 480 (mențiune).

464. 1710 (7218) iunie 14. † М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, Їу Костандин воевод и г(о)сп(о)д(и)нѣ. Дабат г(о)сп(о)дств(а) ми сїю повѣленїю г(о)сп(о)дств(а) ми părintelui Cozmei, egumenul de la mănăstirea lu Mihai Vodă, ca să aibă a stăpâni tot locul cât are sfânta mănăstire în orașul domniei mele, în București. Și câți vor fi șazând cu casele lor pă locul mănăstirii ori fie boiariu, ori fie slugă boerească veri țigan sau orice fel de om va fi și pă care nu va pofti egumenul să șază să fie volnic cu cartea domnii mele să-i spargă casa și alt ce va avea după locul mănăstirii și să-l scoată să numai șază, pentru că au făcut jalbă părintele egumenul la domnia mea, cum că au coprinsu și boiari și alți oameni boerești și oroșani tot locul cât are mănăstirea, făcându-și case, vii, livezi și-l stăpânescu ca cum ar fi al lor, și mănăstirea n-are nici un folos și nici un ajutor.

Drept acéia, i-am dat domnia mea voc pă carei dănt-aceia ce vor fi avându au case au orice pă pământul acela și nu-i va suferi egumenul, să fie volnic să-i scoată după locul mănăstirii fără de voia lor, pentru că fieștecini iaste volnic cu locul lui a face ce-i va fi voia și de cătră nimeni opreală să n-aibă, pentru că așa iaste porunca domnii mele.

И исправник саам речи г(о)сп(о)дств(а) ми.

Юніе Дї <14> д(ь)ни, л(ѣ)т(о) „зснї” <7218/1710>.

† Їу Костандин воевод(а) <m. p.>.

† Їу Костандин воевод(а), м(и)л(о)стїю Б(о)жїю, г(о)сп(о)д(и)нѣ.

Прочит втори лггофет¹.

Orig., hârtie difolio (32 × 22,5 cm), cerneală cafenie, monograma în chinovar, sigiliu domnesco mic, octogonal (2 × 1,7 cm), aplicat în chinovar, cu legenda: „Io Costandin voievod și domn”, având în câmp acvila cruciată, încoronată și flancată de soare și semilună; pe v., două rez. grecești; cu o copie scrisă de Costantin dascăl slovenesc din 1775.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 106, nr. 26 (text după orig.); Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, p. 25, nr. 74 (semnalare, după o copie de la ANB); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 102, nr. 481 (mențiune).

¹ „A citit al doilea logofăt”.

465. 1715 (7223) mai 18. Dima băcan de la baie vinde jupânului Dumitru băcan din Târgoviște și jupânului Dumitrașco băcan de acolo o prăvălie de pe locul jurii lui Mihai Vodă, ca să facă în ea prăvălie cu toată cheltuiala lor și să stea acolo, pentru 154 de taleri, bani gata; locul prăvăliei este cu chirie de la m-re, câte 66 de bani pe lună. Scrie Gheorghe logofăt.

Dima băcan din baie¹; Iorga băiaș; Stănimir abăgiul.

Orig. rom., hârtie difolio (32,5 × 22 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în cerneală neagră; pe f. 2v., o însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 102, nr. 482 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

466. 1716 (7224) iulie 1. Nicolae Alexandru vv. și domn întărește ispravnicilor egumenului m-rii de la Mihai Vodă de la moșiile m-rii dreptul de a opri pe oricine ar vrea să-și facă cârciumă sau să vândă vin pe moșiile m-rii, fără știrea și porunca egumenului, și să nu îngăduiască nimănui să vândă măcar o vadră de vin, iar cei care îl vor înștiința pe egumen să aibă dreptul să facă cârciumă și să vândă vin. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (29,1 × 20,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, neclar; pe v., rez. grecesc dezv. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 102, nr. 483 (mențiune).

467. 1717 (7225) mai 29. Theona egumen și călugării de la m-reă Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, vând lui Nica zăbunarul o prăvălie în Ulița Bucureștilor, în Târgul de Jos, lângă Puțul Turcului, pentru 100 de taleri, bani gata. Prăvălia, situată între cea a lui Nica și cea a m-rii

Radu Vodă, o dăduse Iorga staroste de pomană m-rii Mihai Vodă. Acum, „ajungând sfânta mănăstire la multă și grea datorie, prin primejdia acestor vremi, și neavând cu ce plăti și neavând de la această prăvălie mănăstire, stricându-se pentru primejdioasele vremi, s-au socotit, cu tot sfatul mănăstirii”, și au vădut prăvălia jupânului Nica. Scrie ...¹ de la Colțea.

† Καθηγούμενου του Μιχαήλ β(όδα) Θεωνά <m. p.>; Γα(β)ρηίλ μον(α)χός <m. p.>; Θεοφανου ιεροδιακονου <m. p.>; Αυξέντιος ιερομόναχος γραφω <m. p.>; Παλάτιος μοναχός <m. p.>; ...² μοναχός <m. p.>³; Dumitru vătaf de șelari; Necula șelar.

Orig. rom., hârtie difolio (41,5 × 28 cm), cerneală cafenie, sigiliul m-rii Simonopetra (3,5 cm diam.), cu legenda în limba greacă, având în câmp icoana hramului (Nașterea Domnului); pe v., o însemnare rom. contemporană și cu rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 102, nr. 484 (mențiune).

¹ Rupt.

² Neclar.

³ „Theona egumen de la Mihai Vodă; Gavriil monah; Theofan ierodiacon; Axentie ieromohan a scris; Palatios monah; ...² monah”.

468. 1717 (7225) august 8. Ioan vv. și domn a toată Țara Românească întărește egumenului ...¹ de la m-rea Mihai Vodă din București dreptul de a-și căuta gărdurăritul din Dealul Bucureștilor, la câte vii sunt pe moșia m-rii de pe care ia vinărici, de la toate acele vii să-și caute slujba gărdurăritului, după obicei, după cum a fost și mai înainte vreme; de asemenea, de va prinde vite prin vii să aibă a-i globi pe stăpânii acestora, și pe cei care îi va prinde cu furțișag, stricând și furând, să-i globească. Ispravnic însăși spusa domnului.

Ioan vv. <m. p.>. Marele logofăt a învățat.

Orig. rom., hârtie difolio (34 × 22,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,9 × 1,7 cm), cu legenda în limba slavonă: „† Io Ioan voievod al Țării Românești”, având în câmp acvila cruciată cu capul conturnat, soarele la dextra și semiluna la senestra, deasupra o coroană închisă și dedesubt anul 1716; pe v., două rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 102, nr. 485 (mențiune).

¹ Loc liber.

469. 1718 (7226) iunie 12. Ieromonahul Theona, egumenul m-rii Mihai Vodă, din susul orașului București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și cu toți călugării vând lui Necula șelar, ginerele lui Radu croitorul, feciorul lui Iamandi croitorul și al Neacșei, o prăvălie, pentru 90 de taleri, bani gata. Iamandi, tatăl lui Radu, socrul lui Necula, a vândut o prăvălie lui Zanhir staroste de neguțatori, pentru ...¹ taleri, dar „dumnealui jupân Zanhir, fiindu locul strâmt, lângă casă, și acolo lângă casa dumnealui, având o prăvălie sfânta mănăstire, s-au rugat dumnealui jupân Zanhir starosté la sfânta mănăstire de i-am dat noi această prăvălie a mănăstirei, ce-au fost lângă casa dumnealui, și dumnealui ne-au dat schimbu acea prăvălie, ce scrie mai sus, ce-au fost cumpărată de la Iamandi, și o au ținut și o au stăpânit sfânta mănăstire până acum cu bună pace. Deci acum, din întâmplările primejdioasei vremi, ajungând sfânta mănăstire la multă lipsă, pentru multe cheltueli și dăjdi și neavând cu ce să să mai chivernisască, au făcut vânzătoare această prăvălie, neavând mănăstirea de la dânsa nici o dobândă”, a vândut-o lui Necula șelar. Egumenul i-a dat acest zapis „iscălit de noi și întărit cu pecetea de la mănăstirea cea mare a Nașterii lui Hristos de la Sfeta Gora, unde iaste închinată această sfântă mănăstire, ca să stăpânească cu bună pace Neculai șelariul”.

Theona egumen; Dumitru vătaf de șelari; Nica zăbunar, Gavriil monah, Theofan ierodiacon; Psantios monah.

Copie rom. din sec. XVIII, hârtie difolio (34 × 22,2 cm), cerneală neagră; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 486 (mențiune).

¹ Loc liber.

470. 1719 (7227), ianuarie 20. Dumitru băcan din Târgoviște vinde jupânului Zota arbănaș o prăvălie, cu 154 de taleri, bani gata, pe care și el a cumpărat-o de la Dima arbănașul de la baie, ce se află pe locul m-rii Mihai Vodă. Când a cumpărat prăvălia, Dumitru a rămas dator și „m-am rugat dumnealui de mi-au lăsat cu osteneală, și viindu zio ca să-i dau banii, și eu neavând banii ca să-i dau i-am dat dumnealui prăvălia”.

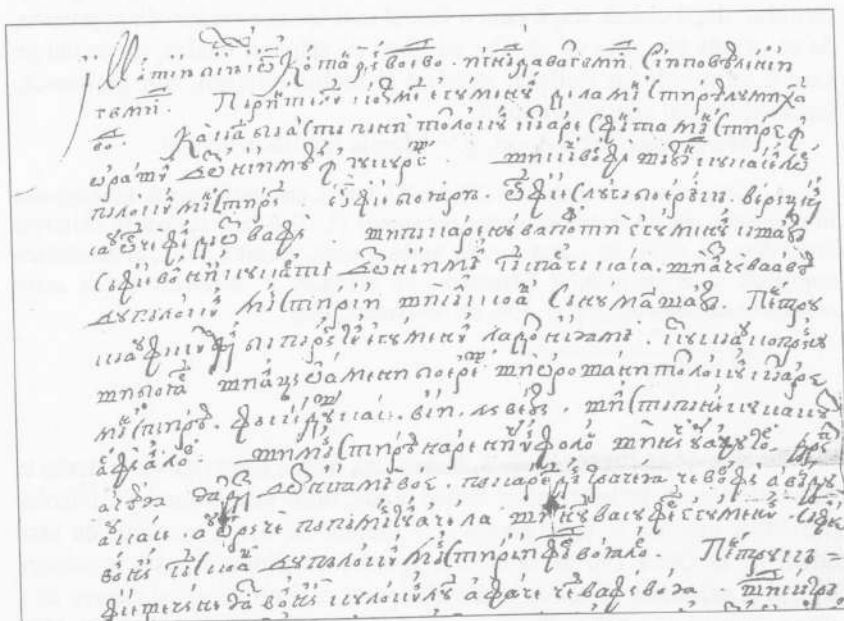
Martori: Dima băcan. Stănimir abagiul.

Orig. rom., hârtie difolio (30,1 × 21,3 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 487 (mențiune).

471. 1720 (7228) iunie 7. Nicolae Alexandru vv. și domn întărește ispravnicilor ...¹ egumenului ...¹ m-rii de la Mihai Vodă de la moșiile m-rii ...¹ dreptul de a opri pe oricine ar vrea să-și facă cârciumă sau să vândă vin pe moșiile m-rii fără știrea și porunca egumenului și să nu îngăduiască la nimeni să vândă măcar o vadră de vin, iar cei care îl vor înștiința pe egumen să aibă dreptul să facă cârciumă să să vândă vin. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (30,8 × 21,4 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, neclar; pe v., o însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 488 (mențiune).

¹ Loc liber.

Fragment din doc. nr. 464

472. 1729 (7237) februarie 2. Stanca, fiica lui Moise, fiul lui Drosul logofăt, cu fiul ei, Mihai, vând jupânului Cârstea Țop(a) brașoveanul și jupânei lui toată partea ei de moșie din Poiană, numită ...¹, 400 de stânjeni, stânjenul câte 30 bani, în total, 100 de taleri noi, care este între moșia m-rii Mihai Vodă și între moșia Poenari, unde au fost casele moașei sale, Ilinca, și ale tatălui ei, Moise, și îi fusese dată de pomană de moașa ei, Ilinca, când s-a născut, pentru că și ei îi fusese dată de frații ei Poenari; moșia măsoară la malul Ialomitei, ...² stânjeni, la mijloc, la Prahova, ...² stânjeni, iar la capăt către ...¹, la Izvorul Sec, unde se învecinează cu moșia Tărăcenilor, ...² stânjeni.

Stanca; Mihai; Rale Poenaru a scris; Apostol pârcălab de curte; Radu Pieptănar³.

Copie rom., hârtie difolio (21,2 × 15,6 cm), cerneală neagră; copie autentificată la 3 iunie 1819 cu semnătura lui Costandin Crețulescul; pe v., însemnare grecească.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 510 (mențiune după orig., cu data: „2 februarie 1737”).

¹ Neclar.

² Loc liber.

³ Lectură nesigură.

473. 1731 (7239) august 10. Neacșul abagiu cu femeia lui, Stana, și fiul lui, Ivan, vând logofătului Stoica de la biserica domnească o vie, 10 bucăți, împreună cu casa și lemnele pivniței, pentru 12 taleri vechi și o bute de 80 vedre și vadră de 33 de bani, care fac peste tot 22 de taleri. Via se află în fața m-rii, printre cea a lui Stanciu cizmar și cea a lui Ion Brașovean. A scris Necula Dănescu.

Martori: Stanciu vecin, Gligorie vecin.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 20,5 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare rom. contemporană. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 486 (mențiune).

474. 1731 (7239) mai 23. Mihai Racoviță vv. și domn poruncește celor care umblă cu slujba fumăritului pe baltă să lase în pace de fumărit satul Ciocănești, pentru că oamenii de acolo sunt iertați cu cărți domnești, mai înainte vreme, și nu au dat niciodată fumărit. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (28,9 × 20,6 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliul domnesc inelar octogonal, cu legenda neclară și stema unită a Moldovei și Țării Românești (se observă doar bourul Moldovei și o coroană închisă; pe v., un rez. în limba greacă, cu data 1731, și semnătura autografă a ieromonahului Gherasim. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 491 (mențiune).

475. 1731 (7239) mai 23. Mihai Racoviță vv. și domn scrie sătenilor megieși de la Ciocănești, înștiințându-i că s-a jeluit egumenul de la m-rea lui Mihai Vodă, care a spus că stau pe moșia m-rii, unde se hrănesc, dar nu vor să lucreze m-rii nimic; egumenul dorea ca ei cosească 3 zile într-un an și să ducă fiecare om m-rii, de două ori pe an, din pâinea care se face acolo, și să ducă și lemne la praznicul m-rii. Sătenii ziceau că dau bir și de aceea nu lucrează; domnul le spune că „bir toate satele dau în țara domnie mele și lucrează stăpânilor, celor cu satele, cât le iaste lor voia, dar voi ce lucru mare iaste să cosiți 3 zile într-un an, și să-i duceți din pâine dă om câte de doao ori pre rând într-un an și să duceți și lemne la praznic”. Domnul îi înștiințează: „care din voi nu vor asculta, nici vor lucra, iată că am dat domnia mea voe căpitanilor de la Ciocănești să vă facă certare și să vă pornească la lucru fără de voia voastră”. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (28,8 × 20,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliul domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie, cu legenda în limba slavonă, din care se observă: „† Io Mihai ...”, având în câmp bourul Moldovei la dextra și acvila cruciată a Țării Românești la senestra; deasupra o coroană închisă; pe v., un rez. în limba greacă, cu data 1731, și semnătura autografă a ieromonahului Gherasim. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 492 (mențiune).

476. 1731 (7239) mai 25. Mihai Racoviță vv. și domn a toată Țara Românească poruncește sătenilor de la Ciocănești ca un om, anume ...¹, care stătea pe lângă călugărul ispravnic de la m-rea lui Mihai Vodă la moșia m-rii, să fie lăsat în pace de toate dăjdiile și orânduilele de la

vistieria domnească, ca să poată fi pentru slujba și ajutorul călugărului, care va fi ispravnicul moșiei. Marele logofăt a citit.

Mihai Racoviță vv. <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32,8 × 22,9 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliul domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie (vezi doc. nr. 483); pe v., un rez. în limba greacă, cu anul 1731, și semnătura autografă a ieromonahului Gherasim. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 493 (mențiune).

¹ Loc liber.

477. 1731 (7239) mai 25. Mihai Racoviță vv. și domn întărește egumenului ...¹ de la m-rea Mihai Vodă din București dreptul de a-și căuta gărdurăritul din Dealul Bucureștilor, la câte vii sunt pe moșia m-rii de pe care ia vinărici, de la toate acele vii să-și caute slujba gărdurăritului, după obicei, după cum a fost și mai înainte vreme; de asemenea, de va prinde vite prin vii să aibă a-i globi pe stăpânii vitelor, iar pe cei pe care îi va prinde cu furțișag, stricând și furând struguri, să-i globească. Ispravnic însăși spusa domnului.

Mihai Racoviță vv. <m. p.>; Marele logofăt a învățat.

Orig. rom., hârtie difolio (33,5 × 23,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,7/1,6 cm) aplicat în chinovar (vezi doc. nr. 483); pe v., un rez. în limba greacă, cu anul 1731, și semnătura autografă a ieromonahului Gherasim. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 494 (mențiune).

¹ Loc liber.

478. 1731 (7239) iunie 3, București. Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și egumenului ...¹ dreptul de a lua merticul de sare anual de la Ocnă 150 de bolovani, „pentru că fiindu această mănăstire săracă și scăpătată și neavând din altă parte nici un venit” și pentru că a văzut că această milă și danie i-a fost dată și de domnii de mai înainte: Gligorie vv., Radu Leon vv. și Antonie vv., „ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și părinților călugări de hrană și de chivernisire, iară domniei mele și răposăților părinților domniei mele vécinică pomenire”. De asemenea, domnul întărește m-rii stăpânirea peste 10 oameni, poslușnici

și dărvări de pe lângă m-re, care erau iertați și în pace de: haraci, de lipsa și adaosul haraciului, de marea seamă, de seama a doua și a treia, de pocloanele bairamului, de podvoade, de mertice, de conace, de care de oaste, de zaherele, de cai domnești și împărătești, de cai de olac, de cămnărit când s-ar vinde vinul m-rii, de dijma de stupi, de rămători, de oierit și de vinărici, dacă vor avea să dea zeciuială la m-re, și de „toate dăjdiile, câte ar ieși preste an în țara domniei mele și aici în orașu, să aibă pace”, pentru că a văzut că „mănăstirea iaste fără de oameni și fără de ajutoriu” și pentru că a văzut și cărțile date de Gligorie vv., de Duca vv. și de Șarban vv.

Martori: Iordache Crețulescu mare vornic, Manolachie Lambrino mare logofăt, Costandin Dudesu mare spătar, Grigorie Greceanul mare vistier, Barbul Merișanul mare clucer, Manolachie mare postelnic, Costandin Năsturel mare paharnic, Matei Fărcășanul mare stolnic, Costandin Brâncoveanu mare comis, Mihai Bărbătescul mare serdar, Iordache mare sluger, Grigorie Filipescu mare pitar. Ispravnic Costandin Crețulescu al doilea logofăt.

A scris Ioan logofețel de Divan de la Argeș.

Mihai Racoviță vv. <m. p.>; Manolache Lambrino mare logofăt a citit <m. p.>; Costandin Crețulescu al doilea logofăt a citit <m. p.>.

Orig., hârtie difolio (45,7 × 31,3 cm), cerneală neagră, invocația simbolică, inițiala, cuvinte, majuscule și puncte în text și monograma în chinovar; deasupra textului în două cartușe ovale alăturate, timbrate de o coroană deschisă, stema Moldovei (capul de bour) și stema Țării Românești (acvila), sigiliu domnesc, mijlociu, timbrat, păstrat; pe v., însemnări românești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 495 (mențiune).

¹ Loc liber.

479. 1731 (7139) iulie 4. Mihai Racoviță vv. și domn poruncește lui Ianache și lui Bratu ...¹ megieși din Suliman să „dați dijma și voi și alții pre cari îi puneți voi de să hrănescu pe moșia mănăstirii au să puneți dijma și a voastră și du pă moșia mănăstirii tot la un loc să o împărțiți să-și ia fieștecare pe stânjani”, pentru că s-a jeluit egumenul m-rii Mihai Vodă, care avea 1.000 de stânjani la Suliman, iar megieșii doar 90 de stânjani de moșie, însă aceștia nu se hrăneau de pe moșia lor, ci călcau moșia m-rii și pe alții, străini, de se hrănesc pe moșia m-rii și nu dau m-rii dijmă. Domnul îi înștiințează pe megieși că dacă nu se vor

așeza cu egumenul, să vină cu toate scrisorile la el, altfel vor fi aduși fără voie de om domnesc, cu treapăd.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 196. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 496 (mențiune).

¹ Loc liber.

480. 1731 (7240) septembrie 6. Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești poruncește slugii domnești ...¹ să meargă să apuce pe oamenii de la Ciocănești și de la Caicaș² și pe alți oameni care au avut bucate și s-au hrănit pe moșiile m-rii Mihai Vodă ca să-și dea dijma din toate bucatele și să clăcuască m-rii, după obicei ca și alți oameni care stau pe moșiile altor m-ri; egumenul de la m-rea Mihai Vodă a dat jalbă în care a spus că oamenii se împotrivesc, nu vor să dea dijma moșiei și suhat din bucate, din stupi, din rămători și din grădini și nu vor să clăcuască; domnul le poruncise oamenilor să dea dijma și adetul moșiei, dar ei fiind oameni răi n-au băgat în seamă porunca domnească și s-au împotrivit. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (29,8 × 21,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,7 × 1,5 cm) aplicat în cerneală roșie, neclar; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 497 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Așa în orig.

481. 1733 (7241) iulie 30. Grigorie Ghica vv. poruncește lui ...¹ să meargă la moșia Sulimanul și să ia seama de toate bucatele moșiei. Egumenul m-rii Mihai Vodă dăduse jalbă pentru niște moșneni ce au moșie acolo și iau mai multă dijmă decât li se cuvine. Sluga domnească să împartă dijma între mănăstire și moșneni, după stânjienii ce-i are fiecare. Ispravnic însăși spusa domnului.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 196-197. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 498 (mențiune).

¹ Loc liber.

482. 1733 (7241) august 8. Bratul călugăr, cu nepoții lui, Ianache, Nicolae, Neagul, Oana, Mărin și Vladul, dau zapis la mâna lui Vladul logofăt, fiul lui Tănase portar¹, în care arată că acesta a venit cu o carte domnească și a ales moșia „den hotarul Sulimanul a mănăstirii Mihai Vodă” și le-a venit și lor o parte de moșie, bună și cu dreptate, 110 stânjeni, deosebit de a m-rii Mihai Vodă; măsurătoarea a fost făcută prin cinci locuri „și ne-au făcut sémnele, numai fiindu sémnele departe ne-au dat voe și stânjeni să ne tragem moșia din hotar de sus ...² în jos, numai stânjeni 110, la care dumnealui temându-se cum că am face vreun vicleșug, măcar o palmă, ne-am legat cu acest zapis la mâna dumnealui de-am face vreun vicleșug să ne mai tindem, ori mult ori puțin, să fim închinați pradă la vel portar¹, ughi 50, și să luom și pedeapsă de la domn”.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 197-198. Copie rom. de Costandin dascâl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 104, nr. 499 (mențiune).

¹ În copie, greșit: „părcălab”.

² Loc liber.

483. 1733 (7241) august 9. Bratul călugăr, cu nepoții lui Enache, Neculae, Neagul, Oana, Marin și Vladul dau scrisoare la mâna lui Gherasim, egumenul m-rii Mihai Vodă, în care arată că, având ei moșie împreună cu egumenul în hotarul m-rii, în Sulimanul, județul Ialomița, au venit, în zilele lui Grigore Ghica vv., Vladul logofăt, fiul lui Tănase portar, cu cartea domnului și cu ispravnicul m-rii, popa Dionisie, și au tras moșia prin cinci locuri, cum arată „foaia mănăstirii” de împărțeală, dată de Vladul egumenului și lui Bratul călugăr. Bratul s-a înțeles cu ispravnicul și cu Vladul și a primit la capul moșiei din jos, la Mintinca, 96 de stânjeni, iar din puțul cu calul, la patru trăsură, a primit la o trăsură 110 stânjeni, din care 90 i-a avut de moștenire. Bratul urma să stăpânească, împreună cu nepoții lui, până în matca Vinetii, iar de acolo până în capul moșiei, la cârciumile Uleștilor, să stăpânească m-rea.

Martori: Șarban Vlăiculescu, Vladul logofăt, fiul lui Tănase portar. A scris Costandin vecinul de moșie.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 198-199. Copie rom. de Costandin dascâl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 105, nr. 500 (mențiune).

484. 1735 (7243) februarie, București. Grigorie Ghica vv. și domn al Țării Românești întărește egumenului Gherasim și m-rii Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, dreptul de a lua merticul de sare anual de la Ocnă 150¹ de bolovani, la vremea când îl iau și alte m-ri, „pentru că fiindu această mănăstire săracă și scăpătată și neavând dentr-altă parte nici un venit” și pentru că a văzut că această milă și danie i-a fost dată și de domnii de mai înainte: de moșul său, Grigorie vv., de Radu Leon vv., de Antonie vv. și de alți domni „ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și părinților călugări de hrană și de chivernisire, iară domniei mele și răposăților părinților domniei mele vecinică pomenire”. De asemenea, domnul întărește m-rii stăpânirea peste 12¹ oameni străini, fără de bir și fără de gâlceavă, poslușnici și dărvuri de pe lângă m-re, care erau iertați și în pace de: de lipsa și adaosul haraciului, de marea seamă, de seama a doua și a treia, de pocloanele bairamului, de podvoade, de mertice, de conace, de care de oaste, de zaharele, de cai domnești și împărătești, de cai de olac și de alte dăjdii și orânduiei ce ar ieși peste an în țară și în București de la Vistierie, numai să dea la vremea haraciului, când va ieși cu peceti sau fără peceti, 8 ughi² de nume, pentru că a văzut că m-rea este fără de oameni și fără de ajutor și pentru că a văzut cartea moșului său, Grigorie vv., și cărțile lui Duca vv. și Șerban vv.³ De asemenea, domnul întărește m-rii stăpânirea peste balta de la Ciocănești, cât ține moșia satului, și partea călugărească și partea domnească, de pe care să ia vamă din pește și din raci, și cu pârparul, cum au ținut-o stolnicii. În timpul domniei moșului lui, Grigorie vv., fiind locuitor în domnie în m-re, i-a dat m-rii și balta, și partea călugărească și partea domnească; domnul a văzut hrisovul moșului lui, Grigorie vv.

Martori: Iordache Crețulescu mare vornic, Manolache Lambrino. mare ban, Costandin Dudescu mare logofăt, Costandin mare spătar, Grigorie Greceanul mare vistier, Costandin Năsturel mare clucer, Grigorașco⁴ mare postelnic, Costandin Costin mare paharnic, Costandin Cantimir mare stolnic, Costandin Cioranul mare comis, Barbul Văcărescul mare serdar, Ianache mare sluger. Ispravnic Costandin Crețulescu al doilea logofăt. A scris Pârva Loloescu logofețel.

Grigore Ghica vv. <m. p.>; Costandin Crețulescul al doilea logofăt a citit <m. p.>.

Doc. nu are dată de zi.

Orig., perg. (63 × 48,5 cm), cerneală neagră, șters la îndoitura orizontală și în alte câteva locuri, invocația simbolică, inițiala, majuscule, puncte în text și

monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare timbrat (5 cm diam.), păstrat (se observă stema unită a Moldovei și a Țării Românești și scena săgetării corbului); pe v., rez. dezv. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 105, nr. 501 (mențiune).

¹ Numărul (în litere), adăugat de altă mână.

² Urmează, scris de altă mână, „unul”.

³ Ultimele două nume se citesc cu dificultate, pentru că au în acest loc doc. este șters (în copia din 1775 a fost lăsat loc liber).

⁴ Greu lizibil; completat cu ajutorul listei întocmite de Teodora Rădulescu, *Sfatul domnesc și alți mari dregători ai Țării Românești din secolul al XVIII-lea*, p. 307.

485. 1735 (7243) februarie 28. Grigorie Ghica vv. și domn a toată Țara Românească întărește m-rii Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae, și egumenului Gherasim dreptul de a da viile de pe dealul de lângă m-re cui va vrea să le lucreze, dacă nu se vor apuca oamenii care au avut vii pe dealul de lângă m-re și le-au părăsit să-și lucreze viile; cine nu va putea putea să-și lucreze via acum, să-și facă garduri și cu vremea să lucreze și via. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (32,7 × 22 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, înegrit pe margini, sigiliul domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie, neclară; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 105, nr. 502 (mențiune).

486. 1735 (724<3>¹) februarie 28. Grigorie Ghica vv. și domn a toată Țara Românească întărește egumenului Gherasim de la m-rea Mihai Vodă din București dreptul de a-și căuta gârdurăritul din Dealul Bucureștilor, de la câte vii sunt pe moșia m-rii de pe care ia vinărici, de la toate acele vii să-și caute slujba gârdurăritului, după obicei cum a fost și mai înainte vreme; de asemenea, de va prinde vite prin vii să aibă a-i globi pe stăpânii acelor vite, iar pe cei care îi va prinde cu furtișag, stricând, furând struguri și altele, să-i globească. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a învățat.

Orig. rom., hârtie difolio (33 × 22 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,8 × 1,6 cm) aplicată în cerneală roșie, cu legenda neclară, având în câmp stema Moldovei și a Țării Românești;

pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 105, nr. 503 (mențiune).

¹ Rupt și pătat; întregit după doc. precedent, nr. 485.

487. 1735 (7243) februarie 28. Grigorie Ghica vv. și domn a toată Țara Românească întărește egumenului de la m-rea Mihai Vodă stăpânirea asupra unui loc din București, iar acei care stau cu casele pe locul m-rii, boier, slugă boierească, țigan sau orice fel de om, pe care nu-l va pofti egumenul să stea, să fie volnic egumenul să-i spargă casa și altele ce va avea pe locul m-rii și să-l scoată de acolo, pentru că s-a jeluit egumenul că au curprins boieri și alți oameni boierești și orășeni, tot locul m-rii, făcându-și case, livezi și vii și stăpânindu-l ca și cum ar fi al lor; domnul i-a dat voie egumenului ca acei care au case sau altceva și nu vor da adetul moșiei să nu-i sufere, ci să fie volnic egumenul să-i scoată de pe locul m-rii. Ispravnic însăși spusa domnului.

Grigorie Ghica vv. <m. p.>; Marele logofăt a învățat.

Orig. rom., hârtie difolio (32,7 × 21,9 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie, neclar, având în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., două rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 105, nr. 504 (mențiune).

488. 1735 (7243) martie 1¹. Grigorie Ghica vv. și domn întărește ispravnicilor egumenului m-rii de la Mihai Vodă de la moșiile m-rii dreptul de a opri pe oricine ar vrea să-și facă cârciumă sau să vândă vin pe moșiile m-rii, fără știrea și porunca egumenului, și să nu îngăduiască la nimeni să vândă măcar o vadră de vin; iar cei care îl vor înștiința pe egumen să aibă dreptul să facă cârciumă și să vândă vin. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (32,5 × 22,2 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoituri, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, cu legenda neclară, având în câmp stema unită a Moldovei și a Țării Românești; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 105, nr. 505 (mențiune).

¹ În aceeași zi, domnul a dat o altă poruncă sătenilor de pe moșiile mănăstirii Mihai Vodă, pentru lucrul pe care îl datorează mănăstirii (ANB, M-rea Mihai Vodă, V/20).

489. 1735 (7243) iunie 18. Grigorie Ghica vv. și domn a toată Țara Românească întărește unui om, anume Ioan ...¹, care este rumân al m-rii Mihai Vodă și stă pe lângă ispravnicul de la moșia m-rii de la Ciocănești, scutirea de toate dăjdiile și orânduilele, oricâte ar ieși peste an în țară de la vistieria domnească, pentru ca să fie de treaba și de poslușania m-rii; domnul poruncește boierilor cislaiși, zapciilor de dăjdii și altor slugi domnești sau boierești să se ferească de acest om, care este rumân al m-rii. Ispravnic însăși spusă domnului.

Grigorie Ghica vv. <m. p.>; Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (29,3 × 21 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie, neclar; pe v., un rez. grecesc, cu anul 1735, și semnătura autografă a ieromonahului Gherasim. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 506 (mențiune).

¹ Loc liber.

490. 1735-7244 septembrie 22, București. Hrisovul lui Grigorie Ghica voievod, pentru scuteala mănăstirii și pentru dresul mănăstirii. † Folositoare lucruri sânt și plăcute lui Dumnezeu facerile de bine și milele ce-ar putea neștine din domni și oblăduitori să le săvârșască și să arate, ales la lăcașuri și case dumnezeiești, că cu acele mijloace de faceri de bine și mile nu numai trupеște în viața lumii aceștia să laudă și să slăvește, ce și după petrecania sa își lasă nume nemuritoriu și pomenire vecinică. Drept acéia, și domnia mea, cu cuget curat din inima domniei mele, am socotit pentru sfânta și dumnezeiasca mănăstire de aici de laturea orașului domniei mele, den București, caré iaste zidită și înălțată din temeliia ei de răpoosatul domn, Mihai voevoda, unde să cinstеște și să prăznuiască hramul Preasfântului Ierarh și de Minuni Făcătoriu Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Lichiei, pre caré văzându-o domnia mea că din întâmplările vremilor au fost rămas de să afla la mare scăpătare și slăbiciune, cât și zidurile și alte împrejurări ale ei să stricase foarte și să dărăpănase, n-am putut domnia mea suferi, ce din răvna inimii domniei mele ce-am avut de-a pururea spre sfintele lăcașuri, am binevoit domnia mea ca să o aduc la bunăstare și temeinică întremare, unde văzând domnia mea și starea locului ei bună și mai înalt locul decât la curtea domnească, nu numai doar pentru desfătarea locului și pentru mai bun aerul lui, ci mai vărtos că fiind de laturea orașului Bucureștilor, când vremea vreodinioară, pentru păcatele omenești, vreo boală de ciumă asupra lăcuiului norod de aici ar aduce, poate domnia, cu toată curtea

și cu boerimea, mai cu lesnire și mai cu bună chiverniseală a să păzi și a se feri de smreduirea acei cumplite și nesuferită boală, de care loc, încă și orașul Bucureștilor, totdeauna iaste supt vederea ochilor și paza domniei.

Pentru acéia, socotit-am domnia mea de-am făcut case domnești și alte împrejurări, de zidiri, de îngrădișuri și dirése, pentru șăderea domniei de vară și pentru odihna boiarilor și a oamenilor curții domnești, unile de iznoavă și noao făcându-le, altele vechi și stricate, dregându-le și bine tocmindu-le, pre lângă cari și paraclisul du pă poarta ce iaste în partea din sus, despre vii, al căruia hram să cinstеște și să prăznuiască pomenirea celui dintru Sfinți părintelui nostru, Grigorie Bogoslovul Arhiepiscopul Țarigradului, bine l-am tocmit domnia mea și l-am înfrumusețat, cu zugrăveala și cu alte cuviincioase împrejurări, precum să véde.

Și socotind domnia mea și aceasta: că cu șederea domniei acoloa va fi egumenului cu păs și cu supărare, l-am milostivit domnia mea de am arătat milă cătră această sfântă și dumnezeiască mănăstire, ce mai sus arată, și cu acest al domniei mele cinstit și domnescu hrisov hotărâsc domnia mea și izbrănescu ca să fie slobodă și în pace de toate dăjdile orânduialele câte sânt obicinuite a da mănăstirile pe an la Vistieria domnească, adegă: de haraci, de vel seamă, de pocloanele baeramului, de calul domnesc, de zaheréle, încă și de împrumuturi și alte cheltueli și dări ce s-ar întâmpla pe vremi a da și a ajuta mănăstirile, de nici unile nici odinioară val și bântuială să n-aibă, ci să fie pururea și totdeauna slobodă și nesupărată, pentru că m-am milostivit domnia mea de am făcut această milă și ertăciune pentru întremarea și sporirea sfintei mănăstiri și pentru vecinică pomenirea domniei mele și a răpoosaților părinților, moșilor și strămoșilor domniei mele, numai egumenii, carii pe vremi s-ar întâmpla a fi nastavnici la această sfântă mănăstire, atâta acest de acum, chir Gherasim, cât și alții, ce vor fi în urma lui, pururea să fie purtători de grijă asupra caselor domnești ce s-au făcut, ca să le învălească și să le păzească să nu să strice, a le dirége și a le căpui pe un s-ar întâmpla de a să strica, ca să fie în toată vrémea dirése și îngrijite.

Rugăm dar și pre cei din urma noastră întru Hristos frați, căți Domnul Dumnezeu îi va învrednici cu domnia și oblăduirea acestui creștinesc scaun al Țării Rumânești, ori din neamul domniei mele, ori din streinie ori pământeni, să ție nezmintit și nestrămutat acése toate câte domnia mea m-am milostivit de am hotărât asupra aceștii sfinte mănăstiri, pentru ca și alți domni în urma domniei lor să ție și să păzească nestrămutate fecerile lor de bine, iar carele din domni s-ar brodi să strice și să strămute această facere de bine, cât cându și neluând în seamă hotărârea noastră, îl supunem blestemului lui Dumnezeu și anathemei în véci.

Deci pentru întărirea și pentru mutarea tuturor acestora ce s-au zis mai sus am întărit domnia mea hriaovul acesta cu toți cinstiții și credincioșii veliții boiari ai Divanului domniei mele: pan Iordache Crețulescul velichii dvornic, i pan Manolache Lambrino velichii ban, i pan Costandin Dudesca velichii logofăt, i pan Costandin Năsturel vel clucer, i pan Greceanul vel vistiari, i pan Costandin Costin vel paharnic, i pan Grigorașco vel postelnic, i pan Costandin Cioranul vel comis, i pan Costandin Brancovean vel stolnic, i pan Costandin Cioranul vel comis, i pan Barbul Văcărescu vel sârdar, i pan Lupul vel pitar. Și ispravnic Costandin Dudesca vel logofăt.

Și s-au scris hrisovul acesta, la anul de la Zidirea Lumii 7244, iar de la Domnul și Mântuitorul nostru Hristos, 1735, în anul al treilea dintru întâia domnie a domniei mele din Țara Rumânească, de Iane logofăt de taină Dâmboviceanul, measeța septembrie, 22 zile.

Costandin Dudesca mare logofăt a citit.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 69-72. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

Arh. M-rii Simonopetra. Orig., perg. (70 × 52 cm), cerneală neagră, inițială, monograma, stema unită a Moldovei și a Țării Românești de deasupra textului, majuscule și puncte în text cu verde, aur și albastru, sigiliu domnesc inelar, aplicat în cerneală roșie, având în câmp stema unită.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 507 (mențiune după orig.).

491. 1736 (7244) <iunie>¹ 30. Costandin Nicolae Mavrocordat vv. poruncește slugii lui, Vladul logofăt, portărel, să meargă cu ispravnicul egumenului Gherasim de la m-reă Mihai Vodă, la moșia m-rii, Suliman, din județul Ialomița, să pună pietre pe semnele făcute la moșie când a fost aleasă în zilele lui Grigorie vv. de către alți părtași de moșie. Moșia a fost încălcată de către niște slujitori, dorobanți, ce aveau și ei parte de moșie acolo, astfel că egumenul a dat jalbă domnului Grigorie vv., iar acesta l-a trimis pe Vladul logofăt, portărel, să facă dreptate. Vladul logofăt a adunat „pre răzașii cei ce aveau moșie acolo”, și după ce le-a citit scrisorile și dresese a făcut semne cu gropi în pământ, dar pietre n-a mai apucat să pună. Acum, vrând egumenul să-și îndrepte moșia și dând jalbă domnului, acesta l-a trimis tot pe Vladul să pună pietre pe semnele puse în timpul lui Grigore vv.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 204-205. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 508 (mențiune după copie, cu data de lună: „iulie”, împreună cu documentul următor).

¹ În copie, data de lună a fost citită greșit: „iulie”. Greșeala reiese din coroborarea cu doc. următor.

491 Bis. 1736 (7244) iulie 4. Vladul logofăt, al doilea portar, împreună cu mai mulți oameni, din porunca lui Costandin Nicolae Mavrocordat vv., hotărânesc moșia Sulimanul, din județul Ialomița, a m-rii Mihai Vodă din orașul București, dinspre moșia slujitorilor dorobanți. Semne de hotar Valea Mințicăi, moșia Sasul, „Valea Calului, în coasta dăn sus și înpotriva puțului, unde au căzut calul și au murit”, Valea Iarmintica, ulmul lui Alixandrache ceaș, casa lui Ianache dorobant, Dealul Vinetii, drumul Brăilei, cârciuma Uleștilor.

Vladul logofăt, al doilea portar.

Bratul călugăr; Neculae dorobant; Enache dorobant, popa Costandin, fiul popii Ion, vecin de moșie, Iani, fiul lui Mihai cupeț.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 205-207. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 508 (mențiune după copie; doc. a fost menționat sub același număr, împreună cu doc. anterior).

492. 1736 (7245) decembrie 14. Dospina, fiica răposatului Fronie cămăraș, soția răposatului Tudor logofăt, negustor din Ploiești și fiii ei, Dumitru și Ianache, și cu tot neamul vând lui Pantazi mare medelnicer via lor din Orlea, pe moșia m-rii Glavaciou, 15 pogoane, pentru 22 de taleri noi pogonul, împreună cu casă, cu cramă, iar în cramă: două buți zăcători, două buți mai mici, cinci tocitori, teasc, corită¹, curătoare și patru hârdae, iar via cu toată obrația ei.

Dospina, fiica răposatului Fronie cămărașul, soția răposatului Tudor logofăt, negustor din Ploiești²; Dumitru, fiul lui Tudor <m. p.>.

Martori: Ghiorghie fratele Dospinei; Anastasie Botian <m. p.>; Costandin Podib...³ <m. p.>; ...⁴; ...⁴. A scris popa Petre din Ploiești.

Orig. rom., hârtie difolio (34 × 22,1 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, un sigiliu inelar, oval, al Dospinei, aplicat în aceeași cerneală, cu

decor neclar; pe v., o însemnare rom. contemporană: „Zapisul Dospinii lui Tudor Marghiolul de viia din Cernătești, de taleri 330”, și o însemnare grecească”; D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 509 (mențiune).

¹ „vadra în care curge vinul scos din teasc”.

² Sigiliu inelar.

³ Neclar.

⁴ Semnătură grecească.

493. 1740 (7248) mai 7. † Scrisoarea noastră la mâna dascalului Elisei, ca să fie de bună credință, pentru să se știe că având Stoica logofăt, sluga noastră, o casă aice, în mahalao Arhimandritului și făcându-o fiica, Sanda, vânzătoare, n-am îngăduit îngăduit ca să o vînză altora, ci am luat-o pă seama noastră. Apoi, rugându-mă Elisei dascalul ca să i-o dau dumnealui, neavând casă, și fiind și dumnealui iar om al nostru i-o am vîndut și mi-au dat mie banii pe dânsa. Drept acia, să aibă a o stăpâni cu bună pace de cătră Ghiorghie pîrcălabul și de cătră Sanda și alți frați ai lui și să n-aibă de cătră nimeni nici o supărare, pentru că încă ar fi căzut și fără nimic să o iau, că locul iaste boerescu și casa făcută de boeri noștri, numai doar lemnele au fost ale lui, dar eu n-am vrut așa, numai i-am dat banii pe dânsa.

Și pentru adevărată credință am iscălit mai jos ca să se crează.

Mai, 7 d(ă)ni 7248 <1740>.

Stanca spatăreasa <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (22,1 × 17 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar oval al Sandei spatăreasa, cu legenda parțial lizibilă: „... Cantacuzino”, având în câmp un vultur bicefal, timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 106, nr. 511 (mențiune).

494. 1741 (7249) februarie¹. Neacșa, soția răposatului Necula vâtaf de șelari și fiul ei, Irimia, vînd lui Bobe abagiul o prăvălie în Ulița Șelarilor, „la vale, din dreapta”, cu pămîntul și lemnele ei, iar în spate o casă cu pivniță, tot cu pămîntul ei, pentru 200 de taleri noi. Prăvălia a fost ținută de ei din bătrâni, iar locul ei merge până în zidul Curții domnești, iar vecini erau: din sus, „la părăte”, prăvălia lui Albul céprăzar, ginerele lui Dumitrașco croitor, iar din jos, prăvălia cucoanei Ilinca, fata

jupănesei Maria și a lui Tănase fost staroste, soția lui Radu Brezoian. Vânzătoarea îi dă cumpărătorului și două zapise vechi.

Martor: Grigore².

Vezi și doc. următor, care are același conținut, însă cumpărătorul este fratele vânzătoarei, Grigorie. Acest act de vânzare a fost contestat de fratele Neacșei, care apoi a cumpărat prăvălia.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 150-151. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 107, nr. 513 (mențiune).

¹ Doc. nu are dată de zi.

² În orig., numele a fost scris grecește.

495. 1741 (7249) februarie 23. Neacșa, soția răposatului Necula vâtaf de șelari, cu fiul ei, Irimia, vînd fratelui ei, Grigorie, o prăvălie în Ulița Șelarilor, „cum să prinde la vale din dreapta, însă cu pămîntul ei cât ține și cu lemnele ei, cu casa și pimnița, care iaste din dos, iar cu pămîntul ei, care loc merge până în zidul Curții domnești”, pentru 200 de taleri noi, dându-i și două zapise vechi. Prăvălia o aveau din bătrâni, cu vecini, „în părăte”, din sus, prăvălia lui Albul céprăzar, ginerele lui Dumitrașco croitor, iar din jos prăvălia cucoanei Ilinca, fiica Mariei și a lui Athanasie fost staroste de neguțatori, soția lui Radu Brezoianu.

Irimiia¹; Neacșa, mama lui Irimiia șelar¹.

Vezi și doc. anterior, cu același conținut, însă cu un alt cumpărător, Bobe abagiul.

Orig. rom., hârtie difolio (32,1 × 22, 9 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 107, nr. 514 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

496. 1741 (7249) martie 16. Costantin Nicolae vv. și domn al Țării Românești dă dreptul m-rii lui Mihai Vodă, egumenului Grigorie și soborului sfinte m-ri „să ia întru stăpânirea mănăstirii Besérecă Albă, din mahalaoa Besérecii Albe, să fie metoh al mănăstirii, care și mai nainte vréme au fost tot metoh al mănăstirii, după cum s-au adevărat din hrisoavele cele vechi ale mănăstirii, și din neputarea de grijă a egumenilor,

ce vor fi fost după vremi, s-au fost părăsit de cătră stăpânirea mănăstirii. Drept aceia, să fie volnic egumenul, ce s-au numit mai sus, să ia iarăși întru stăpânirea mănăstirii, cum au fost și mai nainte de vremile trecute, și această biserică să fie egumenului și părinților călugări vara de șădere la dânsa, în vrme ce iaste domniia mea șăzătoare la mănăstire”.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 115-116. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 107, nr. 515 (mențiune).

M-rea Mihai Vodă, III/6 (orig.).

EDIȚII: *Documente privitoare la istoria orașului București (1634-1800)*, p. 171, nr. 138 (text după „orig., stare foarte bună, monograma și pecetea inelară a domnului, în tuș roșu”); Radu S. Greceanu, *Actele Secției Bunuri Publice – București. Mănăstirile: Mihai Vodă – București, Mislea, Motru, Nămăești, Nifon, Nucetul*, p. 24, nr. 47 (mențiune după orig., cu data de zi greșită: „15”).

497. 1741 (7249) iunie 1. Athanasie fost mare șetrar vinde lui Ștefan Văcărescu al doilea logofăt, având trebuință de bani, 15 pogoane de vie roditoare în dealul Orlea, cu crama și cu toate dichisele de la vie, „care vii îmi sînt și mie rămase de la dumnealui răposatul unchiu meu”, Pantazi fost mare medelnicer, pentru 30 de taleri noi pogonul, în total 450 de taleri.

Athanasie fost mare șetrar <m. p.>¹.

Martor: Ianache N. polcovnic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (40 × 27,5 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar oval (1,9 × 1,6 cm) al lui Athanasie, având în câmp un scut oval încărcat cu un cerb rampant, timbrat de o coroană deschisă cu cinci flueroni și flancat de doi lei rampanți; pe f. 2 v., rez. grecesc; copie din 1775. Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 150-151. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 107, nr. 516 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

498. 1741 <iunie 1 – august 31>¹ (7249). Ștefan Văcărescu al doilea logofăt se înțelege cu egumenul Grigorie și cu epitropii m-rii lui Mihai Vodă pentru stăpânirea unor vii. Ștefan Văcărescu cumpărase casele răposatului Costandin Cardaș fost mare căpitan de dorobanți și de la jupâneasa acestuia, Anița, situate în mahalaua m-rii, însă fiind pe locul

m-rii, Cardaș a făcut așezământ la facerea lor cu egumenul Gherasim, ca să dea anual chiria locului, câte patru ocale de ceară. Așezământul a fost prelungit și Văcărescu. În mai multe rânduri, egumenul Grigorie a spus că m-rea este lipsită de vii, iar chiria caselor este mică, de aceea s-au înțeles să dea Văcărescu m-rii 6 pogoane de vie, în schimbul caselor și al grădinii. Ștefan Văcărescu avea 15 pogoane de vie în dealul Orlea, cumpărate de la Athanasie fost mare șetrar, din care a dat 6 pogoane m-rii, iar 9 le-a vândut m-rii, cu crama și toate dichisele, pentru 30 de taleri pogonul, în total 270 de taleri.

Ștefan Văcărescul al doilea logofăt <m. p.>.

Martori: „† Neofit mitropolitul Ungrovlahiei adeverez”² <m. p.>; Iordache Crețulescul mare vornic <m. p.>; Matei Cantacuzino fost mare ban <m. p.>; Nicolae Roset fost mare logofăt <m. p.>; Barbul Văcărescul mare paharnic <m. p.>; Antonachi Caliarh mare clucer <m. p.>; Andronachi Palade mare stolnic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (39,3 × 27 cm), cerneală neagră, pe v., însemnări rom. și grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 107, nr. 512 (mențiune, cu data: „1740 septembrie 1 – 1741 august 31 <7249>”).

¹ Doc. nu are dată de lună. Datat după doc. anterior.

² Semnătură deasupra textului, în limba română.

499. 1741 (7250) septembrie 3. Carte de mărturie dată megieșii din Ogrăzeni, care „șed pe moșia m-rii Mihai Vodă”, în care arată, cu sufletele lor, că pe moșia m-rii se află o moară¹ „de la cari s-a scos parul”, iar până acum au luat dijmă ispravniciei m-rii, însă nu și alți oameni. Megieșii adevăresc că moșia este a m-rii, chiar dacă „s-au sculat acei rumâni și altă dată, în zilele altor egumeni, și tot i-au rămas de judecată pe acei rumâni”.

Megieșii: uncheaș Zahariia; uncheaș Toader; uncheaș Istrate; uncheaș Oprea², fiul lui Nedelco; Badea, fiul lui Crăciun; Dumitru pârcălab; Badiul, fiul lui Costandin; Sava pârcălab; uncheașul Neagul, fiul lui Stroe; Lupul, fiul lui Ianache; uncheaș Micul, fiul lui Vâlcul, care a fost 20 de ani ispravnic pe moșia m-rii; Cernica, fiul lui Stanciul; Ianache, fiul lui Neacșul; Nedelco pârcălab.

Orig. rom., hârtie difolio (32,6 × 22,2 cm), cerneală neagră; pe v., însemnări și rez. grecești; copie din 1775, în Condica Mănăstirii Mihai Vodă,

p. 442; trad. fr., un rez. rom. și un rez. fr. din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 99, nr. 466 (mențiune după copie, cu data greșită: „3 septembrie 1699 <7208>”), p. 107, nr. 517 (mențiune după orig., cu data corectă).

¹ Literele au fost modificate.

² Nume modificat din alt nume.

500. 1742 (7250) iulie 1. Carte de mărturie dată de 12 boieri boieri hotarnici, rânduiți, împreună cu Nedelco logofăt, al doilea portar, din porunca lui Mihai Racoviță vv., în urma alegerii părților din moșia Îmbrobodiți, județul Ilfov, ale m-rii Mihai Vodă, ale lui Cârstea logofăt și ale Neacșei Tămășasca, nepoata lui Stoichiță paharnic. La soroc, boierii au mers la fața locului, la capătul moșiei, au măsurat în lățime și au aflat 1.150 de stânjeni, cu următoarele semne: piatra lui Mihai Fălcoianul fost mare șetrar, Drumul Piteștilor, moșia Bâcul a lui State fost al treilea vistier și a lui Dumitrașco zaraf, Dâmbovița. Iar în lungime, moșia merge pe următoarele semne: matca veche a Dâmboviței, matca nouă a Dâmboviței, Ciorogârla, moșia Flocoasa, moșia Coianul a lui Matei Fălcoianul fost mare șetrar. Din această moșie, boierii au întărit egumenului Theofan al m-rii Mihai Vodă 850 de stânjeni: 325 de stânjeni danie de la Mitrea postelnic din Dragomirești, 150 de stânjeni danie de la Stamatie negustor din București, 305 cumpărați de m-re de la Matei clucer, „și încă mai având mănăstirea danie de la Stamatie neguțătorul moșie de bani, 4.700, care făcea stânjeni, 188, după cum s-au cumpărat și ceialaltă moșie, stânjenul po bani 25, și dintr-acești stânjeni s-au găsit numai stânjeni 70, iar de ceialaltă au rămas mănăstirea păgubașă, nemaigăsindu-să moșie într-acest hotar”; lui Cârstea 300 de stânjeni, în timp ce Neacșei, nepoata lui Stoichiță paharnic, „nu i s-au ales nici un stânjen de moșie într-acest hotar, pentru că s-au cunoscu că au umblat rău și fără de cale, de-au tot cercat județele, neavând nici o carte sau zapis de această moșie, ci numai cu gura căuta ca să ia și ea parte de moșie dintru acest hotar și să rămâe mănăstirea păgubașă de moșie, și noi, cunoscând că au umblat ca o fămée fără de socoteală, nu i-am dat nimic parte de moșie”. nimic, neavând nici un act doveditor. Boierii au văzut cartea lui Grigorie Ghica vv. și cartea lui Mogoșăscu fost mare <agă?>¹.

Martori: egumenul Iona²; Matei Ugreu³ al doilea clucer; Costandin Călinescu al doilea pitar; ...¹ al doilea pitar; Mareș Tăm.³; Toma ...¹ al doilea pitar; Nica iuzbașă; State pârcălab din Dragomirești;

popa Nicolae din Gorgan; popă Manole din Gorgan, Nedelco logofăt, al doilea portar.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 398-400. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 107, nr. 518 (mențiune după copie, cu un semn de întrebare nejustificat pus după velet).

¹ Loc liber.

² În orig., semnătura era grecească.

³ Așa în copie.

501. 1742 (7250) iulie 23. Paraschiva, fiica răposatului Dumitru Paligruș din Brașov, cu sora ei, Marina, vând lui Neacșul abagiul o vie pe care o aveau de la tatăl lor; o parte din această vie, patru ștucuri¹, îi fusese dată de pomană acestuia de unchiul lor, Ion Brașoveanul, iar în vârf a cumpărat tatăl lor, Dumitru Paligruș, alte 4 ștucuri¹, de la mătușa lor, Neacșa, cu 20 de taleri și doi coți și jumătate de postav de nădragi; viile au fost multă vreme paragină și a venit Danciul călăraș din Târgoviște, iar ele neștiind cum sunt viile, au fost înșelate și i le-au vândut, pentru 7 taleri. Apoi, ele, văzând că au fost înșelate, au dat viile lui nenea Neacșul, pentru că era ruda lor, iar acesta să-i dea 7 taleri lui Danciul; pentru viile din vârf ele urmau să primească suma de bani și postavul date de tatăl lor, când le-a cumpărat. Zece vedre de vin pe care urmau să le primească de la Danciul au fost plătite de Neacșul.

Paraschiva, fiica lui Dumitru Paligruș²; Marina, fiica lui Dumitru Paligruș²; Neguț, vărul Paraschivei și al Marinei²; Necula Gămulean, ginerele Marinei²; Radul Goci²; Dumitru Inaș (?)²; Tudor Benciul, care este după Pașuș (?)²; Dumitru, fiul lui Vasile Brașovean²; Ion din Voinești, care a fost de față la Brașov, și a dat și 5 taleri.

Orig. rom., hârtie difolio (28,4 × 19,8 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri și pătat, opt amprente digitale aplicate în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 519 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Amprentă digitală.

502. 1742 (7250) august 30. Slujitorii, moșneni Vlăiculesți, care aveau moșia alături cu mănăstirea lui Mihai Vodă, care „ne vine din valea Suleimanului până la cârciumele Uleștilor, tot dinpreună”, se înțeleg cu egumenul m-rii pentru hotărnicie. Moșnenii, „ieșind astă-primăvară cu plugurile, ar fi intrat oareșce, în capul moșiei lui Mihai Vodă”, iar egumenul, văzînd că au greșit, a chemat oameni bătrâni, „știuți”, ce au arătat până unde au fost semnele și drumurile bătrâne: din cârciuma lui Pavel, ce era la capătul moșiei m-rii, la cârciumile Uleștilor, unde era un păducel, iar acum este un merișor mic. Semnele sunt alături cu Drumul Sării, însă ei să aibă dreptul să vină numai până la semnele mai sus zise, iar „neurmînd și mai stricînd”, moșnenii sunt de acord „să fie închinați mare gloabă”.

Radul Vlăiculescu; Șarban Vlăiculescu; ...¹ Vlăiculescu; Banciul Vlăiculescu.

Martori: călugăr <de la> Bogoslov; Ianache dorobanțul, Neculac din ...¹; uncheaș Dragomir, fiul lui Pavel cârciumar; Vladul dorobanțul; uncheaș Paraschiva din ...¹.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 207-208. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 520 (mențiune).

¹ Loc liber.

503. 1743 (7251) august 8. Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești întărește egumenului Theofan de la m-rea lui Mihai Vodă din București dreptul de a-i apuca pe toți oamenii, care stau pe moșia m-rii de la Ciocănești, din județul Ilfov, ca să facă claca m-rii, șase zile de om într-un an, după cum fac și alte sate clacă la m-ri, și să-și dea și dijma pământului, din zece una, după obicei. De asemenea, nimeni nu avea voie să vîndă vin sau rachiu în cârciumile de pe moșia m-rii, în afară de vinul și rachiu m-rii; dacă m-rea nu va avea vin sau rachiu, oricare dintre săteni va vrea să vîndă, mai întîi să se tocmească cu ispravnicul m-rii, pentru ca să-și dea adetul după obicei. Oamenii trebuiau să dea m-rii dijma de pe moșie, din fân, suhat și din baltă, de matcă câte o para și din rămători, după cum a luat m-rea mai înainte, după obicei, iar în afară de obicei cu nimic să nu fie supărați; domnul poruncește căpitanului de la Ciocănești și oamenilor de acolo să facă claca sau să dea după așezămînt câte 6 bani, și să dea m-rii dijma din toate bucatele: din grâu, orz, mălai,

ovăz, fân, tutun sau din orice bucate vor face. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie (32,5 × 22,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar aplicat în cerneală roșie cu legenda neclară, avînd în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 521 (mențiune, cu data de zi: „20”).

504. 1744 (7252) martie 6. Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești întărește egumenului Theofan de la m-rea Mihai Vodă din București stăpînirea asupra gârlei ce vine din Dunăre pe moșia m-rii de la Ciocănești, pentru că, după vechiul obicei, sătenii făceau leasă în această gârlă de la Ciocănești și își lua și m-rea partea din ce se făcea, dar, acum, sătenii, temîndu-se de gâlceavă cu unii și alții, nu mai voiau să facă leasă; dacă ei nu vor, egumenul să aibă voie să o facă cu cheltuiala lui și să ia tot venitul pe seama m-rii și să nu fie supărat de căpitani. De asemenea, domnul îi dă voie egumenului să fărâme toate cotețele și alte închisori, făcute de un coticer căpitănesc, care vîna pește pe moșia m-rii, și să le dea la alți pescari, dacă acesta nu-și va da adetul după obicei, întreiala peștelui, ci se va împotrivi. De asemenea, egumenul primește dreptul să taie cepurile și scoată din sat vinul și rachiu pe care îl vindeau oamenii prin cârciumi, și în afară de cârciuma m-rii să nu se vîndă vin sau rachiu. Domnul poruncește căpitanului de Ciocănești și saragelelor de acolo să se supună celor scrise mai sus. Ispravnic însăși spusa domnului.

Mihai Racoviță vv. <m. p.>; Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (30,2 × 20,9 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,7 × 1,5 cm), aplicat în cerneală roșie, cu legenda neclară, avînd în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 522 (mențiune).

505. 1744 (7252) mai 4. Carte de judecată dată de trei mari boieri, rînduiți din porunca lui Mihai Racoviță vv., în pricina dintre egumenul Theofan de la m-rea Mihai Vodă și Neacșa Tămășasca, pentru o parte de moșie din Îmbrobodiți, județul Ilfov. Neacșa a arătat că un unchi al bărbatului ei a dat partea lui danie m-rii, însă avea și ea parte de moșie în acest hotar. În zilele lui Grigore Ghica vv., jupâneasa a vrut să-și

aleagă moșia dinspre partea m-rii, astfel că a luat patru boiernași hotarnici, care după ce au cercetat zapisele le-au „tras” moșia, alegând partea m-rii, iar prisosul din moșie l-au dat Neacșei. Aceasta din urmă a spus că în 7250 <1742>, egumenul a luat 12 boieri hotarnici pentru acea moșie „și acelora, dându-le milă¹, iar fi făcut voe veghiată, și ei nu i-au ales nici o parte de moșie”. Boierii l-au întrebat pe egumenul Theofan despre această pricină, el a răspuns că de multe ori s-a sculat Neacșa cu gâlceavă asupra m-rii, fără a avea vreo parte de moșie în acel hotar. Pentru că, atunci când au mers cei patru boiernași să le hotărască moșia, negăsind el toate scrisorile m-rii pe acea moșie, au ales ei doar pe câte zapise a arătat, și mai prisosind moșie a dat-o Neacșei, cu carte. Apoi, m-rea a găsit toate zapisele și a luat 12 boieri hotarnici, care citind cu amănuntul toate scrisorile, au tras de iznoavă moșia după obicei. Egumenul a arătat acea carte, în care cei 12 boieri au scris că după zapisele m-rii, neajungând moșia, a rămas m-rea păgubită cu 118 stânjeni, iar Neacșa, neavând cărți și negăsindu-se moșie în acest hotar, n-a primit nici o parte. Neacșa a răspuns la aceasta că „ar fi dat egumenul lui Nedelco logofăt, al doilea portar, 8 saci de făină mită, de i-au făcut voe vegheată la acea hotărâcie, și într-acești chip au scos-o pre ea fără de parte de moșie dintr-acest hotar și au scos-o și din vadul de moară”.

Cei trei boieri „au găsit a fi cu cale și cu dreptate” să primească egumenul cartea de blestem a mitropolitului, precum că n-a dat nici o mită lui Nedelco logofăt, nici celorlalți boieri hotarnici, care au ales moșia m-rii doar după cărțile și zapisele m-rii. După porunca judecății, Neacșa s-a dus și a făcut carte de blestem „și au adus-o de-au dat-o egumenului înaintea noastră, și egumenul, știindu-să om drept, au luat cartea de blestem de o au priimit înaintea noastră, precum nu sînt alte meșteșuguri, nici au dat mită nimănui la acea hotărânicie”, iar cartea celor patru boiernași a fost luată de la Neacșa și a fost dată egumenului, rămânând Neacșa de lege și de judecată.

Iordache Crețulescu mare vornic; Fiera Brezoianul mare vistier; <Andronache Palada>² mare clucer.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 400-403. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 523 (mențiune).

¹ Așa în copie, în loc de: „mită”.

² Numele nu a fost descifrat de copist; completat după Theodora Rădulescu, *Sfatul domnesc și alți mari dregători ai Țării Românești din secolul al XVIII-lea*, p. 302.

506. 1744 (7253) septembrie 27. Carte de mărturie a marilor boieri în urma judecății din Divan, care a avut loc înaintea lor și a domnului Costandin Nicolae vv., în pricina dintre egumenul Theofan de la m-rea Mihai Vodă cu Grigorie ceprăzarul pentru o prăvălie din București, din Ulița Mare a Șelarilor. Egumenul a spus că prăvălia a fost a m-rii, iar la anul 7...¹, egumenul de atunci, Theona, a vândut prăvălia lui Grigorie, drept 90 de taleri. Grigorie nu a tăgăduit, ci a scos și zăpăsul lui Theona de vânzare. „Deci de vreme că nimeni nu e volnic să vînză lucru mănăstirescu, pentru că nici egumenii nu sînt desăvârșit stăpînitori, ci numai ca niște purtători de grijă, așa s-au găsit cu cale și cu dreptate să ia prăvălia suspt stăpînirea mănăstirii”. Divanul a hotărât ca egumenul să dea lui Grigorie cei 90 de taleri înapoi. A scris Dimitrache logofăt.

Iordache mare vornic <m. p.>; Grigorie mare ban <m. p.>; Barbu Văcărescu mare logofăt <m. p.>; Costandin Florescu mare pitar <m. p.>; Andronic (?) fost mare medelnicer <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (22,4 × 20 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 524 (mențiune).

¹ Loc liber.

507. 1744 (7253) decembrie 17. Costandin și fratele lui, Apostol, fiii lui Cârstea Țop(a), vînd lui Apostol pîrcălab de curte și fiului lui, Ioniță ...¹, o moșie moștenită de la părinți, care era alături cu o moșie a lor, 400 de stânjeni, pentru fiecare stânjen câte 30 de bani, în total 100 de taleri.

Costandin Țopa; Apostol Țopa; popa Apostol; popa Stanciu; popa Gheorghe.

Copie rom., hârtie difolio (21,2 × 15,6 cm), cerneală cafenie; copie autenticată la 3 iunie 1819 cu semnătura lui Costandin Crețulescu.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 109, nr. 528 (mențiune după copie, cu data greșită: „17 decembrie 1745 <7254>”).

¹ Neclar.

508. <Înainte 1745 iunie 23>¹. Theofan egumenul m-rii Mihai Vodă adresează o plângere domnului în care spune că niște livezi de fân din satele Sabariul, Bolintin, Ogrăzeni și Tântava au fost înecate de ape, iar fânul care a scăpat este cosit de săteni, m-rea rămânând fără fân; egumenul îl roagă pe domn să trimită un copil din casă care să le poruncească sătenilor să nu cosească fânul de pe moșiile m-rii, iar de se va găsi fânul cosit de ei să fie luat și dus la m-re.

Costandin Nicolae vv. și domn al Țării Românești înștiințează pe ispravnicii și judecătorii de județ, în urma jalbei date de egumenul Theofan de la m-rea Mihai Vodă pentru niște livezi de fân ale m-rii, zicând că le cosesc oameni străini, că a orânduit pe sluga domnească, Ianache copil de casă, ca să meargă împreună cu omul egumenului la fața locului, iar ispravnicii să trimită un om cu aceștia, ca să le dea de știre acelor oameni ca să nu se mai atingă de acele livezi ale m-rii, iar dacă a cosit cineva fânul m-rii, acel fân să fie luat pe seama m-rii, iar oamenilor, pentru că l-au cosit, să li se plătească. Radul logofăt a scris în condică.

1745 (7253) iunie 23.

Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (22 × 17 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar oval aplicat în cerneală roșie cu legenda neclară, având în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 109, nr. 526 (mențiune).

¹ Datat în funcție de porunca domnească din 23 iunie 1745 (vezi mai jos, în acest rez.).

509. <Înainte de 7253 (1745) iulie 11>¹. Theofan egumenul m-rii Mihai Vodă adresează o plângere domnului în care spune că niște oameni care stau pe moșia m-rii, Bilecești, din județul ...², de trei ani nu dau dijmă, nici clacă nu fac și că a trimis oamenii m-rii în trei rânduri la ei ca să-i pună să clăcuiască după obicei și nu s-au supus. Apoi, egumenul s-a dus la dânșii și i-a chemat pe toți înaintea lui și i-a întrebat de ce nu vor să dea dijma pământului și să clăcuiască, iar ei nu s-au împotrivit; dar, după ce a plecat egumenul și a lăsat acolo un om, ei, ca niște oameni răi, nu au vrut să clăcuiască; acei oameni erau toți meșteri și făceau buți, de aceea m-rea avea mare pagubă pentru că tăiau pădurea; de asemenea, și ghinda din pădure o mâncau <porcii> acelor oameni. Egumenul îl roagă pe domn să poruncească oamenilor să dea dijma pădurii din buți și dijma pământului din bucate, după obicei.

Costandin Nicolae vv. și domn al Țării Românești îl înștiințează pe Ștefan Brezoianu mare vornic de Târgoviște pentru oamenii care sunt stau pe moșia Bilecești a m-rii Mihai Vodă, spunându-i că aceștia trebuie să clăcuiască 12 zile pe an de om, după obicei, însă „la 4 vremi”: trei zile primăvara, trei zile vara, trei zile toamna și trei zile iarna și trebuie să dea și dijma din toate bucatele, care vor fi arate pe această moșie, iar vin și rachiu nimeni să nu aibă voie să vândă, în afară de vinurile m-rii; dacă egumenul va trimite să ia bani pentru clacă, fiecare om să dea câte un zlot, jumătate la Sf. Gheorghe și jumătate la Sf. Dimitrie, adică câte un tult de două ori, după așezământul și hotărârea ce s-a făcut în Divan. De asemenea, domnul poruncește ca sătenii să nu aibă voie să taie pădurea de pe moșia m-rii fără știrea egumenului, pentru ca să facă buți sau alte lucruri, și să-și dea obiceiul pământului.

1745 (7253) iulie 11.

Bunea logofăt a scris în condică.

Orig. rom., hârtie difolio (29,4 × 0,2 cm), pe aceeași hârtie cu jalba de mai sus, cerneală neagră, sigiliu inelar octogonal aplicat în cerneală roșie cu legenda neclară, având în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 109, nr. 527 (mențiune).

¹ Datat în funcție de porunca domnească din 11 iulie 1745 (vezi mai jos, în acest rez.).

² Loc liber.

510. 1746 (7254) martie 7. Costandin Tomescu și Necula butariul dau zapisul lor la mâna egumenului m-rii Mihai Vodă, prin care se înțeleg să sfârșească pricina dintre ei pentru niște meri de la Malul Spart, renunțând să se prezinte la judecată, la Divan, dând merii m-rii.

Costandin Tomescu¹; Necula butariul¹.

Martori: Savul pârcălab din Bucșani; Dumitru pârcălab din Bucșani; Stoica abagiu.

Orig. rom., hârtie difolio (21,7 × 16 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., două însemnări grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 109, nr. 529 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

511. 1746 (7254) martie 16. Hrizea Bălăceanu pitar se înțelege cu egumenul Feofan¹ de la m-rea Mihai Vodă, cu hramul Sf. Nicolae, ca de acum înainte să împartă pe din două moșia Băcești, iar din venitul moșiei să ridice fiecare câte o baniță, iar dacă se va opune cineva să ridice m-rea dijma să meargă la Divan pe cheltuiala lui Hrizea. Egumenul i-a arătat lui Hrizea scrisorile moșilor m-rii, el neștiind că și m-rea deține moșie la Băcești, unde lui i-a dat fratele lui, „nenea” Pătrașcu Bălăceanu logofăt, 2.000 de stânjeni, pentru alte moșii ce le luase.

Hrizea Bălăceanu pitar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 21,7 cm), cerneală neagră; pe v., însemnări grecești; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 109, nr. 530 (mențiune, cu data de zi: „16”).

¹ Așa în orig.

512. 1746 (7254) iunie 29. Costandin Nicolae vv. și domn întărește ispravnicilor egumenului m-rii de la Mihai Vodă de la moșiile m-rii dreptul de a opri pe oricine ar vrea să-și facă cârciumă sau să vândă vin pe moșiile m-rii, fără știrea și porunca egumenului; să nu îngăduiască la nimeni să vândă, măcar o vadră de vin, iar cei care îl vor înștiința pe egumen să aibă dreptul să-și facă cârciumă și să vândă vin. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (29,5 × 20,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, cu legenda: „Io C(ostandin) N(icolae) v(oievod)”, având în câmp, într-un scut oval, timbrat de o coroană închisă, la dextra bourul Moldovei și la senestra acvila Țării Românești; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 109, nr. 531 (mențiune, cu un semn de întrebare nejustificat după data de zi).

513. 1748 (7257) septembrie 14. Grigorie Ghica vv. și domn întărește m-rii Mihai Vodă și egumenului ...¹ dreptul ca toți oamenii, care stau pe moșia m-rii din satul Ciocănești, din județul Ilfov, să clăcuiască fiecare câte 6 zile pe an, înșă clacă și nu bani, și să-și dea și dijma din toate semănăturile, pe care le vor avea arate pe moșie, după obicei, în afară de legumele din grădinile dimprejurul caselor, cu care să nu facă însă neguțătorie; de asemenea, vin sau rachiu nimeni să nu vândă, în

afară de vinul și rachiu m-rii, iar, dacă nu va avea m-rea vin să vândă, oricare dintre săteni va vrea să vândă să ceară voie de la egumen și să dea de butoi câte un taler. Egumenul primește dreptul ca toți sătenii care au capre și umblă pe moșie de se hrănesc cu iarbă și cu crânguri să plătească câte doi bani pe an, pentru că acestea fac multe stricăciuni din venitul moșiei; iar pentru cai și boi să nu li se facă nici o supărare pentru suhatul lor; acolo unde va ajunge moșia m-rii în baltă să ia egumenul și întreiala din pește și să ia de toată matca de stupi, câte trei bani. Ispravnic însăși spusa domnului. Toma logofăt a scris în condică. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (33,2 × 22 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, pe f. 2r., începutul aceluiași act, sigiliu domnesc octogonal aplicat în cerneală roșie, cu legenda neclară, având în câmp stema unită a Moldovei și a Țării Românești; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 110, nr. 533 (mențiune).

¹ Loc liber.

514. 1749 (7257) ianuarie 25. Nedelco din Stoborăști dă zapis la mâna egumenului m-rii Mihai Vodă, cu care s-a înțeles să-i întoarcă banii cheltuiți, 23 de taleri pentru construcția unei mori și 16 taleri pentru o pereche de pietre de moară, și să stăpânească el moara făcută pe moșia Băcești a m-rii, fără să întrebe m-rea.

Martor: Dédiul din Stoborăști.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 487-488. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 108, nr. 525 (mențiune, cu data greșită: „25 ianuarie 1745 <7253>”).

515. 1749 (7257) mai 15. Tudora preoteasa, soția popii Stoica de la biserica domnească din Târgoviște, cu fiul ei, Teodosie, și toate „copilele” ei vând lui Necula păscariu, fiul lui Anghiel păscariu din Târgoviște, o vie în Dealul Domnesc, care „începea dă poale la deal, bucăți 8, și cu pimință dă piatră și livadă la vale, după cum ține obrațul viei”, pentru 28 de taleri. Via fusese cumpărată de la Neacșu abagiul și era într-un răzor, pe din sus cu via lui Stanciul cizmar, iar pe din jos cu via lui Dragomir, feciorul lui Neacșu abagiul.

Tudora preoteasa; Tudosie.

Martori: popa Necula clisiarh domnesc; Costandin ...¹; Șarban Chițul; Mihai grămătic; Preda croitor; Ion croitor, fiul lui, Ion cojocar; Stan Dudău; Stanca.

A scris Măinea logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (33,5 × 21,3 cm), cerneală neagră, două sigilii inelare octogonale (al Tudorei și al lui Tudosie), aplicate în aceeași cerneală, având în câmp inscripții. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 110, nr. 534 (mențiune).

¹ Neclar.

516. <Înainte de 6 iunie 1749 (7257)>¹. Egumenul m-rii Mihai Vodă se plânge domnului că moșia m-rii de la Bolintin, ce se hotărăște cu moșia popii Radu clisiarh, este împresurată din trei părți: dincoace de Argeș de popa Radu, de cealaltă parte, la Ogrăzeni, de cumnata lui, iar mai în sus, la Malul Spart, de niște portărei din Bolintin. Egumenul cere domnului să poruncească unui boier pentru hotărnicie.

Costandin Neculai vv. și domn al Țării Românești poruncește lui Racoviță fost mare medelnicer, ispravnic de ținutul Ilfov, să aducă de față toate părțile și de va fi nevoie să-i judece, iar dacă nu se vor odihni să-i trimită la Divan cu carte de judecată, îndă dacă se vor odihni, el și trei-patru boiernași de cele două părți, să meargă la Bolintin, să le ia seama după scrisori și să aleagă părțile fiecăruia, punând semne, nu pietre. De asemenea, să-și dea zapisele, unii la mâinile altora, iar dacă nu, să vină la Divan să facă „apelație”.

6 iunie 7257 <1749>.

Scrie Gheorghe logofăt ...².

Orig. rom., hârtie difolio (32,3 × 22 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,6 × 1,4 cm), aplicat în cerneală roșie, având în câmp stema unită a Moldovei și a Țării Românești; copie din 1775, cu vелеatul greșit: 7255. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 110, nr. 532 (mențiune, cu data de an greșită: „1747 <7255>”).

¹ Datat în funcție de porunca domnească din 6 iunie 1749 (vezi mai jos, în acest rez.).

² Neclar.

517. 1749 (7257) iunie 13. Grigorie Ghica vv. și domn scrie episcopului de Buzău, chir Filaret, lui Scarlat fost logofăt de vistierie, ispravnic din județul Buzău, și lui Sterian fost mare căpitan de dorobanți, înștiințându-i că a dat jalbă Theofan egumenul m-rii Mihai Vodă împotriva lui popa Mihai, protopop în acel județ, zicând că pe moșia Izvorani, care este a schitului Izvorani, metoh al m-rii Mihai Vodă, are o moară care de multă vreme era stricată, iar de zece ani încoace a făcut-o cu cheltuiala m-rii, iar popa Mihai, având și el moșie lângă moșia m-rii, zicea că moara aceea ar fi a lui; pricina s-a judecat în fața marilor boieri și nu s-a putut lua o hotărâre, de aceea domnul le poruncește să cerceteze al cui este vadul, pe a cui moșie și cine l-a stăpânit înainte vreme, până când s-a stricat. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit. Toma logofăt a scris în condică.

Orig. rom., hârtie difolio (32,8 × 21,9 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, rupt puțin la îndoitură, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în chinovar, cu legenda neclară, având în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., o însemnare românească din 1751 și un rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 110, nr. 535 (mențiune).

518. 1750 (7258) iunie 2. Neofit, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei. † Scriem cartea smereniei noastre voao preoților de la Bîlcirești, i din Buzzești și altor moșteni și împrejurări de acolo, cătră și blagosloviți, iar aceasta vă facem în știre că fiind că iaste acum să se hotărască moșia Bîlcireștii a mănăstirii Mihai Vodă și fiind lucru vechiu și împresurată de unii și alții și neștiindu-se bine pre unde sînt hotarale moșiei mănăstirii, iată că au cerșut de la noi cuviosul egumen, chir Theofan, carte cu mare blestem și cu groaznică afurisanie asupra voastră preoților și altor megiași și împrejurări de acolo, ci dar la zioa când vor veni boiarii hotarnici de veți mărturisi adevărul pre unde vor fi sémnile și hotarale cele vechi ale moșii, și de nu veți înpresura moșia mănăstirii, ci de veți mărturisi adevărul, să fiți ertați și blagosloviți, iar de care cumvași ca niște oameni răi și vicleni, socotind să împresurați moșia mănăstirii, de nu veți mărturisi sémnele și hotarale cele vechi ale moșii, pre unde vor fi fost mai nainte, și de unde și până unde iaste moșia mănăstirii, ci de veți face vicleșuguri și veți coprinde și veți înpresura moșia mănăstirii, să fiți procleți și afuriți de Domnul nostru Iisus Hristos și de 318 Sfinți Părinți de la Nicheia și de toate Sfintele Soboară, fierul, pietrele să se topească, iar trupul să vă rămăie întregi și netopite, să aveți

parte și lăcaș cu Iuda și cu Ariia, să moșteniți bubele lui Gheezi, să vă lovească cutremurul lui Cain, și până nu veți mărturisi adevăr ertăciune nu veți lua. Și pentru o moșie ce iaste tot într-acest hotar, ce iaste cumpărată de un Athanasie egumen de la Gherghe Cocos din Târgoviște și de la feciorul lui, de nu veți mărturisi adevăr cum iaste pricina și a cui iaste moșia și pre unde îi sînt hotarale, ci de veți tăgădui, să fiți tot supt blestemul ce scrie mai sus, și până nu veți mărturisi adevăr ertăciune nu veți lua. Aceasta scrim.

Iunie 2, 7258 <1750>.

Neofit al Ungrovlahiei <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (19,6 × 22,6 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare grecească; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 110, nr. 536 (mențiune).

519. 1750 (7258) iunie 20. Neacșa, soția răposatului Andronachie Cocos, cu cumnații ei: Apostol, Grigore și Zmaranda se înțeleg cu egumenul Theofan de la m-re Mihai Vodă și cu toți părinții călugări din m-re pentru încheierea unei pricini. Din porunca domnului Grigorie Ghica vv. au fost hotărnicite moșiile Bircireasca și Buzăiasca, găsindu-se că din Buzăiasca Gherghe logofăt, vărul moșului Neacșei, Lazăr Cocos logofăt, vânduse, cu zapis din 7199, 377 de stânjani, lui Athanasie egumenul m-rii Mihai Vodă, iar în zapisele oamenilor a fost găsit doar zapis de cumpărare de către Gherghe, împreună cu Lazăr, a 96 de stânjani. Astfel, s-a aflat „lucru întunecat”, negăsindu-se dovada că Gherghe cumpărase 377 de stânjani. Neacșa și cumnații ei s-au rugat de egumen să se facă pace și așezămînt, ca să nu mai umble prin judecări. Astfel, au dat ei m-rii, în hotarul Buzăeștilor, 150 de stânjani, făcându-se pace între ei și m-re. A scris Anghelachie logofăt de Divan.

Neacșa, „ce-am fost soție lui Andronache Cocos”¹; Gligorie, fiul lui Dumitru Cocos; Zmaranda, cumnata lui Grigorie Cocos.

Martorii: ...² vornic <m. p.>; ...² postelnic <m. p.>; Costandin polcovnic <m. p.>; Ianache B. fost al doilea pitar <m. p.>; Costandin al treilea paharnic <m. p.>; A...³ căpitan <m. p.>; Anghelachie logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,5 × 21,5 cm), cerneală neagră, puțin înnegrit, sigiliu inelat octogonal, al Neacșei, aplicat în aceeași cerneală, având în câmp un decor bogat, neclar; copie din 1775; trad. fr., rez. rom.; rez. fr. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 111, nr. 537 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

² Semnătură grecească.

³ Neclar.

520. 1750-7258 iunie 24. Ianachie Halipenschi mare vornic de Târgoviște împreună cu 6 boieri hotarnici, anume: Radul postelnic Balasachie, Costandin polcovnic Lipovean, Ianachie Brătescul fost mare pitar, Andrei căpitan Stănescul, Costandin paharnic Bilcerescul și Anghelachie logofăt de divan, rânduiți hotarnici cu cartea lui Grigorie Ghica vv., dau o mărturie pentru alegerea și hotărnicirea moșiei din Bircerești și Bozăești, din județul Dâmbovița, a m-rii Mihai Vodă din București, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei. M-re avea o parte din această moșie dată de Mitrea postelnic și o parte cumpărată de egumenul Athanasie de la Radul, fratele răposatului Oancea, și de la fiul lui, Drăgan din Săbiești, de la Mihăilă, fratele lui Stănimir din Bircerești și de la Gherghe logofăt din Târgoviște, vărul lui Lazăr logofăt Cocosu, cu zapise <de împărțire> a moșiei cu Stanciul Năvrăp și cu frații lui, popa Badea și Voico, și cu Grigorie Cocos și vărul lui, Apostol, și cu cumnatele lor, Neacșa și Zmaranda și cu alți megieși, care au fost moșneni acolo. Când a fost la zi și la soroc, boierii hotarnici au mers la fața locului împreună cu sluga domnească, Radul al doilea portar, unde s-au adunat toți moșnenii și cumpărătorii și s-a citit o carte făcută de 12 boieri hotarnici, la hotărnicirea care s-a făcut în anul 7184, pe care o aveau boierii Bircerești, și s-au citit și alte cărți ale m-rii și ale tuturor megieșilor moșneni. Apoi, boierii au măsurat moșia prin trei locuri, după obicei: ...¹ hotarul Bozăeștilor ...¹, casa <Vlă>¹șcenilor, pe drum la un măr din crâng ...¹ la mijloc; partea cumpărată de m-re măsura 596 de stânjani și s-au pus pietre; la a treia trăsură, la capătul dinspre Crevedia, s-au găsit 599 de stânjani și s-au pus pietre de o parte și de alta.

De asemenea, este hotărnicită moșia m-rii Mihai Vodă din hotarul Bozăeștilor, din județul Dâmbovița, cumpărată de Athanasie egumen de la Gherghe logofăt din Târgoviște, vărul lui Lazăr logofăt Cocosu, cu zapis de vânzare din anul 7199; semne de hotar: hotarul Bircereștilor al m-rii Mihai Vodă, casa Vlășcenilor, Ialomița, 150 de stânjani, la prima măsurătoare, iar la măsurătoarea a doua, de la mijloc, și la a treia, dinspre Crevedia, s-au găsit tot 150 de stânjani, dreptu pentru care a fost făcută masă și alăturată de partea m-rii din Bircerești. Astfel, au ieșit la măsurătoare: 682 stânjani dinspre Ialomița, 730 de stânjani la mijloc și la

măsurătoarea a treia, dinspre Crevedia, 749 stânjani. În zapisul de vânzare al lui Gherghe logofăt către Athanasie egumen, pentru moșia din Bozăești, sunt scriși 377 stânjani. La această hotărnicire, egumenul Theofan a avut pricină cu Grigorie Cocos, cu cumnata lui, Neacșa, cu Apostol și cu Zmaranda, zicând Grigorie și ai lui că nu știu pe acel Gherghe să fi fost văr cu moșul lor, Lazăr Cocosu, și că nu-l știu să fi avut vreo moșie în Bozăești și nici nu știu să fi stăpânit m-rea Mihai Vodă împreună cu părinții și cu neamul lor; dar, un uncheaș bătrân, Oprea Hornea, și Stanciul Năvrăp cu fratele lui, popa Badea, au mărturisit că ei știu că a avut m-rea Mihai Vodă ispravnici care au luat dijmă de pe moșia Bozăeștii. Mărturia lor nu a fost crezută de boierii hotarnici, de aceea le-au dat două cărți de blestem, pe care ei le-au primit, una patriarhală și alta a mitropolitului Neofit. După aceea, deoarece părțile nu se odihneau, boierii au căutat, cu amănuntul, în toate zapisele lui Lazăr Cocos și ale altora și au găsit un zapis de cumpărătură din 1786, în care se arată că au cumpărat Lazăr Cocosu și vărul lui, Gherghe, moșie în Bozăești, 96 de stânjani, astfel că Grigorie cu vărul lui, Apostol, și cu cumnatele lor s-au împăcat cu egumenul Theofan și i-au dat în Bozăești, 150 stânjani masă, la toate măsurătorile, din hotar până în hotar. Iar pentru venitul părții de moșie din Bilciurești, de vreme ce Stanciul Năvrăp și cu frații lui, popa Badea și Voico, și cu alții au mâncat acel venit, ca niște oameni fără nici o socoteală, în semeție, și fiind porunca lui vodă să plătească venitul și cheltuielile cu judecățile și hotărnicirile, pentru faptele lor rele, trebuiau să plătească numai venitul moșiei, pe puțin 72 de taleri, pe șase ani; oamenii s-au rugat să fie iertați, iar egumenul, văzând sărăcia lor, i-a iertat de cei 72 de taleri și de cheltuiala cu judecățile, lăsându-i să dea doar adetul marelui portar, adică atlazul 12 taleri și plata portărilor de boieri, câte un galben vechi. Iar megieșilor, care au fost moșneni, le-a rămas și lor moșie în Bilciurești: la măsurătoarea dinspre Ialomița 120 de stânjani, la mijloc tot atât, iar la măsurătoarea dinspre Crevedia, fiind moșia mai lată, 175 de stânjani.

Ianache Halipenschi mare vornic <m. p.>²; Radul Balasache postelnic <m. p.>; Costandin polcovnic Lipovean <m. p.>; Ianache fost mare pitar <m. p.>; Andrei Stănescul căpitan <m. p.>; Costandin Bilciurescu paharnic <m. p.>; Anghelachie logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (45,8 × 31,2 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri; pe v., rez. grecesc; copie din 1775; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 111, nr. 538 (mențiune).

¹ Rupt.

² Semnătură grecească.

521. 1751 mai 12. Grigorie Ghica vv. și domn scrie lui Radul fost mare clucer de arie, ispravnic din județul Buzău, lui Sterian fost mare setrar și lui Ștefan căpitan Mănăilă înștiințându-i că a dat jalbă egumenul Theofan de la m-rea Mihai Vodă împotriva lui popa Mihai protopop, din județul Saac, zicând că pe moșia Izvorani, care este a schitului Izvorani, metoh al m-rii Mihai Vodă, m-rea are o moară care se stricase și în urmă cu 11 ani m-rea o refăcuse; popa Mihai, având moșie alături, a spus că moara este făcută pe moșia lui și voia să ia moara schitului. În fața marilor boieri pricina nu a putut fi rezolvată, de aceea au fost trimiși la fața locului episcopul de Buzău, medelnicerul Anastasachi, ispravnic de Buzău, și Sterian setrar ca să cerceteze pricina; aceștia au adevărit că moara este pe moșia schitului Izvorani, dar pentru că popa Mihai a închinat moșia lui Episcopiei, episcopul nu a vrut să iscălească cartea și întâmplându-se de a fost schimbat și ispravnicul nu a fost dată m-rii carte de adevărință, astfel că episcopul a luat moara în stăpânirea lui. Domnul le poruncește să cerceteze a cui este vadul, unde este făcută moara, pe a cui moșie este și cine a stăpânit-o, până când s-a stricat. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (31,8 × 21,5 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal aplicat în cerneală roșie având în câmp stema unită a Moldovei și Țării Românești, într-un acut oval, timbrat de o coroană închisă; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 111, nr. 539 (mențiune).

522. 1751 (7259) mai 27. Marii boieri judecă, din porunca lui Grigorie Ghica vv., pricina dintre Ilinca Conțeasca și Costandin Eniotul fost ceaș de aprozi pentru un loc care este în capătul viei aprodui și alături cu via Ilincăi Conțeasca. Ilinca Conțeasca a spus că acel loc l-ar fi cumpărat, cu vie cu tot, de la logofătul Șarban Brăzoianul; boierii au trimis și un vornicel la fața locului, care a devertit că locul este al ceașului Costandin Eniotul, după cum se vede în scrisoarea egumenului m-rii Mihai Vodă și a m-rii Sf. Ecaterina și într-o carte de mărturie a megieșilor dimprejur. Acel loc a fost sterp și crâng de mărăcini, iar Costandin Eniotul s-a învoit cu egumenul să-l curețe și să-și dea dijmă¹ locului, după care a cheltuit mulți bani și l-a curățit și a făcut și șanț

împrejurul locului. Costandin Eniotul a mers în Moldova, iar logofătul Ianache Mardagiul a dat via, care este acum a Ilincăi Conțeasca, danie logofătului Șarban Brézoianul și logofătul s-a întins și a luat și locul lui Costandin Eniotul, făcând gard a cuprins locul și o parte din vie, și a intrat peste șanț în curătura lui, a pus poarta în mijlocul curăturii și a pus crama înaintea casei din grădina ceaușului și i-au luat și un bordei din capătul viei și a un stângen de loc, alături cu via din sus, și doi stângenii din vale, îngrădind și niște pomi ai lui, cireși, duzi și pruni. De asemenea, „paterii barați”² au intrat și ei peste șanț și au făcut casă deasupra șanțului și au intrat în curătură cu gardul și au lipit gardul lor de gardul logofătului Șarban Brézoianul. Logofătul Șarban Brézoianul a mărturisit că locul ceaușului Costandin nu a fost vândut Ilincăi Conțeasca, ci numai via. Boierii au văzut însemnarea făcută de vornicelul trimis de Costandin Dudescul mare vornic și cea făcută de vornicelul trimis de Grigorie Greceanul mare vornic și însemnarea celor patru vornicei trimiși de ei și cartea de măturie a megieșilor și zăpisul egumenilor, de aceea au dat o carte lui Costandin Eniotul să-și stăpânească acel loc, iar Ilinca Conțeasca să aibă a-și muta crama din grădina ceaușului și să-și mute gardul și să-i dea și stângenii de moșie înapoi, care îi fuseseră împresurați de logofătul Brézoianul; iar Ilinca Conțeasca să aibă a-și stăpâni locul cum l-a stăpânit și Ianache Mardagiul și să-i facă și un bordei pe care l-a stricat și l-a dus la București; de asemenea, și „paterii barați”² să-și mute gardul de pe locul lui Costandin ceaușul.

C(ostantin) mare vornic <m. p.>; C(ostantin) fost mare vornic <m. p.>; Costandin mare logofăt <m. p.>; Dumitrașco <Racoviță> mare clucer <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 21,9 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 111, nr. 539 (mențiune).

¹ În orig.: „otaștina”.

² Așa în orig.: „părinții catolici”.

523. 1751 (7260) noiembrie 25. Barbu mare ban, Costantin mare vornic și Costandin fost mare vornic dau carte de judecată, din porunca lui Grigorie Ghica vv., pentru pricina ce au avut-o înaintea lor Nichifor, egumenul m-rii Mihai Vodă, și Grigorie céprăzar din București. Egumenul a spus că céprăzarul stă într-o prăvălie a m-rii de 7 ani și până acum nu a plătit de loc chirie, iar céprăzarul a răspuns că prăvălia ar fi

fost vândută mai înainte de Theona egumen lui Necula șelar, cu 90 de taleri, iar mai târziu acesta a vândut-o lui Bobe abagiul, pentru 230 de taleri, însă mai apoi Grigore a răscumpărat-o, iar sub Costantin vv. s-a sculat Theofan egumen și l-a tras la judecată, hotărându-se să întoarcă egumenul lui Necula cei 90 de taleri. Céprăzarul a mai spus că, văzându-l Theofan că a rămas păgubit de 140 de taleri, l-a lăsat să stea în prăvălie fără chirie. La aceasta, egumenul a răspuns, arătând o carte dată la mâna egumenului Theofan, dată de veliții boieri în Divan, înaintea lui Costantin vv., din 7253, în care nu se pomenea nimic despre céprăzar, ci numai arată că vânzarea a fost rea și fără de cale, de vreme ce egumenii nu sunt volnici să vândă lucrul mănăstiresc, ci ca niște epitropi să le aibă sub purtare de grijă, și a hotărât ca prăvălia să rămână m-rii, care să-i întoarcă banii céprăzarului. Văzând că céprăzarul nu are nici o dovadă că Theofan l-a lăsat să stea fără chirie, marii boieri hotărăsc ca Grigorie să „iasă din prăvălie, de vreme ce n-au avut purtare de grijă să-și fi plătit chiria pe fieștecare an, iar numitul egumen să aibă volnicie să dea prăvălia altora cu chirie, oricui va vrea”, iar pentru cei 84 de taleri, cât era chiria pe 7 ani (12 taleri pe an), să-l oblige vâtaful de aprozi să-i îplinească egumenului banii, și, dacă va plăti „și va vrea să șază tot el în prăvălie, de-și va da chezaș, cum că va plăti chiria pe fieștecare an, să aibă a rămânea să șază tot el în prăvălie”.

Barbu mare ban <m. p.>; Costantin mare vornic <m. p.>; Costandin fost mare vornic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,9 × 21,7 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 111, nr. 541 (mențiune).

524. 1752 iulie 16. Grigorie Ghica vv. și domn al Țării Românești întărește lui Costandin Eniotul fost mare ceauș de aprozi stăpânirea asupra unui loc, aflat alături de via Ilincăi Conțeasca, pe care să-l stăpânească în pace dinspre Ilinca Conțeasca și dinspre „paterii barați”¹. În anul 7259, din poruncă domnească, s-au judecat înaintea marilor boieri Costandin Eniotul și Ilinca Conțeasca, zicând Costandin Eniotul că a luat acel loc, plin de crâng cu măracini, cu zăpis de la m-rea Mihai Vodă și de la m-rea Sf. Ecaterina și l-a curățat cu cheltuiala lui și a făcut și șanț împrejur. Apoi, s-a dus Costandin Eniotul la domnul Ion² vv. în Moldova, încă în domnia lui Mihai vodă³, în urma răzmeriței, iar Ianache logofăt Mardagiul, având aceea vie, a dat-o danie logofătului Șarban Brézoianul,

iar logofătul s-a întins și a luat acel loc al lui Eniotul, a făcut gard și a cuprins via, și a făcut poartă în mijlocul curăturii și cramă înaintea ușii, cuprinzând și un bordei care este făcut acolo, și i-a luat și un stângen de loc din sus și doi stângeni din vale și livada cu pomi pe care a avut-o; iar în cealaltă parte, „barații” au intrat în acea curătură cu casă și gard. Ilinca Conțeasca a spus că a cumpărat acel loc și via de la logofătul Brézoianul. Boierii au trimis oameni la fața locului care au cercetat și toți vecinii dimprejur au mărturisit că acel loc este al lui Eniotul; a fost chemat și logofătul Brézoianul, care a mărturisit că s-a întins și a cuprins și locul ceaușului și că i-a vândut Ilincăi Conțeasca doar via pe care a avut-o el de la logofătul Ianache Mardagiul și că cu acel loc nu a avut nici o treabă. Domnul poruncește ca Ilinca Conțeasca să-și ia gardul de unde l-a pus Șarban logofătul și locul de alături cu via și să-i facă și bordeiul la loc; de asemenea, și „paterii barați” să-și ia gardul de pe locul ceaușului. Ispravnic însăși spusa domnului. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 21,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc inelar octogonal (1,8 × 1,7 cm) aplicat în cerneală roșie, având în câmp stema Moldovei și a Țării Românești; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 112, nr. 543 (mențiune).

¹ Așa în orig.: „părinții catolici”.

² Corectat din Costandin.

³ „Mihai vodă”, scris deasupra rândului.

525. 1753 (7261) aprilie 2. Maria comisoaia, soția răposatului Sandu Cârpenișan comis, vinde lui Gheorghie Lefter mare căpitan de cazaci niște case făcute de ea în mahalaua Arhimandritului, pe locul m-rii Mihai Vodă, situate între casele popii Costea și casele lui Pârvu băcan, case cu grajd, cuhnie și grădină cu pomi, ocolită cu gard de uluci, pentru 650 de taleri.

Maria comisoaia, soția răposatului Sandul comis Cârpenișan¹.

Martori: ... <m. p.>²; Pârvul băcan, vecin <m. p.>; Radu logofăt de la marele agă <m. p.>.

A scris popa Theodosie de la Sf. Vineri.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 21,4 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 112, nr. 544 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Semnătură grecească.

526. 1753 august 1. Costandin Mihai Cehan¹ Racoviță vv. și domn întărește m-rii Mihai Vodă și egumenului Nichifor dreptul ca toți oamenii de pe moșia Ciocănești, din județul Ilfov, și de pe alte moșii ale m-rii să clăcuiască 6 zile pe an și să dea dijma din toate semănăturile, ce vor avea arate pe moșie, din zece una²; de asemenea, oamenii nu au voie să vândă vin sau rachiu pe moșiile m-rii, în afară de vinul și rachiuul m-rii, iar când nu va avea m-rea vin sau rachiu de vânzare, sătenii, care vor vrea să vândă, să-l înștiințeze pe egumen și să dea de butoi, câte 1 taler, iar mai mult nu; sătenii ale căror capre pasc pe moșie să dea de câte doi bani de capră pe an, pentru că fac multe stricăciuni din venitul moșiei, iar de matca de stupi să dea câte trei bani. De asemenea, egumenul primește dreptul ca, de va ajunge vreo moșie în baltă, oamenii care vor vâna pește să dea m-rii din zece pești unul, după obicei, iar vitele cu care se hrăneau oamenii să nu fie supărate de suhat. Domnul poruncește ispravnicilor de prin județe să-i facă să se supună pe oamenii care nu vor vrea să clăcuiască sau să-și dea dijma.

Orig. rom., hârtie difolio (32,6 × 22 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu octogonal (2,6 × 2,5 cm), aplicat în cerneală roșie cu legenda: „Io Co(standin) ... v(oi vod)”, având în câmp un scut oval cu stema unită a Moldovei și Țării Românești, din scutul timbrat de o coroană deschisă ies sabia și buzduganul; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 112, nr. 545 (mențiune).

¹ În orig.: „Țehan”.

² Urmează un rând și jumătate, unde sunt scrise bucatele din care oamenii trebuiau să plătească dijmă, tăiat cu mai multe linii, astfel că nu se poate citi nimic.

527. 1755 martie 6. Păuna, fiica lui Neacșul abagiul din Târgoviște, soția lui Șarban, vinde lui Voico logofăt Diiculescul o vie, pe care o avea de zestre de la părinții ei, în Dealul Târgoviștei, în fața m-rii Dealul, și o altă parte de vie părăsită, pe care a răscumpărat-o ea împreună cu fratele ei, Dragomir, de la Necula păscar, cu taleri ...¹, pentru 70 de taleri; via măsura în vârf ...¹ stângeni, ...¹ și în vale ...¹

stânjeni, cu livadă, câtă este cuprinsă între obrațiile viei, și se învecina cu via lui Costandin, fiul lui Stânciucu, și cu via Mariei, soția lui Ion lemnar. Scrie Manole logofăt.

Păuna, fiica lui Neacșul abagiul²; Șarban, soțul de-al doilea al Păunei²; Pană bogasier <m. p.>³; popa ...³ <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (33,5 × 21,5 cm), cerneală neagră, rupt și pătat puțin la îndoituri, două amprente digitale în aceeași cerneală; pe v., rez. rom. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 112, nr. 546 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Amprentă digitală.

³ Indescifrabil.

528. 1755 august 21. Ianache fost mare serdar și Ian(ache) D. clucer cercetează, din porunca marilor boieri, pricina dintre Nichifor egumenul m-rii Mihai Vodă și postelnicul Matei Fălcoianul; egumenul spunea că postelnicul nu stăpânește moșia Ogrăzenii, care i s-a dat la judecată, ci stăpânește moșia m-rii Bucșanii, iar postelnicul zicea că moșia pe care o stăpânește nu se numește Bucșanii, ci Ogrăzenii. Boierii hotărâsc să se facă o carte de blestem asupra megieșilor de acolo, oameni bătrâni, care știu locurile și moșiile, și o carte către ispravnicii din județul Vlașca ca să strângă megieși dimprejur, să le citească cartea de blestem și să mărturisească unde este moșia Bucșanii și unde este moșia Ogrăzenii; moșia Bucșanii să fie dată în stăpânirea m-rii, iar moșia Ogrăzenii în stăpânirea postelnicului Fălcoianul.

Ianache fost mare serdar <m. p.>; Ia(nache) D. clucer <m. p.>.

Costandin Mihai Cehan Racoviță vv. și domn al Țării Românești poruncește să se facă după cum au hotărât boierii judecători.

23 august 1755.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 21,4 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnului sigiliul domnesc mijlociu octogonal (2,5 × 2,4 cm) aplicat în cerneală roșie cu legenda neclară și stema unită a Moldovei și a Țării Românești; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 112, nr. 547 (mențiune).

529. 1755 august 23. Costandin Mihai Cehan Racoviță vv. și domn poruncește lui Costandin Florescu fost mare paharnic și lui Mihai Bărbătescu fost mare vornic de Târgoviște, ispravnici din județul Dâmbovița, să cerceteze pricina dintre Voico logofețel din Târgoviște și Păuna din Târgoviște; aceasta din urmă a spus că un frate al ei, Dragomir, care a murit, a avut o vie în Dealul Târgoviștei, răscumpărată cu bani împrumutați de la Antiohie logofăt de Divan, în schimbul zălogirii viei. După moartea lui, Păuna a vândut via părăginită lui Voico logofețel, care a cheltuit și a lucrat-o. Păuna a făcut zapis ca să-i plătească banii lui Antiohie, dar nu i-a dat banii; de aceea, i-a dat un alt zapis lui Antiohie ca să stăpânească el via, iar ea să aibă a-i întoarce banii lui Voico. Domnul le poruncește boierilor să meargă la Păuna și să o pună să-i dea banii și cheltuiala înapoi lui Voico, 33 de taelri. Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 22,1 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, pătat pe margini, sigiliu domnesc mijlociu octogonal (1,5 × 1,4 cm), aplicat în chinovar, cu legenda neclară și stema unită a Moldovei și Țării Românești; pe v., însemnare rom. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 112, nr. 548 (mențiune).

530. 1755 (7264) octombrie 24. Filaret, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit. † Scriem cartea smereniei noastre, cu mare blestem și cu groaznică afurisanie, voao tuturor megiașilor și altor oameni bătrâni, carii veți fi știind într-un adevăr care iaste moșia Ogrăzenii a dumisale postelnicului Matei Fălcoian și care iaste moșia Bucșanii a sfintei mănăstiri Mihai Vodă, pentru că pe moșia care o stăpânești dumisale postelnicul Matei Fălcoian, zice cuviosul egumen de la Mihai Vodă, chir Nichifor, cum că acea moșie nu ar fi Ogrăzenii, ai dumisale, ci ar fi Bucșanii, ai mănăstirii. La care, din Divan, s-au hotărât și prin carte domnească ca să se facă carte de blestem să se dovedească care iaste moșia Ogrăzenii și care iaste moșia Bucșanii, ci dar de va fi moșia Ogrăzenii acia ce-o stăpânești dumisale postelnicul Matei, iar nu va fi moșia Bucșanii, și de veți mărturisi adăvăr, în frica lui Dumnezeu, precum va fi și veți ști cu sufletele voastre, și de va fi a ști dă fiți ertați și blagosloviți, iar de care om va ști de va fi acea moșie ce-o stăpânește dumisale postelnicul Matei, Bucșanii ai mănăstirii Mihai Vodă, iar nu va fi Ogrăzenii dumisale, și dumnealui cu numele Ogrăzenilor sau să¹ stăpânească pă moșia Bucșanii a mănăstirii, și voi megiașilor și bătrânilor de acolo veți fi știind și ca niște oameni răi nu veți mărturisi adăvăr, ci ca să

păgubiți pă mănăstire, de veți tăgădui și de va fi așa, să fiți procleți și afuriți de Domnul nostru Iisus Hristos și de 318 Sfinți Părinți de la Nicheia și de toate Sfintele Soboară, fieru, pietrile să se topească, iar trupurile voastre (după moarte)² să stea întregi și netopite, să aveți parte și lăcaș cu Iuda și cu Ariei, să moșeniți bubele lui Gheez, să vă lovească cutremurul lui Cain, și până nu veți mărturisi adăvăr ertăciune nu veți lua. Aceasta scriem.

Octombrie 24, 7264 <1755>.

† Neofit al Ungrovlahiei <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (21 × 30 cm), cerneală neagră; rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 113, nr. 549 (mențiune).

¹ „sau să”, scris peste alte litere.

² Parantezele sunt în orig.

531. 1755 noiembrie 4. Costandin Mihai Cehan¹ Racoviță vv. și domn înștiințează, în urma jalbei primite de la egumenul m-rii Mihai Vodă, în care acesta spunea că turcii și rumânii, câți au avut bucate arate pe moșiile m-rii, anume Ciocăneștii, Spanțogul și Luica, din județul Ilfov, nu vor să dea dijma și nu vor să facă obișnuita clacă, că pentru turci i s-a scris beșliagăi ca să-i apuce să-și dea fiecare dijma, iar pentru rumâni a fost împuternicit Pétre vameș, omul orânduie de egumen, să-i apuce să-și plătească dijma și să facă claca. Domnul poruncește căpitanilor de la Oltenița și de la Ciocănești, dacă cineva se va împotrivi, să-i strângă ca să împlinescă de la fiecare adet al moșiei, pentru că altfel de la ei va lua m-rea dijma.

Orig. rom., hârtie difolio (31,4 × 20,8 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu octogonal (2,5 × 2,4 cm), aplicat în cerneală roșie, cu legenda neclară și stema unită a Moldovei și Țării Românești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 113, nr. 550 (mențiune).

¹ În orig.: „Tehan”.

532. 1760 aprilie 13. Maria Gurănoae vinde egumenului Nichifor¹ de la m-rea Mihai Vodă trei răzoare de vie, în Dealul Bucureștilor, aflate între viile m-rii, pentru 30 de taleri. A scris Necula logofăt.

Orig., rom. nr. 123, hârtie difolio (22,2 × 16 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe v., însemnare grecească; D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 113, nr. 551 (mențiune).

¹ Numele adăugat deasupra textului.

533. 1761 martie 3. Jupâneasa Mariia, care a fost soția răposatului Gheorghe Mărgelariu din București, fiică răposatului Radul căpitan Cărlan, vinde, fiind rămasă la mare scăpăciune și având trebuință de bani, lui Iordache fost mare paharnic, ispravnic din județul Vlașca, moșia de la Ogzezeni, 100 de stâneni, câte 1 taler de fiecare stânen, în total 100 de taleri; moșia o avea de zestre de la părinții ei, alături cu moșia fratelui ei, Nicolae căpitan, cu moșia m-rii Mihai Vodă și cu apa Argeșului. Scrie diaconul Costandin de la Sfânta Vineri.

Jupâneasa Mariia¹; Necolai căpitan, fratele jupânesei <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,3 × 21,1 cm), cerneală neagră, un sigiliu inelar octogonal, al Mariei, cu o pasăre în câmp și un alt decor neclar; pe v., un rez. rom. și un rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 113, nr. 552 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar.

534. 1761 aprilie 5. Pârvu Cantacuzino mare logofăt dă zapis m-rii Mihai Vodă din orașul București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, și egumenului ...¹, în care arată că a cumpărat casele lui Gheorghe serdar, care erau pe locul m-rii, urmând să dea chirie m-rii, în fiecare an, câte 5 taleri și jumătate. De asemenea, Pârvu mai închiriat de la m-re un alt loc slobod, pe care l-a îngrădit, urmând să plătească o chirie anuală de 6 taleri și jumătate.

Pârvu Cantacuzino mare logofăt <m. p.>².

Pârvu Cantacuzino a dat casele pe care le cumpărase de la Gheorghe serdar vărului său, Toma fost mare medelnicer, urmând ca

acesta să plătească chiria la m-re. Pârvu își păstrează locul îngrădit, pentru care va plăti chiria de 6 taleri și jumătate pe an.

3 ianuarie 1762

Pârvu Cantacuzino mare vornic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,5 × 21,5 cm), cerneală neagră, sigiliul inelar octogonal, foarte frumos, al lui Pârvu Cantacuzino, aplicat în aceeași cerneală, având în câmp vulturul bicefal încoronat; coroana este flancată de inițialele chirilice: „P” și „K”; pe v., rez. grecesc dezvoltat. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 113, nr. 553 (mențione).

¹ Loc liber.

² Sigiliu inelar.

535. 1761 (7269) iunie 1. Iordache Cantacuzino fost mare paharnic judecă pricina dintre egumenul Nichifor de la m-rea Mihai Vodă cu Badea, Ion, Bran și cu Necula din Bolintin, pentru o rumâncă, sora lui Badea, pe care o luase un ȋigan al m-rii cu voia ei; oamenii au venit înaintea boierului, vrând să o despartă de ȋigan, iar boierul a adus-o înaintea lui împreună cu rudele ei și a întreat-o dacă vrea să se despartă de ȋigan, iar ea a răspus „că mai bine poștește moarte decât să se despartă de ȋigan”, iar dacă vor să o despartă cu forța „se va îneca sau se va turci”; oamenii au aruncat o vorbă necuviincioasă asupra egumenului, iar boierul a cercetat și au rămas oamenii mincinoși.

Iordache Cantacuzino fost mare paharnic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (14,9 × 20,9 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 113, nr. 554 (mențione).

536. 1763 decembrie 18. Radu mare vornic și Costandin Catargi mare agă îl înștiințează pe domn despre cercetarea jalbei date de chir Nichifor, egumenul m-rii Mihai Vodă, care a spus că „s-au împresurat locul unii prăvălii, ce are mănăstirea în Ulița Mahalalei bisericii Grecilor, cu o nadă de zid a prăvăliilor ce le-au făcut Șarban liptcanul anțărțu, când era boala ciумii în București”. Boierii au cercetat pricina la fața locului lui, prin carte de blestem, și au aflat din mărturia lui Ianache Cucuzel și cea a lui Pârvu băcan, șezător mai înainte în prăvălia m-rii, ca și a altor vecini, cum și din arătarea locului ce se vede împotriva prăvăliei, că locul prăvăliei a fost împresurat „cu o nadă de zid al tinzii prăvăliilor” făcute

de Șerban, care a fost măsurată și s-au văzut că 7 palme a luat ulicioara ce era între locul m-rilor Mihai Vodă și Plumbuita și 7 palme sunt luate din locul m-rii. Boierii, după dreptate, au însemnat pe zid afară și înăuntru, în tindă, pe pardoseală, ca să se strice nada ce împresoară m-rea, însă hotărârea desăvârșită urma să fie luată de domn.

R(adul) mare vornic <m. p.>; Costadin Catargi¹ mare agă <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,1 × 20,9 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 555 (mențione).

¹ La descifrarea numelui am folosit lista întocmită de Theodora Rădulescu, *Sfatul domnesc și alți mari dregători ai Țării Românești din secolul al XVIII-lea*, p. 465.

537. 1763 (7272) decembrie 28. Grigorie, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit a toată Ungrovlahia. † De vrême că la smereniia noastră au dat jalbă cuviosul egumen, chir Nichifor, de la sfânta mănăstire Mihai Vodă, precum că având mănăstirea o prăvălie aici, în București, în mahalaoa ...¹, i s-au împresurat locul de cătră cei den prejurul prăvăliei, deci într-alt chip neavând cum face ca să descopere locul de supt împresurare, iată că au cerșut de la smereniia noastră această carte cu mare blestem și cu groaznică afurisanie asupra voastră, celora ce mai nainte vrême ați fost șazători într-această prăvălie a mănăstirii, și altor împrejurenii care știți locul prăvăliei, cât au stăpânit să dovedești, ca să nu să împresoare, loc de cătră loc, cu nedreptate, ce de va fi așa, și auzind această înfricoșată carte de blestem, ori parte bărbătească ori parte fâmeiască, spuind adevărul și sémnele locului prăvăliei pe unde le-ați pomenit și sînt, să fiți ertați și blagosloviți, iar de care cumva, adevă cine veți ști sémnele locului pe unde le-ați pomeniți² și sînt, și pentru vreo voe veghiată le veți tăgădui și nu le-ți mărturisi, să fiți procleți și afurisiți de Domnul nostru Iisus Hristos și de 318 Sfinți Părinți de la Nichea și de toate Sfintele Soboară, așijderea și de smereniia noastră, hierul și pietrile să să topească și să se răsipească, iar trupurile voastre, duple moarte, să rămăe întregi și nedelegate, parte și lăcaș să aveți la un loc cu Iuda și cu proclețul Aria, să moșteniți bubele lui Gheez și să vă lovească cutremurul lui Cain, și până nu veți mărturisi adevărul după cum veți ști ertăciune nu veți lua. Aceasta scriem.

Grigorie al Ungrovlahiei <m. p.>.

Orig. rom. nr. 26, hârtie difolio (20,9 × 30,8 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare grecească; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 556 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Așa în orig.

538. 1764 martie 23. Mai mulți oameni cercetează din porunca egumenului m-rii Mihai Vodă moșiile m-rii și au aflat că moșia Mitrenilor ar fi împresurată de oameni pământeni; de aceea, a fost adusă o carte de blestem, dată de mitropolit, asupra aceluia care vor ști și nu vor mărturisi drept. Oamenii, văzând blestemul cu groaznică afurisanie, s-au sculat împreună cu câțiva bătrâni și cu preoți și au mers, din piatră în piatră, pe unde știu de 30-40 de ani, și au găsit că la aria lui Necula este o piatră, și din piatra aceea este moșia călcată, până în Drumul Obileștilor, unde se întâlnește cu Drumul Cioroléseii, după cum ei știu și au auzit de la popa Ion cel bătrân, că se învecinează moșia m-rii cu moșia Sultana. Scrie Opiș.

Popa Ilie din satul Mitreni; Costea gel(ep)¹ de acolo; Necula Bordei; Ștefan; Radul cel Mare; Necula Céleacu; popa Iane, care a fost la Mitreni; Lazăr; Paraschiva.

Orig. rom., hârtie difolio (22,3 × 16,5 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 557 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

539. 1764 aprilie 2. Nicolae Obdeanul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar hotărânesc, din porunca lui Ștefan Mihai Racoviță vv., moșia Ciocănești din județul Ilfov a m-rii Mihai Vodă dinspre Dunăre, împreună cu turnagibaș, Mimiș aga, orânduit cu hatîșerif de la împărăție pentru îndreptarea hotarelor Țării Românești și a moșiilor de lângă Dunăre, arată cu cine se învecinează: Drumul Preaj(bei), copacul Bărăceanul, moșia Vârâții a m-rii Vihorâta, Drăgănele, gorgana câmpului, malul iezerului, Coșcovul Gros, gura lacului, privalul lui Vidrașco, malul Dunării, moșia Flămânda a m-rii Mărgineni, casa căpitănească, Drumul Preaj(bei). Această hotărânicire a țării și a moșiilor dinspre Dunăre s-a mai făcut în două rânduri, în anul 1667 și în 1717, după cum adeverește și

hatîșeriful împărătesc, în care se arată <chitocul D>¹ ărstorului ca hotar al țării și al moșiei, până în malul Dunării; pe acea vreme a fost asuprit acel hotar al moșiei și al țării dinspre Dunăre de crena² țării Dărstorului și a rămas asuprit până acum. După porunca împărăției și a lui vodă boierii au cercetat și au găsit că vechile hotare ale moșiei au fost cele arătate mai sus, împreună cu balta pe care au dat-o în stăpânirea m-rii; a dat un hoget și cadiul efendi de la Giurgiu. Scrie Radul logofăt.

Nicolae Obdeanul fost mare serdar <m. p.>; Mihalachis al doilea portar <m. p.>³.

Ștefan Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii Mihai Vodă stăpânirea asupra moșiei Ciocănești, după hotărânicia moșiei de dinspre Dunăre, făcută din porunca împărăției, împreună și cu mumbașir, turnagibaș Mimiș aga, cu hatîșerif, și din partea țării orânduiți Neculai Obdeanul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar; după ce au cercetat și au aflat hotarele moșiei a dat turnagibașul o adeverință și cadiul efendi din Giurgiu un hoget, care cuprind toate moșiile care se hotărânesc cu Dunărea, cu Brâila și cu Giurgiu, și au fost date la Mitropolie să se păstreze. Marele logofăt a citit.

8 august 1764.

Orig. rom., hârtie difolio (49,5 × 37,2 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mare (5,2 cm diam.) aplicat în cerneală roșie, deteriorat; pe v., însemnări rom. și grecești; copie din 1775; copie din 27 septembrie 1845 autenticată cu semnătura lui Ioan notar; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 558 (mențiune).

¹ Rupt; completat după copia din 1775.

² Așa în orig.

³ Semnătură grecească.

540. 1764 aprilie 27. Nicolae Obdeanul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar hotărânesc, din porunca lui Ștefan Mihai Racoviță vv., moșia Spanțov a m-rii Mihai Vodă și a m-rii Snagov dinspre Dunăre, fiind orânduit și turnagibaș, Mimiș aga, cu hatîșerif de la împărăție, pentru îndreptarea hotarelor Țării Românești și a moșiilor de lângă Dunăre, arată cu cine se învecinează: Ciorleasa, moșia Tatinele a lui Costandin Dudesul fost mare ban, balta, malul Dunării, moșia ...¹ a m-rii Săringar, Drumul cel Mare. Această hotărânicire a țării și a moșiilor de către Dunăre s-a mai făcut în vreo două rânduri, în anul 1667 și în

1717, după cum adeverește și hătișeriful împărătesc în care se arată „chiutocul” Dârstorului ca hotar al țării și al moșiei, până în malul Dunării; pe acea vreme a fost asuprit acel hotar al moșiei și al țării dinspre Dunăre de către nazării din Dârstor, hotar care și acum tot asuprit rămâne. După porunca împărăției și a lui vodă au cercetat și au găsit că vechile hotare ale moșiei merg până în Dunăre împreună cu balta, pe care au dat-o în stăpânirea m-rii. Turnagibaș Mimiș aga a dat adevărînță, iar cadiul efendi de la Giurgiu s dat un hoget. Scrie Radul logofăt de Divan.

Nicolae Obedeianul fost mare serdar <m. p.>; Mihalachis al doilea portar <m. p.>².

Ștefan Mihai Racoviță vv. și domn a toată Țara Românească întărește m-rii Mihai Vodă și m-rii Snagov stăpânirea asupra moșiei Spanțov, după hotarnica moșiei dinspre Dunăre, făcută din porunca împărăției, împreună cu mumbașir, turnagibaș Mimiș aga, cu hătișerif, și din partea țării orânduți Nicolae Obedeianul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar; aceștia au cercetat și au aflat hotarele moșiei, după care turnagibașul a dat adevărînță, iar cadiul efendi din Giurgiu a dat un hoget, ce cuprinde toate moșiile ce se hotărânesc cu Dunărea, cu Brăila și cu Giurgiu, date la Mitropolie să se păstreze. Marele logofăt a citit.

8 august 1764.

Orig. rom., hârtie difolio (50 × 37,2 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mare (5,1 cm diam.) aplicat în cerneală roșie, deteriorat; pe v., însemnări rom. și grecești; copie din 1775; copie din 27 septembrie 1845 autenticată cu semnătura lui Ioan notar; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 559 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Semnătură grecească.

541. 1764 noiembrie 5. Radu mare vornic, P(ârvu) vornic, Badea vistier, dau anafora domnului, în care arată că au cercetat jalba egumenului Nichifor de la m-rea Mihai Vodă, care a spus că i se împresoară locul unei prăvălii, pe care o avea m-rea în Ulița Mahalalei Bisericii Grecilor, cu o nadă de zid a prăvăliilor făcute Șarban liptcanul, în zilele domnului Costandin Mavrocordat, „când era boala ciumii în București”. Aceste prăvălii au fost făcute pe locul serdăresei Ilinca și a copilului Costandin. Boierii au mers la fața locului, însă n-au putut dovedi,

pentru că dinspre o parte era locul m-rii Plumbuita, dinspre alta cel al m-rii Mihai Vodă iar din alta cel al serdăresei Ilinca și al copilului Costandin, de aceea hotărâsc ca fiecare parte să vină la judecată cu cărțile.

Ștefan Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești poruncește marelui agă să aducă pe toți împrejurașii, stăpâni ai locului m-rii, și cu judecată să se cerceteze cât este locul m-rii.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 161-162. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 1115, nr. 560 (mențiune).

542. 1766 (7174) iunie 25. Matei Poenaru și Ilinca Poenăreasa vând lui Nica Costandin zaraf, vârul lor, 90 de stânjeni de moșia Poenari, județul Dâmbovița, primind pentru fiecare stânjen câte 1 taler, în total 90 de taleri, cu știrea rudelor și a megieșilor, din sus și din jos. Semne de hotar: moșia m-rii Mihai vodă, moșia logofătului Costandin, nepotul părcălabului Apostol, apa Ialomiței, apa Prahovei cea mică, livezile și moșia Predești. Moșia le era baștină strămoșească, din partea lui Moise Poenaru, văr primar cu răposatul tatăl lui, Matei Poenaru; în anul 7237 <1729> februarie 2, Stanca, fiica lui Moise, a vândut moșia jupânului Cârstea brașoveanul Țopa, iar fiii acestuia au stăpânit-o până în anul 7253 <1744> decembrie 17, când au vândut-o lui Apostol părcălab. În anul 7254 <1746> februarie 7, Ralea Poenaru, tatăl lui Matei, l-a chemat la judecată pe Apostol părcălab, unde i-a întors banii și i-au luat moșia, după cum se adeverește cu cartea de judecată, iscălită de răposatul Nicolae Ruset fost mare logofăt, de Gavrilaşco fost mare postelnic și de Alexandri Duca fost mare serdar.

Matei Poenaru; Ilinca Poenăreasa.

Copie din 1819 iunie 3, cu o semnătură neclară. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 75, nr. 321 (rez. după orig. cu data: „25 iulie 1666”).

543. 1766 (7274) august 11. Grigorie, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit a toată Ungrovlahia. † Scriem cartea smereniei noastre, cu mare blestem și groaznică afurisani, voao lăcuiților și megiașilor bătrâni, ce sînteți șazători pe moșia mănăstirii Mihai Vodă, ce să numește Dragomireștii, din sudstvo Ilhov, i pe moșia Clincénii, ce să hotărăște cu moșia Dragomireștii, i altor împrejurări bătrâni ca să

Orig. rom. nr. 26, hârtie difolio (20,9 × 30,8 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare grecească; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 556 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Așa în orig.

538. 1764 martie 23. Mai mulți oameni cercetează din porunca egumenului m-rii Mihai Vodă moșiile m-rii și au aflat că moșia Mitrenilor ar fi împresurată de oameni pământeni; de aceea, a fost adusă o carte de blestem, dată de mitropolit, asupra acelor care vor ști și nu vor mărturisi drept. Oamenii, văzând blestemul cu groaznică afurisanie, s-au sculat împreună cu câțiva bătrâni și cu preoți și au mers, din piatră în piatră, pe unde știu de 30-40 de ani, și au găsit că la aria lui Necula este o piatră, și din piatra aceea este moșia călcată, până în Drumul Obileștilor, unde se întâlnește cu Drumul Ciorolései, după cum ei știu și au auzit de la popa Ion cel bătrân, că se învecinează moșia m-rii cu moșia Sultana. Scrie Opriș.

Popa Ilie din satul Mitreni; Costea gel(ep)¹ de acolo; Necula Bordei; Ștefan; Radul cel Mare; Necula Céleacu; popa Iane, care a fost la Mitreni; Lazăr; Paraschiva.

Orig. rom., hârtie difolio (22,3 × 16,5 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc; copie din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 557 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

539. 1764 aprilie 2. Nicolae Obdeanul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar hotărânesc, din porunca lui Ștefan Mihai Racoviță vv., moșia Ciocănești din județul Ilfov a m-rii Mihai Vodă dinspre Dunăre, împreună cu turnagibaș, Mimiș aga, orânduit cu hatîșerif de la împărăție pentru îndreptarea hotarelor Țării Românești și a moșiilor de lângă Dunăre, arată cu cine se învecinează: Drumul Preaj(bei), copacul Bărăceanul, moșia Vârâții a m-rii Vihorâta, Drăgănele, gorgana câmpului, malul iezerului, Coșcovul Gros, gura lacului, privalul lui Vidrașco, malul Dunării, moșia Flămânda a m-rii Mărgineni, casa căpitănească, Drumul Preaj(bei). Această hotărânicire a țării și a moșiilor dinspre Dunăre s-a mai făcut în două rânduri, în anul 1667 și în 1717, după cum adeverește și

hatîșeriful împărătesc, în care se arată <chitocul D>¹ ărstorului ca hotar al țării și al moșiei, până în malul Dunării; pe acea vreme a fost asuprit acel hotar al moșiei și al țării dinspre Dunăre de crena² țării Dărstorului și a rămas asuprit până acum. După porunca împărăției și a lui vodă boierii au cercetat și au găsit că vechile hotare ale moșiei au fost cele arătate mai sus, împreună cu balta pe care au dat-o în stăpânirea m-rii; a dat un hoget și cadiul efendi de la Giurgiu. Scrie Radul logofăt.

Nicolae Obdeanul fost mare serdar <m. p.>; Mihalachis al doilea portar <m. p.>³.

Ștefan Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii Mihai Vodă stăpânirea asupra moșiei Ciocănești, după hotarnica moșiei de dinspre Dunăre, făcută din porunca împărăției, împreună și cu mumbașir, turnagibaș Mimiș aga, cu hatîșerif, și din partea țării orânduiți Neculai Obdeanul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar; după ce au cercetat și au aflat hotarele moșiei a dat turnagibașul o adeverință și cadiul efendi din Giurgiu un hoget, care cuprind toate moșiile care se hotărânesc cu Dunărea, cu Brâila și cu Giurgiu, și au fost date la Mitropolie să se păstreze. Marele logofăt a citit.

8 august 1764.

Orig. rom., hârtie difolio (49,5 × 37,2 cm), cerneală neagră, rupt puțin la îndoituri, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mare (5,2 cm diam.) aplicat în cerneală roșie, deteriorat; pe v., însemnări rom. și grecești; copie din 1775; copie din 27 septembrie 1845 autenticată cu semnătura lui Ioan notar; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 558 (mențiune).

¹ Rupt; completat după copia din 1775.

² Așa în orig.

³ Semnătură grecească.

540. 1764 aprilie 27. Nicolae Obdeanul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar hotărânesc, din porunca lui Ștefan Mihai Racoviță vv., moșia Spanțov a m-rii Mihai Vodă și a m-rii Snagov dinspre Dunăre, fiind orânduit și turnagibaș, Mimiș aga, cu hatîșerif de la împărăție, pentru îndreptarea hotarelor Țării Românești și a moșiilor de lângă Dunăre, arată cu cine se învecinează: Ciorleasa, moșia Tatinele a lui Costandin Dudescul fost mare ban, balta, malul Dunării, moșia ...¹ a m-rii Săringar, Drumul cel Mare. Această hotărânicire a țării și a moșiilor de către Dunăre s-a mai făcut în vreo două rânduri, în anul 1667 și în

1717, după cum adeverește și hătișeriful împărătesc în care se arată „chiutocul” Dârstorului ca hotar al țării și al moșiei, până în malul Dunării; pe acea vreme a fost asuprit acel hotar al moșiei și al țării dinspre Dunăre de către nazării din Dârstor, hotar care și acum tot asuprit rămâne. După porunca împărăției și a lui vodă au cercetat și au găsit că vechile hotare ale moșiei merg până în Dunăre împreună cu balta, pe care au dat-o în stăpânirea m-rii. Turnagibaș Mimiș aga a dat adeverință, iar cadiul efendi de la Giurgiu s dat un hoget. Scrie Radul logofăt de Divan.

Nicolae Obedeianul fost mare serdar <m. p.>; Mihalachis al doilea portar <m. p.>².

Ștefan Mihai Racoviță vv. și domn a toată Țara Românească întărește m-rii Mihai Vodă și m-rii Snagov stăpânirea asupra moșiei Spanțov, după hotarnica moșiei dinspre Dunăre, făcută din porunca împărăției, împreună cu mumbașir, turnagibaș Mimiș aga, cu hătișerif, și din partea țării orânduți Nicolae Obedeianul fost mare serdar și Mihalache al doilea portar; aceștia au cercetat și au aflat hotarele moșiei, după care turnagibașul a dat adeverință, iar cadiul efendi din Giurgiu a dat un hoget, ce cuprinde toate moșiile ce se hotărânesc cu Dunărea, cu Brăila și cu Giurgiu, date la Mitropolie să se păstreze. Marele logofăt a citit.

8 august 1764.

Orig. rom., hârtie difolio (50 × 37,2 cm), cerneală neagră, rupt la îndoituri și pătat, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mare (5,1 cm diam.) aplicat în cerneală roșie, deteriorat; pe v., însemnări rom. și grecești; copie din 1775; copie din 27 septembrie 1845 autenticată cu semnătura lui Ioan notar; două rez. dezv., unul rom. și unul fr., din sec. XIX. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 114, nr. 559 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Semnătură grecească.

541. 1764 noiembrie 5. Radu mare vornic, P(ârvu) vornic, Badea vistier, dau anafora domnului, în care arată că au cercetat jalba egumenului Nichifor de la m-rea Mihai Vodă, care a spus că i se împresoară locul unei prăvălii, pe care o avea m-rea în Ulița Mahalalei Bisericii Grecilor, cu o nadă de zid a prăvăliilor făcute Șarban liptcanul, în zilele domnului Costandin Mavrocordat, „când era boala ciumii în București”. Aceste prăvălii au fost făcute pe locul serdăresei Ilinca și a copilului Costandin. Boierii au mers la fața locului, însă n-au putut dovedi,

pentru că dinspre o parte era locul m-rii Plumbuita, dinspre alta cel al m-rii Mihai Vodă iar din alta cel al serdăresei Ilinca și al copilului Costandin, de aceea hotărâsc ca fiecare parte să vină la judecată cu cărțile.

Ștefan Mihai Racoviță vv. și domn al Țării Românești poruncește marelui agă să aducă pe toți împrejușii, stăpâni ai locului m-rii, și cu judecată să se cerceteze cât este locul m-rii.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 161-162. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 1115, nr. 560 (mențiune).

542. 1766 (7174) iunie 25. Matei Poenaru și Ilinca Poenăreasa vând lui Nica Costandin zaraf, vârul lor, 90 de stânjeni de moșia Poenari, județul Dâmbovița, primind pentru fiecare stânjen câte 1 taler, în total 90 de taleri, cu știrea rudelor și a megieșilor, din sus și din jos. Semne de hotar: moșia m-rii Mihai vodă, moșia logofătului Costandin, nepotul pârcălabului Apostol, apa Ialomitei, apa Prahovei cea mică, livezile și moșia Predești. Moșia le era baștină strămoșească, din partea lui Moise Poenaru, văr primar cu răposatul tatăl lui, Matei Poenaru; în anul 7237 <1729> februarie 2, Stanca, fiica lui Moise, a vândut moșia jupânului Cârstea brașoveanul Țopa, iar fiii acestuia au stăpânit-o până în anul 7253 <1744> decembrie 17, când au vândut-o lui Apostol pârcălab. În anul 7254 <1746> februarie 7, Ralea Poenaru, tatăl lui Matei, l-a chemat la judecată pe Apostol pârcălab, unde i-a întors banii și i-au luat moșia, după cum se adeverește cu cartea de judecată, iscălită de răposatul Nicolae Ruset fost mare logofăt, de Gavrilășco fost mare postelnic și de Alexandri Duca fost mare serdar.

Matei Poenaru; Ilinca Poenăreasa.

Copie din 1819 iunie 3, cu o semnătură neclară. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 75, nr. 321 (rez. după orig. cu data: „25 iulie 1666”).

543. 1766 (7274) august 11. Grigorie, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop și mitropolit a toată Ungrovlahia. † Scriem cartea smereniei noastre, cu mare blestem și groaznică afurisani, voao lăcuiților și megiașilor bătrâni, ce sînteți șazători pe moșiia mănăstirii Mihai Vodă, ce să numește Dragomireștii, din sudstvo Ilhov, i pe moșiia Clincénii, ce să hotărăște cu moșiia Dragomireștii, i altor împrejurări bătrâni ca să

mărturisiți, în frica lui Dumnezeu, adevărul, de unde și până unde știți că au stăpânit mănăstirea Mihai Vodă mai înainte și să arătați, în frica lui Dumnezeu, și toate semnele și hotărâle aceștii moșii, Dragomireștii, pă unde veți fi știind că au fost din vechime. Deci dar, de veți urma dreptății și veți arăta toate semnele și hotărâle, fără de hatâr și voe vechiată, și veți mărturisi tot adevărul, fără de vătămare de suflet, după cum veți ști și va fi, de va fi așa, să fiți ertați și blagosloviți, iar de care cumvași, oricarele va umbla cu vreun vicleșug ca să facă hatâr sau voe vechiată la vreo parte, de nu va urma dreptății, după cum am zis mai sus, și de nu va arăta, cu frica lui Dumnezeu, semnele și hotărâle, mărturisind adevărul, ci va tăgădui, de va fi așa, unul ca acela, ca un netemător de Dumnezeu și de al lui suflet, să fie proclamat și afurisit de Domnul nostru Iisus Hristos și de 318 Sfinți Părinți de la Nicheia și de toate Sfintele Soboară, așijderea și de smereniia noastră, hierul, pietrile, să se răsipească și să se topească, iar trupul aceluia, după moarte, să rămâne întreg și nedeșlegat, parte și lăcaș să aibă la un loc cu Iuda și cu Ariie, să-l lovească cutremurul lui Cain, să moștenească bubele lui Gheez, să se desfacă pământul să-l înghiță de viu ca pre Șathan și Aviron, de toată agonisita casii lui să nu să aleagă ca praful înaintea vântului, și până nu va mărturisi tot adevărul ertăciune nu va lua. Aceasta scriem.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 538-539. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

MMB, inv. nr. 99.046 (orig.).

EDIȚII: *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 92 (rez. scurt după orig. și facs.); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 115, nr. 561 (mențiune după copie).

544. 1766 noiembrie 20. Niculae căpitan Cârlan, fiul lui Radul căpitan Cârlan, vinde lui jupan Mihai Cantacuzino mare vistier, o moșie de zestre de la mama lui, Tudora, anume Socoteștii, din județul Vlașca, 570 de stânjeni, câte 1 taler pentru fiecare stânjen, în total 570 de taleri; 520 de taleri i-a dat lui și 50 i-a dat surorii lui, Mariia, pentru că ea trebuia să mai ia din zestre 50 de stânjeni, iar moșia fusese vândută în urmă cu trei ani, când primise 420 de taleri; moșia era nehotărnicită și se învecina cu: moșia m-rii Mihai Vodă, apa Argeșului, cei 100 de stânjeni, moșia paharnicului Iordache Colfescu, cumpărați de la sora lui, Mariia, căreia i-au fost de zestre, cei 200 de stânjeni pe care i-a vândut Niculae căpitan lui popa Theodosie de la Sfânta Vineri, pentru care a întors banii

postelnicul Pandele Hiot, soțul unei vere a lui, Bălașa. Căpitanul Niculae, căzând în grele datorii și necazuri și nemaiputând birui, l-a întrebat pe unchiul lui, episcopul Rafail, și pe alte rude, care nu au vrut să cumpere, de aceea a mers la Mihai Cantacuzino mare vistier, la care mai fusese zălogită moșia, și i-a vândut cei 570 de stânjeni,

Neculai căpitan <m. p.>; O πρώην Μπουζοίου Ραφαήλ, μάρτυς <m. p.>¹; Dimitrache al doilea logofăt <m. p.>; ...² condicar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31 × 21 cm), cerneală neagră; pe v., o însemnare românească contemporană: „Zapis(ul) Neculii căpitan de vânzarea moșiei Socotești, din județul Vlașca, ce-i zic și Ogrăzeni”, însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 115, nr. 562 (mențiune).

¹ „Rafail fost <episcop> de Buzău”.

² Neclar.

545. 1768 ianuarie 24. Ioniță paharnic vinde lui Stanciul copil de casă al lui Ianache Hrisoscoleu mare ban un copil de țigan, Neacșul, fiul lui Marin țiganul, din cei doi copii de țigani pe care îi avea de la Ioniță Brădescu, cu 35 de taleri.

Ioniță polcovnic <m. p.>; Constandin sluger <m. p.>; ...¹ fost al doilea logofăt <m. p.>; Iordache al doilea armaș <m. p.>; popa Mihai ...¹ <m. p.>; Ștefan Fălcoianu polcovnic <m. p.>.

Ianache Hrisoscoleo mare ban al Craiovei mărturisește că zapisul prin care Ioniță i-a vândut un copil de țigan lui Stanciul, copilul lui de casă, a fost citit înaintea lui în Divan și fiind văzarea bună l-a semnat ca să stăpânească țiganul în pace atât de către polcovnicul Ioniță, cât și de către Ioniță Brădescu, cel care l-a vândut întâi. 25 ianuarie 1768.

Ianache Hrisoscoleo <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (27,7 × 19,1 cm), cerneală neagră; pe f. lr., actul lui Ianache Hrisoscoleu. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 115, nr. 563 (mențiune).

¹ Neclar.

546. 1768 februarie 1. Nicolae Brădescu vinde lui Stanciul copil de casă al lui Ianache Hrisoscoleu mare ban o fată de țigan, a lui Ion țiganul Coici, cu 30 de taleri.

Nicolae Brădescu <m. p.>; Constandin al doilea ...¹ <m. p.>; Ioniță al doilea ...¹ <m. p.>; Costandin fost logofăt de vistierie <m. p.>; Ioniță polcovnic <m. p.>; Ștefan Fălcoianu polcovnic <m. p.>; Iordache al doilea armaș <m. p.>.

Ianachi Hrisoscoleu mare ban al Craiovei mărturisește că zapisul prin care Nicolae Brădescu a vândut o fată de țigan a lui Ion țiganul Coici lui Stanciul, copilul lui de casă, s-a citit în Divan înaintea lui și fiind vânzarea bună a întărit zapisul ca să stăpânească țiganul atât de către Nicolae Brădescu, cât și de către frații lui. 1 februarie 1768.

Ianachi Hrisoscoleu <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,3 × 21,5 cm), cerneală neagră; pe f. 1r., actul de întărire al lui Ianache Hrisoscoleu; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 115, nr. 564 (mențiune).

¹ Neclar.

547. 1768 august 25. Nicolae Știrbei mare paharnic și Iordache mare stolnic hotărânesc, din porunca domnului Alexandru Scarlat Ghica vv., în urma plângerii egumenului Nichifor de la m-rea Mihai Vodă, o moșie a m-rii din județul Ilfov, încălcată de egumenul Theofan de la m-rea Sf. Ecaterina. Domnul și boierii au hotărât să meargă 24 de boieri hotarnici la fața locului și să dea m-rii Sf. Ecaterina moșia Căcații, dinspre Bălcătaci, și m-rii Mihai Vodă 800 de stânjeni din Dragomirești, iar moșiile Popeștii și Bănciuleștii să se împartă între cele două m-ri. Cei doi boieri au mers la fața locului, împreună cu Barbul logofăt Portărescul și Ghinea al doilea portar, cu egumenul Nichifor de la m-rea Mihai Vodă și cu Toma, nepotul lui Theofan, egumenul m-rii Sf. Ecaterina, unde au cercetat documentele m-rilor; boierii s-au putut lămuri doar din cartea lui Matei Basarab vv., prin care era întărită o hotărânicie făcută de 12 boieri, din anul 7153, prin care m-rea Mihai Vodă primea 800 de stânjeni din Dragomirești, până în apa Petreștii, care se numește acum Ciofiștea, și din cartea lui Radu Leon vv., din 7177, prin care m-rea Mihai Vodă primea jumătate din Popești și jumătate din Bănciulești, iar cealaltă jumătate revenea m-rii Sf. Ecaterina. În vremea lui Radu Leon vv.,

Anania arhiepiscop de Sinai s-a judecat cu Dorothei egumenul m-rii Mihai Vodă, cerând să stăpânească moșiile întregi. Dorothei a arătat un zapis al egumenului Parthenie din vremea lui Matei Basarab, în care domnul a hotărât ca egumenul de la Sf. Ecaterina să ia 12 boieri hotarnici, care să jure că moșia este a m-rii sale; egumenul nu a jurat, rămânând ca m-rile să stăpânească împreună moșiile. Boierii au adus la fața locului oameni bătrâni ca să cerceteze hotarul; Coste cârciumar le-a arătat o piatră din marginea pădurii Bălcătaci, spunând că i-a arătat Stanciul fost văcar al m-rii Sf. Ecaterina, al cărui tată a fost hergheliegiu al m-rii, pe care o știau de la răzmerița dintâi; la fel a spus și popa Pană de la Popești, om de 60 de ani și mai bine, care l-a duhovnicit pe Stanciul. La o măsurătoare, până în moșia Cosoba a lui Toma Crețulescul fost mare ban au ieșit 1.136 de stânjeni; la a doua măsurătoare 1.607 stânjeni, iar la capătul dinspre Crețulești, moșia lui Toma Crețulescul, și dinspre moșia Bălcătaci a m-rii Radul Vodă, au ieșit 934 de stânjeni; făcându-se masă a ieșit suprafața de 1.405 stânjeni și jumătate. La această hotărânicie s-a urmat după hrisovul lui Alexandru vodă din 7132 <1623>, septembrie 5. Boierii au măsurat moșiile Popești și Bănciulești și au ieșit masă, 2.091 de stânjeni; m-rii Sf. Ecaterina, după hrisoavele pe care le are de la Radul vodă, nepotul lui Basarab vodă, din 7117, hrisovul lui Radul vv., fiul lui Mihnea vv., din 7121, hrisovul lui Matei vv., din 7151, hrisovul lui Costandin Șerban vv. din 7162, i se cuvin 1.045 de stânjeni și jumătate, iar m-rii Mihai Vodă 1.045 de stânjeni și jumătate; la prima măsurătoare au ieșit, dinspre moșia Căcații, 1.136 stânjeni; la mijloc, 1.067 de stânjeni; la capătul dinspre moșia m-rii Radul Vodă, 934 de stânjeni. Boierii au folosit la hotărânicie zapisul egumenului Parthenie de la Sf. Ecaterina, zapisul lui Gheorghe clucer, fiul lui Ivașco, din 7153, și hrisovul lui Radul Leon vv., din 7177. Între cele două m-ri mai era o pricină pentru o bucată de loc de la capătul moșiilor Popeștii și Bănciuleștii, care trece Dâmbovița și merge până în Ciorogârla; boierii au hotărât ca locul să fie stăpânit doar de m-rea Mihai Vodă, pentru că m-rea Sf. Ecaterina stăpânea mai mult în altă parte. Boierii au hotărânit și moșia Dragomireștii a m-rii Mihai Vodă: apa Ciofiștii, moșia Dragomireștii a clucerului Ioniță Slătineanul, moșia m-rii Radul Vodă.

<Doc. de mai sus i-a fost atașată o> foaie, cu aceeași dată, cu măsurătorile moșiilor Căcații de pe Bălcătaci, Popeștii, Bănciuleștii și Dragomireștii din județul Ilfov ale m-rii Sf. Ecaterina și ale m-rii Mihai Vodă; boierii hotarnici însemnează măsurile în stânjeni și menționează semnele de hotar: moșia Cosoba a lui Toma Crețulescul fost mare ban, valea Căcăcioaei, satul Bălcătăcenii, drumul care merge la Crețulești,

Fântâna lui Iova, apa Petreștii, care se numește Ciofiștea, Drumul Odăii, numit Murgea, crucea de lângă puț, Rovina Surlarilor, moșia Dragomirești a clucerului Ioniță Slătineanu.

Nicolae Știrbei mare paharnic; Iordache mare stolnic; Theofan egumen.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 403-412. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775.

MMB, inv. nr. 99.057 (orig.?).

EDITII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 115-116, nr. 565 și 566 (mențiuni); *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 93 (rez. scurt și greșit: „dosar cu documente date paharnicului Petrache ce se învecinesc cu proprietățile Mănăstirii Mihai Vodă din București <Popești, Dragomirești, Bănciulești>”, după „original în limba română, 18 file, hârtie” și facs. după f. 1r. Fotografia atașată rezumatului este identică cu începutul documentului pe care l-am rezumat mai sus și, de asemenea, pare a fi realizată după o copie, iar nu după orig.).

548. 1768 august 25. Theofan, egumenul m-rii Sf. Ecaterina, scrie egumenului Nechifor de la m-rea Mihai Vodă declarându-se de acord cu despărțirea hotarelor moșiei pe care o aveau în județul Ilfov. Pentru că aveau moșia cumpărată și danie „de-a valma”, egumenii au ieșit de multe ori cu gâlceavă înaintea domnului, iar când au ieșit înaintea lui Alexandru Scarlat Ghica vv., acesta i-a rânduit la marii boieri ca să le aleagă moșia, care au hotărât să ia călugării 24 de boieri hotarnici și să meargă la fața locului și să judece după: hrisovul lui Alexandru vv., din 7132 <1623> septembrie 5, pentru m-rea Sf. Ecaterina, și după hrisovul lui Matei Basarab vv., din 7153 <1644> noiembrie 23, prin care m-rea Mihai Vodă primea întărire pentru 800 de stânjeni din moșia Dragomirești, și rămânând la mijloc moșia Popești și moșia Bănciulești, să se împartă în două între m-ri după hrisovul lui Radu Leon vv., din 7177. După alegere, domnul poruncește ca să ia m-rea Sf. Ecaterina boieri hotarnici, iar călugării i-au rugat pe Nicolae Știrbei mare paharnic și pe Iordache Caragea mare stolnic, care au mers la cele două moșii, în prezența lui Nichifor, egumenul m-rii Mihai Vodă, și a lui Thoma, nepotul egumenului, și episcop al lui, el însuși neputând veni. Aceștia au citit toate scrisorile m-rilor, printre care și cele trei hrisoave de mai sus, însă nu s-au dumirit asupra hotarelor și de aceea au chemat preoți și alți oameni bătrâni din împrejurimi pentru mărturie. Întâi a mărturisit un om, Costea

cârciumar, spunând că i-a zis Stanciu, văcar la Sf. Ecaterina, căruia și lui îi spusese tatăl lui, herghelie și rumân al m-rii, despre o piatră în marginea pădurii, ce o știa încă din prima răzmeriță. Apoi, a mai mărturisit popa Pană din Popești, om de peste 60 de ani, care i-a fost duhovnic lui Stanciu până la moarte, precum și alți oameni, spunând același lucru. Boierii au mers la fața locului și au recunoscut piatra, ca fiind piatră de hotar. Văzând că distanța de la capătul moșiei Căcații până în piatră este de două ori mai mică decât cea de la piatră până la capătul moșiei Dragomirești a m-rii Mihai Vodă, boierii au socotit ca piatra să fie hotarul moșiei dinspre Popești și Bănciulești. Astfel, s-au dat m-rii Sf. Ecaterina moșia Căcați de pe Bălcătați, 1.045 stânjeni și jumătate, iar din Popești și din Bănciulești tot aceeași suprafață, în vreme ce m-rii Mihai Vodă i s-au dat restul, 1.045 de stânjeni și jumătate. Egumenii celor două m-ri sînt de acord cu împărțea făcută.

Theofan arhimandit „Ecaterinis”¹.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 413-416. Copie rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 116, nr. 567 (mențiune).

¹ În orig., semnătura era grecească.

549. 1769 iunie 21. Ieromonahul Gurie îi scrie egumenului Daniil de la m-rea lui Mihai Vodă înștiințându-l că a dat vitele lui Neofit, când a venit egumenul Nechifor, cel care a făcut cu mâna lui un catastif, în care a iscălit și ieromonahul; acesta din urmă a vrut să facă și el un catastif, dar egumenul i-a răspuns că ajunge unul. Apoi, ieromonahul a făcut un catastif pe care l-a trimis la m-re și spune că dacă nu se va potrivi cu acela dus de egumen la m-re, ce nu va fi va împlini el; dacă va mărturisi cineva dintre oamenii călugărilor care au răposat că a luat ceva, preț de un ban va da zece în loc. Ieromonahul spune că a avut un uncheaș, care a slujit la el 15 ani cu simbrie și i-a zis „să lase păr, adică chip de călugăr pentru bir și nu s-a putut”, fiind nevoit să dea bani satului pentru el și văzând așa uncheașul și-a tuns părul; după aceea, uncheașul a căzut în boală grea și, neavând pe nimeni, l-a rugat pe un copil al ieromonahului să-l caute până la moarte și i-a lăsat niște stupi, iar când i-a dat stupii au fost oameni martori și un preot. De asemenea, ieromonahul a fost întrebat de Marin ce a luat de la moșie, și a spus că a luat 5 chile de orz, 6 chile de mei, o chilă și jumătate de grâu, pe care a dat-o zaherea, și a mâncat

din grâu și mălai și a mai rămas, iar cheltuiala m-rii și embaticul¹ le-a dat pentru că atunci când a venit la m-re nu i-a dat nimeni o baniță de bucate, ci le-a cumpărat cu bani; ieromonahul mai scrie că a trimis două hrisoave² egumenului Daniil pentru o moșie.

Ieromonah Gurie <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (18,2 × 14 cm), cerneală neagră; pe f. 2r., adresa. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 116, nr. 568 (mențiune).

¹ În orig.: „baticul”.

² În orig.: „hristove”.

550. 1770 august 4, București, anul întâi al celei dintâi domnii.

Manoil Roset vv. și domn al Țării Românești, „de vreme ce alt lucru nu este mai de cinste nici mai lăudat, nici mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, fără numai lucrurile cele folositoare sufletului frumos împodobite și cu toată lauda slăvite, precum și unul cel dintru Bogoslovi marele Ioan zice că: «precum apa stinge văpaia focului așa și milostenia mulțimea păcatelor», arată-să aceasta și întru Sfintele Scripturi cum că milostenia și din iad au scos sufletele multora, arătat iaste precum să vede și din dascălecătura Țării Rumânești, cunoscând că milostenia iaste bună și adevărată, au miluit atât părțile cele bisericesti cât și cele mirenești, de vreme ce atât milostivul și cerescul Împărat prin pronia și hotărârea Sfinției Sale m-au înălțat la scaunul domniei Țării Rumânești”, mergând la m-rea Mihai Vodă, unde este hramul Sf. Nicolae, m-rea fiind veche și neavând de la nici un fericit domn milă și încă din întâmplarea vremurilor arzând tot „învălișul” m-rii, întărește m-rii dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, din județul Mușcel, după obicei, câte doi bani de vadră și pârparul de la popoarele, care nu sunt închinat la alte m-ri, însă din popoarele: Leurdenii, Glâmbocelul, Călineștii¹, Bădeștii și Vrăneștii.

Divanul: pan Dimitrache Geanolu mare ban, pan ...² mare vornic, pan Nicolae Știrbei mare logofăt, pan Radul Văcărescul mare spătar, pan Ștefan Pârșcoveanul mare vistier, pan ...² mare postelnic, pan Costandin Argintoianul mare clucer, pan Mihai Bărbătescul mare paharnic, pan Iordache Crețulescul mare stolnic, pan Costache mare comis, pan Costandin Costescul mare serdar, pan Grigorie Socoteanul mare medelnicer, pan Scarlat Drugănescul mare sluger și pan Ioniță Brăiloiul

mare pitar. Ispravnic Nicolae Vlădăianul al doilea logofăt. Scrie Voico logofăt de Divan.

Manuil vv. <m. p.>; Nicolae Știrbei mare logofăt a citit <m. p.>; Nicolae Vlădăianul al doilea logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (54,2 × 38 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc inelar octogonal cu legenda neclară, având în câmp acvila Țării Românești, într-un scut oval, timbrat de o coroană închisă. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 116, nr. 569 (mențiune).

¹ Cuvânt schimbat din alt cuvânt.

² Loc liber.

551. 1770 octombrie 26, anul întâi al celei dintâi domnii.

Manoil Roset vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii de alături¹ de orașul București, care este zidită și înălțată de domnul Mihai vv., unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Timothei și tuturor călugărilor dreptul de a lua de la ocne 150 de bolovani de sare, și vama din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului din hotar până în hotar, din pește și din raci după vechiul obicei; de asemenea, m-rea primește scutire pentru 12 liude străini poslușnici dărvari, pentru toate dăjdiile și podvoadele, câte ies de la vistierie peste an în țară, și pentru 500 de oi, la vremea oieritului.

Divanul: pan Dumitrache Geanolu mare ban, pan ...² mare vornic, pan Nicolae Știrbei mare logofăt, pan Radul Văcărescul mare spătar, pan Ștefan Pârșcoveanul mare vistier, pan Costandin Argintoianul mare clucer, pan ...² mare postelnic, pan Mihai Bărbătescul mare paharnic, pan Iordache Crețulescul mare stolnic, pan Costache mare comis, pan Costandin Costescul mare serdar, pan Costandin Fundățean mare medelnicer, pan Moisi mare sluger, pan Mincul mare pitar. Ispravnic Nicolae Vlădăianul al doilea logofăt. Scrie Costandin dascăl slovenesc de la Școala domnească cea slovenească de la Sf. Gheorghe cel Vechi.

Manuil vv. <m. p.>; Nicolae Știrbei mare logofăt a citit <m. p.>; Nicolae Vlădăianul al doilea logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (53,7 × 37,7 cm), cerneală neagră, intitulăția și monograma în chinovar, frontonul și ornamentele florale marginale cu maro și verde, deasupra textului un ornament floral având într-un cerc acvila cu crucea în cioc cu capul conturant și zborul deschis stând pe o terasă, la dextra capului soarele, și la senestra semiluna și o eșarfă pe care scrie: „Io Manoil Roset

v(oie)v(o)d și domn Vlahscoi”, sigiliu inelar octogonal aplicat în cerneală roșie, cu legenda neclară și acvila Țării Românești într-un scut oval, timbrat de o coroană închisă. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 116, nr. 570 (mențiune).

¹ În orig.: „de laturea”.

² Loc liber.

552. 1771 mai 3. Vasile logofăt mărturisește că a cumpărat fratele lui, Barbul stegar, de la egumenul Timotheu, fost egumen la m-rea Toți Sfinții, o vie părăginită a m-rii de pe Valea Negovanilor, cu 6 taleri; deoarece, via a fost luată cu banii lui l-a tras pe egumen la judecată și i-a dat egumenul zapisul de stăpânire a viei.

Vasile logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (21,8 × 15,7 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 121, nr. 603 (mențiune după orig., cu data greșită: „3 mai 1781”).

553. 1772 mai 3, București. Departamentul Judecătoresc poruncește ispravnicilor din județul Buzău, în urma jalbei date de egumenul Daniil de la schitul Izvorani, din acel județ, în care se spunea că schitul a avut o moară pe apa Nișcovului, făcută de Grigorie egumen, care a plecat la schitul Miluișle; egumenii de la Izvorani nu au pornit pâră și a rămas moara sub stăpânirea schitului Miluișle. După aceea, egumenul de la Izvorani a vrut să facă moară, iar călugării de la Miluișle nu l-au lăsat; ispravnicii primesc poruncă să cerceteze pricina și să aducă și mărturia pe care au făcut-o înaintea lui Cozma episcopul de Buzău, în care se spunea că vadul este al Izvoranilor, cum era scris și în cartea egumenului din 1763; dacă vadul este al Izvoranilor să le dea voie să-și facă moară.

Partenie ...¹ <m. p.>; Matei ...¹ paharnic <m. p.>; Costandin comis <m. p.>; Dimitrie fost mare medelnicer <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 21 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 116, nr. 571 (mențiune).

¹ Neclar.

554. 17 ianuarie 1774. Act de judecată al popii Gheorghe, cu autentificarea marelui stolnic.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 117, nr. 572 (mențiune, după orig. grec, actul de judecată, și rom., autentificarea stolnicului).

555. 1774 aprilie 23. Mihai brutarul dă zapis egumenului „Mihalioti”, în care arată că „a făcut rugăciune la înaltă înțelepciunea sfinției sale ca să-mi dea loc de casă. Și având un loc Marin Maidapoi și fiind că au murit tatul nostru, am rămas noi, doi frați și două surori, și acum, noi fiind fără de putere, neputând a mai face casa la loc, rămânea sfânta mănăstire păgubașă de chiria locului, și ne-am învoit cu Mihai, ce să numește mai sus¹, de i-am dat acest loc, și noi de acum înainte să nu mai avem nici o treabă cu locul, și Mihai să aibă a face casă” și să plătească chiria m-rii, câte 1 taler pe an. Mihai mai spune că „a plătit și batalchira² până acuși”.

Mihai brutar³; Păun, fiul lui Marin Maidapoi³; Neaga, fiica lui Marin Maidapoi³.

Martori: popa Ioan Eronimo; popa Neculai.

A scris logofătul Necula.

Orig. rom. nr. 33, hârtie difolio (21,2 × 15,5 cm), cerneală neagră, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. rom. și rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 117, nr. 573 (mențiune).

¹ Acest nume nu apare în textul „de sus” al doc.

² Probabil, din cuvântul turcesc „batalama”, cu sens de chitanță, înscris pentru plata unei datorii (Lazăr Șăineanu, *Influența orientală asupra limbii și culturii române*, vol. II/1, p. 41).

³ Amprentă digitală.

556. 1775 mai 21. Zamfir și Păun, robii m-rii Mihai Vodă, se pun chezași la egumenul de la Mihai Vodă, luându-l în seama lor pe Stoica, țiganul m-rii, pentru că a tot fost fugar, iar dacă va mai fugi să dea ei seama pentru el.

Zamfir, robul m-rii¹; Păun, robul m-rii¹.

Orig. rom., hârtie difolio (21,2 × 15,2 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 117, nr. 574 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

557. 1775 septembrie 12. Nicolae Dudescu mare vornic mărturisește că o moară a m-rii Mihai Vodă din București din pricina „potopului” s-a dezrădăcinat de tot și a luat-o apa, iar egumenul m-rii Mihai Vodă s-a jeluț că egumenul m-rii Radul Vodă nu vrea să-l ajute ca să abată curgerea Dâmboviței iarăși pe albia ei, pentru a putea fi refăcută moara; după aceea, vornicul a mers la fața locului și a văzut că Dâmbovița, rupând pe la o margine zăgazul, și-a schimbat cursul. Vornicul a rânduit doi vornici ai doilea, care au strâns cinci meșteri morari străini și au mers la fața locului, unde au socotit câte care de tufă, de brazdă, de ostrețe, de vlăjari și de paie și câți pari trebuieșc din josul zăgazului pentru îndreptarea apei și au arătat în scris; pentru că acele două mori sunt într-un vad, după obiceiul pământului s-a găsit cu cale ca cheltuiala sa aparțină trei părți egumenului de la Mihai Vodă¹ și două părți egumenului de la Radul Vodă².

Nicolae Dudescu mare vornic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,1 × 21,3 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 117, nr. 575 (mențiune).

¹ În orig.: „Mihalioti”.

² În orig.: „Radulioti”.

558. 1775 octombrie 26. Panaite lipțcan vinde lui Iane și lui Nițul, fiii lui Manciu, moșia Ogrăzenii, care se numește și Bălășoaia, de pe lunca Argeșului, în județul Vlașca, 100 de stânjeni, câte un taler pentru fiecare stânjen, în total 100 de taleri; moșia fusese cumpărată la mezatul casei răposatului Iordache Colfescul și se hotărânea pe din sus cu moșia m-rii Mihai Vodă și pe din jos cu fratele <lui Iordache>, Nicolae căpitan. Scrie popa Stoica de la biserica Baștii.

Παναγιώτης Γιωργίου ληψικονος βεβαιών(οι) πουλητης <m. p.>¹; Χρήστος μάρτης <m. p.>²; Mihai ... <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (32,3 × 21,9 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 117, nr. 576 (mențiune).

¹ „Panaiotis Gheorghiu lipțcan adevereșc”.

² „Hristos martor”.

³ Semnătură grecească.

559. 1776 ianuarie 5. Mihai Cantacuzino vinde nepotului lui, Costandin Filipescu mare comis, fiul vărului lui, Pană Filipescu mare logofăt, moșia de la OGREZENI, județul Vlașca, care se cheamă Socotești, 570 de stânjeni, primind pentru fiecare stânjen câte trei taleri, în total 1.710 taleri, pe care o cumpărase de la Nicolae căpitan, nepotul lui Costandin logofătul Burche, în anul 1763, și care se învecinează pe din sus cu moșia m-rii Mihai Vodă, iar în jos merge până în apa Argeșului, în lung pe din sus cu cei 100 de stânjeni ai paharnicului Iordache Colfescul, iar pe din jos cu cei două sute de stânjeni ai postelnicului Pandeli Hiotul, care a fost soțul jupănesei Bălașa, fiica lui Burche.

Grigorie mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>¹; Mihai Cantacuzino <m. p.>; Cozma <episcop de> Buzău <m. p.>; Dimitrie ...² <m. p.>; Dimitrie ...² <m. p.>; Nicolae Dudescu mare vornic <m. p.>; Radu Văcărescu mare vornic <m. p.>; Ștefan Pârșcoveanu mare logofăt <m. p.>; Ianache Văcărescu mare vistier <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (33,5 × 22,6 cm), cerneală neagră; pe v., un rez. rom. și un rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 117, nr. 577 (mențiune, cu data de zi: „3”).

¹ Semnătură grecească, deasupra textului.

² Neclar.

560. 1776 ianuarie 5. Hrisov de la Alexandru Ioan Ipsilanti vv.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 118, nr. 579 (mențiune după orig. rom. și grec, hârtie, sigiliu domnesc aplicat în ceară roșie).

561. 1776 februarie 8. Constandin Movilă medelnicer cumpără de la m-reă Mihai Vodă un țigan, Iovan, ce tot fugea de acolo, drept 60 de oi țigăi, doi berbeci și un cal.

Orig. rom., hârtie difolio (22 difolio 15,8 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 118, nr. 578 (mențiune).

562. 1776 august 1, București, în al ...¹ an al domniei dintâi. Alexandru Ioan Ipsilanti vv. și domn al Țării Românești, „de vreme ce din pronia cea de sus ni s-au încredințat și nouă ca o soartă pravoslav-nicescul acesta scaun al Țării Românești, cu multă râvnă îndemnându-ne spre cinstea și podoaba țării, din temelie am rădicat și am zidit case domnești cu toată podoaba lor, aici de marginea orașului scaunului domniei mele Bucureștii pentru șăderea domniei pre locul m-rii Mihail Voievod, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, care este metoh la m-reă de la Sfântul Munte ce se numește Simopetră, pe care loc au fost vii lucrate ale m-rii 40 de pogoane, pentru care vii cu bunăvoința nastavnicului m-rii, chir Timothei, domnul având nemărginită evlavie către sfintele și dumnezeieștile lăcașuri, a dat în schimb m-rii viile domnești de la Târgoviște, viile cu obrațiile lor, cât se cuprinde, pentru ca să fie m-reă mulțumită și să prisosească schimbul.

Credința domnului, Io Alexandru Ioan Ipsilanti vv., și credința fiilor lui, Costandin vv. și Dumitrașco vv. și cu sfatul boierilor din Divan: pan Toma Crețulescul mare ban, Neculae Știrbei mare vornic de Țara de Sus, pan Badea Știrbei mare vornic de Țara de Jos, pan Ioan Iuliano mare logofăt de Țara de Sus, pan Dumitrașco Racoviță mare logofăt de Țara de Jos, pan Ștefan Mișoglu mare spătar, pan Nicolae Brancoveanu mare vistier, pan Scarlat Caragea mare postelnic, pan Manolache Brancoveanu mare clucer, pan Scarlat Mano mare comis, pan Nicolae Filipescu mare paharnic, pan Costandin Ghica mare stolnic, pan Ioniță Brăiloiul mare sluger, pan Costandin Ghiurgiul mare pitar. Ispravnic pan Ioan Iuliano mare logofăt și pan Iordache Mavrocordat al doilea logofăt. Scrie Costandin dascăl slovenesc de la Școala domnească cea slovenească de la Sf. Gheorghe Vechi.

Alexandru Ioan Ipsilanti vv. <m. p.>²; Ioan Iuliano mare logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., perg. (71 × 52 cm), cerneală neagră, inițiala, majuscule, nume ș.a. în chinovar, intitulația și monograma cu auriu, frontispiciul actului decorat în verde albastru ș.a., la începutul textului în stânga Sf. Nicolae, în picioare, binecuvântând cu mâna stângă și ținând în mâna stângă Evanghelia, cu inscripția: „Sfântul Nicolae Ciudotvorța (= Făcătorul de Minuni) din Mira Lichiei”, iar în dreapta Sfântul Alexandru patriarh al Țarigradului (aceasta este inscripția), în picioare, binecuvântând cu mâna dreaptă și ținând în stânga paterița; deasupra textului într-un scut oval acvila cruciată, cu capul conturnat și zborul deschis șezând pe o terasă, cu capul flancat de soare la dextra și de semilună la senestra, scutul timbrat de o coroană deschisă, susținut de doi lei rampanți încoronați, și inscripția: „I(o) A(lexandru) Ips(ilanti) v(oie)v(od); sigiliu domnesc mare (5,9 cm) timbrat, păstrat; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 118, nr. 580 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Semnătura domnului pe o eșarfă, „ținută” în gheare de o acvilă.

563. 1777 mai 21. Petros Hapatzis și soția lui, Sanfira, se înțeleg cu cumnații lor Manciuilești, Iane și Nițul, spunând că nu se vor amesteca la stăpânirea unei moșii, care fusese a soacrei lui, ce era și mătușa lor, pe care ea o vânduse lui Iordache Colfescul și a trecut la mâna lui Panaite liptcan, care a vrut să o vândă, iar cumnații lui au fost împuterniciți de soacră să o răscumpere.

Petros Hapatzis și soția lui Sanfira¹.

Orig. rom., hârtie (31,5 × 10,7 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 118, nr. 581 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

564. 1777 august 17. Grigorie mitropolitul Ungrovlahiei scrie domnului că a cercetat, din poruncă domnească, pricina dintre starostele Mărgărit și Ioniță logofăt cu polcovnicul Ianachie Stirian, vechilul surorii lui, Anița, soția lui Athanasie comis Venițian, ruda starostelui Mărgărit și a lui Ioniță logofăt; mitropolitul l-a orânduit pe Iorga staroste de negustori ca să cerceteze împrejurările, din anul trecut, când a lipsit din zestrea Aniței, soția lui Athanasie comis; starostele a aflat că au fost scoase la mezat toate lucrurile și a ieșit și o sumă de bani, pentru care s-au

învoit și au împărțit zestrea, datoriile și pomenile. Iar pentru că nu a ajuns suma de bani, moștenitorii au scos și o prăvălie la vânzare și pentru că suma s-a ridicat la 1.400 de taleri a fost ales un mușteriu, care, pentru că pentru acea prăvălie nu erau scrisori și zapise vechi, nu voia să numere banii, până nu va fi înștiințat domnul. Mitropolitul îl roagă pe domn să încuviințeze vânzarea.

Grigorie mitropolit <m. p.>; Costandin condicar a scris în condica Divanului.

Alexandru Ioan Ipsilanti vv. și domn este de acord să stăpânească cumpărătorul răvălia în pace. 8 august 1777.

Orig. rom., hârtie difolio (31,4 × 21,3 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnului, sigliu domnesc inelar oval (2,7 × 2,5 cm) aplicat în cerneală roșie, neclar; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 118, nr. 582 (mențiune).

565. 1777 august 17. Mărgărit proin staroste și Ioniță logofăt dau zapis la mâna lui Costandin Chiliaș, care cumpără de la mezat prăvălia din București, de pe Ulița Mare, în Mărgelari, rămasă după moartea lui Atanasie al doilea comis, nepotul primului cu 1.400 de taleri. Cei doi o vând pentru că au rămas să îplinească Aniței, văduva lui Athanasie, lipsită de zestre și de casă. Prăvălia se învecinează într-o parte cu prăvălia m-rii Sf. Gheorghe Nou și în altă parte cu cea a răposatului Costandin Pascaru. Lungul locului merge din Ulița Mare până în dos dinspre hanul lui Zamfir. Zapise vechi nu au, pentru că s-au pierdut în timpul răzmeriței celeilalte cu nemții.

Mărgărit proin staroste <m. p.>; Ioniță logofăt <m. p.>.

Martori: Constandinos ... <m. p.>¹; Iorga staroste <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32,3 × 22,2 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 118, nr. 583 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

566. 1777 septembrie 2. Radu logofăt Podeanu și soția lui, Marica, fiica lui Costandin văt(af) Podeanu, socrul lui, se înțeleg cu arhimandritul Thimothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, pentru stăpânirea unor țigani; egumenul a arătat că un țigan al m-rii, Hrizea, a fugit la casa

răposatului Costandin Podeanu și s-a cununat cu țigancă acestuia, Ilinca, și au făcut copii, și a dat jalbă domnului. Părțile s-au judecat la Departamentul de la Pușcărie și s-a hotărât ca pe Hrizea țiganul și un copil al lui, Oprea, să-i ia m-rea, fiind parte bărbătească, iar țigancă cu cinci fete, anume: Rada, Stanca, Iana, Stana și Păuna au rămas ale boierilor; pentru că erau cununați au dat pe Ilinca după Hrizea la m-re, iar în locul ei le-a dat m-rea pe țigancă văduvă, Dobrița, care avea o copilă ca de 7 ani, Ilinca, și o altă fată de țată, Ancuța. Pentru ca să nu se despartă copiii de mamă, boierii au dat m-rii două copile ale țigăncii lor, Ilinca, pe Iana și Păuna. Deoarece, Ancuța era mică, iar Păuna mai mare, au făcut învoială cu m-rea ca suma de 18 taleri, cerută de egumen de la ei pentru munca țiganului, pe un an și nouă luni de când a luat-o în căsătorie pe țigancă lor, să le-o lase lor egumenul. Scrie Iordache ceașnic, condicar.

Radul logofăt Podeanu; Marica.

Orig. rom., hârtie difolio (31,2 × 21,4 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 584 (mențiune).

567. 1778 aprilie 23. Nicolae ciubucciu dă zapis arhimandritului Manasie Mihaliotis, de la care a luat 6 stânjani de loc în grădina m-rii Mihai Vodă, în schimbul sumei de un taler și jumătate pe an pentru fiecare stânen. În lat, locul se mărginește cu cel al doctorului Costandin, iar în lung cu cel al paharnicului Vlad. Nicolae are drept să facă în casă sau pe acel loc orice fel de neguțătorie, în afară de cărciumă și de vânzare de vin, iar dacă va vrea să vândă casa, să n u aibă voie fără știrea m-rii.

Nicolae ciubucciu¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,9 × 17,4 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 585 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

568. 1778 aprilie 23. Arhimandritul Thimothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, îi dă lui Nicolae ciubucciu șase stânjani de loc din grădina m-rii Mihai Vodă, care se hotărânește în lung cu paharnicul Vlad, iar în lat pe lângă Costandin doftor, ca să-și facă casă și să dea de fiecare stânen câte un taler și jumătate pe an, și când se va împlini sorocul să aibă a răspunde bani la soroc, iar acesta să aibă voie a face orice fel de

negustorie, numai vin nu avea voie să vândă și dacă va vrea să vândă casa să nu aibă voie fără a înștiința m-rea.

Arhimandrit Timothei, egumenul m-rii Mihai Vodă <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (34,8 × 23,6 cm), cerneală neagră; pe v., un rez. grecesc dezv. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 586 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

569. 1778 august 28. Spiridon brutar din târgul Ploiești și soția lui, Voica, și fiul lor, Hristache, vând căpitanului Tanasie o casă din Mahalaoa lui Mihai Vodă, pe locul m-rii, cu 65 de taleri, cu știrea tuturor vecinilor și a egumenului m-rii; căpitanul urma să dea chiria la m-re un taler pe an.

Spiridon brutar; Voica; Pavel, vărul lui; Stroe brutar, vărul lui; popa Ivan din mahala; Stan Știrbul din Ploiești; Ion ...¹; Costandin logofăt; Αρχιμανδρίτης Μιχαλιώτης Τιμόθεος <m. p.>; Δημήτριος καπετάν Κόστα βεβαιώ <m. p.>; Σταύρος (?) Γεωργίου γράφας και μαρτυρώ <m. p.>².

<Pe f. 2v., o însemnare contemporană>: Εγώ, Ανδρέα, βεβέου τα ανοθεν <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (34,5 × 24 cm), cerneală cafenie; cu o notiță grecească din 29 august 1817; pe f. 2v., două însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 587 (mențiune).

¹ Loc liber.

² „Arhimandritul Timothei de la Mihai Vodă; Dimitrie Costa mărturisesc; Stavros Gheorghiu am scris și mărturisesc”.

³ „Eu, Andrei, mărturisesc cele de mai sus”.

570. 1779 aprilie 23. Iane botnariul, fiul lui Stan, adevărește cu zăpăsul lui că la rugămintea sa arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă i-a dat cinci stânjeni de loc dinaintea casei lui Radu chelarul, cu chirie de trei taleri pe an. De nu va plăti chiria la soroc să aibă dreptul egumenul să prețuiască casa și s-o dea cui va dori.

Iane botnariul¹.

Martor: ... Constantinos <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (23,6 × 17,6 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 588 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Semnătură grecească.

571. 1779 aprilie 23. Căpitanul Dragomir Dulete dă zăpăsi la mâna lui Timothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, în urma înțelegerii dintre ei privitoare la o casă de pe locul m-rii, lângă locul popii Istrate și lângă un loc al m-rii Arhimandritului. În vremea răzmeriței, căpitanul a lăsat casa și a fugit, rămânând așa pustie. Văzând egumenul că nu s-a îngrijit să-și plătească chiria pe anii anteriori, l-a chemat la judecată în fața vornicilor, cerându-i să plătească chiria și să facă casa la loc sau să lase locul slobod, ca să-l dea egumenul cu chirie mai mare. Dragomir s-a rugat de egumen și i-a dat voie să-și facă casa la loc și să plătească chiria pe anii anteriori, iar pe viitor la soroc, câte un taler pe an. Însă, dacă nu va putea ține casa și să stea în ea și ar vrea să o vândă, să nu o poată face fără să întrebe pe egumen, căci m-rea are protimisis, iar cu știrea m-rii, cine va cumpăra casa o va stăpâni cu pace.

Dragomir Dulete căpitan <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (24 × 17,1 cm), cerneală cafenie; pe v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 589 (mențiune).

572. 1779 aprilie 23. Mincul, fiul lui Petco, adevărește cu zăpăsul lui că la rugămintea sa arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă i-a dat cinci stânjeni de loc dinaintea casei lui Radu chelarul cu chirie pe an trei taleri, iar dacă nu va plăti la soroc chiria, să prețuiască egumenul casa și să o dea cui va dori.

Mincul, fiul lui Petco¹.

Martor: ... Constantinos <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (23,5 × 17,6 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 119, nr. 590 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Semnătură grecească.

573. 1779 aprilie 23. Necula ciubucciu dă zăpis la mâna arhimandritului și egumenului de la m-rea Mihai Vodă, care i-a dat un loc de casă în grădina m-rii pe lângă Costandin doftorul, în lat de 4 stânjani și în lung mergând până la paharnicul Vlad, ca să-și facă casă de șezut și neguțatorie, cu chirie de 6 taleri pe an, pe care să o plătească la începutul anului. Necula nu are voie să pună și să vândă vin, iar nedând chiria la soroc, să fie volnică m-rea să-l dea afară; dacă va vrea să o vândă, trebuia să înștiințeze mai întâi m-rea, și de va fi de acord va aduce oameni străini ca să o prețaluiască și va rămâne casa m-rii, însă de o va vinde la altul, să se așeze întâi cumpărătorul cu m-rea.

Necula ciubucciu¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,5 × 17,1 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe v., rez. și însemnare grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 591 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

574. 1779 aprilie 23. Ștefan ciohodar adevărește cu zăpisul lui la mâna arhimandritului și egumenului de la m-rea Mihai Vodă că a luat un loc de casă, 8 stânjani, în Mahalaua Mihai Vodă, lângă Ene dulgher, cu chirie anuală de patru taleri, iar nedând chiria, egumenul să fie volnic să-i întoarcă banii, cât o va prețalui. A scris Dumitru diacon.

Ștefan ciohodar.

Martor: ... <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,7 × 17,4 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 592 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

575. 1779 mai 23. Grigorie arhimandrit la m-rea Cășcioarele schimbă cu arhimandritul Timothei de la m-rea Mihai Vodă niște țigani: primește două țigănci, Voica, sora lui Iane vizitiu, și Stanca, fiica lui Dumitru Brânză, și dă un țigan, Lupul, fiul lui Dobre.

Grigorie arhimandrit Cășcioreanu <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie (23,6 × 17,1 cm), cerneală neagră; pe v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 593 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

576. 1779 mai 27. Timothei egumen Mihaliotis spune că Rizea Micoveanu fost postelnic are un țigan, Gheorghe, fiul Maricăi țiganka, care s-a „încărdoșit” cu o țigancă a m-rii Mihai Vodă, iar postelnicul neputând-o opri să fugă, s-au înțeles ca pentru țigan să-i dea în schimb o fată de țigan, însă „fata curată”. Scrie Manolache, fiul lui Nic(olae) al treilea logofăt.

Timothei egumen Mihaliotis <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,7 × 17,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 594 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

577. 1779 mai 27. Rizea Micoveanu dă un zăpis egumenului Timothei de la m-rea Mihai Vodă, în urma unui schimb de țigani, ca să stăpânească egumenul în pace pe țiganul Gheorghe. Scrie Manolache, fiul lui Ni(colae) al treilea logofăt.

Rizea Micoveanu <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,8 × 17 cm), cerneală neagră; pe f. 2v. rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 595 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

578. 1779 iunie 6. Marii boieri îl înștiințază pe domn că vâtaful de păharnicea a adus la judecată pe fiii răposatului paharnic Iordache Colfescu cu Ene și Nițul, fiii lui Manciul; fiii paharnicului au zis că Mănciuleștii au cumpărat de la Panaite lipscan o moșie, numită Ogrezeni, și acum, după porunca domnească, vor să răscumpere moștenirea părintească și le-au zis că vor să le întoarcă banii și să-și ia moșia în stăpânire, iar pârații n-au vrut și cer să li se facă dreptate. Ene Manciul, fiind de față, a

arătat zapisul cu care a cumpărat de la Panaite, la 26 octombrie 1775, pentru 30 de taleri, zicând că această moșie se trage din neamul lor; boierii au văzut că cumpărătura numiților este bună, pentru că au răscumpărat moșia deoarece se tragea din neamul lor, nelăsând să meargă vânzarea până la a treia mână, și pentru că a cumpărat de la Panaite, care era atunci deplin stăpân. Boierii, văzând hotărârea judecătorească, care spunea că fiii paharnicului Colfescu pot să-și răscumpere toată casa părintească de la Panaite, au hotărât și ei ca fiii paharnicului să întoarcă banii și să ia moșia de la Mănciulești.

Mihai¹ paharnic <m. p.>; Costandin Crețulescul mare comis <m. p.>; ...² serdar <m. p.>; Evdochie fost mare medelnicer <m. p.>; ...² fost mare sluger <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (34,6 × 24,4 cm), cerneală neagră; pe v., o însemnare rom. și o însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 596 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

² Neclar.

579. 1779 iulie 19. Marii vornici judecă, din poruncă domnească, pricina dintre egumenul m-rii Mihai Vodă, chir Timotheu, și Stanciul brutar; egumenul a spus că, în vremea răzmeriței, Stanciul a cumpărat o casă pe locul m-rii de la Dobre, aproape de zidul m-rii, fără să-l fi întrebat și a păzit vremea când lipsea și a mai cuprins un alt loc al m-rii, pe care l-a îngrădit și a început să facă alte case și i s-a spus să nu mai facă și nu a vrut să înțeleagă; de aceea, egumenul l-a înștiințat pe fostul mare vornic Ștefan Pârșcoveanu, care a rânduit vorniceii și i-a spus să nu mai lucreze la case până va veni egumenul de la culesul viilor m-rii, ca să se judece cu dânsul. După ce a isprăvit casa aceea, Stanciul a început să facă și altă casă, tot fără știrea egumenului. Egumenul a spus că Stanciul a făcut „o casă de necinste” și cu cârciumă aproape de zidul m-rii și nu poate suferi lucrurile netrebnice, care se fac în acea casă în toate zilele. Vornicii au mers la fața locului și au dovedit că Stanciul a cumpărat acea casă de pe locul m-rii fără a-l întreba pe egumen și că lucrurile celelalte sunt adevărate, după cum a mărturisit și Nițul al doilea vornicel, cel care a fost trimis de fostul mare vornic Ștefan Pârșcoveanu pentru ca să-i spună lui Stanciul să nu mai lucreze. De asemenea, nevasta lui Stanciul „de-a pururi ține curvășarie în casa lui” și fiind casa aproape de zidul m-rii, vornicii au hotărât ca egumenul să întoarcă banii lui Stanciul,

măcar că după dreptate se cădea să nu-i dea nici un ban, de vreme ce și-au făcut casă fără știrea stăpânului locului.

Până mare vornic <m. p.>; ...¹ mare vornic <m. p.>.

Alexandru Ioan Ipsilanti vv. și domn poruncește marelui agă să meargă la fața locului și să-l ridice pe acel om din acele case, iar egumenul să-i întoarcă cheltuiala, de vreme ce este „o casă de necinste”, mai vârtos lângă m-re, făcută fără voia egumenului, împotriva obiceiului pământului. 10 august 1779.

Orig. rom., hârtie difolio, cerneală neagră, sub rezoluția domnului sigiliu domnesc mijlociu oval aplicat în cerneală roșie, neclar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 597 (mențiune a întregului grup de acte, vezi doc. nr. 580 A, B, C și D).

¹ Neclar.

580 A. 1782 aprilie 8. Grigorie mitropolit al Ungrovlahiei îi scrie domnului că Stanciul brutar Mălândroiu s-a jeluît împotriva arhimandritului Timothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, spunând că i-ar fi rămas după moartea părinților săi o casă pe locul m-rii și a plătit chiria pământului, de aceea, în toți anii, nu a fost supărat de m-re; în vremea răzmeriței au stat în casă ostași și a luat bani cu dobândă și a mai cumpărat o casă, cu 160 de taleri, de la un vecin de peste drum, unde s-ar fi „hrănit vânzătorii” cu vin și cu rachiu, și a mai cheltuit 640 de taleri, făcând namestii împrejurul acelei case, ajungând suma la 800 de taleri. Apoi, venind vecin Manolache vameș grec, om al lui Alexandru vodă Ipsilanti, s-a înțeles cu egumenul ca să ia casele pe care le cumpărase de zece ani și să i le dea lui, și având Manolache trecere l-au închis pe Stanciul la agă și i-au scos tot calabălăcul din casă și două buți de vin, una a răposatei vornicese, mama spătarului Ianache Văcărescu, și alta negustorească, care vin s-a prăpădit, și, acum îl apucă să plătească o bute cu 120 de taleri și alta cu 85 de taleri. Stanciul a cerut din închisoare să-l scoată la judecată și nu i-au dat voie, fiind nevoit să primească 460 de taleri, numai prețul caselor, din mâna agăi, iar egumenul le-a vândut lui Manolache, cu 700 de taleri; astfel că i-au rămas datori cu aproape 500 de taleri, iar Stanciul cerea să i se dea înapoi casele și să i se plătească vinul. După această jalbă, domnul i-a poruncit unui zapciu, ceauș de aprozi, fiindcă este judecată cu parte bisericească, să meargă amândouă părțile înaintea mitropolitului. Egumenul a aratat o anafora a marilor vornici din 1779 iulie 29, în care se spunea că din porunca lui Alexandru Ipsilanti vv.

zapciul a adus la judecată pe egumenul m-rii Mihai Vodă și pe Stanciul brutar, și au mers la fața locului și au adevărit că a cumpărat Stanciul acea casă de pe locul m-rii fără a întreba pe egumen după obicei, nici el nici cel care a vândut casa, iar după cumpărarea casei a mai cuprins un loc al m-rii și l-a îngădit, făcându-și casă pe dânsul, și zicându-i-se lui Stanciul să nu mai lucreze până nu se va judeca cu egumenul, el nu a vrut să asculte. De asemenea, se arată în anafora că soția lui Stanciul „a ținut curvășărie la casa lui”, de aceea au hotărât, pentru că sunt casele aproape de zidul m-rii, să întoarcă egumenul banii cheltuiți de Stanciul și să ia casele în stăpânire; Alexandru vodă a întărit cu pecete, de vreme ce mărturisesc că este o casă de necinste, mai vârtos lângă m-re, făcută fără voia egumenului, și a poruncit agăi să meargă la fața locului ca să-l ridice pe Stanciul din acele case și să rămână pe seama m-rii. Atunci, fiind mare agă Iordache Mavrocordat, au urmat după porunca domnească. Egumenul a arătat și o altă carte din 1779 august 29, iscălită de aga Mavrocordat și de paharnicul Dumitru Cioran, în care se spune că l-au rânduit pe Mareș ceaș agesc, care l-a dat afară pe Stanciul cu toate ale lui din casă, a făcut teslim casa în mâna egumenului și i-a orânduit pe Toader vâtaf de lemnari, Neagul vâtaf de zidari și pe alți meșteri să facă prețuire, după vremea când s-a lucrat; aceștia au făcut preț, cu foaie la fiecare material și lucru al meșterilor, în preț intrând și cumpărătura, făcându-se 520 de taleri, iar Stanciul brutar a fost mulțumit și a primit banii. După aceea, Stanciul a spus că a primit doar 460 de taleri. Mitropolitul, văzând că în jalbă se spune că egumenul a vândut casa lui Manolache cu 700 de taleri, i-a cerut lui Stanciul dovadă, iar el a arătat o carte a lui Alexandru vodă, dată Io(a)nei, soția lui Stanciul, pentru un alt loc al m-rii Mihai Vodă, unde să-și facă casă; în această carte se spune că egumenul a vândut casa cu 620 de taleri, pentru că prețuitorii nu au socotit drept. De aceea, domnul a poruncit ca acel câștig, până la 620 de taleri, să-l dea egumenul lui Stanciul. Egumenul i-a mai dat 100 de taleri, cu zapis iscălit de Ioan vistier. Zapciul orânduit și-a tras obișnuita zeciuală, 62 de taleri, din care zeciuală egumenul a dat, cu zisa fostului mare spătar Ianache Văcărescu, 30 de taleri lui Stanciul, după adevărul lui Petre logofătul spătarului, iar zapciul a rămas doar cu 32 de taleri; din toate aceste adevăruri se vede că Stanciul a primit 650 de taleri, iar nu 460 de taleri așa cum spunea în jalbă; iar în pricina vinului, mitropolitul spune că nu este vinovat egumenul, ci zapciul domnesc, care a scos buțile din pivniță după porunca domnească.

Grigorie <mitropolit> al Ungrovlahiei <m. p.>

Orig. rom., hârtie difolio; pe v., însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 597 (mențiune).

580 B. <Înainte de 1784 ianuarie 28>. Marii boieri spun că Stanciul Mălândroiul din București prin jalba care a dat-o domnului împotriva arhimandritului și egumenului de la m-re Mihai Vodă, chir Timotheu, zice că s-a judecat cu egumenul la Divanul domnesc, pentru două buți cu vin, care i s-ar fi prăpădit din pricina egumenului. Divanul a orânduit să aducă martori și a adus doi oameni, pe Barbul Dudău din mahalaoa Mihai Vodă, om ca de 70 de ani, și pe Radul vătășel din aceeași mahala, om ca de 80 de ani, care au spus că au văzut două buți cu vin, una plină, în doagă și pecetluită și una mai deșartă, date afară din casa lui Stanciul, prăpădindu-se tot vinul; dar pentru că Stanciul, din răutatea lui nu și le-a ridicat de acolo și a lăsat vinul să se prăpădească, nimeni nu este vinovat pentru pagubă.

Mare ban; Ștefan mare vornic <m. p.>; Ianache Muruz mare vornic <m. p.>.

Mihai Costandin Suțu vv. și domn al Țării Românești poruncește să fie lăsat egumenul de Stanciul în pace, căruia să i se arate de către zapcii hotărârea. 28 ianuarie 1784.

Orig. rom., hârtie, cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mijlociu octogonal aplicat în cerneală roșie, neclar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 597 (mențiune).

580 C. 1782 iunie 13. Marii boieri scriu că Stanciul Mălândroiul brutar din București, în jalba dată domnului împotriva egumenului m-rii Mihai Vodă, chir Timotheu, arată că a avut o casă făcută pe locul m-rii, pe care a luat-o egumenul și a vândut-o, după care a dat altă jalbă și a fost rânduit mitropolitul ca să cerceteze pricina; Stanciul a zis că ar fi spus egumenul înaintea mitropolitului că nu a vândut casele, ci le ține. Domnul a văzut din anafora mitropolitului că nu trebuie să se mai facă altă „teorie” din pricina acelei case, în afară de zeciuală, pe care urma să o plătească egumenul; zeciuală a fost plătită pe jumătate, iar cealaltă jumătate, 30 de taleri, domnul a rânduit domnul să fie dată lui Stanciul. Iar pentru două buți de vin, care s-au prăpădit când l-au scos din casă, în preț de 200 și mai bine de taleri, domnul le poruncește să cerceteze această pricină. Boierii au cercetat pricina și au aflat că nu egumenul l-a scos din casă, ci judecata, pentru multe netrebnicii ce făcea Stanciul și soția lui, fiind în acea casă cârciumă sub zidul m-rii. După cercetarea marilor boieri, Alexandru vodă Ipsilanti a poruncit marelui agă să facă prețuirea caselor cu meșteri lemnari și zidari, și s-a stabilit prețul de 520 de taleri,

pe care i-a primit Stanciul. Stanciul a spus că, atunci când s-a scos din casă acel vin, era în închisoare, și nu voia să iasă după hotărârea judecâții din casă, iar zapciul i-a scos toate lucrurile din casă; boierii au hotărât că el era dator să poarte de grijă lucrurile, pentru că a ajuns la închisoare din nesupunerea lui, și nu din pricina vreunei silnicii a egumenului, de aceea paguba este a lui și nimeni nu este dator să i-o plătească.

...¹ mare vornic <m. p.>; Ianache Muruz mare logofăt <m. p.>

Nicolae Costandin Caragea vv. și domn al Țării Românești scrie că Stanciul Mălândroiul a ieșit și înaintea domnului la Divan cu chir Timotheu egumenul de la m-rea Mihai Vodă și cercetând toată pricina atât a casei cât și a vinului s-a dovedit că a fost scos din casă pentru toate netrebnițiile lui și ale muierii lui; iar paguba vinului s-a întâmplat din nesupunerea și pizma lui și nu din pricina egumenului; iar egumenul i-a dat în plus, peste prețuirea casei, 87 de taleri și nici el nu a tăgăduit. Marele logofăt a citit. 3 iunie 1783.

Orig. rom., hârtie, cerneală neagră, sub rezoluție sigiliul domnesc octogonal aplicat în cerneală roșie, neclar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 597 (mențiune).

¹ Neclar.

580 D. 1779 octombrie 16. Marii boieri mărturisesc că din poruncă domnească vătaful de păhărnicea a adus înaintea lor pe Stanciul brutar din București, cu jalba dată domnului împotriva arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă, chir Timotheu, în care se spunea că în afară de locul pe care a avut casă părintească, care s-a stricat de ostașii ruși, pentru care a plătit chirie m-rii mulți ani, a cumpărat altă casă, aproape de zidul m-rii, în care pentru că avea cârciumă unde vindea vin, din poruncă domnească, l-au scos din casă afară întorcându-i-se banii; Stanciul a mai spus că a vrut să-și facă casă pe un alt loc, pe care au avut părinții lui casă, dar nu l-a lăsat egumenul, zicând că vrea să facă m-rea cârciumă. Pricina a fost cercetată de marele agă, care a spus că Stanciul ținea lucruri „necuvioase” la casa lui, de aceea domnul a poruncit ca egumenul să-i întoarcă banii și să ia casele. Egumenul nu-l mai primește să-și facă casă, pentru că va face iar fapte „necuvioase”, precum era obișnuit, și pentru că voia să facă casă pentru nevoia m-rii; locul casei, care a fost mai înainte, fusese mâncat de apă. Stanciul s-a plâns că nu găsește locuri slobode în București ca să-și facă casă, iar boierii i-au spus să-și facă casă în altă parte.

Dimitrie mare ban <m. p.>; Pană mare vornic <m. p.>; ...¹ mare vornic <m. p.>; ...¹ mare vornic <m. p.>; Ianache Muruz mare logofăt <m. p.>; D...¹ mare clucer <m. p.>; Iordachi mare paharnic <m. p.>.

Toate actele de mai sus: 580 A, B, C și D, lipsesc din catalogul întocmit de D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, fiind puse sub nr. 597.

Orig. rom., hârtie difolio, cerneală neagră; pe v. o însemnare grecească și o notiță grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 120, nr. 597 (mențiune).

¹ Neclar.

581. 1779 decembrie 17. Marii boieri mărturisesc că, din porunca domnească, vătaful de păhărnicea a adus la judecată înaintea lor pe Iane, fiul lui Manciul din București, cu jalba dată împotriva lui Tănase Colfescul fost căpitan de lefegii, zicând că o sută de stânjani de moșie de la Ogrăzeni, din județul Vlașca, fiind vânduți de neamul lui răposatului Iordache Colfescul, tatăl căpitanului, după ce a căzut, pentru o datorie, casa paharnicului la Panaite lipscan, a răscumpărat acei 100 de stânjani, întorcându-i banii lui Panaite lipscan, fiind de la neamul lui; partea de moșia fusese răscumpărată de patru ani, iar acum, după ce a fost luată casa paharnicului din stăpânirea lui Panaite lipscan și s-a dat, cu poruncă domnească, în stăpânirea fiilor lui Iordache Colfescul, Iane a spus că Tănase Colfescul nu-i dădea voia să stăpânească moșia și l-a tras la judecată, în fața boierilor de la Departamentul al doilea, dar nu a fost mulțumit. După aceea, zapciul l-a adus la judecată și pe fostul mare serdar Iordache Colfescul, fratele și vechilul lui Tănase Colfescul fost căpitan de lefegii. Iane, fiul lui Manciul, a arătat un zapis al Mariei, mătușa lui, care a fost soția lui Gheorghe Mărgelarul și soră cu mama lui Iane, fiul lui Manciul, din martie 1761, sunt 18 ani de atunci, prin care vinde răposatului paharnic Iordache Colfescul o sută de stânjani din moșia Ogrăzeni, pe care a avut-o de zestre de la tatăl ei, Radu logofăt Cărlan. Boierii au văzut și zapisul lui Panaite lipscan, din 26 octombrie 1775, sunt patru ani de atunci, în care scrie că, făcând casa răposatului Iordache Colfescul mezat, a cumpărat 100 de stânjani din moșia Ogrăzeni, care se cheamă și Bălășoaia, și i-a vândut lui Iane și lui Nițul, fiii lui Manciul. De asemenea, boierii au văzut și anaforoa boierilor judecătorești de la Departamentul al doilea, din 6 iulie 1779, prin care dau

dreptate copiilor răposatului paharnic Iordache Colfescul, împuternicindu-i să întoarcă, fără pagubă, banii dați de Iane și Nițul, fiii lui Manciul, lui Panaite lipscan. Acum, de vreme ce casa părintelui lor iarăși li s-a dat în stăpânire, domnul le poruncește boierilor să cerceteze pricina. În Divan, când s-au învoit fiii răposatului Iordache Colfescul cu Panaite lipscan și i-au dat nouă mii de taleri și au luat iarăși casa părintească de la Panaite, domnul a poruncit să li se dea și viile, moșiile, țișanii și altele, iar cele ce s-au prăpădit sau le-a vândut Panaite, acelea să nu le mai ceară. Marii boieri hotărâsc ca Iane și Nițul, fiii lui Manciul, să stăpânească în continuare acei 100 de stânjeni din Ogreneni, pentru că erau neamuri cu răposatul Iordache Colfescul.

Dimitrie mare ban <m. p.>; <Badea>¹ Știrbei mare vornic <m. p.>; mare vornic <m. p.>; Ianache Muruz mare logofăt <m. p.>; Grigore Băleanul mare logofăt <m. p.>; Scarlat Crețulescul mare logofăt <m. p.>. Gheorghe logofăt condicar a scris în condică.

Alexandru Ioan Ipsilanti vv. și domn întărește Mănciuleștilor stăpânirea asupra moșiei, pentru că în cele 73 de zile, care au trecut de la hotărârea marilor boieri, nu s-au arătat Colfeștii cu apel în Divan. 1780 februarie 30².

Orig. rom., hârtie difolio (35 × 23,6 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc oval aplicat în cerneală roșie, având în câmp un scut oval cu acvila Țării Românești, timbrat de o cască cu lambrechini. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 121, nr. 598 (mențiune).

¹ Neclar.

² Data de zi este greșită.

582. 1780 ianuarie 1. Andrei ...¹ cumpără de la arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă venitul unei moșiilor Bolintinul și Ogreneni, pe trei ani, pentru 1.200 de taleri; din acești bani a dat 600 de taleri, urmând ca restul să-i dea în anul viitor, la 1 ianuarie 1781; în urma înțelegerii, cumpărătorul moșiilor urma să ia dijma din bucate, din fân, din vânzarea vinului și a rachiului, și claca de la oamenii, care stau pe moșie, după vechile obiceiuri. Patru dărvari și un cioban, poslușnici ai m-rii, și țișanii m-rii, care stau pe moșie, să nu fie supărați de nimeni pentru clacă, iar dijma de bucate să o dea și de va fi trebuință a duce rămătorii m-rii la pășune să umble pe moșie slobozi și neopriți de nimeni, vara sau iarna, și rămătorii altora să nu-i primească. Dacă va face Andrei vreo casă, pătul sau alte nemestii, toate să rămână pe seama m-rii, dar dacă se

va vinde venitul moșiei la alt negustor, atunci să rămână numai casa pe seama m-rii și cu celelalte să facă ce va vrea. De asemenea, o moară, care este pe moșie, să o stăpânească și să ia venitul, iar ce va pune și ce va drege la moară, la plecarea lui să nu ia nimic; dacă nu va plăti restul de bani, 600 de taleri, la 1 ianuarie 1781, să-i întoarcă egumenul 200 de taleri și să-i ia moșia din stăpânire.

Andrei ... <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (24,2 × 17,6 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 121, nr. 599 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Semnătură grecească.

583. 1780 aprilie 13. Alexandru Ioan Ipsilanti vv. îi scrie lui Dimitrache Fălcoianul fost mare serdar, ispravnic din județul Ilfov, înștiințându-l că a cercetat pricina leasei făcută de egumenul m-rii Mihai Vodă cu oameni din Ciocănești pe apa Botul; domnul a văzut hrisoave domnești în mâna egumenului, fiind și oameni bătrâni martori, care spuneau că acea leasă a fost a m-rii mai înainte vreme; cei care se jeluiseră, după ce a hotărât domnul în acest chip, au cerut au cerut să deschidă alt prival pe moșia m-rii Radu Vodă, ca să rămână leasa m-rii nestricată. Domnul, văzând cererea locuitorilor de a deschide alt prival, îi poruncește ispravnicului să socotească bine și să le dea voie a-l deschide, numai să nu facă vreo stricăciune la treaba nizamului.

Orig. rom., hârtie difolio (30,9 × 21,3 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roșie deteriorat, cu stema Ipsilanților; pe v., adresa și însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 121, nr. 600 (mențiune).

584. 1780 aprilie 23. Ștefan, fiul lui Mircea, adevărește cu zapisul lui că la rugămintea sa arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă i-a dat un loc de casă la pod lângă Bogdan cojocarul, patru stânjeni și jumătate, pentru care va plăti chirie 12 taleri pe an, însă „nedând chiria la vreme să aibă sfinția sa voe să mă închiză, ca un stăpân ce iaste, până îi voi împlini toți banii”. A scris logofătul Neculae.

Ștefan, fiul lui Mircea¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,7 × 17,5 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 121, nr. 601 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

585. 1781 februarie 3. Ioan <Capuranis>¹ ia de la arhimandritul Timothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, un loc ca să-și facă prăvălie, aflat pe moșia m-rii, lângă Podul Domnesc în jos spre gârlă, și lângă casa bărbierului Costandin, în lat 4 stânjeni și jumătate și în lung de la pod până la drum, pentru care să aibă a da chirie pe an de fiecare stânjen, câte 4 taleri, în total 18 taleri. Înțelegerea dintre părți conține următoarele condiții: banii trebuiau dați la începutul anului, iar în prăvălie avea voie să vândă orice marfă va putea, în afară de vin; dacă va vrea să vândă prăvălia să-l întrebe pe egumen, și, de va vrea egumenul să o ia pentru treaba m-rii, să o prețuiască și să-i dea banii; după moartea lui, dacă va avea copii să fie clironomii prăvăliei, iar, dacă nu, altul să nu aibă treabă decât m-rea, care trebuia să-l îngroape și să-i facă pomenirile; după moartea lui, dacă va rămâne dator la cineva și va putea m-rea să plătească datoria, să rămână prăvălia sub stăpânirea m-rii, iar de nu să rămână la datornici, care să plătească chiria m-rii.

Γιανης Καπουρανι βεθεονο τα ανοθεν <m. p.>²; Νικολαου τζουμπουτζικ μαρτυρο <m. p.>³; Κωνσταντινος σταροστας τον μαρμπεριδον μαρτυρο <m. p.>⁴; Στεφαν μάρτυρο <m. p.>⁵.

Orig. rom., hârtie difolio (26,3 × 21,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., două rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 121, nr. 602 (mențiune).

¹ Loc liber; completat după semnătură.

² „Ioan Capuranis confirm cele de mai sus”.

³ „Nicolau ciubucciu confirm”.

⁴ „Constantinos adevăresc și martor”.

⁵ „Ștefan martor”.

586. 1782 august 30. Marii boieri, în urma poruncii domnești din 4 august, au măsurat cu prăjina podgoriei tot locul pe care a fost via m-rii Mihai Vodă, pe o parte de loc s-a zidit Curtea domnească, iar altă parte de loc a rămas pe seama domniei, cu vie roditoare, care este către miazăzi

alături cu zidul curții; la măsurătoare au ieșit 31 de pogoane și patru prăjini. De asemenea, boierii au măsurat un lat loc, care este spre apus, în afară de zidul curții, unde este grajdul domnesc pe care a fost vie roditoare a m-rii, iar acum este loc sterp, ieșind două pogoane și 20 de prăjini; în total locul măsoară 34 de pogoane, în afară de casa unde stau zapcii grajdului, cu loc împrejur a treia parte dintr-un pogon, adică opt prăjini. Boierii au citit și hrisovul de schimb al lui Alexandru vv. cu m-rea, în care scria astfel: pe acest loc au fost 40 de pogoane de vie ale m-rii, iar domnul a dat în schimb viile domnești de la Târgoviște, cu obrațiile lor, pentru ca să fie m-rea mulțumită și să prisosească schimbul. Domnul le-a poruncit boierilor să aleagă obrațiile viilor m-rești; boierii au aflat că viile nu au fost cumpărate, ci au fost moșie a m-rii, și a răsădit vie numai pe cât loc i-a trebuit, iar în casa unde stau zapcii grajdului își culegeau rodul viei, iar alte obrații deosebite nu au mai avut. Boierii au măsurat și locul de la poarta cea mare către răsărit, în afara curții: în dreapta unde avea m-rea grădini de legume a ieșit un pogon și nouă prăjini, iar cel din stânga a ieșit un fârtai de pogon și o prăjină. La sfârșitul actului o socoteală (sinopsis) cu pogoanele și prăjinile măsurate.

Ioan mare paharnic <m. p.>; M(ihai) stolnic <m. p.>; Nicolae stolnic <m. p.>.

Nicolae Costandin Caragea vv. și domn al Țării Românești hotărâște că locul de la poarta curții, care este afară de zidul curții, din dreapta și din stânga, rămâne domnesc; devreme ce, hrisovul Alexandru Ipsilanti vv. arată că domnul a dat m-rii Mihai Vodă în schimb 40 pogoane de vie de la Târgoviște cu obrațiile lor, ca să fie m-rea mulțumită și să prisosească schimbul, iar m-rea a dat domniei doar 36 de pogoane și 6 prăjini, după cum arată boierii epitropi și după cum a ieșit la măsurătoare, nu are egumenul cuvânt pentru locurile de la poarta curții, care au ieșit la măsurătoare, unul de un pogon și nouă prăjini, și altul de 12 prăjini. Domnul rânduiește, fiind pricină cu m-rea, ca treaba să fie cercetată de mitropolit și de marele logofăt Brâncoveanu, care, văzând anaforoa aceasta făcută de boierii epitropi, să-l cheme pe egumen și să pună pietre în jurul locului de la poarta curții, din dreapta și din stânga, pentru a se deosebi de alt loc al m-rii. Marele logofăt a citit. 2 septembrie 1782.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 21,2 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mijlociu octogonal aplicat în cerneală roșie cu legenda: „Io Nico(lae) C(a)r(agea) v(oie)v(od)” și anul 1782, având în câmp un scut oval cu mobilele heraldice neclare, înconjurat de trofee și timbrat de o coroană închisă; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 604 (mențiune).

587. 1782 septembrie 16. Grigorie mitropolitul Ungrovlahiei și marele logofăt îi înștiințează pe boierii că domnul a hotărât, în urma anaforalei pentru alegerea locului pe care au fost viile m-rii Mihai Vodă și acum sunt zidite casele domnești, în acest chip: nu are egumenul cuvânt pentru locul de la poarta curții, din afara zidului, care rămâne loc domnesc, domnul poruncindu-le să-l cheme pe egumen și să pună pietre în jurul locului de la poarta curții, din stânga și din dreapta, ca să se deosebească de alt loc al m-rii. Mitropolitul și marele logofăt l-au chemat pe arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă la fața locului, i-au citit hotărârea domnului, iar acesta nu s-a împotrivit; de aceea, mitropolitul și marele logofăt poruncesc boierilor epitropi să meargă la fața locului și să pună pietre, iar atunci să fie de față și un portărel, după obicei.

Grigorie <mitropolit> al Ungrovlahiei <m. p.>; Marele logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (37,7 × 12,2 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 604 (mențiune).

588. 1783 ianuarie 13. Ioan ...¹ clucer îl înștiințează pe egumen asupra venitului moșiei Stoborăști, spunând că a văzut adevărul egumenului din 23 aprilie 1782, în care scrie că Radul Burduși a cumpărat venitul moșiei, pentru 40 de taleri pe an, dar Panait căpitanul din Balaci i-a arătat altă adevărul din 23 iunie 1782, prin care egumenul îi scria că nu este vina lui, deoarece trecuse un timp de când îl trimisese pe Manole ca să-i spună că îl iartă de greșală și îi dădea voie să-i întoarcă banii lui Radul Burduș, ca să rămână venitul moșiei în stăpânirea lui. Boierul a cercetat și a văzut un răvaș, pentru 35 de taleri, a lui Radul Burduși în mâna lui Panait căpitan, în care scria că a luat banii de la Panait, pentru venitul moșiei, dar mai rămăneau 5 taleri, poruncindu-i-se să dea și acești bani. Egumenul a cerut ca Radul Burduș să fie trecut printre scutelnicii străini și să i se dea adevărul, dar clucerul a răspuns că acesta nu este din județul lui, ci din județul Olt, și vechi slujitor la isprăvnicia județului Olt, și pentru că este om viclean, sare dintr-un județ într-altul, ca să i se piardă urma; de aceea, atunci când oamenii domnești îi vor căuta pe fugari și vor găsi asupra lui o adevărul dată de el, va fi spre necinstea lui. Clucerul îi spune egumenului să ceară adevărul de la isprăvnicia din județul Olt.

Ioan ...¹ clucer <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (21,6 × 16 cm), cerneală neagră, pe f. 2v., adresa, un sigiliu-inelar aplicat în ceară neagră neclar și o însemnare grecească.

D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 606 (mențiune).

¹ Neclar.

589. 1783 aprilie 23. Preotul Constantin ia de la arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă, chir Timotheiu, un loc ca să-și facă casă, locul lui popa Istrate, la mahala, aproape de m-rea Sfinților Apostoli, cu o chirile de un taler pe an; preotul a plătit și chiria pentru vremea cât a stat locul fără casă.

Constantinos iereos <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (23,5 × 17,3 cm) cerneală neagră; pe f. 2v., un rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 607 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

590. 1783 mai 2. Iozef Carlo lăcătuș ia de la m-rea Mihai Vodă o odaie în care să stea și să-și lucreze meșteșugul, pentru care trebuie să dea egumenului 20 de bani gata și două broaște de sipet; banii urmau a fi dați jumătate la Sf. Gheorghe și jumătate la Sf. Dimitrie; lăcătușul trebuia să se poarte după rânduială să petreacă bine, fără să facă vreun lucru necuviincios, iar dacă va face vreun lucru necuviincios să-l dea egumenul afară. Scrie Iacov logofăt.

Iozef Carlo¹.

Orig. rom., hârtie difolio (24,1 × 17,6 cm), cerneală neagră; pe f. 2r., rez. grecesc, iar pe f. 2v., însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 608 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

591. 1783 mai 5. Mihalache polcovnic dă o adevărul m-rii Mihai Vodă, în care spune că a cumpărat o viișoară de la Gheorghe cojocar pe moșia m-rii, unde are și o cârciumă, și s-a înțeles cu egumenul, chir Thimotheu, ca să dea în fiecare an câte trei ocale de ceară

pentru venitul¹ viișoarei și pentru havaetul acelei cârciume, iar dacă nu va da ceara la vreme, m-rea să aibă dreptul să-i ia venitul¹, după obicei.

Mihalache polcovnic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (11 × 20,6 cm), cerneală neagră; pe v. rez., grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 609 (mențiune, cu numele polcovnicului greșit: „Dimitrachi”).

¹ În orig.: „otaștina”.

592. 1783 iulie 6. Panaiotis îi scrie arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă ca a venit omul lui cu o scrisoare pentru cercetarea unei pricini de la moșia Băceștii, din Teleorman, a m-rii Mihai Vodă, și a adus o carte de la 12 boieri, o carte domnească, un hrisov al lui Radul vodă și un zapis al lui Hrizea Bălăceanul; după porunca egumenului va cerceta toate aceste scrisori și va merge la ispravnicii județului și, după cum vor alege ispravnicii, îl va înștiința. De asemenea, Panaiotis îi spune egumenului că-i va trimite banii de la Burducea.

Panaiotis <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (22 × 16,4 cm), cerneală neagră, pe f. 2v., adresa și un rez. dezvolt. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 122, nr. 610 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

593. 1783 decembrie 9. Mihail Costandin Suțu vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii de alături¹ de orașul București, care este zidită și înălțată din temelie de răposatul Mihai vv., unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscop din Mira Lichiei, egumenului chir Timothei și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leordenii, Glâmbăcelul, Călineștii, Bădeștii și Vrăneștii, câte doi bani de vadră și pârăpărul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești și să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și împreună să strângă banii vinăriciului, care este plătit de dajnici, de vadră câte patru bani, și ploconul de nume; vinăricerii domnești să ia câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și pârăpărul, după

obicei. De asemenea, să i se scutească m-rii, la vremea oieritului, 500 de oi, și de la ocnă să aibă a lua 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și să ia vama din pește și din raci, după vechiul obicei, de la balta Ciocăneștilor din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease, din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. De asemenea, m-rea primește scutire pentru 17 lude, străini poslușnici dărvari, pe care să-i găsească și să ia adevărul de la ispravnicii județului, după numele și chipul lor, și să li se dea pecetluituri domnești ca să fie scutiți de toate dăjdiile și angăriile. Domnul mai sus pomenit, a văzut și hrisovul lui Alexandru Ipsilanti vv. din 1775, și, văzând m-rea arsă și dărăpănată, domnul, peste 12 liude pe care îi avea de la alți domni, s-a milostivit și i-a mai dat încă 5 liude, tot străini, ca să fie m-rii de întărire și părinților de hrană.

Credința domnului și a beizadelelor, Ioan vv., Grigorie vv. și Alexandru vv. și a Divanului: pan Dumitrache Ghica mare ban, pan Nicolae Brâncoveanu mare vistier, pan Ștefan Pârșcoveanu mare vornic de Țara de Sus, pan Ianache Muruz mare vornic de Țara de Jos, pan Manolache Brâncoveanu mare logofăt de Țara de Sus, pan Grigorie Bălăceanul mare logofăt de Țara de Jos, pan Grigorașco Balasache mare spătar, pan Alexandru mare postelnic, pan Costandin Filipescu mare clucer, pan Dumitrașco Racoviță mare clucer², pan Scarlat Drugănescul mare stolnic, pan Grigorașco Suțul mare comis, pan ...³ mare sluger și pan Panaiot mare pitar. Ispravnic pan Manolache Brâncoveanu mare logofăt. Scrie Ioniță logofăt de taină.

Mihail Suțu vv. <m. p.>; Manolache Brâncoveanu mare logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (54,5 × 38,4 cm), cerneală neagră, intitulăția și monograma în chinovar, decorul de deasupra textului cu maro și verde, deasupra textului într-un cartuș stema Țării Românești, acvila cruciată cu capul conturnat și zborul deschis, stând pe o colină, având la dreapta soarele și la stânga semiluna, deasupra cartușului o coroană deschisă, cu sabia și sceptrul ieșind din laturile cartușului, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, păstrat; pe v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 123, nr. 611 (mențiune).

¹ În orig.: „din laturea”.

² În orig., doi mari cluceri.

³ Loc liber.

594. <Înainte de 22 aprilie 1784>. Jalbă a egumenului m-rii Mihai Vodă, cu autentificarea marelui vornic Ianache Moruzi.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 123, nr. 612 (mențiune, după orig. grec și rom.).

595. 1784 aprilie 23. Radu fost staroste de bărbieri dă zapis la mâna arhimandritului Thimothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, de la care ia cu chirie un loc situat la Podul Domnesc lângă drum, lângă jupâneasa Zmaranda, ca să-și facă prăvălie, casă sau altceva, în mărime de 3,5 stânjeni, pentru care va plăti suma de 17,60 taleri, „adică șaptesprezece taleri și jumătate”. Fața locului era de patru stânjeni și un cart, iar din dos doi stânjeni și trei sferturi. Radu avea dreptul să facă neguțătorie, însă nu era volnic a vinde vin, iar dacă îl va prinde să fie obligat să-l dea. Sorocul chiriei a fost pus la Sf. Gheorghe, iar banii să fie dați la începutul anului, iar dacă nu-i va da, să-l tragă egumenul la judecată, suportând Radu și cheltuielile de judecată.

A scris Gheorghe logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (24,2 × 17,6 cm), cerneală neagră; pe v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 123, nr. 613 (mențiune).

596. 1784 aprilie 25. Arhimandritul Timothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, îi dă lui Călin cizmar un loc de casă în malul gârlii, lângă Ioana, patru stânjeni, cu chirie de un taler și jumătate pe an pentru fiecare stânjen, în total șase taleri pe an; chiria urma să fie plătită la Sf. Gheorghe. Scrie Dimitrie dascăl.

Arhimandritul de la Mihai Vodă, Thimotheos <m. p.>¹.

Chiril egumen Mihaliotis îi dă voie să facă „prăvălie de croitorie”, sporind cu un taler chiria, în total șapte taleri.

Chiril Mihaliotis <m. p.>¹. 1806 aprilie 23.

Co(standin) Rud(eanul) al treilea logofăt adeverește că s-a judecat Călin cizmar cu egumenul Mihaliotis pentru un loc de casă și a câștigat, urmând a se face anafora. 1809 septembrie 22.

Co(standin) Rud(eanul) (?) <m. p.>.

Copie făcută de Dumitrachi logofăt de vistierie, hârtie difolio (28,5 × 19,7 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 123, nr. 614 (mențiune a actului dat de egumenul Thimotei).

¹ Semnătură grecească.

597. 1784 iulie 7. Marii boieri ai Divanului îl înștiințează pe domn că au cercetat jalba dată de Nicolae Artenos împotriva arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă, chir Thimotheu, spunând că a avut un unchi, Ignatie, pe care l-a orânduit egumenul la un schit al m-rii din județul Argeș, care se numește Beșteleu, unde a și murit, după care, egumenul a poruncit de s-a luat de la schit tot avutul unchiului său și cere să i se dea acel avut, ca unui clironom al acestuia. În urma acestei jalbe, vâtaful de aprozi a adus înaintea marilor boieri pe Nicolae și pe egumenul Mihaliotis; marii boieri mai judecaseră pricina și anul trecut, când egumenul a spus că nu a luat nimic din avutul mortului și nici nu a poruncit altcuiva să ia, iar lui Nicolae i s-a pus soroc să aducă martori, care să mărturisească că a luat egumenul avutul unchiului lui, dar la împlinirea sorocului nu a adus nici un martor. Boierii i-au dat voie lui Nicolae să scoată o carte de blestem asupra egumenului de la mitropolit, după care a venit în Divan, unde erau și mitropolitul și episcopii, și s-a citit cartea în auzul arhimandritului, care a primit-o și a sărutat-o și a zis că nu are nici un fel de știință despre avutul celui mort și că nu a poruncit altcuiva ca să-l ia. Jeluitorul a continuat și l-a pus pe arhimandrit să facă groaznic jurământ înaintea judecății și cu înfricoșate cuvinte a zis să jure pe numele Sfintei Troițe, dacă știe vreun lucru, cât de puțin, luat din averea celui mort. Pentru că, după o vreme jeluitorul a ridicat iarăși pâră, marii boieri au pus în scris hotărârea judecății.

Mare ban, Ștefan mare vornic <m. p.>; Ianache Muruz mare vornic <m. p.>; Grigorie Bălăceanul mare logofăt <m. p.>; Ioan Brăiloiu mare stolnic <m. p.>.

Mihail Costandin Suțu vv. și domn al Țării Românești poruncește să fie lăsat arhimandritul în pace din partea lui Nicolae, pentru că a primit cartea de blestem. Marele logofăt a citit. 1784 august 13.

Orig. rom., hârtie difolio (32,2 × 21,3 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnului sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roșie, neclar, pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 123, nr. 615 (mențiune).

598. 1784 iulie 13. Grigorie mitropolit al Ungrovlahiei îl înștiințează pe domn că a cercetat jalba pe care a dat-o Timotheu monah împotriva arhimandritului Timotheu, egumenul m-rii Mihai Vodă, spunând că a mers din poruncă domnească egumenul la fața locului cu ispravnicii din județul Argeș, unde au făcut o nouă cercetare pentru „diafora”, care este între ei, din vremea când a fost monahul egumen la schitul Beșteleu, metohul m-rii, din acel județ. Domnul i-a poruncit mitropolitului ca împreună cu zapciul orânduit să cerceteze desăvârșit această pricină și să lămurească în scris dacă are a lua și cât are a lua Timotheu monah și să înștiințeze cu anafora. Amândouă părțile au venit în fața mitropolitului, unde s-a citit anafora făcută de ispravnicii din județul Argeș, în care se arată că schitul s-ar fi năpăstuit la lucrul viei, cu 56 taleri și 72 de bani, și din tot venitul schitului s-ar fi păgubit cu 246 taleri și 60 de bani, după socotința dată Timothei monah, în cei trei ani cât a fost egumen. Monahul a răspuns că la această din urmă cercetare nu ar fi fost de față, că ar fi fost năpăstuit și că egumenul Mihalioti nu a arătat mitropolitului o adevărată pe care a dat-o, unde spune că, neputând merge a doua oară la fața locului, este mulțumit cu ce vor găsi ispravnicii. Atunci, mitropolitul a hotărât că monahul nu mai trebuie să ceară nimic de la schit sau de la egumenul Mihalioti.

Grigorie <mitropolit> al Ungrovlahiei <m. p.>.

<Pe verso>: următoarea socoteală: 214 taleri, despre care au spus călugării, la întâia cercetare, că au ajuns în mâna lui în trei ani, până în 1778; 246 taleri și 60 de bani, venitul cu care au încărcat ispravnicii pe călugări, la a doua cercetare cuprinsă în anafora, venit care s-a văzut din socoteala preotului Duminică, care a ținut schitul trei ani, până în anul 1881; în total 460 taleri și 60 de bani. Ce se scade: 233 de taleri cheltuiala dimprejurul schitului, care este primită de egumen; 227 de taleri și 48 de bani cheltuiala cu lucrul viilor, în afară de 56 taleri și 72 de bani care nu au fost ținuți în seamă la cercetarea a doua, fiindcă ispravnicii au încărcat cheltuiala viilor cu acești bani; în total 460 taleri și 48 bani; cu 12 bani a rămas călugărul dator la schit.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 22 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., două însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 123, nr. 616 (mențiune).

599. 1784 noiembrie 20. Mihalache fost polcovnic dă un zapis arhimandritului și egumenului de la m-rea Mihai Vodă, chir Timotheu, în care spune că, având o vișoară pe locul m-rii, între via căminarului Ioniță și via schitului Spirii, s-a înțeles cu egumenul ca să dea, în fiecare an, câte trei ocale de ceară pentru venit¹ și pentru vânzarea vinului, acolo la vie, și ori de se va face vin sau de nu se va face sau de se va vinde vin sau de nu se va vinde, tot să aibă a plăti acele trei ocale de ceară, chiar fără voia lui.

Mihalache fost polcovnic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (10,8 × 15,7 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 124, nr. 617 (mențiune).

¹ În orig.: „otaștină”.

600. 1785 martie 6. Cozma monah se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă ca să fie vier la via de la Urla¹, unde să se îngrijească de vie, să „lege” vasele, care trebuiesc la vie pentru treaba vinului, cu cheltuiala lui, iar egumenul să-i dea zece taleri pe an și boștina, care va rămâne de la vie. Scrie Ioan logofăt.

Cozma monah².

<Pe verso>: egumenul spune că a dat, la tocmeală, un taler părintelui Cozma vier.

Orig. rom., hârtie difolio (24,3 × 17,3 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură și pătat, o amprentă digitală în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 124, nr. 618 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Amprentă digitală.

601. 1785 aprilie 23. Ioana Berendo(a)ia a luat de la arhimandritul Timothei, egumenul m-rii Mihai Vodă, patru stânjani de loc, pe gunoi, în malul gârlei, unde și-a făcut casă, cu chirie pentru fiecare stângen un taler, în total patru taleri pe an, pe care să-i plătească la Sf. Gheorghe, și să se hrănească pe acel loc, numai vin să nu aibă voie să

vândă, dacă va vrea să vândă casa mai întâi să-l anunțe pe egumen. Scrie Dumitru dascăl.

Ioana Berendo(a)ia¹.

Orig. rom., hârtie difolio (24,5 × 17,3 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 124, nr. 619 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

602. 1785 aprilie 23. Arhimandritul Timothei Mihaliotis dă patru stânjeni de loc, pe gunoi, pe malul gârlei, Ioanei Berendoaia, unde aceasta și-a făcut casă, cu chirie pentru fiecare stânjen câte un taler, în total patru taleri pe an, pe care să o dea la Sf. Gheorghe, și să aibă a se hrăni pe acel loc fără a avea voie să vândă vin, iar dacă va vinde casa să aibă a-i da de știre. Scrie Dumitru dascăl.

Arhimandrit Timothei Mihaliotis <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (24,6 × 17,3 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 124, nr. 620 (mențiune).

603. 1785 septembrie 25. Safta împreună cu fiica ei, Nedelea, dau un zapis la mâna arhimandritului Timotheu, egumenul m-rii Mihai Vodă, în care spune că „îndrăgindu-se” fiica ei, Nedelea, cu Barbul, fiul lui Marin țiganul m-rii, ele, fiind slobode de robie cu cartea marelui armaș și a mitropolitului și nevând nici o pricină cu nimeni, s-au învoit ca să ia Barbul pe fiica ei și au mers la egumen și au cerut voie ca să se ia în căsătorie, dar egumenul nu a vrut cu nici un chip să le dea voie ca să se cunune; de aceea, ele au dat zapis ca băieți și fete, ce le va da Dumnezeu, să fie toți ai m-rii, după cum sunt și Barbul și Marin, tatăl lui, de baștină ai m-rii, iar Nedelea să fie ajutor la m-re. Nedelea spune că a primit legătura după cum a primit-o și mama ei. Scrie Dumitru dascăl.

Safta, mama Nedelei¹; Nedelea, fiica Saftai¹.

Orig. rom., hârtie difolio (24,1 × 17,3 cm), cerneală neagră, două amprente digitale în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 124, nr. 621 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

604. 1786 iunie 20. Departamentul judecătoresc „de Criminal”, din porunca lui Nicolae Petru Mavrogheni vv., judecă pricina dintre Scarlat, fiul lui Rizea Milcovean, din județul Olt, în locul căruia s-a înfățișat vechilul, Costandin Rătescu, vărul său, și Anastase, vechil din partea arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă, chir Ioachim; Milcoveanul cerea să i se dea o fată de țigan, cu care îi rămăsese datoare m-rea, după zapisul pe care îl avea de la răposatului proin egumen, chir Timothei, din 1779, în care se spunea că Gheorghe țiganul lui Milcoveanul „îndrăgindu-se” cu o țigancă a m-rii s-a învoit să dea în schimb m-rea lui Milcoveanul o fată de țigan, când acesta o va cere. Și pentru că a murit Rizea Milcoveanul și mai apoi egumenul, acum, după șapte ani, era cerută acea țigancă, și fiind întrebat vechilul m-rii nu a tăgăduit; Departamentul hotărăște ca m-rea să dea țigancă lui Milcoveanul.

Dimitrie Varlam¹ paharnic <m. p.>; Mihai Popescu <m. p.>; Mihai stolnic <m. p.>; ...² mare sluger <m. p.>; Theodor¹ fost mare sluger <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29 × 20 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 124, nr. 622 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

² Neclar.

605. 1787 (7295) februarie 18. Grigorie arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei a făcut această carte de blestem, cu groaznică afurisanie, asupra unor oameni ca să mărturisească drept, pentru că a fost înștiințat de fiii lui sufletești, boierii judecători de la Departament, precum că Costandin pârcălab Gorgoană și Mihai, săteni din Ogrăzeni, au avut judecată, înaintea lor, cerând de la m-rea Mihai Vodă 19 taleri și 30 de bani, pentru o moară făcută de m-re în vremea egumeniei lui chir Timothei și m-rea, prin vechilul Anastasie, nu a tăgăduit că sătenii au făcut moara, dar nu știa de acea datorie; boierii au hotărât ca sătenii să primească blestemul, ca să arate că nu au luat acei bani. Blestem.

Grigorie al Ungrovlahiei <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (19,4 × 28,7 cm), cerneală cafenie, pătat pe margini. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 623 (mențiune).

606. 1787 februarie 18. Scarlat postelnic, fiul lui Hrizea postelnic Milcoveanu, a luat de la egumenul m-rii Mihai Vodă, chir Chiril, un copil de țigan, Radul, fiul...¹, pentru care s-a judecat cu Anastase logofăt, vechilul m-rii la Departamentul „de Cremenalion”, care a hotărât să i se dea țiganul; m-rea îi era datoare cu un suflet de țigan, pentru un țigan al lui Gheorghe, care luase o țigancă a m-rii, după zăpășul răposatului egumen Timothei, care se învoise, pentru schimb, cu tatăl lui.

Scarlat postelnic <m. p.>; Costandin Rătescu <m. p.>.

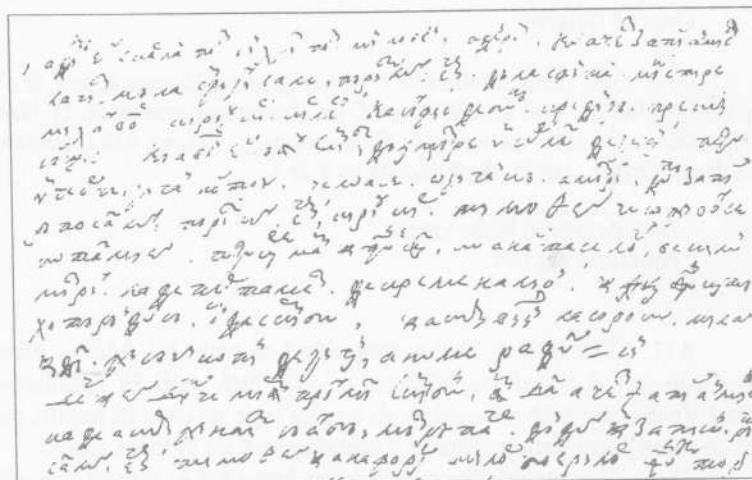
Orig. rom., hârtie difolio (33,7 × 23,3 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 624 (mențiune).

¹ Loc liber.

607. 1787 iunie 8. <Nicolae Mavrogheni vv. și domn>¹ al Țării Românești judecă jalba dată de mahalagii din mahalalele Biserica Albă și Mihai Vodă, care sunt locuitori pe moșia Mihai Vodă din București, împotriva egumenului m-rii, în care spuneau că egumenul a cerut sporirea chiriei pentru casele lor vechi de pe locul m-rii, rămase de la părinții lor, pentru care, până anul trecut, plăteau la m-re chiria locului, după vechiul obicei. Domnul l-a chemat pe egumen, care a venit în fața lui și a spus a spus că nu i-a silit, ci i-a chemat și i-a întrebat dacă nu vor să aduge ceva la chirie pentru pomana lor și pentru ajutorul m-rii; de asemenea, le-a cerut să măsoare locurile pe care le-au îngădit, pentru că în fiecare an este împresurat locul m-rii. Domnul hotărăște ca fiecare mahalagiu să dea cât a dat și până atunci și să nu facă egumenul obicei nou. De asemenea, domnul a hotărât ca: preoții de la Biserica Albă: protopopul Stoica, popa Stan duhovnic, popa Barbul, popa Ioan și popa Fotie, ca unii care slujesc bisericii, să fie cu totul scutiți de chirie; mahalagii nu au voie să se întindă cu gardurile lor mai mult decât locul pe care l-au stăpânit din vechime; dacă vor să-și vândă casele să-l întrebe mai întâi pe egumen și să dea știre după obiceiul pământului și după pravilă; cei care vor vrea să facă pe locul m-rii casă sau prăvălie de alișveriș sau orice fel de namestie, pe loc slobod dacă nu-l luase până atunci cu chirie este obligat să meargă la egumen ca să facă așezământ în scris pentru chiria locului.

Copie din Condicta Divanului, hârtie difolio (31,4 × 21,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 625 (mențiune).

¹ Omis.

Fragment din doc. nr. 606

608. 1790 martie 26. Zapis pentru cumpărarea unui țigan de către Catrina.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 627 (mențiune după orig. grec).

609. <17>90 aprilie 23. Costandin postelnic se învoiește cu arhimandritul și egumenul Chiril ca să-și facă o casă pe locul m-rii Mihai Vodă, în locul casei părintești care se dărăpănase și rămăsese locul din nou al m-rii, cu condiția să plătească chirie câte doi taleri și jumătate pe an, iar dacă va face cârciumă să dea și obișnuitul havaet, de butoi câte un taler.

Costandin postelnic <m. p.>; Vasile Brașoveanu.

Orig. rom., hârtie difolio (22,2 × 15,5 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., un rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 628 (mențiune).

¹ Omis.

610. 1790 aprilie¹ 23. Oancea dulgher se înțelege cu arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă ca să facă o casă pe locul m-rii, în locul casei care s-a stricat, cu condiția să plătească chirie câte 2 taleri pe an, adică un leu, la Sf. Gheorghe cum dau toți mahalagii, iar dacă se va strica casa vreodată să nu aibă voie să o facă până nu va întreba m-rea.

Oancea dulgher².

Orig. rom., hârtie difolio (20 × 14,4 cm), cerneală neagră; pe f. 2r., actul din 1799 aprilie 23, vezi nr. 629 A; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 629 (mențiune, cu data de an greșită: „1699”, după doc. de pe f. 2r.).

¹ Data de lună în limba greacă.

² Amprentă digitală.

611. 1790 mai 8. Tudor Boșneagul și soția lui, Măria, vând lui Luca cojocar și soției lui, Călina, o casă fără gard în mahalaoa lui Mihai Vodă, care este pe locul m-rii cu chirie pe an câte 16 parale, pentru 100 de taleri, bani gata pe care ei o cumpăraseră de la Enea amăut.

Tudor Boșneagul <m. p.>; Maria; Ιωαννητας Νηκολάου μάρτυς <m. p.>¹; Stoica; Anghel; Iordache portar; Sandul stegar de armășai; Εγώ, ω Χρίστος, μαρτιρο κ(αι) έγγραφα <m. p.>²; Εγώ, Ιωάννης γουναρής, με τον λογουλουξ τους υπέγραφα κ(αι) μαρ(τυρο) <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (28,5 × 20,2 cm), cerneală neagră, pe f. 2v. rez. grecesc cu data 1790 mai 2. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 101, nr. 474 (mențiune, cu data de an greșită: „1703”).

¹ „Ioniță Nicolau martor”.

² „Eu, Hristos, am semnat și mărturisesc”.

³ „Eu, Ioan blănar, cu cuvântul meu am semnat și mărturisesc”.

612. 1790 august 3, București. Divanul principatului Țării Românești poruncește Isprăvnicilor din județul Ilfov și din județul Vlașca să cerceteze jalba arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă din București, chir Chiril, în care se arăta că pe moșiile m-rii, Ogrenenii, din județul Vlașca, și Bolintinul, din județul Ilfov, sunt păduri și locuitorii, care stau pe moșii, fac negustorie cu cherestea și cu lemne de foc, neplătindu-și, după obiceiul vechi, adetul pădurii pentru carele cu

lemne de foc și zeciuală din cherestea, și cu silnicie fac alișveriş de negustorie, nevrând să știe de dreptul stăpânului de moșie. De asemenea, egumenul s-a plâns că oameni străini își hrănesc vitele pe moșiile m-rii și vând vin și de rachiu pe moșiile m-rii, deși nu au voie. Divanul poruncește ispravnicilor să cerceteze și, după condica Divanului în care sunt arătate toate obiceiurile moșiilor, să-i facă pe acei locuitori să plătească tot „hacul” stăpânului moșiei și să-i oprească de la vânzarea vinului și a rachiuului, fără voia stăpânului, după obiceiul pământului, și să dea nizamul cuviincios ca să nu fie păgubită m-rea.

Enzenberg <m. p.>¹; Cozma <mitropoli> al Ungrovlahiei <m. p.>²; ...³ <m. p.>; ...³ <m. p.>; Ioan logofăt <m. p.>²; ...³ logofăt <m. p.>; ...³ <m. p.>; Matei Fălcoianu <m. p.>; Merkelius <m. p.>⁴.

Orig. rom., hârtie difolio (38,9 × 23,4 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 126, nr. 630 (mențiune).

¹ Semnătură cu litere chirilice.

² Semnătură în limba greacă.

³ Semnătură indescifrabilă.

⁴ Semnătură cu litere latine.

613. 1790 noiembrie 17, București. Divanul principatului Țării Românești întărește m-rii Mihai Vodă din București, pentru că are privilegii domnești, pe care le-a arătat în Divan, hrisovul lui Mihai vodă Suțul, din decembrie 1783, făcut după hrisovul lui Alexandru vodă Ipsilanti din 1775 și după alte vechi privilegii, dreptul de a lua vinăricul din Dealul Piteștilor din județul Mușcel, adică din poporul Leurdenii, Glâmbocelul, Călineștii, Bădeștii și Vranceștii, câte doi bani de vadră și pârparul după obicei; de asemenea, m-rea primește scutire, la vremea oieritului, pentru cinci sute de oi, și primește dreptul de a lua de la ocna Telega 150 de bolovani de sare, la vremea când iau și alte m-ri, și vama din pește și din raci după vechiul obicei, din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar. De asemenea, Divanul îi întărește scutirea pentru 17 lude, străini poslușnici dărvari, cu pecetluituri după orânduiala vistieriei, ca să fie scutiți și apărați de orânduile țării. Divanul a dat această carte egumenului Chiril, pentru că principele Coburg, marele comandant al tuturor oștilor și oblăduitorul țării, a binevoit a păzi

privilegiile celor trei domni: Alexandru vodă Ipsilanti, Nicolae vodă Caragea și Mihai vodă Suțul.

Enzenberg <m. p.>¹; Cozma <mitropolit> al Ungrovlahiei <m. p.>²; ...³ <m. p.>; Dimitrie ban <m. p.>; ...³ <m. p.>; Dimitrie logofăt <m. p.>²; Merkelius <m. p.>⁴.

Orig. rom., hârtie difolio (39,5 × 24,3 cm), cerneală neagră, două sigilii mijlocii aplicate unul în ceară roșie în colțul din stânga sus și unul în ceară neagră în partea de jos a actului; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 126, nr. 631 (mențiune).

¹ Semnătură cu litere chirilice.

² Semnătură grecească.

³ Neclar.

⁴ Semnătură cu litere latine.

614. 1790 decembrie¹ 1. Gheorghe neamțul se învoiește cu egumenul m-rii Mihai Vodă, ca să stăpânească o casă luată de la Stan vizitiu, pentru care trebuia să plătească chirie doi zloți pe lună și să aibă drept să vândă vin, până când îl va pune m-rea să vândă vinul m-rii și atunci să vândă numai acel vin.

Gheorghe neamțul².

Orig. rom., hârtie difolio (20,3 × 14,5 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 126, nr. 632 (mențiune, cu data de zi greșită: „8”).

¹ Data de lună în limba greacă.

² Amprentă digitală.

615. <1791 martie – 1793 ianuarie>¹. Mai mulți săteni și preoți cercetează leasele de pe moșia m-rii Mihai Vodă și felul în care a fost închisă apa de către m-re. Domnul Mihai Costandin Suțul vv., în prima domnie în Țara Românească, i-a trimis la fața locului pe preoții și pe sătenii bătrâni din satul Ciocănești; acolo, au fost întrebați și a spus Lazăr vâtaful de lease că mai demult a fost doar o leasă, apoi el și cu alții au mai făcut una, care este și astăzi; și au mai fost întrebați: popa Neagu Durne, popa Petre din Ciocănești, moș Dumitru, moș Văsiu, moș Radu, uncheaș Vlad și alți oameni vechi și bătrâni pământeni, și toți au mărturisit că această apă a fost închisă totdeauna de m-re și nu s-au

„stinahorisit” alte moșii din jur din pricina acestor ape, iar alte m-ri și boieri care se învecinează cu aceste gârle niciodată nu au avut prigonire cu m-rea Mihai Vodă pentru închiderea acestor gârle; singura pagubă are m-rea Mihai Vodă atunci când trec șeicile turcești, deșarte ori cu marfă, și culcă gardul dinspre malul gârlei, dar după ce trec șeicile gardul este dres la loc și pot vâna puțin pește pentru treaba m-rii. Oamenii spun că așa a fost din zilele domnului mai sus pomenit până acum.

Moș Dumitru; moș Radu pescar; popa Neagu; moș Văsiu; moș Vlad; Lazăr vâtaf; popa Petrea ...².

Copie rom., hârtie difolio (35 × 24,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească.

EDIȚII: D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 135, nr. 681 (mențiune, după orig., cu data greșită: „<8 octombrie 1801 – 19 mai 1802>”).

¹ Fără dată; datat după a doua domnie a lui Mihai Constantin Suțu vv., a cărui primă domnie este menționată în cuprinsul actului.

² Neclar.

616. 1791 aprilie 23. Zmăranda, soția răposatului Bogdan cojocar, se înțelege cu arhimandritul Chiril, nastavnicul m-rii Mihai Vodă, ca să-i dea un loc sterp, care se afla într-un loc închis, ca să-și lărgească locul casei, pe care o avea cu chirie de doi taleri pe an, trebuind să dea de acum înainte chirie trei taleri pe an; după această „simfonie” să plătească chiria, în fiecare an, la Sf. Gheorghe.

Zmăranda, soția răposatului Bogdan cojocar.

Nicolae logofăt Zamfir¹ <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (22 × 15,7 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 126, nr. 633 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

617. 1791 noiembrie 29. Marii boieri din Divan îl înștiințează pe domn că de o vreme încoace „arendorii” și chiriașii, care țin cu chirie moșiile m-rilor, case, hanuri și prăvălii în oraș și în țară, după ce li se împlinește sorocul, vrând stăpânul acelei moșii, case, han sau prăvălie să

o dea la altcineva, acel de mai înainte „arendar” îl gonește pe acela căruia ar vrea egumenul să-i vândă, spunând că are protimisis, deoarece o stăpânise până atunci, din această pricină, chiar cu hotărârea judecătii au fost îndepărtați „arendarii” noi și au rămas moșiile în stăpânirea celor vechi, fără voia stăpânului. Boierii spun că un chiriaș sau „arendar” poate să țină un lucru doar până în ziua în care se împlinește sorocul, când paguba sau câștigul sunt ale lui, pentru că, așa cum stăpânul nu poate să se împărtășească cu „arendarul” la câștigul scos din acea arendă, așa și arendașul nu poate să-l facă părtaș la pagubă. La împlinirea sorocului, stăpânul poate arenda la altul, pentru o sumă mai mare sau mai mică; arendașul sau chiriașul atunci are dreptate când stăpânul s-a legat prin zapisul de tocmeală ca la încheierea sorocului să-i dea acel lucru tot lui și să aibă protimisis, dar acesta nu este un privilegiu care să aibă putere împotriva voinței stăpânului. Boierii îl roagă pe domn ca de acum înainte să ridice cu totul acest protimisis la orice fel de arendari sau chiriași, și protimisis să aibă numai acela care va sta mai mult și acela pe care însuși stăpânul lucrului vrea să-l primească de arendar sau chiriaș; locuitorii, care stau pe moșii să aibă, după hotărârea Condiției pravilnicești drept de protimisis la cumpărarea venitului moșiei pe care stau, dar ei obișnuiesc ca, după ce vinde stăpânul venitul moșiei, să tacă până la sfârșitul lunii martie, când se cunosc roadele câmpului și arăturile și se cunoaște că sunt roadele frumoase și timpul ploii, fiind și ceva câștig peste suma cu care a cumpărat venitul acel arendar, și atunci pornesc jalbă cerând protimisire și vrând să-l scoată pe acel cumpărător, iar dacă văd că este pagubă tac. De aceea, boierii cer ca drept de protimisis să aibă locuitorii care stau și clăcuiesc pe o moșie; dar cererea să o facă la vremea cuvenită, de la martie 25, din ziua Bunei Vestiri, până la 23 aprilie, în ziua Sf. Gheorghe.

Cozma mitropolit; Filaret <episcop> de Râmnic; Dimitrachi ban; Pană mare ban; Nicolae Brâncoveanu ban, Dumitrașco Racoviță mare vornic; mare logofăt¹; mare vornic¹; mare logofăt¹; Ioan Florescu mare clucer; Scarlat Fălcoianul mare stolnic; Costandin Varlam mare serdar; Ioan Știrbei mare medelnicer.

Mihail Costandin Suțul vv. și domn al Țării Românești întărește anaforoa marilor boieri și poruncește să se desființeze această „rea catahrisi”, la care s-a ajuns din pricina protimisisului la arende și la chirii, din care cauză au loc o mulțime de judecăți zadarnice; de acum înainte, să se facă după pravilă, iar protimisis să nu mai fie numai pentru că au ținut înainte în arendă sau cu chirie moșia, casa, hanul, moara sau prăvălia; arendarea lor de acum înainte să înceapă, după rânduială, de la întâia zi a lunii martie, iar sătenii, care au protimisis după pravilă și după

obiceiul pământului, să nu poată să-l ceară decât până la întâia zi a lunii mai, în afară de suhaturile pe care au apucat să le țină gelepii, care au drept de protimisis asupra suhaturilor, pe care au apucat să le ia cu chirie, fără a se înmulți sau a se împuțina, ca un lucru care este pentru zaherelele cetății împărăteștii; acest lucru a fost lăsat să se socotească mai pe urmă. Domnul poruncește ca hotărârea să fie adusă la cunoștința departamentelor judecătorești. 20 decembrie 1791.

Copie rom., hârtie difolio (33,7 × 23,7 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 126, nr. 634 (mențiune).

¹ Copistul nu a descifrat și numele dregătorilor.

618. 1792 februarie 11. Dragomir și soția lui vând arhimandritului Chiril, namesnicul și egumenul m-rii Mihai Vodă, o vișoară cu casă, cu pivniță, cu pomot și împrejmuită cu gard, de pe locul m-rii, la Crângași, pentru 50 de taleri.

Εγώ, μοσή(σ) δραγομίρης βεβαιόνο τα ανοθεν κ(αι) έβαλα και τον δάκτυλόν μου¹; Και εγώ, ο Μιχαήλ, έγραψα με τον λόγον του και μαρτυρώ²; Κωνσταντιος εκ του σπύρου μάρτυς³; Και εγώ, ο Δίμος, υιός της Δοκίτζα, μαρτυρώ⁴; Δοκίτζα, γιναίκα του μόσι Δραγομίρη, άβαλα το δάκτυλόν μου και βεβαιώνω⁵.

Orig. rom., hârtie difolio (24,3 × 17,5 cm), cerneală cafenie, pătat la indoitură, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 126, nr. 635 (mențiune).

¹ „Eu, moș (?) Dragomir, mărturisesc cele de mai sus și am pus și degetul”. Amprentă digitală.

² „Și eu, Mihail, am scris și mărturisesc”.

³ „Constantinos martor”.

⁴ „Și eu, Dima, fiul Dochiței, martor”.

⁵ „Dochița, soția lui moș (?) Dragomir, mărturisesc cele scrise mai sus”.

619. 1792 aprilie 20. București, anul întâi din a doua domnie. Mihail Costandin Suțul vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Chiril arhimandrit și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din

Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leurdeni, Glâmbăcelul, Călinești, Bădești și Vrăneștii câte doi bani de vadră și pârparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești și să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului pe care îi plătesc dajnicii, de vadră câte patru bani, și ploconul de nume și să aibă a lua vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și pârparul după obicei. De asemenea, m-rii să i se scutească, la vremea oieritului, 500 de oi, și să aibă a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și să ia vamă din pește din raci după vechiul obicei, din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. De asemenea, domnul îi întărește m-rii scutirea pentru 17 lude, străini poslușnici dărvari, pe care să-i găsească și să ia adevărul de la ispravnicii județului pe numele și chipul lor, și să li se dea pecetluituri domnești ca să fie scutiți de toate dăjdiile și angăriile; domnul a văzut hrisovul lui Alexandru Ipsilanti vv., hrisovul domnului din domnia dintâi, din decembrie 1783. De asemenea, domnul întărește m-rii dreptul de a ține m-rea două lude la viile din Dealul Târgoviștei, din județul Dâmbovița, care sunt date m-rii prin hrisovul lui Alexandru vv. Ipsilanti, ca să fie pentru paza acelor vii, însă oameni străini, pentru care să aducă adevărul de la ispravnicii județului cu numele și cu chipul lor, și să li se dea și pecetluituri domnești spre a fi în pace de toate dăjdiile și orânduilele vistieriei, pentru că această milă a avut-o de la Alexandru vodă Ipsilanti, prin cartea din 12 august 1776.

Credința domnului și a fiilor lui: Ioan vv., Grigorie vv. și Alexandru vv. și sfatul boierilor mari din Divan: pan Pană Filipescu mare ban, pan Ianache Văcărescu mare vistier, pan Dumitrașco Racoviță mare vornic de Țara de Sus, pan Manolache Brâncoveanu mare logofăt de Țara de Sus, pan Ianache Moruz mare vornic de Țara de Jos, pan Manolache Crețulescu mare logofăt de Țara de Jos, pan Alexandru Manul mare spătar, pan Grigorie Suțul mare postelnic, pan Alexandru Suțul mare comis, pan Ioan Florescul mare clucer, pan Theodorache Iuliano mare paharnic, pan Drăghicean Otetelișanul mare stolnic, pan Dimitrache Lăcusteanul mare sluger, pan Hagi Mihalache mare pitar. Ispravnic pan Manolache Brâncoveanu mare logofăt.

Mihail Suțul vv. <m. p.>; Marele logofăt a citit. Radul condicar a scris în condica Divanului.

Orig. rom., hârtie difolio (55,5 × 40 cm), cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu oval, aplicat în cerneală roșie, neclar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 127, nr. 636 (mențiune).

620. 1792 mai 3. Costandin Giulescu dă un zăpis arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă, chir Chiril, în care spune că Stoica cobzar, țiganul m-rii, „îndrăgindu-se” cu țiganca lui, Păuna, fiica lui Ion țigan, a fugit de la tatăl lui, răposatul Radu Giulescul, și în multe rânduri de la foștii egumeni ai m-rii a cerut schimb, iar acum, l-a găsit pe Stoica cobzar la m-re, dar a zis că țiganca a rămas la Giurgiu cu copiii lor. Prin judecata Departamentului „de Crementalion”, a cerut să-i fie dată țiganca, iar egumenul nu s-a împotrivit și a dat țiganul în mâna judecății, dar judecata i-a cerut chezași ca să o aducă pe țigancă, pe care nu i-a găsit și a fost închis până s-a îmbolnăvit; atunci, egumenul l-a luat la m-re ca să nu piară în închisoare și a primit să o cumpere pe țigancă cu 80 de taleri, iar dacă va ieși țiganca din Giurgiu în țară să fie a m-rii, iar fetele, care vor fi născute până atunci, să fie ale lui.

Costandin Giulescu <m. p.>.

Departamentului „de Crementalion” întărește înțelegerea dintre Giulescu și egumenul m-rii Mihai Vodă.

Ștefan vornic <m. p.>¹; Dragomir² comis <m. p.>; Ioan șetrar <m. p.>; Dimitrie ...³ <m. p.>¹. 1792 mai 5.

Orig. rom., hârtie difolio (30,5 × 21,3 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 127, nr. 637 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

² Lectură nesigură.

³ Neclar.

621. 1792 august 2. Dimitrie Racoviță și Ștefan Alecseanu îl înștiințează pe domn că au cercetat pricina dintre Radul Zărcă și ...¹, fiul Grăjdanei, și schitul Izvorani, pentru moșia Predealul; după întâia jalbă pe care au dat-o domnului ca să le orânduiască boieri hotărânici pentru ale alege partea lor, domnul a poruncit să se facă o cercetare la fața locului. Egumenașul a mers în fața lor și nu a arătat jalba și porunca adevărată, ci o copie din care nu s-a putut înțelege nimic; după aceasta, a fost orânduit

mumbașir, Ioniță paharnic, ca să-l apuce pe acel egumenaș și să ia de la el porunca domnească. Boierii au trimis boiernași la fața locului, care au așteptat trei zile pe jeluitori, și nu au putut judeca pricina, pentru că iarăși nu a arătat jalba adevărată, de aceea, domnul este înștiințat că jalba era grecească și ca să înțeleagă toți au pus de s-a scos copie și au fost citite și copia grecească și copia românească. Ispravnicii rânduiesc o nouă cercetare la fața locului și hotărăsc ca pâna la lăsatul secului pentru Postul Crăciunului să meargă amândouă părțile înaintea Divanului, la București.

Dimitrie Racoviță <m. p.>²; Ștefan Alecseanu <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31 × 21,2 cm), cerneală neagră; pătat la îndoitură; pe f. 2v., o însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 127, nr. 638 (mențiune).

¹ Neclar.

² Semnătură grecească.

622. 1793¹. București, anul întâi dintâi al domniei. Alexandru Costandin Moruz vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscopul din Mira Lichiei, egumenului Chiril arhimandrit și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leurdenii, Glămbăcelul, Călineștii, Bădeștii și Vrăneștii, câte doi bani de vadră și părparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului pe care îi plătesc dajnicii, de vadră câte patru bani și ploconul de nume, din care să ia vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii să ia câte doi bani de vadră și părparul după obicei. De asemenea, m-rii îi sunt scutite, la vremea oieritului, 500 de oi, și i se întărește dreptul de a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vamă din pește și din raci după vechiul obicei, din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavelor vechi ale altor domni. De asemenea, m-rea primește scutire pentru 17 lude, străini poslușnici dărvari, pe care să-i găsească și să ia adeverință de la ispravnicii județului pe numele și chipul lor, și să

li se dea pecetluituri domnești, ca să fie scutiți de toate dăjdiile și angăriile. Domnul a văzut hrisevul lui Alexandru Ipsilanti vv. și cartea lui Mihail Suțul vv. din 20 aprilie 1792; de asemenea, m-rii i se întărește dreptul de a ține două lude la viile din Dealul Târgoviștei din județul Dâmbovița, care sunt date m-rii prin hrisevul lui Alexandru vv. Ipsilanti, pentru ca să fie pentru paza acelor vii, însă oameni străini, pentru care să aducă adeverință de la ispravnicii județului de numele și de chipul lor și să li se dea și pecetluituri domnești spre a fi în pace de toate dăjdiile și orânduilele vistieriei, pentru că această milă a avut-o de la Alexandru vodă Ipsilanti, prin cartea din 12 august 1776.

Credința domnului și a fiilor lui: Costandin vv., Dumitrașco vv. și Nicolae vv. și cu sfatul boierilor mari din Divan: pan Nicolae Brâncoveanu mare ban, pan Dumitrașco Racoviță mare ban, pan Ianache Văcărescu mare spătar, pan Ianache Muruz mare vornic de Țara de Sus, pan Manolache Brâncoveanu mare vornic de Țara de Jos, pan Manolache Crețulescu mare vornic, pan Nicolae Filipescu mare vornic, pan Costandin Ghica mare logofăt de Țara de Sus, pan Scarlat Ghica mare logofăt de Țara de Jos, pan Manolache Hangerliu mare hatman, pan Dumitrache Mano mare postelnic, pan Isaac Ralet mare clucer, pan Dumitrachi Schina mare comis, pan Nicolae Racoviță mare paharnic, pan Iordache Palada mare stolnic, pan Iorgache mare sluger, pan Dumitrache Costandache mare pitar. Ispravnic pan Costandin Ghica mare logofăt. Scrie Theodorache logofăt de Divan.

Alexandru Costandin Muruz vv. <m. p.>; Costandin Ghica mare logofăt a citit <m. p.>. Răducan al treilea logofăt, condicar, a scris în condica Divanului.

Orig. rom., hârtie difolio (525 × 37 cm), cerneală neagră, intitulăția, majuscule în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (6,2 cm diam.), aplicat în cerneală roșie, șters, cu sigiliile județelor de jur împrejur. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 127, nr. 639 (mențiune).

EDIȚII: V. A. Urechia, *Istoria românilor*, t. VI, p. 68-70 (text integral după copia din „cod. XXVII, p. 82”); Ioan Moldoveanu, *Contribuții la istoria relațiilor Țărilor Române cu Muntele Athos*, p. 209 (mențiune după V. A. Urechia).

¹ Lipsesc datele de lună și zi.

623. 1793 iunie 15. Frosina, împreună cu fiicele ei, Tudora, Frosina și Samfira, vând o casă cu pivniță de stobor¹ și o altă casă cu cuptor de brutărie lui Gheorghie și soției lui, Maria, pentru 580 de taleri. Casele fuseseră ale surorii ei și mătușă a fetelor, Stana, care, la moartea ei, a lăsat prin diată, ca această casă să se vândă și să i se facă pomenirile, lăsându-le și lor o parte din acea vânzare și nepotului de frate, Dumitrache, dar, pentru că era pe locul m-rii cu chirie, un taler pe an, să aibă și cumpărătorii a plăti chiria, după obicei, la m-re. Casele erau dărăpănate și fără garduri și se învecinau cu: Manea cojocar și Costandin Podeanu, iar curtea ajungea până la capătul Podenilor; vânzătoarele au dat o parte din bani nepotului Dumitrache. Scrie Dumitru logofăt de Divan.

Frosina; Tudora, fiica Frosinei²; Frosina, fiica Frosinei²; Samfira, fiica Frosinei².

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 21,7 cm), cerneală sepia, patru amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 127, nr. 640 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Amprentă digitală.

624. 1793 iulie 17. Frosina vinde arhimandritului Mihaliotu, egumen al m-rii Mihai Vodă, o casă de pe moșia m-rii, cu 580 de taleri; casa fusese scoasă la vânzare și au venit mulți mușterii să o cumpere, dar egumenul a dat banii pe care îi dădeau și aceștia, drept pentru care îi vinde lui casa. Scrie Dumitru logofăt de Divan.

Frosina¹; Tudora, fiica Frusinei¹; Frusina, fiica Frusinei¹; Samfira, fiica Frusinei¹; Stoian lumânărar.

Orig. rom., hârtie difolio (21,7 × 15,4 cm), cerneală neagră, patru amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 127, nr. 641 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

625. 1793 august 16. Boierii hotărânici îi înștiințează pe ispravnicii din județul Buzău că au cercetat, după porunca pe care le-a arătat-o mumbașirul, Stan copil de casă, pricina dintre Neagu cu cetașii lui, Zărnești, și între schitul Izvorani pentru moșia Predeal și pentru venitul luat cu silnicie, la 20 iulie, de Zărnești de la moșia schitului.

Boierii l-au întrebat pe popa Gheorghie, egumenașul schitului, care a arătat dovezi că la Sf. Ilie, fiind plecat la petecul de moșie, numit Borul, care este în capul moșiei Izvorani dinspre apa Nișcovului, unde se află și câteva case și o cârciumă a schitului din vechime, Zărneștii au intrat la această cârciumă și au scos patru cosverce¹ de vin, fără măsură, care după ce au fost măsurate a ieșit o oca și 26; de asemenea, a luat și de la prăvălii tot havaetul; apoi, la 6 august au mai luat de la 8 case câte un pui de găscă, spunând că acel petec de moșie este tot al lor. Egumenașul, temându-se să nu fie bătut, văzând atâta „zurba” a fugit; Zărneștii în multe feluri l-au înjurat și l-au ocărât, zicând că o să-l pună cu capul sub butuc, ca și pe polcovnicul Costea, vechilul din partea egumenului Mihaliotis. De asemenea, Zărneștii au luat toate fânețele, nelăsându-i egumenului nici o căpiță de fan. La toate întrebările puse de boierii, Zărneștii nu au tăgăduit. Boiernașii din județul Saac, ceruți hotărânici de Zărnești, au mers împreună cu boierii trimiși de ispravnici și au văzut semnele, dar întorcându-se să cerceteze nu au vrut să stea împreună cu ei la un loc, ci s-au coborât de la schit la gura Borului. Boierii au mers după aceștia și au cercetat, făcând și izvod și stând până la trei ceasuri din noapte. A doua zi, fiind preziua Adormirii, după ce au ieșit din biserică, boiernașii au făcut și o înștiințare în scris, în chip de anafora, dar nu după izvodul pe care îl făcuseră cu toții, iar boierii nu au vrut să iscălească.

Ioan ...² <m. p.>; Nicolae logofăt Mușcelean <m. p.>; Ianache logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,2 × 21,6 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 128, nr. 642 (mențiune).

¹ Probabil, „ciosverte” (sferturi de vin).

² Neclar.

626. 1794 februarie 24. Nicolae ciubucciu împreună cu soția lui, Maria, având mare trebuință de bani, vând arhimandritului și egumenului m-rii Mihai Vodă, o pereche de case, cu cuhnie și grajd, din cele două pe care le aveau pe locul m-rii, cu 1.200 de taleri, bani pe care ar fi vrut să-i dea și alții; grajdul să și-l mute lângă uluce, din dos de unde se află acum, fiindcă așa i-a fost înțelegerea și cu alți mușterii, iar din cei 11 taleri, pe care îi dădea pe an chirie să rămână șase taleri. În casele care i-au rămas, vânzătorul să poată face orice negustorie, iar dacă va vrea să le vândă să înștiințeze m-re.

Nicolae ciubucciu¹; Maria, soția lui¹.

Orig. rom.², hârtie difolio (34,2 × 23,6 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 128, nr. 643 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² În aceeași zi, cele două părți au mai redactat un act, cu un conținut aproape identic, în schimb, în fața unui martor: Gheorghe Atanasie sluger (*Documente privind istoria orașului București*, p. 164, nr. 97; text integral, după „orig. rom., hârtie fără pecetii”; MMB, inv. nr. 41389; s-ar putea ca actul să fie exemplarul al doilea, care a fost luat de Nicolae ciubuciu; vezi și *Documente feudale privind istoria orașului București și a satelor învecinate*, p. 118, rez. și facs. după f. 1r.); casele au fost vândute de egumenul Chiril Mihaliotul lui Athanasie Lazar, la 1 martie 1794 (*Documente privind istoria orașului București*, p. 164-166, nr. 98).

627. <Înainte de 1794 aprilie 29>. Chiril arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă adresează o jalbă domnului, în care arată faptele rele ale lui Costandin Gogonea, locuitor pe moșia m-rii, Ogrăzeni, din județul Vlașca, domnul a hotărât să se mute de pe moșia m-rii într-un sat mai departe și l-au mutat ispravnicii în satul Cășcioarele, unde a fost pus sub chezașia pârclabului și a sătenilor, scăzând satul Ogrăzeni cu o jumătate de lude și încărcând satul Cășcioarele. Apoi, Costandin a venit iarăși în sat și li s-a poruncit ispravnicilor să-l certe pentru călcarea poruncii, dar el a vrut să-l bată pe ispravnicul și zicea că vrea să-l taie cu barda și cu toporul și l-a înjurat pe egumen; ispravnicul i-a spus egumenului că-l va lua la închisoare și-l va așeza alături de satul m-rii. Egumenul scrie domnului că i se face un mare rău și a cerut să fie dus cât mai departe și să fie întrebați chezașii de la Cășcioare de ce l-au lăsat să se întoarcă pe moșia m-rii.

Alexandru Costandin Muruz vv. și domn al Țării Românești poruncește ispravnicilor din județul Vlașca să-l mute pe Gogonea din satul m-rii într-un sat mai departe, unde să se așeze cu locuința lui, iar dădiile pentru el le va plăti egumenul m-rii. 1794 aprilie 29.

Copie rom., hârtie difolio (30,8 × 21,6 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 128, nr. 644 (mențiune).

628. 1794 decembrie 17. Sultana, soția răposatului Panait așcibașa, dă un zapis arhimandritului și egumenului Chiril de la m-rea Mihai Vodă, în care spune că vrând să-și vândă la mezat prăvăliile și casa

de pe locul m-rii, cu chirie pe an două ocale de ceară, egumenul a dat jalbă domnului, cerând ca, de-și va vinde binalele altuia, să se îndatoreze acel cumpărător a se înțelege cu m-rea pentru chiria locului, care să fie mai mare față de chiria dată ea; de aceea, s-au judecat la Divan, unde s-a văzut că ei îi lipsește o bucată de loc din stânenii cuprinși în zapisul m-rii, loc care fusese dat de m-re altor oameni, care și-au făcut binale și se folosește m-rea de acel loc cu plată deosebită. Domnul a hotărât să-și aleagă din două una: să se mulțumească m-rea cu chiria de două ocale de ceară sau să-i dea bucata de loc cu binalele, plătiind ea prețul binalelor, și astfel va avea voie m-rea să sporească chiria cumpărătorului. Sultana a mers împreună cu egumenul înaintea marelui logofăt de Țara de Sus, Nicolae Filipescu, și egumenul a spus că m-rea este mulțumită cu chiria de două ocale de ceară și nu va spori chiria celui care va cumpăra.

Sultana, soția răposatului Panait așcibașa¹.

Nicolae Filipescu mare logofăt întărește înțelegere dintre părți.

Nicolae Filipescu mare logofăt <m. p.> ...² fost al treilea logofăt <m. p.>. 1794 decembrie 18.

Alexandru Costandin Muruz vv. și domn al Țării Românești întărește înțelegerea dintre cele două părți. Marele logofăt. 1794 decembrie 19.

Orig. rom., hârtie difolio (31,4 × 21,4 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală, sub rezoluția domnească sigiliul domnesc mijlociu octogonal (2,7 × 2,5 cm), aplicat în cerneală roșie, cu legenda neclară (se observă anul 1793), având în câmp stema unită a Moldovei și a Țării Românești și o coroană deschisă; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 128, nr. 645 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Neclar.

629. 1795 aprilie 16. Zmaragda Bogdăneasa vinde logofătului Anton, zaraful Epitropiei Obștei, niște case, sub m-rea Mihai Vodă, pe locul acestei m-ri, pentru 1.150 de taleri, pentru care a dat o chirie de cinci taleri pe an, chirie pe care o va da și cumpărătorul; casele sunt la pod, pe loc bun, unde cumpărătorul vrea să deschidă prăvălii, pentru acest fel de „tropos” le-a cumpărat; casele au loc înaintea lor la pod, cât și în dosul lor, ulucile împrejurul caselor sunt noi, „primblare” nouă, patru „case” și sală, cu pridvor din dos.

Zmaragda Bogdăneasa¹; Elenco, fiica Bogdănesei¹; Nicolae, fiul <Bogdănesei>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (28,9 × 19,6 cm), cerneală neagră, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 128, nr. 646 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

630. <Înainte de 1795 iulie 29>. Chiril arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă adresează o jalbă domnului pentru hotărnicirea unei moșii.

Alexandru Costandin Muruz vv. și domn al Țării Românești poruncește boierilor hotărnicii să cerceteze întâi și de nu este vreo pricină la mijloc și să mulțumești toate părțile să puie niște pietre și la partea m-rii și dacă va fi pricină să nu pună pietre ci doar semne și să dea înscris să vină la Divan la judecată după vremea lucrului toamnei. Marele logofăt. 1795 iulie 29.

Orig. grec. (jalba) și rom. (porunca domnească), hârtie difolio (21,2 × 15,5 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mijlociu octogonal aplicat în cerneală roșie, având în câmp stema unită a Moldovei și a Țării Românești; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 128, nr. 647 (mențiune).

631. 1795 septembrie 11. Alexandru Costandin Muruz vv. și domn al Țării Românești îi înștiințează pe ispravnicii din județul Vlașca, spunând că au fost citite înștiințările lor, din 16 august și 8 septembrie, în urma cercetării pe care au făcut-o pentru târgul pe care vrea să-l facă egumenul Mihaliot pe moșia Ogrăzeni, unde s-au făcut acum și case isprăvnicești; ispravnicii au scris că alte târguri vechi nu sunt aproape, spre ale aduce vreo supărare, iar târgul Potlogi, din județul Dâmbovița, este la o depărtare de șapte ceasuri și mai bine, la fel și târgul de la Comănești al vornicului Manolache Brâncoveanu, care este la o depărtare de 16 ceasuri. Atfel, domnul dă voie m-rii să facă târgul, o dată pe săptămână, și să orânduiască ispravnicii ziua potrivită, pentru ca să-și vândă m-rea vinul și rachiul, după obiceiul pământului, și să-i înștiințeze pe negustori și pe locuitori, îndemnându-i spre alișverișul lor. Marele logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (31,3 × 21,4 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu octogonal aplicat în cerneală roșie cu

legenda: „Al(exandru) Cos(tandin) M(o)r(uz) v(oie)v(od). 1793”, având în câmp stema Moldovei și a Țării Românești și o coroană deschisă; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 129, nr. 648 (mențiune).

632. 1796¹. Antonie Fotino fost serdar hotărniceste, din porunca lui Alexandru Costandin Moruz vv., împreună cu sluga domnească Mircea al doilea portar, moșia m-rii Cotroceni, unde este hramul Adormirea Maicii Domnului, de către moșiile vecine. Hotărnicii au mers la fața locului și au cerut de la egumen dovezile pe care le are pentru această moșie pe care este și zidită m-rea; egumenul a arătat un hrisov al lui Grigorie vv. din anul 1711, cu două zapise, unul din 1710 și altul din 1717, prin care arată că hotarul, numit Cotrocenii, măsoară 600 de stânjeni, un hrisov al lui Șerban vv., ctitorul m-rii, din anul 1718, pentru 170 stânjeni masă, pe care i-a schimbat domnul cu o parte din moșia Lupești a m-rii Radul Vodă, un zapis al postelnicului Ștefan Pârșcoveanu, din anul 1724, prin care vinde m-rii 530 de stânjeni din moșia Detcoiu, din sus de Cotroceni, în total 1.300 de stânjeni, și alt zapis al m-rii Sf. Sava, din anul următor, luna august, prin care schimbă un codru de loc din capul moșiei din jos de morile de la Pălici, pe care le-a rupt apa Dâmboviței, pentru alt codru de loc din susul morilor m-rii Sf. Sava, pe care apa le-a rupt din moșia Cotroceni. Boierii au mers la fața locului împreună cu egumenul Ignatie de la m-rea Radul Vodă și au cercetat pietrele de hotar, după care au luat sfoara și au măsurat; semne de hotar: gardul viei domnești, hotarul m-rii Mihai Vodă, Valea Dobrelor, hotarul Lupeștilor, în urma măsurătorii au ieșit 1.300 de stânjeni masă; au făcut movile și câte o „movilă copil”, ca să nu se întindă o moșie peste alta.

Antonie Fotino fost serdar.

Copie din 27 mai 1813, scrisă la București, de Costandin logofăt și cântăreț la m-rea Mihai Vodă; hârtie difolio (34,3 × 23,8 cm), cerneală cafenie. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 129, nr. 649 (mențiune).

¹ Fără dată de lună și zi.

633. <17>96 ianuarie 28. Doi boieri cercetează jalba dată domnului de arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă împotriva lui Nicolae polcovnic Cocoș, pentru împresurarea moșiei Socet; iconomul

m-rii a arătat o carte de hotărnicie din 1750 făcută de Ianache Halepliu mare vornic de Târgoviște și de alți doi boieri, prin care dau în stăpânirea m-rii: la prima măsurătoare 532 de stânjani, la mijloc 580 de stânjani, iar la capătul dinspre Crevedia, 599 stânjani. Iar din Boziești, alături cu Bilciurești, la toate trei măsurătorile sunt 150 de stânjani, care alăturându-se cu moșia Bilciurești, m-rea are în stăpânire: la prima măsurătoare 682, la mijloc 730, iar la capătul dinspre Crevedia, 749 de stânjani. M-rea a cerut hotarnici pe Nicolăiță Papazoglu judecător și pe vistierul Nicolae, iar pârâțul pe fostul logofăt al treilea Ioniță Conțescu, care să meargă la fața locului, să citească copia hotărniciei și să pună sfoară din hotar în hotar, pe unde nu are m-rea pricină cu alți vecini de moșie, să măsoare moșia m-rii în trei locuri și să afle cu ce stânjani s-a măsurat moșia, cu stânjaniul lui Șerban vv. sau cu stânjaniul lui Costandin vodă Brâncoveanu, pentru aceasta să măsoare pe rând, cu fiecare stânjani, ca să vadă care dintre cei doi se va potrivi.

Alexandru paharnic <m. p.>; Vasile sluger <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,9 × 10,9 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 129, nr. 650 (mențiune).

634. 1796 februarie 6. Boierii hotarnici dau o mărturie, în urma jalbei arhimandritului Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă din București, adresată lui Alexandru Costandin Muruz vv., în care arăta că moșia Socetul este încălcată de polcovnicul Nicolae Cocos, împreună cu alți moșneni, care trec peste hotar și iau dijmă și alte venituri de pe moșia m-rii; egumenul a cerut ca ispravnicii să trimită boiernași la fața locului ca să cerceteze hotarele. Înaintea ispravnicilor s-au înfățișat părintele Chesarie, iconomul m-rii Mihai Vodă și vechilul egumenului Chiril, și polcovnicul Nicolae Cocos. La fața locului au mers boierii care semnează această mărturie, în urma pitacului dat de fostul mare paharnic Alexandru Cocorăscu și de fostul mare sluger Vasilache, ispravnicii județului, la 28 ianuarie, ca să cerceteze hotarele moșiei după cartea de hotărnicie din 1750, arătată de iconom înaintea judecății, făcută de răposatul Ianache Halepliu fost mare vornic de Târgoviște, împreună cu alți 6 boieri hotarnici, prin care au dat în stăpânirea m-rii din moșia Bilciurești, la prima măsura, dinspre Ialomița, 532 de stânjani, la mijloc 550 de stânjani și la capătul dinspre Crevedia 599 de stânjani, iar din Boziești, care acum se numește Socetul, alături cu Bilciureștii, la toate trei măsurătorile au fost 150 de stânjani, care au fost alăturați părții din Bilciurești, astfel că m-rea

are în stăpânirea sa: la prima măsură 682 stânjani, la mijloc 730 și la capătul dinspre Crevedia 749 stânjani. Boierii trebuiau să măsoare cu sfoara moșia, începând din capătul unde m-rea nu avea pricină de stăpânire cu vecinii și să cerceteze cu ce stânjani a fost măsurată moșia, cu stânjaniul lui Șerban vv. sau cu stânjaniul lui Costandin vv. Brâncoveanu și cu care se va potrivi, cu acela să măsoare moșia. La fața locului au mers împreună cu iconomul m-rii și cu polcovnicul Nicolae Cocos și preotul Stanciul, diaconul Manea, Anghel pârălab și 12 săteni din Socet și cu boierii Bilciurești, Andrei și Ștefan, și Preda Fundățean, și au cercetat după poruncă și s-a citit în auzul tuturor copia de pe hotarnica din 1750, după care au cercetat starea pietrelor de hotar și au văzut că doar trei pietre mai erau la locul lor. Semne de hotar: piatra dinspre apa Ialomiței în ograda lui Nicolae cioban, moșia polcovnicului Nicolae Cocos, casa Vlăiceștilor. Moșia a fost măsurată cu stânjaniul lui Costandin vodă Brâncoveanu și au ieșit 150 de stânjani, și a fost făcută o groapă în ograda lui Radul Vlășcean. Apoi, boierii au măsurat tot cu stânjaniul lui Costandin vv. moșia Bilciurești; semne de hotar: unde a fost casa lui Ion Pieptea, moșia boierilor Bilciurești, puțul țiganului, furciturile Bubuiianului, Ologeni, pivnița de la casa lui Preda Vrăjătorul, unde este cârciuma lui Preda Fundățean. Pârâțul avea o cârciumă cu care cuprinsese 13 stânjani și jumătate, din cei 150 de stânjani ai moșiei Boziești și de pe 30 de pogoane și jumătate a luat polcovnicul dijmă din porumb. Polcovnicul nu s-a arătat mulțumit cu hotărnicirea, spunând că va merge la judecată.

Nicolae Papazoglu judecător <m. p.>; Nicolae al doilea vistier <m. p.>; Ioniță Conțescu logofăt <m. p.>.

Doi boieri cercetează jalba pe care a dat-o domnului egumenul m-rii Mihai Vodă împotriva lui Nicolae Cocos polcovnic, prin care egumenul spunea că polcovnicul s-a întins cu stăpânirea pe moșia Socetul. Iconomul m-rii și polcovnicul Nicolae s-au înfățișat înaintea ispravnicului Grigorie Hrisosculeu, fost mare paharnic, și au cerut boiernași ca să meargă la fața locului. Polcovnicul Nicolae nu a fost mulțumit și a cerut ca să se judece mai deaparte; boierii au dat mărturia hotarnică iconomului m-rii ca să se înfățișeze la judecata domnească.

Alexandru Cocorăscu paharnic <m. p.>; Vasile sluger <m. p.>. 1796 martie 4.

Alexandru Costandin Muruz vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii stăpânirea asupra moșiei, după mărturia hotarnică care i-a fost înfățișată. 1796 iunie 5.

Orig. rom., hârtie difolio (34,5 × 23,5 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliul domnesc mijlociu octogonal aplicat în cerneală roșie, neclar, pe f. 4v., rez. și socoteli în limba greacă. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 129, nr. 651 (mențiune).

635. 1796 februarie 7. Ioan staroste cercetează jalba data domnului de Petre căpitan prin care cerea dreptul să vândă o casă cu loc pe care o avea la poarta din jos a Curții vechi. Departamentul de Opt a cercetat și a găsit că jeluitorul stăpânește cu dreptate și fără nici o pricină și i-au dat voie să o vândă la mezat, iar domnul prin anafora îi poruncește să facă mezat pentru acea casă. Apoi, a fost pus telalul să strige mezatul pentru acea casă, peste 56 de zile, casă cu două odăi, cu două cămăruțe, cu curte și cu împrejmuire și a cumpărat-o Ioniță fost mare paharnic, cu 750 de taleri; cumpărătorul va da banii vânzătorului, din care se vor opri „telalăcul”, de leu câte 6 bani.

Ioan staroste <m. p.>.

Alexandru Costandin Muruz vv. și domn al Țării Românești întărește cumpărarea de către paharnic a casei. Marele logofăt a citit. 1796 februarie 8.

Orig. rom., hârtie difolio (31,1 × 21,1 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mijlociu octogonal (2,7 × 2,5 cm), cu legenda: „Al(exandru) Cos(tandin) M(o)r(uz) v(oie)v(od). 1793”, având în câmp stema Moldovei și a Țării Românești și o coroană deschisă; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 129, nr. 652 (mențiune).

636. 1796 martie 29. Partenie egumenul schitului Beșteanu, unde este hramul Sf. Troiță, metoh al m-rii Mihai Vodă, dă un zapis arhimandritului Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, în care spune că a făcut o prăvălie în orașul Pitești, din județul Argeș, cu cheltuiala lui, atât prăvălia cât și pământul pe care se află, pe care l-a cumpărat de la Ion, ginerele lui Duminică Brașoveanu, pe Ulița Mare a Piteștilor, între uliță și între gârlă, pe care o dăruiește schitului Beșteanu pentru pomenire. Blestem. Scrie Mihalache logofăt.

Parthenie <egumen de la> Beșteanu <m. p.>; παπα Ιωάννην οικονόμος, μάρτυς <m. p.>¹; παπα Πάνος μάρτυς <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (24,2 × 17,5 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 129, nr. 653 (mențiune).

¹ „Popa Ioan iconom, martor”.

² „Popa Pană martor”.

637. 1796 aprilie 15. Scarlat Slătineanu fost mare comis vinde lui Marin vătaf de aprozi, care era rânduit din partea domniei epistat „hărturării”¹, moșia de zestre, Ogrăzeni, care se mai numește și Socotești, în județul Vlașca, 570 de stânjeni, cu 7.000 de taleri; moșia este vândută cu știrea socrului și a rudelor lui, iar cu banii urma să-și cumpere un alt acaret folositor, în locul moșiei; cumpărătorul primește și o carte domnească a lui Alexandru vodă Ipsilant.

Dosithei <mitropolit> al Ungrovlahiei <m. p.>²; Scarlat Slătineanu fost mare comis <m. p.>; Catina Slătineanu <m. p.>; Costandin Filipescu mare logofăt <m. p.>; Nicolae Filipescu mare vornic <m. p.>; Iosif <episcop> de Argeș <m. p.>; R(adu) G(olescu) mare vornic <m. p.>; Isaac Ralet mare logofăt <m. p.>;

Orig. rom., hârtie difolio (34,8 × 23,7 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnări grecești; o copie din aceeași vreme. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 654 (mențiune).

¹ Fabrica de hârtie.

² Semnătură grecească deasupra textului.

638. 1796 aprilie 15. Gheorghe Mănciulescu vinde lui Marin vătaf de aprozi, care era rânduit din partea domniei epistat „hărturării”¹, 100 de stânjeni din moșia Ogrăzeni, județul Vlașca, alături cu moșia m-rii Mihai Vodă, pe care o avea de la tatăl lui, pentru 2.000 de taleri.

Dosithei <mitropolit> al Ungrovlahiei <m. p.>²; Gheorghe Iane Manciul din Mahalaoa Bătești³; Costandin, fratele lui Gheorghe Mănciulescu; Dumitru, fratele lui Gheorghe Mănciulescu; Iosif <episcop> de Argeș <m. p.>; Ianache Văcărescu mare ban <m. p.>; Nicolae Filipescu mare vornic <m. p.>; R(adu) G(olescu) mare vornic <m. p.>; Costandin Filipescu mare logofăt <m. p.>; Costandin Știrbei mare vornic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (34,7 × 23,8 cm), cerneală sepia, sigiliu inelar octogonal al lui Gheorghe Mănciulescu aplicat în cerneală neagră, cu o pasăre și un leu rampant, susținând un scut oval, timbrat de o coroană deschisă; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 655 (mențiune).

¹ Fabrica de hârtie.

² Semnătură grecească deasupra textului.

³ Sigiliu inelar.

639. 1796 aprilie 15. Un act dat de Cornea ceauș, fost mare comis.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 656 (mențiune după orig. rom.).

640. 1796 mai 16. Ene, fierar al m-rii Mihai Vodă, s-a înțeles cu Catrina, țigancă domnească, și s-au luat amândoi de soți, după zapisul dat de egumenul m-rii în condica armășiei, stăpânul țigăncii o lasă să se cunune cu Ene țiganul.

... <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 11,1 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 657 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

641. 1796 mai 25. Canela fost ceauș agesc împreună cu soția lui, Zoița Ciorogârleanca, îi dă lui Marin vâtaf de aprozi, care era rânduit de domn epistat „hărturării”², o moșie de zestre de pe apa Sabarului, în județul Ilfov, care se numește Drăgeștiu lui Cațiche¹, pe care s-a făcut fabrica „hărturării”², primind în schimb o moșie tot pe Sabar, care s-a numit Dragomirești, iar acum se numește Slobozia, luată, prin schimb, de la m-rea Mihai Vodă, și 4.000 de taleri, prețul acareturilor de pe moșie, și 500 de taleri, pentru venitul moșiei pe anul trecut, 1795; pentru că nu avea „sineturi” vechi i-a dat doar hotarnica făcută o dată cu schimbul.

Canela Ciorogârleanca fost ceauș agesc; Zoița Ciorogârleanca; Iosif <episcop de> Argeș; Costandin Filipescu mare logofăt; Nicolae Filipescu vornic; Radul Golescu mare vornic; Isaac Ralet mare logofăt.

Copie rom., hârtie difolio (32,2 × 22 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 658 (mențiune).

EDIȚII: Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I, p. 418 (rez., fără precizarea arhivei).

¹ În rez. publicat de Ștefan D. Grecianu: „Cațica”.

² Fabrica de hârtie.

642. 1797 martie 15, București, în anul întâi din a doua domnie. Alexandru Ioan Ipsilanti vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscopul din Mira Lichiei, egumenului Chiril arhimandrit și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leurdeni, Glâmbăcelul, Călinești, Bădești și Vrănești, câte doi bani de vadră și părparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului, care se plătesc de către dajnici, de vadră câte patru bani și ploconul de nume, să aibă a lua vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și părparul după obicei. De asemenea, m-rii îi sunt scutite, la vremea oieritului, 500 de oi, și i se întărește dreptul de a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vama din pește și din raci după vechiul obicei din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. M-rea primește scutire pentru 19 lude, străini poslușnici dărvări și vieri, pe care să-i găsească și să ia adeverință de la ispravnicii județului pe numele și chipul lor și să li se dea pecetluituri domnești ca să fie scutiți de toate dăjdiile și angaralele; domnul a văzut și hrisevul lui Mihail Suțul vv. și cartea „selefului” lui, Alexandru Muruz vv., din anul 1793. De asemenea, pentru că „această m-re s-a cinstit și cu starea scaunului domnesc și a avut și vie lângă m-re pe care s-a zidit de domn, în prima domnie, case domnești”, m-rea a primit, în schimb, viile domnești de la Târgoviște, dar pentru că viile erau departe și nu putea „nastavnicul” m-rii să meargă să le lucreze și pentru

că în m-re s-a aflat și se află și acum „curtea scaunului domnesc”, m-rea a primit pentru înlesnirea lucrului acelor vii de la „seleful” domnului, Alexandru Muruz vv., alte 20 de liude, scutelnici dintre dajnicii vistieriei, cu pecetluituri domnești, scutiți de dăjdiile vistieriei și de alte angarale. Domnul a văzut și o carte dată de el, din 18 aprilie 1795. De asemenea, domnul poruncește marelui vistier să dea m-rii țidulele vistieriei de pe orânduiala către ispravnicii aceluia județ și, aducând adevăruri de chip, să li se dea și pecetluituri de la vistierie.

Credința domnului și a fiului său și martori marii boieri ai Divanului: pan Dumitrache Racoviță mare ban, pan Ianache Văcărescu mare vistier, pan Manolache Crețulescu mare vornic de Țara de Sus, pan Ioan Damaris mare vornic de Țara de Jos, pan Radul Golescu mare vornic al obștirilor, pan Costandin Filipescu mare logofăt de Țara de Sus, pan Ștefan Văcărescu mare logofăt de Țara de Jos, pan Isaac Ralet mare logofăt al obiceiurilor, pan Gheorghe Mavrocordat mare spătar, pan Costandin Suțul mare postelnic, pan Teodorache Iuliano mare clucer, pan Iordache Slătineanu mare paharnic, pan Grigorie Paleologul mare stolnic, pan Nicolache mare comis, pan Costandin Viișoreanu mare sluger, pan ...¹ mare pitar. Ispravnic pan Costandin Filipescu mare logofăt de Țara de Sus. Scrie Răducanu Poenar fost al treilea logofăt, condicar.

Alexandru Ipsilanti vv. <m. p.>; Costandin Filipescu mare logofăt a citit <m. p.>; ...² al doilea logofăt <m. p.>; Răducan fost al treilea logofăt, condicar, a trecut în condica Divanului.

Orig. rom., perg. (75,7 × 53 cm), cerneală neagră, intitulăția, majuscule, cuvinte în text, ornamente și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roșie cu stemele județelor de jur împrejur; pe v., însemnări și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 659 (mențiune).

EDIȚII: V. A. Urechia, *Istoria românilor*, VII, p. 300-301 (text după o copie dintr-o condică: „cod XXIV, fila 15v.”, cu data de zi greșită: „2”).

¹ Loc liber.

² Neclar.

643. 1797 aprilie 23. Radu cumpără o casă de la polcovnicul Nicolae, pe care a avut-o de clironomie de la răposata sora lui, Elenca, pe moșia m-rii Mihai Vodă, și se înțelege cu arhimandritul și egumenul m-rii

Mihai Vodă să-i dea chirie un taler și jumătate pe an, la Sf. Gheorghe, după obiceiul mahalalei. Scrie Nicolae Bighe¹ polcovnic.

Radu².

Orig. rom., hârtie difolio (19 × 14 cm), cerneală sepia; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 130, nr. 660 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

² Amprentă digitală.

644. 1797 mai 17. Un zapciu înștiințează pe ispravnicii din județul Teleorman că popa Pârul și diaconul Stanciul și alți moșneni din satul Albota s-au plâns că Parthenie egumenul schitului Beșteleu a luat cu silnicie o „vatră” de la Gheorghe și de la Dumitru, locuitori de pe această moșie, spunând că această moșie a fost a schitului, în urmă cu 10-12 ani, când s-au și pus pietre pentru părțile fiecăruia. Ispravnicii l-au trimis pe zapciu la fața locului împreună cu isprăvnicelul moșiei schitului și cu alți oameni ca să vadă pe ce parte de moșie sunt acele două case; acolo, în prezența moșnenilor și a egumenului, le-au fost arătate semnele de hotar de către isprăvnicelul Ion și de către părcălabul Sima; la hotărnicie au participat și doi preoți: popa Dinul din Cerbul și popa Marin de la Pod din Broșteni și au descoperit că m-rea a luat de la acele două case, de la Dumitru și Gheorghe, clacă și „vetre”, încă din vremea precedentei hotărnicii, și era în drept m-rea a le stăpâni, iar nu moșnenii. Zapciu și preoții l-au rugat pe egumenul Parthenie să-l lase pe Dumitru în stăpânirea moșnenilor și pe Gheorghe în stăpânirea m-rii, iar egumenul a acceptat.

...¹ zapciu <m. p.>; popa Dinu duhovnic din Cerbu <m. p.>; popa Marin de la Pod de la Broșteni <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (30,7 × 21,1 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., adresa și un rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 131, nr. 661 (mențiune).

¹ Neclar.

645. 1798¹. Ruxandra Ghica, cu mila lui Dumnezeu, doamnă a toată Țara Românească, ia de la m-rea Mihai Vodă și de la egumenul Chiril arhimandrit un loc viran², de la care m-rea nu avea nici un folos,

aflat lângă Curtea domnească, care acum s-a „preînnoit”, și dă m-rii un „lucru nemișcător”, de la care să poată avea m-rea venit și să rămână acel loc viran pe seama și trebuința casei ei; egumenul a cumpărat cu banii doamnei, de la mezat, un loc în mijlocul „politiei”, la Semtu³, bun de alișveris, unde a fost Curtea veche, în fața Podului Nou, doi stânjani și șase stânjani și jumătate în lat. M-rea i-a dat doamnei locul din zidul Curții până în podișorul care coboară spre mahalaoa Arhimandritului, ca să-l stăpânească cu orice fel de acareturi va face pe el, fără să dea chirie. Doamna îi dă egumenului și „sinetul” stărostiei cu întăritura domnească.

Dosithei mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>⁴; Ruxandra Henigheri <m. p.>⁵; ... <m. p.>⁵; R(adu) G(olescu) <m. p.>; Nicolae mare logofăt <m. p.>; ...⁶ mare ban <m. p.>; ...⁶ mare vornic <m. p.>; Costandin Filipescu mare vornic <m. p.>; Costandin Știrbei mare logofăt <m. p.>; Iordache Slătineanu mare vornic <m. p.>; Matei Fălcoianul mare logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (50 × 35,5 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v., însemnare în limba rom: „Zapisul Rucsandrei doamnei Hangeri, din anul 1798, pentru schimb ce au făcut cu m-rea de un loc de lângă Curtea arsă”. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 131, nr. 662 (mențiune).

¹ Data de lună și zi lipsesc.

² În orig.: „viranea”.

³ Așa în orig.

⁴ Semnătură grecească deasupra textului.

⁵ Semnătură grecească.

⁶ Neclar.

646. 1798 mai 20. Arhimandritul Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, dă un zapis Epitropiei Obștii în care spune că m-rea are un loc aproape de poarta Curții domnești din josul podului, începând din ulița ce coboară de la pod spre logofătul Știrbei, iar în lung merge până în zidul vechi al grajdului domnesc, și de acolo până în prăvăliile lui Anastase căpitan, care sunt tot pe locul m-rii; locul măsoară, la fața podului, în lung, 23 de stânjani, iar în curmeziș, la capătul dinspre uliță din fața podului și până în colțul grădinii caselor slugerului Bali, 13 stânjani. Pe acest loc sunt și zidurile vechi ale grajdului domnesc; de multă vreme, de când s-au făcut zidurile grajdului, m-rea nu a stăpânit locul, ci a fost slobod, până în domnia dintâi a lui Alexandru vodă Ipsilanti, când domnul a dat zidurile și locul în stăpânirea banului

Dumitrachi Ghica, pentru ostenilele pe care le-a făcut ca epitrop la facerea Curții domnești, dar banul nu a făcut pe acel loc nici un fel de bina până acum. După care, banul, văzând râvna bună a domnului Costandin Gheorghie Hangeri vv., pornit spre a face acaret pentru venitul „orfanotrofiei” a vândut domnului acel han¹, care se făcuse. Egumenul s-a învoit pentru locul m-rii și s-a înțeles cu marele vornic al obștirilor ca să dea epitropia m-rii, din venitul orfanotrofiei atât pentru locul slobod, cât și pentru cel de sub ziduri, 25 de taleri pe an, și să le stăpânească.

† O Ουγγροβλαχίας Δοσίθεος επιβευαιοί <m. p.>²; Κύριλλος αρχιμανδρίτης Μιχαλιώτης βεβαιώ <m. p.>³; † O Χριστιανουπόλεως Γρηγόριος μάρτυς <m. p.>⁴; † O Ρυμνίκου Νεκτάριος και μάρτυς <m. p.>⁵; Παδουλιώτης Ναθαναήλ <m. p.>⁶; Dimitrie ban <m. p.>; Marele logofăt; Marele vornic; Costandin Ghica fost mare vornic <m. p.>; ...⁷ mare vornic <m. p.>; Costandin Știrbei mare logofăt <m. p.>; Matei Fălcoianul mare logofăt <m. p.>

Orig. rom., hârtie difolio (56,1 × 40 cm), cerneală neagră, sigiliul rotund (3,9 cm diam.) m-rii Mihai Vodă aplicat în cerneală roșie cu legenda în limba greacă, având în câmp icoana Sf. Nicolae. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 131, nr. 663 (mențiune).

¹ În orig.: „har”,

² „† Dosithei al Ungrovlahiei mărturisesc”. Semnătura mitropolitului este deasupra textului.

³ „Chiril Mihaliotis arhimandrit mărturisesc”. Alături de semnătura egumenului se află sigiliul m-rii Mihai Vodă.

⁴ „† Grigorie <patriarh> al Orașului Creștinătății <Constantinopol> martor”.

⁵ „† Nectarie al Râmnicului martor”.

⁶ „Nathanail Raduliotis”.

⁷ Neclar.

647. 1798 iunie 10, București, în primul an al celei dintâi domnii. Costandin Gheorghie Hangeri vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, egumenului Chiril arhimandrit și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leurdenii, Glâmbăcelul, Călineștii, Bădeștii și Vrăneștii, câte doi bani de vadră și părparul după obicei, însă omul orânduie de egumen să aibă a

umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului care este plătit de dajnici, de vadră câte patru bani și ploconul de nume, din care să ia vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și pârparul după obicei. De asemenea, m-rii îi sunt scutite, la vremea oieritului, 500 de oi, și i se întărește dreptul de a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vama din pește din raci, după vechiul obicei, din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. De asemenea, m-rea primește scutire pentru 39 de liude, străini poslușnici dărvări și vieri, pe care să-i găsească și să ia adeverință de la ispravnicii județului, pe numele și chipul lor, și să li se dea pecetluituri domnești ca să fie scutiți de toate dăjdiile și angaralele; domnul a văzut și hrisovul „selefiului” lui, Alexandru Ipsilanti vv., din 1797 martie 15.

Credința domnului și a fiilor lui: Mihai vv., Alexandru vv. și Nicolae vv. și martori marii boieri ai Divanului: pan Dimitrache Ghica mare ban, pan Nicolae Mavrocordat mare spătar, pan Nicolae Basarab mare logofăt de Țara de Sus, pan Manolache Crețulescul mare vornic de Țara de Sus, pan Costandin Filipescu mare vornic de Țara de Jos, pan Radu Golescu mare vornic al obștirilor, pan Radul Slătineanu mare vornic al treilea, pan Costandin Știrbei mare logofăt de Țara de Jos, pan Manolache Grădișteanu mare vornic al patrula, pan Matei Fălcoianu mare logofăt al obiceiurilor, pan Iorgache Suțul mare postelnic, pan Costache mare hatman, pan Theodorache Iuliano mare clucer, pan Scarlat Slătineanu mare paharnic, pan Dimitrache Papazoglu mare stolnic, pan Dimitrie mare comis, pan Thodorache Văcărescu mare sluger și pan Iordache mare pitar. Ispravnic Nicolae Basarab mare logofăt de Țara de Sus. Scrie Iacovache logofăt de taină.

Constantinos vv. <m. p.>¹; Nicolae Basarab mare logofăt a citit <m. p.>; Manolache al doilea logofăt <m. p.>; Marele medelnicer.

Orig. rom., hârtie difolio (55 × 40 cm), cerneală neagră, intitulăția, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (6,3 cm diam.) aplicat în cerneală roșie cu stemele județelor împrejur, cu legenda în limba română: „† Io Costantin Gheorghiu Hangeri v(oie)v(od), cu mila lui D(u)mnezeu, domn a toată Țara Rumânească”, având în câmp, într-un chenar decorat, timbrat de o coroană deschisă și flancat de Sfinții Constantin și

Elena, acvila cruciată cu capul conturnat și zborul deschis, cu soarele la dextra capului și semiluna la senestra, și turnul bisericii Colțea. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 131, nr. 664 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

648. 1798 septembrie 2. Arhimandritul Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, adevărește cu un zapis dat casei doamnei Rocsandra Hangeri că m-rea are un loc lângă poarta Curții domnești, care acum s-a „preînnoit” de către domnul Costandin Gheorghiu Hangeri vv.: în lung în față 25 de stânjani domnești, din zidul curții alături de podul cel mare în partea de răsărit până în podișorul ce coboară către mahalaoa Arhiman-dritului; iar în lat 19 stânjani și două palme, din „sfârcurile” podului cel mare pe lângă numitul podișor la vale, până în ulucele casei lui Anastase chiurcibaș; în lung pe din dos, 34 de stânjani, pe lângă ulucele numitului chiurciu, până în ulucele lui Dima tufeccibașa, iar în lat în această parte pe lângă zid, 29 de stânjani și cinci palme. Acest loc a fost viran și m-rea nu a avut nici un folos, de aceea l-a schimbat cu un alt „lucru nemișcător” de la care să poată avea m-rea venit; doamna a cumpărat, de la mezat, pentru m-re un loc în mijlocul „politiei”, la Semtu¹, bun de alișveris, și un loc cu un acaret, unde a fost curtea veche în fața Podului Nou. Doamna să stăpânească acel loc fără nici o chirie și să facă pe dânsul orice acaret va dori, iar egumenul a primit „sinetul” stărostiei cu întărirea domnească, pentru cumpărătura sa.

Dosithei mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>²; Chiril arhimandrit Mihaliotis <m. p.>³; ... <m. p.>; Nathanail Raduliotis <m. p.>; R(adu) G(olescu) <m. p.>; Nicolae mare logofăt <m. p.>; ...⁴ ban <m. p.>; ...⁴ mare vornic <m. p.>; Costandin Filipescu mare vornic <m. p.>; ...⁴ mare vornic <m. p.>; Costandin Știrbei mare logofăt <m. p.>; Matei Fălcoianu mare logofăt <m. p.>.

Costandin Gheorghe Hangeri vv. și domn al Țării Românești întărește schimbul pentru că a văzut că este făcut pentru folosul m-rii și cu adeverința arhiereului țării, a părinților „sfantagoriți” și a marilor boieri ai Divanului, ca să stăpânească „casa iubitei sale doamne” locul, fără să dea dări, împreună cu orice fel de binale va face pe dânsul. 1798 septembrie 23.

Orig. rom., hârtie difolio (49,6 × 35,3 cm), cerneală cafenie și neagră, sigiliul rotund al m-rii Mihai Vodă aplicat în cerneală neagră cu legenda în

limba greacă, având în câmp icoana Sf. Nicolae în câmp, iar sub rezoluția domnească sigiliu domnesc mijlociu octogonal (2,7 × 2,4 cm), cu legenda neclară, având în câmp acvila; pe f. 2v., o însemnare grecească și una românească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 131, nr. 665 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Semnătură grecească deasupra textului.

³ Sigiliul m-rii Mihai Vodă.

⁴ Neclar.

649. 1798 septembrie 3. Panaioti Gheorghiu staroste îl înștiințează pe domn că în urma poruncii primite la 25 aprilie și a anaforalei date de Costandin Ghica fost mare vornic, de Goleșcu mare vornic al obștirilor și Belu mare medelnicer, prin care i s-a cerut să dea știre tuturor, cu publicație, pentru vânzarea locului curții domnești vechi din București, arătându-se că s-a dat voie de către domn, ca să cumpere cu totul acel loc sau părți sau stânjani, a orânduit telali, care au strigat la mezat locul curții vechi domnești, în auzul obștii, în soroc de patruzeci de zile, după care au venit mușterii după mușterii, fiecare cumpărând câți stânjani a vrut, la prețul cel din urmă, și au rămas doi stânjani, în față la Podul cel Nou, cu 6 stânjani în lat, pe care i-a cumpărat doamna Lucsandra, cu 81 de taleri stânjani, din care, după ce s-a scos „telalălăcul” după obicei, șase bani de leu nou, au rămas 153 de taleri și 108 bani, care bani s-au dat la facerea curții domnești arse de lângă m-rea Mihai Vodă prin marele vornic al obștirilor; deaorece era lucrul cumpărat de la mezat, starostele îl roagă pe domn să dea întărire, pentru o mai bună stăpânire.

Panaioti Gheorghiu staroste <m. p.>¹.

Costandin Gheorghe Hangeri vv. și domn întărește cumpărătura de la mezat a doamnei lui, Ruxandra, a celor doi stânjani arătați în anaforaa stărostiei, deoarece locul Curții vechi, după socoteală de obște și după anaforaa marilor boieri, a fost scos la mezat cu hotărâre domnească, pentru ca să se vândă și banii care vor ieși să se dea la facerea Curții noi. 1798 septembrie 9.

Orig. rom., hârtie difolio (31,4 × 21,2 cm), cerneală cafenie anaforaa și cerneală neagră rezoluția domnească, sub rezoluție sigiliul domnesc mijlociu octogonal (2,7 × 2,5 cm) cu legenda: „Io Co(standin) G(he)o(rghiu) H(ange)r(iu) v(oie)v(od). 1797”, având în câmp acvila într-un chenar de vrejuri, timbrat de o coroană deschisă. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de*

Simonopetra, p. 131, nr. 666 (mențiune după orig., cu data rezoluției domnești: 8 septembrie 1798).

¹ Semnătură în limba greacă.

650. 1799 aprilie 23. Gheorghe se învoiește cu m-rea, care i-a dat un loc de casă, pe care l-a <cumpărat> de la mătușa sa cu 60 bani, adică 60 de taleri, urmând să plătească la soroc chiria locului câte un taler și jumătate pe an. Oancea dulgher.

Gheorghe ...¹.

Orig. rom., hârtie difolio (20 × 14,4 cm), cerneală neagră, scris pe f. 1r., actul din 1790 aprilie 23, nr. 619; pe f. 2v., însemnare grecească. Actul nu a fost menționat de D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*.

¹ Neclar.

651. 1799 iulie 31. Alexandru Costandin Moruz vv. și domn al Țării Românești întărește lui Ioan serdar stăpânirea peste nouă prăvălii neisprăvite care sunt la poarta curții domnești cu pământul lor, cu toate împrejurimile și cu „sineturile” pe care le au, pentru că din înaltă poruncă împărătească s-au vândut la mezat toate acareturile răposatului domn Costandin Hangeriu; după „petrecania” acestuia a fost făcut zapis la miria împărătească, cu mumbașir împărătesc trimis anume precum este de obște știut, iar între aceste acareturi au fost și aceste nouă prăvălii spre vânzare după porunca împărătească; întâiul mezat s-a făcut la stărostie după obicei, la patruzeci de zile. Apoi, în Divanul țării înaintea tuturor boierilor, halea și mazili, în două trei rânduri au fost înștiințați toți, iar în cele din urmă s-a strigat în fața domnului la adunare și au rămas prăvăliile pe seama lui Ion serdar, pentru 6.100 de taleri, numărați și dați după porunca împărătească. Domnul întărește boierului stăpânirea prăvăliilor pentru că le-a cumpărat de la sultan mezat, făcut din poruncă împărătească și domnească și i-a dat copia poruncii împărăteștii, făcându-se și teslim, și toate sineturile prăvăliilor, care au fost trimise de la miria împărătească. Ispravnic însăși spusa domnului.

Alexandru Moruz vv. <m. p.>; Nicolae Basarab mare logofăt a citit <m. p.>; Marele medelnicer.

Orig. rom., hârtie difolio (41,7 × 29 cm), cerneală neagră, monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (6 cm diam.) aplicat în cerneală roșie cu

stemele județelor, cu legenda în limba română: „† Io Alexandru Costandin Muruz v(oie)v(od), cu mila lui Dumnezeu, domn a toată Țara Rumânească”, având în câmp într-un chenar decorat, timbrat de o coroană deschisă și flancat de Sf. Constantin și Elena, acvila cruciată la dextra și capul de bour la senestra. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 133, nr. 667 (mențiune și foto după semnătura autografă a domnului și după sigiliu, p. 132).

652. 1799 august 31. Ion croitor, ginerele Despei cârciumărița, cumpără de la părintele Parthenie, egumenul schitului Beșteleu, un loc pentru casă, din locul cu mărăcini al schitului, din deal, alături cu drumul, până într-un prun, în lung stânjani ...¹, iar în lat din drum până în locul lui Radul Enculescu, tocmindu-se să dea schitului câte o oca de ceară. Scribe ...² comis.

Ion croitor, ginerele Despei cârciumărița; Nicolae Bădulesc(u) fost mare șetrar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (25,7 × 20,3 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare rom. și rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 133, nr. 668 (mențiune).

¹ Loc liber.

² Neclar.

653. <Înainte de 1 decembrie 1799>. Jalba egumenului m-rii Mihai Vodă, cu o poruncă pentru cercetarea ei, din 1 decembrie 1699.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 133, nr. 669 (mențiune după orig. grec).

654. <Înainte de 6 februarie 1800>. Marii boieri adevăresc că Nicolae Brâncoveanu mare logofăt a cumpărat un loc dinaintea porții Curții domnești, care a fost al m-rii Mihai Vodă, care a fost dat cu schimb de m-re domnului Costandin vv. Hangeriu, pe numele doamnei lui, 107 stânjani și 7 palme, după măsurătoarea făcută de Răducanul Goleșcul mare vornic al obștirii; locul a fost cumpărat de la sultan mezat, cu nouă prăvălii croite în fața podului curții, neisprăvite în urma poruncii împărătești, „preaînalt și slăvit firman”, pentru a se vinde toate moșiile, viile, locurile și acareturile răposatului domn Hangeriu, pe care le cumpărase cu bani și altele pe care le luase cu schimb și au rămas pe

seama împărăției. În urma acestei porunci, toate au fost vândute și fiindcă pe acest loc a croit nouă prăvălii, din care numai unele erau „învelite”, iar celelalte începute, le-a cumpărat Ioan serdar cu 6.100 de taleri. Acesta a cheltuit și a terminat prăvăliile, și cu știrea stăpânirii, a mitropolitului, a arhimandriților, egumenilor sfetogoreți și a marilor boieri le-a vândut lui Nicolae Brâncoveanu mare logofăt, cu 13.000 de taleri; lungul locului din față, din zidul curții domnești alături pe lângă podul cel mare, la răsărit, până în podișorul care coboară spre mahalaoa Arhimandritului spre casa vornicului Știrbei, 25 de stânjani domnești; latul din „sfârcurile” podului mare pe lângă numitul podișor până în ulucele casei lui Athanasie chiurccibaș, 19 stânjani și două palme; lungul din dos pe lângă case numitului chiurccibaș până în ulucele lui Dima tufecceibaș, 34 de stânjani, iar latul la acest capăt pe lângă zidul curții, 29 de stânjani și cinci palme. De asemenea, Ioan serdar a vândut și toată cheresteaua pe care o avea pe acel loc, pe locul lui Athanasie chiurccibaș și pe locul stolnicului Ioniță și câtă se află pe locul prăvăliilor, care i-a fost dată de Alexandru Costandin Muruz vv. cu pitac, dându-l și pe acesta boierului. Cumpărătorul primește dreptul de a face ce va vrea cu locul și cu prăvăliile ca un deplin stăpân și vânzătorul „pretension” de protimisii să nu aibă, nici copiii, nici rudele sale; cu locul, prăvăliile și cheresteaua să aibă a le face „zaptu din ziua zapăsului”¹, pentru că are voie să le dea cu chirie cui va vrea și tocmeala pe care o făcuse vânzătorul cu chiriașii să nu se țină în seamă.

Dosithei mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>²; Ιωάννης(ς) σερδάρης επιβεβαίω τα άνοθεν <m. p.>³; Ο ... Κωνσταντίνος υποβεβαίω <m. p.>⁴; Ναθανάηλ Ραδουλιώτης μαρτυρώ <m. p.>⁵; Ο αρχιμανδρίτης Κοτροτζενίου Βησαρίων μάρτης <m. p.>⁶; Καλλίνικος ηγούμενος αρχιμανδρίτου <m. p.>⁷; Αρχιμανδρίτου εκ του σπύρου Ματθαίος μαρτυρο <m. p.>⁸; Αρχιμανδρίτης Μιχαλιώτης Κύριλλος μάρτυς <m. p.>⁹; Dimitrios ...¹⁰ <m. p.>; Costandin Ghica mare vistier <m. p.>; Costandin Filipescu mare vornic <m. p.>; Radu Goleșcu fost mare vornic <m. p.>; ...¹⁰ mare vornic <m. p.>; Radu ...¹⁰ mare vornic <m. p.>; Scarlat Câmpineanu mare logofăt <m. p.>; Theodorache Iuliano (?) clucer <m. p.>¹¹; Nestor mare stolnic <m. p.>. Răducanu fost al treilea logofăt, condicar, a scris în condica Divanului.

1800 februarie 6, București. Alexandru Costandin Moruz vv. și domn al Țării Românești întărește lui Nicolae Brâncoveanu mare logofăt de Țara de Sus stăpânirea peste prăvăliile cu pământul lor cumpărate de la Ioan serdar, pe care acesta le cumpărase la sultan mezat, din averea

răposatului Costandin vodă Hangeri; serdarul a cumpărat din înaltă poruncă împărtească în Divanul țării, cu sinet în scris după rânduiala mezatului, având putere ca un deplin stăpân a vinde sau a dăruia din lucrul cumpărat. Marele logofăt a cumpărat cu știrea și a mitropolitului și a boierilor Divanului. De asemenea, domnul a dat marelui logofăt, după rugămintea lui, scutire de toate orânduilele și dările care sunt peste prăvălii, iar pentru cafenea se va da o altă poruncă domnească.

Alexandru Moruz vv. <m. p.>; Marele logofăt a citit.

Orig. rom., hârtie difolio (53,6 × 38,2 cm), cerneală cafenie și neagră, inițială și monograma cu auriu, deasupra rezoluției domnești stemele Țării Românești și Moldovei, așezate în două cercuri, iar sub rezoluție sigiliu domnesc mijlociu octogonal (2,7 × 2,5 cm), cu stema unită a Moldovei și Țării Românești, neclar. D. Nastase, *Les documents roumains des Archives du couvent athonite de Simonopetra. Presentation préliminaire*, p. 387, nr. 7 (foto după întărirea domnească); idem, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 133, nr. 670 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Semnătură grecească deasupra textului.

³ „Ioan serdar mărturisesc cele de mai sus”.

⁴ „... Constantin mărturisesc”.

⁵ „Nathanail Raduliotis”.

⁶ „Arhimandritul Visarion de la Cotroceni martor”.

⁷ „Calinic egumen și arhimandrit”.

⁸ „Arhimandritul Mathei martor”.

⁹ „Arhimandritul Chiril Mihaliotul martor”.

¹⁰ Neclar.

¹¹ Semnătură grecească.

655. 1800 februarie 13. Nicolae mare logofăt îl roagă pe domn să poruncească marilor vornici să isprăvească hotărnicirea și împietrirea locului și să dea și carte de hotărnicie după obiceiul țării; locul fusese al răposatului domn Hangeriu¹, dinaintea Curții domnești, și a fost luat de la sultan mezat de Ioan, epistatul isprăvniciei curții, care dat jalbă pentru hotărnicirea locului. Apoi, domnul a poruncit marilor vornici de Țara de Sus și de Țara de Jos ca să-l măsoare și să pună pietre, după hotărnicia făcută în zilele răposatului domn, în care erau arătați și stângenii locului, dar aceștia nu isprăviseră de măsurat înainte ca locul să fie cumpărat de marele logofăt.

Nicolae mare logofăt <m. p.>.

Alexandru Costandin Moruz vv. și domn al Țării Românești poruncește marilor vornici de Țara de Sus și de Țara de Jos să termine hotărnicirea și împietrirea și să dea și carte de hotărnicie după obicei. Marele logofăt. 1800 februarie 15.

Orig. rom., hârtie difolio (31,2 × 21,3 cm), cerneală cafenie, sub rezoluție sigiliu domnesc mijlociu octogonal aplicat în cerneală roșie cu stema unită a Moldovei și Țării Românești, neclar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 133, nr. 671 (mențiune).

¹ Așa în orig.

656. 1800 martie 28. Nicolae Brâncoveanu mare logofăt vinde lui Costa Diamandi niște prăvălii de lângă poarta Curții Domnești, cu loc împrejur, pentru 13.000 de groși, precizând și vecinătățile lor.

Nicolae Brâncoveanu mare logofăt <m. p.>¹.

Dosithei mitropolit al Ungrovlahiei <m. p.>²; O Με... Κωνσταντιος υπομαρτυρεί <m. p.>; O Θηβαῖδος Μελέτιος υπομαρτυρεί <m. p.>; O Ναθαναήλ Ραδουλιώτης μαρτυρώ <m. p.>; Αρχιμανδρίτης Καλλίνικος μάρτης <m. p.>; Αρχιμανδρίτου εκ του σπύρου Ματθαῖος μαρτυρο <m. p.>; Νικόλαος ... βεβαίω <m. p.>; Κωνστ(αντίνος) Φιλίππεσκουλ βόρνικος μάρτυς <m. p.>; Σκαρλάτος Κάμπινα λογ(οθέτης) μάρτης <m. p.>; Δήμη(τριος) Ρακοβι λογοθ(έτης) μάρτης . p.>³.

Orig. grec, hârtie, cu sigiliul inelar al lui Nicolae Brâncoveanu mare logofăt, care are în câmp un scut heraldic împărțit în nouă cartiere, iar de jur împrejur o legendă neclară⁴.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 672 (mențiune, după orig. grec, însă editorii scriu, greșit, că actul ar fi în rom.).

¹ Semnătură în limba greacă.

² Semnătură grecească deasupra textului.

³ „... Constantios am iscălit; Meletios <episcop> de Teba am iscălit; Nathanail Raduliotis martor; Arhimandritul Calinic martor; Arhimandritul Matei martor; Nicolae ... adevăresc; Constantin Filipescu vornic martor; Scarlat Câmpineanu logofăt martor; Dimitrie Racoviță logofăt martor”.

⁴ Pentru stema familiei Brâncoveanu, vezi Tudor-Radu Tiron, *Heraldica familiei Brâncoveanu*, p. 319-321.

657. 1800 aprilie 5. Act dat de Constantin Diamandis, privitor la cumpărarea unui teren.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 673 (mențiune, după orig. grec).

658. 1800 aprilie 16. Act dat de Constantin Diamandis, privitor la cumpărarea unui teren.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 674 (mențiune, după orig. grec).

659. 1800 aprilie 23. Theodorache dascăl primește de la jupâneasa Bălașa și fiica ei, Sanda, un petec de loc cu câțiva pomișori și cu gard în fund, dinspre grădina m-rii, ca să-și facă o căscioară, iar pentru chiria locului s-a învoit cu arhimandritul Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, ca să dea 32 parale pe an, pe care să-i plătească înainte de Sf. Gheorghe, la începutul anului, cum plătește toată mahalaoa.

Theodorache dascăl.

Orig. rom., hârtie difolio (24,8 × 17,3 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 675 (mențiune).

660. 1800 noiembrie 21. Caterina, fiica Ancăi spălătoreasa, țigancă domnească, s-a învoit cu Gheorghe Muscalagiu, țigan al m-rii Mihai Vodă, să se ia în căsătorie prin cununie; obștea îi dă voie pentru că era țigancă domnească, atâta vreme cât vor fi depărtați de cele ce sunt interzise prin sfânta pravilă.

Petrache fost al treilea logofăt al obștii <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (35,1 × 12,1 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 676 (mențiune).

661. 1800 decembrie 3. Radu, fiul lui Grigore Muscalu, dă un zapis la mâna epitropilor m-rii Mihai Vodă, în care spune că tatăl lui a ținut o țigancă a m-rii, anume Bița, cu cununie, iar el s-a născut în țigănia m-rii. De aceea, Radul roagă epitropia m-rii să-i dea voie să se cunune cu o țigancă slobodă, Neașa; primește învoire, în urma acestui fel de

„simfonie”: să dea la m-re 15 taleri pe an, toată viața lui, iar țigancă să fie slobodă, la fel și copiii sau fetele pe care le vor face. Scrie Mihalache logofăt.

Radu lăutar, fiul lui Grigore Muscalu.

Orig. rom., hârtie difolio (28,2 × 19,5 cm), cerneală cafenie. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 677 (mențiune).

662. <Sfârșitul sec. XVIII>. O listă de acte.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 134, nr. 678 (mențiune, după orig. grec).

663. 1801 august 4. Alexandru Costandin Moruz vv. și domn al Țării Românești judecă pricina dintre Matei egumenul m-rii Spirii, unul dintre epitropii m-rii Mihai Vodă, care nu rămăsese mulțumit cu anaforoa marilor boieri, și Nicandru vechilul m-rii Mărgineni și al m-rii Tuturor Sfinților și Dumitru logofăt, <vechilul> m-rii Radul Vodă, pentru o leasă pe care au avut-o m-rile Mărgineni și Toți Sfinții de multă vreme pe moșia Cureștii, unde este un semn vechi, care arăta că m-rea Mihai Vodă nu se putea amesteca la acea leasă. Epitropul a răspuns, prin „tacrisul” său în scris, că nu se împotrivește ca m-rile să aibă leasă pe locul unde o au acum, ci acolo unde o aveau cu câțiva ani în urmă, pentru că acolo era moșia Ursoaia a m-rii Mihai Vodă. Domnul poruncește o altă cercetare a liniei moșiilor, pentru a se dovedi pe unde merge drumul poienii. Epitropul nu se împotrivește, dar cere să fie respectată de către m-rile Mărgineni și Toți Sfinții stăpânirea m-rii Mihai Vodă, așa cum se vede dintr-un act de judecată cu m-rea Radul Vodă, făcut în urmă cu 112 ani, în care se arăta că linia despărțitoare între moșia Găunoșii a m-rii Radul Vodă și moșia Ciocănești a m-rii Mihai Vodă este numitul drum al poienii. Serdarul Antonie Fotino, fost hotarnic al m-rii Mihai Vodă, a mers în Divan și a spus că din cauza neînțelegerii cu șetrarul Bălăceanul, hotarnic din partea m-rii Radul Vodă, nu s-a putut face cercetarea acestui drum. Vechilii m-rilor Mărgineni, Toți Sfinții și Radul Vodă s-au împotrivit, zicând că acel drum nu este știut și că drumurile nefiind statornice se poate strecura vreo greșală. Astfel că domnul trimite la fața locului pe fostul mare căminar Nestor, pe serdarul Fotino și pe șetrarul Bălăceanu să cerceteze hotarele, iar partea care va pierde judecata va plăti cheltuielile.

Copie rom., hârtie difolio (31,3 × 21,4 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 135, nr. 679 (mențiune).

664. <Înainte de 12 august 1801>. Jalbă a epitropilor m-rii Mihai Vodă, cu porunca lui Alexandru Constantin Moruzi pentru cerce-tarea acesteia.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 135, nr. 680 (mențiune, după orig. grec).

665. 1803 ianuarie 27. Costandin Chiliașu din Câmpulung împreună cu soția lui, Arghira, și cu copiii lor, vând jupânului Manuc, fiul lui Hagi Marderos armeanul, o prăvălie cu pământ între bog(a)sieri, cu 7.000 de taleri; prăvălia se învecinează pe din sus cu o prăvălie a Ruxandrei Poenăreasa și pe din jos cu prăvălia lui Niculai Stancul, și fusese cumpărată de la sultan mezat, prin întărire domnească, după care având datorii a zălogit-o la străini; aceștia i-au cerut banii și a fost nevoit să scoată prăvălia la vânzare, dând de știre vecinilor, rudelor și altor străini boieri și negustori. Scrie Fotache Ioan.

Costandin Chiliașu <m. p.>; Arghira; Rucsanda Poe(năreasa); Pană, fiul lui Pană <m. p.>; Neagul, fiul lui Ion <m. p.>; Constantinos Constantiniu <m. p.>¹; ... Gheorghiu <m. p.>¹.

1803 februarie 4. Departamentul al Doilea înștiințează că au venit vânzătorul și cumpărătorul, cerând să fie trecut zapisul în condică, după porunca domnească. La Departament a fost întrebat vânzătorul dacă prăvălia era a lui sau dacă era de zestre și a spus că este a lui cumpărată de la mezat, dar sinetul îl are la Brașov și îl va aduce să fie văzut de Departament; la vânzare s-a înțeles cu cumpărătorul pentru chiriașul de acolo, Apostol Mihail bogasier, ca să mai stea doi ani și să nu fie supărat pentru banii chiriei, 250 de taleri pe an. De asemenea, vânzătorul a fost întrebat dacă au fost întrebate rudele și vecinii și a răspuns că au fost întrebate, iar vecin pe o parte este Nicolae Stancovici, care este este scăpătat și nu-i dă mâna să o cumpere, iar pe de altă parte se învecinează cu Luxandra Poenăreasa, care nefiind aici s-a dus vânzătorul la dânsa și a întrebat-o și a spus că nu-i trebuie și a iscălit un ginere al ei, Ianache Rahtivan. Departamentul nu a crezut și a trimis la un alt ginere al ei, Radul, fiul lui Clincea, pe care l-au întrebat dacă cunoaște iscălitura socrei lui și a spus că soacra lui știe carte cam proastă și nu este iscălitura

ei, iar slova din zapis, cu care a fost iscălită, o cunoaște ca fiind a cumnatului său, Ianache Rahtivan; de aceea, el nu a vrut să iscălească zapisul, zicând că are, după pravilă, soroc de 30 zile. Departamentul hotărăște ca vânzătorul să-și aducă sinetul de cumpărătură al prăvăliei și să aducă zapis iscălit de Luxandra Poenăreasa și de Stancovici, chiar dacă acesta din urmă este scăpătat.

Dumitru logofăt <m. p.>¹.

La Pravilniceasca Condică, la capitolul I, pentru protimisis, linia 76, zice așa: „când va vrea cineva să vândă lucru nemișcător să aibă a da știre întâi rudelor, ce vor fi părtași la acea moșie sau răzeși și în urmă la rudele cele mai de aproape, însă la cei care se trag dintr-însul și la cei care se trage el și la frați și la nepoți de frați la unchi și la copiii unchilor și nu mai mult; după aceștia, să dea de știre la cei ce vor avea vreun amestec și împărătășire la acea moșie măcar să nu fie nici rudă, și în urmă la vecini și la locuitori, care împreună își plătesc birul ori tot la cel sat ori tot la acea mahala, să dea de știre celor alături cu acea moșie; și când aceștia toți se vor lepăda de protimisisul ce au atunci stăpânul să-și vândă moșia fără frică la orice fel de mușteriu se va întâmpla și când cei ce au protimisis se vor căi să nu le dea ascultare, ce dar nici la Pravilniceasca Condică nici la Sfânta Pravilă nu se pomeneste a avea protimisis rudele vecinilor, și aici, iscăbind Poenăreasa ca un vecin, nu mai are protimisis fică-sa și ginere-său, ca niște rude de aproape ale Poenăresei.

...² logofăt <m. p.>.

1803 februarie 18. Dumitru logofăt mărturisește că vânzătorul a adus două sineturi scrise în același an și în aceeași zi și o anafora a mitropolitului Grigorie, unde se spune că proin starostele Mărgărit, Ioniță logofăt și polcovnic Ianache Stiriiian au fost prigoniti de postelnicul Ianache pentru zestrea surorii lui, Anița, pe care o ținuse comisul Athanasie; la cercetarea prețului zestre și a „periusiei” lui Athanasie, care era rudă cu starostele Mărgărit și cu Ioniță logofăt, mitropolitul a aflat de la staroste că au fost strigate la mezat toate lucrurile și ar fi ieșit prisos, pentru care toate părțile s-au învoit. Anafora este întărită de Alexandru vodă Ipsilanti, spunându-se ca acela care a cumpărat prăvălia să o stăpânească în pace. Printr-un alt sinet, scris la 17 august 1777, starostele Mărgărit și Ioniță logofăt au vândut prăvălia cu pământul ei lui Costandin Chiliaș, cu 1.400 de taleri, arătând că se învecinează cu Costandin Poenarul, soțul Lucsandrei Poenărița, și cu o prăvălie a m-rii Sf. Gheorghe Nou. Departamentul, văzând aceste sineturi, întărește vânzarea făcută de Costandin Chiliaș.

Dumitru logofăt <m. p.>³.

Orig. rom., hârtie difolio (31,2 × 21 cm), cerneală sepie; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 135, nr. 682 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

² Neclar.

³ Urmează o notiță scrisă de logofăt: „taleri 10 de scris, s-au luat taleri cinci”.

666. 1803 iulie 5. Preotul Anghel și soția lui, Zmaragda, vând arhimandritului Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, șase pogoane de vie lucrătoare de lângă București, împreună cu rodul ei, pentru că nu mai puteau să o lucreze și nu le era de trebuință, cu 100 de taleri pogonul; via se afla pe pământul m-rii Mihai Vodă, numit Sfarceștii, cu havaet pentru locul m-rii câte 25 de parale de pogon pe an, cu namestii împrejur și cu vase, și fusese dată dată soției lui de răposatul jupân Costandin zaraful Pețea, unchiul ei, după cum se vede și din scrisoarea pentru havaet de la egumenul care a fost atunci, cu pecetea m-rii și cu zapis iscălit de numitul zaraf.

Anghel popă <m. p.>; Zmăranda; Gheorghios <m. p.>¹; Nicolaos Constantin <m. p.>¹.

Vasele viei: 5 buți; 5 toctori; 1 hârdău; 1 teasc; 1 „corătă” pentru călcat; 1 curătoare.

Orig. rom., hârtie difolio (34,5 × 24 cm), cerneală cafenie, rupt la îndoituri și pătat pe margini; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 135, nr. 683 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

667. 1803 (7311) iulie 14, București, în anul dintâi al întâiei domnii. Costandin Alexandru Ipsilanti vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscop din Mira Lichiei, egumenului Chiril arhimandrit și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leurdenii, Glâmbăcelul, Călineștii, Bădeștii și Vrăneștii câte doi bani de vadră și pârparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o

dată, și să facă două catastife la fel, iscălite de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului, care se plătesc de dajnici, de vadră câte patru bani și ploconul de nume, din care să aibă a lua vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și pârparul după obicei. De asemenea, m-rii îi sunt scutite, la vremea oieritului, 500 de oi, și îi este întărit dreptul de a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vama să aibă a lua și vama din pește și din raci după vechiul obicei din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni; domnul mai sus pomenit a văzut hrisevul părintelui său și hriseavele altor domni. De asemenea, pentru că m-rea a fost „cinstită cu starea scaunului domnesc” și au avut și vie lângă m-re, pe care vie s-au zidit de către părintele lui, în întâia domnie, case domnești, s-au dat m-rii în schimb viile domnești de la Târgoviște; dar aceste vii fiind departe și neputând năstavniciul m-rii să meargă să le lucreze și de vreme ce în m-re s-a aflat și se află și acum curtea scaunului domnesc, s-a dat m-rii pentru înlesnirea lucrului acelor vii de către Alexandru Muruz vv. 20 de liude, scutelnici dintre dajnicii vistieriei cu pecetluituri domnești, scutiți de rândul dajdiilor vistieriei și de alte angarale; domnul îi poruncește marelui vistier să-i dea țidulele vistieriei de pe orânduiala către ispravnicii acelui județ și aducând adevărinite de chip să li se dea și pecetluituri de la vistierie.

Credința domnului și a fiilor lui: Alexandru vv., Dumitrașco vv. și Gheorghie vv., Nicolae vv., Ioan vv. și martori marii boieri ai Divanului: pan Dumitrașco Racoviță mare vistier, pan Scarlat Ghica mare spătar, pan Manolache Crețulescul mare ban, pan Gheorghie Mavrocordat mare postelnic, pan Radul Goleșcul mare vornic de Țara de Sus, pan Isaac Ralet mare logofăt de Țara de Sus, pan Costandin Știrbei mare logofăt al obiceiurilor, pan Scarlat Câmpineanul mare vornic de Țara de Jos, pan Dumitrache Racoviță mare vornic, pan Barbul Văcărescul mare vornic, pan Grigorie Ghica mare vornic al obștirilor, pan Istrate Crețulescul mare logofăt de Țara de Jos, pan Mihalache Manul mare vornic al politii, pan Iorgache Filipescu mare căminar, pan Costandin Grădișteanul mare paharnic, pan Ianache Goleșcu mare stolnic, pan Thodorache Văcărescul mare comis, pan Scarlat Izvoranul mare sluger, pan ...¹ mare pitar. Ispravnic pan Isac Ralet mare logofăt de Țara de Sus.

Constantin Ipsilanti vv. <m. p.>; Isaac Ralet mare logofăt <m. p.>; Alexandru Filipescu (?) al doilea logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (78,7 × 54 cm), cerneală neagră, intitulăția, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, sigiliu domnesc mare (6,3 cm diam.) aplicat în cerneală roșie cu stemele județelor, legenda: „† Io Costandin Alexandru Ipsilanti v(oi)v(od), cu mila lui Dumnezeu, domn a toată Țara Rumânească”, având în câmp într-un chenar decorat, timbrat de o coroană deschisă și flancat de Sf. Constantin și Elena, la dextra acvila cruciată și la senestra capul de bour al Moldovei.

EDIȚII: V. A. Urechia, *Istoria românilor*, VIII, p. 339-341 (text după o copie dintr-o condică, „cod. XLVII, f. 115”, cu data de zi greșită: „4”); D. Nastase, *The Romanian Documents*, fig. 184 (foto după sfârșitul doc., cu semnătura autografă a domnului, monograma și sigiliul domnesc); idem, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 135, nr. 684 (mențiune).

¹ Loc liber.

668. 1803 septembrie 8. Dimitrie arnăutul vinde lui Hristea cihodar o casă de pe moșia m-rii Mihai Vodă, cu 200 de taleri, pentru care să aibă a plăti chirie. Scrie popa Fotis.

Dumitru; Tran(da)fira, soția lui; Gheorghe postăvar; Costandin postăvar; Ion; Radul dulgher; popa Ion duhovnicul; popa Ianache din mahalaoa Bisericii Albe.

<1>804 ianuarie¹ 4. Arhimandritul Chiril Mihaliotis întărește lui Hristea cihodar dreptul de a stăpâni locul cu o chirie de un taler pe an, pe care să-l plătească la începutul anului, până la Sf. Gheorghe, așa cum plătește toată mahalaoa.

Arhimandritul Mihaliotis Chiril <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (24 × 17,3 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 685 (mențiune după orig., cu data actului dat de egumen: „4 ianuarie 1804”).

¹ Data de lună în limba greacă.

² Semnătură grecească.

669. <1>804 iulie 7. Armășia îi dă voie Neacșai țiganca, ajungând la vârsta de măritat, să se mărite cu Ion lăutar, țigan al m-rii Mihai Vodă.

Orig. rom., hârtie difolio (10,5 × 15,4 cm), cerneală neagră, sigiliul Armășiei oval (3 × 2,7 cm) aplicat în cerneală neagră, cu legenda: „B(ră)n(coveanul) vel vornic, epistat armăși(ei). 1803”, având în câmp un tun peste care sunt așezate diferite trofee (steaguri, trompete ș.a.) și literele: „M” și

„H” deasupra și „M” și „T” dedesubt; pe f. 2v., o însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 686 (mențiune).

670. 1806 martie 3, București. Fiii lui Hagi Ioan vând paharnicului Manul o prăvălie din Șelari, cu 6.000 de taleri; prăvălia fusese cumpărată de tatăl lor, răposatul Hagi Ioan șelar, și se învecina în dreapta cu prăvălia lui Hagi Gheorghe și în stânga cu o prăvălie a lor.

Εγώ, ο Μήτουλας Χ. Ιω(άννου), βεβαιώνω τα ανωθεν <m. p.>¹; Γεωργιος Χ. Ιωάννου βεβεώνω τα ανωθεν <m. p.>²; Nicolai Ioan, „neștiindu să mă iscălesc m-am rugat de chir Vasile de m-au iscălit și mi-am pus și degetu, în loc de pecete, să se crează”³; Γεωργιος Πολιζου γίνεται μαρτυς <m. p.>⁴.

1806 martie 9. Departamentul de Șapte înștiințează că paharnicul Manul a cerut de la judecată adeverirea zapisului, de aceea au venit și vânzătorii, frații Mitul și Costandin, care au arătat că au cumpărat prăvălia de la tatăl lor, Hagi Ioan; aceștia au arătat un zapis adeverit de martori, parte bisericească și mirenească, din 23 iulie 1801, în care se spune că prăvălia, pe care o avea rămasă de la un frate al lui, a fost vândută de Hagi Ioan fiilor lui, Dumitrache și Costandin, cu 3.000 de taleri, deoarece a vrut să primească cinul călugăriei; în zapis erau iscăliți doi dintre cumnații vânzătorilor. Departamentul a cercetat, prin Mihail logofătul, și a aflat că Ianache șalvaragiul nu vrea să cumpere, iar al doilea cumnat, Panaiot, a zis că nu vrea să cumpere, dar nu iscălește pentru că are o pricină cu surorile lui; la judecată s-a hotărât că această pricină nu poate opri vânzarea prăvăliei, pentru că soția lui a primit când s-a măritat zestrea cuvenită.

Ianache ...⁵ clucer <m. p.>; ... <m. p.>⁵; ... <m. p.>⁵. Mihai (?) al treilea logofăt a scris în condică <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (35,4 × 23,7 cm), cerneală neagră; pe f. 2v. rez. rom. și rez. grecesc și însemnare ebraică sau armeană; cu o copie. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 687 (mențiune).

¹ „Eu, Mitul H(agi) Ioan, mărturisesc cele de mai sus”.

² „Gheorghe Hagi Ioan mărturisesc cele de mai sus”.

³ Amprentă digitală.

⁴ „Gheorghe Polizu sunt martor”.

⁵ Neclar.

671. 1806 aprilie 26. Roxandra se înțelege cu arhimandritul Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, pentru ca țigancă ei, Safta, să se căsătorească cu Badea țigan, iar băieții pe care îi va avea să fie ai m-rii și fetele ale ei.

Roxandra <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (24, × 17, 2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 688 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

672. 1806 mai 31. Armășia autorizează ca Maria țigancă domnească, fiica lui Ioan Măturărichi, să ia de bărbat cu cununie pe Dumitrachi țigan al m-rii Mihai Vodă; stăpânii s-au înțeles ca egumenul să ia copiii de parte bărbătească, iar cei de parte femeiască să fie ai domniei.

Orig. rom., hârtie difolio (14,1 × 19,8 cm), cerneală neagră, sigiliul Armășiei oval (3,5 × 3 cm) aplicat în cerneală neagră cu legenda „... epistat Armășiei”, având în câmp un tun peste care sunt așezate trofee (steaguri ș.a.), cu literele „Th” și „D” și „V” și „C” (Theodor Văcărescu?) și anul 1806. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 689 (mențiune după orig., cu data de zi greșită: „12”).

673. 1806 octombrie 20. Toma fost bașcihodar vinde lui Grăjdan salahur și soției lui, Maria, o casă în mahalaoa m-rii Mihai Vodă, cu 450 de taleri; casa era învelită cu șovar, fundul dinspre grădină cu uluci, înaintea casei uluci și poartă de uluci și înspre vecini gard cu nuiele; locul era cu chirie la m-re, cinci taleri pe an, după cum dă toată mahalaoa, la începutul anului, înainte de Sf. Gheorghe.

Toma proin bașcihodar¹. Arhimandritul Chiril Mihaliotis <m. p.>².

Orig. rom., hârtie difolio (28,4 × 19,8 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 690 (mențiune).

¹ Amprentă digitață.

² Semnătură grecească.

674. 1807 mai 15. Mărturie a arhimandritului Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 136, nr. 691 (mențiune după copie greacă).

675. 1807 mai 15. Hatmanul <Persiano> dă un zapis arhimandritului Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, în care spune că a cumpărat de la șetrăreasa Ecaterina Fălcoianca o moșie în hotarul satului Ogreneni, județul Vlașca, 418 stânjeni, cu 76 de stânjeni mai mult decât era moșia; acești din urmă stânjeni erau luați din din moșia de alături a m-rii. Egumenul și șetrăreasa s-au judecat în multe rânduri înaintea marilor boieri, unde s-a găsit că șetrăreasa nu stăpânește decât 342 de stânjeni, în ere intrau și cei 76 de stânjeni pe care i-a cumpărat neamul ei de la Ciulei, iar ea voia să ia acei stânjeni de două ori. De aceea, cunoscându-se că fără dreptate încalcă moșia m-rii, s-a hotărât prin anafora marilor boieri, întărită și de Costandin Alexandru Ipsilanti vv., să stăpânească m-rea acei 76 de stânjeni. Cumpărătorul a căzut la învoială cu m-rea ca să ia acei stânjeni, dându-i în schimb o prăvălie cu pământul ei, care era alături cu cafeneaua, la poarta curții domnești, pe care o cumpărase de la egumen cu 1.500 de taleri.

Dosithei mitropolit <m. p.>¹; Eyo, Περσιάνος χατμάνος βεβαίω <m. p.>²; ...³ fost mare ban <m. p.>; Ștefan Văcărescu vornic <m. p.>; P(etrache) ...³ mare vornic <m. p.>; Costandin ...³ mare vornic <m. p.>; ...³ mare vistier <m. p.>; Costandin ...³ mare logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (34,5 × 23,9 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare și rez. grecești; o traducere grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 137, nr. 692 (mențiune).

¹ Semnătură grecească deasupra textului.

² „Eu, Persiano hatman, mărturisesc”.

³ Neclar.

676. 1808 aprilie 14. Pătru Sterpul, fiul lui Costandin și al Măriei, fratele¹ lui Pătru din Hârsești, dăruiește schitului Beșteu 11 stânjeni dintr-o moșie, pe care îi moștenise de la părinți, pentru că el a trăit cu soția lui în jur de 20 de ani și nu a rămas nici un copil pe urma lui; după ce i-a murit soția lui, văzându-se „sihastru” și nemaifiind vrednic a se însura, a mers la schitul Beșteu.

Pătru²; Pătru din Hârsești; popa Barbul²; Ion Câmpeanu²; Voichilă vătă²; Costantin preaporgicu de cazaci². Scrie Pârul postelnic.

Orig. rom., hârtie difolio (29,2 × 19,6 cm), cerneală neagră, șase amprente digitale aplicate în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 137, nr. 693 (mențiune).

¹ Cuvânt scris peste alt cuvânt.

² Amprentă digitală.

677. 1808 aprilie 23. Arhimandritul Chiril, egumenul m-rii Mihai Vodă, se înțelege cu Ion pentru ca acesta să plătească chiria unui loc, un taler pe an, la începutul anului, înainte de Sf. Gheorghe, cum plătește toată mahalaoa; locul îi fusese dat de pomană lui Ion de Păuna văduva, dintr-un loc al ei, puțin loc dinspre grajduri, ca să-și facă casă. Pentru locul care îi rămăsese Păuna trebuia să plătească chiria doi taleri.

Chiril Mihaliotis <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (22 × 15,5 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 137, nr. 694 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

678. 1808 octombrie 1. Panaite potcovar se înțelege cu arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă ca să-l învețe pe un copil, Nedelco, fiul lui Mușat, țiganul m-rii, meșteșugul fierăriei și al potcovăriei în trei ani și jumătate, după care să-l dea înapoi învățat și cu toate „fiarale” pentru meșteșugul fierăriei și să-l îmbrace, să-l încălze și să-i facă și o cămașă; iar, dacă nu se va sili să-l învețe meșteșugul, să-l ia egumenul înapoi.

Panaite potcovar¹.

Orig. rom., hârtie difolio (21,5 × 17,8 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 137, nr. 695 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

679. 1809 iunie 4. Iordache Filipescu fost mare căminar, epistatul armășiei, dă învoire ca Costanda, fiica Măriei Sălăgeanca, țigancă domnească, să se căsătorească cu cununie cu Dinul vizitiul, vataful țiganilor m-rii Mihai Vodă, pentru că arhimandritul m-rii i-a dat voie în scris ca rodul bărbătesc să urmeze starea părintelui, iar rodul părintesc starea mamei. A citit un fost al treilea logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (21,7 × 15,5 cm), cerneală neagră, sigiliu armășiei oval (3,5 × 3 cm) aplicat în aceeași cerneală, având în câmp câteva litere neclare și un tun peste care este așezat un cartuş dreptunghiular cu un baston și anul 1809, flancat de trofee; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 137, nr. 696 (mențiune).

680. <Înainte de 1809 iunie 21>. Egumenul m-rii Mihai Vodă înștiințează Divanul Întâi că m-rea are o moșie Sucetu, în județul Dâmbovița, iar locuitorii de acolo nu vor să dea dijma și claca, rugând ca ispravnicii să-i pună să facă clacă și să dea dijma, după cum scrie condica Divanului.

1809 iunie 21. Divanul Întâi al Țării Românești poruncește ispravnicilor județului să-i pună pe oamenii de pe moșie să dea m-rii dijma și să facă claca de 12 zile pe an, după cum se spune în condica Divanului. Răducanu Filipescu <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (24 × 17,4 cm), cerneală neagră, sub rezoluția Divanului sigiliu domnesc rotund (4,4 cm diam.) cu stemele județelor împrejur, legenda: „† Pecetea principatului Țării Românești”, având în câmp într-un scut acvila valahică, scutul flancat de doi lei rampanți, deasupra scutului coroana deschisă; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 137, nr. 697 (mențiune după orig., cu data: „12 iunie 1809”).

681. 1809 iunie 14. Badea, soția răposatului Sincă, vinde egumenului Samuil de la m-rea Mihai Vodă, o casă care i-a rămas de la soțul ei, Sinca, cu 200 de taleri, pe moșia m-rii, și neputând ea să țină casa, a vândut-o cu tot cuprinsul ei și cu pomi.

Badea, soția lui Sincă; Dobrița, fiica lui Sincă, și Stoica, ginerele său; Stan; Tudor; popa Rainea din satul Crângași.

Orig. rom., hârtie difolio (24 × 17,7 cm), cerneală cafenie, patru amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 138, nr. 698 (mențiune).

682. <Înainte de 1809 iunie 21>. Egumenul m-rii Mihai Vodă înștiințează Departamentul Întâi că m-rea are o moșie numită Aimanale, în județul Dâmbovița, iar locuitorii de acolo nu vor să plătească dijma și să facă claca, după cum se scrie în condica Divanului.

1809 iunie 21. Departamentul Întâi al Principatului Valahiei poruncește ispravnicilor de județ să cerceteze dacă locuitorii au vreun așezământ deosebit, iar dacă nu au să plătească dijma și să facă clacă 12 zile pe an, după condica Divanului. Răducanu Filipescu <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (24,2 × 17,2 cm), cerneală neagră, sigiliul domnesc aplicat în cerneală roșie cu stemele județelor în jur, legenda: „† Pecetea principatului Țării Românești”, având în câmp într-un scut acvila valahică, scutul flancat de doi lei rampanți, deasupra scutului coroana deschisă; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 138, nr. 699 (mențiune).

683. <Înainte de 5 septembrie 1809>. Mărturie a serdarului Athanasie, cu decizia Divanului din 5 septembrie 1809.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 138, nr. 700 (mențiune după orig. grec, mărturia, și rom., decizia Divanului).

684. 1810 august 24. Daniil lăutar, ȕigan „holtei” al m-rii Mihai Vodă, se învoiește cu Anița, fiica Părvii spălătoreasă, ȕigancă domnească, să se căsătorească cu cununie.

Petrache fost al treilea logofăt al pușcării <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (15,4 × 10,6 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 138, nr. 701 (rez. după orig., cu data: „24 octombrie 1810”).

685. 1811 aprilie 23. Grigorie șalvaragiul cumpără de la Iordache vâtaf, de la soția lui, Mariia, și de la Ion fierarul Olteanul, robii m-rii, la vreme de nevoie și de lipsă, pentru că au căzut într-o datorie și nu aveau cu ce plăti, o bucată de loc din ȕigănia m-rii, din bătăturile caselor lor: de la Iordache vâtaf a cumpărat o bucată de loc, aflat între casa lui și casa Măriei, care este scrisă mai sus, cu 50 de taleri, iar de la Mariia o fășioară de loc, din bătătura ei, lată de cinci pași și în lung din fața drumului până în fundul bătăturii casei ei, cu 30 de taleri. Grigorie urma să facă un loc din cele două locuri; de asemenea, s-a învoit cu părintele Mihaliotul, chir Sofronie, proin episcop de Vrața, ca să plătească chirie trei taleri pe an, la începutul anului, înainte de Sf. Gheorghe, iar părintele i-a dat voie să facă orice namestii, dar nu avea voie să vândă vin.

Grigorie șalvaragiul <m. p.>¹; Mihalache.

Orig. rom., hârtie difolio (21,8 × 16,2 cm), cerneală cafenie, sigiliu inelar octogonal (1,4 × 1,2 cm) aplicat în aceeași cerneală, cu un scut oval în câmp, timbrat de o coroană cu lambrechini; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 138, nr. 702 (mențiune).

¹ Sigiliu inelar; numele cumpărătorului a fost scris încă o dată și de diac.

686. 1812 august 13. Pavel împreună cu soția lui, Floarea, și cu fiica lor, Anica, vând lui Știrea, vecinul lor, două case cu pivnițele lor, una învălită, cu ulucă și cu o cuhnioară, alături cu o alta învălită cu șovar, cu 1.800 de taleri; casele fuseseră ale răposăților, Ioja comisar și ale soției lui, Anușca, date copilei, pe care o luaseră de suflet prin diată, dar ei neputând-o stăpâni, de greutatea oștirilor, și neavând alt mijloc de a le mai ține, cu cheltuială fiind încărcăți, le-au vândut; casele erau pe moșia m-rii Mihai Vodă, pentru care plăteau o chirie de cinci taleri pe an.

Pavel¹; Floare¹; Anica; preotul Ivan ...² protopop de la Izvor <m. p.>. Scrie preotul Ștefan.

Orig. rom., hârtie difolio (28,5 × 19,3 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 138, nr. 703 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Neclar.

687. 1812 august 29. Rizea vinde ginerelui său, Dumitru, soțul fiicei sale, Dumitrana, o casă în mahalaoa Bisericii Albe, cu 250 de taleri.

Rizea¹; Preda, fiul lui Rizea¹; Ilinca, sora lui Preda¹; Costanda, sora lor¹; Radu postăvarul; Radu Găitănarul; Dumitru șalvaragiul. Scrie Mărin abăgiul.

<Pe verso>: Rizea postăvar mărturisește că a primit 40 de taleri. Rizea postăvar¹.

Orig. rom., hârtie difolio (24,5 × 17,4 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 139, nr. 704 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

688. 1813 februarie 10, București, în anul dintâi al întâiei domnii. Ioan Gheorghe Caragea vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscop din Mira Lichiei, egumenului Chipriian¹ arhimandrit și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul Leurdenii, Glâmbocelul, Călineștii, Bădeștii și Vrăneștii, câte doi bani de vadră și părparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului pe care îi plătesc dajnicii, de vadră câte patru bani și ploconul de nume, din care să aibă a lua vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și părparul după obicei. De asemenea, m-rii îi sunt scutite, la vremea oieritului, 500 de oi, și i se întărește dreptul de a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vama din pește și din raci după vechiul obicei din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. De asemenea, m-rea primește scutire pentru 19 liude, străini poslușnici dărvari și vieri, pe care găsimdu-i și luând adeverință de la ispravnicii județului, pe numele și chipul lor, să li se dea pecetluituri domnești, pentru a a fi scutiți de toate dajdiile și angariile; domnul a văzut și hrisovul lui Costandin Ipsilanti vv., din 1803

iunie 14. De asemenea, pentru că m-rea „s-a cinstit cu starea scaunului domnesc” și a fost și vie lângă m-re, unde s-au zidit de către părintele lui, în întâia domnie, case domnești, s-au dat m-rii în schimb viile domnești de la Târgoviște; pentru că aceste vii erau departe și nu putea năstavnicul m-rii să meargă să le lucreze și pentru că în m-re s-a aflat, și se află și acum, „curtea scaunului domnesc”, Alexandru Muruz vv. a dat m-rii, pentru înlesnirea lucrului acelor vii, 20 liude, scutelnici dintre dajnicii vistieriei cu pecetluituri domnești, scutiți de dajdiile vistieriei și de alte angarii; domnul îi poruncește marelui vistier să-i dea ȋidulele vistieriei de pe orânduiala către ispravnicii acelu județ și, aducând adeverințe de chip, să li se dea și pecetluituri de la vistierie.

Credința domnului și a fiilor lui: Gheorghe Caragea vv., Costandin Caragea vv. și martori marii boieri ai Divanului: pan Costandin Filipescu mare ban, pan Radu Golescu mare vornic de Țara de Sus, pan Grigorie Brâncoveanu mare vistier, pan Grigorie Ghica mare logofăt de Țara de Sus, pan Radu Slătineanu mare vornic de Țara de Jos, pan Dumitrașco Racoviță mare vornic al treilea, pan Istrate Crețulescul mare vornic al patrulea, pan Iordache Slătineanu mare logofăt de Țara de Jos, pan Costache Suțul mare hatman, pan Mihalache Manul mare vornic al politiei, pan Mihalache Suțul mare spătar, pan Costache Vlahuță mare postelnic, pan Athanasie Hristopulu mare logofăt al pricinilor străine, pan Aleco Mavrocordat mare căminar, pan Dumitrache Manul mare comis și pan Mihail mare pitar. Ispravnic pan Grigorie Ghica mare logofăt de Țara de Sus. Scrie Chiriță logofăt de Divan.

Ioan Gheorghe Caragea vv. <m. p.>; Marele logofăt a citit; trecut în condică de Răducanu sluger.

Orig. rom., hârtie difolio (76,4 × 52,4 cm), cerneală neagră, intitulația, inițiala, majuscule și monograma în chinovar, sigiliul domnesc mare aplicat în cerneală roșie cu stemele județelor împrejur. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 139, nr. 705 (mențiune).

EDITII: V. A. Urechia, *Istoria românilor*, X/A, p. 100-102 (text integral după „cod. LXXVIII, 13”); Domenico Caselli, *Curtea domnească ot Mihai Vodă*, p. 1 (fragment după V. A. Urechia); Teodor Bodogae, *Ajutoarele românești la mănăstirile din Sfântul Munte Athos*, p. 254 (mențiune după V. A. Urechia, fără menționarea domnului).

¹ Scris de altă mână.

689. 1814 aprilie 23. Demetriu Nicolae cumpără o casă de pe locul m-rii, pe Ulița Spirii, pentru 150 de taleri, iar pentru chirie s-a înțeles cu egumenul Chipriian de la m-rea Mihai Vodă să plătească trei¹ taleri, pentru perioada 23 aprilie 1814 – 23 aprilie 1815.

Demetriu Nicolae².

Orig. rom., hârtie difolio (22 × 16 cm), cerneală naegă, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe f. 2v., două însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 139, nr. 706 (mențiune).

¹ Suma neclară.

² Amprentă digitală.

690. 1814 august 1. Dumitrana împreună cu frații și cu tatăl ei vând părintelui Dosotei o casă de pe moșia Mitropoliei, pentru 380 de taleri, cu chirie de cinci taleri pe an.

Dumitrana¹; Preda, fratele Dumitranei; Radul Zestreș(i)lă; Ilinca; Rizea, tatăl lor; popa Mihai; popa Ion duhovnic <m. p.>. Scrie popa Fotie.

Orig. rom., hârtie difolio (32 × 21,2 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v. rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 139, nr. 707 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

691. 1814 noiembrie 3. Diiamandi staroste îl înștiințează pe domn că Ilinca, soția răposatului Dobrotean, prin jalba dată domnului a arătat că fiind văduvă de mulți ani a căzut într-o datorie și neavând cu ce plăti a cerut voie să vândă cu mezat o casă din mahalaoa Mihai Vodă, ca să-și plătească datoria și să-i rămână și de cheltuială; domnul a rânduit jalba la Departamentul de Opt spre cercetare și s-au văzut următoarele acte: 1808 martie 16, anafora starostelui de negustori, adevărită de răposatul Manolache Lahovari, care era epistat vorniciei cutiei, și întărită de Divanul țării, în care se spunea că Tacoii armeanca avea o pricină cu cumnata ei Mariia, pentru o casă a lui Ștefan ceaș de lângă m-rea Mihai Vodă, și prin hotărâre de judecată s-a dat voie de s-a vândut la mezat, de unde a cumpărat-o Theodor Anastasiu cu 1.267 de taleri; 1809 iunie 10, zapisul lui Theodor Anastasiu, încredințat cu mărturia răposatului Anastasie staroste și cu iscălitura egumenului m-rii Mihai Vodă, Samuil

singhelu, pe care l-a dat Ilincăi Dobrotenoaiei, în care se spunea că i-au vândut casa cu 1.500 de taleri. Aceasta după ce a cumpărat-o, a prețuit-o și a sporit-o, iar acum nu mai putea să o țină fiind datoare și casa fiind pusă amanet. Domnul i-a dat voie să o vândă prin mezat și i-a poruncit starostelui să o vândă după orânduială; astfel că a fost rânduit telal, care a strigat la mezat casa din mahalaoa Mihai Vodă, cu două odăi, cu cămară și cuhnie cu sală și cu galerie¹, învelită cu uluci și cu olane, cu pivniță și ...², în care încap ca la trei buți, cu curte împrejmuită cu uluci și despre mahala cu ...² pe locul m-rii Mihai Vodă, cu o chirie de 9 taleri pe an. Casa a fost strigată la mezat, în auzul tuturor, cu soroc de patru luni și jumătate și a ajuns să fie cumpărată de egumenul Chipriian de la m-rea Mihai Vodă cu 5.400 de taleri; fiindcă s-a cumpărat de la mezat, egumenul a dat 270 de taleri la epitropia obștirilor, havaetul cutiei de milostenii, de leu câte 6 bani.

Diiamandi staroste, <m. p.>.

1814 noiembrie 28. Ioan Gheorghe Caragea vv. și domn al Țării Românești întărește egumenului Chipriian de la m-rea Mihai Vodă stăpânirea peste casa cumpărată de la mezat. Marele logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (32,6 × 22 cm), cerneală cafenie, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc oval (3,6 × 3,2 cm), aplicat în cerneală roșie cu legenda: „Io Ghe(o)r(ghe) v(oie)v(o)d. 1813”, având în câmp acvila cruciată, într-un scut oval, susținut de doi unicorni și timbrat de o coroană închisă; pe f. 2v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 139, nr. 708 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

² Neclar.

692. 1815 aprilie 23. Sătenii din Ciocănești, din județul Ilfov, îl înștiințează pe arhimandritul Chipriano, egumenul m-rii Mihai Vodă, că nu vor să-l mai sufere pe arendașul moșiei, Vasile Jupâniotul¹, de aceea cer protimisii și vor să ia asupra lor arenda; după ce s-au judecat înaintea lui vodă au primit dreptul de a arenda moșia, pentru 26.000 de taleri, cu anafora de la marele logofăt, pentru trei ani, de la 23 aprilie 1815 până la 23 aprilie 1818, cu drept de a lua dijmă din toate semănăturile și claca câte 12 zile de fiecare casă să fie tot a lor ca și alte venituri ale moșiei; de asemenea, să aibă a păzi hotarele, iar la împlinirea sorocului să o facă teslim m-rii, care dacă va vrea să le-o mai dea, iar dacă nu să aibă a plăti dijma și a face clacă și la leasă de la prival să nu se amestece și să dea pe

an m-rii o oca și un sfert de pește, pe care să o ducă la m-re cu câteva zile înainte de praznicul m-rii.

Radu, fiul lui Constantin, din satul Ciocănești²; Danciu, fratele lui²; Călin, fiul lui Stan²; Nedelcu, fiul lui Vlad²; Dumitru²; Tudor, fiul lui Văsiu²; Mihalache logofăt <m. p.>; Andrei logofăt hăt(mănesc) <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (30,7 × 21,2 cm), cerneală sepie; pe f. 2v., însemnare și rez. grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 139, nr. 709 (mențiune).

¹ Așa în orig.

² Amprentă digitală.

693. 1815 aprilie 25. Bunea, fiul lui Radu Mazilu, ia de la m-rea Mihai Vodă un loc în capătul viei m-rii, care loc este „creangă”, și vrea să facă curătură, ca să-și răsădească vie, în Dealul Cernăteștilor, în valea Negovanului, să dea otaștină pentru un pogon câte 8 taleri pe an, înainte de Sf. Gheorghe.

Bunea, fiul lui Radu Mazilu din ...¹.

Orig. rom., hârtie difolio (20 × 14,3 cm), cerneală cafenie, o amprentă digitală aplicată în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 710 (mențiune).

¹ Neclar; amprentă digitală.

694. <1>815 mai 17. Hristea Gheorghiu vinde egumenului m-rii Mihai Vodă o casă de pe locul m-rii, în mahalaoa Izvor, vecin cu Tanasie dulgher și cu Ion neamțu, pentru 220 de taleri.

Εγώ Χρίστος Γεωργί(ου) βεβαιόνο τα άνοθεν. Μιν υξερωντας να υπογραφο άβαλα το δάκτυλό μου¹. Θεώδορος εξάδελφός του ως μεγαλύτερος του υπόσχομε με τα άνοθεν².

„Și am scris eu cu zisa numitului și am iscăliz, Nicolaos logofăt”³.

Orig. rom., hârtie difolio (28,6 × 18,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 711 (mențiune).

¹ „Eu Hristos Gheorghiu confirm cele de mai sus. Pentru că nu știu să mă iscălesc, am pus degetul”. Amprentă digitală.

² „Theodor, vârul lui mai mare, promit <să respect> cele de mai sus”.

³ Semnătura cu litere grecești.

695. 1815 iunie 8. Ana, împreună cu fiica ei, Trandafira, vând jupă-nesei Mariia o casă părintească cu chirie, de pe moșia m-rii Mihai Vodă, pentru 500 de taleri.

Ana¹; Trandafira¹; Ioan portar <m. p.>; preotul Ion duhovnic; popa Mihai. Scrie popa Fotie.

Orig. rom., hârtie difolio (29,1 × 20,2 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 712 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

696. 1817 mai 24. Dosarul unei judecăți deschise de egumenul m-rii Mihai Vodă.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 713 (mențiune după orig. rom. și grec).

697. 1818 februarie 20. Sătenii birnici din satul Ogreneni, nesiliți de nimeni, îi dau voie lui Andrei holtei, fiul lui Radul, să se facă poslușnic la m-rea Mihai Vodă, pentru că nu avea nici o pricină de dajde în satul lor și pentru pomenire.

Radul, fiul lui Sta(n)¹; Din(u) Gog(o)nea¹; Badea¹; Petre¹; Dumitru Vlăș(cEANUL)¹; Jâpa Rali¹; Costea ...². Scrie Costandin Din(u).

Orig. rom., hârtie difolio (21,9 × 16,3 cm), cerneală neagră, șapte amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 714 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Neclar.

698. 1818 februarie 25. Locuitorii din satul Ogrăzeni mărturisesc că nu vor intra în pădurea m-rii, iar care vor intra să fie pedepsiți, pentru că m-rea le-a lăsat pădure pentru trebuința caselor lor; logofătul Gheorghie venise cu porunca m-rii Mihai Vodă și cu porunca ispravnicilor ca să oprească pădurea pentru trebuința m-rii.

Costandin Văsiu¹; Micul¹; Pricopie¹; Preda Nedelco¹; Oancea¹; Radu, fiul lui Stan¹; Ion Călina¹; Radu Gligore¹; Petre Grecu¹; Stoian Moise¹; Enache¹; Stoian Podar¹; Preda pârcălab¹; Costea¹; Dinul pârcălab¹. Scrie Costandin.

Orig. rom., hârtie difolio (21 × 15,9 cm), cerneală neagră, 16 amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 715 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

699. 1818 iulie 27. Nectarie arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei dă o carte de blestem, în urma porunca domnului, pusă pe anafora marilor boieri, în pricina dintre arhimandritul Gavriil, egumenul m-rii Văcărești, reprezentat de omul lui, Athanasie, egumenul Mihaliotul, reprezentat de Gheorghie Theodoru, serdarul Costandin Colceag și Mathei polcovnic din Perieți, vechili din partea lui Drăghici din Crăsani și medelnicerul Costandin Andronescu. Egumenii și Colceag s-au plâns împotriva lui Athanasie Dimitriu, cel care a cumpărat moșia Bărăgan, din județul Ialomița, a răposatei Elena Moruzoaia. În anafora se spunea ca egumenul Raduliot, care era și epitrop al Cotrocenilor, egumenul Văcăreștean, egumenul Mihaliot, Mathei polcovnic, Drăghici, serdarul Colceag și Milteniar Andronescu să-și ia fiecare hotarnic și să meargă la fața locului, împreună cu hotarnici, stolnicul Stănescu și Sârghie Vericeanu, și cu inginer, pentru a face din nou cercetare, prin carte de blestem și să facă și măsurătoare a moșiei Fauri și a moșiei ...¹șaz ale m-rii Cotroceni. Mitropolitul dă o carte, cu mare blestem și cu groaznică afurisanie, asupra locuitorilor din satul Dâlga, din județul Ialomița, și din satul Caraba<nul>¹ ca să mărturisească care este hotarul adevărat. Blestem.

Nectarie al Ungrovlahiei <m. p.>.

<Pe verso>: Ioan, fiul lui Neagu, din satul Căldărușani, a primit cartea de blestem pentru ctpaciul Bărăgan²; Ioan, fiul lui Iacov, din satul Baba Ana, a primit cartea de blestem²; Aldea Ion, din Valea lui Tărbacă,

a primit cartea de blestem, a sărutat și a iscălit cartea; popa Petre, duhovnicul din Ciocănești².

Orig. rom., hârtie difolio (24,3 × 35,7 cm), cerneală sepia, trei amprente digitale aplicate în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 140, nr. 716 (mențiune).

¹ Pătat.

² Amprentă digitală.

700. 1818 septembrie 15. Vechilii din partea sătenilor din Socetu încredințează m-rea Mihai Vodă și se leagă: să clăcuiască 12 zile pe an și o zi deosebită cu plugul, toamna sau primăvara; să-i ducă și câte un car cu lemne acolo la moșie, făcându-le teslim la epistatul pe care îl va orându-i m-rea; să dea dijma și toate ajutoarele după obicei; să nu fie volnici să-și închidă orgăzile cu orice fel de lemnării, fără știrea și voia m-rii; fiind locuitori pe moșia m-rii, Socetu, din județul Dâmbovița, s-au împotrivit la dreptățile la care trebuiau să răspundă și la adetul moșiei, după pravilă; de aceea, m-rea s-a plâns domnului, care prin marafetul isprăvniciei și cu mumbașir i-a dus la București.

Preda but(a)rul din Socet¹; Manolache, fiul lui Neculai¹; Radu Ungurean¹; Stoica pârcălab¹.

<1>818 septembrie 16. Departamentul Păhârniceii adevărește că locuitorii din Socet se vor supune m-rii Mihai Vodă și că vor păzi așezământul, care s-a făcut cu pravilă; locuitorii au spus că zapisul s-a făcut de bună voia lor.

...²; C(onstantin) paharnic <m. p.>; P(etru) serdar <m. p.>; ...² al treilea logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (27,8 × 19,1 cm), cerneală neagră, patru amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 141, nr. 717 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Neclar.

701. 1819 ianuarie 14. Un arendaș se înțelege cu m-rea Mihai Vodă pentru o vie de la Cernătești, în Valea Negovanului, răzeș cu Răducanu lipscan, din care a luat 8 pogoane pe șase ani, urmând ca în primii doi ani să nu dea ceva m-rii, iar în următorii patru să dea în fiecare

an câte 50 de vedre de vin, pe care să le ducă la m-re. De asemenea, arendașul se obligă să lucreze via și să pună butași în fiecare an, iar la terminarea celor șase ani să o dea în bună stare m-rii.

...¹.

Orig. rom., hârtie difolio (21,8 × 16,1 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v., rez. dezv. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 141, nr. 718 (mențiune).

¹ Amprentă digitală; iscălitură neclară.

702. <Înainte de 8 februarie 1819>. Jalba egumenului Anthim de la m-re Mihai Vodă, cu porunca lui Alexandru Nicolae Suțu pentru a fi cercetată, din 8 februarie 1819.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 141, nr. 719 (mențiune după orig. grec, jalba, și rom., porunca domnească).

703. <Înainte de 7 martie 1819>. Jalba egumenului Anthim de la m-re Mihai Vodă, cu porunca lui Alexandru Nicolae Suțu pentru a fi cercetată, din 7 martie 1819.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 141, nr. 720 (mențiune după orig. grec, jalba, și rom., porunca domnească).

704. <Înainte de 17 martie 1819>. Jalba egumenului Anthim de la m-re Mihai Vodă, cu porunca lui Alexandru Nicolae Suțu pentru a fi cercetată, din 17 martie 1819.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 141, nr. 721 (mențiune după orig. grec, jalba, și rom., porunca domnească).

705. 1819 martie 28, București, în anul dintâi din cea de-a treia domnie. Alexandru Nicolae Suțul vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din latura orașului Bucureștii, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscop din Mira Lichiei, egumenului Anthimu¹ și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, adică din poporul

Leurdenii, Glâmbocelul, Călineștii, Bădeștii și Vranceștii, câte doi bani de vadră și pârparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, și așa împreună să strângă banii vinăriciului pe care îl plătesc dajnicii, de vadră câte patru bani și ploconul de nume, din care să aibă a lua vinăricerii domnești câte doi bani de vadră și ploconul de nume, iar omul m-rii câte doi bani de vadră și pârparul după obicei. De asemenea, m-rii îi sunt scuite, la vremea oieritului, 500 de oi, și i se întărește dreptul de a lua 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vama din pește și din raci după vechiul obicei din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. De asemenea, m-re primește scutire pentru 19 lide, străini poslușnici dârvari și vieri, cărora, găsindu-i și luând adeverință de la ispravnicii județului pe numele și chipul lor, să li se dea pecetluituri domnești, pentru a fi scutiți de toate dajdiile și angariile; domnul a văzut și hrisovul lui Costandin Ipsilanti vv., „seleful” lui, din 1813 februarie 10. De asemenea, pentru că m-re „s-a cinstit cu starea scaunului domnesc” și a avut și a fost și vie lângă m-re, unde au fost zidite de către părintele lui, în întâia domnie, case domnești, s-au dat m-rii în schimb viile domnești de la Târgoviște; pentru că aceste vii erau departe și nu putea năstavnicul m-rii să meargă să le lucreze și pentru că în m-re s-a aflat, și se află și acum, „curtea scaunului domnesc”, Alexandru Muruz vv. a dat m-rii, pentru înlesnirea lucrului acelor vii, 20 de liude, scutelnici dintre dajnicii vistieriei, cu pecetluituri domnești, scutiți de dajdiile vistieriei și de alte angarii; domnul îi poruncește marelui vistier să-i dea țidulele vistieriei de pe orânduiala către ispravnicii aceluia județ și aducând adeverințe de chip să li se dea și pecetluituri de la vistierie.

Credința domnului și a fiilor lui: Nicolae vv., Gheorghie vv., Ioan vv., Scarlat vv., Dimitrie vv. și Grigorie vv., și martori marii boieri ai Divanului: pan Costandin Crețulescul mare ban, pan Barbul Văcărescul mare vistier, pan Istrate Crețulescul mare vornic de Țara de Sus, pan Mihalache Manul mare vornic de Țara de Jos, pan Gheorghie Filipescul mare logofăt de Țara de Sus, pan Theodorache Văcărescul mare vornic, pan Costandin Caliiarh mare vornic, pan Gheorghie Goleșcul mare vornic al obștilor, pan Alexandru Filipescul mare logofăt de Țara de Jos, pan Nicolae Slugearoglu mare postelnic, pan Mihalache Suțul mare logofăt de obiceiuri, pan Gheorghie Vlahuță mare spătar, pan

Mihalache Cornescu mare vornic de politie, pan Alexandru Hariton mare căminar, pan Alexandru Desila mare comis. Ispravnic pan Gheorghie Filipescu mare logofăt de Țara de Sus. Scrie Chiriță logofăt de Divan.

Alexandru Suțu vv. <m. p.>; Gheorghie Filipescu mare logofăt a citit <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (77,6 × 54,5 cm), cerneală neagră, intitulăția, inițiala, majuscule și monograma în chinovar, sigiliul domnesc mare aplicat în cerneală roșie cu stemele județelor, legenda: „† Io, Alexandru Nicolae Suțu v(oie)v(od), cu mila lui Dumnezeu, domn al Țării Rumânești”, având în câmp capul de bour și acvila cruciată, așezate în două cartușe, timbrate de două coroane închise și anul 1818 noiembrie; pe f. 2v., însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 141, nr. 722 (mențiune).

¹ Scris de altă mână.

706. 1819 aprilie 26. Logofeția Mare îl înștiințează pe egumenul Mihaliotul că trebuie să se facă hotărnicirea moșiei Tărăcenii, care este pe hotarul județelor Dâmbovița și Prahova, rânduindu-se și hotarnici; egumenul avea o moșie care se învecina cu această moșie, de aceea i se cere să numească un vechil, care să meargă, când va trebui, la fața locului, cu actele pe care le are.

Marele logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (35,3 × 12,5 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 723 (mențiune).

707. <Înainte de 17 mai 1819>. Anthim egumenul m-rii Mihai Vodă adresează o jalbă domnului în care spune că m-rea are o moșie în județul Dâmbovița, care se numește după sineturi Poiana, iar acum i se spune Haimanalele, 900 de stânjani, alți 150 de stânjani de danie, și pentru că din poruncă domnească se hotărniceste cu inginer moșia Tărăcenii a marelui logofăt Iordache Filipescu, roagă să fie dată o carte de blestem, pentru ca hotărnicii să aleagă și moșia m-rii față de vecini, deoarece are bănuială că au încălcat moșia m-rii moșnenii Predești și medelnicerul Costache Burche.

Anthim egumen de la Mihai Vodă <m. p.>¹.

1819 mai 17. Un fost mare căminar scrie că jalba trebuie să fie cercetată de marele logofăt de Țara de Jos.

1819 mai 22. Alexandru Filipescu mare logofăt scrie domnului că marele logofăt Iordache Filipescu l-a luat ca hotarnic pe Alexandru Răducanu, pentru ca să hotărnicască moșia Tărăcenii, și spune să i se poruncească să aleagă și hotarele moșiei Poiana sau Haimanalele a m-rii Mihai Vodă, după jalba dată de egumenul Anthim; hotărnicirea va avea loc numai după ce vor fi înștiințați și stăpânii moșiilor din jur și după ce vor fi cercetate actele doveditoare, iar dacă vor fi neînțelegeri se vor judeca la Divan.

Alexandru Filipescu mare logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (32,4 × 21,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 724 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

708. <Înainte de 1819 martie 23>. O scrisoare adresată logofătului Nicolae Andronescu prin care i se spune că a fost cerut de părți hotarnic, în urma jalbei date de egumenul m-rii Mihai Vodă împotriva lui Ștefan Bilciurescu și a lui Nicolae Cocos, în care arăta că aceștia ar fi încălcat cu moșiile lor hotarul moșiilor Socetu și Bilciurești ale m-rii; porunca domnească a fost adusă de Epifanie monah, iconomul și vechilul m-rii.

1819 martie 23. Nicolae Andronescu logofăt de Divan cercetează jalba dată de m-rea Mihai Vodă, în care spunea că i se împresoară moșia Socetul de către vecinii răzeși; jalba a fost cercetată și de ispravnicii județului Dâmbovița; toate părțile l-au cerut hotarnic pe logofăt, care a cercetat cartea de hotărnicie făcută de trei boieri, din 1796 februarie 6, după care a mers la fața locului ca să măsoare moșia cu stângenul lui Costandin Brâncoveanu vv., împreună cu vechilul m-rii, iconomul Epifanie monah, cu al treilea logofăt Ștefan Bilciurescu, cu Gheorghiiță Cocos și cu popa Manea din Socet, om ca de 57 de ani, și fratele lui, popa Mihalache, om ca de 54 ani, uncheașul Anghel, om ca de 75 ani, și cu alții și au văzut semnele de hotar, puse la o altă hotărnicie: grădina lui Radul Vlășceanul, moșia Boziești a m-rii, moșia Bilciureasca a m-rii, casa lui Dumitru Vlășcean și a lui Radul Vlășcean vârzar, casa lui Costandin, fiul lui Bădan, toți din satul Socetul, Vlășceanu Bubuiianului,

casa lui Preda Vrăjitorul, cârciuma răposatului Preda Fundățean; pentru un semn de hotar, cuprins de moșia logofătului Bilciurescu, logofătul Ștefan Bilciurescu a cerut răgaz până la Paști ca să-și aducă scrisorile doveditoare; semne de hotar la partea care se învecinează cu Gheorghită Cucos: Ialomița, puțul țiganului, furciturile Bubuiianului. Hotarnicii au văzut și o hotarnică a acestuia, din 1809 iulie 5, făcută de serdarul Mihai Greceanul, cu vechilul m-rii și cu locuitori din Socet, atunci când vechilul m-rii nu a avut scrisorile, spunând că sunt la Brașov, iar vechilul de acum a spus că niciodată m-rea nu a avut scrisorile la Brașov, ci că s-au aflat la Târgoviște, dar m-rea nu a avut știre de acea hotarnicie.

Nicolae Andronescu logofăt de Divan <m. p.>

Orig. rom., patru file (31,5 × 21,9 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 725 (mențiune).

709. 1819 mai 24. Costandin, cizmar, botezat, și soția lui, Ana, dau zapis la mâna lui Anthim, egumenul m-rii Mihai Vodă. Având nevoie de casă, s-a rugat cizmarul de Anthim și i-a împrumutat 200 de taleri, cu care a cumpărat o casă de la Dositheos ieromonah situată pe locul Mitropoliei în mahalaoa Postăvăriei, la 1 martie 1818. Neavând mijloc de a-i întoarce banii, l-a rugat să-l mai aștepte încă 10 luni când îi va întoarce banii cu dobândă, iar neavând nici atunci, să vândă Anthim casa ca să-și ia banii.

Costandin cizmar¹; Ana, soția lui Costandin cizmar¹.

Martor: Κωνσταντίνος (αντίνος) Καριδάκης ευρεθείς παρόν μαρτυρώ <m. p.>².

Ilie logofăt de Divan a scris.

Orig. rom., hârtie difolio (24,5 × 17,8 cm), cerneală neagră, două amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 1v., o listă de socoteli în limba greacă, din 8 iulie 1820; pe f. 2v., rez. grecesc dezvoltat. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 726 (mențiune, cu numele cizmarului citit greșit: „Cordi”).

¹ Amprentă digitală.

² „Constantin Caridakis, aflat aici, mărturisesc”.

710. 1819 mai 24. Divanul îi scrie domnului că din poruncă domnească zapcii hătmăniei au dus pe Iordache Piscupescu postelnic, vechilul lui Anthim egumen Mihaliotul, cu jalba pe care a dat-o egumenul împotriva arhiereului Hrisopoleos, chir Lavrentie, năstavnicul m-rii Sărindarul, zicând că o moșie a Sărindarului din județul Ilfov se învecinează cu moșia Sfarceștii a m-rii sale, pe care a început să bată tarași ca să-și facă heleșteu; egumenul cere să fie oprit din lucru și să fie orânduit hotarnic medelnicerul Răducanu Tocilescu spre a cerceta sineturile părților. Egumenul m-rii Sărindar a spus că știe că locul unde a bătut tarași este al m-rii Sărindar, iar jeluitorul, în silnicie, a pus să fie scoși tarașii, cerând hotarnic pe Serghie Vericeanu fost căpitan de dorobanți, împreună cu inginerul Andrei Covaciu. Boierii cer ca domnul să le poruncească hotarnicilor să meargă la fața locului pentru cercetarea pricinii, iar inginerul să facă o hartă a moșiilor; de asemenea, să pună și pietre prin mumbașir portărel și dacă nu se vor înțelege să pună doar semne și să vină la judecată la Divan.

...¹ Crețulescu mare vornic <m. p.>; Mihai ...¹ mare vornic <m. p.>; Costandin ...¹ mare comis <m. p.>; Iordache Goleescu mare vornic <m. p.>.

1819 mai 31. Alexandru Nicolae Suțul vv. și domn al Țării Românești poruncește hotarnicilor să meargă la fața locului pentru a cerceta pricina. Marele logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (35,5 × 24,4 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliu domnesc oval (3,6 × 3,3 cm), aplicat în cerneală roșie, având în câmp stema Moldovei și a Țării Românești; pe f. 2v., rez. dezv. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 727 (mențiune).

¹ Neclar.

711. 1819 iunie 4. Un vornic îi scrie lui Alecu Filipescu mare logofăt de Țara de Jos spunând că egumenul Mihaliotul a cerut ca să i se hotărâneasă moșia Poiana, care se învecinează cu moșia Poenari, iar el nu a vrut să-și arate sineturile moșiei sale, deoarece nu a fost înștiințat despre faptul că m-rea vrea să-și hotărâneasă moșia, o dată cu hotărânicirea moșiei marelui logofăt Iordache Filipescu, Tărăcenii. Vornicul i-a spus egumenului să dea jalbă domnului în care să arate că îi este încălcată moșia, după care să fie înștiințat și el, dar nu a mai primit nici o veste, până la porunca Marii Logofeții, de aceea nu vrea să se judece cu m-rea

pentru că nu a încălcat moșia acesteia, stăpânind după cum au stăpânit și moșii lui din vechime.

...¹ vornic <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (27,6 × 19 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., adresa. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 728 (mențiune).

¹ Neclar.

712. 1819 august 23. 12 locuitori din Malul Spart, județul Vlașca, chemați de ispravnici la cererea logofătului Ghiorghi, epistatul m-rii Mihai Vodă, se angajează să nu mai facă nici o stricăciune opriturilor din pădurea m-rii, altfel vor suporta pedeapsa, iar m-rea își va pune pădurar. A scris diaconul Nicolae.

Locuitorii: popa Deaua din Malul Spart; Radu căpitan; Vasile pârcălab; Ion, fratele lui Vasile; Stănică rotar; ...¹; Vișan vânător; Ion, fratele lui Flore; Păun Oltean; Dumitrache, fratele lui Păun; Tănase pârcălab.

La 24 august, actul a fost întărit de ispravnicii județului Vlașca².

Orig. rom., hârtie difolio (31,7 × 21,5 cm), cerneală neagră, 11 amprente digitale aplicate în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 142, nr. 729 (mențiune).

¹ Neclar.

² Două semnături neclare.

713. 1820 ianuarie 23. Locuitorii din satul Socetu, de pe moșia m-rii Mihai Vodă, îl înștiințează pe egumen, că s-au dus la arendaș ca să le arate în care parte de moșie să fie dijmași și că vor merge la Bilciurescu ca să dea venitul moșiei, pentru că arendașul nu îi lasă în pace, le ia zăloage, iar ei sunt oameni bătrâni, în vârstă ca de 70 de ani, și au dijmuit și cu tatăl lui și cu moșul lui; acum, oamenii nu mai au vreme de bătălie „de pușcă, de sabie și de iarbă”; o parte de moșie a rămas la Cocos, care a luat dijma fânului și a porumbului, iar în partea lui Bilciurescu sunt și livezi, pe care le-au cósit vreme de 40 de ani. Bilciurescu le-a luat fânul și le-au rămas vitele muritoare de foame și au cumpărat fân pentru vitele lor ca să le poată scoate din iarnă.

Popa Mihai din Socetu; popa Ion din Socetu; uncheaș Anghel; Preda; Ilie Cârcea¹; Andrei; Voicul; Stoica; Stoica.

Orig. rom., hârtie difolio (22,4 × 16,2 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 143, nr. 730 (mențiune).

¹ Lectură nesigură.

714. <Înainte de 10 februarie 1820>. Jalba egumenului Parthenie, de la m-rea Mihai Vodă, cu porunca lui Alexandru Nicolae Suțu pentru a fi cercetată, din 10 februarie 1820.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 143, nr. 731 (mențiune după orig. grec, jalba, și rom., porunca domnească).

715. 1820 februarie 23, București. Contract între m-rea Mihai vodă și ieromonahul Neofit, numit egumen al schitului Beșteleu, începând cu 23 aprilie 1820, urmând ca acesta să îndeplinească următoarele condiții:

1) ieromonahul a dat 5.000 de taleri împrumut cu dobândă m-rii Mihai Vodă, iar de acum înainte să nu-i mai ceară nici el, nici clironomii, după moartea lui, iar dobânda lor să fie embatic pentru schitul pe care l-a primit; după moartea lui, schitul să rămână al m-rii împreună cu toată averea, iar cei 5.000 de taleri să rămână ai m-rii, pentru ca să i se facă pomenire după canoanele bisericești;

2) se îndatorează să țină biserica schitului cu toată podoaba ei, cu doi preoți cu cântăreți și cu paraclisier, să săvârșească neîncetat liturghia, să pomenească numele ctitorilor și toate cele trebuincioase ale bisericii să le păzească: făclii, untdelemn, candelă, icoane, cărți, cădelnițe, sfeșnice ș.a. și câte se cuprind în catastif; darurile pe care le va primi să le scrie pe o foaie separată și să le facă cunoscute m-rii;

3) moșiile schitului să fie păzite pentru ca să nu fie încălcate de vecini, iar dacă vor fi încălcate este dator să se judece pe cheltuiala sa și de la m-re să nu ceară nimic; via schitului să fie lucrată cu cheltuiala lui, ca să nu rămână paragină, să pună în fiecare an butași, să o lucreze și să o închidă cu gard;

4) schitul i se dă fără datorii, iar orice împrumut să-l facă pe numele său și nu al schitului;

5) din cele mișcătoare și nemișcătoare ale schitului să nu aibă voie să înstrăineze ceva, ci să aibă a adăuga; dacă se va întâmpla vreo nenorocire, război ori cutremur, și se va strica biserica sau altă bina a

acestui schit, paguba să se socotească a m-rii Mihai Vodă, dar merem-tisirile, învăliturile, sădirile și altele trebuincioase să fie din ale lui, fără să îndatoreze m-rea Mihai Vodă;

6) dacă vreodată va vrea să se întoarcă la metania sa, adică „la cel de jos chinoviu al Simopetro”, să nu aibă voie să lase pe un clironom al său sau pe alt străin pentru paza schitului, ci să orânduiască cu simfonie în locul său epitrop un frate al schitului sau de la Simopetra, din Sfântul Munte, sau de la Mihai Vodă, care să țină aceeași orânduială după simfonia de mai sus;

7) cislele care vor fi aruncate de către stăpânire să fie ale m-rii Mihai Vodă, iar egumenul schitului să nu fie înadatorat;

8) dacă vreodată se va porni sfântul chinoviu, ori ecsarhicos, ori eforia ori egumenul m-rii Mihai Vodă cu vreun mijloc ca să-l scotă din schit, egumenul să ia cei 5.000 de taleri, iar schitul cu averile sale să le lase fără datorie în stăpânirea m-rii; dacă va păzi condițiile de mai de sus va dobândi și va „metahirisi” veniturile schitului, făcând orice negustorie pe moșiile schitului, până la sfârșitul vieții; au fost făcute două contracte, unul luat de m-re și altul de egumenul schitului.

Parthenie al lui Mihai Vodă; Ioan Moshu vistier, epitrop.

Copie rom., hârtie difolio (35,9 × 24,3 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 143, nr. 732 (mențiune).

716. <Înainte de 20 martie 1820>. Jalba egumenului Parthenie, de la m-rea Mihai Vodă, cu porunca unui mare logofăt pentru a fi cercetată, din 20 martie 1820.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 143, nr. 733 (mențiune după orig. grec, jalba, și rom., porunca domnească).

717. 1820 aprilie 4. Dionisie arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei dă carte de blestem ca să se judece drept și să se poată afla vechii stăpâni; în urma jalbei date domnului de egumenul Parthenie al m-rii Mihai Vodă, marele logofăt de Țara de Jos a dat un pitac pentru ca egumenul să ia un hotarnic, care să hotărânicească moșia Socet, din județul Dâmbovița, cotropită de către vecinii răzeși. Blestem.

Dionisie al Ungrovlahiei <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (24,2 × 36,8 cm), cerneală neagră; pe f. 2v. însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 143, nr. 734 (mențiune).

718. 1820 iunie 13. Jalbă a egumenului Parthenie, de la m-rea Mihai Vodă.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 143, nr. 735 (mențiune după orig. grec).

719. 1820 septembrie 30. Răducanu serdar scrie că orânduiala peștelui care se prinde din bălți prevede ca întreiala, care se numește vamă domnească, prin hrisoave a fost hărăzită m-rilor, iar stăpânul moșiilor primește zeciuiala; această orânduială este cuprinsă în „pravila pământului”, în multe hrisoave vechi și noi și în condica Divanului.

Răducanu serdar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (31,1 × 11 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 736 (mențiune).

720. 1820 octombrie 2. Locuitorii pământeni și sârbi străini din satul Ciocănești, din județul Ilfov, încredințează m-rea Mihai Vodă, că ei au avut obicei că dădeau în loc de clacă câte un zlot de casă pe an și dijmă din bucate; acum, Ion Dorgoce, care a arendat moșia pe trei ani, vrea să i se clăcuiască 12 zile pe an și o zi cu plugul, iar celelalte după pravilă; ei s-au împotrivit și au fost duși, cu mumbașir domnesc la Divan, împreună cu egumenul și cu arendașul, unde au fost obligați să răspundă adeturile moșiei după pravilă. Marii boieri au hotărât ca, pentru claca celor doi ani trecuți, să dea câte un zlot de casă, iar dijma de fân și celelalte să le dea arendașului; dijma de fân să o dea în „natură”; de la Sf. Gheorghie, din anul 1820, să aibă a clăcuți câte 12 zile pe an și o zi cu plugurile și toate celelalte cuprinse în pravila pământească.

Radu Curte sârbul din Ciocănești; Ivan; Ivan Tudora; Dumitru Sara Iovan; Penciu moș Taraș; Mitea Seiaci; Ivan Vârban; Milea Doicoolea; Bogdan Rădoi; Stoicio Deaco; Chiril Meșea Ruolu; Nicolae Ianciu; Ienciu Neicoolu; Minea Doicoolu; Vasile Doicoolu; moș Baica; moș Calito; moș Tudoran Țurlea; Cara Naali; Călin Sara Ivan din Ciocănești, Iane Tatoolu; Șărbăn Tatoolu; Iane Cotoiu și alte 12 nume de sârbi.

Călin, fiul lui Stan; Tudor Văsiu; Stroe Oprea; Dumitru Neacșul; Lupul Prevăț; Nedelco Vlad, Radu Condi; Danciu Condi; Dima Iane; Nedelco Rață; Matei Mitrea; Matei Măinea; Mitran Gavrilă; Ianache Mitrea, Dobre pârcălab și alte 17 nume de pământeni.

1820 octombrie 3. Marii boieri spun că vor mijloci pe lângă vodă ca locuitorii din Ciocănești, din județul Ilfov, moșia m-rii Mihai Vodă, să fie iertați de pedeapsa care li se cuvenea pentru împotrivire, deoarece au arătat că se vor supune obiceiurilor pământului, după pravilă.

Dionisie al Ungrovlahiei <m. p.>; ...¹ mare vornic <m. p.>; Costandin ...¹ mare vornic <m. p.>; ...¹ mare logofăt <m. p.>; ...¹ Filipescu <m. p.>; Grigore Ralet mare vornic <m. p.>; ...¹ Golescu mare logofăt <m. p.>; ...¹ logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (33 × 21,2 cm), cerneală neagră, 68 de amprente digitale aplicate în aceeași cerneală; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 737 (mențiune).

¹ Neclar.

721. <Înainte de 6 martie 1822>. Locuitorii din Ogrăzeni, Bălășoeni, Malul Spart, Crivina și Țigăniia, din județul Vlașca, îi scriu pașei că se află șezători pe moșia m-rii Mihai Vodă, iar mai înainte vreme au avut obicei ca să facă câte trei zile de clacă pe an de fiecare casă, iar cel care nu lucra trebuia să dea câte 10 parale pe zi; apoi, după ceva vreme, li s-a făcut 6 zile, și ziua nelucrată, tot 10 parale, după care li s-a urcat până la 12 zile, și ziua nelucrată 20 parale. Acest din urmă obicei a fost aplicat până anul trecut, iar acum li se cere câte 1 taler pe zi și un car de fân, iar dacă nu au fân trebuiau să dea câte 1 taler; de asemenea, mai înainte nu au avut obicei să facă câte o zi de arătură și să dea câte un car de lemne, iar acum li se cerea să dea pentru plug câte 4 taleri de fiecare casă și pentru carul de lemne câte trei taleri, astfel că fiecare casă trebuia să dea câte 20 de taleri. Locuitorii îi cer pașei să se revină la vechiul obicei, pentru că nu au putere să plătească atâtia bani, iar anul trecut nici bucate nu s-au făcut, fiind bătute de piatră, și ce a rămas au fost mâncate arvani¹ și de oștiri, astfel că ei au rămas muritori de foame, numai cu trupurile, și vor pleca unde vor vedea cu ochii.

1822 martie 6. Hagi Ahmet pașa, serascherul oștirilor împărătești, poruncește boierilor ocârmuitori ai țării să cerceteze jalba după condica Divanului și după pravila pământului.

1822 martie 7. Marele logofăt îi poruncește epistatului hătmăniei să-i ducă pe jeluitori și pe egumen la judecata Departamentului de Opt, pentru ca să fie cercetată jalba. Marele logofăt. Fostul mare medelnicer.

1822 martie 10. Departamentul de Opt scrie ocârmuirii că locuitorii din cele cinci sate: Ogrăzeni, Bălășoeni, Malul Spart, Crivina și Țigănia,

din județul Vlașca, au fost aduși de vechilul vătășiei de păhărnicea la judecata cu Dionisie egumenul m-rii Mihai Vodă. Boierii au citit cele scrise în jalba locuitorilor și l-au întrebat pe egumen, care a spus că nu le-a cerut nimic în plus față de cele cuprinse în pravila pământului. Boierii au cercetat pravila și au văzut că a fost dată înștiințare, la 1 septembrie 1818 și la 2 ianuarie 1820, în care s-a spus că este dator clăcașul să lucreze stăpânului 12 zile pe an, iar la alineatul 15, paragraful 4, scrie că, în afară de cele 12 zile, locuitorii sunt datori să are stăpânului încă o zi primăvara și să-i dea un car de lemne la Crăciun, pe care să le ducă la moșia lui sau oriunde are stăpânul trebuință, până la o depărtare de șase ceasuri; de asemenea, la alineatul 15, paragraful 5, scrie că, dacă stăpânul nu are de lucru, atunci clăcașul trebuie să-i dea câte un leu de fiecare zi, iar bani pentru ziua de plug și pentru carul de lemne nu are voie egumenul să le ceară, căci pentru acestea nu este rânduit în pravilă să se dea bani. În ceea ce privește celelalte obligații, boierii spun că nu pot să le facă scăzământ împotriva pravilei, în afară de păsuirea plății, cum li s-a făcut și altor locuitori, ca să dea jumătate peste două luni, iar cealaltă jumătate peste alte două luni.

...² Crețulescu paharnic <m. p.>; Ianache ...² stolnic <m. p.>; Alexandru Fălcoianul stolnic <m. p.>; ...² vistier <m. p.>; Ștefan serdar <m. p.>.

Orig. și copii, hârtie, trei file (32,3 × 21,5 cm), cerneală neagră; pe f. 3v., socoteli. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 738 (mențiune după orig., cu data: „10 martie 1822”).

¹ În orig.: „arvații”.

² Neclar.

722. 1822 martie 11. Ocârmuirea Valahiei, după ce a ascultat anafora Departamentului de Opt privitoare la prigonirea pe care o suferă locuitorii din cinci sate: Ogrăzeni, Bălășoeni, Malul Spart, Crivina și Țigăniia, din județul Vlașca, din partea egumenului Dionisie al m-rii Mihai Vodă din pricina clăcii, cerând să nu o facă după orânduiala pravilii pământului, ci după cum a fost obiceiul mai înainte, iar Departamentul a aflat că locuitorii nu au nici un așezământ în scris de la m-re, hotărăște că nu se poate „isterisi” m-re de dreptul ei, numai după multe strigări, pe care obișnuiesc locuitorii să le facă. Ocârmuirea întărește anafora Departamentului și poruncește ca locuitorii să dea jumătate

peste două luni și cealaltă jumătate peste alte două luni, iar ziua de plug și carul de lemne trebuie să-l dea în „natură”; iar, dacă nu va avea stăpânul moșiei să le dea de lucru, locuitorii trebuie să plătească câte un taler pentru fiecare ziua; dacă vor mai veni cu astfel de cereri nedrepte, nu vor fi ascultați.

Grigore Ghica <m. p.>; Văcărescu <m. p.>; Manu logofăt <m. p.>; ...¹ vistier <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (32,2 × 21,6 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 739 (mențiune).

¹ Neclar.

723. <Înainte de 1823 septembrie 24>. Vartholomei egumen adresează o plângere domnului în care spune că Marco Moldoveanu al venit în București de câțiva ani și, văzând un loc slobod al m-rii alături cu podul, s-a înțeles cu proin mitropolitul Nectarie ca să mijlocească la egumenul, care se afla pe acea vreme, să i-l dea ca să-și facă casă de locuit, urmând a plăti chiria; mitropolitul nu a ținut seama de paguba m-rii și ca un chiriarh a poruncit egumenului de i-a dat locul, legând și puțină chirie, pe care însă acesta nu a dat-o. După aceea, mitropolitul i-a mai dat și un alt loc, alături, de la care m-rea ar putea avea un venit de 2-300 de lei pe an; egumenul cere să i se înapoieze m-rii locul.

Vartholomei egumen.

1823 septembrie 24. Un fost mare clucer îi cere mareleui hatman al Divanului să-l aducă la judecata Departamentului de Opt.

Orig. rom., hârtie difolio (36,2 × 22,1 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 740 (mențiune).

724. 1823 octombrie 26. O listă de documente, în rez., primite de la m-rea Mihai Vodă, pentru ca să se facă o hotărnicie: copie de pe hotarnica din 1750 a moșiei Socetu; o hotarnică făcută de Iancu Gleva, în 1820, tot a acestei moșii; copie de pe hotărnicia adevărită de serdarul Răducanu Poenaru a moșiei Poiana din <1798 septembrie 1 – 1799 august 31> 7397.

Andrei...¹ <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (37,6 × 22,5 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 741 (mențiune).

¹ Neclar.

725. 1824 septembrie 19, București, anul al treilea din întâia domnie. Grigorie Dimitriu Ghica vv. și domn al Țării Românești întărește m-rii din orașul București, care este zidită și înălțată din temelie de Mihai vodă, unde este hramul Sf. Nicolae arhiepiscop din Mira Lichiei, egumenului Vartholomei¹ și tuturor călugărilor dreptul de a lua vinăriciul din Dealul Piteștilor, județul Mușcel, din poporul Leurdenii, Glâmbocelul, Călineștii, Bădeștii și Vrăneștii, câte doi bani de vadră și pârparul după obicei, însă omul orânduit de egumen să aibă a umbla cu vinăricerii domnești să scrie vinăriciul din aceste popoare, tot o dată, și să facă două catastife la fel, iscălite și de vinăricerii domnești și de omul m-rii, iar partea de bani a m-rii să i se dea pe deplin, ca să-i ducă la m-re, oprindu-se numai zeciuiala logofeției; de asemenea, m-rii îi sunt scutite, la vremea oieritului, 500 de oi, și i se întărește dreptul de a lua de la ocnă 150 de bolovani de sare, în vremea când iau și alte m-ri, și vama din pește și din raci după vechiul obicei, din balta Ciocăneștilor, din județul Ilfov, cât ține moșia satului cu apa Gura Botului, unde are și lease din hotar până în hotar, după cum este cuprins în hrisoavele vechi ale altor domni. De asemenea, m-rea primește scutire pentru 10 liude, cu pecetluituri după orânduiala vistieriei, poslușnici dârvari și vieri, pentru a fi de ajutorul și de poslușania m-rii; iar, pentru că m-rea „s-a cinstit cu starea scaunului domnesc” și a fost și vie lângă m-re, unde s-a zidit de Alexandru vodă Ipsilanti, în întâia domnie, case domnești, s-au dat m-rii, în schimb, viile domnești de la Târgoviște; pentru că viile se aflau departe și nu putea nastavnicul m-rii să meargă să le lucreze, Alexandru Muruz vv. a dat m-rii, pentru înlesnirea lucrului acelor vii, alte 20 de liude, dintre pământeni scutiți, cu pecetluituri după orânduiala vistieriei

Credința domnului și a fiilor lui: Costandin vv., Gheorghie vv., Scarlat vv., Grigorie vv., Panaiotache vv. și Dimitrie vv., și martori boierii mari ai Divanului domnesc: pan beizadea Gheorghie Ghica, epistatul mării postelnicii, pan Costandin Crețulescul mare ban, pan Barbul Văcărescul mare vistier, pan Istrate Crețulescul mare vornic de Țara de Sus, pan Grigorie Filipescul mare spătar, pan Costandin Filipescul mare vornic de Țara de Jos, pan Iordache Golescul mare vornic al treilea, pan Ioan Știrbei mare vornic al patrulea, pan Fotache Știrbei mare logofăt

de Țară de Jos, pan Mihalache Racoviță mare logofăt de Țara de Sus, pan Nestor mare logofăt al pricinilor străine, pan Ioan Fălcoianul mare logofăt al obiceiurilor, pan Ștefan Bălăceanul mare hatman, pan Mihalache Greceanul mare agă, pan Mihai Filipescu mare vornic al politiei și pan Costache Zefhari mare comis. Ispravnic pan Mihalache Racoviță mare logofăt de Țara de Sus. Scrie Radul logofăt de Divan.

Grigore Ghica vv. <m. p.>; Mihalache Racoviță mare logofăt a citit. Trecut în condică de Răducanul stolnic.

Orig. rom., hârtie, cerneală neagră, intitulăția, inițiala, majuscule în text și monograma în chinovar, sigiliu mare cu stemele județelor împrejur, cu legenda: „† Io Grigorie Dimitrie Ghica v(oie)v(od), cu mila lui Dumnezeu, domn a toată Țara Rumânească”, având în câmp într-un chenar, timbrat de o coroană deschisă și flancat de Sf. Constantin și Elena, acvila cruciată, cu capul conturnat, având la dextra soarele și la senestra semiluna, dedesubt anul 1822. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 742 (mențiune).

¹ Scris de altă mână.

726. 1827 februarie 10. Ioan R...¹ al doilea vistier ia de la Vartholomei egumenul m-rii Mihai Vodă o vie parăginită în zilele altor egumeni, de pe Valea Negovanilor, din județul Saac, care se „răzorește” cu via lui; egumenul s-a hotărât să o dea cu otaștină, de aceea a măsurat via și a vrut să i-o dea lui Anton din Vadul Părului cu șase taleri pentru fiecare pogon pe an. Atunci, vistierul s-a dus la egumen și a spus că dă el șase taleri, iar Anton a spus că va da 8 taleri de pogon pe an; vistierul a spus că va da el această sumă și a luat via, șase pogoane și șapte prăjini, fără un pogon al lui Stanciul, fiul lui Bunea, cu partea m-rii din crâng, din obrație și din băătură. Vistierul nu trebuia să plătească pentru cele șapte prăjini, pe care urma să-și facă o băătură, unde să-și adăpostească vasele și să încarce buțile, chiar dacă în alte părți pentru obrație nu se plătea otaștină; vistierul s-a învoit cu egumenul să nu plătească pentru cel dintâi an; în locul cu crâng era o surpătură, unde nu se poate face nici vie nici pomi.

Ioan R...¹ al doilea vistier <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,5 × 21,8 cm), pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 145, nr. 743 (mențiune).

¹ Neclar.

727. <Înainte de 1827 iunie 14>. Arhimandritul Gavriil de la m-rea Mihai Vodă adresează o jalbă domnului în care arată că m-rea are o moșie, care se numește Ogzezeni, în județul Vlașca, al cărei hotar trece peste Argeș, în județul Ilfov, și se învecinează cu moșia Tântava, a generalului Varlaam, iar locuitorii din Tântava au cuprins niște locuri de pe moșia m-rii, aflate în lunca Argeșului, pe care le ară în fiecare an; de asemenea, deoarece nu sunt cu locuința pe moșia m-rii, acei oameni lasă arăturile neîngrădite, iar vitele locuitorilor din Ogzezeni trec Argeșul în bucatele și în holdele lor; oamenii iau vitele și le duc în satul Tântava, iar locuitorii de pe moșia m-rii sunt nevoiți să treacă în județul Ilfov ca să-și ia vitele, fiind nevoiți de multe ori să meargă la dregători ca să plătească gloabe. Egumenul îl roagă pe domn să poruncească ispravnicilor din județul Ilfov să-i oprească pe locuitorii din Tântava să facă semănături pe moșia m-rii și să mai oprească vitele locuitorilor din Ogzezeni.

Gavriil arhimandrit Mihaliotul.

1827 iunie 14. Grigorie Dimitrie Ghica vv. și domn al Țării Românești poruncește ispravnicilor de județ să cerceteze jalba arhimandritului și dacă părțile nu vor fi mulțumite să fie aduse la judecata Divanului. Marele logofăt. Fost mare clucer.

Orig. rom., hârtie difolio (31,7 × 22,6 cm), cerneală neagră, sub rezoluția domnească sigiliul domnesc mijlociu oval (3,8 × 3,4 cm) aplicat în cerneală roșie, cu legenda: „Io Gr(igorie) D(i)m(itrie) G(hi)c(a) v(oie)v(od). 1822”, având în câmp într-un scut oval timbrat de o coroană închisă și înconjurat de steaguri, tunuri ș.a., acvila cruciată. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 145, nr. 744 (mențiune).

728. 1830 august 3. Divanul Judecătoresc al Principatului Valahiei scrie Epitropiei m-rilor închinat ca după anafora Departamentului Judecătoresc al Pricinilor Străine și după poruncile și hotărârile date pentru plata datoriilor m-rilor închinat să se plătească și dreptul baronului Costandin Belu, pe care trebuia să-l ia de la m-rea Mihai Vodă, prin marele hatman al Divanului.

...¹ ban <m. p.>; ...¹ Goleșcu <m. p.>; ...¹ <m. p.>; Manolache ...¹ <m. p.>; ...¹ Fălcoianul <m. p.>; Costandin Goleșcu <m. p.>; ...¹ <m. p.>; ...¹ <m. p.>. Fostul mare stolnic.

Orig. rom., hârtie, cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 145, nr. 745 (mențiune după orig. cu precizarea:

„mai multe date. Prima, 27 aprilie 1830”, însă celelalte înscrisuri nu am reușit să le identific).

¹ Neclar.

729. 1830 septembrie 20, București. Uța, soția lui Hagi Pencu, vinde episcopului Milu, nastavnicul m-rii Mihai Vodă, o prăvălie, pe care o avea de zestre, aflată în mahalaoa m-rii, pentru că dorea să-și mărite fata, cu 7.500 de taleri; banii i-a primit din mâna lui Anastase Hagi Gheorghe Polizu.

Uța, soția lui Hagi Pencu; Hagi Pencu, soțul Uței; Ana¹; Ecaterina¹.

1830 noiembrie 30. Logofeția Mare a Țării de Sus înștiințează despre faptul că Uța, soția lui Hagi Pencu, a venit la Logofeție împreună cu soțul, unde a fost cercetată jalba dată Divanului, pentru a li se adeveri zăpădul de vânzare al prăvăliei de zestre, pentru că doreau să-și mărite fata, neavând alt mijloc; vânzătoarea a adus foaia de zestre, din 1801 ianuarie 21, iscălită de cumnații ei, Petrache fost al treilea logofăt și Necola Zahareu, deoarece s-a măritat după moartea părinților ei, prin care, printre altele, i se dau și două prăvălii cu odăile lor în mahalaoa Mihai Vodă, cu o chirie de 171 lei, prețuite la 1.500 lei, pe care ei le-au lărgit, făcând din două una; în josul foi se spune că a mai primit 1.740 lei și 75 bani din avutul părintesc; foaia de zestre era semnată de Dobre Ciupașu² și de Hagi Gheorghe. Logofeția a cercetat Pravila și a văzut la partea a treia, capitolul 16, paragraful 15: mama este solobodă să înzestreze fata cu zestrea sa, iar cumpărătorul să dea suma prețuită la obșteasca epitropie pentru ca, la vremea măritășului fiicei sale, dacă va fi având numai acea fată, să întrebuințeze zestrea ei, iar dacă vor fi mai multe se vor întrebuința cu analoghie; iar dacă vrea stăpânul pământului să cumpere, după Pravilă, partea întâi, capitolul 20, paragraful 9, se protimisește mai mult decât toate rudele și vecinii. Logofeția a adeverit zăpădul și l-a trecut în condică.

Iordache Goleșcu mare logofăt <m. p.>; a citit Gheorghe ...³ serdar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (29 × 19,7 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 145, nr. 746 (mențiune).

¹ Nume scris grecește.

² Lectură nesigură.

³ Neclar.

730. 1831 aprilie 5. Ivan sârbul grădinar și Pavel sârbu vier se înțeleg cu protosinghelul Mihaliot pentru un petec de loc, la fundul cramei, la via m-rii de la Ciurel, ca să-l semene cu ce vor vrea și din rod să dea o parte sfinției sale, iar ei să ia două părți; toată cheltuiala aratului, semănatului, săpatului și culesului să fie a lor, șanțul din fața gardului să-l ridice tot ei și să nu intre în via m-rii să facă vreo stricăciune sau să ia agurida ori strugurii.

Moș Ivan sârbul grădinar¹; Pavel sârbul grădinar¹.

Orig. rom., hârtie difolio (22,7 × 16,3 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 145, nr. 747 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

731. 1831 mai 14. Mai mulți țigani mărturisesc că Mariia țigancă, fiica Dumitranei țigancă, care a fost luată de medelnicerul Nicolache cafegibașă, este roabă bună din neamul ei a m-rii Mihai Vodă și nu a casei domnești. Țiganii m-rii Mihai Vodă dau mărturie la vornicia politiei că Mariia țigancă, care a fost răpită în silnicie de medelnicerul Nicolache Licsăndrache proin cafegibașă, este fată bună a Dumitranei, țigancă m-rii, făcută cu bărbatul ei, Costache, tot țigan al m-rii; Dumitrana era fiica Neacșăi, țigancă a m-rii, soră bună cu Ilinca, care acum trăiește. Dumitrana a fugit împreună cu bărbatul ei în Țara Turcească, unde au locuit până la venirea muscalilor, înainte de domnul Caragea. Pentru acestea toate dau mărturie și Bratul vizitiu, țiganul m-rii, care a fost și el fugat. După ce au venit muscalii, ei s-au întors în țară și, fiindcă rămăseseră săraci, m-rea le-a dat slobozenie să se chivernisească și să-și înlesnească hrana vieții prin orice mijloc. Astfel, Dumitrana s-a obișnuit să meargă să lucreze pe la unii și alții, la curtea domnească, în zilele lui Caragea vv., Suțul vv. și ale lui Ghica vv., până când a murit și ea și bărbatul ei, rămânând în urma lor Mariia și o altă soră mai mică, Ioana. Ioana a stat în casă la Balea lăutar, vărul Dumitranei, care a crescut-o, iar Mariia în casa lui Stanciul lăutar, unchiul ei, până la Paștile anului trecut, când ajunsă în vârstă de 12 ani și neavând nici de unele trebuincioase a băgat-o slujnică la un Iordache bărbier, țiganul lui Aleco Ghica mare spătar, de unde a luat-o Nicolache cu doi armăși, fără să dea știre la m-re.

Țiganii m-rii: Balea lăutar, vărul Dumitranei¹; Stan lăutar, fratele Dumitranei¹; Dănăilă¹; Grigore Muscalagiu¹; Vasile lăutar¹; baba Ilinca,

mătușa Dumitranei¹; Safta, soția lui Balea lăutar¹; Mariia, soția lui Stan lăutar¹; Păuna, soția lui Marin lăutar¹; ...² <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (22,4 × 18,3 cm), cerneală neagră, nouă amprente digitale aplicate în aceeași cerneală. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 144, nr. 748 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Neclar.

732. 1832 iulie 25. Divanul Judecătoresc, secția civilă, judecă, după anaforoa Logofeției de Țara de Jos, din noiembrie 1826, pricina dintre Iordache Urezeanul, ginerele Dimitranei, postelniceasa văduvă care a murit, și arhimandritul Theodosie, egumenul m-rii Mihai Vodă, reprezentat de vechilul său, Gheorghe Burnaz grămătic; Iordache a spus că moșia Valea Aninilor, care se învecinează cu moșia Socetul a m-rii Mihai Vodă, i-a fost dată zestre de către Dimitrana postelniceasa, și a mers în multe rânduri la egumen să-i dea acel codru de loc, stăpânit rău de către m-re, precum și venitul și cheltuielile judecății, după cuprinsul anaforalei, dar nu a fost despăgubit. Pentru că egumenul nu a făcut apel și pentru că boierii judecători au văzut o carte de judecată, din 27 mai 1825, când s-au judecat la Departamentul de Opt, Dumitrana postelniceasa cu egumenul de atunci și a câștigat, carte întărită și de Grigore vodă Ghica, Divanul hotărăște ca m-re să-i dea jeluitorului venitul acelui loc și să-i plătească cheltuielile de judecată.

Președinte Grigore Ralet; Ioan Filipescu; Ioan Cocorăscu; Iordache Florescu. Stanciul clucer, grefierul Divanului a citit

1832 iunie 29. Președintele Divanului Judecătoresc, secția civilă, adevărește această copie.

Președinte Grigore Ralet <m. p.>; Stanciul clucer, grefierul Divanului, a citit <m. p.>.

Copie rom., hârtie difolio (32,3 × 22,4 cm), cerneală neagră, sub rezoluția Divanului sigiliu rotund, neclar. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 145, nr. 749 (mențiune).

733. 1834 august 6, Egumenul m-rii Mihai Vodă scrie Logofeției Bisericești înștiințând că a primit porunca cu nr. 1830, referitoare la o pricină cu ridicarea unei mori, dar că polcovnicul Costache, cinovnicul Sfatului, a venit la m-re în chip foarte obraznic, în vremea când

egumenul se afla la rugăciune cu preotul Costea, de la paraclisul vornicului Nicolae Ghica, și a năvălit peste ei fără veste, strigând și înjurând, făcându-l pe egumen să se întrebe de ce asemenea slujbași nu țin seama de biserică; în ceea ce privește moara, egumenul spune că a fost ridicată și a închiriat patru cai pentru treaba morii, dar de zece zile, de când hrănește caii, nu a venit nici un brutar ca să macine; m-re a suferit pentru că trebuie să plătească de fiecare cal, câte 12 lei pe zi.

Copie rom., hârtie difolio (32,2 × 21,8 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 750 (mențiune).

734. 1835 august 25. Ion vizitiul se înțelege cu egumenul Theodosie de la m-re Mihai Vodă ca să fie vizitiu la caleașcă pe un an de zile, urmând să primească câte 40 de lei, o odaie pentru locuit, lumânare și mâncare din curte, iar el se obligă să întrețină caleașca cu unsoare, să repare stricăciunile și să păstreze hamurile și cheile caleștii.

Ion vizitiu¹. Scrie Dumitru logofăt.

Orig. rom., hârtie difolio (21,5 × 16,2 cm), cerneală cafenie; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 751 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

735. 1836 februarie 25. Arhimandritul Theodosie, egumenul m-rii Mihai Vodă, scrie președintelui Tribunalului de Comerț, înștiințându-l că moșia m-rii Mihai Vodă, Ciurelu, și morile din județul Ilfov, sunt date cu arendă lui Chiriac Hristopol, cu contract pentru trei ani, începând cu 23 aprilie 1835, întărit și de Logofeția Mare a Bisericii; arendașul se obligă ca la fiecare început de an să dea 570 de galbeni împărătești. Egumenul roagă Tribunalul să-l pună pe arendaș să-și plătească arenda, după art. 248 al Regulamentului Organic, și să-l cheme la judecată, după paragraful 15 din cap. 4, referitor la închirieri.

Theodosie arhimandit Mihaliotu <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (32,6 × 22 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 752 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

736. 1836 martie 15. Răducanu Măilescu hotarnic și inginer, în urma cererii făcute de Theodosie egumenul m-rii Mihai Vodă la Logofeția Mare a Dreptății, la 25 decembrie 1832, îndreptată către Tribunalul Vlașca, care i-a poruncit, la 11 aprilie 1833, să meargă să cerceteze linia despărțitoare între moșia Ogreneni a m-rii și moșia Bălășoaia, județul Vlașca, a doctorului Theodosie, cumpărată de la Iacovescu. Inginerul a mers la fața locului, unde a văzut hotarnica făcută de medelnicerul Ioan Giurescu, în anul 1826, hotarnic și vechil din partea lui Iacovescu și hotarnica făcută de stolnicul Ianache Stănescu, hotarnic al moșiei Hobaia, în anul 1825, moșie vândută la mezat stolnicului Artenie; moșia Hobaia avea 726 de stânjeni, lucru pe care îl știa și Răducanu Măilescu, pentru că a fost rânduit hotarnic, la 23 iunie 1835, din partea clironomilor lui Gheorghe Velcea; această hotarnică a fost întărită prin anafora, la 20 decembrie 1835. Inginerul a măsurat moșia Bălășoaia și au ieșit 418 stânjeni, din care 342 cumpărați de Ecaterina Fălcoianca și 76 luați, prin schimb, de la m-rea Mihai Vodă; semne de hotar ale moșiei Bălășoaia: moșia Hobaia, moșia Grădinari, grădina popii Nicolae, drumul Ogrenenilor, râul Argeș, Ilhovețu ș.a.; doctorul avea un act întărit de Caragea vv., în anul 1816 noiembrie 20.

Răducanu Măilescu hotarnic și inginer.

Copie rom., hârtie difolio (37 × 23,5 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 753 (mențiune).

737. 1836 aprilie 23, Pitești. Catagrafia sculelor pe care le are biserica schitului Beșteanu din orașul Pitești, care este închinată la m-rea Mihai Vodă din București: 11 candelă de argint; 16 coroane de argint; 4 perechi paftale de argint cu mari și mici; o pereche paftale de sîdef; 9 mâini de argint cu mari și mici; 5 ochi de argint cu mari și mici; o icoană de argint mică, Sf. Dionisie; 1 potir de argint cu tăcămuri suflat cu aur; 2 cruci de argint; 1 Evangheliar de argint pe amândouă părțile; 1 iconiță de argint îmbrăcată, poleită pe alocuri, Sf. Treime; 1 cădelniță de argint; 1 icoană mică Sf. Nicolae cu argint îmbrăcată; 8 icoane împărătești vechi; 4 icoane împărătești noi; 3 sfeșnice de alamă; 1 potir fără tacă una de mădem¹; 1 evangheliar fără argint; 2 liturghii; 2 epitrafire, unul vechi și unul nou; 5 stihare unele de cit, și altele de cermelut; 5 sfite, una cu tichiț (?) și celelalte cit; 3 epitrafire proaste; 2 orare; 3 perechi rucăvițe vechi; 1 pereche procovețe stovă; 1 poală de cit; 1 aer de crazea (?); 1 poală de iconostas; 2 poale, una crazea, alta cit; 1 potcap bumbac;

4 poale la icoanele împărătești; 1 poală la analog; 1 policantru de alamă; 1, iarăși, nou; 1 steag; 12 icoane mici cu praznicele; 2 felinare cu sticlă; 1 aghiazmatar pentru aghiazmă de tuci; 1 colivitră pentru botezatul copiilor; 12 Mineie românești; 1 triod; 2 penticostare; 1 Apostol; 1 Octoih; 1 Psaltire; 1 Cazan; 1 Ceaslov; 1 Catavasier – acestea toate sunt românești; 1 clopot; toată argintăria m-rii cântărește trei ocale și o sută de dramuri, în afară de două icoane, una Sf. Treime și alta Sf. Nicolae, și de Evanghelie, care nu au fost cântărite.

Însemnare cu ce au dăruit creștinii, de la 23 februarie 1833 până la 23 aprilie 1836: 1 pereche paftale de argint poleite cumpărate de mahalagii cu 105 lei; 1 pereche paftale de argint poleite; 1 epitrafir roșu de tradiran (?); 1 epitrafir de taclit prost; 3 perdele mici deasupra icoanelor împărătești, una de matasărie cu fir și două de stambă; 1 Răstignirea deasupra temelii, nouă, făcută de lemn; 1 perdea la Sf. Treime de zăbranic; 1 masă pă prestol noă; 1 molitvenic; 1 pat nou pentru dus morții¹.

Alecsandru Preda <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (43,6 × 16,3 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 754 (mențiune).

¹ Urmează o însemnare grecească.

738. <După 26 martie 1837>. Sineturile m-rii: 3 hărți; 6 condici grecești pentru daraverile m-rii, însă una nelegată pentru hrisoavele m-rii; 2 condici românești legate și cu gheordan pentru toate pricinile m-rii întărite cu pecete domnească; 59 hrisoave sârbești pentru case, prăvălii, moșii, locuri și altele, în două plicuri; 1 hrisov, din anul 1800, al răposatului Constandin vodă Moruzi pentru niște prăvălii cumpărate de la serdarul Ioan; 1 zapis al lui Chiril arhimandritul, din anul 1798, pentru schimbul făcut cu un loc de lângă Curtea Arsă; 108 zapise pentru moșii, prăvălii, case și locuri ale m-rii; 20 de cărți domnești pentru pricini de moșii și vii; 10 copii de hrisoave și altele; 24 zapise de țigani, pentru schimburi și cumpărături; 24 încredințări pentru hotărnicii de moșii; 42, iarăși, pentru dobânzile plătite de m-re; 1 carte hotarnică, din anul 1799, dată lui Ioan serdar pentru stăpânirea unor prăvălii de lângă Curtea Arsă, stăpânite acum de m-re; 26 cărți și zapise pentru moșii, prăvălii și vii; 13 jalbe pentru pricinile m-rii; 15 bucăți, socoteli și altele, într-un plic; 71 acte pentru felurite pricini, zapise ale m-rii și altele, într-un plic; 10 hrisoave de dănie ale m-rii, vechi și noi; 36 acte într-un plic, cu un hrisov pentru moșia Ivănișu; 34, iarăși, într-un plic; 30, iarăși, pentru

felurite pricini; 47, iarăși, într-un plic; 4 zapise pentru prăvăliile m-rii de lângă Curtea Arsă, rămase în stăpânirea m-rii; 42 catastife și foi de socoteală; 19 hrisoave și alte hârtii pentru moșia Grozăvești și Ogrăzeni; 44 acte pentru hotărnicirea moșiei Haimanalele și alte hârtii; 12 acte pentru plata banilor școlilor; 19 cărți felurite într-un plic; 26 hrisoave, cărți de socoteți și alte hârtii; 3 bucăți, 2 hotărnicii domnești și una a ocârmuirii Valahiei, pentru pricinile m-rii; 1 anafora a stărostiei cu întărire domnească, pentru o casă cumpărată de m-re de la mezat; 20 bucăți, jalbe, zapise și altele, într-un plic (ultimele trei poziții nu au fost găsite, care pot să se fi amestecat printre alte hârtii); 35 hrisoave și alte zapise de moșii; 22 acte pentru mahalaoa Mihai Vodă și pentru vii; 36 hrisoave și altele, pentru Ciocănești; 11 scrisori felurite pentru Cotrăceni; 25 zapise ale mahalalei Mihai Vodă; 60, iarăși, ale mahalagiilor; 26 hrisoave și altele; 10 acte pentru balta de la Ciocănești; 10 hrisoave „de piele” pentru Ciurel, Grozăvești și Sforțeni; 23 hârtii felurite; 28 hrisoave și alte zapise; 33 acte pentru schitul Izvorani; 33 hrisoave și altele; 34 hrisoave „de piele” și trei de hârtie; 33 hrisoave și altele¹; 22, iarăși, și altele; 22 acte felurite; 9, asemenea; 25 acte pentru Stoborăști; 51 acte pentru Ogrăzeni; 29 hârtii și alte cărți pentru mahalaoa dimprejur; 24 acte pentru Ogrăzeni; 45 zapise pentru de case și altele; 11 acte pentru Spanțov.

1837 martie 26. Zapis pentru Ogrăzeni și Ciocănești arendate de la 1839 aprilie 23 până la 1849 aprilie 23, pentru 102.400 pe an lui Anghel Efalibiadis².

Copie rom., hârtie difolio (29,6 × 20 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., două însemnări grecești și una rom. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 755 (mențione după orig. cu data copiei actului de arendă 26 martie 1837).

¹ „33 hrisoave și altele”, tăiat cu două linii.

² Lectură nesigură.

739. 1837 aprilie 17. M-rea Mihai Vodă, având un loc slobod în afara zidului m-rii spre răsărit, însă loc rotund, zidit dinspre Ulița Mare care coboară de la m-re, și dinspre cealaltă parte cu zid vechi, care nu aducea nici un folos m-rii, iar zidul cel vechi a început a se surpa și a aduce vătămare temeliilor m-rii, s-a învoit cu domnul doctor Ioan Maer de i l-a dat cu embatic, ca să-și facă casă de locuit și să plătească embatic 10 lei pe an, potrivit punctelor de mai jos:

1) curtea caselor lui să nu fie lipită de zidul caselor m-rii, nici grajdul, șopronul, umblătoarea sau alte clădiri, ca să aducă vătămare și

putoare caselor; de la temelia m-rii, dintr-o margine până la alta, la depărtare de jumătate de stânjen în grădină să stăpânească și să facă, cu cheltuiala lui, gard de scânduri, la aceeași distanță, ca să primească lumină și ferestrele de jos ale m-rii;

2) porțile curții să le așeze mai sus și să întărească malul cu zid sănătos ca să nu pricinuiască temeliilor m-rii vreo vătămare, iar gunoarele și puturile curții sale să le scoată întotdeauna și să le ducă departe, ținând ulița curată și făcută cu caldarâm și piatră.

3) nu are voie să facă, în afară de casă de locuit, prăvălii împrejurul locului pentru negustorie sau pentru vânzare de vin;

4) dacă el sau moștenitorii lui vor vrea să le vândă să înștiințeze întâi m-rea;

5) locul fiind rotund s-a măsurat împrejur, din zidul m-rii dinspre uliță, lăsând jumătate de stânjen în afara zidului, și au ieșit 53 de stâneni și trei palme;

Arhimandrit Theodosie Mihaliotis <m. p.>¹.

1843 noiembrie 9. Departamentul Logofetiei treburilor bisericești adeverește contractul de mai sus, la cererea embaticarului.

Șef departament ...² <m. p.>; director P(etrache) Poenaru <m. p.>.

1851 aprilie 21. Doctorul Maer dă locul lui Dimitrie Ioanidis agă, ca să-l stăpânească în locul lui.

Doctor Maer <m. p.>.

1851 aprilie 24. Arhimandritul Mihaliotis, egumenul m-rii Mihai Vodă, întărește lui Dimitrie Ioanidis agă stăpânirea asupra locului.

Arhimandrit Theodosie Mihaliotis <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (31,8 × 21,9 cm), cerneală cafenie, sub rezoluția Departamentului bisericesc sigiliul rotund (3,9 cm), cu legenda: „Logofetia mare a pricinilor bisericești. 1831”, având într-un scut rotund timbrat de o coroană închisă și înconjurat de două ramuri, acvila cruciată. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 146, nr. 756 (mențione).

¹ Semnătură grecească.

² Neclar.

740. 1837 iulie 30, București. Arhimandritul Amvrosie, reprezentantul m-rii Simonopetra, adresează o plângere domnului în care arată drepturile m-rii de la Sfântul Munte, asupra egumeniei metohului ei, m-rea Mihai Vodă, ocupată de arhimandritul Theodosie; Amvrosie spune că singura cauză pentru care i s-a dat egumenia a fost să aducă datoria pe

care o avea metohul; stăpânirea țării a rezolvat problema datoriei, potrivit înțelegerii dintre exarhii m-rilor de la Sfântul Munte și generalul Kiselef și potrivit legilor țării. Theodosie a recunoscut, prin scrisoarea sa din 1834, drepturile m-rii „din jos” asupra metohului. Egumenia accestuia a fost vătămătoare, pentru că a înstrăinat locuri și a tăiat păduri, deși nu avea acest drept deoarece ctitorii au dăruit „pentru a se ține obștea părinților ce sihăstresc într-însele”. M-rile „din jos”, fiind departe de metoacele lor, nu pot să-și dea seama despre oamenii răi, de aceea a fost trimis Amvrosie ca să cerceteze zestrea mișcătoare a m-rii: odoare, argintării, scule ș.a. și să întocmească o catagrafie a lor, iar veniturile m-rii să se depună la Departamentul Bisericesc, până la soluționarea pricinii. La 31 martie, domnul a poruncit Departamentului Bisericesc să cerceteze pricina. Persoane însemnate au adeverit că toate bunurile m-rii au fost amanetate de Theodosie pentru a-și plăti datoriile sale și că a arendat bunurile m-rii pentru anii viitori, la preț scăzut. Amvrosie roagă să se sechestreze toate veniturile m-rii, până la cercetarea pricinii.

Amvrosie arhimandit de la m-rea Simonopetra <m. p.>¹.

1837 august 3. Alexandru Dimitrie Ghica vv. și domn a toată Țara Românească poruncește Departamentului Bisericesc să cerceteze pricina și să ia măsurile necesare.

Șef secție C. Petrescu.

Copie rom., hârtie difolio (36,2 × 24,7 cm), cerneală sepia; pe f. 2v. două însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 757 (mențiune).

¹ Semnătură românească și grecească.

741. 1839 aprilie 23. Contract emis de m-rea Simonopetra, probabil pentru egumenia m-rii Mihai Vodă.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 758 (mențiune după orig. grec).

742. 1839 aprilie 23. Inventar de acte și alte documente ale m-rii Mihai Vodă.

După D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 760 (mențiune după orig. grec).

743. 1841 august 22. Mai mulți oameni cercetează pricina dintre părinții din schitul Ciolanul cu Axintie arendașul moșiei <schitului> Izvoranul pentru partea de moșie din Miluiți cumpărată de la cucoana Mariia Bășceanca, care se învecinează cu moșia schitului Izvoranul; oamenii au fost chemați înaintea episcopului și au arătat că la capătul moșiei dinspre Ciocănești este un șanț, iar linia despărțitoare dinspre Izvorani este apa Borului în jos, pe lângă grădina lui moș Lefter, drept în gura Sălciei pe Borul Vechi, care se mai numește și Uscat, până în gura Izvorului, numit și Izvorul Grecului, și de acolo până în gura Izvorului Purcăreții și până în Ceaulul Țiganului.

Vișan Dragomir Boreanu, care a ținut o vreme moșia în arendă; Lefter Jipa, o vreme a ținut moșia Izvoranului în arendă; Vasile Căzacu clăcaș din moșia Izvoranului; Ștefan Dragomir Boțocă tatăl lui a fost pădurar la amândouă moșiile; Iordache Jipa Boțocă o vreme a ținut-o tatăl lui în arendă și eu am fost pădurar; Ioniță Românul, care a fost isprăvnicel și pădurar pe moșia Izvoranului; Roman; Stanca văduva; Simeon Leccandra clăcaș al schitului Ciolanul; Strezea pescar; Neculae fost pădurar. Scrie Costandin Stoian, scriitorul satului.

1841 august 24. Chesarie episcop al Buzăului adevrește mărturia hotarnică de mai sus, care s-a făcut înaintea icoanei Mântuitorului.

Calinic arhidiacon.

Copie rom., hârtie difolio (36,9 × 23,6 cm), cerneală neagră; copie făcută de Antonie Ciolan; pe f. 2v., rez. grecesc.

ANB, M-rea Mihai Vodă, XIII/14 (copie).

EDIȚII: I. Ionașcu, *Izvorani*, p. 65, nr. 54 (rez. după copia de la ANB); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 759 (mențiune).

744. 1843 mai 1, București. Mai mulți membri ai familiei Polizu se înțeleg cu egumenul m-rii ca să facă un zid între prăvălia lor, din mahalaoa Sf. Nicolae, de pe Ulița Șelarilor, la nr. 1588, și prăvălia m-rii Mihai Vodă; aceștia s-au hotărât să-și înnoiască prăvălia din temelie, pentru că zidul vechi, de o cărămidă și jumătate ce este între prăvălii este chiar din temelia pivniței și până sus, iar ei doreau să facă zid și în dosul prăvăliei. Părțile s-au învoit să ridice acel zid împreună, obligându-se să lase în zid găuri ca să aibă unde pune m-rea grinzi, dacă va vrea să-și înalțe prăvălia până la înălțimea prăvăliei familiei Polizu.

Pana L. Polizu <m. p.>; Ioan L. Polizu <m. p.>; Costandin L. Polizu <m. p.>; Alecsandru L. Polizu; Gheorghe L. Polizu; Anastasie

Hagi Gheorghe Polizu; Hrizea ...¹ <m. p.>; Ioannis ...¹ <m. p.>; Gheorghe ...² <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (36,7 × 23,8 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 761 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

² Neclar.

745. 1845 septembrie 27. Iconomul m-rii a arătat o adeverință la Comisia de Verde din partea egumenului m-rii Mihai Vodă cu actele privitoare la moșia Tăbăreștii Vechi, necesare unei hotărânicii.

Ioan ...¹ <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (17,6 × 21,8 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 762 (mențiune).

¹ Neclar.

746. 1848 iunie 1. Ralița Mano și fiul ei, Alexandru, se înțeleg cu Gherasim Simopetrul, episcop al m-rii Mihai Vodă, și îi închiriază casele mari, cu soroc de un an, începând cu ieșirea polcovnicului și cavalierului Solomon din ele, cu patru odăi, moară, sală și galerie cu geamlăc, și jos trei odăi, săliță și aripi, cuhnie și piviniță sub case, toate odăile bune cu dușumea așternută de scânduri de brad, toate ferestrele de sus cu două rânduri de geamuri, în afară numai de aceea ce are vedere la vecini, precum și aceea mare de jos, tot cu două rânduri de geamuri, pentru comoditatea sfinției sale; se îndatorează să mărească grajdul, pentru aceasta trebuiau să mute zidul din mijloc și să-l unească cu șopronul, ca să iasă un grajd mare, în care să încapă trei trăsură; de asemenea, și grădiniță în față, iar din grădina cea mare să aibă voie a-și lua din toate roadele pentru masă, îngrijind să nu fie vătămat vreun pom la culegerea poamelor. Toate acestea au fost luate cu prețul de 300 icoșari noi de aur, trași buni. Pentru casele din curte în care stau ei să plătească câte 15 icoșari pe lună; aceste case au patru odăi la drum, o sală pardosită cu scânduri cu tavanul tencuit și geamurile bune; i se dă și odaia din grădină cu cuhnia ei. S-au făcut două înscriruri.

Pităreasa Ralița Mano, neștiind carte a iscălit-o fiul ei, Al(exandru) Mano <m. p.>.

1848 august 4. Ralița Mano și fiul ei se înțeleg cu părintele Gherasim Simopetrul, cel care a închiriat casele mari, împreună cu casă din față, să scadă chiria cu 108 galbeni pe an, pentru că acesta nu avea nevoie de grajd și șopron; chiriașul a plătit 27 galbeni, pe trei luni, până la Sf. Dimitrie.

Ralița Mano; Alexandru Mano <m. p.>; Gherasim Simopetrul <m. p.>¹.

Orig. rom., hârtie difolio (35,9 × 22,2 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare rom. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 147, nr. 763 (mențiune).

¹ Semnătură grecească.

Documente fără dată

747. <1616 septembrie – 1618 mai; 1623 după august 14 – 1629 înainte de octombrie 15>. Alexandru vv. și domn întărește călugărilor de la m-reă Izvorani, zidită de cinstul și prealuminatul arhieru, vlădica Luca, dreptul să spargă o roată de moară din Nișcov, făcută de un nepot al lui Dragomir din Sărata, deoarece acel vad a fost dat de Dragomir, când a fost viu, vlădicăi Luca, iar acel nepot, anume ...¹, a făcut moară fără știrea vlădicăi.

Datat după domniile lui Alexandru Iliș și Alexandru Coconul.

Orig. rom., hârtie (14,5 × 21,5), cerneală castanie, rupt la îndoituri, pătat, lipsă jumătatea de jos a actului; pe v., însemnare rom. contemporană: „† Pentru moara din Nișcov”. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 148, nr. 765 (mențiune).

¹ Loc liber.

748. <A doua jumătate a sec. XVII>. Doi megieși, anume: Radul Buz și Nanul, luați pe răvașe domnești, ca să mărturisească pentru o ocină, pe care a avut-o părintele Stanciul, împreună cu Dobre și cu Vlad, au aflat, cu sufletele lor și cu tot satul, că nu a avut ocină în

jumătate de funie a lui Dobre; după aceasta, nu s-au lăsat și au umplut o traistă de pământ pe care au pus-o în spinarea lui Dobre și l-au băgat în beserecă și a jurat pe *Evangelie*.

Martori: Dragostin, Bărcă și satul tot și popa Stan.

Orig. rom., hârtie (21,7 × 17,8 cm), cerneală neagră, un sigiliu rotund aplicat de două ori, având în câmp o pasăre două stele și un copac; pe v., o însemnare rom. contemporană: „† De moșie de Ogzezeni” și o însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 148, nr. 766 (mențiune).

749. <După 4 iulie 1700>. Arsenie logofăt se judecă cu Iane la Divan pentru niște vii, care i-au rămas lui Iane de la părinții lui, iar acum le ține Arsenie logofăt. La Divan, Arsenie a fost întrebat dar nu a avut zapis să arate, zicând că l-a pierdut; după aceea, Iane a găsit la Arsenie logofăt un zapis mincinos și l-a întrebat de ce nu a arătat acel zapis la judecată. Arsenie a spus că zapisul a fost făcut mama lui Iane, care a murit și nu a apucat să-l iscălească, și că de aceea nu l-a arătat. Iane, care a văzut zapisul cu ochii lui, nu a acceptat și a mers la judecată, la comisul Radu Golescu, cerându-i lui Arsenie logofăt să arate zapisul ca să se vadă dacă este zapis drept, de vânzare sau de zălog. Arsenie, știind că zapisul este mincinos, nu a vrut să-l arate, ci numai a tăgăduit, spunând că nu are nici un zapis. Radu Golescu a hotărât să se facă carte de afurisenie asupra lui Arsenie logofăt, asupra casei lui și a fiilor lui, că a cumpărat acele vii de la Dumitru, tatăl lui Iane, că a dat toți banii, că nu au făcut alte meșteșuguri și că nu a văzut Iane la dânsul nici un zapis; dacă va primi cartea de afurisenie va fi iertat, iar, dacă nu va fi așa și va primi cartea de blestem, să fie sub mare afurisenie.

Datat după ultima mențiune a lui Radu Golescu în dregătoria de mare comis; N. Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători*, p. 187.

Orig. rom., hârtie (33,4 × 20,3 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 148, nr. 767 (mențiune).

750. <Sfarșitul sec. XVII>. Avram vinde lui Radul și fiilor lui un pogon de vie cu loc din Dealul Călugăresc, pentru 12 taleri, o tocitoare și o corie.

Avram¹; scrie ... ², fiul lui Gligorie; uncheșul Ne(a)goie Goga; Mișrul³ Stoica; Gavrilă, fiul lui Goga.

Călugărul Vasiian jumătate de pogon de vie roditoare, pentru 6 lei; martori: Tatul și ginerele său, David.

Orig. rom., hârtie difolio (20,6 × 15 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 148, nr. 768 (mențiune).

¹ Amprentă digitală.

² Neclar.

³ Așa în orig.

751. <Mijlocul sec. XVIII>. Carte de mărturie în care se spune că deasupra viei ceașului Costandin Eniotul și a lui Anghelache a fost pădure de mărăcini și că acel loc nu a fost lucrat, iar ceașul Costandin s-a apucat, cu multă cheltuială, și a curățit acel loc de mărăcini, l-a arat și a făcut șanț împrejur, care începe din valea viei, înconjoară via și curătura mărăcinilor și se termină în dosul bordeiului, unde a fost poartă; unde este crama făcută de logofătul Bănică Brezoianul era grădinița ceașului Costandin, iar drumul era alături de șanțul ceașului și până la gardul „baraților” au fost ca la 120 de palme. În lipsa ceașului Costandin, Bănică logofăt Brezonaiul a intrat peste șanț și și-a pus gardul pe unde a curățit ceașul, cuprinzând toată via ceașului și via lui Anghelache și și-a pus poarta în mijlocul curăturii. De asemenea, preoții „barați” au intrat și ei peste șanț, au făcut casă deasupra șanțului, au făcut gard și poartă în curătură, luând și o parte de loc; șanțul a fost astupat de logofătul Bănică și de barați ca să nu se vadă.

Dobre pârcălab din Cotroceni; Neagul fost pârcălab; Ion de acolo; Voico călugăr de la Sf. Ioan de la Roșu; Ștefan Ciolac de acolo; Oprea de la Băleanca; uncheaș Oprea din Cotroceni; Manole cojocar; Radu Cazacu; Radu Cazacu (altul?); Nica fost al doilea vornic.

Datat după actele ceașului Costandin Eniotul (vezi *supra*).

Orig. rom., hârtie difolio (32,6 × 22 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., rez. grecesc. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 149, nr. 770 (mențiune).

752. <Prima jumătate a sec. XIX>. Iordache Crețulescul fost mare logofăt îl roagă pe arhimandrit să poruncească preoților bisericii să o cunune pe Anița, o fată a unui țigan de-al lui, pentru că s-a învoit cu

părintele de la Bistrița, stăpânul țiganului Vasilache, țigan care locuiește în mahalaoa m-rii Mihai Vodă.

Iordache Crețulescul fost mare logofăt <m. p.>.

Orig. rom., hârtie (31 × 11 cm), cerneală neagră. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 148, nr. 769 (mențiune).

753. <Prima jumătate a sec. XIX> februarie 16. Stoica vier îi scrie egumenului că a venit Mihai vier în locul lui, iar banii cu care a rămas dator nu-i poate plăti decât la vară.

Stoica vier. Scrie popa Theodor duhovnic.

Vasele arătate lui Mihai: 2 buți la Negovani; 4 buți aici, două cu doage, două strânse; 2 tocitori aici în Orlea.

Orig. rom., hârtie difolio (31,6 × 11,1 cm), cerneală cafenie. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 149, nr. 771 (mențiune).

754. <Prima jumătate a sec. XIX>. Egumenul m-rii Mihai Vodă adresează o plângere domnului în care arată că m-rea are o moșie la Ciocănești, în județul Ilfov, și datorită schimbării egumenilor a fost împresurată de către răzeșii vecini, iar acum se învecinează cu moșia Bărăganu; egumenul îl roagă pe domn ca hotarnicul rânduit pentru moșia Bărăganu, Serghie Vericeanu fost căpitan de dorobanți, să aleagă și partea m-rii și să le poruncească răzeșilor vecini să-și aducă sineturile la hotărnicie.

Copie rom., hârtie difolio (28,8 × 19,1 cm), cerneală neagră; pe f. 2v., însemnare grecească. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 149, nr. 772 (mențiune).

755. <Al doilea sfert al sec. XIX>. Vechilul m-rii Mihai Vodă adresează o scrisoare paharnicului Nicolae Alexandrescu, funcționar la Judecătoria Ilfov, secția I, în numele egumenului Mihaliot, prin care i se cere să țină cont de punctul de vedere al m-rii Mihai Vodă la hotărnicirea unei moșii, mai ales de hotarnica făcută de Obedeau și întărită de domn și de planul sătrarului Ioniță Băleanul inginer, întărit de logofătul Nestor. Acum, voiau să traseze, după 42 de ani, o nouă linie

de hotar, care ar fi făcut moșia m-rii vecină cu moșia Ursoaia a m-rii Mărgineni, cu care nu s-a învecinat niciodată. Semne de hotar: Dunărea, movila Giuleiu, hotarul moșiei m-rii Snagov; semnul, numit Drumul Țiganului, nu era pomenit nici în planul sătrarului Ioniță nici în cele două anaforale ale logofătului Nestor din 1801 sau în anforaia Marii Logofeții.

Copie rom., hârtie difolio (36,7 × 23,4 cm), cerneală cafenie. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 149, nr. 773 (mențiune).

Addenda et corrigenda

756. 1589 (7098) septembrie 28, București. † Бѣ име Сѹтца и Сина и Свѣтаго Дѹха, <Троицѣ Свѣтаго>¹, «ЕД(И)НОСЪЩИНІЕ И НЕРАЗДѢЛКИМА, АМИН»². Scris-am Dumitru județul ot var<o>³șu București, cu 12 pângari, ace(a)sta a me carte Ілцаі pentru un răzoru de viia ce-au fost a lu Miho bivolariu. Іar Miho bivolariul, el au fost datoriu lu Caliu căldărariul di Dârstor, aspri 1.200. Іară Elca, ce este mai sus scrisă, se-au sculat de-au plătit datoriia lu Miho bivolariul, ce-au fost dator, de-au dat aspri gata 1.200 în mâna lu Caliu căldărariu de Dârstoru. Și au fost Elca jupâneasa lu Miho bivolariul și se-au fost lăsat unul de la altul până au fost Miho viu. Іară deaca au murit Miho, bărbatul Ілцаі, іar datornicii lu Miho bivolariul se-au sculat să vânză acestu răzoru de vie, ce este mai sus scris. Іar Elca, muiarea lu Miho bivolariul, e se-au sculat de-au plătit datoriia lu Miho, bărba<tu>⁴ ei, de-au dat aspri 1.200, ерă⁵ Elca să ție acestu răzoru de viia, ce-au fost a lu Miho, soțul ei, căce au fost mai volnică Ілс(a) a plăti ace datoriie și să ție acestu răzoru de viia, ce este mai sus scris, căce І-au fost câștigatu, acestu răzoru de vii, Elca, Miho bivolariul, amândoi. Deci au fost mai volnică Elca să ție acestu răzoru de vii.

Аșa аму judecat noi, cu алé nosti sufliti, ca să fii Ілсă(і) acestu rozoro⁵ de vii моше, ei, și fecioriloru ei, și nepoților și strenepoților ei.

Și mărtu(r)ie: Семан județ, și Hrizo au fost ісправнику până se-au plătit aceste bucate, și Vladul ...³cul, Stoica Gora, i Cazacul, i Іon coj(ocar).

Și cini va spargi a no(a)stră carte să fii blestemat de 300 i 18 Отеці și să fie anatima și să lăcuescă cu Іуда și Ариіа, амин.

Пис аз, Єванча грам(атик) ут варош Бѹкѹреци⁶, м(ѣ)с(а)ца септ(емвріе) кн <28> д(ѣ)ні, вѣ лѣт(о) «зси <7098/1589>».

Orig., hârtie difolio (30,2 × 21,4 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură și înnegrit, sigiliul rotund al orașului București, aplicat în ceară neagră, căzut; pe v., rez. grecesc.

Data de an se citește cu oarecare greutate (vezi și foto, în acest volum, la p. 408), din cauza felului în care grămaticul a scris cifra 9 = 90. De aceea, pentru că bara de jos a acestei cifre se observă greu, am crezut, la prima editare, că este vorba despre cifra 9 = 200. Pentru scrierea cifrei 90 în acest mod, mai puțin obișnuit, vezi și documentul din 1590 mai 25 (*DIR*, B, XVI/5, p. 449-450 nr. 465, foto p. 625). De asemenea, faptul că data de an corectă a actului este 1589 (7098) este întărită și de formularul diplomatic al actului, care este identic cu al altor acte emise de județii orașului București (Petronel Zahariuc, *Nouă documente din secolul al XVI-lea privitoare la istoria orașului București*, p. 205-221). Totuși, publicarea actului sub această dată „tulbură” lista judeților orașului București din secolul al XVI-lea, însă asupra acestui aspect vor reveni într-un comentariu asupra actului în *Addenda et corrigenda*, în revista SMIM.

EDIȚII: Petronel Zahariuc, *Documente de la Constantin vodă Brâncoveanu din arhiva mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos*, p. 100-101, nr. 20 (text după orig., cu data de an greșită: „1699 <7208>”); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 100, nr. 467 (mențiune, cu data de an greșită: „1699 <7208>”).

¹ Omis.

² „În numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Treime Sfântă, una și nedespărțită, amin”.

³ Înnegrit.

⁴ Rupt.

⁵ Așa în orig.

⁶ „Am scris eu, Oancea gramatic din orașul București”. Peste numele orașului a fost aplicat sigiliul, de aceea este greu lizibil.

757. 1644 (7152) februarie 2. Tatul și Iuva călugărul, moșul lui Tatul, vând lui Mihai armaș o parte de ocină din Beluug¹, „însă numai pământul, fără de nici un om”: Tatu îi vinde 50 de stânjeni, din hotar până în hotar, din apă și din uscat, iar călugărul îi vinde 40 de stânjeni, pentru 5 costande stânjenul.

Martori: Stănilav, cu fiul său, Dragul, Drumea, Micul, Radul, Stănimir, Radul Babonoi, cu fratele lui, Stanciu, Bădilă, Oprea Grulu, Stan Căpățână, Stan Stăvaulu².

A scris popa Bărbuș.

Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 345-346. Trad. rom. de Costandin dascăl slovenesc din 1775, cu data de an greșită: 7100. Vezi și documentul din 18 februarie 1675.

¹ Așa în trad.: probabil Belciug.

² Așa în trad.

758. 1647 (7155) iulie 10. Precup ...¹ din București împreună cu soția lui, Dumitra, fiica lui Ban iuzbaș, nepoata lui Vlăd<ilă>¹, vând lui jupan Radul mare comis trei ră<zoare>¹ de vie în Dealul Bucureștilor, între viile m-rii Mihai Vodă și ale lui Vlădilă iuzbaș, pentru 55 de ughi, care vii au fost ale Dumitrei de moșie de la tatăl ei, Ban iuzbaș.

Martori: Șarban vistier, Udrea clucer Doicescul, Colțea vornic [spătar], Danciul clucer Doicescul, State din București, Sima comis de acolo, Damaschin vornic de acolo², Anghel roșul de acolo și Lepădat³ (?) căpitan din Cotrăceni.

Precup⁴; jupâneasa Dumitra⁴; Șarban vistier <m. p.>; Udrea Doicescul <m. p.>; Colțea Doicescul <m. p.>; ...⁵ <m. p.>; Stamate⁴; ...⁵ <m. p.>; Bunea vistier; Damaschin vornic; Ion cupeț <m. p.>⁶; Lepădat căpitan⁶; Vlădilă iuzbaș⁶; State⁴; Anghel din București⁴.

Orig. rom., hârtie difolio (41,2 × 27,5 cm), cerneală neagră, rupt la îndoitură și înnegrit, patru sigilii inelare și cinci amprente digitale aplicate în cerneală neagră; un sigiliu rotund cu legenda în limba greacă, având în câmp doi lei rampanți sprijinind o cruce; sigiliu oval al lui Ion negustor, având în câmp doi lei rampanți sprijinind o cruce, cu o coroană sub cruce, așezată cu fleuronii în jos; sigiliu octogonal al lui Lepădat căpitan cu legenda, din care se poate citi: „† ... armaș”, și un scut heraldic încărcat cu un leu trecând de la senestra la dextra, timbrat de o cască cu lambrechini; sigiliu octogonal al lui Vlădilă iuzbaș, cu legenda: „† Vlădilă iuzbaș”, având în câmp un leu culcat. Cu o copie din 1775 (Condica Mănăstirii Mihai Vodă, p. 134-135).

EDIȚII: *DRH*, B, XXXII, p. 218-219, nr. 201 bis (text după copia din 1775); D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 64, nr. 266 (mențiune); p. 86, nr. 380 (mențiune, după orig., cu data de an greșită: 7185).

¹ Rupt.

² În *DRH*: „Dima Simii”.

³ Înnegrit; lectură nesigură (așa în copia din 1775).

⁴ Amprentă digitală.

⁵ Semnătură grecească.

⁶ Sigiliu inelar.

759. 1755 august 19. Ianache fost mare serdar judecă, din porunca domnului Costandin Cehan Mihai Racoviță, pricina dintre Antiohie logofăt de Divan și Voico logofăt din Târgoviște. Antiohie a împrumutat, pe un anume Dragomir, cu 22 de taleri și jumătate, pentru ca acesta să-și răscumpere o vie din Târgoviște, iar Dragomir a pus zalog

via și au pus soroc ...¹; când a trebuit să-i dea banii, Dragomir i-a dat via lui Antiohie, dar acesta nu a vrut. Apoi, Dragomir a murit, iar via și alte bucate au rămas pe seama surorii lui, Păuna. Antiohie s-a judecat, pentru bani, cu Păuna înaintea marelui vornic Dudescu, care a dat via în stăpânirea lui Antiohie, dar, între timp, Păuna vânduse via lui Voico. Păuna a spus că nu a vândut via, ci a pus-o zălog pentru 10 taleri, de aceea marele vornic i-a scris lui Costandin Florescul fost mare paharnic, ispravnic de Dâmbovița, să cerceteze pricina; acesta a aflat că via a fost vândută, nu pusă zălog, și a mijlocit ca vechilul lui Antiohie să o ierte de 7 taleri, iar pentru 26 de taleri i s-a pus soroc Păunei ca în zece zile să dea banii. Păuna a mers înaintea marelui vornic și a un dat zapis ca via să fie stăpânită de Antiohie, iar Voico să ia banii de la ea. Apoi, Antiohie s-a judecat cu Voico, zicând că a cumpărat via păraginită și a cheltuit de a „destupat-o”; pentru că zălogirea lui Antiohie era mai veche decât cumpărătura lui Voico, s-a hotărât ca să stăpânească Antiohie via, iar Voico să-și caute banii și cheltuiala la Păuna. După aceea, cei doi s-au înțeles să-i dea Voico lui Antiohie 33 de taleri și să stăpânească Voico via, urmând ca el să scoată banii de la Păuna.

Ianache fost mare serdar <m. p.>.

Orig. rom., hârtie difolio (31,7 × 22 cm), cerneală neagră, rupt și pătat la îndoitură. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 103, nr. 489 (mențiune, cu data de an greșită: „1725”).

¹ Loc liber.

760. 1784 aprilie 23. Călin cizmar a luat de la arhimandritul și egumenul m-rii Mihai Vodă un loc în malul gârlei, patru stânjani, lângă Ioana, unde și-a făcut casă, cu chirie un taler un taler și jumătate pentru fiecare stânjani, în total șase taleri pe an; banii urmau a fi dați la Sf. Gheorghe; de asemenea, nu avea voie să vândă vin. Scrie Dumitru dascăl.

Călin cizmar¹.

Orig. rom., hârtie difolio (20,3 × 14,2 cm), cerneală neagră, o amprentă digitală în aceeași cerneală; pe f. 2v., însemnări grecești. D. Nastase, F. Marinescu, *Les actes roumains de Simonopetra*, p. 125, nr. 626 (mențiune cu data de an greșită: 1789).

¹ Amprentă digitală.

RÉSUMÉ

Les relations entre la Valachie et le monastère de Simonopétra du Mont Athos. Des notes préliminaires

L'archive roumaine du Saint Monastère de Simonopétra est l'une des plus riches archives de ce genre du Mont Athos. Sa recherche systématique a commencé en 1981. Elle a été entreprise par Dumitru Nastase et par Florin Marinescu, après la bénédiction reçue de la part de l'higoumène du monastère, de l'archimandrite Émilien de Simonopétra, et avec le support de l'hiéromoine Justin et d'autres moines du monastère, parmi les lesquels l'hiéromoine Élisée, l'higoumène actuel du monastère de Simonopétra. Après deux années, en 1983, Dumitru Nastase a offert une première estimation du trésor documentaire roumain et une première évaluation scientifique des documents de l'archive du monastère. Selon l'estimation de la période, valable dans des lignes générales jusqu'à nos jours, dans cette archive il y avait 808 documents, d'un total de 1.500 pièces documentaires, en incluant ici les traductions et les copies aussi, que Dumitru Nastase a groupées selon la langue dans laquelle elles ont été rédigées, selon les siècles où elles ont été émises et selon l'émetteur, tout en offrant quelques photos des unes d'elles. Les documents de ce fond, rédigés en grec (approximativement 130) ont été recherchés par D. Vamvakas dans un ouvrage indépendant. Dans la même période, certains des documents roumains, parmi lesquels le plus ancien (du 15 mars 1433), ont été aussi découverts par Petre Ș. Năsturel, qui les a utilisés dans sa thèse de doctorat, défendue à Sorbonne en 1979 (publiée en 1986), ainsi que dans deux de ses articles.

En 1987, Dumitru Nastase et Florin Marinescu ont publié un catalogue sommaire comprenant les actes roumains de l'archive du monastère de Simonopétra, qui incluaient les mentions de 773 documents, rédigés en slave, en roumain avec des caractères cyrilliques et en grec ou en roumain et grec (21 actes). Les mentions signalent l'existence des documents dans les archives et elles offrent au chercheur quelques informations : l'émetteur, la date et la description archivistique. D'ici, une grande partie de ces mentions a été reprise et traduite en roumain par

Virgil Cîndea, dans « sa petite encyclopédie », ainsi que dans certains des volumes de la collection *Documenta Romaniae Historica*, série B, la Valachie, publiée après 1998. Après la publication du catalogue sommaire, Dumitru Nastase a aussi présenté l'archive roumaine dans l'excellent volume d'histoire du monastère de Simonopetra, publié en 1991. À cette occasion, il a aussi offert une belle reproduction d'après le document de Michel le Brave, du 28 août 1599, par lequel le prince de la Valachie soumet sa fondation, le monastère de Saint Nicolas de Bucarest, au monastère de Simonopetra. Ce document a été commenté une année plus tard par Dumitru Nastase, et toujours en 1992 Petre Ș. Năsturel et Constantin Bălan ont publié intégralement, avec un texte slave et une traduction roumaine, le plus ancien document de ce fond, émis par le prince de la Valachie, Alexandru Aldea, le 15 mars 1433. Quelques années plus tard, Constantin Bălan a publié, d'après un microfilm des Archives Nationales de Bucarest, deux autres documents très importants de l'archive roumaine du monastère de Simonopetra, du 29 avril 1453 et du 12 septembre 1479, et le premier d'eux a été ingénieusement commenté par Dumitru Nastase.

Vers le milieu de la première décennie du second millénaire, les éditeurs du catalogue sommaire comprenant les actes roumains de l'archive du monastère de Simonopetra, Dumitru Nastase et Florin Marinescu, en accord avec l'higoumène du monastère de Simonopetra, l'archimandrite Élisée, ont décidé de publier un catalogue archivistique de ce fond documentaire. Pour cette opération, on a coopté aussi l'auteur de ces pages, en vertu d'une collaboration plus ancienne pour le traitement et la publication des documents roumains de l'archive du monastère athonite de Saint Paul. On a établi du début, par contrat, la publication d'un volume avec les résumés des documents du fond roumain de l'archive du monastère de Simonopetra dans deux variantes : la première en grec, au Mont Athos, et une autre en roumain, à Iași. Le traitement des documents allait être fait par Petronel Zahariuc, ensemble avec la préparation pour impression de l'édition en roumain (index, résumé, etc.) ; la traduction des résumés en grec et la préparation pour impression de l'édition en grec allaient être assurés par Florin Marinescu, et l'introduction du catalogue allait être écrite par Dumitru Nastase. Les détails « techniques » de l'édition du catalogue ont été établis par moi, tout en prenant comme modèle *Catalogul documentelor Țării Românești din Arhivele Statului*, pour deux raisons. D'une part, ce catalogue est vraiment un modèle à suivre, étant donné les hautes qualités du traitement des documents et de l'édition des résumés. De l'autre part, un seul document de ce grand fond

a comme lieu d'émission la Moldavie, voire le document du 9 février 1587, par lequel Pierre le Boiteux (le premier prince de la Moldavie qui appartient à la dynastie de la Valachie) donne au monastère de Simonopetra un don annuel de 5.400 *aspri*. Après deux années, j'ai réussi à rédiger une forme préliminaire du catalogue de documents, qui j'ai donnée aux deux autres éditeurs pour élaborer la version en grec, pour publier ensuite une forme enrichie à Iași. Les années ont passé, et pour de différentes raisons, le volume en grec n'a pas été publié. C'est pourquoi j'ai publié une petite partie des documents de manière indépendante ou comme annexe à de différentes études (voir la *bibliographie* de ce volume), et des uns ont été publiés par les collègues de l'Institut d'Histoire « N. Iorga » dans les volumes de la collection *DRH*, série B, la Valachie. En 2012, j'ai obtenu un financement pour un projet de recherche intitulé *Le trésor roumain du monastère de Simonopetra – le Mont Athos : des documents historiques et recherche appliquée* (CNCS-UEFISCDI, PN-II-ID-PCE-2012-4-0552), ayant comme principal but précisément la publication des documents roumains de l'archive du monastère de Simonopetra. En parallèle, Dumitru Nastase et Florin Marinescu ont continué leur travail pour la version grecque du volume, qui était presque finie peu avant la mort de monsieur Dumitru Nastase († 19 avril 2013). Qu'il repose en paix ! Depuis cette année-là, le volume attend le moment de sa publication. Monsieur Dumitru Nastase a donné à la communauté du monastère de Simonopetra une étude introductive très étendue et riche, qui sera publiée comme partie du volume grec, puisque cette étude introductive est une synthèse de ses recherches concernant l'histoire du Saint Mont Athos. Elle n'est pas vraiment liée à cette étude et à l'histoire des relations entre le monastère de Simonopetra et les Pays Roumains, raison pour laquelle j'ai décidé de ne pas la publier dans ce volume. Néanmoins, après une belle initiative du père archimandrite Melchisedec Velnic, l'higoumène du monastère de Putna, et avec le support de madame Maria Magdalena Székely et du Professeurs Ștefan S. Gorovei et Ștefan Andreescu, l'étude de monsieur Dumitru Nastase sera publiée comme volume indépendant, par le monastère de Putna. À cette occasion, je remercie chacun !

Le volume que je publie maintenant a été réalisé suite au traitement scientifique des photocopies et des photos réalisées par Dumitru Nastase et Florin Marinescu entre 1981 et 1983, qui ont aussi constitué la base pour le catalogue signalétique de 1987. En même temps, dans la fiche signalétique annexée au document photocopié, les éditeurs ont aussi noté quelques détails archivistiques, qui n'ont pas été mentionnés dans la

description des documents du catalogue, surtout la dimension et la couleur de l'encre pour les actes originaux, que j'ai reprises dans le présent volume. Ici, je publie 767 documents : aux 760 documents numérotés l'un après l'autre, il faut ajouter les documents numérotés : 29 Bis, 359 Bis, 491 Bis et 580 A, B, C, D. Les sept et deux autres, n°120 et 148, n'ont pas été mentionnés dans *Le catalogue sommaire* de 1987, où on a publié les mentions de 773 documents. Cette différence est due au fait que *Le catalogue sommaire* a publié les mêmes actes sous des dates différentes, la première fois selon l'original et la deuxième fois selon la copie. Maintenant, je publie les documents sous forme de résumé développé ou de texte intégral, de traduction du slavon ou de transcription des documents roumains rédigés en graphie cyrillique. Les documents couvrent presque quatre siècles : du 15 mars 1433 jusqu'au 1er juin/4 août 1848 et je les ai groupés dans trois sections : des documents à date certaine ou reconstituée (1-746), des documents sans date (747-755) et des *addenda et corrigenda* (756-760). Parmi les 767 documents, quatre sont douteux ou même faux (n° 30, 53, 81, 82), mais je ne les ai pas groupés séparément, de manière usuelle, puisque, peu à peu, leur contenu a été considéré véridique. Cela s'est passé premièrement le 5 mars 1577 (n° 60), lorsque les domaines du monastère de Saint Nicolas, le métoque de Bucarest du monastère de Simonopétra, ont été confirmés, ensuite par « la fusion » dans le document de confirmation émis par Jérémie II patriarche de Constantinople et par Sofronie patriarche de Jérusalem, en mars 1590 (mais aussi, ni ce document n'est pas au dessus de tout doute), puis il a été utilisé comme preuve dans le procès entre le monastère de Saint Nicolas (Mihai Vodă) et le monastère de Bolintin, le 24 janvier 1604. Aussi, il y a plusieurs documents du XVIème siècle et du début du XVIIème siècle, dont la date crée des grands problèmes, surtout parce que la date de l'acte ne correspond pas à la composition du Conseil princier (dans les volumes *DIR* et *DRH*, pour le XVIème siècle, on a publié une multitude de documents comprenant ce « problème » de datation), mais j'ai fait tous les efforts pour prouver qu'ils sont authentiques.

Les documents ont été divisés selon les siècles, selon les émetteurs et selon le support utilisé pour les écrire, dans les précédentes présentations de l'archive roumaine du monastère de Simonopétra, une division qui correspond, à l'exception de quelques petites adaptations, au présent catalogue. Du point de vue de la langue utilisée pour les rédiger, la plupart des documents sont en roumain : approximativement 600, suivis par les documents en slavon, approximativement 150, et par ceux en grec, voire 21 (dix ont des résolutions en roumain). La plupart des

documents en grec ont été seulement mentionnés dans *Le catalogue sommaire* ; ils n'ont pas été photographiés ou traités, à l'exception d'un seul acte, mais le plus important, du 28 mars 1800, à travers lequel le grand logothète Nicolae Brâncoveanu a vendu à Costa Diamandi plusieurs magasins auprès de la porte de la Cour Ancienne de Bucarest ; il a été résumé par monsieur Florin Marinescu (n° 656). C'est toujours lui qui a transcrit et traduit une grande partie des signatures grecques, répandues sur plusieurs documents en roumain, qui j'ai corrigées et vérifiées après. Ces documents grecs s'ajoutent à ceux du fond documents grecs du monastère de Simonopétra, publiés par l'historien bulgare Cyril Pavlikianov. En ce qui concerne le lieu d'émission des documents, seulement deux ont été émis en dehors des frontières de la Valachie : l'un à Iași, le 9 février 1587 (n° 77, voir aussi *supra*), et l'autre au sud du Danube, le 17 août 1593, à travers lequel le patriarche serbe Calinic établit le territoire juridictionnel du métropolite Grégoire (n° 426).

Ensuite, du point de vue de la forme de conservation, la plupart des documents sont originaux, approximativement six cents. Ils sont accompagnés, dans certains cas, par des traductions ou des copies, intégrales ou résumées, en roumain, grec et français, qui ont été mentionnées dans la description archéographique de chaque document du volume. Les traductions et les résumés en français ont été effectués par le monastère de Simonopétra après la sécularisation de sa fortune des Principautés Roumaines Unies. Outre les documents originaux, on trouve exceptionnellement importants les documents conservés en traduction ou en copie dans « Condica ce cuprinde întru sine toate hrisoavele domnești i cărți domnești i zapise, pentru rumâni, pentru locuri, vii, moșii și pentru țigani, ale sfintei mănăstiri Mihail Voevod, care acum s-au tălmăcit hrisoavele dupe sârbie pe limba rumânească, în zilele preluminatului nostru domn, Io Alexandru Ioan Ipsilant voevod, întru întâia domnie, aici în Țara Românească, mitropolit fiind Ugrovlahiei chiriu chir Grigorie, cu cheltuiala sfinției sale, a cuviosului egumen, chir Timothei, de robul lui Dumnezeu, Costandin dascal slovenesc, 7283 – 1775 ». En comparaison avec d'autres monastères soumis aux monastères du Mont Athos, Radu Vodă (à Iviron) ou Slobozia lui Enache (à Dochiariou), dont les registres des documents sont restés dans le pays, le registre du monastère de Mihai Vodă se conservent dans le monastère de Simonopétra. Ainsi, la plupart des actes y compris sont restés inconnus jusqu'à nos jours. Costandin, le traducteur et copiste des documents de ce registre (588 pages), a été l'un des professeurs les plus importants de l'École de langue slavonne de l'Église « Sfântul Gheorghe Vechi » de

Bucarest. Le professeur Costandin a été un très bon traducteur des documents slaves. Ainsi, certaines de ses traductions ont été publiées même sans être confrontées avec l'original (voir les notes des premiers documents de ce volume), et un très bon copiste qui, outre ce registre, a copié quelques manuscrits, ainsi que le trésor documentaire de l'Évêché de Buzău, dans trois grands registres, chacun comprenant approximativement 600 feuilles.

Même s'il y a beaucoup d'actes originaux, peu d'eux sont différents, comme réalisation artistique, du type habituel d'exécution de l'écriture et du décor. Outre le véritable acte fondateur, émis par Michel le Brave le 28 août 1599, dont j'ai parlé ci-dessus, un seul acte contient un décor miniaturé plus riche, voire le document du 1er août 1776, écrit par le professeur Costandin même. Au début du texte, à la droite et à la gauche, on a peint Saint Nicolas, le protecteur du monastère de Mihai Vodă et Saint Alexandre, le patriarche de Constantinople, le patron de l'émetteur de l'acte, le prince Alexandru Ipsilanti (n° 562).

Du point de vue du contenu, ces presque huit cents documents, la plupart d'eux inconnus ou peu utilisés dans l'historiographie, enrichissent de manière écrasante l'histoire du monastère de Mihai Vodă de Bucarest, ainsi que l'entier cortège de problèmes historiques qui en dérivent. Je parle ici de l'histoire du monastère de Saint Nicolas, la fondation de Ghiorma *banul*, l'histoire des relations entre ces deux fondations de Bucarest et le monastère de Simonopetra du Mont Athos, l'histoire de certains règnes, de certaines familles nobiliaires ou de certains dignitaires, grands ou petits, l'histoire de Bucarest et de quelques villages des départements voisins (Ilfov, Vlașca, Ialomița, Teleorman) et de leurs habitants, soit libres, soit Roumains. Il s'agit aussi de l'histoire de l'un des monastères les plus anciens de la Valachie, le monastère de Bolintin, qui est devenu métoque du monastère de Mihai Vodă, ainsi que d'un autre métoque, le monastère d'Izvorani du département de Buzău, la fondation du métropolite Luca de Valachie etc. En d'autres mots, beaucoup d'aspects de l'histoire générale de la Valachie (de la période où les princes de ce pays dominaient Podunavia jusqu'à la période où le *polcovnic* et le chevalier Ioan Solomon se préparait à arrêter le gouvernement révolutionnaire de 1848) trouvent des additions dans des documents roumains conservés dans l'archive du monastère de Simonopetra. Concernant certaines de ces questions historiques, plus petites ou plus grandes, j'ai essayé de les clarifier moi-même ou de les développer, tandis que d'autres s'ouvreront, j'espère, dans les ateliers d'autres historiens. Cette riche archive roumaine du monastère de Simonopetra doit être

complétée avec le fond des documents du monastère de Mihai Vodă, resté dans le pays après la sécularisation des fortunes monastiques, ainsi qu'avec les documents isolés qui sont découverts des fois dans d'autres fonds des Archives Nationales de Bucarest, dans le fond des documents historiques de la Bibliothèque de l'Académie Roumaine. Cela se passe surtout lorsque les collègues de l'Institut d'Histoire « N. Iorga » publient un nouveau volume de la collection *DRH*, des collections du Musée d'Histoire de la Municipalité de Bucarest ou d'autres archives du pays.

Les plus anciens documents de l'archive roumaine du monastère de Simonopetra regardent le monastère de **Bolintin**, de Dealul Mare, sur la rivière d'Argeș, consacré à l'Annonciation. Des sept documents du XVème siècle, cinq sont des dons et des confirmations pour ce monastère, et deux parlent des villages de Petrești et de Băcești, qui seront, avec leur « archive », sous le contrôle du monastère de Mihai Vodă. Jusqu'à la publication de certains actes gardés au Mont Athos, l'histoire du monastère de Bolintin a été écrite sur la base d'un extrait avec les résumés de ses documents, gardé dans l'archive du monastère de Mihai Vodă chez les Archives Nationale de Bucarest, découvert, interprété et publié par I. Ionașcu. Dans cet extrait, on a résumé l'un des documents de l'archive du monastère de Mihai Vodă, celui du 8 mars 1626, ou on dit que « le monastère de Bolintinul a été fait et fondé du début par le logothète Pilea, il y a longtemps, pendant le règne des vieux princes ». Maintenant on y ajoute deux autres, qui comprennent cette précieuse information (4 avril 1626 et 15 juin 1629). De plus, ces documents montrent que le logothète Pilea a eu aussi sa femme Rada avec lui lors de la fondation ; elle a donné au monastère une partie du village de Burănești, du département de Ialomița. Ainsi, ces trois documents indiquent le fait que le monastère de Bolintin a été érigé par le logothète Pilea et par son épouse, Rada, pendant le règne de Mircea le Vieux. Ils lui ont donné des villages, des vignes et des tziganes. Le logothète Pilea est attesté le 22 juin 1418, dans le Conseil princier du prince Michel, et « l'apparition » de son épouse éloigne complètement la tentative de l'identifier avec le logothète Filos, mentionné en 1392, qui a rejoint le monachisme dans le monastère de Cozia sous le nom de Filothei, l'auteur des fameux vers en slave (*Pripeale*).

Le logothète Pilea a donné à sa fondation une vigne chez Răzvad et les villages de Pilești (« quand il a fait le monastère de Bolintin ») et de Bolintin. Outre ces domaines de fondation, le monastère de Dealul Mare de Bolintin a reçu depuis des princes, des boyards et d'autres fidèles des parties de villages, des tziganes, des vignes, des endroits pour des moulins,

de différents produits (du vin, du blé et du poisson) et des exemptions d'impôts. Tout cela s'est passé dès le règne d'Alexandru Aldea, qui a vu le monastère, comme d'autres établissements monastiques du pays, « appauvri, désert et affaibli ». On a continué avec Vlad Dracul, avec Vladislav II, qui a acheté pour le monastère une moitié du village de Bucșani, ensuite avec Basarab Laiotă et Basarab Țepeluș, qui a donné au monastère deux acres de vigne achetés depuis Cepel Mustahva, ainsi que le droit « qu'un chariot du monastère traverse le pays librement au Danube, à Brăila, Floci, Dârstor, Giurgiu, Sviștov, Nicopole et Oreahovo, sans payer des impôts douaniers » (n° 6). Puisqu'il n'était pas une fondation princière, même si le monastère de Bolintin a reçu des dons significatifs, son état matériel n'a pas beaucoup augmenté, parce que Neagoe Basarab a dit, tout en employant une connotation rhétorique pour ses mots, de l'avoir trouvé « appauvri », raison pour laquelle il lui a offert un don annuel de 700 *aspri*.

Quelque temps après, le 6 mars 1532, nous apprenons que le monastère de Bolintin avait un métoque, l'église consacrée à Saint Nicolas, la fondation d'Anca, l'épouse de Vlad le Jeune et la mère du prince Vlad le Noyé. Lorsque j'ai découvert l'acte, j'ai pensé que cette église se trouvait dans « la cité du siège » sur le bord de Dâmbovița, ce qui la rendait l'une des plus anciennes de Bucarest. De plus, j'ai assumé que la princesse Anca avait appartenu à la ligne des boyards d'Izvorani, et que sa fondation avait été « héritée », si l'on peut ainsi dire, par la *jupâneasa* Caplea, la fille de Diicu le *pârcălab*, dont on croit d'être le même que Diicu Izvoranu. D'ailleurs, Diicu Izvoranu le *pârcălab* et son frère Șerban Izvoranu le *vornic*, et d'autres parents à eux, sont ceux qui donnent à l'église de Saint Nicolas le lieu à moulin de Răstoacă, à travers le document du 6 mars 1532 (n° 16).

Dans les décennies qui suivent, les informations sur le monastère de Bolintin deviennent plus rares, ce qui peut prouver ses difficultés. Le 1er avril 1551, le monastère a subi un procès pour un moulin sur Neajlov et il a gagné, et presque une décennie plus tard, il a reçu une partie du village d'Izvorani (le département d'Ilfov) depuis « l'écrivain ». Pendant le règne de Pierre le Jeune (septembre 1559 – mai 1568), dans le monastère de Bolintin on a enterré Pătrașco, le fils de la *jupâneasa* Caplea. Elle a choisi d'être enterrée dans le métoque de Bolintin, l'église de Saint Nicolas, qu'elle avait soignée et restaurée entre temps, avec son « frère de sang », Ghiorma le *ban* de Pogoniani. Elle était aussi connue sous le nom du monastère de Saint Nicolas du *ban* Ghiorma. L'enterrement de Caplea chez Saint Nicolas, auquel elle a aussi laissé la plupart

de sa fortune, a causé un âpre conflit entre les deux monastères, dont on a écrit et que je vais mentionner plus tard. Ce conflit a « pourri » le monastère de Bolintin, qui a reçu peu de dons dans les dernières décennies du XVIème siècle. Le plus important en a été le village d'Elhoveț par la *jupâneasa* Neaga Mitroaia *vorniceasa*.

Pendant le dernier règne en Valachie (1611-1616), le prince Radu Mihnea a commencé à restaurer le monastère de Sfânta Troiță. Il a décidé de ne plus être soumis au monastère de Saint Nicolas (Mihai Vodă), et c'était probablement là où on a mis le monastère de Bolintin sous la soumission du monastère de Sfânta Troiță (n° 183). Radu Mihnea a soumis sa fondation au monastère d'Ivion, raison pour laquelle le Bolintin a été le métoque d'Ivion pour une certaine période. Les moines du monastère de Mihai Vodă, un métoque du monastère athonite de Simonopetra, n'ont pas été d'accord avec la situation, raison pour laquelle ils ont commencé un procès avec le monastère de Sfânta Troiță. Ils ont obtenu, à la fin, le droit d'administration sur le monastère de Bolintin, le 8 mars 1626, à travers le document émis par le prince Alexandru Coconul (n° 184). Ainsi, de ce moment-là, le monastère de l'Annonciation de Bolintin a été administré par le monastère de Mihai Vodă, aidé par les boyards d'Aninoasa et de Vlădești, Badea et Pârnu, qui ont pu être nommés de nouveaux « fondateurs » du monastère (n° 271). Néanmoins, graduellement la vie monacale s'est éteinte, et les murs se sont moulus. La dernière nouvelle sur ce monastère date du 26 mars 1676, quand le prince Gheorghe Duca donne au monastère de Mihai Vodă le droit de « tenir deux étrangers au métoque du monastère de Bolintin », pour aider le « petit moine » du monastère de ce métoque-là (n° 366).

Les documents, que je publie maintenant, complètent la liste des higoumènes du monastère de Bolintin : des quatre identifiés par I. Ionașcu, leur nombre arrive à neuf : le starets et le prêtre Samuil (« l'administrateur et l'enseigneur de la communauté monacale »), Sava, Dionisie, Athanasie, Epifanie, Athanasie, Nicandru, Efrosin et Malahia.

Comme j'ai mentionné ci-dessus, le monastère de Bolintin a eu un métoque en Bucarest, le monastère de Saint Nicolas, soigné vers le milieu du XVIème siècle par Caplea, la fille du *pârcălab* Diicu Izvoranu, l'épouse de Badea <Aiaz Izvoranu> *pârcălab*, ensuite par un fils de Stoica de Lungi, et « sœur selon le Saint Évangile » avec Ghiorma le *postelnic*. L'épirote Ghiorma a repris depuis sa « sœur », Caplea, l'obligation de soigner le monastère de Saint Nicolas. Il a fait restaurer les murs, puisqu'il est devenu l'un des fondateurs. Le nouveau fondateur a décidé de ne plus le soumettre au monastère de Bolintin, mais au

monastère de Simonopétra du Mont Athos. En fait, celui a été le premier monastère du nord du Danube soumis à un monastère athonite. L'événement a eu lieu pendant le règne Pierre le Jeune (1559-1568) et il a été mentionné pour la première fois dans le document douteux du 8 avril 1558 (n° 30) et dans le document véritable, du 6 mai 1572, où l'on affirme que la *jupâneasa* Caplea de Lungi a donné au monastère de Simonopétra une partie du village de Spanțovul de la Baltă, « pendant les jours du décédé Petru *voievod* » (n° 47). Le geste fondateur du *postelnic* Ghiorma et de la *jupâneasa* Caplea a eu lieu en même temps qu'un autre épirote, l'*aga* Oxotie, originaire de Pogoniani, a fait bâtir une tour chez le monastère de Simonopétra (1567).

Je ne vais pas raconter ici l'histoire du monastère de Simonopétra, l'un des monastères les plus intéressants et les plus spectaculaires du Mont Athos, mais je vais seulement mentionner quelques données de l'histoire des relations entre le monastère athonite et la Valachie, qui sont montrées par le traitement de l'archive roumaine gardées par ses murs. Avant les dons des deux boyards épirotes, Ghiorma et Oxotie, un seul moment a été enregistré dans l'histoire des relations entre les Roumains et le monastère de Simonopétra, voire l'arrivée de l'higoumène athonite, en 1517, pour la consécration du monastère d'Argeș, la fondation de Neagoe Basarab. Le monastère de Saint Nicolas en tant que métoque du monastère de Simonopétra a ouvert le chemin des relations entre le monastère athonite et la Valachie. Ainsi, le monastère de Bucarest a souvent été appelé Simonopétra, selon le nom de la lauré du Mont Athos. Le prestige du Mont Athos et du monastère de Simonopétra a multiplié les dons vers le monastère de Saint Nicolas (appelé souvent Simonopétra). Ainsi, la princesse Ecaterina, l'épouse de Alexandru Mircea, donne, le 5 mai 1572, « aux frères qui veulent passer leur temps et vivre dans le saint monastère » quelques vignes du domaine de la ville de Bucarest, chez Lacul Adânc (n° 47). De plus, le grand logothète Ivașco Goleșcul donne aux deux monastères, le 30 mai 1574, une partie du village de Sfârcești, pour que l'âme de son frère Albul grand *clucer* (mort pendant la lutte de Jiliște, le 24 avril 1574) soit commémorée au monastère de Saint Nicolas et au Mont Athos, au monastère de la Naissance du Sauveur. La multiplication des dons a aussi causé une multiplication des jugements : dans un tel litige, pour une partie du Spanțov, on trouve la mention du nom du seul higoumène connu du monastère de Saint Nicolas, voire le *postelnic* Ghiorma, Ierotei (n° 52).

Pendant le règne d'Alexandru Mircea et pendant le premier règne de Mihnea Turcitul, le monastère de Saint Nicolas a reçu des confirmations

pour ses possessions, des unes controversées, comme par exemple « l'héritage » de Caplea. Il a aussi reçu d'autres vignes, des vergers et des jardins en Bucarest, ainsi qu'une partie du village de Grozăvești, avec des moulins à Dâmbovița, donnés par l'ancien grand *vornic* Mitrea de Hotărani, pour un prêt de 20.000 *aspri*, qu'il avait emprunté depuis l'higoumène du monastère (n° 70). Ce progrès du monastère, même si pas toujours lisse (considérant les procès pour beaucoup de domaines), a été stoppé par le prince Petru Cercel. Celui-ci, selon les documents plus tardifs, « est allé en furie et en terreur au monastère de Ghiorma le *ban* de Bucarest, consacré à Saint Nicolas, qui est un métoque du monastère de Simopetra ; il a banni les moines du monastère de Ghiorma le *ban* et il a sorti, en rage, les os de la *jupanița* Caplea du monastère de Saint Nicolas et il est allé pour les enterrer au monastère de Bolintin, seulement par méchanceté. Et Pătru *voievod* Cercel a aussi émis un document, sans raison et sans justice, pour donner le contrôle au monastère de Bolintin pour tous les villages, les domaines et les tziganes, la partie de la *jupanița* Caplea, seulement par méchanceté contre Ghiorma le *ban* » (n° 160, 182). Probablement, le triste épisode s'a vraiment eu lieu, puisque pendant le règne de Petru Cercel le monastère de Saint Nicolas a disparu des documents. Peu de temps après la fin du règne du fils de Pătrașcu le Bon, le monastère situé sur le bord de Dâmbovița réapparaît dans les documents (29 octobre 1585). Plus précisément, lorsque le prêtre Stan et sa prêtresse Rada lui donne une vigne sur les collines de Bucarest. Ensuite, après le début du second règne de Mihnea Turcitul, l'état du monastère est devenu meilleur, par la résolution des injustices subies dans le passé et par l'achat de sept magasins en Bucarest, sur Ulița Bazarului, un achat fait par un ingénieux higoumène de Simonopétra du monastère de Saint Nicolas, Evghenie (n° 75). Toujours le 1er août 1586, le prince Mihnea a confirmé au monastère de Simonopétra le contrôle sur un métoque de la ville de Buzău, qui était administré par le monastère de Saint Nicolas de Bucarest, mais, même si l'acte original est apparu, on ne peut pas dire de quelle église de la ville il s'agit.

L'higoumène Evghenie est le même que l'higoumène Evghenie du monastère de Simonopétra, qui est venu au métoque du monastère de Bucarest, pour chercher des ressources financières pour la restauration du monastère athonite, qui avait été presque complètement détruit après le grand incendie de 1580, tandis que ses frères ont trouvé un abri dans le monastère de Xénophon.

Le 9 février 1587, l'oncle de Mihnea Turcitul, le prince de la Moldavie, Pierre le Boiteux, a fait un don de 5.400 *aspri* au monastère de

Simonopetra, à prendre chaque année du trésor du pays par des moines envoyés du Mont Athos (n° 77). Celui est, comme j'ai déjà mentionné ci-dessus, le seul don fait par un prince de la Moldavie pour le monastère consacré à la Naissance de Jésus Christ de la Sainte Montagne. Ce don a été fait peut être à la demande des hiérarques qui traversaient la Moldavie vers Moscou, pour préparer la visite du patriarche Jérémie II de Constantinople en Russie.

En 1588, le patriarche Jérémie est arrivé en Valachie, avec le métropolite Ierotei de Monemvasia, où ils ont été reçus par le prince Mihnea et par sa mère, Ecaterina. Ici, semblablement accompagnés aussi par l'higoumène Evghenie des monastères de la Naissance du Seigneur et de Saint Nicolas, ont continué leur chemin à travers la Moldavie de Pierre le Boiteux, vers Moscou. À Bucarest, avec l'habileté de l'higoumène Evghenie, à l'aide du patriarche Jérémie et la permission de Mihnea, le monastère de Simonopetra a cherché un bienfaiteur, pour faire ériger une nouvelle église sur un endroit plus fort, sur la colline située au-dessus de leur église ; ce bienfaiteur a été le *ban* Michel. La motivation de cette recherche n'a pas été très compliquée : les moines envoyés de la Sainte Montagne ne peuvent pas habiter sans souci et avec satisfaction, parce que l'endroit est marécageux et il cause des maladies. Une autre raison est que le métoque « se trouve sur le bord et près de la rivière qui y coule, raison pour laquelle il est couvert par des eaux, il souffre les pires choses, pas seulement pendant l'hiver, quand surtout l'air est très froid et âpre, mais dans les autres saisons, aussi ». Et le boyard qui a été trouvé s'est laissé persuadé puisqu'il était lié spirituellement au monde grec, qui incluait le fondateur de Saint Nicolas, Ghiorma le *postelnic*, ainsi que sa mère, la *jupâneasa* Tudora, et parce que par sa sœur, la princesse Stanca, était apparentée à la *jupâneasa* Caplea, la « sœur » de Ghiorma.

Le 18 septembre 1588, Mihnea le prince confirme au monastère de Saint Nicolas « un endroit entourant le monastère, qui est son domaine ancien, juste et d'origine, donné par le décédé prince Pierre, le fils du prince Mircea, jusqu'au cours de Dâmbovița, et il lui donne le droit de moulin auprès du monastère, devant la porte » (n° 120). Ce document parle du domaine du monastère de la direction de Dâmbovița, mais je pense que le prince a aussi mentionné la limite concernant la colline du monastère, où Michel le *ban* érigera sa fondation, même si le document n'a pas été gardé. En 1588 ou l'année suivante, le *ban* Michel, tout en prouvant de disposer d'un grand pouvoir financier, a fait ériger « depuis la fondation une autre église très belle, au nom du grand Nicolas et, tout en l'appelant un métoque du vénérable monastère des *Simopetriți*, il a fait

bâtir des cellules vers le domicile des saints hommes qui y viennent et, en outre, il lui a aussi donné des sacrées décorations et de différents ornements, en argent et en or ».

Les mots ci-dessus appartiennent à Dorothée de Monemvasia, celui qui a accompagné le patriarche Jérémie II du Constantinople à Moscou, mais sa *chronique* ne montre pas clairement quand ils sont revenus dans les Pays Roumains. Pour cela, l'acte du mars 1590, aussi mentionné ci-dessus (s'il est authentique), a été émis avant que le patriarche arrive à Bucarest. À travers ce document, le patriarche a confirmé au monastère de Simonopetra les villages et les parties des villages qui lui avaient été donnés par la *jupâneasa* Caplea : Sfârcești, Cristianești, Dragomirești, Izvorani et Spanțov. On y mentionne aussi trois des quatre documents, que j'ai considéré au moins douteux dans ce volume, voire ceux attribués à Pierre le Jeune, à Alexandru Mircea et à Mihnea Turcitul (l'un des deux : soit n° 81, soit n° 82). Le patriarche est certainement arrivé en Valachie, dans l'automne de l'année 1591 parce que, le 6 octobre, il a émis un célèbre document, duquel j'ai cité ci-dessus, à travers lequel il établit la nouvelle fondation de Michel le *ban*, l'église de Saint Nicolas, érigée dans « la cour » du monastère de Saint Nicolas de Ghiorma le *postelnic*, comme métoque du même monastère athonite, Simonopetra ; il l'a nommée aussi une stavropégie patriarcale.

Ce document patriarcal montre que, dans l'automne de l'année 1591, le monastère de Saint Nicolas avait une nouvelle et imposante église, érigée par le boyard Michel, qui deviendra le prince de la Valachie seulement deux années plus tard. Le premier document, liant directement le fondateur à sa fondation, date de la première moitié de l'année 1592, pendant le règne de Ștefan le Sourd, à travers lequel le grand *agă* Michel donne au monastère de Saint Nicolas une partie du village de Spanțov, achetée depuis Calotă le *clucer*, pour 10.000 *aspri* (n° 94). La construction de la nouvelle église consacrée à Saint Nicolas, dès l'automne de 1591, ne correspond pas très bien à l'histoire du serment fait par Michel dans l'Église Blanche, l'autre dénomination du monastère de Saint Nicolas de Ghiorma, qui aurait eu lieu en 1593, mais les choses ont été clarifiées par Nicolae Stoicescu et Ștefan Andreescu.

Dès 1592, le monastère de Saint Nicolas de Ghiorma, auprès de Dâmbovița, laisse la primauté au monastère de Saint Nicolas de Michel le *ban*, dont il devient le métoque. Néanmoins, il est mentionné de manière indépendante dans des documents jusque tard, dans le XIXème siècle. Dans le présent volume, on trouve seulement un document qui le mentionne, voire la copie de l'acte du 16 mars 1741, connu et utilisé dans notre

historiographie, à travers lequel l'Église Blanche est re-soumise au monastère de Mihai Vodă (n° 496).

La plupart des documents de ce volume concerne le monastère de Saint Nicolas, la fondation de Michel le Brave, appelé peu de temps après la mort du fondateur **le monastère de Mihai Vodă**, situé « au nord de la ville de Bucarest ». Il est un métoque du monastère de Simonopetra du Mont Athos. Ainsi, avec le don de la partie du village de Grozăvești, fait par l'*aga* Michel, dans la première partie de l'année 1591, mentionnée ci-dessus, on commence « l'histoire dans des documents » du monastère de Saint Nicolas. Cette « histoire » peut être vue dans les pages de ce volume, ainsi que beaucoup d'autres aspects : l'architecture et la peinture, les pierres funéraires et les décorations, qui ont été gardés, les fouilles archéologiques, son destin tragique (le monastère a été pris en 1985, par la décision de l'administration du pays, sur la colline au même nom et apporté vers le bord de Dâmbovița, tout en étant caché aujourd'hui par un haut bloc d'appartements) etc., ont été étudiés, avec des résultats excellents, dans le passé, raison pour laquelle je ne vais plus en insister ici.

Vers la fin de l'année 1592, Alexandre le Méchant, qui s'est avéré un grand ennemi du fondateur, « confirme au monastère consacré à Saint Nicolas, érigé par Mihaiu le *ban* dans la ville de Bucarest », le contrôle sur des parties des villages d'Ivâniș, Florul et Băcești, des moulins, des maisons, des endroits pour des magasins, des vignes, des jardins, un étang, des vergers et d'autres biens. En fait, « Mihaiu le *ban* a donné au monastère ces dons pour la commémoration de soi-même et de ses fils, et personne ne devrait intervenir dans les biens donnés par Mihaiu le *ban*, puisqu'il a fait ériger le monastère, pour sa commémoration éternelle » (n° 100). Les dons pour la nouvelle fondation se sont multipliés lorsque, une fois Michel a progressé du boyard à prince, le monastère de Saint Nicolas est passé de l'état de monastère nobiliaire à celui de monastère princier. Le premier acte, donné par Michel, dans sa qualité de « voïévode et prince de la Valachie », est celui de novembre 1593, par lequel il confirme le contrôle sur une partie du village de Grozăvești, qui lui avait été donné par le *vornic* Mitrea et par son épouse Neaga, après une « confession faite au prince même » (n° 103). En 1594 et dans la première moitié de l'année 1595, les dons pour le monastère coulent l'un après l'autre : le village de Dralea, acheté par le prince puisqu'il n'a pas « voulu laisser des étrangers dans les villages » de Danciul le *vornic* de Popești. Il s'agit aussi des villages de Câmpeni et Buciumeni, achetés par le prince depuis les *moșneni*, pour 24.000 *aspri*, et donnés « à son

monastère, appelé Saint Nicolas, du nord de la ville de Bucarest, consacré à Saint Nicolas de la Myre de Lycie, qui est un métoque du monastère de la Sainte Montaigne, qui s'appelle Simopetru, pour la confirmation du monastère et pour fournir de la nourriture pour les moines, et pour le prince et ses parents pour leur éternelle commémoration ». Il s'agit aussi d'une partie du village de Vlădeni, achetée par le prince pour 20.000 *aspri* ; une partie du domaine de Dragomirești, achetée par l'entrepreneur higoumène Evghenie, pour 8.350 *aspri*. Le fait que le monastère est resté soumis au monastère de Simonopetra et la grande quantité de dons pour son métoque de Bucarest ont transformé Michel le prince dans le deuxième grand fondateur du monastère athonite, après le prince serbe, Iovan Uglieša. Ainsi, la restauration du splendide monastère athonite, après le grand incendie de 1580, a été possible à l'aide du prince de la Valachie, Michel le Brave.

Les événements tragiques de l'été et de l'automne de l'année 1595, quand le prince Michel a lutté avec succès contre « les païens turcs », ont mené à la fin des nouvelles sur le monastère de Saint Nicolas. Néanmoins, de manière miraculeusement, le monastère a survécu au désastre déclenché à Bucarest, lorsque d'autres monastères, surtout le monastère de Sfânta Troiță, la fondation des Mihnești, ont été détruits. Après avoir banni les Turcs du pays, Michel le prince est revenu sur le trône. L'une des mesures prises pour restaurer la ville de Bucarest a été le passage du monastère de Sfânta Troiță et de sa fortune sous l'administration du monastère de Saint Nicolas, comme montré par Radu le prince Mihnea, le 23 février 1614. « Le décédé Mihail le prince, tout en voyant ce saint monastère détruit et démoli, a transféré les moines du monastère de mon prince avec leur villages et leurs tziganes et leurs villages et les étangs et les limites, chez le monastère qu'il avait fait bâtir au nord de la ville de Bucarest ». Ensuite, il a même voulu « restaurer ce saint monastère, à son état d'antan », mais il n'a pas réussi à le faire.

Dans l'été de l'année 1596, les dons pour le monastère de Saint Nicolas ont été repris, par un acte à travers lequel le fondateur donne l'entier village de Băcești (n° 109), mais pour trois années, jusqu'au « document fondateur », du 28 août 1599, il n'y a plus d'autres témoignages de la période sur le plus important établissement ecclésiastique de Bucarest. Ce grand document s'inscrit « dans la série des gestes de piété que les princes roumains faisaient à la veille des campagnes militaires ». Dans ce cas, il s'agissait d'un « écho des préparations du prince de Târgoviște pour bannir le cardinal Andrei Báthory qui dirigeait la Transylvanie ». En même temps, « moi, le pieux

et fidèle et chrétien et seul souverain, Michel le prince, le fils du grand prince Petrașco, par la bénédiction de Dieu et le don de Dieu, tout en dirigeant le pays entier de l'Hongrovalachie, et en étant le prince des régions au-delà des montagnes, Amlaș et Făgăraș », il a voulu confirmer, par un document solennel, les possessions de son monastère, pour assurer son futur dans le contexte des guerres à venir. Le caractère solennel du document ne peut pas cacher complètement la rapidité et peut être la furie avec lesquelles il a été rédigé. Elles sont suggérées par les jugements qui ont affaibli le monastère au long du XVIIème siècle. Michel le prince a donné au monastère de Saint Nicolas (« qu'il a bâti et orné » et qu'il a nommé comme métoque du monastère de Simonopetra de la Sainte Montagne) dix villages entiers (Dralea, Spanțovul de Sus, Suharna, Costeni, Grădești, Popești, Bănciulești, Ciocănești, Românești, Vișina Seacă) et des parties de six autres villages (Plătărești, Despicați, Câmpeni pe Ciorogârla, Buciumeni, Cunești, Poiana). Il lui a aussi donné deux établissements des tziganes, qu'il a achetés pour 483.700 *aspri* (n° 113), ce qui signifie approximativement 7.000 *taleri*. C'est très difficile de savoir combien il a vraiment payé de cette grande somme, surtout en sachant qu'il y avait des villages (comme l'on peut observer dans ce volume) qui n'ont pas été achetés avec leurs limites, selon les mentions du document. Néanmoins, le même document montre que ces villages constituent le noyau du domaine du monastère de Saint Nicolas, dès ce moment et jusqu'à la sécularisation des biens des monastères. Dans un cas, celui du village des Românești, la contestation est venue très rapidement. Ainsi, le passage qui comprend ce don a été coupé du texte, puisqu'on avait besoin de la signature du prince Radu Șerban dans la marge du document !

Toujours maintenant ou peu avant, le prince Michel a aussi donné à sa fondation les objets de culte nécessaires, parmi lesquels des uns ont été probablement donnés directement au monastère de Simonopetra. Parmi ces ornements, on a gardé quelques-uns, comme : une main de Saint Nicolas, que le prince, avec la princesse Stanca et leur fils, le prince Necula, « ont couvert en or », dans l'année 1599/1600, à l'aide du métropolite Eftimie ; un splendide calice, manufacturé dans un atelier de Transylvanie, ainsi qu'un *epitrachelion* « à tulipes », les deux gardés dans le monastère de Simonopetra. Michel le Brave a donné au monastère de Simonopetra « un Évangile qui doit être honoré comme il faut ».

L'année 1600 a été difficile pour la Valachie et pour le monastère de Saint Nicolas. Néanmoins, le monastère a reçu depuis le prince Nicolae Pătrașcu un endroit pour un moulin à Gârla Domnească, à Buzău

(n° 138), ainsi qu'un document, qui lui était nécessaire pour administrer une vigne située à Dealul Bucureștilor, depuis les filles du *vornic* Ivan Noroccea, Samfira et Velica (n° 114), qui venaient d'arriver de Transylvanie, où l'une d'elles, Velica, l'épouse de Fabio Genga, avait joué un rôle important auprès Michel le Brave. Aussi, le 5 décembre 1600, le prince Simion Movilă a confirmé au monastère la partie du village de Grozăvești, qui avait appartenue à Mitrea le *vornic* de Hotărani ; il a aussi ordonné aux *rumânilor* d'obéir l'higoumène (n° 117).

Après la mort du fondateur, le monastère princier de Saint Nicolas a pris son nom une décennie plus tard (n° 140) ; son nom est resté jusqu'à nos jours « Mihai Vodă ». Dans cette décennie, le loyal boyard de Michel le Brave, Radu Șerban, entre temps devenu prince de la Valachie, même s'il avait été l'adversaire de son fils, le prince Nicolae-Pătrașcu, a protégé les femmes de la famille du prince Michel et le monastère qu'il avait fait ériger. Il a confirmé aux femmes les villages achetés par l'ancien prince « quand il était grand *agă* et avant d'être prince, lorsqu'il était seulement un boyard » (n° 126). De plus, il a confirmé au monastère les villages hérités de la part de la *jupâneasa* Caplea, les villages donnés par le fondateur (n° 131), ainsi que la qualité de métoque de Simonopetra (n° 123). Tout en restant dans sa maison, dans son pays, la fille du prince Michel, « la princesse Florica », a soigné la fondation de la famille ; elle a accepté, le 23 août 1608, que trois villages (« de sa dote » : Costeni, Grădești et Suharna, qui avaient été donnés au monastère par son père) restassent toujours dans sa possession (n° 128). Néanmoins, le monastère a eu une longue série de procès, jusque vers les années 1660, surtout avec les *rumânii* des villages qu'il contrôlait. Les derniers accusaient le fait d'avoir été fait *rumânii* de manière injuste par Michel le Brave et se souvenaient de la « liaison » de Michel ; le monastère a gagné la plupart des procès, mais il a aussi perdu quelques-uns.

Je m'arrête ici avec la brève présentation de l'histoire du monastère de Mihai Vodă ; je vais seulement souligner les aspects plus importants (la liste des higoumènes, le domaine du monastère et deux faits historiques plus importants), mais j'en reviendrai avec d'autres détails dans un texte plus ample.

La liste des higoumènes du monastère de Saint Nicolas (« Mihai Vodă »), dès 1591 jusqu'en 1848, comprend 33 noms, trouvés dans les documents roumains du monastère de Simonopetra : Evghenie, Iacov, Ioasaf, Meletie, Samoil, Ignatie (I), Dorotie, Ghenadie, Leontie, Grigorie (I), Athanasie, Averchie, Ignatie (II), Cozma, Grigorie (II), Theona, Gherasim, Theofan, Nichifor, Daniil, Timothei Mihaliotis, Ioachim,

Chiril Mihaliotul, Samoil, Sofronie <Vraceanschi> ancien évêque de Vrața, Chipriian, Athanasie Mihaliotul, Anthim Mihaliotul, Parthenie, Vartholomei, Gavriil Mihaliotul (Petrovici), Dionisie ancien évêque de Milos et ancien higoumène du monastère de Simonopetra, Theodosie Mihaliotul. À partir d'autres documents, la liste se complète avec : Marcu, Mitrofan, Joseph de Milos, Rafail, Agathanghel et Teodosie Contopulo (et l'higoumène du monastère de Simonopetra). Ainsi, on arrive à un nombre 39 higoumènes, mais il y a probablement d'autres noms qui peuvent être ajoutés à cette liste.

Le domaine du monastère du prince Michel a compris, au long du temps, un grand nombre de villages et de parties de villages ; il a aussi englobé les villages administrés par les monastères de Bolintin, Saint Nicolas de Ghiorma le *postelnic* et Izvorani. Maintenant, j'ai élaboré une liste de villages, tout en identifiant autant que possible leur département, que le monastère a contrôlés dès le milieu du XIXème siècle, mais non pas en même temps, puisque des uns ont été changés, vendus, perdus dans des procès etc. Ainsi, le domaine du monastère de Mihai Vodă a été composé par des villages, des parties de villages et des domaines dans les départements suivants : *Ilfov* (Bănciulești, Belciug, Buciumeni, Cămpeni, Cârștinești, Cârștiani, Ciocănești, avec l'étang, Ciorogârla, Ciurel, Cocani, Costeni, Crângași, Despicați, Dragomirești, Drălea, Găunoși, Gârdești, Gorgănele, Grădești, Grozăvești, Îmbrobodiți, Jigoreni, Mănești, Mitreni, Oltenița, Petrești, Plătărești, Popești, Sfârcești, Spanțov, Urechești), *Vlașca* (Brăniștari, Crivina, Ogrăzeni, Buzăești, Socotești, Stănești d'Obrejie, Stănislăvești, Tântava), *Ialomița* (Cunești, Ivănișul, Întorsura, Poiana, Posmag, Suharna, Sulimanul, Vlădeni), *Dâmbovița* (Bilciresți, Lungi, Poiana <plus tard appelé Haimanale>, Românești, Socet), *Teleorman* (Băcești, Florul, Stoborăști); *Prahova* (Arcești, Căcați), *Gorj* (Voinigești). De plus, le monastère a aussi administré des parties de quelques villages, que je n'ai pas réussies à localiser : Spineni, Trăsura et Vișina. J'ai trouvé tous les villages ci-dessus dans les documents de l'archive roumaine de Simonopetra, mais le monastère de Mihai Vodă a aussi administré d'autres (pour un intervalle de temps plus ou moins long) que j'ai identifiés dans d'autres endroits, comme par exemple : Boteni, Tărăceni, Rasa et Ursoaia (des villages apparus auprès de Ciocănești) et Măldărești (administré par l'ermitage de Beșteanu). Le noyau de ce domaine a été constitué par les villages qui ont été donnés au monastère de Saint Nicolas de Ghiorma le *postelnic* par la *jupâneasa* Caplea et par les villages donnés par Michel le Brave à sa fondation (qui portera son nom), le monastère de Mihai Vodă.

Du point de vue géographique, les villages se groupent dans le département d'Ilfov et dans les départements limitrophes, de la manière suivante : la zone autour de Bucarest (quelques villages seront inclus dans la ville de Bucarest) ; la zone du Danube, la limite entre les départements d'Ilfov et Ialomița, située devant la cité de Dârstor ; la zone autour du monastère de Bolintin, sur la rivière d'Argeș, la limite entre les départements d'Ilfov et Vlașca et la zone du sud-est du département de Dâmbovița, autour du village de Bilciresți, de nouveau la limite avec le département d'Ilfov. Les higoumènes du monastère de Mihai Vodă ont été, en général, de bons administrateurs du domaine ; ils étaient toujours très attentifs au cours des affaires et à leur rentabilité. Ainsi, le 20 juin 1820, l'higoumène donne au *dragoman* Manuc « trois limites de domaine », voire Popești, une partie de Bănciulești, Îmbrobodiți et Dragomirești, au total 2.645,5 *stânjeni*. Il reçoit, en échange, « quatre bâtiments secondaires » dans la ville de Bucarest : un café à Podul lui Șerban vodă, avec un loyer de 1.000 *taleri* par an, un magasin à Șelari, avec un loyer de 600 *taleri* par an, un magasin à Bogasieri, avec un loyer de 700 *taleri* par an, ainsi qu'une maison dans le quartier périphérique de Popii Rusul et 40.000 *taleri*. Outre ce grand nombre de villages et de parties de villages, le monastère de Mihai Vodă a administré un nombre significatif d'établissements de tziganes et de magasins sur Ulița Mare et sur d'autres rues de Bucarest, un bain publique et un auberge à Bucarest, des vignes et des vergers à Dealul Bucureștilor et à Lacul Adânc, à Dealul Târgoviștei et à Dealul Piteștilor et des moulins sur la rivière de Dâmbovița, devant le monastère et à Ciutărie. On y ajoute le droit de prendre une quantité de sel annuellement des mines de Ghitioara et Telega, ainsi qu'une quantité de poisson des étangs du Danube, surtout de l'étang de Ciocănești.

Après des échanges et des ventes, le monastère de Mihai Vodă administrait, selon la catagraphie de 1830, les domaines suivants, dans les départements de : Ilfov (Ciocănești et Rasa, Spanțovul, Mitrenii et Luica, Ciurelu, avec deux moulins sur la rivière de Dâmbovița), Vlașca (le domaine de Rândul de Anini, Ogrăzeni) et Teleorman (Stoborăști), Dâmbovița (Socetul et Haimanalele), Ialomița (Ivănișul) et les ermitages de Beșteanu, du département d'Argeș, « avec deux domaines restreints et une petite vigne », et Izvorani, avec le domaine de Tăbărăști. Pour plusieurs domaines, il avait des procès avec les propriétaires des domaines voisins, comme par exemple le cas du domaine Ivănișul, qui, en 1840, était une partie du domaine Cioara, du département de Brăila. Je pense que la catagraphie omet beaucoup de maisons du quartier

périphérique du monastère de Mihai Vodă et d'autres quartiers limitrophes de Bucarest, que le monastère louait, comme on peut observer de la multitude des documents de loyer gardés dans les manuscrits du monastère de Mihai Vodă.

Le revenu significatif apporté par ce domaine, par exploitation directe ou par loyer, ainsi que des produits donnés au monastère de Mihai Vodă par le prince (du sel, du poisson), ont aidé le monastère de Simonopetra pour surpasser les difficultés financières et les désastres subis. J'ai mentionné ci-dessus le grand incendie de 1580, mais le monastère athonite a pris feu de nouveau le 8 juin 1622 ; après l'incendie, on a restauré le catholicon. Ensuite, deux siècles après, en 1821, le monastère de Simonopetra a soutenu la révolution grecque conduite par Emmanuel Papas. Et, comme punition, dans la laure athonite, les Turcs ont installé une garnison, qui resterait là jusqu'en 1830. L'higoumène du monastère, Dionisie, évêque titulaire de Milos, est venu à Bucarest, en revenant de Simonopetra en 1831. Indirectement, sans connexion avec le monastère de Mihai Vodă, un rôle important dans la vie du monastère de Simonopetra et de la Sainte Montagne a été joué, au milieu du XVIIIème siècle, par le Saint Paisie Velicickovski.

Puisqu'il a été et il est toujours l'un des plus importants monastères de Bucarest, beaucoup d'événements historiques importants se sont passés entre ses murs ou aux alentours. Un moment important s'est passé pendant le premier règne de Grigore Ghica (1660-1664), quand, selon le prince : « j'ai habité ce saint monastère pour trois ans et demi ». Lorsqu'il habitait au monastère, le prince a vu les suivants : « le saint monastère est appauvri, affaibli et sans revenu », raisons pour laquelle il lui a fait beaucoup de dons. Plus précisément, 150 blocs de sel de la mine de Ghitioara, à prendre chaque année ; « l'endroit entier avec la colline, où il y avait des vignes, mais depuis la limite des Lupești, le lieu d'origine des vignes, auprès du monastère, en bas de la colline, jusqu'à Calea Mehedinților, en haut, vers la Croix du prince Alexandre, en pierre » (avec la taxe princière appelée « vinărici » de ces vignes). Il s'agit aussi de 10 établissements de tziganes et 10 servants, exemptés d'impôts ; l'étang princier du village de Ciocănești, ainsi que « la taxe en poisson et en crabes ». Après ces dons princiers, Grigore Ghica peut être considéré un nouveau fondateur du monastère de Mihai Vodă.

Ici, comme un véritable fondateur, le prince a enterré un enfant à lui, le seul enfant princier à être enterré dans le monastère de Mihai Vodă. Les enfants du premier fondateur, Michel le Brave, ont été enterrés dans d'autres endroits : le fils et le grand-fils à Comana, dans la fondation du

père de son beau-fils, le prince Radu Șerban, et ses filles, Florica et Marula, dans les églises construites par les familles de leurs époux, Preda de Cepturoaia/Greci et Socol de Cornățeni. Le fils de Grigore Ghica, Ioan, est mort en janvier 1664, après une grave souffrance, vue par l'auteur du *Letopiseș cantacuzinesc* comme une récompense divine pour le meurtre du *postelnic* Constantin Cantacuzino. « Et Dieu lui a envoyé son jugement sous la forme d'une maladie qui a envahi l'un de ses fils, puisqu'il était très méchant et il faisait beaucoup de mauvaises choses. L'enfant était petit, emmailloté, et il sautait comme un homme de 30 ans et il hurlait comme des chevaux ; enfin, il est tombé mort. Et on l'a enterré dans l'église de Mihai Vodă ».

Un second événement important de l'histoire du monastère de Mihai Vodă, inconnu jusqu'à maintenant, et dû au grand-fils de Grigore Ghica, qui est aussi devenu prince de la Valachie, Grigore II Ghica. Celui-ci, après avoir renouvelé tous les dons faits au monastère par son grand-père, a fait bâtir ici « des maisons princières et d'autres annexes, des constructions, des enceintes et il a émis des documents, pour les transformer dans une résidence pour l'été et pour la relaxation des boyards et des hommes des cours princières. Des uns, je les ai fait bâtir, des autres je les ai fait restaurer, parmi lesquels la chapelle qui se trouve au-delà de la porte en haut, de la direction des vignes, une chapelle qui est consacrée à notre père, Grégoire le Pieux, Archevêque de Constantinople. J'ai construit cette chapelle et je l'ai décorée et je l'ai peinte, comme on peut bien voir ». Outre la relation spirituelle avec ce monastère, que le prince a vu de nouveau « très appauvri et affaibli, même ses murs étaient très branlants et peu solides », il avait une autre raison pour faire bâtir des maisons ici. Plus précisément, « l'endroit était plus haut que celui de la Cour princière » et l'air était plus frais ; de plus, au cas d'une épidémie de peste, la Cour entière pouvait se retirer ici, ayant la ville de Bucarest sous leurs yeux (n° 490). Après découvrir ce document, une question posée souvent concernant la personne qui a fait bâtir les maisons princières où l'ambassadeur anglais Robert Ainslie a été reçu par le prince Alexandru Moruzi, le 11 juillet 1793, en trouve la réponse : Grigore II Ghica. Ainsi, après avoir étudié aussi ce document fondateur des Ghiculești, on peut affirmer que cette famille princière est la fondatrice du monastère de Mihai Vodă.

Le monastère de Mihai Vodă a eu, outre le monastère de Bolintin mentionné ci-dessus, un autre métoque très important, voire le monastère d'**Izvorani**, la fondation du métropolite de la Valachie, Luca de Cypre. Un autre métoque, moins grand, a été l'ermitage de **Beșteanu**, dans la

ville de Pitești, du département d'Argeș, dont l'histoire vient d'être clarifiée, je pense, si l'on admet qu'il s'agit du même établissement que l'ermitage d'Ianache le trésorier (n° 458); cet ermitage était déjà, le 20 janvier 1708, soumis au monastère de Mihai Vodă.

Maintenant, à la fin de ces notes préliminaires, je dois remercier la communauté du monastère de Simonopétra et ses higoumènes, premièrement l'archimandrite Émilien de Simonopétra, qui a donné sa bénédiction pour la recherche de l'archive roumaine, et ensuite l'archimandrite Élisée de Simonopétra, qui a été d'accord avec la publication de ce volume.

Petronel Zahariuc

INDICE DE NUME

A

Ababu, v. **Theodor** ~.

Abriaș, v. **Arbănaș**.

Adormirea Maicii Domnului, biserică; v. **Sulimanul**, sat.

<**Adrianopol**> (Odriiu), oraș; boierii merg cu treburi la împărăție, la ~ 329.

Agapie, egumen al m-rii Sf. Treime din București; se judecă pentru moșie 158.

Agripa, meșter de mori 329, 330.

Agripa, martor 277.

Ahmat Solac, negustor 88, 153.

Ahmet, v. **Hagi** ~.

<**Aiaz**>, v. **Badea** ~ **Izvoranu**.

Alexandri, diac 328.

Alexandru Mano (Manul), fiul Raliței Mano; închiriază case egumenului m-rii Mihai Vodă 592; o iscălește pe mama sa într-un act 593; mare spătar; dă mărturie 516.

Alban, martor 286.

Albești, sat <j. Ialomița> 247, 358.

Albul comis din Brezoi; tatăl lui Radu comis 274.

Albul din Mihăilești; dă mărturie 259, 260.

Albul din Miroși; scrie acte 71, 76.

Albul din Tântava; dă mărturie 386.

Albul, fiul lui Mitrea <din Stănești>; sluger; stăpân în satul Ciocănești 256; numele său scris în pomelnic 239.

Albul, fiul lui Radu vistier; scrie act 340.

Albul, ginerele lui Dumitrașco croitor; ceprăzar; are o prăvălie în București 434, 435.

Albul, mare boier; fără titlu în Sfat; martor 49.

Albul, nume scris în pomelnic 239.

Albul (?), tatăl lui Iano; martor 410.

Albul, vecin din Bucșani 199, 204, 219.

Albul <**Golescu**>, mare clucer 90, 92, 114, 116.

Albul <**Rogoz**>, mare stolnic; martor 65.

Aldea din Negovani; vinde o pădure 247.

Aldea Ion din Valea lui Târbacă; dă mărturie 564.

Aldea, țigan 264, 265.

Aldea vinde o parte din Bănciulești 102.

<**Aldea**>, v. și **Alexandru** ~.

Aldimir, pitar, din Mătăsești; dă mărturie 185.

Aleco Ghica, mare spătar; stăpânul unui țigan 583.

Aleco Mavrocordat, mare căminar; în Sfat 559.

Alecsandru L. Polizu se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 591.

Alecsandru Preda întocmește o catagrafie a m-rii Mihai Vodă 587.

Alecseanu, v. **Ștefan** ~.

Alexi, martor 101.

Alempie, egumen al m-rii Izvorani 269.

Alexandrescu, v. **Nicolae** ~.

Alexandri, mare postelnic; în Sfat 226, 227, 229.

Alexandri, v. și **Alexandru**.

Alexandri Duca, fost mare serdar 467; v. și **Alexandru**, mare serdar.

Alexandru din Sătēni scrie acte 312, 320, 322, 327.

Alexandru, paharnic; cercetează o pricină 526.

Alexandru scrie act 332.

Alexandru, voievod, fiul lui Costandin Alexandru Ipsilanti vv. 549.

Alexandru, voievod, fiul lui Costandin Gheorghie Hangeri vv. 536.

Alexandru, voievod, fiul lui Mihail Costandin Suțu vv. 501, 516.

Alexandru, v. și <Alexeanu> ~.

Alexandru <Aldea>, vv. și domn al Țării Românești 49.

Alexandru <cel Rău>, vv. și domn al Țării Românești 128, 150, 303.

Alexandru <Coconul>, vv. și domn al Țării Românești 189-195, 198-200, 203, 205, 208, 210, 211, 213-216, 218-222, 224, 225, 310, 312, 323, 324, 327, 471, 472, 593.

Alexandru Cocorăscu, fost mare paharnic, ispravnic al j. Dâmbovița; cercetează o pricină 526, 527.

Alexandru <Colceag>, mare postelnic; în Sfat 501.

Alexandru Costandin (Constantin) **Moruz** (Moruz, Muruz), vv. și domn al Țării Românești 518, 519, 522-528, 531, 539, 541-543, 545, 546, 549, 559, 567, 579, 587.

Alexandru Desila, mare comis; în Sfat 568.

Alexandru Dimitrie Ghica, vv. și domn al Țării Românești 590.

Alexandru Fălcoianul, stolnic; dă mărturie 577.

Alexandru (Alec) Filipescu, al doilea logofăt(?) 549; mare logofăt de Țara de Jos 567, 569, 571.

Alexandru Hariton, mare căminar 568.

Alexandru (Alicsandru) Iliăș (Iliiaș), vv. și domn al Țării Românești 166-168, 170-172, 175, 214, 216, 219, 221, 224, 241, 253, 302, 383, 593.

Alexandru Ioan Ipsilanti (Ipsilant), vv. și domn al Țării Românești 479, 480, 482, 489, 494, 491, 495, 497, 501, 511, 516, 519, 529, 531, 532, 534, 536, 547, 579.

Alexandru <Mircea II>, vv. și domn al Țării Românești 81, 83-91, 93-100, 102-108, 111-113, 116, 118-121, 123, 143, 153, 158, 159-161, 180, 184, 186, 197, 232, 233, 245. V. și **Crucea lui** ~.

Alexandru Nicolae Suțu, vv. și domn al Țării Românești 566, 568, 571, 573, 583.

Alexandru Răducanu, hotarnic 569.

Alexandru Scarlat Ghica, vv. și domn al Țării Românești 470, 472.

Alexandru Suțu, mare comis; în Sfat 516.

Alexe, fiul lui Nica negustor 282.

<Alexeanu> **Alexandru** (Alexandri, Alixandru), mare serdar 292, 335; mare stolnic, 350, 351; mare clucer 365, 366.

Alixandra, martoră 381.

<Amirali>, v. **Maria** ~.

Amlășul și **Făgărașul**, în titulatura domnilor Țării Românești 49, 50, 52, 54, 114, 116, 134, 143, 150, 161, 172, 182, 200, 205, 216, 219, 291, 294.

Amvrosie, arhimandrit, reprezentant al m-rii Simonopetra 589, 590.

Ana, soția lui Costandin cizmar 570.

Ana vinde o casă 563.

Ana vinde o prăvălie împreună cu rudele ei 582.

Ana, v. și **Baba** ~, sat.

Anania, arhiepiscop de Sinai 313, 320, 471.

Anastasachi, medelnicer, ispravnic de Buzău; cercetează o pricină 453.

Anastase, căpitan 534.

Anastase, chiurcibaș 537.

Anastase (Anastase), logofăt și vechil al m-rii Mihai Vodă 507, 508.

Anastase, staroste 560.

Anastase Botian, martor 433.

Anastase (Anastase) **Hagi Gheorghe Polizu** se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 582, 592.

Anastasiu, v. **Theodor** ~.

Anca, băneasă 90, 92, 114, 116.

Anca, doamnă, mama lui Vlad vv. 62.

Anca, nume scris în pomelnic 239.

Anca, portăreasă, soția lui Manu pârcălab 283.

Anca, sora Voicăi 200.

Anca, soția lui Ion vâtaf 231, 234.

Anca, soția lui Necula (Nica) logofăt 129, 214, 310, 311.

Ancuța, slugereasă, soția lui Pătru fost mare sluger și mama lui Matei 292, 306, 307, 309.

Ancuța, țigancă 483.

Andrei, aprod; martor 286.

Andrei autentifică o listă de documente 578.

Andrei, boier din Bilciurești 527.

Andrei, comis; are o moară 284.

Andrei cumpără venitul unor moșii 494, 495.

Andrei din Țepoși, martor 340.

Andrei, holtei, fiul lui Radu 563.

Andrei, iuzbașă; martor 287.

Andrei, logofăt hătmănesc; martor 562.

Andrei, martor 484.

Andrei, negustor; martor 247, 248.

Andrei, nepotul Magdalenei călugărița 399.

Andrei, martor 573.

Andrei, pitar; dă mărturie 319, 320, 321.

Andrei, portar de Suceava; în Sfatul domnesc al lui Petru Șchiopul 110; mare logofăt; în Sfatul domnesc al lui Mihai Viteazul 130, 132.

Andrei, vistier; în Sfat 122, 124.

Andrei Stănescul, căpitan; martor 451, 452.

Andrei Ciulei, hotarnic 285, 361; vinde o parte din Ogrăzeni 285.

Andrei Covaciu, inginer; hotarnic 571.

Andreico, megieș din Ogrăzeni 260.

Andreiu, fiul lui Colțea; martor 360.

Andreiu, fratele popii Tudosie 228.

Andriico, nume scris în pomelnic 363.

Andronache (Andronachie) **Cocoș**, soțul Neacșei 450.

Andronachi Palade (Palada), mare stolnic; martor 437, 442.

Andronescu, v. **Costandin** ~, **Milteniar** ~, **Nicolae** ~.

Andronic (?), fost mare medelnicer, 443.

Andronic (Andronie) <**Cantacuzino**>, mare vistier; în Sfat 126.

Andruță, staroste de negustori; are casă în București 310, 311, 331.

Anghel, roșu din București, martor 599.

Anghel, martor 178.

Anghel, martor 510.

Anghel, martor 569, 573.

Anghel, pârcălab; hotarnic 527.

Anghel, preot; vinde o vie 548.

Anghel, tatăl lui Ianache 327.

Anghel, țigan 163.

Anghel Efalibiadis (?), arendaș 588.

Anghel, v. și **Biserica lui popa** ~, în București.

Anghelache stăpânește o vie 595.

Anghelache, v. și **Mihul** ~.

Anghelachi, martor 392.

Anghelachie, logofăt de Divan 450-453.

Anghelina (Anghelenia), soția lui Radul negustor 259, 271.

Anghiel, pascăr 447.

Anica, fiica lui Pavel și a Floarei 557.

Anini, v. **Valea** ~.

Aninoasa, sat <j. Mușcel>; Tudoran pitar din ~ 156, 157.

Anița, soția lui Athanasie Venețian comis 481, 482, 547.

Anița, soția lui Costandin Cardaș fost mare căpitan de dorobanți 436.

Anița, țigancă 556.

Anița (alta?), țigancă 595.

Anthim Mihaliotu, egumenul m-rii Mihai Vodă 566, 568-571.

Antim, popă; martor 229.

Antimie, popă din Teșla; martor 352.

Antiohie, logofăt de Divan; se judecă pentru o pricină 459, 600.

Anton din Vadul Părului; dorește să arendeze o vie 580.

Anton, zaraful Epitropiei Obștei 523.

Antonachi Caliarh, mare clucer; martor 437.

Antonie, cizmar 413.

Antonie din Boariu; se vinde rumân 229, 230.

Antonie al Parascivei, martor 353.

Antonie Ciolan, copist 591.

Antonie Fotino, fost serdar 525, 545.

Antonie <din Popești>, vv. și domn al Țării Românești 314-331, 333, 423, 427.

Anușca, soția lui Ioja comisar 557.

Apostol, cumnatul Neacșei 450-452.

Apostol, logofăt din Poienari; scrie act 298.

Apostol, pârcălab de curte 421, 443, 467.

Apostol, popă; martor 443.

Apostol, preot; scris în pomelnic 337.
Apostol <Catargi>, mare paharnic; în Sfat 198, 199, 203, 208, 211, 213, 214.
Apostol Mihail, bogasier 546.
Apostol Țopa, fiul lui Cârstea Țopa; vinde o moșie 443.
Arbănaș(Abriaș) stăpânește o parte de moșie 119, 151.
Arbănașul, v. **Leca** ~, **Tudor** ~.
Arcești, sat <j. Prahova>; stăpânit de Stanciul, Radul și Vișa 61; parte dăruită m-rii Mihai Vodă de Mitrea, fiul lui Stanciul din Dragomirești 209, 210, 246, 376, 377, 378; judecată pentru ~ între m-re și Leca din Călinești 380.
Ardeal, v. **Țara** ~.
Argeș, episcopie; Iosif episcop de ~ 529, 530.
Argeș, județ 52, 54, 56, 503, 504, 528,
Argeș, m-re; egumenul Leontie de la ~ 271.
Argeș, oraș, curte (Curtea de Argeș); act emis la ~ 59; boieri din ~ 134, 142, 276, 424.
Argeș, râu 49-51, 284, 287, 298, 329, 343, 345, 369, 381, 398, 405, 448, 461, 468, 478, 479, 581, 586.
Arghira, soția lui Costandin Chiliașu 546.
Argetioianul (Argintoianul), v. **Costandin** ~, **Mihai** ~.
Arion, fiul lui stoichiță și unchiul lui Negoită 309.
Arita; nume scris în pomelnic 363.
Ariton, popă; martor 105.
Arma, tatăl lui Necula 117.
Arsenie, arhimandrit la Târnovo; martor 229.
Arsenie, logofăt; se judecă la Divan 594.
Arsenie, negustor din Pitești; martor 274.
Arsenie, preot la m-rea Mihai Vodă; cercetează hotarul unei moșii 358.
Arsenie, v. și **Sfântul** ~.
Artenie, stolnicul; cumpără o moșie 586.
Artenos, v. **Nicolae** ~.
Aslan (Haslan), mare vistier; în Sfat 182; mare logofăt; în Sfat 186-188; mare vornic; cumpără un țigan 222; vornic; cumpără o parte din s. Pârdești 215.

Aspra, soția lui Tănase Păușăscul 379.
Athanasie, chiurcibaș 541.
Athanasie din Dediulești vinde o moșie 177.
Athanasie, egumen al m-rii Bolintin 62.
Athanasie, egumen al m-rii Bolintin 144.
Athanasie, egumen al m-rii Dealu 98.
Athanasie (Atănasie, Tănase, Tănasie), egumen al m-rii Mihai Vodă 356, 360, 362, 363-365, 367-379, 384, 385, 387-390, 392-394, 401, 405, 406, 407, 450-452; fost egumen 412.
Athanasie, egumen al m-rii Sf. Treime (Troită) 196, 197, 267.
Athanasie, martor 288.
Athanasie, serdar; dă mărturie 556.
Athanasie, fost staroste de negustori 435.
Athanasie Dimitriu cumpără moșia Bărăgan 564.
Athanasie Lazar cumpără case de la egumenul Chiril al m-rii Mihai Vodă 522.
Athanasie Mihaliotul, egumen al m-rii Mihai Vodă 564.
Athanasie <Silvriano>, fost mare șetrar; vinde o vie 436, 437.
Athanasie Hristopulu, mare logofăt al pricinilor străine; în Sfat 559.
Athanasie Venițian, comis 481, 482, 547.
Athanasios, slujitor al patriarhului; martor 371.
Averchie, preot (ieromonah) la m-rea Mihai Vodă 178, 189, 229, 310, 311.
Averghi <Averchie>, egumen al m-rii Mihai Vodă 409.
Aviiana, soția lui Grama pitar 310, 311.
Avram din Strimțul are de dat o sumă de bani 298.
Avram, megieș din Ogreneni; hotarnic 260.
Avram vinde o vie 594.
Axentie, ieromonah la m-rea Mihai Vodă; martor 415, 418.
Axintie, arendaș 591.
Azov (Hazac), cetate (în Rusia); Matei vv. a trimis oameni la ~ 323.

B

B., logofăt al doilea 342.
B., v. și **Ianache** ~.
Baba, v. **Puțul** ~.
Baba Ana, sat <j. Saac>; Ioan din ~ 564.
Baboiu, țigan 56.
Babonoi, v. **Radul** ~.
Bacău, loc lângă Grozăveștii de Sus, cumpărat de Stan 89.
Bacea stăpânește un loc în București 101.
Baciul, fiul lui Mistrea, țigan 112.
Baciul, județ al orașului București 105.
Baciul (Baciu), soțul Stancăi, țigan 111.
Baciul, orașean din București; martor 113.
Baciul, țigan 111.
Badea, căpitan din Nucet; hotarnic 319-321.
Badea, comis; hotarnic 283.
Badea, comis; în Sfat 51.
Badea, diac; scrie act 65.
Badea din Cocorăști, postelnic, ginerele lui Nica mare logofăt 156.
Badea din Detcoi, stolnic; martor 279.
Badea, fiul lui Barbul; martor 251.
Badea, fiul lui Crăciun, megieș din Ogreneni 437.
Badea, fiul lui Puia, țigan 73, 115, 116, 179, 195.
Badea, logofăt, fiul lui Dragomir logofăt din Balaci; scrie act 133.
Badea, logofăt la vornicul al doilea; scrie act 385.
Badea, postelnic (logofăt), fiul lui Necula postelnic Cocorășul 335, 338.
Badea din Bircirești, martor 340, 345.
Badea <Bădica>, mare postelnic; în Sfat 59, 60, 62; vinde (el?) o ocină 64.
Badea, preot; martor 330.
Badea, preot; stăpânește o parte din Bircirești 451, 452.
Badea, rumân din Bolintin 462.
Badea, sătean birnic din Ogreneni 563.
Badea, soția răposatului Sincă; vinde o casă 555.
Badea, spătar, cumnatul lui Ivan; primește întărire petru stăpânirea unor sate 274.

Badea, spătar, fiul lui Grăjdean și soțul Maricăi, fiica lui Leca spătar; cumpără s. Morteni 171.
Badea stăpânește o parte din s. Grozăveștii de Sus 89.
Badea stăpânește o parte din s. Rumâni 56, 57.
Badea, țigan 73, 116, 179, 195.
Badea, țigan 552.
Badea, țigan al m-rii Bolintin 54, 199, 219.
Badea, vâtaf; vinde o parte de ocină din Posmag 115, 116.
Badea vinde o parte din s. Sulimanul 387.
Badea, vistier; martor 280.
Badea, fost vornic <din Cojești>; în Sfat 57.
Badea <Aiaz Izvoranu>, mare comis; în Sfat 61 (el?), 65; părcălab (probabil el) și soțul Caplei 67; în pomelnic 97, 114, 116, 143, 179, 195.
Badea Bălăceanu, mare sluger; în Sfat 302; fratele lui Pătrașco logofăt, se judecă cu m-rea Mihai Vodă 303, 304; mare serdar 305; mare clucer, în Sfat 332; mare vornic, în Sfat 347, 350.
Badea <Boloșin din Bădești>, mare vistier; în Sfat 82-84; mare stolnic; în Sfat 84, 86-92, 94, 95.
Badea <Bușanu>, mare clucer; în Sfat 291, 297.
Badea Buzatul, megieș din Jugoreni 220, 221.
Badea cel Mare din Șchei vinde o vie 228.
Badea cel Mic din Șchei vinde o vie 228.
Badea cel Mic, megieș din Jugoreni 220, 221.
Badea Știrbei, mare vistier; dă mărturie 466; mare vornic de Țara de Jos, în Sfat 480; martor 494.
Badea <Vlădescu>, părcălab de curte, fiul lui Tudoran pitar; ctitor la m-rea Bolintin 274; mare paharnic, în Sfat 299-302.
Badea <Zălbău>, mare paharnic; în Sfat 67-69.
Batiște <Vevelli>, v. **Costandin** ~.

- Badiul** stăpânește o parte din Căciulați 286.
- Badiul** din Ogrăzeni, fiul lui Costandin; martor 437.
- Badiul** (Badul) din Sulimanul, ceauș de spătărei; martor 275, 285, 390; tatăl lui Ichim 385; vinde o parte din Sulimanul 390.
- Badiul** din Sulimanul, popă; tatăl lui Marin; vinde o parte din Sulimanul 390.
- Badiul** din Târnava, martor 230.
- Badul**, v. **Badiul**.
- Baica**, sârb din Ciocănești 575.
- Baico**, vecin din Ciocănești 242; martor 353.
- Baico Neguț**, vecin din Malul Spart 199, 204, 219.
- Baico**, v. și **Gârla lui**.
- Balaci** a avut o casă în București 119.
- Balaci**, sat <j. Teleorman>; Dragomir logofăt din ~ 113; boierii din Balaci 304; Panait căpitan din ~ 498.
- Balasache** (Balaș) <Muselim>, mare paharnic; în Sfat 306, 308, 312, 314.
- Balasache**, v. și **Grigorașco**, **Radul**.
- Baldovinești**, sat <j. Teleorman>; Ion pârcaș din ~ 410.
- Balea** din Boariu se vinde rumân 230.
- Balea** <din Cârțoclești>, mare spătar; în Sfat 139.
- Balea** din Sulimanul, martor 285.
- Balea**, fratele lui Mircea comis 53.
- Balea**, mare paharnic; în Sfat 52.
- Balea** primește întărire domnească 160.
- Balea**, rumân din Bîlcirești 215, 246.
- Balea**, rumân din Ciocănești 242, 243.
- Balea**, vecin din Bucșani 199, 204, 219.
- Bali**, sluger; are case în apropierea Curții domnești 534.
- Balia**, martor 96.
- Balomir**, martor 239.
- Balomir** din Ogrăzeni, martor 277, 284, 288, 371.
- Balomir**, mare paharnic; în Sfat 71, 72, 76-78.
- Balomir** vinde o parte dintr-un loc cu livezi din București 101.
- Balomirești**, sat; Radul postelnic din ~ 154.
- Balotă** din Dedulești, martor 177.
- Balotă**, meșter de mori 126.
- Balotă** stăpânește o moară în apa Buzăului 173.
- Balotești** (Băloțesti), sat <j. Ilfov>, Ivașco postelnic din ~ 154, 156.
- <Balș>, v. **Iordache**, **Lupul**.
- Balș**, sat <j. Romanai>; Crăciun ban din ~ 159.
- Balta**; Murcenii lui Puia, lângă Baltă 66.
- Balta**; s. Spanțov de la ~ 88.
- Balta Ialomiței**; s. Poiana aproape de ~ 360.
- Balumir** din Cacămeu 281.
- Ban** stăpânește o parte din moșia Petrești 95.
- Ban**; colnicul lui ~, în hotarul s. Băcești 133.
- Ban**, iuzbașă, tatăl Dumitrei 599.
- Bănăguiu**, vătaf 253.
- Banciul**, popă; martor 354.
- Banciul**, vecin din Ciocănești 242.
- Banciul** (Banciu) **Boboce** din Ulești, tatăl lui Grozea, al lui Lupul și al lui Duca 285, 286, 352, 357; martor 252.
- Banciul Vlăiculescu**, moșnean din Vlăiculești 440.
- Bandea**, v. **Stan**.
- Barbă Albă**, mare logofăt; în Sfat 128, 129.
- Barbul**, aprod; martor 251.
- Barbul** din Bradiști, paharnic; martor 222.
- Barbul** din Buzuești vinde o parte de moșie 258.
- Barbul** din Ciocănești, martor 353, 358, 360.
- Barbul** din Mănești, postelnic; ispravnic de act 280.
- Barbu** <din Pietroșani>, mare spătar; în Sfat 67-69.
- Barbul** din Poiană, clucer; martor 234.
- Barbul** din Știrbești, martor 259, 260.
- Barbul**, fiul lui Rică din Spanțog 402, 403.
- Barbul**, fiul popii din Gogoși 298.

- Barbul**, martor 351.
- Barbul**, tatăl lui Badea 251.
- Barbul** (Barbu), mare paharnic; în Sfat 49.
- Barbul**, paharnic; martor 251, 252.
- Barbul** (Barbu), popă, eclesiarh; martor 288, 310.
- Barbul**, popă la Biserica Albă 508.
- Barbul**, popă; martor 392.
- Barbul**, popă; martor 554.
- Barbul**, postelnic, fiul lui Benga 104.
- Barbul**, stegar; cumpără o vie 476.
- Barbul**, mare stolnic; în Sfat 57.
- Barbul**, țigan 506.
- Barbul**, vecin din Popești 264, 265.
- Barbul Bădeanu**, mare căpitan; face un schimb cu m-rea Mihai Vodă 331.
- Barbul** <Brădescu>, mare stolnic; în Sfat 269.
- Barbul Corbeanul** face un schimb cu m-rea Mihai Vodă 400, 401.
- Barbul** (Barbu) **Craiovescul**, mare ban al Craiovei; în Sfat 56-60.
- Barbul Deatcovi**, mare postelnic; în Sfat 64, 65.
- Barbul Dudău**, locuitor în mahalaua Mihai Vodă 491.
- Barbul Farcaș**, postelnic al doilea; martor 331.
- Barbul Filișanul**, martor 319-321; mare sluger; în Sfat 333-335.
- Barbul Merișanul**, mare clucer; în Sfat 424.
- Barbul Milescul**, logofăt; martor 331; mare comis; în Sfat 333; mare paharnic; în Sfat 350.
- Barbul Păraianul**, mare comis; în Sfat 336, 341.
- Barbul** <Poenaru>, mare ban al Craiovei; în Sfat 261, 265, 267; mare vornic <de Țara de Sus>, dă mărturie 285.
- Barbul Portărescul**, logofăt; hotarnic 470.
- Barbul Urdăreanu** (Urdoreanul), martor 335; mare paharnic, în Sfat 368-370.
- Barbul Văcărescul** (I), mare serdar; în Sfat 427, 432; mare paharnic; martor 437; mare logofăt; dă mărturie 443; mare ban; dă mărturie 454, 455.
- Barbul Văcărescul** (II), mare vornic; în Sfat 549; mare vistier; în Sfat 567, 579; dă mărturie (el?) 578.
- <Bartolomeu> (Bertolomei), v. **Vartolomei** <Minetti>.
- <Bartolomeu> **Brut** (Brutti), mare postelnic; în Sfat (Moldova) 110.
- Basarab** <II>, v. și domn al Țării Românești, tatăl lui Basarab Țepeluș 54.
- Basarab** <Laiotă>, vv. și domn al Țării Românești 53; fiul lui (?) Dan vv. 66.
- Basarab** (Băsărab) <Țepeluș>, vv. și domn al Țării Românești 54, 199, 204, 219, 260; tatăl lui Neagoe Basarab 56-60.
- Basarab**, v. și **Costandin** ~ **Brâncoveanu**, **Matei** ~, <Neagoe> ~, **Nicolae** ~ **Brâncoveanu**, **Radu Șerban** (~).
- Basarabi** (Basarabești), dinastia Țării Românești 49, 50.
- Basea**, rumân din Dragomirești 245.
- Bata**, țigan 111, 199, 204, 220.
- Batiște**, v. **Costandin** ~ <Vevelli>.
- Băbe**, megieș din Bîlcirești 374.
- Băbeni**, sat; parte stăpânită de Voicu 160.
- Băcan** din Buzăești, martor 191.
- Băcești**, sat <j. Teleorman>; o parte dăruită de Mihai ban m-rii Sf. Nicolae, ctitoria sa 128, 150; hotare 133, 410, 411; poruncă pentru săteni 141; o parte stăpânită de Badea spătar și de Ivan 274; judecată între m-re și boierii Bălăcenii pentru partea cumpărată de Mihai vv. 303-305, 446, 500; moară pe moșia ~ 447; dijma m-rii Mihai Vodă de pe moșia ~ (Bățăști) 491.
- Bădeni**, sat <j. Muscel și Pădureț> 268, 269.
- Bădești**, vinăriciul din „poporul” ~ dăruit m-rii Mihai Vodă 474, 500, 511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 567, 579.
- Bădica**, martor 290.
- Bădica**, tatăl lui Preda din Albești 247.
- Bădica**, v. și **Badea**.
- Bădilă** din Pisc, martor 281.
- Bădilă**, martor 598.

Bădilă Stoenescu din Roteni, martor 284.
Bădileci, țigan 56.
Bădin; drumul lui ~, în hotarul satului Bărca Mare 82.
Bădulescu, v. **Nicolae** ~.
Băican, țigan 234, 235.
Băico, vistier; primește întărire domnească 56.
<Băjescu>, v. **Mareș** ~, **Stoian** ~ (Băjăscu).
Bălan, fiul lui Crăciun Moțoc 241.
Bălan, negustor; martor 101.
Bălașa, fiica lui Burche și soția lui Pandele Hiot 469, 479.
Bălașa, mama Sandei; vinde un loc 544.
Bălăceanu, șetrar; hotarnic 545.
Bălăceanul, v. **Badea** ~, **Drăghici** ~, **Grigorie** ~, **Hrizea** ~, **Matei** ~, **Pătrașco** ~, **Ștefan** ~.
Bălăescu, v. **Stanciul** ~.
Bălănești, sat; Negre logofăt din ~ 154, 176.
Bălărei, sat <j. Vlașca>; Stoica din ~ 184.
Bălăsoaia, parte a s. Ogreneni <j. Vlașca> 478, 493, 586.
Bălăsoeni, sat <j. Vlașca> 576, 577.
Bălbărea, v. **Grozea** ~.
Bălcățaci, pârâu, în s. ~ <j. Ilfov> 470-473.
Bălcățaci (Bălcățăeni), sat <j. Ilfov>; 471.
Bălea din Stoenști 142, 165.
Bălea, lăutar 583.
Bălea, v. și **Grozav** ~.
Băleanul, v. **Gheorghe** ~, **Grigore** ~, **Grigorie** ~, **Ivașco** ~ (I), **Ivașco** ~ (II), **Pătru** ~.
Bălișoara, sat; Costandin iuzbașă din ~ 358.
Bălosul, v. **Necula** ~.
Băltănean, v. **Stan** ~.
Băltatul, soțul Neacșei; a stăpânit părți din Urechești și Spanțov 150.
Bănciulești, fost sat <j. Ilfov, lângă Ciorogârla, orașul București>; hotare 102; cumpărat în întregime de Mihai vv. de la Mihnea vv. și dăruit m-rii Sf. Nicolae 135, 136, 162, 202, 207, 217; cumpărat de Pană vistier de la Mihnea

vv. 262; stăpânit pe din două de m-rile Mihai Vodă și Sf. Ecaterina (Sinaia) 262, 263, 264, 265, 313, 470-473.
Bănciulești; sătenii din ~ 69.
Băneasa, sat, slobozie, j. Vlașca; dăruită m-rii Lipnic din Bulgaria 294, 395.
Bănică Brezoianul, logofăt; are o cramă în București 595.
Bărgan, sat <j. Ialomița> 281, 564, 596.
Bărbătescul, v. **Mihai** ~ (I), **Mihai** ~ (II).
Bărbătești, sat <j. Dâmbovița> 279, 371.
Bărbulești, sat <j. Vlașca>; Mircea Buceșan din ~ 284.
Bărbuncești, sat <j. Buzău> 167, 174, 175.
Bărbuș, popă; scrie act 598.
Bărcan (Barcan) din Merișani, pârăcâlab; hotarnic 303-305.
Bărcan din Mihăești, hotarnic 303-305.
Bărcan, soțul Caplei 111.
Bărcan (Bărca), mare stolnic; în Sfat 144, 146, 149, 152.
Bărcan, mare spătar; în Sfat 72, 75, 76; mare comis; în Sfat 74, 79, 80; mare vistier; în Sfat 77.
Bărcănești, sat <j. Ialomița>; Zlate din ~ 373; Dobrotă din ~ 384.
Bășceanca, v. **Maria** ~.
Bățăști, v. **Băcești**.
Bățul, țigan 112.
Bățoe, v. **Stan** ~.
Bătrânul, martor 278.
Băc, sat <j. Ilfov>; stăpânit de State fost al treilea vistier 438.
Bărca, v. și **Ruptura** ~.
Bărca Mare, sat, pe pârâul Desnăpui <j. Dolj> 82.
Bărcă, armaș, nepotul lui Neagoe vornic din Mogoșești 234, 235.
Bărcă cumpără o parte din Ogreneni 148, 155.
Bărcă din Crețești, armaș, tatăl lui Costea 274.
Bărcă, martor 594.
Bărcă stăpânește o parte din s. Frăsinet și Potoc 66.
Bărlădean, mare spătar; în Sfat (Moldova) 110.

Bărnade, v. **Bernat** <**Borisi**>.
Bârsești, sat <j. Ilfov> 99, 100.
Bârsian scrie act 54.
Bărul stăpânește o parte din Zvorsca 63.
Bărza din Vale, sat; întărit lui Brătian, Pătru și Neaniul 104.
Belcio <din Cotești>, mare vornic; în Sfat 70, 71.
Belciug, sat, j. Ilfov; o parte cumpărată de Mihai armaș 598; judecată pentru această parte 336; 257 de stânjeni cumpărați de egumenul m-rii Mihai Vodă 350.
Belciugești; stăpânii din s. ~ 69, 120.
Belu, v. **Costandin** ~.
Benciul, v. **Tudor** ~.
Benea, vecin din Malul Spart 199, 204, 219.
Benga, v. <**Stanciu al lui**>.
Berești, sat <j. Dolj>; dăruit de Lupul logofăt ginerelui său, Dona 159.
Berilă, v. **Radul** ~.
Berilea, rumân din Popești 264, 265.
Berilești, sat <j. Ilfov>; Șteful postelnic din ~ 234.
Berindei, v. **Dragomir** ~.
Berivoe scrie act 88.
Bernat (Bărnade, Bernade) <**Borisi**>, mare postelnic; în Sfat 159, 160, 163, 164, 166, 167.
Beșteleu, schit, în j. Argeș, metoc al m-rii Mihai Vodă 503, 504, 528, 533, 540, 553, 573; catagrafia ~ 586.
Big, v. **Stoica** ~.
Bigasie, fratele lui Stan; stăpân în Văltureni 83.
Bighe (?), v. **Nicolae** ~.
Bilciurești (Bilcerești, Bilciurești), sat <j. Dâmbovița>; o parte întărită Neacșei 69; o parte vândută de Mușă lui Stanciul logofăt 134; o delniță vândută de Mitrea, fiul lui Stanciul 191; o parte stăpânită de Mitrea 215 și dăruit m-rii Mihai Vodă 246; o parte întărită lui Radu și altora 240, 241; situat lângă Buzăești 258, 526; părți cumpărate de Oancea 270, 314, 340, 345; Oprea pârăcâlab din ~ 340; judecată

între egumen și megieși 342, 374, 397, 444, 445; cărți de blestem pentru alegerea hotarului 343, 449; o parte cumpărată de egumenul m-rii Mihai Vodă 375, 376; hotarnică 450-452, 526, 569.
Bilciurescu, v. și **Costandin** ~, **Radul** ~, **Ștefan** ~.
Biril vinde o parte din Izvorani 173.
Bistrița, m-re <j. Vâlcea>; țigan stăpânit de ~ 596.
Bivolarul, v. **Miho** ~.
Blendea, v. **Gorganul** ~.
Bligari, v. **Brăgari**.
Boari, sat <j. Dâmbovița>; Radul logofăt din ~ 156.
Boari (Boariu, Buari), fost sat <j. Vlașca>; Antonie din ~ se vinde rumân lui Pavlachi fost mare spătar 229, 230; parte stăpânită de Voinea logofăt 112.
Boba, fiica lui Leaotă 65.
Boban, țigan 56.
Bobcea a vândut o parte de ocină lui Neagoe 124.
Bobe, abagiu; are o prăvălie în Ulița Șelarilor 434, 435, 455.
Bobe din Popești, iuzbașă; hotarnic 284.
Bobe, fiul lui Oancea și fratele lui Radu și al altora; primește întărire domnească 240; tatăl lui Vladul 376; stăpân în Bilciurești 397.
Bobescu, v. **Stroe** ~.
Bobocia, v. **Banciul** ~.
Bodea din Bilciurești, martor 314.
Bodea, spătar, cumnatul lui Ivan; primește întărire domnească 274.
Bogata, sat <j. Ilfov>; Mihai din ~ 281.
Bogdan din Dragomirești se judecă pentru o ocină cu egumenul de la m-re Mihai Vodă 231-233; călăraș 259.
Bogdan, frate cu Datco și cu alții; vinde un loc 89.
Bogdan, soțul Zmaragdei, cojocar; închi-riază un loc de casă 495, 513.
Bogdan, logofăt; hotarnic 71.
Bogdan, mare logofăt; în Sfat 71, 72, 75-79.
Bogdan, popă, soțul Dragnei; cumpără și vinde o vie 80, 92, 97, 114, 117.

Bogdan, stăpân împreună cu alții în s. Bârca Mare 81.

Bogdan <Lăpușneanu>, vv. și domn al Țării Moldovei; tatăl (?) lui Alexandru vv. 128.

Bogdan Rădoiu, sârb din Ciocănești 575.

Bogdana, țigancă 111.

Bogdaproste, v. **Cârstea** ~.

Bogdăneasa, v. **Zmaragda** ~.

Bogioc, v. **Măgura lui** ~.

Bogoslov, m-re; un călugăr de la ~, martor 440.

Boldea, frate cu Puică, Racotă și Mihul; stăpân în Spanțov 72, 94.

Bolea din Vlădeni, martor 134.

<Boloșin din Bădești>, v. **Badea** ~.

Boleasca, sat <j. Ilfov>; Nica logofăt din ~ 254, 259, 260.

Bolintin (Dealul Mare; greșit: „Pădurea cea Mare” 50, 51), m-re, <j. Ilfov>, cu hramul Buna Vestire (Intrarea în Biserica a Născătoarei de Dumnezeu 54); ctitorită de Pilea logofăt 199, 204, 219, care îi dăruiește s. Pilești și Bolintin 199, 204, 219; soția lui Pilea logofăt, jupâneasa Rada, îi dăruiește s. Burănești 204, 219; ctitori <noi> ai m-rii, Badea pârcaș și Părvul vornic, fiii lui Tudoran pitar <din Aninoasa> 274; sate, țigani și scutiri de dări 49-57; primește un obroc anual de 700 de aspri de la <Neagoe> Basarab vv. 58, 59; primește un vad de moară la Răstoaca 62; biserica Sf. Nicolae <din București> metoc al ~ 62; se judecă pentru vadul de moară de pe Neajlov 71; Pătrașco, fiul jupaniței Caplea, înmormântat la ~ 73, 92; jupanița Caplea a fost dezgropată din m-rea Sf. Nicolae și îngropată la Bolintin din porunca lui Petru vv. Cercel 180, 195; primește în dar o parte din Izvorani 77; stăpânește o vie din Dealul Târgoviștei, dăruită de egumenul Atanasie de la m-rea Dealul 98; jupâneasa Neaga Mitroia vorniceasa îi dăruiește s. Elhoveș 142, 199, 204, 219; se judecă cu m-rea Sf. Nicolae (Mihai Vodă) pentru sate și mori 144, 179, 180, 195-197; stăpă-

nește s. Pilești 190, 191; metoc al m-rii Sf. Treime (Radu Vodă) din București 196, 197; închinată, cu toată averea ei, metoc la m-rea Simonopetra de la Muntele Athos, urmând a fi administrată de egumenul m-rii Mihai Vodă 198-199, 219, 220, 226, 273, 274, 283; închinarea a fost întărită de mitropolitul Luca <de Cipru> al Țării Românești 203, 204; primește întărire pentru stăpânirea a doi vecini din Pilești, care spuneau că nu i-a prins legătura lui Mihai vv. în acest sat 225, 226; stăpânește o parte din Ogrenezi, partea lui Cega 260, 261, 283, 284; face un schimb cu Știrbul și Tudosie 273, 274; doi poslușnici pentru ~ 339.

Bolintin, sat <j. Ilfov>; dăruit de Pilea logofăt ctitoriei sale m-rea Dealul Mare (Bolintin) 199, 204, 219; jumătate de s. întărită sau dăruită m-rii Dealul Mare de Alexandru vv. <Aldea> 49; dăruit și întărit în stăpânirea m-rii 51-54; o parte din cealaltă jumătate dăruită m-rii Bolintin de Stoia scriitor 77; o parte stăpânită de Voinea logofăt 112; Tudor din ~ 259, 260; rumâni din ~ 338, 462; judecată pentru hotar 343; Radomir și Stan din ~ 386; livezi de fân din ~ 444; încălcare de hotar 448; arendată pentru trei ani în 494; judecată pentru pădure 510.

Bolovan, țigan 57.

Boncea din Pădureți, roșu; hotarnic 303-305.

Bondan, martor 330.

Bondea, rumân din Spanțov 307.

Bora, stăpân în Mocești 123.

Borce, grămătic; scrie act 239.

Borcea, clucer; bunicul lui Danciu și al lui Tănase 188.

Borcea din Petrești, logofăt; hotarnic 171.

Borcea din Ploiești, martor 241.

Borcea din Spanțov, tatăl lui Răca; stăpânește o parte din Spanțov 273, 403, 405, 407.

Borcea din Topoloveni, vornic; martor 255, 266, 346.

Borcea, popă, eclesiarh; martor 195, 213, 239, 240.

Borcea, tatăl lui Radu și al lui Dimitru 49.

Borcea, v. și **Radu <al lui ~>**, **Neagoie al lui** ~.

Borceasca, parte din s. Trășani 188.

Bordei, v. **Necula** ~.

Borea scrie act 63.

Boreanu, v. **Vișan Dragomir** ~.

<Borisi>, v. **Bernat** ~.

Borul, pârâu la Izvorani <j. Buzău> 173, 521, 591.

Borul, sat <j. Buzău>; Lupul al lui Drușcă din ~ 167, 175; o parte stăpânită de schitul Izvorani 521, 591.

Borul Vechi, albia veche a pârâului Borul 591.

Boșneagul, v. **Tudor** ~.

Bot, stăpân în s. Bârca Mare 81.

Boteanul, v. **Ivan** ~, **Nedelco** ~.

Botezatul, v. **Marco** ~.

Botian, v. **Anastasia** ~.

Botul, gârlă la Ciocănești 256, 257, 353.

Boțoacă, v. **Iordache Jipa** ~.

Bozianul, v. **Vlad** ~.

Bracia, v. **Nedelco** ~.

Bran, fiul lui Văltur și fratele lui Stan 84.

Bran din Bolintin se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 462.

Braneți, sat <j. Romanați>; act emis la ~ 57.

Brașov, oraș; Cârstea Paligrșu din ~ 439; act încheiat la ~ 439; acte păstrate la ~ 546, 570.

Brașoveanul, v. **Ion** ~, **Vasilie** ~.

Bratoșani, sat <j. Romanați>; Milul paharnic din ~ 283; în hotar cu s. Slăvilești 283.

Bratu, megieș din Sulimanul 424.

Bratul, călugăr; stăpânește o parte din s. Sulimanul 426, 433.

Bratul, curtean la m-rea Mihai Vodă; martor 389.

Bratul din Bîlcirești, martor 376.

Bratul <din Uești>, mare comis; în Sfat 153, 155, 156, 158-160, 163-164, 166, 193, 198, 199, 203, 208, 211.

Bratul din Ulești, martor 286.

Bratul, martor 358.

Bratul, popă (cel bătrân); martor 80, 85, 117.

Bratul, țigan, vizitiu 583.

Bratul, mare vistier; în Sfat 84; mare comis; în Sfat 91, 92, 94-99; tatăl lui Ivașco 162, 207, 218.

Brădescu, v. **Nicolae** ~.

Brădești (Bradiști), sat <j. Dolj>; Barbul paharnic din ~ 222.

Brăești, sat; întărit în stăpânirea lui Nenciul, Șerbul și a altora 56.

Brăgari, pârâu la Izvorani, j. Buzău 173.

Brăgari (Bligari), fost sat <j. Buzău>; sat; Oprina din ~ 173.

Brăila, oraș; în hotarul Țării Românești 49; vama de la ~ 55; drumul ~ 433; raia otomană 465, 466.

Brăiloiul, v. **Cornea** ~, **Ioan** ~.

Brăneasa, top. în hotarul s. Băcești 133.

Brănescul, v. **Dragomir** ~, **Stoica** ~.

Brănești, sat <j. Saac>; Cârstea Coiban și Șerban din ~ 228.

Brăniștari (Brănișteri), sat <j. Vlașca>; a patra parte dăruită de jupanița Caplea m-rii Sf. Nicolae 73.

Brătășanul, v. **Mihul** ~.

Brătescul, v. **Ianache** ~.

Brătian primește întărire domnească 104.

Brătiani, sat <j. Argeș>; Stoica și Ștefan logofeți din ~ 225, 251.

Brătilă scrie act 89.

Brătulești, sat <j. Ilfov>; Mircea și Șarban din ~ 258.

Brătulețul, top. în dealul Lupești de lângă București 240.

Brătulețul, v. și **Florea** ~.

Brâncoveanul, v. **Costandin** ~, **Costandin** ~ **Basarab**, **Grigorie** ~, **Manolache** ~, **Nicolae** ~ **Basarab**.

Brâncoveni, sat <j. Romanați>; Matei paharnic, Dosul postelnic, popa Cânda și Gherghie din ~ 154, 176, 279.

Brânză stăpânește o parte din Izvorani 173.

Breasna, sat <j. Jiul de Jos>; o parte stăpânită de Chera fost agă, care a dat-o nepotului săi, Negoiaș 309.

Brebenari (Brebinari), sat <j. Teleorman>; Dragomir din ~ 303-305; Ciolan din ~ 410; v. și **Drumul** ~.

Brezoi, sat <j. Argeș>; Albu comis din ~ 274.

Brezoianul, v. **Bănică** ~, **Fiera** ~, **Radul** ~, **Șarban** ~, **Ștefan** ~.

Broboți, v. **Îmbroboți**.

Broșteni, sat <j. Teleorman>; popa Marin de la Pod de la Broșteni 533.

Brut, v. <**Bartolomeu**> ~ (**Brutti**).

Buari, v. **Boari**.

Buăra de Sus, sat; întărit lui Mănea și fiilor lui 60.

Bubuianul; furtiturile ~, în hotarul s. Bircirești 570.

Buciumeni, sat <probabil j. Ilfov>; cumpărat de Mihai vv. și dăruit m-rii Sf. Nicolae 130, 131, 135, 151, 161, 201, 206, 217; Măciucă, meșter de lemnari din ~ 239.

Bucov, sat <j. Dâmbovița>; Staico postelnic din ~ 99, 174.

<**Bucovăț**>, v. **Coșuna**.

Bucșani, sat, pe râul Argeș <j. Vlașca>; situat peste râul Argeș în apropiere de m-rea Dealul Mare (Bolintin) 49, 51; Voihnov din ~ 49-52; jumătate de s. cumpărată de Vladislav vv. și dăruită m-rii Dealul Mare 52, 54; satul întreg stăpănit de m-re 56, 199, 204, 219; în hotar cu s. Ogrăzeni 261; David și Mihul din ~ 284; boieri hotarnici din ~ 285, 361; încălcare de hotar 343; martori din ~ 445; judecată între m-re și postelnicul Matei Fălcoianul 458, 459.

Bucșani, sat; Vintilă vornic și Pătrașco căpitan din ~ 319-321.

Bucșanii de Jos, parte a s. Bucșani, pe Neajlov <j. Vlașca>; m-rea Bolintin avea mori la ~ 273.

Bucșanu (Bucșan), v. **Badea** ~, **Mircea** ~, **Neacșul** ~, **Pătrașco** ~, **Staico** ~, **Vintilă** ~.

Bucșă, moșul Caplei 75.

Bucșă (Bucșe) **Tabacul**, martor 259, 282; tatăl lui Tudoran 290.

<**Bucșănescul**>, v. **Mîncul** ~.

Bucșe, călăraș; martor 239.

București, oraș, cetate și scaun domnesc <j. Ilfov>;

acte emise la ~ *passim*;

baia din ~ 417, 419;

bazarul din ~ 128;

biserici și paraclise:

Biserica Albă, închinată metoc la m-rea Mihai Vodă 435;

<Batîște> (Baștii) 478;

Biserica domnească din ~; popa Dragul de la ~ 221;

biserica lui Ghiorma banul (biserica de la Bazar a Ghiurmei postelnic) 107, 211-213;

Biserica popii Anghel 213, 229, 239;

biserica Sf. Vineri; popa Theodosie de la ~ 456;

Izvor <Izvorul Tămăduirii>; proto-popul de la ~ 557;

paraclisul Grigorie Bogoslovul Arhi-episcopul Țarigradului, pe poarta curții domnești de la m-rea Mihai Vodă 431;

paraclisul vornicului Nicolae Ghica 585;

casele domnești de la m-rea Mihai Vodă; ridicate de Grigorie Ghica (II) 431;

case, locuri de case, prăvălii, pivnițe și vii din ~ 85, 107, 119, 128, 129, 138, 140, 152, 153, 158, 211-213, 222, 239, 288, 289, 311, 327, 330, 331, 337, 341, 391, 413, 417, 429, 443, 461, 463, 482, 492;

ciuma în ~ 430, 431, 462, 466;

curți domnești:

curtea domnească nouă; cafenea la poarta ~ 553.

curtea domnească de la m-rea Mihai Vodă (Curtea Arsă) 496-498, 532, 534, 538, 549, 559, 567; epitrop la ridicarea curții a fost banul Dumitrachi Ghica 535; reînnoită de Constantin Hangerli vv. 534, 537, 538; zapise pentru locuri și prăvălii la ~ 587, 588.

curtea domnească veche (Curtea Veche) 430, 434, 435, 528; situată în fața Podului Nou 534, 537; Alexandru Ipsilanti a dat zidurile și locul banului Dumitrachi Ghica 535, 535; locul ~

vândut la mezat 538; nouă prăvălii neisprăvite de la poarta ~, foste ale lui Constantin vv. Hangerli 539, vândute lui Nicolae Brâncoveanu mare logofăt 540-542, care le vinde lui Costa Diamandi 543;

dări pentru ~ 427;

județi și pargari din ~ 85, 101, 105, 113, 127, 129, 213, 309, 597;

ispravnic al ~ 254, 340, 348;

mahalale: Arhimandritului 434, 456, 534, 537, 541; Batîștei 529; Bisericii Albe 435, 508, 550, 558; Bisericii Grecilor 462, 466; Izvor 562; m-rii Mihai Vodă 436, 484, 486, 491, 508, 510, 533, 544, 552, 554, 560, 561, 582, 588, 596; Podeni 520; Postăvăriei 570; Sf. Nicolae 591; Sfinților Apostoli 499; Tărgul de Jos, prăvălii în ~ 288, 289, 337, 417;

mori lângă ~ 124, 125;

moșia orașului din cetatea ~ 87, 388;

m-ri și schituri în ~:

Plumbuita, m-re; stăpânește un loc pe Ulița Mahalalei Bisericii Grecilor 463;

Radu Vodă (Sf. Treime, Sf. Troiță), m-re 124, 125, 153, 158, 184, 187, 222, 267, 322, 360, 388, 409, 414, 471, 478, 525, 545, 495, m-rea Bolintin a fost metoc la ~ 196, 197;

Sărindar (Sărindariu), m-re 310, 311, 465, 571;

Sf. Apostoli (Târnova), m-re 229;

mahala în apropiere de ~ 499;

Sf. Ecaterina (Cătrina, m-rea lui Pană, Sinaia), m-re 236, 237, 259, 260, 262-265, 313, 320-322, 325, 326, 328, 329, 343, 453, 455, 470-473;

Sf. Gheorghe Nou, m-re 482, 547;

Sf. Nicolae <din București>, metoc al m-rii Bolintin 62;

Sf. Nicolae, m-re lângă ~, metoc la m-rea Simonopetra de la Muntele Athos; ctitorită de Ghiurma postelnic 107, 180, 195; moșii, țigani, vii, mori, bălți de pește etc. 89-91, 94, 96, 97, 103, 105-107, 112, 124, 125, 132; Petru vv. Cercel a dezgropat-o pe jupanița Caplea din ~ și a îngropat-o la m-rea Bolintin 180, 196;

Sf. Nicolae (Mihai Vodă), m-re din sus de ~, ctitoria lui Mihai vv., metoc al m-rii Simonopetra de la Muntele Athos 128 și *passim*;

Spirea, m-re 505, 545;

Toți Sfinții, m-re 476, 545;

Văcărești, m-re; se judecă pentru hotarul moșiei Bărăgan 564;

preoți, boieri, orașeni, negustori și slugi domnești din ~ 105-107, 113, 117, 118, 120, 131, 135, 150, 161, 193, 196, 201, 206, 212, 213, 216, 231-233, 237, 240, 249, 250, 254, 255, 259, 262, 266, 271, 272, 281-283, 290, 319, 324, 327, 331-333, 341, 346, 38, 443, 454, 461, 491-493, 578, 597, 599;

ulițe în ~: Ulița Bazarului 107, 211;

Ulița Mare (Ulița Bucureștilor) 310, 311, 331, 413, 415, 417, 443, 482, 528, 588;

Ulița Șelariilor 405, 434, 435, 591; Ulița Spirii 560; Ulița Turcilor 212;

Școala domnească, slovenească, de la Biserica Sf. Gheorghe Vechi; condica M-rii Mihai Vodă a fost scrisă de Costandin dascăl la ~ *passim*;

sigiliul ~ 310, 597. V. și **Dealul** ~.

Buda din Ciocănești, hotarnic 281.

Buda din Pițurăști vinde o pivniță 228.

Buda din Ulești, martor 286.

Buda, fiul lui Nedelco și fratele lui Radul 273.

Buda primește întărire domnească 123, 124.

Buda, stăpân în Bănciulești 102.

Buda, stăpân în Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 217.

Budea, stăpân în Bărca Mare 82.

Budica, țigan 112.

<**Bugheanul**>, v. **Stroe** ~.

Bughenesul, v. **Radul** ~.

<**Buicescu**>, v. **Diicu** ~.

Bujorani (Băjoreni), sat <j. Ilfov>; o parte stăpănită de Soroviță și soția lui, Rada 79; o parte stăpănită de Carastamati 126.

Bujoreanul, v. **Șarban** ~.

Bulachi, v. **Radul** ~.

Buluca, v. **Manea** ~.

Buna, țigancă 112.
Bunea, fiul lui Radu mazilu; închiriază un loc de la m-reă Mihai Vodă 562; tatăl lui Stanciu 580.
Bunea, logofăt; scrie act 445.
Bunea <Grădișteanu>, vistier <al doilea>, martor 263; fost mare vistier, martor 281.
Bunea (II) Grădișteanu, vistier; martor 599; logofăt al doilea; citește un act 368, 369; mare armaș; martor 383, 402.
Bunești, sat; a patra parte stăpânită de Nenciul Șerbu și de alții 56.
Bunilești, sat; megiași din ~ 68; Mălai din ~ 68, 95.
Burănești, sat, j. Ialomița; dăruit m-rii Bolintin de Rada, soția lui Pilea logofăt 199, 204, 219.
Burchi, țigan 199, 204, 220.
Burciul, fiul lui Măinea Hromă 160.
Burdela (Burdelea), v. **Manea** ~, **Radul** ~.
Burducea urmează să primească o sumă de bani 500.
Burduș (Burduși), v. **Radul** ~.
Burlănești, sat <j. Ilfov>; Șarban și Ghica din ~ 390.
Burnaz, v. **Gheorghe** ~.
Burnești, sat; Neagoe logofăt din ~ 287.
Burtea <din Fundeni>, mare vornic; în Sfat 71, 72, 75, 76.
Bușaga, mare spătar; în Sfat 49.
Bustea, fiul lui Dragnea diacon 390.
Bustea, popă; cumpără o ocină în Căciulați 286.
Buta, tatăl lui Stanciu 84.
Bute, v. **Radul** ~.
Butoi, v. **Vișan** ~.
Buz, v. **Radul** ~.
Buzatul, v. **Badea** ~.
Buză, v. **Stan** ~.
Buzăești (Bozăești, Boziești, Buzăiești, Buzăiasca, Buzești, Buzuești, Buzuiaști), sat, j. Dâmbovița, lângă Bîlcirești 258; Drăgan, Stanciul băcan și Cârștian din ~ 191; o parte din ~ pusă zălog la egumenul m-rii Mihai Vodă 372, pe care m-reă o cumpără mai apoi 375; carte de blestem pentru preoții și

moștenii din ~ 449; hotărnicire 450-452, 526, 527, 527.
Buzău, județ; sate în ~ 181, 188, 269, 382; ispravnic de ~ 449, 453, 469, 520.
Buzău, oraș; Vadul Dușmanului în ~ 99; act emis în ~ 108; metoc din ~ al m-rii Simonopetra de la Muntele Athos 108; orașeni din ~ 149, 152, 155, 173, 174; polonii, împreună cu Ștefan <Tomșa>, au venit la ~, împotriva lui Radu <Mihnea> 177; vad de moară, La Păru, pe locul orașului ~ 174, 302; vie în dealul ~, la Săseni 175; m-reă Izvorani, aproape de ~ 302. V. și **Gârla Domnească**.
Buzău, râu 154, 166, 173, 174, 177; m-re Izvorani pe ~ 223, 382.
Buzescu, v. **Paraschiva** ~, **Preda** ~, **Radul** ~ (I), **Radul** ~ (II), **Stroe** ~.
Buzăești (Bozăești, Boziești, Buzăiești, Buzăiasca, Buzești, Buzuești, Buzuiaști), sat, j. Dâmbovița, lângă Bîlcirești 258; Drăgan, Stanciul băcan și Cârștian din ~ 191; o parte din ~ pusă zălog la egumenul m-rii Mihai Vodă 372, pe care m-reă o cumpără mai apoi 375; carte de blestem pentru preoții și moștenii din ~ 449; hotărnicire 450-452, 526, 527, 527.
Buzinca (Buzinco) mare comis; în Sfat 179, 180; hotarnic 189; mare vistier; în Sfat 198, 199, 203, 208; mare comis; în Sfat 226, 227, 229, 233-238, 241, 244; mare clucer; în Sfat 248, 249.

C

C. Petrescu, șef de secție la Departamentul Bisericesc 590.
Cacalești, sat, j. Vlașca; Vasile din ~ se vinde rumân 229, 230.
Cacămeiu, sat <j. Ialomița>; Stan iuzbașă din ~ 254; Ion, Irimia, Milea și Tudor roșii din ~ 279; Balumir din ~ 281.
Caicaș (?), sat; stăpânit de m-reă Mihai Vodă 425.
Calcio, scrie act 49, 50.
Calea, fiica lui Petru și nepoata lui Ivan vornic 138.

Calea, nume scris în pomelnic 101.
Calea, țigancă 111.
Calea Mehedinților, uliță în București 290, 301, 317, 388.
Calen (Caliu), căldărar din Dârstor; vinde un răzor de vie 239; împrumută bani 597.
Calen Șchiopul vinde un răzor de vie 239.
Caliarh (Caliiarh), v. **Antonachi** ~, **Costandin** ~.
Calin, parte a s. Prundurești 270.
Calin, v. și **Oprea** ~.
Calinic, arhidiacon 591.
Calinic, arhiepiscop al Pečiului și al tuturor sârbilor și patriarh al bulgarilor 385.
Calinic, egumen și arhimandrit; martor 541-543.
Calito, sârb din Ciocănești 575.
Calița, v. **Dumitru** al ~.
Caliu, iuzbașă din Cornățel; martor 273.
Caliu, v. și **Calen**.
Calo din Pisc, hotarnic 281.
Caloian din Tărăceni, martor 389.
Caloian, județ din București 101.
Calotă, călugăr; martor 239.
Calotă, clucer; martor 276; scrie act 282; are o casă în București 310-312.
Calotă, diacon; martor 239.
Calotă din Cocorăști, postelnic; martor 156, 157; cumpără o vie 241; postelnic; martor 247.
Calotă <din Lipov>, postelnic; se judecă cu jupâneasa Caplea 91, 94; clucer; stăpân peste o parte din Spanțov 125; mare spătar; în Sfat 132.
Calotă <din Popești>, clucer; martor 230.
Calotă <din Stoenești și Slăveni>, mare vornic; în Sfat 57-60; stăpânește o parte din Spanțov și se „înfrățește” cu Diicul comis 60.
Calotă din Sulimanul, martor 354; fratele lui Nenciul diac 387.
Calotă, vâtaf din Popești; martor 188.
<Calughera>, v. **Iane** ~.
Cancea din Dragomirești vinde o parte din s. 232, 233.

Canela Ciorogârleanul, fost ceaș agesc, soțul Zoitei 530.
Cantacuzino, v. **Andronic** ~, **Costandin** (I) ~, **Costandin** ~ (II), **Drăghici** ~, **Iane** ~, **Iordache** ~, **Matei** ~ **Mihai** ~ (I), **Mihai** ~ (II), **Pârvul** ~ (I), **Pârvul** ~ (II), **Șerban** ~, **Șerban** ~ vv., **Toma** ~ (I), **Toma** ~ (II).
Cantimir, v. **Costandin** ~.
Caplea din Lungi, soția lui Badea parcălab, iar mai apoi nora lui Stoica din Lungi; se tocmește cu soțul ei în fața domnului 67; sora lui Radul mare medelnicer și mama lui Pătrașco și a Stancăi 67; stăpână peste sate și țigani 73, 91, 92, 97, 114-117, 143, 179, 180, 195, 196, 320, 321; stăpână peste o parte de ocină din Lungi 71, 72, 75; înmormântată la m-reă Sf. Nicolae 73, 92; dăruiește m-rii Simonopetra o parte din s. Spanțovul de la Baltă 88; dăruiește nepoatei ei, Dumitra, niște țigani 112; dezgropată de Petru vv. Cercel și înmormântată la m-reă Bolintin 180, 196; scrie pomelnic, în care pune și numele său 73, 92, 97, 114, 116, 117, 143, 179; „soră după Sfânta Evanghelie” cu Ghiorma mare postelnic 73, 92.
Caplea, din neamul jupaniței Caplea; nume scris în pomelnic 73, 92, 97, 114, 116, 117, 143, 179, 195.
Caplea, fiica Neacșei, soția lui Sâmbotin armaș, apoi a lui Bărcan; se judecă pentru o parte din Dragomirești 111, 112.
Caplea, nepoată de soră a Mușei; stăpână în Dranoveți 61.
Caplea, v. și **Cocorăștii** ~.
Capotă, mare vistier; în Sfat 61.
Capul Zăgasului (Zagasului), top. la satul Posmag 115, 117.
Capuranis, v. **Ioan** ~.
Cara, martor 259.
Cara Naali, sârb din Ciocănești 575.
Carabanul, sat <j. Ialomița>; carte de blestem pentru locuitorii din ~ 564.
Caracimac din Ruși, tatăl lui Tudor 288.
Caragea, v. **Costache** ~, **Costandin** ~, **Gheorghe** ~, **Ianache** ~, **Ioan**

Gheorghie ~, **Iordache** ~, **Nicolae Costandin** ~, **Pavlahi** ~, **Scarlat** ~.
Caraghiuz, martor 101, 105.
Caraghiuzel, mare stolnic; în Sfat (Moldova) 110.
Caramalâul, v. **Dumitrașco** ~.
Carastamati primește întărire domnească pentru părți din Bujorani 126; martor 129.
Caravaneți, sat <J. Olt>; Stoicea iuzbașă din ~ 303-305.
Caraz, logofăt; moștenește niște vie 175.
Carco, negustor din Craiova; martor 123.
Cardaș, v. **Costandin** ~.
Caridakis, v. **Constantin** ~.
 <Caridi din Popești>, v. **Gherghe** ~, **Hziea** ~.
Carlo, v. **Iozef** ~.
Carol Enzenberg, baron și feldmareșal autriac, președintele Divanului Țării Românești; întărește privilegiile ale m-rii Mihai Vodă 511, 512.
Casiian, călugăr la Mitropolie 166.
 <Catargiul>, v. **Apostol** ~, **Costandin** ~, **Gherghe** ~, **Ianache** ~, **Necula** ~.
Caterina, fiica Ancăi spălătoreasa 544.
Caterina, v. și **Ecaterina**.
Catinca Slătineanu, martoră 529.
Catrina, călugăriță, fiica lui Iordache din Bărbătești; vinde moșia de la Luica 371.
Catrina cumpără o vie 392.
Catrina cumpără un țigan 509.
Catrina, țigancă domnească 530.
Catrina, v. și **Ecaterina**, m-rea Sfânta ~.
Cațaveiul, v. **Radul** ~.
Cașiche, v. **Drăgeștii lui** ~.
Cazacu, v. **Radu** ~, **Radu** ~ (altul?).
Cazacul, martor 597.
Cazacul, curtean al m-rii Mihai Vodă; vinde un răzor de vie 239.
Cazacul (Căzacul) din Măicănești sau București, stegar; hotarnic 231-233.
Cazan al lui Sahac dă mărturie; în Sfat 52.
Cazan (Căzan), fiul lui Căzan Năsturel postelnic; martor 382, 399, 402; vinde o parte din Spanțov 402, 403.

Cazan, iuzbaș; martor 360.
Cazan, logofăt; în Sfat 49.
Cazan, vistier; în Sfat 55.
Cazan (Căzan) **Năsturel-Herescul** (din Fierăști/Herăști), postelnic; martor 274; postelnic al doilea; ispravnic la scrierea unui act 280; cumpără o parte din Suharna 280; socrul lui Vasilie agă 280; tatăl lui Căzan 382; tatăl Ilincăi, soția lui Stavrino parcălab din Coeni 398, 399, 401-403.
Căcați, sat <J. Prahova>; cumpărat de Mihai vv. și dăruit ctitoriei sale, m-rea Sf. Nicolae 202, 207.
Căcați, sat, pe Bălcătați <J. Ilfov>; întărit m-rii Sf. Ecaterina, în urma judecății cu m-rea Mihai Vodă 470-473.
Căcăcioaia, vale în s. Căcați <J. Ilfov>.
Căciulat, fratele lui Ștefan 298.
Căciuleasca (Căciulați, Căciuleasa), plasă a s. Sulimanul, j. Ialomița 257, 275, 285-287, 354, 355, 373, 374, 385, 387, 390.
Căldărușani, sat <J. Ialomița ?>; martor din ~ 564.
Călin a stăpânit o parte din Dragomirești 209, 245.
Călin, cizmar; închiriază un loc de casă 502, 600.
Călin din Vișoara, martor 176.
Călin, fiul lui Stan, romând din Ciocănești; martor 562, 575.
Călin Sara Ivan, sârb dib Ciocănești 575.
Călina, nepoata lui Stanciul 351.
Călina, soția lui Dumitru 380, 381.
Călina, soția lui Luca cojocar 510.
Călina, soția lui Lupos 154.
Călina, țigancă 111.
Călina, v. și **Ion** ~.
Călinescul, v. **Costandin** ~, **Ivan** ~.
Călinești, sat <J. Prahova>; vie la ~ stăpânite de m-rea Sf. Nicolae 209, 210, 246, 376-378; Leca din ~ 377, 380; „popor” de vie la ~ 474, 500, 511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 567, 579.
Călmățui, râu, j. Buzău; seliștea Prundurești pe ~ 181.
Călpoz (?), sat; Sămânță din ~ 257.
Călugărul, munte, la Bădeni, alături cu muntele Văja, j. Mușcel 268.

Călugărul, v. și **Dealul** ~, **Mihul** ~, **Radul** ~, **Vlad** ~.
Căndrea, stăpân în Bârca Mare 81.
Căpățâna, v. **Radul** ~, **Stan** ~.
Cărbune, stăpân în Bârca Mare 81.
Căruntii, sat <J. Saac>; ocină și oameni din ~ 228.
Căscioarele, m-re <J. Vlașca>; schimbă țigani cu m-rea Mihai Vodă 486.
Căscioarele (Căscioare), sat <J. Vlașca>; ispravnicii din ~ 522.
Căscioareanul, v. **Grigorie** ~.
Cătărcinoae, v. **Cotroceni**.
Cătun, sat <J. Ilfov>; Radul și Dragomir din ~ 284.
Căzacu, v. și **Vasile** ~.
Căzacul, soțul Radei 240.
Căzan din Cervenie, martor 185.
Căzan, martor 330.
Căzan primește întărire domnească 57.
Căzan vinde o ocină m-rii Sf. Nicolae 119.
Căzânești, sat <J. Vlașca?>; Necula din ~ 284.
Căineș din Dragomirești, hotarnic 231-233.
Câmp, v. Poiana din ~.
Câmpeanul, v. **Ion** ~.
Câmpeni, sat, la Ciorogârla <probabil j. Ilfov>; cumpărat de Mihai vv. 130, 131, 135, 161, 201, 206, 216.
Câmpie, v. și **Frâsinetul de** ~.
Câmpina, sat <J. Prahova>; oameni din ~ 310, 311, 335.
Câmpulung, oraș <J. Mușcel>; sat lângă ~ 61; preot din ~ 212; oameni din ~ 546; m-rea domnească din ~ 268.
Cânda, popă din Brâncoveni; martor 176.
Cândea, tatăl Malei și al Marinei 76.
Cârcea, v. **Ilie** ~.
Cârlan, vornic al doilea; hotarnic 319-321.
Cârlan, v. și **Nicolae** ~, **Radul** ~.
Cârniligă, martor 254.
Cârstea din Conțești, iuzbașă; martor 276.
Cârstea din Dărăbanți, martor 373, 374.
Cârstea din Fântăneni, martor 340.
Crâstea, logofăt; stăpânește părți din moșia Îmbrobodiți 438.

Cârstea, postelnic; martor 331.
Cârstea, rumân din Spanțov 307.
Cârstea, mare spătar; în Sfat 153-155, 158; mare vornic; în Sfat 159, 160, 164, 166-168, 170, 171, 175.
Cârstea, stăpân în Bârca Mare 81.
Cârstea, țigan 112.
Cârstea vinde o parte din Posmag 115, 117.
Cârstea, mare vistier; în Sfat 71, 72, 75, 76.
Cârstea, vornic al doilea; cercetează o pricină 309-312, 327.
Cârstea, v. și **Paraschiva al lui** ~.
Cârstea Bogdaproste, negustor; are o prăvălie pe Ulița Mare în București 331.
Cârstea Coiban din Brănești, fratele lui Daniil călugăr 228.
Cârstea <Popescu>, mare vistier; în Sfat 368, 369; martor 373.
Cârstea Țopa, brașovean; tatăl lui Costadin și al lui Apostol 443; cumpără o parte din moșia Poiana 421; cumpără o parte din moșia Poenari 467.
Cârștian (Cârștian) din Bărbunțești, martor 167, 175.
Cârștian din Buzăiești, martor 340.
Cârștian (Cârștian) din Predeal, martor 167.
Cârștian (Cârștian) <din Stăncești>, fost vornic; în Sfat 56.
Cârștian, fiul lui Arbănaș 120.
Cârștian, popă în Dragomirești, martor 231, 247, 248.
Cârștian (Cârștian), popă, tatăl lui Miho 336.
Cârștian (Cârștian), rumân din Bănciulești 264, 265.
Cârștian scrie act 81.
Cârștian (Cârștian) se judecă pentru o parte din Ogrăzeni 285.
Cârștian vinde o parte din Bănciulești 102.
Cârștian (Cârștian) vinde o parte din Ciocănești 145, 172.
Cârștian (Cârștian) vinde o parte din Morteni 170.
Cârștian (Cârștian) vinde o vie 228.

Cârstienești (Crăstinești), sat, pe Colentina, j. Ilfov; o parte dăruită de jupanița Caplea m-rii Sf. Nicolae 73, 75, 91, 97, 112, 114, 116, 143, 179, 193, 195; partea m-rii, numită Pietrosul lui Spiridon armașul, este dată lui Socol logofăt, în schimbul părții din Suharna 338; Stanciul logofăt din ~ 192, 209, 211, 212; oameni din ~ 279, 390.

Cârștiani (Cârștiani), sat; cumpărat de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 151.

Câșleag (Câșleagă), fiul lui Mânjilă; vinde o parte din Spanțov m-rii Mihai Vodă 253, 254, iar m-rea îl iartă de rumânic 254.

Câșleag din Ciocănești, martor 358.

<Cârțoclești>, v. **Balea** din ~.

Ceaunul Țiganului, top., în hotarul moșiei schitului Izvorani 591.

Cega, tatăl lui Vlaicul 56; a stăpânit o parte din Ogrăzeni 56, 260-262, 283, 284.

Celeacu, v. **Necula** ~.

Celiani, sat, pe Olt <j. Romanai>; o parte stăpânită de Stan stratornic și alții 64.

<Ceparul>, v. **Ivașco** ~.

Cepel Mustahva vinde o vie 54.

Cepturoaia, sat <j. Romanai>; Radul postelnic din ~ 251.

Cerănatu, v. **Cernat**.

Cerbul, sat <j. Teleorman>; popa Dinul din ~ 533.

Cercel, v. **Petru** ~.

Cerchez din Ploști, tatăl lui Stanciu și al lui Dumbravă 380, 381.

Cerchez, martor 392.

Cernat, logofăt; dă mărturie 177.

Cernat (Cerănatu), martor 277.

Cernătești, sat <j. Buzău>; vii la ~ 160.

Cernătești, sat <j. Prahova>; oameni și vii din ~ 384, 413, 434, 562, 565.

Cernica, abagiu; martor 288, 289; are o prăvălie în Târgul de Jos din București 289, 341.

Cernica, bivolar, orășean din București; vinde o vie 87, 106, 153.

Cernica <din Săcuiani>, mare vornic; în Sfat 142-145, 147, 149, 151, 152; fost mare vornic; dă mărturie pentru dezgroparea jupănesei Caplea 180, 196; primește în dar moșia Sulimanul de la Mihai vv. 257, pe care oamenii au răscumpărat-o în vremea lui Radu Șerban vv. 257.

Cernica, fost mare clucer; dă mărturie 164.

Cernica, fiul lui Stanciul 437.

Cernica Știrbei, mare armaș; martor 373, fost mare armaș; martor 383.

Cernica, popă; martor 105.

Cernica, vornic; hotarnic 189.

Cernutov, v. **Gavril** ~.

Cervenie, sat <j. Ialomița>; Căzan și Necula din ~ 185.

Cetatea Nouă <Roman>, cetate, Ț. Roman; parcălabi de ~ (Moldova) 110.

Cetățeni, sat <j. Mușcel>; Oprea Calin din ~ 269.

Chelmezău, top., în hotarul satului Lipia 175.

Chențea, tatăl lui Stoica și al lui Radul 214.

Chera, fost agă, moșul lui Stoichiță paharnic din Dragomirești 309, 341, 342.

Chera, fiica lui Mihnea 178.

Chera, soția lui Ștefan logofăt; vinde o parte din Despicați 132, 135, 150, 161, 201, 206, 216.

Cherchelan, logofăt; serie act 119.

Chesarie, episcop de Buzău; adevărește o mărturie hotarnică 591.

Chesarie, iconom al m-rii Mihai Vodă 526.

<Chiajna>, v. **Cnejna**.

<Chiahaia>, v. **Costandin** ~.

Chilia (Chiliia), sat; Stanciul, Stoian și Manea stolnic din ~ 356.

Chiliaș, v. **Costandin** ~, **Ianache** ~.

Chilbașul (Chelbașul), v. **Stanciul** ~, **Tudor** ~.

Chipeș, stăpân în s. Bârca Mare 81.

Chipriian (Chipriano), arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă 558, 560, 561.

Chiran cumpără o parte din Dragomirești 240.

Chiran, fiul lui Mihailă din Sebiești; vinde o ocină din Bilecești 270.

Chirca, mare logofăt; în Sfat 108.

Chirca, mare vistier; în Sfat 67.

Chirca, mare vornic; în Sfat 119.

Chirca <Rudeanu>, postelnic; martor 276; mare logofăt; în Sfat 289, 291; fost mare logofăt; hotarnic 319-321; mare ban; în Sfat 333, 336; dă mărturie 334; ispravnic al scaunului Bucureștilor 340.

Chirci, v. **Chirul**.

Chiriace (Chiriace), logofăt din Ștefoaia; martor 259, 260.

Chiriace, mare stolnic; în Sfat 72.

Chiriace Hristopol arendează moșia Ciurelu de la m-rea Mihai Vodă 585.

Chiriace, frate cu Fuga și Socol; vinde o parte din Despicați 135, 150, 161, 201, 206, 216.

Chiril, episcop de Buzău; judecă o pricină 168.

Chirilă, monah din Migiași; martor 386.

Chiril, monah; martor 392.

Chiril Mețea Ruolu, sârb din Ciocănești 575.

Chiril Mihaliotis, arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă 502, 508-511, 513, 515, 517, 518, 522, 524, 526, 528, 531, 533-535, 537, 544, 548, 550, 552-554.

Chiriță, fiul lui Dumitru vornic 392.

Chiriță, fiul lui Negoită Măitescu și al Zanfirii; vinde o ocină din Ivănișul 387, 394, 410; cumnatul lui Iordan 394.

Chiriță, logofăt de Divan; scrie acte 559, 568.

Chiriță, v. și **Dumitrachi** ~.

Chiriți, martor 252.

Chiriul din Ploști, stegar; martor 413.

Chiros, martor 381.

Chirtop a stăpânit o parte din Lungi 71, 75.

Chirul, fiul lui Gostilă din Dârstor; martor 275; hotarnic 281.

Chiruță, v. **Constantin** ~.

Chisar <din Leotești>, mare logofăt; în Sfat 105, 106, 108, 115, 117; mare vornic; în Sfat 111, 113, 115, 118-120.

Chisiletul, sat <j. Ilfov>; în hotarul satului Spanțov 403.

Chițul, v. **Șarban** ~.

<Ciobanul>, v. **Mircea** ~.

Cioca cumpără o parte din Celiani 64.

Ciocan stăpânește o parte din Văltureni 83, 84.

Ciocănești (Ciocăneștii din Vad), sat <j. Ilfov>; în hotar cu s. Cunești 136, 162, 202, 207, 217; o parte stăpânită de grecul Ianu (Ianachi) și de fratele lui, Mitrea postelnic 98, 170; cumpărat, în întregime, de Mihai vv., care l-a dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 136, 151, 162, 202, 207, 217, 254-257, 266, 267, 346; m-rea se judecă cu Ianache și cu Mitrea postelnic și pierde o parte de sat 170, care rămâne în stăpânirea lui Mitrea 242, 243, până în vremea lui Matei vv. 254, 255, 266, 267, 347; m-rea se judecă cu Manta și cu Isar, nepoții lui Ghionea gelep, pentru o altă parte de ocină 178, 179, 248, 249; vameșii din ~ 191; rumâni din ~ 208, 227, 235, 236, 242, 243, 277, 281, 292; m-rea se judecă cu Văsiu, fiul lui Iani grecul 235, 236; m-rea se judecă cu sătenii din ~ 238; o parte închinată m-rii de Dumitrașco din Dârstor 275; porunci pentru sătenii din ~ 278, 282, 312, 422, 425, 440; hotarnic din ~ 281; sătenii se înțeleg cu egumenul m-rii 352, 353; Mihul din ~ scrie act 353, 358; oameni din ~ 358, 360, 512, 562, 565; gârla, numită Prevalu, de la ~ 367, 441, 495, 512; scutiri de dări pentru săteni 422, 430, 446, 457; poruncă pentru românii și turcii de pe moșia ~ 460; hotărniceirea moșiei dinspre Dunăre 464, 465; hotarul dintre ~ și moșia Găunoși 545; sătenii se răscoală împotriva arendașului 561; locuitorii pământeni și sârbi din ~ 575, 576; hrisoavele moșiei ~ 588; se învecinează cu moșia Bărașanul 596;

balta de la ~ 297-300, 303, 315, 333, 318, 334, 427, 475, 501, 511, 516, 518, 531, 536, 549, 558, 567, 579; hrsoavele pentru ~ 588.

Ciocănești, fost sat <j. Buzău>; părți cumpărate de mitropolitul Luca <de Cipru> 145, 172, 174; popa Neacșul din ~ 174; se învecinează cu moșia schitului Izvorani 591.

Ciochină, stăpân în s. Bărca Mare 82.

Ciofiac, v. **Nedelco** ~.

Ciofiștea, pârâu, numit mai înainte Petrești, în hotarul satului Dragomirești 470-472.

Ciolac, v. **Ștefan** ~.

Ciolan din Brebinari, hotarnic 410.

Ciolan, v. și **Antonie** ~, **Gherghe** ~.

Ciolanul, schit <j. Buzău>; se judecă cu schitul Izvorani pentru moșia Miluiți 591.

Ciolca, fiul lui Ion Piscoiu din Cărunți și frate cu Stana și Ioana; vinde o parte din Geamăna 228.

Ciolcea vinde o parte din Gorgănele 68.

Cioloba, v. **Stan** ~.

Ciopan, vecin din Elhoveț 199, 204, 219.

Cioran (Cioranul), v. **Costandin** ~, **Șărban** ~.

Ciorleasa, v. **Ciuruleasa**.

Ciorogârla (Ciurgărel), pârâu, la Ciorogârla <j. Ilfov>; în hotar cu satul Bânciulești 102, 471; partea lui Arbănaș din matca Popeștilor până în ~ 119, 151; satul Câmpeni la ~ 130, 135, 161, 206, 201, 216; în hotar cu satul Belciug 350 și cu satul Îmbrobodiți 438; moșia Jugurineasa la ~ 373.

Ciorogârla, sat <j. Ilfov>; o parte stăpânită de m-reă Mihai Vodă 322; Pătru sluger din 341, 342; Gavril din ~ 371.

Ciorogârleanca, v. **Zoița** ~.

Ciorogârleanul, v. **Canela** ~, **Costandin** ~, **Matei** ~, **Pătru** ~.

Ciulei, v. **Andrei** ~.

Ciupa, sat, j. Vlașca; dăruit de domn lui Petrea clucer al doilea 247, 248.

Ciupașu, v. **Dobre** ~.

Ciurel, moșie <j. Ilfov>; stăpânită de m-reă Mihai Vodă ~ 583, 585, 588.

Ciurgărel, v. **Ciorogârla**.

Ciurluleasa, v. **Ciuruleasa**.

Ciuruleasa (Ciorleasa, Ciurluleasa), moșie <j. Ilfov>; în hotar cu satul Tatine 465 și cu satul Suharna 381, 398, 405. V. și **Drumul Cioroleasa**.

Ciutărie, top. pe Dâmbovița, în hotarul Bucureștilor; m-reă Mihai Vodă avea mori la ~ 124, 125.

Ciutinilă, nepotul lui Neagul; vinde o parte din Izvorani 174.

Ciuva, țigan 123.

Cliciu, sat <j. Ilfov>; în hotar cu satul Spanțov 403.

Cliceni, sat, j. Ilfov; Stan din ~ 236; în hotar cu satul Dragomirești 467.

Cnejna <Chiajna>, doamnă, soția lui Mircea vv. 122.

Coadă, mare vornic; în Sfat 65.

Coburg, v. **Josias de Saxa** ~.

Cocani, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare logofăt 188, 267.

Cocani, sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 231; o parte schimbată de m-reă Mihai Vodă cu Stoica paharnic 267.

Coci (Coce), mare postelnic; în Sfat 130, 132.

<Coconul>, v. **Alexandru** ~.

Cocora, ispravnic de act 59.

Cocorăscul, v. **Alexandru** ~, **Ioan** ~, **Necula** ~, **Stanciul** ~.

Cocorăști, fost sat <j. Buzău>; Stan Voineag din ~ 177.

Cocorăștii, familie 241.

Cocorăștii Caplei (Cocărăști), sat <j. Prahova>; Badea și Calotă postelnici din ~ 156, 157; Necula postelnic Cocorăscul din ~ 335, 338.

Cocoș, v. **Andronache** ~, **Dumitru** ~, **Gheorghită** ~, **Grigorie** ~, **Lazăr** ~, **Nicolae** ~.

Codalba, sat <probabil j. Ilfov>; Crăciun din ~ 236.

Codani, localitate în Sebia 385.

Codmeana, top., în hotarul satului Băcești <j. Teleorman> 133.

Coiani (Coeni), sat <j. Vlașca>; Stavrinio pârclab din ~ 398; stăpânită de Matei Fălcoianul 38.

Coiban, v. **Cârstea** ~.

Coica al lui Utmeș dă mărturie; în Sfat 52.

Coica, protovistier; în Sfat 51.

Coica scrie act 51.

Coica, țigan 112.

Coici, v. **Ion** ~.

Cojăști, sat <j. Dâmbovița>; oameni din 191, 241; în hotar cu Fântâna și cu Bîlcirești 241.

Colceag, v. **Alexandru** ~, **Costandin** ~.

Colfescul, v. **Iordache** ~, **Tănase** ~.

Colintina, pârâu, j. Ilfov; satul Cârstineși pe ~ 338.

Colțea din București, martor 96.

Colțea, m-re, în București 418.

Colțea, tatăl lui Andrei 360.

Colțea Doicescul, clucer; martor 289; vornic; martor 599.

Coman din Bărbunțești dăruiește o parte din s. Izvorani m-rii Izvorani 174.

Coman din Negovani, martor 324.

Coman din Ploiești, martor 384.

Coman, fiul lui Crăciun Moțoc 241; martor 247.

Coman, fiul lui Drăguș și fratele lui Moșul; vinde două pogoane de vie 160.

Coman, iuzbașă din Ulești, tatăl lui Dobre 286.

Coman, meșter; martor 371.

Coman, orășean din București; jurător 327.

Coman, rumân din Grădești 250.

Coman, soțul Ioanei 381.

Coman vinde o parte din Bânciulești 102.

Coman (altul) vinde o parte din Bânciulești 102.

Coman vinde o parte din Pârscoveni 93; dăruiește un loc 93.

Coman vinde o parte din Posmag 115, 117.

Coman Enășăscul, megieș hotarnic 269.

Coman Jingă, orășean din București; vinde o vie 87, 106, 153.

Comani (Coman), sat; Ion din ~ 228.

Comănești, târg; stăpânit de vornicul Manolache Brâncoveanul 524.

Conda, mare vistier; în Sfat 67.

Condea, orășean din București; martor 101.

Condi, v. **Danciul** ~.

Condilo (Condi), mare postelnic; în Sfat 215, 218, 220, 221, 224, 225.

Condrea, țigan 56.

Constantin, fiul lui Dumitru și al Călinei 380.

Constantin, fratele lui Mitul 551.

Constantin, martor 470.

Constantin, sluger, martor 469.

Constantin Movilă, medelnice; cumpără un țigan 480.

Constantin, paharnic; martor 565.

Constantin, preot; închiriază un loc de casă 499.

Constantin, tatăl lui Radu 562.

Constantin, zaraf; martor 414.

Constantin Caridakis, martor 570.

Constantin Chiruță (?), martor 394.

Constantin (Costa) **Diamandis** (Diamandi); cumpără niște prăvălii de la Nicolae Brâncoveanul mare logofăt 543; cumpără un teren 544.

Constantinopol (Costantinopol, Țarigrad), oraș 121, 122, 196, 320, 321, 379, 380, 431, 481, 535.

Constantinos (Constandinos, Constantin, Costantinos), martori (mai mulți cu acest nume) 309, 352, 482, 484, 485, 496, 499, 515, 536, 542, 543.

Constantinos Constantiniu, martor 546.

Constantinu, v. **Nicolaos** ~.

Conțeasca, v. **Ilinca** ~.

Conțescul, v. **Mihai** ~.

Conțești, sat; Cârstea iuzbașă din ~ 276.

Corbeanca, v. **Ilinca** ~.

Corbeanul, v. **Barbul** ~, **Costandin** ~, **Mihai** ~, **Theodosie** ~, **Vintilă** ~ (I), **Vintilă** ~ (II).

<Corbeanul-Buzescul>, v. **Tudosie** ~.

Corbeiu (Corbéiu), țigan 73, 115, 116, 179, 195.

Corbeștii, familie de țigani 195.

Corbi, sat <j. Vlașca>; o parte stăpânită de Voinea logofăt 112; Fiera logofăt din ~ 156.

Corcan, v. **Stan** ~.

Cordăscul, v. **Vlad** ~ (?).
Coresi cel mic serie act 98.
Coresi, logofăt; învață la scrierea unui act 81.
Corlătești, sat <j. Prahova>; Radul negustor din 241.
 <Cornățeanul>, v. **Socol** ~.
Cornățel, târg <j. Ilfov>; act emis la ~ 149; oameni din 255, 266, 273, 279, 346.
Cornățeni, sat <j. Dâmbovița>; Socol din ~ 168.
Cornea, bătrân din Cornățel; jurător 255, 266, 346.
Cornea, ceauș, fost mare comis; dă un act 530.
Cornea, țigan 208, 211, 246.
Cornea, vecin din Bucșani 199, 204, 219.
Cornea Brăiloiul, mare paharnic; în Sfat; mare ban; martor 382, 402; în Sfat 396, 406.
Cornescul, părcălab de curte; martor 388, 389.
Cornescul, v. și **Mihalache** ~.
Cornești, sat <j. Dâmbovița>; Stănimir din ~ 314.
Cornești, sat <j. Dolj>; Radul din ~ 123.
Cornești, sat <j. Ialomița>; Ilie vornic din ~ 255, 266, 346.
Coruia <din Covârșeni>; mare pitar; în Sfat 324, 327, 328; mare paharnic; în Sfat 332; mare clucer; în Sfat 350.
Cosoba, sat <j. Ilfov>; stăpânit de Toma Crețulescul fost mare ban 471.
Costa, v. **Dimitrie** ~.
Costache, mare comis; în Sfat 474, 475.
Costache, țigan 583.
Costache <Caragea>; mare hatman; în Sfat 536.
Costache, polcovnic; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 584.
Costache (Costandin) **Suțul**, mare postelnic; în Sfat 532; mare hatman; în Sfat 559.
Costache Vlahuță, mare postelnic; în Sfat 559.
Costache Zefhari, mare comis; în Sfat 580.
Costanda, țigancă, fiica Măriei Sălăgeanca 555.

Costanda, sora lui Rizea și a altora 558.
Costandache, v. **Dumitrache** ~.
Costandin, fost agă; vinde vii doamnei Ecaterina 87, 88, 106, 153.
Costandin, bărbier; are o casă lângă Podul Domnesc 496.
Costandin, bătrân, negustor; are o prăvălie în Târgul de Jos din București 288.
Costandin, chiurciubaș, moșul lui Voicilă cojocar 331.
Costandin, cizmar, botezat, soțul Anei; împrumută bani de la egumenul m-rii Mihai Vodă 570.
Costandin, copil, fiul Ilincăi serdăreasa 466, 467.
Costandin, mare comis; în Sfat 289, 291, 295.
Costandin, comis; martor 476.
Costandin, condicar; copie act în Condica Divanului 482. V. și **Costandin**, dascăl.
Costandin, croitor, orașean din București; martor 96.
Costandin, dascăl slovenesc de la Școala slovenască de la biserica Sf. Gheorghe Vechi din București; traduce și copie actele m-rii Mihai Vodă în Condica m-rii *passim*; serie acte 475, 480.
Costandin, diacon la biserica Sfânta Vineri; serie act 461.
Costandin din Ciocănești, fiul lui Costandin iuzbașă din Bălișoară, tatăl lui Costandin 358.
Costandin din Ciocănești, fiul lui Radul Șcheop; martor 358.
Costandin din Ciocănești, hotarnic 281.
Costandin din Megiași, jurător 231-233.
Costadin din Pitești, logofăt; cumpără o ocină din plasa Pereștilor 354, 411, 412; tatăl lui Costantin 387.
Costandin din Poiana este chemat la o hotarnicie 358; tatăl lui Radul Piscan 360.
Costandin din Târgoviște, comis; cumpără o moșie la Sulimanul, din plasa Perească 373, 374.
Costandin, doctor; stăpânește un loc în grădina m-rii Mihai Vodă 483, 486.

Costandin, fiul lui Bădan; are casă în s. Socetul 569.
Costandin, fiul lui Costandin 410.
Costandin, fiul lui Costandin logofăt din Pitești; vinde moșii egumenul m-rii Mihai Vodă 387.
Costandin, fiul lui Dumitru 381.
Costandin, fiul lui Hagi Fotino; martor 275.
Costandin, fiul lui Stănciucu; stăpânește o vie 458.
Costandin, fiul lui Stoica cojocar; se judecă pentru o vie 98.
Costandin, fratele lui Gheorghe Mănculescu; martor 529.
Costandin, ginerele lui Necula Tufă croitor; are o prăvălie pe Ulița Mare în București 413.
Costandin, grădinar; vinde o vie lui Ianiu grecul 96.
Costandin, grec; vinde 12 răzoare de vie doamnei Ecaterina 92, 97, 114, 117.
Costandin, fost logofăt de vistierie; martor 470.
Costandin, logofăt; martor 484.
Costandin, logofăt și cântăreț la m-rea Mihai Vodă; copie un act 525.
Costandin, martor 371.
Costandin, martor 384.
Costandin ..., martor 488.
Costandin, negustor din Craiova; martor 123.
Costandin, nepotul lui Mitrea pitar 347.
Costandin, nepotul Marușcăi, orașean din București; martor 96.
Constandin, mare paharnic; în Sfat 297.
Costandin, paharnic al treilea; martor 450.
Costandin, popă din București; martor 113.
Costandin, popă, fiul popii Ion; martor 433.
Costandin, postăvar; martor 550.
Costandin, postelnic al doilea; alege o parte de moșie 237.
Costandin, postelnic; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru o casă 509.
Costandin serie act 426.
Costandin serie act 564.
Costandin, tatăl lui Costantin 410.
Costandin, tatăl lui Badiul 437.
Costandin, tatăl lui Pătru Sterpul 553.
Costandin, voievod, fiul lui Alexandru Ioan Ipsilanti vv. 480.
Costandin, voievod, fiul lui Grigorie Dimitrie Ghica vv. 579.
Costandin ..., mari vornici; martori 553, 576; mare comis; martor 571; mare logofăt; martor 553.
Costandin, v. și **Nica** ~.
Costandin (Constantin) **Alexandru Ipsilanti**, vv. și domn al Țării Românești 548, 549, 553, 558, 567.
Costandin Andronescul, medelnicer; cercetează o pricină 564.
Costandin Argintoiianul, mare clucer; în Sfat 474, 475.
Costandin Batiște <Vevelli>, mare clucer; în Sfat 221.
Costandin Belu, baron; avea de luat bani de la m-rea Mihai Vodă 581.
Costandin Bilcirescu (Bilcirescu), paharnic; hotarnic 451, 452.
Costandin Brâncoveanul (Brancovean), mare comis; în Sfat 424; mare stolnic; în Sfat 432; mare logofăt; martor 454.
Costandin Brâncoveanul Basarab (Băsărab), vv. și domn al Țării Românești 367-369, 376, 378-383, 388, 391, 395, 396, 402-407, 410, 411, 416, 455; stănenul lui ~ 526, 527, 569.
Costandin (Costache) **Burche**, logofăt, moșul lui Nicolae căpitan 479; medelnicer, încalcă o moșie a m-rii Mihai Vodă 568.
Costandin Caliarh, mare vornic; în Sfat 567.
Costandin Cantacuzino (I), mare postelnic; în Sfat 193, 198, 199, 203, 208, 211, 213, 214; mare paharnic; în Sfat 218, 220, 221, 224, 225; martor 221, 225; mare postelnic 233, 235-238, 241, 244, 246, 248, 249, 253, 256, 258, 261, 265, 267, 269, 272, 273.
Costandin <Cantacuzino> (II), mare stolnic; în Sfat 341.

Costandin Cantimir, mare stolnic; în Sfat 427.

Costandin Caragea, voievod, fiul lui Ioan Gheorghe Caragea 559.

Costandin Cardaș, fost mare căpitan de dorobanți, soțul Aniței; vinde case lui Ștefan Văcărescu 436.

Costandin Catargi, mare agă; cercetează o pricină 462.

Costandin Călinescu, pitar al doilea; martor 438.

Costandin Chiliaș (Chiliașu), cumpără o prăvălie pe Ulița Mare în București 482, vinde o prăvălie jupânului Manuc 546, 547.

Costandin Cioranul, mare comis; în Sfat 427, 432.

Costandin Ciorogârleanul, mare clucer; în Sfat 396.

Costandin Colceag, vechil; cercetează o pricină 564.

Costandin Corbeanul, mare pitar; în Sfat 396, 406; fiul lui Vintilă Corbeanul fost mare ban; face schimb de moșii cu egumenul m-rii Mihai Vodă 401.

Costandin Costescul, mare serdar; în Sfat 474, 475.

Costandin Costin, mare paharnic; în Sfat 427, 432.

Costandin Crețulescul (I), logofăt al doilea; ispravnic de act 424; citește un act 427.

Costandin Crețulescul (II), mare comis; martor 488; mare ban; în Sfat 567, 579.

Costandin Dinu scrie act 563.

Costandin Dudescul, mare spătar; în Sfat 424; mare logofăt; în Sfat 427, 432; mare vornic; cercetează o pricină 600, 454; fost mare vornic; martor 454, 455; fost mare ban; stăpân al moșiei Tatinele 465.

Costandin Eniotul, ceauș; stăpânește un loc 453-455, 595.

Costandin Filipescul, fost mare căpitan; martor 370; mare clucer; în Sfat 501; mare logofăt, martor 529, 530, 534; în Sfat 532; mare vornic, martor 536, 537, 541, 543, 579; mare ban; în Sfat 559.

Costandin Florescul, fost mare paharnic; poruncește cercetarea unei pricini 600; mare pitar; martor 443, fost mare paharnic; primește poruncă domnească ca să cerceteze o pricină 459.

Costandin <Frangopolo>, mare vistier; în Sfat 99-104.

Costandin Fundățean, mare medelnicer; în Sfat 475.

Costandin (Constantinos) Gheorghe (Gheorghiu) **Hangeri**, vv. și domn al Țării Românești 535-540, 542.

Costandin Ghica, mare stolnic; în Sfat 480; mare logofăt de Țara de Sus; în Sfat 519; fost mare vornic, martor 535, 538; mare vistier, martor 541.

Costandin Ghiurgiul, mare pitar; în Sfat 480.

Costandin Giulescu se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru stăpânirea unor țigani 517.

Costandin Gogonea, locuitor în satul Ogrăzeni; mutat în alt sat 522.

Costandin Golescu, martor 581.

Costandin Gorgoană, pârcălab; sătean din Ogrăzeni 507.

Costandin Grădișteanul, mare paharnic; în Sfat 549.

Costandin Grecul, vecin din Ciocănești 242.

Costandin <Ipsilanti>, mare spătar; în Sfat 427, 432.

Costandin L. Polizu se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru niște prăvălii 591.

Costandin Lipovean, polcovnic; martor 450-452.

Costandin Mihai Cehan Racoviță, vv. și domn al Țării Românești 457-460, 600.

Costandin Năsturel, mare paharnic; în Sfat 424; mare clucer; în Sfat 427, 432; mare vornic; martor 454, 455.

Costandin (Constantin) Nicolae Mavrocordat, vv. și domn al Țării Românești 432, 433, 435, 443-446, 448, 466.

Costandin Pascaru are o prăvălie pe Ulița Mare în București 482.

Costandin Pețea, zaraf, unchiul Zmaragdei 548.

Costandin Podeanul, vătaf tatăl Maricăi, soția lui Radu Podeanul 482, 483, 520.

Costandin Podib..., martor 433.

Costandin Poenarul, soțul Lucsandrei Poenărița 547.

Costandin Rătescu, vechi 507, 508.

Costandin <Roșca>, mare paharnic; în Sfat 142.

Costandin Rudeanul, logofăt al treilea; autentifică act 502.

Costandin Stoian, scriitorul s. Izvorani; scrie act 591.

Costandin (Costantin) Șerban (Șărbănuș), vv. și domn al Țării Românești 278-284, 287, 288, 316, 317, 388, 471.

Costandin Știrbei (I), mare sluger; în Sfat 368, 368; mare comis; dă mărturie 373; în Sfat 378, 379; fost mare clucer; martor 382, 383 (la semnătură: mare clucer).

Costandin Știrbei (II), mare vornic, martor 529; mare logofăt, martor 534, 535-537, 549; are casa în apropierea Curții domnești 534, 541.

Costandin Tabacul, martor 413.

Costandin Tomescul se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 445.

Costandin Țopa, fiul lui Cârstea Țopa; vinde o moșie 443.

Costandin Varlam, mare serdar; cercetează o pricină 514.

Costandin Văsiu, martor 564.

Costandin Viișoreanul, mare sluger; în Sfat 532.

Costantin, preaporgic de cazaci; martor 554.

Costas, v. **Zotos** ~.

Costea (Coste), cărciumar; martor 471, 472.

Costea, fiul lui Bârcă armaș; vinde un ținan 274.

Costea, gelep din Mitreni; martor 464.

Costea, grămătic; martor 195, 213, 239.

Costea, martor 247.

Costea, martor 563, 564.

Costea, pârcălab; martor 293.

Costea, polcovnic, vechil al egumenului m-rii Mihai Vodă 521.

Costea, popă; are casă în mahalaua Arhimandritului 456.

Costea, mare postelnic; în Sfat 289, 291, 292, 295, 297.

Costea, preot la paraclisul vornicului Nicolae Ghica 585.

Costea se judecă pentru o moșie 69.

Costea stăpânește o parte din s. Bârca mare 82.

Costea, tatăl lui Crăciun; cumpără o moșie 65.

Costea din Ciocănești, tatăl lui Nedelco 353.

Costea, ținan 61.

Costea, ținan 228.

Costea <Chihaiia>, mare comis; în Sfat 152; mare pitar (el?), dă mărturie 169.

Costescul, v. **Costandin** ~, **Iorga** ~.

Costea (Costie), vătaf; primește întărire domnească 59.

Costendil, localitate în Serbia 385.

Costeni, fost sat, lângă Suharna și Grădești <j. Ilfov>; cumpărat de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 135, 151, 162, 201, 206; întărit m-rii și de fiica domnului, Florica 148; m-rea se judecă cu sătenii din Costeni 214, 215, 217; m-rea primește dreptul de a lua dijma 282; o parte, 20 de stânjeni, cumpărată de doamna Elina, răscumpărată și vândută lui Mane 278; Manea și frații lui vând partea m-rii Mihai Vodă 356.

Costin, v. **Costandin** ~.

Coșcovul Gros, top., în hotarul satului Ciocănești 464.

Coșuna (Coșina) <Bucovăț>, m-re, lângă Craiova, <j. Dolj>; Alexandru vv. îi dăruiește ctitorului ei, Stepan fost mare clucer, niște prăvălii în București, pe care acesta le dă m-rii 85, 86.

Cotârlea, v. **Tudor** ~.

Cotești, sat; o parte stăpânită de m-rea Izvorani 174.

Coticeriul, v. **Stanciul** ~.

Cotinești, sat <j. Mușcel>; Frăcea din ~ 268.

Cotoiu, v. **Ianache** ~.

Cotroceni (Cătărăcinoae, Cotrăceni), sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 254, 326, 328, 329, 595, 599; moșia ~ stăpânită de m-re Cotroceni 525; acte felurite pentru ~ 588.

Cotroceni (Cotrăceni), m-re <j. Ilfov>, ctitoria lui Șerban Cantacuzino vv. 367, stăpânește balta de la Făurei 367 și moșia Fauri (Făurei) 564; morile m-rii 409; hotarnica moșiei din jur 525, egumenul Visarion de la ~ 542; egumenul de la m-re Radu Vodă, episcop al m-rii ~ 564.

<Coșofeanul>, v. **Mihai** ~.

Covaciu, v. și **Andrei** ~.

<**Cozia**> (Nucet), m-re, sub muntele Cozia <j. Vâlcea>; hram Sf. Treime; ctitorită de Mircea vv. cel Bătrân; aici a trăit doamna Theodora (Theofana călugărița) 146.

Cozia, munte <j. Vâlcea>; m-re Nucet sub ~ 146.

Cozma, diacon; dăruiește m-rii Mihai Vodă o parte din Ogreneni 369.

Cozma din Dedulești vinde o parte din acest sat 177.

Cozma, egumen al m-rii Mihai Vodă 414, 416.

Cozma, monah; vier al m-rii Mihai Vodă 505.

Cozma <Popescu>, episcop de Buzău 476, 479; mitropolit al Țării Românești 511, 512, 514.

Craiova, oraș <j. Dolj>; bani ai ~ 57, 67, 69-71, 82, 86, 106, 113, 132, 142, 144, 153, 154, 159, 160, 163, 164, 166, 170, 171, 177, 179, 180, 185, 186, 197, 211, 226, 233, 235-238, 241, 244, 246, 249, 253, 256, 261, 265, 267, 273, 295, 306, 307, 315-318, 322, 336, 347, 378, 469, 470; ban al Jiului 64, 76; m-re Coșuna, lângă ~ 85; negustori din ~ 123, 222; act emis în ~ 159; Mihai vv., fost ban în ~ 168.

<Craiovescu-Predescu>, v. **Nestor** ~.

Craiovescul, v. **Barbul** ~, **Pârvul** ~, **Preda** ~, **Radul** ~.

Crăceanul, v. **Radul** ~.

Crăciun, bunicul lui Manea 133.

Crăciun cumpără părți din plasele Pereasca și Căciuleasca 252, 268, 275.

Crăciun din Balș, ban; martor 159.

Crăciun din Codalba, martor 236.

Crăciun din Mal, martor 236.

Crăciun din Speteni vinde o parte din Căciulați 286.

Crăciun, grămătic, fiul lui Costea; se judecă pentru o moșie 65.

Crăciun, popă; stăpân peste o parte din s. Bănciulești 102.

Crăciun, portar; stăpân peste o parte din s. Gorgănele 68, 69.

Crăciun, tatăl lui Badea 437.

Crăciun stăpânește o parte din s. Rumâni 58.

Crăciun stăpânește o parte din Bârca Mare 81.

Crăciun stăpânește o parte din Popești 59.

Crăciun vinde o parte din s. Izvorani 173.

Crăciun Glosbănescu din Craiova, chezaș 222.

Crăciun Moțoc din Negovani, tatăl lui Coman și al lui Bălan; vinde o vie 241, 247.

Crăciun Scaunul din Negovani, martor 324.

Crășani, sat <j. Ilfov>; Drăghici din ~ 564.

Crăstinești, v. **Cârstienești**.

Crator, martor 105.

Cratovo, localitate în Serbia 385.

Crâmpoea, sat <j. Olt>; spătăreii de la ~ 274.

Crângași, sat <j. Ilfov>; aproape de București; m-re Mihai Vodă stăpânește un loc la ~ 515, 555.

Crângul Manei, top., în hotarul satului Băcești 133.

Crângureni, sat <j. Vlașca>; întărit lui Voinea logofăt 112.

Creșov, tatăl lui Rădicima 269.

<Cretanul>, v. **Neofit** ~.

Crețanul, v. **Grigore** ~.

Crețești, sat <j. Ilfov>; Drăghici paharnic din ~ 106; Bărcă armaș din ~ 274.

Crețul primește întărire pentru stăpânirea unui vad de moară 99.

Crețulescul, mare paharnic; martor 577.

Crețulescul, mare vornic; martor 571.

Crețulescul, v. **Costandin** ~ (I),

Costandin ~ (II), **Iordache** ~ (I),

Iordache ~ (II), **Istrate** ~, **Manolache** ~, **Radul** ~, **Scarlat** ~, **Toma** ~.

Crețulești, sat <j. Ilfov>; stăpânit de Toma Crețulescul 471.

Crevedia, sat <j. Dâmbovița>; în hotar cu Bîlcirești și Bozăești 451, 452, 526, 527.

Crivina, parte a satului Prundurești 270.

Crivina (Crivini), sat <j. Dâmbovița>; hotarnici din ~ 364-366; în hotar cu satul Poiana 366.

Crivina, sat <j. Vlașca>; stăpânit de m-re Mihai Vodă 576, 577.

Crivina, top., pe Gârla Domnească, lângă Buzău 152, 155, 173.

Croilă, țigan 123.

Crovna, sat <j. Dolj>; Pârvul logofăt din ~ 123.

Crucea lui Alexandru vodă <Mircea>; în hotarul unei vii din dealul Lupeștilor 301, 317.

Crușov, sat <j. Romanați>; cumpărat de Mihai vv. în boierie și dăruit mamei sale, doamna Theodora, care l-a dăruit nepoatei sale, Florica 146; mitropolitul Luca dă mărturie că acest sat ar fi al lui Socol din Cornăteni și al jupănesei sale, Marula 168, 169.

Cuchiu, țigan 246.

Cucleş (Cucliš), sat <j. Prahova>; oameni din ~ 134, 142, 165.

Cucora, pârclăb de Hotin (Moldova) 110.

Cupeș vinde o parte din Pârscoveni 93.

Cucuzel, v. **Ianache** ~.

Cunești (Cănești, Coniști), sat <j. Ialomița>; în hotar cu satul Ciocănești; o parte (700 de stânjeni) cumpărată de Mihai vv. și dăruită m-rii sale, Sf. Nicolae 136, 151, 162, 202, 207, 217; Zlate logofăt din ~ 185; hotarnici din ~ 281; Stanciul Gogotescul din ~ 359, în hotar cu seliștea Gugotești 360.

Curești, sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 235, 236; m-rile Mărgineni și toți Sfinții au o leasă pe moșia ~ 545.

Curota, sat <j. Ilfov>; Neculcea din ~ 255, 266, 346.

Curtache, mare sluger; în Sfât 306, 308.

Curte, v. **Radul** ~.

Curuia, v. **Coruia**.

Cuțar, martor 288.

Cuțea vinde o parte din Izvorani 173.

Cuvchice, țigan 257.

D

D., v. **Ianache** ~.

Dadica, țigan 54, 56, 123.

Dadon stăpânește o parte din Bârca Mare 81.

Dadul, țigan 112.

Dadul din Mal, martor 148, 155.

Dafina a stăpânit un loc în București împreună cu rudele ei 194, 212.

Daia dătează o sumă de bani 298.

Daicul din Gherghița, martor 389.

Damaris, v. **Ioan** ~.

Damaschin, portar al doilea; hotarnic 284.

Damaschin (Dimaschin), vornic din București; martor 599.

Damaschin, v. **Mathei** ~.

Damaschinul (Damaschino), v. **Mantea** ~.

Damian, călugăr; vinde o parte din moșia Lipia 175.

Dan a stăpânit o parte din s. Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 217.

Dan <al II-lea>, vv. și domn al Țării Românești, tatăl lui Basarab <Laiotă> 53, 66.

Dan, bătrân din Ciocănești; martor 179; tatăl lui Zlate 208.

Dan dăruiește m-rii Bolintin s. Dragomirești ș. a. 52.

Dan din Ciocănești, uncheașul lui Zlate; se vinde rumân m-rii Mihai Vodă 208.

Dan din Mal vinde o parte din Ogreneni 155.

Dan, fiul lui Vasilie din Căcaleți 230.

Dan, mare paharnic; în Sfât 67.

- Dan**, portar; hrisoave furate din casa lui ~ 113; strămoșul lui Bănăguu vâtaf 253.
- Dan** revendică un loc din București 114, 117.
- Dan** stăpânește o parte din s. Bănciulești 102.
- Dan**, stăpân peste o parte din s. Rumâni 57, 58.
- Dan**, tatăl lui Dragomir 235.
- Dan**, vecin (rumân) din Ciocănești 242, 279.
- Dan**, v. și **Gârla Uncheașului** ~.
- Dan** <**Danilovici**>, mare logofăt; în Sfât 140, 142, bunicul lui Marco <**Danovici**> 236.
- Danciul** a stăpânit o parte din s. Ciocănești 98.
- Danciul** a stăpânit o parte din s. Gorgănele 68.
- Danciul** <al lui Bogdan>, mare comis; în Sfât 62, 63.
- Danciul**, călăraș din Târgoviște; cumpără o vie 439.
- Danciul**, clucer; ispravnic de act 70.
- Danciul** <din Brâncoveni>; mare vornic; în Sfât 126, 128, 129; mare ban al Craiovei (el?); în Sfât 132.
- Stanciul** din Cârstienești, logofăt.
- Danciul** din Lopești, martor 240.
- Danciul** din Popești a stăpânit o parte din s. Întorsura 95; mare postelnic; în Sfât 102, 103; mare stolnic; în Sfât 103, 104, vornic, a stăpânit o parte din s. Drălea 130, 135, 150, 161, 201, 206, 216, 237.
- Danciul** din Slăvilești, martor 176, 215.
- Danciul** din Ungurei, martor 410.
- Danciul** din Uscăți, logofăt, nepotul clucerului Borcea; vinde o parte din Trășani 189; scrie act 192; hotarnic 189, 192, 193; martor 209.
- Danciul**, fratele lui Radu din Ciocănești 562.
- Danciul**, mare paharnic; în Sfât 93.
- Danciul**, soțul Mihnei; a stăpânit o parte din s. Ciocănești, pe care a dăruit-o lui Ivașco vornic 248, 249. V. și **Danciul** din Popești.
- Danciul**, soțul Sorei; vinde o parte din Îmbrobodiți 118.
- Danciul** stăpânește o parte din s. Bârca Mare 81.
- Danciul**, tatăl lui Ivan 105.
- Danciul**, tatăl lui Mihăilă și bunicul lui Dumitru; a stăpânit o parte din s. Petrești 139.
- Danciul**, țigan 94, 204, 220.
- Danciul**, țigan 199, 215, 248.
- Danciul**, vameș; se ceartă cu sătenii din Ciocănești 352.
- Danciul**, vâtaf de aprozi; martor 351.
- Danciul Condi**, român din Ciocănești 575.
- Danciul Doicescul**, clucer; jurător 234; tatăl lui Colțea vornic; martor 599.
- Daniil**, călugăr; a vândut o parte din moșia Geamăna 228.
- Daniil**, dichiiu la Mitropolia din București; martor 166.
- Daniil**, egumen la m-rea Mihai Vodă 473, 474.
- Daniil**, egumen la schitul Izvorani 476.
- Daniil**, țigan, lăutar 556.
- <**Danilovici**>, v. **Dan** ~.
- Danovici**, v. **Marco** ~.
- Dara** scrie acte 101, 122.
- Dașova** <Oceakov, în Ucraina>; Mitre a fost la ~ 216.
- Datco**, ban; în Sfât 57.
- Datco**, fratele lui Iuga și al altora; vinde un loc 89.
- Datco**, nume scris în pomelnic 209, 211, 219.
- Datco**, vecin din s. Elhoveni 199, 204.
- David** din Bușani, hotarnic 284.
- David**, fiul lui Stan din Ogrăzeni 372.
- Davidești** (Davidiști, Davidiște), sat <j. Dâmbovița>; Stancul logofăt din ~ 156.
- Dăinea** primește în dar de la domn un vad de moară 99.
- Dămiani** (Dămiani), sat <j. Buzău>; întărit lui Aslan mare logofăt 188.
- Dăniilă**, țigan 583.
- Dănescul**, v. **Necula** ~.
- Dărbănti**, sat <j. Ialomița>; Cârstea din ~ stăpânește o parte din satul Sulimanul 373.

- Dărman** a stăpânit o parte din Băjoreni 79.
- Dâlga**, sat, j. Ialomița; Ion din ~ 281, carte de blestem pentru sătenii din ~ 564.
- Dâmboviceanul**, v. **Iane** ~.
- Dâmbovița**, județ; sate în ~ 240, 246, 258, 314, 364-366, 375, 451, 467, 478, 516, 519, 524, 555, 556, 565, 568, 569; ispravnic de ~ 459, 574, 600.
- Dâmbovița**, râu; sate pe ~ 52, 69, 73, 92, 115117, 120, 246, 309, 342, 350, 471; lângă m-rea Ghiormei 103; mori pe ~ 185, 186, 197, 325-329, 335, 525; matca veche și matca nouă a ~ 438, 478.
- Dârstor**, cetate și oraș <Silistra, în Bulgaria>; scutire de vamă pentru un car al m-rii Bolintin 55; oameni din ~ 239, 275, 281, 597; în hotar cu Țara Românească și cu satul Ciocănești 465, 466.
- Dealul**, m-re <j. Dâmbovița>; vii ale m-rii ~ 98; Mathei al Mirelor egumen al m-rii ~ 156, 168, vii în fața m-rii 457, 459.
- Dealul Bucureștilor**, vii în ~ 105, 178, 229, 238, 272, 355, 418, 423, 428, 461, 599.
- Dealul Buzăului**, v. **Dealul Săsenilor**.
- Dealul Călugărului** (Călugăresc); podgorie <probabil lângă Vlădeni, j. Prahova>; vii în ~ 380, 594.
- Dealul Dobrătenilor**, podgorie; vii în ~ 392.
- Dealul Mare**, m-re, v. **Bolintin**.
- Dealul Negovanilor**, la Negovani <j. Saac>; vii în ~ 247, 292, 306, 307, 324, 389. V. și **Negovani**, **Valea Negovanilor**.
- Dealul Piteștilor**, la Pitești <j. Argeș>; vinăriciul din ~ de la „popoarele” Leurdenii, Glâmbocelul, Călinești, Bădești și Vrănești, dăruit m-rii Mihai Vodă 474, 500, 511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 566, 579.
- Dealul Săsenilor** (Dealul Buzăului), la Săseni <j. Buzău>; vii în ~ 149, 174.
- Dealul Târgoviștei** (Dealul Domnesc), la Târgoviște <j. Dâmbovița>; vii în ~ 98, 447, 457, 516, 519.
- Dealul Vinetii**, în hotarul satului Sulimanul 433.
- Deatco**, fiul lui Plop 90.
- Deatcovici**, v. **Barbul** ~.
- Deauna**, popă din Malul Spart; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 572.
- Debel** <cel Gros>, v. **Stan** ~.
- Dediul** din Stoborăști, martor 447.
- Dediul**, fiul lui Balea; se vinde rumân 230.
- Dediul**, popă; martor 230.
- Dediul**, mare vistier; în Sfât 153-155, 158-160, 163, 164, 166.
- Dedul** a stăpânit o parte din Buciumeni 161.
- Dedul** al lui Sima scrie un act 330.
- Dedulești** (Dediulești), sat <j. Buzău>; părți stăpânire de m-rea Izvorani 154, 166, 173, 174, 177.
- Defta**, mama lui Marco paharnic 331.
- <Deleanu>, v. **Drăgușin** ~.
- Deli Iane** a făcut un vad de moară 152, 155, 173, 302.
- Demetriu Nicolae** cumpără o casă pe Ulița Spirii 560.
- Deodora**, v. **Teodora**.
- Desila**, v. **Alexandru** ~.
- Desnățui** (Dăsnățui), râu <j. Dolj>; în hotarul satului Bârca Mare 82.
- Despa**, cârciumărită 540.
- Despa**, prezviteră; martoră 337.
- Despicați**, sat <probabil în j. Ilfov>; părți cumpărate de Mihai vv. 132, care le-a dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 135, 150, 161, 201, 206, 216; Voinea din ~ 220, 221.
- Detcoi**, sat <j. Ialomița>; oameni din ~ 279.
- Detcoi**, sat <j. Ilfov, lângă București>; oameni din ~ 78, 89; o parte stăpânită de m-rea Cotroceni 525.
- Deudosie**, v. **Teodosie Răchilă**.
- Diamandis**, v. **Constantin** ~.
- Dicăine**, v. **Stan** ~.
- Diiamandi**, croitor, tatăl lui Radul croitor 415.

Diiamandi (Diamandi), mare paharnic; în Sfat 215; mare comis, 218, 220, 221, 224, 225.

Diiamandi, staroste; cercetează o pricină 560, 561.

Dicul, țigan 54.

Diicul, comis; în Sfat 67, 68.

Diicul datorează o sumă de bani 298.

Diicul <din Izvorani>, comis; primește întărire pentru stăpânirea unei părți din Spanțov 60; sora lui, monahia Maria, îi dăruiește o parte din Spanțov 62; părcălab; dăruiește m-rii Bolintin vadul de moară de la Răstoaca 62; tatăl lui Radul și al Theodoriei 67, 70, 72; numele lui a fost scris în pomelnicul m-rii Sf. Nicolae de jupâneasa Caplea 73, 91.

Diicul, nume scris în pomelnic de jupâneasa Caplea 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195.

Diicul <Buicescu>, mare spătar; în Sfat 265, 267, 269, 272, 273; mare clucer; în Sfat 284.

Diicul Rudeanul, mare sluger; martor 338; mare pitar; în Sfat 350; mare stolnic, martor 370; în Sfat 368, 369; mare clucer; în Sfat 378; fost mare clucer; martor 382; mare logofăt; dă mărturie 383, 402; în Sfat 396, 406.

Diiculescul, v. **Voico** ~.

Dima, arbănaș, băcan de la Baie; vinde lui Dumitru băcan o prăvălie de pe locul m-rii Mihai Vodă 417, 419.

Dima, chiurcibaș; martor 288-290.

Dima din Miirea, postelnic; martor 222.

Dima, fiul Dochiței; martor 515.

Dima, fiul lui Mihăiței; martor 282.

Dima, fiul lui Vasilie din Căcaleți; se vinde rumân 230.

Dima, ginerele lui Hera; martor 288.

Dima, grămătic; scrie act cu învățătura lui Lepădat logofăt 261; logofăt; scrie act 272.

Dima, lefegiu; cumpără o parte din s. Ivănișul 387; dă această moșie m-rii Miahî Vodă, primind în schimb un loc de prăvălie și o parte din moșia Vlădeni 410.

Dima, martor 330.

Dima, megieș din Urechești; hotarnic 278.

Dima, negustor; cumpără o prăvălie de la Pană băcan 415.

Dima, negustor din București; martor 105.

Dima, negustor, spudeu; are o prăvălie în București 330, 331.

Dima, mare pitar; ispravnic de act 108; mare stolnic; în Sfat 126.

Dima (greșit: Dima Goran), spătar; martor 319-321.

Dima, șetrar; martor 239.

Dima, tufecibaș; are o casă aproape de Curtea domnească 537, 541.

Dima, țigan 111, 112.

Dima, zaraf; martor 415.

Dima Iane, român din Ciocănești 575.

Dimaschin, v. **Damaschin**.

Dimian, iuzbașă din Conști; martor 281.

Dimitrache, logofăt al doilea; martor 469.

Dimitrache, logofăt; scrie act 443.

Dimitrache, v. și **Dumitrache**.

Dimitrache Fălcoianul, fost mare serdar; primește o poruncă de la domn 495.

Dimitrache Lăcusteanul, mare sluger; în Sfat 516.

Dimitrana, v. **Dumitrana**.

Dimitrie a stăpânit o parte din s. Rumâni 58.

Dimitrie (Dumitru), arnăut; vinde o casă 550.

Dimitrie, logofăt; dă mărturie 512.

Dimitrie, martor 479, 517.

Dimitrie, fost mare medelnicer; martor 476.

Dimitrie (Dumitru), spătar; în Sfat 51.

Dimitrie, voievod, fiul lui Alexandru Nicolae Suțul 567.

Dimitrie, voievod, fiul lui Grigorie Dimitrie Ghica 579.

Dimitrie, v. și **Dumitru**.

Dimitrie Costa, martor 484.

Dimitrie <Hangerli>, mare comis; în Sfat 536.

Dimitrie Ioanidis, agă; închiriaza un loc 589.

Dimitrie Racoviță cercetează o pricină 517, 518; logofăt; martor 543.

Dimitrie Varlam (?), paharnic; martor 507.

Dimitrios, martor 541.

Dimitriu, v. **Athanasie** ~.

Dimitru, fiul lui Borcea și fratele lui Radu; în Sfat 49; fără dregătorie; în Sfat 52.

Dimitru, fiul lui Guorov; vinde două pogoane de vie 54.

Dimitru, grămătic; scrie act 61.

Dimitru, paharnic; în Sfat 56.

Dimitru, v. și **Dumitru**.

Dimila, stolnic; în Sfat 128. V. și **Dima**, mare pitar.

Dina, postelnic; hotarnic 94.

Dinu, v. **Costandin** ~.

Dinu Gogonea, martor 563.

Dinul, părcălab din Ogzezeni; martor 564.

Dinul, popă și duhovnic din Cerbu; hotarnic 533.

Dinul, țigan, vizitiu 555.

Dionisie, arhiepiscop și mitropolit al Ungrovlahiei; dă carte de blestem 574; martor 576.

Dionisie, egumen al m-rii Bolintin 53.

Dionisie, egumen al m-rii Mihai Vodă 577; fost episcop de Milos 582.

Dionisie, ieromonah, v. **Dumitrașco**, popă.

Dionisie, patriarh al Constantinopolului; dă carte de blestem 379, 380.

Dionisie, episcop de Ohrida (Arhidonschi), egumen al m-rii Lipnic din Bulgaria 294.

Dionisie, popă; ispravnic al m-rii Mihai Vodă 426.

Dobra, fiica lui Vâlcu; vinde o parte din s. Petrești 95.

Dobra, jupaniță; are o pivniță pe Ulița Turcilor în București 212.

Dobra, sora lui Mănea; se înțelege cu fratele ei pentru stăpânirea unei moșii 60.

Dobra, soția lui Manea; primește întărire, alături de soțul ei, pentru stăpânirea unor moșii 66.

Dobrăteni, v. **Dealul** ~.

Dobre a stăpânit o moșie, pentru care jură în biserică 593, 594.

Dobre din Bârsești se judecă pentru o parte din Suharna 99, 100.

Dobre din Ciocănești, martor 353.

Dobre din Mănești, martor 177.

Dobre din Ogrăzeni, martor 288; fratele lui Stoica 370.

Dobre, fiul lui Coman iuzbașă din Ulești; cumpără o parte din s. Sulimanul 286.

Dobre, martor 371.

Dobre, megieș din Jugoreni; vinde o parte de moșie 220.

Dobre, părcălab din Cotroceni; martor 595.

Dobre, părcălab, pământean din Ciocănești 575.

Dobre, postelnic; scrie act 286.

Dobre, rumân din Arcești 210.

Dobre, țigan, tatăl lui Ciuva 123.

Dobre, țigan, tatăl lui Lupul 486.

Dobre, vecin din Bucșani 199, 204, 219.

Dobre vinde o casă de pe locul m-rii Mihai Vodă 488.

Dobre vinde o parte din Jugoreni 221.

Dobre, popă în București; martor 105.

Dobre, postelnic; martor 101.

Dobre, postelnic; stăpân în Svârcești 77, 78; vinde ocina din Svârcești jupăneșei Anca băneasa 90, 92, 114, 116.

Dobre Ciupațu semnează o foaie de zestre 582.

Dobre Măslarul, orășean din București; juător 327.

Dobrea (Dobrin) a stăpânit o parte din s. Izvorani 145, 173.

Dobrea se judecă cu jupâneasa Caplea 71, 75.

Dobrea Rubul (Robul) vinde vii lui Căzacu 240.

Dobrilă, croitor din București; martor 96.

Dobrin, căpitan din Ungurei; jurător 303, 304, 305.

Dobrin, martor 241.

Dobrișan, părcălab din Vărăști; martor 281.

Dobrița, fiica lui Sincă și a Badei 555.

Dobriță, fiul lui Vlad; a stăpânit o parte din Bujorani 126.

Dobrița, țigancă, mama Ilincăi și a Ancuței 483.

Dobromir <din Runcu>, mare ban al Craiovei; în Sfat 82, 84; fost mare ban; în Sfat 86, 91; tatăl lui Mihăilă 114, 117, 153; a făcut niște mori pe locul mării Mihai Vodă 106, 114, 117, 125, 153, 158, 185-187, 197; se judecă pentru niște țigani cu Dumitra 112.

Dobrotă din Lopătariul, martor 177.

Dobrotă, iuzbaș; martor 273.

Dobrotă, preot din Bărcănești, tatăl lui Vlaicul 384.

Dobrotean, soțul Ilincăi 560.

Dobrotenoaia, v. **Ilincea** ~.

Dobroței, sat <j. Ilfov>; Dragomir din 78.

Dobruș, v. <**Stanciul al lui** ~>.

Dodan, țigan 73, 115, 116, 179, 195.

Dodești, sat <j. Buzău>; întărit lui Aslan mare logofăt 188.

Doicescul, v. **Colțea** ~, **Danciul** ~, **Udrea** ~.

Doicoolea (Doicoolu), v. **Milea** ~, **Minea** ~, **Vasile** ~.

Domnești, sat <j. Mușcel>; act emis la ~ 64.

Dona, soțul Voicăi; primește întărire pentru stăpânirea ocinii din Socoteni 159.

Dona, soția preoptului Necula, protopop 399.

Dorgoea, v. **Ion** ~.

Dorothei (Dorotei), egumen al m-rii Mihai Vodă 259-267, 283, 313, 347, 471.

Dosithei, patriarh al Ierusalimului și a toată Palestina; dă carte de blestem 343, 344.

Dosithei <**Filitti**>, mitropolit al Țării Românești 529, 534, 535, 537, 541, 543, 553.

Dositheos (Dosotei), ieromonah; cumpără și vinde o casă de pe locul Mitropoliei 560, 570.

Dospina, fiica lui Fronie cămăraș și soția lui Tudor logofăt; vinde via de la Orlea 433.

Dospina, soția lui Ilie și mama lui Mihai; vinde o parte din Ogrăzeni 362.

<**Dracul**>, v. **Vlad** ~.

Drag stăpânește o parte din s. Bârca Mare 81.

Drag, fiul lui Neagoe, rumân din Arcești 376.

Drag Merotă din Ciocănești; martor 353.

Draghia a stăpânit o parte din s. Gorgănele 68.

Draghia, v. **Dragna**.

Draghiia, mare clucer; în Sfat 65.

Draghiia scrie act 108.

Draghina primește întărire, alături de frații lui, pentru stăpânirea unei părți din Zvorsca 63.

Dragna (Draghia), nume scris în pomelnic de jupâneasa Caplea 73, 92, 97, 114, 116, 143, 179, 195.

Dragna, preoteasă, soția preotului Bogdan; vinde o vie 80.

Dragna, soția lui Manea și sora Malei 76.

Dragne, postelnic; în Sfat 78.

Dragnea din Ulești, diacon, tatăl lui Bustea; vinde o parte din Sulimanul 390, 391.

Dragnea, iuzbașă din Sulimanul, fratele lui Radul paharnic; martor 285, 373, 374.

Dragoman, logofăt; scrie acte 178, 195.

Dragomir al lui Manea, fără dregătorie; în Sfat 55.

Dragomir al lui Stoian, martor 353.

Dragomir (?), comis; martor 517.

Dragomir din Balaci, logofăt, tatăl lui Badea logofăt 133.

Dragomir din Bărcănești vinde, alături de alții, o parte de moșie din plasa Pereasca și din plasa Căciulească 373, 374.

Dragomir din Bîlcirești, fiul lui Dumitru; vinde o parte de moșie din Bîlcirești 314; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru răscumpărarea unei moșii 374.

Dragomir din Brebinari, jurător 303-305.

Dragomir din Ciocănești, martor 235.

Dragomir din Cucliș, martor 134, 142, 165.

Dragomir din Cătun, hotarnic 284.

Dragomir din Dobroței, martor 78.

Dragomir din Finta, martor 191.

Dragomir din Grozăvești, martor 215.

Dragomir din Lopești (Lupești), martor 240.

Dragomir <din Luciani>, tatăl lui Pătru mare spătar 107, 212; mare vornic; ispravnic de act 81; în Sfat 82-84, 86-90; fost mare vornic; în Sfat 91; mare vornic; în Sfat 92; fost mare vornic; stăpân al s. Întorsura 95, 150, 151; dăruiește o grădină de pe Dâmbovița m-rii Sf. Nicolae 103; l-a slujit pe Alexandru vv. la Alep 107; primește în dar un loc de prăvălii 107, 108, 211, 212.

Dragomir din Ogrăzeni, martor 371.

Dragomir <din Orboești>, mare spătar; în Sfat 65.

Dragomir <din Plăviceni>, mare ban al Craiovei, în Sfat 253, 256; mare vornic; în Sfat 261, 265, 267, 269, 272, 273.

Dragomir din Rași, martor 185.

Dragomir din Răsimcheci, iuzbașă; martor 392.

Dragomir din Sărata; dăruiește un vad de moară vlădicăi Luca 593.

Dragomir din Spanțov, martor 273; vinde o parte de moșie din Spanțov 273.

Dragomir din Ulești, iuzbașă; martor 354.

Dragomir, fiul Călinei și a lui Lupos; vinde un țigan 154.

Dragomir, fiul lui Mogoș din Sulimanul; vinde părțile moșie din plasa Pereasca 352, 354, 388, 411, 412.

Dragomir, fiul lui Neacșu abagiul; stăpânește ovie în Dealul Domnesc din Târgoviște 447, 457, 459.

Dragomir, fiul lui Neagul; vinde o vie 173.

Dragomir, fiul lui Pavel cărciumar, martor 440.

Dragomir, fiul lui Părvul, martor 156, 157.

Dragomir, fiul lui Popară; stăpânește o parte din s. Rumâni 81.

Dragomir, fiul lui Vladul; vinde o parte de moșie din Dragomirești 351.

Dragomir, fiul Stanei; stăpânește o parte din s. Rumâni 58.

Dragomir, iuzbașă; martor 389.

Dragomir împrumută o sumă de bani și pune zălog o vie 600.

Dragomir, mare paharnic; în Sfat 61.

Dragomir, popă; martor 352.

Dragomir scrie act 52.

Dragomir scrie acte 301, 302.

Dragomir, soțul Dochiței; vinde egumenului m-rii Mihai Vodă o vie 515.

Dragomir stăpânește o parte din s. Bârca Mare 81.

Dragomir, mare stratornic (postelnic); în Sfat 56.

Dragomir, șelar; martor 415.

Dragomir, tatăl lui Drăgoiu 264, 265.

Dragomir, țigan 54, 56.

Dragomir vinde jumătate din s. Petrești 53.

Dragomir, v. **Ștefan** ~ **Boțoacă**, **Vișan** ~ **Boreanu**.

Dragomir Berindei, fără dregătorie; în Sfat 49, 50.

Dragomir Brănescul vinde o vie 228.

Dragomir Dulete, căpitan; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru o casă 485.

<**Dragomir**> **Izvoranul**, mare stolnic; în Sfat 56.

Dragomir Șutumeache din Poiană, martor 360.

Dragomirești, sat, pe Dâmbovița și pe Sabar, j. Ilfov; o parte dăruită m-rii Dealul Mare (Bolintin) de Stoica, Dan și Petru 52, 53; o parte stăpânită de Stănimir 65; o parte stăpânită de jupanița Caplea, care o dăruiește m-rii Sf. Nicolae 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195, 320, 321; o parte, a Caplei, fiica Neacșei, întărită lui Voinea logofăt 111, 112; o parte cumpărată de m-rea Sf. Nicolae de la Căzan 119; o parte, a Stanei, răscumpărată de egumenul m-rii Simonopetra de la Opiș 121, 232, 320, 321; boieri din ~ 121, 126, 132, 133, 134, 139, 191-193, 215, 231, 232, 233, 236, 240, 244, 247, 248, 309, 314, 341, 342, 351, 438; partea

Gherghinei a ajuns în stăpânirea lui Stanciul din ~ 142, pentru care se judecă cu m-rea Mihai Vodă 158, 159, 165; Mitrea dăruiește m-rii Mihai Vodă niște rumâni din ~ 216, precum și toată partea lui, cu mori, din ~ 209, 210, 244-246, 376, 438; m-rea Mihai Vodă se judecă cu m-rea Sf. Ecaterina pentru o parte din ~ 236, 237, 260, 320-322, 470-473; egumenul m-rii Mihai Vodă dă o parte din ~, împreună cu alte părți de moșii, în schimbul moșiei Gorgănele 267; Florea și alții vând m-rii Mihai Vodă 23 de stâneni din ~ 351, 352; carte de blestem pentru locuitorii din ~ 467, 468; partea m-rii din ~, numită Slobozia, cumpărată de Marin vâtaf de aprozi, epistatul „hărturării”, și dată în schimbul moșiei Drăgeștii lui Cațiche 530.

Dragosin stăpânește o parte din s. Bârca Mare 81.

Dragoslav a stăpânit o parte din s. Petrești 59.

Dragoslav, fiul lui Zlate, rumân din Ciocănești 242.

Dragoslav vinde o parte din Câmpeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.

Dragoslav Robul din Ciocănești, jurător 235; se judecă cu m-rea Mihai Vodă 238; vecin din Ciocănești 242.

Dragoslavele, sat <j. Mușcel>; hotarnici din ~ 269.

Dragostin, alt nume scris în pomelnic de Mălina 363.

Dragostin din Ogrăzeni, stăpân în Ogrăzeni 283, 284; numele lui a fost scris în pomelnic de Mălina 363, 371; martor 594.

Dragotă a stăpânit o parte din Grozăvești 80.

Dragotă din Ghirești datorează o sumă de bani 298.

Dragotă, fiul lui Radul; stăpânește o parte din s. Rumâni 58.

Dragotă, județ al orașului București; dă o mărturie 309, 312, 327.

Dragotă, pârcaș de Neamț; în Sfăt (Moldova) 110.

Dragotă, țigan 116, 179, 195.

Dragotă vinde o parte din s. Posmag 115, 117.

Dragotă din Vărăști vinde o parte de moșie 373.

Dragotă Robul din Previța, bunicul lui Gherghe 387.

Dragotin, megieș din Ogrăzeni; hotarnic 260.

Dragsin, țigan 56.

Dragul, clucer; se judecă pentru o parte din Bîlcirești 70.

Dragul, diacon din București; martor 195, 213.

Dragul din Curești, jurător 235, 236.

Dragul, martor 598.

Dragul, popă; martor 239.

Dragul, preot domnesc la biserica domnească din București; martor 221.

Dragul, rumân din Grozăvești 323.

Dragul, țigan 73, 115.

Dralea, fost sat, j. Ilfov; cumpărat de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 130, 135, 150, 161, 201, 206, 216, 237; rumân din ~ 277; dijma de la sătenii din ~ 282.

Dralea de Jos, sat <j. Ilfov>; stăpânit de m-rea Mihai Vodă 282.

Dranoveți, sat <j. Romanți>; jumătate din ~ întărită Caplei, nepoata de soră a Mușei 61.

Drăgan al uncheșului Ursu, martor 353.

Drăgan din Buzăești, martor 191.

Drăgan din Ciocănești, hotarnic 281, se tocmește (el?) pentru un prival 293.

Drăgan <din Merișani-Bucșani>, mare postelnic; în Sfăt 61.

Drăgan din Rași, martor 185.

Drăgan din Săbiești, fiul lui Radul; vinde o parte din Bîlcirești 375, 451.

Drăgan, fiul popii Gostilă din orașul de Floci, logofăt; scrie act 410.

Drăgan, martor 376.

Drăgan, postelnic; în Sfăt 78.

Drăgan, rumân din Arcești 210, 211, 246.

Drăgan (Dragan), mare spătar; în Sfăt 61.

Drăgan, tatăl lui Toader 353.

Drăgan, țigan 164.

Drăgana, țigancă 164.

Drăgănele, top., în hotarul satului Ciocănești 464.

Drăgeștii lui Cațiche, sat, pe Sabar, j. Ilfov; primită zestre de Zoița Ciorogârleanca și schimbată cu epistatul „hărturării”, unde s-a făcut fabrica „hărturării” 530.

Drăghicean Otetelișanul, mare stolnic; în Sfăt 516.

Drăghiceni, sat <j. Romanți>; dăruit de Radul vv. lui Tudor vâtaf 142.

Drăghici din Bîlcirești, martor 314.

Drăghici din Crăsani stăpânește o parte din moșia Bărăgan 564.

Drăghici din Crețești, paharnic; martor 106.

Drăghici <din Mărgineni>, mare spătar; în Sfăt 62-65.

Drăghici din Orești, logofăt; scrie act 130.

Drăghici din Ulești, ceauș; martor 286.

Drăghici din Ulești, fiul lui Drăghici; martor 286, 373, 374, 390.

Drăghici din Ulești, martor 373, 268, 285 (greșit: Grăghici).

Drăghici din Sulimanul, iuzbaș de obște; martor 275, 285, 385.

Drăghici, fiul lui Gios; stăpânește un loc în București 331.

Drăghici, fiul lui Marin; martor 385.

Drăghici, fratele lui Neagoe; datorează o sumă de bani 298.

Drăghici, logofăt; martor 105.

Drăghici, nume scris în pomelnic 239.

Drăghici (Drăgoi), popă din București, socrul lui Stama 259; se judecă cu Necula grecul pentru o vișoară 250.

Drăghici, spătar; martor 390.

Drăghici, țigan 234, 235.

Drăghici, țigan, fiul lui Anghel și al Tudorei 163.

Drăghici, văr primar cu Văltur și cu alții; vinde o parte din s. Morteni 170.

Drăghici Bălăceanul, hotarnic 410.

Drăghici Cantacuzino (Catacozino), mare paharnic; în Sfăt 289, 291, 295; mare spătar; în Sfăt 299-302, 306.

Drăghici Spetean din Speteni, iuzbaș; vinde o parte din Sulimanul 373; martor 385.

Drăghici Strâmbeanul, martor 358.

Drăghici (Draghici) <Vintilescu din Florești>, mare paharnic; în Sfăt 57-60; mare vornic; în Sfăt 62; fost mare vornic; în Sfăt 63; mare vornic; în Sfăt 64, 65.

Drăgoi, abagiu; martor 288.

Drăgoi bătrânul din București, martor 96.

Drăgoi, fiul Stanei; stăpânește o parte din s. Rumâni 58.

Drăgoi, tatăl lui Vașco 96.

Drăgoi, v. **Drăghici**.

Drăgoi Fr<unta>șu din Obrežiani scrie act 66.

Drăgoiu din Flocoasa, hotarnic 259, 260.

Drăgoiu, rumân din Popești 264, 265.

Drăgoiu vinde o parte din s. Izvorani 173.

Drăguș, tatăl lui Coman și al lui Moșul 160.

Drăgușin, mare pitar; dăruiește o vie m-rii Sf. Nicolae 96.

Drăgușin vinde o parte din Izvorani mitropolitului Nichifor 174.

Drăgușin <Deleanu>, mare paharnic; în Sfăt 261, 265, 267, 269, 272, 273; martor 271.

Drăgușoia, mama lui Neagoe 177.

Drăjilă, mare sluger; ispravnic în Sfăt 72.

Drăman a stăpânit o parte din Spanțov 72.

Drăngești (Dragești, Drăngești, Drințești), fost sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 189, 236, 255, 259, 260, 266, 296, 346.

Dridih, sat <j. Ialomița>; act scris la ~ 61.

Drinaț (?), sat (?); Nica negustor din ~ 371.

Drințești, v. **Drăngești**.

Drosul din Brâncoveni, postelnic; martor 176.

Drosul, logofăt, taăl lui Moise 421.

Drugănescul, v. **Scarlat** ~.

Druma, nume scris în pomelnic 363.

Drume (Drumea) din Tântava, pârcaș; martor 363.

Drume, țigan 57.

Drumea, martor 598.

- Drumul Brăilei, v. **Brăila**.
Drumul Brebenarilor, în hotarul satului Băcești 133.
Drumul Ciorolesei, în hotarul satului Mitreni 464.
Drumul Mare; pomea din București și trecea Dunărea prin vadul de la Oltenița 339, 340; în hotarul satului Spanțov 465.
Drumul Obileștilor, în hotarul satului Mitreni 464.
Drumul Odăii, numit Murgea, în hotarul satului Bănciulești 472.
Drumul Piteștilor, în hotarul satului Îmbrobodiți 438.
Drumul Preajbei, în hotarul satului Ciocănești 464.
Drumul Sării, în hotarul satului Sulimanul 440.
Drumul Țiganului, în hotarul unei moșii a m-rii Mihai Vodă 597.
Dubrea din București, martor 240.
Dubri, martor 277.
Duca dăruiește, împreună cu alții, o prăvălie din București m-rii Simonopetra 127, 129.
Duca din București, martor 96.
Duca din Ulești, fiul lui lui Banciul Boboceia și fratele lui Lupul; vinde o parte din s. Sulimanul 357, 373.
Duca; moara lui ~, în hotarul s. Băcești 133.
Duca, v. și **Alexandri** ~, <**Gheorghe**> ~.
Dudău, v. **Barbul** ~, **Stan** ~.
Dudescul, v. **Costandin** ~, **Dumitru** ~, **Nicolae** ~, **Radul** ~.
Dudești, sat <j. Ilfov>; o parte întărită lui Ivan armaș 78, 79, 80; Dumitru logofăt din ~ 156.
Duia, fiul lui Marco, rumân din Popești 264, 265.
Duine, logofăt; martor 381.
Dulea stăpânește o parte din s. Bârca Mare 81.
Dulete, v. **Dragomir** ~.
Duma stăpânește o parte din s. Bârca Mare 81.
Dumbravă, Țigan 112.
- Dumbravă**, fiul lui Cerchez; martor 381.
Duminică, preot, brașovean; arendaș al schitului Beșteleu 504; socrul lui Ion 528.
Dumitra, fiica lui Ban Iuzbaș și soția lui Precup; vinde trei răzoare de vie din dealul Bucureștilor 599.
Dumitra, fiica Sultanei, nepoata lui Mircea vv. și a doamnei Cnejana, soția lui Vasile vistier; se judecă cu Stanciul din Dragomirești 121, 122.
Dumitra, mama Stanei 111, 112, soacra lui Voinea logofăt 112, 113 și nepoata Caplei din Lungi 112; s-a înfrățit cu Tudor și Dobre postelnici pentru o parte din Svârcești, iar alte părți au fost vândute acestora 77, 78, 90, 92, 114, 116; a stăpânit o parte din s. Dragomirești 111; lasă moștenire fiicei sale niște Țigani 112, 113.
Dumitra, nepoata de frate a preotesei Stanca 229.
Dumitra, nume scris în pomelnic de Mitrea postelnic 211.
Dumitrache din Malul Spart, fratele lui Păun; martor 572.
Dumitrache (Dumitrachi), mare spătar, în Sfat 130, 132.
Dumitrache, fiul lui Hagi Ioan 551.
Dumitrache, nepot de frate al Frosinei 520.
Dumitrache Costandache, mare pitar, în Sfat 519.
Dumitrache (Dumitrache) **Geanolu**, mare ban; în Divan 474, 475.
Dumitrache (Dimitrie, Dumitrache, Dumitrachi) **Ghica**, mare ban; martor 493, 494; în Sfat 501, 536; dă mărturie 512, 514, 535; primește o parte din locul vechii Curți domnești 534, 535.
Dumitrache Mano (Manul), mare postelnic, în Divan 519; mare comis; în Divan 559.
Dumitrache Papazoglu, mare stolnic; în Sfat 536.
Dumitrachi <**Chiriță**>, mare postelnic; în Sfat 141, 142.
Dumitrachi, Țigan 552.

- Dumitrachi**, mare stolnic; în Sfat 215, 218, 220, 221, 224, 225.
Dumitrachi Schina, mare comis, în Sfat 519.
Dumitrăn, căpitan; martor 387.
Dumitrana, fiica lui Rizea, soția lui Dumitru și sora lui Preda 558; vinde o casă părintelui Dosotei 560.
Dumitrana (Dumitrana), postelniceasă; soacra lui Iordache Urezeanul 584.
Dumitrana, Țigancă, sora lui Stan 583.
Dumitrașco, băcan din Târgoviște; cumpără o prăvălie 417.
Dumitrașco, căpitan, fiul lui Ghioca din Cotrăceni; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 325, 326, 328.
Dumitrașco, mare comis; în Sfat 350.
Dumitrașco, croitor, socrul lui Albul ceprăzar 434, 435.
Dumitrașco (Dumitru) <din Bogdănei>, mare vistier; în Sfat 213, 214, 221, 224, 225, 229.
Dumitrașco din Dârstor, fiul lui Farfara; închină m-rii Mihai Vodă partea sa din Ciocănești 275.
Dumitrașco, fiul lui Gherghie căpitan; martor 387.
Dumitrașco, logofăt; scrie act 292, 295, 297, 299, 300, 306, 314, 336, 348.
Dumitrașco, martor 356.
Dumitrașco (Dionisie, ieromonah) popă, fiul popii Vasile din Târgoviște; scrie act 314.
Dumitrașco, mare portar; cercetează o pricină 320; fost mare portar 321.
Dumitrașco, mare vistier; în Sfat 295, 297.
Dumitrașco, voievod, fiul lui Alexandru Ioan Ipsilanti vv. 480.
Dumitrașco, voievod, fiul lui Alexandru Costandin Moruz vv. 519.
Dumitrașco, voievod, fiul lui Costandin Alexandru Ipsilanti vv. 549.
Dumitrașco, zaraf; stăpân în moșia Băcul 438.
Dumitrașco (Dumitrache) **Caramalăul**, mare postelnic; în Sfat 368, 369, 378, 379, 396, 406.
Dumitrașco <**Filipescul**>, spătar; martor 174; mare stolnic, în Sfat 256, 261.
Dumitrașco Poenarul, mare pitar; în Sfat 368, 369.
Dumitrașco (Dumitrache) **Racoviță (I)**, mare clucer; martor 454; mare logofăt de Țara de Jos; în Sfat 480; cercetează o pricină 514; mare vornic de Țara de Sus; în Sfat 516; mare ban; în Sfat 519, 532; mare vistier; în Sfat 549.
Dumitrașco Racoviță (II), mare clucer; în Sfat 501; mare vornic; în Sfat 559; vornic al treilea; în Divan 559.
Dumitru a stăpânit o parte din s. Buciumeni 131, 135, 201, 206, 217.
Dumitru, abagiu; martor 341.
Dumitru al Caliței, martor 213.
Dumitru, mare ban al Craiovei; în Sfat 167, 170, 171.
Dumitru, băcan din Târgoviște; cumpără o prăvălie 417, 419.
Dumitru cel bătrân, gramătic; scrie act 101.
Dumitru, croitor; martor 195, 213.
Dumitru (Dumitru), dascăl; scrie acte 502, 506, 600.
Dumitru, diacon; scrie act 486.
Dumitru din Bărbuncești, martor 167, 175.
Dumitru din Bîlcirești, martor 241.
Dumitru din București, martor 96, 113.
Dumitru din Ciocănești, martor 562.
Dumitru din Cucliș, martor 134, 142, 165.
Dumitru din Detcoi vinde, împreună cu frații, lui un loc lui Stan 89.
Dumitru din Dragoslavele, hotarnic 269.
Dumitru din Drângești, hotarnic 259, 260.
Dumitru din Fântăneni, martor 340.
Dumitru din Pârliți, hotarnic 365, 367.
Dumitru din Pitariul, șetrar; martor 156, 157.
Dumitru din Pleșoi, martor 123.
Dumitru din Popești, paharnic; cercetează o pricină 126.
Dumitru din Rași, martor 185.
Dumitru din Stâlpeni, iuzbaș; jurător 255, 266, 346.

Dumitru (Dimitru) <din Văcărești>, mare vistier; în Sfat 58-60.
Dumitru din Târgul de Floci, martor 183.
Dumitru, fiul Dospinei și al lui Tudor logofăt; vinde o vie 433.
Dumitru, fiul lui Mihăilă și nepotul lui Danciu; vinde o parte din Petrești 139.
Dumitru, fiul lui Oancea din Bîlcirești; vinde o parte din această moșie 340, se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 374.
Dumitru, fiul lui Vasile Brașovean; martor 439.
Dumitru, fiul lui Vlad Tunsul și tatăl lui Dragomir; vinde o parte din Bîlcirești 314.
Dumitru, fiul Mircioaiei, martor 222.
Dumitru, fratele lui Gheorghe Mănciulescul; martor 529.
Dumitru, grămătic; scrie act 225.
Dumitru, județ al orașului București; dă mărturie 129, 213, 214.
Dumitru, județ al orașului București; dă mărturie 597.
Dumitru, locuitor pe moșia Albota 533.
Dumitru, logofăt de Divan; scrie acte 520
Dumitru, logofăt, vechilul m-rii Radul Vodă 545, 547; scrie act 585.
Dumitru, megieș din Ogrăzeni; hotarnic 260; martor 288.
Dumitru, moș din Ciocănești; dă mărturie 512, 513.
Dumitru, negustor (cupet); martor 289.
Dumitru, nume scris în pomelnic de Mălina 363.
Dumitru, nume scris în pomelnic de Mitre 209, 211, 239.
Dumitru, nume (altul) scris în pomelnic de Mitre pitar 239.
Dumitru, părcălab din Bucșani; martor 445.
Dumitru, părcălab din Ogrăzeni; martor 437.
Dumitru, popă din București, fiul lui Tărnăcop; martor 157, 213.
Dumitru, popă din Câmpulung, soțul Ștefanei; vinde niște prăvălii 194, 212.
Dumitru, popă din Ulești; martor 354.

Dumitru, popă; martor 195.
Dumitru, soțul Călinei și tatăl lui Radu și al lui Costandin; vinde niște vie 380, 381.
Dumitru, soțul Dumitranei și ginerele lui Rizea; cumpără o casă de la socrul său 558.
Dumitru, stăpân în Bănciulești 102.
Dumitru, șalvaragiu; martor 558.
Dumitru, tatăl lui Iane 594.
Dumitru, tatăl lui Țigan 136.
Dumitru, Țigan 234, 235.
Dumitru, Țigan, fiul lui Vișan 183.
Dumitru, Țigan, fiul Sorei 208, 211, 246.
Dumitru, vâtaf de șelari; martor 418, 419.
Dumitru, vornic, fiul lui Frâncul Iuzbaș; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 392, 394.
Dumitru, v. și **Dimitrie, Dumitrașco**.
Dumitru Boldici (Boldiciu), logofăt; scrie acte 250, 265, 269, 273, 281, 284.
Dumitru Brânză, Țigan, tatăl Stancăi 486.
Dumitru Cioran, paharnic; cercetează o pricină 490.
Dumitru Cocoș, tatăl lui Gligorie 450.
Dumitru Dudescul, logofăt; martor 156; fost mare pitar; martor 169; mare vistier; în Sfat 236-238, 241; fost mare vistier; martor 242; mare vornic; în Sfat 253, 256.
Dumitru Hagi din București, martor 105.
Dumitru Inaș (?), martor 439.
Dumitru <Filișanul>, mare stolnic; în Sfat 272.
Dumitru Neașul, pământean de pe moșia Ciocănești 575.
Dumitru Paligrus din Brașov, tatăl Paraschivei și al Marinei 439.
Dumitru Piscoci vinde o parte din moșia Căciulească 354.
Dumitru Romote, Țigan 159.
Dumitru Sara Iovan, locuitor sârb de pe moșia Ciocănești 575.
Dumitru Tărnăcop din București, martor 180, 196; tatăl preotului Dumitru 213.
Dumitru Toc din București, martor 96.
Dumitru Turculescul din Devesel datorează o sumă de bani 298.

Dumitru <din Cepturi>, mare vistier; în Sfat 86-90, 92; mare spătar; în Sfat 100-104; fost mare ban; în Sfat 105; mare logofăt; în Sfat 118-120, 126; mare vornic; în Sfat 133, 134, 136, 138, 139, 140; fost mare vornic; în Sfat 142; a stăpânit (el?) mori pe râul Buzău 174.
Dumitru Vlășceanul, martor 563; casa lui ~, în hotarul moșiei Socetul 569.
Dumitru Zâmțe <din Mogoșești>, vornic; martor 156.
Dunărea, fluviu; un car al m-rii Bolintin primește dreptul să umble liber pe la ~ 55; Mircea vv. a trecut peste ~ 122; gărlă din ~ până la satul Ciocănești 238, 441; m-rea Lipnic de peste ~ 294, 395; în hotarul satelo Cliciul și Chisilețul 403; în hotarul Țării Românești și a satului Ciocănești 464-466; în hotarul unei moșii a m-rii Mihai Vodă 597.
Durac, părcălab de Orhei; în Sfat (Moldova) 110.
Durne, v. **Neagul** ~.
Dușa a stăpânit o parte din s. Izvorani 145, 172.
Dușa, vecin din Bucșani 199, 219, 204.
Dușani, sat <j. Vlașca>; întărit lui Voinea logofăt 112.
Dușmanul, v. **Vadul** ~.

E

Ecaterina, martoră 582.
Ecaterina (Evcaterina, Caterina, Catrina), doamnă, soția lui Alexandru vv.; cumpără niște vie din București, pe care le drăuiește m-rii Simonopetra 87, 88, 106, 153; cumpără o parte din moșia Svârcești 92, 114, 116
Ecaterina Fălcoianca, șetrăreasă; vinde o parte din moșia Ogrăzeni 553, 586.
Efalibiadis (?), v. **Anghel** ~.
Efrem, episcop de Buzău; dă mărturie 204.
Efrem scrie act 189.
Efrosin, egumen al m-rii Bolintin 179, 195.
Eftemie, grămătic; scrie act 85.
Efthimie, egumen al m-rii Menedic 164.
Egnatie, v. **Ignatie**.
Elca, v. **Ilca**.
Elena Moruzoaia a stăpânit moșia Bărăgan 564.
Elenco (Elenca), fiica Bogdănesei și fratele lui Nicolae 523, 532.
Elhov, v. **Ilfov**.
Elhoveș (Elhoveni), sat, j. Vlașca; stăpânit de Badea părcălab și lăsat după moarte soției sale, Caplea 67; întărit m-rii Bolintin, căreia i-a fost dăruit de Neaga Mitroia vorniceasa 144, 199, 204, 219; în hotar cu moșia Bălăsoaia 586.
Elina, doamnă, soția lui Matei Basarab; a cumpărat o parte din s. Costeni 278.
Elina (Ilina), doamnă, soția lui Radu Șerban vv.; a luat un Țigan fără să aibă dreptul 228.
Elisei, dascăl; cumpără o casă 434.
Enache, Țigan 183.
Enache, dorobanț; nepotul lui Bratul călugăr 426; martor 433.
Enache, martor 564.
Enachi, v. **Ianachi**.
Enășăscul, v. **Coman** ~.
Enculescul, v. **Radul** ~.
Endoiul, v. **Radul** ~.
Ene, dulgher; are o casă în mahalaua Mihai Vodă 486.
Ene, Țigan, fierar al m-rii Mihai Vodă 530.
Ene Manciul, v. **Gheorghe Manciul**.
Eni bătrânul din București, martor 129.
Eniotul, v. **Costandin** ~.
Enzenberg, v. **Carol** ~.
Epifanie, egumen al m-rii Bolintin 98.
Epifanie, monah la m-rea Mihai Vodă, iconom și vechi al m-rii 569.
Episcopia de Buzău 168, 174, 204, 449, 453, 469, 479, 591.
Episcopia de Ohrida (Arhidonschi), episcopie în sudul Dunării; Dionisie episcop de ~ 294.
Episcopia de Râmnic 204, 514, 535.
Epure a stăpânit o parte din Săseni 140, 173.

Eremia <Movilă>, vornic al Țării de Sus; în Sfat (Moldova) 110.
Eremia, v. **Ieremia**.
Eremin (Ieremin), țigan 199, 204, 220.
Erimia, egumen al m-rii Babele 260.
Eronimo, v. **Ioan** ~.
Eustatie Gheorghiu, martor 290.
Evdochie, fost mare medelnicer; martor 488.
Evghenie (greșit, Iaviani), egumen al m-rii Sf. Nicolae (Mihai Vodă) 107, 114, 117, 121, 124, 132, 211, 214, 232, 233, 310, 311, 327.
Evstatie, vistier al doilea; martor 268.

F

Farcaș, v. **Barbul** ~.
Farfara, tatăl lui Dumitrașco din Dârstor 275.
Farideni (?), sat <j. Dâmbovița?>; Petrașcu din ~ 270.
Făgărașul, v. **Amlașul** și ~.
Fălcoi (Falcoie), sat <j. Romanai>; oameni din 176, 222, 283.
Fălcoianca, v. **Ecaterina** ~.
Fălcoianul, martor 581.
Fălcoianul, v. și **Alexandru** ~, **Dimitrache** ~, **Ioan** ~, **Matei** ~, **Mihai** ~, **Scarlat** ~, **Ștefan** ~.
Fărcașești, sat <j. Romanai>; Stoica logofăt din ~ 176.
Fărcășanul, v. **Matei** ~, **Radul** ~.
Fătul a stăpânit părți din s. Izvorani 173.
Fătul, stăpân peste o parte de ocină din Celiiani 64.
Fătul vinde o vie din Valea Rea 228.
Fântâna (Fântăneni), sat, j. Dâmbovița; oameni din ~ 240, 340; în hotar cu satul Cojăști 241.
Fântâna Ciutei, în hotarul satului Izvorani 173.
Fântâna lui Iova, în hotarul satului Bânciulești 472.
Fântâna lui Mucheș, în hotarul satului Bârca Mare 82.
Fântâna Rece, sat; Vlădilă logofăt din ~ 389.

Fântâna Teiului, în hotarul satului Izvorani 173.
Fântână, v. **Stan** ~.
Fântăneni, v. **Fântâna**.
Feofan, v. **Theofan**.
Fier, v. **Poarta de** ~.
Fierăști (Ferăști, Herăști), sat <j. Ilfov>; boieri din ~ 209, 211, 274, 280, 398, 403.
Fiera a stăpânit o parte din s. Bârca Mare 81.
Fiera din București, martor 80, 117.
Fiera, grămatic, fiul lui Ivașco logofăt din Orești; scrie act 105.
Fiera, logofăt; scrie act 90.
Fiera, v. și **Stroe** ~ **Leurdeanul**.
Fiera Brezoianul, mare vistier; martor 442.
Fiera (Hera) <Leurdeanul> din Corbi, logofăt; martor 156; mare vistier; în Sfat 179, 180; mare logofăt; în Sfat 193, 198, 199, 203; fost mare logofăt; în Sfat 211.
Filaret, episcop de Râmnic 514.
Filaret <Mihalitzis>, episcop de Buzău 449; arhiepiscop și mitropolit al Țării Românești 459.
Filbelul, v. **Tudori** ~.
Filip vinde o parte din Costeni doamnei Elina 278.
Filipescul, martor 576.
Filipescul, v. și **Alexandru** ~, **Costandin** ~, **Dumitrașco** ~, **Gheorghe** ~, **Grigorie** ~ (I), **Grigorie** ~ (II), **Ioan** ~, **Iordache** ~, **Matei** ~, **Mihai** ~, **Nicolae** ~, **Pană** ~ (I), **Pană** ~ (II), **Răducanu** ~.
Filișanul, v. **Barbul** ~.
<Filitti>, v. **Dosithei** ~.
Fincea, rumân din Spanțov 251.
Finta, sat <j. Dâmbovița>; Dragomir din ~ 191.
Fisentea, logofăt; martor 252.
Flămânda (Flămânzeni), sat, lângă Ciocănești, j. Ilfov; sătenii se judecă cu sătenii din Ciocănești 352; Jitea din ~ 360; stăpânită de m-rea Mărgineni 464.
Floarea (Floare), soția lui Pavel; vinde, împreună cu rudele sale, două case 557.

Flocești, sat <j. Ilfov>; Ursu din ~ 284.
Floci (Orașul de ~), oraș <j. Ialomița>; un car al m-rii Bolintin primește dreptul de a umbla liber pe la ~ 55; județ al orașului ~183; oameni din 392, 394, 410.
Flocoasa, sat <j. Ilfov>; Dărgoiu din ~ 259, 260, 386, 438.
Flore din Lopătariul, martor 177.
Flore, fratele lui Ion 572.
Florea a stăpânit o parte din s. Predeleni 167, 175.
Florea din Cărești, martor 236.
Florea din Țepoși, martor 340.
Florea din Vărăști, martor 236.
Florea, fiul Sarghie; vinde o parte din Dragomirești 351.
Florea, meșter; cercetează o moară 126.
Florea, v. și **Vâlcsan al lui** ~.
Florea Brătulețul din București, martor 240.
Florescul, v. **Costandin** ~, **Ioan** ~, **Iordache** ~, **Radul** ~, **Stoian** ~, **Vintilă** ~.
Florica (Floricia, Florica), domniță, fiica lui Mihai vv., sora Marulei, nepoata Theofanei călugărița și soția lui Preda postelnic; se judecă și primește întărire pentru stăpânirea unor sate și țigani 146-148, 168, 183.
Floricea, v. **Florica**.
<Floricoiul>, v. **Preda** ~.
Florul, sat, j. Teleorman; a treia parte stăpânită de Gonțea paharnic și de nepotul său, Stanciul 87; o parte dăruită de Mihai ban, atunci când a făcut m-rea Sf. Nicolae 128; poruncă domnească pentru săteni 141; satul întreg (?) a fost cumpărat de Mihai vv. în boierie, după care l-a dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 150; dijma din ~ întărită m-rii Sf. Nicolae 391; dat lui Costantin vv., primind în schimb părți din Spanțov și din Suharna 405.
Fortuna, v. **Furtuna**.
Fotache Ioan scrie act 546.
Fotache Știrbei, mare logofăt de Țara de Jos; în Divan 579.
Fote (Foti), mare postelnic, în Sfat 153-155, 158.
Fotie (Fotis) popă la Biserica Albă 508; scrie acte 550, 560, 563.
Fotino, v. **Antonie** ~, **Hagi** ~.
Fotis, v. **Fotie**.
Franculis Monafis a fost scris în pomelnic de jupânul Iorga 337.
Frango, fiul lui Tatul; martor 275, 276.
<Frangopolo>, v. **Costandin** ~.
Franguli, martor 288.
Franța, spătar; în Sfat 126.
Franța, tatăl lui Necula 387.
Frăcea din Cotinești se judecă pentru muntele Văja 268, 269.
Frâniț, v. **Frenți**.
Frăsinet, sat; o parte întărită lui Manea și soției sale, Dobra 66.
Frăsinetul de Câmpie, sat <j. Romanai>; cumpărat de Mihai vv. în boierie și dăruit mamei sale, Theodora; mitropolitul Luca dă măturie că acest sat ar fi al lui Socol din Cornăteni și al jupăneșei sale, Marula 168, 169.
Frățilă a stăpânit o parte din Bânciulești 131, 135, 161, 201, 206, 217.
Frățilă, postelnic, soțul Zlatei; vinde o parte din Frăsinet și din Potoc 66; împarte moșii cu călugărița Theodora 70; mare postelnic; în Sfat 70, 71.
Frățilă, stăpân pe o parte din Bânciulești 102.
Frâncul, iuzbaș, tatăl lui Mihul 392, 394, 410.
Frâncul, rumân din Ciocănești 242, 279.
Frecea, v. **Frenți**.
Freja vinde o parte din Bânciulești 102.
Frenți, meșter la morii m-rii Sf. Sava; cercetează niște mori 325, 329, 330.
Frijureni (Frejurenii), top., în orașul București, în apropierea Sărindarului 310, 311.
Friva al Mălinei (greșit: Frisomălina) dăruiește, împreună cu alții, o prăvălie m-rii Simonopetra 127, 129.
Frone (Hrone, Hroni), negustor; cumpără niște vii 380, 384, 413.
Fronie, cămăraș, tatăl Dospinei 433.
Frosina (Frusina), mama Frosinei și a altora; vinde o casă 520.

Frosina, fiica Frosinei; vinde o casă împreună cu rudele ei 520.
Fr<unta>șu, v. **Drăgoi** ~.
Fuga, fratele lui Socol; vinde o parte din s. Despicați 132, 135, 150, 151, 201, 206, 216.
Fundățean, v. **Costandin** ~, **Preda** ~.
Fundeni, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare logofăt 188.
Furduia, vornic al doilea; în Sfat 105.
<Furcovici> (Furcă), v. **Radul** ~, **Vâlsan** ~.
Furtuna, v. **<Mihai>** ~.
Futești, sat <j. Ilfov>; o parte întărită lui Voinea logofăt și soției sale, Stana 112.

G

Gago, județ al orașului București; dă măturie 101.
Galation, egumen la o m-re din București; martor 239.
Ganea (Gani), rumân din Grădești 250; părcălab din Grădești; martor 282.
Ganul din Porumbreni, roșu; jurător 279.
Gatie, țigan 112.
Gavriil, egumen al m-rii Văcărești; se judecă pentru moșia Bărăgan 564.
Gavriil, monah la m-rea Mihai Vodă; martor 196.
Gavriil, monah; martor 418, 419.
Gavriil, tatăl lui Mușat 167, 175.
Gavriil Mihaliotul, arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă 581.
Gavriil (Gavril) **Movilă**, vv. și domn al Țării Românești 176-181, 195, 196, 232, 233.
Gavril din Ciorogârla, martor 371.
Gavril Cernutov scrie act (Moldova) 110.
Gavril Moldovean, fratele lui Tatul Hoțul și al lui Ioniță; vinde o vie 413.
Gavrilă (Gavril) din Bușani, hotarnic 285, 361.
Gavrilă, fiul lui Goga; martor 594.
Gavrilă, v. și **Mitran** ~.
Gavrilașco <Mamona>, fost mare postelnic; martor 467.
Găitănar, v. **Radul** ~.

Gălețuiu, v. **Găunoși**.
Găligan, v. **Radul** ~.
Gămulean, v. **Necula** ~.
Găunoși (Gălețuiu), sat, lângă s. Ciocănești <j. Ilfov>; o parte stăpânită de m-rea Mihai Vodă 191; locuitorii trebuiau să dea dijma m-rii 194; stăpânită de m-rea Radu Vodă 545.
Găvănești (Găvăniști), sat <j. Romania>; Radul vistier a murit în casa fiicei sale, Voica, din ~ 200.
Gânscă (Gâscă), fiul lui Purcel 227; rumân din Ciocănești 242, 243.
Gârdești, sat, lângă Luica <j. Ilfov>; odăile lui Matei vv. la ~ 319; dăruit m-rii Sf. Nicolae de Manea stolnic și de soția lui, Mușă 319.
Gârla Domnească, la Buzău; vad de moară pe ~ 152, 155, 173, 302.
Gârla lui Baico, în hotarul satului Ciocănești 238.
Gârla Morarului, în hotarul satului Ciocănești 242, 243.
Gârla Unchiașului Dan, în hotarul satului Ciocănești 238, 242, 243.
Gârleni, sat <j. Dolj>; Pătru și Necula logofăt din ~ 123.
Geamăna, sat <j. Saac>; o parte cumpărată de popa Tudosie 228.
Geanolu, v. **Dumitrache** ~.
Geim, v. **Pană** ~.
Ghenadie, călugăr la m-rea Mihai Vodă; se judecă pentru s. Suharna 253; egumen al m-rii Mihai Vodă 276, 277.
Gheorghe al Maniței din București, martor 127.
Gheorghe, cojocar, vinde o vișoară lui Mihalache polcovnic 499.
Gheorghe (Ghiorghe) <din Drăgănești>, mare comis; în Sfat 302, 306.
Gheorghe închiriază un loc de casă 539.
Gheorghe, locuitor în s. Albota 533.
Gheorghe, logofăt; scrie acte 417, 448, 502; condică; scrie act în condică 494.
Gheorghe, martor 394.
Gheorghe, martor 592.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghe, Ghiorghe), mare paharnic; în Sfat 315-318, 322, 324.

Gheorghe (Gheorghie), portar al doilea; hotarnic 371; martor 390.
Gheorghe, serdar; martor 582.
Gheorghe, țigan, fiul Maricăi 487, 507, 508.
Gheorghe, neam; închiriază o casă de la egumenul m-rii Mihai Vodă 512.
Gheorghe, popă; martor 443.
Gheorghe, postăvar; martor 550.
Gheorghe, serdar; vinde case lui Părvu Cantacuzino 461.
Gheorghe, v. **Hagi** ~, **Hagi** ~ **Polizu**.
Gheorghe Atanase, sluger; martor 522.
Gheorghe (Gheorghie, Gherghe, Gherghie, Ghiorghe, Ghiorghe) **Băleanul**, fiul lui Ivașco vornic din Băleni 265, 471; clucer; martor 263-265, 313, 471; scrie act 264; mare vornic; martor 281, 284; mare ban al Craiovei; în Sfat 291, 297, 299-302, 306, 307, 312, 313; mare logofăt; în Sfat 332; fost mare ban; în Sfat 295; cercetează o pricină 329, 330; martor 338, 340, 341.
Gheorghe Burnaz, grămatic; vechilul m-rii Mihai Vodă 584.
<Gheorghe> Duca, vv. și domn al Țării Românești 333-336, 338-342, 345, 346, 348, 349, 362, 367, 424, 427.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghe) **Ghica**, vv. și domn al Țării Românești 287, 291, 293, tatăl lui Grigorie Ghica vv. 296, 332.
Gheorghe (Gheorghie) **Hagi Ioan**, fiul lui Hagi Ioan; cumpără și vinde o prăvălie în București 551.
Gheorghe L. Polizu, martor 551; se înțelege, împreună cu alți membri ai familiei sale, cu m-rea Mihai Vodă 591.
Gheorghe Mănculescu (Ene, Iane Manciul) din mahalaua Bățiștei, fiul lui Manciul; cumpără o parte din Ogrăzeni 478, 481; se judecă cu copiii paharnicului Iordache Colfescu 487, 493, 494; frate cu Costandin și cu Dumitru; vinde o parte din moșia Ogrăzeni 529, 530.
Gheorghe Muscalagiu, țigan al m-rii Mihai Vodă 544.
Gheorghe Velcea a stăpânit moșia Hobaia 586.
Gheorghe Socoteanul, martor 292.
Gheorghie, ban; martor 337.
Gheorghie, mare ceașnic; în Sfat (Moldova) 110.
Gheorghie (Gheorghie) <din Secărești>, mare vornic; în Sfat 163, 166.
Gheorghie (Ghiorghe), logofăt; aduce locuitorilor din Ogrăzeni porunca egumenului m-rii Mihai Vodă 564; epistatul m-rii Mihai Vodă 572.
Gheorghie, popă, egumenul („egumenașul”) schitului Izvorani 521.
Gheorghie, popă; martor 288.
Gheorghie, popă; se judecă cu cineva 477.
Gheorghie, săbier din București; martor 96.
Gheorghie, soțul Mariei; cumpără două case 520.
Gheorghie, fost staroste; martor 331.
Gheorghie (Gheorghiu, Gherghe, Iorga), vameș; cumpără o parte din s. Spanțov 231, pe care o dăruiește m-rii Mihai Vodă 234; martor 254.
Gheorghie, voievod; fiul lui Alexandru Nicolae Suțul vv. 567.
Gheorghie, voievod; fiul lui Costandin Alexandru Ipsilanti vv. 549.
Gheorghie, voievod, fiul lui Grigorie Dimitrie Ghica vv. 579.
Gheorghie Caragea, voievod, fiul lui Ioan Gheorghie Caragea 559.
Gheorghie Filipescu, mare logofăt de Țara de Sus; în Divan 567, 568.
Gheorghie (Ghiorghe) **Ghețea** (Ghiețea), mare stolnic; în Sfat 302, 306, 308, 312, 314; mare clucer; în Sfat 315-318, 322, 324.
Gheorghie Ghica, beizadea, epistatul marii postelnicii; în Divan 579.
Gheorghie Goleșcu, mare vornic al obștirilor; în Divan 567.
Gheorghie Lefter, mare căpitan de cazaci; cumpără niște case 456.
Gheorghie <Lozonschi>, părcălab de Hotin; în Sfat (Moldova) 110.
Gheorghie Mărgelariu din București, soțul Mariei 461, 493.

Gheorghe Mavrocordat, mare spătar; în Sfat 532; mare postelnic; în Sfat 549.

Gheorghe Perdecu are o casă în apropiere de hanul lui Șerban vodă 391.

Gheorghe Theodoru, vechilul egumenului m-rii Mihai Vodă 564.

Gheorghe Vlahuță, mare spătar, în Divan 567.

Gheorghios, martor 548.

Gheorghita (Gherghe) **Cocoș** (Cucoș) se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru hotarul moșiei Socetul 569, 570 și pentru Bircirești 450.

Gheorghiu, martor 546.

Gheorghiu, v. și **Eusthatie** ~, **Gheorghe**, **Hristea** ~, **Panaioți** ~, **Stavros** ~.

Gheorma, v. **Ghiorma**.

Gherasim, egumen al m-rii Mihai Vodă 426, 427, 428, 431, 432, 437.

Gherasim, egumen al m-rii Sf. Ecaterina 320, 325, 326, 328.

Gherasim, ieromonah la m-rea Mihai Vodă; rezumă acte 422, 423, 430.

Gherasim Simopetrul, epitrop al m-rii Mihai Vodă 592, 593.

Gherghe, căpitan, fiul lui Mladin, nepotul Zlatei și al lui Dragotă, Robul, tatăl lui Dumitrașco; dăruiește m-rii Mihai Vodă o parte din Previța 387.

Gherghe, cizmar din Gherghita, tatăl lui Ion și al lui Șteful 389.

Gherghe din Brâncoveni, tatăl lui Vlaicul 279.

Gherghe din București, martor 101.

Gherghe din Câmpina, martor 335.

Gherghe <din Petroșani>, mare vistier; în Sfat 68.

Gherghe, fiul lui Oancea de la Fântână; stăpân, împreună cu frații săi, peste o parte din Bircirești 240.

Gherghe, fiul lui Stamatu din București; cumpără o parte din Brobodiți 131.

Gherghe, fratele lui Tudor; stăpân peste o parte din s. Rași 185.

Gherghe (Gherghie), ginerele Mariei; se judecă, împreună cu rudele sale, cu egumenul m-rii Mihai Vodă 392, după care îi vinde o parte din s. Ivăniș 394.

Gherghe, logofăt din Târgoviște, sufar, tatăl lui Radul logofătși al lui Irimia 291, 335, 372, 375; împrumută o sumă de bani, pentru care pune zălog la egumenul m-rii Mihai Vodă o parte din Buzăești 372, pe care, mai apoi, i-o vinde 375; scrie act 375; stăpân în Buzăești 450; vărul lui Lazăr Cocos logofăt 450, 451, 452.

Gherghe, logofăt; martor în București 105.

Gherghe, mare postelnic; în Sfat 105, 106, 108, 115, 117, 121, 122, 124.

Gherghe scrie act 149.

Gherghe scrie acte 98, 119.

Gherghe, trăistar, orășean din București, tatăl lui Sima 129; martor 113, 129.

Gherghe, mare vornic; în Sfat 163.

Gherghe <Caridi din Popești>, mare stolnic; în Sfat 230.

Gherghe <Catargiu>, mare paharnic; în Sfat 193.

Gherghe Ciolan cumpără o vie 228.

Gherghe, v. și **Gheorghe**, **Gheorghie**.

Gherghie, roșu; hotarnic 279.

Gherghina, bunica Mușei; a stăpânit o parte din s. Dragomirești 134, 142, 159, 165, 209; a stăpânit o parte din Bircirești 240, 241, 245.

Gherghina din Ghirești datorează o sumă de bani 298.

Gherghina din Giulești, martor 78.

Gherghina, fiica preotului Staico și sora călugăriței Magdalena; vinde o casă din Târgoviște 399.

Gherghina, fost județ al orașului București; cercetează o pricină 309, 310, 312, 327.

Gherghina, mare paharnic; în Sfat 141; mare stolnic; în Sfat 142.

Gherghita, oraș <j. Ilfov>; oameni din ~ 228, 389.

Ghețea, v. **Gheorghie** ~.

Ghica, martor în București 330.

Ghica din Burlănești, martor 390.

Ghica, v. și **Aleco** ~, **Alexandru** ~, **Alexandru Scarlat** ~, **Costandin** ~, **Dimitrie** ~, **Dumitrache** ~, **Gheorghe** ~,

Gheorghe ~, **Grigorașco** ~, **Grigorie** ~ (I), **Grigorie** ~ (II), **Grigorie Dimitrie** ~, **Nicolae** ~, **Ruxandra** ~, **Scarlat** ~.

Ghidul, pârălăb (la semnătură: comis); hotarnic 325, 326, 328, 331.

Ghigiri, v. **Stoica** ~.

Ghilasie din Moși, martor 358.

Ghinea, cojocar; martor în București 288.

Ghinea, nume scris în pomelnic de negustorul Miho 101.

Ghinea, portar al doilea; hotarnic 470.

Ghinea Matraca, martor în București 289.

Ghinea Rustea (Rustovici), sluger; martor 292, 309; mare portar; martor 319, 321, 331; în Sfat 320; primește o poruncă domnească 329, 330; mare vornic; în Sfat 368, 369, 378; martor 373.

Ghino, martor 358.

Ghioca, căpitan din Cotroceni; martor 254; tatăl lui Dumitrașco 325; are mori pe râul Dâmbovița petru care se judecă cu m-rea Mihai Vodă 325, 326, 328, 329.

Ghionea (greșit: Ghiurma 249), gelep; moșul lui Manta; a cumpărat o parte din s. Ciocănești din Vad 178 179; îl împrumută pe Danciu vornic cu 8.000 de aspri, după care cumpără o parte din Ciocănești de la soția acestuia 248, 249.

Ghirghi, fiul lui Ianachi 275.

Ghiorgi, lefegiu; scrie act 362.

Ghiorgi, v. **Gheorghe**, **Gheorghie**, **Ion** ~.

Ghiorgi Piscu, martor 362.

Ghiorgie, fratele Dospinei; martor 433.

Ghiorgie, v. **Gheorghe**, **Gheorghie**.

Ghiorgie, pârălăb; nu are dreptul să se amestece la stăpânirea unei case 434.

Ghiorgie <Rodoș>, mare vornic; în Sfat 327, 328.

Ghiorghios, martor 399.

Ghiorma, martor 374.

Ghiorma (Gheorma) <Alexeanu>, mare ban, în Sfat 269, 272, 273.

Ghiorma (Gheorma, Ghiorman, Ghiurma, Ghiurman), mare postelnic; ctitorul m-rii

Sf. Nicolae 73, 132, 180, 186, 187, 197, pe care o închină la M-rea Simonopetra 73; cumpără vie și locuri în București 80, 97, 114, 117; frate „după Sfânta Evanghelie” cu jupâneasa Caplea 73, 92; martor 80; în Sfat 74, 79; ban 113, 211, 213, 320, 321, 327; Petru Cercel avea „pizmă” împotriva lui 180, 196. Vezi și **Biserica lui ~ Banul**; **M-rea lui** ~.

Ghirești, sat, în apropiere de s. Malul Spart <j. Vlașca>; oameni din ~ 298.

Ghitioara, sat cu ocnă de sare <j. Saac>; m-rea Mihai Vodă primește 150 de bolovani de sare de la ~ 289, 301, 314, 315.

Ghiura, logofăt; ispravnic la scrierea unor acte 62, 65.

Ghiurghi, v. **Raț** ~.

Ghiurgiul, v. **Costandin** ~.

Ghiurma, v. **Ghionea**.

Gighiri, v. **Stoica** ~.

Gios, tatăl lui Drăghici 331.

Giuleiu, movilă; în hotarul unei moșii de la Dunăre a m-rii Mihai Vodă 597.

Giulescul, v. **Costandin** ~, **Radul** ~.

Giulești, sat <j. Ilfov>; Gherghina din ~ 78.

Giurescu, v. **Ioan** ~.

Giurgiu, oraș; un car al m-rii Bolintin primește dreptul de a umbla liber pe la ~ 55; raia otomană; cadiul efendi de la ~ 465, 466; țigancă care a fugit la ~ 517.

Giurgiu, v. și **Raț** ~.

Giurmănești, sat, în apropiere de Schei <j. Saac>; o parte cumpărată de popa Tudosie 228.

Glavacioc <Glavacioc>, m-re <j. Argeș>; stăpânește o parte din moșia Orlea 433.

Glâmbocelul (Glâmbăcelul), „popor” de vie din Dealul Piteștilor, dăruit m-rii Mihai Vodă 474, 500, 511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 567, 579.

Gligore, v. **Radul** ~.

Gligorie, duhovnicul lui Radul vistier 200.

Gligorie, martor 230.

Gligorie, megieș din Urechești; vinde, împreună cu alții, o parte din Costeni 278.

Gligorie scrie act 128.
Gligorie se vinde rumân lui Pavlachi fost mare spătar 230.
Gligorie, tatăl unui martor la o vânzare 594.
Gligorie, vecin cu o vie a lui Neacșul abagiu 421.
Gligorie, v. **Grigorie**.
Glina, sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 231-233.
Glineanul, v. **Rafail** ~.
Globănescu, v. **Crăciun** ~.
Goci, v. **Radul** ~.
Godăci, v. **Neagoe** ~.
Goga, mare comis; în Sfat 182.
Goga, v. și **Neagoe** ~.
Goghina, v. **Nedelco** ~.
Gogonea, v. **Costandin** ~, **Dinu** ~.
Gogoși, sat, în apropiere de s. Malul Spart <j. Vlașca>; Barbul, fiul popii din ~ 298.
Gogotescul, v. **Stanciul** ~.
Goicea, popa, eclesiarh din Târgoviște; martor 157, 169 Tatăl lui Ivan 239.
Golăi, stăpân în s. Bârca Mare 81.
Golea, țigan 159.
Golescu, mare logofăt; martor 576, 581.
Golescul, v. **Albul** ~, **Gheorghe** ~, **Ianache** ~, **Iordache** ~, **Matei** ~, **Nicolache** ~, **Radul** ~ (I), **Radul** ~ (II).
Gonțea, mare paharnic; în Sfat 82-84, 86, 88-92, 94-104; bunicul lui Stanciul postelnic 87.
Gonțea, preot în București; martor 105.
Gora, tatăl lui Iane 259.
Gora, v. și v. **Iane** ~, **Stoica** ~.
Gorăștean, v. **Serbu** ~.
Gorga cel mic, vecin din Elhoveni 199, 204, 219.
Gorga, vecin din Elhoveni 199, 204, 219.
Gorga, popa din Mal; martor 148.
Gorgan <din Criva>, mare stolnic; în Sfat 167, 170, 171, 175; mare paharnic; în Sfat 186-188; mare spătar; în Sfat 215.
Gorgani (Gorgan), sat <j. Ilfov>; popa Petco din ~ 240; popa Mihăilă din ~ 397; popa Nicolae și popa Manole din ~ 439.

Gorganul Blendei, top., în apropierea s. Schei <j. Saac>; o pivniță în ~, cumpărată de popa Tudosie 228.
Gorgănele, sat <j. Ilfov>; o parte întărită lui Crăciun portar 68; o parte întărită lui Manea spătar, fiul lui Crăciun 95; întreg (?) s., cumpărat de la Udriște, fiul lui Manea, de Stanciul logofăt din Dragomirești 133; jumătate de ocină din ~, dăruită m-rii Mihai Vodă de Mitrea 209, 210, 245, iar jumătate rămănea a nepotului său, Stoica 210; m-rea ia partea din ~ a lui Stoica din Dragomirești, în schimbul părților m-rii din Cocani, Îmbrobodiți și Dragomirești 267.
Gorgoană, v. **Costandin** ~.
Gorneni, sat <j. Vlașca>; Vălcu din ~ 285.
Gosea, țigan 73, 115, 116, 179, 195.
Gostilă din Dărstor, tatăl lui Chirul 275, 281.
Gostilă, preot din Târgul de Floci, tatăl lui Drăgan logofăt 410.
Grama <din Cepturi>, pitar, soțul Avianei; a stăpânit un loc în București, aproape de Ulița Mare 310, 311.
Grama, grec; împrumută cu bani și primește o ocină zălog 175.
Grama, slugă a lui Stoica din Dragomirești; scrie act 247.
Grama din Cornățel, jurător 279.
Grădea, țigan 56.
Grădești (Grădiște?), sat <j. Ialomița>; Tănase din ~ 188.
Grădești (Grădiște), sat, j. Ilfov; tot satul cumpărat de Mihai vv., care l-a dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 135, 151, 162, 202, 207, 217, 239; întărit m-rii de Florica, fiica lui Mihai vv. 148; rumâni din ~ 214, 239, 250; Gani părcălab din ~ (acest sat?) 282; dijma din ~, întărită m-rii Mihai Vodă 282; scutit de dări pentru că era pe Drumul Mare, care mergea către vadul de la Oltenița 339; în apropiere de s. Luica 371.
Grădinari, moșie <j. Vlașca>; în hotar cu moșia Bălășoia 586.

Grădiștea, sat, la Câmpulung <j. Mușcel>; întărit lui Voico, lui Lăudat și lui Tatul 61.
Grădișteanul, v. **Bunea** ~, **Bunea** (II) ~, **Costandin** ~, **Grigorie** ~, **Manolache** ~, **Vălcu** ~.
Grăjdian, salahor; cumpără o casă în mahalaua m-rii Mihai Vodă 552.
Grăjdiana; fiul ei se judecă cu schitul Izvorani 517.
Grăjdean, tatăl lui Badea spătar 171.
Grăghici, v. **Drăghici**.
Greaca, sat <j. Vlașca și Ilfov>; Tudor Cotârlea din ~ 296.
Greceanul, v. **Grigorie** ~, **Mihai** ~, **Mihalache** ~, **Papa** ~ (I), **Papa** ~ (II), **Serban** ~.
Greci, sat <j. Ilfov>; în apropiere de orașul București; o parte întărită lui Voinea logofăt 112.
Greci, sat <j. Romanți>; popa Tatul și diaconul Matei din ~ 176; rumân din ~ 200; popa Stan din ~ 200; o parte vândută de Preda, fiul lui Radul postelnic din Cepturoaia, lui Petrea clucer 251; Preda clucer din ~ 283.
Grecul, v. **Costandin** ~, **Iane** ~, **Manul** ~, **Petre** ~.
Grigorașco Balasache, mare spătar; în Sfat 501.
Grigorașco <Ghica>, mare postelnic; în Sfat 427, 432.
Grigorașco Suțul, mare comis; în Sfat 501.
Grigore Băleanul, mare logofăt; martor 494.
Grigore Crețanul, stăpân în s. Valea 83.
Grigore Muscalu (Muscalagiu), țigan, tatăl lui Radu lăutar 544, 545, 583.
Grigore Ralet, mare vornic; în Sfat 576, președintele Divanului Judecătoresc 584.
Grigorie, arhiepiscop și mitropolit al Țării Românești 463, 467, 479, 481, 482, 489, 490, 498, 504, 507, 547.
Grigorie (Grigore), ceprăzar, cumpără o prăvălie în Ulița Șelarilor 435; se judecă pentru această prăvălie cu egumenul m-rii Mihai Vodă 443, 454, 455.

Grigorie (Gligore, Gligorie) din Poiana, mare comis; în Sfat 144, 145, 147, 149, 151, 167, 170, 171, 175, 177, 213, 214; judecă o pricină 169; fost mare comis; judecă diferite pricini și hotărânește moșii 184, 187, 189, 192, 193, 197, 209, 211, 226, 230, 231; rumânii din Pilești încearcă să-l mituiască 191; mare vistier; în Sfat 233, 235; mare logofăt; în Sfat 236-238, 241, 244, 246, 248, 249; bunicul lui Matei 364-366.
Grigorie (Gligorie, Gligore), egumen al m-rii Mihai Vodă 290-293, 297-301, 303, 305-309, 311-316, 318-333, 335, 338-343, 345-352, 355; nacealnic al m-rii 290; nastavnic al m-rii 292; a venit de la Sfântul Munte 292.
Grigorie (Gligorie), egumen al m-rii Mihai Vodă 415, 435-437.
Grigorie (Gligorie), egumen al m-rii Sf. Troiță (Treime) 186, 187, 197; fost egumen al m-rii Sf. Troiță 222.
Grigorie, egumen al schitului Izvorani 476.
Grigorie, fiul lui Mihul cupeț; martor 415.
Grigorie, mitropolit sârb; ridicat la rangul de mitropolit de patriarhul Calinic 385.
Grigorie, patriarh al Constantinopolului; dă mărturie 535.
Grigorie, popă, egumen al schitului lui Ianache vistier din Pitești 413.
Grigorie, șalvaragiu; cumpără un loc din țigănia m-rii Mihai Vodă 557.
Grigorie, voievod, fiul lui Alexandru Nicolae Suțul vv. 567.
Grigorie, voievod, fiul lui Grigorie Dimitrie Ghica 579.
Grigorie, voievod, fiul lui Mihail Costandin Suțul vv. 501, 516.
Grigorie Bălăceanul, mare logofăt de Țara de Jos; în Sfat 501, 503.
Grigorie Băleanul, martor 402; postelnic; martor 370.
Grigorie Brâncoveanul, mare vistier; în Sfat 559.
Grigorie Căscioareanul, arhimandrit și egumen al m-rii Căscioarele 486.

Grigorie (Gligorie, Grigore) **Cocoș**, fiul lui Dumitru Cocoș 450-452.

Grigorie (Grigore) **Dimitrie** (Dimitriu) **Ghica** (IV), mare vornic al obștirilor; în Sfat 549; mare logofăt de Țara de Sus; în Sfat 559; vv. și domn al Țării Românești 579-584; martor (el?) 578.

Grigorie Filipescu (I), mare pitar; în Sfat 424.

Grigorie Filipescu (II), mare spătar; în Sfat 579.

Grigorie (Gligori, Gligorie) **Ghica** (I), vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Ghorghie Ghica vv. 289, 290-293, 295-299, 301, 315-318, 333, 334, 349, 396, 423, 424, 427, 525; a locuit în m-rea Mihai Vodă 300, 427.

Grigorie (Grigore) **Ghica** (II), vv. și domn al Țării Românești, nepotul lui Grigorie Ghica (I) 425-430, 432, 438, 441, 446, 449-451, 453-455.

Grigorie (Gligorie) **Grădișteanu**, logofăt; martor 335.

Grigorie Greceanu, mare vistier; în Sfat 424, 427, 432; mare ban; martor 443; mare vornic; trimite un vornicel să cerceteze o pricină de hotar 454.

Grigorie Hrisosculeu, ispravnic, fost mare paharnic; cercetează o pricină 527.

Grigorie Paleologu, mare stolnic; în Sfat 532.

Grigorie Socoteanu, mare medelnicer; în Sfat 474.

Grigorie Suțu, mare postelnic; în Sfat 516.

Grișă din Bărbătești, postelnic; martor 279.

Groza primește, împreună cu alții, întărire pentru stăpânirea unei părți din Celiiani 64.

Groza, săpunar din București, nepotul lui Ianiu; se judecă pentru o vie 95.

Grozav Bălea din Bîlcirești, martor 241.

Grozav a stăpânit două răzoare de vie 282.

Grozava, soția lui Mihai; îi lasă averea lui Ilie 337.

Grozăvești (Grozăveștii de Sus, Grozevești), sat, j. Ilfov; părți din ~ de Sus întărite lui Manea și soției sale, Dragna 76; oameni din ~ 78; părți întărite lui Ivan armaș 78, 80; părți din ~ de Sus întărite lui Stan 89; o parte dăruită m-rii Sf. Nicolae de Mitrea fost mare vornic 103, 129, 139, 189, 190, 192, 193, 323, 324, mori pe Dâmbovița pe moșia ~ 326, 328, 329; rumân din ~ 323; carte de blestem pentru hotărnicirea moșiei ~ 379; hrisoave pentru ~ 588.

Grozăvești, sat <j. Romanai>; Dragomir din ~ 215.

Grozea, cojocar din București; martor 391.

Grozea din Suliman, martor 252, 258, 275, 285; fiul lui Ivan; vinde o parte din Sulimanul 286.

Grozea din Ulești cumpără o parte din Sulimanul 285.

Grozea, fiul unui stolnic; martor 241.

Grozea, popă din Sulimanul; martor 385.

Grozea, vecin din Buceșani 199, 204, 219.

Grozea Bălbărea din Sulimanul, martor 286.

Gru, v. **Oprea** ~.

Gugotescul, v. **Stanciul** ~.

Gugotești, seliște, lângă s. Cunești <j. Ialomița> 360.

Gura Botului, pârâu, în s. Ciocănești <j. Ilfov> 501, 511, 516, 518, 531, 536, 549, 558, 567, 579.

Gurănoae, v. **Maria** ~.

Gurie, ieromonah la m-rea Mihai Vodă; cercetează o pricină 473, 474.

H

Hagi Ahmet, pașă, serascher; poruncește boierilor să cerceteze o pricină 576.

Hagi Fotino (Fote) din Dârstor, tatăl lui Costandin 275; hotărnic 281, 282.

Hagi Gheorghe, tatăl lui Dumitrache și al lui Costandin; fratele lui Hagi Ioan; vinde o prăvălie fratelui său 551; martor 582.

Hagi Ioan, șelar, tatăl lui Mitul, al lui Costandin și al lui Gheorghe Hagi Ioan; fratele lui Hagi Gheorghe; cumpără o prăvălie de la fratele lui 551.

Hagi Marderos, tatăl lui Manuc 546.

Hagi Mihalache, mare pitar; în Sfat 516.

Hagi Pencu, soțul Uței; vinde o prăvălie egumenului m-rii Mihai Vodă 582.

Hagi, v. **Anastasia** ~ **Gheorghe Polizu**, **Dumitru** ~, **Mitul** ~.

Hagiul din Cornățel, jurător 279.

Haidăul, v. **Radul** <Ilie> ~.

Haiducul, v. **Stan** ~.

Haimanale (Aimanale), fost Poiana, sat, j. Dâmbovița; o parte stăpânită de m-rea Mihai Vodă 556, 568, 569; acte pentru hotărnicirea moșiei ~ 588.

<Halepliu-Mamona>, v. **Ianache** ~.

Halipenschi, v. **Ianache** ~.

Hamza, armaș din Cornățel; martor 273, 279.

Hamza <din Obislav>, mare comis, în Sfat 57-60; mare spătar; în Sfat 60; mare ban; în Sfat 62, 63; mare ban al Jiului; în Sfat 64; bunicul lui Brătian, Pătru și Neaniul 104.

Hamza, logofăt din Popănzălești; martor 283.

Hamza, tatăl lui Mușat 358.

Hangerli (Hangeri, Hangerliul, Henigherei), v. **Costandin Gheorghe** ~, **Dimitrie** ~, **Manolache** ~, **Ruxandra** ~.

Hapatzis, v. **Petros** ~.

Hareta, egumen al m-rii Nucet; martor 157.

Haretea (Harita), fiica lui Vlădimir; stăpână peste o parte din Ogrăzeni 287; vinde o parte din Ogrăzeni 288.

Hariton, v. **Alexandru** ~.

Harna, top., în hotarul s. Spanțov 403.

<Hartofilax>, v. **Ianache** ~.

Harvat <din Grozești>, mare vistier; în Sfat 57; mare logofăt; în Sfat 58-60.

Harvat <din Izvor>, mare portar, ispravnic de act 94; mare stolnic; în Sfat 96-103.

Haslan, v. **Aslan**.

Hazac, v. **Azov**.

Hămeiu, v. **Studina lui** ~.

Hătea, v. **Hotea**.

Hârșești, sat <j. Teleorman>; Pătru din ~ 553, 554.

Hera, v. **Fiera**.

Herăști, v. **Fierăști**.

Herescul, v. **Cazan Năsturel** ~.

Hiera, martor în București 85.

Hiotul, v. **Pandele** ~.

Hobaia, sat, j. Vlașca; cumpărată la mezat de stolnicul Artenie 586.

<Honoi>, v. **Stanciul** ~.

Hornea, v. **Oprea** ~.

Hota, cupeț (negustor) din București; martor 127; fiul lui Sima; martor 129.

Hotărani, m-re <j. Romanai>; egumenul și călugării de la ~ dau mărturie 176.

Hotea (Hătea, Hoteiu), țigan 73, 115, 116, 179, 195.

Hoteiu, v. **Hotea**.

Hotin, cetate <j. Hotin>; pârclăbi de ~ (Moldova) 110.

Hoțul, v. **Tatul** ~.

Hrănea, v. **Radul** ~.

Hrisoscoleu (Hrisosculeu), v. **Grigorie** ~, **Ianache** ~.

Hristache, fiul lui Spiridon și al Voicăi 484.

Hristea, cihodar; cumpără o casă de la Dimitrie arnăut 550.

Hristea, martor 252.

Hristea (Hristos) **Gheorghiu**, martor 479, 510; vinde o casă de pe locul m-rii Mihai Vodă 562.

Hristodulos, martor 355.

Hristofor, preot la m-rea Mihai Vodă; se judecă pentru venitul moșiei Băcești 411.

Hristos, v. **Hristea**.

Hristopol (Hristopulo), v. **Athanasie** ~, **Chiriac** ~.

Hriza, tatăl lui Pană 415.

Hrizea (Hriza) <din Bălteni>; mare vistier; în Sfat 183-188; mare logofăt; în Sfat 208, 209, 211, 213-215; cumpără o parte din Dragomirești de la Mitrea postelnic 211, 245; casa soției sale se afla lângă o pivniță a m-rii Mihai Vodă 214; mare vornic; în Sfat

218, 220, 221, 224-227, 229; martor 221, 225; mare ban al Craiovei; în Sfat 236-238, 241, 244; fost mare ban; în Sfat 246; mare vornic; în Sfat 248, 249; Ulița lui ~ logofăt (vornic) 310, 311, 327.
Hrizea, grămatic; scrie act 240.
Hrizea, martor 592.
Hrizea, țigan 482, 483.
Hrizea, v. și **Radu** ~ <Popescu>.
Hrizea Bălăceanu, pitar; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă petru stăpânirea moșiei Băcești 446, 500.
Hrizea <Caridi din Popești>, mare vistier; în Sfat 315-318, 322; fost mare vistier; martor 331; mare vistier; în Sfat 332, 338, 340, 347, 350.
Hrizo, ispravnic pentru plata unor bucate 597.
Hroma, țigancă 164.
Hromă, v. **Măinea** ~.
Hrone, v. **Frone**.
Hrusana, țigancă 93, 112.
Hrusea, țigan 54.
Hulești, v. **Ulești**.
Huria, v. **Uria**.

I

Iacov, doctor; martor 169.
Iacov, egumen al m-rii Mihai Vodă 156.
Iacov (Iacovache), logofăt de taină; scrie acte 499, 536.
Iacov, popă, dascăl; martor 223.
Iacov, patriarh din Vechiul Testament 296.
Iacov din satul Baba Ana, tatăl lui Ioan 564.
Iacovache, v. **Iacov**.
Iacovescu vinde moșia Bălăsoaia 586.
Ialomița, râu; sate pe ~ 366, 421, 451, 452, 467, 526, 527, 570.
Ialomița, județ 199, 204, 219, 257, 354, 358, 360, 372, 390, 391, 393, 426, 432, 433, 564.
Iamandi, croitor, soțul Neacșei și tatăl lui Radul croitor 413, 414, 419.
Iana, țigancă 483.

Ianache, clucer; martor 551.
Ianache, copil de casă; hotarnic 444.
Ianache, dorobant; are casa în hotarul moșiei Sulimanul a m-rii Mihai Vodă 433; martor 440.
Ianache, fiul Dospinei și al lui Tudor logofăt; vinde, împreună cu rudele sale, o vie 433.
Ianache, fiul lui Anghel, orășean din București; jurător 327.
Ianache, fiul lui Iane Grecul din Pitești; martor 413.
Ianache, fiul lui Neacșul 437.
Ianache, logofăt din București; scrie act 319.
Ianache, logofăt; martor 521.
Ianache, megieș din Sulimanul; primește poruncă să-și plătească dijma 424; nepotul lui Bratul călugăr 426.
Ianache, popă din mahalaua Bisericii Albe; martor 550.
Ianache, postelnic, fratele Aniței 547.
Ianache, scrie act 251.
Ianache (Ianachi), mare spătar; în Sfat 140, 142.
Ianache, mare stolnic; în Sfat 79.
Ianache, stolnic; martor 577.
Ianache, șalvaragiu, cumnat cu fiii lui Hagi Ioan; nu vrea să cumpere ocașă 551.
Ianache, tatăl lui Lupul 437.
Ianache (Iane), vâtaf, socrul lui Leca Arbănașul și al lui Iorga logofăt; stăpân peste o parte din Arcești 376, 377.
Ianache, vistier; ctitorul unui schit din Pitești 413.
Ianache (Ianachi), mare vistier; în Sfat 226, 227.
Ianache, v. și **Iane**.
Ianache B., fost al doilea pitar; martor 450.
Ianache (Ianachie) **Brătescul**, fost mare pitar; hotarnic 451, 452.
Ianache (Iane) **<Caragea>**, mare postelnic; în Sfat 170, 171, 175.
Ianache (Enachi, Ianachi) **<Catargi>**, mare ban al Craiovei; în Sfat 159, 160, 163, 164, 166, 177, 179, 180.
Ianache Chiliaș (Chilias), logofăt; traduce un act 156.

Ianache Cucuzel, martor 462.
Ianache D., clucer; cercetează o pricină 458.
Ianache Golescu, mare stolnic, în Sfat 549.
Ianache <Halepliu-Mamona>, mare sluger; în Sfat 427.
Ianache (Ianachie) **Halipenschi** (Halepliu), mare vornic de Târgoviște; hotarnic 451, 452, 526.
Ianache <Hartofilax>, mare vistier, în Sfat 302, 306, 307, 312, 313.
Ianache (Ianachi) **Hrisoscoleu** (Hrisoscoleo), mare ban al Craiovei; dă măturie 469, 470.
Ianache Mardagiul, logofăt; dăruiește o vie logofătului Șerban Brezoianul 454-456.
Ianache Mitrea, pământean din Ciocănești 575.
Ianache Moruz (Moruzi, Muruz), mare vornic; martor 491, 492; mare logofăt; martor 493, 494; mare vornic de Țara de Jos; în Sfat 501, 516; autentifică act 502; martor 503; mare vornic de Țara de Sus; în Sfat 519.
Ianache N., polcovnic; martor 436.
Ianache Rahtivan, ginerele Luxandrei Poenăreasa 546, 547.
Ianache <Roset>, fost mare serdar; judecă o pricină 458, 600.
Ianache Stănescu, hotarnic al moșiei Hobaia 586.
Ianache (Ianachi) **Văcărescul (I)**, mare agă; martor 382, 402.
Ianache Văcărescul (II), mare vistier; martor 479; fost mare spătar; o bute de vin a mamei sale a fost scoasă dintr-o casă 489; egumenul m-rii Mihai Vodă dă o sumă de bani în urma cererii sale 490; mare vistier; în Sfat 516; mare spătar; în Sfat 519; 529, 532; mare ban; martor 529; mare vistier; în Sfat 532.
Ianachi, căpitan; martor 324.
Ianachi, tatăl lui Ghiorgi 275.
Ianachie, cupeț (negustor); martor 289.
Ianachie Stirian (Stirian), polcovnic; vechilul Aniței 481, 547.
Ianachis din Stiiava, martor 331.
Ianăș, grămatic; scrie act 55.
Iancul Gleva, hotarnic 578.
Iancul Pârvan din Ghirești datorează o sumă de bani 298.
Ianciul, v. **Nicolae** ~.
Iane, bacal; martor 250.
Iane, butnar; fiul lui Stan, închiriază un loc de la m-rea Mihai Vodă 484.
Iane, călăraș; vinde o vie 272.
Iane (Ianiu) **<din Boleasca>**, mare paharnic; în Sfat 105, 106, 108, 115, 117; mare postelnic; în Sfat 115, 119, 120; mare paharnic; în Sfat 129.
Iane (Ianiu) **<din Dârza>**, mare vistier; în Sfat 78-80.
Iane din Flocoasa, martor 386.
Iane, fiul lui Albul (?); martor 410.
Iane, fiul lui Dumitru; se judecă cu Arsenie logofăt pentru niște vie 594.
Iane, fiul lui Stoica din Pisc; martor 360.
Iane, fiul lui Toader; martor 353.
Iane, ginerele comisului Costandin din Târgoviște; cumpără o parte din moșia Sulimanul 373, 374.
Iane, ginerele comisului Costandin 373.
Iane (Ianiu, Ianache), grec, tatăl lui Văsiu; se judecă cu nepotul lui, Groza săpunar, pentru o vie 95, 96; cumpără o parte din Ciocănești 98, 235, 236; fratele lui Mitrea postelnic; se judecă cu m-rea Mihai Vodă 170; fratele lui Manole 235; scris în pomelnic de fratele său Mitrea 239.
Iane, părcălab; martor 293.
Iane, portar; hotarnic 309.
Iane, postelnic din Plășoie; martor 222.
Iane, postelnic din Tătuilești; martor 279.
Iane, fost preot la Mitreni; martor 464.
Iane, tatăl lui Stoica 264, 265.
Iane, țigan, vizitiu 486.
Iane, zaraf; martor 239.
Iane <Calughera>, mare vistiernic; în Sfat (Moldova) 110.
Iane (Ianiu) **<Cantacuzino>**, mare ban al Craiovei; în Sfat 106, 113, 118.
Iane Cotoiu, sârb din Ciocănești 575.
Iane Dâmbovicanul, logofăt de taină; scrie act 432.

Iane Gora, fiul lui Gora; are o vie lângă via lui Tudor călăraș 259, 271; martor 259
Iane Grecul din Pitești, tatăl lui
Iane Rezi, abager; martor 259, 260.
Iane Stăncescu face un schimb de moșii cu egumenul m-rii Mihai Vodă 390, 391.
Iane Tutoolu, sârb din Ciocănești 575.
Iane, v. și **Deli** ~, **Dima** ~, **Gheorghe** ~, **Ianache**, **Gheorghe Manciu** (Mănciulescu).
Iani, cupeț (negustor), tatăl lui Tudor 288, 289.
Iani, fiul lui Mihai cupeț (negustor); martor 433
Ianolie, cumnatul lui Pană Geim 330.
Iarciul din Poiană, martor 360.
Iarciu, stăpân peste o parte din s. Rumâni 57.
Iarciul Mozac, rumân din Greci 200.
Iași, oraș <†. ~>; act emis la ~ (Moldova) 109, 110.
Iarul, stăpân peste o parte din seliștea Zvorsca 63.
Iasu, rumân din Popești 264, 265.
Iaviiani, v. **Evghenie**.
Ichim, fiul lui Badul ceaus; vinde o parte din moșia Sulimanul 385; martor 390.
Idrea din Sulimanul, tatăl Stroiei 257.
Idrea, mare spătar; în Sfat 70, 71.
Ienciul Neicoolu, sârb din Ciocănești 575.
Iene, v. **Iane**.
Ieremin, v. **Eremin**.
Ieremia (Eremia) <II>, patriarh al Constantinopolului 196.
Ierotei, egumen al m-rii Sf. Nicolae 91.
Ierothei (Ieroteiu), fiul lui Rică din Spantog; vinde, împreună cu frații săi, o parte din această moșie 402, 403, 405, 407.
Ierusalim, oraș și cetate, Patriarhia de ~ 196, 320, 321, 343, 344.
Ignat a stăpânit o parte din Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 217.
Ignat, clucer (serdar); hotarnic 319-321.
Ignatie (Egnatie, Ignat) (I), egumen al m-rii Mihai Vodă 253-257, 271-273, 278,

279, 281, 284, 346; fost egumen al m-rii Mihai Vodă (proegumen) 313.
Ignatie (II), egumen al m-rii Mihai Vodă 410-412.
Ignatie, egumen al m-rii Radul Vodă 525.
Ignat, martor 392.
Ignat, stăpân în Bănciulești 102.
Ignatie, unchiul lui Nicolae Artenos; viețuitor la schitul Beștelei 503.
Ilca (Elca), soția lui Miho bivolarul; vinde o vie 239; plătește o datorie a soțului ei 597.
Ileana, soția lui Miho armaș, stăpână în s. Belciug 336.
Ilfov (Elhov, Ilhov), județ; sate în ~ 195, 199, 204, 206, 214, 219-221, 224, 225, 227, 231, 234-237, 242, 245, 246, 249-252, 254, 256, 262, 264, 266, 280, 295, 309, 313, 321, 323, 335, 338, 339, 341, 342, 346, 350-352, 356, 373, 381, 398, 401, 402, 405, 407, 438, 440, 441, 446, 448, 457, 460, 464, 467, 470-472, 475, 495, 501, 510, 511, 516, 518, 530, 531, 536, 549, 558, 561, 567, 571, 575, 576, 579, 581, 585, 596.
Ilhoveț, v. **Elhoveț**.
Iliaș, mare paharnic; în Sfat 126.
Iliaș <Ilie>, voievod, tatăl lui Alexandru Iliaș vv. (fiul lui Alexandru Lăpușneanul vv.) 167, 170, 172, 214, 216, 219, 221, 224.
Iliaș, v. și **Alexandru** ~.
Ilie, fost armaș; martor 331.
Ilie din Văleni, martor 364, 365, 367.
Ilie, martor 281.
Ilie moștenește averea lui Mihai și a Grozavei 337.
Ilie, logofăt de Divan, scrie act 570.
Ilie, meșter la morile m-rii Cotroceni; cercetează niște mori 409.
Ilie, paharnic; fiul lui Iordachi căpitan; vinde o parte din Luica 295, 296, 319.
Ilie, popă în satul Mitreni; martor 464.
Ilie, popă; martor 101.
Ilie, popă; martor 362.
Ilie, fiul lui Mihai soțul Dospinei și tatăl lui Mihai; vinde o parte din Ogrăzeni 361, 362.

Ilie, vărul lui Tudor; martor 288.
Ilie, vornic din Cornești; jurător 255, 266, 346.
<Ilie>, v. și **Radul** ~ **Haidăul**.
Ilie Cârcea, martor 573.
Ilina, mama lui Stoica 241.
Ilina, soția lui Pană Părdescu fost mare clucer; stăpână în s. Roșii 334.
Ilina, v. **Elina**.
Ilinca, fiica lui Cazan postelnic și soția lui Iordache Stavrino; vinde o parțe din moșia Suharna lui Costandin vv. 381, 382; vinde o altă parte din moșia Suharna Ilincăi Corbeanca 398, 399, 405.
Ilinca, fiica Mariei și a lui Tănase fost staroste; soția lui Radu Brezoianu; are o prăvălie pe Ulița Șelarilor 434, 435.
Ilinca, serdăreasă; pe locul ei din Ulița Mahalalei Bisericii grecilor s-au făcut niște prăvălii 466, 467.
Ilinca, sora lui Preda; martoră 558, 560.
Ilinca, țigancă 483, 584.
Ilinca Coțeașca se judecă pentru o vie cu Costandin Eniotul 453-456.
Ilinca Corbeanca, băneasă; cumpără o parte din moșia Suharna 398.
Ilinca Dobrotenoaia vinde o casă din mahalaua Mihai Vodă 560, 561.
Ilinca Poenăreasa, moașa Stancăi; dăruiește nepotei sale o parte din moșia Poana 421; soția lui Matei Poenaru; vinde o parte din moșia Poenari 467.
Ilisei, popă; martor 284.
Iliseiu, popă; scrie act 277.
Ioachim, arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă 507.
Ioan, blănar, martor 510.
Ioan, clucer; cercetează o pricină 498.
Ioan, clucer; martor 331.
Ioan dăruiește o parte din s. Valea lui Grigore Crețanul 83.
Ioan din Argeș, logofețel de Divan; scrie act 424.
Ioan <din Ruda>, mare logofăt; în Sfat 84.
Ioan, fiul lui Iacov din s. Baba Ana; martor 564.
Ioan, fiul lui Neagu din Căldărușani; martor 564.
Ioan, logofăt; scrie act 505.
Ioan, martor 288, 290, 331.
Ioan, martor 521.
Ioan, martor 592.
Ioan, mare paharnic; dă mărturie 497.
Ioan, popă, iconom; martor 529.
Ioan, portar; martor 563.
Ioan, preot la Biserica Albă; scutit de dări 508.
Ioan, rumân din Ciocănești 430.
Ioan (Ion), serdar; cumpără nouă prăvălii de la poarta Curții domnești 539, 541, 542, 587, epistat al isprăvniciei Curții 542.
Ioan, staroste; cercetează o jalbă a lui Petre căpitan 528.
Ioan, șetrar; martor 517.
Ioan, vistier; iscălește zapis 490.
Ioan, voievod, fiul lui Alexandru Nicolae Suțul vv. 567.
Ioan, voievod, fiul lui Costandin Alexandru Ipsilanti vv. 549.
Ioan, voievod, fiul lui Mihail Costandin Suțul vv. 501, 516.
Ioan, v. **Fotache** ~, **Gheorghe Hagi** ~, **Hagi** ~, **Ion**, **Ioniță**, **Mitul Hagi** ~, **Nicolai** ~.
Ioan (Ioniță) **Brăiloiu**, mare pitar; în Sfat 474, 475; mare stolnic; dă mărturie 503; m-re sluger; în Sfat 480.
Ioan Capuranis închiriază un loc de la m-re Mihai Vodă 496.
Ioan Cocorăscu, membru al Divanului Judecătoresc 584.
Ioan Damaris, mare logofăt; dă mărturie 511; mare vornic de Țara de Jos; în Sfat 532.
Ioan Eronimo, popă; martor 477.
Ioan Fălcoianul, mare logofăt al obice-iurilor; în Sfat 580.
Ioan Filipescu, membru al Divanului Judecătoresc 584.
Ioan Florescu, mare clucer; dă mărturie 514; în Sfat 516.
Ioan Gheorghe Caragea, vv. și domn al Țării Românești 558, 559, 561, 583, 586.

- Ioan Giurescu**, medelnicer; hotarnic 586.
Ioan Iuliano (Iuliano), mare logofăt de Țara de Sus; în Sfat 480.
Ioan L. Polizu se înțelege, împreună cu alți membri ai familiei, cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru un zid dintre prăvălii 591.
Ioan Maer, dcotor; închiriază un loc de la m-rea Mihai Vodă 588, 589.
Ioan (Ion) <Mavrocordat>, vv. și domn al Țării Românești 418; vv. și domn al Țării Moldovei 455.
Ioan Măturărichi, țigan, tatăl Mariei 552.
Ioan Moshu Moscu, mare vistier, epitrop al m-rii Mihai Vodă; dă mărturie 574.
Ioan R., al doilea vistier; arendează o vie de la egumenul m-rii Mihai Vodă 580.
Ioan Știrbei, mare medelnicer; dă mărturie 514; mare vornic al patrulea; în Sfat 579.
Ioana, fiica lui Ion Piscoiu; vinde o parte din s. Geamăna 228.
Ioana, soția lui Coman; matoră 381.
Ioana, soția lui Stanciul; a stăpânit un loc al m-rii Mihai Vodă 490.
Ioana, țigancă 583.
Ioana Berendoaia are o casă în malul unei gârle 502, 600; închiriază un loc de la egumenul m-rii Mihai Vodă 505, 506.
Ioanidis, v. **Dimitrie** ~.
Ioanichie a stăpânit o parte din s. Izvorani 174.
Ioanichie, spudeu; mator 415.
Ioannis, mator 592.
Ioasaf, egumen al m-rii Mihai Vodă 178, 179, 185-187, 195, 197, 220-225, 227, 229; egumen al m-rii Simonopetra (tot m-rea Mihai Vodă, numită după m-rea de la Sfântul Munte) 179; ~ cel bătrân, fost egumen al m-rii Mihai Vodă (proegumen) 271.
Ion, mare agă; dăruiește două mări m-rii Sf. Nicolae 124, 125.
Ion a stăpânit o parte din s. Izvorani 145, 173.
Ion al lui Dumitru din Dragoslavele, hotarnic 269.
Ion cel bătrân, popă; dă mărturie 464.
Ion, cojocar, tatăl lui Ion croitor 448; mator 597.
Ion, croitor, fiul lui Ion cojocar; mator 448; ginerele Despei cărciumărița; cumpără un loc de la egumenul schitului Beșteleu 540.
Ion, cupeț (negustor); mator 599.
Ion, din Bărăganul, hotarnic 281.
Ion din Comana se judecă cu preteasa Stanca pentru un țigan 228.
Ion din Cotroceni, mator 595.
Ion din Dâlga, hotarnic 281.
Ion din Muți, logofăt 71; ispravnic la scrierea unor acte 72, 76.
Ion din Ogrăzeni, fratele lui Radul; dăruiește m-rii Mihai Vodă o parte din Ogrăzeni 369, 370; mator 363.
Ion <din Paia>, mare paharnic; în Sfat 182-184.
Ion din Stănilăvești, hotarnic 284.
Ion din Voinești, mator la Brașov 439.
Ion, fiul lui Balea din Boariu și fratele lui Dediu; se vinde rumân 230.
Ion, fiul lui Gherghe cizmar din Gherghița și fratele lui Șteful; vinde o vie din dealul Negovanilor 389.
Ion, fiul lui Necula Tufă; mator 415.
Ion, fiul lui Nicola; vinde un loc din București 101.
Ion, fiul lui Preda; vinde un loc din București 101.
Ion, fratele lui Flore, locuitor în Malul Spart; mator 572.
Ion, fratele lui Vasile, locuitor în Malul Spart; mator 572.
Ion, ginerele lui Dumincă Brașoveanul; dăruiește o prăvălie schitului Beșteleu 528.
Ion, ispravnicel; hotarnic 533.
Ion, iuzbaș din Corșori; mator 280.
Ion închină un pogon de vie din s. Izvorani m-rii de la Izvorani 174.
Ion, lăutar, țigan 550.
Ion, lemnar, soțul Mariei; are o vie lângă via Păunei 458.

- Ion**, mator 164.
Ion, mator 389.
Ion, mator 484.
Ion, mator 550.
Ion, neam; vecin cu Hristea Gheorgheiu 562.
Ion, nepotul lui Dragomir; vinde, împreună cu alții, o parte din Dragomirești 351.
Ion, părcălab din Baldovinești; hotarnic 410.
Ion, preot, duhovnic; mator 550, 560, 563.
Ion, popă în București; mator 105.
Ion, preot în Socet; mator 573.
Ion, preot, tatăl preotului Costandin 433.
Ion, roșu din Căcămeiu; boier jurător 279.
Ion se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru chiria unui loc 554.
Ion se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru un rumân 462.
Ion, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.
Ion (altul), stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.
Ion, stăpân peste o parte din s. Izvorani 173.
Ion, tatăl lui Neagul 546.
Ion, țigan, tatăl Păunei 517.
Ion, vătaf din Spantog, tatăl Stancăi 253, 254.
Ion, vătaf, soțul Ancăi și tatăl Stancăi 231, 234.
Ion, vătaf, sluga marelui paharnic; scrie act 271.
Ion, vecin din Elhoveni 199, 204, 219.
Ion vinde o parte din s. Izvorani 173.
Ion, vizitiu la caleașca egumenului M-rii Mihai Vodă 585.
Ion <cel Cumplit>, vv. și domn al Țării Moldovei, tatăl lui Ștefan <Surdul>, vv. 126.
Ion Coici, țigan 470.
Ion Brașoveanul are o vie lângă via lui Neacșul abagiul 421; unchiul Paraschivei și al Marinei 439.
Ion Călina, locuitor în satul Ogzezeni; mator 564.
Ion Câmpeanul, mator 554.
Ion Dorgoce, arendaș al moșiei Ciocânești 575.
Ion Ghiorghe din Pitești, mator 391.
Ion Morariul, megieș din Ciocânești; jurător 235, 242, rumân din Ciocânești al m-rii Mihai Vodă 238, 242.
Ion Nebunescu, mator 389.
Ion Olteanul, fierar, țigan 557.
Ion Pieptea și-a avut casa în hotarul moșiei Bircirești 527.
Ion Piscoiu din Cărunți, tatăl Stanei și al Ioanei; cumpără o parte din moșia Geamăna 228.
Ion Putna, mator 231.
<Ion> Varlam, general; stăpân al moșiei Tântava 581.
Ion, v. și **Aldea** ~, **Ioan**, **Ioniță**.
Iona, egumen; mator 438.
Ionașco, măsurător; mator 413.
Ionică vinde o parte din s. Izvorani lui Manasie călugăr 145, 172.
Ioniță, căminar; are o vie alături de via lui Mihalache polcovnic 505.
Ioniță, fiul lui Apostol părcălab de curte; cumpără o moșie 443.
Ioniță, frate cu tatul Hoțul și cu Gavril Moldovean; vinde o vie 413.
Ioniță, logofăt de taină, scrie act 501.
Ioniță, logofăt; se judecă pentru o prăvălie, pe care o vinde, mai apoi 481, 482, 547.
Ioniță, mator 470.
Ioniță, fost mare paharnic, cumpără o casă 528.
Ioniță, paharnic; rânduit mumbașir pentru cercetarea unei pricini 518.
Ioniță, paharnic; vinde un țigan 469.
Ioniță, polcovnic; mator 469, 470.
Ioniță, stolnic; are un loc în București 541.
Ioniță Băleanul, șetrar, inginer hotarnic 596, 597.
Ioniță Brădescul a dat doi țigani lui Ioniță paharnic 469.
Ioniță Conțescu, fost logofăt al treielea; hotarnic 526, 527.
Ioniță Nicolau, mator 510.

Ioniță Românul, isprăvnicel și păduar pe moșia schitului Izvorani 591.
Ioniță Slătineanul, clucer; stăpân în moșia Dragomirești 471, 472.
 Ioniță, v. și **Ioan, Ion**.
Iordache, armaș al doilea; martor 469, 470.
Iordache, bărbier, țiganul lui Aleco Ghica mare spătar 583.
Iordache (Iordachi), căpitan, tatăl lui Mihai și al lui Ilie 295, 296, 319.
Iordache, ceașnic, condicar; scrie act 483.
Iordache din Bărbătești, tatăl Catrinei călugărița 371.
Iordache, fost mare paharnic; cumpără o parte din moșia Ogreneni 461.
Iordache (Iordachie), fiul lui Necula Cocorășul postelnic; vinde, împreună cu frații săi, o parte din s. Suharna 335, 338.
Iordache (Iordachi), fiul lui Stavrinu pârcaș din Coeni, soțul Ilincăi; vinde o parte din Suharna lui Costandin vv. 381, 382, 405; vinde o parte din această moșie Ilincăi Corbeanca 398, 399.
Iordache, portar; martor 510.
Iordache, vătaf, soțul Mariei; vinde o bucată de loc din țigănia m-rii Mihai Vodă 557.
Iordache <Balș>, mare sluger; în Sfat 424.
Iordache (Iorgache) **Cantacuzino**, fost mare paharnic; judecă o pricină 462; mare sluger; în Sfat 519.
Iordache (Iordachi) **Caragea**, mare stolnic; hotarnic 470, 472, 473; mare paharnic; martor 493.
Iordache Colfescu, paharnic; stăpânește o moșie vecină cu o moșie a m-rii Mihai Vodă 468; frate cu Nicolae; la mezuatul casei lui ~ este vândută și partea din Ogreneni, numită Bălășoia 468, 481, 487, 488, 493; tatăl lui Tănase Colfescu fost căpitan de legegii 493, 494.
Iordache Crețulescul (I), mare vornic; în Sfat 424, 427, 432; martor 437, 442, 443.

Iordache Crețulescul (II), mare stolnic; în Sfat 474, 475; fost mare logofăt 595, 596.
Iordache Filipescu, mare căminar; în Sfat 549; fost mare căminar, epistatul armășiei; dă învoire pentru căsătoria unor țigani 555; mare logofăt; stăpân al s. Tărăcenii 568, 569, 571.
Iordache Florescu, membru al Divanului Judecătoresc 584.
Iordache Goleșcu, mare vornic al treielei; martor 571; în Sfat 579; mare logofăt; martor 582.
Iordache Jipa Boțocă, pădurar; martor 591.
Iordache <Lapati>, mare pitar; în Sfat 536.
Iordache <Ruset>, mare postelnic; în Sfat 348.
Iordache Mavrocordat, logofăt al doilea; în Sfat 480; mare agă; cercetează o pricină 490.
Iordache Palada, mare stolnic; în Sfat 519.
Iordache <Pârșcoveanu>, mare stolnic; în Sfat 299-302.
Iordache Piscupescu, vechilul egumenului m-rii Mihai Vodă 571.
Iordache Slătineanul, mare paharnic, în Sfat 532; mare vornic; martor 534; mare logofăt de Țara de Jos; în Sfat 559.
Iordache (Iorgache) **Suțul**; mare postelnic; în Sfat 536.
Iordache Urezeanu, ginerele Dimitranei postelniceasa; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 584.
Iordan, vameș; martor 231.
Iordan vinde, împreună cu alții, o parte din Ivăniș m-rii Mihai Vodă 394.
Iorga, băiaș; martor 417.
Iorga din Cornățel, martor 273.
Iorga, întărit stăpân în Dedulești 177.
Iorga, logofăt din Prahova; scrie act 355.
Iorga, logofăt, ginerele lui Ianache vătaf și cumantul lui Leca Arbănașul; se judecă cu m-rea Mihai Vodă 377.
Iorga, nașul lui Tudor; martor 288; cumpără o prăvălie de la finul lui 289,

dăruiește prăvălia m-rii Sf. Nicolae 337, unde cere să fie pomenit 337.
Iorga, staroste; are un loc pe Ulița lui Hriștea logofăt 310, 311, 327, 418; se învoiește pentru stăpânirea unei prăvălii cu Slav abagiul 341.
Iorga, staroste de negustori; cercetează o pricină 481, 482.
Iorga <Costescu>, mare sluger; în Sfat 396, 406.
 Iorga, v. și **Gheorghie**.
 Iorgache, v. **Iordache**.
Iosif, călugăr, unchiul lui Ștefan 371; martor 372.
Iosif, episcop de Argeș; dă mărturie 529.
Iosif, ieromonah, scrie act 372.
Iosif, logofăt, tatăl lui Șain 95.
Iosif, popă; scrie act 389.
Iova (Iuva), călugăr; vinde o parte din Belciug 336, 598.
Iova cel mic, rumân din Popești 264, 265.
Iova din Prisăceni, martor 371.
 Iova, v. și **Fântâna lui ~**.
Iovan, stăpân în s. Bârca Mare 81.
Iovan, țigan 480.
 Iovan, v. și **Dumitru Sara ~**.
Iovan Sârbul vinde o grădină de pe Dâmbovița 103.
Ioviță, iuzbaș din Ruși; martor 303-305.
Iovul, stăpân în s. Bârca Mare 82.
Iozef Carlo, lăcătuș; închiriază o odaie de la m-rea Mihai Vodă 499.
 Ipsilanti, v. **Alexandru Ioan ~**, **Costandin ~**, **Costandin Alexandru ~**.
Irimia, fiul Neacșei și al lui Necula vătaf; vinde o prăvălie și o casă 434, 435.
Irimia (Irimia), fiul lui Gherghie logofăt; martor 372; vinde o parte din Buzăești 375.
Irimia, roșu din Căcămeiu; martor 279.
Irimia, rumân din Popești 264, 265.
 Iroteiu, v. **Ierothei**.
Isaac Ralet, mare clucer; în Sfat 519; mare logofăt; martor 529, 530; în Sfat 532, 549.
Isar, negustor; martor în București 101; rudă sau asociat cu Ghionea gelep 249.
Isar, logofăt (logofeșel); scrie acte 396, 406, 407.
Isar, tunar; și-a făcut casă și grădină pe un loc care fusese al lui Pazarli grecul 310, 327.
Ispas din Văcărești, boier jurător 231-233, 236.
Ispas din Văleni, hotarnic 364, 365, 367.
Ispas, martor 278.
Ispas, portar al doilea; trimis să cerceteze o pricină 309-312, 327.
Istodie, martor 413.
Istrate din Prisceni, martor 371.
Istrate, martor 437.
Istrate, popă; are casă pe locul m-rii Mihai Vodă 485, 499.
Istrate Crețulescul, mare logofăt de Țara de Jos; în Sfat 549; mare vornic al patrului; în Sfat 559; mare vornic de Țara de Sus; în Sfat 567, 579.
Istratie, martor 358.
Istratie <Leurdeanu>, vistier al doilea; martor 263.
Iștipa, localitate în Serbia 385.
Iuga din Detcoi, martor 78.
Iuga din Jigori, martor 231.
Iuga din Megiași, martor 232, 236, 259, 260.
Iuga din Văcărești, martor 233.
Iuga vinde, împreună cu frații lui, un loc lui Stan 89.
 Iuliano (Iuliano), v. **Ioan ~**, **Theodorache ~**.
 Iuva, v. **Iova**.
Ivan al lui Danciul, martor în București 105.
Ivan, armaș; întărit stăpân în Grozăvești și în Dudești 78-80.
Ivan, cumnatul lui Badea spătar; stăpân în Băcești, Stoborăști și Stoilești 274.
Ivan din București; jurător 327.
Ivan din Ghirești datorează o sumă de bani 298.
Ivan <din Ruda>, mare logofăt; în Sfat 102, 103.
Ivan din Sebiești, martor 270.
Ivan din Spanțov, martor 407.

- Ivan**, fiul lui Neacșul abagiul și al Stanei; vinde o vie 421.
- Ivan**, logofăt din Uriia (la semnătură: ceauș); boier jurător 303-305.
- Ivan**, logofăt; martor 123.
- Ivan**, logofăt; scrie act 392.
- Ivan**, logofăt; scrie acte 139, 142.
- Ivan**, popă din Ciocănești; hotarnic 281.
- Ivan**, popă din mahalaua m-rii Mihai Vodă; martor 484.
- Ivan**, popă, fiul lui Goicea eclesiarh din Târgoviște; martor 239.
- Ivan**, popă; martor în București 80.
- Ivan**, popă (cel bătrân); martor în București 239.
- Ivan**, postelnic din Izvor; martor 156, 157.
- Ivan**, postelnic din Vlăduțeni; martor 176.
- Ivan**, preot, protopop de la Izvor; martor 557.
- Ivan**, roșu din Sulimanul; martor 252, 268, 275; tatăl lui Grozea și al Radei 285.
- Ivan**, sârb din Ciocănești 575.
- Ivan**, sârb, grădinar; se înțelege cu m-rea Mihai Vodă pentru un loc 583.
- Ivan** scrie act 124.
- Ivan**, sluger, soțul Stancăi; vinde a treia parte din s. Florul 87.
- Ivan**, țigan 159.
- Ivan**, v. și Călin Sara ~.
- Ivan Boteanul**, clucer; martor 271; căpitan, boier jurător 279.
- Ivan <Călinescu>**, mare logofăt, în Sfat 57.
- Ivan Lumotă** dăruiește via de la Aninoasa m-rii Bolintin 52.
- Ivan Naniul**, fiul Naniul din Ciocănești, vecin; martor 235, 242.
- Ivan <Norocea>**, mare postelnic; în Sfat 79; mare logofăt; în Sfat 73, 74, 79, 80; mare vornic; în Sfat 131, 132; fost mare vornic, tatăl lui Petru al Zamferei și al Velicăi; a primit în dar de la Mircea vv. o vie cu loc în București 138, 139.
- Ivan Tudora**, sârb din Ciocănești 575.
- Ivan Vârban**, sârb din Ciocănești 575.
- Ivancea**, mare stolnic; în Sfat 76, 78.
- Ivașco**, fiul lui Bratul comis; vinde niște țigani 136, 162, 202, 207, 218.
- Ivașco**, logofăt din Orești, tatăl lui Fiera 105.
- Ivașco**, postelnic din Balotești; martor 154, 156.
- Ivașco**, vătaf de aprozi, tatăl lui Matei spătar; martor 276.
- Ivașco Băleanul (I)**, tatăl lui Gheorghe clucer 265, 313, 471; fost mare armaș; martor 169; mare vornic; în Sfat 177, 179, 180; fost mare vornic; hotarnic 189, 192, 193, 209, 211, 230, 231; mare ban al Craiovei; în Sfat 226; mare vornic; în Sfat 233, 235-238, 241, 244, 246.
- Ivașco Băleanul (II)**, mare comis; în Sfat 324; mare stolnic; hotarnic 325, 326, 328; în Sfat 327; fost mare clucer, soțul Maricăi 401.
- Ivașco <Ceparul>**, mare armaș; martor 281.
- Ivașco <Golescul>**, mare stolnic, în Sfat 82-84; mare logofăt; în Sfat 86-90, 92; Anca băneasa îi închină o parte de ocină din Sfârcești, pe care el o dăruiește m-rii Simonopetra de la Muntele Athos, pentru sufletul fratelui lui, Albul mare clucer 90, 92, 114, 116; mare vornic; în Sfat 91, 94-98, 103, 104; Danciul vornic îi închină o parte de ocină din Ciocănești 249.
- Ivașco Știrbei** din Izvor, mare sluger; sluger; martor 301, 302; martor 303-305, 319-321.
- Ivâniș**, sat <j. Ialomița>; o parte din ~ cumpărată de Mihai ban și dăruită m-rii zidite de el 128; satul întreg (?) dăruit de Mihai vv. m-rii sale, Sf. Nicolae 150; o parte din ~ cumpărată de Dima lefegiu 387; m-rea Mihai Vodă se judecă pentru ~ cu niște oameni din Orașul de Floci, pe care aceștia o dăruiesc și o vând m-rii 393, 394, 410; un hrisov pentru moșia ~ 587.
- Izvor**, sat <j. Dâmbovița>; Ivan postelnic din ~ 157; Ivașco sluger din ~ 305.
- Izvor**, v. **Izvor**, biserică, și **Izvor**, mahala, în București.

Î

- Izvorani**, m-re, apoi schit, în s. ~, pe râul Nișcov, j. Buzău; primește în dar ocina de la mitropolitul Nichifor 140; întărită stăpână peste moșiile dăruite de ctitorul ei, mitropolitul Luca <de Cipru> 145; scutită de dări 152; primește danie un vad de moară în Gârla Domnească de la Buzău de la Necula vv. 152, 155, 302, și întărire pentru un vad de moară pe moșia Dedulești, cumpărat de vlădica Luca 154, 166; primește dreptul să distrugă un vad de moară, făcut de un nepot al lui Dragomir din Sărata 593; stăpână peste ocina de la Sărata, dăruită de Lupu mare paharnic 157; stăpână peste ocina din Predeleni, cumpărată de vlădica Luca 167; întărire peste toată averea sa 172-175; primește în dar seliștea Prundurești de la Radul vv. <Mihnea> 181, 269; închinată metoc la m-rea Simonopetra din Muntele Athos 223, 224; refăcută de urmașii mitropolitului Luca, Jipa căpitan (Manasie în călugărie) și rudele sale 382, 383; metoc al m-rii Mihai Vodă 449, 453; are o moară în pârâul Nișcov 476; se judecă pentru moșia Predealul 517, 520, 521; acte pentru schitul ~ 588; se judecă cu schitul Ciolanul pentru o parte din moșia Miluți 591, 593.
- Izvorani**, sat <j. Buzău>; psărți stăpânite de m-rea ~ 145, 173, 174, 453, 591.
- Izvorani**, sat <j. Ilfov>; o parte dăruită m-rii Sf. Nicolae de jupanița Caplea 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195; o parte dăruită m-rii Bolintin de Stoia scriitor 77; o parte cumpărată de Mitrea mare vistier de la Deatco 90.
- Izvoranul**, v. și **Badea <Aiaz>**, **<Dragomir>** ~, **Mandea ~**, **Radul ~**, **Scarlat ~**.
- Izvorul Grecului**, în hotarul moșiei schitului Izvorani 591.
- Izvorul Purcăreții**, în hotarul moșiei schitului Izvorani 591.
- Izvorul Sec**, top., în hotarul moșiei Poiana 421.

- Îmbrobodiți** (Brobodiți), sat <j. Ilfov>; întărit lui Stamate negustor din București, care o cumpărase de la Danciu și de la soția lui, Sora 118, 132; o parte dăruită m-rii Sf. Nicolae de Stanciul din Dragomirești 209, 210, 245; m-rea dă partea din ~, împreună cu alte ocini, lui Stoica paharnic din Dragomirești, primind în schimb o parte din s. Gorgănele 267; o parte cumpărată de Ancuța și de fiul ei, Matei 309, care o vând egumenului m-rii Mihai Vodă 341, 342; hotărnicie 438; m-rea se judecă cu Neacșa Tămășasca 441.
- <Înecatul>**, v. **Vlad ~**.
- Întorsura** (Torsura), sat <j. Ialomița>; o parte întărită lui Dragomir fost mare vornic 95; în hotar cu s. Bărăganul 281; o parte stăpânită de m-rea Mihai Vodă 150, 282.

J

- Jipa**, fiul lui Jipa căpitan; martor 383.
- Jipa** (Jăpa, călugărit Manasie), fiul lui Jipa postelnic din Vernești, nepotul vlădicăi Luca; căpitan; rectitoreaște schitul Izvorani 382.
- Jipa**, fiul lui Stanciul Vernescu <Cârlova>; martor 383.
- Jipa**, postelnic din Vernești, tatăl lui Jipa căpitan și al lui Stanciul logofăt 382; din Buzău dăruiește un vad de moară m-rii Izvorani 152, 155, 173.
- Jipa** (Jăpa) **Rali**, sătean birnic din s. Ogreneni 563.
- Jarco** cumpără o parte din s. Celiani 64.
- Jigoran**, mare vornic; în Sfat 61.
- Jigoreni** (Jigorani, Jugoreni, Jugrani, Jugurani, Jugureni, Jugurineasca), sat, j. Ilfov; oameni din ~ 231, 232, 233, 259, 260; părți cumpărate de m-rea Mihai Vodă 220, 221, 224, 225, 236, 237; în hotar cu s. Dragomirești 320, 321; egumenul m-rii Mihai Vodă dă o parte din Sulimanul și primește în

schimb de la Matei Ciorogârleanul
moșia Jugurineasca 373.
Jigoreni, sat <j. Vlașca>; Voico logofăt
din ~ 171.
Jingă, v. **Coman** ~.
Jipa, v. și **Iordache** ~ **Boțocă**, **Lefter** ~.
Jitea din Flămânda, martor 360.
Jitian(Jitian) din Ilfov a stăpânit o parte
din s. Spanțov 231, 234.
Jitian din Ruși>, mare stolnic; în
Sfat 58-60.
Jiu, bani de ~; v. **Craiova**.
Jiul de Jos, județ; sat în ~ 309.
<Josias> de Saxa-Coburg, feldmareșal și
principe austriac, „mare comandant al
tuturor oștilor și oblăduitorul Țării”
Românești; întărește privilegiile m-rii
Mihai Vodă 511.
Jumară, v. **Manea** ~.
Jupan, martor în București 101.
Jupâniotu, v. **Vasile** ~.

K

Kiselev (Kiselef), v. **Pavel** ~.

L

La Păr, top.; loc de moară în Gârla
Domnească, la Buzău, unde se numește
~ 152, 155, 173, 302.
Lacul Adânc, top. în București; livezi și
vii la ~ stăpânite de m-rea Mihai Vodă
85, 87, 101, 106, 115, 117, 152, 158,
185, 186, 197.
Lacul Alb, top., în hotarul satului Băcești
133.
Lacul Duvalmilor, în hotarul satului
Băcești 133.
Lahovari, v. **Manolache** ~.
<Laiotă>, v. **Basarab** ~.
Lal, țigan 56.
Lalomir, stăpân în Rumâni 58.
Lambo este chemat la judecată pentru
niște acte 312.
Lambrino, v. **Manolache** ~.
<Lapati>, v. **Iordache** ~.
Larisa, oraș în Rumelia (astăzi în
Grecia); mitropolit de ~ 196.

Lațcarache (Lațcar) <**Ruset**>, mare
postelnic; în Sfat 336; mare spătar;
martor 347.
Lațco, rumân din Spanțov 307.
Lavrentie, mitropolit de Hrisopoleos,
egumenul m-rii Sărindar 571.
Lazar, v. **Athanasie** ~.
Lazăr, martor 277.
Lazăr, martor 464.
Lazăr, vâtaf de lease; dă mărturie 512, 513.
Lazăr Cocos, logofăt, văr cu Gheorghe
Cocos; stăpân în Buzăești 372, 450-452.
Lazor, popă din Potcoveni; martor 241.
Lazuri, sat <j. Dâmbovița>; Stoichița
paharnic din ~ 319, 321.
Lămotești (Lomotești), sat <j. Ilfov>;
Necula căpitan din ~ 255, 266.
Lăudat din Sulimanul, martor 285.
Lăudat <din Vlădeni>, mare logofăt; în
Sfat 103, 104.
Lăudat, stăpân în Arcești 61.
<Lăpușneanu>, v. **Bogdan** ~.
Leaotă, întărit stăpân în Micșani 65.
Leaotă, martor 353.
Leca al lui Sima, martor 330.
Leca, căpitan din Bărbătești; boier jurător
279.
Leca din Ulești, martor 286.
Leca, iuzbaș; primește o scrisoare 358.
Leca, negustor din București; martor 127.
Leca, negustor din Craiova; martor 123.
Leca, mare postelnic; în Sfat 142-144
(greșit: vistier), 146, 147, 149, 151,
152.
Leca, mare spătar; în Sfat 142, 143, 145,
159, 159, 160, 163, 164, 166; tatăl
Măriței, soția lui Badea spătar; se
judecă pentru s. Morteni 171.
Leca Arbănașul din Călinești, cumnatul
lui Iorga și ginerele lui Ianache vâtaf;
se judecă pentru s. Arcești 377, 378,
380.
Lecandra, v. **Simeon** ~.
Lefter are o grădină în hotarul moșiei
Miluiți 591.
Lefter, fiul lui Stanciul Vernescul; martor
382, 383.
Lefter (?), martor 252.

Lefter Jipa, arendaș al moșiei schitului
Izvorani 591.
Lefter, v. **Gheorghe** ~.
Leoată, v. și **Vârful lui** ~.
Leon, v. **Radul** ~.
Leon <**Tomșa**> (Ștefan), vv. și domn al
Țării Românești, fiul lui Ștefan vv. și
tatăl lui Radul Leon vv. 225-227, 229,
230, 301, 302, 306, 307, 311.
Leontie, egumen al m-rii Argeș; martor
271.
Leontie, egumen al m-rii Mihai Vodă
282, 284.
Leontie, preot la m-rea Mihai Vodă;
martor 229; primește, alături de egu-
menul m-rii, un loc de două prăvălii
239.
Lepădat, căpitan din Cotroceni; martor
599.
Lepădat din Sebiești, martor 270, 345.
Lepădat, întărit stăpân în Bârca Mare 81.
Lepădat, întărit stăpân în Zvorsca 63.
Lepădat, întărit stăpân peste muntele
Văja 268, 269.
Lepădat, logofăt; serie acte 167, 170,
179-182, 186-188, 198, 199, 203, 208,
211, 213-215, 218, 221, 224, 227, 230,
232, 233, 235-237, 242, 244-246, 249,
250, 253, 256, 262, 267, 268; învață la
scrierea unui act 261.
Lerești, sat <j. Mușcel?>; hotarnici din ~
57.
Lețea, v. **Lupul** ~.
Leucă, stăpân peste o parte din s. Bârca
Mare 82.
Leurdeanu, v. **Fiera** ~, **Istratie** ~, **Stroe**
Fiera ~ (I), **Stroe** ~ (II).
Licsăndrache, v. **Nicolache** ~.
Leurdeni, „popor” de vie în Dealul
Piteștilor, dăruit m-rii Mihai Vodă 474,
511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 567,
579.
Lihoveț, pârâu; în hotarul s. Ogrăzeni
284.
Limbir(Limir) din Cucleș, martor 134,
142, 165.
Limir, popă; martor 381.
Lipnic, m-re în Bulgaria, aproape de
Dunăre; primește în dar slobozia
Băneasa și 100 de bolovani de sare de
la ocna Telega 294, 395.
Lipovean, v. **Costandin** ~.
Lissia din OGREZENI, martor 155.
Livezi, top., la Lacul Adânc, în București
92, 97, 114, 106, 116, 117.
Loghin din OGREZENI, martor 288, 337.
Loiz, martor 362.
Loiz, clucer; martor 268, 273, portar;
martor 397.
Lolescu, v. **Pârful** ~.
Lomotești, v. **Lămotești**.
Lopătari, sat <j. Buzău>; Flore și
Dobrotă din ~ 177.
<Lozonschi>, v. **Gheorghe** ~.
Luca, cocjoc, soțul Călinei; cumpără o
casă în Mahalaua Mihai Vodă 510.
Luca <de Cipru>, arhiepiscop și mitro-
polit (arhimetropolit) al Ungrovlahiei
145, 152, 155, 156, 158, 164, 166, 167,
169, 172-175, 181, 183, 189, 203, 204,
223, 224, 382, 383, 593.
Luca, pârălăb de Cetatea Nouă; în Sfat
(Moldova) 110.
<Luca> Stroici, mare logofăt; în Sfat
(Moldova) 110.
Lucsandra, v. **Ruxandra**.
Ludea se judecă pentru o parte de ocină
din s. Lungi 71, 75.
Luica, sat, j. Ilfov; o parte cumpărată de
Manea stolnic 295; alături de s.
Gârdești 319; o parte dăruită m-rii
Mihai Vodă 371; dijma din ~ 460.
Lumotă, v. **Ivan** ~.
Lunceni, sat <j. Buzău>; oameni din ~
167, 175; un vad de moară în Nișcov,
închinat m-rii Izvorani de sătenii din ~
175.
Lungi, sat <j. Dâmbovița>; o parte
stăpânită de jupanița Caplea 71, 75, pe
care o dăruiește m-rii Simonopetra 88;
Caplea din ~ 112; Văsiu din ~ 284.
Lungul, v. și **Stoica** ~.
Lup din Dâlga, hotarnic 281.
Lup se judecă pentru s. Micșani 65, 66.

Lupești (Lopești), sat <j. Ilfov>, lângă București; vie în dealul ~ 81, 240, 290, 293, 301, 317, 388; oameni din ~ 240; o parte stăpânită de m-reă Radu Vodă 525.

Lupos (?), soțul Călinei și tatăl lui Dragomir și al lui Radu 154.

Lupp, dascăl slovenesc la Școala slovenească din București; traduce acte slave 52, 54, 63, 70, 129, 134, 220, 233.

Lupșan, stăpân în Bănciulești 102.

Lupșan a stăpânit o parte din s. Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 217.

Lupul al lui Druscă din Borul, martor 167, 175.

Lupul, mare clucer; ispravnic de act 143.

Lupul, cojocar; martor în București 178.

Lupul <din Măgureni>, mare logofăt; în Sfat 149, 151, 152, 164, 166.

Lupul din Mătăsești, martor 354.

Lupul, fiul lui Banciul Boboceă din Ulești; martor 352; vinde o parte din Sulimanul 357, 373.

Lupul, fiul lui Dobre; martor 486.

Lupul, fiul lui Ianache; martor 437.

Lupul, logofăt, tatăl Voicăi, soția lui Dona; a stăpânit o parte din s. Socoteni 159.

Lupul, logofăt; traduce act în sec. XVIII 203.

Lupul (Lupa), megieș din Albești; hotarnic 358.

Lupul, popă; cumpără o parte din Spanțov de la Dragomir 273.

Lupul, săpunar; martor 105.

Lupul, țigan 199, 204, 220.

Lupul <Balș>, mare pitar; în Sfat 432.

Lupul Lețea din Lunceni, martor 167

Lupul <Mehedințeanu>, mare paharnic; în Sfat 153-155, 158-161, 163, 164, 166, 167; soțul Mariei; dăruiește m-rii Izvorani o parte din Sărata 157; fost mare paharnic; soția sa „a umblat în rele curvășării”, de aceea Lupul a vrut să-i taie capul, însă a iertat-o 174.

Lupul Prevăț, pământean din Ciocănești 575.

Luțcan, vecin din Ciocănești 242.

Luxandra, v. **Ruxandra**.

M

Macarie (Macariia), vecin din Ciocănești 170, se judecă pentru gârle cu m-reă Mihai Vodă 238; martor 353.

Macaveiu, martor în București 101.

Macovei (Macavei); nepoata sa de văr, Ștefana, vinde șase locuri de prăvălie 194, 212.

Maer, v. **Ioan** ~.

Magdalena (Magdalina), călugăriță, fiica preotului Staico; vinde un loc din Târgoviște 399, 400.

Magdalena, călugăriță, nepoata lui Stancul; a stăpânit o parte din Ciocănești 174.

Magdalina, călugăriță; dăruiește preotului Stan o ocină în Pârdești 176.

Magdonovici, v. **Marco Danovici**.

Maidapoi, v. **Marin** ~.

Malahiia, egumen al m-rii Bolintin 196, 197.

Malcoci, județ; martor 159.

Malcoci, martor 330.

Malea, sora Dragnei; a stăpânit o parte din Grozăveștii de Sus 76.

Malul Spart (Mal), sat, j. Vlașca; oameni din ~ 148, 155, 236, 572; dăruit de Basarab vv. m-rii Bolintin 199, 204, 219; mori în Argeș stăpânite de m-reă Mihai Vodă 298, 445; încălcare a hotarului 448; locuitorii din ~ îi scriu pașei în pricina clăcii datorate m-rii 576; răspunsul Ocârmuirii Valahiei 577.

<Mamona>, v. **Gavrilașco** ~.

Manasie, călugăr; vinde o parte din Izvorani mitropolitului Luca 145, 172, 173.

Manasie (Manasiie), v. și **Jipa**, căpitan.

Manasie Mihaliotis, arhimandrit la m-reă Mihai Vodă 483.

Manciul din București, tatăl lui Iane și al lui Nițul 478, 487, 493.

Manciul, țigan 54, 56.

Mandea, mare comis; în Sfat 139.

Mandea <Izvoranul>, fiii lui dăruiesc, împreună cu alte rude, vadul de moară de la Răstoaca bisericii Sf. Nicolae 62.

Mane Negrul se judecă cu m-reă Bolintin pentru un sălaș de țigani 57.

Manea, cojocar; are casă lângă casa Frosinei 520.

Manea, comis; în Sfat 52.

Manea, diacon; hotarnic 527; preot în Socet; hotarnic 569.

Manea din Cernătești, tatăl lui Stoica și al Stancăi 160.

Manea din Dedulești, martor 177.

Manea din Momeni vinde, împreună cu alții, o parte din moșia Sulimanul 373, 374.

Manea din Roșiul, martor 78.

Manea din Vărăști vinde o parte din moșia Sulimanul 373.

Manea, martor 96.

Manea, martor în București 96; fiul lui, martor la o danie pentru m-reă Simonopetra 140.

Manea, megieș din Urechești; vinde o parte din Costeni 278.

Manea, mare paharnic; în Sfat 74, 79, 80.

Manea, părcălab; cumpără o parte din Urechești 278.

Manea, rumân din Ciocănești 242; se judecă cu m-reă Mihai Vodă 238; hotarnic 281.

Manea, soțul Dobrei; stăpân peste păști din Frăsinet și Potoc 66.

Manea, soțul Dragnei și cumnatul Marinei; întărit stăpân în Grozăveștii de Sus 76; martor 78.

Manea, spătar; întărit stăpân în Petrești 95.

Manea, tatăl lui Udriște 133.

Manea, țigan 136, 162, 202, 207, 218.

Manea vinde o parte din Jugoreni m-rii Mihai Vodă 220, 221; dă mărturie 259, 260.

Manea, v. și **Crângul** ~.

Manea Bulucea, stolnic, soțul Mușei, frate cu Stanciul și cu Stoian; cumpără o parte de moșie, numită Luica 295, 296, pe care o dăruiește m-rii Mihai Vodă 319; frații săi vând o parte din Costeni 356.

Manea Burdela, rumân din Drălea, care s-a mutat în Ciocănești 277.

Manea Jumară, martor în București 96.

Manea Udriște, boier fără dregătorie; în Sfat 52.

Manea Zămorăscul, martor 241.

Manea, v. **Dragomir al lui** ~.

Mano (Manul), v. **Alexandru** ~, **Dumitrache** ~, **Mihalache** ~, **Ralița** ~, **Scarlat** ~.

Manolache, fiul lui Nicolaeal treilea logofăt, serie act 487.

Manolache, fiul lui Neculai; martor 581.

Manolache, logofăt al doilea; semnează act domnesc 536.

Manolache, membru al Divanului Judecătoresc 581.

Manolache, mare paharnic; în Sfat 306.

Manolache (Manolachie), mare postelnic; în Sfat 424.

Manolache, vameș, grec, om al lui Alexandru Ipsilanti vv.; se judecă pentru case cu m-reă Mihai Vodă 489, 490.

Manolache Brâncoveanu, mare clucer, în Sfat 480; mare logofăt de Țara de Sus; în Sfat 501, 516; mare vornic de Țara de Jos; în Sfat 519; stăpânește târgul Comănești 524.

Manolache Crețulescu, mare logofăt de Țara de Jos; în Sfat 516; mare vornic; în Sfat 519; mare vornic de Țara de Jos; în Sfat 532, 536; mare ban; în Sfat 549.

Manolache Grădișteanu, mare vornic al patrulea; în Sfat 536.

Manolache Hangerliu, mare hatman; în Sfat 519.

Manolache Lahovari, epistat al eforiei cutiei; autentifică act 560.

Manolache (Manolachie) **Lambrino**, mare logofăt; în Sfat 424; mare ban, în Sfat 427, 432.

<Manolache> Persiano, hatman; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru stăpânirea unor părți din Ogreneni 553.

Manole, cojocar; martor 595.

Manole din București dăruiește, împreună cu alții, o prăvălie din târg m-rii Simonopetra 127, 129, 140.

Manole, logofăt; scrie act 458.

Manole s-a înfrățit cu Ianu grecul pentru a stăpâni o parte din Ciocănești 98, 235, 236.

Manole, trimis cu o scrisoare de egumenul m-rii Mihai Vodă 498.

Manole, popă de la biserica Gorgan; martor 439.

Manole (Manolie), portar al doilea; cercetează o pricină 267, 268, 279.

Manole, v. și **Tudor** al lui ~.

Manole (Manoil, Manuil) **Roset**, vv. și domn al Țării Românești 474, 475.

Manta (Mantea), negustor, tatăl lui Mavrichi 129, 130, 135, 150, 161, 201, 206, 216, 237.

Manta, nepotul lui Ghionea gelep; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 178.

Manta, portar al doilea; martor 363.

Manta, mare postelnic; în Sfat 129; mare paharnic; în Sfat 130, 132.

Manta Damaschinul (Damaschino), negustor; cumpără părți din moșia Sulimanul 285, 287, 363, 388.

Mantie, popă; are un loc pe Ulița Mare din București 310, 311.

Manuc, negustor, ginerele lui Hagi Marderos armean; cumpără o prăvălie 546.

Manul, mare logofăt; dă mărturie 578.

Manul, negustor din București; se judecă pentru o parte din Ogreneni cu m-rea Mihai Vodă 262; vinde o vie egumenului m-rii Mihai Vodă 272; socrul lui Zanfir starostă de negustori 414.

Manul, paharnic; cumpără o prăvălie pe Ulița Șelariilor 551.

Manul, pârclăb; se judecă pentru o parte din Ogreneni cu m-rea Mihai Vodă 283.

Manul, v. și **Mihalache** ~.

Manul Grecul, megieș din Ogreneni; hotarnic 260

Manul Techengiul a stăpânit o vie 175.

Mara se judecă pentru o parte din Suharna 99.

Marco din Trestiani, hotarnic 284.

Marco, fiul lui Frone și al Negritei; vinde, împreună cu rudele sale, o vie 384.

Marco, iuzbaș; martor în București 327.

Marco, logofăt; martor 164.

Marco, paharnic, fiul Defii; are un loc de casă lângă un loc al m-rii Mihai Vodă 331.

Marco, popă; martor în București 85, 117.

Marco (Marcu), portar al doilea; martor 386.

Marco, rumân din Popești 264, 265.

Marco, schiler; ispravnic și hotarnic al muntelui Văja 268, 269.

Marco, vecin din Malul Spart 199, 204, 219.

Marco Botezatul, armean; are o casă lângă hanul lui Șerban vodă 414.

Marco (Marcu) **Danovici**, clucer, nepotul lui Dan fost mare vornic; stăpân în Jigoreni 236, 237; logofăt; martor 251; mare paharnic; în Sfat 253, 256; mare armaș; martor 263, 264.

Marco Moldoveanul se judecă cu egumenul Vartholomei 578.

Marcu, căpitan din Cojăști; martor 191.

Mardarie, călugăr; hotarnic 410.

Mardagiul, v. **Ianache** ~.

Marderos, v. **Hagi** ~.

Mareș (Măreș) a stăpânit o parte din Pârscoveni 93.

Mareș, ceaș agesc; l-a scos din casă pe Stanciul 490.

Mareș <Băjescu>, mare vistier; în Sfat 289, 291, 299-301; mare vornic; în Sfat 302, 306, 307, 312, 313; mare ban al Craiovei; în Sfat 315-318, 322, 324, 327, 328, 331; dă mărturie 329, 330.

Mareș Tăm., martor 438.

Marga, cătun din Ogrăzeni 384.

<Marghiolul>, v. **Tudor** ~.

Margine, roșu din Tutănești; hotarnic 303-305.

Maria (Mariia) a stăpânit o parte din moșia Socotești 468.

Maria, bunica (?) Marei 100.

Maria, comisoaie, soția răposatului Sandu Cârpenișan comis; vinde niște case 456.

Maria, cumnata armencei Tacoi; se judecă cu cumnata ei pentru o casă 560.

Maria (Mariia) cumpără o casă pe moșia m-rii Mihai Vodă 563.

Maria, „doamnă”, mama lui Radu <Șerban> vv.; dă mărturie 143.

Maria (Mariia), fiica Dumitranei; roabă a m-rii Mihai Vodă 583.

Maria (Mariia), fiica lui Pătru, nepoata lui Ivan vornic; dăruiește, împreună cu rudele sale, o vie m-rii Sf. Nicolae 138.

Maria (Mariia), fiica lui Staico logofăt din Bucov, soția lui Lupu mare paharnic; stăpână în s. Sărata; „a umblat în rele curvăsării”, iar soțul ei a vrut să-i taie capul, însă a iertat-o 174.

Maria, fiica lui Stanciul și a Neacșei; se judecă cu nepoții ei Stanciul logofăt și Stoica comis 100.

Maria, fiica lui Vladimir din Ogreneni și sora Haretei; stăpânește niște mori 287.

Maria, monahie; dăruiește o parte din Spanțov lui Diicul 62.

Maria (Mariia), nume scris în pomelnic de Mălina 363.

Maria, soacra lui Gherghie 394.

Maria, soția lui Arma și mama lui Necula 85, 117.

Maria, soția lui Costandin și mama lui Pătru Sterpul 553.

Maria (Mariia), soția lui Gheorghe Mărgelarul, mătușa lui Iane; vinde o parte din moșia Ogreneni 461, 493.

Maria, soția lui Gheorghie 520.

Maria, soția lui Grăjdian salahur; cumpără o casă în mahalaua m-rii Mihai Vodă 552.

Maria, soția lui Ion lemnar; stăpânește o vie 458.

Maria (Mariia), soția lui Iordache vâtaf; vinde o bucată de loc din țigănia m-rii 557.

Maria (Mariia), soția lui Nicolae ciubuciu; vinde o pereche de case 521.

Maria, soția lui Stanciul logofăt din Cârstinești; stăpânește, împreună cu rudele sale, niște locuri de prăvălii 194, 212.

Maria, soția lui Tănase fost staroste și mama Ilincăi 435.

Maria (Măria), soția lui Tudor Boșneagul; vinde o casă 510.

Maria, țigancă 552.

Maria (Mariia), țigancă, fiica lui Stanciul 209, 211, 246.

Maria (Mariia), țigancă, soția lui Stan lăutar 584.

Maria (Mariia), vara lui Vișan; primește danie de la vărul ei o parte de moșie din Ogreneni 277, 285; mama lui Nan și soacra Mălinei 345, nora sa îi scrie numele în pomelnic 363.

Maria (Mariia) vinde o parte din moșia Socotești 468.

Maria <Amirali>, doamnă, soția lui Petru <Șchiopul> vv. 109.

Maria (Mariia) **Bășceanca** stăpânește o parte din moșia Miluiți 591.

Maria Gurănoae vinde trei răzoare de vie 461.

Maria (Măria) **Sălăgeanca**, țigancă, mama Costandei 555.

Marica, clucereasă, soția lui Ivașco Băleanul; dăruiește m-rii Mihai Vodă moșia Oltenița 401.

Marica, fiica lui Costandin Podeanu și soția lui Radu Podeanu logofăt; se înțelege cu m-rea Mihai Vodă pentru stăpânirea unor țigani 482, 483.

Marica, fiica lui Leca spătar și soția lui Badea spătar; slobozește rumâni 171.

Marica, țigancă, mama lui Gheorghe 487.

Marin (Mărin), abagiu; scrie act 558.

Marin, călăraș din București; martor 254.

Marin, curtean la m-rea Mihai Vodă; martor 389.

- Marin** din Pârliți, hotarnic 364, 365, 367.
- Marin** din Sulimanul, fiul popii Badiul din Sulimanul; martor 389, 390; vine o parte din această moșie 390, 391.
- Marin** discută cu ieromonahul Gurie de la m-rea Mihai Vodă 473.
- Marin**, fiul lui Neagoe, rumân din Călinești 210, 211, 246, 376.
- Marin**, logofăt; scrie act 384.
- Marin**, martor 389.
- Marin** (Mărin), nepotul lui Bratul călugăr; dă mărturie 426.
- Marin**, popă la Pod, în Brosșteni; hotarnic 533.
- Marin**, roșu din Sulimanul, soțul Stroici; stăpân peste o parte din moșia Sulimanul 257; vinde părți din moșia Sulimanul 268, 275, 358.
- Marin**, rumân din Dragomirești 245.
- Marin**, tatăl lui Drăghici 385.
- Marin**, țigan, tatăl lui Neacșu și a lui Barbul 469, 506.
- Marin**, vătaf de aprozi, epistat „hărturării”; cumpără o parte din Ogrenzi 529, 530.
- Marin Maidapoi**, tatăl lui Păun și al Neacșei; a stăpânit un loc al m-rii Mihai Vodă 477.
- Marina**, nume scris în pomelnic de Mitrea pitar 239.
- Marina**, fiica lui Dumitru Paligrș și sora Paraschivei; vinde o vie 439.
- Marina**, sora Dragnei și cumnata lui Manea; vinde o parte din Ciocănești 76.
- Martin** (Mărtin) din Grozăvești, martor 78; vinde o parte din Grozăvești 78.
- Martha**, v. **Mihalcea Păușasca**.
- Marula**, fiica lui Mihai vv. și a Tudorei, soția lui Socol paharnic; se judecă pentru moșie 168, 169.
- Matei** (Mathei), arhimandrit; martor 542, 543.
- Matei**, clucer, fiul Ancuței și al lui Pătru fost mare sluger; dăruiesc o vie m-rii Mihai Vodă 292, 306, 307; cumpără o parte din Brobodiți 309; vinde o parte din moșia Îmbrobodiți 341, 342, 438.
- Matei** din Poiana, nepotul lui Gligorie logofăt din Poiana; chemat de domn să se judece cu egumenul m-rii Mihai Vodă 363; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 364-366.
- Matei**, egumen al m-rii Spirea; se judecă cu m-rea Mihai Vodă 545.
- Matei**, fiul lui Tudor; vinde o parte din Sulimanul 390.
- Matei**, martor 390.
- Matei**, moștean; împrumută bani de la egumenul Cozma al m-rii Mihai Vodă 416.
- Matei**, paharnic; martor 476.
- Matei** (Mathei), polcovnic din Perieți; martor 564.
- Matei** (Mateiu), popă; martor 362.
- Matei**, preot în București; martor 113.
- Matei**, preot; tatăl Ștefanei preoteasa 212.
- Matei**, serdar; jurător 303; hotarnic 325; fost mare serdar; hotarnic 326, 328.
- Matei**, spătar, fiul lui Ivașco vătaf, cumnatul lui Radul spătar; vinde o vie la Negovani 276.
- Matei**, tatăl Neagăi preoteasa; vinde o parte din Jugrani m-rii Mihai Vodă 225.
- Matei**, vătaf; se judecă cu popa Hristofor de la m-rea Mihai Vodă pentru venitul moșiei Băcești 410, 411.
- Matei** (Mateiu) **Basarab** (Băsărabă), paharnic din Brâncoveni; martor 154; vv. și domn al Țării Românești 232-238, 240, 242-245, 247-254, 256, 257, 259-264, 266, 268-270, 272-274, 276, 277, 283, 284, 287, 295, 313, 316, 318-321, 323, 346, 347, 367, 368, 377, 471-472; soțul Elinei 278.
- Matei Bălăceanul**, vătaf; hotarnic 410.
- Matei Cantacuzino**, fost mare ban; martor 437.
- Matei Ciorogărlanul**, martor 351; clucer; cumpără părți din moșia Sulimanul 354, 355; mare căpitan de dorobanți; cumpără o parte din Sulimanul 357; martor 371; schimbă moșii cu egumenul m-rii Mihai Vodă 372; mare vistier; în Sfat 378; martor 383.
- Matei Fălcoianul**, fost mare șetrar; hotarnic 438; postelnic; se judecă cu

- m-rea Mihai Vodă 458, 459; fără dregătorie; martor 511; mare logofăt; martor 534-537.
- Matei Fărcășanul**, mare stolnic; în Sfat 424.
- Matei Filipescu**, spătar al doilea; martor 331; fost mare agă; martor 355, 370.
- Matei Goleșcu**, spătar; martor 320; mare comis; în Sfat 332.
- Matei Măinea**, pământean din Ciocănești 575.
- Matei Mitrea**, pământean din Ciocănești 575.
- <Matei> Mogoșăscu**, fost mare <agă?>; dă mărturie 438.
- Matei Poenaru**, soțul Ilincăi Poenăreasa; vinde o parte din moșia Poenari 467.
- Matei Sanetis**, mare portar; martor 394.
- Matei Socoteanu**, mare sluger; hotarnic 304, 305; fost sluger; hotarnic 319-321; mare sluger (el?), în Sfat 332.
- Matei Strâmbeanul**, căpitan; martor 370.
- Matei Ugreu**, clucer al doilea; martor 438.
- Matheial Mirelor** (Mireul), egumenul m-rii Dealu 156, 168.
- Mathei Damaschin**, martor 330, 331.
- Matraca**, v. **Ghinea** ~, **Panaiot** ~.
- Mavrichi**, fiul lui Manta; negustor; martor 127, 129, 140; împrumută bani lui Danciul vornic 130, 135, 150, 161, 201, 206, 216, 237.
- Mavrocordat**, v. și **Aleco** ~, **Costandin** ~, **Ioan** ~, **Iordache** ~, **Nicolae Costandin** ~, **Scarlatache** ~.
- Mavrodin**, vornic din Mănești; cerce-tează o pricină 234.
- Mavrogheni**, v. **Nicolae Petru** ~.
- Mazarache** (Măzărachi) din București, martor 101.
- Mazilu**, v. **Radul** ~.
- Măcelarul**, v. **Stoica** ~.
- Măciucă**, meșter de lemnari din Buciumeni; martor 239.
- Măgura lui Bogiuc**, top., în hotarul satului Bărca Mare 82.
- Măgurele**, sat <j. Ilfov>; Șerbu din ~ 236.
- Măgurile Înșirate**, top., în hotarul satului Bărca Mare 82.
- Măicănești**, sat <j. Ilfov>; oameni din 231-233, 236.
- Măilescu**, v. **Răducanu** ~.
- Măinea**, logofăt; scrie act 448.
- Măinescu**, v. **Preda** ~.
- Mălai** (Mălaia) din Bunilești a stăpânit o parte din Gorgănele 68, 95.
- Mălăești**, sat <j. Dolj>; Radul din 0159.
- Mălândroiul**, v. **Stanciul** ~.
- Mălina**, soția lui Nan și mama lui Soare și a lui Radul; era datoare la egumenul m-rii Mihai Vodă 359; vinde o parte din Ogrăzeni 362, 363, 369-371.
- Mălina**, v. și **Friva al** ~.
- Mălurenii**, sat; o parte întărită lui Voinea logofăt 112.
- Mănăilă**; fiii săi se judecă pentru ocina din Frâsinet și Potoc 66.
- Mănăilă**, v. și **Ștefan** ~.
- Mănciulescu**, v. **Gheorghe** ~ (Iane Manciul).
- Mănciulești** (Manciulești), familie 481, 487, 488.
- Mănea**, fratele Dobrei; întărit stăpân în Buăra de Sus 60.
- Mănea**, martor 259.
- Mănești**, sat <j. Buzău>; Dobre din ~ 177.
- Mănești**, sat <j. Ilfov>; Mavrodin vornic din ~ 234; m-rea Mihai Vodă stăpânea o parte din ~ 267; martori din ~ 286.
- Mănești**, sat <j. Romanați>; Barbul postelnic din 280.
- Mănești**, sat; Stan din ~ 87.
- Mărgărit**, staroste; se judecă cu polcovnicul Ianache Stirian 481, 547; fost staroste; vinde o prăvălie, 482.
- Mărgelari**, top. pe Ulița Mare din București 482.
- Mărgelariul**, v. **Gheorghe** ~.
- Mărgineni**, m-re <j. Prahova>; stăpânește moșia Flămânda 464, se judecă cu m-rile Mihai Vodă și Toți Sfinții pentru o leasă pe moșia Curești 545; stăpânește moșia Ursoaia 597.
- Măria**, v. **Maria**.
- Mătășești**, sat <j. Ialomița>; Aldimir pitar, Lupul și Mihai aprod din ~ 185, 354.

Măturărichi, v. **Ioan** ~.
Măinea, pământean din Ciocănești 575.
Măinea, mare postelnic; în Sfat 103, 104; fost mare postelnic; în Sfat 105.
Măinea (Măinea), rumân din Ciocănești 242.
Măinea, țigan 234, 235, 243.
Măinea Hromă din Rătești, tatăl lui Burciul 160.
Măinea, v. și **Matei** ~.
Mănea vinde o parte din Frăsinet și din Potoc 66.
Mânjină (Mânjănă) din Spanțov, tatăl lui Cășleag 253, 254.
 <Mârleanul>, v. **Tudor** ~.
Mârzea <din Berilești>, mare spătar, în Sfat 144, 147, 149, 151, 152; mare paharnic; în Sfat 167, 170, 171, 175.
Mârzea, megieș din Urechești; vinde o parte din Costeni 278.
Meghean (Meghian), rumân din Popești 264, 265.
Megiași (Megieși), sat <j. Ilfov>; oameni din 231-233, 236, 259, 260, 386.
 <Mehedințeanu>, v. **Lupul** ~.
 Mehedinți, v. **Calea** ~.
Meletie (Melentie, Melintie), călugăr la m-rea Mihai Vodă 156; egumen al m-rii Mihai Vodă 189, 190, 192, 195, 196, 197, 199, 201, 204, 206, 208, 210, 211, 213, 214, 219, 231, 233, 234, 231, 235, 236, 238, 239; fost egumen al m-rii Mihai Vodă (proegumen) 222, 242, 243, 245, 377.
Meletie, egumen al m-rii Sf. Ecaterina 263.
Meletios, episcop de Teba; martor 543.
Melhie, egumen al m-rii domnești din Câmpulung 268, 269.
Menedic, m-re <j. Buzău>; schimbă țigani cu Stanciul vornic 164.
Merșani, sat <j. Teleorman>; Bărcan din Mihăești și ~ (la semnătură) 304.
Merkelius, agent austriac în Țara Românească; dă mărturie 511, 512.
 Merlici, v. **Stan** ~.
 Merotă, v. **Drag** ~.
 Meșea Ruolu, v. **Chiril** ~.

Miclăuș, postelnic, soțul Voicăi 175.
Miclea (Micle), fiul lui Pascu; întărit, împreună cu alții, stăpân peste mai multe vie 160.
Miclea, paharnic; în Sfat 51.
Micleuș vinde jumătate de vad de moară din Dedulești 173.
Mieșan, nepotul lui Stoica din Zmulta; vinde o părți din Fântâna și din Bîlcirești 241.
Mieșani, sat <j. Buzău>; o parte întărită lui Stan și lui Leaotă 65.
Micul al lui Părvul din Stoienești, hotarnic 269.
Micul din București, martor 240.
Micul din Ogrăzeni, martor 564.
Micul din Spanțovul Mare, martor 149.
Micul, fiul lui Radul și al Negritei; vinde, împreună cu frații lui, trei pogoane de vie 384.
Micul, fiul lui Vălcule, ispravnic pe moșia m-rii Mihai Vodă; martor 437.
Micul, frate cu Mircea comis și cu alții; întărit stăpân în Petrești 53.
Micul, martor 598.
Micul se judecă pentru o parte din s. Suharna 252, 253.
Micul se judecă pentru o parte din s. Văltureni 84.
Micul, v. și **Radul** al ~, **Stan** al ~.
Mielcescul, v. **Radul** ~.
Miha din Spanțovul Mare, martor 149.
Mihai, aprod din Mătăsești; martor 354.
Mihai, brutar; închiriază un loc de la m-rea Mihai Vodă 477.
Mihai, cupeț (negustor); tatăl lui Iani 433.
Mihai din Bogata, martor 281.
Mihai din Târgul de Floci, martor 183.
Mihai din Țânțăreni, tatăl Oprei și socrul lui Drăghici 163.
Mihai; fiii săi stăpânesc o parte din Petrești 209, 210, 245.
Mihai, fiul Dospinei și al lui Ilie; vinde o parte din Ogrăzeni 362; martor 371.
Mihai, fiul lui Iordache căpitan și fratele lui Ilie paharnic; vinde moșia numită Luica 295, 296, 319.
Mihai, fiul lui Zlate și fratele lui Dragoslav; rumân din Ciocănești 242.

Mihai, fiul Stancăi; vinde o parte din moșia Poiana 421.
Mihai, grămătic; martor 448.
Mihai (?), logofăt al treilea; scrie act în condică 551.
Mihai, martor 391.
Mihai, martor 478.
Mihai, megieș din Ogrăzeni; martor 260, 277; cumpără o parte din Ogrăzeni 288; tatăl lui Ilie și socrul Dospinei 361.
Mihai, morar; rumân din Ciocănești 242, 243.
Mihai (Mihaiu), nume scris în pomelnic de Iorga 337.
Mihai (?), paharnic; martor 488.
Mihai, popă în Socetu; martor 573.
Mihai, popă; martor 469.
Mihai, popă; martor în București 105.
Mihai, popă; martor 560; scrie act 563.
Mihai, popă, protopop în județul Buzău; se judecă cu m-rea Mihai Vodă 449, 453.
Mihai, satean din Ogrăzeni; se judecă cu m-rea Mihai Vodă 507.
Mihai, soțul Grozavei; îi lasă lui Ilie partea sa de moșie din Ogrezeni 337.
Mihai, stolnic; martor 497, 507.
Mihai, unchiul lui Radul Tabacul; a stăpânit o vie în dealul Bucureștilor 178.
Mihai (Mihaiu), vătaf; martor în București 157.
Mihai, vecin din Pilești 199, 204, 219.
Mihai, vier al m-rii Mihai Vodă 596.
Mihai, voievod, fiul lui Costandin Gheorghie Hangeri vv. 536.
Mihai, mare vornic; martor 571.
Mihai, v. și **Mihul**.
Mihai <Argetoianu> (din Arjătoia), mare stolnic; în Sfat 289, 291; fost mare stolnic; martor 319-321.
Mihai Bărbătescul (I), mare serdar; în Sfat 424; fost mare vornic de Târgoviște; cercetează o pricină 459.
Mihai Bărbătescul (II), mare paharnic; în Sfat 474, 475.
Mihai Cantacuzino (Catacozino) (I), mare postelnic; în Sfat 306, 307, 312,

314-318, 320, 322, 324, 327, 328, 330; judecă o pricină 330; martor 331; mare spătar; în Sfat 336, 378, 396, 406.
Mihai Cantacuzino (II), mare vistier; cumpără moșia Socotești 468, 469; vinde nepotului său, Costandin Filipescu mare comis moșia de la Ogrezeni, numită Socotești 479.
Mihai cel Mic, rumân din Ciocănești 242, 243.
Mihai Conțescul, logofăt; scrie acte 315-318.
Mihai <Corbeanul>, postelnic al doilea, fiul lui Vintilă Corbeanul fost mare ban; schimbă moșii cu m-rea Mihai Vodă 400, 401.
Mihai (Mihail) **Costandin Suțul**, vv. și domn al Țării Românești 491, 500, 501, 503, 512-515, 519, 531.
Mihai (Mihaiu) **<Coțofeanul>**, mare stolnic; în Sfat 233, 235; mare spătar; în Sfat 236, 237, 238.
Mihai Fălcoianul, fost mare șetrar; a pus o piatră în hotarul moșiei Îmbrobodiți 438.
Mihai Filipescul, mare vornic al politiei; în Sfat 580.
<Mihai> Furtuna (Fortuna), mare comis; în Sfat 183, 184-188.
Mihai Greceanul, serdar; hotarnic 570.
Mihai Popescu, martor 507.
Mihai Racoviță, vv. și domn al Țării Românești 422-425, 438, 440, 441, 455, 467.
Mihai Târgovișteanul, logofăt de Divan din Târgoviște; fiul lui Stan logofăt din Târgoviște; scrie acte 324, 331, 334, 339, 341, 345, 350, 351, 389, 394, 400; martor 356.
Mihai (Mihail, Mihaiu, Mihăil) **<Viteazul>**, fiul lui Pătrașco vv. 130-134, 138 și al Theodorei (Theofana călugăriță), soțul Stancăi 156, tatăl lui Necula vv., al Floricăi, soția lui Preda sluger, și al Marulei, soția lui Socol paharnic, 139, 146, 148, 168, 183; mare stolnic; în Sfat 121, 122, 124; cumpără două sălașe de țigani 123; mare agă;

cumpără o parte din Spanțov, pe care o dăruiește m-rii Sf. Nicolae 125; mare postelnic; în Sfat 126; ban; ctitorul m-rii Sf. Nicolae din București, căreia îi dăruiește părți din satele: Ivăniș, Florul și Băcești, precum și case, loc de prăvălii, vii ș.a. 128; fost ban în Craiova 168; legătura lui Mihai vodă 190, 191; închină m-rea Sf. Nicolae (Mihai Vodă) la m-rea Simonopetra de la Sfântul Munte 222, 225, 226; vv. și domn al Țării Românești 129-134, 138-146, 150, 156, 161-163, 165, 168-170, 178, 179, 181, 183, 189-192, 197, 199, 201-204, 206-208, 214-219, 224, 225, 227, 228, 232-237, 242, 243, 249-253, 255-257, 262-266, 277, 279, 302-305, 307, 313, 346, 347, 366, 393, 405, 410, 411, 430, 475; vv. și domn al Țării Ardealului 139. V. și **M-rea Mihai Vodă** (Mihail Voievod).

Mihai Vodă, m-re (~ lui Mihai Vodă), în București, cu hramul Sf. Nicolae din Mira Lichiei, metoc al m-rii Simonopetra de la Muntele Athos, *passim*. V. și **București**.

Mihaia, fiica lui Negoită Măitescu și a Zamfirei, sora lui Chiriță; vinde o parte din moșia Ivănișul 387.

Mihail <din Ruși>, logofăt; în Sfat 52.

Mihail (Mihailă), grămătic; scrie acte 94, 131, 132.

Mihail, logofăt; cercetează o pricină 551.

Mihail, martor 515.

Mihail, mare pitar; în Sfat 559.

Mihail, v. și **Apostol** ~.

<Mihail-Tântăveanu>, v. **Radul** ~.

Mihail Nicolaos, martor 341.

Mihailachi, v. **Mihalache**.

Mihailașco, fiul lui Vintilă vâtaf; scrie act 258.

Mihaiu, v. **Mihai**.

Mihalache (Mihailachi) din Bucșani, martor 285, 361.

Mihalache, logofăt; scrie acte 528, 545; martor 562.

Mihalache, martor 557.

Mihalache, polcovnic; cumpără o vie pe moșia m-rii Mihai Vodă 499, 500; fost

polcovnic; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru vânzarea vinului 505.

Mihalache, popă în Socet; martor 569.

Mihalache (Mihalachis), portar al doilea; hotarnic 464-466.

Mihalache (Mihalachi), mare stolnic; în Sfat 105, 106, 108.

Mihalache (Mihalachi), mare stolnic; în Sfat 115, 117, 159, 160, 163, 164, 166, 177, 179, 180.

Mihalache, v. și **Hagi** ~.

Mihalache Cornescul, mare vornic al politiei; în Sfat 567, 568.

Mihalache Greceanul, mare agă; în Sfat 580.

Mihalache Manul, mare vornic al politiei; în Sfat 549, 559, 567.

Mihalache Racoviță, mare logofăt de Țara de Sus; în Sfat 580.

Mihalache Suțul, mare spătar; în Sfat 559; mare logofăt al obiceiurilor 567.

Mihalcea, fiul lui Radul și al Negritei; vinde o vie, împreună cu frații săi 384.

Mihalcea, logofăt, fiul lui Necula postelnic din Cocorăști; vinde o parte din Suharna 335, 338.

Mihalcea, logofăt, fiul lui Paraschiva logofăt; scrie act 274.

Mihalcea, vornic din Pătărlage; dă mărturie 223.

Mihalcea, v. și **Radul** ~ <**Cândescul**>.

Mihalcea Păușasca (monahia Martha), soția lui Tănase Păușăscul, primește carte patriarhală de blestem pentru alegerea hotarelor moșiei Grozăvești 379.

Mihaliotul (Mihalioti), nume sub care sunt pomeniți egumenii și unii călugări de la m-rea Mihai Vodă în ultimele trei decenii ale sec. XVIII (primul este Timotei, la 1770) și în prima jumătate a sec. XIX 477, 478, 483, 487, 502, 503, 504, 506, 520, 521, 522, 524, 535, 537, 542, 550, 552, 554, 557, 564, 568, 571, 581, 583, 585, 589, 596.

Mihaliotul, v. și **Anthim** ~, **Athanasie** ~, **Chiril** ~, **Gavriil** ~, **Manasie** ~, **Sofronie** ~, **Theodosie** ~, **Timothei** ~.

<Mihalitzis>, v. **Filaret** ~.

Mihartea, postelnic din Șutoie; martor 222.

Mihăescu, v. **Radul** ~.

Mihăești, sat <j. Olt>; Bărcan din ~ și ~ 303-305.

Mihăilă din Sebiești, tatăl lui Chiran 270; vinde o parte de moșie din Bîlcirești 340; stăpân peste o parte de moșie din Bîlcirești 74.

Mihăilă, fiul lui Dumitru și fratele lui Stănimir; dă mărturie 374; vinde o parte din Bîlcirești 376, 397, 451.

Mihăilă, popă la biserica Gorgani; scrie act 397.

Mihăilă, portar, cercetează o pricină 91.

Mihăilă, postelnic din Văleni; martor 200.

Mihăilă, postelnic, fiul lui Dobromir fost mare ban al Craiovei 106, 114.

Mihăilă, tatăl lui Dumitru și nepotul lui Danciu 139.

Mihăilă, tatăl lui Neacșul 264, 265.

Mihăilești, sat <j. Vlașca>; hotarnici din 259, 260, 284.

Mihăiție, tatăl lui Dima 282.

Mihna, soția lui Danciu 248, 249.

Mihnea, mare stolnic; în Sfat 265, 267.

Mihnea scrie act 88.

Mihnea, tatăl Cherei 178.

Mihnea, v. și **Radul** ~.

Mihnea <cel Rău>, vv. și domn al Țării Românești; tatăl lui Mircea vv. și bunicul lui Alexandru <Mircea> vv. 81, 83-85, 87, 89, 90, 93-95, 97, 98.

Mihnea <III> Radu (Mihail), vv. și domn al Țării Românești 285; „răutățile” din vremea lui ~ 290, 301, 317.

Mihnea <Turcitul>, fiul lui Alexandru <Mircea> vv. și nepotul lui Mircea vv.; vv. și domn al Țării Românești 96, 98-100, 102-108, 111-113, 116, 118-121, 123-125, 136, 143, 153, 158, 162, 170, 184-189, 193, 197, 202, 207, 211, 212, 217, 228, 232-235, 239, 240, 249, 262, 265, 313; tatăl lui Radul Mihnea vv. și bunicul lui Alexandru <Coconul> vv. 152, 154-156, 158-161, 163-166, 171, 180, 181, 183-188, 195, 197, 202, 207, 211, 212, 215, 217, 218, 228, 232-234, 253, 302, 471.

Miho (Mihu), armaș, soțul Ilenei 336; cumpără o parte de ocină din Belciug 598.

Miho din Popești, fiul lui Șuptilici; hotarnic 259, 260.

Miho, fiul popii Cârștian; se înfrățește cu Radul pentru a stăpâni moșia Belciug 336.

Miho, grec, fiul lui Șteful; se judecă cu egumenul Melentie de la m-rea lui Ghiorma banul 213.

Miho, martor 330.

Miho (Mihul), negustor; stăpânește o livadă de lângă Lupești 81, pe care o dăruiește m-rii Sf. Nicolae 101, 115, 117; martor 85.

Miho, țigan 56, 57.

Miho vinde o vie lui Manasie 145.

Miho Bivolarul, soțul Ilcăi 239, 597.

Miho <Racotă>, mare spătar; în Sfat 166, 177, 179, 180, 193, 198, 199, 203, 208, 211, 213, 214, 218, 220, 221, 224, 225, 226, 227, 229; fost mare spătar; dă mărturie 184, 187, 197.

Mihoc (Mihociu, Mihocu), rumân din Ciocănești 242, 243.

Mihul din Bucșani, hotarnic 284.

Mihul din Ciocănești, logofăt; scrie acte 353, 358, 360, 361.

Mihul, frate cu Boldea și cu alții; întărit stăpân peste o parte din Spanțov 72.

Mihul, martor 387.

Mihul Anghelache, fiul lui Frâncul iuzbaș; se judecă, împreună cu alții, cu m-rea Mihai Vodă 392, 394; martor 410.

Mihul Brățeanul, logofăt; martor 309.

Mihul (Mihai) **Călugărul**, cupeț (negustor); are o prăvălie pe Ulița Mare din București 413; martor 415.

Miirea, sat <j. Romanai?>; Stoica vornic și Dima postelnic din 222.

Milcoveanu, v. **Rizea** ~.

Milea a stăpânit o parte din Lungi 75.

Milea din Megiași, jurător și hotarnic 231-233, 236.

Milea din Spanțov, martor 273.

Milea, roșu din Căcămeiu; jurător 279.

Milea Doicoolea, sârb din Ciocănești 575.

Milescul, v. **Barbul** ~.

Milteniar Andronescu, stăpân sau vechil peste o parte din moșia Bărăgan 564.

Milos (Milu), oraș în Grecia; episcopul <Dionisie> de ~, egumen al m-rii Mihai Vodă 582.

Miluiți (Miluiți), schit <j. Buzău>; se judecă cu schitul Izvorani 476, 591.

Milul, paharnic din Bratoșani; hotarnic 283.

Mimiș, agă, turnagibaș din partea Imperiului Otoman pentru cercetarea hotarului Țării Românești și a satelor de la Dunăre 464-466.

Mincul, fiu lui Petco; închiriază un loc de la m-rea Mihai Vodă 485.

Mincul <Bușănescul>, mare pitar; în Duvan 475.

Minea Doicoolea, sârb din Ciocănești 575. <Minetti>, v. **Vartolomei** ~.

Minținca, v. **Valea** ~.

Mira, v.

Mira (Mirele) **Lyciei** (Lichiei), oraș în Asia Mică; Sf. Nicolae de la ~, *passim*; Mathei al ~.

Mircan, rumân din Popești 264, 265.

Mircea a stăpânit o parte din moșia Câmpeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.

Mircea, comis, frate cu Vladul, Stoica și cu alții; boier din „casa” lui Radu vv.; întărit stăpân peste jumătate din s. Petrești 53.

Mircea dă mărturie 126.

Mircea, diacon, frate cu Petco ceauș și cu Tangoi din Ulești; vinde părți din moșia Sulimanul 354.

Mircea din Brătulești, martor 258.

Mircea, fiul lui Stanciul sluger 100.

Mircea, fratele jupanului Stanciul 49, 51.

Mircea, popă în Greaca; martor 296.

Mircea, popă; întărit stăpân în Urechești 105.

Mircea, portar al doilea; hotarnic 525.

<Mircea II>, v. **Alexandru** ~.

Mircea, spătar; fiii săi primesc întărire pentru stăpânirea unor părți din Brăești, Bunești și Dragomirești 56, 65.

Mircea, tatăl lui Ștefan 495.

Mircea, țigan 73, 115, 116, 179, 195.

Mircea, vecin din Malul Spart 199, 204, 219.

Mircea (altul), vecin din Malul Spart 199, 204, 219.

Mircea, voievod, fiul lui Vlad <Dracul> vv. și fratele lui Vlad <Tepeș> vv. 51.

Mircea <III>, vv. și domn al Țării Românești, tatăl lui Alexandru <Mircea> vv. 81, 83-85, 87-91, 93-98.

Mircea <cel Bătrân>, vv. și domn al Țării Românești, tatăl lui Alexandru <Aldea> vv. și al lui Vlad <Dracul> vv. 49, 50, ctitorul m-rii Cozia 146.

Mircea <Ciobanul>, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Radul vv. 66, 67-72, 75, 76, 138; tatăl lui Petru <cel Tânăr> vv. 73, 77-80, 112, 116, 120, 143, 180, 195, 197; soțul Cnejnei și tatăl Sultanei 121, 122.

Mircea Bușan din Bărbulești, hotarnic 284.

Mircioaia, mama lui Dumitru 222.

Mirea a stăpânit o parte din Câmpeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.

Miriță, martor 330.

Miron, pârcaș de Cetatea Nouă; în Sfât (Moldova) 110.

Miroslav <din Râfov> mare logofăt, în Sfât 96, 97, 98, 99, 100, 101, 131, 132, 139; mare vistier; în Sfât 111, 113, 115, 118, 119, 120; fost mare logofăt; în Sfât 142.

Miroslav scrie act 87.

Miroslăvești, sat <j. Dâmbovița>; hotarnic din 364-366.

Miroși, sat <j. Argeș sau j. Teleorman?>; Albul din ~ 76.

Mișrul (?) **Stoica**, martor 594.

Mistrea, țigan 112.

Mitea Seiaci, sârb din Ciocănești 575.

Mitrăn Gavrilă, pământean din Ciocănești 575.

Mitrea (Mitre) din Dragomirești, postelnic, fiul lui Stanciul logofăt din Dragomirești și soțul Teodorei 244; vinde o parte din Bircirești 191, 240, 314; hotarnic 189, 192, 193, 230, 231, 236; dăruiește m-rii Sf. Nicolae niște vecini din Dragomirești 216; a fost în campanie la Dașov <Oceakov> 216; unchiul lui Stoica paharnic din Dragomirești 247, 248, pe care îl dezmoștenește 216, 209, 244, 245; dăruiește m-rii <Sf. Nicolae> niște țigani 208; dăruiește m-rii lui Mihai Vodă toată averea sa 209-211, 215, 244-246, 376-378, 438, 451; scrie act 231; soția sa se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru stăpânirea ocinilor din Dragomirești 244.

Mitrea <din Hotărani>, mare comis; în Sfât 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 92; mare vistier; întărit stăpân peste o parte de ocină din Izvorani 90; în Sfât 91, 94-99; mare vornic; în Sfât 100-102, 106, 108, 115, 117, 121, 122, 124, 130-132, 192, 193; fost mare vornic, soțul Neagăi; dăruiește m-rii Sf. Nicolae o parte din Grozăvești 103, 129, 139, 189, 190, 201, 206, 217, 323, 324; împrumută de la m-re 20.000 de aspri 103; vinde s. Suharna lui Mihai vv. 135, 162, 252; fost mare ban (greșit în copie?); în Sfât 131, 132;

Mitrea <din Stănești>, postelnic, fratele lui Ianachi (Ianiu grecul); se judecă cu m-rea Mihai Vodă pentru o parte din s. Ciocănești 170; pitar, soțul Neacșei; dă m-rii Sf. Nicolae două prăvălii, primind în schimb un rumân 239; își scrie numele în pomelnic 239, fost mare pitar; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru ocinile din Ciocănești 242, 243, 255, 256, 266, 267, 346, 347; tatăl lui Albul sluger 256, tatăl lui Pătrașco clucer din Stănești și bunicul lui Mitrea, al lui Neagul și al lui Costandin 347.

Mitrea, fiul lui Pătrașco clucer din Stănești, fratele lui Neagul și al lui

Costandin și nepotul lui Mitrea pitar; se judecă pentru s. Ciocănești 347.

Mitrea, v. și **Ianache** ~, **Matei** ~.

Mitrei, sat <j. Ilfov>; o parte stăpânită de m-rea Mihai Vodă 464.

Mitroaia, v. **Neaga** ~.

Mitropolia Țării Românești (Mitropolia Ungrovlahiei) 140, 145, 149, 152, 155, 157, 158, 166-168, 172, 173, 183, 189, 203, 204, 223, 284, 308; slujitori la ~ 157, 356, 364, 365, 373, 401, 437, 442, 449, 450, 452, 459, 460, 463-467, 479, 481, 482, 489-491, 497, 498, 503, 504, 506, 507, 511, 512, 514, 529, 534, 535, 537, 541-543, 547, 553, 560, 564, 574, 576, 578; „hotarul de piatră” al ~ 317, 388; morile ~ 335; loc al ~ în mahalaua Postăvăriei 570.

Mitul Hagi Ioan, fiul lui Hagi Ioan; vinde paharnicului Manul o prăvălie din Șelari 551.

Mladin, fiul Zlatei și al lui Dragotă Robul și tatăl lui Gherghe 387.

Mlăjât, sat <j. Buzău>; o parte stăpânită de m-rea Izvorani 175.

Mocești, sat (?) <j. Buzău?>; o vie întărită lui Bora 123.

Modineasca, vie în dealul Negovanilor la ~ 389.

Moga, spătar; se judecă pentru niște mori 126.

Moga, v. și **Necula** ~.

Mogoș, fratele lui Sangoiu; cumpără o parte din moșia Sulimanul 352.

Mogoș, martor 268, 275, tatăl lui Dragomir 352, 354, 411, 412.

Mogoș, moștean; împrumută bani de la egumenul m-rii Mihai Vodă 416.

Mogoș, iuzbaș; martor 251.

Mogoș, logofăt din Păulești; hotarnic 156, 157.

Mogoș, nepotul lui Neagul 116, 179, 195.

Mogoș, vornic al doilea; hotarnic 169.

Mogoș Stănișlăvescul din Bărbulești, hotarnic 284.

Mogoșăscul, v. <**Matei**> ~.

Mogoșești, sat <j. Ilfov>; Neagoe vornic din ~ 234.

Moise, v. **Stoian** ~.

Moise Poenaru, fiul lui Drosul logofăt și tatăl Stancăi 421; văr primar Matei Poenaru; stăpân peste o parte din Poenari 467.

Moisi, mare sluger; în Sfat 475.

Moldea (Molda), țigan 54.

Moldova, v. **Țara Moldovei**.

Moldovean (Moldoveanul), v. **Gavril** ~, **Marco** ~.

Momcilă, 174

Momeni, sat <j. Ialomița>; Manea din ~ 373.

Monafis, v. **Frangulis** ~.

Moraescul, v. **Voico** ~.

Morariul, v. **Ion** ~.

Mormorocul, v. **Stan** ~.

Morteni, sat <j. Vlașca>; o parte întărită lui Văltur și fraților lui 170, 171.

Moruz, v. **Alexandru Costandin** ~, **Ianache** ~.

Moruzoaia, v. **Elena** ~.

Moshu (Moscu), v. **Ioan** ~.

Moș a stăpânit o parte din s. Izvorani 145, 172.

Moșăști, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare logofăt 188.

Moșul, fratele lui Coman și soțul Vălcanei; a vândut o vie din dealul Cernăteștilor 160.

Moș, logofăt din Vlăduțeni; martor 154.

Moș, vecin din Urechești; vinde o parte din Costeni 278.

Moșoc, v. **Crăciun** ~.

Movilă, v. **Constandin** ~, **Eremia** ~, **Gavril** ~, **Simion** ~.

Mozac, v. **Iarciul** ~.

Mucheș, v. și **Fântâna lui** ~.

Muntele Athos (Sfânta Gora, Sfânta Sfetagora, Sfeta Gora, Sfântul ~, Sfântul ~ al Athonului), munte în Grecia; m-ri la ~:

Simonopetra (Simonpetru, Simopetra, Simopetru), hram Nașterea lui Iisus Hristos; m-rea Sf. Nicolae din București a fost închinată la ~ de Ghiormă mare postelnic 73; m-rea Sf. Nicolae, metoc al ~ 101, 106, 143, 179, 195, 196; m-rea Sf. Nicolae (Mihai Vodă), metoc al ~ 131,

136, 152, 156, 158, 162, 195, 201, 203, 206, 207, 218, 222, 226, 383, 480; primește în dar de la doamna Ecaterina niște vii de pe moșia orașului București 87, 88, satul Spanțov, dăruit de jupanița Caplea 88, 89, și o parte din Sfârcești de la Ivașco mare logofăt 89, 90; sate, vii și livezi dăruite ~ 91, 92, 97, 106, 114, 116, 121, 143, 179; Mihnea vv. îi dăruiește un metoc în orașul Buzău 108; Petru vv. <Șchiopul> îi dăruiește un obroc anual de 5.400 de aspri 109, 110; primește o prăvălie din București 127, 128; m-rea Bolintin închinată la ~, urmând ca egumenul de la m-rea Sf. Nicolae (Mihai Vodă) să o administreze 198, 199, 203, 204, 219, 220, 226; m-rea Izvorani este închinată la ~, urmând ca metocul din București al ~, m-rea Sf. Nicolae (Mihai Vodă), să o administreze 222, 223, 383; Mitrea postelnic din Dragomirești a fost scris în pomelnicul de la ~ 246; egumenul Grigorie a venit de la ~ 292; pomelnicul de la ~ 362, 383; cărți și zapise duse la ~ 377; acte cu pecetea m-rii ~ 377, 419; în contractul egumenului de la schitul Beșteleu 574; arhimandritul Amvrosie, reprezentantul m-rii ~ 589, 590.

Vatoped (Vatopedi); Neofit și Pafnutie monahi la ~ 229.

Murcenii lui Puia, sat, lângă Baltă <j. Ialomița>; act emis la ~ 65.

Murcea, v. **Drumul Odăii**.

Murgeni, sat, j. Buzău; întări lui Aslan mare logofăt 188.

Muscalagiu, v. **Gheorghe** ~.

Muscalu, v. **Grigore** ~.

<Muselim>, v. **Balasache** ~.

Mustahva, v. **Cepel** ~.

Mușă, mama lui Stanciul, a lui Radu și a Vișei; primește întărire, împreună cu mai multe rude, pentru stăpânirea unor moșii 61.

Mușă, nepoata Gherghinei; a stăpânit o parte din Bîlcirești 134; vinde o parte din Dragomirești 142, 159, 165.

Mușă, nume scris în pomelnic de Mălina 363.

Mușă (alta), nume scris în pomelnic de Mălina 363.

Mușă, sora lui Stoica și a Stroiei; răscumpără o parte din moșia Sulimanul 257.

Mușă, soția lui Manea stolnic; dăruiește o parte din s. Gârdești m-rii Mihai Vodă 319.

Mușat cel Mic din Roteni, hotarnic 284.

Mușat, croitor, fratele lui Posea; martor 178.

Mușat, dascăl; scrie act 132.

Mușat din Bărăganul, hotarnic 281.

Mușat din București, martor 231.

Mușat <din Pietroșani>, mare stolnic; în Sfat 226, 227, 229.

Mușat din Pitești vinde un țigan 411; schimbă țigani 413.

Mușat din Râșciori, fratele lui Voia; boier jurător 255, 266, 346.

Mușat din Târgoviște vinde m-rii Bolintin un loc din Dealul Târgoviștei 98.

Mușat, fiul lui Gavril; a stăpânit o parte din Predeleni 167, 175.

Mușat, fiul lui Hamza, megieș din Albești 358.

Mușat, fiul lui Văltur; întărit stăpân, altături de alte rude, în s. Morteni 170, 171.

Mușat, logofăt; scrie acte 148, 155.

Mușat, logofăt; martor 335, 351.

Mușat, martor 290.

Mușat, postelnic; cumpără o parte din moșia Trășani 188.

Mușat, roșu din Rușeni; hotarnic 284.

Mușat, rumân din Bânciulești 264, 265.

Mușat, rumân din Popești, fratele lui Radul 264, 265.

Mușat, țigan 554.

Mușat, vecin din Bușani 199, 204, 219.

Mușcel, județ; sat și munte în ~ 268, 269; dealul Piteștilor în ~ 474, 500, 511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 566, 579.

Mutul (Mutilă), v. **Toader** ~.

N

N., v. **Ianache** ~.

Naali, v. **Cara** ~.

Nan a stăpânit o parte din s. Izvorani 173.

Nan, armaș al doilea; doamna Stanca l-a trimis să dea niște bani unor oameni 156.

Nan (Nanul), boier fără dregătorie; în Sfat 51.

Nan, mare comis; în Sfat 71, 76.

Nan, diac; scrie act 63.

Nan (Nanul) din Ogreneni, martor 155, 260, 288, 337; fiul Mariei din Ogrăzeni și tatăl lui Soare, al lui Șerban și al lui Radu; vinde o parte din Ogrăzeni 345; soțul Mălinei 359, 362, 369, 370; numele lui a fost scris în pomelnic de Mălina 363.

Nan (Nanu) din Sebiești, martor 270.

Nan (Nanul), fiul lui Radul și fratele lui Roman; vinde o parte din moșia Sulimanul 389.

Nan, fratele lui Stan; primește întărire pentru o moșie 119, 120.

Nan, logofăt din Surdești; martor 154, 157.

Nan, logofăt; martor 280.

Nan (Nanul), megieș; martor 593.

Nan (Nanul), nume scris în pomelnic de Mitrea pitar 239.

Nan (altul), nume scris în pomelnic de Mitrea pitar 239.

Nan (Nanu), stăpân în moșia Rumâni 58.

Nan, țigan 56.

Nan, țigan 165.

Nan Pascal, boier fără dregătorie; în Sfat 51.

Nanotă a stăpânit o parte din Spanțov 72.

Nastasia, preot, călugăr; a stăpânit o parte din Dediușești 166.

Nastea, martor 247.

Nathanail Raduliotis, egumen al m-rii Sf. Troiță <Radu Vodă> 535, 537, 542, 543.

Năsturel-Herescul, v. **Cazan** ~, **Costandin** ~, **Radul** ~, **Radul-Toma** ~, **Șarban** ~, **Udriște** ~.

Năvrup, v. **Stanciul** ~.

Neabo, frate cu Răcă și cu Novac; întărit stăpân în Spanțovul Mare 149.

Neacșa, întărită stăpână în Bileirești 69; numele ei a fost scris în pomelnic de jupanita Caplea 73, 92, 97, 114, 116, 143, 179, 195; a stăpânit o parte din s. Svârcești 92, 114, 116, sora Dumitrei, mama Caplei și soacra lui Sâmbotin armaș, apoi a lui Bărcan; face schimb de moșii cu sora ei 111; a stăpânit o parte din Dragomirești 111, 112.

Neacșa, mătușa Paraschivei 439.

Neacșa, nume scris în pomelnic de Mitrea pitar 239.

Neacșa, soacra lui Vlad fost postelnic; vinde niște țigani ginerelui ei 93.

Neacșa, sora lui Grigorie, soția răposatului Necula vătaf și mama lui Irimia; vinde o prăvălie din Ulița Selarilor 434, 435.

Neacșa, soția lui Bălțatul; a stăpânit părți din Urechești și din Spanțov 150.

Neacșa, soția lui Iamandi croitor și mama lui Radul croitor 419.

Neacșa, soția lui Mitrea pitar; dă două prăvălii m-rii Mihai Vodă, primind în schimb un țigan 239; își scrie numele în pomelnic 239.

Neacșa, soția lui Stanciul și mama Mariei; soțul ei o „înfrățește” pentru stăpânirea întregii averi 100.

Neacșa, soția lui Tudor călăraș; vinde o vie 259.

Neacșa, soția răposatului Andronache Cocos; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 450, 451, 452.

Neacșa, țigancă, fiica Sorei 208, 211, 246.

Neacșa, țigancă 544, 550; mama Dumitranei 583.

Neacșa Tămășasca, nepoata lui Stoichiță paharnic; stăpânește o parte din moșia Îmbrobodiți 438, 441, 442.

Neacșul, abagiu, soțul Staței și tatăl lui Ivan; vinde o vie 421; cumpără o vie 439, 447; tatăl Păunei 457, 458.

Neacșul din Ciocănești, popă; vinde o vie din Izvorani 173, 174.

Neacșul, fiul lui Mihailă; rumân din Popești 264, 265.

Neacșul, fiul lui Stan Dicăine și fratele lui Roman; vinde o vie 271; martor 282.

Neacșul, pământean din Ciocănești 575.

Neacșul (Neacșu), postelnic din Cojăști; martor 191.

Neacșul, tatăl lui Ianache 437.

Neacșul, țigan, fiul lui Marin țigan 469.

Neacșul Bucșan din Tihulești, martor 284.

Neag, grămatic; serie act 105.

Neag, fost vornic; în Sfat 55.

Neaga, v. **Neagoie**.

Neaga din Cărunți vinde două pogoane de vie 228.

Neaga, fiica lui Marin Maidapoi 477.

Neaga, fiica lui Matei; primește zestre o parte din s. Jugoreni, pe care o vinde m-rii lui Mihail vv. 225.

Neaga, nume scris în pomelnic de Miho negustor 101.

Neaga, nume scris în pomelnic de Mitrea postelnic 209, 211.

Neaga, țigancă, soția vătafului Stan 257.

Neaga Mitroaia, vorniceasă, soția lui Mitrea <din Hotărani>; dăruiește, împreună cu soțul ei, o parte din Grozăvești m-rii Sf. Nicolae 129, 189, 190, 192; vinde, împreună cu soțul ei, s. Suharna lui Mihai vv. 135, 201, 206, 217, 252; dăruiește s. Elhoveț m-rii Bolintin 144, 162, 199, 204, 219.

Neagoie a cumpărat, fără să aibă dreptul, o parte din Celiani 64.

Neagoie (greșit: Neaga) a stăpânit o parte din moșia Petrești 59.

Neagoie (Neagoie) al lui Borcea, boier fără dregătorie; în Sfat 55.

Neagoie, armaș din Tâmbăești; martor 126.

Neagoie, diac de la Mitropolie; martor 157.

Neagoie din Bărbulești, hotarnic 284.

Neagoie <din Budești>, mare vistier; în Sfat 70, 71.

Neagoie din Ghirești, fratele lui Drăghici, datorează o sumă de bani 298.

Neagoie <din Periș>, mare postelnic; în Sfat 59, 60.

Neagoie, fiul lui Drăgușoaiei; vinde o vie 177.

Neagoie, fiul lui Stanciul; a stăpânit o parte din Bujorani 126.

Neagoie, iuzbașă din Râmnic, tatăl lui Sarafim călugăr și al lui Pătrașco 392.

Neagoie, întărit stăpân, împreună cu Bora și Buda, asupra unor vie și moșii 123, 124.

Neagoie, logofăt din Burnești; scrie act 287.

Neagoie, logofăt; scrie acte 151, 154, 163, 171, 175, 177.

Neagoie, mare logofăt; în Sfat 91.

Neagoie, megieș din Jugoreni; vinde m-rii Mihai Vodă o parte din acest sat 220, 221.

Neagoie, nepot de frate al lui Stan stratornic și al lui Satnciul; întărit, alături de rudele sale, stăpân în Celiani 64.

Neagoie, popă în Țepoși; martor 241.

Neagoie, rumân din Arcești, tatăl lui Marin, al lui Drăgan și al lui Stoica 210, 211, 246, 376.

Neagoie, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.

Neagoie, stolnic; în Sfat 52.

Neagoie, vecin din Malul Spart 199, 204, 219.

Neagoie, vecin din Pilești 199, 204, 219.

Neagoie vinde, împreună cu alții, o parte din Frăsinet și din Potoc 66.

Neagoie vinde, împreună cu frații lui, un loc, numit Bacău, lui Stan 89.

Neagoie vinde o parte din Pârscoveni 93-95.

Neagoie, vornic din Mogoșești, unchiul lui Bărcă armaș 234.

Neagoie, mare vornic; în Sfat 84.

<Neagoie> Basarab (Băsărab), vv. și domn al Țării Românești 56-60; Radu Șerban se considera „nepot” al lui ~ 142, 143, 145, 146, 148, 149, 152, 302, 471; Matei Basarab se considera și el „nepotul” lui ~ 233-237, 240, 242, 245, 248, 252.

Neagoie Godăci, rumân din Dragomirești 134.

Neagoie (Neagoie) Goga, martor 594.

Neagoie Răspop a stăpânit o parte dintr-un vad de moară în Dediulești 154, 174, pe care l-a cumpărat de la Balotă 173; popă; cumpără o parte dintr-un vad de moară, un loc de vie și o ocină, pe care le-a dăruit m-rii Izvorani 173.

Neagoie Rătescul, pitar; martor 384.

Neagoie Săcuianul, logofăt; martor 280; mare postelnic; martor 284; mare clucer; în Sfat 299-303, 306, 307, 312, 313; mare vornic; în Sfat 315-318, 332; fost mare clucer; hotarnic 319-321; vornic (la semnătură: clucer); dă măturie 322; mare ban al Craiovei; în Sfat 347, 350.

Neagoie Ureche, nepot de frate al Stancăi; vinde o parte din Cărunți 228.

Neagomir din Dedulești, tatăl Sorei 177.

Neagoslav, grămatic; scrie act 74.

Neagul, călăraș din Păru; martor 324.

Neagul (diferiți), vând părți din Izvorani și vie 173, 174; bunicul lui Ciuntilă 174.

Neagul (Neagu) din ceata Zărneștilor se judecă cu schitul Izvorani pentru moșia Predeal 520.

Neagul din Cernătești dă măturie 160.

Neagul <din Strâmba>, agă; martor 230.

Neagul, fiul lui Ion, martor 546, 564.

Neagul, fiul lui Pătrașco clucer din Stănești, fratele lui Mitrea și al lui Costandin și nepotul lui Mitrea pitar; se judecă pentru s. Ciocănești 347.

Neagul, fiul lui Radul și al Vișanei; vinde o vie 413.

Neagul, fiul lui Stroe, megieș din Ogrăzeni; martor 437.

Neagul (Neagu), meșter la morile m-rii Sf. Sava; trimis să cerceteze niște mori 325.

Neagul, nepotul lui Bratul călugăr; se înțelege, împreună cu alte rude, cu egumenul m-rii Mihai Vodă 426.

Neagul, fost pârcaș din Cotroceni; martor 595.

Neagul, popă în București, eclesiarh; martor 101, 105; tatăl lui Vălcule 104.

Neagul scrie act 129.
Neagul, tatăl lui Dragomir 173.
Neagul, vătaf de zidari; prețuște o casă 490.
Neagul, vistiernicel din Coniști; hortarnic 281.
Neagul, vornic, moșul lui Mogoș; a stăpănit niște țigani, pe care i-a dat zestre jupaniței Caplea 116, 179, 195.
Neagul (Neagu) **Durne**, popă în Ciocănești; martor 512, 513.
Neagul Taistră din Gherghița vinde o vie 228.
Neagul Vozariul, tatăl lui Ion, rumân din Ciocănești 242.
Neajlov, râu; sate și mori pe ~ 52-56, 71, 83, 84, 273.
Neamț, cetate <ț. Neamț>; părcălabi de ~ (Moldova) 110.
Neanciul, diac; scrie act 387.
Neanciul, martor 230.
Neanciul, rumân din Grădești 239.
Neanciul, vornic; hotarnic 189.
Neaniul, întărit, împreună cu frații săi, stăpân în Bârza din Vale 104.
Neaniul, v. și **Ivan** ~.
Nebunul, stăpân peste o parte din Bârca Mare 81.
Nebunescu, v. **Ion** ~.
Nechifor, v. **Nichifor**.
Nechita, v. **Nichita**.
Necola, țigan; se vinde lui Aslan vornic ca să-i fie țigan de moșie 222.
Necola, v. și **Necula**.
Necola Zahareu, cumnatul Uței, soția lui Hagi Pencu 582.
Nectarie, episcop de Râmnic; martor 535; arhiepiscop și mitropolit al Țării Românești; dă o carte de blestem 564; fost mitropolit 578.
Nectarie, ieromonah; numele lui a fost scris în pomelnic de Iorga 337.
Necula, butar; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru niște meri 445.
Necula, casap (greșit: Capasa); dăruiește, împreună cu alții, o prăvălie m-rii Simonopetra 127, 129.
Necula, căpitan din Lomotești; jurător 255, 266, 346.
Necula din Bărcănești vinde, împreună cu alții, părți din moșia Sulimanul 373, 374.
Necula din Căzănești, hotarnic 284.
Necula din Cervenie, martor 185.
Necula din Ogrăzeni împresoară o moșie din acest sat 287; martor 288.
Necula <din Smărdășeț>, fost mare portar; în Sfat 105.
Necula din Sulimanul, martor 287.
Necula din Țepoși, martor 241.
Necula, fiul lui Arma și al Mariei; dăruiește o livadă m-rii Sf. Nicolae 85, 117.
Necula, fiul lui Franța, martor 387.
Necula, grec, soțul Stanei și ginerele popii Drăgoi; se judecă pentru averea soției sale 250.
Necula, județ al orașului București; dă mărturie 85, 113.
Necula, logofăt din Gârleni, tatăl lui Pătru 123.
Necula (Neculae), logofăt; scrie acte 461, 477, 495.
Necula, logofăt, soțul Ancăi; vinde o casă 129, 214.
Necula, năvodar; vecin din Ciocănești 227.
Necula, păscar, fiul lui Anghel păscariu din Târgoviște; cumpără o vie 447, pe care o înapoiază vânzătorilor 457.
Necula (Necola), pitar; jurător 327; are o moșie lângă moșia m-rii Mihai Vodă de la Bolintin 343.
Necula, popă, eclesiarh domnesc; martor 448.
Necula, protopop din Târgoviște, soțul Donei, tatăl preoților Staico și Udrea, bunicul Magdalenei călugărița 399.
Necula, roșu din Cornățel; jurător 279.
Necula, rumân din Bolintin 462.
Necula, sluger; dă mărturie 174.
Necula (Necola), soțul Stancăi; a stăpânit părți din Suharna și Bârsești 99, 100.
Necula, spătărel din Grădești; rumân al m-rii lui Mihai vv. 250.

Necula, șelar, ginerele lui Radul croitor; martor 415, 418; cumpără o prăvălie 419, 455; vătaf de șelari, soțul Neacșei și tatăl lui Irimia 434, 435.
Necula (Necula), țigan 54, 154.
Necula vinde, împreună cu alții, o parte din Buzăești 258.
Necula, mare vistier; în Sfat 166; fost mare vistier; dă mărturie pentru cumpărarea unor rumâni 230.
Necula (Necola) <Nicolae-Pătrașcu>, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Mihail vv. 139, 152, 155, 164, 173, 174, 302.
Necula, v. și **Nicolae**.
Necula Bălosul, pitar, tatăl lui Radul căpitan 356, 357.
Necula Bordei; aria lui în hotarul moșiei Mitreni 464; martor 464.
Necula (Necola) <Catargi>, mare postelnic; în Sfat 177; mare spătar; în Sfat 182, 183, 186-188, stăpân al s. Ciupa 248.
Necula Celeacu, martor 464.
Necula Cocorăscul din Cocorăștii Caplei, postelnic, tatăl lui Mihalcea logofăt, al lui Badea postelnic, al lui Iordache și al lui Stroe 335, 338.
Necula Dănescu, scrie act 421.
Necula Gămulean, ginerele Marinei, martor 439.
Necula Moca, orășean din București; martor 105.
Necula Pârvan din Ghirești are o datorie bănească 298.
Necula (Necola) <Sofialău>, mare paharnic; în Sfat 302; mare clucer; în Sfat 306.
Necula Tufă, croitor, tatăl lui Ion și socrul lui Costandin; are o prăvălie pe Ulița Mare 413, 415.
Neculae, dorobanț; nepotul lui Bratul călugăr; se înțelege, împreună cu alții, pentru stăpânirea unei moșii cu egumenul m-rii Mihai Vodă 426, 433, 440.
Neculae, fost pădurar pe moșia schitului Izvorani; martor 591.
Neculae, portar din Cârștienesți; jurător 279.
Neculai, părcălab; hotarnic 352.
Neculai, popă; martor 477.
Neculai, tatăl lui Manolache 565.
Neculai, v. și **Nicolae**, **Niculae**.
Neculcea din Curota, jurător 255, 266, 346.
Nedelco, agă; dă mărturie 230, 231.
Nedelco al lui Costea din Ciocănești, martor 353.
Nedelco, diac, scrie act 120.
Nedelco <din Balaci>, mare stolnic; în Sfat 70, 71; mare vornic; în Sfat 73, 77-80.
Nedelco din Bădeni, întărit stăpân asupra muntelui Vâja 268, 269.
Nedelco din Stoșorăști se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru stăpânirea unei mori 447.
Nedelco din Stoenesti, hotarnic 284.
Nedelco din Urchiești, martor 251.
Nedelco, fratele lui Meghean, rumân din Popești 264, 265.
Nedelco, fiul lui Soroviță, vinde o parte din Bujorani 126.
Nedelco, fiul lui Vlad 562.
Nedelco, fiul preotului Udrea, nepotul lui Necula protopop; vinde un loc de casă 399, 400.
Nedelco, logofăt, portar al doilea; hotarnic 438, 439, 442.
Nedelco, martor 288.
Nedelco, megieș din Ciocănești; hotarnic 235; vecin din Ciocănești 227, 242.
Nedelco, părcălab din Ogrăzeni; martor 437.
Nedelco, popă; scrie act 337.
Nedelco, tatăl lui Oprea 437.
Nedelco, tatăl lui Radul și al lui Buda; a stăpănit o parte din Spanțov 273.
Nedelco, țigan, fiul lui Mușat; dat să învețe meșteșugul fierăriei 554.
Nedelco vinde o parte de ocină din Posmag 117.
Nedelco, v. și **Preda** ~.
Nedelco <Boteanul>, mare clucer; în Sfat 241, 242.
Nedelco Bracia din Ciocănești, martor 353.

Nedelco Ciofiac, martor 384, 413.
Nedelco Goghina, martor 231.
Nedelco Rață, pământean din Ciocănești 575.
Nedelco Tifan, martor 231.
Nedelco Vlad, pământean din Ciocănești 575.
Nedelea, țigancă, fiica Saftei; mama ei se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru căsătoria ei 506.
Negoit, logofăt; ispravnic de act 68.
Negoită, fiul lui Radul, nepotul lui Stoichiță paharnic din Dragomirești; vinde o parte din Brobodiți 309, 341, 342.
Negoită, fiul lui Ștefan din Văleni; martor 252.
Negoită, martor 264.
Negoită, rumân din Dragomirești 134.
Negoită, vistier; martor 335.
Negoită Măitescu (Miutescu), soțul Zănferei și tatăl lui Chiriță 387, 394, 410.
Negovanul, v. **Zaharie** ~.
Negre din Fălcoi, martor 176.
Negoiești, sat <j. Ilfov>; Micul din ~ 252.
Negoită, județ al Târgului de Floci; martor 410.
Negovani, sat <j. Saac>; oameni din ~ 241, 247, 324, 596. V. și **Dealul Negovanilor, Valea Negovanilor**.
Negre, logofăt din Bălănești; martor 154, 176.
Negrea (Negre), mare spătar; în Sfat 133, 134, 138.
Negre, tatăl jupanului Stan 52.
Negrești, sat; Pătru postelnic din ~ 156.
Negrita, soția lui Radul; vinde o vie 384.
Negrul, v. **Mane** ~, **Stoica** ~.
Neguita, mama lui Oprea; fiul ei pierde ocinile pentru hicleie 94.
Neguita, țigancă, soția lui Croilă 123.
Neguț, vărul Paraschivei și al Marinei; martor 439.
Neguț, vâtaf din Sulsănești; hotarnic 269.
Neguț, v. și **Baico** ~.
Nenciul din Ciocănești; dă mărturie 292, 293; martor 353.

Nenciul din Sulimanul, fratele lui Calotă; diac; scrie act 354. martor 352, 388, 390; vinde o parte din moșia Sulimanul 387.
Nenciul, fiul lui Radul paharnic; martor 285.
Nenciul, fratele lui Șerbu; întărit stăpân, împreună cu alții, în s. Brăești 56.
Nenciul, grămătic; scrie act 113.
Neofit, ieromonah, egumen al schitului Beșteu 573.
Neofit, monah; a preluat vitele m-rii Mihai Vodă de la ieromonahul Gurie 473.
Neofit, monah, probabil la m-rea Mihai Vodă; martor 229.
Neofit <Cretanul>, arhiepiscop și mitropolit al Țării Românești 437, 449, 450, 452, 460.
Nestor (Nistor), logofăt, grămătic, „mai mic între dieci”; scrie acte 141, 144, 146, 149, 152, 155, 164, 166, 167.
Nestor <Craiovescu-Predescu>, mare stolnic; martor 541; fost mare căminar; hotarnic 545; mare logofăt al pricinilor străine; în Sfat 580; autentifică hotarnică 596, 597.
Nica al lui Șteful, martor în București 96, 129.
Nica, căpitan; hotarnic 319-321.
Nica, cupeț (negustor) din Drinaț (?); martor 371.
Nica din Ciocănești, martor 360.
Nica <din Corcova>, mare vistier; în Sfat 142-144 (greșit: vornic), 145, 147, 149, 151, 152; mare logofăt; în Sfat 153-155, 158, 167, 170, 171; soțul lui Badea postelnic din Cocorăști 156; se înțelege cu m-rea Mihai Vodă pentru stăpânirea unor sate 156, 157; martor 163; tatăl lui Preda spătar 239.
Nica din Craiova, chezaș pentru un țigan 222.
Nica, grec; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru o moșie 386.
Nica, iuzbașă; martor 438.
Nica, logofăt din Boleasca; martor 254, 259, 260.

Nica, logofăt, soțul Ancăi; vând un loc cu pivniță de piatră din București lui Pană vistier și lui Stanciul clucer 310, 311.
Nica, măjar; martor 389.
Nica, negustor din București, tatăl lui Radu și bunicul lui Alexe 282.
Nica, pârăcab din Civini; hotarnic 364-366.
Nica, postelnic, tatăl lui Stroe 335.
Nica (Nico), mare sluger; în Sfat 350.
Nica, țigan 183.
Nica, fost al doilea vornic; martor 595.
Nica, zăbunar; cumpără o prăvălie de la egumenul m-rii Mihai Vodă 417, 418; martor 419.
Nica Costandin, zaraf, vărul lui Matei Poenaru și al Ilincăi Poenăreasa; cumpără o parte din moșia Poenari 467.
Nicandru, egumen al m-rii Bolintin 190.
Nicandru, vechilul m-rii Mărgineni și al m-rii Tuturor Sfinților; se judecă pentru o leasă de pe moșia Curești 545.
Niceia (Nicheia), oraș; în formula blestemului 86, 12, 146, 147, 148, 169, 308, 343, 358, 364, 379, 383, 449, 460, 463.
Nichifor (Nechifor), egumen al m-rii Mihai Vodă 454, 457, 458, 459, 461, 462, 463, 466, 470, 472, 473.
Nichifor (Nechifor; numit Vasile în mirenje), mitropolit al Țării Românești 140, 149, 173, 174.
Nichita a stăpânit o parte din Bănciulești 102.
Nechita (Nechita) din Ciocănești, martor 353, 360.
Nico, v. **Nica**.
Nicola, tatăl lui Ion 101.
Nicola, zăbunar; are o casă în București, lângă locul Friurenilor 310, 311.
Nicola, v. și **Necula**.
Nicolache <Golescu>, mare comis; în Sfat 532.
Nicolache Licsăndrache, medelnicer, cafegibaș; răpește o țigancă 583.
Nicolae, cioban; are casă lângă pa Ialomitei 527.
Nicolae (Necula), ciubucciu, soțul Mariei; închiriaza un loc de casă de la m-rea Mihai Vodă 483, 486; martor 496;

vinde o pereche de case egumenului m-rii Mihai Vodă 521, 522.
Nicolae, diacon; scrie act 572.
Nicolae, fiul Bogdăneșei, martor 523.
Nicolae, martor 543.
Nicolae, nepotul lui Bratul călugăr; se înțelege împreună cu alții, cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru hotarul unor moșii 426.
Nicolae, logofăt al treielea, tatăl lui Manolache 487.
Nicolae, popă la biserica Gorgani; martor 439.
Nicolae, preot; are o grădină în hotarul moșiei Ogrenzi 586.
Nicolae, stolnic; martor 497.
Nicolae, vistier al doilea; hotarnic 526, 527.
Nicolae, voievod, fiul lui Alexandru Costandin Moruz vv. 519.
Nicolae, voievod, fiul lui Costandin Alexandru Ipsilanti vv. 549.
Nicolae, voievod, fiul lui Alexandru Nicolae Suțul vv. 567.
Nicolae, voievod, fiul lui Costandin Gheorghie Hangeri vv. 536.
Nicolae, v. și **Demetriu** ~.
Nicolae Alexandrescu, paharnic, funcționar la Judecătoria Ilfov; i se cere să judece o pricină 596.
Nicolae Alexandru <Mavrocordat>, vv. și domn al Țării Românești 417, 420.
Nicolae Andronescu, logofăt de Divan; hotarnic 569, 570.
Nicolae Artenos se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 503.
Nicolae Bădulescu, fost mare șetrar; martor 540.
Nicolae Bighe (?), polcovnic; scrie act 533.
Nicolae Brădescu vinde un țigan 470.
Nicolae Brâncoveanu Basarab, mare vistier; în Sfat 480, 501; mare ban; dă mărturie 514, în Sfat 519; mare logofăt; martor 534; mare logofăt de Țara de Sus; în Sfat 536, 537, 539-541, primește întărire pentru stăpânirea unor prăvălii 541, 542; vinde prăvăliile de lângă Curtea Domnească lui Costa Diamandi 543.

Nicolae (Necolai, Nicula) **Cârlan**, căpitan, fiul lui Radul Cârlan căpitan și al Tudorei, fratele jupănesei Marii; dă mărturie 461; vinde o parte din moșia Socotești 468, 469; moșia, numită Socotești, se învecina cu moșia Ogrăzeni 478; nepotul lui Costandin Burche logofăt; vinde o parte din Socotești 479.

Nicolae Cocos, polcovnic; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 525-527, 532, 569, 572.

Nicolae Costandin Caragea, vv. și domn al Țării Românești 492, 497, 512.

Nicolae Dudescu, mare vornic; cercează o pricină 478, 479.

Nicolae Filipescu, mare paharnic; în Sfat 480; mare vornic; în Sfat 519; mare logofăt de Țara de Sus; martor 523; mare vornic; martor 529, 530.

Nicolae Ghica, vornic; preotul Costea de la paraclisul ~585.

Nicolae Ianciu, sârb din Ciocănești 575.

Nicolae Mușcelean, logofăt; martor 521.

Nicolae Mavrocordat, mare spătar; în Sfat 536.

Nicolae (Neculai) **Obedeanul**, fost mare serdar; hotarnic al moșiei Ciocănești dinspre Dunăre 464-466, 596.

Nicolae (Nicolăiță) **Papazoglu**, judecător; hotarnic 526, 527.

<Nicolae-Pătrașcu>, v. **Necula**, vv.

Nicolae Petru Mavrogheni, vv. și domna al Țării Românești 507, 508.

Nicolae Racoviță, mare paharnic; în Sfat 519.

Nicolae Ruset (Roset), fost mare logofăt; martor 437; iscălește carte de judecată 467.

Nicolae Slugearoglu, mare postelnic; în Sfat 567.

Nicolae (Nicolai) **Stancovici** (Stancul) are o prăvălie alături cu prăvălia lui Costandin Chiliașu 546.

Nicolae (Neculae) **Știrbei**, mare paharnic; hotarnic 470, 472; mare logofăt; în Sfat 474, 475.

Nicolae Vlădăianul, logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 475.

Nicolae Zamfir (?), logofăt; martor 513.

Nicolai Ioan, martor 551.

Nicolaos, logofăt, martor 562.

Nicolaos, martor 288.

Nicolaos, v. și **Mihail** ~.

Nicolaos Constantin, martor 548.

Nicolau, v. **Ioniță** ~.

Nicopole, oraș, în Bulgaria; un car al m-rii Bolintin primește dreptul de a umbla liber, fără vamă, la ~ 55.

Nicula, vinde un loc lui Stelea spătar 101.

Nicula, v. și **Necula**.

Nifon, egumen al m-rii Simonopetra de la Sfântul Munte 109.

Nilo, preot, călugăr în m-rea Mihai Vodă 156.

Nistor, fiul lui Stan Mormorocul; martor 241.

Nistor, martor 284.

Nistor, v. și **Nestor**.

Nișcov, râu; sate și mori pe 174, 175, 476, 521, 593; m-re Izvorani pe ~ 382.

Nița din București, fost mare agă; jurător 255, 266, 346.

Nițul datorează o sumă de bani 298.

Nițul, fiul lui Manciul din Ogrăzeni; cumpără moșia Bălășoia, pentru care poartă judecăți 478, 481, 487.

Nițul, ginerele lui Andros; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă 392; vinde, împreună cu alții, o parte din s. Ivăniș 394.

Nițul, vornic al doilea; martor 488.

<Norocea>, v. **Ivan** ~.

Novac, fiul lui Rică din Spanțov; vinde, împreună cu frații săi, o parte din această moșie lui Costandin vv. 402, 403, 405, 407.

Novac, frate cu Răcă și cu Neabo; stăpân peste o parte din Spanțovul Mare 149.

Nucet, m-re <j. Dâmbovița>; Hareta egumen al m-rii ~ 157.

Nucet, sat <j. Dâmbovița>; Badea căpitan din ~ 319-321.

Nucet, v. și <**Cozia**>.

O

Oana, iuzbaș din Sulimanul, fiul lui Radu; martor 354, 385; vinde o parte din moșia Sulimanul 355, 373, 374, 388, 390, 412.

Oana, martor 247.

Oana, nepotul lui Bratul călugăr; se înțelege, împreună cu rudele sale, pentru hotarul unei moșii cu m-rea Mihai Vodă 426.

Oană scrie act 79.

Oana Scaunul, martor 241.

Oancea (Oance) din Bîlcirești, vătaf de butari, fratele lui Radu; cumpără părți din această moșie 270, 314, 340, 345, 375, 451.

Oancea din Fântână, tatăl lui Gherghie și al lui Stănimir 240.

Oancea din Lerești, martor 157.

Oancea din Ogrăzeni, martor 564.

Oancea, dulgher; închiriază o casă de la m-rea Mihai Vodă 510, 539.

Oancea, fratele lui Radul; vinde o vie 140, 149, 173.

Oancea, grămatic din București; scrie act 597.

Oancea, logofăt; martor 239.

Oancea scrie act 138.

Oancea vinde o livadă din Lupești 81.

Oancea vinde o parte din Predeleni 145, 146, 172.

Oancea, rumân din Ciocănești 242, 243.

Oancea (altul), rumân din Ciocănești 242, 243.

Obedeanul, v. **Nicolae** ~.

Obilești, sat <j. Ilfov>; v. **Drumul** ~.

Obrejiani, sat; Drăgoi Frunțașu (?) din ~ 66.

Obrejie, top., la satul Stănești, j. Vlaşca ~ 272.

Ocnariul, v. **Radul** ~.

Odaie, v. **Drumul** ~.

Odriu, v. **Adrianopol**.

Ogrăzeanul, v. **Stan** ~.

Ogrăzeni (Ogrezeni), sat, j. Vlaşca și Ilfov; partea lui Cega, dăruită m-rii Bolintin de Vlaicul, fiul lui Cega 56, a

ajuns în stăpânirea m-rii Mihai Vodă 260-262, 283, 285; părți cumpărate de Vladimir 148, 155, care au ajuns în stăpânire fiicelor lui 287, 288; oameni din ~ 155, 287, 363, 370, 371, 507, 522; o parte întărită lui Voinea din Ogrăzeni 184; o parte dăruită Mariei 277, 285, pe care copiii ei o vând 345; o parte întărită Ancăi portăreasa și altora 283, 284; o parte lăsată moștenire lui Ilie 337; o parte dăruită m-rii Mihai Vodă de Ion și de Radu 369, și altă parte, ~ de Sus, cumpărată de m-re de la Mălina și de fiii ei 362, 363, 369-371; m-rea se judecă pentru părți din ~ 359, 458, 507, 553, 581; hotărnicire 361; o parte vândută de Dospina 362; m-rea cumpără o moară 372 și o parte din ~ 375; mărturie a megieșilor din ~ 437; jalbe adresate domnului și Divanului de egumenul m-rii 444, 448, 510, 522; carte de blestem pentru alegerea hotarului dintre ~ și Bucșani 459; o parte cumpărată de Iordache fost mare paharnic 461; moșia Bălășoia din ~, cumpărată de frații Mănciulești 478, 487, 493, 494, pe care Gheorghe Mănciulescu o vinde pentru fabrica de „hârturărie” 529; moșia Socotești din ~, cumpărată de Costandin Filipescu mare comis 479 și vândută de Scarlat Slătineanu fost mare comis pentru fabrica de „hârturărie” 529; egumenul m-rii arendează moșia din ~ 494; egumenul vrea să facă târg pe moșia ~ 524; mărturii date de sătenii birnici din ~ 563, 564; plângere a sătenilor adresată pașei pentru claca datorată m-rii 576, 577; moșia m-rii trece peste Argeș în județul Ilfov 581; judecată pentru hotarul dintre ~ și Bălășoia 586; hârtii pentru moșia ~ 588. V. și **Bălășoia, Socotești**.

Ogrăzenii (Ogrezenii) de Sus, parte a satului Ogrăzeni; o parte din ~, dăruită de Mălina și de fiii ei m-rii Mihai Vodă 371.

Ohrida (Arhidonschi), oraș în Bulgaria; v. **Episcopia de ~**.
Olănescul, v. **Tudor ~**.
Ologeni, top., în hotarul s. Bîlcirești 527.
Olt, județ; sate în ~ 61, 498, 507.
Olt, râu; sat pe ~ 64.
Olteanul (Oltean), v. **Ion ~**, **Păun ~**.
Oltenița, sat <j. Ilfov>; vadul de la ~ 339; m-rea dă parte din ~, în schimbul unei părți din Suharna 401; căpitanii de la ~ 460.
Oncea, mare stratonice; în Sfat 57.
Oprea a stăpânit o parte de moșie 124.
Oprea a stăpânit o parte din Pârscoveni 93; ucis pentru hienie 93, 94.
Oprea, clucer; a slujit domnului prin țări străine 119; primește danie un loc de casă din București 119.
Oprea din Băleanca, martor 595.
Oprea <din Bucu>, mare agă; martor 239.
Oprea din Cotroceni, martor 595.
Oprea din Negovani vinde două pogoane de pădure 247.
Oprea, fiica lui Mihai din Tănțăreni și soția lui Tudor Arbănașul; îi vinde soțului ei un sălaș de țigani 163.
Oprea, fiul lui Nedelco din Ogrăzeni; martor 437.
Oprea, fiul lui Radul și al Negritei; vinde o vie 384.
Oprea, grămătic; scrie act 58, 59.
Oprea, iuzbaș, fratele lui Lupu; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru un hotar 358.
Oprea, pământean din Ciocănești 575.
Oprea, pârcaș din Bîlcirești, martor 314, 340.
Oprea, popă în Popești; scrie act 384.
Oprea, popă; scrie act 288.
Oprea, rumân din Arcești 210, 246, 376.
Oprea, rumân din Dragomirești 210.
Oprea se judecă pentru o gârlă și pentru un vad de moară cu egumenul de la m-rea Izvorani 302.
Oprea, mare sluger; în Sfat 69.
Oprea, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.

Oprea (altul), stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.
Oprea (altul), stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.
Oprea, mare șetrar; martor 383.
Oprea, țigan 56.
Oprea, țigan, fiul lui Hrizea 483.
Oprea, țigan, lăutar, soțul Voicăi 208, 211, 246.
Oprea, vecin din Elhoveni 199, 219.
Oprea vinde o vie mitropolitului Nichifor 174.
Oprea Calin din Cetățeni, hotarnic 269.
Oprea Grulu, martor 598.
Oprea Hornea, uncheaș bătrân din Bozăești; dă mărturie 452.
Oprică (Oprica), fratele lui Stănimir; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru un rumân 374, 397.
Oprina din Bligari vinde o vie preotului Neagoe 173.
Opriș a stăpânit o parte din s. Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 217.
Opriș, paharnic; a cumpărat o parte din Dragomirești 121.
Opriș scrie act 464.
Opriș, stăpân peste o parte din Bânculești 102; vinde o funie de moșie din acest sat 102.
Orbotă; colnicul lui ~, în hotarul s. Băcești 133.
Orbul, v. **Stoica** (Stoichiță) ~.
Oreahovo <Rahova>, oraș în Bulgaria; un car al m-rii Bolintin primește dreptul de a umbla liber, fără vamă, la ~ 55.
Orești, sat <j. Ilfov>; Ivașco logofăt și Drăghici logofeți din 105, 130.
Orhei, cetate <ț. Orhei>; pârcaș de ~ (Moldova) 110.
Orlea (Urla), sat <j. Romanati>; vie la ~, pe moșia m-rii Glavacioc 433, 436, 437, 596; m-rea Mihai Vodă are o vie la ~ 505.
Ostathie din Târgul de Floci, martor 410.
Oteteliș, sat <j. Vâlcea>; Vladul spătar din ~ 319, 321.
Otetelișanul, v. **Drăghicean ~**.

P

Pafnutie, călugăr de la m-rea Vatoped de la Muntele Athos; martor 229.
Pahomie, mitropolit de Larisa (Rumelia); a dat un act pentru m-rea Sf. Nicolae din București 196.
Pahomie, popă la Mitropolia din Târgoviște; martor 166.
Pahulea, vistier; în Sfat 52.
<Paindur>, v. **Vasilie ~**.
Paisie, egumen al m-rii Izvorani 302.
<Paisie>, v. și **Radul ~**.
Palada (Palade), v. **Iordache ~**.
Palaloga, logofăt; are o prăvălie în București lângă popa Anghel, dinspre Ulița Mare 229, 310, 311.
Palatios, monah la m-rea Mihai Vodă; martor 418.
Paleologul, v. **Grigorie ~**.
Palestina, țară; Patriarhia de Ierusalim și de ~ 343.
Paligrș, v. **Dumitru ~**.
Pană bogasier; martor 458.
Pană, clucer; cumpără șase locuri de prălie în București 194, pe care le-a închinat m-rii Sf. Nicolae 212, 213.
Pană din Târgul de Floci, tatăl lui Pană 392, 394, 410.
Pană, fiul lui Hriza, băcan; vinde o prăvălie 415.
Pană (Panaiot), fiul lui Pană din Târgul de Floci; vinde, împreună cu alții, o parte din moșia Ivănișul 392, 394; martor 410.
Pană, fiul lui Pană; martor 546.
Pană, pitar al doilea; martor 251, 252.
Pană, popă în Popești; dă mărturie 471, 473.
Pană, popă; martor 528, 529.
Pană, postelnic al doilea; stăpân în Slăvești 283.
Pană, mare stolnic; în Sfat 74, 79, 80.
Pană, tatăl lui Pană 546.
Pană, vinde o parte din s. Buciumeni lui Mihail vv. 151.
Pană (Pano), vistier; martor 127, 140; mare vistier; în Sfat 129, 140, 142;

dăruiește m-rii Sf. Nicolae o casă cu pivniță din București 129, 214, 310, 311; a cumpărat s. Popești și Bânculești 265, 313; mare comis; în Sfat 130, 132. V. și **M-rea Sf. Ecaterina**.

Pană <Filipescu> <I> (Mărgineanu), mare spătar; în Sfat 284, 289; avea casă pe Ulița Mare în București 310, 312.

Pană Filipescu (II), mare logofăt; cumpără o parte din moșia Ogreneni 479; mare vornic; martor 489, 493; mare ban; martor 514; în Sfat 516.

Pană Geim, negustor; vinde o prăvălie egumenului m-rii Mihai Vodă 330, 331.

Pană (Pana) **L. Polizu**, membru al familiei Polizu; se înțelege pentru zidul dintre prăvălii cu egumenul m-rii Mihai Vodă 591.

Pană Părdescu, mare stolnic, soțul Ilinei; în Sfat 315-318, 322, 324; mare clucer; în Sfat 327, 328; fost mare clucer; soția sa stăpânește s. Roșiani 334.

Panaiot, cumnat cu fiii lui Hagi Ioan 551.
Panaiot <Matraca>, mare pitar; în Sfat 501.

Panaiotache, voievod, fiul lui Grigorie Dimitrie Ghica vv. 579.

Panaiotis cercetează o pricină 500.

Panaio, căpitan din Balaci; dă mărturie pentru o sumă de bani împrumutată 498.

Panaio, vistier; martor 351.

Panaite, așcibaș; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru niște prăvălii 522, 523.

Panaite, potcovar; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă ca să-l învețe fierăria pe un copil de țigan 554.

Panaite (Panaiotis) **Gheorghiu**, lipscan; vinde o parte din moșia Ogrăzeni 478, 479, 481, 487, 488, 493; vinde un loc din fața Curții domnești 538.

Panaio (Panaio), mare stolnic; în Sfat 153, 155, 158.

Pandazi, logofăt; martor 123.

Pandele (Pandeli) **Hiotul**, postelnic, soțul Bălașei; a stăpânit o parte din Ogreneni 469, 479.

Panga, negustor; cumpără o parte dintr-un loc de prăvălie 330.

Pangratie, mare vistier; în Sfat 130, 132.

Pano, v. **Pană**.

Pantazi <Primicheriu>, mare medelnicer; cumpără o vie la Orlea, pe moșia m-rii Glavacioc 433; unchiul lui Athanasie fost mare șetrar 436.

Papa, ceauș; martor 281.

Papa <Greceanu> (I), mare logofăt; în Sfat 177, 179, 180, 182, 183, 184, 184; mare vornic; în Sfat 185-188, 191, 193, 198, 199, 203, 208, 211, 213-215, 221, 223-225; poruncește locuitorilor din Găunoși să-și plătească dijma 194; fost mare vornic; martor 221.

Papa <Greceanu> (II), mare sluger; în Sfat 292; mare comis; în Sfat 297, 299, 300, 301, 302, 306, 308, 312, 314, 322; mare vistier; în Sfat 324, 327, 328 331; martor 331.

Papaiane, v. **Sima** ~.

Papazoglu, v. **Dumitrache** ~, **Nicolae** ~.

Paraschiva al lui Cârstea din Bircirești, martor 345.

Paraschiva, clucer; cumpără o parte din s. Posmag de la Badea, unde a făcut trei mori, pe care le-a vândut m-rii Sf. Nicolae 115, 117.

Paraschiva <din Drăghinești>, logofăt; scrie act 141, 142; logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 160, 177; martor 166; mare logofăt; ispravnic de act 180.

Paraschiva din Mitreni, martor 464.

Paraschiva din orașul Floci, martor 410.

Paraschiva din Spanțov, martor 407.

Paraschiva din Sucutești, scutelnic; martor 363, 371.

Paraschiva, fiica răposatului Dumitru Paligruș, sora Marinei; vinde o vie 439.

Paraschiva, fiul lui Paraschiva și fratele lui Stanciul, rumân din Bănciulești 264, 265.

Paraschiva, iuzbașă, orășean din București; jurător 327.

Paraschiva, logofăt; are mori pe apa Dâmboviței 325.

Paraschiva, martor 270.

Paraschiva, martor 440.

Paraschiva, rumân din Bănciulești, tatăl lui Paraschiva și al lui Stanciul 264, 265.

Paraschiva, tatăl lui Stoica logofăt 400.

Paraschiva, țigan 111.

Paraschiva, vecin din Ciocănești, martor 242; se tocmește cu Nenciul din Ciocănești pentru împărțirea muncii la un prival 293; tatăl lui Antonie 353.

Paraschiva vinde o parte din s. Bănciulești 102.

Paraschiva, mare vistier; în Sfat 106, 108, 115, 117; mare postelnic; în Sfat 111; fost mare postelnic; în Sfat 113; tatăl lui Mihalcea logofăt 274.

Paraschiva Buzescu, hotarnic 319, 321.

Pardos, v. **Rădulești** lui ~.

Partenie, martor 476.

Parthenie, egumen al m-rii Mihai Vodă 573-575.

Parthenie, egumen al m-rii Radu Vodă 388.

Parthenie, egumen; martor 248.

Parthenie (Partenie), egumenul schitului Beșteleu 528, 533, 540.

Parthenie, ieromonah la m-rea Mihai Vodă; martor 415.

Parthenie (Partenie), ieromonah sinait, egumen al m-rii Sf. Ecaterina (Sinai) 262-265, 313, 471.

Pasărea, top. (?), în orașul Pitești 387.

Pascal, județ din Târgul de Floci; martor 183.

Pascal, v. și **Nan** ~.

Pascaru, v. **Costandin** ~.

Pascul, întărit stăpân peste mai multe ocini 160.

Pascul din Ulești, martor 286.

Pașadia, v. **Radul** ~.

Paul a stăpânit o vie pe moșia orașului București 87, 106, 153.

Pavel cumpără o jumătate de vad de moară de la Stoica 49-53.

Pavel din Spanțov, martor 273.

Pavel, sârb, grădinar; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru cultivarea unui loc al m-rii 583.

Pavel, soțul Floarei și tatăl Anicăi; vinde două case 557.

Pavel, tatăl lui Dragomir; are o cărciumă în hotarul Vlăculeștilor 440.

Pavel, vărul lui Spiridon brutar; martor 484.

Pavel Kiselev (Kiselef), general; face o înțelegere cu exarhiile m-rilor din Sfântul Munte 590.

Pavlahi <Caragea>, fost mare spătar; cumpără rumâni 229, 230.

Pazarli, grec, vinde o casă egumenului m-rii Sf. Nicolae 214, 310, 311, 327.

Păcurele, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare logofăt 188.

Pădureți, sat <j. Teleorman>; Boncea roșu din ~ 303-305.

Pălici, meșter de mori pe râul Dâmbovița; cercetează niște mori 329, 525.

Pălici, top. pe Dâmbovița; morile de la ~ 525.

Părdești, sat <j. Romanți>; o parte dăruită popii Stan 176; o parte cumpărată de Aslan vornic 215.

Părțile Tătărești <spațiul dinspre răsărit al Țării Românești>; în titulatura lui Alexandru vv. 49.

Pătrașco (Petrașco) <cel Bun>, vv. și domn al Țării Românești 72, 121, tatăl lui Mihai vv. <Viteazul> 130-134, 138; tatăl lui Petru vv. <Cercel> 121.

Pătrașco, căpitan din Tomeni; hotarnic 283.

Pătrașco, clucer din Stănești, fiul lui Mitrea pitar și tatăl lui Mitrea, al lui Neagul și al lui Costandin 347.

Pătrașco (Pătrașcu), clucer; martor 251, 252.

Pătrașco din Câmpina are un loc pe Ulița care merge la biserica Sărindar 310, 311.

Pătrașco (Petrașco), fiul jupeiței Caplea, fratele Stancăi și nepotul de soră al lui Radu mare medelnicer 67; nepotul lui Radul al lui Diicul; a luat, fără să aibă

dreptul, moșia Spanțov de la niște oameni 72; înmormântat la m-rea Bolintin; scris în pomelnic 73, 91-93, 97, 114, 116, 143, 179, 195.

Pătrașco, fiul lui Neagoe iuzbașă din Râmnic și fratele lui Srafiim călugăr; vinde o vie 392.

Pătrașco, tatăl lui Radul Tabacul 178.

Pătrașco Bălăceanu, logofăt, postelnic, fratele lui Badea mare sluger; se judecă cu m-rea Mihai Vodă pentru s. Băcești 303-305; mare sluger; în Sfat 327, 328; bunicul lui Hrizea Bălăceanu pitar 446.

Pătrașco Bucșanu, căpitan din Bucșani; hotarnic 319-321.

Pătru, mare căpitan; martor 383-384.

Pătru din Cojăști, martor 241.

Pătru din Hârsești, fratele (?) lui Pătru Sterpul 553, 554.

Pătru (Petru) <din Luciani>, mare spătar, fiul lui Dragomir mare vornic; în Sfat 105, 106, 108, 111, 113, 115, 117-122, 124; vinde șapte prăvălii m-rii Sf. Nicolae, iar a opta o dăruiește bisericii lui Ghiorma postelnic 107, 108; vinde satul Românești 136, 151, 162.

Pătru (Petru), fiul lui Ivan mare vornic și tatăl lui Ștefan, al Samfirei, al Mariei și al Calei 138, 139, 211, 212, 138.

Pătru, fiul lui Necula logofăt din Gârleni; vinde două sălașe de țigani lui Mihai mare stolnic 123.

Pătru, întărit stăpân peste o parte din Bârza din Vale 104.

Pătru (Petru), logofăt din Fălcoi; martor 176, 222, 283.

Pătru, martor în București 288.

Pătru, postelnic din Negrești; dă mărturie 156.

Pătru, postelnic; întărit stăpân peste un vad de moară 99.

Pătru, rumân din Dragomirești 245.

Pătru scrie act 80.

Pătru, sluger, ginerele lui Preda sluger <Floricoiul>; întărit stăpân asupra s. Pleșovul, după judecata cu socrul său 194.

Pătru, vornic; cumpără vie la Negovani 276. V. și **Pătru** <Ciorogărlăneanul>.

Pătru, v. și Petru.

Pătru Băleanul, ceauș; martor 279.

Pătru <Ciorogârleanul>, mare sluger, în Sfat 291; fost mare sluger, soțul Ancuței și tatăl lui Matei 309, 341, 342; dăruiește m-rii Mihai Vodă o vie în dealul Negovanilor 292, 306.

Pătru Sterpul, fiul lui Costandin și al Măriei și fratele (?) lui Pătru din Hârșești; dăruiește o moșie schitului Beșteleu 553, 554.

Păuna, fiica lui Neacșul abagiu, sora lui Dragomir și soția lui Șarban; vinde o vie 457-459; se judecă pentru o datorie a fratelui ei 600.

Păun, fiul lui Marin Maidapoi 477.

Păun, rob al m-rii Mihai Vodă; chezaș pentru un țigan 477.

Păuna, văduvă; dă de pomană un loc 554.

Păuna, țigancă, fiica lui Ion și soția lui Marin lăutar 483, 517, 584.

Păun Oltean din Malul Spart, fratele lui Dumitrache; martor 572.

Pădure, mare pitar; în Sfat 333.

Pădure, țigan 234, 235.

Pădure, țigan, fiul lui Puica 234, 235, 274.

Pălici, meșter de mori pe Dâmbovița; coboară niște mori ca să nu mai înec morile m-rii Mihai Vodă 329.

Părdescul, v. **Pănă** ~.

Păru, sat <j. Buzău>; Neagul călăraș din ~ 324.

Păruș, mare spătar; în Sfat 167, 170, 171, 175.

Pătărlage, sat <j. Saac>; Mihalcea vornic din ~ 223.

Păulești, sat <j. Teleorman>; Mogoș logofăt din ~ 156, 157.

Păușasca, v. **Mihalcea** ~.

Păușăscul, v. **Tănăsie** ~.

Părăianul, v. **Barbul** ~.

Pârcea, țigan 54.

Pârliți, sat <j. Dâmbovița>; Marin din ~ 364-367.

Pârscoveni, sat <j. Buzău>; o parte întărită lui Vlad fost postelnic 93.

<Pârșcoveanul>, v. **Iordache** ~, **Ștefan** ~ (I), **Ștefan** ~ (II).

Pârva, spălătoreasă, țigancă domnească 556.

Pârvan vinde o parte din Bânciulești 102.

Pârvan, vistier al treilea; martor 373, 384.

Pârvan, v. **și Iancul** ~, **Necula** ~.

Pârve, jupan, boier fără dregătorie; în Sfat 51.

Pârvel, băcan; are case în mahalaua Arhimandritului 456, 462.

Pârvel <din Cioroiși>, mare clucer; în Sfat 106; mare logofăt; în Sfat 121, 122, 124.

Pârvel <din Drăgoești>, mare postelnic; în Sfat 67-69.

Pârvel din Stoienești, hotarnic 269.

Pârvel, grămătic; scrie act 238.

Pârvel, logofăt din Crovna; martor 123.

Pârvel, popă din satul Albota; se judecă cu egumenul schitului Beșteleu 533.

Pârvel, portar, în Sfat 59.

Pârvel, postelnic; scrie act 554.

Pârvel, tatăl lui Dragomir 156, 157.

Pârvel Cantacuzino (Cantacozeno, Catacozino) (I), postelnic al doilea; martor 309, 331; ispravnic la scrierea unor acte 333, 336; mare stolnic; în Sfat 378, 379.

Pârvel Cantacuzino (II), mare logofăt; închiriază case de la m-rea Mihai Vodă, pe care le dă vărului său, Toma fost mare medelnicer 461, 462; vornic; cercetează o pricină 466.

Pârvel <Craiovescul>, vornic; în Sfat 56.

Pârvel Loloescu, logofețel; scrie act 427.

Pârvel <Vlădescu>, vornic, fiul lui Tudoran pitar și fratele lui Badea pârșcalab; face un schimb cu m-rea Mihai Vodă 274; mare vistier; primește ca zălog o parte din s. Suharna 280, pe care o vinde lui Cazan postelnic al doilea 280, 281; martor 284.

Peč, oraș; Calinic arhiepiscop de ~ 385.

Penciul Taraș, sârb din Ciocănești 575.

Pencu, v. **Hagi** ~.

Pepelea din Ciocănești, martor 179.

Pepelit vinde o parte din Bânciulești 102.

Perdecuța, v. **Gheorghie** ~.

Pereasca (Perești, Periești), plasă a satului Sulimanul <j. Ilfov> 252, 257, 268, 352, 354, 357, 373, 384, 387, 390, 411, 412. V. și Sulimanul.

Perieți, sat <j. Ialomița>; Mathei polcovnic din ~ 564.

Persiano, v. **<Manolache>** ~.

Peștirica, v. **Stan** ~.

Petco, soțul Stancăi 231, 234.

Petco, popă la biserica Gorgani; martor 240; fratele lui Radul 310.

Petco din Spanțov, martor 273.

Petco, ceauș din Ulești; martor 352, 354.

Petco, tatăl lui Mincul 485.

Petrache, fost al treilea logofăt al obștii (al pușcăriei); martor 544, 556, 582.

Petrache măsoară o vie 381.

Petrache, mare vornic; martor 553.

Petrache Poenaru, director la Departamentul Logofeției treburilor bisericești 589.

Petrachi, iuzbașă, bunicul Catrinei călugărița 371.

Petrașco, v. **Pătrașco**.

Petrașcu din Farideni, martor 270.

Petre, căpitan; avea casă la poarta Curții vechi din București 528.

Petre (Pătru) din Ogrăzeni, martor 155, 288, 337.

Petre din Ogrăzeni, martor 563.

Petre, logofăt, sluga marelui spătar; dă mărturie 490.

Petre, popă în Ciocănești, duhovnic; martor 512, 513, 565.

Petre, popă în Ploiești; scrie act 433.

Petre, vameș; omul egumenului m-rii Mihai Vodă 460.

Petre Grecu din Ogrăzeni, martor 564.

Petrea, clucer al doilea, întărit stăpân în s. Ciupa 247, 248, cumpără o parte din s. Greci 251.

Petrescu, v. **C.** ~.

Petrești, sat, j. Ilfov; jumătate din ~ întărită lui Mircea comis și fraților lui 53; părți întărite lui Costie vătaf și lui Crăciun 59; părți întărite lui Manea spătar și fiilor lui 95; părți întărite lui

Stanciul logofăt din Dragomirești, cumpărate de la Udriște, fiul lui Manea, nepotul lui Crăciun, și de la Dumitru, nepotul lui Danciu 133, 139, pe care le dăruiește sau le vinde m-rii Mihai Vodă 209, 210, 245, 247, 248; Borcea logofăt din ~ 171.

Petrești (nume schimbat în Ciofiștea), pârâu și gârlă; în hotarul s. Belciug și s. Bânciulești 350, 470, 472. V. și **Ciofiștea**.

Petros Hapatzis, soțul Sanfirei; se înțelege cu Iordache Colfescul pentru stăpânirea unei moșii 481.

Petru (Pătru), ceprăzar; martor în București 239.

Petru dăruiește m-rii Bolintin sate și țigani 52.

Petru, negustor; stăpân în s. Jigoreni 237.

Petru, serdar; funcționar la Departamentul Păhârniceii 565.

Petru, stolnic; în Sfat 55.

Petru <cel Tânăr>, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Mircea vv. 73, 77-80, 82, 83, 88, 90-92, 95, 97, 112, 114, 116, 120, 122, 180, 190, 195, 197, 225.

Petru (Pătru) Cercel, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Pătrașco vv. 121, 143, 153, 179, 180, 195, 196.

Petru <Șchiopolul>, vv. și domn al Țării Moldovei 93, 109, 110.

Petea, v. **Costandin** ~.

Pieptănarul, v. **Radul** ~.

Pile logofăt, 204

Pilea (Pile), logofăt, soțul Radei; dăruiește m-rii Bolintin via de la Râzvad, s. Pilești și s. Bolintin 52, 199, 204, 219; ctitorul m-rii Bolintin 199, 204, 219.

Pilești, sat <j. Ilfov>; dăruit de Pilea logofăt m-rii Bolintin 56, 190, 191, 199, 204, 219, 225, 226.

Piperea (Piiperea) din Bădeni; întărit stăpân peste muntele Văja 268.

Pisc, sat <j. Ialomița>; Bădila și Calo din ~ 281; Iano, fiul lui Stoica din ~ 360.

Piscan, v. **Radul** ~.

Piscoiu, v. **Ion** ~.

Piscu, v. **Gheorghe** ~.

Piscul Epurelui, top., în Dealul Săsenilor 149.

Piscopescu, v. **Iordache** ~.

Pitariul, sat; Dumitru șetrar din ~ 156, 157.

Pitești, oraș <j. Argeș>; acte emise la ~ 58, 586; negustor din ~ 274; oameni din ~ 354, 387, 391, 411-413; prăvălie în ~ 528.

schitul lui Ianache vistier; schimbă țigani cu m-rea Râncăciuv 413;

Ulița Mare a ~ 428. V. și **Dealul** ~, **Drumul** ~.

Pițură; colnicul lui ~, în hotarul s. Băcești 133.

Pițurăști, sat <j. Saac>; Buda din ~ 228.

Plătărești, sat <j. Ilfov>; o parte întărită lui Manea și soției sale, Dobra 66; jumătate din ~, cumpărată de Mihai vv. și dăruită m-rii sale, Sf. Nicolae 136, 151, 162, 202, 207, 217.

Pleșoi, sat <j. Dolj>; Dumitru din ~ 123.

Pleșov, sat <j. Olt>; pus zălog de Preda sluger la ginerele său, Pătru sluger 194.

Ploiești (Plocești), oraș <j. Prahova>; oameni din ~ 241, 380, 384, 389, 413, 433, 484.

Poarta de Fier, strâmtoare pe Dunăre <j. Mehedinți>; în titulatura lui Alexandru vv. 49.

Podar, v. **Stoian** ~.

Podeanul, v. **Costandin** ~, **Radul** ~.

Podib..., v. **Costandin** ~.

Podul Domnesc, pod în București; loc de prăvălie la ~ 496, 502.

Podul Nou, pod în București; loc în mijlocul orașului, la ~ 534, 537, 538.

Podunavia <teritoriu de peste Dunăre, la granița dintre Țara Românească și Serbia>, în titulatura domnului Alexandru vv. 49.

Poenari, sat, j. Dâmbovița; o parte stăpânită de boierii din ~ 421, 467, 571.

Poenari (Poienari), sat <j. Ilfov>; Apostol logofăt din ~ 298.

Poenarul, v. **Barbul** ~, **Costandin** ~, **Dumitrașco** ~, **Matei** ~, **Moise** ~, **Petrache** ~, **Preda** ~, **Ralea** ~, **Răducanu** ~.

Poenăreasa (Poenărița), v. **Ilinca** ~, **Ruxandra** ~.

Poiana din Câmp, v. **Poiana**.

Poiana, sat, j. Dâmbovița; cumpărat, în întregime (?), de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 151; m-rea Mihai Vodă se judecă pentru o parte din ~ 364-367; o parte cumpărată de Cârstea Țopa 421; act pentru moșia ~ 578. V. și **Haimanale**.

Poiana (Poiana din Câmp), sat <j. Ialomița>; o parte dăruită de doamna Stanca m-rii Sf. Nicolae 136, 162, 202, 207, 217; Barbul clucer din ~ 234; megieșii din ~ se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 358-360, 363; oameni din ~ 360.

Poiana Lungă, top., în hotarul satului Băcești 133.

Polizu, v. **Alecsandru L.** ~, **Anastase Haghi Gheorghe** ~, **Costandin L.** ~, **Gheorghe L.** ~, **Ioan L.** ~, **Pană L.** ~.

Popară, stăpân peste o parte din s. Rumâni 58.

Popânzelești, sat <j. Romanai>; Hamza logofăt din ~ 283.

Popescul, v. **Cârstea** ~, **Cozma** ~, **Mihai** ~, **Radul** ~ (Hrizea), **Radul** ~ <**Șintescul**>.

Popești, pârâu, la Ciorogârla 119, 151.

Popești, sat <j. Ilfov>; Danciu din ~ 95, 130, 135, 150, 201, 206, 216, 237; Dumitru paharnic din ~ 126; Toader sluger din ~ 255, 266, 346.

Popești, sat <j. Ilfov sau Dâmbovița>; cumpărat, cu tot hotarul, de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 135, 136, 162, 20, 207, 217; Calotă vătaf din ~ 188; Miho din ~ 259, 260, 262, jumătate din ~ stăpânită de m-rea Mihai Vodă, iar jumătate de m-rea Sf. Ecaterina 263-265, 313, 343, 470-473.

Popești, sat <j. Prahova>; popa Oprea din ~ 384.

Popești, sat <j. Vlașca>; Bobe iuzbașă din ~ 284.

<**Popești**>, v. și **Antonie** din ~.

Porcoteasca, parte a s. Spanțov 91.

Portărescul, v. **Barbul** ~.

Porumbreni, sat <j. Ilfov>; Ganul roșu din ~ 279.

Posea, fratele lui Mușat croitor; martor în București 178, 239.

Posmag, sat, la Capul Zagasului <j. Ialomița>; o parte întărită m-rii Sf. Nicolae 115, 117.

Postăvel, v. **Stan** ~.

Postea, vecin din Elhoveni 199, 204, 219.

Potcoveni, sat <j. Ilfov>; popa Lazor din ~ 241.

Potlogi, târg, j. Dâmbovița; se află la o depărtare de șapte ceasuri și mai bine de s. Ogrăzeni 524.

Prahova, județ; sate în ~ 61, 210, 246, 355, 376, 380, 568.

Prahova, râu; sate pe ~ 366, 421, 467.

Praibă (Prajba), sat <j. Romanai>; Zaharia banul din ~ 222. V. și **Drumul** ~.

Praja, rumân al m-rii Mihai Vodă din Ciocănești 238.

Pravăț, portar; în Sfat 61.

Praveț din Cernătești, martor 160.

Prăjești, familie din Ciocănești 292.

Precup din București, soțul Dumitrei; vinde o vie din dealul Bucureștilor 599.

Preda, butar din Socet; martor 565, 573.

Preda, clucer din Greci; martor 283.

Preda, mare clucer; martor 382; se judecă pentru mori cu m-rea Mihai Vodă 409.

Preda, croitor; martor 448.

Preda din Ghirești datorează o sumă de bani 298.

Preda din Lerești, martor 157.

Preda <din Rumceni>, mare stolnic; în Sfat 140.

Preda, fiul lui Bădica din Albești; a stăpânit o jumătate din s. Ciupa, pe care a vândut-o lui Nicula Catargiu 247.

Preda, fiul lui Radul postelnic din Cepturoaia; vinde o parte din s. Greci lui Petrea clucer 251.

Preda, fiul lui Rizea și fratele Dumitranei; tatăl său cumpără o casă în mahalaua Bisericii Albe 558; martor 560.

Preda, martor 251.

Preda, martor în București 80; tatăl lui Ion 101.

Preda, pârălab din Ogrezeni; martor 564.

Preda, spătar, fiul lui Nica <din Corcova> mare logofăt; martor 239; tatăl lui Vasile fost agă; zălogește o parte din s. Suharna 280.

Preda, stolnic; martor 251.

Preda Buzescul, mare postelnic; în Sfat 132-134, 136, 138; mare van al Craiovei; în Sfat 142-144, 147.

Preda <Brâncoveanu>, mare spătar; în Sfat 241, 244, 246, 248, 249, 256, 261; martor 251; mare clucer; în Sfat 263, 267, 272; vornic; îl iartă pe Gherghie din Brâncoveni de rumânie 279.

Preda <Craiovescu>, mare ban; în Sfat 60.

Preda <Bușanu>, mare ban; în Sfat 289, 291; mare logofăt; în Sfat 297.

Preda <Floricoiu>, fiul lui Radul vistier și soțul Floricăi; postelnic; cumpără un Țigan 154; se judecă cu cumnatul său, Socol paharnic 168; sluger; martor 159; mare sluger; se judecă pentru s. Tărăceni 176, fost mare sluger; se judecă pentru țigani cu m-rea Tismana 183; socrul lui Pătru sluger; împrumută bani de la ginerele său 194; fratele Voicăi; tatăl lui, Radul vistier, i-a dat un rumân din s. Greci 200.

Preda Fundățean cercetează o pricină 527; are o cărciumă în hotarul s. Bîlcirești 527, 570.

Preda Măinescul vinde o vie preotului Tudose 228.

Preda Poenarul, mare stolnic; în Sfat 291, 292, 295, 297, 332, 333, 336; fost mare stolnic; martor 319, 321; în Sfat 320.

Preda Nedelco din Ogrăzeni, martor 564.

Preda Rudeanul, paharnic; martor 251.

Preda Vrăjitorul își are casa în hotarul s. Bîlcirești 527, 570.

Preda, v. și **Alecsandru** ~.

Predeal, parte a s. Prundurești 270.

Predeleni (Predeal, Predileni, Pridileni), sat <j. Saac>; o parte din ~ stăpânită de

m-rea Izvorani 145, 146, 167, 172, 173, 175, 517, 520; oameni din ~ 167;
Predești, sat <j. Dâmbovița>; în hotar cu s. Poenari 467; moșnenii din ~ 568.
Prevala, gârlă, la s. Ciocănești 367, 368. Prevă, v. **Lupul** ~.
Previța <Provița>, sat <j. Prahova?>; o parte dăruită m-rii Mihai Vodă 387.
Priboiu, top., în hotarul s. Ogrăzeni 284.
Pricopie din Ogrăzeni, martor 564. <Primicheriu>, v. **Pantazi** ~.
Prisăceni (Prisiceni), sat <j. Vlașca>; oameni din ~ 371.
Proca, negustor din Târgoviște; socrul lui Tudorache negustor 403.
Prodan vinde o parte din s. Posmag 115, 117.
Prodan vinde o vie 123.
Protovuli, bătrân, martor în București 129.
Prundurești (Prondorești), sat, j. Buzău; o parte stăpânită de m-rea Izvorani 124; seliște de sat, stăpânită de m-rea Izvorani 181; dijma din ~ 269.
Psantios, monah la m-rea Mihai Vodă 419.
Pucheni, sat <j. Dâmbovița>; în hotar cu s. Poiana 366.
Puia, v. **Badea** al lui ~, **Murcenii** lui ~.
Puica, țigan, tatăl lui Pădure 234, 235, 274.
Puică, întărit stăpân în Spanțov 72.
Purcel, tatăl lui Găscă 227.
Putna, v. **Ion** ~.
Puțul Babei, top., în hotarul s. Poiana 359, 360.
Puțul Turcului, top., în Târgul de Jos, la București 288, 289, 337, 417.

R

R., v. **Ioan** ~.
 <Racotă>, v. **Miho** ~.
Racoviță, v. **Costandin Mihai Cehan** ~, **Dimitrie** ~, **Dumitrașco** ~ (I), **Dumitrașco** ~ (II), **Mihai** ~, **Mihalache** ~, **Nicolae** ~.
Rada din Mal, martoră 148.
Rada, fiica lui Ivan din Sulimanul; vinde o funie de ocină din Căciulați 286.

Rada, fiica lui Stan din Sulimanul; vinde o parte din Căciulați 287.
Rada, fiica lui Stoica; vinde o parte din Brobodiți 132.
Rada, fiica vornicului Radul Mielcescul; dăruiește m-rii Mihai Vodă niște vie din dealul Bucureștilor 355.
Rada, jupanița lui Pilea logofăt; dăruiește s. Burănești m-rii Bolintin 199, 204, 219.
Rada, nepoata Radei; mătușa ei îi dăruiește un răzor de vie 240.
Rada, nume scris în pomelnic de Iorga 337.
Rada (sau Radul), nume scris în pomelnic de Mitrea 209, 211.
Rada, preoteasă, soția preotului Stan; dăruiește m-rii Sf. Nicolae o vie în dealul Bucureștilor 105.
Rada, soția lui Căzacu și mătușa Radei și a lui Roman; dăruiește nepoatei ei un răzor de vie, iar nepotului un bou 240.
Rada, soția lui Sorovița; stăpână, împreună cu soțul ei, peste o parte din s. Băjoreni 79.
Rada, țigancă, fiica Sorei 208, 211, 246.
Rada, țigancă 483.
Rade, fratele lui Stoica, rumân din Pilești 190, 225, 226.
Radoian, țigan 56.
Radomir vinde o parte din moșia Sulimanul 390.
Radomir din Bolintin, martor 386.
Radomir, localitate în Serbia 385.
Radoslav, stăpân peste o parte din s. Rumâni 58.
Radovești, localitate în Serbia 385.
Radu, v. **Radul**.
Radul a stăpânit o parte din s. Izvorani 145, 712.
Radul al lui Mătil, șetrar; în Sfat 61.
Radul al lui Sahac, jupan, boier fără dregătorie; în Sfat 49.
Radul al lui Văsie, armaș; în Sfat 61.
Radul al Micului, logofăt; scrie acte 132, 134.
Radul, mare agă; dă mărturie 383.
Radul, călăraș din Ploiești; martor 389.

Radul, căpitan din Malul Spart; martor 572.
Radul, căpitan din Socotești, fiul lui Necula Bălosul pitar; hotarnic 285, 361, 369-372; vinde o parte din Socotești 356, 357.
Radul, căpitan; martor 251.
Radul, chelar; are o casă lângă Iane butnar 484, 485.
Radul, fost mare clucer de arie, ispravnic al județului Buzău, trimis de domn să cerceteze o pricină 453.
Radul, comis, fiul lui Albu comis din Brezoi; martor 274.
Radul, condicar; scrie act în condica Divanului 516.
Radul, croitor, fiul lui Iamandi croitor, soțul Voicăi; vinde o prăvălie 413, 415; socrul lui Necula șelar 419.
Radul cumpără o casă de la polcovnicul Nicolae 532, 533.
Radul cumpără un pogon de vie de la Avram 594.
Radul, cupeț (negustor); martor 289.
Radul din Bărcănești vinde o parte din Sulimanul 373, 374.
Radul, dărbăn din Predeal; martor 167.
Radul din Belciug, fiul popii Cărstian și fratele lui Stanciu; martor 598; vinde o parte din s. Belciug 336.
Radul din Cătuș, hotarnic 284.
Radul din cătunul Margăi, om de 100 de ani, martor 284.
Radul din Cernătești, martor 160.
Radul din Ciocănești, pescar; martor 512, 513.
Radul din Ciocănești, martor 358; tatăl lui Barbul 360.
Radul din Cornești, martor 123.
Radul <din Drăgoești>, mare logofăt; în Sfat 67, 68.
Radul din Jigorani, jurător 231-233, 259, 260.
Radul din Mal, hotarnic 236.
Radul din Negovani, martor 247.
Radul din Ogreneni, fiul Mălinei și al lui Nan, fratele cu Ion și Soare; dăruiește și vinde m-rii Mihai Vodă o parte din această moșie Ogreneni 362, 369, 370.
Radul din Mălăești, martor 159.
Radul din Scovărdeni, martor 384; tatăl lui Roman și al lui Nanul 389.
Radul din Sulimanul, tatăl lui Oana 354.
Radul din Tatine, martor 251.
Radul din Tărceni, jurător 364, 365, 367.
Radul din Târgul de Floci, martor 183.
Radul din Ulești, martor 252.
Radul din Urchiești, martor 251.
Radul din Văcărești, hotarnic 236.
Radul, dorobanț din București, tatăl lui Vălcu 324.
Radul, dulgher; martor 550.
Radul, fiul Călinei și a lui Lupu, fratele lui Dragomir; vinde un țigan 154.
Radul, fiul lui Baciul; martor în București 129.
Radul, fiul lui Chentea, vecin din Costeni 214, 215.
Radul, fiul lui Clincea, ginerele Luxandrei Poenăreasa 546.
Radul, fiul lui Constantin din Ciocănești; martor 562.
Radul, fiul lui Dumitru și al Călinei, fratele lui Costandin; vinde vie din Dealul Călugărului 380, 381.
Radul, fiul lui Gherghe șufarul, logofăt din Târgoviște; scrie acte 291, 302, 306, 307, 335, 372; fratele lui Irimia; vinde o parte din Ogrăzeni 375.
Radul, fiul lui Grigore Muscalu, țigan, lăutar 544, 545.
Radul, fiul lui Manea Burdela; rumân din Ciocănești 277.
Radul, fiul lui Nedelco; vinde o parte din Spanțov 273.
Radul, fiul lui Oancea de la Fântână și fratele lui Bobe, al lui Gherghe și al lui Stănimir; stăpân în Bilcirești 240.
Radul, fiul lui Radul; vinde, împreună cu alții, o parte din Dragomirești 351.
Radul, fiul lui Stan din Ogreneni și fratele lui David; vând o moară m-rii Mihai Vodă 372.
Radul, fiul lui Stan; martor 563, 564.

Radul, fiul lui Stoica paharnic din Dragomirești; moștenește o ocină de la tatăl lui; armaș (el?); jurător 231-233; tatăl lui Negoită 309, 341, 342.

Radul, fiul lui Tanasie din Miroslăvești; jurător 364-366.

Radul, fiul lui Tudor logofăt; scrie acte 333, 352 (el?), 369 (el?).

Radul, fiul lui Voinea din Despicați; primește o parte din Jugoreni de la tatăl său 220, 221.

Radul, fiul Mușei și fratele lui Stanciul și al Vișei; stăpânește părți din mai multe sate 61.

Radul, fiul lui Neagul, soțul Vișanei; vinde o vie din dealul Cernăteștilor 413.

Radul, fiul preotului Stan; vinde o parte din Ogzezeni 375.

Radul, fratele lui Iosif călugăr; dăruiește o parte din Ogzezeni m-rii Mihai Vodă 371.

Radul, fratele lui Mușat, rumân din Popești 264, 265.

Radul, fratele lui Oancea; vinde o parte din Săseni 140, 149, 172.

Radul, fratele lui Oancea vătaf și tatăl lui Drăgan; vinde o parte din s. Bîlcirești 375, 451.

Radul, fratele preotului Petco; martor în București 310.

Radul, ginerele lui Nica negustor, tatăl lui Alexe; vinde două răzoare de vie m-rii Mihai Vodă 282.

Radul, grămătic; scrie act 99.

Radul, iuzbaș din Ploiești; martor 241.

Radul, logofăt de Divan; scrie acte 465, 466.

Radul, logofăt de Divan; scrie act 580.

Radul, logofăt de la lumânărie; are casă aproape de Ulița lui Hrizea logofăt 310, 311, 327; martor 310.

Radul, logofăt din Argeș; martor 276.

Radul, logofăt din Boari; martor 156.

Radul, logofăt din Bucșani; hotarnic 361.

Radul, logofăt din Zlotești; scrie act 192.

Radul, logofăt, unchiul preotului Stan; martor în București 105.

Radul, logofăt; scrie act 279.

Radul, logofăt; scrie act în condică 444.

Radul, logofăt, sluga marelui agă; martor 456.

Radul, martor 389.

Radul, martor în București 96.

Radul (altul), martor în București 96.

Radul, martor la vânzarea unor rumâni din s. Boari 230.

Radul, matragiu; martor 248.

Radul, mare medelnicer, fiul lui Diicu pârcălab și al Stancăi, fratele Caplei și al Theodorei; dacă nu va avea copii, averea lui urma să rămână nepoților săi, Pătrașco și Stanca, copiii Caplei 67; comis, înfrățit de tatăl său ca stăpân peste toată averea 70; împresoară s. Spanțov 72; numele lui a fost scris în pomelnic de jupanița Caplea 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195.

Radul, megieș din Bîlcirești; martor 314.

Radul, moștean; împrumută bani de la egumenul m-rii Mihai Vodă 416.

Radul, negustor din Corlătești; martor 241.

Radul, negustor, soțul Anghelinei; cumpără o vie 259, pe care o vinde m-rii Mihai Vodă 271, 272.

Radul, nepotul popii Cărstian; se judecă pentru o parte din s. Belciug 336.

Radul, nume scris în pomelnic de jupanița Caplea 73, 92, 97, 114, 116, 179, 195.

Radul, paharnic din Sulimanul, fratele lui Dragnea iuzbaș și tatăl lui Nenciul; vinde o parte din Căciulați 285, 388.

Radul, paharnic; martor 319-321.

Radul, pârcălab din Crivini; jurător 364-366.

Radul, popă; a stăpânit o parte din s. Mlăjât 175.

Radul, popă în București; martor 105.

Radul, popă; martor în București 327.

Radul, popă; scrie act 374.

Radul, portar al doilea din București; hotarnic 281, 451.

Radul, postăvar; martor 558.

Radul, postelnic din Balomirești; vinde un țigan 154.

Radul, postelnic; hotarnic 192, 193.

Radul, preot, eclesiarh; stăpânește o moșie în Bolintin 448.

Radul, rumân din Bănciulești 264, 265.

Radul, rumân din Bîlcirești 215, 246.

Radul, rumân din Pilești 199, 204, 219.

Radul, rumân din Popești 264, 265.

Radul, scrie acte 290, 293.

Radul, slujitor la Mitropolie; martor 356, 363.

Radul, soțul Negritei și tataăl lui Marco și al altora; vinde trei pogoane de vie 384.

Radul, spătar; cumpără o moșie de la Stăncilă 58.

Radul, spătar; întărit stăpân în s. Brăești 56.

Radul, spătar (clucer), fiul lui Sima vistier și cumnatul lui Matei spătar; vinde o vie din Negovani 276, 306, 307; scrie act 276; se judecă pentru o parte din Grozăvești cu m-rea Mihai Vodă 323, 324; se judecă pentru mori cu m-rea Mihai Vodă 329, 330.

Radul, spătar, fiul lui Șarban vistier; martor 268, 281.

Radul, fost staroste de bărbieri; închiriază un loc de la m-rea Mihai Vodă 502.

Radul, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.

Radul (altul), stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.

Radul (altul), stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.

Radul, mare stratornic (postelnic); în Sfât 57.

Radul, tatăl lui Andrei 563.

Radul, tatăl lui Dragotă și al lui Stanciul 58.

Radul, tatăl lui Radul 351.

Radul, tatăl lui Simion 392, 394.

Radul, tatăl lui Trandafir și al lui Sava, rumân din Popești 264, 265.

Radul, tatăl lui Vasilie 387.

Radul, trei nume ~ scrise în pomelnic de Mitrea pitar 209, 211.

Radul, țigan 54, 56.

Radul, țigan 508.

Radul al lui Dadica, țigan 56.

Radul, țigan al m-rii Bolintin 199.

Radul, țigan al m-rii Râncăciuv 413.

Radul, țigan, cumpărat de Mihai vv. în boierie 183, 234, 235.

Radul, țigan; cumpărat de Preda postelnic 154.

Radul, țigan, fiul lui Baciul și al Stancăi 111.

Radul, țigan, fratele lui Dima 111, 112.

Radul, țigan, soțul Calei 111.

Radul, vătaf din Uda; martor 188.

Radul, vătaf; martor 166.

Radul, vătașel din mahalaua Mihai Vodă; martor 491.

Radul, vecin cu o vie a lui Radul, soțul Negritei 384.

Radul vinde, împreună cu alții, o parte din Costeni Elinei, soția lui Matei vv. 278.

Radul vinde o parte din Căciulați lui Stan din Sulimanul 287.

Radul vinde o parte din moșia Petrești 59.

Radul vinde o parte din s. Bănciulești 102.

Radul vinde o parte din s. Pârscoveni 93.

Radul, vistier; martor 345.

Radul, vistier, tatăl lui Albul 341.

Radu, mare vornic; martor 549.

Radul, v. și **Mihnea <III>** ~.

Radul <al lui Borcea>, frate cu Dimitru; în Sfât 49; tatăl lui Neagoie 55.

Radul Babonoi, martor 598.

Radul Balasache (Balasachie), postelnic; hotarnic 451, 452.

Radul Berilă a stăpânit o parte din s. Ciocănești 145, 172.

Radul Bîlcirescul (Bîlciorescul) din Bîlcirești, martor 314; stăpânește o parte din Bîlcirești 342.

Radu Boul, țigan al m-rii Izvorani 174.

Radul Brezoianu, soțul Mariei 435.

Radul Bughenescul, mare pitar, în Sfât 61.

Radul Bulachi (Bulac, Burlan) din Bărbuncești, martor 167, 175, 230.

Radul Burdelea (Burdele) din Ciocănești, martor 293, 353.

Radul (Burduși) **Burduș** a cumpărat venitul moșiei Stoborăști 498.

- Radul Bute**, martor 389.
- Radul Buz** din Ogreneni, martor 155, jurător 593.
- Radul Buzescu (I)**, fratele lui Preda Buzescu 147; mare comis; în Sfat 105, 106, 108, 111, 113, 115, 117, 118-122, 124, 126; mare spătar; în Sfat 129; mare clucer; în Sfat 142, 144, 147, 149, 151.
- Radul Buzescu (II)**, mare ban al Craiovei; în Sfat 233, 235, fost mare ban (greșit: Bărbul); martor 248.
- Radul Cațaveiul**, martor în București 96.
- Radul Cazacu**, martor 595.
- Radul Cazacu** (altul?), martor 595.
- Radul Călugărul**, vv. și domn al Țării Românești, v. **Radul <Paisie>**.
- Radul <Căpățână>**, mare spătar; în Sfat 57-60.
- Radul Cârlan**, căpitan, tatăl Mariei 461, 468, 493 și al lui Niculae căpitan 468.
- Radul <cel Frumos>**, vv. și domn al Țării Românești 53.
- Radul cel Mare**, din Mitreni, martor 464.
- Radul <cel Mare>**, vv. și domn al Țării Românești 56; tatăl lui Vlad <Vintilă> vv. 64, al lui Radul <Paisie> vv. 65 și al lui Mircea <Ciobanul> vv. 66-72, 75, 76.
- Radul <Cocorăscul>**, mare vistier; în Sfat 244, 246, 248, 249; mare logofăt; în Sfat 253, 256, 261, 265, 267, 269, 272, 273; martor 258.
- Radul Condi**, pământean din Ciocănești 575.
- Radul <Craiovescul>**, mare stratornic (postelnic); în Sfat 56.
- Radul Crăceanul**, vornic; martor 156.
- Radul Crețulescul**, logofăt; martor 280, 281; mare logofăt; în Sfat 291, 295, 299-302, 306, 307, 312, 313, 315-318, 322, 324, 327-330, 331, 350; mare vornic; în Sfat 336; judecă o pricină 336; martor 338, 341.
- Radul Curte**, sărb din Ciocănești 575.
- Radul <din Cepari>**, mare comis; în Sfat 103-104.
- Radul <din Cepturoaia>**, mare postelnic; în Sfat 131, 132, 139; vistier; tatăl lui Preda sluger <Floricoiu> 168, 251; tatăl Voicai 200.
- Radul Dudescul**, postelnic; martor 402.
- Radul Enculescu** are o casă în apropierea schitului Beșteleu 540.
- Radul Endoiul**, rumân din Ciocănești 242.
- Radul <Fărcășanul>**, mare stolnic; în Sfat 281.
- Radul <Florescul>**, mare comis; în Sfat 131-134, 136, 138.
- Radul <Furcovi>** (Furcă), mare vistier; în Sfat 62, 63, 65.
- Radul Găitănaru**, martor 558.
- Radul Găligan**, țigan al m-rii Bolintin 199, 204, 220.
- Radul Giulescul**, tatăl lui Costandin Giulescul 517.
- Radul Gligore**, martor 564.
- Radul Goci**, martor 439.
- Radul Golescul (I)**, mare comis; martor 382, 402; în Sfat 406; comis; judecă o pricină 594.
- Radul (Răducanul) Golescul (II)**, mare vornic; martor 529, 530, 534, 537; mare vornic al obștirilor; în Sfat 532, 536; cercetează o pricină 538; măsoară o moșie 540, fost mare vornic; martor 541; mare vornic de Țara de Sus; în Sfat 549, 559.
- Radul Hrănea**, țigan al m-rii Bolintin 199, 204, 220.
- Radul Hrizea** (Popescu), mare clucer de arie; martor 383; fost mare clucer; martor 402; mare vornic; în Sfat 324; martor 325; fost mare vornic; mărturie 326, 328.
- Radul <Ilie> Haidăul**, vv. și domn al Țării Românești 122.
- Radul Izvoranul**, mare pitar; în Sfat 378, 379; mare stolnic; martor 382, 402; în Sfat 396, 406.
- Radul Leon**, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Leon Ștefan <Tomșa> vv. 299-307, 309, 311-313, 315-318, 320-322, 327, 333, 334, 396, 423, 427, 470-472.
- Radul Mazilu**, tatăl lui Bunea 562.

- Radul Mielcescul**, vornic, tatăl Radei 355.
- Radul <Mihail-Tântăveanul>**, mare paharnic; în Sfat 284.
- Radul Mihalcea <Cândescul>**, mare comis; în Sfat 248, 249, 253, 256, 261, 265, 267, 269, 272, 273, 284; martor 258, 263; cumpără trei răzoare de vie în dealul Bucureștilor 599.
- Radul <Mihăescu>**, mare logofăt; în Sfat 82-84.
- Radul <Mihnea>**, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Mihnea vv. și nepotul lui Alexandru vv. 140, 154-156, 158-161, 163-167, 171, 174, 177, 181-188, 471; tatăl lui Alexandru vv. <Coconul> 189, 190, 191, 192, 194, 195, 197, 198, 200, 203, 205, 208, 210, 211, 213, 215, 218, 220, 225, 226, 228, 238, 253, 302, 310, 312, 323, 324, 327.
- Radul Năsturel** (din Ferăști), postelnic; martor 156, 157, 189, 209, 211; mare logofăt; în Sfat 233, 235.
- Radul Ocnariul**, logofăt al doilea; ispravnic de act 348; martor 351.
- Radul <Paisie, Călugărul>**, vv. și domn al Țării Românești 83, 84; fiul lui Radu <cel Mare> vv. 65, 100 (el?).
- Radul Pașadia**, mare paharnic; în Sfat 64; mare logofăt; în Sfat 69.
- Radul Pieptănarul**, martor 421.
- Radul Piscan** din Poiană, martor 360.
- Radul Podeanul**, logofăt, soțul Matiei; se înțelege cu m-rea Mihai Vodă pentru stăpânirea unor țigani 482, 483.
- Radul <Popescul-Șintescul>**, mare vornic; în Sfat 322.
- Radul Răiosul** din Dărăbanți vinde o parte din s. Sulimanul 373, 374.
- Radul Slătineanul**, mare vornic al treilea; martor 536; mare vornic de Țara de Jos; în Sfat 559.
- Radul Strâbeanul**, paharnic; martor 370.
- Radul Șcheop** din Ciocănești, martor 353, 358.
- Radul Șerban**, logofăt; martor 314.
- Radul <Șerban>** (Șărbănu), mare paharnic; în Sfat 131, 132, 134, 138; Șărbănu Toma (?) 133, 136, 139; vv. și domn al Țării Românești, nepotul lui Basarab vv. 138, 140, 142-152, 155, 159, 160, 164, 171, 180, 196, 218, 228, 255, 257, 262, 265, 266, 302, 313, 346, 393, 471.
- Radul Tabacul**, fiul lui Pătrașco; vinde o vie 178.
- Radul-Toma Năsturel**, logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 299-302, 306-308, 312, 313, 322, 324, 327, 328, 332; mare logofăt; în Sfat 336; mare ban; în Sfat 338.
- Radul Țigănescul**, pitar; martor 324.
- Radul Ungurean**, martor 565.
- Radul Văcărescul**, mare vornic; mărturie 462, 463, 466, 479; mare spătar; în Sfat 474, 475.
- <Radul> Vâlceanul**, mare logofăt; în Sfat 70, 71.
- Radul Vlăiculescu**, moșnean din Vlăiculești; se înțelege pentru un hotar cu egumenul m-rii Mihai Vodă 440.
- Radul Vlășceanul**, vârzar; are casă în hotarul moșiei Socetul 527, 569.
- Radul Zărcă** se judecă pentru moșia Predealul 517.
- Radul Zeamăneagră**, megieș din Ciocănești; hotarnic 235, 242.
- Radul Zestreșilă**, martor 560.
- Radul Zgârțul**, martor 381.
- Radul, v. și **Mihnea** ~.
- Raduliotis, v. **Nathanail** ~.
- Rafail**, episcop de Buzău, unchiul lui Niculae Cârlan căpitan 469.
- Rafail Glineanul**, jurător 410.
- Rahtivan, v. **Ianache** ~.
- Raico**, rumân din Arcești 210, 246, 376.
- Raine**, fiul lui Vitan din Mănești; martor 286.
- Rainea**, popă în s. Crângăși; martor 555.
- Rale**, portar al doilea; hotarnic 320, 322.
- Ralea (Rale) Poenaru** scrie act 421; tatăl lui Mate 467.
- Rali, v. **Jâpa** ~.
- Ralița Mano**, mama lui Alexandru; închiriază case lui Gherasim Simonopetrul 592, 593.

Ralet, v. **Grigore** ~, **Isaac** ~.
Ramandi, mare comis; în Sfat 215.
Ramură din Slăvești, martor 215.
Rași, sat <j. Ialomîța>; o parte întărită lui Gherghie și fratelui său, Tudor 185.
Raț Giurgiu (Ghiurghi), mare comis; în Sfat 142, 143.
Rată, vataf; martor 231.
Ratea din Rași vinde o parte din acest s. lui Scarlat gelep 185; martor 185.
Răchilă, v. **Teodosie** ~.
Rădan din Grădești, vecin în Costeni 214, 215.
Rădicima al lui Creșov, jurător 269.
Rădoi, rumân din Arcești 376.
Rădoi, v. **Bogdan** ~.
Rădoi (Rădeiu), rumân din Arcești 210, 246.
Rădoi, rumân din Ciocănești 242, 243.
Răducănu, fiul lui Iamandi croitor; martor 414.
Răducănu, lipsan; are o vie la Cernătești 565.
Răducănu, sluger; scrie act în condică 559.
Răducănu Filipescu autentifică acte 555, 556.
Răducănu Măilescu, hotarnic și inginer; cercetează hotarul moșiei Ogreneni 586.
Răducănu Poenaru, logofăt al treilea, condicar; scrie acte în condica Divanului 519, 532, 541; fost logofăt al treilea; scrie act 532; serdar; scrie despre orânduiala peștelui 575; adeverește o hotarnică 578; stolnic; scrie act în condică 580.
Răducănu Tocilescu, medelnicer; cercetează o pricină 571.
Răducul, țigan 57.
Răducănu, v. și **Alexandru** ~.
Rădulești lui **Pardos**, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare logofăt 188.
Răsimcheci, sat (?); Dragomir iuzbașă din ~ 392.
Rășpop, v. **Neagoe** ~.
Răstoaca, top., vad de moară la ~, dăruit m-rii Bolintin, care l-a dat metocului

din <București>, biserica Sf. Nicolae 62.
Rășciori, sat <j. Ialomîța>; Voia și fratele său, Mușat, din ~ 185, 255, 266, 346.
Răteni, v. **Roteni**.
Rătescul, v. **Costandin** ~, **Neagoe** ~.
Rătești, sat <j. Buzău>; Măinea Hromă din ~ 160.
Răzmiriță scrie act 103.
Răzvad (Razvad), sat <j. Dâmbovița>; via de la ~, întărită m-rii Dealul Mare (Bolintin) 52.
Râca (Rica), iuzbaș, fiul lui Borcea din Spanțov, tatăl lui Borcea, al lui Novac și al lui Ierotei; întărit stăpân peste o parte din Spanțov 273; se judecă cu m-reă Mihai Vodă 340, chemat de domn la judecata cu m-reă Mihai Vodă 348; vinde o parte din Spanțov lui Costandin vv. 402, 403, 405, 407.
Răcă, fratele lui Novac și a lui Neabo; întărit stăpân în Spanțovul Mare 149.
Răiosul, v. **Radul** ~.
Râmnic, oraș (?); Neagoe iuzbașă din ~ 392.
Râmnic, oraș <j. Vâlcea>; v. **Episcopia de** ~.
<Râncăciuv> (Râncăciuv), m-re <j. Dâmbovița>; schimbă țigani cu schitul lui Ianache vistier din Pitești 413.
Râpa, țigan 199, 204, 220.
Repeziș din Cernătești, martor 160.
Rezi, v. **Iane** ~.
Rizea, postăvar, tatăl Dumitranei și socrul lui Dumitru; vinde fiicei și ginerelui o casă 558; martor 560.
Rizea (Hrizea) **Mălcoveanu** (Micoveanu), fost postelnic; stăpânul unui țigan 487; tatăl lui Scarlat 507, 508.
Roată, v. **Valea lui** ~.
Robul, v. și **Dragoslav** ~, **Dragotă** ~, **Stoica** ~.
<Rodoș>, v. **Ghiorghe** ~.
Rogojina, top., în hotarul s. Băcești 133.
<Rogoz>, v. **Albul** ~.
Roman din Măicănești, martor 231, 232.
Roman din Ulești, martor 390.

Roman, fiul lui Stanciul Dicăine din București și fratele lui Neacșul; vinde o vie egumnului m-rii Mihai Vodă 271.
Roman, fiul lui Radul din Scovărdeni și fratele lui Nanul; vinde o parte din moșia Sulimăneasa 389.
Roman, nepotul Radei; primește de de la bunica lui un bou 240.
Roman, martor 591.
Roman, stăpân peste o parte din s. Românești, 59.
Roman, popă; scrie act 241.
Romanați, județ; sat în ~ 334.
Românești, sat <j. Dâmbovița>; cumpărat de Mihai vv. de la Pătru spătar și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 136, 151, 162; doamna Stanca ar fi cumpărat satul cu sila, de aceea m-reă se judecă cu Nica mare logofăt 151.
Romănu, v. **Ion** ~.
<Roșca>, v. **Costandin** ~.
Roșculescul, v. **Stoica** ~.
Roșiul (Roșu), sat <j. Ilfov>; Stepan și Manea din ~ 78; Voico călugăr la m-reă Sf. Ioan de la Roșu (schit în acest sat?) 595.
Roteni (Răteni), sat <j. Ilfov>; Spiridon logofăt, Mușat cel Mic și Bădilă Stoenescu din ~ 222, 284.
Rovina Surlarilor, top., în hotarul s. Bănciulești 472.
Roxandra se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru căsătoria unor țigani 552.
Rubul (Robul), v. **Dobre** ~.
Rucăr, sat, la marginea Țării Românești <j. Mușcel>; scutit de dări 182.
<Rudeanu>, v. **Chirca** ~, **Costandin** ~, **Diicul** ~, **Preda** ~, **Theodosie** ~, **Vlad** ~.
Ruginoasa, sat <j. Vâlcea sau Ilfov>; Stănimir ceașă din ~ 284.
Ruolu, v. **Chiril Meșea** ~.
Rumâni, sat <j. Romanați>; întărit lui Căzan și altora 57.
Rumelia, provincie în sudul Dunării; mitropolitul Pahomie de Larisa 196.
Runceanul, paharnic, martor 55.
Ruset (Roset), v. **Lațcarache** ~, **Manolache** ~, **Nicolae** ~.

Ruptura Bârcei, top., în s. Bârca Mare 82.

Ruse (Ruși), oraș în Bulgaria; Mircea vv. a trecut peste Dunăre, la ~ 122; Caracimac din ~ 288.

Rustea dăruiește un loc din București m-rii Mihai Vodă 213.

Rustea din Văleni, martor 154.

Rustea, v. și **Ghinea** ~.

Rușeni, sat <j. Vâlcea sau Ilfov>; Mușat roșu din ~ 284.

Ruși, sat <j. Teleorman>; Ioviță iuzbașă din ~ 303-305.

Ruxandra (Rocsandra; născută Ghica) **Hangerli** (Hangeri, Henigherei), „doamnă a toată Țara Românească”; schimbă locuri cu m-reă Mihai Vodă 533, 534, 537, 538.

Ruxandra (Rucsanda, Lucsandra, Luxandra) **Poenăreasa** (Poenărița), soția lui Costandin Poenaru; are o prăvălie care se învecinează cu prăvălie a m-rii Sf. Gheorghe Nou 546, 547.

S

Saac (Sac, Sacoiani), județ; sate în ~ 227, 241, 276, 331, 453, 521, 580.

Sabar (Sabariul), râu; sate pe ~ 132, 530.

Sabar, sat, pe râul ~ <j. Vâlcea sau Ilfov>; livezi de fân ale m-rii Mihai Vodă 444.

Safta, soția lui Sima logofăt; a stăpânit o jumătate din s. Grozăvești 192.

Safta, țigancă, mama Nedelei; se învoiește cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru căsătoria fiicei sale 506.

Safta, țigancă, stăpânită de Roxandra 552.

Safta, țigancă, soția lui Balea Iăutar 584.

Sahac, v. **Cazan al lui** ~.

Salomiia, nume scris în pomelnic de Mitrea pitar 209.

Samfira, fiica Frosinei și sora Tudorei și a Frosinei; vinde două case 520.

Samfira, fiica lui Ivan vornic și sora Velicăi; dăruiește, împreună cu rudele sale, o vie m-rii Sf. Nicolae 138, 139.

Samfira, fiica lui Petru și nepoata lui Ivan vornic, soră cu Ștefan, Calea și Maria;

dăruiește, împreună cu rudele sale, o vie m-rii Sf. Nicolae 138.

Samfira (Sanfira), soția lui Petros Hapatzis; se înțelege cu cumnații ei pentru stăpânirea unei moșii 481.

Samoil (Samuil), egumen al m-rii Mihai Vodă 242-245, 247-251.

Samoil (Samuil), singhel, egumen al m-rii Mihai Vodă 555, 560-561.

Samuil, preot și stareț, nastavnic și învățător al m-rii Bolintin 52.

Sanda, fiica Bălașei; dă un loc de casă lui Theodorache dascăl 544.

Sanda, fiica lui Stoica logofăt; vinde o casă din mahalaua Arhimandritului 434.

Sandul, stegar de armășei; martor 510.

Sandul Cărpeneșan, comis, soțul Mariei comisoaia 456.

Sanetis, v. **Matei** ~.

Sangoiu, fratele lui Mogoș; cumpără o parte din moșia Pereasca 352.

Sara, v. **Călin** ~ **Ivan**.

Sarafim, călugăr, fiul lui Neagoe iuzbaș și fratele lui Pătrașco; vinde o vie 392.

Sarghie, tatăl lui Florea 351.

Sari, grec; a stat cu chirie într-o casă de lângă biserica preotului Anghel 213.

Sarul dăruiește un pogon de vie din dealul Zoreștilor lui Pacul 160.

Sarul cel Mare, fratele lui Andrei; vinde o vie din dealul Șcheilor 228.

Sasul, moșie, în j. Ialomița; în hotar cu s. Sulimanul 433.

Sava, egumen al m-rii Bolintin 56.

Sava, întărit stăpân, împreună cu alții, în s. Bănciulești 102, pe care o vinde lui Mihai vv. 131, 135, 161, 201, 206, 217.

Sava, logofăt; martor 263.

Sava, nume scris în pomelnic de Mitrea pitar 239.

Sava, pârcaș din Ogrenezi; martor 437.

Sava, rumân din Popești 264, 265.

Sava, vornic din Văcărești, jurător 234, 255, 266, 346.

Savul, pârcaș din Bucșani; martor 445.

Saxa-Coburg, v. **Josias** de ~.

Săbiești (Sebiești), sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 270, 340, 451.

Săcuianul, v. **Neagoe** ~.

Sălcia, pârâu; se varsă în Borul 591.

Sălăgeanca, v. **Maria** ~.

Sămânță din Călpoș se judecă pentru o parte din moșia Sulimanul 257.

Sămărcul, tatăl lui Tudoran 222.

Săpatul, drum, în s. Dedulești 177.

Săpăuca, deal în s. ~ <j. Buzău>; vie în ~ 160.

Sărata, sat <j. Buzău>; o parte dăruită m-rii Izvorani de Lupu mare paharnic 157, 174; Dragomir din ~ 593.

Săseni, sat <j. Buzău>; părți cumpărate de vlădica Nichifor și dăruite m-rii Izvorani 140, 173, 175. V. și **Dealul** ~.

Săteni, sat <j. Dâmbovița>; Alexandru din ~ 312, 320, 322, 327.

Săvești, sat <j. Dâmbovița>; Stan logofăt din ~ 136, 157, 169, 193.

Sâmbotin, armaș, soțul Caplei, fiica Neacșei; se judecă pentru moșii cu Voinea logofăt 111.

Sâmbotin, rumân din Arcești 210, 246, 376.

Sârbsca, sat <j. Mehedinți?>; Stan logofăt din ~ 82, 86.

Sârbul <din Cerneți>, mare stolnic; în Sfât 130, 132.

Sârbul, v. și **Iovan** ~, **Vucina** ~.

Sârghie, v. **Serghe**.

Scarlat, fost logofăt de vistierie, ispravnic de Buzău; trimis să cerceteze o pricină 449.

Scarlat, postelnic, fiul lui Rizea Milcovean; se judecă pentru țigani cu m-rea Mihai Vodă 507, 508.

Scarlat, voievod, fiul lui Alexandru Nicolae Suțul vv. 567.

Scarlat, voievod, fiul lui Grigorie Dimitrie Ghica vv. 579.

Scarlat Caragea, mare postelnic; în Sfât 480.

Scarlat Crețulescul, mare logofăt; în Sfât 494.

Scarlat Drugănescul, mare sluger; în Sfât 474, mare stolnic; în Sfât 501.

Scarlat Fălcoianul, mare stolnic; în Sfât 514.

Scarlat Ghica, mare logofăt de Țara de Jos; în Sfât 519; mare spătar; în Sfât 549.

Scarlat Izvoranul, mare sluger, în Sfât 549.

Scarlat Mano, mare comis; în Sfât 480.

Scarlat Slătineanul, fost mare comis; vinde moșia Ogrăzeni 529; mare paharnic; în Sfât 536; logofăt; martor 543; mare vornic de Țara de Jos; în Sfât 549.

Scaunul, v. **Crăciun** ~, **Oana** ~, **Stan** ~, **Vlad** ~.

Scarlatache (Scărlatache) <Mavrocordat>, mare paharnic; în Sfât 406.

Scărlet (Scherlet), chihaiie; cumpără niște vie din București, pe care a fost nevoie să le dea, pentru o datorie, lui Ahmat Solac 88, 153.

Scărlet, gelep; unchiul lui Gherghe și al lui Tudor; cumpără o parte din s. Rași 185.

Schina, v. **Dumitrachi** ~.

Schiopul, v. **Calen** ~.

Schipcea, v. **Stanciul** ~.

Schiza, groapă; în hotarul satului Ciocănești 353.

Scovărdeni (Scobărdeni), sat <j. Ilfov>; Radul din ~ 384, 389.

Scupă, v. **Stan** ~.

Sebiești, v. **Săbiești**.

Sechiraș, țigan 164.

Seiaci, v. **Mitea** ~.

Seman (Semăn), județ al orașului București; dă mărturie 127, 180, 196, 212; tatăl lui Șarban 178, 213, 597.

Semen, stolnic; martor 51.

Semtu (?), loc în mijlocul orașului București, bun de alișveriș, cumpărat de egumenul m-rii Mihai Vodă 534, 537.

Serafim dăruiește o parte din Izvorani m-rii Izvorani 174.

Serafim, mitropolit al Țării Românești 100.

Serghe (Sârghie) **Vericeanu**, fost căpitan de dorobanți; hotarnic 564, 571, 596.

Sfârcești (Svârcești), sat <j. Ilfov>; o parte dăruită de jupanița Caplea m-rii

Sf. Nicolae (numită și Simonopetra, în urma închinării) 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195; partea lui Stoica Gighiri dăruită m-rii doamna Ecaterina 92, 114, 116; partea Dumitrei întărită lui Tudor și lui Dobre postelnici 77; partea Dumitrei, după ce a fost vândută de postelnici, a ajuns în stăpânirea lui Ivașco, mare logofăt, care a dăruit-o m-rii Simonopetra 90, 114, 116; o parte întărită lui Voinea logofăt 112; morile m-rii Mihai Vodă de la ~ 190, 193, 323, 324, 329; via m-rii Mihai Vodă de la ~ 548; se învecinează cu o moșie a m-rii Sărindar 571; hrisoave pentru ~ 588 (greșit: Sforțeni).

Silca vinde o parte din Bănciulești 102.

<Silviano>, v. **Athanasie** ~.

Sima al lui Gherghe, martor în București 129.

Sima, clucer; martor 319, 321.

Sima din București, comis; martor 599.

Sima din Suliman, martor 354.

Sima, județ al orașului București; martor 273, 279.

Sima, logofăt; stăpânește o parte din moșia Grozăvești 189, 190, 192, 193, 323, 324; vistier al doilea; cumpără două pogoane de pădure din Negovani 247, vistier și ispravnic al scaunului Bucureștilor; martor 254; tatăl lui Radul spătar (clucer); fiul său vinde vile de la Negovani 276, 292, 306, 307, 323, 329.

Sima, pârcaș din Albota; hotarnic 533.

Sima, negustor; martor în București 127, 157.

Sima, tatăl lui Dedul și al lui Leca; vinde o parte dintr-un loc de prăvălie 330.

Sima, tatăl lui Hota 129.

Sima Papaiane, martor în București 129.

Siman, v. **Valea lui** ~.

Simeon Leccandra, clăcaș al schitului Ciolanul; martor 591.

Simion din București, martor 240.

Simion, fiul lui Radul; vinde, împreună cu alții, o parte din moșia Ivănișul m-rii Mihai Vodă 392, 394.

Simion, iuzbașă; martor 254.
Simion, rumân din Bănciulești 264, 265.
Simion (Simeon) **Movilă** (Moghila), părcălab de Orhei; în Sfat (Moldova) 110; vv. și domn al Țării Românești 139, 140-142, 166; tatăl lui Gavriil Movilă vv. 178-179.
Simipetru din Buzuești vinde o parte din această moșie 258.
Simoi, sat <j. Ilfov?>; Stan căraș din ~ 279.
 Simonopetra, m-re, v. **Muntele Athos**.
 Simopetritul, v. **Gherasim** ~.
Simtion, popă în București; martor 105.
Sin, diac; scrie act 56; logofăt al treilea ispravnic de act 57.
Sinai (Sinaia), m-re pe Muntele Sinai; m-rea Sf. Ecaterina din București închinată la ~ 263, 471; episcopul Anania de la ~ 320, 321, 471.
Sinaia, v. și Sf. Ecaterina, m-re în București.
Sincă, soțul Badei și tatăl Dobriței; vinde o casă m-rii Mihai Vodă 555.
Sintion din Țepoși, martor 364-366.
Siriștenica, localitate în Serbia 385.
Slav, abagiu; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru construcția unei prăvălii 341.
Slav, întărit stăpân peste o parte din s. Vătureni 83.
Slav, țigan 57.
Slavna (?) stăpânește o parte de moșie 124.
Slavna, țigancă, fiica lui Stoica 123.
 Slătineanul, v. **Catinca** ~, **Ioniță** ~, **Iordache** ~, **Radul** ~, **Scarlat** ~.
Slăvilă se judecă cu m-rea Bolintin pentru un vad de moară 71.
Slăvilești, sat <j. Romanai>; oameni din 176, 215; o moșie a lui Pană postelnic al doilea lângă ~ 283.
Slăvuțu, sat <j. Dolj>; o parte din ~ dăruită de Lupu logofăt ginerelei său, Dona 159.
 Slobozia, v. **Dragomirești**.
 Slugearoglu, v. **Nicolae** ~.
Snagov, m-re, j. <Ilfov>; primește întărire pentru o parte din Spanțov 94;

hotnircire pentru moșia Spanțov stăpânită de ~ 465, 466, 597.
Soare din Ogrăzeni, fiul lui Nanși fratele lui Șerban și al lui Radul; vinde o parte din Ogrăzeni 345, 362, 369, 370; martor 288.
Soare (Soarivici) grămătic; scrie acte 220, 226, logofăt; martor 250; tatăl lui Stoica logofăt al treilea 287.
Socet (Sucet), sat, j. Dâmbovița, în hotar cu s. Bircirești; o parte stăpânită de m-rea Mihai Vodă 525-527, 565, 569, 574, 572, 573, 578, 584; poruncă pentru locuitorii din ~ să dea dijma m-rii Mihai Vodă 555.
Socol, fratele lui Cărtian și al lui Fuga; vinde o parte din s. Despicați 132, 135, 150, 151, 161, 201, 206, 216.
Socol, logofăt; cumpără o parte din moșia Suharna 335; schimbă moșii cu m-rea Mihai Vodă 338; mare medelnicer; în Sfat 368, 369; fost mare medelnicer; martor 383; stăpânește un loc lângă biserica Stelea din Târgoviște 404. V. și **Biserica lui** ~.
Socol <**Cornățeanul**>, paharnic, soțul Marulei, fiica lui Mihai vv.; se judecă pentru moșii 168; mare stolnic; în Sfat 249; mare clucer; în Sfat 253, 256, 258, 261.
 Socoteanul, v. **Gheorghe** ~, **Grigorie** ~, **Matei** ~.
Socoteni, sat <j. Dolj>; o parte din ~ dăruită de Lupu logofăt ginerelei său, Dona 159.
Socotești (Sucutești), sat, j. Vlașca și Ilfov; o parte vândută de Radul căpitan egumenului m-rii Mihai Vodă 356, 357; Necula și Radul căpitani din ~ 285, 346, 363, 369-372; Paraschiva din ~ 363; o parte cumpărată de Mihai Cantacuzino mare vistier 468, 469, care s-a contopit cu o parte din moșia vecină Ogrăzeni, atunci când vistierul o vinde lui Pană Filipescu mare logofăt 479; Scarlat Slătineanu o vine moșia Ogrăzeni, numită și ~, pentru fabrica de „hărturărie” 529. V. și **Ogrăzeni**.

<Sofialăul>, v. **Necula** ~.
Sofronie, patriarh de Ierusalim; dă un act pentru m-rea Bolintin 196.
Sofronie, țigan al m-rii Bolintin 56.
Sofronie <**Vraceanschi**> (Mihaliotul), egumen al m-rii Mihai Vodă, fost episcop de Vrața; se înțelege cu un chiriaș 557.
 Solac, v. **Ahmat** ~.
Solomia, nume scris în pomelnic de Mitrea postelnic 211.
Solomon, polcovnic și cavaler; a stat cu chirie în casele Raliței Mano 592.
Sora, soția lui Danciu; vinde, împreună cu soțul ei, o parte din moșia Îmbrobodiți 118.
Sora, țigancă 208, 211, 246.
Sorea, fiica lui Neagomir din Dedulești; vinde o parte de moară 177.
Soroviță, soțul Radei; întărit stăpân în Băjoreni 79, 80; tatăl lui Nedelco 126.
Soroviță din Cocani, martor 231.
Spanțov (Spanțog, ~ de la Baltă, Spanțovul Mare, Spanțuv), sat, j. Ilfov; părți întărite lui Diicul comis 60, 62; o parte întărită lui Puică, lui Nanotă și lui Mihul 72; o parte (jumătate din partea Porcotească) dăruită de jupanița Caplea m-rii Sf. Nicolae 73, 88, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195; părți întărite m-rilor Sf. Nicolae și Snagov și lui Calotă clucer 94; partea lui Calotă clucer, ~ de Sus, a fost cumpărată de Mihai mare agă, care a dăruit-o m-rii sale 125, 150; Mihnea vv. și Ștefan vv. întăresc m-rii Sf. Nicolae dreptul de a lua pește din balta de la ~ 125; o parte întărită lui Răcă, lui Novac și lui Neabo 149; o parte cumpărată de Gheorghe vameș 231, 234; o parte dăruită m-rii de Cășleag, fiind iertat de rumânie 253, 254; întărită lui Răca, fiul lui Borcea din ~ 273; o parte dăruită m-rii de Stanca 254; dijma de la ~ întărită m-rii Mihai Vodă 282; m-rea se judecă cu rumânii din ~ 307; Răca se judecă cu m-rea Mihai Vodă 340, 348; fiii lui Răcă vând o parte din ~ lui Costandin vv. 402, 403, care dă m-rii Mihai Vodă,

în schimbul s. Florul 405, 406; fiii lui Răcă vând o parte m-rii Mihai Vodă 407; poruncă domnească pentru turcii și românii care au a bucate pe ~ să-și plătească dijma 460; hotărnicire 465, 466; hrisoave ale ~ 588. V. și **Spanțovul de Sus**.
Spanțovul (Spanțogul) **de Sus**, sat, parte a satului Spanțov; cumpărat, în întregime, de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 135, 151, 162, 201, 206, 217. V. **Spanțov**.
Spărcăcean a stăpânit o parte din moșia Plătărești 66.
 Spetean, v. **Drăghici** ~.
Speteni, sat <j. Ialomița>; Crăciun și Drăghici iuzaș din ~ 286, 373.
Spineni, sat; întărit Theodorei călugărița, în urma judecății cu rudele sale 70; jumătate din ~ dăruită m-rii Sf. Nicolae de jupanița Caplea 115, 117, 143.
Spiridon, armaș; stăpân al moșiei Pietrosul 338.
Spiridon, brutar din Ploești, soțul Voicăi și tatăl lui Hristache; vinde o casă din mahalaua Mihai Vodă 484.
Spiridon, fratele lui Stan roșul; hotarnic 279.
Spiridon, logofăt din Răteni, fratele lui Macovei și al altora; stăpânește o parte din niște locuri de prăvălii 194, 212, 222; martor 213.
Spiridon, vecin din Bucșani 199, 204, 219.
Staico <al lui Pârvan>, mare stolnic; în Sfat 62, 63, mare vistier; în Sfat 64, 65.
Staico, mare comis; în Sfat 55.
Staico <din Bucov> (I), mare logofăt; în Sfat 56.
Staico <din Bucov> (II) se judecă pentru o parte din s. Suharna 99; postelnic; tatăl Mariei 174.
Staico <din Cornățeni>, mare stolnic; în Sfat 67 (el?), 68, 69.
Staico, fratele Stroiei; a stăpânit o parte din Sulimanul 257.
Staico, întărit stăpân, împreună cu alții, peste o parte din Celiani 64.

Staico, logofăt; martor 309.
Staico, popă, tatăl Magdalenei călugărița și al Gherghinei 399.
Staico, postelnic; hotarnic 189.
Staico <Bușanu> (Merșanu), mare pitar; în Sfat 332; mare paharnic; martor 340.
Staico Șintescu (din Șintești), mare postelnic; în Sfat 62, 63; mare comis; în Sfat 64, 65; fost mare vornic; în Sfat 65.
Stama, ginerele preotului Drăgoi (Drăghici); se judecă pentru avere 250; martor 259.
Stamate (Stamatu) negustor din București; întărit stăpân în s. Îmbrăbodiți 118, 131, 438.
Stamate, v. și **Statie**.
Stamati, v. **Carastamati**.
Stamatie, abagiu; martor 288.
Stan a vândut o parte din Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.
Stan a vândut o parte din Câmpeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.
Stan al Cuciulatului din Curești, jurător 236.
Stan al Iariului, martor 126.
Stan al Micului vinde o parte de ocină din Posmag 115, 117.
Stan, mare agă; cumpără o parte de moșie din Ogrăzeni 345.
Stan, aprod; martor 287.
Stan, călăraș; cumpără o parte de moșie de la Stoica 267.
Stan, călăraș; martor în București 239.
Stan, cărauș din Simoi; jurător 279.
Stan (Stanciul), cizmar din Glina (sau București); martor 231-233.
Stan (Stanciul), mare clucer; dăruiește, împreună cu Pană mare vistier, o casă lui Necula logofăt 129, 214, 310, 311.
Stan, cojocar; vinde o vie din București 96, 113; vinde o parte dintr-un loc lui Stelea spătar 101.
Stan, comis; în Sfat 77.
Stan, comis; în Sfat 100-102.
Stan, comis; în Sfat (Moldova) 110.
Stan dăruiește m-rii Izvorani o parte din s. Izvorani 174.

Stan din Bîlcirești, martor 241.
Stan din Bolintin, martor 386.
Stan din Boșari, martor 258.
Stan din Ciocănești, hotarnic 281.
Stan din Clinceni, martor 236.
Stan <din Corbi>, mare spătar; în Sfat 82-84, 86-92, 94-98.
Stan din Greci, martor 200.
Stan din Mal, martor 147.
Stan din Mănești, tatăl Stancăi și socrul lui Ivan sluger; dă zestre fiicei sale o parte din s. Florul 87.
Stan din Negovani, martor 247.
Stan (Stanciul) din Ogrăzeni cumpără o parte din Ogrăzeni 361; martor 363; tatăl lui Ștefan al lui Radu și al lui David 362, 372, 375.
Stan din Ogrăzeni (altul), fiul lui Traci (?); martor 363, 371.
Stan din Prisiceni, martor 371.
Stan din Spanțov, martor 407.
Stan, duhovnic, preot la Biserica Albă; scutit de dări 508.
Stan, fiul diaconului Tudor; vinde o parte de moșie din Sulimanul 387.
Stan, fiul lui Tudoran și fratele lui Stanciul, rumân din Popești 264, 265.
Stan, fiul lui Văltur și fratele lui Bigasie și al lui Bran; vinde o parte din Văltureni lui Ciocan și cetei sale 83, 84.
Stan, fiul lui Vârban; se judecă cu Iorga pentru o ocină din Dedulești 177.
Stan, fiul Stanei; stăpânește, împreună cu frații lui, o parte din s. Rumâni 58.
Stan, frate cu Ciocan, Tince și Slav; întărit stăpân peste o parte din s. Văltureni 83.
Stan, fratele lui Nan; întărit stăpân peste o parte de moșie din matca Popeștilor până în Ciorogărlă 119, 120, 151.
Stan, fratele lui Stanciul; vinde o parte din Ciocănești 174.
Stan, fustaș din Ulești; martor 354, 373.
Stan, grămătic; scrie act 97; logofăt; scrie acte 115, 117.
Stan, iuzbaș din Cacămeiu; martor 254.
Stan, iuzbaș din Ulești; martor 354.

Stan, întărit stăpân asupra unei părți din Grozăveștii de Sus și a unui loc, numit Bacău 89.
Stan (Stăncilă), întărit stăpân, împreună cu frații lui, peste jumătate din s. Petrești 53, pe care o vinde, împreună cu o parte din s. Românești 59.
Stan întărit stăpân în Bănciulești 102.
Stan, întărit stăpân în s. Micșani 65.
Stan, județ al orașului București; judecă o pricină pentru o vie 95.
Stan, jupan, fiul lui Negre, boier fără dregătorie; în Sfat 52.
Stan, logofăt din Drinjești; martor 296; scrie act 296.
Stan, logofăt din Săvești; scrie acte 136, 143, 147, 157, 163, 169; bunicul lui Stan 193.
Stan, logofăt din Sârbsca; scrie acte 82, 86.
Stan, logofăt din Târgoviște; tatăl lui Mihai 324.
Stan, martor 384.
Stan, martor 555.
Stan, martor în București 80.
Stan, martor în București 178.
Stan, medelnicer, în Sfat 61.
Stan, meșter la morile lui Paraschiva logofăt; trimis să cerceteze niște mori 325.
Stan, meșter la morile m-rii Radu Vodă; cercetează niște mori 409.
Stan, nepotul lui Stan logofăt din Săvești; scrie act 193.
Stan, nume scris pe *verso*-ul unui act 188.
Stan, popă din Cernătești; martor 160.
Stan, popă din Pârdești; primește în dar o ocină din s. Pârdești 176.
Stan, popă, soțul Radei; dăruiește o vie din dealul Bucureștilor m-rii Sf. Nicolae 105.
Stan, portar; ispravnic la scrierea unui act 231.
Stan, portar; trimis să cerceteze o pricină 320, 322.
Stan, mare postelnic; în Sfat 67; mare ban al Craiovei; în Sfat 67-71.
Stan, roșu din Cârstienești, fratele lui Spiridon; jurător 279.
Stan, rumân din Arcești 376.
Stan, rumân din Bănciulești 264, 265.
Stan, stolnic; în Sfat 129.
Stan, stratornic, slugă în casa domnească, fratele lui Stanciul; întărit stăpân peste o parte din Celiani 64.
Stan, tatăl lui Călin și al lui Radu 562, 564, pământean din Ciocănești 575.
Stan, tatăl lui Iane butnar 484.
Stan, țigan al m-rii Sf. Nicolae 73, 115, 116, 179, 195.
Stan (altul) țigan al m-rii Sf. Nicolae 73, 115, 116, 179, 195.
Stan, vâtaf de țigani, soțul Neagăi 257.
Stan, vâtaf; martor 254.
Stan, vâtaf; martor în București 101.
Stan vinde, împreună cu alții, părți din moșiile Frăsinet și Potoc 66.
Stan (Stancu), vecin din Arcești 210, 246.
Stan, vecin din Pilești 199, 204, 219.
Stan vinde o parte din Bănciulești 102.
Stan vinde o parte din Izvorani 145.
Stan vinde o parte de ocină din Posmag 115.
Stan, vornic; martor 251; vornic al doilea; martor 319-321.
Stan Bandea (Bandăr) din Ulești, martor 268, 286.
Stan Băltănean, fratele lui Vladul; vinde o funie de moșie din Căciuleasca 390.
Stan Bătoe (Bătoie), țigan al m-rii Bolintin 199, 204, 220.
Stan Buză din Sulimanul a stăpânit o parte de moșie din plasele Pereasca și Căciuleasca 373, pe care o vinde 388; martor 374.
Stan Căpătână, martor 598.
Stan Cioloba din Sulimanul vinde o parte de ocină din plasa Pereasca 252, tatăl Radei; vinde o parte de ocină din Căciulaști 287.
Stan Corcan din Urlați vinde, împreună cu alții, două pogoane de pădure 247.
Stan Debel <cel Gros>, mare spătar; în Sfat 74, 77-80.
Stan Dicăine din București, tatăl lui Neacșul și al lui Roman 271; martor 259, 281.

Stan Dudău, martor 448.
Stan Fântână, martor 413.
Stan Haiducul a stăpânit o parte din Jugoreni 220, 221.
Stan Merlici, rumân din Arcești 376.
Stan Moldoveanul, țigan al m-rii Bolintin 199, 204, 220.
Stan Mormorocul, martor 241.
Stan Ogrăzeanul, popă, megieș din Ogrăzeni; martor 260, 262; cumpără o parte de moșie 267; stăpân peste o parte din Ogrăzeni 283.
Stan Peștirica din Negovani, martor 247.
Stan Postăvel se judecă cu m-rea Bolintin pentru un vad de moară 71.
Stan Scaunul din Vărăști, martor 281.
Stan Scuiță, martor 413.
Stan Stăvaul, martor 598.
Stan Știrbul din Ploiești, martor 484.
Stan Terlicon (Tărlicon, Terlici), vecin din Arcești 210, 211, 246.
Stan Voineag din Cocorăști, martor 177.
Stana cumpără, fără să aibă dreptul, o parte de ocină din Celiani 64.
Stana, fiica Dumitrei și soția lui Voinea logofăt; primește întărire pentru stăpânirea unei părți din Dragomirești și a unor țigani 111-113; vinde o parte din Dragomirești egumenului m-rii Simonopetra (Sf. Nicolae din București) 121, 132, 231-233, 259, 260, 320, 321; scrisă în pomelnic de Mitrea pitar 239.
Stana, fiica lui Ion Piscoiu din Cărunți și sora lui Ciolca și a Ioanei; vinde o parte de moșie din Geamăna 228.
Stana, fiica lui Stoican; vinde o parte din Predeleni 173.
Stana, fiica preotului Drăgoi și soția lui Necula; după moartea ei, soțul se judecă pentru zestre 250.
Stana, sora Frosinei; casele ei sunt vândute de sora ei 520.
Stana, sora lui Tudor călăraș; vinde o vie 259.
Stanca, soția lui Diicul pârcălab și mama Theoderei călugărița, cu Frățilă postelnic și cu Caplea; stăpână în s. Voinigești și

Spineni 70; scrisă în pomelnic de jupanița Caplea 97, 114, 116, 143, 179, 195.
Stana, soția lui Neacșul abagiul și mama lui Ivan; vinde o vie 421.
Stana stăpânește, împreună cu copiii ei, o parte din s. Rumâni 58.
Stana, țigancă 108.
Stana, țigancă 483.
Stana, țigancă, soția lui Baciul 108.
Stana vinde o parte din s. Izvorani 173.
Stanca a vândut o parte de ocină lui Neagoe 124.
Stanca, doamnă, soția lui Mihai vv.; ctitora m-rii Sf. Niclae 366; dăruiește m-rii Sf. Nicolae o parte din s. Poiana 136, 162, 202, 207, 218, 366; s-a judecat pentru s. Românești 151, 156.
Stanca, fiica Caplei și sora lui Pătrașco; dacă unchiul ei, Radul mare medelnicer, murea fără copii, averea lui urma să-i revină ei și fratelui ei 67; scrisă în pomelnic de mama ei 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195.
Stanca, fiica lui Ion vătaf; a dat o parte din Spanțov nepotului ei Cășleag 253; dăruiește o parte din Spanțov m-rii Mihai Vodă 254.
Stanca, fiica lui Manea din Cernătești și sora lui Stoica; vinde o vie din dealul Săpăuca 160.
Stanca, fiica lui Moise și nepoata lui Drosul logofăt, mama lui Mihai; vinde o parte din Poiana 421, 467.
Stanca, fiica lui Stoica Negru din Boariu; se vinde rumâncă lui Pavlachi fost mare spătar 229, 230.
Stanca, martoră 448.
Stanca, nume scris în pomelnic de Mitrea 209, 211.
Stanca, preoteasă, fiica lui Stoian din Cărunți și soția preotului Tudosie; primește zestre o ocină din Șchei 228; cumpără o vie de la Neagoe Ureche 228, se judecă pentru moșii 228, 229.
Stanca, soția lui Necula; stăpână, împreună cu soțul ei, peste o parte din s. Suharna 99, 100.

Stanca, soția lui Petco; vinde o parte din Spanțov 231, 234.
Stanca, soția lui Șerban logofăt 194, 212.
Stanca, spătăreasă; se înțelege cu dascălul Elisei pentru o casă 434.
Stanca, țigancă 483.
Stanca, țigancă, fiica lui Dumitru Brânză 486.
Stanca, văduvă, martoră 591.
Stance <al lui Albu>, vornic; în Sfat 52.
Stanciul a stăpânit o parte din Mocești 123.
Stanciul, băcan din Buzăiești; martor 340.
Stanciul, bunicul sau unchiul Călinei 351.
Stanciul cel bătrân din Bărăganul, hotarnic 281.
Stanciul, cizmar; are o vie lângă via lui Neacșul abagiul 421, 447.
Stanciul, clucer, funcționar la Divanul Judecătoresc, grefierul Divanului 584.
Stanciul (Stan), copil de casă al lui Ianache Hrisocoleu; cumpără un țigan 469, 470, mumbașir la cercetarea unei pricini 520.
Stanciul, diacon din Albota; se judecă cu egumenul schitului Beștelev 533.
Stanciul din Bircirești, martor 241.
Stanciul <din Brâncoveni>, mare paharnic; în Sfat 143, 144, 146, 147, 149, 151, 152.
Stanciul din Dragomirești, nepot de frate al lui Florea; vinde, împreună cu alții, o parte din Dragomirești 351.
Stanciul din Măicănești, martor 236.
Stanciul din Sebiești, martor 270.
Stanciul, fiul lui Buta; scrie act 84.
Stanciul, fiul lui Bunea; stăpânește o vie pe Valea Negovanilor 580.
Stanciul, fiul lui Cerchez din Ploiești; scrie act 380; martor 381.
Stanciul, fiul lui Radul și fratele lui Dragotă; stăpânește, împreună cu rudele sale, o parte din s. Rumâni 58.
Stanciul, fiul lui Stoica și fratele lui Țicna; vinde o parte din Urechești 105.
Stanciu, fiul lui Tudoran și fratele lui Stan, rumân din Popești 264, 265.

Stanciul, fiul Mușei și fratele lui Radul și al Vișei; întărit stăpân peste părți din mai multe sate și țigani 61.
Stanciul, fiul preotului Cârștian și fratele lui Radu; vinde o parte din moșia Belciug 336.
Stanciul, frate cu Manea și Stoian; cumpără o parte din s. Costeni 278.
Stanciul, fratele lui Radu Babonoi; martor 598.
Stanciul, fratele lui Manea Bulucea stolnic și al lui Stoian; vinde o parte din Costeni 356.
Stanciul, fratele lui Stan; vinde o parte din Ciocănești 174.
Stanciul, grămătic; scrie act 108, 129.
Stanciul, județ (sudeț) al orașului București; dă mărturie 80.
Stanciul, jupan, fratele lui Mircea, boier fără dregătorie; în Sfat 49, 51.
Stanciul, logofăt din Cârștenești; martor 189, 192, 193, 209, 211, 212.
Stanciul, logofăt din Dragomirești și din Argeș, fiul lui Vâlcul; nepotul lui Stanciul sluger; întărit stăpân peste averea rămasă de la bunicul lui 100; întărit stăpân peste moșiile rămase de la tatăl lui și de la unchiul lui Stroe 121; a mers cu Mihnea vv. la Țarigrad 122; martor 126; stăpân al s. Gorgănele 133 și al unei părți din Bircireți 134; martor 134; cumpără o parte din Dragomirești 134, 142, 209, 232, 233, 245 și o parte din Petrești 139; se judecă cu Vâlcul postelnic pentru o parte din Dragomirești 158, 159; vornic al doilea; stăpânește niște țigani 164; primește întărire pentru stăpânirea unor moșii și a unor țigani 165, 166; tatăl lui Mitrea 191, 209, 210, 215, 240, 245, 314; scris în pomelnic de fiul său, Mitrea 239.
Stanciul, logofăt; martor 280.
Stanciul, logofăt; scrie acte 338, 356, 357, 370, 378, 379, 391.
Stanciul, logofăt, soțul Mariei 194.
Stanciul, martor în București 105.
Stanciul, popă în București; martor 105.

- Stanciul**, negustor; martor în București 127.
- Stanciul**, popă; martor 443.
- Stanciul**, popă; martor în București 239.
- Stanciul**, portar; martor 271.
- Stanciul**, postelnic din Văleni; martor 154.
- Stanciul**, mare postelnic; în Sfat 128.
- Stanciul**, postelnic, nepotul lui Gonțea mare paharnic; întărit stăpân în s. Florul 87.
- Stanciul**, preot; hotarnic 527.
- Stanciul** (Stan), preot; stăpânește o parte de moșie 593, 594.
- Stanciul**, rumân din Bănciulești 264, 265.
- Stanciul**, rumân din Suharna 251.
- Stanciul**, scobar din Jugoreni; vinde m-rii Mihai Vodă o parte din Jugoreni 220, 221; martor 231-233.
- Stanciul** scrie acte 153, 158, 159, 185.
- Stanciul**, slugă în casa domnească, fratele lui Stan; întărit stăpân, împreună cu alții, peste o parte din Celiani 64.
- Stanciul**, sluger, fiul lui Radul spătar; întărit stăpân asupra părții de moșie a lui Stăncilă 65; soțul Neacșei și tatăl Mariei, bunicul lui Stanciul logofăt din Dragomirești și al lui Stoica sluger; fiica și nepoții săi se judecă pentru averea sa 100; postelnic; Vâlcul postelnic a spus că a cumpărat de la el o parte din Dragomirești 165.
- Stanciul**, stratornic (postelnic); în Sfat 55.
- Stanciul**, tatăl lui Cernica 437.
- Stanciul**, tatăl lui Neagoe 126.
- Stanciul** (Stan), țigan, lăutar 583, 584.
- Stanciul**, țigan, tatăl Mariei 209, 211, 246.
- Stanciul**, fost văcar al m-rii Sf. Ecaterina; dă mărturie pentru o piatră de hotar 471, 473.
- Stanciul** vinde o parte din Bănciulești 102.
- Stanciul** vinde o parte din s. Petrești, pentru că a furat doi boi și nu a vut cu ce-și plăti gloaba 95.
- Stanciul**, vistier; în Sfat 49.
- <**Stanciul al lui**> **Benga**, mare postelnic; în Sfat 65; tatăl lui Barbul 104.
- <**Stanciul al lui**> **Dobruș**, mare postelnic; în Sfat 71, 72, 76, 77.
- Stanciul Bălăescul** (Boloescul), megieș din Jugoreni; vinde o parte din acest s. m-rii Mihai Vodă 220, 221.
- Stanciul Breazul**, martor în București 96.
- Stanciul Chilbașul**, soțul Neacșei și tatăl lui Tudor și al Stanei 259.
- Stanciul <Cocorăscu>** din Cocorăști, fratele lui Calotă; cumpără o vie din Negovani 241; martor 247.
- Stanciul Coticeriul**, vecin din Ciocănești 227.
- Stanciul Gogotescul** (Gugotescul) din Cunești, trimite o scrisoare megieșilor din Poiana 359; martor 360.
- Stanciul <Honoi>**, jupan, boier fără dregătorie; în Sfat 51.
- Stanciul Mălândroiu**, brutar; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 488-492.
- Stanciul Năvrup** a stăpânit o parte din Bîlcirești 451, 452.
- Stanciul Schipcea**, martor în București 85, 117.
- Stanciul Văcălie** din Drințiești, martor 296.
- Stanciul Vernescul**, logofăt, fiul lui Jipa postelnic, fratele lui Jipa căpitan și tatăl lui Lefter și al lui Jipa; rectitorește, împreună cu rudele sale, schitul Izvorani 383, 383.
- Stanciul**, v. și **Stan**, **Stancul**.
- Stancovici** (Stancul), v. **Nicolae** ~.
- Stancul**, bunicul Magdalenei călugărița 174.
- Stancul** (Stanciul), fiul lui Voicilă din Bîlcirești; vinde o parte din Bîlcirești 345.
- Stancul**, logofăt din Davidești; martor 156, 157.
- Stancul**, țigan 111, 112.
- Stancul**, vecin din Malul Spart 199, 204, 219.
- Stancul**, v. și **Stan**.
- State**, fiul lui Antonie, rumân din Boariu 230.
- State**, fost al treilea vistier; martor 438.

- Statie** (Stamate, State) din București, cupeț (negustor); martor în București 268, 599.
- Statie**, gelep; are casă în apropierea Uliței lui Hrișea logofăt 310, 311, 327; martor 327.
- Statu**, martor în București 127.
- Stavrinu**, pârcălab din Coeni, tatăl lui Iordachi 381, 382, 398, 399, 405.
- Stavros Gheorghiu**, martor 290, 337, 484.
- Stăncescul, v. **Iane** ~.
- Stăncilă** vinde o parte de moșie lui Mircea spătar și lui Radu spătar 65.
- Stănescul, v. și **Andrei** ~, **Ianache** ~.
- Stănești**, sat, la Obrejie, j. Vlașca; o parte dăruită de Stanciul din Dragomirești m-rii Mihai Vodă iar altă parte trece în stăpânirea nepotului său, Stoica 209, 210, 246; Mitrea fost mare pitar din ~ 243, 255, 266, 346; vândută de m-re domnului iar cu banii obținuți m-rea și-a cumpărat viile din Dealul Bucureștilor 272.
- Stănică**, martor 191.
- Stănică**, rotar; martor 572.
- Stăniia**, ceaș; martor 327.
- Stănilă** <al lui Vasie>, vornic; în Sfat 55.
- Stănilă** din Mihăilești, martor 284.
- Stănilă**, nume scris pe verso-ul unui act 188.
- Stănilă** scrie act 120.
- Stănimir** a stăpânit o parte din Dragomirești 65.
- Stănimir**, abagiu; martor 417, 419.
- Stănimir**, ceaș din Rugioasa; hotarnic 284.
- Stănimir**, fiul lui Oancea de la Fântână; primește întărire, împreună cu frații săi, pentru stăpânirea unei părți de ocină din Bîlcirești 240.
- Stănimir**, fiul lui Stănimir și fratele lui Mihăilă; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru răscumpărarea unei părți de moșie 374 și pentru stăpânirea unei moșii 376; vinde o parte din Bîlcirești 376, 451.
- Stănimir**, fratele lui Oprică; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru răscumpărarea unei părți de moșie 374 și pentru stăpânirea unei moșii 376.
- Stănimir**, martor 598.
- Stănimir** vinde o parte din Ciocănești 174.
- Stănimir** vinde o parte din s. Izvorani 173.
- Stănimir** vinde o parte din s. Românești 59.
- Stănislav**, întărit stăpân, împreună cu alții, asupra unei părți din s. Rumâni 57.
- Stănislav**, martor 598.
- Stănislav**, mare paharnic; în Sfat 70, 71.
- Stănislav**, țigan 93.
- Stănislav** vinde părți din s. Petrești și Românești 59.
- Stănislav** vinde o parte de moșie lui Stan și lui Nan 120.
- Stănislav** vinde o parte din Bănciulești 102.
- Stănislăvescul, v. **Mogoș** ~.
- Stănislăvești**, sat <j. Vlașca>; cumpărat de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 151; Tadoru din ~ 284.
- Stăvaulu, v. **Stan** ~.
- Stălpeni**, sat <j. Ilfov>; Dumitru iuzbaș din 255, 266, 346.
- Stelea**, spătar; cumpără niște locuri cu livezi și pometuri în București, pe care le dăruiește m-rii Sf. Nicolae 101.
- Stepan**, fost mare clucer; ctitorul m-rii Coșuna 85, 86.
- Stepan** din Roșul, martor 78.
- Stepan**, mare portar; ispravnic de act 76.
- Stepan**, scrie act 160.
- Sterian** (Sterian), fost mare căpitan de dorobanți; hotarnic 449; fost mare șetrar; hotarnic 453.
- Sterpul, v. **Pătru** ~.
- Stiava** (?), sat (?); Ianachis din ~ 331.
- Stirian** (Stirian), mare vistier; în Sfat 167, 170, 171, 175.
- Stirian, v. și **Ianache** ~.
- Stiriianos**, martor 410.
- Stoborăști**, sat, j. Teleorman; o parte întărită lui Badea spătar și cumnatului său, Ivan 274; în hotar cu s. Băcești

410; oameni din ~ 447; o parte stăpânită de m-rea Mihai Vodă 498; acte pentru ~ 588.
Stoenescul, v. **Bădila** ~.
Stoenești, sat <j. Prahova>; oameni din 142, 165, 166.
Stoenești (Stoienesti), sat <j. Mușcel>; oameni din 269.
Stoenești, sa <j. Vlașca>; Nedelco din ~ 284.
Stoia, scriitor (piset); dăruiește m-rii Bolintin părți din Izvorani și Bolintin 77.
Stoia se judecă pentru o parte din Micșani 65.
Stoia <Capuchehaia>, mare pitar; în Sfat 291, 297, 301, 302, 306, 308; fost mare pitar; hotarnic 320, 325, 326, 328; mare postelnic; în Sfat 332, 350; mare clucer; în Sfat 347, 348.
Stoian din București, martor 327.
Stoian din Cărunți, tatăl Stanei; dă zestre fiicei sale o ocină din Șchei 228.
Stoian din Lunceni, martor 167, 175.
Stoian, fratele lui Manea părcălab și al lui Stanciul; vinde o parte din Costeni 278.
Stoian, fratele lui Stanciul și al lui Manea Bulucea stolnic; vinde o parte din Costeni m-rii Mihai Vodă 356.
Stoian, întărit stăpân, împreună cu frații lui, peste seliștea Zvorsca 63.
Stoian, întărit stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.
Stoian, lumânărar; martor 520.
Stoian, martor 155.
Stoian, rumân din Malul Spart 199, 204, 219.
Stoian, spătar; în Sfat 52.
Stoian, tatăl lui Dragomir 353.
Stoian vinde, împreună cu alții, părți din Frăsinet și din Potoc 66.
Stoian, v. și **Costandin** ~.
Stoian Băjăscu, postelnic; martor 287.
Stoian (Stoia) <Florescul>, fost vistier al doilea; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru stăpânirea unor mori 298; mare comis; în Sfat 327, 328.
Stoian Moise din Ogrzezeni, martor 564.

Stoian Podar din Ogrzezeni, martor 564.
Stoian Șoldea vinde o parte din Ogrzezeni 148.
Stoica al Ilinii, martor 241.
Stoica, abagiu; martor 288, 356 (același?).
Stoica, abagiu; martor 445.
Stoica, mare armaș; dăruiește, împreună cu alții, un vad de moară m-rii Bolintin 62.
Stoica, cojocar, tatăl lui Costandin 98.
Stoica, comis; întărit tăpân, împreună cu Stanciul logofăt, asupra averii moșului lor, Stanciul sluger 100.
Stoica, cumnatul lui Ștefan; martor 372.
Stoica din Bălărei (Bulărei), bunicul sau unchiul lui Voinea din Ogrzezeni; a stăpânit o parte din acest sat 184.
Stoica din București, martor 510.
Stoica din Lungi, socrul jupaniței Caplea; cumpără o parte din Lungi 75.
Stoica din Milea se judecă cu socrul jupaniței Caplea 72.
Stoica (Stoichiță) <din Modruzești>, mare postelnic; dă mărturie 81, în Sfat 82-84, 86-92, 94-99, 101.
Stoica din Pisc, tatăl lui Iano 360.
Stoica din Socet, martor 573.
Stoica (Stoichiță) <din Strâmba> (Rioșeanu), mare vistier; în Sfat 133, 134, 136, 138, 177; mare logofăt; în Sfat 142-147, 149.
Stoica din Zmulta, bunicul sau unchiul lui Micșan 241.
Stoica; fiii săi se judecă pentru părți de ocină din Frăsinet și din Potoc 66.
Stoica, fiul lui Chențea; cumpără, fără să aibă dreptul, o parte din Costeni 214, 215.
Stoica, fiul lui Manea din Cernătești și fratele Stancăi; vinde o vie din dealul Săpăuca 160.
Stoica, fiul lui Voihnov din Bucșani; vinde jumătate de vad de moară 49-53; dăruiește m-rii Bolintin, împreună cu Dan și cu Petru, satele Dragomirești și Bucșani și patru sălașe de țigani 52.
Stoica, frate cu Mircea comis și cu alții; întărit stăpân peste jumătate din s. Petrești 53.

Stoica, fratele lui Dobre din Ogrăzeni; martor 370, 371.
Stoica, fratele lui Stanciul din Dragomirești și al altora, unchiul lui Mitrea; a stăpânit o parte din acest sat 209, 240, 245; scris în pomelnic de Mitrea 209, 211; vinde o parte din Bîlcirești 345.
Stoica, fratele Mușei 257.
Stoica, ginerele lui Sincă; martor 555.
Stoica, întărit stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.
Stoica, logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 88.
Stoica, logofăt din Brătii; martor 225.
Stoica, logofăt din Fărcăsești; martor 176.
Stoica, logofăt la biserica domnească din Târgoviște; fiul lui Paraschiva 400, soțul Tudorei și tatăl lui Teodosie 447; cumpără o vie 421.
Stoica, logofăt, sluga spătăresei Stanca; vinde o casă spătăresei 434.
Stoica, logofăt, tatăl jupaniței Stana 112.
Stoica, logofăt; scrie act 268, logofăt al treilea, fiul lui Soarivici logofăt; scrie act 287.
Stoica, moștean; împrumută bani de la egumenul m-rii Mihai Vodă 416.
Stoica, nume scris în pomelnic de jupanița Caplea 73, 92, 97, 114, 116, 143, 179, 195.
Stoica (Stoichiță) (Orbul 341, 342, 345), paharnic din Dragomirești, nepotul lui Mitrea 376; unchiul său îi ia înapoi niște rumâni din Dragomirești 216; dezmoștenit de unchiul său 209; împarte moșii cu unchiul său 209, 210, 245, 246; vinde o parte din Dragomirești unchiului său 210, 245; tatăl lui Radu și al lui Arion, bunicul lui Negoită și al Neacșei Tămășasca 309, 341, 438; lasă moșiile sale fiului său, Radu, urmând ca după moartea acestuia să treacă în stăpânirea m-rii Mihai Vodă 231; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru părțile din Dragomirești 244; schimbă moșii cu m-rea Mihai Vodă 247; vinde m-rii Mihai Vodă o parte din Petrești 248; schimbă moșii cu m-rea Sf. Troiță 267; moara lui ~ 341, 342; vinde o parte din Arcești unchiului său, Mitrea 376.
Stoica (Stoichiță), paharnic din Lazuri; martor 319.
Stoica, părcălab din Socet; martor 565, 573.
Stoica, popă la biserica Baștii (Batiște); scrie act 478.
Stoica, popă; scrie act 278.
Stoica, protopop la Biserica Albă; scutit de dări 508.
Stoica, rumân din Arcești 210, 211, 246, 376.
Stoica, rumân din Bănciulești, fiul lui Iane 264, 265.
Stoica, sluga marelui logofăt; martor 372.
Stoica, stolnic; întărit stăpân, împreună cu alții, peste părți din satele Brăești și Bunești 56.
Stoica, tatăl lui Stanciul și al lui Țicna 105.
Stoica, tatăl Radei 132.
Stoica, țigan 93.
Stoica, țigan al m-rii Bolintin 56.
Stoica, țigan al m-rii Sf. Nicolae 73, 115, 116, 179, 195.
Stoica, țigan, cobzar al m-rii Mihai Vodă 477, 517.
Stoica, țigan, fiul Drăganei 164.
Stoica, țigan, fiul Slavnei 123.
Stoica, țigan; întărit lui Voinea logofăt 111.
Stoica, vier al m-rii Mihai Vodă 596.
Stoica vinde o livadă lui Miho 81.
Stoica vinde o parte din Bănciulești 102.
Stoica vinde o parte de ocină din Posmag 115, 117.
Stoica (altul) vinde o parte din Bănciulești 102.
Stoica vinde o parte din Buzuești 258.
Stoica vinde o parte din Dudești lui Ivan 78-80.
Stoica vinde o parte din Părdești 215.
Stoica, vornic din Mirea; martor 222.
Stoica, v. și **Mișrul** (?) ~, **Stoichiță**.
Stoica Big, martor 101.
Stoica Brănescul, martor 241.

Stoica Gighiri (Giteri), vinde o parte din s. Sfârcești 92, 97, 114, 116, 119.

Stoica Gora din București, martor 597.

Stoica Lungul, rumân din Pilești, fratele lui Rade 190, 204, 219; se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru starea de rumân 225, 226.

Stoica Măcelarul din Hulești cumpără o parte din Buzuești, după care o înapoiază 258.

Stoica Negrul din Boariu, tatăl Stancăi; vinde o parte din acest sat 229, 230.

Stoica Robul, martor 241.

Stoica Roșculescul, martor 392.

Stoica Tăuraș, diac (piseț); scrie acte 70, 76, 77.

Stoica Târcea, logofăt; martor 188.

Stoica Titeanul, sluger; jurător 279; vornic al doilea; hotarnic 319-321.

Stoica Turlacul din Cernătești, martor 160.

Stoican din Spanțovul Mare, martor 149.

Stoican, tatăl Stanei 173.

Stoicea, iuzbașă din Caravaneți; jurător 303-305.

Stoichiță, v. și **Stoica**.

Stoicio Deaco, sârb din Ciocănești 575.

Stoilești (Stoelești), sat, j. Teleorman; braniștea ~, în hotarul s. Băcești 133, o parte întărită lui Badea spătar și cumnatului său, Ivan 274.

Straoa cumpără o vie de la Neaga din Cărunți 228.

Straoa se judecă pentru un loc 69.

Strâmba, pârâu; în hotarul s. Bărca Mare 82.

Strâmba, top., în hotarul s. Băcești 133.

Strâmbeanul, v. **Drăghici** ~, **Matei** ~, **Radul** ~.

Strâmtul (Strimtul), sat; Avram din ~ 298.

Strezea, pescar; martor 591.

Strezea (Streze), rumân din Bîlcirești 215, 246.

Stristeni (?), sat <poate* Trestieni, în j. Ilfov>; Văsiu din ~ 386.

Stroe cumpără, fără să aibă dreptul, o parte din moșia Celiani 64.

Stroe, brutar, vărul lui Spiridon brutar; martor 484.

Stroe, diac mic, martor 62.

Stroe, fiul lui Necula Cocorâscul postelnic și frate cu Mihalcea, Badea și Iordachie; vinde, împreună cu rudele sale, o parte din Suharna 335.

Stroe, iuzbașă; martor 250.

Stroe, rumân din Arcești 210, 246, 376.

Stroe, soțul Sultanei, fiica lui Mircea vv., unchiul lui Stanciul din Dragomirești; îi lasă averea nepotului său 121; moare de ciumă 122.

Stroe, tatăl lui Neagul 437.

Stroe Bobescu din Bîlcirești, martor 314, 340.

Stroe <Bugheanu>, purtător de sabie (spătar); în Sfat 56.

Stroe <Buzescu>, mare stolnic; în Sfat 131, 132, 134, 136, 138, 139, 142.

Stroe Fiera Leurdeanul (I), mare vistier; în Sfat 253, 256, 261, 263, 265, 267, 269, 273; martor 258; mare logofăt; în Sfat 284, 289, 291, 295; mare vornic; în Sfat 297, 299-301; fost mare vornic; martor 319, 321, 332, 338.

Stroe Leurdeanul (II), mare vornic; da mărturie 402; în Sfat 406.

Stroia, fiica lui Idrea din Sulimanul, sora lui Staico și soția lui Marin; primește întărire, împreună cu soțul ei, pentru a stăpâni părți din moșia Sulimanul 257, vinde părți din această moșie 268, 275.

Stroici, v. <**Luca**> ~.

Stroie Oprea, pământean din Ciocănești 575.

Studina, Studina de Jos, Studina din Mijloc, Studina lui Hămeiu, sate sau părți de sate <j. Romanai>; cumpărate de Mihai vv. în boierie și dăruite mamei sale, doamna Theodora, care le-a dăruit nepoatei sale, Florica 146; mitropolitul Luca da mărturie că aceste sate ar fi ale lui Socol din Cornățeni și ale jupăneșii sale, Marula 168, 169.

Studența, v. **Valea** ~.

Sturza, v. **Toader** ~.

Suceava, cetate <j. Suceava>; Andrei portar de ~ (Moldova) 110.

Suharna (Suvarna), sat <j. Ilfov>; o parte întărită lui Nicola și soției sale, Stanca 99, 100; cumpărat, în întregime, de Mihai vv., care l-a dăruit ctitoriei sale, m-rea Mihai Vodă 135, 141, 151, 162, 201, 206, 217; întărit m-rii de fiica domnului, doamna Florica 148; Nica mare logofăt se înțelege cu egumenul m-rii Sf. Nicolae să stăpânească jumătate din ~ 151, 156; egumenul se judecă cu niște rumâni din ~ 251; egumenul se judecă cu Micul pentru ~, câștigând judecata 252, 253; o parte pusă zălog la Pârful mare vistier 280, pe care acesta o vinde lui Cazan postelnic al doilea 280; m-rii i se întărește dreptul de a lua dijma de la oamenii din ~ 282; o parte cumpărată de Socol logofăt 335, pe care acesta o dă m-rii în schimbul părții m-rii din s. Cârștenești 338; o parte cumpărată de Costandin vv. 381; o parte vândută Ilincăi Corbeanca, după ce egumenul m-rii Mihai Vodă a refuzat să o cumpere 398; fiii lui Vintilă Corbeanul dau m-rii o parte din ~, în schimbul satului Oltenița 401; Costandin vv. dă m-rii o parte din ~ și o parte din Spanțov, în schimbul satului Florul 405, 406.

Sulea, rumân din Ciocănești 242, 243.

Sulimanul (Suleimanul, Suliman), sat, j. Ialomița; o parte cumpărată de Crăciun din Ulești 252; oameni din ~ 252, 268, 275, 285-287, 354, 374, 387, 390; o parte întărită lui Marin roșu și soției sale, Stroia 257, care o vând lui Crăciun din Ulești 268, 275; părți cumpărate de Manta negustor 285, 287; o parte cumpărată de Grozea din Ulești 286; părți de moșie din plasa Căciuleasa cumpărate de popa Bustea și de fratele lui, Dobre 286, de Matei Ciorogârleanul 355; părți de moșie din plasa Pereasca cumpărate de Sangoiu și de fratele lui, Mogoș 352, de Costandin logofăt din Pitești 354 și de ginerele

lui Iane 373, 374, de Matei Ciorogârleanul clucer 354, 357; aceasta din urmă dă părțile din plasa Pereasca m-rii Mihai Vodă, în schimbul moșiei Jugurineasca 373; părți de moșie din plasa Căciuleasa cumpărate de m-rea Mihai Vodă 385, 387, 389, 390; Costandin, fiul lui Costandin logofăt din Târgoviște, vinde m-rii părțile sale din Sulimanul, care anterior fuseseră dăruite m-rii de Manta Damaschino 388, 389; o parte cumpărată de Iane Stăncescu 390, pe care o dă m-rii Mihai Vodă, în schimbul unui loc din București 391; m-rea se judecă pentru o parte din ~ 411, 412, 426; poruncă pentru megieși din ~ să plătească dijma m-rii 424, 425; hotărnicire 432, 433, 440; biserica Adormirea Maicii Domnului ~ (?); popa Șarban de la ~ 374.

Sulta, soția lui Pană Geim negustor 330.

Sultana dăruiește, împreună cu alții, o prăvălie m-rii Sf. Nicolae 127, 129.

Sultana, fiica lui Mircea vv. și a Cnejnei, soția lui Stroe și apoi a lui Vasilie vistier, mama Dumitrei 121, 122.

Sultana, moșie <j. Ilfov>; în hotar cu s. Mitreni 464.

Sultana, soția răposatului Panait așcibașă; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru niște case 523.

Surdești, sat <j. Ialomița>; Nan logofăt din ~ 154, 157.

<**Surdul**>, v. **Ștefan** ~.

Surlari, v. **Rovina** ~.

Suseni, sat <j. Buzău>; o parte stăpânită de m-rea Izvorani 173.

Suslănești, sat <j. Mușcel>; Neguț vâtaf din ~ 269.

Suțul, v. și **Alexandru Nicolae** ~, **Costache** ~, **Grigorașco** ~, **Grigorie** ~, **Iordache** ~, **Mihai Costandin** ~, **Mihalache** ~.

Sviștov, oraș în Bulgaria; un car al m-rii Bolintin primește dreptul de a umbla liber, fără vamă, la ~ 55.

Ș

Șain din Boariu se vinde rumân lui Pavlachi fost mare spătar 229, 230.
Șain, logofăt, fiul lui Iosif logofăt; scrie act 95.
Șandru, martor 392.
Șarba, mătușa lui Tatomir; a stăpânit o parte din Brădodiști 131.
Șăptelici (Șupțilici) din Popești, tatăl lui Miho 259, 260.
Șărba vinde o parte din moșia Sulimanul 391.
Șărban, mare cămăraș; martor 351.
Șărban cel bătrân, rumân din Popești 264.
Șărban din Brătulești, martor 258.
Șărban din Burlănești, martor 390.
Șărban din Șchiai vinde, împreună cu alții, o parte de moșie din Sulimanul 373, 374.
Șărban, fiul lui Mihart, neotul lui Șepțilici armaș din Belciug; vinde o parte din Belciug 350.
Șărban, lipsan; are prăvălii pe Ulița Mahalalei Bisericii Grecilor 462, 466.
Șărban, logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 350, 378, 379; martor 351, 370.
Șărban, logofăt din Bilciurești; face un zapis de vânzare 241.
Șărban, logofăt; martor 351.
Șărban, logofăt; scrie act 254.
Șerban (Șărban), logofăt; scrie acte 100, 103.
Șărban, nume scris în pomelnic de Mălina 363.
Șărban, popă, cumnatul lui Răducanul; martor 414.
Șărban, popă la biserica Adormirea Maicii Domnului; martor 374; scrie act 374.
Șărban scrie act 342.
Șărban, soțul de-al doilea al Păunei 457, 458.
Șărban, v. și **Șerban**.
Șărban Brezoianul, logofăt; vinde un loc 453-456.

Șărban Bujoreanul (Bojoreanul), comis; martor 358; stăpânește (el?) niște mori 409.
Șărban Chițul, martor 448.
Șărban Cioran, vătaf; martor 351.
Șărban Năsturel, postelnic; dă mărturie 382, 399.
Șărban Tatoolu, sârb din Ciocănești 575.
Șărban Vlăiculescu, martor 426, 440.
Șărbu se judecă pentru mori cu Moga spătar 126.
Șchei, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare logofăt 188.
Șchei (Șchiiai), sat <j. Ialomița>; Șărban din ~ 373.
Șchei, sat, j. Saac; vie în ~ 228; oameni din ~ 227, 228.
Șeptelici, armaș din Belciug, tatăl lui Mihart și bunicul lui Șărban 350.
Șerban are o prăvălie pe Ulița mahalalei Bisericii Grecilor 462, 463.
Șerban cel bătrân, rumân din Popești 265.
Șerban din Brănești vinde o vie 28.
Șerban din Slăvilești, martor 176.
Șerban, fiul lui Nan și fratele lui Soare; vinde o parte din Ogrăzeni 345.
Șerban, logofăt; scrie acte 184, soțul Stancăi (el?); stăpânește un loc de prăvălii în București 194, 212.
Șerban (Șărban) <din Izvorani>, mare stolnic; în Sfat 61; mare vornic; în Sfat 62, 63; dăruiește m-rii Bolintin un vad de moară 62.
Șerban (Șărban), fiul lui Seman județ; martor în București 178, 213.
Șerban, slugă a m-rii Mihai Vodă; martor 250.
Șerban (Șărban), vecin din Malul Spart 199, 204, 219.
Șerban (Șărban), vistier, tatăl lui Radul spătar 268, 281; se judecă cu sătenii din Ciocănești 256; se înțelege cu niște oameni din Buzuești pentru răscurpărarea unor părți de moșie 268; martor 268, 599.
Șerban, v. și **Costandin** ~, **Radul** ~, **Radul** ~, vv.

Șerban (Șărban) **Cantacuzino** (Catacozino, Catacozono), logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 289, 291, 292, 295; mare postelnic; în Sfat 299-302, 306; mare spătar; în Sfat 306, 307, 312, 313, 315-318, 322, 324, 327, 328; mare logofăt; dă mărturie 338, 341; vv. și domn al Țării Românești, nepotul lui Basarab vv. 348-350, 356, 359-361, 63, 365, 382, 396, 424, 427; unchiul lui Costandin Brâncoveanu vv. 367; ctitorul m-rii Cotroceni 367, 525; stânjenu lui ~ 526, 527; hanul lui ~ 391, 414.
Șerban Cantacuzino, mare comis; în Sfat 368, 369, 396; fost mare comis; martor 402.
Șerban Greceanul, mare vistier; martor 382, 402; în Sfat 396, 406.
Șerbănești (Șărbănești), sat <j. Teleorman>; Trășan din ~ 410; stăpânit de Costandin vv. 4015.
Șerbu din Măgurele, hotarnic 236.
Șerbu cel bătrân, tatăl lui Știrbul și al lui Tudosie 273.
Șerbu, întărit stăpân, împreună cu alții, asupra unor părți din Brăești și Bunești 56.
Șerbu Gorăștean a stăpânit o parte din Giurmănești 228.
Șerpătești, sat <j. Vlașca>; o parte întărită lui Voinea logofăt și jupaniței sale, Stanal 12.
Șintescu, v. **Staicu** ~.
Șoldea, v. **Stoian** ~.
Ștefan, arhiepiscop și mitropolit al Țării Românești 284, 308.
Ștefan, ceauș; are casă lângă m-rea Mihai Vodă 560.
Ștefan, ciohodar, închiriaza un loc de casă 486.
Ștefan, mare comis; în Sfat 140, 142.
Ștefan din Mitreni, martor 464.
Ștefan din Văleni, postelnic; martor 154; tatăl lui Negoită 252.
Ștefan, fiul lui Mircea; dă un loc de casă lui Bogdan cojocar 495.

Ștefan, fiul lui Pătru și nepotul lui Ivan vornic; dăruiește o vie m-rii Sf. Nicolae 138, 139.
Ștefan, fiul lui Stan (Stanciul) din Ogrăzeni și frate cu Radu și cu David; stăpân peste o parte din Ogrăzeni 362; vinde o moară 372; scris în pomelnic de Mălina 363; unchiul lui Iosif călugăr 371, 372; martor 375.
Ștefan, fratele lui Căciulat; datorează o sumă de bani 298.
Ștefan, logofăt din Brătiiani; scrie act 251.
Ștefan (Ștefan), logofăt; în Sfat 51.
Ștefan, mare logofăt; în Sfat 111, 113.
Ștefan, logofăt, soțul Cherei; vinde o parte din Despicați lui Mihai vv. 132, 135, 150, 161, 201, 206, 216.
Ștefan, martor 496.
Ștefan, preot; scrie act 557.
Ștefan, serdar; martor 577.
Ștefan, voievod, fiul lui Petru <Șchiopul> vv. 110.
Ștefan, v. și **Leon** ~ <**Tomșa**>.
Ștefan Alecseanu cercetează o pricină 517, 518.
Ștefan Bălăceanul, mare hatman; în Sfat 580.
Ștefan Bilciurescul, hotarnic 527; se judecă pentru hotarul moșii Socetul și Bilciurești 569, 570, 572.
Ștefan Brezoianul, mare vornic de Târgoviște; primește o poruncă domnească 445.
Ștefan Ciolac din Roșu, martor 595.
Ștefan Dragomir Boțocă, pădurar 591.
Ștefan Fălcoianu, polcovnic; martor 469, 470.
Ștefan Mănăilă, căpitan; hotarnic 453.
Ștefan Mihai Racoviță, vv. și domn al Țării Românești 464-467.
Ștefan Mișoglu, mare spătar; în Sfat 480.
Ștefan Pârșcoveanul (I), postelnic; vinde m-rii Cotroceni o parte din moșia Detcoiu 525.
Ștefan Pârșcoveanul (II), mare vistier; în Sfat 474, 475; mare logofăt; martor 479; mare vornic de Țara de Sus; în Sfat 501, 525; martor 491, 517; fost mare vornic; cercetează o pricină 488.

Ștefan <Surdul>, vv. și domn al Țării Românești 125, 126, 143.
Ștefan <Tomșa>, vv. și domn al Țării Moldovei; în conflict cu Radu <Mihnea> vv. 177; tatăl lui Leon <Tomșa> vv. 225, 227, 229, 230.
Ștefan Văcărescul (I), logofăt al doilea; cumpără o vie la Orlea 436, pe care o schimbă cu m-re Mihai Vodă 437.
Ștefan Văcărescul (II), mare logofăt de Țara de Jos; în Sfat 532; martor 553.
Ștefana, preoteasă, soția preotului Dumitru din Câmpulung; vinde clucerului Pană șase locuri de prăvălie 194, 212.
Ștefoaia, sat <j. Vlașca>; Chiriac logofăt din 259, 260.
Șteful a vândut o parte de ocină lui Neagoe 124.
Șteful, fiul lui Gherghie cizmar și fratele lui Ion; vinde o vie 389.
Șteful, logofăt din București; scrie act 259, 260, 282.
Șteful, martor 389.
Șteful, postelnic din Berilești; jurător 234.
Șteful, tatăl lui Miho grecul 213.
Șteful, tatăl lui Nica 129.
Șteful, vecin din Elhoveni 199, 204, 219.
Știrbei, v. și **Badea** ~, **Cernica** ~, **Costandin** ~ (I), **Costandin** ~ (II), **Fotache** ~, **Ioan** ~, **Ivașco** ~ din Izvor, **Nicolae** ~.
Știrbești, sat <j. Dâmbovița>; Barbul din ~ 259, 260; în hotar cu s. Bolintin 343.
Știrbul din Tihulești, martor 284.
Știrbul, fiul lui Șerbul și fratele lui Tudosie; face un schimb cu m-re Mihai Vodă 273, 274.
Știrbul, v. și **Stan** ~.
Știrea cumpără două case 557.
Șulea, întărit stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.
Șuptilici, v. **Șăptelici**.
Șuta vinde o parte din moșia Ogrăzeni 155.
Șutoie, sat <j. Teleorman>; Mihartea postelnic din ~ 222.
Șutumeache, v. **Dragomir** ~.

T

Tabacul, v. **Bucșă** ~, **Costandin** ~, **Radul** ~.
Tacoi, armeană, cumnata Mariei; avea o pricină pentru o casă de lângă m-re Mihai Vodă 560.
Tadoru din Stănilăvești, hotarnic 284.
Tahodos (?) din Ogrăzeni, martor 371.
Taica, țigan al m-rii Sf. Nicolae 73, 115, 116, 179, 195.
Taistră, v. **Neagul** ~.
Talpă a stăpânit o parte din Cotești 174.
Tanasie, căpitan; cumpără o casă din mahalaua Mihai Vodă 484.
Tanasie din Coniști, martor 281.
Tanasie din Curești, martor 236.
Tanasie, dulgher; are casă în mahalaua Izvor 562.
Taraș, v. **Penciul** ~.
Tatine, sat <j. Ilfov>; popa Radul din ~ 251; moșia ~ a lui Costandin Dudescul fost mare ban, în hotar cu moșia Spanțov 465.
Tatomir, fiul lui Frija; vinde o parte din Bujorani 126.
Tatomir, nepotul de frate al Șarbei; vinde o parte din Brobodiți 131, 132.
Tatomir, popă; vinde o vie din dealul Bucureștilor m-rii Sf. Nicolae 238, 239.
Tatoolu, v. **Iane** ~, **Șărban** ~.
Tatul, comis; în Sfat 49.
Tatul <din Buciumeni>, comis; în Sfat 70, 71.
Tatul din Sulimanul, martor 285, 287.
Tatul, logofăt; în Sfat 65.
Tatul, martor 231.
Tatul, martor și gazdă la scrierea unui act 241.
Tatul, megieș din Spanțov; se judecă cu m-re Sf. Nicolae și cu m-re Snagov pentru părți din Spanțov 94.
Tatul, nepot de soră al Mușei; întărit stăpân, împreună cu alții, asupra unei jumătăți din s. Grădiștea 61.
Tatul, nepotul lui Iuva călugăr; vinde o parte din Belciug 336, 388, 598.
Tatul, popă din Greci; martor 176.

Tatul, rumân din Popești 264, 265.
Tatul scrie act 129.
Tatul, socrul lui David; martor 595.
Tatul, tatăl lui Frango 275.
Tatul Hoțul, fratele lui Gavril Moldovean și al lui Ioniță; vinde o vie din dealul Cernăteștilor 413.
Tatul Zagorcea, fiul său vinde o vie din Dealul Săsenilor 174, 176.
Tăbăreștii Vechi, sat <j. Buzău>; acte ale moșiei ~ arătate de egumenul m-rii Mihai Vodă 592.
<Tămăduștii> (Tămăduștii), sat <j. Ilfov>; Neagoe armaș din ~ 126.
Tămășasca, v. **Neacșa** ~.
Tănase, părcălab din Malul Spart; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru pădurea de pe moșie 572.
Tănase Colfescu, fost căpitan de lefegii; se judecă pentru o parte din Ogrăzeni 493.
Tănase din Grădești, nepotul clucerului Borcea; vinde o parte din Trșani 188.
Tănase din Urchiești, martor 251.
Tănase, grămătic; scrie act 241.
Tănase, fost staroste, soțul Mariei și tatăl Ilincăi 435.
Tănase, portar, tatăl lui Vladul logofăt 426.
Tănase, tatăl lui Radul din Miroslăvești 364-366.
Tănase, v. și **Athanasie**.
Tănase Păușăscul, clucer, soțul Asprei 379.
Tărăceni (Tărceni), sat <j. Dâmbovița și Prahova>; Preda mare sluger se judecă pentru ~ 176; Radul din ~ 364, 365, 367; în hotar cu s. Poiana și Poenari 366, 421, 568, 569; stăpânit de Iordache Filipescu mare logofăt 571.
Tărăceni, sat <j. Ilfov>; Caloian din ~ 389.
Tărbacă, v. **Valea lui** ~.
Tătărești, sat <j. Dâmbovița>; în hotar cu s. Poiana 366.
Tătulești, sat <j. Dâmbovița>; Iane postelnic din ~ 279.
Tăuraș, v. **Stoica** ~Tăm., v. **Mareș** ~.

Tămdăești, v. **<Tămăduștii>**.
Tâmpea (Tâmpeanul), părcălab; vinde, împreună cu alții, o parte din s. Costeni 278.
Tânjală, v. **Valea lui** ~.
Tântava, sat <j. Vlașca>; Drume părcălab și Albul din ~ 363, 386; m-re Mihai Vodă are niște livezi de fân în ~ 444; stăpânită de generalul Varlaam 581.
Târcea, v. **Stoica** ~.
Târgoviște, oraș și cetate <j. Dâmbovița>; acte emise la ~ *passim*; oameni din ~ 98 157, 188, 239; scaunul domnesc și Sfatul domnesc la ~ 158, 159, 251, 265, 313, 314, 324, 331, 341, 372, 373, 374, 375, 389, 399, 400, 403, 417, 419, 439, 447, 450, 451, 457, 459, 600; mare vornic de ~ 445, 451, 459, 526; loc de casă în ~ 399, 400, 404; vii la ~ 480, 497, 600; acte ale m-rii Mihai Vodă găsite la ~ 570; viile domnești de la Târgoviște dăruite m-rii Mihai Vodă, în schimbul viei de lângă m-re, unde s-a ridicat curtea domnească 531, 549, 559, 567, 579 V. și **Dealul** ~. mahala: mahalaua de la Biserica lui Socol 399; biserici și mănăstiri: biserica domnească; preot la ~ 447; biserica lui Socol 399; Mitropolia, m-re; acte scrise la ~ 168, 169, 189. Stelea; loc lângă zidul m-rii 404.
Târgovișteanul, v. **Mihai** ~.
Târgșor, târg <j. Prahova>; act emis la ~ 56.
Tărnava, sat <j. Vlașca>; Badiul din ~ 230; Mihai logofăt din ~ 394.
Tărnăcop, v. și **Dumitru** ~.
Tărnova, v. Sfinții Apostoli, m-re în București.
Tărzea, rumân din Ciocănești 242, 243.
Teba, oraș în Grecia; Meletios episcop de ~ 543.
Techengiul, v. **Manul** ~.
Tecuci, top., în hotarul s. Băcești 133.
Tele, martor în București 96.
Telega, sat și ocnă <j. Prahova>; 100 de bolovani de sare de la ~ dăruți m-rii

- Lipnic din Bulgaria 294, 395; 150 de bolovani de sare dăruți m-rii Mihai Vodă 511.
- Teleorman**, județ; sate în ~ 274, 303-305, 405, 500, 533.
- Teodora** (Theodora), soția lui Mitrea postelnic din Dragomirești; întărește m-rii Mihai Vodă o danie a soțului ei 244; scrisă în pomelnic de acesta 209, 211; stăpânește țigani 211, 246.
- Teodosie** (Tudosie), fiul Tudorei și al preotului Stoica; vinde, împreună cu alții, o vie în Dealul Domnesc din Târgoviște 447.
- Teodosie** (greșit: Deudosie) **Răchilă** a stăpânit o parte din s. Predeleni 167.
- Terez, v. **Voiche** ~.
- Terlicon, v. **Stan** ~.
- Teșla**, sat <j. Ilfov?>; popa Antimie din ~ 352.
- Theodor** (Teodor), mare ban; în Sfat 71, 75; mare ban al Jiului; în Sfat 76.
- Theodor** (Teodor) <din Drăgoești>, fost mare logofăt; în Sfat 61-65.
- Theodor**, popă, duhovnic; scrie act 596.
- Theodor** (?), fost mare sluger; martor 507.
- Theodor**, vărul lui Hristea Gheorghiu; martor 563.
- Theodor Ababu**, învățător; martor 330, 331.
- Theodor Anastasiu** cumpără o casă din mahalaua Mihai Vodă 560.
- Theodora**, călugăriță, fiica lui Diicul părcălab și a Stancăi; primește întărire pentru stăpânirea unor sate pentru care s-a judecat cu rudele ei 70.
- Theodora** (în călugărie: Theofana), mama lui Mihai vv., călugăriță la m-rea Cozia (Nucet), bunica Floricăi și a Marulei; primește în dar de la fiul ei satele: Studina din Mijloc, Studina de Jos, Crușovul și Frâsinetul 146, 147, 168, 169.
- Theodora** (Deodora), țigancă 208, 211.
- Theodorache**, dascăl; închiriază un loc de la m-rea Mihai Vodă 544.
- Theodorache**, logofețel de Divan; scrie act 519.
- Theodorache** (Thodorache) **Iuliano**, mare paharnic; în Sfat 516; mare clucer; în Sfat 532, 536; martor 541.
- Theodorache** (Thodorache) **Văcărescul**, mare sluger; în Sfat 536; mare comis; în Sfat 49; mare vornic; în Sfat 567.
- Theodoris**, martor 374.
- Theodoru, v. **Gheorghie** ~.
- Theodosie** (Theodosie), arhiepiscop și mitropolit al Țării Românești 364, 365, 373, 401.
- Theodosie**, doctor; stăpân al moșiei Bălăsoia 586.
- Theodosie**, popă la biserica Sf. Vineri; scrie act 456; cumpără o parte din moșia Socotești 468.
- Theodosie** <**Corbeanul**>, mare spătar; în Sfat 233; mare ban al Craiovei; în Sfat 249.
- Theodosie Mihaliotul** (Mihaliotis), arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă 584-586, 589, 590.
- Theodosie** <**Rudeanul**>, mare vistier; în Sfat 131, 132; mare logofăt; în Sfat 133, 134, 136, 138, 142.
- Theofan**, arhimandrit și egumen al m-rii Sf. Ecaterina 470, 472, 473; unchiul lui Toma 470.
- Theofan** (Feofan), egumen al m-rii Mihai Vodă 438, 440-444, 446, 449, 450, 452, 453, 455.
- Theofan**, egumen al m-rii Sf. Ecaterina (Sinaia) 236.
- Theofan**, ierodiacon la m-rea Mihai Vodă 418, 419.
- Theofil**, episcop de Râmnic; dă mărturie 204.
- Theona**, egumen al m-rii Mihai Vodă 417-419, 443, 455.
- Thodorache, v. **Theodorache**.
- Tifan, v. **Nedelco** ~.
- Tihul**, fiul lui Barbu, rumân din Popești 264, 265.
- Tihulești**, sat <j. Vlașca>; oameni din ~ 273, 284.

- Timothei Mihaliotis** (Thimothei, Thimotheos), arhimandrit și egumen al m-rii Mihai Vodă 475, 480, 482-485, 487-489, 491, 492, 496, 499, 500, 502, 503, 504-506; fost egumen 507, 508.
- Timotheu**, fost egumen la m-rea Toți Sfinții; vinde o vie din Valea Negovanilor 476.
- Timotheu**, monah la m-rea Mihai Vodă; se judecă cu egumenul Timothei al aceiași m-ri 504.
- Tince**, întărit stăpân, împreună cu alții, peste o parte din Văltureni 83.
- Tincea**, fratele lui Văltur; întărit stăpân în Morteni 170, 171.
- Tismana**, m-re <j. Gorj>; se judecă pentru țigani cu Preda sluger și cu soția lui, Florica 183.
- Titeanul, v. **Stoica** ~.
- Toader** a stăpânit o parte din Câmpeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.
- Toader** al Drăganului, martor 353.
- Toader** din Ogrăzeni, martor 437.
- Toader** din Stoenesti, martor 142, 165.
- Toader** din Vlădeni, martor 134.
- Toader**, sluger din Popești; jurător 255, 266, 346.
- Toader**, stegar la al doilea căpitan de dorobanți; martor 362.
- Toader**, tatăl lui Iano 353.
- Toader**, vătaf de lemnari; prețuiește o casă 490.
- Toader Mutul** (Mutilă), vecin din Ciocănești 227, 242, 243.
- Toader Sturza** (Sturzea), mare spătar; în Sfat 291, 295, 297, 332.
- Tocilescul, v. **Răducanu** ~.
- Todor**, mare căpitan; martor 331.
- Todor**, v. și Tudor.
- Todosie, v. **Tudosie**.
- Tofan** din Ogrăzeni, monah; martor 363, 371.
- Toma**, fost bașcihodar; vinde o casă din mahalaua Mihai Vodă 552.
- Toma**, logofăt; scrie acte în condică 447, 449.
- Toma**, negustor din București; martor 127.
- Toma**, negustor (cupet); martor 414.
- Toma** (Thoma), nepotul egumenului Theofan și episcop al acestuia 470, 472.
- Toma**, pitar al doilea; martor 438.
- Toma Cantacuzino** (I), logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 396, 406; martor 402.
- Toma** <**Cantacuzino**> (II), fost mare medelnice; primește niște case de la vărul său, Părvu Cantacuzino 461.
- Toma Crețulescul**, fost mare ban; stăpân al moșiei Cosoba 471; mare ban; în Sfat 480.
- Toma, v. **Radul** ~ **Năsturel**, **Radul** <**Șerban**> ~.
- Tomeni**, sat <j. Romanați>; Pătrașco căpitan din ~ 283.
- Tomescul, v. **Costandin** ~.
- Topoloveni**, sat <j. Ialomița>; Borcea vornic și Tudor stolnic din 255, 266, 346.
- Torsură, v. **Întorsura**.
- Traci** (?), tatăl lui Stan 371.
- Tran**, martor 288.
- Trandafir**, fiul lui Arbănaș; vinde o parte de moșie din matca Popeștilor până în Ciorogărlă 120.
- Trandafir**, rumân din Popești 264, 265.
- Trandafira**, fiica Anei; vinde o casă Mariei 563.
- Trandafira**, soția lui Dimitrie amău; vinde o casă lui Hristea ciohodar 550.
- Trăsura**, sat; cumpărat, cu tot hotarul, de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 202, 207. V. și **Întorsura**.
- Trășandin** Șărbănești, martor 410.
- Trășani**, sat <j. Ialomița>; o parte cumpărată de Mușat postelnic 188.
- Trestiani**, sat <j. Ilfov>; Marco din ~ 284.
- Trifan**, chihai; martor 383.
- Triful**, popă din Ciocănești; hotarnic 281.
- Trufanda**, mare postelnic; în Sfat 182, 183, 184-188; mare vistier; în Sfat 211, 215, 218, 220.
- Tudor** al lui Cernea, martor 241.
- Tudor** al lui Manole din Greaca, martor 296.

Tudor, abagiu, fiul lui Caracimac din Ruși; cumpără o prăvălie din București 288, 289; are o prăvălie lângă Cernica abagiu 341.

Tudor, armaș; în Sfat 69.

Tudor, călăraș, fiul lui Stanciul Chilbașul, soțul Neacșei și nepotul lui Udrea; vinde o vie 259, 260, 271.

Tudor, ceauș din Cornățel; jurător 279.

Tudor cel mic scrie act 92.

Tudor, clucer al doilei; martor 251.

Tudor, comis; în Sfat 129.

Tudor, diacon, tatăl lui Stan 387.

Tudor (Tudoru) din Bolintin, hotarnic 259, 260.

Tudor, fiul lui Fincea și fratele lui Stanciul; rumân din Suharna 251.

Tudor, fiul lui Iani cupeț; vinde o prăvălie din București 288, pe care o vinde, mai târziu, nașului său, Iorga 289; scrie act 288.

Tudor, fratele lui Gherghie și nepotul lui Scărlet; întărit stăpân, împreună cu fratele său, peste o parte din Rași 185.

Tudor, grămatic al doamnei; martor 60.

Tudor (Todor), jupan, boier fără dregătorie; în Sfat 51, 52.

Tudor (Tudoru), logofăt din Vlădeni, martor 157.

Tudor, logofăt din Târgoviște; martor 188.

Tudor, logofăt, tatăl lui Radul 333.

Tudor, martor 389.

Tudor (altul), martor 389.

Tudor, martor 555.

Tudor, martor în București 96.

Tudor, moștean; împrumută bani de la egumenul m-rii Mihai Vodă 416.

Tudor, negustor; martor în București 129.

Tudor, paharnic, martor 251.

Tudor, popă; martor în București 105.

Tudor, postelnic; întărit stăpân în Svârcești 77, 78, 90, 92, 114, 116.

Tudor, roșu din Cacămeiu; martor 279.

Tudor, roșu din Cornățel; martor 279.

Tudor, stolnic din Topoloveni; martor 255, 266, 346.

Tudor, tatăl lui Matei 390.

Tudor, țigan, fiul lui Croilă și al Neguitei și soțul Tudorei 123.

Tudor, vâtaf, întărit stăpân peste s. Drăghiceni 142; a slujit lui Mihai vv. și lui Radul vv. prin țări străine, cu vărsare de sânge 142.

Tudor Arbănașul, întărit stăpân peste un sălaș de țigani 163.

Tudor Benciul, martor 439.

Tudor Boșneagul, soțul Măriei; vinde o casă din mahalaua Mihai Vodă 510.

Tudor Chelbașul, martor 239.

Tudor Cotârlea din Greaca, martor 296.

Tudor <Marghiolul>, logofăt, negustor din Ploiești, soțul Dospinei și tatăl lui Dumitru și al lui Ianache 433, 434.

Tudor <Mârleanul>, mare ban al Craiovei; în Sfat 154.

Tudor Olănescul, logofăt, tatăl lui Tudosie 368, 369, 269, 373.

Tudor Turbatul, negustor, bacal; martor 250.

Tudor Văsiu din Ciocănești, fiul lui Văsiu; martor 562; pământean din Ciocănești 575.

Tudora, fiica Frosinei și sora Frosinei și a Samfirei; vinde două case de pe moșia m-rii Mihai Vodă 520.

Tudora, jupâneasă, mama Marulei 168.

Tudora, mama lui Niculae Cărlan căpitan; primește ca zestre de la tatăl său moșia Socotești 468.

Tudora, preoteasă, soția preotului Stoica din Târgoviște și mama lui Teodosie; vinde o vie din Dealul Domnesc 447.

Tudora, țigancă a m-rii Mihai Vodă 234, 235.

Tudora, țigancă, soția lui Anghel 163.

Tudora, țigancă, soția lui Tudor 123.

Tudora, v. și **Ivan** ~.

Tudorache, negustor, fiul lui Tudori negustor și ginerele lui Proca negustor; vinde un loc de casă din Târgoviște 399, 400, primește dreptul de a-și face casă pe acest loc 403, 404.

Tudoran, fiul lui Bucșă Tabacul; martor 282; vinde o vie egumenului m-rii Mihai Vodă 290.

Tudoran, fiul lui Mușat și fratele lui Stanciul, rumân din Popești 264, 265.

Tudoran, fiul lui Sămârcu; martor 222.

Tudoran, popă; martor în București 80, 96.

Tudoran Țurlea, sârb din Ciocănești 575.

Tudoran <Vlădescul> (I) din Aninoasa, pitar; martor 156, 157, fost mare pitar; martor 184, 187, 197; tatăl lui Badea pârcălab și al lui Pârnu vornic 274.

Tudoran <Vlădescul> (II), clucer; are o moșie în hotar cu moșia Luica a m-rii Mihai Vodă 296; mare pitar; în Sfat 315-318, 322; mare clucer; în Sfat 333, 336.

Tudori, negustor, tatăl lui Tudorache negustor 399.

Tudori Filbelul, martor 384.

Tudosie, fiul lui Tudor Olănescul logofăt; scrie acte 368, 369, 373.

Tudosie, preot din Șchei, soțul Stancăi; întărit stăpân asupra unei ocini din acest sat 227, 228.

Tudosie (Todosie), roșu din Tihulești, fiul lui Șerbul cel bătrân și fratele lui Știrbul; face un schimb cu egumenul m-rii Mihai Vodă 273.

Tudosie, v. și **Teodosie**.

Tudosie <Corbeanul-Buzescul>, mare spătar; în Sfat 235.

Tufă, v. **Necula** ~.

Tunsul, v. **Vlad** ~.

<Turcitu>, v. **Mihnea** ~.

Turcul, v. **Puțul** ~.

Turbatul, v. **Tudor** ~.

Turlacul, v. **Stoica** ~.

Turlea, fratele lui Vuia; întărit stăpân, împreună cu alții, peste o parte din seliștea Zvorsca 63.

Tutănești, sat <j. Teleorman>; Margine roșu din ~ 303-305.

T

Țalapi, țigan al m-rii Bolintin 199, 204, 220.

Țalapi, țigan al m-rii Sf. Nicolae 73, 115, 116, 179, 195.

Țalapi, țigan al lui Voinea logofăt 111.

Țangoi din Ulești, fratele lui Mircea și al lui Petco; fuge de pe moșie, iar fratele său, Mircea, este nevoit să vândă parte lui de moșie 354.

Țara Arăpească, zona arabă a Imperiului otoman; Mihnea vv. și Stepan fost mare clucerau fost în ~ 85.

Țara Ardealului, Mihai vv., domn al ~ 139; Mihai vv. s-a dus în ~ 168, solii care trec în și din ~ 182.

Țara de Jos <a Moldovei>; vornic de ~ 110.

Țara de Jos <a Țării Românești>; mari logofeți și mari vornici de ~ 480, 501, 516, 519, 532, 536, 542, 543, 549, 559, 567, 569, 571, 574, 579, 584.

Țara de Sus <a Moldovei>; vornic de ~ 110.

Țara de Sus <a Țării Românești>; mari logofeți și mari vornici de ~ 480, 501, 516, 519, 523, 532, 536, 541, 542, 543, 549, 559, 567, 579, 582.

Țara Moldovei (Moldova), țară; Alexandru vv. a fost în ~, pentru a-l duce pe Petru vv. 93; vv. și domn al ~ 109, 110; Leca spătar a fost în ~ 171; Costandin Eniotul a mers în ~ 454, 455.

Țara Românească (Țara Ungrovlahiei, Valahia), țară, *passim*.

Țara Ungurească, v. **Țara Ardealului**.

Țarigrad, v. **Constantinopol**.

Țântăreni, sat; Mihai din ~ 163.

<Țepeluș>, v. **Basarab** ~.

<Țepeș>, v. **Vlad** ~.

Țepoși (Țăpoși), sat <j. Dâmbovița>; oameni din ~ 241, 340, 364-366.

Țicna, fiul lui Stoica și fratele lui Stanciul; a stăpânit o parte din Urechești 105.

Țigan din Mihăilești, hotarnic 259, 260.

Țigan, fiul lui Dumitru 136.

Țigan, v. și **Ceaunul** ~, **Drumul** ~.

Țigănescul, **Radul** ~.

Țigănia, sat, j. Vlașca; locuitorii din ~ se judecă cu egumenul m-rii Mihai Vodă 576, 577.

Țigulea, pârau; în hotarul s. Ciocănești 353.

Țigulea; săpătura lui ~, semn în hotarul s. Ciocănești 170.

Țintea a stăpânit o parte din Svârcești 97.

Țintea, întărit stăpân peste o parte din s. Rumâni 57.

Țogoe, orășean din Buzău; vinde o ocină din Săseni 140, 149, 173.

Țopa, v. **Apostol** ~, **Cârstea** ~, **Costandin** ~.

Țurlea, v. **Tudoran** ~.

U

Uda, sat; Radul vătaf din ~ 188.

Udrea <din Boldești>, mare armaș; în Sfat 57; vornic; în Sfat 60.

Udrea, popă, tatăl lui Nedelco 399.

Udrea, socrul lui Momcilă; a stăpânit o parte din Ungurei, pe care ginerele său a dăruit-o m-rii Izvorani 174.

Udrea, unchiul lui Tudor călăraș; martor 259.

Udrea <Doicescul>, postelnic; martor 251; clucer; martor 599.

Udriște <din Mărgineni>, paharnic; în Sfat 63; vistier; în Sfat 65.

Udriște, fiul lui Manea, nepotul lui Crăciun; vinde o parte din Gorgănele 133; a stăpânit o parte din Petrești 133.

Udriște, v. și **Manea** ~.

Udriște Năsturel scrie act 229; logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unor acte 248, 269; schimbă țigani cu egumenul m-rii Mihai Vodă 257, martor 263 (greșit: mare logofăt).

Ugreu, v. **Matei** ~.

Ulești (Hulești), sat <j. Ialomîța>; oameni din ~ 252, 258, 268, 275, 286, 352, 354, 357, 373, 390; cărciumile ~, în hotarul s. Sulimanul 426, 433, 440.

Uli, popă în Coniști; martor 281.

Ungurean, v. **Radul** ~.

Ungurei, sat <j. Buzău>; o parte dăruită m-rii Izvorani 174.

Ungurei, sat <j. Teleorman>; Dobrin căpitan din ~ 303-305; Danciul din ~ 410.

Ungurii, parte a s. Prundurești 270.

Urdăreanu, v. **Barbul** ~.

Ureche, v. **Neagoe** ~.

Urechești (Urichiești), sat <j. Ilfov>; părți întărite preotului Mircea și fiilor săi 105; o parte dăruită de Mihai vv. ctitoriei sale, m-rea Sf. Nicolae 150; Tănase și Radul din ~ 251; megieșii din ~ vând o parte din s. Costeni 356.

Urezeanu, v. **Iordache** ~.

Uria (Huria, Uriia), sat <j. Olt>; Ivan logofăt din ~ 303-305.

Urla, v. **Orlea**.

Urliți, sat <j. Saac>; Stan Corcan din ~ 247.

Ursoaia, sat <j. Ilfov>; epitropii m-rii Mihai Vodă spun că m-rea a stăpânit o parte din ~ 545; o parte din ~ stăpânită de m-rea Mărgineni 597.

Ursul a stăpânit o parte din Buciumeni 131, 135, 161, 201, 206, 217.

Ursul din Flocești, hotarnic 284.

Ursul, martor 353.

Ursul, întărit stăpân în Bănciulești 102.

Ursul, vecin din Ciocănești 170.

Urzica (Urziceni), sat <j. Dolj>; megieșii din ~ se judecă pentru o parte din s. Bârca Mare 82.

Uscați, sat <j. Ilfov>; Danciul logofăt din ~ 188, 189, 192, 193, 209, 211.

Utmeș, v. **Coica al lui** ~.

Uța, soția lui Hagi Pencu 582.

V

Vad, v. **Ciocăneștii din** ~.

Vadul Dușmanului, pe râul Buzău 99.

Vadul Părului, sat <j. Saac>; Anton din ~ 580.

Valea, sat; o parte întărită lui Grigore Crețanul 83.

Valea Aninilor, moșie <j. Dâmbovița>; stăpânită de Iordache Urezeanu; în hotar cu s. Socet al m-rii Mihai Vodă 584.

Valea Calului, în hotarul s. Sulimanul 433.

Valea Dobrelor, în hotarul moșiei m-rii Cotroceni 525.

Valea Iarmințița, în hotarul s. Sulimanul 433.

Valea lui Roată; vie la Cernătești pe ~ 160.

Valea lui Siman, alături de Dealul Dobrătenilor 392.

Valea lui Tânjală, în hotarul s. Poiana <j. Dâmbovița> 360.

Valea lui Tărbacă, în hotarul s. Bărăgan 564.

Valea Mințița, în hotarul s. Sulimanul 426, 433.

Valea Negovanilor (Negovanului), vale, în s. Negovani <j. Saac>; vii în ~ 476, 562, 565, 580. V. și **Dealul Negovanilor**, **Negovani**.

Valea Rea, la Șchei <j. Saac> 228.

Valea Studeniței; grădină la Cernătești pe ~ 160.

Valea Vânjii, în muntele Vânja <j. Mușcel> 268.

Varlam, v. **Costandin** ~, **Dimitrie** ~ (?), **Ion** ~.

Vartholomei, egumen al m-rii Mihai Vodă 578-580.

Vartic, mare vornic al Țării de Jos; în Sfat (Moldova) 110.

Vartolomei (Bertolomei, Bertholomi, Vartholomei, Vartolomi, Vărtolomei) <Minetti>; mare stolnic; în Sfat 182, 183, 184-187, 193, 198, 199, 203, 208, 211, 213, 214.

Vasiu cel Mare din Cărunți vinde o vie din Șchei 228.

Vasilache, țigan al m-rii Bistrița 596.

Vasile îl iscălește într-un zapis pe Nicolai Ioan 551.

Vasile, logofăt, fratele lui Barbul stegar; dă măturie 476.

Vasile, părcălab din Malul Spart, fratele lui Ion; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru pădurea de pe moșie 572.

Vasile, popă din Socotești; martor 371, scrie act 372.

Vasile (Vasilache), fost mare sluger, hotarnic 526, 527.

Vasile, țigan, lăutar 583.

Vasile Căzacu, clăcaș pe moșia schitului Izvorani 591.

Vasile Doicoolu, sârb din Ciocănești 575.

Vasile Jupâniotu, arendașul moșiei Ciocănești; locuitorii se răscoală împotriva lui 561.

Vasilie, fost agă, fiul lui Preda spătar; zălogește o parte din Suharna la Pârul mare vistier 280; ginerele lui Cazan postelnic 280, 281.

Vasilie, ceaș de căpitănei; martor 358.

Vasilie din Căcaleți se vinde rumân lui Pavlachi fost mare spătar 229, 230.

Vasilie din Cucleș, martor 134, 142, 165.

Vasilie din Pârliți, hotarnic 365.

Vasilie din Văleni, martor 367.

Vasilie, fiul lui Radul; martor 387.

Vasilie, fiul lui Stan și fratele lui Cărtian, rumân din Bănciulești 264, 265.

Vasilie, meșter la morile lui Șarban comis; cercetează niște mori 409.

Vasilie, numele de mirean al mitropolitului Nichifor 140, 173, 176.

Vasilie, mare paharnic; în Sfat 226, 227, 229.

Vasilie, popă din Târgoviște, tatăl lui Dumitrașco 314.

Vasilie, postelnic al doilea; martor 274.

Vasilie scrie act 341.

Vasilie vinde, împreună cu alții, o parte din Costeni 278.

Vasilie, vistier, soțul Dumitrei, fiica Sultanei și nepoata lui Mircea vv. 121, 122.

Vasilie (Vasile) **Brașoveanu**, tatăl lui Dumitru 439; martor 509.

Vasilie (Vasilache) <Paindur>, mare stolnic; în Sfat 236-238, 241, 244, 246, 248; martor 242.

Vasco, fiul lui Drăgoi; martor în București 96.

Vatoped, m-re, v. **Muntele Athos**.

Văcălie, v. **Stanciul** ~.

Văcărescul, v. **Barbul** ~ (I), **Barbul** ~ (II), **Ianache** ~ (I), **Ianache** ~ (II), **Radul** ~, **Ștefan** ~ (I), **Ștefan** ~ (II), **Theodorache** ~.

Văcărești, sat <j. Dâmbovița>; Sava din ~ 234.

Văcărești, sat <j. Ilfov>; Ispas din ~ 231-233, 236; Sava vornic din ~ 255, 266, 346.

Vădislav, v. **Vladislav**.

Văleni, sat <j. Dâmbovița>; Ispas din ~ 364, 365, 367; în hotar cu s. Poiana 366.

Văleni, sat <j. Romanatî>; oameni din ~ 154, 200, 252.

Vărăști, sat <j. Ilfov>; oameni din ~ 236, 281, 373.

Văsiu din Lungi, hotarnic 284.

Văsiu din Stristeni, martor 386.

Văsiu, fiul lui Iani grecul; se judecă pentru o parte din Ciocănești cu m-rea Mihai Vodă 235, 236.

Văsiu scrie acte 84, 91.

Văsiu, moș din Ciocănești; dă mărturie 512, 513.

Văsiu, v. și **Costandin** ~, **Tudor** ~.

Văja, munte, la Bădeni <j. Mușcel>; întărit lui Nedelco, Lepădat și Piiperea 268, 269. V. și **Valea** ~.

Vâlcău, județ al orașului București; martor 129.

Vâlcău, orașean din București; martor 113.

Vâlcău vinde o parte din Pârscoveni 93.

Vâlcău, soția lui Moșul; dăruiește o ocină din Băbeni lui Voicu 160.

Vâlcău, v. <**Radul**> ~.

Vâlcea **Bubuianului**, top., în hotarul s. Socet și Bîlcirești 569.

Vâlcea **Caprei**, top., în hotarul s. Băcești 133.

Vâlcea **Porcilor**, top., în hotarul s. Băcești 133.

Vâlcov, top., în hotarul s. Băcești 133.

Vâlcău al lui Florea, boier fără dregătorie; în Sfat 49.

Vâlcău, comis; întărit stăpân, împreună cu Stanciul sluger, asupra moșiei lui Stăncilă 65; tatăl lui Stanciul din Dragomirești 121 și bunicul lui Mitrea, scris în pomelnic de Mitrea 209, 211.

Vâlcău din Gorneni, hotarnic 285, 361.

Vâlcău, fiul lui Micul 437.

Vâlcău, fiul lui Radul dorobanț din București; vinde o vie m-rii Mihai Vodă 324.

Vâlcău, fiul lui Stanciul sluger și fratele lui Mircea 100; postelnic; se judecă cu Stanciul vornic pentru o parte din Dragomirești 158, 159, 165.

Vâlcău, fiul preotului Neagul; scrie act 104.

Vâlcău, tatăl Dobrei; a stăpânit o parte din moșia Petrești 95.

Vâlcău <**Grădișteanul**>, logofăt; martor 281, 303-305; logofăt al doilea; ispravnic la scrierea unui act 297, mare sluger; în Sfat 315-318, 322, 324; mare paharnic; martor 325, 326, 328; în Sfat 327, 328; mare vornic; în Sfat 333; martor 338, 340, 341; mare vistier; în Sfat 336.

Vâlsan, grămătic; scrie act 96.

Vâlsan, paharnic, strămoșul lui Micul 253.

Vâlsan (Vâlxan) <**Furcovici**>, mare logofăt; în Sfat 62, 63.

Vâlsu; mărul lui ~, semn în hotarul s. Băcești 133.

Vâltur, fratele lui Tincea; întărit stăpân peste o parte din s. Morteni 170.

Vâltur, tatăl lui Stan și al lui Bran; a stăpânit o parte din Văltureni 83, 84.

Văltureni, sat, pe Neajlov <j. Vlașca>; întărit lui Ciocan și altora 83, 84.

Vârban, tatăl lui Stan; a stăpânit o parte din Dedulești 177.

Vârban, v. și **Ivan** ~.

Vârful lui Leoată, în muntele Văja <j. Mușcel> 268.

Vârâți, moșie <j. Ilfov>; stăpânită de m-rea Vîforăta 464.

Velcea, v. **Gheorghe** ~.

Velica, fiica lui Ivan vornic și sora Samfirei; dăruiește o vie m-rii Sf. Nicolae 138, 139.

Venițian, v. **Athanasie** ~.

Ventilă, bătrân din București; martor 96.

Ventilă, postelnic; se judecă pentru o ocină din Bârza din Vale 104.

Ventilă, v. și **Vintilă**.

Vergo, mare paharnic; în Sfat 396; mare clucer; în Sfat 406.

Vericeanu, v. **Sârghie** ~.

Vernescul, v. **Stanciul** ~.

Vernești, sat <j. Buzău>; Jipa postelnic din ~ 382.

Verza, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81, se judecă cu sătenii din Urziceni 82.

<Vevelli>, v. **Costandin Batiște** ~.

Vidrașco; privalul lui ~ în hotarul s. Ciocănești 464.

Viezure, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.

<**Vîforăta**> (Vîhorăta), m-re <j. Dâmbovița>; stăpânește moșia Vărății 464.

Vineta, părau, în hotarul s. Sulimanul <j. Ilfov> 373. V. și **Dealul** ~.

Vîșoara, sat <j. Romanatî>; Călin din ~ 176.

Vîșoreanul, v. **Costandin** ~.

Vîneremare, vecin din Ciocănești 242.

Vintilă <din Cornățeni>, mare stolnic; în Sfat 64, 65; mare vornic; în Sfat 67-69.

Vintilă, megieș din Spanțov; se judecă pentru o parte din acest sat cu m-rile Sf. Nicolae și Snagov 94.

Vintilă (Ventilă), stolnic; în Sfat 108, 111, 113, 115, 118-120.

Vintilă, țigan; cumpărat de Mihai vv. în boierie 183.

Vintilă, vataf, tatăl lui Mihailașco; martor 258.

Vintilă, v. și **Vlad** ~.

Vintilă <**Bucănu**>, vornic; martor 319, 321; mare ban; în Sfat 332.

Vintilă (Ventilă) **Corbeanul** (II), tatăl lui Mihai și al lui Barbul 400; mare paharnic; în Sfat 333, 336; martor 334; mare spătar; în Sfat 350; mare ban; în Sfat 368, 369, 378; fost mare ban 400.

Vintilă (Ventilă) **Corbeanul** (I), mare vornic; în Sfat 153-155, 158, 182, 183, 184-187; a stăpânit o plasă din s. Spanțov 253, 254; mare logofăt; în Sfat 159, 160, 163, 166, 167.

Vintilă <**Florescu**>, logofăt; în Sfat 55.

<Vintilescu din Florești>, v. **Drăghici** ~.

Vînteco, portar; ispravnic de act 64.

Visarion, arhimandrit și egumen al m-rii Cotroceni 542.

Vișa, fiica Mușei și sora lui Stanciul și a lui Radul; stăpână în Arcești 61; scrisă în pomelnic de jupanița Caplea 73, 91, 97, 114, 116, 143, 179, 195.

Vișa vinde o parte din Petrești 59.

Vișan dăruiește Mariei o parte din Ogrăzeni 277, 285.

Vișan din Lopești, martor 240.

Vișan, popă din Bucșani; hotarnic 285, 361.

Vișan, rumân din Bîlcirești 215, 246.

Vișan, țigan, tatăl lui Enache; stăpânit de Preda fost mare sluger și de soția lui, Florica 183.

Vișan, vânător din Malul Spart; martor 572.

Vișan vinde vii lui Bora și lui Neagoe 123, 124.

Vișan **Butoidin** Greaca, martor 296.

Vișan **Dragomir Boreanu**, arendaș al moșiei Miluiți 591.

Vișana, soția lui Radul și mama lui Neagul; vinde o vie 413.

Vișina (Vișina Seacă), sat; cumpărat, cu tot hotarul, de Mihai vv. și dăruit m-rii sale, Sf. Nicolae 136, 151, 162, 202, 218.

Vișul scrie act 79.

Vitan, tatăl lui Raine din Mănești 286.

<Viteazul>, v. **Mihai** ~.

Vițența, mare paharnic; în Sfat 155.

Vlad a stăpânit o parte din Izvorani 173.

Vlad, comis; în Sfat 82.

Vlad cumpără o parte din Bîlcireștile la Mitrea 191; scris în pomelnic de Mitrea 209, 211.

Vlad dă mărturie în biserică, purtând în spate o traistă de pământ 593.

Vlad, diac mic; scrie act 121.

Vlad din Glina, jurător 231-233.

Vlad din Grozăvești, martor 78.

Vlad din Ruși, martor 185.

Vlad din Sulimanul, martor 275, 285, 390 (el?).

Vlad din Tihulești, hotarnic 284.
Vlad, dorobant; martor 440.
Vlad, fiul lui Bobe; martor 376.
Vlad, fratele lui Mircea comis și al altora; întărit stăpân peste jumătate din s. Petrești 53.
Vlad, fratele lui Stan Băltănean; vinde o parte din moșia Sulimanul 390.
Vlad, grămatic; scrie acte 64, 80, 102, 111, 119.
Vlad, logofăt, fiul lui Tănase portar; aduce o carte domnească unor megieși din Sulimanul 426; martor 426; portărel; primește o poruncă domnească 432; portar al doilea; hotarnic 433.
Vlad, logofăt; hotarnic 189.
Vlad, logofăt; martor 280.
Vlad, logofăt; scrie act 366, 367.
Vlad, martor 597.
Vlad, nepotul lui Bratul călugăr; se înțelege, împreună cu frații săi, pentru stăpânirea unei părți din moșia Sulimanul 426.
Vlad, paharnic; are un loc lângă grădina m-rii Mihai Vodă 483, 486.
Vlad, paharnic; în Sfat 108, 111, 113, 115, 118-122, 124.
Vlad, părcălab; ispravnic la o hotărnicie 259.
Vlad, popă în București; martor 105.
Vlad, portar al doilea; ispravnic la un jurământ 255, 266, 346.
Vlad, fost postelnic; întărit stăpân peste o parte din Pârscoveni și peste niște țigani 93, 94; slujește domnului prin țări străine cu vărsare de sânge 94.
Vlad, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 81.
Vlad, stăpân peste o parte din s. Bârca Mare 82.
Vlad, tatăl lui Dobriță din Bujorani 126.
Vlad, tatăl lui Dragomir 351.
Vlad, trâmbiș; martor 374.
Vlad, țigan al m-rii Bolintin 199, 204, 220.
Vlad, uncheaș din Ciocănești; dă măturie 512, 513; tatăl lui Nedelcu 562, 575.
Vlad vinde o parte de ocină lui Neagoe 124.

Vlad, voievod, <fiul lui Miloș, vărul lui Mihnea vv.>; investit domn de sultan, moare la scurtă vreme după
Vlad, voievod, fiul lui Petru vv. <Șchiopul> 110.
Vlad, mare vornic; în Sfat 55.
Vlad, vornic al doilea; martor 105.
Vlad, vornic din Drăngești hotarnic 189; jurător 255, 260, 266, 346; părcălab din Drăngești; hotarnic 236.
Vlad, v. și **Nedelco** ~, **Vlădilă**.
Vlad Bozianul scrie act 113.
Vlad (Vladislav) **Călugărul**, vv. și domn al Țării Românești, tatăl lui Radul vv. <cel Mare> 56, 65, 98 (el?), 100 (el?).
Vlad <cel Tânăr>, vv. și domn al Țării Românești, tatăl lui Vlad <Înecatul> 62, 63.
Vlad (?) **Cordăscul**, vistier al doilea; martor 331.
Vlad <**Dracul**>, vv. și domn al Țării Românești 50; tatăl lui Radul vv. <cel Frumos> 53.
Vlad <**Înecatul**>, vv. și domn al Țării Românești 62; fiul lui Vlad <cel Tânăr> 62, 63.
Vlad **Otetelișanul**, spătar din Oteteliș; hotarnic 319-321.
Vlad <**Rudeanul**>, paharnic; în Sfat 177, 179, 180; mare vistier; în Sfat 193; mare logofăt; în Sfat 218, 220, 221, 226, 227, 229.
Vlad **Scaunul** din Vărăști, jurător 236.
Vlad **Tunsul**, tatăl lui Dumitru 314.
Vlad <**Țepeș**>, vv. și domn al Țării Românești, fiul lui Vlad vv. 51.
Vlad **Vintilă**, vv. și domn al Țării Românești 64, 65, 69, 82 (el?), 98 (el?), 99 (el?); fiul lui Radul vv. <cel Mare> 64.
Vladimir, v. **Vladimir**.
Vladislav <**II**>, vv. și domn al Țării Românești 52; tatăl (?) lui Vladislav <**III**> 61.
Vladislav <**III**>, vv. și domn al Țării Românești 61; fiul (?) lui Vladislav <**II**> 61.
Vladislav (Vădislav) <din Belcini>, mare sluger; în Sfat 297.

Vladislav (?), postelnic; martor 251.
Vladul, v. **Vlad**.
Vlahuță, v. **Costache** ~, v. **Gheorghe** ~.
Vlaicul, fiul lui Cega; dăruiește m-rii Bolintin o parte din Ogrăzeni 56.
Vlaicul, fiul lui Gherghe din Brâncoveni; iertat de rumânie 279.
Vlaicul, fiul lui Tincea; întărit stăpân, împreună cu rudele sale, peste o ocină din Morteni 170, 171.
Vlaicul, fiul popii Dobrotă; vinde o parte din Pereasca 384.
Vlaicul, jupan, grămatic; întărit stăpân, împreună cu alții, peste părți din Brăești și Bunești 56.
Vlaicul, martor în București 178.
Vlaicul, paharnic; ispravnic la scrierea unui act 59.
Vlaicul, părcălab, unchiul Dumitrei; face schimb de moșii cu nepoata sa 112.
Vlaicul, stolnic; în Sfat 49.
Vlaicul, țigan al m-rii Bolintin 56.
Vlașca, județ; sate în ~ 199, 204, 219, 229, 246, 247, 260, 261, 272, 283, 285, 287, 294, 345, 361, 370, 395, 458, 461, 468, 478, 479, 493, 510, 522, 524, 529, 553, 572, 576, 577, 581, 586.
Vlădăianul, v. **Nicolae** ~.
Vlădeni, sat <j. Prahova>; Bolea și Toader din ~ 134.
Vlădeni, sat <j. Dâmbovița>; Tudor logofăt din ~ 157.
Vlădeni, sat <j. Ialomița>; o parte din ~ primită de Dima Iefegiul de la egumenul m-rii Mihai Vodă 410.
<**Vlădescul**>, v. **Badea** ~, **Pârvul** ~, **Tudoran** ~ (**I**), **Tudoran** ~ (**II**).
Vlădilă, grămatic la biserica domnească din București; scrie act 310.
Vlădilă, logofăt din Fântâna Rece; martor 352, 389.
Vlădilă (Vlad), iuzbaș din București; martor 254; tatăl lui Ban iuzbaș și bunicul Dumitrei; a stăpânit o vie în dealul Bucureștilor 599.
Vlădilă, martor în București 330.
Vladimir (Vladimir), fratele lui Bărcă; cumpără părți Ogrăzeni 148, 155;

megieș din Ogrăzeni; hotarnic 260; tatăl Haritei și al Mariei 287, 288; scris în pomelnic de Mălina 363.
Vlădimir, scris în pomelnic de Mălina 363.
Vlădueni, sat <j. Romanți>; Moș logofăt și Ivan postelnic din ~ 154, 176.
Vlaiculescu, v. **Banciul** ~, **Radul** ~, **Șarban** ~.
Vlășceanul, v. **Radul** ~.
Vodă, ban, unchiul sau bunicul lui Dona; cumpără o parte din s. Socoteni 159.
Voia din Râșciori, martor 185; fratele lui Mușat 255, 266, 346.
Voica a stăpânit o parte din Spanțov 72.
Voica, fiica lui Lupul logofăt și soția lui Dona; înzestrată cu o parte din moșia Socoteni 159.
Voica, fiica lui Radul vistier și sora Ancăi și a lui Preda 200.
Voica, nepoata de frate a lui Stan stratornic; întărită stăpână, împreună cu rudele sale, peste o parte din Celiani 64.
Voica, soția lui Miclăuș postelnic; vinde o parte din Lipia 175.
Voica, soția lui Radul croitor; vinde o prăvălie de pe Ulița Mare din București 413, 414.
Voica, soția lui Spiridon brutar și mama lui Hristache; vinde o casă din mahalaua Mihai Vodă 484.
Voica, țigancă, sora lui Iane vizitiu 486.
Voica, țigancă, soția lui Oprea 208, 211, 246.
Voiche Terez, negustor; martor în București 127.
Voichilă, mare armaș; martor 331.
Voichilă, vâtaf; martor 554.
Voicilă, cojocar, nepotul lui Costantin chircubas; vinde o prăvălie pe Ulița cea Mare din București 331.
Voicilă din Bilciresți, tatăl lui Stancul 345.
Voicilă din Crivini, hotarnic 364-366.
Voicilă, vecin din Costeni; se judecă pentru o parte din acest sat 214, 215.
Voico a stăpânit o parte din Izvorani 173.
Voico a stăpânit părți din Bilciresți 451, 452.

- Voico**, călugăr la Sf. Ioan de la Roșu; martor 595.
- Voico**, croitor; martor în București 96.
- Voico** <din Boruși>; vornic; în Sfat 51.
- Voico** (Voicu) din Dragomirești, unchiul lui Bogdan; se judecă pentru o parte din Dragomirești 232, 233.
- Voico**, logofăt de Divan; scrie act 475.
- Voico**, logofăt din Jigorani; jurător 171.
- Voico** din Pârliți, hotarnic 365, 367.
- Voico**, martor în București 80.
- Voico**, nepot de soră al Mușei și fratele lui Lăudat și al lui Tatul; întărit stăpân în Grădiștea 61.
- Voico**, rumân din Ciocănești; se judecă cu m-reă Mihai Vodă pentru niște gârle 238, 242.
- Voico**, rumân din Dragomirești 134.
- Voico**, săpunar; martor în București 96.
- Voico**, stăpân peste o parte din Bârca Mare 81.
- Voico**, stăpân peste o parte din Bârca Mare 82.
- Voico**, țigan al m-rii Mihai Vodă 234, 235.
- Voico**, țigan; dăruit de Caplea nepoatei sale, Dumitra 112.
- Voico** vinde o parte din Căciulați 286.
- Voico** vinde o parte din Jugoreni 220, 221.
- Voico** vinde o parte dintr-un loc cu livezi lui Stelea spătar 101.
- Voico Diiculescul**, logofăt (logofețel) din Târgoviște; se judecă pentru o vie 459, 600; cumpără o vie 457.
- Voico Morarescul**, vecin din Ciocănești 242.
- Voicu** din Socetu, martor 573.
- Voicu**, întărit stăpân peste ocinile sale: via de la Cernătești, o parte din Băbeni etc. 160.
- Voihnov**, tatăl lui Stoica 49-52.
- Voinea**, fiii lui se judecă pentru părți din Frăsinet și din Potoc 66.
- Voinea** a stăpânit o parte din Câmpeni 131, 135, 161, 201, 206, 216.
- Voinea** din Bilcirești, martor 376.
- Voinea** din Ogrăzeni, nepotul lui Stoica din Bălărei; stăpân peste o parte din Ogrăzeni 184.
- Voinea**, logofăt, soțul Stanei; întărit stăpân peste o moșie din Dragomirești și peste niște țigani 111-113.
- Voinea**, martor 230.
- Voinea**, martor 363.
- Voinea**, unchiș din Despicați, tatăl lui Radul; cumpără o parte din Jugoreni 220, 221.
- Voinea**, vecin din Ciocănești 227.
- Voinea** vinde o vie popii Tudose 228.
- Voineag**, v. **Stan** ~.
- Voinești**, sat <j. Dâmbovița>; Ion din ~ 439.
- Voinigești**, sat <j. Gorj>; o parte întărită Theodorei călugărița 70; o parte dăruită de jupânița Caplea m-rii Sf. Nicolae 91, 115, 117, 143.
- Vozariul**, v. **Neagul** ~.
- <Vraceanschi>, v. **Sofronie** ~.
- Vrața**, oraș în Bulgaria; Sofronie fost episcop de ~, egumen al m-rii Mihai Vodă 557.
- Vrăjitorul**, v. **Preda** ~.
- Vrănești**, „popor” de vie în Dealul Piteștilor, dăruit m-rii Mihai Vodă 474, 500, 511, 516, 518, 531, 535, 548, 558, 567, 579.
- Vrăpcin**, stăpân peste o parte din Bârca Mare 81.
- Vuc**, semn de hotar în apropiere de Sărindar 310, 311.
- Vucina** <Sârbul>, mare paharnic, în Sfat 233, 235-238, 241, 244, 246, 248, 249.
- Vuia**, fratele lui Turlea; întărit stăpân, împreună cu alții, peste seliștea Zvorsca 63.

Z

- Zagorcea**, v. **Tatul** ~.
- Zahareu**, v. **Necola** ~.
- Zaharia**, șufar; cercetează niște mori 126.
- Zaharie Negovanul**, vornic; martor 324.
- Zahariia**, ban din Prajba; martor 222.
- Zahariia**, portar al doilea; ispravnic la o hotârnicie 409.
- Zahariia**, uncheaș din Ogrăzeni; martor 437.
- Zamfir**, țigan, rob al m-rii Mihai Vodă 477.
- Zamfir**; hanul lui ~, în apropiere de Ulița Mare din București 482.
- Zamfir** (Zanfir), staroste de negustori; cumpără o prăvălie 413; schimbă locuri din București cu egumenul m-rii Mihai Vodă 414, 415, 419.
- Zamfir** (?), v. **Nicolae** ~.
- Zanfira**, soția lui Negoită Măitescu și mama lui Chiriță și a Mihaiei 387.
- Zăgan**, țigan 73, 111, 115, 116, 179, 195.
- Zăgas**, v. **Capul** ~.
- <Zălbău>, v. **Badea** ~.
- Zămorăscul**, v. **Manea** ~.
- Zărcă**, v. **Radul** ~.
- Zărnă**, popă; scrie act 413.
- Zeamăneagră**, v. **Radul** ~.
- Zestreșilă**, v. **Radul** ~.
- Zefhari**, v. **Costache** ~.
- Zgârțul**, v. **Radul** ~.
- Zlata**, mama lui Mladin și bunica lui Gherghe 387.
- Zlata**, soția lui Frățilă postelnic; se judecă pentru moșii cu cumnata ei, Theodora 70.
- Zlate** din Bărcănești vinde, împreună cu alții, o parte din moșia Sulimanul 373, 374.
- Zlate**, fiul lui Dan din Ciocănești, rumân 208, tatăl lui Dragoslav și al lui Mihai 242.

- Zlate**, logofăt din Cănești; martor 185.
- Zlotești**, sat <j. Teleorman>; Radul logofăt din ~ 192.
- Zmaragda**, soțul preotului Anghel; vinde o vie de lângă București 548.
- Zmaragda** (Zmăranda) **Bogdăneasa**, soția răposatului Bogdan cojocar; închiriază un loc de la m-reă Mihai Vodă 513; vinde niște case din apropiere de m-reă Mihai Vodă 523.
- Zmaranda**, cumnata lui Grigorie Cocos; se înțelege cu egumenul m-rii Mihai Vodă pentru încheierea unei pricini 450-452.
- Zmaranda**, jupâneasă; are un loc lângă Podul Domnesc din București 502.
- Zmeești**, sat, j. Buzău; întărit lui Aslan mare vornic 188.
- Zmulta**, sat <j. Ilfov>; Stoica de la ~ 241.
- Zoița Ciorogârleanca**, soția lui Canela fost ceaș agesc; schimbă moșii cu Marin ceaș de aprozi, epistat „hărturării” 530.
- Zolit** se judecă cu m-reă Bolintin pentru un vad de moară 71.
- Zorzi**, portar; martor 271.
- Zota**, arbănaș, cumpără o prăvălie 419.
- Zota**, negustor; martor în București 289.
- Zotos Costas**, martor 290.
- Zvorsca**, sat <j. Romanși>; întărit lui Draghina și altora 63.

ILUSTRĂȚII ȘI FOTOGRAFII DE DOCUMENTE

Fig. 1. Ministerul Interioarei

Fig. 2. Ministerul Interioarei

(după *Enciclopedia României*, Editura Enciclopedică, București, 1974, p. 71)

Fig. 1. Mănăstirea Simonopetra

Fig. 2. Mănăstirea Mihai Vodă la 1794

(după *Bucureștii vechi. Documente iconografice*, București, 1936, pl. nr. 2)

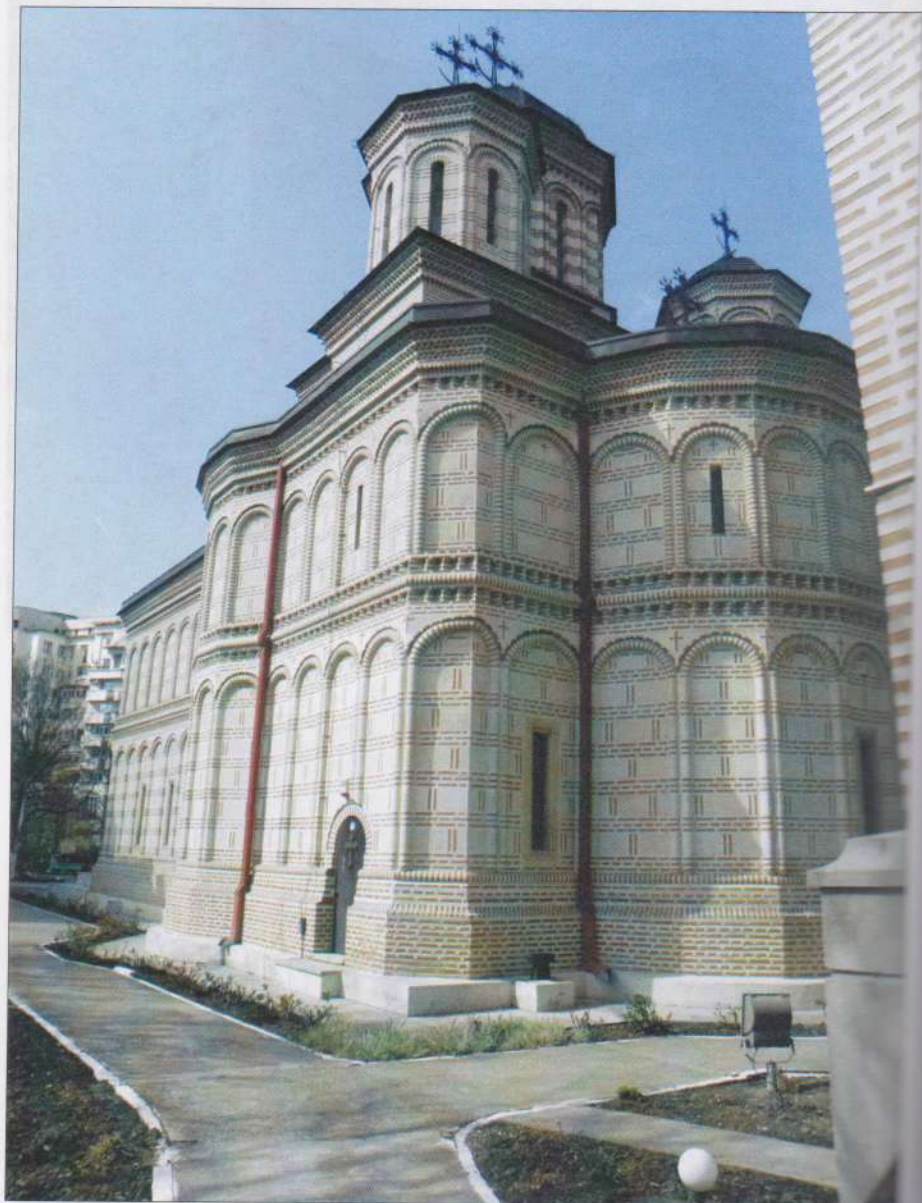
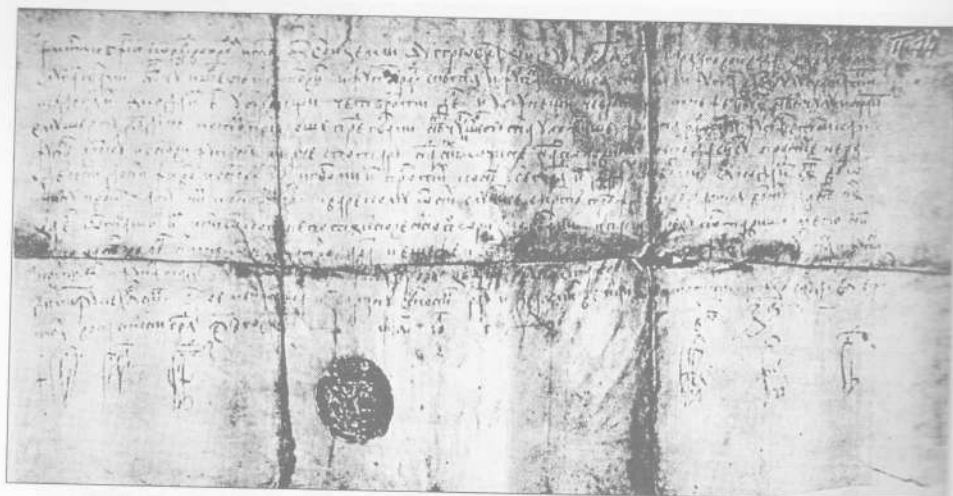

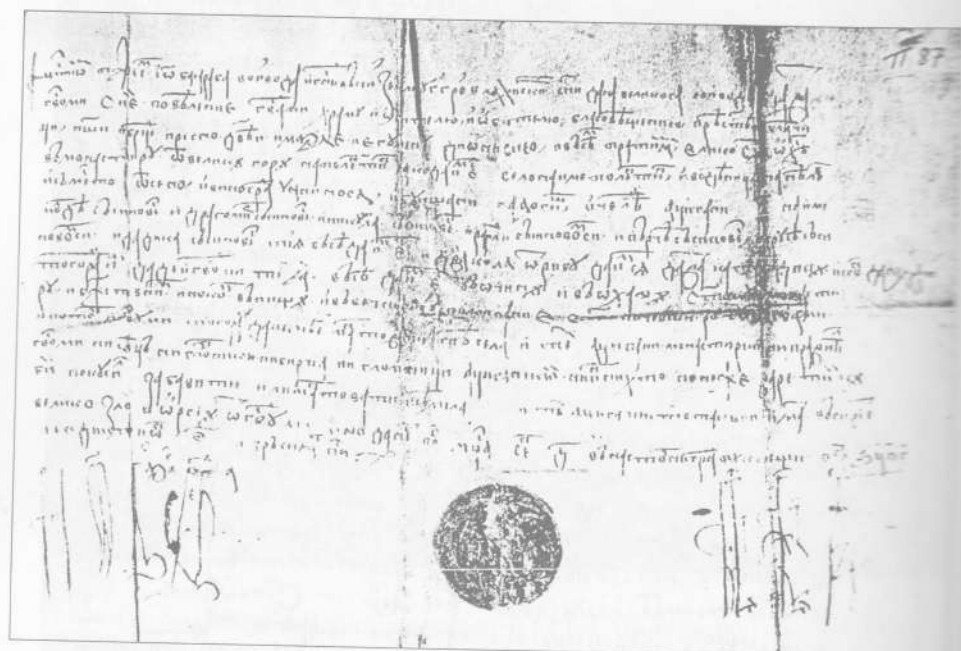
Fig. 3. Biserica mănăstirii Mihai Vodă (astăzi)

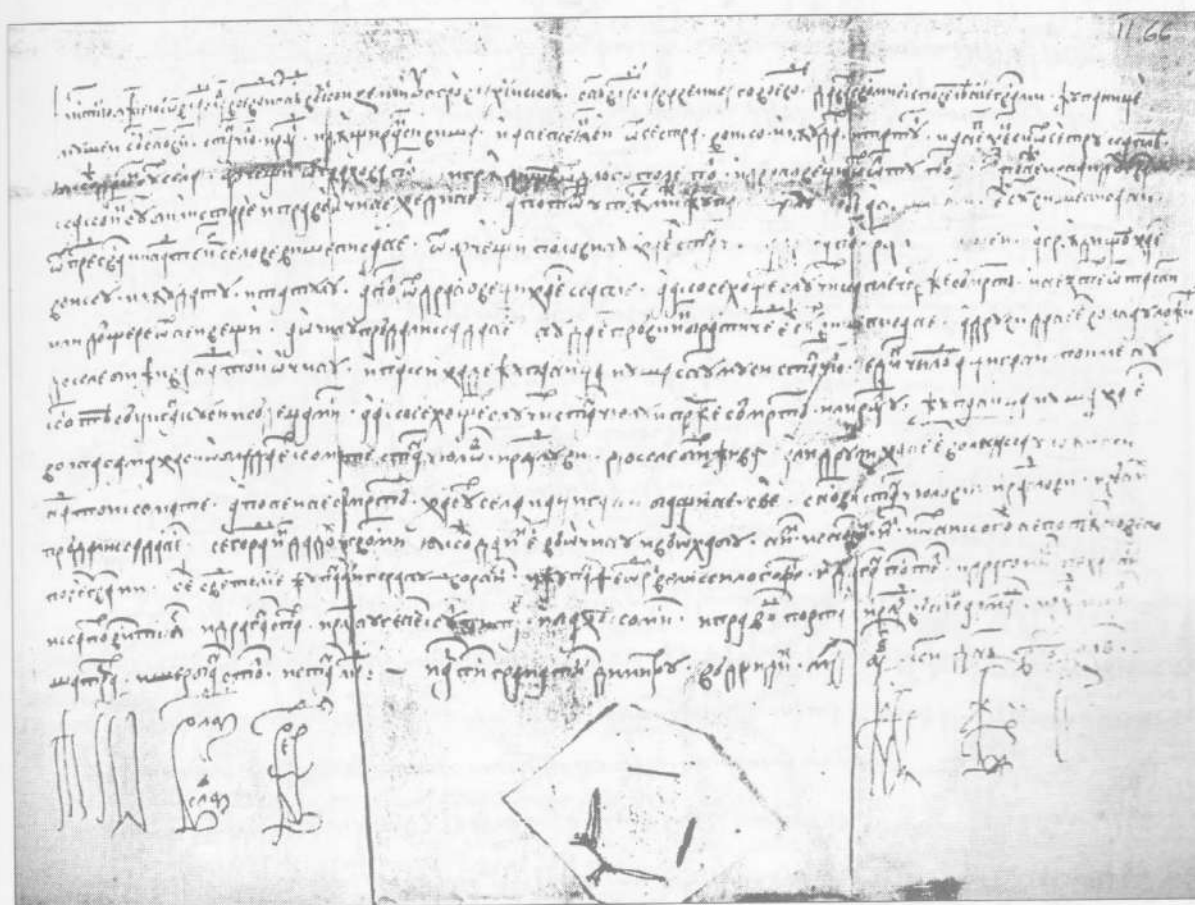
[illegible]

Doc. nr. 2

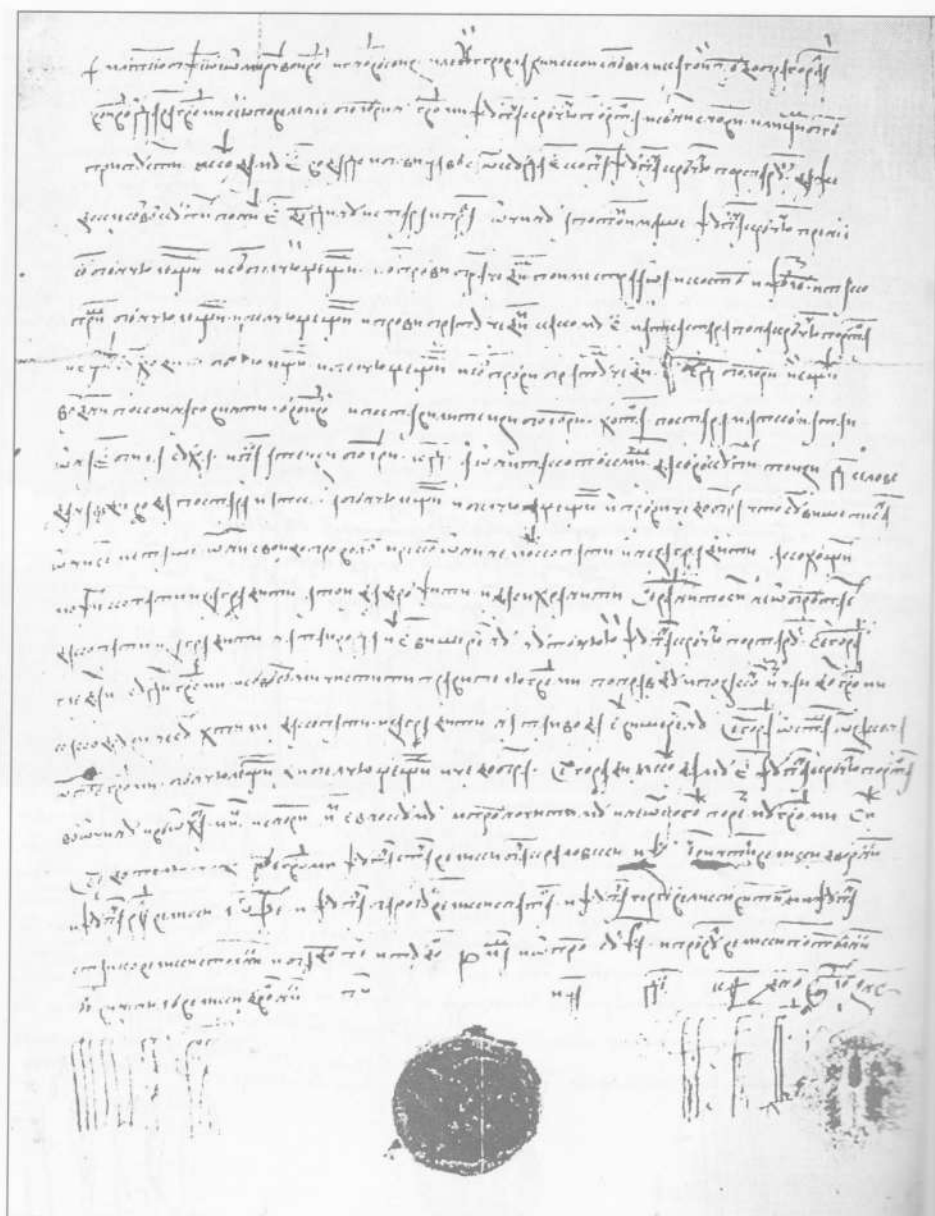

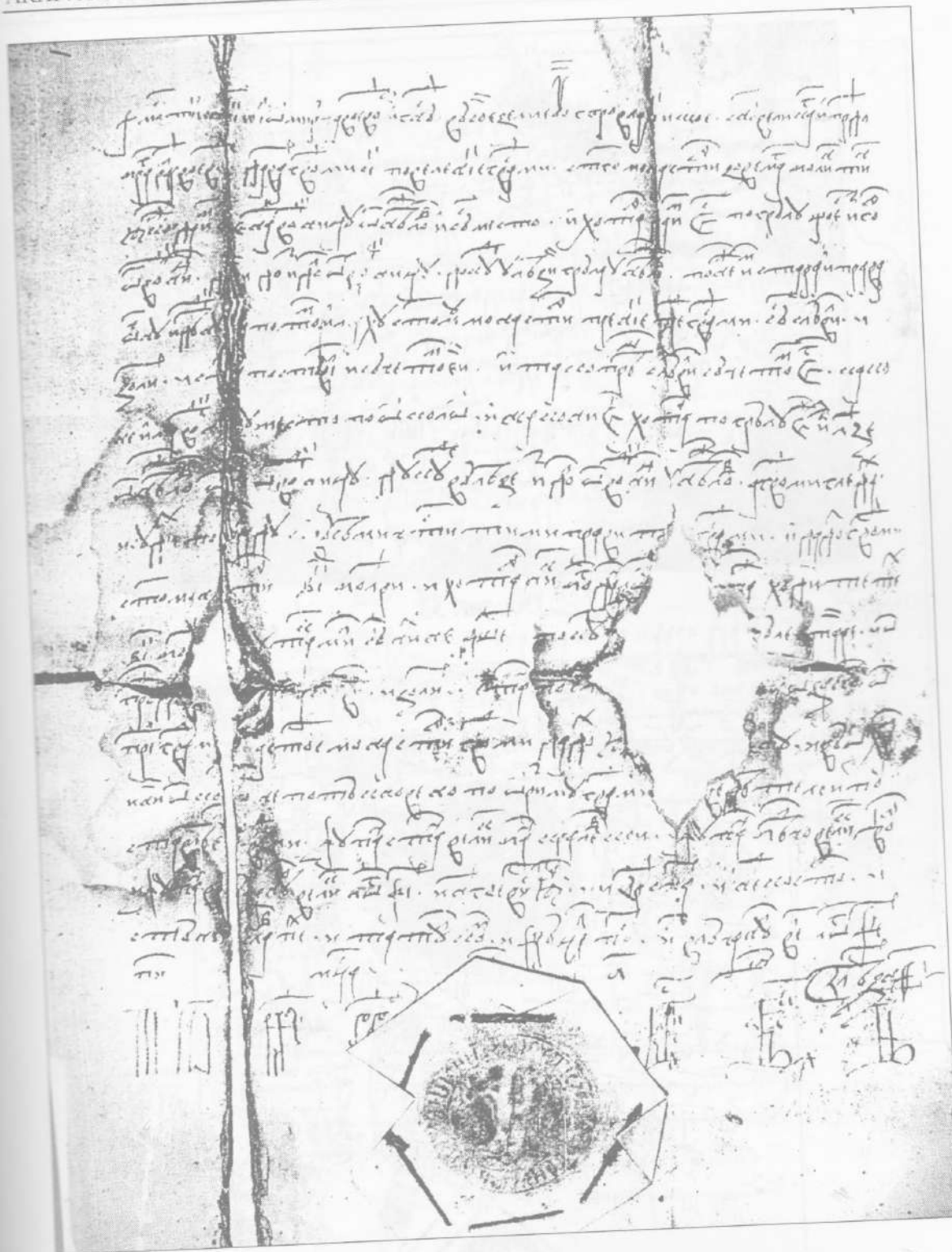
Doc. nr. 5

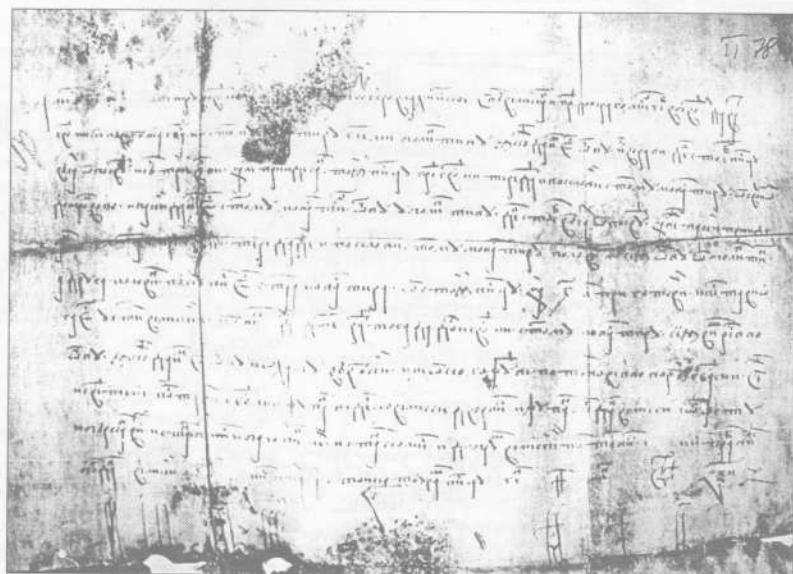
Doc. nr. 14

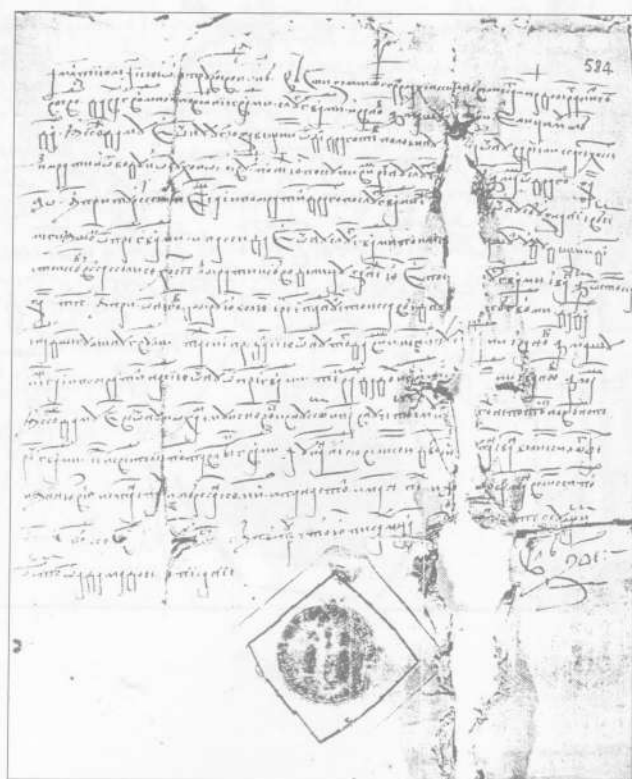

Doc. nr. 28

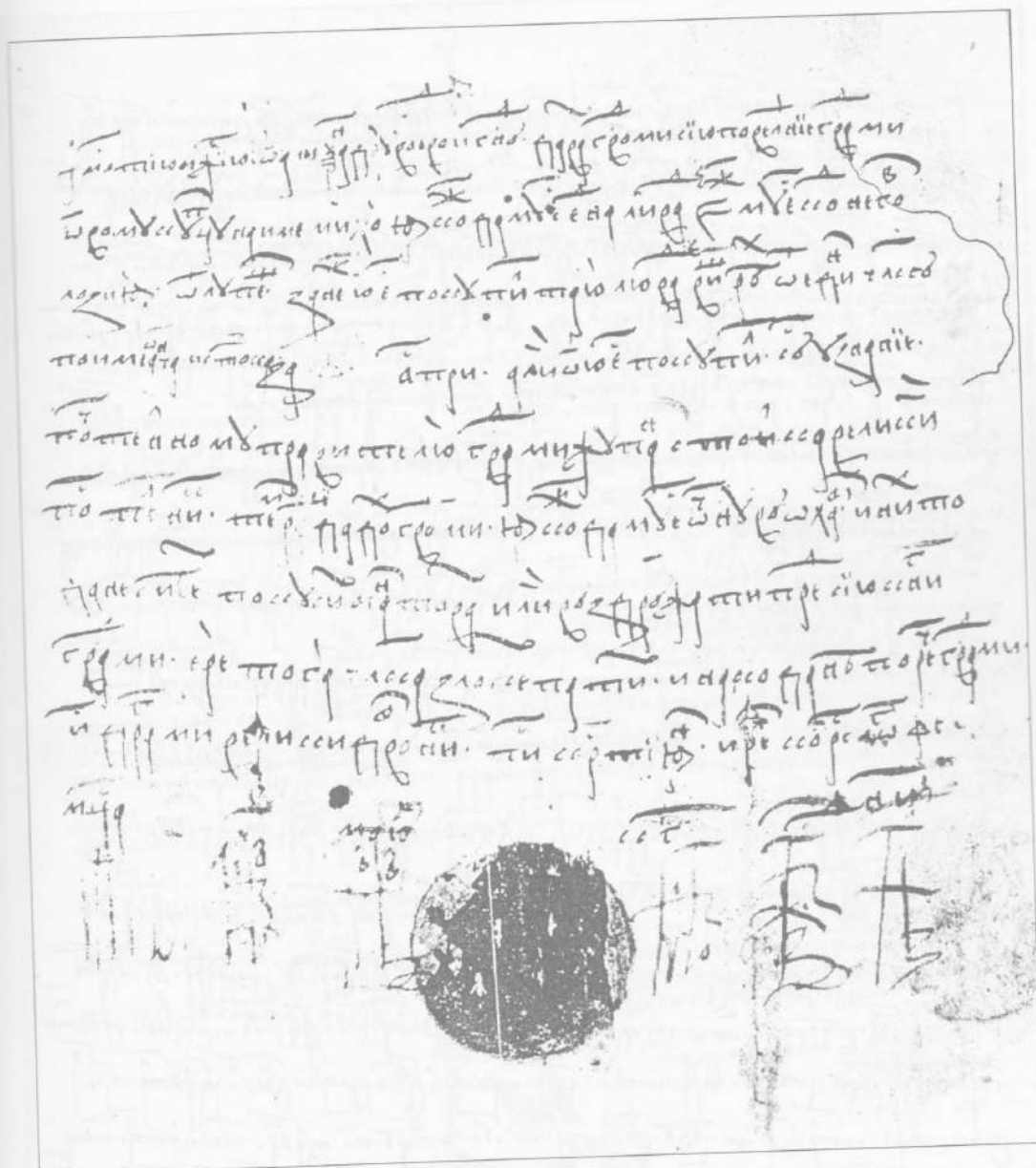

Doc. nr. 33

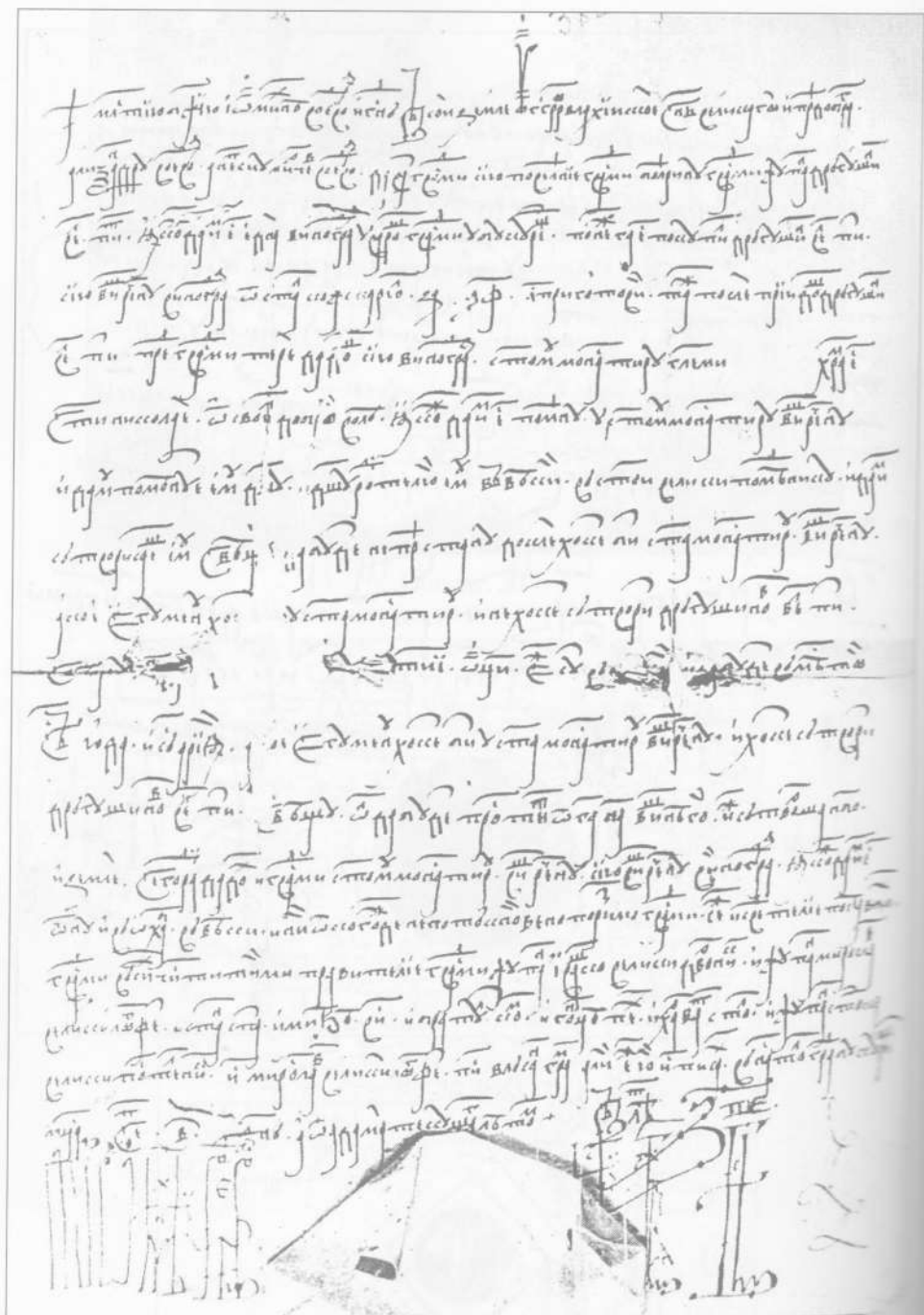

Doc. nr. 38

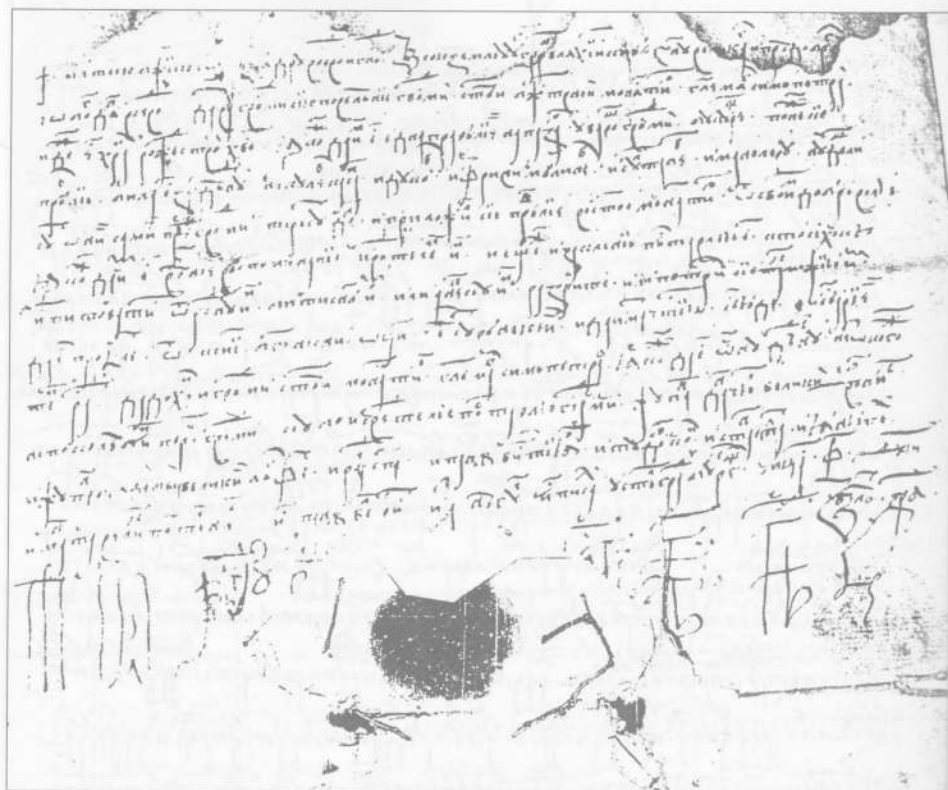

Doc. nr. 39

[illegible]

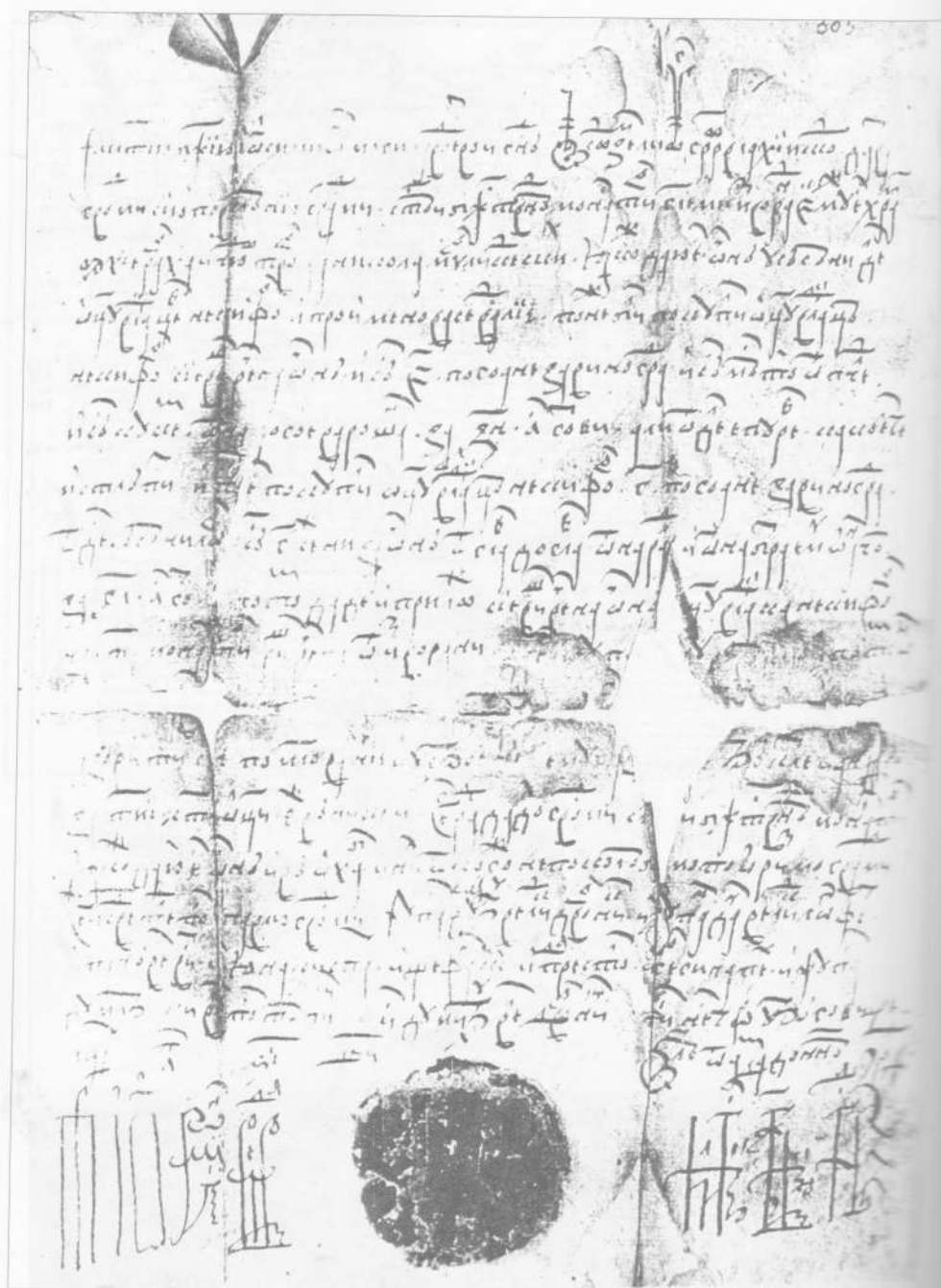

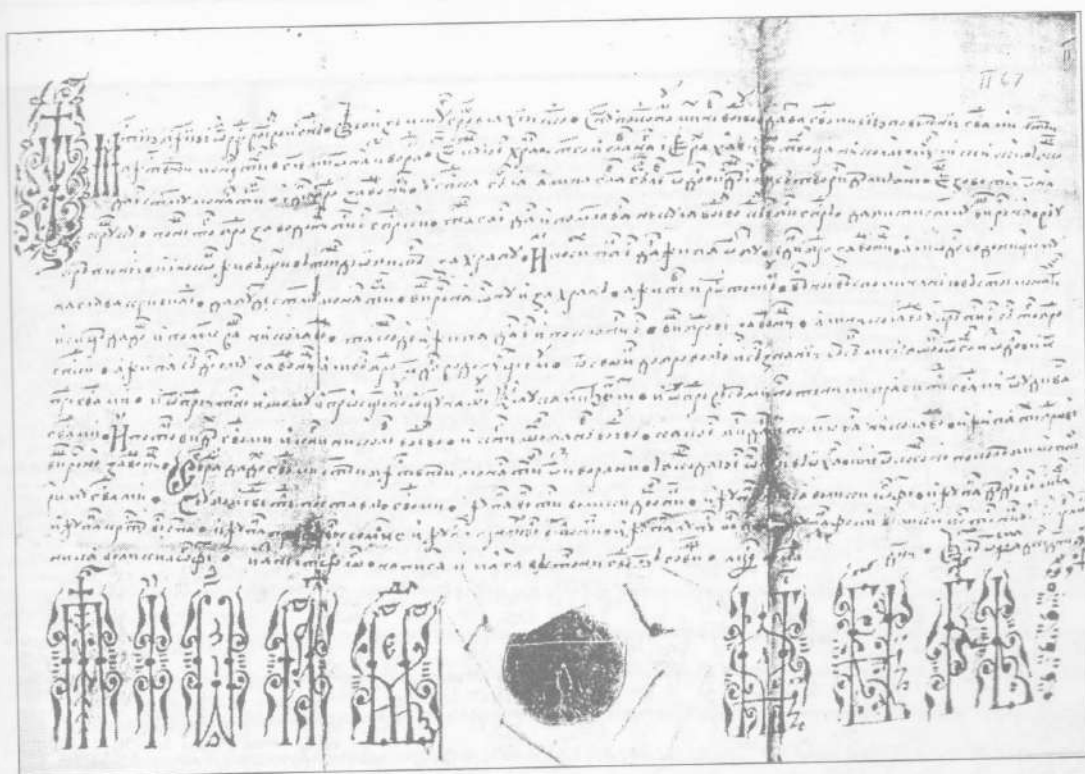
Doc. nr. 100

Doc. nr. 112

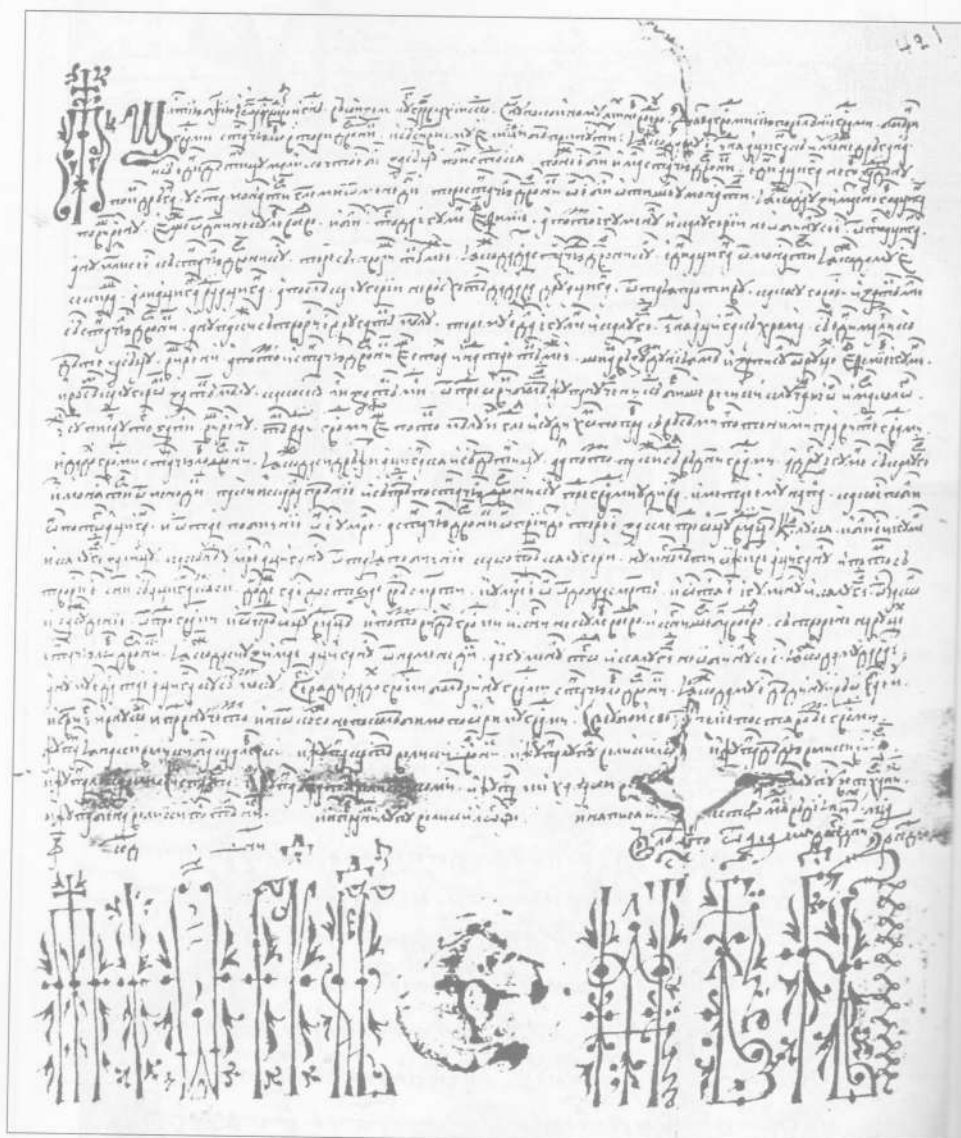

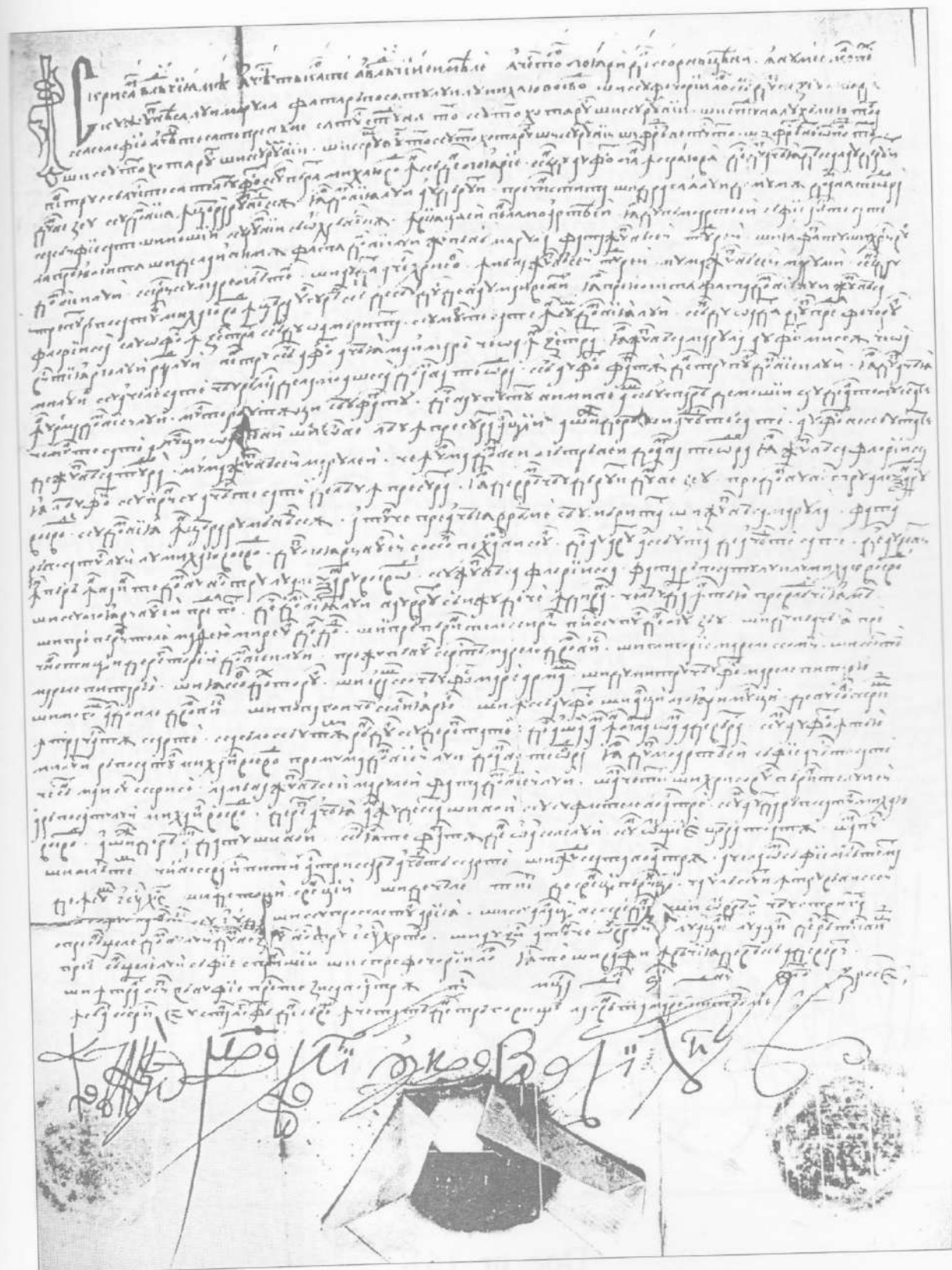
Doc. nr. 125

Doc. nr. 128

1. *Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or legal document. The text is written in a cursive style with many ligatures and abbreviations. It begins with a large initial 'I' and ends with a large initial 'L'.*
 2. *Large, ornate initial 'L' at the bottom left, possibly marking the start of a new section or a signature.*
 3. *Small circular stamp or seal impression near the bottom center.*
 4. *Small rectangular stamp or seal impression near the bottom right.*

Doc. nr. 161

438
Handwritten text in Church Slavonic script, continuing from the previous page. The text is written in a cursive style with many ligatures and abbreviations. It begins with a large initial 'I' and ends with a large initial 'L'.
 1. *Large, ornate initial 'I' at the top left, possibly marking the start of a new section or a signature.*
 2. *Large, ornate initial 'L' at the bottom right, possibly marking the end of a section or a signature.*
 3. *Small rectangular stamp or seal impression near the bottom center.*

Doc. nr. 163

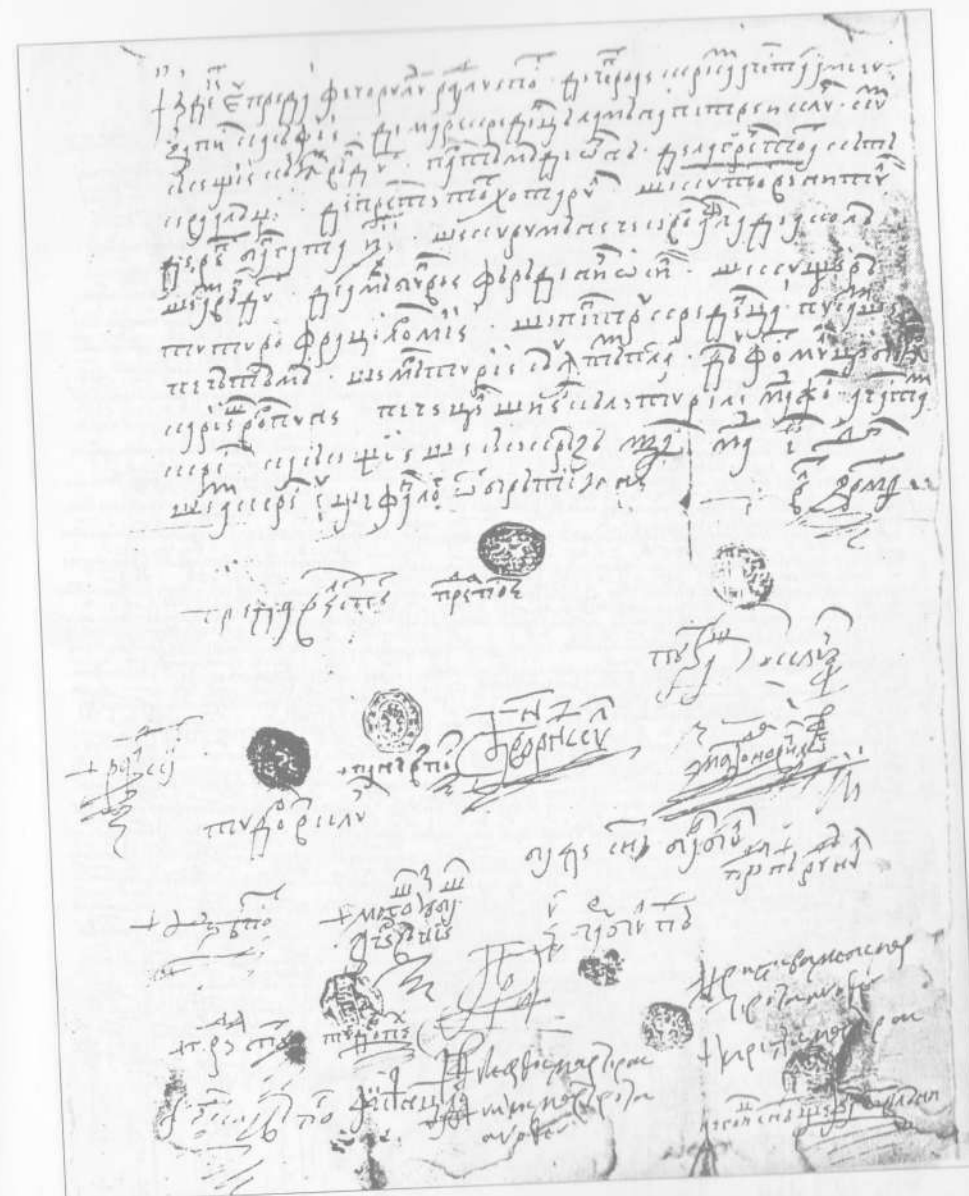

Doc. nr. 234

Doc. nr. 240

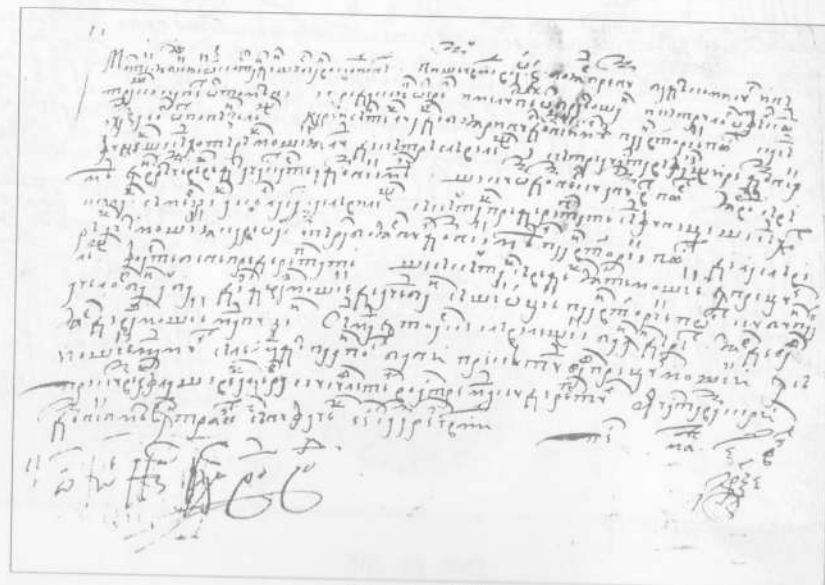

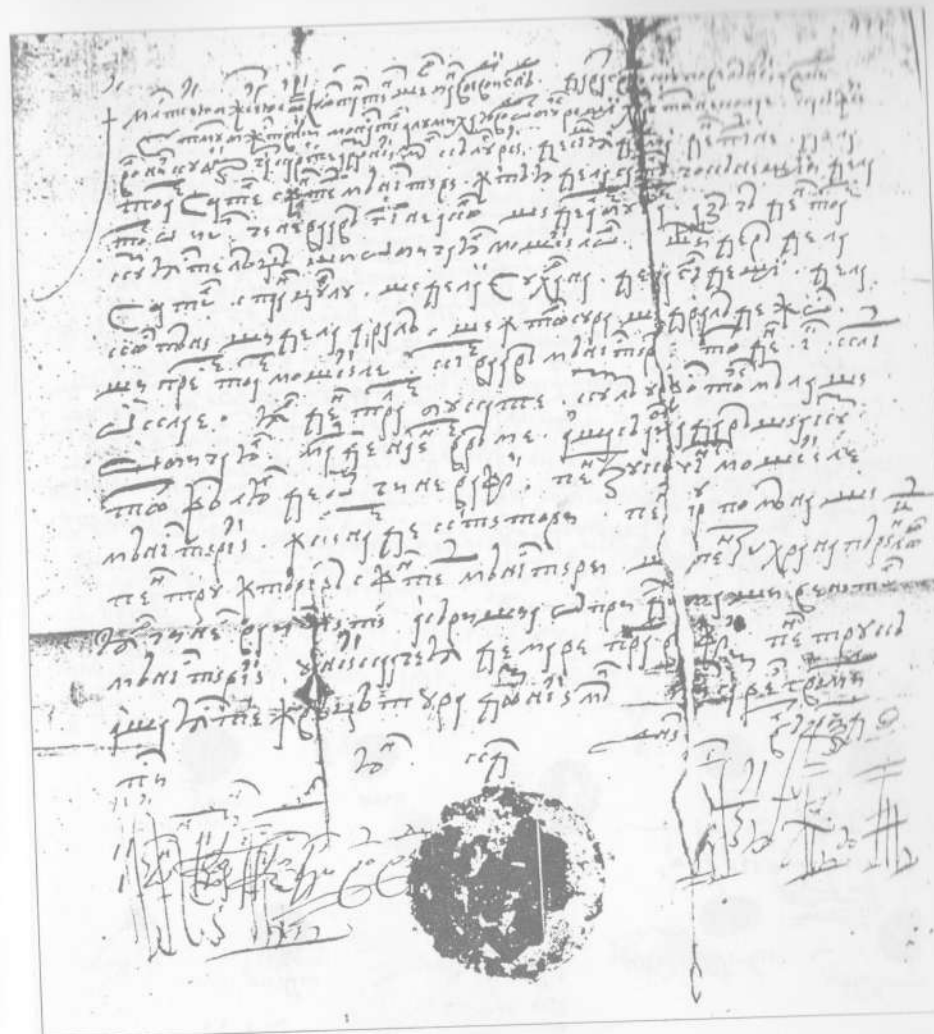

Doc. nr. 277

Doc. nr. 284

Doc. nr. 283

180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300

180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300

300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400

1. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

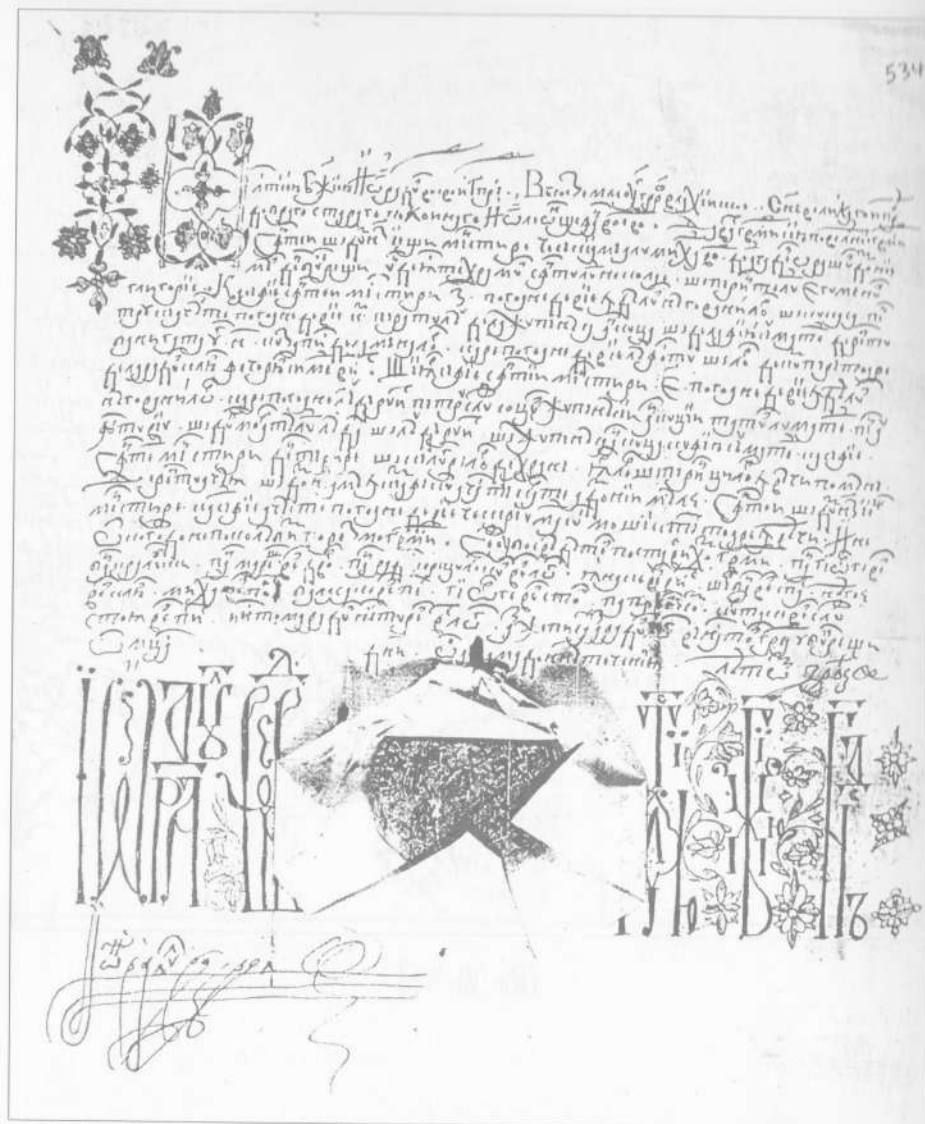

How the world is

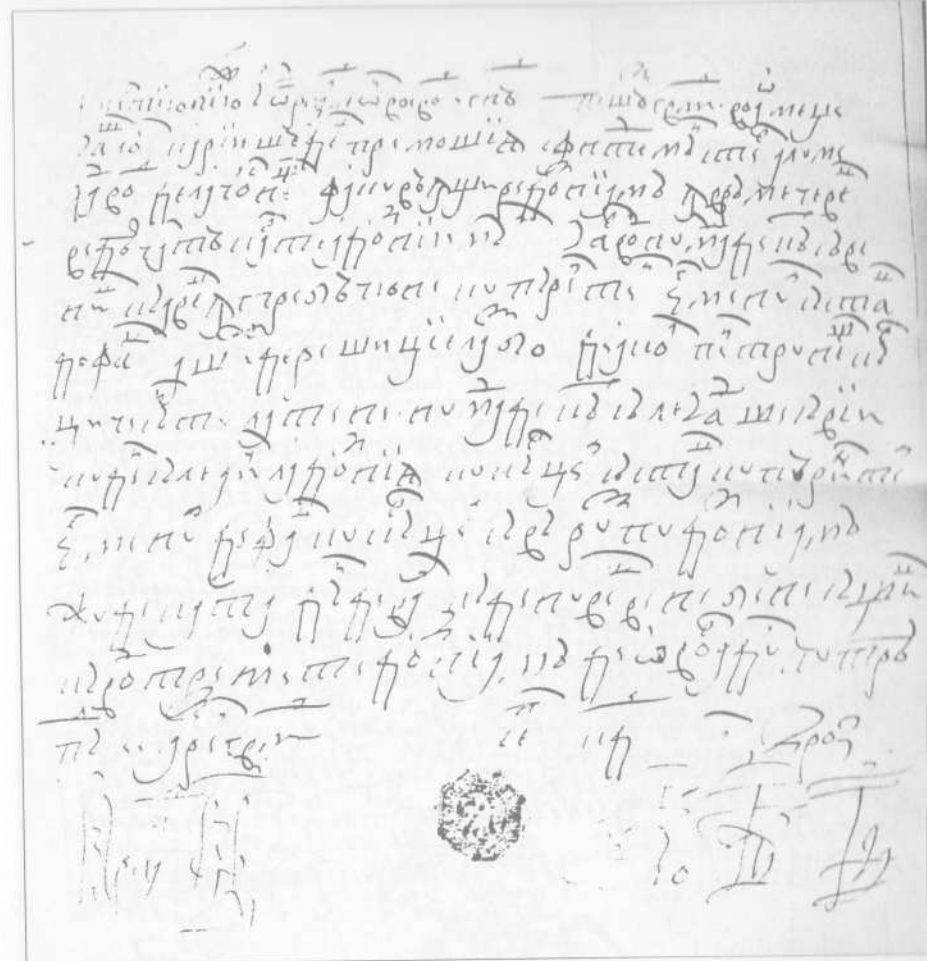
Doc. nr. 305

32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551

Doc. nr. 314

Doc. 318

Doc. nr. 325

546

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Doc. nr. 341

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Doc. nr. 352

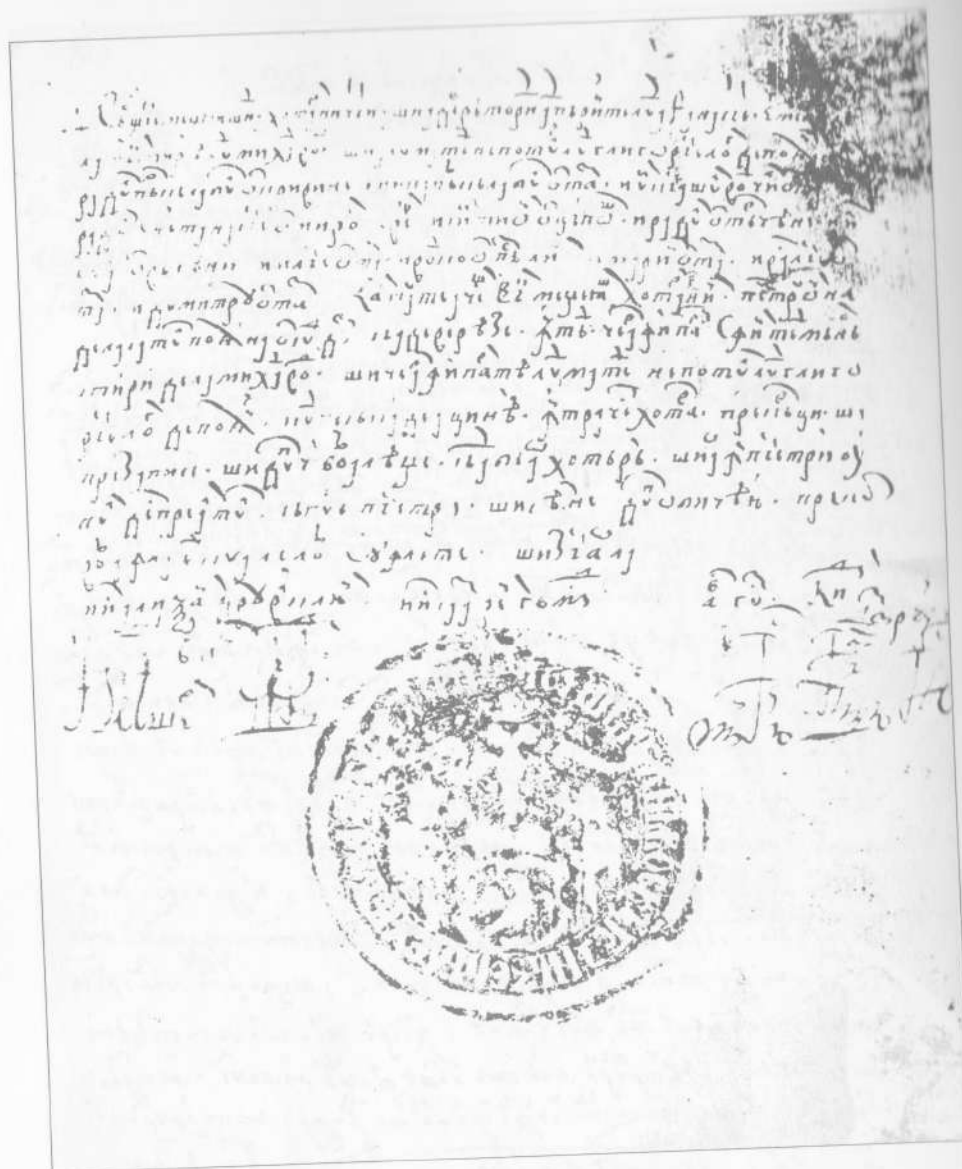
386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897

[Handwritten signature]

Doc. nr. 388

[illegible]

Doc. nr. 399

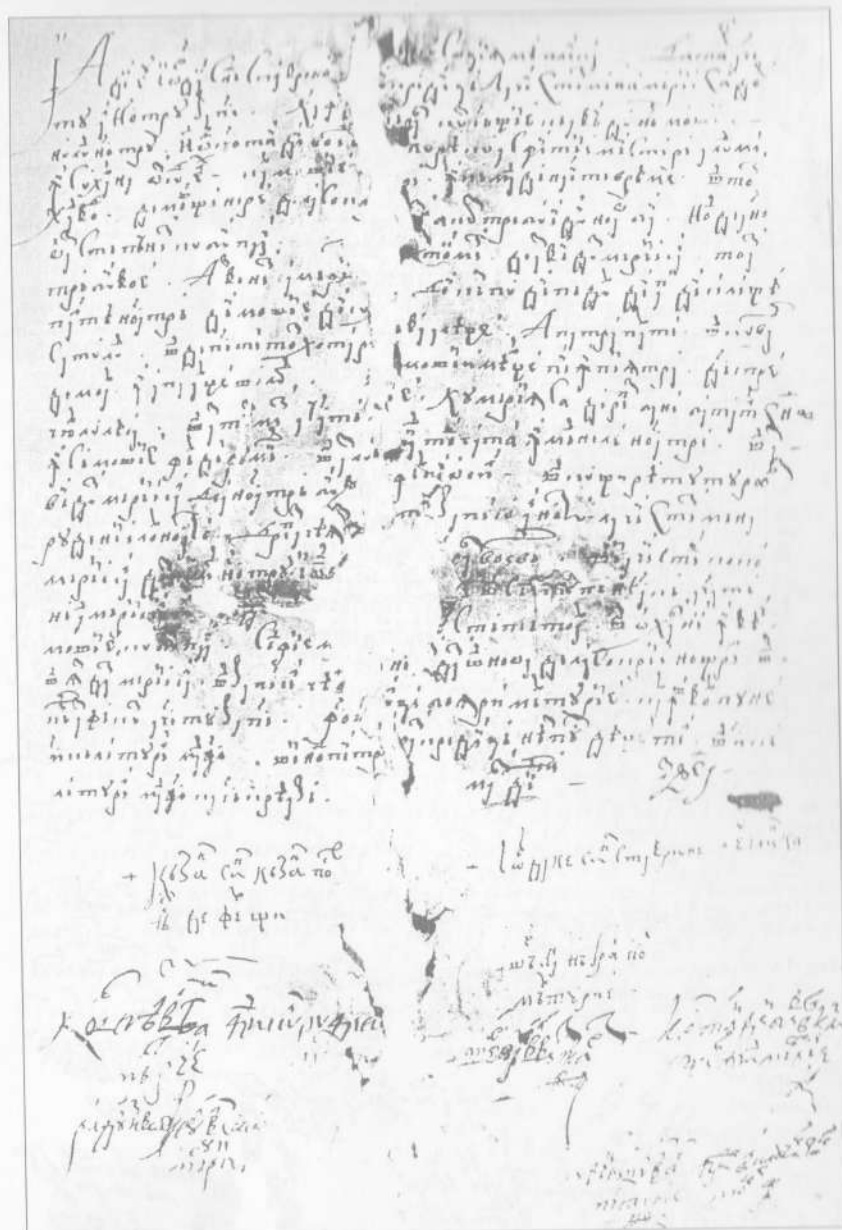
Doc. nr. 400

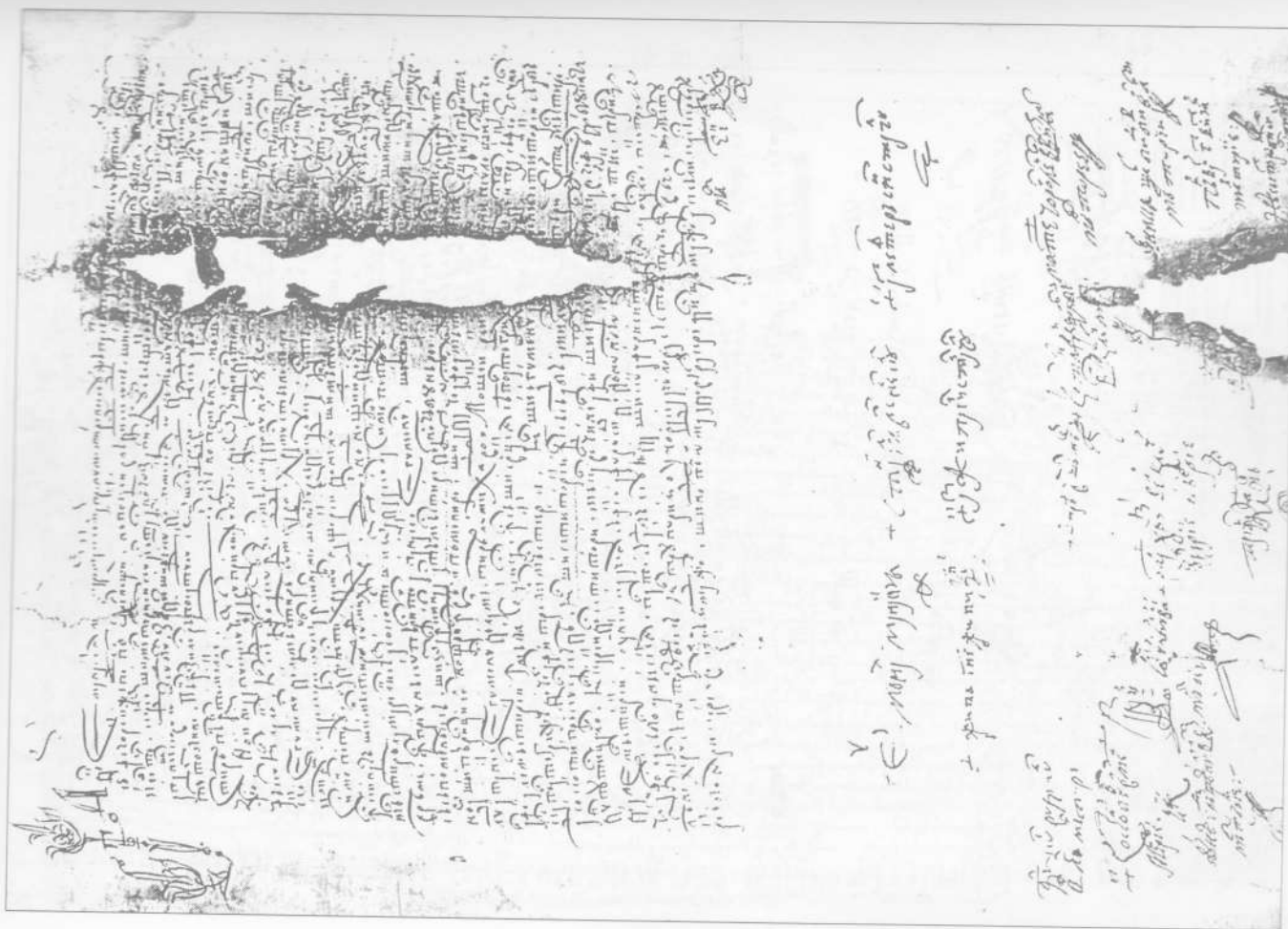
Doc. nr. 401

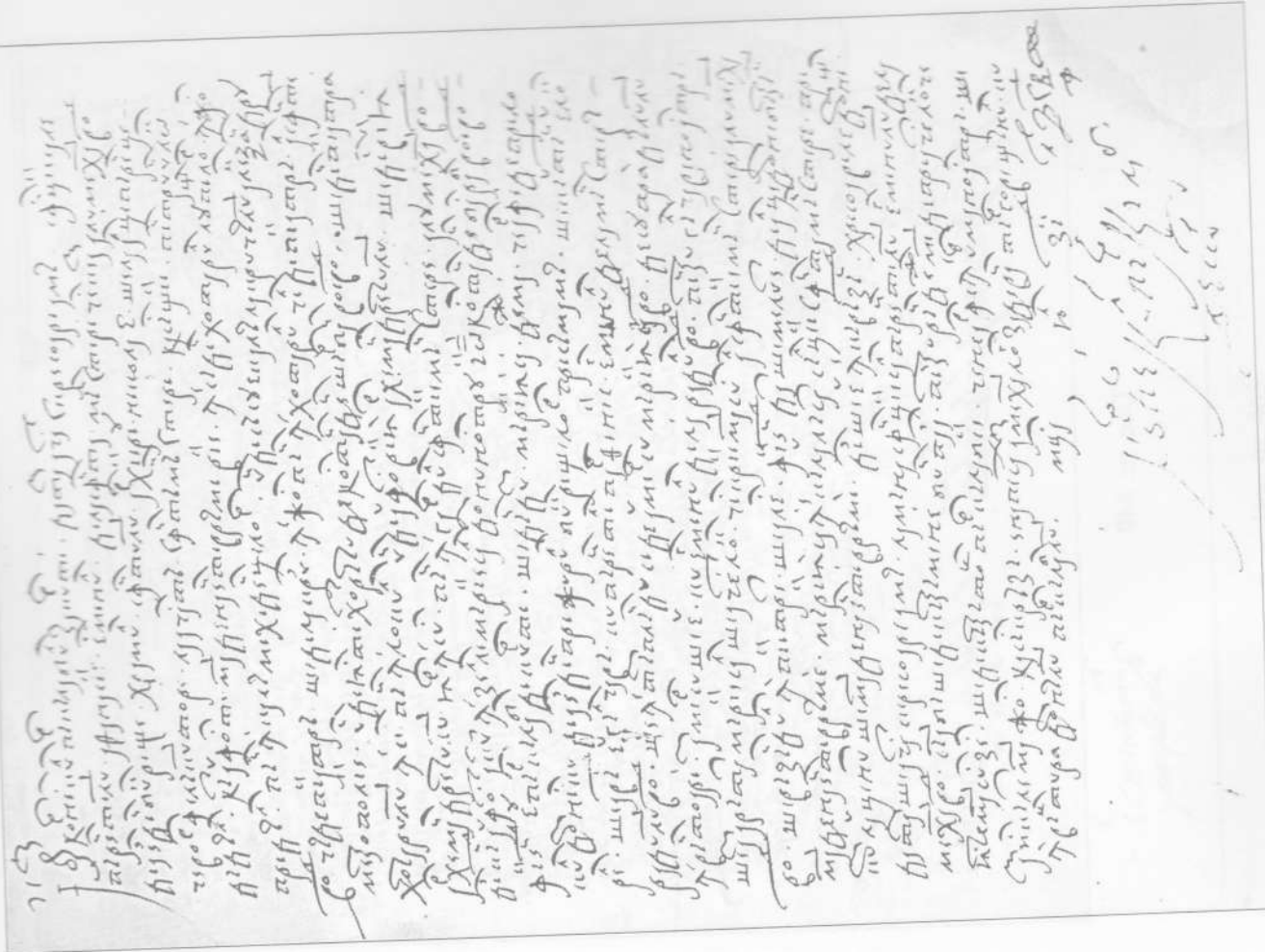
Doc. nr. 417

Doc. nr. 421

Doc. nr. 422

Doc. nr. 432

+ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷

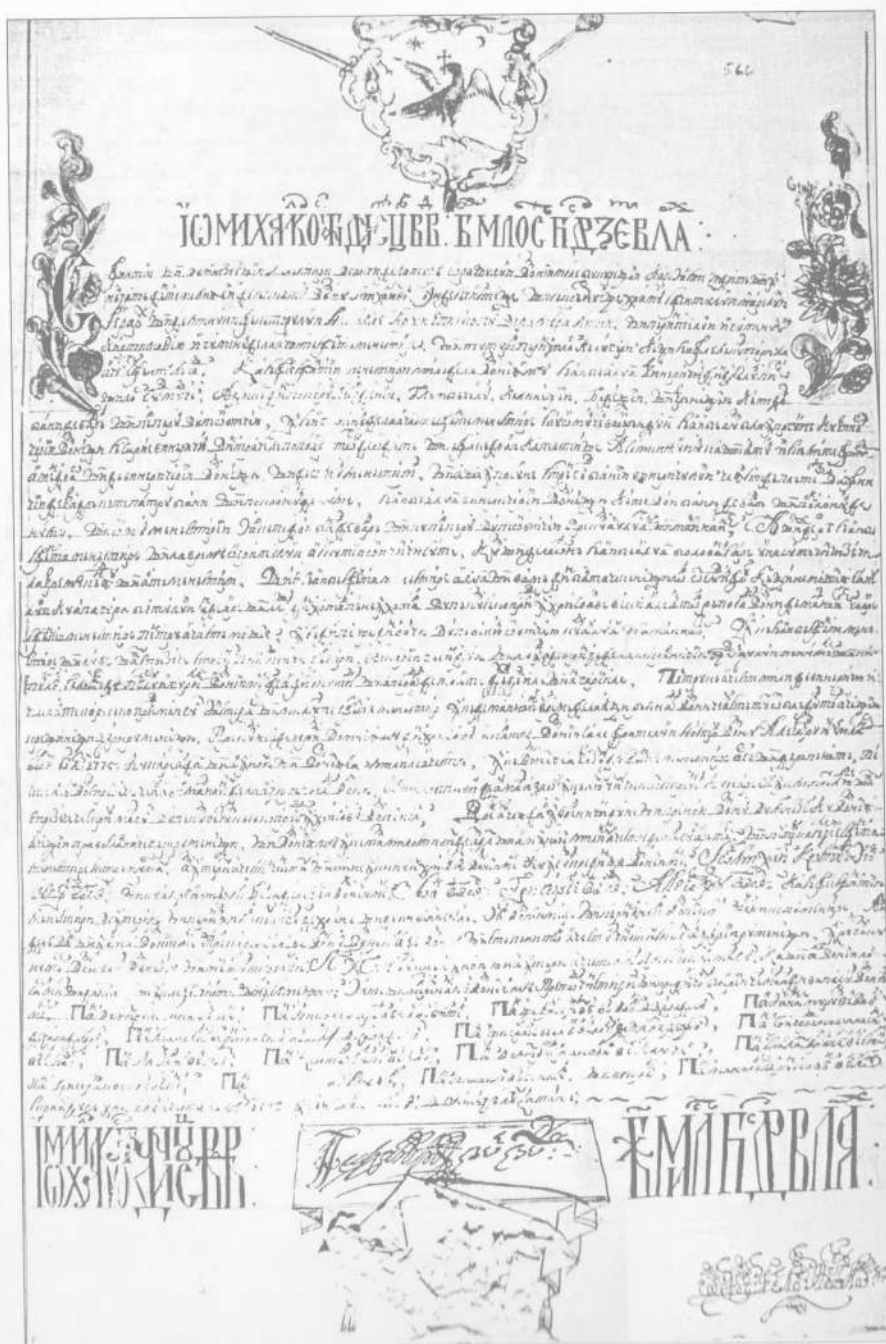
1. ¹ ~~1~~ ² ~~2~~ ³ ~~3~~ ⁴ ~~4~~ ⁵ ~~5~~ ⁶ ~~6~~ ⁷ ~~7~~ ⁸ ~~8~~ ⁹ ~~9~~ ¹⁰ ~~10~~ ¹¹ ~~11~~ ¹² ~~12~~ ¹³ ~~13~~ ¹⁴ ~~14~~ ¹⁵ ~~15~~ ¹⁶ ~~16~~ ¹⁷ ~~17~~ ¹⁸ ~~18~~ ¹⁹ ~~19~~ ²⁰ ~~20~~ ²¹ ~~21~~ ²² ~~22~~ ²³ ~~23~~ ²⁴ ~~24~~ ²⁵ ~~25~~ ²⁶ ~~26~~ ²⁷ ~~27~~ ²⁸ ~~28~~ ²⁹ ~~29~~ ³⁰ ~~30~~ ³¹ ~~31~~ ³² ~~32~~ ³³ ~~33~~ ³⁴ ~~34~~ ³⁵ ~~35~~ ³⁶ ~~36~~ ³⁷ ~~37~~ ³⁸ ~~38~~ ³⁹ ~~39~~ ⁴⁰ ~~40~~ ⁴¹ ~~41~~ ⁴² ~~42~~ ⁴³ ~~43~~ ⁴⁴ ~~44~~ ⁴⁵ ~~45~~ ⁴⁶ ~~46~~ ⁴⁷ ~~47~~ ⁴⁸ ~~48~~ ⁴⁹ ~~49~~ ⁵⁰ ~~50~~ ⁵¹ ~~51~~ ⁵² ~~52~~ ⁵³ ~~53~~ ⁵⁴ ~~54~~ ⁵⁵ ~~55~~ ⁵⁶ ~~56~~ ⁵⁷ ~~57~~ ⁵⁸ ~~58~~ ⁵⁹ ~~59~~ ⁶⁰ ~~60~~ ⁶¹ ~~61~~ ⁶² ~~62~~ ⁶³ ~~63~~ ⁶⁴ ~~64~~ ⁶⁵ ~~65~~ ⁶⁶ ~~66~~ ⁶⁷ ~~67~~ ⁶⁸ ~~68~~ ⁶⁹ ~~69~~ ⁷⁰ ~~70~~ ⁷¹ ~~71~~ ⁷² ~~72~~ ⁷³ ~~73~~ ⁷⁴ ~~74~~ ⁷⁵ ~~75~~ ⁷⁶ ~~76~~ ⁷⁷ ~~77~~ ⁷⁸ ~~78~~ ⁷⁹ ~~79~~ ⁸⁰ ~~80~~ ⁸¹ ~~81~~ ⁸² ~~82~~ ⁸³ ~~83~~ ⁸⁴ ~~84~~ ⁸⁵ ~~85~~ ⁸⁶ ~~86~~ ⁸⁷ ~~87~~ ⁸⁸ ~~88~~ ⁸⁹ ~~89~~ ⁹⁰ ~~90~~ ⁹¹ ~~91~~ ⁹² ~~92~~ ⁹³ ~~93~~ ⁹⁴ ~~94~~ ⁹⁵ ~~95~~ ⁹⁶ ~~96~~ ⁹⁷ ~~97~~ ⁹⁸ ~~98~~ ⁹⁹ ~~99~~ ¹⁰⁰ ~~100~~ ¹⁰¹ ~~101~~ ¹⁰² ~~102~~ ¹⁰³ ~~103~~ ¹⁰⁴ ~~104~~ ¹⁰⁵ ~~105~~ ¹⁰⁶ ~~106~~ ¹⁰⁷ ~~107~~ ¹⁰⁸ ~~108~~ ¹⁰⁹ ~~109~~ ¹¹⁰ ~~110~~ ¹¹¹ ~~111~~ ¹¹² ~~112~~ ¹¹³ ~~113~~ ¹¹⁴ ~~114~~ ¹¹⁵ ~~115~~ ¹¹⁶ ~~116~~ ¹¹⁷ ~~117~~ ¹¹⁸ ~~118~~ ¹¹⁹ ~~119~~ ¹²⁰ ~~120~~ ¹²¹ ~~121~~ ¹²² ~~122~~ ¹²³ ~~123~~ ¹²⁴ ~~124~~ ¹²⁵ ~~125~~ ¹²⁶ ~~126~~ ¹²⁷ ~~127~~ ¹²⁸ ~~128~~ ¹²⁹ ~~129~~ ¹³⁰ ~~130~~ ¹³¹ ~~131~~ ¹³² ~~132~~ ¹³³ ~~133~~ ¹³⁴ ~~134~~ ¹³⁵ ~~135~~ ¹³⁶ ~~136~~ ¹³⁷ ~~137~~ ¹³⁸ ~~138~~ ¹³⁹ ~~139~~ ¹⁴⁰ ~~140~~ ¹⁴¹ ~~141~~ ¹⁴² ~~142~~ ¹⁴³ ~~143~~ ¹⁴⁴ ~~144~~ ¹⁴⁵ ~~145~~ ¹⁴⁶ ~~146~~ ¹⁴⁷ ~~147~~ ¹⁴⁸ ~~148~~ ¹⁴⁹ ~~149~~ ¹⁵⁰ ~~150~~ ¹⁵¹ ~~151~~ ¹⁵² ~~152~~ ¹⁵³ ~~153~~ ¹⁵⁴ ~~154~~ ¹⁵⁵ ~~155~~ ¹⁵⁶ ~~156~~ ¹⁵⁷ ~~157~~ ¹⁵⁸ ~~158~~ ¹⁵⁹ ~~159~~ ¹⁶⁰ ~~160~~ ¹⁶¹ ~~161~~ ¹⁶² ~~162~~ ¹⁶³ ~~163~~ ¹⁶⁴ ~~164~~ ¹⁶⁵ ~~165~~ ¹⁶⁶ ~~166~~ ¹⁶⁷ ~~167~~ ¹⁶⁸ ~~168~~ ¹⁶⁹ ~~169~~ ¹⁷⁰ ~~170~~ ¹⁷¹ ~~171~~ ¹⁷² ~~172~~ ¹⁷³ ~~173~~ ¹⁷⁴ ~~174~~ ¹⁷⁵ ~~175~~ ¹⁷⁶ ~~176~~ ¹⁷⁷ ~~177~~ ¹⁷⁸ ~~178~~ ¹⁷⁹ ~~179~~ ¹⁸⁰ ~~180~~ ¹⁸¹ ~~181~~ ¹⁸² ~~182~~ ¹⁸³ ~~183~~ ¹⁸⁴ ~~184~~ ¹⁸⁵ ~~185~~ ¹⁸⁶ ~~186~~ ¹⁸⁷ ~~187~~ ¹⁸⁸ ~~188~~ ¹⁸⁹ ~~189~~ ¹⁹⁰ ~~190~~ ¹⁹¹ ~~191~~ ¹⁹² ~~192~~ ¹⁹³ ~~193~~ ¹⁹⁴ ~~194~~ ¹⁹⁵ ~~195~~ ¹⁹⁶ ~~196~~ ¹⁹⁷ ~~197~~ ¹⁹⁸ ~~198~~ ¹⁹⁹ ~~199~~ ²⁰⁰ ~~200~~ ²⁰¹ ~~201~~ ²⁰² ~~202~~ ²⁰³ ~~203~~ ²⁰⁴ ~~204~~ ²⁰⁵ ~~205~~ ²⁰⁶ ~~206~~ ²⁰⁷ ~~207~~ ²⁰⁸ ~~208~~ ²⁰⁹ ~~209~~ ²¹⁰ ~~210~~ ²¹¹ ~~211~~ ²¹² ~~212~~ ²¹³ ~~213~~ ²¹⁴ ~~214~~ ²¹⁵ ~~215~~ ²¹⁶ ~~216~~ ²¹⁷ ~~217~~ ²¹⁸ ~~218~~ ²¹⁹ ~~219~~ ²²⁰ ~~220~~ ²²¹ ~~221~~ ²²² ~~222~~ ²²³ ~~223~~ ²²⁴ ~~224~~ ²²⁵ ~~225~~ ²²⁶ ~~226~~ ²²⁷ ~~227~~ ²²⁸ ~~228~~ ²²⁹ ~~229~~ ²³⁰ ~~230~~ ²³¹ ~~231~~ ²³² ~~232~~ ²³³ ~~233~~ ²³⁴ ~~234~~ ²³⁵ ~~235~~ ²³⁶ ~~236~~ ²³⁷ ~~237~~ ²³⁸ ~~238~~ ²³⁹ ~~239~~

[Handwritten signature]

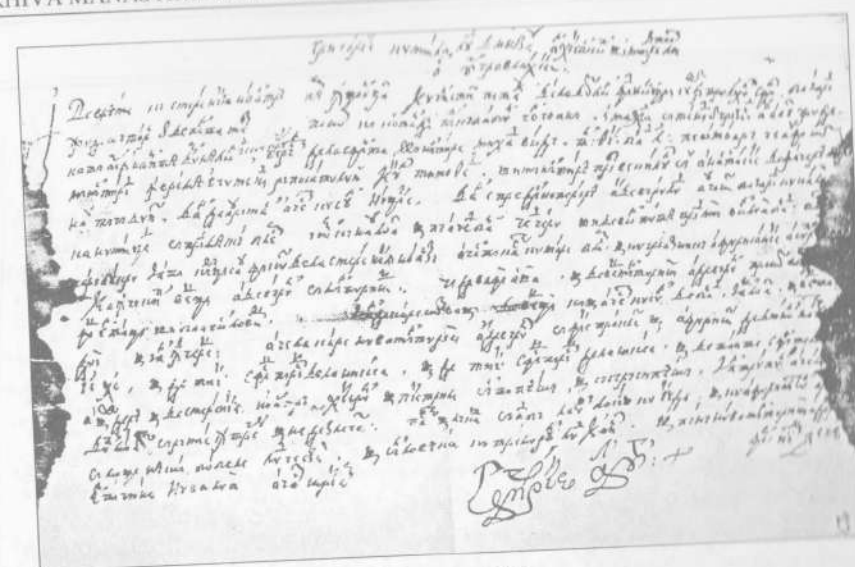
Съединяю съединяю. 2 м.

[illegible]

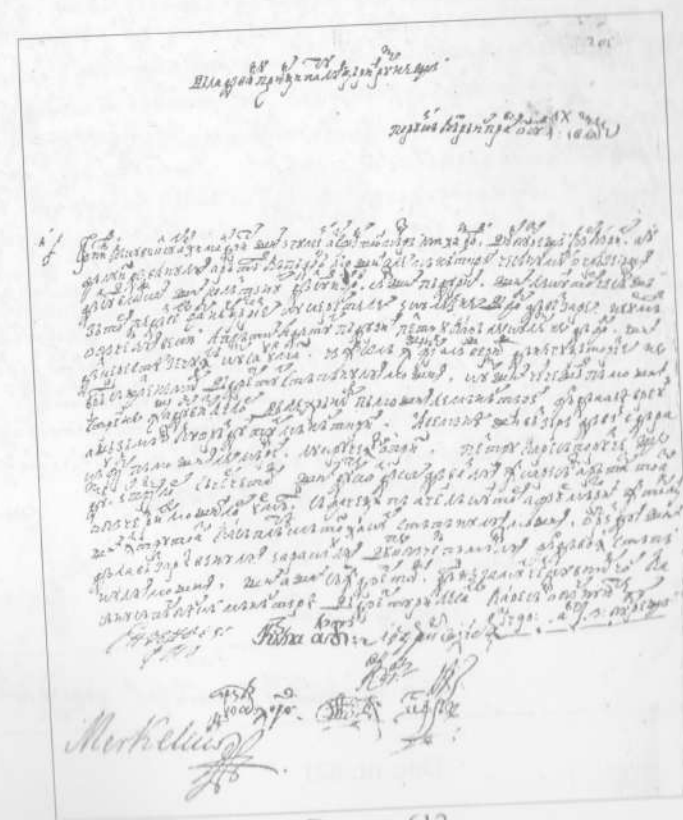
Σ 1780. a 13

Doc. nr. 593

Doc. nr. 605

Doc. nr. 612

Handwritten signature: *James G. Thompson*

[illegible][illegible]

1. K. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

1848

2000

1882

Handwritten signature: *James M. Smith*

--	--

1

с. 64: да: а
м. 4
м. 4
м. 4

издана 1881 г.

ceci n'est pas
un acte de
violence

[Faint handwritten notes at bottom left]

1. *U. p. 189*
 2. *U. p. 189*
 3. *U. p. 189*
 4. *U. p. 189*
 5. *U. p. 189*
 6. *U. p. 189*
 7. *U. p. 189*
 8. *U. p. 189*
 9. *U. p. 189*
 10. *U. p. 189*
 11. *U. p. 189*
 12. *U. p. 189*
 13. *U. p. 189*
 14. *U. p. 189*
 15. *U. p. 189*
 16. *U. p. 189*
 17. *U. p. 189*
 18. *U. p. 189*
 19. *U. p. 189*
 20. *U. p. 189*
 21. *U. p. 189*
 22. *U. p. 189*
 23. *U. p. 189*
 24. *U. p. 189*
 25. *U. p. 189*
 26. *U. p. 189*
 27. *U. p. 189*
 28. *U. p. 189*
 29. *U. p. 189*
 30. *U. p. 189*
 31. *U. p. 189*
 32. *U. p. 189*
 33. *U. p. 189*
 34. *U. p. 189*
 35. *U. p. 189*
 36. *U. p. 189*
 37. *U. p. 189*
 38. *U. p. 189*
 39. *U. p. 189*
 40. *U. p. 189*
 41. *U. p. 189*
 42. *U. p. 189*
 43. *U. p. 189*
 44. *U. p. 189*
 45. *U. p. 189*
 46. *U. p. 189*
 47. *U. p. 189*
 48. *U. p. 189*
 49. *U. p. 189*
 50. *U. p. 189*
 51. *U. p. 189*
 52. *U. p. 189*
 53. *U. p. 189*
 54. *U. p. 189*
 55. *U. p. 189*
 56. *U. p. 189*
 57. *U. p. 189*
 58. *U. p. 189*
 59. *U. p. 189*
 60. *U. p. 189*
 61. *U. p. 189*
 62. *U. p. 189*
 63. *U. p. 189*
 64. *U. p. 189*
 65. *U. p. 189*
 66. *U. p. 189*
 67. *U. p. 189*
 68. *U. p. 189*
 69. *U. p. 189*
 70. *U. p. 189*
 71. *U. p. 189*
 72. *U. p. 189*
 73. *U. p. 189*
 74. *U. p. 189*
 75. *U. p. 189*
 76. *U. p. 189*
 77. *U. p. 189*
 78. *U. p. 189*
 79. *U. p. 189*
 80. *U. p. 189*
 81. *U. p. 189*
 82. *U. p. 189*
 83. *U. p. 189*
 84. *U. p. 189*
 85. *U. p. 189*
 86. *U. p. 189*
 87. *U. p. 189*
 88. *U. p. 189*
 89. *U. p. 189*
 90. *U. p. 189*
 91. *U. p. 189*
 92. *U. p. 189*
 93. *U. p. 189*
 94. *U. p. 189*
 95. *U. p. 189*
 96. *U. p. 189*
 97. *U. p. 189*
 98. *U. p. 189*
 99. *U. p. 189*
 100. *U. p. 189*

2000

Doc. nr. 637

11. ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³

21794: 12/18

1906

[illegible]

Handwritten signature: *Handwritten signature*

$\{ \frac{1}{2} \} = \frac{1}{2}$

Doc. nr. 651

[illegible]

Doc. nr. 676

[illegible]

Doc. nr. 697

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Doc. nr. 699

182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693

Doc. nr. 725 (începutul)

Mr. Henry's Office.

1. *Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and covers most of the page.*

Handwritten signature

ХРИСТОСЪ

211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722

[illegible]

Fig. 4. Condica Mănăstirii Mihai Vodă (f. 1r.-2v.)

Fig. 5. Potir (după *Simonopetra. Mount Athos*, fig. 89)

CUPRINS

Relațiile dintre Țara Românească și mănăstirea Simonopetra de la Muntele Athos. Note preliminare (<i>Petronel Zahariuc</i>) ...	5
Bibliografie	35
Notă asupra ediției	45
Abrevieri	47
Catalogul documentelor	49
Résumé	601
Indice de nume	623
Ilustrații și fotografii de documente	753

*Documente românești din Arhiva Mănăstirii Xiropotam
de la Muntele Athos. Catalog, vol. I,*
Florin Marinescu, Ioan Caproșu, Petronel Zahariuc (editori)

Domeniul mănăstirilor din Bucovina în secolele XIV-XVIII.
Inventar de documente,
Mihai-Ștefan Ceaușu, Marius Chelcu (coordonatori)

Condica lui Mavrocordat, Vol. I, 2, 3,
ediție îngrijită de **Corneliu Istrati**

*Contribuții privitoare la istoria relațiilor dintre țările române și
bisericele răsăritene în secolele XIV-XIX,*
Petronel Zahariuc (editor)

Catagrafia fiscală a Moldovei din anul 1831,
Corneliu Istrati (editor)

Comisia Europeană a Dunării,
Ion Agrigoroaiei (editor)

Primele studente ale Universității din Iași.
Vol. I: Facultatea de Litere și Filosofie: (1879-1897),
Leonidas Rados (editor)

Documente românești din arhiva mănăstirii Xenofon de la Muntele Athos,
Petronel Zahariuc, Florin Marinescu (editori)

Condica visteriei Moldovei din anul 1803,
Corneliu Istrati (editor)

Catagrafia fiscală a Moldovei din anul 1820,
Corneliu Istrati (editor)

Emil von Richthofen și românii la 1848,
Stela Mărieș și Octavian Nicolae (editori)

Manuscrise slavo-române din Moldova. Fondul Mănăstirii Dragomirna,
Ioan Iufu, Victor Brătulescu

Săteni și stăpâni în munții Moldovei. La răscruce de veacuri,
Corneliu Istrati

*Documente românești din Arhiva Mănăstirii Xiropotam
de la Muntele Athos. Catalog, vol. II,*
Petronel Zahariuc, Florin Marinescu, Ioan Caproșu (editori)

*Alexandru Em. Lahovari. Note, amintiri, corespondență diplomatică oficială
și personală (1877-1914). Paris, Petersburg, București, Roma,*
Rudolf Dinu, Adrian-Bogdan Ceobanu (editori)

Documente privitoare la negustorii din Țara Românească, vol. 1: 1656-1688,
Gheorghe Lazăr (editor)

Supușii austrieci în Principatul Moldovei (1833-1835). Contribuții,
Silviu Văcaru

Documente privitoare la negustorii din Țara Românească, vol. 2: 1689-1714,
Gheorghe Lazăr (editor)

Familia în timpul robiei. O perspectivă demografică.
Studii și liste de populație din arhive,
Bogdan Mateescu

Pedeapsa în Moldova între normă și practică.
Studii și documente,
Cătălina Chelcu

„Procesul titoismului” în România (1950). Documente,
Ionuț Nistor

„Război ideologic” în Balcani: imaginea Iugoslaviei titoiste în anchetele
securității: (1948-1951). Documente,
Dan Lazăr (editor)

Istoria orașelor din Moldova de la jumătatea secolului al XVI-lea până la jumătatea secolului al
XVIII-lea. Studii și documente,
Marius Chelcu

Ieromonahul Andronic
Călătoria la Muntele Athos (1858-1859)
Petronel Zahariuc (editor)

Gheorghe Rosetti Solescu.
Correspondență diplomatică personală și oficială (1895-1911). Petersburg,
Rudolf Dinu, Adrian-Bogdan Ceobanu (editori)

Calendare și almanahuri românești din Bucovina (1811-1918): contribuția lor la propășirea
cultural-națională a românilor bucovineni
Vasile I. Schipor

Sexualitate și discurs politico-religios în societatea românească premodernă
Constanța Vintilă-Ghițulescu (editor)

Catastife de negustori din Țara Românească (secolele XVIII-XIX)
Gheorghe Lazăr

Anuar diplomatic și consular al Regatului României, 1946.
Din istoria Ministerului Afacerilor Străine
Adrian Vițalaru (editor)

Seria DOCUMENTA DIPLOMATICA

Rapoarte diplomatice ruse din România 1888-1898,
ДИПЛОМАТИЧЕСКИЕ ДОКУМЕНТЫ РОССИЙСКИХ
ПРЕДСТАВИТЕЛЕЙ В РУМЫНИИ (1888-1898),
Flavius Solomon, Adrian-Bogdan Ceobanu, Andrei Cușco, Grigorii Șkundin (editori)

TIPARUL EXECUTAT LA
IMPRIMERIA EDITURII UNIVERSITĂȚII
„ALEXANDRU IOAN CUZA” DIN IASI
700109 Iași, Pinului 1A, tel./fax 0232 314947

Apărut: 2016
Comanda: 510

Informații și comenzi:
www.editura.uaic.ro
editura@uaic.ro

Acest volum de documente din arhiva românească a mănăstirii Simonopetra de la Muntele Athos cuprinde 767 de acte (rezumate și texte integrale), emise între 1433 și 1848, în Țara Românească, în Moldova (un document) și în sudul Dunării (un document). Documentele din acest volum sunt privitoare la istoria relațiilor dintre mănăstirea athonită Simonopetra și Țara Românească, precum și istoria mănăstirilor: Mihai Vodă (ctitoria lui Mihai Viteazul) și Sfântul Nicolae a lui Ghiorma postelnicul din București, Bolintin din județul Ilfov, Izvorani din județul Buzău și Beșteleu din județul Argeș. Pe lângă istoria acestor mănăstiri, în acest catalog de documente se găsesc o mulțime de informații despre istoria generală a Țării Românești din secolele XV-XIX.

În Colecția Documenta se vor publica documente istorice din secolele XIV-XX păstrate în arhive străine (Muntele Athos, Ierusalim, Viena, Moscova, Budapesta, Varșovia etc.) și în arhive românești, care vor completa tezaurul documentar al istoriei românilor.

Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași

9 786067 143010